

نخبگان خاورمیانه

پژوهش و تدوین
بیرن اسدی

WHO'S WHO in the MIDDLE EAST

Bijan Assadi

Center of
scientific Research
&
Middle East
Strategic Studies

شایک: ۴ - ۱۹۱ - ۳۵۰ - ۹۶۴

ISSN: 964 - 350 - 191 - 4

مرکز پژوهش های علمی و مطالعات استراتژیک خاور میانه

قیمت ۱۵۳۰۰۰ ریال

پنج گان و فاضل

پنج گان و فاضل
پنج گان و فاضل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسکن شد

دانشنامه نخبگان خاورمیانه

پژوهش و تدوین:

بیژن اسدی

اسدی، بیژن

دانشنامه نخبگان خاورمیانه / پژوهش و تدوین بیژن اسدی - تهران:
مرکز پژوهشهای علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه، ۱۳۷۹.
۴۱۲ ص.

ISBN 964-350-191-4

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا.

کتابنامه: ص. ۴۰۵-۴۱۰.

۱. خاورمیانه - قرن ۲۰ - سرگذشتنامه. الف. مرکز پژوهشهای
علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه. ب. عنوان.

۹۵۶/۰۴۰۹۲۲

DS ۶۱/۵/الف

۲۷۵۶۹ - ۷۸ م

کتابخانه ملی ایران

ناشر: مرکز پژوهشهای علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه
عنوان: دانشنامه نخبگان خاورمیانه
پژوهش و تدوین: بیژن اسدی

چاپ و لیتوگرافی: لیلا

تهران ۱۳۷۹

تیراژ ۳۰۰۰

قیمت: ۱۵۳۰۰۰ ریال

کلیه حقوق ناشر محفوظ است

تهران، بلوار کشاورز، خیابان شهید بهرام نادری، (سهیل) شماره ۲۰

تلفن: ۸۹۶۴۲۸۲ و ۸۹۶۱۷۷۰

فاکس: ۸۹۶۹۵۶۵

ص. پ ۱۴۱۵۵/۴۵۷۶

تقدیم به :

پدر و مادرم،
که چراغ دانش و پژوهش را فراراهم افروختند،

به :

همسر و فرزندانم،
که با صبر و تحمل و ایثار بی پایان خود،
امکان پژوهش و تدوین این مجموعه را برایم فراهم ساختند

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه ناشر.....	الف
مقدمه.....	پ-د
آ.....	۱-۱۰
ا.....	۱۱-۴۳
ب.....	۴۴-۷۴
پ.....	۷۵-۸۵
ت.....	۸۶-۹۳
ث.....	۹۴-۹۶
ج.....	۹۷-۱۰۶
چ.....	۱۰۷-۱۱۱
ح.....	۱۱۲-۱۳۲
خ.....	۱۳۳-۱۴۳
د.....	۱۴۴-۱۵۱
ذ.....	۱۵۲-۱۵۴
ر.....	۱۵۵-۱۶۹
ز.....	۱۷۰-۱۷۷
ژ.....	۱۷۸-۱۷۹
س.....	۱۸۰-۱۹۴
ش.....	۱۹۵-۲۱۱
ص.....	۲۱۲-۲۲۰

صفحه	عنوان
۲۲۱-۲۲۲.....	ض
۲۲۴-۲۳۰.....	ط
۲۳۱-۲۳۵.....	ظ
۲۳۶-۲۶۲.....	ع
۲۶۳-۲۶۵.....	غ
۲۶۶-۲۸۱.....	ف
۲۸۲-۲۹۰.....	ق
۲۹۱-۳۰۸.....	ک
۳۰۹-۳۱۶.....	گ
۳۱۷-۳۲۶.....	ل
۳۲۷-۳۵۸.....	م
۳۵۹-۳۷۵.....	ن
۳۷۶-۳۸۲.....	و
۳۸۳-۳۹۴.....	هـ
۳۹۵-۴۰۳.....	ی
۴۰۵-۴۱۰.....	کتابشناسی

نشانه های اختصاری کتاب

نشانه	واژه ، عبارت	نشانه	واژه ، عبارت
آ.کا.	آکادمی	شر.	شرق ، شرقی
آ.م.	آموزشگاه (عالی)	ش.ش.	شماره های
ا.ج.	انجمن	شم.	شمال ، شمالی
اس.	استاد	ص.	صفحه
ان.	انتشارات ، آثار	(ص)	صلوات الله علیه
ب.ا.ق.	بعد از انقلاب اسلامی	ص.ص.	صفحات
ب.م.	بعد از میلاد مسیح	ع.	عضو ، عضویت
پ.ار.	پارلمان	(ع)	علیه السلام
پ.ت.ت.	پست و تلگراف و تلفن	غ.	غرب ، غربی
ت.	تولد	ف.	فوت
تا.	تاریخ	فد.	فدراسیون
تج.	تحصیلات	ف.ل.	فوق لیسانس
ج.	جلد، جنوب (جنوبی)	ق.ا.ق.	قبل از انقلاب اسلامی
ج.ا.ا.	جمهوری اسلامی ایران	ق.م.	قبل از میلاد مسیح
ج.ج.	جلدهای	کا.	کالج
ج.ج.۱.	جنگ جهانی اول	کت.	کمیته
ج.ج.۲.	جنگ جهانی دوم	کر.	کنگره
ج.	چاپ	کم.	کمیسیون
ح.	حدود ، نزدیک به	کن.	کنفرانس
د.	دیپلم	ل.	لیسانس
دا.	دانشگاه	م.	سال میلادی
داها.	دانشگاههای	مو.	موسسه
دک.	دکتر، دکتر	مد.	مدرسه
دن.	دانشکده	ن.ک.	نگاه کنید (به)
ر.ک.	رجوع کنید به	نم.	نماینده ، نمایندگی
س.	سال	و.	وفات
سا.	سازمان	ه.	هجری
ساف	سازمان آزادیبخش فلسطین	ه.ش.	هجری شمسی
س.س.	سالهای	ه.ق.	هجری قمری
ش.	شماره ، سال شمسی		

مقدمه ناشر

در چارچوب فعالیتهای تحقیقاتی خود، مرکز پژوهشهای علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه، مجموعه ای از تحقیقات مربوط به خاورمیانه را از چند سال پیش توسط اساتید دانشگاه آغاز کرده که به تدریج به چاپ رسیده و به علاقمندان مسایل خاورمیانه عرضه خواهد گردید. اولین کار تحقیقاتی در رابطه با بحران آب در خاورمیانه بود که تحقیق پیرامون این موضوع برای اولین بار به زبان فارسی به چاپ رسید. هم اکنون کتاب **دانشنامه نخبگان خاورمیانه** به جامعه علمی کشور ارائه می گردد. این دانشنامه، نتیجه زحمات چندساله جناب آقای بیژن اسدی، استاد محترم دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی است که با دقت، پشتکاری و وسواس علمی قابل احترام ایشان آماده شده است. مسئولین علمی و اجرایی این مرکز در طی این مدت شاهد کوشش بی دریغ ایشان در عرضه یک کار ماندنی و با ارزش برای محافل علمی و مراکز اطلاع رسانی کشور بودند. فرصت را مغتنم شمرده از زحمات ایشان سپاسگزاری می نمایم و امیدواریم **دانشنامه نخبگان خاورمیانه** برای دانش پژوهان علم سیاست و خاورمیانه شناسان کشور مفید واقع گردد. ناشر همچنین وظیفه خود می داند که از مجموعه اداری و داده پردازی مرکز جهت زحمات و اعمال دقت و پی گیریهای آنها در چاپ و عرضه این کتاب تشکر نماید.

مرکز پژوهشهای علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه در حال آماده سازی شش تحقیق دیگر اساتید محترم دانشگاه است که به تدریج به جامعه علمی و دانشگاهی کشور تقدیم خواهد شد. از محققین و دانش پژوهان تقاضا می شود هر گونه نظرات اصلاحی و پیشنهادات خود را با این مرکز مطرح بفرمایند. امیدواریم به حول و قوه الهی بتوانیم خدمات خود را با مساعدت اهل علم و تحقیق بصورت عالمانه و کارآمد و در راستای منافع کلان کشور و جهت ارتقاء آگاهی ها و صیقل بخشیدن به بینشهای علمی تداوم بخشیم.

به نام خداوند جان و خرد

آن که به «قلم» و آنچه با آن «می نویسند» قسم یاد کرد

مقدمه

اصطلاح «خاورمیانه» و کاربرد آن دیر زمانی نیست که استفاده عام یافته است. به عبارت روشن تر، قدمت آن به کمتر از یک قرن می رسد. یعنی از زمانی که دریا سالار «آلفرد ماهان» آمریکایی به عنوان یک استراتژیست دریایی و واضع نظریه «ماهانیسم» (تاکید بر قدرت دریایی کشورها)، اصطلاح خاورمیانه را در نوشته های علمی خود به کار برد. پس از او نیز به تدریج استفاده از این اصطلاح توسعه یافت؛ بویژه پس از جنگ جهانی دوم، ابعاد کاربردی آن جنبه جهانی و گسترده یافت. اما بر خلاف عمر کوتاه وضع و کاربرد اصطلاح یادشده، قدمت حضور و توجه استعمار به کشورهای مختلف خاورمیانه به چند قرن قبل - و به طور مشخص شروع قرن شانزدهم - باز می گردد؛ چرا که این منطقه (و کشورهای داخل محدوده آن) یکی از مناطق مهم استراتژیک و ژئوپولیتیک جهان به شمار می آید که در قرون متمادی به دلیل موقعیت ویژه خود همواره مورد توجه قدرتهای بزرگ بوده است.

با کشف نفت در ایران در آغاز قرن بیستم و اعطای اولین امتیاز اکتشاف و استخراج نفت به انگلیسی ها، دوران جدیدی از توجه و رقابت قدرتها در منطقه خاورمیانه شروع شد. جنگ جهانی اول، سرزمینهای منطقه را به میدان کشاکش قدرتهایی نظیر انگلستان، روسیه، فرانسه، عثمانی، آلمان، ایتالیا، آمریکا و غیره مبدل کرد. رخداد «انقلاب عربی» (۱۹۱۶) با تحریک انگلستان و رهبری «شریف حسین» و نیز انعقاد قرارداد استعماری «سایکس - پیکو» (۱۹۱۶) بین قدرتهای بزرگ وقت، از جمله پیامدهای مهم این جنگ است. در فاصله بین دو جنگ جهانی، پایه های استعمار چند قدرت اروپایی در منطقه تحکیم شد تا این که آتش جنگ جهانی دوم شعله ور گردید و خاورمیانه نیز به نوبه خود به یکی از مهم ترین میدانهای نبرد و رقابت متفقین و متحدین مبدل شد. از زمان جنگ جهانی دوم تا قبل از فروپاشی شوروی (۱۹۹۱) نیز، منطقه درگیر رقابتها و کشاکشهای گسترده بین دو ابرقدرت آمریکا و شوروی بود. پس از آن نیز، با شکل گیری نظم نوین جهانی، شکل دیگری از رقابتها با ویژگی چند قطبی شدن در برابر تک قطبی بودن ادعایی آمریکا تا کنون ادامه یافت.

هدف از مرور مختصر رخدادهای خاورمیانه طی دهه های قرن بیستم، این است که نشان دهیم در خلال تحولات مذکور، جدا از نخبگان سنتی خاورمیانه، سه گروه از افراد در زمینه های گوناگون به نوعی منشاء تحولات و اثراتی شدند که با عنوانهایی از جمله «نخبگان»، «مشاهیر»، «شخصیتها» و غیره شهرت عام یافتند. گروه اول که اکثریت را تشکیل می دادند، شامل کسانی بودند که مسئولیت اداره کشور خود را در زمینه های گوناگون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، نظامی و غیره به عهده گرفتند. آنها عمدتاً جوانانی بودند که پس از تحصیلات متوسطه یا عالی، اداره امور کشور خود را به دست می گرفتند و به تدریج تعدادشان افزایش می یافت. اصولاً بارزترین پیشرفت اجتماعی در خاورمیانه، بویژه پس از جنگ جهانی دوم، افزایش کمی و اهمیت نیروی سیاسی یک قشر جدید اجتماعی به نام «طبقه متوسط جدید» بوده است. توسعه طبقه مذکور، عمدتاً به

ضرر نخبگان سنتی خاورمیانه (پادشاهان، شیوخ قبایل، فئودالها و بورژواها) تمام شد. چرا که به تدریج، قدرت و نفوذ سیاسی و اقتصادی آنها کاهش یافت و «جوانان» اداره امور کشور را به دست گرفتند. ظهور و خودنمایی جوانان در «انقلاب ترکهای جوان» (۱۹۰۸) و سالهای پس از آن، نوعی احساس تند و افراطی و از خود بیگانگی در قلمرو حکومت عثمانی را که در تضاد شدید با احترام و تکریم سنتی کشورهای خاورمیانه به مسئله «سن» و «تجربه» بود، به وجود آورد.

در رقابت گسترده بین سنت و اصلاح طلبی، گمان قوی بر این بود که سنتها برای مدتی طولانی دوام نخواهند آورد و سرانجام، تغییر و دگرگونی، به عنوان ارزشی مثبت پذیرفته خواهد شد. برنامه های اصلاح طلبانه و لائیک کمال آتاتورک، در واقع دومین حرکت اصلاحی پس از انقلاب ترکهای جوان به شمار میرفت. در واقع، خط مشی های اصلاحی آتاتورک یکسوم عبارت بود از تغییر و تحول و یا کنار گذاشتن سنتهای سیاسی، حقوقی، مذهبی و فرهنگی، در مقابل نهادهای غربی و اروپایی که نسلهای پیشین با جدیت تمام در برابر آنها مقاومت می کردند. خط مشی های رضاشاه در ایران نیز در واقع، نمونه برداری از اقدامات آتاتورک بود که به شیوه ای ملایم تر به مرحله اجرا گذاشته شد و مخالفتهای شدیدی را در میان مردم برانگیخت.

تحولات و برنامه های روبنایی و زیربنایی در کشورهای مصر (۱۹۵۲) و عراق (۱۹۵۸) و نیز اقدامات سیاسی - اقتصادی پیشرو و ضداستعماری - ولی ناکام و ناتمام - ایران به رهبری دکتر محمد مصدق (۱۹۵۳-۱۹۵۸)، موجب ورود جوانان به صحنه مشارکت سیاسی جوامع مذکور شد. در حالی که برنامه های اصلاحی ترکیه به رهبری کمال آتاتورک و نیز تا اندازه ای ایران به رهبری رضاشاه عمدتاً جنبه سیاسی و فرهنگی داشت، حرکتهای انقلابی یا اصلاح گرایانه بعدی بیشتر بر تغییر ساختار اجتماعی و اقتصادی تأکید کردند. از جمله برنامه های اخیر، می توان اصلاحات ارضی، صنعتی شدن سریع، اقتصاد برنامه ای دولتی، توسعه رفاه اجتماعی و نیز طرحهای امنیت اجتماعی را نام برد. در همین راستا، برنامه ها و نظریه های سوسیالیستی به عنوان مکتب پویای توده ها و رهبران سیاسی برخی کشورهای خاورمیانه (نظیر عراق، سوریه، مصر) با ملی گرایی ترکیب و ارائه شد.

در کشورهای پیشرفته تر خاورمیانه، قشرهای برگزیده سنتی به تدریج قدرت سیاسی خویش را از دست دادند و یا در نتیجه برنامه اصلاحات ارضی، ملی کردن نهادهای دگرگونیهای انقلابی در ساختار سیاسی - اقتصادی کشور به کلی محو و نابود شدند، در مقابل، طبقه متوسط جدید، قدرت و نفوذ روزافزونی پیدا کرد. این طبقه جدید خاورمیانه، عمدتاً متشکل از متخصصان و کارشناسان تحصیل کرده، و مدیران و کارمندان اداری حقوق بگیر و به عبارت رایج تر «تکنوکراتها» یا «فن سالاران» است. به علت افزایش دامنه عمل و نقش دولت در بیشتر کشورهای خاورمیانه، اکثریت اعضای طبقه متوسط جدید به طور مستقیم و یا غیر مستقیم مشغول خدمت به حکومت خود هستند. قابل توجه است که ارتش نیز عاملی مهم در این طبقه محسوب می شود. بویژه آن که افسران شاغل یا بازنشسته ارتش خود نقش سیاسی مهمی در طبقه جدید کشورهای عرب خاورمیانه ایفا می کنند.

گروه دوم، شامل افرادی است که جنبشهای آزادیخواهانه منطقه را علیه نفوذ و تسلط استعمار رهبری کردند، و غالباً خود امور حکومت کشورشان را به دست گرفتند. آنها موجب شدند کشورهای خاورمیانه - بویژه پس از جنگ جهانی دوم - استقلال خود را بازیابند. در این راه، بویژه افرادی مانند دکتر مصدق، آیت الله کاشانی، جمال عبدالناصر، حبیب بورقیه، احمد بن بلا، هواری بومدین، اسقف ماکاریوس، و اخیراً آیت الله خمینی (ره) منشأ دگرگونیهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی بسیاری در منطقه بودند. اساساً یکی از عوامل مهم در تغییر و تحولات منطقه پس از جنگ جهانی دوم، توسعه افکار ملی گرایانه به شکل های سیاسی و اقتصادی آن بود. این جریان موجب شد که کشورهای خاورمیانه به طور مؤکد حاکمیت سیاسی خود را به همراه قدرت و استقلال اقتصادی نسبی کشور، از طریق ملی کردن اقتصادشان، صنعتی کردن و استخراج منابع و ذخایر خویش خواستار شوند. در این مورد، دکتر مصدق ملی گرایی ایرانی را پیش برد، میشل عفلق (سوری) و جمال عبدالناصر ملی گرایی عرب را بعضاً با دیدگاههای متفاوت برانگیختند، و مصطفی کمال پاشا (آتاتورک) ملی گرایی ترک را هدایت کرد. افرادی نظیر قاضی محمد و ملا مصطفی بارزانی و دیگران نیز ملی گرایی کرد را شعله ور ساختند. و بالاخره اینکه، تئودور هرتزل (مجاری الاصل) ملی گرایی یهود را (به شکل صهیونیسم سیاسی) باعث شد که حاصل آن شکل گیری کشور خلق الاساعه اسرائیل و ایجاد مسئله غامض «اعراب و اسرائیل» در خاورمیانه شد.

بعلاوه، در دوران پس از جنگ جهانی دوم، ملی گرایی اقتصادی به عنوان یک عامل تبعی ملی گرایی سیاسی معمولاً به

شکل قطع وابستگی اقتصادی به غرب خودنمایی کرده است. فرایند مذکور برای اولین بار در خاورمیانه و به طور مشخص در ایران، در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ (مارس ۱۹۵۱) با ملی کردن صنعت نفت به وسیله دکتر مصدق به انجام رسید. به دنبال آن، و به اعتقاد غالب تحلیلگران خاورمیانه با الهام از اقدام دکتر مصدق، جمال عبدالناصر رییس جمهوری مصر در ژوئیه ۱۹۵۶ کانال سوئز را ملی اعلام کرد. بدین ترتیب، ضربه‌ای بزرگ بر منافع سیاسی-اقتصادی انگلیسی‌ها و فرانسوی‌ها وارد شد. مدت کوتاهی پس از آن نیز، این روند از طریق «مصری کردن» غالب امور اقتصادی کشور دنبال شد. کشورهای سوریه، عراق و سودان نیز پس از مدتی روش ایران و مصر را دنبال کردند. سپس لیبی و الجزایر نیز به نوبه خود ملی‌گرایی اقتصادی را-بویژه در صنعت نفت- به مرحله اجرا گذاشتند. نقطه عطف روند ملی‌گرایی اقتصادی در خاورمیانه، برنامه «ملی کردن صنعت نفت» بود که در هر مورد، کشورهای تولیدکننده نفت منطقه به منظور نظارت بر عملیات نفتی سرزمین خود (به جای شرکت‌های نفتی بین‌المللی و قدرتمند) به اقداماتی دست زدند. روند مذکور با پیروزی انقلاب اسلامی در ایران در بهمن ۱۳۵۷ (فوریه ۱۹۷۹) به رهبری آیت الله خمینی (ره) به انگیزه و نیروی محرکه جدیدی در خاورمیانه دست یافت. رخداد فوق به سهم خود، بر ضد تسلط غرب بر امور سیاسی و اقتصادی ایران-بویژه صنعت نفت- هدایت شد.

گروه سوم، به رغم اندک بودن شمار افراد آن، کسانی بودند که در بسیاری از تحولات مهم منطقه به طور مستقیم یا غیر مستقیم به نفع استعمار، وارد عمل شدند. این افراد، دو دسته بودند: خارجی و بومی. در میان خارجی‌ها، انگلیسی‌ها و فرانسوی‌ها نقش عمده‌ای در طراحی یا اجرای دگرگونی‌های خاورمیانه بازی کردند. افرادی نظیر سره‌نری مک ماهون، لرد آرتور بالفور، سرهنگ ادوارد لارنس (مشهور به لورنس عربستان)، سرهربرت لوئیس ساموئل، ژنرال آلبنی و سر رونالد استورز از آن جمله‌اند.

از جمله تحولات یادشده باید به انعقاد قرارداد سرنوشت‌ساز «سایکس-پیکو» در سال ۱۹۱۶، یعنی میانه جنگ جهانی اول اشاره کرد که «سرمارک سایکس» عضو پارلمان و معاون وزیر کابینه جنگی انگلستان و «ژرژ پیکو» کنسول فرانسه در بیروت، با امضای آن سرنوشت و آینده تحولات خاورمیانه را رقم زدند. آنان در فوریه ۱۹۱۶، یک طرح موقت برای تقسیم استانهای عربی عثمانی تهیه کردند. بر اساس این قرارداد، جهان عرب به چند بخش مجزا بین فرانسه و انگلستان تقسیم شد. قابل توجه است که یکی از هدفهای توافق‌نامه مذکور، تجزیه جهان عرب و ایجاد موانع مصنوعی بر سر راه وحدت آن بود. سایکس و پیکو در مارس ۱۹۱۶ با «سازونوف» وزیر امور خارجه روسیه تزاری، درباره قرارداد مذکور مذاکره نموده، توافق مشروط روسیه را نیز نسبت به توافق سایکس-پیکو کسب کردند. گفتنی است که در حال حاضر منشاء بسیاری از ناآرامیها و تحولات سیاسی در خاورمیانه، از جمله بحران لبنان و مسئله فلسطین، ریشه در انعقاد قرارداد سایکس-پیکو و مفاد آن دارد.^۱ از جمله افراد بومی منطقه که روابط نزدیک و صمیمانه‌ای با منابع استعماری داشته و راه آنها را در جهت تحقق هدفهای سلطه‌گرانه هموار کردند، می‌توان از شریف حسین (حسین بن علی) و دو پسرش ملک عبدالله اول (پادشاه اسبق اردن) و ملک فیصل اول (پادشاه عراق)، و نیز ملک سعود بن عبدالعزيز (پادشاه حجاز) نام برد. این افراد نقش بسیار مهمی در هموار ساختن راه استعمار و استثمار کشورهای منطقه بوسیله کشورهای استعمارگر داشته‌اند.

ضمناً، باید خاطر نشان ساخت که در کنار سه گروه یادشده، منطقه خاورمیانه، جایگاه اندیشمندان و هنرمندانی است که در زمینه علم و ادب و هنر، منزلتی ویژه دارند. برخی از این افراد، حتی تاثیر مهمی در پیشبرد پژوهشها و دستاوردهای علمی و فنی کشورهای غربی داشته‌اند و هم اکنون نیز مصادر امور علمی هستند. برای نمونه، پروفیسور ابوالقاسم غفاری و پروفیسور علی جوان از جمله دانشمندان ایرانی هستند که نقش بسزایی در پیشبرد پژوهشها و برنامه‌های فضایی و نظامی آمریکا ایفا کرده‌اند. آنها سالها در زمره مقامات و مسئولان رده اول علمی «سازمان ملی هوانوردی و فضایی آمریکا» (ناسا) و غیره بوده‌اند. محمدحسین هیکل (مصری)، میشل عفلق (سوری)، محمود حسابی، نیما یوشیج، حمید عنایت، فؤاد بوستانی (لبنانی)، جبران خلیل جبران (لبنانی)، طه حسین (مصری) و غیره نیز از جمله نخبگان اندیشه و هنر و ادبیات خاورمیانه محسوب می‌شوند.

هدف اصلی این پژوهش، عبارت از شناساندن اهم نخبگان اندیشه و عمل منطقه خاورمیانه در یک مجموعه واحد است. زیرا تردیدی نیست که با توجه به گستردگی منطقه، سابقه تاریخی، موقعیت جغرافیایی و تنوع کمی و کیفی تغییر و تحولات مربوط، شناخت نخبگان اندیشه و عمل خاورمیانه امری بسیار ضروری است. این گونه پژوهشها می‌تواند ابزارهای مورد نیاز

پژوهشگران را تأمین کرده، و در امر بررسی روند تحولات زندگی نخبگان، به مثابه وسیله‌ای انگیزشی در راه پویایی و تلاش ذهنی و عملی افراد کمک نماید.

منظور پژوهش، عمدتاً شناسایی و ارائه اطلاعات اساسی درباره نخبگان عمل و اندیشه و رهبران درجه اول و دوم سیاسی، اقتصادی، نظامی، علمی-فرهنگی، مذهبی، ادبی-هنری منطقه به صورت گزینشی و انتخاب اَهم است. اطلاعات جمع‌آوری شده، تنها شامل افراد بومی (خاورمیانه‌ای) نبوده، بلکه بنابه ضرورت خارجی‌ها را نیز در بر خواهد گرفت. به عبارت دیگر، معیار گزینش شخصیت‌های مورد نظر بر اساس نقش، تاثیر حضور مستقیم و گاه غیرمستقیم آنان در تحولات منطقه‌ای است. در این مجموعه شرح حال ۱۲۵۰ شخصیت با ویژگی‌های یادشده تدوین و ارائه شده است.

به دلیل ماهیت موضوع و نیز هدف پژوهش، محدوده تاریخی گزینش شخصیت‌ها عمدتاً بر مبنای سال تولد آنان از حدود اوایل ربع چهارم قرن نوزدهم (۱۸۷۵) به بعد تعیین شده است (به جز مواردی معدود و ضروری). محدوده جغرافیایی پژوهش، شامل کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا است؛ چرا که برخی خاورمیانه‌شناسان و نهادهای سیاسی بین‌المللی، محدوده خاورمیانه را از سمت غرب تا منتهی‌الیه شمال آفریقا گسترش می‌دهند. ضمناً کشورهای افغانستان و قبرس نیز جزء منطقه خاورمیانه به شمار آمده‌اند. محدوده شخصیتی پژوهش نیز شامل شخصیت‌های سیاسی، نظامی، مذهبی، اقتصادی، علمی-فرهنگی و ادبی-هنری می‌باشد.

چارچوب اطلاعاتی هر مقاله، عبارت است از: نام و نام خانوادگی و بعضاً عنوان علمی، اجتماعی و حرفه‌ای فرد (دکتر، آیت‌الله، سرلشکر، استاد، ...)، تاریخ و محل تولد، شغل و یا حرفه کنونی، میزان تحصیلات با ذکر رشته یا رشته‌های تحصیلی و محل تحصیلات عالی، سوابق مسئولیت اداری، اجتماعی و حرفه‌ای با ذکر تاریخ مربوط به هر مورد و دوره (تا حد ممکن)، مأموریت‌ها و مسافرت‌ها با ذکر تاریخ و نام کشورها و سازمان‌ها و در صورت امکان، هدف از انجام آنها. بنابه ضرورت، ذکر تحولات زندگی اجتماعی و سیاسی فرد و ارتباط او با تحولات کشور متبوع وی یا منطقه، در موارد مهم‌تر نام تألیف و ترجمه‌ها، کلیات موضوعی مقاله‌ها و آثار علمی و هنری فرد (ترجیحاً با ذکر تاریخ انتشار)، ذکر نشان‌ها و مدال‌های اعطا شده به فرد و احتمالاً منابع اهدایی و سرانجام هرگونه توضیح و شرح روشنگرانه دیگر مربوط به روند زندگی و قابلیت‌های شخصیت مورد نظر.

جهت سهولت دسترسی خواننده به اطلاعات مورد نظر، مقاله‌ها حداقل بر مبنای سه حرف اول نام خانوادگی فرد الفبایی و ترتیب شده است. یکی از وجوه تمایز این کار پژوهشی با سایر موارد مشابه، اینست که در این اثر به دلیل حجم کار و صرفه جویی وقت خواننده و چاپ، تنها به نقاط عطف سیر تحولات زندگی شخصیت‌ها با ذکر تاریخ اشاره می‌شود. بنابراین، از شرح جزئیات مراحل تحول زندگی اشخاص، بیان احساسات، رخدادهای کم‌اهمیت و نیز غالباً از انتقاد از خط‌مشی‌های اجرایی و عقیدتی شخصیت‌ها خودداری شده است. به اضافه این که، در تدوین و تنظیم اطلاعات مقاله‌ها، روش‌های جاری و معمول بین‌المللی در تنظیم این گونه کتاب‌های مرجع مورد استفاده قرار گرفته است که البته در متون فارسی زبان کمتر سابقه دارد. و آن، عبارت است از کیفیت نثر و عبارت‌پردازی متن مقاله‌ها که توصیفی، کوتاه و مقطع است.

تعریف عملی نخبه (نخبگان)

چون نام کتاب حاضر، «نخبگان خاورمیانه» انتخاب شده، بنابراین، ضروری است که توضیحاتی روشنگرانه در مورد «نخبه» یا «نخبگان» به خوانندگان ارجمند ارایه شود. بسیاری از توده مردم و بعضاً افرادی که تحصیلات عالی ندارند غالباً برداشت و تعبیرشان از اصطلاح «نخبه» (الیت Elite) عبارت از افراد «بسیار باهوش»، «عالم و دانشمند» و یا «فردی استثنایی» است. در حالی که از دیدگاه علمی، مفهوم آن گسترده‌تر و عمیق‌تر است. بنابراین، همین جا تأکید می‌کنیم که خوانندگان نباید ملاک و مبنای گزینش شخصیت‌های ذکر شده در کتاب را ناشی از تعریف ابتدایی و غیر علمی بالا بدانند.

از نظر تاریخی، اصولاً پیشینه مفهوم «نخبه» به اندیشه‌های «نیکولو ماکیاوول» (۱۴۶۹-۱۵۲۷) مورخ، سیاستمدار و نظریه‌پرداز سیاسی ایتالیایی باز می‌گردد. او نخبگان را به مفهوم «گروه حاکم با اراده» تلقی می‌کرد.^۲ از دیدگاهی دیگر، مفهوم نخبگان یا «سَرآمدان»، معمولاً به دارندگان مناصب عالی در درون نظام سیاسی اشاره دارد، و قدرت حکومت‌الیت‌ها ناشی از توانایی‌ها و دستاوردهای شخصی است، نه ناشی از مالکیت. در این مفهوم، حکومت‌الیت، مترادف با «حکومت شایستگان» تلقی می‌شود. در بیشتر تقسیم‌بندی‌های مربوط به گروه نخبگان، چهار گروه عمده تمیز داده شده‌اند: ۱) نخبگان

«ویلفرد پارتو» (۱۸۴۸-۱۹۲۳) عالم اقتصاد و جامعه شناس ایتالیایی، جامعه را به دو گروه تقسیم می کند: (۱) قشر پایین یا «نخبه پست» (۲) قشر بالا یا «نخبه برتر». گروه دوم خود به دو گروه «نخبه حاکم» و «نخبه غیر حاکم» تقسیم می شود. منظور از نخبگان حاکم، افرادی هستند که به طور مستقیم یا غیرمستقیم، نقش قابل ملاحظه ای در حکومت ایفا می کنند.^۴ او از بعدی دیگر، نخبگان را شامل افرادی می داند که بالاترین امتیازها را در رشته فعالیت خود دارا هستند و طبقه ای را می سازند که به آن «نخبه» می گوئیم.^۵

از دیدگاهی دیگر، نخبگان به دو گروه سیاسی و غیرسیاسی تقسیم می شوند و نخبگان سیاسی نیز به دو دسته رسمی و غیر رسمی قابل تفکیک هستند. «نخبگان سیاسی» در یک تعریف کلی، افرادی هستند که به طور مستقیم یا غیر مستقیم در تصمیم گیریه‌ها، برنامه ریزیه‌ها، و تحولات سیاسی-اجتماعی کشور مشارکت یا دخالت دارند. نخبگان سیاسی «رسمی»، اصطلاحاً به کسانی اطلاق می شود که به شکل رسمی مسئولیتهای سیاسی کشور را در دست دارند. نخبگان سیاسی «غیر رسمی»، شامل افرادی است که در گروه مخالف دولت یا حکومت قرار دارند (اپوزیسیون) و هدف آنها چالش و مقابله با عوامل و وابستگان دولت و حکومت و در نهایت، کسب قدرت است. از منظری دیگر، نخبگان سیاسی به انواع: «ابزاری» و «فکری» تقسیم می شوند. «هارولد لاسول»، (اندیشمند و پژوهشگر سیاسی) نخبگان سیاسی را به شرح زیر تعریف عملی (یا عملیاتی) می کند:

«نخبگان سیاسی، شامل صاحبان قدرت در یک جامعه سیاسی هستند. این کنترل کنندگان قدرت، شامل رهبری و آن تر کیب بندیهای اجتماعی می باشند که در طی یک دوره مشخص، رهبران نوعاً از درون آنها برمی خیزند و در برابر آنها پاسخگو هستند».^۶

از دیدگاه «موسکا»، گروههای نخبه، شامل افراد و شخصیتهایی می شوند که در یک جامعه با برخورداری از امتیازهای فطری یا اکتسابی خود در موقعیت برتری نسبت به سایرین قرار گرفته اند و قابلیت به فعل در آوردن این امتیازها را نیز دارند.^۷ شخص «تدگور» نیز یک تعریف عملی مشابه «موسکا» را ارائه می دهد. وی در تعریف نخبه می گوید:

«افراد هستند با مشخصات اکتسابی یا موروثی که از نظر فرهنگی شرایط لازم برای رسیدن به موقعیتهای با ارزش را دارا هستند. حال ممکن است این افراد به این موقعیتهای رسیده یا نرسیده باشند. در جوامع غربی این خصوصیات عبارتند از: بالا بودن سطح سواد، اطلاعات، تواناییهای فنی، آموزشی و مدیریتی، جاه طلبی، و مهارت در کنش و واکنش با دیگران».^۸ «باتومور» در کتاب خود با عنوان «نخبگان و جامعه» در مورد کشورهای در حال توسعه ای که قصد صنعتی شدن دارند، می گوید که در این گونه کشورها، پنج نوع آرمانی از نخبگان وجود دارند که معمولاً به شکلهای گوناگون رهبری جریان صنعتی شدن را به عهده می گیرند. این گروهها عبارتند از: (۱) گروه نخبگان خاندانی (۲) طبقه متوسط جامعه (۳) روشنفکران انقلابی (۴) حاکم استعمارگر (۵) رهبران ملی گرا.^۹

بالاخره اینکه، به نظر «گی روشه»، محقق فرانسوی، تعریف عملی نخبگان براساس دوملاک «حاکمیت» و «نفوذ» تفسیر می شود که برای طبقه بندی انواع نخبگان نیز آن دو معیار می تواند مورد استفاده قرار گیرد. وی با الهام از «ماکس وبر»، جامعه شناس آلمانی و با افزودن ملاک نفوذ در کنار شاخص حاکمیت («آئوریتیه» یا «سلطه مشروع» مورد نظر ماکس وبر^{۱۰})، نخبگان را به شش گروه تقسیم می کند که در مقایسه با تقسیم بندیهای قبلی، از جامعیت و پوشانندگی بیشتری برخوردار است: (۱) نخبگان سنتی و مذهبی (۲) نخبگان تکنوکرات (فنی سالار) (۳) نخبگان مالکیت (۴) نخبگان خارق العاده (کاریزمایی یا فرهمند) (۵) نخبگان ایدئولوژیک (عقیدتی) (۶) نخبگان سمبولیک (نمادین).^{۱۱}

همان طور که در تعریف های عملی از دیدگاههای گوناگون مشاهده شد، شاخصهای متعددی برای تمیز و تشخیص «نخبگان» مطرح است که با برداشت ابتدایی و غیر علمی گفته شده بسیار متفاوت است. بنابر این، نویسنده نیز در گزینش و معرفی شخصیتهای حاضر در کتاب، عملاً همه شاخصهای ارائه شده در تعریفهای بالا و بویژه تعریف عملیاتی جامع تر «گی روشه» را مورد نظر و استفاده قرار داده است. به کارگیری این روش، به دلیل ماهیت کار پژوهشی حاضر و تنوع و گستردگی جوامع مورد آزمایش (کشورهای محدوده خاورمیانه و شمال آفریقا) با ویژگیها و شرایط متفاوت ساختارهای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، و فرهنگی بوده است.

چند تذکر ضروری و روشنگرانه

(۱) با توجه به رعایت اصل بی طرفی و اخلاق علمی در انجام یک پژوهش و دوری از هر گونه تنگ نظری و یک سونگری احتمالی، گزینش شخصیتهای معرفی شده در این مجموعه، بدون توجه به اصول عقیدتی، خط مشی های سیاسی - اجتماعی، و بالاخره مذهب و آیین فکری آنان انجام گرفته است. بنابر این، پرداختن به شرح زندگی افراد مورد نظر، لزوماً به معنی تأیید عملکردها و شخصیت اجتماعی آنها نخواهد بود، بلکه مبنای انتخاب، صرفاً براساس نقش و تأثیر آنان در روند تحولات کشورهای متبوع خود یا خاور میانه و یا معروف بودن و شهرت آنها در یک زمینه خاص (ادبیات، هنر، و غیره) صورت گرفته است. ضمناً اینکه در گردآوری و تدوین اطلاعات مربوط به شخصیتهای، تلاش شده است در حد بضاعت علمی خود حتی الامکان واقعیتهای و روندهای تاریخی مربوط، بر اساس اصل: «آنچه هست» و نه «آنچه باید باشد» تصویر ارائه شوند.

(۲) با توجه به تنوع و فراوانی شخصیتهای (نخبگان) خاور میانه و نقشهای متفاوت آنان در تحولات کشورهای منطقه، متأسفانه امکان ذکر نام و مشخصات تمامی آنان در یک مجموعه واحد وجود نداشته است. در عین حال، ممکن است نام برخی از شخصیتهای مطرح یا مشهور نیز سهواً از سوی نویسنده از قلم افتاده باشد که خوانندگان عزیز خواهند بخشید. ضمناً در موارد معدودی، علی رغم شناسایی فرد مورد نظر، به خاطر عدم دسترسی به میزان قابل قبول و دقیقی از اطلاعات مربوط به ویژگیهای فردی و سیر زندگی شخصیت (و در چارچوب تعیین شده)، متأسفانه امکان معرفی وی فراهم نبوده است.

(۳) بعضاً دلیل ذکر نام برخی شخصیتهای غیر بومی و خارجی (انگلیسی، آمریکایی، آلمانی...) در کتاب، به سبب نوعی وابستگی، فعالیت و اشتغال آنان در منطقه و یا انجام پژوهشهایی علمی، ادبی و سیاسی در مورد خاور میانه و مسایل آن است.

(۴) بر خلاف رویه برخی از مراجع مشابه، ملاک گزینش شخصیتهای، تنها اشتغال و فعالیت و یا در قید حیات بودن آنان در حال حاضر نبوده است، بلکه مبنای توجه به نقش آنها در تحولات گذشته یا فعلی کشورهای متبوعشان یا منطقه بوده است.

(۵) کوتاه یا طولانی بودن متن مشخصات یک شخصیت معرفی شده، احتمالاً به معنی کم اهمیت یا برعکس، مهم بودن فرد مورد نظر نخواهد بود، بلکه عمدتاً به کیفیت روند زندگی و مناصب و مسئولیتهایش در طول سالهای عمر، حجم آثار وی و نیز بعضاً کمیت اطلاعات در دسترس پژوهشگر بستگی داشته است.

(۶) تاریخهای مورد استفاده در متن به طور مشترک بر مبنای سال میلادی ثبت شده است تا بدین وسیله، امکان تطبیق تاریخها و رخدادهای مربوط به شخصیتهای مورد نظر برای خوانندگان و پژوهشگران سهلتر شود، زیرا در غیر این صورت، ذکر چند نوع مبنای تاریخی و گاهشماری (هجری قمری، هجری شمسی، میلادی) در کتاب، موجب نابسامانی ذهن خواننده و عدم درک و تطبیق دقیق وقایع می شد.^{۱۲}

(۷) به عنوان یک هدف اصلی، در صورت در دسترس بودن اطلاعات مورد نیاز، حتی الامکان تاریخها و روند تحولات زندگی اجتماعی شخصیتهای (حتی تا آخرین فرصتهای قبل از زمان چاپ) «به روز» شده است. ولی در عین حال، با عنایت به مشکلات فراوان اطلاع رسانی و ابزار آن در ایران، متأسفانه تحقق هدف یادشده در همه موارد به نحو مطلوب امکان پذیر نبوده است.

(۸) در تعداد معدودی از مقاله های مربوط به شخصیت های منطقه «خلیج فارس»، در ذکر نام و عنوان برخی نهادها و سازمانهای منطقه و یا آثار نویسنده مورد نظر، بخاطر رعایت اصل امانت، عنوان «خلیج عربی» (الخلیج العربی) یا «خلیج» (الخلیج) ثبت شده است. ولی خیلی بدیهی است که اینها نامهایی «مجموع» است که ساخته و پرداخته عوامل استعمار پیر انگلیس^{۱۳} و برخی پیروان و طرفداران سیاستهای منطقه ای آنست. وگرنه، روشن است که «خلیج فارس» همواره «فارس» (پارس) بوده و خواهد بود.

(۹) طبق روال معمول در تدوین دایرة المعارفها و کتابهای مرجع بین المللی، به منظور صرفه جویی در حجم کتاب و نیز کاستن از هزینه های چاپ، برای تعدادی از واژه ها و عنوانهایی که در بیشتر مقاله ها تکرار و استفاده شده اند، نشانه های اختصاری به کار رفته است. فهرست این نشانه های اختصاری برای رجوع خوانندگان در ابتدای کتاب آورده شده است.

۱۰) در مورد نام خانوادگی شخصیت‌های عرب، این نکته قابل ذکر است که در ترتیب الفبایی نام آنها، حرف تعریف «آل» که در ابتدای نام خانوادگی غالب آنها به عنوان معرفه کردن اسم آمده، طبعاً به دلیل ماهیت آن، مبنای الفبایی کردن قرار نگرفته است، بلکه حروف پس از آن مبنا بوده‌اند. ضمناً این که عنوان «آل» که بر سر برخی نامها نظیر: آل صباح، آل نهیان، آل خلیفه و غیره آمده است، در واقع به معنی «خاندان» یا «وابسته به» و یا همان حرف تعریف است که طبق شرایط بالا با آنها برخورد شده است. به هر حال، در چنین مواردی برای راهنمایی بیشتر خواننده عنوان‌های ارجاع پیش‌بینی شده است.

پایان سخن اینکه، کار حاضر در واقع، اولین «فرهنگ رجال» (Who's Who) خاورمیانه به زبان فارسی و با معیارها و شکلی بین‌المللی است. به اضافه این که، علی‌رغم روش معمول اجرایی در تدوین اینگونه دایرة المعارفها با چنین حجمی از اطلاعات ریز و درشت و ذاتاً دقیق و حساس مربوط به روند تحولات زندگی رجال و شخصیتها که لازمه اش بهره‌گیری از حداقل یک سازمان کوچک علمی - پژوهشی موقت یا دائم برای تدوین اولیه و نیز به روز کردن اطلاعات و تجدید چاپ سالانه یا دو سالانه آنهاست: پژوهشگر تاکنون به تنهایی بار این مسئولیت سنگین علمی را بر دوش کشیده است. بنابر این، طبیعی است که علی‌رغم همه دقتها و وسواسهای اعمال شده، محتمل است که خوانندگان کتاب با یک رشته خطاها و اشتباهات گریز ناپذیر برخورد کنند. به هر حال، در صورت برخورد با این گونه موارد، جلوتر پوزش خواسته و خاضعانه نیازمند تذکر و راهنمایی همگان در این مورد هستم.

نکته آخر این که، «مرکز پژوهشهای علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه» در اواسط پاییز سال ۱۳۷۲ پیشنهاد پژوهش و تدوین این مجموعه علمی را با عنوان: «نخبگان خاورمیانه» به پژوهشگر و نگارنده حاضر ارائه کرد که بایاری خداوند بزرگ، علی‌رغم مشکلات اجرایی، علمی و اطلاع‌رسانی فراوان توانستم آن را به سرانجام و انتشار عمومی برسانم. جدا از کار حقیر، بسیاری کسان در پیشنهاد طرح، امور تدارکاتی، مالی و فنی (مربوط به آماده‌سازی و چاپ نهایی آن) در مرکز مطالعات خاورمیانه نقش داشته‌اند که نام بردن و سپاسگزاری از آنان، حداقل وظیفه‌شناسی اینجانب است.

در این راستا، از آقای دکتر محمود سریع‌القلم سپاسگزارم که پشتیبانیهای اولیه و ضروری علمی و اجرایی را برای انجام کار تا مراحل آخر به عمل آوردند. از آقایان: سید حسین موسوی، محمد علی مهتدی، دکتر غلامرضا سیدان، دکتر سیداسدالله اطهری و علی رستمی به خاطر همکاریها و حمایت‌هایشان قدردانی می‌کنم. بویژه، از آقایان سمیر علیرضایی و حمیدرضا شجاعی که زحمات سنگین حروفچینی و نظارت فنی چاپ کتاب را متقبل شده‌اند صمیمانه تشکر می‌کنم. از مسئولین محترم و کوشای کتابخانه، مسئول واحد تکثیر و دیگر کارکنان امور اجرایی و مالی مرکز مطالعات که در خلال شش سال دوران انجام این مجموعه و امور گوناگون مربوط به آن متعهدانه و با روی خوش با اینجانب همکاری همه‌جانبه داشته‌اند، بسیار متشکرم. از آقای سید حسین نیک‌نام (کارشناس سیاسی و متخصص مسایل دنیای عرب در وزارت امور خارجه) سپاسگزارم که تمامی مقاله‌های کتاب را مورد بازبینی و مطالعه قرار داده و اظهارنظرهای مفیدی را به اینجانب ارائه کردند. امید دارم که کتاب مرجع حاضر بتواند بخشی از نیازهای پژوهشی و پایه‌ای خاورمیانه‌شناسان، اساتید علوم سیاسی، کارشناسان و تحلیل‌گران مسایل منطقه، پژوهشگران سیاسی، سازمانها و نهادهای سیاسی، خبری و رسانه‌ای، نظامی، اطلاعاتی و به طور کلی، علاقه‌مندان مسایل خاورمیانه را برآورده سازد، انشاءالله.

بیژن اسدی

زمستان ۱۳۷۸

- ۱- برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد مفاد این قرار داد به منابع زیر رجوع کنید: حمید احمدی، ریشه‌های بحران در خاورمیانه (تهران: کیهان، ۱۳۶۹).
- ۲- حسین بشیریه، جامعه‌شناسی سیاسی، چاپ سوم (تهران: نشر نی، ۱۳۷۶)، ص ۶۷.
- ۳- همان منبع، ص ۶۷-۶۹.
- ۴- علیرضا ازغندی، «مکتب نخبه‌گرایی و بنیان آن»، مجله سیاست خارجی، سال ۷، شماره ۴ (زمستان ۱۳۷۲)، ص ۷۴.
- ۵- تی. بی. باتومور، نخبگان و جامعه، ترجمه علیرضا طیب (تهران: دانشگاه تهران، اسفند ۱۳۷۱)، ص ۳.
- ۶- همان منبع، ص ۱۲.
- ۷- علیرضا ازغندی، همان منبع.
- ۸- دانشجویان مسلمان پیرو خط امام، از ظهور تا سقوط (تهران: مرکز نشر اسناد لانه جاسوسی آمریکا، ۱۳۶۶)، ص ۲۵.
- ۹- تی. بی. باتومور، همان منبع، ص ۱۰۵.
- ۱۰- جهت کسب اطلاعات بیشتر از جمله ر. ک. به: احمد اشرف، جامعه‌شناسی سیاسی ماکس وبر (تهران: مؤسسه تحقیقات اجتماعی، فروردین ۱۳۴۷).
- ۱۱- گی‌روشه، تغییرات اجتماعی، ترجمه منصور وثوقی (تهران: نشر نی، ۱۳۷۰)، ص ۱۵۳-۱۵۸.
- ۱۲- البته توجه داشته باشیم که گاهشماری ایرانی - یعنی تاریخ هجری شمسی که حالتی ملی و اسلامی دارد - چنان دقیق و منطقی است که اگر روزی جهان دست از تعصب بشوید و بخواهد یک گاهشماری جهانی برقرار کند، صرف نظر از مبدأ تاریخ، باید از دستگاه گاهشماری ایرانی پیروی و استفاده کند. همچنان که فرانسویان صدر انقلاب بزرگ فرانسه (۱۷۸۹) کردند. (به نقل از مقاله: «تبدیل تاریخ» نوشته استاد احمد بیرشک مندرج در کتاب: موسی اکرمی، بیرشک‌نامه (تهران: دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۷)، ص ۲۵۶).
- ۱۳- «سرچارلز بلگریو» (Sir Charles Belgrave) یکی از کارگزاران کهنه کار انگلیسی در منطقه خلیج فارس (در خلال سالهای ۱۹۲۶-۱۹۵۷)، جزء اولین کسانی است که در آثار و خاطرات مکتوب و منتشر شده خود درباره «خلیج فارس» از اصطلاح ساختگی و تفرقه برانگیز «خلیج عربی» استفاده کرد. پس از آن نیز (از دهه ۱۹۶۰ به بعد)، این اصطلاح مجعول در کتابها و مطبوعات کشورهای عرب زبان رواج یافت!

ت

آناتورک، مصطفی کمال: فارغ التحصیل علوم نظامی، افسرو سیاستمدار ترک (اولین رئیس جمهوری ترکیه جدید)، ت. ۱۸۸۱ در سالونیک، یح. دانشکده افسری استانبول.

سروان ارتش عثمانی و پیوستن به جمعیت «ترکهای جوان» (به عنوان گروه مخالف سیاستهای سلطان عبدالحمید دوم پادشاه عثمانی) ۱۹۰۵- خدمت نظامی در سوریه، مقدونیه و طرابلس (لبنان) ۱۹۰۵-، وابسته نظامی عثمانی در صوفیه، شرکت در جنگهای عثمانی با ایتالیا ۱۱-۱۲، شرکت در جنگ اول بالکان و جنگ در جبهه شبه جزیره گالیپولی ۱۲-۱۳، شرکت در ج ج ۱ در جبهه های داردانل، قفقاز و فلسطین ۱۴-۱۸، بازرس سپاه نهم. در ارز روم ۱۸، تشکیل «جنبش مقاومت ملی» در آناتولی علیه متفقین و دولت سلطان عثمانی ماه مه ۱۹، رهبری جنبش در جنگ استقلال (باهمکاری یاراناش: ژنرال عصمت پاشا، عدنان مندرس، عصمت اینونو و جلال بایار) و جنگ بایونان ۲۱-۲۲، اعلام لغو نظام سلطنت و خلافت عثمانی اول نوامبر ۲۲، تشکیل کنفرانس لوزان و به رسمیت شناختن استقلال سیاسی و اقتصادی ترکیه و تشکیل جمهوری ترکیه ۲۴ ژوئیه ۲۳، انتخاب به عنوان اولین

رئیس جمهوری ترکیه جدید، ۲۳ تدوین و اجرای خط مشی های جدید اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی در اداره امور کشور (مشهور به خدنگ های ششگانه) بویژه اصل جدایی دین از سیاست (سکولاریسم)، ضمناً تغییر رسم الخط ترکیه از عربی به لاتین، تغییر و متحدالشکل کردن پوشاک افراد به شکل غربی و غیره، و به طور کلی غربی کردن گسترده همه امور کشور در ابعاد مختلف، فوت ۱۰ نوامبر ۳۸.

آناسی، سرلشگر لویی: نظامی و سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۲۶، یح. دانشکده افسری سوریه، و دانشکده ستاد و فرماندهی «حمص».

شرکت در جنگ فلسطین ۴۸، مخالفت با شکست اتحاد سوریه با مصر (جمهوری متحده عرب در خلال سالهای ۵۸-۶۱)، فرمانده پادگان شهر حلب آوریل ۶۲، وابسته نظامی سفارت سوریه در واشنگتن ۶۲-۶۳، فرمانده کل نیروهای مسلح سوریه و نیز رئیس شورای انقلاب سوریه مارس-ژوئیه ۶۳.

آتاسی، نورالدین: دک. پزشکی، سیاستمدار سوری،
ت. ۱۹۲۹، تج. ۱۵. دمشق.

وزیر کشور اوت ۶۳، معاون نخست وزیر اکتبر ۶۴، عضو
شورای ریاست جمهوری سوریه ماه مه ۶۴ - دسامبر ۶۵، رئیس
جمهوری سوریه مارس ۶۶ - ۷۰، ضمناً نخست وزیر ۶۸ - ۷۰،
دبیر کل حزب بعث اکتبر ۶۶ - ۷۰، تبعید به لیبی ۷۰.

آتاسی، هاشم: سیاستمدار سوری، ت. ۱۸۷۵ در شهر
«حمص»، تج. در استانبول.

انجام فعالیت های سیاسی در دوران عثمانی ها و
عهده دار مشاغل مهم در دولت عثمانی، رئیس پارلمان سوریه
۲۰، نخست وزیر سوریه (در دوران حکومت کوتاه فیصل اول)
مارس - ژوئیه ۲۰، رئیس مجلس موسسان سوریه ۲۸، رئیس
جمهوری سوریه ۳۶، مجدداً رئیس جمهوری ۵۰ - ۵۱ (استعفا به
خاطر دخالت های گسترده ادیب شیشکلی در امور کشور)، پس از
سقوط حکومت شیشکلی مجدداً رئیس جمهوری سوریه ۵۴ - ۵۵،
فوت ۶ دسامبر ۶۰.

آدامز، رابرت مک کورمیک: ف. ل. هنر، دک.،
انسان شناس و باستان شناس آمریکایی، ت. ۲۳ ژوئیه
۱۹۲۶، تج. ۱۵. شیکاگو.

فعالیت های باستان شناسی در «چارمو» در عراق
۵۰ - ۵۱، شروع فعالیت های دانشگاهی در ۱۵. شیکاگو ۵۴،
مدیر موسسه شرق شناسی ۶۲ - ۶۸، استاد انسان شناسی ۶۳ -،
مدیر گروه علوم اجتماعی ۷۰ - ۷۴، انجام مطالعات میدانی
در باره نظام های آبیاری و نحوه اسکان و سکونت جوامع
در مناطق مرکزی و جنوبی عراق ۵۶ - ۵۸، ۶۰، ۶۷، ۶۸
۶۹ - ۷۳، ۷۵: انجام مطالعات یادشده در ایران ۶۰ - ۶۱، انجام
عملیات باستان شناسی در ایران ۶۳، در سوریه ۷۰، در
عربستان سعودی ۷۶؛ رئیس «انجمن علوم رفتاری و اجتماعی»
در «شورای پژوهش های ملی» ۷۳ - ۷۶، و «انجمن مطالعات
شرقی آمریکا»: معاون کمیته علوم و سیاست های عمومی در
«آکادمی ملی علوم» ۷۷ -؛ عضو: «آکادمی هنرها و علوم
آمریکا»، «موسسه انسان شناسی آمریکا»، «موسسه آمریکایی
پیشرفت علوم»، «مؤسسه باستان شناسی آلمان»، «آکادمی ملی

علوم» «موسسه مطالعات خاورمیانه»، «انجمن آمریکایی فلسفه»
؛ متولی «مرکز پژوهش های افکار ملی» ۷۰ - و «مرکز ملی
دانش های انسانی» ۷۶ - و «بنیاد حکیم راسل» ۷۸ -.

آثار: «شهر نامغلوب: سمپوزیوم شهر نشینی و توسعه
فرهنگی در خاور نزدیک باستان» (ویرایش مشترک با سی. اچ.
کرالینگ) ۶۰، «سرزمین پشت بغداد: تاریخ سکونت در دشتهای
دیاله» ۶۵ «انقلاب جامعه شهری: تاریخ اولیه بین النهرین و
مکزیک پیش از اسپانیاییها» ۶۶، «حومه شهر اور» (با مشارکت
اچ. جی. نینس) ۷۲، «هارتلند شهرها: مطالعات سکونت اولیه
و استفاده از زمین در دشتهای سیلابی مرکزی رود فرات».

آدامز، سر (ویلیام) جیمز: ف. ل. اجتماعی،
دیپلمات انگلیسی (بازنشسته)، ت. ۳۰ آوریل ۱۹۳۲ در
«والور همپتون»، تج. کا. کوئینز ۱۵. آکسفورد.

ستوان دوم ارتش انگلستان در واحد توپخانه مامور
خدمت در نیروهای زمینی منطقه خاورمیانه ۵۰ - ۵۱، شروع
خدمت در وزارت امور خارجه ۵۴، خدمت در «مرکز مطالعات
عربی خاورمیانه» در لبنان ۵۵، خدمت در اداره سیاسی
انگلستان در بحرین (قبل از استقلال آن کشور) ۵۵ - ۵۷، معاون
اداره سیاسی انگلستان در کشورهای متصالح (شیخ نشین های
جنوب خلیج فارس) ۵۷ - ۵۸، خدمت در سفارت انگلستان در
مانیل (فیلیپین) ۶۰ - ۶۳، دبیر اول سفارت و رئیس دفتر وزیر
امور خارجه انگلستان ۶۳ - ۶۵، خدمت در سفارت انگلستان در
پاریس ۶۵ - ۶۹، خدمت در وزارت امور خارجه ۶۹، مشاور
سیاسی و رئیس اداره وحدت اروپا (در وزارت امور خارجه) ۷۱،
خدمت در کمیسیون اقتصادی آفریقا در آدیس آبابا (اتیوپی)
۷۲ - ۷۳، مشاور سیاسی نم. انگلستان در جامعه اروپا در
بروکسل (بلژیک) ۷۳ - ۷۷، رئیس اداره بایگانی اسناد و مدارک و
نیز مشاور اقتصادی سفارت انگلستان در رم (ایتالیا) ۷۷ - ۸۰،
دستیار معاون وزیر امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع
۸۰ - ۸۴، سفیر در تونس ۸۴ - ۸۷، سفیر در مصر ۸۷ - ۹۲، مشاور
«گروه کنترل خطرها»، رئیس اتاق تجارت مشترک مصر -
انگلستان، دریافت نشان «ستاره افتخار» از اتیوپی، نشان «دونیل»
از سودان.

مقدمه نهضت مشروطیت ایران ۶۱، افکار میرزا فتحعلی آخوند زاده ۷۰، اندیشه ترقی و حکومت قانون در دوران سپهسالار ۷۲، ایدئولوژی نهضت مشروطیت ایران ۷۶، قیام علیه قرار داد رژی ۸۱، اغتشاش در تفکر تاریخی (جزوه ای حاوی انتقاد از جلال آل احمد و اثر معروف اوبه نام: غرب زدگی) ۸۱، مقالات تاریخی ۷۳، افکار اجتماعی و سیاسی و اقتصادی در آثار منتشر نشده دوران قاجار (با همکاری هماناظر) ۷۷، فکر دموکراسی اجتماعی در نهضت مشروطیت ایران (ویرایش ۳) ۸۴، اندیشه های طالبوف تبریزی ۸۴، و غیره.

آذری قمی، آیت الله احمد ← بیگدلی آذری، آیت الله

احمد

آرام، عباس: دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۰۶، تج. در تهران و اروپا.

شروع خدمات سیاسی و دیپلماتیک ۳۱، معاون اداره سوم سیاسی در وزارت امور خارجه ۴۳؛ دبیر اول در برن (سوئیس) ۴۵، دبیر اول، کنسول، و کاردار سیاسی و وزیر مختار در واشنگتن دی. سی. ۵۳، ۵۴-۵۶، مدیر کل امور سیاسی وزارت امور خارجه ۵۸، سفیر کبیر در ژاپن فوریه ۵۸ - اوت ۵۹، و نیز سفیر همزمان (آکریته) در جمهوری چین، وزیر امور خارجه (در کابینه دکتر منوچهر اقبال) ۵۹-۶۰، سفیر در عراق ۶۰-۶۲، وزیر امور خارجه ۶۲-۶۷ (در کابینه های دکتر علی امینی، امیر اسدالله علم، حسنعلی منصور، و امیر عباس هویدا)، سفیر در انگلستان ۶۷-۶۹، سفیر در جمهوری خلق چین ماه مه ۷۲-فوریه ۷۵، ضمناً سفیر آکریته در جمهوری دموکراتیک ویتنام و جمهوری دموکراتیک خلق کره؛ سناتور مجلس سنا ۷۷-۷۹

آرامش، احمد: فارغ التحصیل علوم سیاسی و اقتصادی، سیاستمدار و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۰۸، (شوهر خواهر مهندس شریف امامی نخست وزیر اسبق ایران). شروع خدمت در نهادهای دولتی ۳۲، خدمت در وزارت راه ۳۲-۴۲، خدمت در وزارت دارایی ۴۲-۴۵، در وزارت کار ۴۵، رئیس حسابداری وزارت کار ۴۶، مدیر کل وزارت کار،

آدامز، سر فیلیپ جورج دوین: دیپلمات انگلیسی (بازنشسته)، ت. ۱۷ دسامبر ۱۹۱۵ در «ولینگتون» (زلاند جدید)، تج. در آکسفورد.

معاون کنسول انگلستان در بیروت (لبنان) ۳۹-۴۱، خدمت در وزارت جنگ انگلستان ۴۱، دبیر سوم در سفارت قاهره ۴۱-۴۵، سفیر در اردن ۶۶-۷۰، دستیار معاون وزیر امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع ۷۰، معاون وزیر امور کابینه ۷۱-۷۲، سفیر در مصر ۷۳-۷۵، مدیر «بنیاد دیجلی» (Ditchley) ۷۷-۸۲، ع. شورای هیات حاکمه انگلیس ۷۷-۸۲، ع. «کمیسون یادبود کمک های مارشال» ۷۹-۸۸.

آدمیت، طهمورث: دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۱۷، تج.

دبیرستان دارالفنون، دا. تهران.

اشتغال در بخش دولتی ۳۶-۳۸، شروع فعالیت های دیپلماتیک در وزارت امور خارجه ۳۸-، دبیر دوم سفارت ایران در مسکو ۴۵، دبیر اول سفارت در لندن (در بخش کنسولی سفارت) ۵۰-۵۲، کنسول سفارت در مسکو ۵۳-۵۶، وزیر مختار در مسکو ۵۹-۶۱، وزیر مختار در رومانی و بلغارستان ۶۲، سفیر کبیر در کویت ۶۲، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (سابق) ۶۳-۶۶، دریافت نشان درجه سوم تاج از ایران.

آدمیت، فریدون: دک. حقوق بین الملل، دیپلمات،

مورخ و اندیشمند ایرانی، ت. ۱۹۲۰ در تهران، تج. دا. لندن.

ع. حزب رنجبران ملت ایران، شروع فعالیت های دیپلماتیک در وزارت امور خارجه ۳۹-ع. کمیسون حقوقی ایران در سازمان ملل ۵۳، سفیر ایران در هلند دسامبر ۶۱-آوریل ۶۳، سفیر در هندوستان آوریل ۶۳-ژوئن ۶۵، ادامه خدمت در وزارت امور خارجه در سمت های گوناگون ۶۵-.

ب. اق. ادامه فعالیت های مداوم پژوهشی و نویسندگی، وی یکی از معتبر ترین مورخان ایرانی متخصص در تحولات سیاسی-اجتماعی دوره قاجار به شمار می رود.

آثار: امیر کبیر و ایران (۳ ج) اوایل دهه ۵۰، تاریخ روابط سیاسی با روسیه، انگلستان و ترکیه؛ مسئله بحرین، فکر آزادی و

معاون وزیر کار ۴۶، وزیر کار در کابینه دوم احمد قوام ۴۶، وزیر مشاور و قائم مقام نخست وزیر و رئیس سازمان برنامه (در کابینه شریف امامی) ۶۰-۶۱، بازداشت به اتهام فعالیت های سیاسی ضد رژیم پهلوی (در زمان نخست وزیری دکتر علی امینی) و زندانی شدن در دو مرحله ماه مه ۶۱-۷۳، آزادی از زندان و شروع مجدد فعالیت های سیاسی علیه رژیم و بالاخره درگیری و کشته شدن به دست ماموران ساواک (سازمان اطلاعات و امنیت کشور) در محل پارک فرح تهران (پارک لاله) اکتبر ۷۳، رئیس اج. روزنامه نگاران و ناشر مجله «دیپلمات» ۴۶، دبیر حزب «دموکراتیک» به رهبری احمد قوام (قوام السلطنه) (علت پایه گذاری حزب: مبارزه سیاسی با حزب دموکراتیک (کمونیست) آذربایجان به رهبری سید جعفر پیشه وری) ۴۶.

آثار: انتشار بخش هایی از «اسناد محرمانه و دسیسه های نفتی» در تعدادی از روزنامه های ایران (متن کامل اسناد فوق که بالغ بر ۷۰ صفحه می شد هرگز به صورت کامل و یکجا چاپ و منتشر نشد).

آربری. آرتور جان: ف. ل. اجتماعی، دک. ادبیات، استاد (دانشگاه) انگلیسی، ت. ۱۲ ماه مه ۱۹۰۵، تج. «پورتوماوث گرامر اسکول» و کا. «پمبروک» دا. کمبریج. ع. کا. «پمبروک» دا. کمبریج ۳۱، مدیر گروه ادبیات کلاسیک دا. قاهره ۳۲-۳۴، معاون اداره کتابخانه هندوستان در لندن ۳۴-۴۴، همکاری با وزارت جنگ و نیز وزیر اطلاعات ۳۹-۴۴، اس. زبان فارسی در دا. لندن ۴۴-۴۶، اس. زبان عربی در دا. لندن، و رئیس گروه خاورمیانه «مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی» ۴۶-۴۷، اس. زبان عربی در دا. کمبریج ۴۷، رئیس «مرکز خاورمیانه» دا. کمبریج. دریافت درجه دک. افتخاری ادبیات از کشور مالت، دریافت نشان دانش از ایران.

آثار: مواقف و مخاطبات نفری (عربی) ۳۵، دکترین صوفی ها ۳۵، مقدمه ای بر تاریخ صوفیگری ۴۳، شرق شناسان انگلیسی ۴۳، پنجاه شعر از حافظ ۴۷، گل سرخ جاوید ۴۸، رباعیات رومی ۴۹، عمر خیام ۵۰، شعر جدید عرب ۵۰، صوفیگری ۵۱، عمر خیام: تعبیری جدید ۵۲، شعر مسلمان ۵۳، اشعار پارسی ۵۴، تفسیر قرآن مجید ۵۵، هفت قصیده ۵۶،

ادبیات کلاسیک ایران ۵۸، داستانهای عاشقانه رباعیات ۵۹، مقاله های شرقی ۶۰، شیراز ۶۰، گلچین ادبی مالتی ۶۰، خطابه های رومی ۶۱، داستانها و داستانهای بیشتر از مثنوی ۶۱، ۶۳: ابعاد تمدن اسلامی ۶۴، شعر عرب ۶۵، ویرایشگر و مترجم مقدسین و متصوفان مسلمان ۶۶.

آرکل. آنتونی جان: دک. ادبیات، باستان شناس انگلیسی، ت. ۲۹ ژوئیه ۱۸۹۸، تج. «برادفیلد» و «کا. کوئینز» آکسفورد.

ستوان دوم در نیروی هوایی سلطنتی انگلستان ۱۶، افسر خلبان در نیروی هوایی سلطنتی ۱۸، خدمت در اداره سیاسی سودان (در دوران سلطه انگلستان بر سودان) ۲۰-۳۸، افسر ارشد لجستیک در حکومت سودان ۴۰-۴۴، مدیر امور باستان شناسی و انسان شناسی در حکومت سودان ۳۸-۴۸، رئیس و دبیر هیات تحریریه نشریه «یادداشتها و گزارشهای سودان» ۴۶-۴۸، مدرس «مصر شناسی» در دا. لندن ۴۸-۵۳، دانشیار «باستان شناسی مصر» در دا. لندن ۵۳-۶۳، مشاور امور باستان شناسی حکومت سودان ۴۸-۵۴، ع. موسسه باستان شناسی آلمان ۵۳، ع. هیات اکتشافی «اندی» انگلستان ۵۷، دریافت نشان سلطنتی انگلستان، نشان صلیب نظامی (انگلستان)، ع. اج. باستان شناسان لندن.

آثار: خارطوم در دوران های اولیه ۴۹، دوران نوسنگی در سودان انگلیس - مصر ۴۹، شاهیناب ۵۳، تاریخ سودان ۵۵ (چاپ ۲، سال ۶۱)، واینیکا ۶۴.

آریبورون. ژنرال تکین: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۰۵ در «استیپ» یوگسلاوی، تج. دانشکده افسری، و دانشگاه جنگ ترکیه.

افسر ستاد در نیروی هوایی ترکیه، اولین وابسته نظامی هوایی ترکیه در آلمان و آمریکا، اولین ژنرال فرمانده ترک فارغ التحصیل از «کا. دفاعی ناتو» در پاریس، ارتقاء به درجه سرتیپی ۵۰، به درجه سرلشگری ۵۹، فرمانده نیروی هوایی ترکیه ۵۹-۶۰، بازنشسته ارتش، سناتور شهر استانبول ۶۴-، رئیس و سخنگوی مجلس سنا ۷۰-۷۷، نامزد ریاست جمهوری ترکیه (از حزب عدالت) ۷۳.

مشاور یونسکو در طرح های آفریقایی - آسیایی ۵۸، ریاست هیات و مشاور کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل ۵۹-۶۰، مشاور ویژه دبیر کل سازمان ملل در امور یونسکو ۶۱، دبیر اجرایی کمیته اقدام بین المللی برای آثار تاریخی نو بیان ۶۱، کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل ۶۲-۶۵، کمیسر عالی سازمان مذکور ۶۶-۷۷، مشاور دبیر کل در امور سازمان اتحاد آفریقا ۷۸-رئیس و ع، موسس کمیسیون مستقل مسائل حقوق بشر کشورها ۸۳، مسئول هماهنگی سازمان ملل در مسائل اقتصادی و انسانی کشور افغانستان ۸۸-۹۱، رئیس عملیات سازمان ملل در عراق مارس - دسامبر ۹۱، ناشر «پاریس ریویو»، موسس و دبیر انجمن اسلامی هاروارد، ریاست شورای امور اسلامی در شهر نیویورک، عضو موسسه تمایز تمدن ها در شهر بروکسل، عضو بنیاد جهانی حیات وحش، عضو موسس و رئیس گروه «بلریو» (Bellerive)، دارای نشان صلیب فرماندهی با ستاره از جمله نشانهای شایستگی جمهوری خلق لهستان ۷۷، دریافت نشان «سیلوستر پوپ» دریافت نشان «ستاره نیل» (سودان)، دریافت نشان درجه اول «همایون» (ایران)، جایزه ویژه حقوق بشر سازمان ملل ۷۸، نشان لژیون دونور (فرانسه) ۷۹، مدال افتخار «داگ هامرشولد» از «اچ. سازمان ملل آلمان» ۹۰، برنده مشترک جایزه المپیا از «بنیاد الکساندر اواناسیس» ۸۲، نشان کشتی طلایی (هلند) ۸۵، جایزه صلح سال ۸۹.

آثار: سخنرانیهایی درباره مسائل آوارگان جهان.

آقاخان چهارم، پرنس کریم: ل. اجتماعی، رهبر مذهبی و امام مسلمانان فرقه اسماعیلیه، ت. ۱۳ دسامبر ۱۹۳۶ در ژنو (پسر پرنس علی سلمان خان و شاهدخت ژوآن علی خان)، تح. در سوئیس، و دا. هاروارد (آمریکا).

کسب لقب «آقاخان» پس از فوت پدر بزرگش «سرسلطان محمدشاه، آقاخان سوم» (دارای سه نشان ممتاز از دولت انگلستان) ۵۷، کسب عنوان: «جناب آقای. . .» از سوی ملکه الیزابت دوم (انگلستان) ۵۷، کسب عنوان: «والا حضرت همایونی» از سوی شاه ایران (محمد رضا شاه) ۵۹، پایه گذاری «صندوق رئیس آقاخان» ۶۷، پایه گذاری جایزه ویژه

آغتوگ، ساوالت ک. : دیپلمات ترک، ت. ۱۴ مارس

۱۹۲۶ در افیون، تح. دانشکده حقوق دا. آنکارا. ویرایشگر در خبرگزاری آناتولی ۴۵-۴۹، مفسر رادیو آنکارا، مدیر واحد اطلاعات، خدمت در اداره مدیریت کل مطبوعات در آنکارا، معاون مدیر کل خبرگزاری آناتولی، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۲-در آمان، در برن (دبیر اول)، کنسول در سفارت ترکیه در ریودوژانیرو ۶۳-۶۹، معاون مدیر کل واحد اطلاعات، نماینده هیات وزراء در وزارت امور خارجه، سرکنسول ترکیه در لندن ۷۱-۷۶، سفیر در تونس ۷۶-۷۹، دریافت نشان های متعدد خارجی.

آعداشلو، آیدین: نقاش، گرافیکست و منتقد هنری

ایرانی، ت. ۱۹۴۰ در تهران.

شروع فعالیت های نقاشی به صورت حرفه ای در اواخر دهه ۵۰، کار حرفه ای در سازمانهای تبلیغاتی، شروع فعالیت های روزنامه نگاری در اواخر دهه ۶۰، برگزاری نمایشگاه آثار هنری در انجمن سابق ایران و آمریکا ۷۵، تهیه و تولید یک سریال هنری تلویزیونی تحت عنوان «روشای دیدن» (راجع به هنرهای دیداری)، برگزاری چندین نمایشگاه آثار هنری در ایران و کشورهای خارجی ۷۶-۷۸، راه اندازی چندین موزه، نگارش نقدهای هنری، تدریس دروس هنری در دانشگاه و ادامه فعالیت های نقاشی پس از انقلاب اسلامی ۷۹، انجام پژوهشهای مربوط به تهیه و تولید یک برنامه تلویزیونی دنباله دار (سریال) و طولانی به نام «به سوی سیمرغ»، تدریس نقاشی در دانشگاه، انجام کارشناسی آثار هنری، تاسیس کلاسهای نقاشی ۸۱، انجام طراحی های روی جلد کتاب و پوسترهای فیلم، وی یکی از نقاشان و نخستین منتقدان هنری معتبر معاصر ایران محسوب می شود.

آثار: آثار بیش از ۲۰۰ مقاله و نقد هنری که عمدتاً در دو کتاب گردآوری و منتشر شده است (ج ۲: ۹۹، از پیدا و نهان (متن یک مصاحبه طولانی) ۹۹.

آقاخان، پرنس صدرالدین: دیپلمات ایرانی سازمان

ملل، ت. ۱۹۳۳ در پاریس (پسر سلطان محمدشاه آقاخان سوم)، تح. دا. هاروارد و مدرسه عالی هنرها و علوم دا.

آقاخان در رشته معماری ۷۶-، تاسیس «مو. مطالعات اسماعیلیه» ۷۷-، پایه گذاری صندوق فرهنگی آقاخان ۸۸، پایه گذار و رئیس دا. آقاخان در پاکستان ۸۳؛ دریافت تعداد زیادی نشان و مدال از کشورهای خارجی از جمله: موریتانی، پرتغال، ساحل عاج، حکومت ولتا، مالاگاشی (ماداگاسکار)، جزایر کومور، ایران، پاکستان، ایتالیا، سنگال، مراکش، فرانسه، اسپانیا؛ دریافت درجه دک. افتخاری تعدادی از دانشگاههای خارجی از جمله: دک. افتخاری ادبیات از دا. لندن ۸۹، دک. حقوق از دا. پیشاور پاکستان ۶۷ و نیز دا. سند پاکستان ۷۰، دا. مک گیل در مونترال کانادا ۸۳، دا. مک مستر ۸۷؛ دریافت تعداد زیادی جایزه از نهادهای خارجی، عضویت در انجمن های متعدد خارجی.

آل احمد، جلال: ل. ادبیات؛ نویسنده، روزنامه نگار و پژوهشگر ایرانی، ت. ۱۹۲۳ در تهران (در یک خانواده روحانی)، تح. متوسطه در دارالفنون (به صورت شبانه)، علوم حوزوی و مذهبی در نجف اشرف (برای چندماه)، دانشکده ادبیات دانشسرای عالی.

انجام شاگردی و پادویی مشاغل مختلف - ۴۲، تحصیلات علوم مذهبی و حوزوی در نجف اشرف (برای چند ماه) ۴۳، دریافت دیپلم متوسط ۴۳، پایان تحصیلات عالی ۴۶، اشتغال در وزارت فرهنگ و تدریس در دبیرستانها ۴۷-، دوری از اعتقادات مذهبی و اسلامی و پیوستن به حزب توده ۴۳-۴۷؛ در خلال چهار سال فعالیت حزبی: ع. کمیته حزبی تهران و نمایندگی کنگره حزب - ۴۷، ضمناً همکاری قلمی با نشریه دانشجویی «بشر» و نیز مدیر داخلی ماهنامه «مردم» (ارگان حزب توده ایران به مدیریت احسان طبری) ۴۶-۴۷، انتشار نخستین داستان وی (داستان زیارت) در مجله سخن (شماره نوروز ۱۳۲۴ ش. زیر نظر صادق هدایت) مارس ۴۵، انشعاب و کناره گیری از حزب توده (انشعاب «اصلاح طلبان» به رهبری خلیل ملکی) دسامبر ۴۷؛ پس از انشعاب، با همراهی افراد دیگر تشکیل یک حزب کوچک سوسیالیستی و فعالیت سیاسی از طریق آن - ۵۰؛ سپس انحلال حزب مذکور و شروع یک دوره انزوای سیاسی او تا زمان ملی کردن صنعت نفت توسط دکتر مصدق، ازدواج با خانم «سیمین دانشور» (داستان نویسنده و استاد) ۵۰، فعالیت سیاسی

در جبهه ملی و طرفداری از سیاستهای دکتر مصدق ۵۰-۵۳؛ مدیر مجله «شاهد» (باهمکاری مظفربقایی) ۵۰، همکاری در انتشار نشریه «نیروی سوم» و نیز ماهنامه «علم و زندگی» (به مدیریت خلیل ملکی)، «نبرد زندگی» (باهمکاری ملکی) ۵۲، پس از کودتای انگلیسی-آمریکایی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. زندانی شدن (برای مدتی) ۵۳، موسس و سردبیر ماهنامه «کیهان ماه» ۶۲ (به خاطر انتشار کتاب «غریب دگی» وی پس از دو شماره توقیف شد)، همکاری در انتشار نشریه های «آرش» و «جهان نو»، عزیمت به اروپا برای مطالعه در انتشار کتابهای درسی پائیز ۶۲ مشرف شدن به حج (و نگارش سفرنامه «حسی در میقات» ۶۴)، شرکت در «کنگره بین المللی مردم شناسی» در شوروی تاسیستان ۶۴. شرکت در سمینار بین المللی ادبیات سیاسی در آمریکا بنا به دعوت دا. هاروارد ۶۵، پایه گذاری مشترک «کانون نویسندگان ایران» ۶۸، فوت بر اثر سکت قلبی سپتامبر ۶۹ (۱۹ شهریور ۱۳۴۸ ش.).

آثار: شامل داستانها، مجموعه داستان، تک نگاریها و مسائل اجتماعی و فرهنگی، از جمله: داستان زیارت ۴۵، دید و بازدید (مجموعه داستان) ۴۵، از رنجی که می بریم (مجموعه داستان) ۴۷، سه تار (مجموعه داستان) ۴۸، زن زیادی (مجموعه داستان) ۵۲، سرگذشت کندوها ۵۴، مدیر مدرسه (داستان بلند) ۵۸، نون و القلم ۶۱، نفرین زمین (این کتاب از نخستین رمانهای روستایی در ادبیات معاصر ایران است) ۴۷، پنج داستان (مجموعه داستان) ۷۱، قصه های پنج دنیا: داستان های سیاست (ج) ۹۵،

تک نگاریها، سفرنامه ها و آثار اجتماعی - فرهنگی: اورازان ۵۴، تات نشین های بلوک زهرا ۵۸، جزیره خارگ در یتیم خلیج فارس ۶۰، حسی در میقات (سفرنامه حج اوست) ۶۷، غریب دگی ۶۲، یک چاه و دو چاله، هفت مقاله، سه مقاله دیگر، در خدمت و خیانت روشنفکران (ج ۱) ۷۸، سفر به ولایت عزرائیل ۶۳، ارزیابی شتابزده، کارنامه سه ساله و غیره.

ترجمه ها: قمار باز (فدور داستایوسکی)، بیگانه (آلبر کامو)، باهمکاری اصغر خیره زاده، سوء تفاهم (آلبر کامو)، دستهای آلوده (ژان پل سارتر)، بازگشت از شوروی (آندره ژید)، مانده های زمینی (آندره ژید)، طاعون (ترجمه ناتمام و منتشر نشده)، و نیز ترجمه هایی از «یونگر» و «اورتن یونسکو».

آل ثانی، ... ← آل ثانی، ...

آل خلیفه، شیخ عیسی بن سلمان ←
الخلیفه (آل خلیفه)، شیخ عیسی بن سلمان

آل مکتوم، ... ← المکتوم (آل مکتوم)، ...

آلموگی، سرگردیوسف: نظامی و سیاستمدار
اسرائیلی، ت. ۵ ماه مه ۱۹۱۰ در لهستان، تح. دوره
متوسطه.

مهاجرت از لهستان به فلسطین ۳۰، ع. فرماندهی
سازمان شبه نظامی و ضد فلسطینی «هاگانا» ۳۳-۳۹، زندانی
جنگی در خلال ج ۲ در آلمان ۴۱-۴۵، دبیر کل شورای
کارگران در حیفا ۴۵-۴۹، ع. کنست (پارلمان) ۵۵-، دبیر
کل حزب مپای و ع. هیأت اجرایی هیستادروث ۵۹-۶۱،
وزیر مشاور ۶۱-۶۲، وزیر مسکن و توسعه اسرائیل ۶۲-۶۵، ع.
«گروه کارگران اسرائیل» (حزب رافی) ۶۵، ع. حزب متعهد
۶۸، وزیر کار ۶۸-۷۳، شهردار حیفا ۷۳-۷۶، رئیس هیأت نم.
اسرائیل در آژانس یهود، و سازمان جهانی صهیونیسم ۷۶-۷۸.

آلنبی، ژنرال ادموند هنری هاینمن^۱: نظامی
انگلیسی، ت. ۱۸۶۱ در لندن، تح. در «هیلی بری»
(Haileybury).

افسر ارتش انگلیس ۱۸۸۲-، خدمت نظامی در
سودان ۵-۱۸۸۴، رهبر و جلودار ستون متحرک سواره نظام
انگلیس در خلال «جنگ بوئرها» در آفریقای جنوبی
۱۸۹۹-۱۹۰۲، فرمانده لشکر سواره نظام در «نیروی اعزامی
انگلیس» به جبهه فرانسه- بلژیک در ج اول اوت ۱۴-، فرمانده
سپاه سوم فرانسه ۱۵-۱۷، در مسئولیت یادشده: کسب پیروزی
در جنگ «آراس» (Arras) آوریل ۱۷: فرمانده کل نیروهای
اعزامی به مصر ژوئن ۱۷-، طراحی حمله گسترده به فلسطین
(علیه نیروهای عثمانی و آلمانی) ۱۷، پیشرفت نظامی از
منطقه «نوار غزه» به داخل کرانه غربی رود اردن اکتبر ۱۷،
تصرف بیت المقدس و قبول تسلیم نیروهای عثمانی ۹ دسامبر
۱۷ (توضیح اینکه بیت المقدس از سال ۱۲۴۴ م. به بعد - یعنی

در خلال آخرین جنگ صلیبی- در کنترل مسلمانان قرار گرفت)،
ترتیب تهاجم دوم نظامی و پاک سازی کامل فلسطین از نیروهای
عثمانی و تصرف دمشق (سوریه) سپتامبر ۱۸، و پیرو عملیات
نظامی مزبور، پذیرش آتش بس از سوی نیروهای عثمانی ۳۰
اکتبر ۱۸، کسب لقب «لرد» به خاطر خدمات ویژه نظامی وی به
انگلستان ۱۹، ارتقاء به درجه نظامی «فیلدمارشال» (ارتشبد)
۱۸، کمیسر عالی انگلستان در مصر و سودان ۱۹-۲۵، فوت
۲۶.

Allenby, Edmund Henry Hyman 1-

آل نهیان، شیخ زاید بن سلطان ← (النهیان) آل نهیان،
شیخ زاید بن سلطان
آلون، سر لشکر ایگال: نظامی و سیاستمدار اسرائیلی،
ت. ۱۰ اکتبر ۱۹۱۸ در کفرتور، تح. کا. کشاورزی کدوری،
کا. سنت آنتونی دا. آکسفورد، دا. عبری بیت المقدس.
پیوستن به گروه شبه نظامی صهیونیستی هاگانا ۳۱،
فرمانده در گروه تروریستی پالماخ ۴۱، مشارکت در عملیات
نظامی متفقین در جنگ جهانی دوم در سوریه و لبنان در
واحد فرماندهی پالماخ ۴۳، فرمانده کل گروه پالماخ ۴۵-۴۸،
مشارکت در عملیات نظامی و تروریستی هاگانا در فلسطین
۴۵-۴۷ (علیه فلسطینی ها)، فرمانده عملیات نظامی و
تروریستی در مناطق: جلیله علیا، فلسطین مرکزی،
بیت المقدس، صحرای نقب و شمال صحرای سینا ۴۷-۴۸، ارتقاء
به درجه سر لشگری زهال (به صورت نیروهای ذخیره ارتش
اسرائیل)، عضو و پایه گذار کمیوتص گنوسار ۳۷-، وزیر
کار ۶۱-۶۷، وزیر مهاجرت و جذب نیرو ۶۷-۶۹، معاون
نخست وزیر ۶۷-ژوئن ۷۷، وزیر آموزش و فرهنگ ۶۹-۷۴
وزیر امور خارجه ۷۴-ژوئن ۷۷، عضو کمیته اجرایی
هاکیبوتص حامویجاد، دبیر کل سابق حزب کارگران سوسیالیست
صهیونیسم (احدوت هاعفوده)، رئیس «جنبش صهیونیستی
کارگران جهان» فوریه ۷۸-۸۰، عضو کمیته روابط خارجی و دفاع
کنست (پارلمان) اسرائیل، عضو حزب کارگر و ائتلاف احزاب
کارگر- مپای، و عضو کنست ۵۴-۸۰، فوت ۸۰.
آثار: داستان پالماخ ۵۱، پرده شن ۶۰، تشکیل ارتش

اسرائیل (به انگلیسی و آلمانی) ۷۰، سپر داود (به انگلیسی) ۷۰، سه جنگ و یک صلح (ترجمه به عربی)، خانه پدرم (به عبری و انگلیسی) ۷۶، اسرائیل: جدال در راه امید (به فرانسه) ۷۷، و مقاله های گوناگون درباره مسائل سیاسی، نظامی، آموزشی و فرهنگی به زبانهای عبری، عربی و انگلیسی.

آموزگار، جهانگیر: دک. اقتصاد، استاد، اقتصاددان و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۳ ژانویه ۱۹۲۰، تج. داهای. تهران، واشنگتن و کالیفرنیا.

دستیار آموزشی در دانشگاه کالیفرنیا (لوس آنجلس) ۵۱-۵۳، مدرس در کا. «ویتیر» ۵۳، دا. میشیگان ۵۳-۵۵، استادیار در کا. «پومونا» در کلرمونت کالیفرنیا ۵۵-۵۶، استادیار در دا. ایالتی میشیگان ۵۶-۵۸، دانشیار در کا. «اکسیدنتال» و دا. کالیفرنیا در لوس آنجلس ۵۸-۶۰، استاد پژوهشی موسسه «بروکننگز» ۶۰-۶۱، مدرس در دا. مرلند ۶۳-۷۳، استادیار دا. آمریکایی ۷۵-، مشاور اقتصادی در سازمان برنامه ایران ۵۶-۵۷، وزیر بازرگانی (در کابینه دکتر علی امینی) ۶۱-۶۲، عضو شورای پول و اعتبار، ۶۱-۶۲، عضو شورای عالی اقتصاد ۶۱-۶۲، عضو هیات مدیره بانک ملی ایران ۶۱-۶۲، رئیس هیات مدیره شرکت تجارت خارجی (یک سازمان دولتی ایرانی) ۶۱-۶۲، وزیر دارایی ۶۲، رئیس هیأت مدیره شرکت ملی نفت ایران ۶۲، رئیس هیات اقتصادی اعزامی ایران به واشنگتن دی. سی. ۶۳-۷۳، سفیر فوق العاده و سیار ۶۳-۷۸، مدیر اجرایی صندوق بین المللی پول در واشنگتن دی. سی. ۷۳-۷۸.

آثار: کمکهای فنی در تئوری و عمل: مورد ایران ۶۶، ایران: توسعه اقتصادی در شرایط دو گانه ۷۱، سیاست انرژی کشورهای جهان: کشور ایران ۷۵.

آموزگار، جمشید: ل. بازرگانی و مهندسی راه و ساختمان، ف. ل. علوم، دک: سیاستمدار ایرانی، ت. ۲۵ ژوئن ۱۹۲۳، تج. داهای. تهران، کورنل، واشنگتن. به عنوان کارشناس سازمان ملل ماموریت در ایران ۵۱، رئیس اداره مهندسی ۵۲-۵۵، قائم مقام وزیر بهداشت ۵۵-۵۸، وزیر کار (در کابینه دکتر اقبال) ۵۸-۵۹، وزیر کشاورزی (در

کابینه دکتر اقبال) ۵۹-۶۰، مهندس مشاور ۶۰-۶۴، وزیر بهداشتی (در کابینه حسنعلی منصور) ۶۴-۶۵، وزیر دارایی (در کابینه هویدا) ۶۵-۷۴، وزیر کار ۷۴، وزیر کشور (در کابینه هویدا) ۷۴-۷۶، و نیز مجدداً ۷۶-۷۷، نخست وزیر ۷۷-۷۸، دبیرکل «حزب رستاخیز» ۷۶-۷۷ و نیز ژانویه-اوت ۷۸، رئیس هیات مشاوره خدمات شهری بین المللی وابسته به سازمان ملل ۶۲-۶۷، رئیس سازمان اوپک ۷۴، رئیس سابق مشاوران نفتی شاه ایران، دریافت نشان درجه اول تاج.

آوانسیان، آرداشس (اردشیر): فارغ التحصیل عالی امور حزبی، از رهبران حزب توده ایران، ت. ۱۹۰۵ در آذربایجان (در یک خانواده ارمنی پیشه ور)، تج. متوسطه در کالج آمریکایی رشت، تحصیلات عالی در دانشگاه کمونیستی «کوتو» (KUTV) در شوروی.

سکونت در رشت در ایام کودکی و نوجوانی، ع. حزب کمونیست ایران در سن ۱۸ سالگی ۲۳، عزیمت به شوروی و تحصیل در دا. کمونیستی «کوتو» ۲۳-۲۶، بازگشت به ایران و عضویت. مرکزی سازمان جوانان کمونیست ایران ۲۶-، دستگیر و زندانی به مدت ۱۰ سال به جرم فعالیتهای کمونیستی ۳۱-سپتامبر ۴۱، برقراری مناسبات خصمانه با «سید جعفر پیشه وری» (از رهبران حزب کمونیست ایران) در داخل زندان، نم. آرامنه شمال ایران در مجلس چهاردهم و ع. «فراکسیون توده» در مجلس ۴۳-۴۵، مشارکت در تاسیس حزب توده ایران و ع. کمیته مرکزی موقت حزب اکتبر ۴۱-، ع. کمیته مرکزی حزب توده در جریان کنگره اول حزب اوت ۴۴-، مخالفت با پیشه وری در مورد تشکیل فرقه دموکرات آذربایجان ۴۵، سپس احضار به شوروی از سوی مقامات سیاسی آن کشور و پس از برگشت به ایران اعلام حمایت از فرقه دموکرات آذربایجان!، فرار به شوروی به علت مشارکت در قتل حاج احتشام در آذربایجان (با کمک حسین نوری ملقب به «زولون» فرار کرد) ۴۵، عدم انتخاب به عنوان عضو کمیته مرکزی در کنگره دوم حزب و رنجش شدید وی ماه مه ۴۸، محکوم به اعدام بوسیله دادگاه جنایی فرمانداری نظامی تهران به اتهام فعالیت های کمونیستی ۱۸ ماه مه ۴۹، فرار از زندان با کمک سازمان افسری حزب توده دسامبر ۵۰، انتخاب به عنوان کادر ناظر فنی کمیته مرکزی

وسید ضیاء الدین طباطبایی)، ارتباط نزدیک با رضاخان و یکی از طراحان و بانیان کودتای سوم اسفند ماه ۱۲۹۹ ش. رضاخان و سید ضیاء الدین طباطبایی ۲۱ فوریه ۲۱، پس از انجام کودتای مذکور ترک خاک ایران به همراه کلیه نیروهای انگلیسی و هندی مستقر در ایران ۳۰ آوریل ۲۱، فرماندهی نیروهای انگلیسی در هندوستان ۲۶-، فرماندهی نیروهای خاورمیانه ای انگلیس ۳۶-، فرماندار کل منطقه «جبل الطارق» ۳۸-۳۹، رئیس ستاد ارتش انگلیس ۳۹-۴۰، فرمانده نظامی در جبهه های مختلف جنگ جهانی دوم ۴۰-۴۵، ارتقاء به درجه «فیلدمارشال» (ارتشبد) در ارتش انگلیس، دریافت نشان عالی از ملکه انگلستان، فوت ۵۹.

1. Ironside, William Edmund

آیزنهاور، ژنرال دوایت دیوید^۱: فارغ التحصیل

نظامی، افسر بلند پایه و سیاستمدار آمریکایی، ت. ۱۸۹۰ در «دنيسون» تگزاس، تح. دانشکده نظامی «وست پوینت» (۱۹۱۵).

افسر ستاد و دستیار مشاور نظامی ژنرال «مک آرتور» در فیلیپین ۳۵-۴۰، رئیس بخش طرحهای جنگی ارتش در واشنگتن فوریه ۴۲-، فرمانده نیروهای متفقین (پیاده شده) در بخش فرانسوی شمال آفریقا در نوامبر ۴۲، سه ماه بعد فرمانده عالی نیروهای متفقین در شمال آفریقا (فرماندهانی نظیر هارولد الکساندر، مونتگمری، و پاتون تحت فرمان وی بودند)، کسب موفقیت های قابل توجه نظامی در جبهه مدیترانه و اروپای غربی ۴۴-۴۵،

رئیس ستاد ارتش (آمریکا) در واشنگتن دسامبر ۴۵- تابستان ۴۸، رئیس دا. کلمبیا ۴۸-۵۱، فرمانده عالی نیروهای ناتو در اروپا ۵۱، استعفا از ارتش و اعلام نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری از سوی حزب جمهوری خواه ۲۸ آوریل ۵۲، پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا (سی و چهارمین رئیس جمهوری) و اولین سرباز حرفه ای که به عنوان رئیس جمهوری انتخاب شد، رئیس جمهوری آمریکا ۲۰ ژانویه ۵۳- ژانویه ۵۷، سازماندهی کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. توسط سازمان «سیا» برای بر اندازی حکومت دکتر مصدق نخست وزیر

حزب در پلنوم چهارم ژوئیه ۵۷، انتخاب به عنوان ع. اصلی کت. مرکزی حزب در خلال پلنوم هفتم دسامبر ۶۰ (دی ماه ۱۳۳۹) عزیمت به پراگ (چکسلواکی) به عنوان نم. حزب در هیات تحریریه مجله «مسائل صلح و سوسیالیسم» (ارگان احزاب کمونیست جهان) ۶۱-، مجدداً محکوم به اعدام بطور غیابی بوسیله دادرسی ارتش به جرم فرار از زندان قصر (در سالهای قبل) ۲۴ ژانویه ۶۶، انتخاب به عنوان ع. هیات اجرایی حزب در خلال پلنوم دوازدهم ژوئن ۶۸، کنار گذاشته شدن از ع. هیات اجرایی حزب در جریان پلنوم چهاردهم ۷۰ (دی ماه ۱۳۴۹) (پس از آن حمید صفری به عنوان نم. حزب در هیات تحریریه مجله «مسائل صلح و سوسیالیسم» در پراگ تعیین شد)، سپس عزیمت به ایروان (ارمنستان شوروی) به عنوان ع. کت. مرکزی و اقامت در آنجا تا پایان عمر ۷۱-۹۰، فوت در ایروان در سن ۸۶ سالگی اکتبر ۱۹۹۰.

آوریل، ایهود: دیپلمات اسرائیلی، ت. ۱۹ اکتبر ۱۹۱۷، تح. دوره متوسطه در وین.

وزیر مختار اسرائیل در چکسلواکی ۴۸، سفیر همزمان در مجارستان ۴۹، وزیر مختار در رومانی ۵۰، مدیر کل اداره نخست وزیری در بیت المقدس ۵۱-۵۷، سفیر در غنا و لیبریا ۵۷-۶۰، سفیر در کنگو ۶۰-۶۱، مدیر کل وزارت امور خارجه ۶۱-۶۵، سفیر در ایتالیا ۶۶-۶۸، سفیر آکر دیته در مالت ۶۶-۶۸، رئیس کمیته اقدام صهیونیسم جهانی در بیت المقدس ۶۹-۷۲، مشاور سیاسی و سفیر فوق العاده در وزارت امور خارجه ۷۲، سر کنسول در شیکاگو و میدوست آمریکا ۷۵-، سفیر سیار اسرائیل، نم. کنست (پارلمان) اسرائیل ۷۵.

آیرونساید، ژنرال ویلیام ادموند^۱: فارغ التحصیل

نظامی. افسر بلند پایه و سیاستمدار انگلیسی، ت. ۱۸۸۰، افسر ارتش انگلیس، افسر فرمانده در جنگ «بوئر ها» (در آفریقای جنوبی) ۱۸۹۹-۱۹۰۲، افسر فرمانده در جریان ج. اول ۱۴-۱۸، انتصاب به عنوان فرمانده قوای انگلیس در ایران (به جای ژنرال چم پین) ۱۲ اکتبر ۲۰ (۲۱ مهر ماه ۱۲۹۹ ش. حدود چهار ماه و نیم قبل از انجام کودتای رضاخان میر پنج

قانونی ایران و بازگرداندن محمدرضا پهلوی به قدرت اوت ۵۳، اعلام «دکترین آیزنهاور» در کنگره آمریکا (پیرو دکترین ترومن) مبنی بر ارائه کمکهای اقتصادی و نظامی آمریکا به کشورهای متقاضی در منطقه خاورمیانه، و نیز احتمال استفاده از نیروهای نظامی آمریکا در کشورهایی که «در معرض خطر تهاجم نظامی از سوی هر کشوری که تحت کنترل کمونیسم بین الملل» می باشند^{۵۷}، تصویب «دکترین آیزنهاور» در کنگره آمریکا ۹ مارس ۵۷، بر اساس دکترین آیزنهاور: دخالت سیاسی و نظامی آمریکا در تحولات داخلی اردن (آوریل ۱۹۵۷) و لبنان (۱۹۵۸)، از جمله پیاده شدن حدود ۱۴۰۰۰ تفنگدار دریایی آمریکا در سواحل لبنان ظاهرآ به منظور ایجاد ثبات و آرامش سیاسی و اجتماعی در آن کشور ژوئیه ۵۸، انتخاب مجدد (در نوامبر ۱۹۵۶) و دوره دوم ریاست جمهوری ژانویه ۵۷، ژانویه ۶۱، اتخاذ سیاست خارجی خشن و تعصب آمیز و گاهی با استفاده از نیروی نظامی در عرصه سیاست جهانی بویژه در برابر شوروی و نیز در خاورمیانه با کمک و یاری همکارانش «ریچارد نیکسون» (معاون رئیس جمهوری)، «جان فاستر دالس» وزیر امور خارجه، و «شرمن آدامز» (رئیس کارکنان کاخ سفید تا ۱۹۵۸) در دو دوره ریاست جمهوری اش ۵۳-۶۱، پس از پایان دوره دوم ریاست جمهوری بازگشت به کارهای کشاورزی در مزرعه اش در پنسیلوانیا، فوت مارس ۶۹.

آثار: جنگ صلیبی در اروپا ۴۸، قیمومت برای

تغییر و تحول ۶۳.

1- Eisenhower , Dwight David

أبا الخيل، محمد علی: ل. علوم اجتماعی، کارمند دولتی و امور مالی سعودی، ت. ۱۹۳۵ در بوریدا، تح. دا. قاهره.

شروع کار دولتی به عنوان معاون دفتر وزیر ارتباطات ۵۶، بعداً رئیس دفتر، مدیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور ۶۱-۶۴، جانشین وزیر دارایی و اقتصاد ملی ۶۴-۷۰، معاون وزیر ۷۰-۷۱، وزیر مشاور در امور اداری و اقتصاد ملی ۷۱-۷۵ وزیر دارایی و اقتصاد ملی ۷۵-اوت ۹۵، رئیس هیات مدیره: بانک بین المللی سعودی در لندن، صندوق سرمایه گذاری های عمومی، سازمان امور اداری و استخدامی، صندوق توسعه صنعتی سعودی، صندوق توسعه سعودی، ع. هیات مدیره بانک توسعه اسلامی، ع. شورای عالی مشورتی نفت و مواد معدنی، ع. کت. عالی اصلاح اداری، ع. کم. سلطنتی سهام صنعتی بندرهای جیبیل و ينبع، ع. هیأت مدیره خطوط هوایی سعودی، شرکت سهامی نفت و مواد معدنی (پترومین)، شورای خدمات شهری، دریافت نشانها و مدال هایی از بلژیک، مصر، فرانسه، نیجر، پاکستان، عربستان سعودی، سودان، لوکزامبورگ، اندونزی، اسپانیا، ژئیر، جمهوری چین، آلمان غربی، وتوگو.

أبان، آبا: ف. ل. اجتماعی، سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲ فوریه ۱۹۱۵ در آفریقای جنوبی، تح. کا. کوئینز دا. کمبریج. افسر اطلاعاتی و رابط نیروهای متفقین با یهودیان مقیم بیت المقدس ۳۹-۴۵، مدرس ارشد مرکز عربی خاورمیانه در بیت المقدس، فعالیت در آژانس یهود ۴۶، مامور رابط با کمیسیون ویژه سازمان ملل درباره فلسطین ۴۷، نم. حکومت موقت اسرائیل در سازمان ملل متحد ۴۸-، نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل (باسمت سفیر) ۴۹، سفیر در آمریکا ۵۰-۵۹، وزیر مشاور ۵۹-۶۰، وزیر آموزش و فرهنگ ۶۰-۶۳، معاون نخست وزیر ژوئن ۶۳-۶۶، وزیر امور خارجه ۶۶-۷۴، ع. کنست (مجلس اسرائیل) ۷۴، اس. میهمان دا. کلمبیا ۷۴، اس. دا. حيفا ۷۵، اس. موسسه مطالعات دا. پرینستون ۷۸، اس. موسسه علوم وایزمن ۵۸-۶۶: دریافت درجه دکترای افتخاری ادبیات و فلسفه از دها: نیویورک، مرلند، بوستون، شیکاگو، سین سیناتی، تمپل، براندیز، یشیوا، وغیره، مفسر همزمان و مشاور ویژه سریال تلویزیونی «تمدن و یهودیان» ۸۴، رئیس موسسه علوم «وایزمن» ۵۸-۶۶، معاون کنفرانس علوم و تکنولوژی در کشورهای جدید پیشرفته (وابسته به سازمان ملل

متحد) ۶۳، ع. کت. مشورتی سازمان ملل متحد. در امور علوم و تکنولوژی برای توسعه: ع. آکادمی جهانی هنرها و علوم، ع. آکادمی هنرها و علوم آمریکا، رئیس کمیسیون امور خارجه و دفاع مجلس اسرائیل ۸۴-۸۸.

آثار: جنبش جدید ادبی در مصر ۴۴، گردنه عدالت ۴۶، مسائل اجتماعی و فرهنگی در خاورمیانه ۴۷، بدعت توینبی ۵۵، صدای اسرائیل ۵۷، موج ناسیونالیسم ۵۹، حیّم و ایزمن: مجموعه زندگینامه ها ۶۲، واقعیت و مشاهده در خاورمیانه (مسائل خارجی) ۶۵، مردم من ۶۸، اسرائیل در جهان ۶۶، کشور من ۷۳، اتوبیوگرافی ۷۸، دیپلماسی نوین ۸۳، میراث، تمدن و یهودیان ۸۵، گواه شخصی ۹۰، به اضافه تعداد زیادی مقاله به زبان انگلیسی، فرانسه، عبری، عربی.

ابتهاج، ابوالحسن: بانکدار و مدیر ایرانی، ت. ۱۸۹۹، ت. در پاریس و کا. پروتستان بیروت (لبنان).

شروع خدمت در بانک شاهنشاهی ایران ۲۰، بازرس دولت در بانک کشاورزی و مسئول نظارت شرکت های دولتی ۳۶، معاون رئیس کل بانک ملی ایران ۳۸، رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل بانک رهنی ۴۰، رئیس کل و رئیس هیات مدیره بانک ملی ایران ۴۲-۵۰، رئیس هیات نمایندگی ایران در کنفرانس مالی و پولی خاورمیانه در قاهره ۴۴، رئیس هیات نمایندگی ایران در کنفرانس «برتون وودز»^۱ ۴۴، سفیر در فرانسه ۵۰-۵۲، مشاور مدیر عامل صندوق بین المللی پول ۵۲-۵۳، مدیر بخش خاورمیانه صندوق بین المللی پول ۵۳، مدیر عامل سازمان برنامه (تهران) ۵۴-۵۹، بازداشت و زندانی شدن به اتهام تصرف غیرقانونی و اتلاف دارایی سازمان برنامه (در زمان تصدی مسئولیت خود در آنجا و اتلاف ۶۹ میلیون دلار بودجه دولت) نوامبر ۶۱-ژوئن ۶۲، رئیس هیات مدیره و ریاست بانک ایرانیان (بانک خصوصی) ۵۹-۷۲، رئیس هیات مدیره بانک مذکور ۷۲-۷۷، موسس و رئیس هیات مدیره شرکت بیمه بین المللی ایران و آمریکا ۷۴-۷۹.

1- Bretton Woods Conf.

ابراهیم، حسن: نظامی، بازرگان و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۷ در اسکندریه، ت. دانشکده افسری و دانشکده نیروی هوایی مصر.

خدمت در نیروی هوایی مصر ۳۹-۵۲، ع. شورای انقلاب مصر ۵۲-۵۶، وزیر امور ریاست جمهوری و امور تولید ۵۴-۵۶، رئیس سازمان توسعه اقتصادی ۵۷-۵۹، رئیس شرکت «الناصر» (تولیدات مداد و گرافیت) ۵۸-۶۱، رئیس صنایع رنگ سازی و شیمیایی مصر ۵۹-۶۱، ع. شورای عالی ریاست جمهوری ۶۲-۶۴، معاون ریاست جمهوری: «جمهوری متحده عربی» ۶۴-۶۶، مدیر امور تجاری ۶۶، رئیس شرکت مالی و مشاوره خاورمیانه، رئیس شرکت تدارکاتی و مقاطعه کاری مصر ۷۴، رئیس شرکت گرافیت، رئیس شرکت حلقه نیل مصر، دریافت مدال ها و نشانهای متعددی از سوریه، یوگسلاوی، کامرون، نیجر، یمن، بلغارستان، لهستان، لبنان، جمهوری دموکراتیک آلمان، مراکش، مالزی، و لیبی در خلال سالهای ۴۸-۶۵.

ابراهیم، سرگرد عبدالقاسم محمد: نظامی و سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۳۷ در «ام دورمان»، ت. در خارطوم و دانشکده نظامی.

افسر کادر ارتش سودان و احراز مسئولیت های گوناگون ۶۱، ع. شورای انقلاب سودان ۶۹، وزیر حکومت محلی اکتبر ۶۹-ژوئیه ۷۰، دستیار نخست وزیر در امور خدمات اجتماعی ژوئیه-نوامبر ۷۰، وزیر کشور نوامبر ۷۰-اکتبر ۷۱، وزیر بهداشت و درمان اکتبر ۷۱-اکتبر ۷۳، وزیر بهداری و رفاه اجتماعی اکتبر ۷۳-۷۴، وزیر کشاورزی، مواد غذایی و ذخایر طبیعی ۷۴-۷۶: کفیل دبیر کل اتحادیه سوسیالیست سودان، دبیر کل اتحادیه اوت ۷۶-۷۹، فرمانده نظامی استان خارطوم اوت ۷۶-۷۹، معاون اول رئیس جمهوری سودان اوت ۷۷-۷۹، ع. دفتر سیاسی اتحادیه سوسیالیست سودان، ع. کت. سیاسی مصر-سودان (حزب پس از کودتای ژوئن ۱۹۸۹ منحل شد).

ابراهیم، سید مولی عبدالله: سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۹۱۸ در مراکش، ت. در دا. «بن یوسف» مراکش، دا.

ع. حزب استقلال ۴۴-۵۹، ع. کمیته دبیران نشریه «العلم» (ارگان حزب استقلال) ۵۰-۵۲، دستگیر و زندانی شدن به خاطر فعالیت‌های سیاسی ۵۲-۵۴، وزیر اطلاعات و جهانگردی در اولین حکومت ملی مراکش پس از استقلال کشور ۵۵-۵۶، وزیر کار و امور اجتماعی ۵۶-۵۷، نخست وزیر و وزیر امور خارجه دسامبر ۵۸ - ماه مه ۶۰، رهبر اتحادیه ملی نیروهای خلقی ۵۹-۷۲، تعلیق از عضویت حزبی ۷۲.

ابراهیم، عبدالعزیز السعید: دک، استاد مصری، ت. ۳۰ آوریل ۱۹۰۷، تج. دن. تربیت معلم و موسسه عالی آموزش و پرورش در قاهره، و دا. ایالتی اوهایو در آمریکا. مدرس سابق ریاضیات در دانشکده افسری قاهره، اس. آموزش و پرورش و مدیر گروه علوم تربیتی در دا. «عین الشمس»، معاون دانشگاه قاهره، رئیس دا. قاهره شعبه خارطوم (در سودان) رئیس دا. اسکندریه، وزیر آموزش عالی، بعداً وزیر آموزش و پرورش، اس. میهمان در دا. کلمبیا (آمریکا)، مدیر عامل «سازمان آموزشی، فرهنگی و علمی عرب» وابسته به اتحادیه عرب تا سال ۷۵، ع. آکا. زبان عربی (مصر)، ع. آکا. علمی (عراق)، دریافت نشان‌هایی از مصر، لبنان، مراکش، تونس، اردن، جمهوری دموکراتیک آلمان.

آثار: مقررات متغیر برای دانشجویان دانشکده افسری ۲۹، تربیت آموزگاران در کشورهای عربی ۵۴، دانشگاه و فرهنگ ۶۰.

ابراهیم، عزت خلیل الدوری: سیاستمدار عراقی، ت. اول ژوئیه ۱۹۴۲ در الدور (از توابع استان صلاح الدین)، تج. دوره متوسطه.

دبیر «صدای کشاورز» ۶۸، رئیس کمیته عالی کار خلق ۶۸-۷۰، وزیر اصلاحات ارضی ۷۰-۷۴، معاون شورای عالی کشاورزی ۷۰-۷۱، رئیس شورای مذکور ۷۱، وزیر کشاورزی ۷۳-۷۴، وزیر کشور ۷۴-۷۹، ع. شورای فرماندهی انقلاب عراق، و معاون شورا ژوئیه ۷۹ -، معاون دبیر کل فرماندهی منطقه ای حزب سوسیالیست بعث عراق ژوئیه ۷۹-، معاون فرمانده کل ارتش عراق، معاون رئیس جمهوری (صدام حسین) و

ابراهیم، محسن: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۲۲، تج. دا. آمریکایی بیروت (لبنان) ع. انتصابی شورای اداری «جنبش ناسیونالیست عرب» ۵۹، ع. هیات نم. لبنان «در کنگره همبستگی آفریقا-آسیا» در بیروت ۶۰، سردبیر روزنامه «الحریه» ارگان جنبش ناسیونالیست عرب ۶۳، نشریه مذکور ارگان رسمی و بیان کننده نظرات و مواضع «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) بود (پس از ائتلاف و ادغام جنبش ... و سه گروه دیگر فلسطینی با یکدیگر و تشکیل جبهه خلق ... به رهبری دکتر جرج حبش در دسامبر ۶۷ تا ژانویه ۶۸)، ولی پس از انشعاب و تشکیل جبهه دموکراتیک خلق برای آزادی فلسطین (PDFLP) به رهبری نایف حواتمه و پیوستن محسن ابراهیم به این جبهه، روزنامه «الحریه» تبدیل به ارگان رسمی جبهه اخیر شد ۶۹-، رئیس اداره روابط خارجی جبهه دموکراتیک خلق ... ۷۰، ع. انتخابی هیات رئیسه مرکزی «جبهه عرب برای فلسطین» دسامبر ۷۴.

ابراهیم حبیبی، دکتر حسن: دک. حقوق قضایی و جامعه‌شناسی، سیاستمدار و مدیر (دولتی) ایرانی، ت. ۱۹۳۶ در تهران، تج. دا. سوربن فرانسه، تحصیل در ادبیات عرب و فقه اسلامی و نیز تحصیلات حوزوی در حد سطح.

ق. اق. ع. نهضت آزادی ایران اوایل دهه ۶۰، مدرس دا. تهران، ع. هیات تحریریه روزنامه «پیام دانشجوی» (نشریه دانشجویی جبهه ملی در اوایل دهه ۶۰)، عزیمت به فرانسه جهت سکونت و تحصیل به مدت ۱۵ سال و تماس با دکتر علی شریعتی (ر. ک.) و نیز فعالیت‌های دانشجویی ضد رژیم شاه در خارج از کشور.

ب. اق. ت: تدوین پیش نویس قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بنا به دستور آیت الله خمینی (رهبر انقلاب ایران) ۷۹، وزیر فرهنگ و آموزش عالی در کابینه دولت موقت بازرگان ۷۹، ع. و سخنگوی شورای انقلاب، نامزد ریاست جمهوری از سوی حزب جمهوری اسلامی در اولین دوره انتخابات ریاست جمهوری (نفر سوم حائزین اکثریت آراء) ۸۰، نم. مجلس شورای اسلامی ۸۰-۸۴، ع. هیات رئیسه شورای عالی

انقلاب فرهنگی (نایب رئیس دوم شورا اوت ۹۷)، ع. شورای عالی انقلاب فرهنگی نوامبر ۸۹-، ع. شورای عالی آموزش و پرورش، وزیر دادگستری اوت ۸۴- اوت ۸۹، ع. اسبق و کفیل شورای عالی قضایی مارس ۸۹، نم. ایران در شورای اجرایی یونسکو، نم. انتصابی آیت الله خمینی (رهبر انقلاب اسلامی ایران) در هیات بررسی قانون اساسی، ع. انتخابی شورای نگهبان قانون اساسی (از سوی مجلس شورای اسلامی) ژوئیه ۸۹-، معاون اول ریاست جمهوری اوت ۸۹- اوت ۹۷ (در دوره ریاست جمهوری حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی)، مجدداً معاون اول ریاست جمهوری (در دوره اول ریاست جمهوری حجت الاسلام سید محمد خاتمی) ۴ اوت ۹۷-، ع. و دبیر «مجمع تشخیص مصلحت نظام» ۹۷ (استعفا از دبیری مجمع).

آثار: کتابی راجع به فقه اسلامی، رساله در امامت، کتابهایی راجع به فلسفه، جامعه شناسی و حقوق (تالیف و ترجمه)، هنر جنگ (ترجمه). به اضافه مقاله هایی راجع به جامعه شناسی، حقوق و غیره.

ابراهیمی، اخضر: ل. حقوق، ل. سیاسی، دیپلمات الجزایری، ت. اول ژانویه ۱۹۳۴، تح. مؤسسه علوم سیاسی دا. الجزیره، دن. علوم سیاسی دا. پاریس.

نم. دائم جبهه آزادی بخش ملی الجزایر و سپس نم. حکومت موقت الجزایر در جنوب شرقی آسیا ۵۶-۶۱، دبیر کل وزارت امور خارجه ۶۱-۶۳، سفیر در جمهوری متحده عرب (مصر) و سودان ۶۳-۷۰ ضمناً نم. دائم الجزایر در اتحادیه عرب ۶۳-۷۰، سفیر در انگلستان ژوئیه ۷۱-۷۹، ع. کمیته مرکزی جبهه آزادی بخش ملی ۷۹-۸۳، معاون دبیر کل (هم رتبه وزیر مختار) امور ویژه اتحادیه عرب ۸۴- ژوئن ۹۱، وزیر امور خارجه ۱۸ ژوئن ۹۱- سپتامبر ۹۳، نم. دبیر کل سازمان ملل در امور افغانستان و عراق.

ابوالهدی، توفیق: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار، حقوقدان و روزنامه نگار اردنی، ت ۱۸۹۱، تح. در استانبول. از جمله یاران و مشاوران نزدیک ملک عبدالله پادشاه اسبق اردن و ع. شورای سلطنتی- ۵۱: شاغل مقامات و مسئولیت های مهم سیاسی و دولتی در دوران سلطنت ملک

عبدالله، ملک طلال، و ملک حسین و ایفای نقش اصلی در سیاستهای داخلی و خارجی کشور- ۵۶، ایفای نقش عمده در خلع ملک طلال (ر. ک) از سلطنت (به بهانه بیماری روحی و داشتن اختلال حواس!) با همکاری پارلمان اردن اوت ۵۲، ایفای نقش عمده در روند جنگ اول اعراب و اسرائیل و نقش اردن در این جنگ و نتیجه آن (شکست اعراب در برابر اسرائیل) ۴۸-۴۹، نخست وزیر اردن ۴۷-۵۵ (در چند نوبت غیر متوالی)، مسافرت به لندن و مذاکره با «ارنست بوین» وزیر امور خارجه انگلیس راجع به بحران فلسطین و توافق محرمانه با آن کشور راجع به اشغال نظامی بخش عربی سرزمین فلسطین (بر اساس طرح تقسیم ۱۹۴۷ فلسطین مصوب سازمان ملل، سرزمین فلسطین به دو بخش عربی و یهودی تقسیم می شد) و انضمام آن به خاک اردن فوریه ۴۸ (حدود سه ماه قبل از شروع جنگ فلسطین) مذاکره محرمانه با «سرتیپ چارلز کلایتون» انگلیسی و ارائه طرح ها و پیشنهادهایی راجع به چگونگی اجرای قطعنامه تقسیم فلسطین به نحوی که منافع و هدفهای انگلستان، صهیونیستها و اردن کاملاً حفظ شود (۱) ۱۴ دسامبر ۴۷ (تاریخ ارسال گزارش مذاکرات محرمانه به سفیر انگلستان در قاهره به وسیله چارلز کلایتون)، فوت ۵۶.

ابوایاد (صلاح خلف): ل. زبان و ادبیات عرب، ل. علوم تربیتی و روانشناسی، مبارز و فرمانده فلسطینی، ت. ۱۹۳۳ در «یافا» (فلسطین)، تح. دا. الازهر مصر، دا. عین الشمس (مصر). به هنگام دانشجویی در مصر، شروع فعالیت های سیاسی مقاومت فلسطینی ۵۷-؛ ارتباط با خلیل الوزير (ابوجهاد) و بررسی ایجاد یک جنبش فلسطینی مسلح، عزیمت به کویت و تدریس در آنجا ۵۷-، ع. در جنبش «الفتح» و شروع مبارزات سازمان یافتہ سیاسی- نظامی مقاومت فلسطین در اوایل دهه ۶۰، فعالیت تمام وقت در جنبش الفتح و ایجاد ارتباط گسترده با سازمانها و گروههای فلسطینی ۶۵-۶۷، اولین ملاقات با جمال عبدالناصر (رئیس جمهوری وقت مصر) سپتامبر ۶۷، ملاقات با ملک فیصل (پادشاه وقت عربستان سعودی) ۶۸، شرکت در «نبرد کرامه» در اردن مارس ۶۸، ع. کت. مرکزی جنبش «الفتح»، و رئیس بخش امنیت جنبش، شرکت در مبارزات و درگیریهای چریکهای فلسطینی مستقر در اردن با ارتش اردن

تروریستی کماندوهای اسرائیلی در کشور تونس (۱) آوریل ۸۸.

ابوداود (محمد داود عوده) ← عوده، محمد داود (ابوداود)

ابوزید، صلاح: دیپلمات و سیاستمدار سابق اردن، ت. ۲۱ آوریل ۱۹۲۵ در اربید، تج. دن. حقوق دا. سوریه در دمشق، و دا. سیراکیوز در آمریکا.

کارمند دولت ۵۸-۵۰، مدیر رادیو امان ۵۸-۵۹، معاون مدیر عامل شبکه رادیو-تلویزیون اردن هاشمی ۵۹-۶۲، مدیر عامل شبکه رادیو-تلویزیون اردن هاشمی و رئیس اداره ارشاد ملی ۶۲-۶۴، وزیر اطلاعات ۶۴-۶۵ و ۶۷، وزیر فرهنگ و اطلاعات ۶۷-۶۸، سفیر اردن در انگلستان ۶۹-۶۰، وزیر فرهنگ و اطلاعات ۶۹-۷۰، مشاور ویژه ملک حسین ۷۰-۷۲، وزیر امور خارجه ۷۲-۷۳، عضو مجلس سنا و رئیس کمیته روابط خارجی مجلس ۷۴-۷۶، مشاور ملک حسین ۷۶، سفیر اردن در انگلستان ۷۶-۷۸، محکوم به سه سال زندان به جرم سوء استفاده مالی ۷۹، بعداً تخفیف محکومیت به شش ماه زندان، رئیس و مدیر عامل مرکز روابط عمومی و اطلاعات عرب ۸۰، رئیس و مدیر عامل مرکز مشاوره و روابط عمومی بین المللی عرب ۸۰، رئیس و مدیر عامل مرکز انتشارات و چاپ و توزیع بین المللی عرب ۸۰، استعفا از خدمات دولتی ۷۸، دریافت مدال رنسانس عرب، ستاره اردن، نشان درخت سدر از لبنان، و تعدادی مدال های خارجی دیگر.

آثار: الحسین بن طلال ۵۸.

ابوزید، محمد حمدي: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار و نظامی مصری، ت. ۲۰ مارس ۱۹۱۹ در سودان، تج. دانشکده افسری نیروی هوایی مصر، دوره ناپری هوایمایی در نیروی هوایی سلطنتی انگلستان (در «همبل»، شوروی، و آمریکا).

خلبان نظامی در نیروی هوایی مصر ۴۹-۶۰، بازنشسته از خدمت نیروی هوایی (سروان فرمانده اسکادران)، ع. اولین شورای انقلاب مصر (پس از به قدرت رسیدن جمال عبدالناصر و

و حوادث خونین سپتامبر ۷۰ (در این درگیریها حدود ۱۰۷۰۰۰ رزمنده مسلح فلسطینی کشته شدند)، دستگیر شدن توسط مقامات اردنی ۷۰، آزادی از زندان (باوساطت کشورهای عربی) ۲۸ سپتامبر ۷۰، بنا به گفته ای طراح ترور و قتل شخص «وصفی التل» نخست وزیر وقت اردن در مسافرتش به قاهره (به خاطر انتقام جویی حوادث خونین سپتامبر سیاه اردن و نقش اصلی وصفی التل در آن حوادث) نوامبر ۷۱، ایفای نقش عمده در جنبش الفتح و نیز «سازمان آزادیبخش فلسطین» (ساف) و مطرح شدن به عنوان مرد شماره ۲ جنبش فتح از اواخر دهه ۶۰ تا زمان مرگ؛ پس از دخالت نظامی نیروهای سوری در خاک لبنان (پس از بروز جنگهای داخلی آن کشور)، ابراز مخالفت با دخالت نیروهای مذکور در لبنان ۷۶، مشارکت در تهیه و تنظیم موافقت نامه «اشتوره» (در مورد چگونگی روابط لبنان-فلسطین بر مبنای توافقنامه قاهره) ۲۱ ژوئن ۷۷، فوت ۹۱.

آثار: فلسطین بدون هویت (به فرانسه و عربی) ۷۹.

ابوجهاد (خلیل الوزیر): د. متوسطه، مبارز و فرمانده فلسطینی، ت. ۱۹۳۵ در «رمله» (فلسطین)، تج. در غزه، دا. اسکندریه مصر (تحصیلات عالی ناتمام).

تدریس در عربستان سعودی ۵۷-۵۸، تدریس در کویت ۵۸-۶۳، مشارکت و همکاری در تاسیس «جنبش ملی آزادی بخش فلسطین» (الفتح) (یکی از اولین گروههای چریکی سازمان یافته مقاومت فلسطین) در اوایل دهه ۶۰، کنار گذاشتن تدریس و فعالیت تمام وقت در جنبش و سپس مسئول دفتر جنبش در الجزایر ۶۳-۶۵، عزیمت به سوریه (دمشق) و برقراری ارتباط با مبارزان فلسطینی ع. حزب بعث سوریه ۶۵، سازماندهی نیروی نظامی سازمان «الفتح» به نام «العاصفه» (به عنوان بازوی نظامی الفتح) و شروع عملیات چریکی-نظامی علیه اسرائیل ژانویه ۶۵، شرکت در جنگ سوم اعراب و اسرائیل ژوئن ۶۷، تشدید فعالیت های چریکی-نظامی علیه اسرائیل پس از جنگ مذکور اوت ۶۷، شرکت در نبرد «کرامه» در اردن مارس ۶۸، ترتیب توسعه فعالیت های چریکی-نظامی علیه منافع اسرائیلی ۷۰-۷۴، دیدار و مذاکره با بسیاری از رهبران کشورهای انقلابی و سوسیالیستی و کمونیستی، مورد ترور و فوت در عملیات

(تاکید جبهه امتناع بر دستیابی به هدفهای اولیه و اساسی سازمان آزادی بخش فلسطین در تحقق یک کشور واحد و دموکراتیک با استفاده از راههای تکاملی یا انقلابی می باشد)،
تاسیس و اداره چاپخانه در اردن ۸۴-.

ابو غزاله، فیلد مارشال محمد عبدالحلیم: فارغ

التحصیل عالی علوم نظامی، ف. ل. علوم نظامی، ف. ل. اقتصاد: نظامی بلند پایه و سیاستمدار مصری، ت. اول ژانویه ۱۹۳۰ در «البخیره» (مصر) ت. ج. دانشکده افسری قاهره، دانشگاه جنگ مصر، دا. جنگ ارتش آمریکا.

شرکت در جنگ فلسطین (جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۴۸، شرکت در جنگ سوتز (جنگ سینا) ۵۶، ارتقاء به درجه سرگردی ۵۸، ارتقاء به درجه سرهنگی ۶۶، شرکت در جنگ شش روزه (ژوئن) ۱۹۶۷، فرمانده تیپ توپخانه ۶۸، فرمانده لشکر توپخانه ۶۹-۷۱، فرمانده سپاه دوم رزمی توپخانه ۷۱ و ۷۳، رئیس ستاد سپاه توپخانه ۷۲ و ۷۳، شرکت در جنگ اکبر (رمضان) ۱۹۷۳، ارتقاء به درجه سرلشکری ۷۴، مدیر اداره اطلاعات و شناسایی نظامی ارتش مصر ۷۴-۷۶، وابسته نظامی مصر در واشنگتن (آمریکا) ۷۶-۸۰، ارتقاء به درجه سپهبدی ۸۰، رئیس ستاد نیروهای مسلح مصر ۸۰-۸۱، فرمانده کل نیروهای مسلح مصر مارس ۸۱-، ضماؤزیر دفاع و صنایع نظامی مصر ۸۱-۸۹، ارتقاء به درجه «فیلد مارشالی» (ارتشبد) ۸۲، معاون نخست وزیر ۸۲-۸۹، دستیار رئیس جمهوری مصر (حسنی مبارک) آوریل ۸۹- تا کنون (۹۶). دریافت تعداد زیادی نشان و مدال از جمله: نشان درجه اول جمهوری، نشان ستاره افتخار، نشان یادبود تاسیس کشور جمهوری متحد عرب، نشان آزادی بخش، مدال ششم اکبر، مدال بیستمین سالگرد انقلاب، مدال درجه اول خدمات ممتد و قابل تقدیر، مدال دهمین سالگرد انقلاب، مدال روز ارتش، مدال یادبود محمد علی، حمایل خدمات ممتاز، حمایل آموزش، حمایل پیروزی، حمایل کناره گیری از سمت نظامیگری.

آثار: استراتژی نظامی شوروی، تاریخ هنر جنگ (۵ ج)، تفنگ ها در ظاهر آتش گشودند، جنگ اکبر، ریاضیات و جنگ، و نیز تعداد ۱۷ کتاب دیگر در زمینه ها و مسائل نظامی.

گروه افسران آزاد) ژوئیه ۵۲-، رئیس اداره امور آسیا در نهاد ریاست جمهوری ۶۰-۶۲، سفیر در یوگسلاوی ۶۲-۶۸، سفیر در مکزیک ۶۸-۷۲، رئیس اداره اروپای غربی در وزارت امور خارجه ۷۳-۷۴، سفیر در سوریه ۷۴-۷۵، وزیر هواپیمایی کشوری ۷۵-۷۶، سفیر در شوروی ۷۶-۷۹.

ابو سته: سیاستمدار فلسطینی.

ع. مستقل سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف)، ع. کت. اجرایی و رئیس بخش «وطن اشغال شده» ساف ۶۴، انتخاب مجدد به عضویت کت. اجرایی ساف به ریاست یاسر عرفات (رهبر ساف) ۶۹، ع. انتصابی دبیرخانه مشترک شش نفره ساف ۷۰، باقی ماندن در عضویت کت. اجرایی جدید سازمان ۷۱، عضویت مجدد (انتخابی) در کت. اجرایی ۷۳، ع. هیات اعزامی ساف به مسکو به رهبری یاسر عرفات ۷۴.

ابوشریف، بسام: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ج.

دا. آمریکایی بیروت.

ع. «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) و سخنگوی رسمی جبهه، دبیر روزنامه «الهدف» ارگان رسمی جبهه، زخمی شدن به وسیله بمب پستی ارسالی به اداره روزنامه «الهدف» ۷۲، سخنگوی سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف).

ابوعمار (یاسر عرفات) ← عرفات، یاسر (ابوعمار)

ابوغریبه، بهجت: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت.

۱۹۲۵ در «حبرون» (فلسطین).

ع. سابق حزب بعث سوریه، ع. اولین کت. اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) ۶۴، تشکیل «جبهه نبرد خلق فلسطین» (PPSF) به همراه دکتر «سمیر غوشه» اوایل سال ۶۸، نم. جبهه نبرد خلق فلسطین در کت. مرکزی «جنبش مقاومت فلسطین» (بعداً ساف) در سال ۷۰، ع. انتخابی کت. اجرایی ساف پیرو پیوستن جبهه نبرد ... به سازمان «الفتح» در ژوئیه ۷۱، پیوستن جبهه نبرد ... به «جبهه امتناع» به همراه جبهه آزادی بخش عرب (ALF) و «جبهه خلق برای آزادی فلسطین - فرماندهی کل» (PFLP - GC) سپتامبر ۷۴

ابولطف (فاروق قدومی) - قدومی، فاروق (ابولطف)

ابومیزر، محمد عبدالمحسن: ل. حقوق، مبارزو سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۳.

انجام فعالیت‌های روزنامه نگاری، دبیر همزمان یک روزنامه سوری و نیز یک روزنامه لبنانی در دهه ۶۰، نم. گروه چریکی «الفتح» در الجزایر و عراق ۶۹، و در فرانسه ۶۸، ع. کت. مرکزی گروه الفتح ۷۳، اخراج از کرانه غربی رود اردن توسط اسرائیل ۷۳، رئیس «جبهه ملی فلسطین» (PNF) در سرزمین‌های اشغالی ۷۴، نم. انتخابی جنبش ملی فلسطین در کت. اجرایی «ساف» ۷۴، ع. در هیات اعزامی ساف به مسکو ۷۴، سخنگوی رسمی ساف و رئیس بخش اتحاد عرب و امور بازگشتگان فلسطینی، ع. بخش «امور وطن اشغال شده» در سازمان آزادی بخش فلسطین ۷۷، ع. کت. اجرایی و رئیس بخش ملی، اتحاد ملی و امور بازگشتگان فلسطینی ساف، گاهی اوقات ع. حزب بعث، ع. کت. عالی اسلامی در بیت المقدس عربی.

آثار: آزادی فلسطین (به زبان فرانسه منتشره در پاریس) ۶۸.

اترتون، آلفرد لروی^۱: ل. علوم، ف. ل. اجتماعی، دیپلمات آمریکایی، ت. ۲۲ نوامبر ۱۹۲۱ در پیتسبورگ، تح. دا. هاروارد.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۴۷، دبیر دوم سفارت آمریکا در سوریه ۵۳-۵۶، کنسول در شهر حلب سوریه ۵۷-۵۸، کنسول در کلکته هندوستان ۶۲-۶۵، کارمند روابط بین الملل در اداره امور خاور نزدیک و آسیای ج. وزارت امور خارجه ۵۹-۶۱، معاون مدیر کل ۶۵-۶۶، مدیر کل امور کشورهای: عراق، اردن، لبنان و سوریه ۶۶-۶۷، مدیر کل امور اسرائیل و مسئله اعراب و اسرائیل ۶۷-۷۰، قائم مقام معاون وزیر امور خارجه ۷۰-۷۴، معاون وزیر امور خارجه ۷۴-۷۹، سفیر فوق العاده و مسئول مذاکرات صلح خاورمیانه ۷۸-۷۹، سفیر در مصر ماه مه ۷۹-۸۳، مدیر کل سرویس خارجی وزارت امور خارجه ۸۳-۸۵، مدیر امور بررسی‌های هارکنس (Harkness) ۸۵-۹۱، مشاور ارشد ۹۱-، اس. میهمان کالج

هامیلتون ۸۸ و ۹۲، در دانشکده «مونت هولیوک» ۹۱، رئیس کت. خواهری نیویورک - قاهره ۸۶، ع. هیات مدیره شورای نیوزیلند - آمریکا ۸۷، دریافت جایزه خدمات ویژه ریاست جمهوری ۸۳.

1- Atherton, Alfred Leroy.

اجویت، بولنت: ل. علوم اجتماعی، سیاستمدار و روزنامه نگار ترک، ت. ۲۸ ماه مه ۱۹۲۵ در استانبول، تح. کا. رابرت در آنکارا، وداها. لندن. و هاروارد.

کارمند دولت ۴۴-۵۰، وابسته مطبوعاتی ترکیه در لندن ۴۶-۵۰، ویرایشگر اخبار خارجی، سردبیر و بعداً مسئول صفحه سیاسی نشریه «اولوس» در آنکارا ۵۰-۶۱، سرمقاله نویس سیاسی نشریه اولوس ۵۶-۶۱، نم. پارلمان (از حزب جمهوریخواه خلق) ۵۷-۶۰، اکتبر ۶۱-۸۰، ع. مجلس موسسان ترکیه ۶۱، وزیر کار ۶۱-۶۵، سرمقاله نویس سیاسی در نشریه «ملیت» ۶۵، دبیر کل حزب جمهوریخواه خلق ۶۶-۷۱، ریاست حزب ۷۲-۸۰، نخست وزیر ژانویه - نوامبر ۷۴، و ژوئن - ژوئیه ۷۷، و ژانویه ۷۸-۷۹ (استعفا در اکتبر ۷۹)، بازداشت پس از انجام کودتای نظامی ژنرال کنعان اورن سپتامبر ۸۰، آزادی از زندان اکتبر ۸۰، زندانی شدن به وسیله رژیم نظامی دسامبر ۸۱ - فوریه ۸۲، دستگیری مجدد آوریل ۸۲، زندانی شدن مجدد اوت - اکتبر ۸۲، رئیس حزب دموکراتیک چپ ژانویه ۸۹، حزب مذکور در انتخابات عمومی اکتبر ۹۱ ترکیه شرکت کرد و تعداد ۷ کرسی از مجموع ۴۵۰ کرسی «مجلس ملی بزرگ» (یا کسب ۱۰/۸ درصد کل آراء) را به دست آورد، انتصاب به عنوان نخست وزیر ترکیه (از سوی سلیمان دمیرل رئیس جمهوری، به عنوان چهارمین حزب از نظر اکثریت کرسی های پارلمان) ۲ دسامبر - ۲۰ دسامبر ۹۸ (استعفا به خاطر عدم توانایی در تشکیل کابینه)، مجدداً نخست وزیر با ترکیب کابینه ائتلافی (پس از اعلام عدم توانایی شخص «یالم ارض» در تشکیل کابینه) ۶ ژانویه ۹۹ -، ع. اج. فلسفه ترکیه، ع. اج. ترکیه، ع. اج. روزنامه نگاران آنکارا. آثار: چپ محور ۶۴، نظام اجتماعی باید تغییر کند ۶۸، آتاتورک و انقلاب ۷۰، گفتگوها، چپ دموکرات ۷۴، سیاست خارجی ۷۵، کارگران و کشاورزان باهم ۷۶، مجموعه

اشعار ومقاله ها (ی آلمانی، روسی، صربی و غیره) ۷۶.

ترجمه به ترکی: رایبند رانات تاگور ۴۱، پرندگان سرگردان (نوشته ر. تاگور) ۴۳، کوکتیل پارتی (نوشته تی. اس. ایبوت) ۶۳.

احمد، سرلشگر محمد الباقر: نظامی و سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۲۷ در «السوفی»، تح. دانشکده افسری، و دا. قاهره.

افسر کادر ارتش ۵۰، رئیس ستاد فرماندهی جنوب سودان ۵۸، فرماندار نظامی ایالت نیل علیا ۵۹، وابسته نظامی در لندن ۶۶-۶۷، مدیر آموزش و رئیس ستاد فرماندهی نیروهای جنوب ۶۸، فرمانده دانشکده افسری ۶۸-۶۹، معاون وزارت دفاع ۶۹، معاون اول ستاد مشترک نیروهای مسلح ۶۹-۷۰، ریاست ستاد مشترک ۷۰-۷۱، وزیر کشور ۷۱-۷۳ و نیز ژانویه- اوت ۷۵، معاون اول ریاست جمهوری سودان ۷۲-۷۷، عضو کمیته اجرایی اتحادیه سوسیالیست سودان، ع. شورای دا. خارطوم ۷۰-۷۱، عضو هیات نمایندگی سودان در بسیاری از کنفرانسهای بین المللی، دریافت نشان های مختلف.

احمد شاه مسعود ← مسعود، ژنرال احمد شاه

اخوان ثالث، مهدی (متخلص به م. امید): ل. ادبیات فارسی، شاعر ایرانی، ت. ۱۹۲۸ در مشهد (استان خراسان)، تح. ۱۵. تهران.

انجام خدمات آموزشی و اداری در مدارس روستایی، مهاجرت به تهران ۴۸، دبیر دبیرستان ها ۴۸-، سرودن اشعار و انتشار در مطبوعات، و نیز همکاری با نشریات وزارت فرهنگ و هنر و نیز تدوین برنامه های رادیویی، خدمت در «بنیاد فرهنگ ایران» فعالیت در زمینه ویراستاری متون سینمایی و دوبله فیلم های مستند، اخوان ثالث به مدت چهار دهه (۵۰-۸۰) در کنار احمد شاملو (پس از نیما یوشیج پدر شعر نو ایران) از جمله معروف ترین شاعران شعر نو ایران محسوب می شد؛ ضمناً وی در کنار سرودن اشعار نو، به سبک قدیم نیز شعر می سرود که ویژگیهای خاص خود را داشت؛ فعالیت های هنری وی پس از انقلاب اسلامی ایران کاهش یافت.

گزیده آثار: اشعار: ارغنون ۵۱، زمستان ۵۶، آخر شاهنامه ۵۹، از این اوستا ۶۵، شکار ۶۶، پائیز در زندان ۶۹، بهترین امید ۶۹، عاشقانه ها و کبود ۶۹.

مقاله ها و داستان ها: مجموعه مقاله ها ۷۱ (ج ۱)، روشهای نوین و داستان سرایی نیما یوشیج ۷۸، بخشش ها و راه و رسم نیما یوشیج ۸۲، مرد جن زده (مجموعه داستان) (ج ۲) ۷۸.

ادریس اول (سید محمد ادریس السنوسی): آخرین

پادشاه لیبی (قبل از تغییر نظام سیاسی به جمهوری)، ت. ۱۳ مارس ۱۸۸۹ در «سیرنایکا» نزدیک مرز مشترک لیبی و مصر (نوه پایه گذار «نهضت سنوسی» در شمال آفریقا و مناطق دیگر)، تح. خصوصی و مذهبی.

محمد ادریس بن محمد المهدی بن محمد بن علی علی السنوسی الخطابی الادریسی الحسنی نوه پایه گذار «نهضت سنوسی» به عنوان یک نهضت احیای اصول اسلامی است که بعداً در سرتاسر شمال آفریقا، بخش های ساحلی و جنوب صحرای آفریقا در قرن نوزدهم توسعه فراوان یافت. وی برادر زاده «احمد الشریف» رهبر نهضت مقاومت در برابر اشغالگران ایتالیایی است (در خلال سالهای ۱۹۱۳-۱۹۱۴ جنگجویان سید احمد الشریف ضربات محکمی بر ایتالیایی ها وارد کردند). جانشین عمویش سید احمد الشریف السنوسی به عنوان مسئول امور «نظام سنوسیه» ۱۶، کنترل امور سیرنایکا (به عنوان یک منطقه خود مختار و تحت نظارت ایتالیایی ها) بهار ۱۷-، امیر سیرنایکا و رئیس برخی واحه های داخلی لیبی (با مجوز و شناسایی ایتالیایی ها) اکتبر ۲۰-، بروز اختلاف محمد ادریس با حکومت جدید فاشیستی در ایتالیا بر سر تقسیم قدرت و مناطق نفوذ خود، و در نتیجه تبعید وی به مصر در اکتبر ۲۲ (به مدت سه دهه به طول انجامید)، اعلام رسمی به عنوان پادشاه لیبی (درست یک سال قبل از اعلام استقلال رسمی لیبی) ۲ دسامبر ۵۰، استقلال رسمی کشور لیبی ۲۴ دسامبر ۵۱، پادشاه رسمی لیبی پس از استقلال دسامبر ۵۱-۶۹، ازدواج با دختر عمویش (اماره فاطمه) ۳۳، کودتای نظامی (بدون خونریزی) سرهنگ معمر قذافی (ر. ک.) و واژگونی نظام سلطنتی و ایجاد جمهوری (در زمان مسافرت محمد ادریس به خارج از کشور برای انجام معاینات پزشکی) اول سپتامبر ۶۹، تبعید به مصر (برای دومین مرتبه) ۶۹-۸۳، به طور غیابی محکوم به مرگ ۷۱.

کسب ملیت مصری و تغییر تابعیت آوریل ۷۴، فوت در مصر (محل تبعید) ماه مه ۸۳.

اده، امیل: فارغ التحصیل حقوق، حقوقدان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۸۸۶ در لبنان (پدر ریمون اده و پیر اده از سیاستمداران معتبر لبنان)، تح. در فرانسه.

محکوم به مرگ از سوی مقامات عثمانی و فرار به مصر ۱۳ (همراه با خانواده)، بازگشت به لبنان (بیروت) ۲۰، مسیحی مارونی و طرفدار شدید سیاستهای فرانسه در لبنان، خدمت در سازمان اداری - سیاسی حکومت قیمومت فرانسه بر لبنان (برای چند سال)، نخست وزیر لبنان ۲۹-۳۰، طرفدار یهودیان فلسطین و انجام تلاشهایی برای سازش و جلب نظر آنان در خلال سالهای دهه ۲۰-۴۰، تاسیس «حزب جناح ملی» ۳۴، مبارزه انتخاباتی با «بشاره الخوری» و شکست وی و انتخاب به عنوان رئیس جمهوری لبنان ۳۶-۴۱؛ پس از لغو حکومت قانونی لبنان توسط فرانسه در سال ۱۹۴۳ و بازداشت و دستگیری رهبران ملی و رئیس جمهوری و نخست وزیر لبنان، همکاری دوستانه با دولت استعماری فرانسه در لبنان؛ فوت ۴۹.

اده، ریمون: ل. حقوق، سیاستمدار و حقوقدان لبنانی، ت. ۱۵ مارس ۱۹۱۳ در اسکندریه مصر (پسر امیل اده رئیس جمهوری اسبق و برادر پیر اده سیاستمدار و اقتصاددان لبنان)، تح. در دا. سن ژوزف (فرانسوی) بیروت.

ع. مجلس ملی لبنان (از شهر جبیل) ۵۳ و ۵۷ و ۶۰ و ۶۵ و ۶۸ و ۷۲، رهبر حزب جناح ملی (جانشین پدرش پس از فوت وی) ۴۹-، وزیر کشور، وزیر خدمات عمومی، وزیر امور اجتماعی، وزیر پست و تلگراف و تلفن ۵۸-۵۹ نامزد پست رئیس جمهوری ۵۸ و ماه مه ۷۶، وزیر خدمات عمومی، وزیر کشاورزی، وزیر برنامه ریزی، وزیر آب و انرژی ۶۸-۷۲، ع. کمیته گفتگوی ملی سپتامبر ۷۵، پس از مداخله نظامی سوریه در لبنان (ژانویه ۱۹۷۶) ابراز مخالفت شدید با این اقدام ۷۶-، پیرو مخالفت های شدید با حضور نیروهای سوری در لبنان سه بار در معرض ترور قرار گرفت: ۲۵ ماه مه ۷۶، ۱۱ نوامبر ۷۶ و ۱۱ دسامبر ۷۶ (در هر سه بار جان سالم به در برد)، پس از آن تصمیم به ترک لبنان و تبعید اختیاری به فرانسه و اقامت در پاریس ۷۶-

اکتبر ۸۰، مسافرت به آمریکا ماه مه ۷۷، و سپتامبر ۸۰ و کشورهای دیگر (به منظور جلب کمک سیاسی دولتهای دیگر در قبال تجاوز نیروهای سوری به لبنان)، ترور خواهرش در بیروت به دست عوامل مخالف ریمون اده ۷۸ ریمون اده از نظر خط مشی سیاسی یک لیبرال سر سخت، دشمن قدیمی و شدید حزب کتائب (مارونیها)، و دارای روابط نسبتاً صمیمانه با ساف و مسلمانان لبنان است.

آثار: دارای چند کتاب حقوقی.

ارالپ، اورهان: ل. علوم اجتماعی، ل. حقوق، دک.، دیپلمات ترک، ت. ۲۸ ژانویه ۱۹۱۵، تح. کا. رابرت در استانبول، دانشگاه - کالج لندن، و مدرسه علوم اقتصادی لندن. خدمت در وزارت امور خارجه ۳۹-، دبیر سفارت در واشنگتن ۴۲-۴۸، مشاور هیات نم. ترکیه در کم. سازش سازمان ملل متحد درباره فلسطین ۴۹-۵۱، نم. دائم ترکیه در اداره اروپایی سازمان ملل در ژنو ۵۱، رایزن سفارت در لندن ۵۲، مدیر کل اداره دوم وزارت امور خارجه ۵۲-۵۶، سفیر در سوئد ۵۷-۵۹، سفیر در یوگسلاوی ۵۹-۶۴، نم. دائم ترکیه در سازمان ملل متحد (نیویورک) ۶۴-۶۹، دبیر کل در وزارت امور خارجه ۶۹-۷۲، نم. دائم ترکیه در سازمان ناتو ۷۲-۷۶، سفیر در فرانسه ۷۶-۷۸، نم. دائم ترکیه در سازمان ملل (نیویورک) ۷۸-۸۲.

آرانی، دکتر تقی: فارغ التحصیل پزشکی، دک. شیمی (و فیزیک؟)، د. فلسفه، فعال و مبارز سیاسی ایرانی و رهبر سابق «حزب کمونیست ایران» (و نیز بنیانگذار معنوی «حزب توده ایران»)، ت. ۱۹۰۲ (در برخی منابع: ۱۹۰۳) در تبریز، تح. دبیرستان دارالفنون، دانشکده پزشکی دا. تهران، دا. برلین (آلمان)، دانشکده فلسفه برلین.

طی سالهای تحصیلات دانشگاهی از جمله ملیون (ناسیونالیست) پرشور و ستایشگر فرهنگ و تمدن باستانی ایران، ابراز مخالفت با قرار داد استعماری ۱۹۱۹ انگلستان، عزیمت به آلمان (برلین) برای ادامه تحصیلات عالی با بورس دولتی ۲۲، نگارش مقاله و انتشار جزوه های گوناگون درباره فرهنگ و تمدن ایران و نیز همکاری با مجله های «ایران شهر» و «فرنگستان»

۲۵-۲۲، گرایش به مسلک اشتراکی و اصول عقاید مارکس ولنین و انتشار سلسله مقاله هایی بدون امضاء در مجله کمونیستی «پیکار» در آلمان ۲۵-۳۰ (این مجله فارسی اولین بار در سال ۱۹۳۰ در شهر «لایپزیگ» آلمان با مدیریت «مرتضی علوی» - برادر «بزرگ علوی» - تا چند شماره محدود منتشر شد)، تدریس زبان عربی در دا. برلین تا مدتی، بازگشت به ایران و شروع تدریس در دانشکده فنی دا. تهران ۳۰، ضمناً اشتغال در وزارت فرهنگ و تدریس در هنرستانهای فنی و دبیرستانها ۳۰، تشکیل جلسات پنهانی با روشنفکران چپ گرای ایرانی و سازماندهی و تأسیس «حزب کمونیست ایران» (با مشارکت و رهبری «عبدالصمد کامبخش» و «کامران» ۳۴، تأسیس و انتشار روزنامه «دنیا» (به عنوان اولین نشریه چپ گرای فارسی و ارگان حزب کمونیست ایران) ۲۰ ژانویه ۳۴ (اول بهمن ماه ۱۳۱۲ ش.) تا سال ۳۶، تصویب قانون ویژه منع فعالیتهای اشتراکی و پیش بینی ۱۰ سال حبس با اعمال شاقه برای فعالین کمونیستی (در دوره وزارت عدلیه داور) ۱۹ مه ۳۱، ممنوعیت انتشار نشریه «دنیا» و بازداشت وی به همراه تعداد زیادی از همفکران و هم مسلکان دیگر (مشهور به گروه «۵۳ نفر») به اتهام تبلیغ مسلک اشتراکی در ایران ۱۰ مه ۳۷ (۲۱ اردیبهشت ۱۳۱۶ ش.)، سپس محاکمه گروه «۵۳ نفر» و از جمله دکتر ارانی در دادگاه جنایی تهران و محکوم به ۱۰ سال زندان نوامبر ۳۸ (آبان ماه ۱۳۱۷ ش.)، فوت در زندان قصر تهران به علت ابتلاء به بیماری «تیفوس» (بنا به اعلام مقامات زندان!) در سن ۳۸ سالگی ۲ فوریه ۴۰ (۱۴ بهمن ۱۳۱۸ ش.).

(توضیح: دادگاه جنایی تهران که در سال ۱۳۲۱ ش. برای محاکمه عمال شهربانی - نظیر سرباس مختاری و پزشک احمدی - تشکیل گردید، ادعا نامه دادستان دادگاه رامینی بر قتل عمدی دکتر تقی ارانی در زندان رد کرد و فوت او را طبیعی دانست! ولی همبندان و یاران وی اعلام داشتند که ارانی نیز مانند دیگر مخالفان دولت وقت کشته شده است.)

آثار: تدوین کتابهای درسی فیزیک و شیمی برای دوره متوسطه، کتابی در زمینه روانشناسی، کتابی در زمینه نظریه های علمی، و کتابی با نام: عرفان و اصول مادی.

اربکان، نجم الدین: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۲۶ در «سینوپ»، تج. مو. مکانیک دا. فنی استانبول، و دا. فنی «آخن» آلمان.

کممک مدرس مو. مکانیک دا. فنی استانبول ۴۸-۵۱، مهندس در «شرکت دویتز» ۵۱-۵۴، اس. دا. فنی استانبول ۵۴-۶۶، رئیس واحد صنایع اتاق تجارت ترکیه ۶۶-۶۸، رئیس اتاق تجارت ترکیه ۶۸، ع. مجلس ملی ترکیه ۶۹-۸۰، پایه گذار حزب نظم ملی ۷۰ (در سال ۷۱ منحل شد)، رئیس حزب رستگاری ملی اکتبر ۷۲ (در سال ۸۱ پس از کودتای نظامی ژنرال کنعان اورن منحل شد)، معاون نخست وزیر و وزیر کشور ژانویه - سپتامبر ۷۴، معاون نخست وزیر آوریل ۷۵ - ژوئن ۷۷، و ژوئیه - دسامبر ۷۷، بازداشت و دستگیر شدن پس از کودتای نظامی ژنرال کنعان اورن ۸۰-۸۱، شروع فعالیت مجدد حزب رستگاری ملی (بعداً حزب رفاه اسلامی از اواسط دهه ۸۰ به بعد، حزب رفاه اسلامی ترکیه به رهبری نجم الدین اربکان در انتخابات عمومی دسامبر ۱۹۹۵ در برابر حزب های قدرتمند مام وطن (به رهبری مسعود ییلماز) و حزب راه راست (به رهبری خانم تانسو چیلر) بیشترین آراء را بدست آورد ولی نتوانست ائتلاف لازم را با سایر احزاب برای تشکیل دولت جدید انجام دهد، نخست وزیر ترکیه و تشکیل یک دولت ائتلافی با شرکت حزب رفاه اسلامی و حزب راه راست به رهبری خانم «تانسو چیلر» بنا به درخواست سلیمان دمیرل رئیس جمهوری ترکیه (و نخست وزیر اسبق) ژوئیه ۹۶-۱۸ ژوئن ۹۷ (استعفای اجباری پیرو فشار نظامیان لائیک ترکیه و نیز حزب راه راست).

ارتکون، محمد نجاتی منیر: ف. ل. حقوق، قاضی قبرسی، ت. ۷ دسامبر ۱۹۲۳ در نیکوزیا، تج. کالج سنت جان کمبریج، مجتمع آموزشی «گری» در لندن.

دریافت بورس دانشجویی مک ماهون در رشته حقوق از کا. سنت جان دانشگاه کمبریج ۴۶، مشاور سلطنتی در تانگانیکا (در حال حاضر تانزانیا) ۴۸-۵۳، مشاور حقوقی دولت قبرس ۵۳-۶۰، قاضی ترک در دادگاه عالی قانون اساسی قبرس ۶۰، رئیس دادگاه عالی اداری ترک - قبرس ۶۷-۷۵، رئیس حکومت فدرال ترک قبرس ۷۵-۷۸، مشاور حقوقی و

قانون اساسی رئیس حکومت فدرال ترک قبرس ۷۹-، مشاور حقوقی هیأت نم. ترک - قبرس کم. مختلط قانون اساسی قبرس ۵۶-۶۰، ع. هیأت نم. ترک - قبرس اعزامی به دومین کن. بررسی مسائل قبرس در ژنو اوت ۷۴، رئیس شورای عالی قوه قضایی حکومت فدرال ترک قبرس ۷۵-۷۸، رئیس کم. عالی انتخابات ۷۶-۷۸، ع. شورای عالی دادستانی ۷۶-۷۸.

آثار: مذاکرات بین جوامع و مسئله قبرس ۷۷، انتشار گزارشهای متعدد راجع به ابعاد قانون اساسی مسئله قبرس.

اردشیر لاریجانی، دکتر محمد جواد ← لاریجانی، دکتر محمد جواد

اردلان، دکتر علیقلی: دک. علوم سیاسی، دیپلمات و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۱، تج. دانشکده علوم سیاسی در تهران، و دا. برلین (آلمان).

خدمت در سفارت ایران در برلین ۲۶، در سفارت ایران در واشنگتن (آمریکا) ۳۲-۳۳، در پاریس و آنکارا ۳۶-۴۳، وزیر مختار ایران در آنکارا (ترکیه) ۴۶-۴۸، معاون وزیر امور خارجه و بعداً کفیل وزیر امور خارجه (در کابینه علی منصور - منصور الملک) ۴۸-۴۹، سفیر ایران در سازمان ملل متحد ۵۰-۵۵، ع. هیأت نم. ایران در مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۵۰-۵۴، رئیس هیأت نم. ایران در کنفرانس صلح ژاپن ۵۱، رئیس هیأت نم. ایران در کنفرانس برنامه توسعه کمکهای فنی ۵۱-۵۴، در کمیسیون مواد مخدر ۵۲-۵۴، در کنفرانس بین المللی تریاک ۵۳، وزیر مشاور ۵۵، وزیر صنایع و معادن و نیز وزیر امور خارجه (در کابینه حسین علاء) ۵۵، وزیر امور خارجه (در کابینه دوم حسین علاء) ۵۵-مارس ۵۷، ضمناً معاون نخست وزیر و وزیر مشاور (در همان کابینه) - مارس ۵۷، مجدداً وزیر امور خارجه (در کابینه دکتر اقبال) مارس ۵۷ - ماه مه ۵۸، سفیر ایران در آمریکا ماه مه ۵۸ - ژانویه ۶۰، نم. ویژه مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران در جنوب ۶۰-۶۱، سفیر ایران در شوروی ۶۱-۶۳، وزیر در بار شاهنشاهی سپتامبر ۷۸-۷۹، همزمان ع. شورای سلطنت (انتخابی از سوی شاه) ۱۳ ژانویه ۷۹ (مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در تاریخ ۱۰ فوریه ۷۹).

آثار: اقتصاد ایران در جهان (منتشره در برلین) ۲۸، ابرقدرتی دیگر ۸۴، و غیره.

ارسنجانی، دکتر حسن: دک. علوم سیاسی، حقوقدان و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۲ در تهران، تج. دبیرستان سن لویی (فرانسوی) تهران، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دا. تهران.

رئیس اداره تعاون روستایی بانک کشاورزی ۴۰-، انجام وکالت دادگستری ۴۱-۶۱، سازماندهی و تاسیس «گروه (حزب) آزادی» ۴۴، دبیر روزنامه «داریا» (ارگان حزب آزادی) ۴۴-۵۲، حزب آزادی بعداً در حزب توده ایران ادغام شد ولی ارسنجانی حاضر به عضویت در آن نشد، به عنوان نم. مجلس انتخاب شد ولی بعداً اعتبار نامه وی تصویب نشد، (به علت طرح ها و نظرات وی در زمینه اصلاحات ارضی در کشور) ۴۶، انتصاب به عنوان دبیر «حزب دموکراتیک» از سوی احمد قوام (قوام السلطنه) ۵۲، بعداً تامدتی کناره گیری از صحنه سیاست، طرح و تدوین برنامه هایی برای اجرای احتمالی برنامه اصلاحات ارضی در ایران و ارائه آنها به «علی رزم آرا» نخست وزیر وقت (علی رزم آرا در تاریخ ۱۶ اسفند ماه ۱۳۲۹ / ۶ مارس ۵۱ با تیر اندازی خلیل طهماسبی عضو فدائیان اسلام به رهبری نواب صفوی ترور شد)، معاون سیاسی و پارلمانی نخست وزیر در کابینه سوم شش روزه احمد قوام ۱۵ - ۲۰ ژوئیه ۵۲، وزیر کشاورزی در کابینه دکتر علی امینی و اسد الله علم ماه مه ۶۱-مارس ۶۳، همکاری با دکتر علی امینی در تاسیس مجدد «حزب آزادی»، استعفاء از وزارت کشاورزی و سفیر در ایتالیا ماه مه ۶۳-سپتامبر ۶۴، فوت ۳۱ ماه مه ۶۹.

آثار: جزوه ای راجع به: حقوق ویژه سلطنت بر اساس قانون اساسی ایران ۴۸، ملی گرایی عرب، حاکمیت دولت ها، جزوه: وقایع حکومت شش روزه احمد قوام (منتشره در روزنامه بامشاد) و سپس انتشار جداگانه با عنوان: یادداشت های سیاسی (سی ام تیر ماه ۱۳۳۱) ۵۶.

ارسین، ژنرال نورالدین: نظامی ترک، ت. ۱۹۱۸ در «کلیب اولو»، تج. دانشکده افسری، و دانشگاه جنگ ترکیه. فرمانده نیروهای صلح ترکیه در قبرس ۷۴، ارتقاء به

درجه ژنرالی (کامل) ۷۴، فرمانده سپاه اول ترکیه ۷۷، فرمانده نیروی زمینی ترکیه ۷۸..

ارض، یالم : سیاستمدار و بازرگان ترک، ت. در شهر «وان» (ترکیه)، تح. در استانبول.

پس از پایان تحصیلات متوسطه اشتغال در کارخانه آجرسازی پدرش در استانبول، اشتغال به فعالیت های تجاری و اقتصادی، ع. در اتاق بازرگانی استانبول (به عنوان یکی از مهمترین سازمانهای غیر دولتی فعال در بخش اقتصادی کشور) ۷۸، ع. هیأت مدیره اتاق مذکور، و سپس رئیس اتاق بازرگانی استانبول ۸۸، رئیس انتخابی اتحادیه اتاق ها و بازارهای بورس استانبول ۹۰، در زمان ریاست بر اتحادیه مذکور: تهیه و تنظیم یک گزارش پژوهشی پیرامون مناطق کرد نشین و محروم شرق و جنوب شرقی کشور و تأکید بر اینکه حل مسئله کردهای ترکیه تنها از طریق مبارزه نظامی با «حزب کارگران کرد ترکیه» (پ. ک. ک.) میسر نیست و باید اقدامات مؤثری در زمینه های اقتصادی و اجتماعی در این مناطق صورت گیرد (انتشار این گزارش باعث بروز بحث های زیادی در جامعه شد)، نم. پارلمان به عنوان ع. «حزب راه راست» در انتخابات سال ۹۵، وزیر صنایع و بازرگانی (در دولت ائتلافی نجم الدین اربکان رهبر «حزب رفاه اسلامی») ۹۶-۹۷، استعفا از عضویت حزب راه راست (بخاطر انتقاداتش نسبت به عملکردهای سیاسی حزب) و ادامه فعالیت های سیاسی به صورت منفرد (مدتی قبل از استعفای دولت اربکان در تاریخ ژوئن ۹۷) ۹۷، مجدداً وزیر صنایع و بازرگانی در دولت ائتلافی مسعود ییلماز (ر. ک.) ژوئن ۹۷ - آوریل ۹۸، نخست وزیر و مأمور تشکیل دولت جدید (از سوی سلیمان دمیرل رئیس جمهوری ترکیه) ۲۳ دسامبر ۹۸، اعلام انصراف خود از تشکیل دولت جدید و استعفا (به خاطر عدم همکاری مؤثر احزاب: مام میهن و راه راست با وی در تشکیل کابینه) ۶ ژانویه ۹۹، ادامه فعالیت های تجاری شخصی خود ژانویه ۹۹..

ارفع، سرلشگر حسن : نظامی، سیاستمدار و دیپلمات ایرانی، ت. ۱۸۹۵، تح. دانشکده های افسری در ترکیه، سوئیس و فرانسه، «آموزشگاه عالی جنگ» در پاریس. افسر ارتش ایران ۱۴، وابسته نظامی در لندن ۲۴،

فرمانده دن. افسری ۳۲، فرمانده گارد یکم سواره نظام تشریفات و نیز آجودان لشکری رضاشاه پهلوی ۳۱، فرمانده دن. افسری ۳۲، سربازرس رسته سواره نظام ۳۶، مدرس دانشکده ستاد و فرماندهی ۳۶، معاون ستاد مشترک ارتش ۴۲، فرمانده لشکر یکم ارتش ۴۲، آجودان نظامی محمد رضاشاه پهلوی ۴۲، معاون ستاد مشترک ارتش ۴۲، رئیس اداره اطلاعات (رکن ۲) ارتش ۴۲، فرمانده مرکز آموزش (نظامی) تهران ۴۲، رئیس کل راهها، بنادر و راه آهن ۴۳، رئیس ستاد مشترک ارتش ایران ۴۳-۴۶، بازنشسته ارتش ۴۷، رئیس گروه آسیا ۴۷، رهبر حزب نهضت ملی ۵۱، وزیر راه (در کابینه اول حسین علاء) ۵۱، سفير در ترکیه ۵۸-۶۱، سفير در پاکستان ۶۲-۶۳، دریافت نشان درجه اول همایون.

آثار : انتشار تعداد زیادی راهنما و مقاله های نظامی در نشریات تخصصی نظامی، در دوران پنج شاه ۶۴، کردها ۶۶.

الاریانی، شیخ قاضی عبد الرحمن : رهبر مذهبی و سیاستمدار یمنی، ت. ۱۸ ژوئیه ۱۹۱۷ در «ایران» (جمهوری یمن)، تح. ادبیات عرب و حقوق اسلامی.

احراز مسئولیت هایی در امور قضایی در خلال حکومت پادشاهی، ع. موسس گروه سیاسی «یمن آزاد» ۴۴، در بازگشت به مدت دو ماه ۴۴: پس از انقلاب یمن، نخست وزیر کابینه انقلاب یمن ۴۸، بازداشت و زندانی به مدت هفت سال پس از شکست انقلاب یمن، کفیل کت. عالی قضایی کشور، شرکت در جنبش سال ۱۹۵۵، بازداشت و محکوم به مرگ، وزیر کشور در آخرین حکومت ماقبل انقلاب ۱۹۶۲ یمن، وزیر دادگستری در اولین حکومت پس از انقلاب ۶۲-۶۳، ع. شورای انقلاب یمن ۶۲-۷۴، معاون جمهوری عربی یمن (معاون شورای اجرایی) اکتبر ۶۳- فوریه ۶۴، رئیس شورای اجرایی، نخست وزیر ۶۴، ع. دفتر سیاسی ۶۴-۷۴، ع. شورای ریاست جمهوری ۶۵-۷۴، رئیس شورای جمهوری (متشکل از سه نفر) ۶۷-۷۴ (با کودتای نظامی کنار گذاشته شد)، رئیس کنفرانس صلح «خمس» ماه مه ۶۵، و رئیس هیات نم. جمهوری یمن در کنفرانس «هورد» ۶۷، رهبر مذهبی فرقه شیعی «زیدی»، ضمناً وی فرد مطرح و شناخته شده در زمینه ادبیات عرب، تاریخ و حقوق اسلامی می باشد، فوت در دمشق (سوریه) ۱۴ مارس ۱۹۹۸.

جنوب شبه جزیره عربستان ۳۴-۳۵، ۳۷-۳۸، شروع خدمت در وزارت اطلاعات انگلستان ۳۹، اعزام به عدن (یمن) از سوی وزارت اطلاعات ۳۹، اعزام به قاهره ۴۰، اعزام به بغداد به عنوان وابسته سفارت ۴۱، اعزام به آمریکا و کانادا ۴۴، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق از دا. گلاسکو ۵۲، درجه دکترای افتخاری ادبیات از دا. دورهام ۷۰، دریافت نشان فرماندهی امپراتوری انگلستان ۵۳، دریافت مدال بنیانگذاران از اج. سلطنتی جغرافیا (انگلستان)، مدال «پارک مانگو» (Mungo Park) از اج. سلطنتی جغرافیایی اسکاتلند، و مدال «سرپرسی سایکس» از اج. سلطنتی آسیای مرکزی، و دریافت نشان «بانوی دارنده نشان امپراتوری انگلستان».

آثار: دره آدم کش ها ۳۴، دروازه های جنوبی شبه جزیره عربستان ۳۶، تصویرهای اولیه بغداد ۳۷، مشاهدات حضرموت ۳۸، زمستان در شبه جزیره عربستان ۴۰، نامه هایی از سوریه ۴۲: شرق، غرب است ۴۵؛ پرساوش در باد ۴۸، پیش در آمدمسافر ۵۰، ماورای فرات ۵۱، زمستان در شبه جزیره عربستان ۵۲، آیونیا ۵۴ [Ionia]؛ مستعمره یونانی در کرانه باختری آسیای صغیر I، ساحل لیدی ۵۶، راه اسکندر ۵۸، اسب سواری به سوی دجله ۵۹، گرد و خاک در پنجه شیر ۶۱، طنین مسافرت (گلچین ادبی) ۶۳، رم روی فرات ۶۶؛ قوس منطقه البروج، زمان، حرکت و فضا در دورنما ۶۹، مناره جم ۷۰؛ ترکیه: تصویر اولیه تاریخ ترکیه ۷۱؛ نامه های برگزیده جلد های ۱-۵ (سالهای ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸)، قله ای در «دارین» ۷۶.

1- Stark, Dame Freya Madeline

استالین، ژوزف ویساریونوویچ^۱: سیاستمدار و دیکتاتور روسی، ت. ۱۸۷۹ در روستای «دیدی - لیلو» نزدیک تفلیس (گرجستان).

متهم شدن به داشتن دیدگاههای انقلابی و افراطی و تبعید شدن به منطقه سبیری ۱۹۰۳، فرار از سبیری چندماه بعد از دستگیری و تبعید ۱۹۰۳، بر اساس یک سند جدید تازه منتشرشده (۹۷): در خدمت پلیس مخفی تزار روسیه بنام سازمان «اوخرانا» ۱۹۰۶ - ۱۹۱۰، شرکت در «کنگره سوسیال دموکراتیک روسیه» در لندن ماه مه ۱۹۰۷، در راه بازگشت به

اریم، نیهایت: دک. حقوق، سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۱۲ در کندیرا، تج. مدرسه، حقوق دا. استانبول، و دا. پاریس.

اس. حقوق اساسی و حقوق بین المللی در دا. آنکارا و نیز مشاور حقوقی وزارت امور خارجه ۴۲، ع. پارلمان ۴۵-۵۰، وزیر امور عمومی (فواید عامه) و همزمان معاون نخست وزیر ۴۸-۵۰، ناشر و ویرایشگر نشریه «اولوس» (ارگان حزب جمهوریخواه خلق) ۵۰، بعداً ناشر و ویرایشگر نشریه «هالکچی»، ع. «کم. حقوق بشر اروپا» ویژه ترکیه، ع. مجلس ملی ۶۱-۷۲، قائم مقام رئیس گروه نمایندگان حزب جمهوریخواه خلق در مجلس ملی ۶۱-۷۱، ع. گروه پارلمانی ترکیه در شورای اروپا ۶۱-۷۰، نخست وزیر مارس ۷۱-مارس ۷۲، سناتور مجلس سنا ۷۲-.

اسپیرز، سرلشگر سر ادوارد لوئیس^۱: نظامی، سیاستمدار و اقتصاددان انگلیسی، ت. ۱۸۸۶، تج. به صورت خصوصی.

شروع خدمت در ارتش انگلستان ۱۹۰۳، رئیس گروه نظامی اعزامی به فرانسه ۱۷، نم. پارلمان انگلستان از طرف احزاب لیبرال و محافظه کار در چند دوره، انجام فعالیت های سیاسی، اقتصادی و روزنامه نگاری در نقاط مختلف جهان و از جمله در خاورمیانه، رئیس هیأت اعزامی ویژه انگلستان به کشورهای مصر، سوریه، لبنان و کنگو (برازایل) مشهور به «هیأت اسپیرز» ۴۰-۴۲، ع. «شورای جنگی خاورمیانه» ۴۲-۴۵، استعفا از خدمات نظامی و دولتی ۴۵.

آثار: درسهای جنگ روسیه ژاپن، طرح تاکتیکی سواره نظام، ارتباط نامشروع ۱۹۱۴، مقدمه ای بر پیروزی، فرمان پایان کار، دو فردی که فرانسه را نجات دادند، سبد پیک نیک.

1- Spears, Sir Edward Louis

استارک، خانم فریا مادالین^۱: کاشف و نویسنده انگلیسی، ت. ۳۱ ژانویه ۱۸۹۳، تج. مدرسه مطالعات شرقی (دا. لندن)، و خصوصی. مسافرت به خاورمیانه و ایران ۲۷-۳۹، مسافرت به

قفقاز (باکو) دو بار بازداشت و دستگیر شدن و هر بار اقدام به فرار ۱۹۰۷، ع. کمیته مرکزی حزب بلشویک در پراگ ۱۰، مجدداً بازداشت و تبعید به منطقه سیبری ۱۳-۱۶، عزیمت به «پتروگراد» در اوایل سال ۱۷ (وی سه هفته جلوتر از «لنین» و هفت هفته جلوتر از «تروتسکی» به پتروگراد رسید)، همکاری و مشارکت فعال در روند انقلاب اکتبر روسیه (اکتبر ۱۹۱۷)؛ پس از پیروزی انقلاب روسیه، «کمیسر ملیت‌های» شوروی ۱۷-، مقابله و درگیری با روس‌های سفید «منطقه» «ولگا» در «ترایتسین» (هفت سال بعد شهر مذکور به احترام اقدام استالین به «استالینگراد» تغییر نام داد) ژوئیه - اکتبر ۱۸، دبیر کل کت. مرکزی حزب کمونیست شوروی زمستان ۲۳، کسب قدرت سیاسی در جریان کنگره دوازدهم حزب آوریل ۲۳ (کسب قدرت استالین در این کنگره به خاطر مریض بودن لنین و گرفتار بودن تروتسکی در مسائل دیگر به میزان زیادی تسهیل شد)، پیرو بروز اختلاف نظر سیاسی میان رهبران طراز اول انقلاب و مهارتها و زرنگی‌های سیاسی وی باعث کنار گذاشته شدن «تروتسکی» از «پولیت بورو» (دفتر سیاسی) شد ۲۶، اعمال فشار بر تروتسکی و نهایتاً خروج وی از اتحاد جماهیر شوروی ۲۹، ترتیب تدوین و اجرای برنامه‌های توسعه پنج‌ساله برای سازماندهی تولیدات اقتصادی (با تأکید بر توسعه صنایع سنگین، تشویق اشتراکی کردن مزارع و کار کشاورزان روسی، و کاهش طبقه «کولاک» - یاکشاورز ثروتمند - و غیره) ۲۸-؛ پس از حمله آلمان به شوروی، «کمیسر دفاع» کشور ۴۱؛ شرکت در کنفرانس‌های «تهران»، «یالتا» و «پوتسدام» در خلال ج. ۲ (به همراه ونیستون چرچیل، و فرانکلین روزولت) ۴۳-۴۵؛ ارتقاء به درجه مارشالی ارتش شوروی ۶ مارس ۴۳؛ و هفت هفته پس از پیروزی نهایی در اروپا، کسب عنوان «ژنرال‌سیموس اتحاد شوروی»؛ اتخاذ روش‌های معروف به «استالینیستی» بویژه در منطقه خاورمیانه و حمایت از احزاب کمونیست منطقه در جهت اعمال فشار بر حکومتها و یا براندازی و دخالت در امور داخلی آنها با تأکید بر شعار هر که بامانیست، علیه ماست و بویژه نقش شوروی در وقایع و تحولات ایران (دخالت نظامی در ایران، وقایع کردستان، آذربایجان و غیره)، ترکیه، یونان و کشورهای دیگر - ۵۳، اقدام به شناسایی اسرائیل بلافاصله پس از تشکیل آن (بعد از شناسایی دولت آمریکا) با

توجیه حمایت از یک کشور «نوزاد» سوسیالیستی (!) ماه مه ۴۸، ایراد آخرین سخنرانی رسمی حزبی اش در نوزدهمین کنگره حزب کمونیست شوروی در مسکو و اعلام: «مرگ بر جنگ افروزان» در بیاناتش ۱۴ اکتبر ۵۲، فوت ۹ مارس ۵۳، دفن جسد وی (به عنوان یک فرد عالی مقام و محترم سیاسی - اجتماعی کشور) در کنار قبر «لنین» در میدان سرخ مسکو - اکتبر ۶۱؛ بعداً پس از تعدیل نسبی سیاست‌های شوروی و ارزیابی مجدد اقدامات و عملکردهای سیاسی - اجتماعی وی در طول حکومتش بر شوروی، کاهش مقام و مرتبه اجتماعی وی و انتقال جسدش به یک گور معمولی در کنار دیوار کرملین (!) ۶۱.

1 - Stalin, Josef Vissarionovich

استرلینگ، الکساندر جان دیکسون^۱: دیپلمات

انگلیسی، ت. ۱۰ اکتبر ۱۹۲۶ در راولپندی هندوستان (در حال حاضر پاکستان)، تج. آکا. ادینبورگ، و کا. لینکلن دا. آکسفورد. خدمت در نیروی هوایی سلطنتی انگلستان ۴۵-۴۸، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۱، خدمت در مرکز خاورمیانه‌ای مطالعات عرب ۵۲. خدمت در سفارت انگلستان در قاهره ۵۲، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۶، خدمت در سفارت انگلستان در بغداد ۵۹، درامان ۶۲، در سانتیاگو ۶۵، خدمت در وزارت امور خارجه ۶۷، نم. سیاسی انگلستان در بحرین ۶۹، سفیر انگلستان در بحرین ۷۱، رایزن سفارت انگلستان در بیروت ۷۲، خدمت در کالج سلطنتی مطالعات دفاعی ۷۶، سفیر در عراق ۷۷-۸۰.

1- Stirling, Alexander John Dickson

استورس، سر رونالد^۱: سیاستمدار، نویسنده و مورخ

انگلیسی، ت. ۱۸۸۱، تج. ۵۰. کمبریج. شروع خدمت در وزارت دارایی مصر (در دوران استعمار انگلستان در مصر) ۱۹۰۴، انجام ماموریت‌های حساس سیاسی از سوی حکومت انگلستان در قاهره و بغداد، مشارکت در مذاکرات و زمینه‌سازیهایی پانگیری «انقلاب عربی» به رهبری «شریف حسین» حاکم مکه (در کنار مک ماهون کمیسر عالی انگلستان و قاهره) ۱۴-۱۶، واسطه‌شنایی سرهنگ «توماس

ع. کت. هماهنگی ادغام و اتحاد ۲۸ سازمان علمی و صنفی ۶۶-۶۴، دبیر کل اج. دوستی قبرس - عرب ۶۶-۶۴، ع. کت. اتحاد و همبستگی آفریقایی - آسیایی قبرس ۶۶-۶۴، معاون اج. دوستی قبرس - جمهوری دموکراتیک آلمان ۶۸-۶۴، رئیس سازمان اتحاد سیاسی معلولان قبرس ۶۶-، پایه گذار سازمان تولید روغن زیتون اتحاد قبرس ۶۷، مدیر عامل سازمان علمی قبرس ۶۹-، مدیر مجله قدم معلول ۷۰-، پایه گذار و رئیس اج. کیتیری آزاد ۷۵، مدیر روزنامه «خبر» ۷۰، ضما پایه گذار و مدیر نشریه خانواده و مدرسه ۷۰، رئیس کمیته های فدراسیون والدین نیکوزیا، و کنفدراسیون اتحاد سیاسی والدین قبرس ۶۹-۷۳، رئیس شورای موزه و آرشیوهای تاریخی قبرس ۷۴-، رئیس کت. اتحاد سیاسی جمعیت یونانی محصور شده ۷۴-، رئیس «سازمان ملی قبرس» وابسته به «فدراسیون بین المللی نوتوانی معلولان» ۷۴-، پایه گذار و رئیس کت. سیاسی تلاش قبرس (پکا) ۷۶-، ع. سازمان بین المللی آرشیوها ۷۶-، ع. کت. اجرایی «سازمان جهانی نوتوانی معلولان» ۷۶-، رئیس کت. هماهنگی تلاش در راه قبرس (سکا) ۷۶-، دریافت چندین مدال و نشان (۷۶-۷۳) و از جمله دریافت لوح افتخار از اج. نویسندگان یونان (آتن) ۷۸.

آثار: قلعه کیرینیا ۶۶، حماسه زندانیان مرکزی ۶۷، ساعات رستاخیز ۶۷، مسائل آموزش و پرورش ۶۸: ضرورت ملی، علمی و فرهنگی برای ایجاد یک دانشگاه ملی در قبرس ۶۹: «سین مکستیوفین»، رهبر IRA و عاشق یونان گرایی ۷۳، سنت دیمتریانوس - اسقف کیتیری - قبرس ۷۳، اطلاعات تاریخی راجع به نقش حاکمیت کلیسای قبرس ۷۳، پیشرفتهای و معضلات در نوتوانی معلولان ۷۳، انقلاب ۱۶۰۶ قبرس با رهبری پطرس آوندانیوس ۷۵، کتاب سیاه اول ۷۵، کتاب سیاه دوم، سوم، چهارم، پنجم ۷۶، قتل عام ترکیها در اسمیرنا در سال ۱۹۲۲ (۷۹)، جذامیان قبرس ۷۹، اسناد چریکهای بازداشت شده قبرسی در دوران حکومت انگلیسی ها، و تعدادی کتاب و اثر دیگر.

1- Stylianous, Petros Savva

استینو، کمال رمزی: دک. کشاورزی، سیاستمدار مصری ت. در مصر، تج. دوره متوسطه و عالی. وزیر تدارکات ۵۹ و ۶۲-۶۳، معاون نخست وزیر در

ادوارد لورنس» (مشهور به لورنس عربستان) با شریف حسین ۱۶-، فرماندار نظامی بیت المقدس (پس از ورود نیروهای نظامی انگلیس به بیت المقدس به فرماندهی ژنرال آلن بی در سال - ۱۹۱۷/۲۰، حکمران بیت المقدس و اریحا ۲۰-۲۶، حکمران و فرماندار کل قبرس ۲۶-۳۲، حکمران و فرماندار کل رودزیای شمالی ۳۲-۳۴، انجام ماموریت های مشابه سیاسی و نظامی در سایر کشورهای عربی و آفریقایی ۳۴-، انجام فعالیت های گسترده تر نویسندگی و مطالعات سیاسی، فوت ۵۵.

آثار: جهت یابی شرق ۳۷، فصلنامه ثبت جنگ ۴۰، طراحی نیروی هوایی سلطنتی انگلستان ۴۱، دانلوپ در جنگ و صلح ۴۶، مقدمه ایوسن ۴۷، داستانهای آسیایی ۴۷.

1- Storrs, Sir Ronald

استیلیانو، پطروس سوا^۱: سیاستمدار قبرسی، ت. ۸ ژوئن ۱۹۳۳ در «کیتیری»، تج. در قبرس، و ۱۵. آتن، و ۱۵. سالونیکا.

همکاری با کمیته تلاش قبرس در راه اتحاد سیاسی یونان (پکا) و اتحادیه ملی دانشجویان دانشگاههای قبرس، رئیس اتحادیه مذکور ۵۳-۵۴، همکاری در تسایس سازمان رهبران بی باک مبارزان قبرسی (کاری)، پیوستن به نهضت آزادی بخش قبرس ۵۵، بازداشت توسط نیروهای انگلیسی ۵۵، فرار از زندان و رهبری گروه ملی «استریکین» (Strikinn) و سپس بازداشت مجدد توسط انگلیسی ها ۵۶، و محکوم به ۱۵ سال زندان توسط انگلیسی ها، انتقال به زندان های انگلستان و مجدداً انتقال به قبرس ۵۹، ع. کت. مرکزی جبهه نوسازی اتحاد دموکراتیک (ادما) ۵۹، معاون دبیر کل کنفدراسیون کارگری قبرس (سکا) ۵۹، دبیر کل سازمان مذکور ۶۰-۶۲، تاسیس فدراسیون کارگری دموکراتیک قبرس ۶۲، دبیر کل فدراسیون مذکور ۶۲-۷۴، در حال حاضر رئیس افتخاری فدراسیون مذکور، ع. مجلس نمایندگان قبرس ۶۰-۷۰، دبیر مجلس نمایندگان ۶۰-۶۲، مدیر «سالنامه کارگری» ۶۰، مدیر مسئول نشریه «صدای طبقه کارگر» ۶۰-۶۲، مدیر مسئول روزنامه «تلاش کارگر» ۶۲-۶۳، مدیر مسئول نشریه «تحول» ۶۳،

امور تدارکات و تجارت داخلی ۶۴-۶۶، ع. دبیرخانه اتحادیه سوسیالیست عرب ۶۶، مدیر عامل سازمان توسعه کشاورزی عرب.

الاسد، دکتر بشار: دک. پزشکی (چشم پزشکی)، فارغ التحصیل علوم نظامی؛ سیاستمدار و نظامی سوری (رئیس جمهوری فعلی سوریه)، ت. ۱۹۶۶ در دمشق (پسر دوم از چهار پسر حافظ الاسد)، تح. ابتدایی و متوسطه در مدرسه عربی - فرانسوی «الحریث» دمشق، دن. افسری حُصص، دن. ستاد و فرماندهی دمشق، دانشکده پزشکی دمشق و بیمارستان نظامی تشرین، انگلستان (دوره تخصصی پزشکی)

انجام تحصیلات پزشکی عمومی - ۸۸، گذراندن دوره تخصصی چشم پزشکی ۸۸-۹۲، عزیمت به انگلستان (لندن) برای تحصیلات تکمیلی پزشکی ۹۲-۹۴، بازگشت اضطراری به کشور پس از فوت برادر بزرگش «باسل» در حادثه رانندگی ۹۴، سروان یگان ویژه پزشکی ارتش ۹۴؛ افسر یگان زرهی، فرمانده گردان و سپس افسر فرمانده در لشکر تانک ارتش، ارتقاء به درجه سرهنگ دومی ۹۷، ارتقاء به درجه سرهنگ تمام ستاد ژانویه ۹۹، انجام اولین سفر رسمی سیاسی خود به بیروت و ملاقات با امیل لُحود (رئیس جمهوری لبنان) ۹۸، انجام سفرهای رسمی دیگر به: اردن فوریه ۹۹، عربستان سعودی، بحرین و کویت در ژوئیه و اوت ۹۹؛ سفر به فرانسه و ملاقات با ژاک شیراک (رئیس جمهوری فرانسه) نوامبر ۹۹، رئیس اج. علمی اطلاعات و تکنولوژی (داده پردازی) سوریه، مسئول کت. اصلاحات اداری و مبارزه با فساد مالی در کشور، مسئول پرونده امور لبنان - ۲۰۰۰، پس از فوت پدرش حافظ الاسد: تشکیل اجلاس اضطراری مجلس خلق سوریه و اصلاح ماده ۸۳ قانون اساسی کشور از سن ۴۰ به ۳۴ سالگی به عنوان شرط سنی شخص رئیس جمهوری (و هموار شدن راه برای به قدرت رسیدن بشار) ۱۱ ژوئن ۲۰۰۰، ارتقاء از درجه سرهنگی به ژنرالی (سپهبد) ارتش و نیز انتصاب به عنوان فرمانده کل نیروهای مسلح سوریه (با حکم عبدالحلیم خَدّام کفیل ریاست جمهوری سوریه پس از فوت حافظ الاسد) ۲۰ ژوئن ۲۰۰۰، انتخاب به عنوان دبیر کل حزب سوسیالیست بعث سوریه (بوسیله کنگره عمومی نهم حزب) ۲۰ ژوئن ۲۰۰۰، معرفی به عنوان جانشین حافظ الاسد و نامزد ریاست جمهوری به مجلس خلق

کشور (از سوی شورای رهبری کشوری حزب بعث با ۲۱ نفر عضو، به عنوان عالیترین نهاد تصمیم گیری در سیاستهای داخلی و خارجی کشور) ژوئن ۲۰۰۰، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری جدید سوریه (در انتخابات عمومی کشور) ژوئیه ۲۰۰۰. وی به زبانهای انگلیسی و فرانسه تسلط دارد.

(توضیح: بشار اسد پسر دوم حافظ اسد است، اما پس از مرگ برادر بزرگش «باسل» - که جانشین پدرش خوانده می شد - مسیر زندگی وی نیز تغییر یافت. وی علاقه شدیدی به کامپیوتر و تکنولوژی اطلاعاتی و اینترنت دارد، و مصمم است تا سوریه را وارد عصر فن آوری پیشرفته ارتباطات و اینترنت کند که مراحل ابتدایی خود را در این کشور می گذراند. ضمناً وی تمایل زیادی به مبارزه با فساد اداری و مالی در سوریه دارد. همچنین گفته می شود که وی نقش تعیین کننده ای در به قدرت رسیدن امیل لُحود - رئیس جمهوری لبنان - داشته است. بشار اسد با پرونده امور لبنان، عملاً وارد فعالیتهای سیاسی کشور شد. وی بمانند برادرش باسل، از محبوبیت زیادی در میان مردم سوریه برخوردار است.)

الاسد، سپهبد حافظ: نظامی و سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۲۸ در روستای «قرداحه» نزدیک شهر لاذقیه، تح. متوسطه در لاذقیه، دانشکده افسری، و دانشکده هوایی سوریه، گذراندن آموزشهای نظامی تکمیلی در شوروی.

رئیس کت. دانشجویی ضد استعمار فرانسه در استان لاذقیه - ۴۶، ع. حزب بعث سوریه ۴۶ - ستوان خلبان ۵۵، تشکیل کمیته نظامی حزب بعث به هنگام اقامت در مصر، اخراج از ارتش سوریه (به خاطر حمایت از وحدت سوریه و مصر) ۶۱، شروع مجدد خدمت در ارتش ۶۳، ایفای نقش مهم در کودتای بعثی ها و به قدرت رسیدن آنها ۸ مارس ۶۳، ارتقا به درجه سر لشکر خلبان و فرمانده نیروی هوایی ۶۴، وزیر دفاع و فرمانده نیروی هوایی سوریه فوریه ۶۶ - نوامبر ۷۰، نخست وزیر نوامبر ۷۰ - آوریل ۷۱، دبیر کل حزب بعث سوریه نوامبر ۷۰ - در یک همه پرسی انتخاب به عنوان رئیس جمهوری سوریه ۱۲ مارس ۷۱، ع. شورای ریاست جمهوری فدراسیون جمهوریهای کشورهای عربی ۷۱ - رئیس جبهه مترقی ملی سوریه ۷۲ - فرمانده کل نیروهای مسلح ۷۳ - فرماندهی جنگ رمضان (جنگ چهارم اعراب و اسرائیل) علیه اسرائیل اکتبر ۷۳، دریافت

پژوهشهای تمدن اسلامی (بنیاد «البیت») ۸۰، وزیر آموزش عالی آوریل ۸۵- نوامبر ۸۹، اس. بازنشسته دا. اردن ۸۵- دریافت نشان درجه اول استقلال از اردن، دریافت جایزه بین المللی ملک فیصل (در ادبیات عرب) ۸۱.

آثار: بیش از ۵۰ کتاب در زمینه های شعر و ادبیات و از جمله: منابع شعر پیش از اسلام و ارزش تاریخی آنها (چ ۴) ۷۰، آواز خوانی و دختران آواز خوان در عربستان پیش از اسلام (چ ۲) ۶۸، دیوان قیس بن الخاتم (چ ۲) ۶۷، روزهای نوین ادبی در فلسطین و اردن ۵۷، شعر نو در فلسطین و اردن ۶۱.

اسفندیاری، علی ← یوشیج، نیما (علی اسفندیاری)

اسکندری، ایرج: لیسانس و دک. حقوق و تاریخ، فارغ التحصیل عالی امور حزبی: فعال سیاسی و رهبر اسبق حزب توده ایران، ت. حدود ۱۹۰۷ (پسریحی میرزا اسکندری، نوه کفیل الدوله، و نتیجه محمد طاهر میرزای اسکندری- اولین مترجم کتاب «سه تفنگدار» به فارسی، و برادر زاده سلیمان میرزا اسکندری پایه گذار حزب توده ایران)، تج. دانشکده حقوق «گرونوبل» فرانسه، مدرسه عالی حزبی «کوتو» (KUTV) در شوروی.

عزیمت به فرانسه و سکونت و تحصیل در شهر «گرونوبل» در سن ۱۶ سالگی حدود ۲۳، به هنگام اقامت در فرانسه ارتباط و همکاری با «مرتضی علوی» (برادر «بزرگ علوی») و دکتر «تقی ارانی» (که در آلمان فعالیت کمونیستهای ایرانی را سازمان میدادند)، (و نیز در همان دوران دوست دکتر «علی امینی» (نخست وزیر اسبق) و نیز ارتباط با «امیر عباس هویدا» (نخست وزیر اسبق)؛ پس از بازگشت به ایران ع. در «حزب کمونیست ایران» و گروه «۵۳ نفر» و همکاری با دکتر تقی ارانی (رهبر گروه) در انتشار مجله «دنیا»- ۳۶، بازداشت و زندانی به اتهام فعالیت های اشتراکی جزء گروه «۵۳ نفر»- ۳۷، پس از بازگشت به ایران (پس از اخذ درجه لیسانس حقوق) اشتغال در وزارت دادگستری (به عنوان قاضی) و نیز انجام وکالت حقوقی- ۴۶، ع. کمیته مرکزی موقت حزب توده ایران (پس از تاسیس آن) و تدوین اولین برنامه حزب (بهمکاری سید جعفر پیشه وری) اکتبر ۴۱-، ع. هیات تحریریه روزنامه «مردم» (ارگان حزب

درجه دکترای افتخاری از دا. دمشق ۷۲، انتخاب مجدد به عنوان رئیس جمهوری سوریه: فوریه ۷۸، فوریه ۸۵ و ۲ دسامبر ۹۱، مجدداً برای پنجمین بار انتخاب به عنوان رئیس جمهوری (در یک انتخابات تک نامزدی) ۱۰ فوریه ۹۹-، فوت (بر اثر سکنه قلبی) ۱۰ ژوئن ۲۰۰۰ (خاکسپاری در روستای محل تولدش).

الاسد، سرتیپ رفعت: دک. علوم سیاسی، نظامی و سیاستمدار سوری، ت ۱۹۳۷ در روستای «قرداحه» در ایالت لاذقیه (برادر حافظ الاسد رئیس جمهوری سابق سوریه)، تج. دا. دمشق، آکادمی علوم شوروی (در زمینه های علوم سیاسی و اقتصادی).

فرمانده «کتيبة سورية الدفاع» (گردان دفاعی سوریه)، انتخاب به عنوان فرماندهی منطقه ای حزب بعث ۷۵، رئیس «اداره مطالعات عالی آموزشی و علمی» دمشق، «فرمانده شورای دفاع ویژه»، معاون دوم رئیس جمهوری سوریه در امور نظامی و امنیت ملی کشور مارس ۷۱- و انتخاب مجدد دسامبر ۹۱- ژوئن ۹۲، رقابت و چالش سیاسی با حافظ اسد و تبعید به خارج از کشور و زندگی در اسپانیا (در «ماربلا» در جنوب کشور)- تاکنون (۲۰۰۰)، پس از فوت حافظ الاسد: ادعای جانشینی برادرش و نیز درخواست انجام «انتخابات دموکراتیک» در کشور برای تعیین رئیس جمهوری جدید با رأی مستقیم مردم ژوئن ۲۰۰۰، دریافت نشان و مدال به خاطر خدمات ویژه در جبهه جنگ ۱۹۷۳ اعراب و اسرائیل.

الاسد، ناصرالدین محمد: ف. ل. اجتماعی، دک.، استاد و سیاستمدار اردنی، ت. ۱۴ دسامبر ۱۹۲۲ در عقبه، تج. دانشکده عرب در بیت المقدس، و دا. قاهره.

دبیر دبیرستان در بیت المقدس، لیبی، و قاهره ۴۷-۵۴، وابسته فرهنگی در اتحادیه کشورهای عرب در قاهره ۵۴-۵۹، رئیس دانشکده هنرها و علوم تربیتی دا. لیبی ۵۹-۶۱، رئیس دانشکده هنرها و علوم تربیتی دا. لیبی در بنغازی ۵۹-۶۱، رئیس دا. اردن در امان ۶۲-۶۸، مجدداً رئیس دا. اردن ۷۸-۸۰، معاون اداره امور فرهنگی اتحادیه کشورهای عرب در قاهره، ۶۸، معاون مدیر عامل ALECSO ۷۰-۷۷، سفیر در عربستان سعودی ۷۷-۷۸، رئیس آکا. سلطنتی

توده به سر دبیری عباس نراقی) ۳۱ ژانویه ۴۲- (۱۱ بهمن ۱۳۲۰ به بعد)، امضاء اعلامیه ائتلاف حزب توده و حزب ایران (به عنوان یکی از سه نفر نمایندگان حزب توده) ژوئن ۴۶، وزیر پیشه و هنر و بازرگانی در کابینه هفتم احمد قوام ۳ اوت - ۱۷ اکتبر ۴۶، پس از شکست غائله آذربایجان عزیمت به فرانسه و ادامه تحصیل تا اخذ درجه دکترای حقوق (با استفاده از «پاسپورت دیپلماتیک» اعطایی احمد قوام به وی) دسامبر ۴۶-، محکوم به اعدام به اتهام فعالیت های کمونیستی (بوسیله دادگاه جنایی فرمانداری نظامی) ماه مه ۴۹، اخراج از فرانسه و عزیمت به وین (اتریش) و سپس اشتغال در «فدراسیون جهانی کارگری» (اف. اس. ام.) مستقر در آنجا (به رهبری لویی سایان فرانسوی)، سپس عزیمت به شهر «پراگ» (چکسلواکی)، به دلیل درگیری با لویی سایان اخراج از فدراسیون جهانی کارگری و عزیمت به مسکو (بنا به درخواست لویی سایان رئیس فدراسیون) ۵۵-، انتقال محل زندگی و فعالیت های سیاسی از شوروی به آلمان شرقی (شهر لایپزیگ) ۵۷-۷۹، محکومیت غیابی به اعدام توسط دادگاه دادرسی ارتش ژانویه ۶۶، دبیر کل حزب توده ایران (پس از برکناری دکتر رضاردمنش) در خلال پلنوم چهاردهم حزب ۷۰-، مسئول شعبه امور بین الملل حزب در خارج از کشور (تاقبل از پیروزی انقلاب ایران) و نیز عضو هیات اجرایی و ع. کمیته مرکزی و ع. هیات تحریریه انتشارات حزب - ۷۹، ملاقات و مذاکره با «برلینگوئر» دبیر کل حزب کمونیست ایتالیا اکتبر ۷۶، دریافت نشان طلای «دوستی خلق ها» از حزب کمونیست متحد آلمان در آلمان شرقی حدود ۷۷، برکناری از دبیر کلی حزب توده در خلال پلنوم شانزدهم در شهر لایپزیگ آلمان شرقی مارس ۷۹، پس از انقلاب ایران بازگشت به کشور (برای مدتی) و سپس مجدداً برگشت به اروپا و زندگی در آنجا.

آثار: ترجمه فارسی کتاب «سرمایه» کارل مارکس (از زبان فرانسه)، خاطرات سیاسی (به کوشش علی دهباشی) ۸۹.

اسکندری، سلیمان میرزا (محسن): فعال سیاسی، سیاستمدار، و پایه گذار حزب توده ایران: ت. ۱۸۷۷ در تهران (پسر محسن میرزا کفیل الدوله پسر محمدطاهر میرزا پسر اسکندر میرزا پسر ششم عباس میرزا ولیعهد فتحعلی شاه قاجار، و

عموی ایرج اسکندری رهبر اسبق حزب توده ایران). عضویت در «جامع آدمیت» به - رهبری عباسقلی خان آدمیت - به همراه برادرش یحیی میرزا (پدر ایرج اسکندری) ۱۹۰۴، تشکیل شاخه جامع آدمیت در کرمانشاهان ۱۹۰۷، سپس کناره گیری از اج. مذکور و پیوستن به «انجمن حقوق» (در ضدیت با آدمیت تاسیس شده بود!) و با همکاری برادرش انتشار نشریه «حقوق» به عنوان ارگان این اج. اواخر سال ۱۹۰۷-، نم. مجلس دوم (پس از فوت برادرش یحیی میرزا و به عنوان جانشین وی) ۱۹۰۹-، در ابتدای ع. فراکسیون فرقه دموکرات و بعداً پس از قتل سید عبدالله بهبهانی بجای «تقی زاده» رهبر فراکسیون یاد شده، تبعید به قم به همراه عده ای دیگر (بوسیله ناصر الملک قراگوزلو - نایب السلطنه) - آوریل ۱۹۱۲ -، نم. اصفهان در مجلس سوم و رهبر فراکسیون دموکرات در مجلس ۱۴-، گرایش به آلمان در خلال ج. ج. ابخاطر مخالفت با سیاستهای استعماری روسیه تزاری و انگلستان، سپس رئیس «کت. دفاع ملی» مستقر در قم در خلال جنگ یاد شده دسامبر ۱۵-، همکاری با دولت «رضاقلی خان مافی» (نظام السلطنه) مستقر در کرمانشاه ۱۸-، هنگام فعالیت در ایل سنجابی بازداشت بوسیله نیروهای انگلیسی و زندانی و تبعید در هندوستان ۱۸-۲۱، عزیمت مخفیانه از هندوستان به همدان پس از انجام کودتای سید ضیاء الدین طباطبایی ۳ اسفند ۱۲۹۹ ش. ۲۱/ فوریه ۱۹۲۱ (وی پس از عزل سید ضیاء الدین طباطبایی از قدرت آشکارا راهی تهران شد)، نم. مردم تهران در مجلس چهارم شورای ملی ۲۱-، تاسیس «حزب سوسیالیست» (به اتفاق سید محمد صادق طباطبایی) و رهبری آن ۲۱-۲۷، رهبر عملی نیروهای چپ گرای ایرانی و مورد اعتماد دولت شوروی ۲۱-، مخالفت با دولت قوام السلطنه و حمایت از تحکیم قدرت رضاخان ۲۲-، امضاء یک پیمان اتحاد محرمانه با رضاخان و ع. کمیته مخفی حامی رضا خان (با شرکت میرزا کریم خان رشتی، محمد صادق طباطبایی، و امیر لشکر خدایار خان) سپتامبر ۲۳ (جلسات اعضای اتحاد در خانه رضا خان تشکیل می شد)، وزیر معارف در اولین کابینه رضاخان (به عنوان نخست وزیر) نوامبر ۲۳-، نم. مردم تهران در مجلس پنجم فوریه ۴۴-، مخالفت با مسئله استیضاح دولت رضاخان بوسیله سید حسن مدرس و ۱۲ نماینده دیگر ۱۸ اوت ۲۴، رای مثبت به خلع سلسله قاجاریه

اسماعیل، عبدالملک: فارغ التحصیل بازرگانی، دیپلمات یمنی، ت. ۲۳ نوامبر ۱۹۳۷ در عدن، تج. متوسطه در قاهره، دا. قاهره (دانشکده بازرگانی).

ع. جبهه آزادی بخش ملی، دبیر روزنامه های «النور» و «الحکیکه» ۶۳-۶۱، معاون «اتحادیه مشترک کارگران صنعت نفت» ۶۳-۶۱، رئیس اتحادیه ۶۲-۶۴، معاون فدراسیون کارگران صنعت نفت عرب ۶۲-۶۵، ع. پیشرو اصلی «جنبش ناسیونالیست عرب» ۵۶-۶۳، ع. پیشرو «جبهه ملی برای آزادی یمن جنوبی» ۶۳-۶۵، رئیس شعبه «جبهه ملی...» در قاهره ۶۵-۶۶، ع. فرماندهی مشترک جبهه آزادی بخش ملی ۶۶-۶۸، وزیر کار و امور اجتماعی ۶۷-۶۸، وزیر اقتصاد، بازرگانی و برنامه ریزی آوریل ۶۸، نم. دائم یمن شمالی در سازمان ملل متحد ۷۰-۷۳، معاون ریاست اجلاس ۲۶-ام مجمع عمومی سازمان ملل، سفیر یمن شمالی در مصر ۷۳-۷۵، رئیس هیات نم. نایروبی در سازمان اتحادیه عرب ۸۳-.

اسمیت، سیدنی: ف. ل. اجتماعی، دک. ادبیات، باستان شناس انگلیسی، ت. اوت ۱۸۸۹، تج. مدرسه شهر لندن، کوینز کالج دا. کمبریج، دا. فردریک-ویلهلم برلین. کمک موزه دار «موزه انگلیس» ۱۴، مدیر باستان شناسی حکومت عراق (در زمان استعمار انگلستان) ۲۹-۳۱، موزه دار بخش آثار باستانی مصر و آشور در «موزه انگلیس» ۳۱-۴۸، اس. باستان شناسی منطقه خاور نزدیک در دا. لندن ۳۸-۴۶، اس. بازنشسته زبانها و تمدنهای سامی باستانی ۴۶-.

آثار: چند کتاب درباره مسائل تاریخی و آثار باستانی خاور نزدیک.

اسمیت، ویلفرد کنتول^۱: ف. ل. دک. فلسفه، دک. الهیات، استاد کانادایی دانشگاه، ت. ۲۱ ژوئیه ۱۹۱۶، تج. در کانادا، دا. گرینوبل، دا. مادرید، دا. آمریکایی قاهره، دا. تورنتو، وداها. کمبریج و پرینستون.

خدمت به عنوان نم. شورای هیات های مسلمانان مقیم خارج کانادا بویژه در شهر لاهور ۴۰-۴۹، مدرس تاریخ اسلام و هندوستان در دا. پنجاب لاهور ۴۱-۴۵، اس. ادیان تطبیقی ۴۹-۶۳، و مدیر مو. مطالعات اسلامی دا. «مک گیل» کانادا

در مجلس شورای ملی نوامبر ۲۵، رای ممتنع به انتقال سلطنت به سلسله پهلوی در مجلس مؤسسان (!) دسامبر ۲۵، مسافرت به مسکو برای شرکت در جشن دهمین سالگرد انقلاب اکتبر روسیه (به همراه فرخی یزدی) اکتبر ۲۷، خانه نشینی و دوری از فعالیت های سیاسی تا زمان سقوط حکومت رضاشاه ۲۷-۴۱، تاسیس «حزب توده ایران» (با مشارکت افراد دیگر) و رهبری آن اکتبر ۴۱-۴۴، فوت در تهران ۶ ژانویه ۱۹۴۴ (۱۶ دی ماه ۱۳۲۲ ش.).

اسماعیل، عبدالفتاح: سیاستمدار یمنی (یمن جنوبی سابق)، ت. ۲۸ ژوئیه ۱۹۳۹ در حجازیه در یمن شمالی، تج. دانشکده فنی عدن.

دبیر دبیرستان و همزمان فعالیت در شرکت نفت انگلیس (در عدن) به عنوان کارمند فنی ۵۷، ع. موسس اصلی «جبهه آزادی بخش ملی» ۵۹، درگیر در فعالیت های نظامی و سیاسی جبهه آزادی بخش ملی در عدن در مقابل با انگلیسی ها ۶۴، ع. کت. اجرایی جبهه ۶۵، وزیر فرهنگ و ارشاد ملی و نیز وزیر امور اتحاد یمن جنوبی ۶۷، دبیر کل جبهه آزادی بخش ملی ۶۹-۷۵، دبیر کل سازمان سیاسی متحد جبهه ملی ۷۵-۷۸، ع. شورای ریاست جمهوری یمن جنوبی ۶۹-، رئیس موقت شورای عالی خلق ۷۱، رئیس شورای انقلاب، و رئیس جمهوری یمن جنوبی دسامبر ۷۸-۸۰، رئیس هیات رئیسه شورای عالی خلق دسامبر ۷۸-۸۰، دبیر کل حزب سوسیالیست یمن اکتبر ۷۸-۸۰، رئیس شورای صلح و همبستگی یمن در جمهوری دموکراتیک خلق یمن، ع. هیات رئیسه سازمان همبستگی خلق آفریقا-آسیا و شورای صلح جهانی، دریافت دکترای افتخاری (از دا. مسکو) اوت ۷۶، بازدید رسمی «آلکسی کاسیگین» نخست وزیر شوروی از یمن جنوبی (سپتامبر ۷۹)، و بعداً امضای قرار داد مهم دوستی و همکاری بیست ساله یمن جنوبی و شوروی در بازدید عبدالفتاح اسماعیل از مسکو اکتبر ۷۹، استعفای اجباری از مسئولیت های سیاسی و حزبی اکتبر ۸۰، تبعید به مسکو و زندگی در آنجا ۸۰-۸۵، بازگشت از مسکو (محل تبعید) به عدن ۸۵، فوت بر اثر تیراندازی محافظان شخصی علی ناصر محمد (رئیس جمهوری یمن جنوبی) به وی ژانویه ۸۶.

عضو مجلس خلق آوریل ۷۹، دریافت نشان های الکواکب (اردن) ۷۴، جمهوری مصر ۷۵، سلطان نشین عمان ۷۸.

استنبل، ملیح: دیپلمات ترک، ت. ۱۵ مارس ۱۹۱۵ در استانبول، تج. دن. حقوق استانبول.

خدمت در وزارت امور خارجه ۳۶، دبیر سوم، سپس خدمت در اداره دوم سیاسی، دبیر دوم، خدمت در پاریس و دبیر اول اداره تشریفات وزارت امور خارجه ۴۴، دبیر اول و سپس راین در واشنگتن دی. سی. ۴۵-۵۲، مدیر کل اداره اقتصاد بین الملل وزارت امور خارجه ۵۲، ع. هیات نم. در مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۵۲ و ۵۳، معاون دبیر کل در امور اقتصادی و دبیر کل اداره همکاریهای بین المللی ۵۴-۵۶، شرکت در مذاکرات مربوط به پیمان بغداد ۵۵، دبیر کل در وزارت امور خارجه ۵۷-۵۹، شرکت در کنفرانس های زوریخ و لندن درباره استقلال قبرس ۵۹، سفیر در آمریکا ۶۰، مشاور ارشد وزارت امور خارجه ۶۰-۶۳، سفیر در ژاپن ۶۲-۶۶، سفیر در آمریکا ۶۷-۷۴، وزیر امور خارجه ۷۴-۷۵، سفیر در آمریکا آوریل ۷۵-۸۰: دریافت نشان شوالیه، لژیون دونور (فرانسه) ۴۱، دریافت نشان صلیب ایزابل کاتولیک (اسپانیا) ۵۶، نشان صلیب بزرگ شایستگی کشوری (اسپانیا) ۵۹، نشان صلیب بزرگ شوالیه (ایتالیا) ۵۷، و نیز دریافت نشان ها و مدال هایی از ژاپن ۵۸، جمهوری چین ۵۸، یونان ۵۹، افغانستان ۵۸، و جمهوری فدرال آلمان ۵۴.

اسیراویلو، وهاب: ل. حقوق، سیاستمدار ترک، ت. ۱۴ اوت ۱۹۱۶ در کار امور سل، تج. دن. حقوق دا. استانبول. شروع خدمت دیپلماتیک ۴۳، خدمت در چکسلواکی، در وزارت امور خارجه ع. و هیأت دائم ترکیه در سازمان ملل ۴۶، رئیس دفتر نمایندگی ترکیه در سازمان ملل ۵۳-۵۹، وزیر مختار و قائم مقام نمایندگی دائم در سازمان ملل ۶۲-۶۵، سفیر در دانمارک ۶۵-۶۸، سفیر در اندونزی ۶۸-۷۱، سفیر در انگلستان ۷۸-۸۰، دبیر کل «سازمان توسعه منطقه ای» (RCD) ۷۱-۷۴، عضو کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل ۵۳-۵۶، رئیس هیات ترکیه در اجلاس «ایکائو» (ICAO) ۵۶، رئیس هیات نمایندگی در اجلاس وزیران گات (GATT) در

۵۱-۶۳، رئیس اج. آمریکایی مطالعات مذهبی ۶۶-۶۹، اس. ادیان جهانی و مدیر «مرکز مطالعات ادیان جهانی» دا. هاروارد ۶۴-۷۳، ضمناً اس. مدعو تاریخ ادیان ۷۴، اس. ادیان در دا. «دال هاوسی» (Dalhousie) ۷۳-۷۸، اس. تاریخ تطبیقی ادیان و رئیس مطالعات مذهبی دا. هاروارد ۷۸، رئیس اج. مطالعات خاورمیانه، آمریکا ی شمالی ۷۷-۷۸، ع. اج. سلطنتی کانادا (رئیس واحد علوم انسانی و اجتماعی ۷۲-۷۳)، ع. آکا. آمریکایی هنر ها و علوم، دریافت مدال وطن از اج. سلطنتی کانادا ۷۴.

آثار: اسلام جدید در هندوستان ۴۳ (تجدید چاپ ها ۴۷، ۶۵، ۷۸)، اسلام در تاریخ نوین ۵۷، ۷۷ (ترجمه عربی کتاب ۷۵)، معنی و پایان مذهب ۶۳، ۷۸، اعتقاد انسانهای دیگر ۶۳، نوگرایی یک جامعه سنتی ۶۶، پرسش های حقیقت مذهب ۶۷، باور و تاریخ ۷۷، اعتقاد و باور ۷۹.

I- Smith, Wilfred Cantwell

اسمیرنوف، آندره آندریوویچ^۱: دیپلمات روسی، ت. ۱۹۰۵، تج. موسسه برنامه ریزی لنینگراد.

خدمت سیاسی در آلمان ۳۷-۴۱، سفیر کبیر شوروی در ایران (به هنگام حمله شوروی و انگلستان به ایران در شهریور ماه ۱۳۲۰ ش.، اعلام خبر رسمی حمله متفقین به ایران به علی منصور نخست وزیر وقت ایران)، سفیر در اتریش ۵۶، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۵۶-۶۶، سفیر در ترکیه ۶۶-۷۰.

I- Smirnov, Andrei Andreyevich

الاسناگ، عبدالله مجید: سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۳۳.

رهبر حزب سوسیالیست خلق، دبیر کل کنگره اتحادیه تجاری عدن تا دسامبر ۶۲، ۶۳-۶۵، زندانی دسامبر ۶۲-دسامبر ۶۳، رئیس دفتر سیاسی «جبهه آزادی بخش یمن جنوبی اشغال شده» در جمهوری عربی یمن از سال ۶۵، وزیر امور خارجه اوت-سپتامبر ۷۱، وزیر اقتصاد ۷۱-۷۴، وزیر امور خارجه مارس-ژوئن ۷۴، ۷۵-۷۹، معاون نخست وزیر در امور ارتباطات ژوئن ۷۴-ژانویه ۷۵، مشاور سیاسی ریاست جمهوری،

توکیو ۵۹، رئیس کمیسیون سازش فلسطین، سازمان ملل ۶۵-۶۲.

اشپولر، برتولد: دک. فلسفه، استاد آلمانی دانشگاه، ت. ۵ دسامبر ۱۹۱۱، نج. داهل. هایدلبرگ، مونیخ، هامبورگ و برسلو.

همکار پژوهشی اج. تاریخ، سیلیسیا، (منطقه ای در شرق اروپای مرکزی، در حال حاضر عمدتاً واقع در شمال چکسلواکی و جنوب غربی لهستان) ۳۴-۳۵، دستیار گروه تاریخ اروپای شرقی در دانشگاه برلین و کمک ویرایشگر سالنامه های تاریخ «اروپای شرقی»، ۳۵-۳۷، دستیار گروه مطالعات خاور نزدیک در دا. گوتینگن ۳۷-۳۸، تدریس در دا. گوتینگن ۳۸-۴۲، استاد در دا. مونیخ ۴۲، استاد در دا. گوتینگن ۴۵، اس. در دا. هامبورگ ۴۸، ویرایشگر «کتاب مرجع خاورشناسی»، ۴۹، ویرایشگر کتاب مرجع «اسلام»، ۴۹، دریافت درجه دکترای افتخاری در الهیات از دا. «برن» سوئیس، دکترای افتخاری در ادبیات از دا. «پوردو» فرانسه.

آقنار: دیپلماسی اروپا در قسطنطنیه تا ۱۷۳۹ (۳۵)، مکاتب اقلیت های ترکیه اروپایی از زمان اصلاحات تاجنگ جهانی ۳۶، مغول هادر ایران: سیاست، اداره و فرهنگ دوران ایلخانی ۱۲۲۰-۱۳۵۰ (۳۹)، چ ۳: ۶۸، گروه طلایی، مغول هادر سرزمین روسیه ۱۲۲۳-۱۳۰۲ (۴۳) چ ۲: ۶۵، موقعیت فعلی کلیساهای شرقی در محیط های حکومتی و ملی ۴۸، چ ۲: ۶۹، مروری بر تاریخ کشورهای اسلامی ج ۱: دوران خلیفه، چ ۲: دوران مغول ها ۵۲-۵۳، ایران در دوران اولیه اسلام: سیاست، فرهنگ و اداره امور عمومی ۶۳۳-۱۰۵۵ (۵۲)، نایب السلطنه ها و نایب الحکومه های جهان ۵۳، چ ۲: ۶۲-۶۴ (با اضافات) ۶۶، ۷۲، گزارش پژوهشی علمی: خاور نزدیک در دوران اسلامی ۵۴، دوران خلفا ۶۰، چ ۲: ۶۸، دوران مغول ها ۶۰، چ ۲: ۶۸، تاریخ کلیساهای شرقی ۶۱، مغول ها و اروپا (به زبان فرانسه) ۶۱ (چاپ زبان انگلیسی: ۷۱)، جدول های تطبیقی گاه شماری اسلامی، ایرانی و مسیحی-شرقی، چ ۳: ۶۱، آسیای میانه از زمان ظهور ترک ها ۶۵، تاریخ مغول ها بر اساس اسناد قرنهای ۱۳ و ۱۴ (۶۸) (چاپ زبان انگلیسی: ۷۱) متون تاریخی و

جغرافیایی ایران ۶۸، اسلام: تاریخ جهانی ج ۳-۷ (۶۶-۷۲)، تاریخ فرهنگ اسلامی (بخش شرقی) ۷۱، هنر اسلامی (باهمکاری جی. سوردل تومین) ۷۲، کلیساهای ارتدکس (۷۷) مقاله گوناگون در مجله بین المللی کلیسا، منتشره در «برن» سوئیس ۷۸-۳۹.

الاشتل، عبدالله صالح: ف. ل.، سیاستمدار یمنی، ت. ۵ اکتبر ۱۹۴۰، نج. دا. آمریکایی بیروت در لبنان، و دا. نیویورک.

معاون شعبه «بانک نوسازی و توسعه یمن» در صنعا ۶۶-۶۷، عضو شورای عالی خلق در استان پنجم ۶۷-۶۸، دبیر هفته نامه «الشراره» ۶۷-۶۸، عضو کمیته اجرایی فرماندهی کل «جبهه آزادی بخش ملی» ۶۸-۷۲، مشاور سیاسی هیات نمایندگی دائم یمن در سازمان ملل متحد ۷۰-۷۲، مشاور ارشد ۷۲-۷۳، نماینده دائم یمن در سازمان ملل ۷۳-، سفیر همزمان و غیرمقیم در کانادا اکتبر ۷۴- و در مکزیک نوامبر ۷۵-۷۹، سفیر در برزیل ۸۵-۹۱، رئیس شورای امنیت سازمان ملل ۹۱، نم. دائم یمن متحد در سازمان ملل ۹۱-.

اشرف احمدی، علی: ل. حقوق، قاضی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۰ در شهر بهبهان، نج. دا. تهران.

سربازپرس استان تهران ۴۷-۴۹، رئیس دادگستری استان خوزستان ۵۰، رئیس دادگاه جنایی تهران ۵۱، رئیس دادگستری استان اصفهان ۵۳، استاندار اصفهان ۵۳-۵۵، قاضی دیوان عالی ۵۵، معاون نخست وزیر ۵۶-۶۰، دبیر شورای سلطنتی ۵۶-۶۱، وزیر کشور ۶۰-۶۱، قائم مقام مدیر عامل بنیاد پهلوی ۶۲، رئیس شعبه ۱۲ دیوان عالی ۶۳، سناتور در مجلس سنا ۶۴-۷۹، دریافت: نشان درجه اول علمی، نشان درجه دوم تاج، نشان درجه اول همایون.

آثار: حقوق و عدالت در امپراتوری باستانی ایران ۶۰، پنج سال در خدمت اعلیحضرت شاهنشاه (۲ جلد)، ده سال کار و کوشش، ۱۲ سال تلاش در راه نوسازی ایران جدید، ایران در گذشته و حال.

اشرف پهلوی ← پهلوی، اشرف

اشکول (شکولنیک)، لوی: رهبر صهیونیستی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲۵ اکتبر ۱۸۹۵ در اوکراین (روسیه تزاری)، تح. آموزشگاه عالی عبری، ویلنا (در لیتوانی)، و لهستان. مهاجرت به فلسطین ژانویه ۱۴، و سپس اشتغال به کارهای کشاورزی در شهرک های گوناگون ۱۴-، ع. گروه صهیونیستی «هاپول هاتزایر» (کارگران جوان) ۱۴-، ع. و خدمت در لژیون یهودی در ارتش انگلستان ۱۸-۲۰، بازگشت به فعالیت های کشاورزی ۲۰، همکاری در پایه گذاری و ع. شهرک یهودی نشین «دیحانیا» (تا پایان عمر) ۲۰-۶۹، همکاری در تاسیس سازمانهای اقتصادی هیستادروث در دهه ۲۰، مدیر «شرکت آب هیستادروث» (بعداً شرکت فیکورت) ۳۷-۴۶، ع. «مجلس فلسطینی - یهودی» (سرزمین فلسطین در دوران قیمومت انگلیسی ها) در دوره های اول تا سوم، و ع. هیات نم. کنگره های صهیونیستی از ۱۲ - مین کنگره به بعد، رئیس کت. اسکان در بسیاری از کنگره های صهیونیستی، ع. رهبری گروه نظامی «هاگانا» (دفاع) اواخر دهه ۳۰ و اوائل دهه ۴۰، گاهی اوقات دبیر شورای کارگران تل آویو-یافا، و نیز دبیر «حزب مپای» (حزب کارگر)، ع. فدراسیون ملی کارگران (هیستادروث)، مامور ویژه و مخفی سازمان هیستادروث اعزامی به لیتوانی و سایر کشورها و نیز بین الملل سوسیالیسم، مدیر واحد اسکان کشاورزی در اداره امور فلسطین در برلین آلمان به مدت سه سال در دوران نازیها، همکاری با جنبش «هیهاالوتز» در آلمان و لیتوانی برای چند سال، مشارکت در امور انتقال مایملک و ثروت یهودیان آلمان به فلسطین تا قبل از تشکیل اسرائیل، شرکت در کنفرانسهای «هیهاالوتز» و «ایهود اولامی» در آمریکا، ع. هیات اجرایی آژانس یهود ۴۸، رئیس اداره شهرک های کشاورزی و گاهی اوقات معاون خزانه داری آنها ۴۸-۶۳ (وی از شاخص ترین طراحان شهرک های اصلی یهودی نشین در فلسطین و بعداً اسرائیل به شمار می آید)، معاون وزیر دفاع اسرائیل (بن گوریون، و نیز اولین نخست وزیر اسرائیل) و نیز مسئول تدارکات جنگ و امور مالی آن در طول جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-، مسئول مالی آژانس یهود، مدیر وزارت امنیت کشور اسرائیل (پس از تاسیس) ۴۸-۵۱، از جمله رهبران حزب مپای (کارگر) در اوائل دهه ۵۰، نم. کنست (پارلمان) اسرائیل ۵۱-۶۹، وزیر کشاورزی و توسعه ۵۱-۵۲، وزیر دارایی ژوئن

۵۲-ژوئن ۶۳، یکی از مسئولان بررسی برنامه ها و طرح های رشد و توسعه سریع اقتصادی در اسرائیل در زمان تصدی وزارت دارایی، نخست وزیر اسرائیل (پس از استعفای بن گوریون از سمت نخست وزیری) ژوئن ۶۳-۶۹، وزیر دفاع ژوئن ۶۳-ماه مه ۶۷ استعفا (پس از شروع جنگ ژوئن ۱۹۶۷)، تشکیل حکومت ائتلافی (حزب مپای) با حزب های رافی و گاحال ماه مه ۶۷-، شروع جنگ ژوئن ۱۹۶۷ (جنگ شش روزه) در زمان حکومت وی رئیس سازمان انرژی اتمی اسرائیل ۶۶-۶۹، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق از دا. روزولت (آمریکا)، فوت ۶۹. آثار: در محدوده شهرک ها ۵۸، در راه ۵۸، در عذاب های شهرک ۶۶، گزارشها و اسناد دولتی لوی اشکول ۶۹.

اشیوتیس، کوستاس: سیاستمدار قبرسی، ت. ۱۹۰۸، تح. آم. اتحاد قبرس در نیکوزیا، و مد. علوم اقتصادی و سیاسی لندن.

روزنامه نگار و ویرایشگر، شروع خدمات دولتی ۴۲-، معاون کمیسر کار ۴۸، مدیر کل در وزارت امور خارجه ۶۰، عضو هیات اعزامی قبرس به سازمان ملل و کنفرانسهای بین المللی، سفیر کبیر در انگلستان ۶۶-۷۸، عضو افتخاری امپراتوری انگلستان (M.B.E).

آثار: شرایط کار در قبرس در خلال سالهای جنگ ۴۵-۱۹۳۹.

اصفیا، صفی: مهندس (معدن) و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۶، تح. مو. پلی تکنیک، دن. معدن پاریس.

استاد زمین شناسی اقتصادی در دا. تهران ۳۹-۶۲، معاون سازمان برنامه و بودجه ۵۴-۶۱، رئیس سازمان برنامه ۶۱-۶۸، معاون نخست وزیر ۶۸-۷۴، وزیر مشاور در امور اقتصادی و عمرانی ۶۸-۷۰، وزیر کشور ۷۴-۷۵، وزیر مشاورو سرپرست سازمان برنامه ۷۵-۷۷، وزیر امور اقتصادی ۷۷-۷۸، ع. هیات امنای دانشگاه تهران ژوئن ۷۳-.

اصیل ترک، اویوزان: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۳۵ در مالاتیآ، تح. دا. فنی استانبول.

خدمت در واحد شاهراهها و اداره آبیاری کشور، بعداً

دهساله ایران: ۱۳۳۳-۱۳۴۲) (باهمکاری بنی آدم) ۶۷، آغاز و انجام تذکره محمد بن محمد نصیر الدین طوسی (به کوشش ایرج افشار) ۵۶، یادداشت‌های قزوینی (به کوشش) (۷ج) ۵۳-۶۳، دیوان وحشی بافقی (غزلیات، ترجیعات، رباعیات، مثنوی) ۵۶، مسالک و ممالک (نوشته اصطخری) (ترجمه فارسی به اهتمام ایرج افشار) ۶۱، سرگذشت سیف الدین باخزری (۶۲)، مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده درباره سید جمال الدین مشهور به افغانی (به کوشش مشترک ایرج افشار و اصغر مهدوی) ۶۳، فهرست مقالات حقوقی تا آخر سال ۱۳۴۵ (گرد آوری و تنظیم مشترک) ۶۸، کتابشناسی فردوسی (فهرست آثار و تحقیقات درباره فردوسی و شاهنامه) ۶۸، کتابهای ایران (باهمکاری حسین بنی آدم) ۶۵-، فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی (کتب خطی فارسی و عربی) (ج) (کار مشترک) ۶۶-، فهرست میکروفیلم‌های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران (کار مشترک) ۶۹، کتابخانه‌های ایران و مقدمه‌ای درباره کتابخانه‌های قدیم ۶۵، سیر کتاب در ایران ۶۱، اصول ساده کتابداری (زیر نظر) ۶۵، سواد و بیاض (مجموعه مقالات) ۶۵، یادنامه ایرانی مینورسکی (کار مشترک) ۶۹، دیوان کهنه حافظ شیرازی (به کوشش) ۶۹، مقدمه‌ای بر روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه به انضمام شرح حال او ۶۶، یادگارهای یزد (معرفی ابنیه و آثار باستانی) (ج) ۶۹، سمریه (درباره اوصاف طبیعی و مزارات سمرقند) (به کوشش) ۵۵، نثر معاصر فارسی ۵۱، آثار درویش محمد طیبی ۷۲، اسناد جدید درباره انقلاب مشروطیت ۷۰، کمیته (مجموعه مقالات) ۷۵، به یاد دکتر محمود افشار ۸۶-۸۷، ... و غیره (شامل تعداد زیادی ویرایش کتاب، به کوشش، گردآوری) ..

افشار، دکتر امیر اصلان: دک. سیاسی، دیپلمات

ایرانی، ت. ۲۱ نوامبر ۱۹۲۲، تج. در مدارس برلین و هیندنبورگ، و داها. برلین، گریفوالد، وین و ژنو.

ورود به خدمت وزارت امور خارجه به عنوان دبیر سیاسی

۴۷، ماموریت در لاهه ۵۰-۵۴، ع. هیأت نمایندگی ایران در کنفرانس باندونگ اندونزی (اجلاس غیر متعهدها) ۵۵، دریافت بورس مطالعاتی آیزنهاور ۵۵-۵۶، عضو مجلس شورای ملی ۵۶-۶۱، ع. هیأت نمایندگی ایران در مجمع عمومی

تاسیس یک شرکت مهندسی، ریاست ایالتی «حزب دستور ملی» در آنکارا، عضو «مجلس ملی» از آنکارا، دبیرکل «حزب رستگاری ملی»، وزیر کشور ۷۴-ژوئن ۷۷، وزیر صنعت و تکنولوژی ژوئیه-دسامبر ۷۷.

اعتمادی، نور احمد: دیپلمات و سیاستمدار افغانی،

ت. ۲۲ فوریه ۱۹۲۱ در قندهار، تج. دا. کابل.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۴۶؛ معاون اداره تشریفات، مدیر کل اداره روابط اقتصادی، مدیر کل اداره امور سیاسی ۵۷، احراز پست‌های دیپلماتیک در لندن و واشنگتن، معاون وزیر امور خارجه ۶۳، سفیر در پاکستان ۶۴، وزیر امور خارجه ۶۵-۷۱، نخست وزیر ۶۷-۷۱، سفیر در ایتالیا ۷۲-۷۳، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۷۳-۷۴ و ۷۵-۷۶، سفیر در پاکستان ۷۶-۷۸، دستگیر و زندانی شدن ژوئن ۷۸ (پس از کودتای روسی و کمونیستی نور محمدتره کی در تاریخ آوریل ۱۹۷۸).

افشار، ایرج: ل. حقوق قضایی؛ کتابشناس، پژوهشگر

و نویسنده ایرانی، ت. ۱۹۲۵ در تهران.

شروع فعالیت‌های روزنامه نگاری ۴۴، انتشار نشریات فرهنگی و ادبی: «راهنمای کتاب»، «آینده» (۵۲-)، «ایرانشناسی»، «کتابداری» و «کتابهای ماه»؛ پیشقدم در انتشار کتابشناسی‌های ملی ۵۴-، مدیریت کتابخانه‌های بزرگ و از جمله کتابخانه مرکزی دا. تهران، ادامه انتشار کتابهای تاریخی پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، ضمناً شروع فعالیت‌های تجاری در زمینه انتشار کتاب (تاسیس انتشارات تاریخ) در زمینه‌های تاریخی. پدر وی به نام دکتر محمود افشار در زمان خود یکی از مورخان و پژوهشگران ادبی بنام بود که ضمناً بنیانگذار انتشار نشریه «آینده» محسوب می‌شود. ایرج افشار یکی از معتبرترین پژوهشگران ایرانی در زمینه ویرایش و انتشار متون تاریخی و نیز آثار ادبی ایران محسوب می‌شود.

برگزیده آثار: فهرستنامه کتابشناسیهای ایران (ج) ۶۳،

فهرست مقالات فارسی (۳ج) ۶۱-، کتابشناسی فهرستهای نسخه‌های خطی فارسی ۵۸، کتابهای ایران (کتابشناسی

شادکامان دره قره سو ۶۶، شلغم میوه بهشته ۷۶، سیندخت ۸۱، میوه عذاب ۸۲، دکتر یکدش ۸۵.

اقبال، دکتر منوچهر: دک. پزشکی، پزشک و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۸، تج. در ایران و دها. پاریس و مونپلیه (دانشکده های پزشکی).

استاد بیماریهای عفونی در دانشکده پزشکی دا. تهران ۳۸-۵۳، معاون سابق وزیر بهداشت و نیز کفیل وزیر بهداشتی، وزیر بهداشتی ۴۶، وزیر پست و تلگراف ۴۷، وزیر فرهنگ ملی ۴۸، وزیر راه و ارتباطات، وزیر بهداشتی و کشور ۴۹، استاندار آذربایجان ۵۰، شرکت در تدارک و اجرای عملیات کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش (اوت ۵۳)، سناتور انتخابی از تهران مارس ۵۳، رئیس دا. تبریز ۵۱، رئیس دا. تهران ۵۴، وزیر دربار شاهنشاهی ۵۶-۵۷، نخست وزیر آوریل ۵۷- سپتامبر ۶۰، اس. دانشگاه تهران ۶۰-۶۱، نم. دائم ایران در سازمان یونسکو ۶۱-۶۲، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران اکتبر ۶۳-۶۸، و فوریه ۶۸-۷۷، فوت به علت سکته قلبی نوامبر ۷۷ (گفته شده: یک ساعت قبل از سکته و فوت دکتر اقبال، هویدا وزیر دربار شاهنشاهی در منزل اقبال حضور یافته و استعفا را او را از ریاست هیات مدیره و مدیر عامل شرکت نفت گرفته بود)، پایه گذار و رهبر حزب «ملیون»، ع. هیات امنای دانشگاه تهران ژوئن ۷۳-۷۷، رئیس انتخابی سازمان نظام پزشکی ایران ماه مه ۷۴- نوامبر ۷۷، ع. وابسته آکادمی پزشکی پاریس، دریافت تعدادی نشان و مدال از ایران، نشان لژیون دونور از فرانسه، نشان درخت سدر از لبنان.

اقبال آشتیانی، عباس: ل. زبان و ادبیات فرانسه؛ استاد، مورخ و پژوهشگر ایرانی، ت. ۱۸۹۵ در آشتیان، تج. مدرسه دارالفنون تهران، دا. «سورین» پاریس.

پس از پایان تحصیلات متوسطه تدریس زبان فارسی در مدرسه دارالفنون، و نیز معاون کتابخانه معارف در دارالفنون؛ ضمناً تدریس در «دارالمعلمین» (بعداً دانشسرای عالی)، مدرسه سیاسی، و مدرسه نظام؛ همکاری ادبی با مجله «دانشکده» (به مدیریت ملک الشعرای بهار) (به مدت یک سال) ۱۸-۱۹، انتشار مشترک مجله ماهانه «فروغ تربیت» (با همکاری

سازمان ملل ۵۷ و ۵۸ و ۶۰، آجودان محمدرضا شاه ۵۹-۷۹، وزیر مختار ۶۳، عضو شورای عالی سیاسی ۶۳-۶۶، رئیس خطوط کشتیرانی ایران ۶۱، سفیر در اتریش ۶۷-۶۹، سفیر در آمریکا و مکزیک ۶۹-۷۳، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۳، رئیس کل تشریفات دربار شاه ۷۷-۷۹، رئیس هیات نمایندگی ایران در ۱۰ کنفرانس بین المللی، دریافت مدال های متعدد.

آثار: به زبان آلمانی: قانون اساسی رایش سوم ۴۲، تشکیلات اداری رایش سوم ۴۲، امکانات توسعه اقتصادی ایران ۴۲. به زبان فارسی: سقوط رایش سوم ۴۸، خداوند جهان را آفرید و آلمانها هلند را ۵۵. به زبان انگلیسی: گزارش درباره آمریکا ۵۶.

افشار قاسمعلو، امیر خسرو: دیپلمات و سیاستمدار ایرانی، تج. ۱۵ ژنو.

شروع خدمت سیاسی در وزارت امور خارجه ۴۱، خدمت سیاسی و انجام ماموریت های متعدد در واشنگتن، سازمان ملل متحد، و وزارت امور خارجه ۴۱-۵۴، کار دار موقت سفارت ایران در انگلستان ژانویه ۵۴- مارس ۵۴، رئیس اداره سیاسی وزارت امور خارجه ۵۷، سفیر کبیر در آلمان غربی اوت ۶۱- آوریل ۶۳، سفیر کبیر در فرانسه آوریل ۶۳- اکتبر ۶۵، سفیر ایران در انگلستان اوت ۶۹- نوامبر ۷۴، وزیر امور خارجه (در کابینه شریف امامی) اوت- نوامبر ۷۸، وزیر امور خارجه در کابینه ارتشید از هاری نوامبر- دسامبر ۷۸.

افغانی، علی محمد: داستان نویس ایرانی، ت. ۱۹۲۵ در کرمانشاه، تج. دانشکده افسری.

مهاجرت به تهران برای ادامه تحصیلات (ناموفق) ۴۷، افسر ارتش، بازداشت و زندانی به مدت چند سال به خاطر عضویت در شاخه نظامی حزب توده ایران ۵۳، اولین داستان وی عنوان پر فروش ترین کتاب داستان های بلند را در ایران پیدا کرد که بعداً یک فیلم سینمایی نیز از آن ساخته شد و باعث معروفیت این نویسنده شد.

برگزیده آثار: شوهر آهو خانم (اولین داستان و معروف ترین اثر نویسنده و برنده جایزه بهترین رمان سال) ۶۲،

مشارکت در جنبش های مخالف سه امام آخرین یمن با عنوان «انقلاب یمن آزاد» ۴۸، تلاش در راه کودتای سال ۵۵، در انقلاب ۲۶ سپتامبر ۱۹۶۲: رهبری تشکل نهضتی که باعث خلع ید از رئیس جمهوری یمن به نام «السَّلال» شد ۶۷، دارای پست های متعدد نظامی و غیر نظامی از جمله معاون فرماندهی نظامی منطقه «تمز» و رئیس واحد تحقیقات جنایی، رئیس واحد اطلاعات و امنیت ملی، رئیس ستاد عملیات نظامی، و نیز رئیس اداره امداد یمن جنوبی وابسته به ریاست جمهوری، وزیر کشور ۷۳-۷۴.

الف، گل پاشا: شاعر و نویسنده افغانی، ت. ۱۹۰۹، تج. مطالعات شخصی.
نویسنده هیات تحریریه روزنامه «انیس» ۳۵-۳۶، ع.
انجمن نویسندگان افغانستان ۳۶، بعداً ع. هیات تحریریه روزنامه «اصلاح»، دبیر مجله «کابل» ۴۶، دبیر روزنامه «نگرهار» ۴۸، رئیس امور عشایر در استان «نگرهار»، ع.
مجلس نمایندگان از جلال آباد (نگرهار) و معاون دوم رئیس مجلس نمایندگان ۴۹، ع. مجلس نمایندگان از «کارقای» ۵۲، رئیس آکا. افغانستان ۵۶، رئیس اج. دوستی افغانستان - شوروی ۵۹-۶۳، رئیس امور قبایل (ع). هیات مرکزی ۶۳-۶۵، نم. مجلس در «لویه جرگه» (سابقاً مجلس نمایندگان) از جلال آباد ۶۵-۶۹.
آثار: بیست و پنج کتاب راجع به ادبیات، امور سیاسی و اجتماعی، و تعداد زیادی مقاله.

الغابید، حامد: دک.، سیاستمدار نیجریه ای، ت. ۱۹۴۱ در «تامونت»، تج. دانشگاه «آیجان» (نیجریه).
وزیر مشاور در امور برنامه ریزی، تجارت و حمل و نقل نیجریه، وزیر مشاور سابق در امور دارایی، نخست وزیر نیجریه ۸۳-۸۸، دبیر کل سازمان کنفرانس اسلامی ۹۲-۹۶.

الوان، حمیا: سیاستمدار و روزنامه نگار عراقی، ت. ۱۹۳۰ در استان بابل، تج. دانشگاه آمریکایی بیروت.
خدمت در وزارت دارایی طی سالهای متعددی، چندین مورد دستگیری به خاطر فعالیت های سیاسی، سر دبیر و ناشر

برادران فروغی، عبدالعظیم قریب و غیره، و به مدیریت ابوالحسن فروغی) ۲۱، منشی و مترجم هیات نظامی ایران در پاریس ۲۵-۲۹، و همزمان انجام تحصیلات عالی در دا. سوربن پاریس ۲۵-۲۹، بازگشت به ایران و شروع همکاری با وزارت فرهنگ در تدوین کتابهای درسی تاریخ و جغرافیای اقتصادی ایران ۲۹-، پس از تاسیس دا. تهران (۱۳۱۳ ش) دانشیار دانشکده ادبیات و سپس استاد دانشکده ۳۴-، پس از تاسیس فرهنگستان ایران ع. آن سازمان علمی، انتشار مجله ادبی و تاریخی «یادگار» سپتامبر ۴۴- ژوئن ۴۹ (تعطیل به خاطر مشکلات مالی و عدم دریافت کمک مالی از دولت) نم. دائم فرهنگی ایران در ترکیه و سپس در ایتالیا ۴۹-۵۶، فوت در شهر رم (ایتالیا) ۹ فوریه ۵۶؛ مسلط به زبانهای عربی، فرانسه و انگلیسی و نیز آشنایی به زبان ایتالیایی؛ انجام مطالعات و پژوهشهای فراوان در رشته های زبانشناسی، سبک شناسی، تاریخ، ادیان و جغرافیا.

آثار: دارای بیش از ۴۰ اثر ادبی، تاریخی، جغرافیایی، زبانشناسی و غیره، از جمله: قابوس و شمعگیر زیاری (انتشار در برلین) ۲۵، شرح حال عبدالله بن مقفع فارسی (برلین) ۲۷، ترجمه یادداشت های ژنرال تره زل فرستاده ناپلئون به سمت هند ۲۹، تصحیح حدائق السحر فی دقایق الشعر ۳۰، ترجمه ماموریت ژنرال گاردان در ایران (تالیف پسرش کنت آلفرد دو گاردان) ۳۱، خاندان نویختی ۳۲، ترجمه طبقات سلاطین اسلام (استانلی لین پول) ۳۳، تاریخ مفصل ایران از استیلای مفسول تا اعلام مشروطیت (ج ۱): از حمله چنگیز تا تشکیل دولت تیموری) ۳۳، کلیات علم جغرافیا ۳۳، تاریخ اکتشافات جغرافیایی و تاریخ علم جغرافیا ۳۵، تصحیح شاهنامه فردوسی (ج ۲-۳) ۳۵، دوره تاریخ عمومی برای سال اول دبیرستانها (ج ۱) ۳۶، کلیات جغرافیای اقتصادی ۳۶، ترجمه سیرت فلسفی رازی (ابوبکر محمد بن زکریای رازی) ۳۶، تاریخ ایران از صدر اسلام تا استیلای مغول ۳۹، کلیات تاریخ تمدن جدید ۴۱، ترجمه سه سال در دربار ایران (دکتر فوریه) ۴۷، مطالعاتی درباره بحرین و جزایر و سواحل خلیج فارس ۴۹، و حدود ۲۵ اثر تصحیح شده در زمینه شعر، تاریخ، و ادبیات.

الاکوع، سرتیپ محمد علی: نظامی یمنی، ت. ۱۹۳۳ در صنعا، تج. کا. نظامی صنعا.

روزنامه «الشعب»، خدمت در سازمان دولتی تجارت و بازرگانی، مدیر کل اطلاعات ۶۸، وزیر مشاور در امور ریاست جمهوری ۶۸، وزیر فرهنگ و اطلاعات ۶۹، وزیر امور جوانان ۷۰، رئیس انجمن دوستی عراق-آلمان ۷۲، وزیر اطلاعات ۷۲، رئیس کمیته اجرایی فدراسیون جوانان عراقی ۷۴، وزیر کشور ۷۴-۷۶، رئیس اداره معاونت شورای فرماندهی انقلاب (هم طراز پست وزارت) ۷۶-۷۷، وزیر مشاور در امور خارجی ژانویه ۷۷-۷۹.

الیاس، ابراهیم: دک. اقتصاد، اقتصاددان و سیاستمدار سودانی، ت. ۲۹ اوت ۱۹۲۲ در ام درمان، تج. کا. گوردون مموریال خارطوم ۵۱، کوپیز، در بلفاست، و دا. منچستر انگلستان.

معلم و مدیر مدرسه ۴۹-۵۶، کارمند امور تجاری در وزارت بازرگانی، صنایع و تدارکات ۵۶-۶۲، معاون مدیر عامل بانک صنعتی سودان ۶۲-۶۵، دستیار معاون وزیر اقتصاد ۶۵-۶۹، مدیر عامل شرکت ماهیگیری خلیج در کویت ۶۹-۷۰، مدیر عامل شرکت آبجو سازی نیل آبی در خارطوم و رئیس شرکت صنایع چرم و پلاستیک سودان ۷۰-۷۲، وزیر خزانه داری اکتبر ۷۲-۷۴، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت سهامی سرمایه گذاری سودان - کویت ۷۴-، رئیس کل بانک نیل ۷۴-۷۶، رئیس سابق بانک سرمایه گذاری سودان در خارطوم.

آثار: مطالعاتی پیرامون اقتصاد سودان ۶۹.

الیافی، محمد سلیم: ل. حقوق، دیپلمات و کارمند بین المللی سوری، ت. ۲۱ دسامبر ۱۹۲۰، تج. دا. دمشق. خدمت در وزارت تدارکات سوریه ۴۳-۴۵، خدمت در وزارت امور خارجه ۴۵، وابسته سفارت سوریه در قاهره ۴۵، در آنکارا ۴۶، کنسول سوریه در مرسینا (ترکیه) ۴۹، کاردار سیاسی در جده ۵۲، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۴، مدیر کل سازمان عرب - فلسطین ۵۴، ع. هیات نمایندگی سوریه در کم. مشورتی «کارگزاری، کمک و کار ملل متحد برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک» ۵۴، کاردار سیاسی در برن ۵۶، معاون وزارت کار و امور اجتماعی ۵۸-۶۲، مدیر عامل سازمان

آوارگان فلسطین ۵۸-۶۲، ع. شورای عالی رادیو و تلویزیون جمهوری متحده عرب (مصر) ۵۹-۶۲، مشاور وزارت امور خارجه در امور فلسطین ۶۲، بعداً مدیر کل امور اعراب، و مدیر کل امور اجرایی و فرهنگی ۶۲، مدرس دانشگاه در دن. بازرگانی دا. دمشق ۶۲-۶۳، و ۶۳-۶۴، وزیر مختار سوریه در پاریس ۶۴-۶۵، وزیر مختار در بروکسل، سپس کاردار سیاسی، سپس سفیر در بلژیک ۶۶-۶۸، مدیر کل امور اروپا دروزارت امور خارجه ۶۸، معاون دبیر کل امور سیاسی ۶۹، دستیار وزیر امور خارجه ۷۰، معاون دبیر کل اتحادیه عرب ۷۰-، رئیس کم. سازش اردن ۷۰، عمان ۷۱، یمن ۷۲-۷۳.

آثار: یک کتاب درباره مسئله و ارزیابی آن ۶۱.

امام موسی صدر ← صدر، امام (سید) موسی

امید، م. ← اخوان ثالث، مهدی

امیر علایی، شمس الدین: ل. حقوق، ل. علوم مالی و اداری، دک. دانشگاهی حقوق، دک. دولتی علوم سیاسی، سیاستمدار و دیپلمات ایرانی، ت. ۲۱ اکتبر ۱۹۰۲، تج. مدرسه دارالفنون (تهران)، مد. عالی حقوق تهران، دن. حقوق مونپلیه (فرانسه)، دا. اکس مارسی فرانسه.

شروع خدمات دولتی به عنوان مترجم فرانسه در اداره پست ۱۸، خدمت در وزارت دادگستری و طی مراحل قضایی از درجه دادیاری تا مستشاری دیوان عالی کشور، ریاست اداره ها و دوایر مختلف وزارت دارایی حدود ۲۳-۴۵، کفیل وزارت کشاورزی و سپس وزیر کشاورزی (در کابینه احمد قوام) فوریه ۴۶- دسامبر ۴۶، استاندار استان گیلان - ۵۱، وزیر دادگستری (در کابینه حسین علاء) فوریه ۵۱-، ماه مه ۵۱، وزیر اقتصاد ملی (در کابینه دکتر مصدق) ماه مه ۵۱- اوت ۵۱، ضمناً با حفظ سمت مامور فوق العاده و تام الاختیار دولت در استان خوزستان و استاندار استان ششم برای مدت یک ماه برای اجرای قانون خلع ید از شرکت سابق نفت ایران و انگلیس ماه مه ۵۱-، ژوئن ۵۱، وزیر کشور و سرپرست شهربانی کل (در کابینه دکتر مصدق) ژوئیه ۵۱- نوامبر ۵۱، وزیر دادگستری (در همان کابینه) نوامبر ۵۱- فوریه ۵۲، وزیر مشاور و معاون نخست وزیر (در

همان کابینه) فوریه ۵۲- اکتبر ۵۲، وزیر مختار ایران در بلژیک اکتبر ۵۲- اوت ۵۳ (استعفا از سفارت و خدمات دولتی پس از کودتای انگلیسی- آمریکایی ۲۸ مرداد ش. علیه حکومت دکتر مصدق و واژگونی آن)، ادامه فعالیت های سیاسی در جبهه ملی دوم علیه رژیم شاه و چند بار دستگیر و زندانی و یا تبعید به نقاط مختلف کشور (از جمله جنوب) ۵۳-۷۹. ب. اق. شروع مجدد خدمات دولتی پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و اولین سفیر ج. ا. ا. در فرانسه آوریل ۷۹- ژوئیه ۸۰ (استعفاء از سفارت)، بازگشت به ایران و ادامه فعالیت های سیاسی به صورت شخصی و گروهی (از طریق نهضت آزادی ایران) مارس ۸۱-۹۴، فوت (بر اثر تصادف با اتومبیل) اوت ۹۴.

آثار: مجازات اعدام، خلع ید از شرکت نفت ایران و انگلیس، یک ماه مأموریت تاریخی در خوزستان، مجاهدان و شهیدان راه آزادی، نقدی بر کتاب سیاه و یا خط سیاهی بر کتاب سیاه، خاطرات من در یادداشتهای پراکنده و پاسخ فرمایشات «در بار جناب آقای حسین مکی، به قدرت رسیدن محمد رضا شاه یا شکوفایی دیکتاتوری، در راه انقلاب و دشواریهای مأموریت من در فرانسه، جنگ سرد نفت، بی گناهان زیر گیوتین، یک دوره حقوق تطبیقی مندرج در مجموعه های حقوقی وزارت دادگستری، «نفت و استقلال ایران» (رساله دکترای دانشگاهی)، «رژیم های سیاسی و کنسرسیوم نفت ایران» (رساله دکترای دولتی فرانسه)، و آثار دیگری به زبان فرانسه.

امین، حفیظ الله: لیسانس علوم، فوق لیسانس علوم اجتماعی، سیاستمدار افغانی، ت. اول اوت ۱۹۲۹ در کابل، تج. دانشگاهی کابل، و دا. نیویورک در آمریکا.

نایب رئیس دن. تربیت معلم کابل، رئیس مدرسه ابن سینا در کابل، مربی دن. علوم تربیتی. دا. کابل، عضو گروه آموزشی معلمان، عضو گروه آموزشی ابتدایی در وزارت آموزش و پرورش، عضو مجلس افغانستان، وزیر امور خارجه آوریل ۷۸، معاون نخست وزیر آوریل ۷۸- مارس ۷۹، نخست وزیر مارس ۷۹، دبیر کل حزب دموکراتیک خلق ژوئیه ۷۸، کودتا علیه نورمحمدتره کی ریاست جمهوری افغانستان، و رئیس جمهوری جدید کشور آوریل ۷۸- دسامبر ۷۹.

امین، مصطفی: فوق لیسانس علوم سیاسی، روزنامه نگار مصری، ت. ۲۱ فوریه ۱۹۱۴ در قاهره، تج. دا. آمریکایی قاهره و دا. جرج تاون در آمریکا.

شروع فعالیت های انتشاراتی یا نویسندگی برای نشریات مختلف از جمله «الرقائب» و «روز الیوسف» ۲۸، معاون سردبیر مجله هفتگی «آخر الساعة» ۳۴، سر دبیر مجله مذکور ۳۸، دبیر شهری روزنامه «الاهرام» ۳۹-۴۴، دبیر سیاسی روزنامه ۴۰، سر دبیر هفته نامه «الاثین» ۴۱-۴۴، موسس سازمان انتشاراتی و نشریه «اخبار الیوم» با همکاری برادرش علی امین ۴۴، عضو مجلس نمایندگان مصر ۴۴، خرید و مالکیت هفته نامه «آخر ساعه» ۴۶، انتشار هفته نامه های «آخر لحظه» و «الجوئیل» ۵۱، دستگیری در ۲۶ مرحله به جرم سیاستهای ویرایشی و نویسندگی خود ۵۱-، همکاری در انتشار روزنامه «الاکبار» ۵۲، ترتیب انتشار نشریه «المختار» برای سازمان انتشاراتی «ریدرز دایجست» ۵۶-۶۷، قائم مقام هیات مدیره مطبوعات ۶۰، حکم انفصال از سمت فوق به وسیله جمال عبد الناصر ۶۰، رئیس هیات مدیره موسسه انتشاراتی «دارالهلل» ۶۱، رئیس هیات مدیره موسسه انتشاراتی «اخبار الیوم» ۶۱-۶۴، مسئول سر دبیران ۶۴-۶۵، دستگیری ۶۵، محکوم به حبس ابد ۶۶، حکم بخشودگی از زندان به وسیله انور السادات ۷۴، پس از اعاده حیثیت و آزادی از زندان در نوشته های خود از منافع آمریکا در خاور میانه به شدت حمایت کرد و به بدنام کردن جمال عبدالناصر پرداخت ۷۴-، سر دبیر نشریه «اخبار الیوم» ۷۴-۷۶، عضو هیات تحریریه و روزنامه نگار ۷۶-.

آثار: آمریکایی خندان ۴۳، اولین سال من در زندان، فاطمه.

امینی، دکتر علی: دک. اقتصاد و حقوق، سیاستمدار ایرانی، ت. اول ژوئیه ۱۹۰۷، تج. دانشکده حقوق دا. گرنوبل، و دانشکده حقوق دا. پاریس.

قاضی جانشین در دادگاه نخستین (بدوی)، و شعبه کیفری (جنایی)، و دادگاه استیناف در تهران ۳۱، معاون اداره انحصار تریاک ۳۳، معاون مدیر کل اداره گمرک ۳۴، و سپس مدیر کل ۳۶، مدیر کل اقتصادی وزارت دارایی ۳۸، معاون وزیر دارایی ۴۰، نم. مجلس شورای ملی از تهران و معاون نخست وزیر

آمریکا.

زمین شناس ارشد عملیات اکتشاف در شرکت ملی نفت ایران ۵۶-۵۹، رئیس مطالعات و هماهنگی در واحد اکتشاف و تولید ۵۹-۶۲، مدیر کل امور نفت در وزارت دارایی ۶۲-۶۴، رئیس و مدیر عملیاتی شرکت تلفن ایران ۶۴-۷۱، رئیس و مدیر عملیاتی شرکت ارتباطات راه دور ایران ۷۱-۷۴، وزیر مسکن و توسعه آوریل ۷۴-۷۷، رئیس هیات مدیره شرکت نفت ایران-پان آمریکن (تهران) ۷۷-۷۹.

آثار: تعداد زیادی مقاله و گزارشهای علمی راجع به اکتشاف نفت.

انصاری، هوشنگ: فوق لیسانس، دیپلمات و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۸، تح. در انگلستان، آمریکا و ژاپن. گزارشگر ویژه «سرویس خبری بین المللی» و «عکسهای خبری بین المللی»، وابسته مطبوعاتی (اداره انتشارات و تبلیغات) در ژاپن، وابسته بازرگانی ایران در ژاپن، وابسته اقتصادی در توکیو، رئیس کمیسیون مشورتی تدارکات عمومی، عضو شورای عالی هواپیمایی ایران، معاون فنی وزیر بازرگانی، سفیر فوق العاده در کشورهای آفریقایی، سفیر در پاکستان و سیلان ۶۵-۶۶، وزیر اطلاعات ۶۶-۶۷، سفیر در آمریکا ۶۷-۶۹، وزیر اقتصاد (ودارایی) ۶۹-، نوامبر ۷۷، رئیس هیات مدیره و مدیر عملیاتی شرکت ملی نفت ایران ۷۷-۷۹.

انور، محمد سمیع: ل. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار مصری، ت. ۱۰ دسامبر ۱۹۲۴ در قاهره، تح. ۱۵. قاهره. خدمت در وزارت دادگستری ۴۶-۵۴، دبیر اول در وزارت امور خارجه ۵۴، خدمت در سفارتخانه های مصر در: شوروی ۵۷-۶۲، انگلستان ۶۳-۶۵؛ سفیر در کویت ۶۶-۶۸، معاون وزیر امور خارجه ۶۸-۷۰، سفیر در ایران ۷۱-۷۴، وزیر مشاور در امور خارجی ۷۴-۷۵، سفیر در انگلستان اکتبر ۷۵-۷۹، دریافت نشان درجه دوم جمهوری ۵۸، دریافت نشان درجه اول شایستگی ۶۸، دریافت نشان درجه اول همایون (از ایران) ۷۴، دریافت نشان درجه اول پرچم (از یوگسلاوی) ۷۰.

۴۰، نم. ایران در کنفرانس بین الملل مواد مخدر و تریاک ۴۹ و ۵۰، وزیر دارایی در کابینه سپهبد زاهدی اوت ۵۳-آوریل ۵۵، مجدداً وزیر دارایی در کابینه حسین علاء آوریل ۵۵-ماه مه ۵۵، رئیس هیات نم. ایران در مذاکرات با کنسرسیوم بین المللی نفت ۵۴، وزیر دادگستری ماه مه ۵۵، سفیر ایران در آمریکا ۵۶-ماه مه ۵۹، نخست وزیر ماه مه ۶۱-ژوئیه ۶۲، بازنشستگی از خدمات دولتی (در وزارت دارایی) پس از ۳۵ سال خدمت سپتامبر ۶۵، احضار برای بازپرسی توسط دادسرای دیوان کیفر (و چهار ساعت بازپرسی) فوریه ۶۸، صدور اعلامیه رسمی برای شروع مجدد فعالیت های سیاسی به منظور حل مشکلات سیاسی و اقتصادی کشور و داوطلب رفع بحران و میانجی بین شاه و مخالفان مذهبی وی برای انجام مذاکره (چند ماه قبل از پیروزی انقلاب اسلامی) ۲۶ ژوئیه ۷۸، ملاقات با شاه و توصیه به وی نسبت به استعفا از مقام سلطنت و ترک ایران اکتبر ۷۸، ملاقات با آیت الله شریعتمداری برای پیدا کردن راه حل بحران سیاسی ایران نوامبر ۷۸، عدم پذیرش تقاضای ملاقات دکتر امینی از سوی آیت الله خمینی ۲۸ ژانویه ۷۹، ترک ایران و زندگی در اروپا ۷ فوریه ۷۹.

آثار: سازمان انحصار تجارت خارجی ایران (به زبان فرانسه).

انتظام، عبدالله: دیپلمات و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۷.

اشتغال در وزارت امور خارجه و تصدی مسئولیت های گوناگون دیپلماتیک، وزیرمختار ایران در آلمان تا سال ۵۱، وزیر امور خارجه در کابینه زاهدی (پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲) سپتامبر ۵۳-آوریل ۵۵، مجدداً وزیر امور خارجه در کابینه حسین علاء آوریل ۵۵-دسامبر ۵۵، معاون نخست وزیر و وزیر مشاور دسامبر ۵۵-۵۷، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران ۵۷-۶۳، ع. شورای سلطنت (انتصاب به وسیله شاه) (مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران) ۱۲ ژانویه ۷۹.

انصاری، همایون: ف. ل. علوم، مدیر و کارشناس نفتی ایرانی، ت. ۲۰ دسامبر ۱۹۲۹ در اصفهان، تح. در ایران و

اورک، عثمان نوری: حقوقدان و سیاستمدار

قبرسی، ت. ۲۶ دسامبر ۱۹۲۵ در نیکوزیا، تج. در قبرس، دا. استانبول ترکیه، و دا. «میدل تمپل» لندن.

ع. موسس اج. ترک - قبرس در لندن، دبیرکل حزب اتحاد ملی قبرس - ترک ۵۵-۶۰، معاون شورای عالی «اکواف» ۵۶-۶۰، نم. جامعه ترک - قبرس در کنفرانس لندن ۵۹، و کت. مشترک متعاقب آن، وزیر دفاع ۵۹، ع. شورای اجرایی اداره موقت ترک - قبرس امور دفاعی ۶۷-۷۴، همزمان ع. شورای اجرایی... امور داخلی ۶۷-۷۰، و بعداً امور خارجی ۶۷-۷۲، ع. شورای اجرایی اداره خود مختاری ترک - قبرس در امور معاون ریاست جمهوری و دفاع ۷۴-۷۵، معاون رئیس جمهوری «ایالت فدرال ترک قبرس» ۷۵-۷۶، وزیر دفاع ۷۵-۷۶، رئیس مجلس قانونگذاری «ایالت فدرال خودمختار ترک» ۷۶-۷۸، نخست وزیر آوریل - دسامبر ۷۸، رهبر حزب اتحاد ملی ۷۸، ع. موسس حزب دموکراتیک خلق ۷۹، ع. مجلس ایالت فدرال خودمختار ترک ۷۹-۸۱، ع. انجمن قانون اساسی «جمهوری ترک قبرس شمالی» ۸۳-۸۵، رئیس کانون وکلای دادگستری «جمهوری ترک قبرس شمالی» ۸۸-۹۱، استادیار حقوق دانشکده اقتصاد و مدیریت بازرگانی، در «دا. مدیترانه شرقی» فاماگوستا (در جمهوری مذکور) ۸۹-.

آثار: نهادهای سیاسی بین المللی ۹۰، حقوق تجارت جیبی دانشجویی اورک ۹۱.

اورگوپلو، سوات هابری: دیپلمات و سیاستمدار ترک،

ت. ۱۹۰۳، تج. دا. استانبول.

وکیل دادگستری، ع. پارلمان ترکیه ۳۹-۴۳، وزیر گمرکات و امتیازهای انحصاری در حکومت «ساراجوگلو» ۴۳-۴۶، استعفا و ترک عضویت «حزب خلق»، انتخاب مجدد نمایندگی «مجلس ملی بزرگ» ترکیه ۵۰، حمایت «حزب دموکراتیک» از وی پس از عضویت در آن حزب، ع. و معاون شورای اروپا ۵۰-۵۲، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۵۲-۵۵، سفیر در انگلستان ۵۵-۵۷، سفیر در آمریکا ۵۷-۶۰، سفیر در اسپانیا ۶۰، سناتور مستقل (منفرد) و رئیس و سخنگوی مجلس

سنا ۶۱-۶۳، نخست وزیر فوریه - اکتبر ۶۵، نامزد نخست وزیری ترکیه آوریل - ماه مه ۷۲، رئیس کت. امور سیاسی مجلس سنا ۶۶-۶۸، رئیس بنیاد فرهنگ و هنر استانبول، رئیس بخش ترکیه «اتحادیه همکاریهای اقتصادی جامعه اروپا»، ع. افتخاری و شوالیه «اج. مارک تواین»، نشان صلیب بزرگ فدرال شایستگی با ستاره و حمایل، نشان صلیب بزرگ لیاقت از جمهوری فدرال آلمان.

اورن، ژنرال کنعان: نظامی و سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۱۸، تج. دانشکده افسری، و دانشگاه جنگ در ترکیه.

افسر رسته توپخانه در ارتش ترکیه ۳۸، شرکت در جنگ کره ۵۰ - ژوئیه ۵۳، رئیس ستاد نیروی زمینی ارتش، سپس معاون ستاد مشترک نیروهای مسلح ترکیه، فرمانده لشکر چهارم ترکیه (لشکر اگین) در ازمیر ۷۶، ارتقا به درجه ژنرالی ۷۴، فرمانده نیروی زمینی ارتش ۷۷، رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح ترکیه ۷۸-، رهبری کودتای نظامی علیه حکومت غیر نظامی «احسان صبری چاغلایانگیل» (کفیل ریاست جمهوری ترکیه) و «سلیمان دمیرل» و دیگران ۱۲ سپتامبر ۸۰، رهبر کشور و نیز رئیس شورای امنیت ملی ترکیه سپتامبر ۸۰-۸۹، رئیس جمهوری ترکیه نوامبر ۸۲-۸۹، رئیس هیات نظامی اعزامی به اتحاد جماهیر شوروی (سابق) ۷۵، دریافت تعداد زیادی نشان و مدال از دولت ترکیه.

اورون، افرائیم: دیپلمات اسرائیلی، ت. ۱۹۲۰ در حیفا (فلسطین)، تج. دا. عبری بیت المقدس.

خدمت در ارتش انگلستان عمدتاً در خلال ج. ج. ۲. (۴۱-۴۶)، اشتغال در وزارت امور خارجه اسرائیل ۴۹-۵۶ و ۶۱-۶۲، دبیر سیاسی وزیر امور خارجه ۴۹-۵۱، رئیس دفتر نخست وزیری ۵۱-۵۲، وزیر دفاع ۵۴-۵۵، اشتغال در سازمان «هستادروث» (فدراسیون مشترک کارگری اسرائیل) ۵۶-۶۱، مشاور (رایزن) سفارت اسرائیل در انگلیس ۶۱-۶۳، وزیر مختار ۶۳-۶۵، وزیر مختار اسرائیل در آمریکا ۶۵-۶۸، سفیر در سوئد ۶۸-۶۹، سفیر در کانادا ۶۹-۷۱، معاون مدیر کل وزارت امور خارجه ۷۲-۷۳، قائم مقام مدیر کل ۷۳-۷۷، مدیر کل ۷۷-۷۸، سفیر در آمریکا ژانویه ۷۹-۸۲.

اوزال، تور گوت: مهندس برق، مطالعات تکمیلی در اقتصاد و مهندسی، سیاستمدار ترک، ت. ۱۳ اکتبر ۱۹۲۷ در شهر «ملاتیه» (جنوب شرقی ترکیه)، ت.ج. ۱۵ فنی استانبول، آمریکا.

پدرش یک معلم مذهبی و امام مسجد (در دوران قبل از حکومت آتاتورک)، بعداً معلم یک مدرسه معمولی و غیر مذهبی در دوران آتاتورک. پس از فراغت از تحصیلات عالی اشتغال در «اداره بررسی های نیروی برق» در آنکارا ۵۰-، عزیمت به آمریکا برای انجام مطالعات اقتصادی و مهندسی ۵۲-۵۳، اشتغال در تعداد زیادی نیروگاه های آبی برق و نیز طرح های برق رسانی به مناطق مختلف ۵۳-، همزمان تدریس نیمه وقت در دانشکده مهندسی دا. فنی خاورمیانه در آنکارا ۵۳-، پس از کودتای نظامی ژنرال جمال گورسل پیوستن به یک گروه فن سالاران جوان و محققان اجتماعی در تشکیل اولین «سازمان برنامه کشور» ۶۰-، همکاری نزدیک وی با سلیمان دمیرل سیاستمدار باسابقه ترکیه و رهبر حزب عدالت و تحت حمایت دمیرل در خلال دهه ۶۰-۷۰، همکار دمیرل در سازمان برنامه ترکیه، مشاور ویژه فنی سلیمان دمیرل نخست وزیر ۶۵-۷۱، رئیس سازمان برنامه ترکیه ۶۷-۷۱، مشوق و مشاور دمیرل در کاهش ارزش لیره ترک در «برنامه تثبیت اقتصادی» دمیرل در سال ۷۰، اشتغال در «بانک جهانی» در واشنگتن دی. سی. به عنوان نم. ترکیه و مشاور ویژه طرح های اقتصادی و نیز اقتصاددان ارشد و نیز نم. ترکیه در بازار مشترک اروپا ۷۱-۷۳، مدیر عامل دو شرکت تجاری خصوصی (کلوخه های صنعتی) و نیز یک سازمان بزرگ کارایی ۷۳-، شروع مجدد فعالیت های سیاسی و عضویت در یک حزب بنیاد گرای اسلامی به نام حزب «رستگاری ملی» و شرکت در انتخابات پارلمانی از شهر «ازمیر» و عدم موفقیت در آن ۷۷، کسب قدرت به عنوان رهبر گروه اقلیت سیاسی (در دوران نخست وزیری سلیمان دمیرل ۷۹-۸۰، معاون سازمان برنامه و ایفای نقش کلیدی در سیاست گذاری اقتصادی کشور در دوران حکومت دمیرل نوامبر ۷۹- سپتامبر ۸۰، ارائه یک برنامه ویژه اصلاحات اقتصادی برای ایجاد ثبات اقتصادی ترکیه ژانویه ۸۰، معاون نخست وزیر در امور اقتصادی (پس از انجام کودتای ۱۲ سپتامبر ۱۹۸۰ ژنرال کنعان اورن) سپتامبر ۸۰- ژوئیه ۸۲ (استعفا پیرو رسوایی

مالی در شبکه بانکی کشور) پیرو برنامه آزاد سازی محدود سیاسی نظامیان حاکم بر ترکیه: تشکیل حزب «مام میهن» ماه مه ۸۳، شرکت در اولین انتخابات پارلمانی پس از کودتای نظامیان و کسب پیروزی چشمگیر حزب مام میهن در آن ۶ نوامبر ۸۳، نخست وزیر ترکیه دسامبر ۸۷- اکتبر ۸۹، رئیس جمهوری ترکیه نوامبر ۸۹-، آوریل ۹۳، پس از بازگشت از سفر رسمی به جمهوری آذربایجان فوت بر اثر سکته قلبی ۱۷ آوریل ۹۳. آثار: «راه ترکیه به سوی آزادی و دموکراسی»، فصلنامه واشنگتن، ش ۱۰ (پاییز ۱۹۸۷).

اوز، تحسین شکری: باستان شناس ترک، ت. ۱۸۸۸، ت.ج. دا. استانبول.

رئیس موزه ملی ترکیه ۱۹۰۷-۱۹۲۸، رئیس موزه کاخ توپکاپی ۲۸-۵۲، ع. کمیته عالی آثار تاریخی ترکیه. آثار: چندین کتاب به زبان انگلیسی، ترکی، آلمانی و فرانسه راجع به مسائل تاریخی و باستان شناسی ترکیه منتشره از سال ۱۹۳۳ به بعد.

اوزداس، محمد نعمت: دک. مهندسی، استاد (مهندسی مکانیک) ترک، ت. ۲۶ مارس ۱۹۲۱ در استانبول، ت.ج. دا. فنی استانبول، امپریال کالج لندن، و دا. لندن. معلم دانشگاه فنی استانبول ۵۲، اس. دانشگاه ۶۱-۷۳، مدیر مرکز کامپیوتر دا. ۶۲-۶۴، اس. میهمان «مو. تکنولوژی کیس» ۵۸-۵۹، دبیر کل شورای پژوهش های علمی و فنی ۶۴-۶۷، ع. هیات مدیره علوم ۶۸-۷۱، نم. ترکیه در شورای علمی سازمان «سنتو» (سازمان پیمان مرکزی) ۶۵، نم. ترکیه در کمیته علمی سازمان ناتو (سازمان پیمان آتلانتیک شمالی) ۶۶-۷۳، مدیر «موسسه پژوهش های علمی و صنعتی مرمره» ۶۹-۷۳، دستیار دبیر کل در امور علمی و محیط زیست سازمان ناتو سپتامبر ۷۳-.

آثار: مولف پنج کتاب و در حدود ۲۰ مقاله علمی به زبان انگلیسی در نشریات ادواری علمی و تعداد زیادی مقاله علمی به زبان ترکی.

شرکت «السان».

اونان، امید سلیمان: حقوقدان و سیاستمدار قبرسی،

ت. ۱۹۲۸ در نیکوزیا، تج. در قبرس، و لندن.

ع. شورای شهر نیکوزیا ۵۳-۵۸، ع. مجلس نمایندگان

قبرس ۶۰، نم. قبرس در مجلس قانونگذاری شورای اروپا ۶۱،

نم. ترک- قبرس کمیته سه جانبه ۶۳، ع. مجلس قانونگذاری

ترک- قبرس ۷۳، معاون مجلس قانونگذاری، رئیس هیات

مذاکره کننده ترک- قبرسی در مذاکرات بین جوامع جامعه قبرس

۷۶-.

اونترمن، خاخام عزیر یهودا: خاخام اسرائیلی، ت.

۱۸۸۶، تج. دانشکده های خاخامی (علوم مذهبی یهودی) در

لهستان و لیتوانی.

ایفاء مسئولیت های خاخامی در لهستان ۱۳-۲۳، خاخام

شهر لیورپول و حومه (در انگلستان) ۲۳، رئیس فدراسیون میز-

راهی بریتانیای کبیر و ایرلند ۴۳-۴۶، خاخام اعظم شهر تل آویو و

حومه ۴۶-، رئیس دادگاههای ویژه خاخام ها (روحانیون

یهودی) در تل آویو، رئیس اتحادیه دانشکده های خاخام،

ع. کت. اجرایی اتحادیه مذکور، رئیس امور مذهبی و

خاخامی سرزمین مقدس (سرزمین فلسطین).

آثار: شوت یهودا (به زبان عبری) ۵۵، مشارکت در انتشار

متون مذهبی یهودی و امور خاخامی در فلسطین، اسرائیل،

انگلستان و آمریکا.

ایدن، سررابرت آنتونی^۱: سیاستمدار و دیپلمات

انگلیسی، ت. ۱۸۹۷، تج. در دا. آکسفورد.

شروع خدمت در ارتش انگلستان در خلال ج. ج. ۱

(۱۸-۱۴)، نم. پارلمان انگلستان ۲۳، ع. حزب محافظه

کارپس از ج. ج. ۱، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۲۴، وزیر

مشاور در امور جامعه ملل ۳۵، وزیر امور خارجه ۳۵-۳۸، مجدداً

وزیر امور خارجه و نیز همکاری نزدیک با «سروینستون

چرچیل» (نخست وزیر وقت انگلستان) در امور سیاسی و نظامی

در خلال ج. ج. ۲ (۴۰-۴۵)، و نیز ۵۱-۵۵، پس از استعفای

چرچیل (در سال ۱۹۵۵) نخست وزیر انگلستان ۵۵-۵۷، و نیز

اوسوگین، موشه: مامور عالیرتبه صهیونیستی و

اسرائیلی، ت. ۸ مارس ۱۸۹۹، تج. در دا. چرناتی (در روسیه و

در غرب اکراین).

انجام فعالیتهای صهیونیستی در بسارابیا (واقع در

جمهوری مولداوی شوروی سابق) ۱۷، نم. کت. توزیع مشترک

و انجمن مهاجرت یهود در منطقه بالکان، ترکیه و بلغارستان، و

مدیر بانک مرکزی انجمن تعاونیهای یهودی در رومانی

۲۸-۴۱؛ در فلسطین و بعداً اسرائیل ۴۱-، مدیر عامل صندوق

بنیاد آژانس یهود (کرن هایسود)، ع. هیات مدیره شرکت

اقتصادی بیت المقدس، ع. هیات مدیره شرکت توسعه تل

آویو، و سایر شرکتهای اسرائیلی و یهودی.

اوقفیر، ژنرال محمد: سیاستمدار و نظامی مراکشی،

ت. ۱۹۱۸.

خدمت در ارتش فرانسه در ایتالیا و هندوچین (در دوران

سلطه فرانسه بر مراکش)، سپس آجودان مخصوص فرماندهی

نظامی فرانسه در مراکش، رئیس پلیس ملی مراکش ۶۰-۶۴،

ارتقا به درجه سرهنگی ۶۲، فرمانده نظامی ۶۳، ارتقا به درجه

ژنرالی (سرلشگر) ۶۴، وزیر کشور ۶۴-، ع. شورای سلطنتی

مراکش ۶۵.

اولکای، عثمان: دیپلمات ترک، ت. ۱۷ ژانویه ۱۹۲۴،

تج. دن. علوم سیاسی دا. آنکارا.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ترکیه ۴۵، ستوان در

ارتش ترکیه ۴۶، خدمت در وزارت امور خارجه ۴۷، معاون

کنسول ترکیه در لندن ۴۸-۵۰، دبیر دوم در لندن ۵۰-۵۲،

رئیس واحد در اداره امور اقتصادی وزارت امور خارجه

۵۲-۵۴، دبیر اول در شعبه سازمان ناتو در پاریس ۵۴، مشاور

معاون نم. دائم ترکیه در ناتو ۵۸-۵۹، دستیار مدیرکل اداره ناتو

در وزارت امور خارجه ترکیه ۵۹-۶۰، مدیرکل ۶۰-۶۳،

دستیار دبیرکل ناتو ۶۳-۶۴، سفیر در فنلاند ۶۴-۶۶، سفیر در

هندوستان و سیلان ۶۶-۶۸، معاون دبیرکل ناتو در بروکسل

۶۹-۷۱، وزیر امور خارجه مارس-دسامبر ۷۱، نم. دائم ترکیه

در سازمان ملل ۷۲-۷۵، نم. دائم ترکیه در سازمان ناتو

۷۸-۸۹، رئیس کت. اجرایی سازمان ناتو، ع. هیات مدیره

رهبر حزب محافظه کار ۵۵-۵۷، پس از مسئله ملی کردن کانال سوئز توسط جمال عبدالناصر (رهبر فقید مصر) به منظور اعاده تسلط انگلستان بر اداره کانال، مشارکت همه جانبه در طراحی و اجرای حمله سه جانبه انگلستان و فرانسه و اسرائیل به مصر اکتبر-دسامبر ۵۶، شکست سیاسی در عملیات فوق (به رغم موفقیت های نظامی) و سپس مجبور به استعفا پیرو فشار افکار عمومی در سطح ملی و بین المللی ژانویه ۵۷، مشارکت در طراحی و اجرای کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ایران (اوت ۵۳) فوت ۷۷.

آثار: در برابر دیکتاتورها، خاطرات سیاسی.

1- Eden, Sir Robert Anthony

الایرانی، شیخ قاضی عبدالرحمن ← الایرانی، ...

ایلات، الياهو: دک.، دیپلمات اسرائیلی، ت. ۳۰ ژوئیه ۱۹۰۳، تج. دا. عبری بیت المقدس و دا. آمریکایی بیروت. فعالیت در آژانس یهود ۳۴، ناظر آژانس یهود در کنفرانس سانفرانسیسکو ۴۵، رئیس اداره سیاسی آژانس یهود در واشنگتن دی. سی.، سفیر اسرائیل در آمریکا ۴۸-۵۰، وزیرمختار در انگلستان ۵۲-۵۹، سفیر در انگلستان ۵۲-۵۹، مشاور وزارت امور خارجه ۵۹-۶۰، رئیس دا. عبری بیت المقدس ۶۱-۶۷، معاون «اج. تجمع یهود»، رئیس جامعه شرقیان اسرائیل، رئیس مو. آفریقایی- آسیایی تل آویو، دریافت درجه دکترای افتخاری.

آثار: زندگی و راه ورسم اعراب بدوی ۳۴، ماوراء اردن ۳۵، اسرائیل و همسایگانش ۵۷، تلاش سیاسی در راه ورود ایلات به دولت یهود ۶۷، خاطرات سان فرانسسکو ۷۱، راه انگلستان به هندوستان ۷۱، صهیونیسم و اعراب ۷۴.

ایلتس، هرمان فردریک^۱: ف. ل. اجتماعی، دک. حقوق، دیپلمات آمریکایی، ت. ۲۳ مارس ۱۹۲۲ در آلمان، تج. کا. اورسینوس، دا. جان هاپکینز: مدرسه مطالعات عالی بین المللی، و کالج ملی جنگ دا. پنسیلوانیا. مشاور و قائم مقام هیات نمایندگی سفارت آمریکا در

لیبی ۶۴-۶۵، سفیر در عربستان سعودی ۶۵-۷۰، مشاور دیپلماتیک جنگ ارتش آمریکا ۷۰-۷۳، سفیر در مصر ۷۳-۷۹، استعفا از خدمات سیاسی خارجی ژوئن ۷۹، اس. مسائل خاورمیانه و روابط بین الملل در دا. بوستون ۷۹، مدیر مرکز مطالعات روابط بین الملل ۸۲-۸۷، رئیس گروه علوم سیاسی دا. بوستون ۸۲-۸۷، رئیس گروه روابط بین الملل ۸۹-، هماهنگ کننده علمی بخش آموزش نظامی دا. بوستون ۹۰-، دریافت جایزه «آرتور فلمینگ» به خاطر خدمات برجسته دولتی ۵۸، دریافت مدال ارتش آمریکا به خاطر خدمات کشوری ۷۳، دریافت جایزه جوزف ویلسون به خاطر مشارکت در امور بین الملل ۷۹، دریافت جایزه ویژه وزارت امور خارجه به خاطر خدمات ممتاز سیاسی ۷۹، حمایل درجه اول نیل از مصر ۷۹.

1- Eilts, Hermann Fredrick

ایلماز، مسعود ← ییلماز، مسعود

اینونو، اردال: دک. فیزیک، درجه فوق دک. فیزیک اتمی سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۲۶ در آنکارا (پسر ژنرال عصمت اینونودومین رئیس جمهوری و سیاستمدار کهنه کار ترکیه)، تج. دانشکده علوم دا. آنکارا، مو. فنی کالیفرنیا در آمریکا. اس. فیزیک دا. فنی خاورمیانه در آنکارا ۶۰-۷۴، ضمناً رئیس دانشکده علوم- ادبیات دانشگاه آنکارا، رئیس «حزب سوسیال دموکرات» ترکیه (بعداً حزب سوسیال دموکرات خلق) ۶۳-، نم. مجلس ترکیه از شهر از میر ۶۸ و ۸۷، معاون نخست وزیر (سلیمان دمیرل) و وزیر کشور (تامدتی) ۹۱-۹۳، و مجدداً ژوئیه ۹۳- فوریه ۹۴ (در دوران خانم چیلر).

اینونو، ژنرال عصمت پاشا: نظامی و سیاستمدار ترک، ت. ۲۴ سپتامبر ۱۸۸۴، تج. دانشکده های افسری و ستاد و فرماندهی.

شروع خدمت نظامی در لشکر دوم عثمانی در «ادرنه» ۱۹۰۶، سازماندهی اج. میهن پرستانه محلی به نام «حزب اتحاد و پیشرفت»، خدمت در ستاد فرماندهی کل لشکر چهارم ادرنه ۱۹۰۸، ع. نیروی اکتشافی و سرکوب عثمانی علیه

شورشیان عربستان ۱۹۱۰، سرگرد در ستاد مشترک ارتش در یمن ۱۲، رئیس اداره اول ستاد فرماندهی کل استانبول آوریل ۱۳، مشاور نظامی هیات نمایندگی ترکیه در مذاکرات صلح ترکیه - بلغارستان اوت ۱۳، ارتقا به درجه سرهنگ دومی ۱۴، سرهنگ تمام و رئیس ستاد فرماندهی کل لشکر دوم تراس شرقی ۱۵، فرمانده سپاه چهارم ارتش عثمانی در جبهه روسیه ۱۶، فرمانده سپاه بیستم ارتش عثمانی ۱۷، فرمانده سپاه سوم ارتش در سوریه ۱۷، معاون وزیر جنگ در حکومت عثمانی ۱۸، همکاری با مصطفی کمال (بعداً آتاتورک) ۲۰، نم. مجلس ملی ترکیه جدید از شهر اردنه، وزیر و رئیس ستاد کل فرماندهی ارتش ۲۰، فرمانده جبهه غربی و پیروز در جنگ های اینونو ۲۱، ارتقا به درجه سرتیپی ۲۱، ارتقا به درجه سرلشگری ۲۲، ارتقا به درجه ژنرالی ۲۶-۲۷، بازنشستگی از ارتش و سپس وزیر امور خارجه ترکیه ۲۲، امضای قرار داد لوزان ۲۳، معاون سابق «حزب جمهوریخواه خلق»، سپس رهبر حزب ۳۸-، نخست وزیر ۲۳-۲۴، و ۲۵-۳۷، رئیس جمهوری ترکیه ۳۸-۵۰، رهبر گروه مخالف دولت جلال بایار و عدنان مندرس طی سالهای ۵۰-۶۰ و سپس مخالف دولت سلیمان دمیرل ۶۵-، نخست وزیر در دوران جمهوری دوم ترکیه (۲۵ اکتبر ۶۱-) به رهبری ژنرال جمال گورسل ۶۱-۶۵، فوت ۱۹۷۳.

ایوبی، محمود: ل. ادبیات، سیاستمدار سوری، ت.

۱۹۳۳، تح. دا. دمشق.

معلم مدرسه ۴۹-۶۴، مدیر کل سابق امور اداری سازمان رود فرات، معاون وزیر فرهنگ ۶۴-۶۵، کفیل وزیر فرهنگ ۶۵-۶۷، دستیار مدیر عامل طرح احداث سد فرات ۶۷-۶۸، وزیر فرهنگ ۶۹-۷۱، ع. فرماندهی منطقه ای حزب بعث نوامبر ۷۰-، معاون رئیس جمهوری سوریه ۷۱-۷۲، نخست وزیر سوریه ۷۲-۷۶.

ب

باراک، سر لشگر ایهود: ف. ل. تجزیه و تحلیل سیستم ها، ل. فیزیک و ریاضیات، نظامی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۴۲ در کیبوتص «شماره شارون» فلسطین، تج. دا. عبری بیت المقدس (۶۸)، دا. استانفورد در کالیفرنیا (۷۸).

شروع خدمت در ارتش اسرائیل ۵۹-، فارغ التحصیل دوره ویژه پیاده نظام ۶۲، فارغ التحصیل دوره ویژه کماندویی در فرانسه ۶۴، گذراندن دوره فرماندهی سپاه زرهی ۶۸، احراز مسئولیت های گوناگون فرماندهی و از جمله خدمت در بخش عملیات ستاد مشترک ارتش، شرکت در «جنگ شش روزه» (جنگ ژوئن) ژوئن ۶۷، شرکت در «جنگ یوم کیپور» یا «جنگ رمضان» ۷۳، شرکت در طرح و اجرای ترور سه نفر از رهبران طراز اول مقاومت فلسطین در بیروت توسط کماندوهای اسرائیلی (شامل: کمال عدوان، ابویوسف نجار، و کمال ناصر از اعضای جنبش الفتح) ۷۳، گذراندن دوره ویژه فرماندهی تانک ۷۴، شرکت در عملیات نجات گروگانهای اسرائیلی در فرودگاه «انتبه» در اوگاندا ۷۶، گذراندن دوره فرماندهی گردان تانک ۸۰، رئیس اداره برنامه ریزی ستاد

بابکیان، خاچیک دیران: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار و حقوقدان لبنانی (مدافع حقوق ارامنه لبنان)، ت. ۱۹۲۴ در قبرس، تج. کا. ایتالیایی در بیروت، دانشکده فرانسوی حقوق بیروت، دانشکده پاریس، و دا. لندن. وکیل دعاوی، تدریس حقوق در دانشگاههای لبنان و فرانسه (پاریس)؛ نم. مجلس ملی لبنان از شهر بیروت ۵۷، ۶۰، ۶۴، ۶۸، ۷۲، و ۹۲؛ ع. کمیسیون دادگستری مجلس ملی لبنان، رئیس کمیسیون حمل و نقل مجلس، ع. کمیسیون برنامه ریزی مجلس، رئیس انجمن مدیریت لبنان ۷۲ و ۹۲، وزیر اصلاحات اداری ۶۰-۶۱، وزیر بهداری ۶۸-۶۹، وزیر جهانگردی ۶۹-۷۰، وزیر اطلاعات ۷۲-۷۳، وزیر برنامه ریزی ۷۳، وزیر دادگستری ۸۰-۸۱، ۸۲، ۹۰-، رئیس مجلس ملی ارامنه (لبنان) ۷۲ و ۷۶؛ رئیس شورای اجرایی کلیسای ارمنی سیلیس ۸۳-، معاون اج. جهانی نمایندگان پارلمانی فرانسوی زبان ۸۲ و ۹۲، مدیر بانک اعتبارات ملی، ع. تعدادی دیگر انجمن های گوناگون تخصصی، دریافت نشان لژیون دونور ۸۶.

مشترب ۸۲-۸۳، مدیر اداره اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل ۸۲-۸۶، فرمانده فرماندهی ارتش ۸۶-۸۷، رئیس اداره ستاد مشترک ارتش ۸۷، شرکت در عملیات ترور «ابو جهاد» مبارز طراز اول سازمان «الفتح» در تونس آوریل ۸۸، رئیس ستاد مشترک ارتش (به جای ژنرال دان شومرون) آوریل ۹۱-، ع. برجسته حزب کارگر، وزیر کشور (در کابینه اسحاق رابین)- ۹۵، وزیر امور خارجه در کابینه جدید شیمون پرز (پس از ترور و مرگ اسحاق رابین) نوامبر ۹۵- ژوئن ۹۶، نامزد رهبری حزب کارگر، رهبر فعلی حزب کارگر (۹۹)، انتخاب به عنوان نخست وزیر اسرائیل (با کسب ۵۷٪ آراء در انتخابات و شکست بنیامین نتانیاهو رهبر حزب لیکود) ماه مه ۹۹-، و نیز وزیر دفاع ژوئن ۹۹، دریافت مدال «ایتورموفت»، مدال انجام خدمات ویژه و ممتاز، و جوایز ویژه دولتی.

بارام، موشه: سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۱۱ در اوکراین (روسیه).

عضو نهضت های جوانان و «هکالوتس» و نیز گروه «هاک شاره» در اوکراین (روسیه)، مهاجرت به اسرائیل ۳۱، کارگر ساختمانی، فعالیت در سازمان ضد فلسطینی و تروریستی «هاگانا»، ع. نهضت جوانان سوسیالیست، دبیر حزب کارگران اسرائیل شاخه بیت المقدس ۴۲، ع. گروه «یشوو» (Yishuv) (مجلس نمایندگان جامعه یهودیان) ۴۴، ع. هیات نمایندگی در کنگره جهانی صهیونیسم ۴۶-، ع. حزب کارگر اسرائیل ۴۶-، ع. هیات اجرایی مرکزی حزب کارگر ۴۶-، دبیر کل سازمان هیستادروث (شورای کارگران بیت المقدس) ۴۸، ع. هیات رئیسه سازمان هاگانا در بیت المقدس، ع. کمیسیون موارد اضطراری ۴۸؛ رئیس هیات ائتلافی شورای شهر بیت المقدس ۵۵-۵۹، ع. چهارمین کنست اسرائیل (پارلمان اسرائیل) و دوره های بعدی ۵۹-، رئیس کمیسیون کار و نیز ع. کمیسیون دارایی کنست ۵۹-، مسئول انضباطی هیات ائتلافی در ششمین دوره کنست ۶۵، رئیس کمیسیون بیمه غیر شاغلان، ع. هیات مرکزی فدراسیون کارگری شورای هیستادروث، وزیر کار ۷۴- ژوئن ۷۷.

بارام، یوزی: سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۳۷ در بیت المقدس.

بنیانگذار مشترک «محافظان جوان کارگر» و دبیر آن ۶۶-۷۰، رئیس اداره رهبری جوانان سازمان صهیونیسم جهانی ۷۵-۷۷، رئیس حزب کارگر (شعبه بیت المقدس) ۷۵-۸۱، دبیر کل حزب کارگر ۸۴-۸۸، رئیس کت. مهاجرت و جذب مهاجر ۸۴-۹۲، وزیر جهانگردی ژوئیه ۹۲-۹۵، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ۷۷-، ع. کمیسیون امور خارجی و دفاع مجلس ۸۴-۹۲.

باززانی، ملا مصطفی: سیاستمدار و رهبر کردهای عراقی (برادر و جانشین شیخ احمد).

فرار شیخ احمد (برادر ملا مصطفی) به ترکیه پیرو درگیری بادیولت عراق، شورش علیه دولت عراق در تابستان ۴۳، درگیری بادیولت عراق و سرانجام فرار به ایران ۴۵، همکاری با «قاضی محمد» در تاسیس جمهوری خودمختار کردستان (مهاباد)، و سپس وزیر دفاع جمهوری مذکور ۴۵-۴۶، موسس و رهبر «حزب دموکرات کردستان» ۴۶-، سقوط جمهوری خودمختار کردستان به وسیله نیروهای مسلح ایران و فرار وی به شوروی و زندگی در آن کشور ۴۶-۵۸، بازگشت از شوروی به عراق بنا به دعوت سرهنگ عبدالکریم قاسم (پس از واژگونی نظام سلطنتی ملک فیصل دوم پس از کودتای نظامی) ۵۸، فعال کردن اقدامات سیاسی حزب دموکرات کردستان ۵۸-، معاون نخست وزیر عراق (برای مدت کوتاهی)، قیام علیه حکومت مرکزی عراق (در دوران حکومت عبدالکریم قاسم) و اعلام حکومت خودمختار کردستان و تسلط بر بخشهایی در شمال شرقی و شرق عراق مارس ۶۱- فوریه ۶۴ (انقضاء قرار داد آتش بس در دوران حکومت عبدالسلام عارف)، بروز اختلاف نظر سیاسی مجدد با دولت عراق و شروع درگیریهای گسترده نظامی ۴۶-۶۶ (آتش بس مجدد)، شناسایی رسمی حقوق قانونی کردها از جهات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اداری با توافق با دکتر عبدالرحمن البزاز نخست وزیر وقت عراق ژوئن ۶۶، سپس مشارکت کردها در اداره امور کشور و از جمله احراز پست های وزارتی ۶۷- (در دوران حکومت عبدالرحمن عارف)، درگیری «حزب دموکرات کردستان» (به رهبری ملا مصطفی باززانی) و

«اتحادیه میهنی کردستان» (به رهبری جلال طالبانی) ۶۸، پس از انجام کودتای بعثی ها به رهبری ژنرال احمد حسن البکر و صدام حسین شروع مجدد درگیریهای نظامی با نیروهای دولتی اکتبر ۶۸-۷۰، توافق با دولت مرکزی و اعلام یک طرح صلح ۱۵ ماده ای از سوی دولت و شناسایی خودمختاری نسبی کردها در مناطق کردنشین مارس ۷۰، مورد سوء قصد ناموفق به جان وی سپتامبر ۷۱، مورد سوء قصد مجدد ناموفق ژوئیه ۷۲، شروع درگیری مجدد نظامی با حکومت مرکزی (با حمایت سیاسی و نظامی گسترده ایران) آوریل ۷۴-۷۵، انعقاد قرار داد الجزیره بین ایران و عراق و اجرای آتش بس بین کردها و دولت مرکزی عراق ۱۳ مارس ۷۵، عزیمت به ایران به همراه تعدادی از رهبران کرد و خانواده شان و زندگی در شهر کرج تا زمان فوت.

بارگر، توماس سی. :ل. زمین شناسی، کارشناس و مدیر نفتی آمریکایی، ت. ۳۰ اوت ۱۹۰۹ در «مینه سوتا» آمریکا، تج. دا. داکوتای شمالی (آمریکا).

پایان تحصیلات عالی در دا. داکوتای شمالی ۳۱، اشتغال به عنوان مهندس معدن در «انتاریو» و بخش شمال غربی کانادا ۳۱-۳۵، استادیار دا. داکوتای شمالی ۳۵-۳۷، ضمناً انجام خدمات نفتی در منطقه «بیوت» و «مونتانا» در آمریکا ۳۵-۳۷، اشتغال در «شرکت نفت عربستان-آمریکا» (شرکت آرامکو) به عنوان زمین شناس ۳۷، اعزام به عربستان سعودی و سپس مسافرت اکتشافی به مناطق غیر مسکونی و خطرناک صحرای «ربع الخالی» عربستان (وی و چند نفر آمریکایی دیگر از جمله اولین غربی ها بودند که اقدام به شناسایی و انجام مسافرتها اکتشافی به صحرای وسیع و خطرناک ربع الخالی عربستان کردند)، مدیر واحد تباطات شرکت با دولت عربستان سعودی در خلال ج. ج. ۲ (۴۵-۳۹)، نم. شرکت آرامکو در دولت عربستان سعودی، معاون شرکت آرامکو ۵۸-۵۹، رئیس شرکت آرامکو ۵۹، مدیر اجرایی ارشد شرکت ۶۱، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل آرامکو ۶۸.

آثار : سیاست انرژی کشورهای عربی خلیج فارس ۷۵ (ترجمه به فارسی ۸۱).

بارلان، توویا : دک. شیمی، شیمیدان، پژوهشگر و دانشگاهی اسرائیلی، ت. ۲۸ دسامبر ۱۹۱۲ در آمریکا، تج. مو. پلی تکنیک بروکلین و دا. عبری بیت المقدس.

مهاجرت به فلسطین (از آمریکا) ۲۳، انجام فعالیت های پژوهشی در مو. علمی وایزمن در «رهووت» ۳۶-۴۳، تحلیل گر جنگ و افسر ارتش انگلستان در خلال ج. ج. ۲ (در راه کسب تجربیات و آمادگی های لازم نظامی جهت تشکیل ارتش آتی اسرائیل) ۴۳-۴۶، فرمانده سپاه علمی سازمان «هاگانا» در منطقه بیت المقدس ۴۷-۴۸، سازنده محصولات متنوع پلاستیکی ۴۹-۶۶، رئیس دا. «بارلان» در رما-گان ۵۸-۶۳؛ رئیس دا. بارلان، واحد گسترش یافته در مناطق «اشکلون»، «صفد» و «دره رود اردن» ۶۵، رئیس «بنی-برس» (Bnei - Brith) (برادری یهود) در هولون ۵۹-۶۲ و ۶۳-۶۵؛ رئیس کمیته اجرایی حزب مذهبی ملی در منطقه هولون ۶۳-۶۶، ع. هیات آموزش عالی ۶۱-۶۵، ع. اج. شهر هولون ۶۹-۷۴، ع. کمیته مرکزی دانشکده ها ۷۲-۷۴، دریافت جایزه «هنریتا سزولد» (Henrieta Szold) از انجمن آمریکایی توسعه رشته شیمی به خاطر پیشرفت آموزش عالی در اسرائیل ۶۲.

بارلو، سپهبد حیمیم : افسر ارتش و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۶ نوامبر ۱۹۲۴ در ارتش، تج. مد. کشاورزی «میخو» اسرائیل، مد. علوم اقتصادی و اداری دا. کلمبیا در آمریکا.

مهاجرت به فلسطین ۳۶، فارغ التحصیل مد. کشاورزی ۴۲، عضویت در گروه ضد فلسطینی و ترور یستی «پالماخ» ۴۲، فرمانده دسته نظامی در «بیت - هاآراوا» ۴۴، فرمانده منطقه شهری در «یسریل» ۴۵-۴۶، فرمانده گروه پالماخ و افسر فرمانده تیپ «نقب» ۴۷، افسر عملیاتی ۴۸، فرمانده واحدهای زرهی ۴۸، مربی و بعداً فرمانده دوره فرماندهان گردان ۴۹-۵۲، رئیس ستاد فرماندهی نیروهای شمال ۵۲-۵۳، افسر فرمانده تیپ «گیوات» ۵۴-۵۵، مدیر بخش آموزش سر فرماندهی کل ۵۶، فرمانده تیپ زرهی در خلال جنگ سینا (۵۶)، فرمانده رسته های زرهی ۶۵-۷۱، تشکیل دوره های مطالعاتی رسته های زرهی در کشورهای اروپای غربی و آمریکا ۶۱؛

بازدید از تاسیسات نظامی آمریکا و ارتش های فیلیپین، ژاپن، تایلند، و ویتنام جنوبی؛ مدیر کل اداره عملیات ستاد ۶۴-۶۶، جانشین رئیس ستاد مشترک نیروهای دفاعی اسرائیل (عنوان رسمی ارتش اسرائیل) ۶۷، رئیس ستاد مشترک ۶۸-۷۲، وزیر بازرگانی و صنایع ۷۴-۷۷، ژوئن ۷۷، انتخاب به عنوان ع. کنتس ژوئن ۷۷، دبیر کل حزب کارگر اوت ۷۸-۸۴، وزیر پلیس سپتامبر ۸۲-نوامبر ۸۸، مجدداً وزیر پلیس نوامبر ۸۸-ژوئن ۹۲، سفیر در مسکو ۹۴-، قبول فرماندهی لشکر جبهه جنوب در جنگ اکتبر ۷۳ (جنگ رمضان) تا پایان جنگ، طراحی و نظارت بر احداث خط دفاعی «بارلو» در طول کانال سوئز پس از جنگ ۱۹۶۷ (این خط دفاعی در طول جنگ اکتبر ۱۹۷۳ توسط نیروهای نظامی مصر شکسته شد)، ع. کمیسیون دفاع و امور خارجه پارلمان اسرائیل ۹۰، فوت ۹۴.

بازرگان، مهندس مهدی: مهندس مکانیک (ترمودینامیک)، استاد، مبارز انقلابی، سیاستمدار و بازرگان ایرانی؛ ت. ۱۹۰۷ در تهران، تج. دا. سوربن پاریس.

ق. اق. ع.: اولین گروه دانشجویان ایرانی اعزامی به اروپا در زمان رضا شاه (به کشور فرانسه) ۲۸، پس از پایان تحصیلات عالی در فرانسه بازگشت به ایران و استخدام در دانشکده فنی دا. تهران و شروع تدریس دانشگاهی (از بدو پایه گذاری دا. تهران) ۳۴-، شروع فعالیت های مذهبی با نگارش مقاله ای با عنوان: «مذهب در اروپا» (منتشر شده در مجله دانش آموز) ۴۰، ایراد اولین سخنرانی مذهبی در «کانون اسلام» (با عنوان: «مطهرات در اسلام») ۴۳، توسعه فعالیت های مذهبی و ایراد سخنرانی های مذهبی متعدد (از جمله: «اسلام یا کمونیسم»، «دل و دماغ»، «پراگماتیسم در اسلام»، «کار در اسلام»، و «راه طی شده») در دهه ۴۰ و اوایل ۵۰، استادیار دا. تهران؛ دانشیار، استاد و رئیس دانشکده فنی دا. تهران، مدیر عامل سازمان آب تهران، مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران و نیز معاون وزیر در دوران نخست وزیری دکتر محمد مصدق ۵۱-۵۳، طرفدار شدید دکتر مصدق و خط مشی های وی، رهبر «حزب ایران» ۴۷-، بعداً پیوستن به «جبهه ملی» ع. موسس و رهبر گروه سیاسی مخفی «نهضت مقاومت ملی» (بعداً نهضت آزادی ایران) ۶۱-۹۵، (بامشارکت آیت الله

طالقانی و دکتر سحابی)، زندانی شدن به جرم فعالیت های سیاسی ضد رژیم ۵۵، مجدداً بازداشت و زندانی فوریه ۶۲-نوامبر ۶۷ (به همراه آیت الله طالقانی، در یک محاکمه نظامی)، ع. شورای رهبانی «دومین جبهه ملی» در اوایل دهه ۶۰، موسس و مدیر عامل شرکت ساختمانی «یاد»، موسس شرکت صنعتی «صافیاد» (تاسیسات تهویه مطبوع)، توسعه فعالیت های سیاسی و موسس «کت. ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر» دسامبر ۷۷؛ مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، انتصاب از سوی رهبر انقلاب ایران به عنوان مسئول برنامه ریزی و هدایت اعتصاب کارگران صنعت نفت علیه نظام شاه و ایجاد زمینه تشکیل حکومت موقت انقلابی ژانویه ۷۹.

ب. اق.: اولین نخست وزیر دولت موقت ج. ا. ا. (انتصاب از سوی آیت الله خمینی رهبر انقلاب اسلامی) فوریه ۷۹ (۱۵ بهمن ماه ۱۳۵۷)، استعفا از مقام نخست وزیری به خاطر اختلاف نظر با دیگر مسئولان انقلاب و نیز پیرو اشتغال سفارت آمریکا در تهران و گروگان گیری کارکنان آن به وسیله دانشجویان پیرو خط امام (در ۱۳ آبان ۱۳۵۸ که به مدت ۴۴۴ روز ادامه یافت) نوامبر ۷۹ (۱۴ آبان ماه ۱۳۵۸)، ع. شورای انقلاب ایران، ع. اولین مجلس شورای اسلامی از شهر تهران ۸۰-۸۴، اعلام تحریم دومین انتخابات مجلس بعد از انقلاب ۸۴، نامزد انتخابات ریاست جمهوری اوت ۸۵، مشارکت در تاسیس «اج. دفاع از آزادی و حاکمیت ملت ایران» تشدید فعالیت های سیاسی گروه نهضت آزادی ایران و ابراز نظرات و عقاید انتقادی نسبت به رهبران ج. ا. ا. نوامبر ۷۹-، در خواست از وزارت کشور برای به رسمیت شناختن و ثبت قانونی «نهضت آزادی ایران» به عنوان یک حزب سیاسی مارس ۸۹، فوت بر اثر سکته قلبی در راه عزیمت به سوئیس جهت معاینات پزشکی و مداوای قلبی ژانویه ۹۵ (جمعه ۳۰ دی ماه ۱۳۷۳ ش.)، در شهر مذهبی قم به خاک سپرده شد.

آثار: کتابها، جزوه ها، سخنرانی ها و مقاله های متعددی پیرامون مباحث و مطالعات اسلامی، علمی، سیاسی، و تمدن جدید از جمله: آموزش قرآن، سیر تحول قرآن، مذهب در اروپا (به انضمام شش مقاله دیگر)، ترمو دینامیک (۲ ج) ۵۲ و ۵۴، ترمو دینامیک صنعتی (۲ ج)، عشق و پرستش یا ترمودینامیک انسان ۵۶، خود جوشی ۶۱، انسان و خدا ۶۰، خدا پرستی و افکار روز ۵۹، مطهرات در اسلام، اسلام جوان ۶۲، مرز میان دین و

(مجموعه مقالات تاریخی و ادبی) ۶۷، خاتون هفت قلعه (مجموعه مقالات تاریخی) ۶۵، سیاست و اقتصاد عصر صفوی ۶۹، از پاریس تا پاریس: هفت شهر هفت جوش هفت رنگ ۸۴، و کتابهای دیگر. **بالفور**. **آرتور جیمز**^۱: سیاستمدار انگلیسی، ت. ۱۸۴۸ در «ویتینگهام» در «لوسیان شرقی» (مادرش: خواهر لرد سالیسبوری)، تح. کالج «ایتون» و «ترینیتی» ۵۱. کمبریج انگلستان.

نم. پارلمان انگلستان از حزب محافظه کار به مدت ۴۸ سال به شرح زیر: نم. از شهر «هرتفورد» ۱۸۷۴-۸۵، نم. از شهر منچستر شرقی ۱۸۸۵-۱۹۰۵، و بالاخره با یک فاصله سه هفته ای نم. شهر لندن ۱۹۰۶-۲۲: ع. هیات نم. انگلستان: در «کنگره برلین» به عنوان منشی مخصوص «لرد سالیسبوری» (دائی اش) ۱۸۷۸، و بعداً وزیر امور خارجه، وزیر امور اسکاتلند نوامبر ۱۸۸۶-۱۸۸۷، وزیر امور ایرلند مارس ۱۸۸۷-اکتبر ۱۸۹۱، وزیر اول خزانه داری انگلستان و نیز سخنگوی هیات دولت (در ده ماه آخر حکومت، لرد سالیسبوری تا اوت ۱۸۹۲) ۱۸۹۱-اوت ۱۸۹۲، مجدداً وزیر اول خزانه داری سالیسبوری ژوئن ۱۸۹۵-ژوئیه ۱۹۰۲ (در سومین دوره نخست وزیری لرد سالیسبوری)، نخست وزیر انگلستان ۱۹۰۲-۱۹۰۵، رهبر گروه اقلیت پارلمان (در برابر گروه اکثریت لیبرال ها) ژانویه ۱۹۰۶-نوامبر ۱۹۱۱، اشتغال به کارهای تجاری ۱۹۱۱-۱۹۱۵، مجدداً بازگشت به کارهای سیاسی و انتخاب به عنوان وزیر اعظم دربارداری در حکومت ائتلافی «آسکوویت» ۱۹۱۵، وزیر امور خارجه (در دولت «لوید جرج») ۱۹۱۶-۱۹، در مسئولیت اخیر: تدوین و ارسال نامه سرگشاده به «لرد روتشیلد» (لرد لایونل والتروتشیلد) با مضمون اعلام حمایت انگلستان از یک «وطن ملی» در فلسطین و تضمین حقوق جوامع غیر یهودی برای زندگی در فلسطین (مشهور به «اعلامیه بالفور») ۲ نوامبر ۱۷، وزیر مختار دوم انگلستان در کنفرانس صلح پاریس ۱۹، نم. انگلستان در «جامعه ملل» ۲۰، نم. انگلستان در «کنفرانس واشنگتن» (راجع به بررسی مسائل اقیانوس آرام و امور دریانوردی) ۲۱-۲۲، وزیر امور سلطنتی و نیز مسئول بررسی امور آینده فلسطین در کابینه «بالدین» آوریل ۲۵-ژوئن ۲۹، کسب لقب «شوالیه بند جوراب» (K.G.) فوریه ۲۲، کسب لقب «کنت»، ابتلا به بیماری در دوسال آخر عمر، فوت ۳۰.

سیاست ۶۲، راه طی شده، حکومت واحد جهانی ۶۳، مسئله وحی ۶۳، خانه مردم بایادداشتی از سفر حج، دعا ۶۴، سازگاری ایرانی، اسلام مکتب مبارزو مولد، بی نهایت کوچک ها با سه مقاله دیگر ۶۴، ذره بی انتها (به ضمیمه اختیار) ۶۵، کار در اسلام و ایران ۶۵، باد و باران در قرآن کریم ۶۵، آزادی هند: پدیده های جوی، هوادر طبیعت ۶۷، نیک نیازی ۶۸، بعثت و ایدئولوژی ۶۸، چهار مقاله ۶۴، بازیابی ارزشها (۳ج)، انقلاب ایران در دو حرکت، مسائل و مشکلات اولین سال انقلاب، پایه پای وحی، تفسیر تدبری قرآن بر حسب نزول (ج) (ج) ۹۸: ۲، و غیره. (بسیاری از کتابهای یاد شده بارها تجدید چاپ یا تجدید نظر شده است).

باستانی پاریزی، محمد ابراهیم: دک. تاریخ: مورخ،

نویسنده، و استاد ایرانی، ت. ۱۹۲۵ در «پاریز» (استان کرمان)، تح. دا. تهران.

خدمات و فعالیت های آموزشی در شهر کرمان تا سال ۵۸، خدمت در موزه باستان شناسی ایران (موزه ایران باستان)، شروع به نگارش مقاله در دوران تحصیل متوسطه، انتشار اولین مقاله ۴۲، و اولین کتاب ۴۴، انتشار ماهنامه ادبی «هفت راد» ۵۷-۵۸، نگارش مقاله برای مجله ادبی «نامه های دانشکده دانشگاه تهران»، انتشار مقاله های متعددی در نشریات گوناگون و از جمله «ینما»، «وحید»، «گوهر»، «هفت هنر»، هفته نامه، «سپید و سیاه» و «راهنمای کتاب» در قبل از انقلاب، نگارش مقاله در نشریات «اطلاعات»، و مجله های خبری «نهب آزادی» و «ماهان»، و مجله های ادبی «آینده» و «چیستا» بعد از انقلاب، وی بیش از ۳۶ کتاب منتشر کرده است که ویژگی آنها در ترکیب تاریخ با داستانهای اخلاقی است که از این جهت معروفیت عام یافته است.

گزیده آثار: کارهای پیغمبر دزدان ۴۴، یاد و یادبود ۶۱،

محیط سیاسی در زندگانی مشیر الدوله (حسن پیرنیا) ۶۲، فهرست اعلام ایران باستان ۶۳، یعقوب لیث ۶۵، شاه منصور (بهلولان گرز هفده من) ۶۹، هشتمین هفت ۸۴، مجموعه پیشگفتار ۸۴، سلسله افشاریه در تاریخ و سیاست کرمان ۸۷، از الف تا ی ۸۹، راهنمای آثار تاریخی کرمان ۵۶، قهرمانان تاریخ ایران (تالیف مشترک) ۶۳، آسیای هفت سنگ

آثار: دفاع از شک فلسفی ۱۸۷۹، پایه های باور و اعتقاد ۱۸۹۵، ارائه سخنرانیها و دروسی راجع به مباحث «خداشناسی و انسان گرایی» ۱۴، دروسی راجع به «خداشناسی و تفکر» ۲۲-۲۳.

1. Balfour, Arthur James

بانکی، محمد تقی: دک. فنی راه و ساختمان، سیاستمدار و مدیر ایرانی، ت. ۱۹۴۶ در تهران، تح. در آمریکا. ق. اق: فعالیت های اسلامی در انجمن های اسلامی دانشجویان ایرانی در اروپا و آمریکا. ب. اق: نماینده. دولت در امر تصرف و پاکسازی سفارتخانه های ایران در کانادا و مکزیک از وجود کارکنان وابسته رژیم سابق (شاه)، نم. دولت در بررسی و تعیین وضعیت مالی «بنیاد علوی» (پهلوی سابق) در نیویورک، تدریس در پلی تکنیک تهران (بعداً دا. امیر کبیر)، کفیل مدیر عامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، کفیل رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه ۸۰-۸۴، مشارکت در کمیسیون های متعدد مجلس شورا (از جمله کمیسیون اقتصاد) از سوی هیات دولت، وزیر برنامه و بودجه ۸۴، معاون بنیاد مستضعفان در امور توسعه و ساختمان ۸۵، وزیر انرژی ۸۵، استعفا از وزارت در اوایل ۸۷، مسئول پروژه های مهم وزارت معادن و فلزات ۸۸.

باهنر، محمد جواد: مدرک خارج فقه و اصول، ل. الهیات، ف. ل. علوم تربیتی، دک. الهیات، فرهنگی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۳ در کرمان (در محله شهر)، تح. حوزه علمی کرمان (مدرسه معصومیه) و قم (مدرسه فیضیه) (شاگرد آیات عظام: بروجردی، خمینی، و علامه طباطبائی)، و دانشگاه تهران.

ق. اق: عزیمت به قم برای ادامه تحصیلات دینی سپتامبر ۵۳، همزمان با تحصیلات دینی طی دوره متوسطه و اخذ مدرک دیپلم ۵۴، شروع فعالیت های تبلیغ دینی و تأسیس انتشارات دینی «مکتب تشیع» در قم (با همکاری آقایان مهدوی کنی و هاشمی رفسنجانی و یاران دیگر) حدود ۵۶، و

سپس انتشار سالنامه و بعد فصلنامه مکتب تشیع (که تا ۷ شماره آن منتشر شد و بعداً توقیف گردید) ۵۷، بازداشت موقت بوسیله شهرستانی آبادان ۵۸، آمدن به تهران و تعیین شدن به عنوان نم. حوزه علمی قم برای انجام تبلیغات اسلامی در کشور ژاپن (بعداً به دلیل بروز مشکلاتی این مأموریت انجام نشد) ۶۲، در ماه محرم سال ۱۳۴۲ (قبل از قیام ۱۵ خرداد ۱۳۴۲): عزیمت به شهر همدان برای انجام سخنرانی مذهبی و تحریک مردم آن سامان به قیام علیه نظام شاه (بنابه گفته خود وی) ۶۳، دستگیر و زندانی در تهران (زندان قزل قلعه) به مدت چهار ماه ۶۴، در زمان فعالیت در تهران: همکاری با «هیأت مؤتلفه اسلامی» (ادامه دهنده خط مشی های مذهبی «جمعیت فدائیان اسلام» سابق)، اشتغال رسمی در وزارت آموزش و پرورش (دبیر) و برنامه ریزی و تدوین کتابهای درسی دینی (تعلیمات دینی) (دوره های ابتدایی تا متوسطه و نیز دوره های تربیت معلم و دیگر رشته های تحصیلی رسمی (با همکاری و مشارکت نزدیک آیت الله بهشتی و دکتر غفوری و غیره) حدود اواسط دهه ۶۰ به بعد، ضمناً هنگام اقامت در تهران: انجام سخنرانیهای دینی در انجمن اسلامی مهندسین و انجمن اسلامی پزشکان و نیز در مسجد هدایت (محل فعالیت های دینی - سیاسی مرحوم آیت الله طالقانی - ر. ک.) ۶۳، ممنوع المنبر از سوی مقامات امنیتی ۷۱، همکاری در تأسیس «مسجد الجواد» در تهران و تدوین برنامه های تبلیغاتی آن، همکاری با برنامه های دینی - تبلیغاتی حسینیه ارشاد در تهران (بوسیله مرحوم دکتر شریعتی - ر. ک. - راه اندازی شد)، مشارکت در تأسیس «بنیاد رفاه تعاون اسلامی» و سپس «مدرسه رفاه» (با همکاری محمد علی رجایی - ر. ک. - و یاران دیگر و به عنوان پوششی برای فعالیت های سیاسی - مذهبی) حدود ۶۹، همکاری در تأسیس مرکز اسلامی «کانون توحید» (با همکاری مهندس سید حسین موسوی - ر. ک. -)، همکاری در تأسیس انتشارات: دفتر نشر فرهنگ اسلامی (با مدیریت سید رضا برقی) حدود ۷۰، دستگیر و بازداشت ۷۳، سه نوبت دستگیری و بازداشت موقت در سالهای ۷۷ و ۷۸ (در شیراز و تهران، بار سوم به همراه آیت الله موسوی اردبیلی و در خلال اجلاس مخفیانه اعضای «جامعه روحانیت مبارز تهران»)، ع. در «جامعه روحانیت مبارز تهران» ۷۸، ع. شورای انقلاب ایران و نیز «کمیته تنظیم اعتصابات» کشور (منسوب رهبر انقلاب اسلامی) ۷۸، همکاری

دانشجویی (متشکل از افسران و درجه داران ایرانی) اعزامی به ایتالیا برای فراگیری فنون دریانوردی و انجام مأموریت های دیگر در خارج از کشور ۳۱، ارتقاء به درجه «ناخدا دومی» (سرهنگ دومی) ۳۴، ارتقاء به درجه «دریاداری» (سرتیپی) ۲۱ مارس ۴۰، و سپس فرمانده نیروی دریایی جدید ایران (در زمان رضا شاه) ۴۰-۴۱، شهادت در مقابله شجاعانه با نیروهای متجاوز انگلیسی در خرمشهر (به همراه ناخدا نقدی رئیس ستاد نیروی دریایی و حدود ۶۰۰ نفر افسر، درجه دار، و کارکنان فنی نیروی دریایی) ۲۵ اوت ۴۱ (سوم شهریور ۱۳۲۰) (و پیرو آن: اضمحلال نیروی دریایی نوپای ایران!)، پس از شهادت: ارتقاء به درجه «دریابانی» (سرلشکری) در زمان حکومت محمدرضاشاه. دریابان بایندر به زبانهای: فرانسه، انگلیسی و ایتالیایی تسلط داشت.

آثار: خلیج فارس (۲ج) اوت ۳۸، نقشه های خلیج فارس (ضمیمه کتاب خلیج فارس) اوت ۳۸ جغرافیای خلیج فارس ۴۰.

بایندر، لئونارد: استاد دانشگاه و خاورمیانه شناس آمریکایی، ت. ۲۰ اوت ۱۹۲۷، تح. کا. هاروارد، دا. پرینستون و دا. آکسفورد.

استادیار در دا. کالیفرنیا لوس آنجلس ۵۶-۶۱، دانشیار و استاد دا. شیکاگو ۶۱-۷۷، مدیر گروه علوم سیاسی ۶۴-۶۷، رئیس کمیته مطالعات خاور نزدیک ۶۳-۶۵، ع. کمیته ملتهای جدید ۶۱، ع. مرکز مطالعات پیشرفته در علوم رفتاری ۶۷-۶۸، انجام پژوهش میدانی در کشور پاکستان ۵۴-۵۵، در ایران ۵۸-۵۹، در مصر ۶۰-۶۱، در لبنان ۶۴، در تونس ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۹، رئیس کمیته پژوهشی و آموزشی در انجمن مطالعات خاورمیانه، رئیس انجمن مطالعات خاورمیانه ۷۳-۷۴، مدیر مرکز خاورمیانه شناسی دا. شیکاگو ۷۳-۷۶، همراهی در انجام پروژه پژوهشی «اسلام و تغییرات اجتماعی» ۷۶-۷۷.

آثار: مذهب و سیاست در پاکستان (۶۰)، ایران: توسعه سیاسی در یک جامعه متغیر (۶۱)، انقلاب ایدئولوژیک در خاورمیانه (۶۴)، ویرایشگر: سیاست در لبنان (۶۵)، تألیف مشترک: بحران ها و مراحل در توسعه سیاسی (۷۲)، ویرایشگر: مطالعه خاورمیانه (۷۶)، در لحظه اشتیاق، قدرت سیاسی و طبقه دوم اجتماعی در مصر (۷۸)، و نیز انتشار

بیت المقدس ۵۱-۵۳، مدیر کل اداره کنسولی و دعاوی وزارت امور خارجه در آنکارا ۵۳-۵۷، سفیر در نروژ ۵۷-۵۹، سفیر در عراق ۵۹-۶۰، سفیر در ایران ۶۰-۶۲، سفیر در ایتالیا ۶۲-۶۳، کارمند عالیرتبه دروزارت امور خارجه ۶۳-۶۴، سفیر در بلژیک ۶۴-۶۷، سفیر در ایتالیا ۶۷-۶۹، سفیر در شوروی ۶۹-۷۱، رئیس اداره بازرسی وزارت امور خارجه ۷۱-۷۲، رئیس دفتر ریاست جمهوری ترکیه ۷۲-۷۷، دریافت نشان همایون از ایران ۶۲، نشان صلیب بزرگ لیاقت کشوری (اسپانیا) ۶۳، نشان صلیب بزرگ و نشان لیاقت جمهوری (ایتالیا) ۶۹، دریافت جوایز و تقدیر نامه هایی از ریاست جمهوری و وزارت امور خارجه ترکیه ۷۳، دریافت مدال های نقره و طلا از هفت نمایشگاه بین المللی تبرهای پستی.

آثار: چندین مقاله و کتاب در زمینه های گوناگون شعر (رباعیات)، هنر شیشه گری ترکیه، و اسناد تاریخی ترکیه به زبانهای ترکی، انگلیسی و فرانسه.

بایندر، دریابان غلامعلی: دیپلم مهندسی، د. علوم نظامی، افسر ارتش و اولین فرمانده نیروی دریایی نوپای ایران، ت. ۱۸۹۸، تح. مدرسه دارالفنون، مدرسه نظام مشیرالدوله، دا. جنگ فرانسه (دوره توپخانه، و فرماندهی)، و ایتالیا. پس از فراغت از تحصیل از مدرسه نظام مشیرالدوله: شروع خدمت در ارتش با درجه نایب (ستوان) دومی؛ پس از کودتای اسفند ۱۲۹۹ ش. (رضاخان) شروع خدمت در دیویزیون (لشکر) قزاق ۲۱-، ع. کمیسیون نشان نظامی «ذوالفقار» (منصب سردار سپه وزیر جنگ) نوامبر ۲۲، دریافت نشان عالی «ذوالفقار» (به خاطر رشادت در جنگ با «سمیتقو» یاغی معروف و فتح قلعه چهریق) با درجه نایب اولی دسامبر ۲۲، اعزام به فرانسه برای تحصیلات عالی فنون نظامی (در رشته توپخانه) ژوئن ۲۳-۲۵، پس از بازگشت از فرانسه: فرمانده آتشبار لشکر یکم ۲۵-، ابراز رشادت و شایستگی در جنگ با یاغیان و دریافت نشان نظامی «سپه»، و نیز ارتقاء به درجه «سلطانی» (سروان)، عزیمت به فرانسه برای گذراندن دوره عالی فرماندهی و ستاد در دانشگاه جنگ ژوئیه ۲۸-، پس از مراجعت از فرانسه: معاون هنگ اول تیپ مستقل توپخانه مرکز - ۳۱، فرمانده هنگ توپخانه ۲۱ مارس ۳۱-، ارتقاء به درجه «یاوری» (سرگردی) ۳۱، ریاست یک هیأت

تعداد زیادی مقاله در مجله های علمی.

بایولکن، امید هالوک :ل. علوم سیاسی، دیپلمات ترک، ت. ۷ ژوئیه ۱۹۲۱، تج. دا. آنکارا.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۴۴- خدمت سیاسی در شهر های فرانکفورت و بن (آلمان غربی)، رئیس اداره امور خاورمیانه وزارتخانه ۵۱-۵۳، مشاور سیاسی هیات نمایندگی ترکیه در سازمان ملل متحد ۵۳-۵۹، ع. هیات نمایندگی کمیته مشترک بررسی مسئله قبرس در لندن ۵۹-۶۰، مدیر کل گروه برنامه ریزی و خط مشی ها در وزارت امور خارجه ۶۰-۶۳، وزیر مختار انتصابی، معاون مدیر کل امور سیاسی ۶۳-۶۴، مدیر کل وزارت امور خارجه ۶۴-۶۶، سفیر در انگلستان ۶۶-۶۹، همزمان سفیر آکر دیته در مالت ماه مه ۶۸- ژوئیه ۶۹، نم. دائم ترکیه در سازمان ملل متحد ۶۹-۷۱، وزیر امور خارجه ترکیه ۷۱-۷۴، دبیر کل سازمان پیمان سنتو ۷۵-۷۷، مدیر کل دفتر ریاست جمهوری اوت ۷۷-۸۰، وزیر دفاع ۸۰-۸۳، ع. مجلس ترکیه از شهر «آنتالیا» ۸۳-۸۷، رئیس اج. قرار داد آتلانتیک (ترکیه) ۸۴-، رئیس هیات نم. و مذاکرات خارجی ترکیه از سال ۵۲ به بعد (دفعات متعدد)، دریافت نشان ایزابل کاتولیک (اسپانیا)، صلیب بزرگ لیاقت (جمهوری فدرال آلمان)، نشان پیروزی (انگلستان) ۶۷، نشان درجه اول ستاره (اردن) ۷۲، نشان سیتارای پاکستان ۷۰، سردار علی (افغانستان) ۷۲، ع. افتخاری آکادمی حقوق بین الملل مکزیک، و دریافت تعداد دیگری نشان ها و مدال های خارجی.

آثار : تدوین گزارش های متعددی راجع به اقلیت ها، مسئله قبرس و اصول سیاست خارجی، و روابط بین الملل، از جمله : امنیت دستجمعی و سازمانهای دفاعی در شرایط متغیر جهانی ۷۶.

بحیری، مأمون احمد :ل. اقتصاد، علوم سیاسی و فلسفه، کارمند کشوری و سیاستمدار سودانی، ت. ۱۳ اکتبر ۱۹۲۵، تج. دا. اسکندریه (مصر)، و دا. آکسفورد (انگلستان). معاون وزیر دارایی و اقتصاد ۵۴-۵۶، رئیس هیات انتشار اسکناس سودان ۵۶-۵۸، رئیس کمیته ملی برنامه ریزی آموزشی

۶۲، اولین رئیس کل بانک مرکزی سودان ۵۸-۶۳، رئیس صندوق بین الملل پول و بانک بین المللی نوسازی و توسعه واحد سودان، رئیس کمیته نه گانه بانک توسعه آفریقا ۶۳، وزیر دارایی و اقتصاد ۶۳-۶۴، وزیر دارایی و اقتصاد ملی ۷۵-۷۶؛ وزیر دارایی، برنامه ریزی و اقتصاد ملی فوریه - اکتبر ۷۶؛ رئیس کل بانک توسعه آفریقا ۶۴-۷۰، رئیس هیات امناء صندوق ویژه منطقه جنوب سودان ۷۲-۷۴، رئیس کمیسیون امور توسعه و اقتصاد پارلمان سودان ژانویه ۷۵-، رئیس هیات مدیره بانک عرب برای توسعه اقتصادی آفریقا ۷۵، رئیس واحد سودان در بانک توسعه اسلامی، مشاور اقتصادی نخست وزیر، رئیس خطوط کشتیرانی سودان ۸۲، رئیس بانک توسعه همکاریهای اسلامی سودان ۸۳، رئیس هیات مدیره دانشگاه «جزیره» سودان، دریافت تعدادی مدال و نشان از کشورهای عربی و آفریقایی، و چهار مدال و نشان از کشور سودان.

بختیار، دکتر شاپور :دک. حقوق، سیاستمدار و حقوقدان ایرانی، ت. ۱۹۱۴، تج. در بیروت، و دا. سوربن پاریس.

تدریس در دانشگاه تهران (دانشکده حقوق و علوم سیاسی)، خدمت در اداره کل کار استان خوزستان، رهبر حزب ایران به عنوان یکی از احزاب قانونی جبهه ملی - دسامبر ۷۸، ع. شورای مرکزی «جبهه ملی» (به عنوان یک گروه مخالف نظام حکومتی محمد رضا شاه، معاون وزیر در دوران حکومت دکتر محمد مصدق ۵۱-۵۳، همکاری با نهضت مقاومت ملی (تاسیس به وسیله گروه های ملی گرا) پس از کودتای آمریکایی - انگلیسی اوت ۱۹۵۳، ع. رهبری «جبهه ملی دوم» که در اوائل دهه ۶۰ شکل گرفت، بازداشت و زندانی شدن در دوران شاه به دفعات به جرم فعالیت های سیاسی غیر قانونی و ضد شاه - ۷۹، معاون جبهه ملی - ۷۹، انتشار یک نامه سرگشاده (به همراه دو تن دیگر از رهبران جبهه ملی : سنجابی و فروهر) به شاه در انتقاد از سیاست های وی ۷۷، شرکت در فعالیت ها و برنامه های حقوق بشر قبل از پیروزی انقلاب ایران - ۷۹، ملاقات با شاه و پیشنهاد قبول مسئولیت نخست وزیری ایران از سوی شاه ۲۷ دسامبر ۷۸، اعلام قبولی پست نخست وزیری و سپس پیروان اخراج از جبهه ملی ایران و کنار گذاشتن از ریاست و رهبری

حزب ایران ۲۹ دسامبر ۷۸، تشکیل کابینه ۶ ژانویه ۷۹، شکست و فروپاشی کابینه وی پس از بازگشت آیت الله خمینی رهبر انقلاب اسلامی ایران از پاریس به کشور و نیز پیرو پیروزی انقلاب ایران (۳۸ روز پس از تشکیل کابینه) ۱۱ فوریه ۷۹، فرار از ایران پس از پیروزی انقلاب و اقامت در پاریس فوریه ۷۹، تاسیس «نهضت مقاومت ملی» به عنوان یکی از مهمترین گروههای طرفدار سلطنت در خارج از کشور و انجام فعالیت ها و اقدامات ضد نظام ج.ا.ا. در پاریس ۷۹-۹۲، رهایی از یک طرح ترور در پاریس ۸۲، و بالاخره مورد ترور و فوت در پاریس ۹۲.

بدجویی، محمد: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار الجزایری، ت. ۲۱ سپتامبر ۱۹۲۹، تح. دا. گرنوبل و مو. مطالعات سیاسی گرنوبل.

مشاور حقوقی در دادگاه استیناف گرنوبل ۵۱، انجام فعالیت های پژوهشی در «مرکز ملی پژوهشهای علمی» پاریس ۵۵، مشاور حقوقی اتحادیه عرب در ژنو ۵۹-۶۲، مشاور حقوقی حکومت جمهوری موقت در تبعید الجزایر ۵۸-۶۱، مشاور حقوقی و رئیس دفتر رئیس مجلس ملی موسسان الجزایر ۶۲، ع. هیات نمایندگی الجزایر در سازمان ملل متحد ۵۷ و ۶۲ و ۷۷ و ۷۸، دبیرکل شورای وزیران ۶۲-۶۳، رئیس انجمن ملی حقوقدانان الجزایر ۶۴، رئیس دانشکده حقوق دا. الجزیره ۶۴، وزیر دادگستری و مهرداد اعظم ۶۴-۷۰، ع. و گزارشگر ویژه کمیسیون حقوق بین الملل سازمان ملل متحد ۶۵-۸۲، سفیر در فرانسه ۷۰-۷۹، نم. دائم الجزایر در سازمان یونسکو ۷۱-۷۹، ع. کمیسیون حقوق بین الملل ۷۶-۸۱، نم. دائم الجزایر در سازمان ملل متحد ۷۹-۸۲، معاون شورای سازمان ملل در امور نامیبیا ۷۹-۸۲، ع. کمیسیون تحقیق سازمان ملل در امور ایران ۸۰، رئیس گروه ۷۷ (۸۱-۸۲)، قاضی دادگاه بین المللی لاهه ۸۲، رئیس هیات نم. الجزایر در کنفرانس حقوق دریاهای سازمان ملل متحد ۷۶-۸۰، دریافت جایزه صلح بین المللی از «بنیاد کارنگی» ۵۶، دریافت نشان لیاقت از مراکش، نشان جمهوری از مصر.

آثار: چندین کتاب و مقاله در زمینه حقوق بین الملل عمومی و خصوصی، مسئله عدم تعهد و حقوق بین الملل.

بدران، **مُضر محمد:** ل. حقوق، سیاستمدار و کارمند کشوری اردن، ت. ۱۹۳۴ در «جرش»، تح. دا. دمشق (سوریه). ستوان و مشاور حقوقی در نیروهای مسلح اردن ۵۷، سروان و مشاور حقوقی خزانه داری نیروهای مسلح ۶۲، معاون اداره اطلاعات خارجی اردن ۶۵، معاون سازمان اطلاعات کل کشور ۶۶، رئیس اداره ییاد شده ۶۸، سر لشگر بازنشسته ۷۰، پیشکار کل دربار سلطنتی ۷۰، دبیراعظم دربار سلطنتی، مشاور امنیت ملی ملک حسین ۷۱، وزیر دربار سلطنتی ۷۲، معاون اداره اجرایی امور سرزمینهای اشغالی (بیت المقدس، کرانه رود اردن) ۷۲-۷۳، وزیر آموزش و پرورش ۷۳-۷۴، رئیس دربار سلطنتی ۷۴-۷۶، نخست وزیر، وزیر دفاع و وزیر امور خارجه ژوبیه ۷۶-دسامبر ۷۹، ع. سابق شورای اجرایی اتحادیه ملی عرب (تنها حزب قانونی اردن)، نخست وزیر و وزیر دفاع ۸۰-۸۷، انتصاب مجدد به عنوان نخست وزیر و وزیر دفاع دسامبر ۸۹-ژوئن ۹۱، دریافت مدال درجه چهار استقلال، مدال درجه سه رنسانس، مدال درجه یک استقلال.

بدوی، سرلشگر احمد: ل. علوم اجتماعی، افسر ارتش مصر، ت. ۳ آوریل ۱۹۲۷ در اسکندریه، تح. دن. افسری، دانشکده فرماندهی و ستاد در شوری، آکادمی عالی نظامی ناصر، دا. عين الشمس قاهره.

شروع خدمات نظامی ۴۸، مسئول عملیات تیپ چهارم پیاده نظام ۶۱، مسئول عملیات لشگر هفتم پیاده نظام ۶۲، فرمانده تیپ چهارم پیاده ۶۳، رئیس ستاد لشگر پنجم پیاده ۶۵، اولین تیپ پیاده مکانیزه ۶۵، مسئول عملیات لشگر ششم پیاده ۶۶، معاون ستاد سپاه دوم صحرایی ۷۱، فرمانده سپاه سوم صحرایی ۷۱، رئیس واحد آموزش نیروهای مسلح ۷۸، رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح اکتبر ۷۸-۸۱، معاون دبیر کل اتحادیه عرب در امور نظامی اکتبر ۷۸-۸۰، دریافت نشان آزادی بخش ۵۲، نشان یادبود ۵۸، ستاره افتخار ۷۴، نشان ملک عبدالعزیز (از عربستان سعودی) ۷۴، نشان شجاعت (از لیبی) ۷۵، و مدال هاو حمایل های دیگر.

برژنف، لئونید ایلچ^۱: مهندس صنایع، سیاستمدار و رهبر اسبق شوروی سابق، ت. دسامبر ۱۹۰۶ در شهر کوچک «دنپرودرژنيسک» در «اکراین» (پدر «یوری لئونیدوویچ برژنف» ع. کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی در سالهای ۸۶-۱۹۸۱)، ت. متوسطه و عالی در زادگاهش.

قطع دوران آموزش متوسطه و ی پس از رخداد انقلاب اکتبر روسیه و شروع جنگهای داخلی در کشور ۱۷-۲۱، به همراه خانواده اش بازگشت به «کورسک» و پیوستن به «کامسومول» (شاخه جوانان حزب کمونیست) و شروع فعالیت های سیاسی و حزبی ۲۳، ارزیاب کشاورزی و اشتغال در تعاونیهایی «سوردلوفسک» در اورال و نیز روسیه سفید اواخر دهه ۲۰، عضویت کامل در حزب کمونیست ۳۱، سپس ماموریت ادامه تحصیلات عالی در رشته مهندسی صنایع در زادگاهش ۳۱، رئیس مدرسه عالی صنایع فلزی شهر زادگاهش (پس از پایان تحصیلات عالی اش)، کارشناس حفاظت محیط زیست، دبیر حزب کمونیست اکراین در مرکز اوبلاست (ایالت) «دنپرو تیروفسکی» و نیز مسئول تبلیغات حزب ۳۸-۴۱ (در خلال همین دوران «نیکیتا خروشچف» دبیر اول حزب کمونیست اکراین بود (۱۹۳۸-۱۹۴۷) و برژنف همکاری نزدیکی با وی داشت. وظیفه خروشچف بنا به دستور استالین این بود که یک تصفیه دامنه دار در درون شعبه منطقه ای حزب انجام دهد، در خلال «جنگ کبیرمیهنی» ارتقا به درجه سرهنگی و کمیسر سیاسی ارتش جنوبی اکراین ۴۱-۴۵، پیر ورشته ای از تصفیه های جدید انتخاب به عنوان رئیس اوبلاست منطقه ۴۶-۴۹، انتخاب به عنوان ع. «شورای عالی» (پارلمان دولتی شامل دو مجلس «شورای اتحاد» و «شورای ملیت ها») از منطقه «نپروپترووسک» ۵۰، بنا به فراخوانی خروشچف اشتغال موقت در بخش کشاورزی کمیته مرکزی حزب کمونیست در مسکو، سپس رهبر حزب کمونیست جمهوری «مولداوی» (که اخیراً از رومانی جدا شده بود) ۵۳، نامزد عضویت در «پولیت بورو» (دفتر سیاسی حزب) از سوی استالین در خلال کنگره نوزدهم حزب اکتبر ۵۲، در شمار مشاوران نزدیک استالین ۵۲-۵۳، مدت کوتاهی قبل از مرگ استالین (مارس ۱۹۵۳) انتخاب به عنوان ع. کمیته مرکزی حزب کمونیست ۵۳، پس از فوت استالین و شروع موج «استالین زدایی» در شوروی کنار

گذاشتن از دو سمت مهم «نامزدی» پولیت بورو و نیز عضویت دبیرخانه (در مدت ۴۸ ساعت) ۵۳، پس از مدتی با توجه به دوستی و همکاری نزدیکش با خروشچف، شروع دوره جدید فعالیت های سیاسی - حزبی وی و سرپرست اجرای برنامه های کشاورزی در جمهوری قزاقستان ۵۴-۵۶، سپس فراخوانی به مسکو و مجدداً نامزد عضویت در پولیت بورو و عضویت در دبیرخانه و کمیته مرکزی حزب (مسئولیت نظارت بر روابط احزاب کمونیست خارجی و نیز هماهنگ کردن برنامه های جدید فضایی و موشکهای هسته ای شوروی) ۵۶-۵۷، انتخاب به عنوان ع. کامل پولیت بورو در جریان پلنوم ژوئن ۱۹۵۷ کمیته مرکزی، ضمناً معاون اداره نظارت بر امور حزب کمونیست در فدراسیون شوروی ۵۷-۶۰، دستیار و مشاور ارشد خروشچف (رهبر حزب کمونیست شوروی) ۵۷-۶۰؛ پس از شروع مخالفتی با خروشچف از سوی رقیبان وی، برکناری از سمت های عضویت در دبیرخانه و پولیت بورو ۶۰، سپس انتخاب به سمت تشریفاتی رئیس جمهوری ماه مه ۶۰ - ژوئیه ۶۴، معاون خروشچف (دبیر اول و رهبر حزب کمونیست) در امور حزبی ژوئیه - اکتبر ۶۴، رقابت با خروشچف و جانشین وی به عنوان دبیر کل و رهبر جدید حزب کمونیست ۱۵ اکتبر ۶۴، نوامبر ۸۲ (تازمان فوت)، افزایش قدرت و نفوذ سیاسی وی بویژه در مسائل سیاست خارجی، از جمله: تصمیم به تهاجم و دخالت نظامی شوروی در کشور چکسلواکی به منظور سرکوب روشهای لیبرالیستی و اصلاحی «الکساندر دوبچک» در آن کشور اوت ۶۸، اعلام «دکترین برژنف» (نظریه ای که پس از تهاجم نظامی شوروی به چکسلواکی وضع شد. به موجب آن شوروی باید سوسیالیسم را در هر کشوری که در داخل «امپراتوری شوروی» یا حوزه نفوذ آن قرار دارد حفظ کند و از آن دفاع نماید.) اوت ۶۸، در راستای مبارزه قدرت شدید با رقیبانش ترتیب تدوین و تصویب یک قانون اساسی جدید بهار ۷۷، پیرو آن مجدداً رئیس جمهوری و نیز دبیر کل حزب (و تبدیل شدن به قدرت برتر و مسلط شوروی) ماه مه ۷۷ - نوامبر ۸۲، تصمیم به تهاجم نظامی گسترده به افغانستان و اشغال کامل آن کشور دسامبر ۷۹ (تاسال ۱۹۸۹ به طول انجامید)، در خلال سفر رسمی اش به هندوستان و طی یک سخنرانی در پارلمان آن کشور ادامه «دکترین برژنف» (شامل ۵ ماده مربوط به مسائل خلیج فارس) ۱۰

دسامبر ۸۰، فوت پیرو سخته قلبی در سن ۷۵ سالگی ۱۰ نوامبر ۱۹۸۲.

(توضیح: لئونید برژنف نماد نسل جدیدی از «کارگران-تکنیسین های» دوران استالین بود که پس از تصفیه اعضای قدیمی حزب در فاصله دو جنگ جهانی و بویژه در جریان «جنگ کبیرمیهنی» به سمت های رهبری سیاسی رسیدند و از نردبان ترقی به سرعت بالا رفتند.)

I- Brezhnev, Leonid Ilyich

برژینسکی، زبگنیو، ک. ۱: ف. ل. اجتماعی، دک. علوم سیاسی؛ استاد دانشگاه، نظریه پرداز سیاسی و سیاستمدار آمریکایی (لهستانی تبار)؛ ت. ۲۸ مارس ۱۹۲۸ در ورشو (لهستان)، نج. داه. مک گیل (کانادا)، و هاروارد (آمریکا).

مهاجرت به آمریکا به همراه خانواده اش ۳۸، مدرس علوم سیاسی و ع. پژوهشی «مرکز مطالعات شوروی» وابسته به دا. هاروارد ۵۳-۵۶، استادیار حکومت و نیز ع. وابسته پژوهشی مرکز مطالعات شوروی وابسته به «مرکز مطالعات مسائل بین المللی» دا. هاروارد ۵۶-۶۰، دانشیار حقوق عمومی و حکومت در دا. کلمبیا ۶۰-۶۲، استاد در دا. کلمبیا ۶۲-۸۹ (در مرخصی: ۶۸-۶۸، و ۷۷-۸۱)، و مدیر موسسه پژوهشهای مسائل کمونیسم ۶۱- (در مرخصی: ۶۶-۶۸، و ۷۷-۸۱)، ع. شورای سیاستگزاری وزارت امور خارجه ۶۶-۶۸، ع. کمیته ارشاد و هدایت، ع. کت. شهروندان جوان جانسن ۶۴، مدیر ستاد مشترک سیاست خارجی تحت نظر «هوبرت همفری» (معاون رئیس جمهوری) ۶۸، دستیار رئیس جمهوری (جیمی کارتر) در امور امنیت ملی ۷۷-۸۱، اعلام نظریه «طاق بحران» در رابطه با امنیت خلیج فارس پس از انقلاب اسلامی ایران ۷۹، مشاور «مرکز مطالعات بین المللی استراتژیک» در واشنگتن دی. سی. ژانویه ۸۱-، در حال حاضر استاد سیاست خارجی آمریکا در «مدرسه عالی مطالعات پیشرفته بین المللی» وابسته به دا. جان هاپکینز، ع. آکادمی هنر ها و علوم آمریکا ۶۹-، ع. شورای امنیت ملی آمریکا ۷۷-۸۱، ع. «شورای روابط خارجی» در نیویورک، ع. هیات امضاء خانه آزادی بورسیه

«گانهایم» ۶۰، بورسیه بنیاد فورد ۷۰، دریافت مدال آزادی رئیس جمهوری ۸۱، دریافت درجه دک. افتخاری از کالج «آلیانس» ۶۶، از کالج «هولی کراس» ۷۱، از دا. «فورد هام» ۷۹، از کالج ویلیامز ۸۶، از دانشگاه جرج تاون ۸۷، از دا. کاتولیک دوبلین ۹۰، از دا. ورشو ۹۱.

آثار: از جمله: کنترل های سیاسی در ارتش شوروی ۵۴، تصفیه دائمی: سیاست در توتالیتاریسم شوروی ۵۶، دیکتاتوری توتالیتار و اتو کراتیک (تالیف مشترک) ۵۷، بلوک شوروی: اتحاد و چالش ۶۰، ایدئولوژی و قدرت در سیاست شوروی ۶۲، آفریقا و جهان کمونیسم (ویرایشگر و نویسنده مقاله) ۶۳، قدرت سیاسی: ایالات متحده آمریکا- اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (تالیف مشترک) ۶۶، شق تقسیم و تجزیه: در راه مفهومی گسترده تر از نقش آمریکا در اروپا ۶۵، منازعه تغییر و تحول در سیاستهای شوروی (ویرایشگر و نویسنده مقاله) ۶۹، بین دو عصر: نقش آمریکا در عصر تکنولوژی و ارتباطات ۷۰، شکوفایی شکننده: بحران و تغییر و تحول در ژاپن ۷۲، قدرت و اصول ۸۳، نقشه بازی ۸۶، سقوط ۸۴ (تالیف مشترک، انتشار ترجمه فارسی ۱۳۶۲)؛ توطئه در ایران، دو برداشت از یک متن (تالیف مشترک با سایرنس ونس، ترجمه به فارسی ۱۳۶۲)؛ سقوط شاه، جان گروگانها و منافع ملی (ترجمه به فارسی ۱۳۶۲)؛ خاطرات (ترجمه به فارسی با عنوان: خاطرات برژینسکی مشاور امنیت ملی کارتر، ۱۳۶۲)، سیاست خارجی آمریکا در خاور میانه (۱۹۷۶-۱۹۸۸) (ترجمه فارسی ۱۳۶۸)، شکست بزرگ: تولد و مرگ کمونیسم در قرن بیستم ۸۹، خارج از کنترل ۹۳. به اضافه تعداد زیادی مقاله در زمینه های گوناگون سیاسی و سیاست بین الملل.

I-Brzezinski, Zbigniew K.

برکت، جمال الدین: ل. حقوق، ل. ادبیات، دیپلمات مصری، ت. ۱۸ فوریه ۱۹۲۱ در قاهره، نج. دا. قاهره، دن. حقوق بین الملل لاهه، کا. آوریل دا. آکسفورد. دبیر سوم سفارت مصر در لندن ۵۰-۵۲، خدمت در اداره سیاسی وزارت امور خارجه ۵۳-۵۵، دبیر مذاکرات مربوط به قرار داد انگلستان- مصر ۵۴، سرکنسول مصر در شهر

حلب سوریه ۵۵-۵۸، مشاور سفارت مصر در واشنگتن دی. سی. (آمریکا) ۵۸-۶۰، مسئول اداره آموزش ضمن خدمت وزارت امور خارجه ۶۱-۶۳، ع. کمیته کارشناسان سازمان اتحاد و آفریقا در شهر آدیس آبابا ۶۳-۶۴، سفیر در اوگاندا ۶۴-۶۸، همچنین سفیر در بوروندی ۶۸، سفیر در فنلاند ۶۸-۷۳، دستیار مشاور رئیس جمهوری (انور سادات) در امور امنیت ملی ۷۳-۷۴، رئیس اداره روابط فرهنگی و همکاریهای فنی وزارت امور خارجه ۷۵، سفیر در عراق ژانویه ۷۶-۷۷ (روابط دیپلماتیک بین دو کشور در دسامبر ۷۷ به علت مسافرت انور سادات به اسرائیل قطع شد)، مدیر موسسه مطالعات دیپلماتیک وزارت امور خارجه (در قاهره) ۷۹-۸۰، دریافت نشان جمهوری ۵۴ و ۶۴، نشان لیاقت (مصر) ۵۸ و ۷۳، نشان لیاقت (سوریه) ۵۸، نشان شیر (فنلاند) ۷۳.

آثار: وضعیت بیگانگان در مصر ۴۹، فرهنگ اصلاحات (ترمیمولوژی) سیاسی (به انگلیسی و عربی) ۶۱.

برک، ژاک: دک. ادبیات، جامعه شناسی فرانسوی (شرق شناسی) ت. ۴ ژوئن ۱۹۱۰، تج. دا. الجزیره و دا. سوربن پاریس.

کارمند اداری در مراکش (قبل از استقلال مراکش)، کارشناس سازمان یونسکو در مصر ۵۳-۵۵، مدیر مطالعات موسسه پژوهشهای جهانی سوربن ۵۵-، اس. تاریخ اجتماعی اسلام معاصر در «کالج دو فرانس» ۵۶-، دریافت نشان از مراکش، دریافت نشان شوالیه لژیون دونور و نشان نخل های علمی از فرانسه، نشان لیاقت از سوریه و تونس.

آثار: ساختار اجتماعی جهان (۵۵)، اعراب (۵۷)، اعراب امروز و فردا (۶۰)، مغرب وارد منازعه می شود (۶۲)، خلع مالکیت جهانی (۶۴)، مصر، امپریالیسم و انقلاب (۶۷)، شرق دوم (۷۰)، زبان اعراب معاصر (۷۴)، دوران مغرب (۷۸).

برک، نور الله: هنرمند ترک، ت. ۱۹۰۶، تج. آکا. هنرهای زیبا در استانبول، آکا. پاریس و استودیوهای لگر و لوته در پاریس.

مدرس و مدیر سابق آکا. هنرهای زیبا در استانبول، شرکت در نمایشگاه بین المللی هنر سازمان یونسکو در پاریس

۴۷، شرکت در نمایشگاه هنر ترکیه (موزه سرنوشتی) در پاریس ۴۷، شرکت در نمایشگاه هنر ترکیه در آمستردام ۴۸، شرکت در نمایشگاه انجمن هنر تورین ۵۰، شرکت در نمایشگاه نقاشی معاصر ترکیه در گالری هنری دا. نیویورک ۷۱، شرکت در نمایشگاه نقاشان معاصر ترک (سازماندهی یونسکو) در پاریس ۷۴؛ ع. کمیسیون بین المللی کارشناسان دولتی امور هنری شورای اروپا در استراسبورگ ۶۹-۷۲.

آثار: انتشار تعدادی کتاب در زمینه های هنری، نقاشی، مجسمه سازی.

برگر، مور: دک. جامعه شناسی، پژوهشگر و نویسنده آمریکایی، ت. ۲۵ ژوئن ۱۹۱۷، تج. دا. کلمبیاد نیویورک.

استاد یار دا. پرینستون ۵۲-۵۸، دانشیار ۵۸-۶۱، استاد جامعه شناسی ۶۲-، مدیر برنامه مطالعات خاور نزدیک در دا. پرینستون ۶۲-۶۸ و ۷۳-۷۷، ع. و سپس رئیس «کمیته مشترک خاور نزدیک و خاورمیانه» شورای انجمن های علمی و شورای پژوهشهای علوم اجتماعی ۶۲-۶۹، مشاور آموزش و پرورش آمریکا ۶۵-۶۸، ع. هیات رئیسه «مرکز پژوهشهای آمریکا» در مصر (رئیس مرکز ۷۴-۷۸)، ع. «موسسه پژوهشهای آمریکا» در ترکیه ۶۴-، رئیس انجمن مطالعات خاورمیانه ۶۷، رئیس شورای مطالعات بین المللی و منطقه ای دا. پرینستون ۶۸-۷۷، رئیس گروه جامعه شناسی ۷۱-۷۴.

آثار: عدالت از راه قانون (۵۲ و ۶۷)، بوروکراسی و جامعه در مصر معاصر (۵۷)، دنیای عرب معاصر (۶۲)، ادبیات و منشور ملی (۶۴)، اسلام در مصر معاصر (۷۰)، واقعیت و دنیای خیالی: داستان و علوم اجتماعی (۷۷)، ویرایشگر: مادر شهر جدید در دنیای عرب (۶۳)، مترجم و تنظیم کننده (به همراه دیگران): شرح قرآن، تاریخ اولین متن ثبت شده (۷۵).

مقاله ها: تعداد زیادی مقاله منتشر شده در مجله های علمی و دائرة المعارف ها.

برنز، نورمن^۱: ف. ل. اقتصاد، اقتصاددان و دانشگاهی آمریکایی، ت. ۱۴ نوامبر ۱۹۰۵، تج. دا. ویتنبرگ در اوهایو، دا. ییل (آمریکا) و دا. مونپلیه در فرانسه.

استاد یار اقتصاد در دا. آمریکایی بیروت ۲۹-۳۲،

مشاور در امور جنوب لبنان و نوسازی جنگی ۸۴-۸۹؛ وزیر منابع آب و برق، وزیر مسکن و تعاونی ۸۹-۹۰، وزیر کشور ۹۰-۹۲، رئیس و سخنگوی پارلمان لبنان اکتبر ۹۲- تاکنون (۹۷).

البزاز، عبد الرحمن: دک. حقوق، سیاستمدار، استاد، و مدیر عراقی، ت. ۲۰ فوریه ۱۹۱۳، تح. دا. بغداد و «کینگز کالج» لندن.

دبیر آموزش و پرورش عراق ۳۹-۶۳، اس. حقوق و نیز رئیس دانشکده حقوق دا. بغداد ۵۵-۵۹، اس. «ملی گرای عرب» در موسسه مطالعات عالی عرب وابسته به «اتحادیه عرب» ۵۹-۶۳، سفیر در انگلستان ۶۳-۶۵، دبیر کل سازمان (مصر) ۶۳، سفیر در انگلستان ۶۳-۶۵، معاون نخست وزیر و کشورهای صادر کننده (اوپک) ۶۴-۶۵، معاون نخست وزیر و امور خارجه و نیز کفیل وزیر نفت سپتامبر ۶۵- نخست وزیر عراق (دردوران حکومت عبدالرحمن عارف) سپتامبر ۶۵- اوت ۶۶، دستگیری و محکوم به زندان طویل المدت پس از کودتای بعثی ها به رهبری ژنرال احمد حسن البکر نوامبر ۶۸-.

آثار: قانون زمین در عراق ۴۰، اصول تاریخ عمومی حقوق ۴۰، عراق: از قیمومت تا استقلال ۵۴، اصول قضاوت حقوقی ۵۵، تبادل آراء درباره حقوق و حقوق اسلامی ۵۸، از روح اسلام ۵۹، صفحاتی از گذشته های نزدیک ۶۰، از الهام غریب ۶۱، حکومت واحد و حکومت فدرال ۶۱، بررسیهای در ملی گرایی عرب ۶۲ (ج ۲: این است ملی گرایی ما ۶۴).

بزرگ علوی ← علوی، بزرگ

بستانی، الی: ل. حقوق، حقوقدان و دیپلمات لبنانی، ت. ۲۰ اوت ۱۹۱۸، تح. دا. سن ژوزف (فرانسوی) در بیروت. رئیس دفتر ریاست جمهوری لبنان ۴۲، مسئول واحد جوانان دفتر ریاست جمهوری ۴۳، دبیر سفارت لبنان در فرانسه ۴۴-۴۵، رئیس اداره قوانین در وزارت دادگستری، کنسول سفارت لبنان در رم (ایتالیا) ۵۶-۵۸ و نیز ۶۲-۶۴، کنسول در مادرید (اسپانیا) ۵۸-۶۰، کنسول در لندن ۶۰-۶۲، رئیس اداره دعوای حقوقی وزارت امور خارجه ۶۴-۶۶، سفیر

کارشناس اقتصادی امور تجارت خارجی دولت در کمیسیون تعرفه های آمریکا، مدیر موسسه خدمات خارجی وزارت امور خارجه، مدیر بخش خاور نزدیک و جنوب آسیا در مؤسسه همکاریهای وزارت خارجه، مشاور اقتصادی آژانس کار و رفاه اجتماعی سازمان ملل در بیروت، مدیر هیات های عملیاتی ایالات متحده در «امان» (اردن) در خلال سالهای ۳۴-۶۱؛ رئیس دانشگاه آمریکایی بیروت ۶۱-۶۵، معاون «بنیاد موسی عالمی جریکو» در واشنگتن دی. سی.، ع. هیات مدیره مو. «مطالعات خاورمیانه» در واشنگتن، دریافت دکترای افتخاری حقوق از دا. وتینبرگ، دریافت نشان درخت سدر از لبنان ۶۵.

آثار: تعرفه های سوریه ۳۳، بودجه دولتی کشور های خاورمیانه (ویرایشگر) ۵۶، طراحی و برنامه ریزی توسعه اقتصادی در دنیای عرب ۵۹، چالش آموزش در کشورهای در حال توسعه ۷۳.

1- Burns, Norman

برنشتین، پرتز: تاجر، روزنامه نگار و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۲ ژوئن ۱۸۹۰ در هلند، تح. در هلند. تاجر در هلند ۱۳-۳۵، دبیر سازمان یهودیان هلند ۲۲، رئیس سازمان مذکور ۳۰-۳۴، دبیر هفته نامه «صهیونیستهای هلند» ۲۴-۳۰، سر دبیر نشریه «هابوکر» ۳۷-۴۵، و نیز ۵۷-، ع. اجرایی آژانس یهود و رئیس بخش تجارت و صنعت ۴۶-۴۸، وزیر تجارت، صنایع و بازرگانی دولت موقت اسرائیل ۴۸-۴۹، وزیر بازرگانی و صنایع دسامبر ۵۲-۵۵، رئیس سازمان مشترک صهیونیسم در اسرائیل ۴۴-۴۷، و ۴۹-، رئیس حزب کارگر ۶۱-، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ۴۹-۶۵، نامزد ریاست جمهوری اسرائیل ۶۳.

آثار: چند کتاب به زبان آلمانی درباره مسئله یهود و مشکلات آنان منتشره در سالهای ۲۶-۳۵.

بری، نبیه: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار و حقوقدان لبنانی، ت. ۱۹۳۹ در «تینین». رهبر «جنش امل شیعه» ۷۸-، ع. «جبهه نجات ملی» ۸۴-؛ وزیر منابع آب و برق، وزیر دادگستری، وزیر

در سنگال ۶۶-۷۱؛ همزمان سفیر آکرو دیته در مالی، گینه و گامبیا؛ رئیس اداره روابط بین الملل وزارت امور خارجه ۷۱، سفیر لبنان در جمهوری خلق چین ماه مه ۷۲، دریافت نشان رسمی شایستگی جمهوری (ایتالیا) ۵۸، نشان فرماندهی شایستگی فردی (اسپانیا) ۶۰، نشان ملی مامور اعظم (سنگال) ۷۱.

آثار: مجموعه قوانین لبنان... (۷ ج)، مجموعه قراردادها (۲ ج)، قانونگذاری لبنان ۱۹۵۴-۱۹۵۶، تعداد زیادی مقاله در نشریات ادواری و مجله های علمی لبنان.

بستانی، فؤاد افرام: دک. ادبیات، پژوهشگر و متفکر لبنانی، ت. ۱۵ اوت ۱۹۰۶، نج. کالج «دیر القمر» ودا. سن ژوزف (فرانسوی) در بیروت.

مدرس ادبیات عرب درموسسه های اسلامی و نیز تاریخ تمدن عرب در موسسه ادبیات شرق ۳۳، مدیر دانشکده نرمال ۴۲-۵۳، اس. تاریخ و تمدن خاور نزدیک در موسسه علوم سیاسی ۴۵-۵۵، اس. ادبیات عرب و نیز فلسفه اسلامی و تاریخ عرب در آکا. هنرهای ظریفه لبنان ۴۷-۵۳، رئیس دا. لبنان ۵۳-۷۰، دبیر کل کمیسیون ملی یونسکو شعبه لبنان ۴۸-۵۵، دبیر کل کمیسیون بین المللی ترجمه آثار کلاسیک ۴۹-، ع. آکا. لبنان؛ دریافت دکترای افتخاری از دها. لیون ۵۷، و آستین تگزاس ۵۸، و جرج تاون در واشنگتن دی. سی. ۵۸؛ دریافت مدال ها و نشانهایی از: لبنان، فرانسه، واتیکان، اسپانیا، ایتالیا، ایران، تونس، مراکش و سنگال.

آثار: کتابهایی در زمینه ادبیات و تمدن عرب و از جمله: المعانی الحديث (۵ ج) (۴۶-۵۰)، دائرة المعارف عرب (۱۲ ج) (۵۶-۷۸)، و غیره.

بشاره، عبدالله یعقوب: دیپلمات کویتی، ت. ۱۹۳۶، نج. دا. قاهره، کا «بالول»؛ آسفورد، ودا. سنت جان نیویورک. دبیر دوم سفارت کویت در تونس ۶۳-۶۴، رئیس دفتر وزیر امور خارجه کویت ۶۴-۷۱، نم. دائم کویت در سازمان ملل سپتامبر ۷۱-۸۱، و همزمان سفیر غیر مقیم کویت در برزیل و آرژانتین ۷۴-۸۰، ع. هیات نم. اعزامی کویت به کنفرانسهای بین المللی متعدد، دبیر کل شورای همکاری خلیج

فارس ماه مه ۸۱-۹۶.

البشیر، سرلشگر عمر حسن احمد: نظامی و سیاستمدار و سودانی، نج. فارغ التحصیل دانشکده افسری سودان.

سرگرد سابق ارتش سودان، انجام کودتای نظامی و سرنگونی حکومت صادق المهدي (ر. ک.) در کودتای مورخ ۳۰ ژوئن ۱۹۸۹، رئیس شورای فرماندهی انقلاب برای نجات ملی، نخست وزیر و وزیر دفاع سودان ۸۹-۹۳، انتصاب از سوی شورای (۱۲ نفره) انقلاب سودان به عنوان رئیس جمهوری کشور اکتبر ۹۳-۹۶، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری سودان در انتخابات ریاست جمهوری مارس ۹۶-.

بصر، محمد عبدالرحمن: دک.. روحانی مصری، ت. ۱۹۱۰، نج. دا. لندن در انگلستان.

رئیس سابق آکا. پژوهشهای اسلامی در قاهره، و مدیر مرکز فرهنگی اسلامی در واشنگتن دی. سی. (آمریکا)، وزیر اوقاف و وزیر مشاور با حفظ مسئولیت اداره امور دانشگاه الازهر اکتبر ۷۸-ژانویه ۷۹، مفتی اعظم دا. الازهر ژانویه ۷۹-.

بغدادی، عبداللطیف: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۷، نج. در قاهره، و دانشکده افسری قاهره.

مدرس دروس نظامی و هوایی و گاهی اوقات فرمانده نظامی قاهره و فرودگاه نیل غربی، وزیر جنگ مصر (در دوران عبدالناصر) ۵۳-۵۴، وزیر مسائل شهری و شهرداری ها ۵۴-۵۷، معاون ریاست جمهوری «جمهوری متحده عربی» (پس از اتحاد مصر و سوریه) ۵۸-۶۱، وزیر برنامه ریزی ۵۸-۶۲، سر پرست تولیدات صنعتی و همزمان وزیر خزانه داری کشور ۶۱-۶۲، ع. شورای ریاست جمهوری کشور ۶۲-۶۴.

بکداهش، خالد: سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۱۲، نج. موسسه حقوق دمشق.

ع. مجلس سوریه ۵۴-۵۸، دبیر کل حزب کمونیست سوریه، خود تبعیدی به اروپای شرقی ۵۸-۶۶، بازگشت به سوریه و همکاری با حکومت بعثی سوریه آوریل ۶۶، استعفا از

سمت دبیر کلی حزب کمونیست سوریه (به دلیل بیماری) و انتخاب مجدد ۶۸، ع. کمیته مرکزی جبهه مترقی ملی سوریه ۷۲-.

بکر، الرشید الطاهر: ل. حقوق، سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۳۰ در کرکوج، ت.ج. ۵۰. خارطوم.

وکیل سابق دعاوی، دستگیر و زندانی شدن به خاطر فعالیت های مخالف رژیم ژنرال ابراهیم عبود (ر.ک.) ۵۸-۶۴، وزیر منابع دامی، و سپس وزیر دادگستری اکتبر ۶۵، سفیر در لیبی ۷۲-۷۴، شروع مجدد انجام خدمات حقوقی اکتبر ۷۴، ع. انتصابی دفتر سیاسی اتحادیه سوسیالیست سودان و نیز دبیر اتحادیه کشاورزان در اتحادیه سوسیالیست سودان ۷۲، معاون دبیر کل سازمانهای منطقه ای اتحادیه سوسیالیست سودان ژانویه ۷۴، وزیر منابع دامی و سپس وزیر دادگستری ۷۴، سخنگو و رئیس مجلس ملی خلق سودان ۷۴-۷۶، معاون دوم رئیس جمهوری سودان اوت ۷۶-۷۹، نخست وزیر ۷۶-۷۷، وزیر امور خارجه سپتامبر ۷۷-۷۹، رئیس مجلس ملی خلق سودان ۷۹.

البکر، فیلد مارشال احمد حسن: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۱۴، ت.ج. دن. نظامی.

خدمت نظامی در ارتش ۳۶-۵۸، فرمانده تیپ اول پیاده ۵۷، بازنشستگی اجباری از خدمت نظامی ۵۸، نخست وزیر عراق فوریه ۶۳ و نوامبر ۶۳، معاون رئیس جمهوری عراق نوامبر ۶۳-ژانویه ۶۴، سفیر ژانویه-سپتامبر ۶۴؛ رئیس جمهوری عراق؛ نخست وزیر و فرمانده کل نیروهای مسلح ژوئیه ۶۸-ژوئیه ۷۹؛ رئیس شورای فرماندهی عراق ژوئیه ۶۸-ژوئیه ۷۹، وزیر دفاع ۷۳-۷۷، ارتقا به درجه فیلدمارشالی (سپهبد) ۶۹، کناره گیری از قدرت ظاهراً به خاطر بیماری ژوئیه ۷۹ (کودتای سفید)، امضای «منشور اقدام مشترک ملی» با حافظ اسد رئیس جمهوری سوریه در راه یکپارچه کردن دو کشور عراق و سوریه، ترتیب تشکیل نهمین اجلاس سران کشورهای عرب در بغداد باهدف ابراز مخالفت کشورهای عرب با «قرار داد کمپ دیوید» (منعقد بین مصر و اسرائیل در سال ۱۹۷۹)، فوت ۸۲.

بگین، مناحیم: ف.ل. حقوق قضایی، رهبر صهیونیستی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۶ اوت ۱۹۱۳ در «برست لیتوسک» (در حال حاضر برست) روسیه تزاری، ت.ج. متوسطه و عالی در لهستان (۱۵. ورشو).

ع. گروه سازمان جوانان چپ گرای «هاشومیر هاتزایر» در ورشو در سن ۹ سالگی، ترک گروه مذکور (در سن ۱۶ سالگی) و ع. و فعالیت در «نهضت جوانان یهود» لهستان (بیتار) و کسب مسئولیت هایی در آن ۲۹-، رئیس گروه «بیتار» در چکسلواکی ۳۶، رئیس و فرمانده گروه «بیتار» در لهستان (با ۷۰۰۰ نفر عضو) ۳۹-، اعزام به اردوی کار اجباری سیبری توسط وزارت کشور شوروی ۴۰-۴۱، آزادی از دوران اسارت در اردوی کار (بر اساس موافقت نامه استالین-شیکورسکی) و سپس پیوستن به ارتش لهستان و اعزام به سرزمین فلسطین ۴۲، فرمانده کل گروه تروریستی و ضد فلسطینی «ایرگون تسوای لویمی» (Irgun Zvi Leumi) ۴۳، رهبری عملیات چریکی-تروریستی زیر زمینی علیه فلسطینی ها و حکمرانان انگلیسی در فلسطین ۴۳-۴۸، ع. کمیته های امور خارجه و امنیت، و نیز حقوقی و قانون اساسی کنست (پارلمان اسرائیل)، رهبر جناح مخالف (حیروت) در کنست ۴۸-۶۷، و ۶۹-۷۷، بنیانگذار و رئیس گروه (حزب) «هروت لیبرال» (نهضت آزادی) ۴۸-، وزیر مشاور ۶۷-۶۹، رئیس مشترک حزب لیکود ۷۳-، رهبر جناح سیاسی جدید «گاحال» (پیرو ائتلاف با لیبرال ها) آوریل ۶۵-، پیروزی حزب لیکود (به رهبری بگین) بر حزب کارگر پس از ۳۰ سال حاکمیت سیاسی آن حزب (کارگر) ۱۷ ماه مه ۷۷، نخست وزیر ژوئن ۷۷-سپتامبر ۸۳، پیروزی مجدد بر حزب کارگر در انتخابات عمومی کشور ژوئیه ۸۱، امضای قرار داد کمپ دیوید در آمریکا با انور السادات رئیس جمهوری مصر و جیمی کارتر (به عنوان شاهد) رئیس جمهوری آمریکا سپتامبر ۷۸، استعفا از سمت نخست وزیری و کناره گیری از صحنه سیاست سپتامبر ۸۳، امضای قرار داد صلح با مصر در واشنگتن (موافقت با اعاده مجدد صحرای سینا به مصر) ۲۶ مارس ۷۹، دریافت درجه دکترای افتخاری ادبیات از دا. «یشیو» نیویورک ۷۸، دریافت جایزه «صلح نوبل» به طور مشترک با انور السادات (ر.ک.) (به خاطر انعقاد قرار داد صلح کمپ دیوید (در آمریکا) ۷۸.

آثار: قیام (مربوط به فعالیت های تروریستی زیر زمینی در فلسطین) (چاپ تجدید نظر شده به زبان انگلیسی و منتشره در نیویورک، سال ۷۷)، خاطرات شخصی فرماندهی گروه ایرگون تسوای لویی ۴۹، شبهای سپید (مربوط به دوران زندان و اسارت در اردوگاه کار اجباری در شوروی) (انتشار به زبان انگلیسی در نیویورک، سال ۷۹)، بهمترت ۷۸، از تروریسم تا حکومت، فرماندهی ارتش اسرائیل.

بلخوجه، طاهر: مهندس کشاورزی، سیاستمدار تونس، ت. ۳ ژوئن ۱۹۳۱ در وردیه، تح. مدرسه عالی کشاورزی در تونس.

ع. فعال حزب «نئودستور» (در حال حاضر: حزب سوسیالیست دستور) ۴۷-، در حال حاضر ع. کمیته مرکزی حزب یادشده، مهندس کشاورزی ۵۶، دبیرکل اتحادیه مشترک دانشجویان تونس ۵۷-۵۹، ع. هیات نم. تونس در مجمع عمومی سازمان ملل ۵۹، مسئول دفتر سیاسی حزب نئودستور ویزه دانشجویان ۵۹، رئیس کنفدراسیون دانشجویان آفریقای شمالی ۵۹، رئیس انجمن بین المللی دانشجویان کشاورزی ۵۸، وزیر امور خارجه ۶۰، وزیر مختار و کاردار سیاسی در پاریس ۶۱؛ سفیر در گینه، ساحل ایوری، مالی، موریتانی، سنگال ۶۱-۶۶؛ وزیر برنامه ریزی و اقتصاد ملی ۶۶، رئیس سازمان امنیت ملی ۶۷، سفیر در سنگال ۶۹، سفیر در اسپانیا ۷۰، وزیر کشاورزی ۷۰، وزیر امور جوانان و ورزش ۷۰، سفیر در واتیکان ۷۱، همچنین نماینده دائم تونس در ژنو ۷۱، وزیر کشور مارس ۷۳-۷۷، سفیر تونس در جمهوری فدرال آلمان، وزیر اطلاعات ۸۱-۸۴، زندگی در تبعید در فرانسه، بازگشت به کشور از تبعید ۸۹، دریافت حمایل بزرگ، دریافت نشان استقلال، نشان جمهوری تونس، و دریافت تعدادی مدال از کشورهای خارجی.

بل، سرهارولد ادیس: ف. ل. د. ک. ادبیات، د. ک. حقوق، مصر شناس انگلیسی، ت. ۲ اکتبر ۱۸۷۹، تح. داها. آکسفورد، برلین، و هال (انگلستان).
معاون بخش دست نوشته ها و کتابهای خطی در موزه انگلستان ۱۹۰۳-۱۹۲۷، معاون موزه ۲۷، و بعداً رئیس موزه

انگلستان ۲۹-۴۴، مدرس افتخاری مصرشناسی در دا. آکسفورد ۳۵-۵۰، ع. افتخاری «کالج اوریل» آکسفورد ۳۶-، دبیر افتخاری «اج. حفاریهای مصر» ۲۳-۲۷، معاون اج. مذکور ۴۵-، معاون «اج. توسعه مطالعات یونان باستان» ۳۲-، معاون «اج. اسناد انگلستان» ۳۲-۴۴، رئیس «اج. توسعه مطالعات روم باستان» ۳۷-۴۵، معاون اج. مذکور ۴۵-، رئیس آکادمی انگلستان ۴۶-۵۰، رئیس «اج. بین المللی مصر شناسان» ۴۷-۵۶، رئیس افتخاری اج. مذکور ۵۶-، رئیس افتخاری «سیمرودوریان» ۴۷-۵۳، معاون اج. مذکور ۵۳-، معاون شورای بین المللی مطالعات فلسفه و علوم انسانی ۴۹-۵۲، ع. پیوسته موسسه مصر شناسی ۶۵-، دریافت درجه دک. افتخاری ادبیات از داها. ویلز، میشیگان و بروکسل، دک. افتخاری حقوق از دا. لیورپول انگلستان.

آثار: کاتالوگ پاپیروس های یونانی در موزه انگلیس (ج ۳ باهمکاری سرفردریک کنیون، ج ۴ و ۵)، یهودیان و مسیحیان در مصر ۲۴، وادی سرجا (باهمکاری و. ای. کرام) ۲۲، باقیمانده های یک انجیل ناشناخته (باهمکاری ت. سی. اسکیت) ۳۵، کاتالوگ توصیفی پاپیروس های یونانی در مجموعه ویلفرد مرتون (ج. اول باهمکاری سی. اج. رابرتز) ۴۸، ج ۲ (باهمکاری ریس و بارنز) ۵۹، مصر از اسکندر کبیر تا مقابله اعراب ۴۸، اشعار ولزی (باهمکاری سی. سی. بل) ۱۳، اشعار قرن بیستم ولز در شعر انگلیسی (باهمکاری سی. سی. بل) ۲۵، توسعه شعر و شاعری ولزی ۳۶، نیایش ها و اعتقادات در مصر دوران یونانی-رومی ۵۴، بحران عصر ما و سایر گزارشها ۵۵، و تعدادی دیگر از کتابهای شعر و داستان و امور باستانشناسی و تاریخی به زبانهای انگلیسی و آلمانی.

ترجمه ها: تاریخ ادبیات ولز (نوشته توماس پری) ۵۵، آرشیو آیینانوس (باهمکاری دیگران) ۶۲.

بلفرج، احمد: سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۹۰۸، تح. داها. پاریس و قاهره.
دبیر کل حزب استقلال ۴۴، تبعید از مراکش به وسیله فرانسویها (در زمان استعمار فرانسه)، بازگشت به مراکش ۵۵، وزیر امور خارجه ۵۵-۵۸، نخست وزیر ماه مه - دسامبر ۵۸، سفیر سیار ۶۰-۶۱، نخست وزیر موقت ژوئن ۶۱، وزیر امور خارجه

۱۹۰۶ در دهکده «محمودیه» از نواحی «بحیره» (در یک خانواده مذهبی و محقق)، تح. «دارالعلوم» قاهره (مدرسه تربیت معلم).
در سنین جوانی ع. جمعیت ها و گروه های مذهبی، شرکت در فعالیتهای ضد استعمار انگلیس در مصر، تدریس در اسماعیلیه - ۳۴، تشکیل هسته مرکزی جمعیت مذهبی - سیاسی «اخوان المسلمین» در محل منزل وی با شرکت شش نفر از یارانش (حافظ عبدالمجید، احمد المصری، فؤاد ابراهیم، عبد الرحمن حسب الله، اسماعیل عز، وزکی المقریبي) مارس ۱۹۲۸ (در اسماعیلیه)، رهبر جمعیت اخوان المسلمین مارس ۲۸ - فوریه ۴۹؛ پس از تشکیل جمعیت: تعیین سه مرحله (۱) تبلیغ و توسعه، (۲) سازماندهی نیروها و (۳) انجام عملیات سازنده؛ عزیمت از اسماعیلیه به قاهره و تدریس در دوره متوسطه در آنجا ۳۴-۴۹، بروز اختلاف نظر اخوان المسلمین (حسن البناء) با دولت وقت ۳۹، توسعه جمعیت به ۵۰۰ شاخه و شعبه در نقاط گوناگون در سال ۳۹، پشتیبانی شدید از مقاومت اولیه فلسطین و اقدام به جمع آوری کمکهای مالی و اسلحه برای کمک به مقاومت و مبارزه فلسطینی ها در برابر صهیونیستها ۳۷، قصد شرکت در انتخابات پارلمانی مصر و سپس اعلام انصراف از آن (چرا که وی نمی خواست با شرکت رسمی در انتخابات مصر، خشم دولت را علیه جمعیت و نیروهای آن برانگیزد) ۴۲، توافق و سازش سیاسی میان جمعیت اخوان المسلمین و حزب وفد (حزب در رأس قدرت سیاسی) در خلال سالهای ج. ج. ۲ (۳۹-۴۵)، شرکت مستقیم وی و نیروهایش در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸، پیرویک رشته اقدامات تروریستی و بمب گذاری در مصر و نیز اتهام توطئه علیه امنیت کشور (از جمله ترور احمد ماهر نخست وزیر مصر، و بعداً سلیم ذکی رئیس سازمان امنیت مصر در ۴ دسامبر ۱۹۴۸) اعلام ممنوعیت و غیر قانونی بودن فعالیت جمعیت با فرمان «نقراشی» نخست وزیر وقت مصر ۸ دسامبر ۴۸، پیرو آن دستور مصادره اموال و داراییهای جمعیت و بازداشت، زندانی و اعدام صدها تن از اعضای جمعیت ۴۸، ترور و قتل «محمود فهمی نقراشی» نخست وزیر وقت به دست اعضای جمعیت ۲۸ دسامبر ۴۸، افزایش موج ترور دولتی علیه اعضای جمعیت ژانویه ۴۹، و بالاخره ترور و فوت «حسن البناء» توسط عوامل دولتی (احتمالاً به دستور ملک فاروق پادشاه وقت مصر) ۱۲ فوریه ۴۹.

۶۱- نوامبر ۶۳، نم. ویژه شخص پادشاه با رتبه وزارت ۶۳-ژوئن ۷۲.

بلقاسم، کریم: نظامی و سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۹۲۱.

درجه دار ارتش فرانسه، یاغی و متمرّد در الجزایر ۴۷-۵۷، ع. موسس «جبهه ملی آزادی بخش» ۵۴، فرمانده عملیات چریکی (علیه استعمار فرانسویان) منطقه قبلیه ۵۴-۵۷، اشتغال در اداره نخست وزیری در مسئولیت عمومی عملیات نظامی (قبل از استقلال الجزایر) ۵۸-۶۲، وزیر امور خارجه ۶۰-۶۱، وزیر کشور ۶۱-۶۲، رئیس هیات مذاکره کننده حکومت موقت الجزایر در مذاکرات ایوان ماه مه ۶۱، معاون نخست وزیر حکومت موقت الجزایر ۶۲، بعداً اقامت در ایتالیا.

بن-آهارون، اسحاق: سیاستمدار و مدیر اسراییلی، ت. ۱۷ ژوئیه ۱۹۰۶ در اتریش، تح. دبیرستان علوم سیاسی و اقتصادی برلین.

بنیانگذار مشترک «هاشومیر ها تزارییر» (ناظر جوان) در کشور رومانی ۲۸، مهاجرت به فلسطین ۲۸، بنیانگذار «کیوتس لیوات حیم»، دبیر شورای کارگران شهر تل آویو ۳۸-۳۹، ستوان ارتش انگلستان در ج. ج. ۲ و سپس زندانی جنگی ۴۱-۴۵، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ۴۹-۶۲، وزیر حمل و نقل ۵۹-۶۲، ع. کنست ۶۹، دبیر کل «هیستادروث» فدراسیون کارگری اسرائیل ۶۹-۷۳، ع. تعداد زیادی از هیات های نم. اسرائیل در کنگره های صهیونیستی، فعالیت در جنبش مقاومت صهیونیستها در دوران حکومت قیمومت انگلستان بر سرزمین فلسطین تا قبل از سال ۴۸ (سال تشکیل اسرائیل).

آثار: کتاب شجاعت متحول کردن.

جزوه ها: یک حکومت یهودی در رنج هایش، هیستادروث - یک قدرت قوی اخلاقی، اقدامات اساسی و سازنده در راه مهار تورم کنترل افزایش قیمت ها، به اضافه تعدادی دیگر.

البناء، شیخ حسن: د. تربیت معلم، مبارز انقلابی اسلامی، و بنیانگذار جمعیت «اخوان المسلمین» (مصری)، ت.

آثار : مذاکرات، دعوت ما، دعوت ما به شکل جدید، پیام کنگره پنجم، مشکلات ما.

البناء (ملقب به ابونضال)، صبری خلیل: ل.
مهندسی، سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۷ در «یافا» (فلسطین)، تح. در مدارس فرانسوی و اسلامی فلسطین، ومصر. زندگی به همراه خانواده اش در اردوگاه آوارگان فلسطین در غزه پس از شروع جنگ اول اعراب و اسرائیل (برای مدت چند ماه) ۴۸، زندگی و تحصیلات عالی در مصر، اشتغال به فعالیت‌های مهندسی در شرکت نفت آرامکو (شرکت نفت آمریکا - عربستان سعودی) در عربستان سعودی، طرفدار سازمان آزادی بخش فلسطین در اوایل دهه ۶۰، عضویت در سازمان چریکی «الفتح» (به رهبری یاسر عرفات) شاخه اردن، و سپس در عملیات چریکی - نظامی علیه اسرائیل از جمله عملیات قبل از جنگ ۱۹۶۷، شرکت در جنگ سوم اعراب و اسرائیل (ژوئن ۱۹۶۷) و «نبرد کرامه» (در اردن) ۶۸، همکاری و مشارکت در عملیات چریکی «گروه سپتامبر سیاه» علیه منافع اردن، اسرائیل و آمریکا (پس از کشتار فلسطینی‌ها توسط ارتش اردن در سپتامبر ۱۹۷۰)، رئیس کت. عالی ساف در بغداد ۷۱، انشعاب از سازمان الفتح (به رهبری یاسر عرفات) و تاسیس سازمان «الفتح - شورای انقلابی» (به عنوان گروه مخالف عرفات) اوایل دهه ۷۰، محکوم به مرگ به طور غیابی از سوی سازمان الفتح به خاطر طراحی ترور یاسر عرفات، کسب حمایت سیاسی، مالی و نظامی از کشورهای عراق، سوریه و لیبی (به تناوب و متغیر) در دهه ۷۰ و ۸۰، طرح و اجرای حملات چریکی علیه منافع سوریه (پس از دخالت نظامی سوریه در لبنان در ژوئن سال ۱۹۷۶) تحت عنوان «ژوئن سیاه»، ترور و قتل سه نفر از نمایندگان ساف (از جمله دکتر عصام السرطاوی و سعید حمامی به خاطر نظرات سازشکارانه آنان نسبت به اسرائیل) ژانویه - ژوئن ۷۸، اقامت موقت در سوریه و نزدیکی سیاست‌های وی با سوریه ۸۱-۸۵، طرح و اجرای حملاتی علیه منافع اردن و ساف ۸۴-۸۵، ابراز مخالفت شدید با رهبران ساف و کشورهای عرب در مورد خط مشی‌های سازشکارانه و میانه روی نسبت به اسرائیل ۸۰.

بن بلا، احمد : مبارز انقلابی و سیاستمدار الجزایری (یکی از رهبران اصلی انقلاب الجزایر)، ت. ۲۵ دسامبر ۱۹۱۸ در «مغنیه» (شهری نزدیک مرز مراکش).

افسریار در رژیم مراکش در خلال ج. ح. ۲ و موفق به اخذ مدال نظامی ۴۵-۳۹، رئیس سازمان مخفی نظامی - چریکی قیام علیه استعمار فرانسه در الجزایر ۴۷، دستگیر و زندانی شدن ۴۹-۵۲، فرار از زندان ۵۲، رهبری نهضت مقاومت ملی الجزایر (شاخه لیبی) ۵۲-۵۶، دستگیر و بازداشت شدن اکتبر ۵۶، اعزام به فرانسه از سوی نهضت آزادی بخش ملی الجزایر ۵۹-۶۲، معاون نخست وزیر در حکومت موقت ملی الجزایر (مستقر در تونس) ۶۲، رئیس دفتر سیاسی الجزایر (مستقر در الجزایر) ۶۲، نخست وزیر الجزایر (پس از کسب استقلال) سپتامبر ۶۲ - ژوئن ۶۵، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری الجزایر (برای مدت پنج سال) ۱۳ سپتامبر ۶۳ - ژوئن ۶۵، همزمان وزیر کشور دسامبر ۶۴ - ژوئن ۶۵، ضمناً فرمانده کل نیروهای مسلح کشور بر اساس قانون اساسی جدید الجزایر (مصوب سپتامبر ۱۹۶۳) سپتامبر ۶۳-۶۵، دبیر کل «جبهه آزادی بخش ملی الجزایر» آوریل ۶۳-۶۵، واژگونی از قدرت به وسیله کودتای نظامی سرهنگ «حواری بومدین» (ر. ک. و بعداً زندانی شدن ۶۵، تحت نظر ۶۵-۷۹، زندگی تحت نظر در شهر «مسيله» ۷۹-۸۰، پایان زندگی در تبعید و تحت نظر ۸۱، شرکت در کمیسیون حقوق بشر اسلامی در لندن ۸۲، دریافت جایزه صلح لنین (از شوروی) ۶۴، مسافرت به ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی در اوایل دهه ۸۰.

بن جدید، سرهنگ شاذلی - شاذلی، سرهنگ بن جدید

بن خده، بن یوسف : سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۹۲۰.

وزیر فرهنگ و امور اجتماعی در دولت موقت الجزایر ۵۸- ژانویه ۶۰، ع. هیات اعزامی به مسکو و یکن ۶۰-۶۱، نخست وزیر دولت موقت الجزایر در تونس ۶۱-۶۲ و سپس در الجزایر ۶۲، بازداشت ژوئیه ۶۴.

بندیکتوس (واسیلیوس پایادوپولوس) : کشیش

ارتدوکس یونانی، ت. ۱۸۹۲، تج. مد. روحانی ارتدوکس یونانی در بیت المقدس، و دا. آتن.

کارمند اداره های اسقفی در بیت المقدس ۱۴، انتصاب به عنوان شماس (خادم کلیسا) ۱۴، همکاری با اسقف بزرگ اعزامی به دمشق در خلال ج. ج. ا، انجام مطالعات حقوقی و مذهبی در دا. آتن ۲۱-۲۵، نم. اسقف بزرگ بیت المقدس در کنفرانس جهانی آیین و نظام مسیحیت در ژنو ۲۷، اسقف بزرگ مزار مقدس در آتن ۲۹-۴۶، انتصاب به عنوان رئیس دیر و کشیش ۴۶، ع. شورای (کلیسایی) اماکن مقدس و نیز مقام اسقفی بیت المقدس ۴۶، مشاور حقوقی و رئیس کمیته اموال بلاتکلیف (بدون صاحب) ۴۷، رئیس کمیته مالی ۵۰، نم. اسقف بزرگ در کنفرانس بین المللی کردن بیت المقدس ۵۰، اسقف طبریه ۵۱، اسقف کلیسای ارتدوکس یونانی بیت المقدس ۵۷، دریافت نشان صلیب بزرگ ژرژشاه یونان، صلیب بزرگ و حمایل اسقفی آنتیوک، دریافت نشانهایی از اردن و لبنان.

آثار : تعداد زیادی نوشته های تاریخی و حقوقی.

بن صالح، احمد : سیاستمدار تونس، ت. ۱۳ ژانویه

۱۹۲۶، تج. دن. صدیقی در تونس، و دا. پاریس.

دبیر دبیرستان ۴۸-۵۱، ع. هیات اعزامی جنبش اتحادیه تجاری تونس به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های تجاری در بروکسل ۵۱-۵۴، دبیر کل اتحادیه مشترک کار تونس ۵۴-۵۶، وزیر بهداشت عمومی و امور اجتماعی ۵۷-۶۰، وزیر برنامه ریزی و دارایی ۶۱-۶۴، وزیر برنامه ریزی و اقتصاد ملی ۶۴-۶۹، وزیر آموزش و پرورش سپتامبر ۶۹-۷۰، معاون دبیر کل حزب سوسیالیست دستور ۶۴-۷۰، زندانی شدن ۷۰، آزادی از زندان فوریه ۷۳، دبیر کل جنبش متحد خلق.

بن عامر، حصیب : استاد و سیاستمدار تونس، ت.

۱۱ آوریل ۱۹۲۴، تج. کالج صدیقی در تونس، دن. علوم دا. پاریس.

ع. فعال گروه های حزب «دستور» در خارج از کشور ۴۲-۵۲، ع. فدراسیون دستور در تونس ۵۴، دبیر کل هیات

امور اقتصادی و اجتماعی ۵۹، دبیر کل واحد نهضت جوانان حزب دستور ۶۰، شهردار شهر تونس ۶۳-۶۵، فرماندار شهر تونس ۶۵-۶۹، سفیر در ایتالیا ۶۹، وزیر دفاع ۷۰-۷۱، ع. کمیته مرکزی حزب سوسیالیست دستور ۶۴، ع. دفتر سیاسی حزب دستور و سپس رئیس دفتر سیاسی ۶۹-۷۰، ع. کمیته عالی حزب دستور ۷۰، ع. شورای ملی دفاع ۷۱، مدیر سازمان املاک «الاسکان»، مدیر شرکت «مرکور» (کتابفروشی و انتشارات)، مدیر هفته نامه «الرأی»، مدیر ماهنامه فرانسه و عربی زبان «دموقراطیه» ۸۴-تاکسون (۹۶)، ع. صلیب سرخ، همکاری و مشارکت در ایجاد «اتحادیه شهرهای عرب»، و نیز در آماده سازی طرح نگهداری و حفظ آثار تونس - کارتاژ با حمایت سازمان یونسکو، ویرایشگر نشریه «الشباب» ارگان کت. عالی جوانان ۸۵-تاکسون، دریافت حمایل بزرگ، نشان استقلال، حمایل بزرگ، نشان جمهوری.

بن عباس، یوسف : دک. پزشکی، دیپلمات

و سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۵ اوت ۱۹۲۱ در رباط، تج. در مراکش، دن. پزشکی الجزیره، و پاریس.

شروع خدمات پزشکی ۴۹، رئیس چند بیمارستان، و سپس بازرس بهداشت، وزیر بهداری ۵۸-۶۱، وزیر بهداشت و آموزش و پرورش ۶۱-۶۲، وزیر آموزش و پرورش، وزیر جوانان و ورزش ۶۲-۶۵، شهردار شهر مراکش و رئیس شورای شهر، سناتور شهر مراکش، سفیر در جمهوری عربی متحده (مصر) ۶۵-۶۶، سفیر در ایتالیا ۶۷-۶۹، سفیر در الجزایر ۶۹-۷۰، وزیر امور خارجه اکتبر ۷۰-اوت ۷۱، سفیر در اسپانیا ۷۱-۷۲، سفیر در فرانسه و سازمان یونسکو سپتامبر ۷۲- (همچنین سفیر آکر دیته در واتیکان ۷۳)، دریافت نشان ملی پیروزی، نشان ملی لیاقت، و سایر نشان ها و مدال ها از کشورهای ایتالیا، یوگسلاوی، مصر، پادشاهی اردن هاشمی، لیبیا، اتیوپی، و فرانسه.

بن علی، زین العابدین : سیاستمدار تونس، ت. ۳

سپتامبر ۱۹۳۶ در «حمان سوسه» (تونس)، تج. آکا. نظامی «سنت - سیر» فرانسه (رشته الکترونیک)، دانشکده تویخانه «شالونس - نور - مارن» فرانسه، و مدرسه عالی اطلاعات و امنیت

در آمریکا.

رئیس امنیت نظامی ۷۴-۶۴، وابسته نظامی نیروی هوایی و دریایی در رباط (مراکش) ۷۷-۷۴، ع. کابینه به عنوان وزیر دفاع ملی، مدیر کل امنیت ملی ۷۷-۸۰، سفیر در لهستان ۸۰-۸۴، وزیر مشاور در امور امنیت ملی ۸۴-۸۵، وزیر امنیت ملی ۸۵-۸۶، وزیر مشاور در امور کشور و داخلی ماه مه - نوامبر ۸۷، نخست وزیر و وزیر کشور اکتبر ۸۷، رئیس جمهوری تونس نوامبر ۸۷-۹۴، انتخاب مجدد برای یک دوره پنجساله دیگر مارس ۹۴-۹۹، ع. دفتر سیاسی حزب سوسیالیست دستور ۸۶، معاون دبیر کل حزب ژوئن ۸۶، دبیر کل حزب ۸۶، رئیس «حزب تجمع دموکراتیک دستور» (قبلاً حزب سوسیالیست دستور)، انتخاب مجدد برای دوره پنجساله سوم ریاست جمهوری اکتبر ۹۹، دریافت نشان لیاقت بوریقه، نشان بزرگ استقلال، نشان بزرگ جمهوری، نشان بزرگ هفتم نوامبر ۱۹۸۷، و نشان های خارجی دیگر.

بن گوریون، دیوید: (نام حقیقی: دیوید گرین)، ل. حقوق، رهبر صهیونیستی و سیاستمدار اسرائیلی (اولین نخست وزیر اسرائیل)، ت. ۱۶ اکتبر ۱۸۸۶ در شهر «پلونسک» (نزدیک ورشو) در لهستان و (بعداً تحت کنترل تزار روسیه)، تج. ۱۵. استانبول.

پایه گذاری مشترک سازمان «دوستانان جامعه صهیون» در شهر پلونسک توسط پدرش در روسیه (پس از واقعه قتل عام یهودیان در سال ۱۸۸۲) به عنوان یکی از اولین سازمانهای صهیونیستی سیاسی در جهان ۱۸۹۰، انتقال از پلونسک به ورشو برای سکونت به همراه خانواده ۱۹۰۴، مهاجرت به فلسطین به همراه خانواده سپتامبر ۱۹۰۶، و سپس انجام فعالیت های کشاورزی در «بتاح تکفار» در الجلیل ۱۹۰۶، ع. و فعالیت در گروه سوسیالیستی «پوالی صهیون» (کارگران صهیون) ۱۹۰۶، پیوستن به هیأت تحریریه روزنامه «ادهوت» (اتحاد) در بیت المقدس (ارگان گروه کارگران صهیون) و به همراه دونفر دیگر (۱) «اسحاق بن - زوی» (دومین رئیس جمهوری اسرائیل) و (۲) خانم «راشل نیایت» (همسر بعدی اسحاق بن زوی) ۱۰، اقامت در سالونیکا (در شمال یونان و در مقدونیه) برای پیشبرد هدفهای صهیونیستی ۱۱، انتخاب وی و

نیز «اسحاق بن زوی» برای شرکت در کنگره یازدهم صهیونیسم ۱۱، سفر به استانبول و شروع تحصیلات عالی در دا. استانبول (به همراه اسحاق بن زوی) ۱۱-۱۴، تبعید از فلسطین از سوی حکومت عثمانی (به خاطر طرفداری از متفقین) و سکونت کوتاه در مصر و سپس در آمریکا (نیویورک) ۱۵-۱۸، رابط بین جنبش کارگران یهودی ساکن فلسطین و آمریکا در خلال ج. ج. ۱، مشارکت در سازماندهی «گردان یهودی» در ارتش متفقین و بعداً شرکت در جنگ جهانی اول، بازگشت به فلسطین ماه مه ۱۸، مشارکت در تاسیس حزب «ادهوت هاغفوداه» (کارگر متحد) و «هیستادروت» در فلسطین، و بعداً دبیر کل سازمان هیستادروت (فدراسیون مشترک کارگری) ۲۰-۳۵، تاسیس «حزب مپای» (حزب سیاسی - صهیونیستی سوسیالیستی) (بعداً ادغام در حزب کارگر) ۳۰، مبارزه با فعالیتهای تجدید نظر طلبی و افراطی «ولادیمیر ژابوتسکی» (یکی از رهبران اصلی صهیونیسم) در دهه ۳۰، رئیس کت. اجرایی آژانس یهود و رهبری اقدامات سیاسی - نظامی صهیونیستها در خاک فلسطین با هدف تشکیل کشور اسرائیل ۳۵-۴۸، پذیرش طرح تقسیم فلسطین بر اساس بررسی های «کمیسیون پیل» ۳۷، رهبری مخالفت صهیونیستها با محتوای «کتاب سفید» انگلیسی منتشره در سال ۳۹، همکاری کامل با انگلیسی ها در جریان ج. ج. ۲ و تشکیل تیپ های نظامی یهودی در ارتش انگلستان و شرکت در جنگ مذکور ۳۹-۴۵، شرکت در کنفرانس صهیونیستهای آمریکا در «هتل بیلتمور» در نیویورک (و خواستار ایجاد یک دولت یهودی یکپارچه در فلسطین به عنوان هدف اصلی صهیونیسم، و ضمناً شروع مبارزه با حییم وایزمن به عنوان یک رهبر میانه رو) ۴۲، رهبری عملیات مخفی نظامی - تروریستی سازمان «هاگانا» (دفاع) علیه فلسطینی ها ۴۵-۴۸، و نیز ترتیب همکاری و هماهنگی گروههای تروریستی «اشترن» و «ایرگون» با سازمان هاگانا، تأیید و قبول قطعنامه تقسیم فلسطین از سوی سازمان ملل در ۲۹ نوامبر ۴۷، اولین نخست وزیر و رئیس دولت اسرائیل پس از اعلام تشکیل کشور جدید و نیز وزیر دفاع اسرائیل ۴۸-۵۳، اتخاذ خط مشی یکپارچه کردن مراکز قدرت و مبارزه با خط مشی های افراطی و قدرت محوری گروههای سیاسی - نظامی پس از تشکیل اسرائیل ۴۸-۵۳، ترتیب جذب و مهاجرت بیش از ۷۰ هزار یهودی از کشورهای گوناگون جهان و دو برابر کردن

بن هیمة، احمد طیبه: دیپلمات و سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۳ نوامبر ۱۹۲۷ در «صافی» (برادر محمد بن هیمة-ر. ک.)، تج. دها، نانسی و پاریس.

کاردار سیاسی در پاریس ۵۶-۵۷، سفیر در ایتالیا ۵۷-۵۹، مدیر کل وزارت امور خارجه ۵۹-۶۱، نم. دائم مراکش در سازمان ملل متحد ۶۱-۶۴، وزیر امور خارجه، ۶۴-۶۶، رئیس کابینه شاه ۶۶-۶۷، نم دائم مراکش در سازمان ملل ۶۷-۷۱، وزیر امور خارجه ۷۲-۷۴، وزیر مشاور در امور اطلاعات ۷۴-۷۷.

بن هیمة، محمد طیبه: دک. پزشکی، پزشک و سیاستمدار مراکشی، ت. ۲۵ ژوئن ۱۹۲۴، در «صافی» (برادر احمد بن هیمة-ر. ک.)، تج. دن. پزشکی نانسی در فرانسه.

رئیس اداره بهداشت منطقه هذکورت ۵۴-۵۶، رئیس اداره مرکزی بهداشت شهری و روستایی ۵۶-۵۷، رئیس اداره کارگزینی وزارت بهداری ۵۷-۶۰، مدیر کل وزارت بهداری ژانویه-ژوئن ۶۰، استاندار استانهای «اقادیر» و «طرفیه» ۶۰-۶۱، وزیر فواید عامه ۶۱-۶۲ و ۶۳-۶۵، وزیر بازرگانی، صنعت، معدن، صنایع دستی و کشتیرانی ۶۲-۶۳، وزیر آموزش ملی ۶۵-۶۷، نخست وزیر ژوئیه ۶۷-۶۹، وزیر کشاورزی و اصلاحات ارضی ۶۹، وزیر بهداری ۶۹-۷۲، وزیر کشور ۷۲-۷۳، وزیر مشاور در امور تعاون و آموزش ۷۲-۷۷، وزیر کشور فوریه ۷۷، دریافت نشان از کشورهای بلژیک، فرانسه، مراکش، سوئد، ایتویپی، کامرون، لیبی، ایتالیا، ساحل عاج، تونس، لیبیا و مصر، رئیس شورای شهر «صافی».

بن یحیی، محمد صدیق: ل. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار الجزایری، ت. ۳۰ ژانویه ۱۹۳۲.

همکاری نزدیک با «فرحت عباس» (انقلابی الجزایری) در تونس ۵۹-۶۲، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی (پس از استقلال الجزایر) ۶۲-۶۵، انجام ماموریت هایی از سوی بن بلا رئیس جمهوری وقت الجزایر ۶۳-۶۵، سفیر در انگلستان ۶۵، ع. هیات نمایندگی الجزایر در سازمان ملل ۶۵-۶۶، وزیر اطلاعات ۶۶-۷۰، وزیر آموزش عالی و پژوهشهای علمی ۷۰-۷۷، وزیر دارایی ۷۷-۷۹، وزیر امور خارجه مارس ۷۹-۸۵، فوت مارس

جمعیت یهودی ساکن فلسطین نسبت به تعداد سال ۱۹۴۸ (ابتدای تشکیل اسرائیل) در خلال سالهای ۴۸-۵۳، و نیز ترتیب طرح و تصویب «قانون بازگشت» در کنست (حق مهاجرت هر یهودی در جهان به اسرائیل و اعلام فوری شهروندی وی) ۵۰، استعفا از مسئولیت نخست وزیری دسامبر ۵۳، وزیر دفاع اسرائیل فوریه ۵۵-۶۳، نخست وزیر دسامبر ۵۵-۶۳، اعلام خبر هیجان انگیز (برای جامعه اسرائیل) دستگیر و زندانی کردن «آدولف آیشمن» جنایتکار نازی ۲۳ ماه مه ۶۰، انشعاب از حزب «ماپای» (حزب کارگر) و تاسیس حزب «رافی» ۶۳، شرکت در انتخابات مجلس ششم و کسب ۱۰ کرسی در پارلمان ۶۵، ادغام حزب رافی در حزب کارگر (ماپای) و سپس تشکیل حزب جدید «لعام» (به سوی مردم) ۶۸، شرکت حزب لعام در انتخابات سال ۶۹ و کسب فقط چهار کرسی در پارلمان، پس از جنگ سوم اعراب و اسرائیل، مخالفت با ادامه اشغال کرانه باختری رود اردن و نوار غزه به عنوان خطری برای امنیت اسرائیل ۶۷-، کنار گذاشتن فعالیت های سیاسی و ترک صحنه سیاست ۷۰-، فوت دسامبر ۷۳، پس از فوت: معروف به «مهندس کشور اسرائیل و ساختار نظامی و اجتماعی آن» در جامعه اسرائیل، وی عاشق زبانهای خارجی و یادگیری آنها بود و به این زبانها گفتگومی کرد: عبری، روسی، یدیش (عبری-آلمانی)، فرانسه، آلمانی، انگلیسی، و تاحدی ایتالیایی. ضمناً وی قادر به خواندن متون یونانی، اسپانیایی و تا اندازه ای عربی بود.

آثار: ماهمسیانگن ما ۲۹، از طبقه به سوی مردم ۳۳، کار گر یهودی ۳۵، گزارش پیل و دولت یهود ۳۸، هنگامی که اسرائیل جنگید ۴۹، نوشته های اخیر ۵۲، نوزایی سر نوشت اسرائیل ۵۴، در تلاش و تقلا (ج ۵) ۵۷، جنگ مادر سینا ۵۹، اسرائیل: سالهای چالش ۶۳، چیزها آن طور که اتفاق افتاد ۶۵، یهودیان در سرزمینشان ۶۶، نامه هایی به پائولا و بچه ها ۶۸، مجموعه های مجدد ۷۰، اسرائیل: تاریخ شخصی ۷۱، نامه هایی به پائولا ۷۱، خاطرات (ج ۵) ۷۱-۷۲، نامه ها (ج ۳) ۷۱-۷۴، گفتگوی من با رهبران عرب ۷۲، عکس العمل های انجیلی (منتشره در نیویورک)، و بالاخره تعداد زیادی مقاله های سیاسی، اجتماعی و غیره منتشره در نشریات گوناگون.

۸۵ (سقوط از هوایما به هنگام انجام ماموریت میانجیگری در جنگ ایران و عراق و به هنگام عزیمت به ایران).

بنی صدر، ابوالحسن: دک. جامعه‌شناسی و اقتصاد، ت. ۱۹۳۳ در همدان، تج. در پاریس (فرانسه).
ق. اق.: طرفدار جبهه ملی در دوران جوانی در اوایل دهه ۵۰، ع. جبهه ملی دوم و سازمانهای دانشجویی آن در اوایل دهه ۶۰، ع. مؤسس جبهه ملی سوم، ع. کنفدراسیون دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) خارج از کشور، یار و همکار نزدیک و نیز مشاور آیت الله خمینی (رهبر انقلاب ایران) در دوران قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران.

ب. اق.: وزیر امور خارجه نوامبر-دسامبر ۷۹، انتشار روزنامه «انقلاب اسلامی»، ع. اولین مجلس خبرگان از تهران، اولین رئیس جمهوری اسلامی ایران ۸۰-۸۱، ژوئن ۸۱، قائم مقام فرمانده کل نیروهای مسلح کشور ۸۰-۸۱، تشخیص عدم صلاحیت لازم به عنوان رئیس جمهوری کشور از سوی مجلس ایران ژوئن ۸۱، فرار به پاریس به همراه مسعود رجوی (رهبر سازمان مجاهدین خلق) پس از خلع قدرت ۸۱، همکاری در تأسیس «شورای مقاومت ملی» با همکاری سازمان مجاهدین خلق (به رهبری مسعود رجوی) و حزب دموکراتیک کردستان (به رهبری عبدالرحمان قاسملو) و سایر گروههای مخالف علیه حکومت ج. ا. ا.، رئیس شورای مقاومت ۸۱-۸۴، اعلام عدم همکاری و ترک عضویت شورای مقاومت ملی (با توجه به اختلاف نظر با شورا)، انتشار روزنامه «انقلاب اسلامی» در پاریس (در تبعید).

آثار: اقتصاد توحیدی، نفت و سلطه یا نقش نفت در توسعه سرمایه داری در پهنه جهان و زمان ۷۷، رابطه مادیت و معنویت ۷۷، نقدی بر: برجسب های ناچسب جهت طبقاتی اسلام ۷۸، موازنه ها ۷۹، خودآگاهی (منافقان از دیدگاه ما)، مشکلات سیاسی موجود در ایران و راه حل اسلامی آن، موقعیت ایران و نقش مدرس ۷۷.

بوتفلیقه، عبدالعزیز: سیاستمدار الجزایری، ت. ۲ مارس ۱۹۳۷ در قوجا، تج. در مراکش.
دبیر کل منطقه ای «اتحادیه مشترک دانشجویان مسلمان

الجزایر»، فرمانده نیروهای مقاومت الجزایر در استانهای «اوران» و «اوجا» ۵۶، سرگرد در ارتش آزادی بخش ملی و نیز منشی ستاد مشترک، وزیر ورزش و جهانگردی (پس از استقلال الجزایر) ۶۲-۶۳، وزیر امور خارجه ۶۳-۷۹، مشاور ریاست جمهوری مارس ۷۹، رئیس هیات نمایندگی الجزایر در سازمان ملل ۶۳-۷۹، ع. دفتر سیاسی جبهه آزادی بخش ملی ۶۴-۷۹، ع. شورای انقلاب الجزایر ۶۵-۷۹، رهبری مذاکرات با فرانسه ۶۳-۶۶، رهبری امور مربوط به ملی کردن صنعت نفت الجزایر ۷۱: رهبری هیات نمایندگی الجزایر در بسیاری از کنفرانسهای اتحادیه عرب و نیز سازمان اتحاد آفریقا ۶۸، گروه ۷۷ (۶۷)، کشورهای غیر متعهد ۷۳، رئیس بیست و نهمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل ۷۴، کنفرانس مقدماتی اجلاس وزرای اوپک ۷۵، هفتمین اجلاس فوق العاده مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۷۵، رهبری هیات اعزامی به کنفرانس همکاریهای اقتصادی بین المللی در پاریس ۷۵-۷۶، رئیس هیات نم. الجزایر در اجلاس وزرای کشورهای اسلامی ۷۲-۷۴، مشاور «بن جدید شاذلی» رئیس جمهوری الجزایر ۷۹، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری الجزایر (با حدود ۷۴٪ آراء انتخاباتی، و به عنوان تنها نامزد ریاست جمهوری و مورد حمایت نظام حاکم و ارتش کشور) آوریل ۹۹، دریافت تعدادی نشان از کشورهای آفریقایی.

بوذری، نجیب: ل. حقوق، د. علوم سیاسی، د. حقوق عمومی و حقوق خصوصی، دیپلمات تونس، ت. سپتامبر ۱۹۲۵، تج. دا. سوربن پاریس، و مو. عالی مطالعات علوم سیاسی فرانسه.

پیوستن به حزب نئو دستور (در حال حاضر حزب سوسیالیست دستور) ۴۱، ع. کمیته مرکزی حزب ۶۴، انجام خدمات حقوقی در فرانسه، ع. هیات تونس مذاکرات خود مختاری تونس ۵۴-۵۵، خدمت در وزارتخانه های کشور و امور خارجه تونس ۵۵-۵۶، کاردار سیاسی تونس در پاریس ۵۶، معاون پارلمانی وزیر امور خارجه ۵۷-۵۸، کاردار و سپس سفیر در ایتالیا ۵۸-۶۱، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۶۱-۶۴، وزیر پست و تلگراف و تلفن فوریه-نوامبر ۶۴، معاون دوم مجلس ملی تونس ۶۴-۶۵، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی مارس

۶۵-۷۰، همزمان سفیر در لهستان فوریه ۶۷، سفیر در بلژیک و لوکزامبورگ ۷۰-۷۲، سفیر در مراکش ۷۲-۷۳، سفیر در الجزایر ۷۳-۷۵، سفیر در اسپانیا فوریه ۷۵-نم. دائم تونس در سازمان ملل؛ رئیس هیات اعزامی تونس به کنفرانس حقوق دریایی ژنو ۶۰، در کنفرانس روابط دیپلماتیک وین ۶۱، در کنفرانس روابط کنسولی وین ۶۳، رئیس کمیته اداری و بودجه مجمع عمومی سازمان ملل ۶۵؛ دریافت حمایل بزرگ و نشان جمهوری، دریافت نشان بزرگ استقلال.

بورقوبه (پدر)، حبیب بن علی: لیسانس حقوق، دیپلم عالی ادبیات، علوم سیاسی و حقوق، سیاستمدار تونسی (رئیس جمهوری سابق)، ت. ۲ اوت ۱۹۰۲ در «موناستیر»، تج. کالج صمدی در تونس، دا. پاریس، دانشکده آزاد علوم سیاسی. شروع فعالیت های سیاسی و روزنامه نگاری ۲۸-، ع. «حزب دستور» ۲۱، برداشتن موانع موجود و تشکیل حزب «نئودستور» (از سوی فرانسویها غیر قانونی اعلام شد) ۳۴، زندانی شدن توسط حکومت استعماری فرانسه ۳۴-۳۶، و نیز ۳۸-۴۳، فرار به یکی از کشورهای خاورمیانه ۴۵، وارد شدن در روند مبارزات استقلال خواهی و آزادی بخش تونس ۴۵-۴۹، انجام یک رشته مسافرتها جهانی برای شناساندن مبارزات استقلال خواهی مردم تونس و کسب پشتیبانی آنان ۵۱، در خلال انجام مذاکرات آزادیخواهان تونس با دولت فرانسه، دستگیری و زندانی شدن در نقاط مختلف تونس و فرانسه ۵۲-۵۴، آزادی از زندان ۵۴، تحت نظر در خاک فرانسه در خلال انجام مذاکرات مربوط به استقلال تونس ۵۴-۵۵، اجازه بازگشت به تونس پس از انجام مذاکرات فرانسه - تونس و در نهایت اعطای استقلال به تونس ۵۵، رئیس مجلس ملی تونس، نخست وزیر. و رئیس شورا ۵۶-۵۹ و ۵۹-۵۹، همزمان وزیر امور خارجه و وزیر دفاع کشور ۵۶-۵۹، رئیس جمهوری تونس ژوئیه ۵۷-۸۷، رئیس کابینه تونس (نخست وزیر) ۵۷-۸۷، انتصاب از سوی مجلس ملی تونس به عنوان رئیس جمهوری مادام العمر ۱۸ مارس ۷۵، رئیس مادام العمر «حزب سوسیالیست دستور» (حزب نئودستور سابق) ۷۴، واژگونی از قدرت ۷ نوامبر ۸۷ (به وسیله زین العابدین بن علی، رئیس جمهوری فعلی تونس)، تحت نظر در منزل (در «مورناگ» در

جنوب تونس) ۸۷-، فوت (بر اثر سکت قلبی) ۶ آوریل ۲۰۰۰، دریافت نشان «زندگی» و نشان «اعتماد» الماس نشان از تونس، ملقب به «مبارز بزرگ» (تونس)، دریافت درجه دکترای افتخاری از چند دانشگاه، همکاری با «صدای تونس» ۲۷-۳۲. آثار: دستور و فرانسه ۳۷، تونس و فرانسه ۵۵.

بورقوبه (پسر)، حبیب: ل. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار تونسی، ت. ۹ آوریل ۱۹۲۷ در پاریس. تج. دن. حقوق داها. پاریس و گرنوبل.

همکاری و مشارکت در نهضت آزادی بخش ملی بویژه در سالهای ۵۱-۵۴، کار آموزی و کالت حقوقی در تونس ۵۴-۵۶، رئیس دفتر وزیر امور خارجه ۵۶، مشاور سفارت تونس در واشنگتن (آمریکا) ۵۶-۵۷، سفیر در ایتالیا ۵۷-۵۸، سفیر در فرانسه ۵۸-۶۱، سفیر در آمریکا ۶۱-۶۳ (همزمان سفیر در کانادا و مکزیک)، رئیس دفتر ریاست جمهوری تونس ۶۴، معاون دبیر کل حزب سوسیالیست دستور ۶۴-۶۹، ع. مجلس ملی نوامبر ۶۴-، وزیر مشاور در امور خارجه ۶۴-۶۹، وزیر امور خارجه ۶۹-۷۰، وزیر دادگستری ژوئن-نوامبر ۷۰، مشاور ویژه ریاست جمهوری دسامبر ۷۷-، رئیس و مدیر عامل تعداد زیادی شرکتهای تجاری و صنعتی تونس، رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل سابق بانک توسعه اقتصادی تونس ۷۱، رئیس مرکز توسعه صادرات تونس، رئیس بانک بین المللی عرب تونس، شرکت در بسیاری از اجلاسهای رسمی و ویژه سازمان ملل و سازمان اتحاد آفریقا و غیره، دریافت حمایل بزرگ و نشان استقلال جمهوری تونس، نشان کارگزار بزرگ، نشان لژیون دونور (فرانسه)، و دریافت بسیاری نشان های خارجی.

بوزغوب، محمد طاهر: سیاستمدار الجزایری، ت. ۲ فوریه ۱۹۴۷ در «المین».

احراز مسئولیت های گوناگون اجرایی در «مجلس ملی خلق» الجزایر، مدیر عامل خطوط هوایی الجزایر ۸۰-۸۱، مدیر عامل «مؤسسه ملی توتون و دخانیات» الجزایر ۸۱-۸۸، وزیر صنایع سبک ۸۸-۸۹، ع. کت. مرکزی جبهه آزادی بخش ملی الجزایر ۷۹-.

بوسته، محمد: ل. حقوق، سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۹۲۵ در شهر مراکش، تج. دا. سوربن پاریس، موسسه مطالعات عالی پاریس.

شرکت در کنگره کشورهای ضد امپریالیسم (به نمایندگی از سوی حزب استقلال مراکش) ۴۹، شرکت در کنگره دانشجویان عرب در «لیدن» (از سوی همان حزب)، و سپس شرکت در کنگره دانشجویان شمال آفریقا در تونس ۵۰، ع. هیات سیاسی برقراری روابط دیپلماتیک مراکش-فرانسه و نیز مراکش-اسپانیا، ع. هیات نم. مراکش در سازمان ملل، وکالت حقوقی در کازابلانکا ۵۱-۵۶، پیوستن به حزب استقلال و مدیر نشریه حزبی «الاستقلال» ۵۵، ع. دفترسیاسی حزب ۵۶، ع. کت. اجرایی حزب ۶۳، دبیر کل حزب استقلال ۷۴-۷۸، مجدداً ۷۸- وزیر امور عمومی و اصلاحات اداری ژوئن ۶۰، وزیر مشاور در امور خارجه ۵۶، وزیر دادگستری ۶۱-۶۳، وزیر مشاور مارس-اکتبر ۷۷، مجدداً ۸۴-۸۵، وزیر مشاور در امور خارجه ۷۷-۸۴، نم. مجلس مراکش ۷۷-، وزیر مشاور در امور تعاون اکتبر ۷۷-۸۱، معاون پارلمانی نخست وزیر مراکش ۷۷-، وزیر مشاور در دولت موقت ۸۵، ع. هیات های نم. مراکش اعزامی به اروپا و آفریقا، نم. ویژه ملک حسن دوم (پادشاه مراکش) در: نهمین اجلاس عرب در بغداد ۷۸، شانزدهمین اجلاس کشورهای آفریقایی در «مونروویا» ۷۹، نوزدهمین اجلاس کشورهای آفریقایی در آدیس آبابا ۸۳.

بوضیاف، محمد: مبارز انقلابی و سیاستمدار الجزایری، ت. ۲۳ ژوئن ۱۹۱۹ در شهر «مسيله».

ع. حزب «الشعب» (مردم) و مبارزات ضد استعمار فرانسه از طریق حزب یاد شده در خلال ج. ج. ۲، مسئول حزبی ناحیه «سطیف» ۴۶، ع. سازمان ویژه انقلابی در شهر «قسنطنیه» و همکاری با برخی از رهبران انقلاب الجزایر (نظیر بن بلعید، بن مهیدی و غیره) ۴۷، نجات از یک سوء قصد علیه جان وی ۵۰، انجام فعالیت های انقلابی و ضد استعماری به صورت زیر زمینی و مخفی - ۵۰، فرار به فرانسه و مسئول سازماندهی و تشکیلات حزب الشعب در پاریس، بازگشت به الجزایر و مشارکت در تاسیس «کمیته انقلابی وحدت و کار» مارس ۵۴، ضمناً عضو موسس «جبهه آزادی بخش ملی

الجزایر» ۵۴، انتخاب به عنوان هماهنگ کننده کمیته پنجگانه جبهه آزادی بخش ملی الجزایر در خلال اجلاس نیمه دوم ژوئن ۵۴ در شهر الجزیره، پس از سازماندهی انقلاب الجزایر عزیمت به خارج از الجزایر ۲۶ اکتبر ۵۴-، زندانی در خارج از الجزایر (فرانسه) ۵۶-۶۲، معاون نخست وزیر و وزیر مشاور در دولت موقت در تبعید الجزایر (در تونس) ۶۱-۶۲، پس از استقلال الجزایر بازگشت به کشور و نایب رئیس دولت موقت الجزایر (پس از استقلال) ۶۲-، تاسیس حزب «انقلاب سوسیالیستی» ۶۲، ع. اداره سیاسی (ارشاد و امور خارجی) دولت موقت الجزایر، زندانی (در دوران حکومت احمد بن بلا) ژوئن-نوامبر ۶۳، موسس و رئیس «کت. ملی دفاع از انقلاب» ۶۴، تبعید به فرانسه و مراکش و زندگی در آنجا ۶۴-۹۲، محکوم به اعدام به طور غیابی (در زمان حواری بومدین) ۶۵، بازگشت از مراکش (تبعید گاه) به الجزایر و رئیس شورای حکومتی پنج نفری الجزایر ژانویه ۹۲، دستور انحلال مجلس ملی الجزایر و ابطال نتایج انتخابات پارلمانی کشور (که به پیروزی قاطع نمایندگان «جبهه نجات اسلامی» در تاریخ ۲۶ دسامبر ۱۹۹۱ انجامیده بود) ۹۲، ضمناً دستور انحلال و غیر قانونی شدن حزب «جبهه نجات اسلامی» مارس ۹۲، ترور و فوت ۲۹ ژوئن ۹۲ (توضیح: بر اساس دو فرضیه متفاوت انجام ترور بوضیاف اولاً به اعضای بنیاد گرای جبهه نجات اسلامی، و ثانیاً به شاذلی بن جدید رئیس جمهور اسبق الجزایر که در ژانویه ۱۹۹۲ مجبور به استعفا شد نسبت داده می شود).

بوطالب، عبدالهادی: سیاستمدار مراکشی، ت. ۲۳ دسامبر ۱۹۲۳ در «فاس»، تج. دا. القراوین در «فاس».

اس. تاریخ و ادبیات عرب و مربی شاهزاده حسن و شاهزاده عبدالله، ع. موسس حزب دموکراتیک استقلال ۴۴-۵۱، مبارزه در راه استقلال مراکش از طریق حزب مذکور و در همین راستا شرکت در اجلاس سازمان ملل در پاریس ۵۱ و کنفرانس مذاکرات «آکس لوین» ۵۴-۵۶، وزیر کار و امور اجتماعی در دولت «بطای» ۵۶، سر دبیر مجله «الکرأی العام» ۵۶-۶۱، سفير مراکش در سوریه فوریه ۶۲: اشتغال در وزارت اطلاعات، جوانان و ورزش ۶۲-۶۳، وزیر مسئول امور موریتانی و صحرا نوامبر ۶۳، وزیر دادگستری ۶۴-۶۷، وزیر آموزش ملی و

انجام فعالیت های استقلال خواهی مراکش، انجام وکالت حقوقی در کازابلانکا ۵۳-۵۶، دادستان طنجه ۵۶-۵۷، دادستان دادگاه استیناف ۵۷-۵۸، وزیر کار و امور اجتماعی دسامبر ۵۸-۶۰، وزیر دادگستری اکتبر ۷۷- نخست وزیرو وزیر دادگستری مارس ۷۹، اولین رئیس انجمن شهر کازابلانکا ۶۳-۶۵، ع. سابق اتحاد ملی نیروهای خلقی، دریافت مدال «مرز سبز»، نم. پارلمان از شهر کازابلانکا، انجام فعالیت های وکالت دادگستری در کازابلانکا، پنج مرحله انتخاب در کانون وکلای (دادگستری) کازابلانکا و در سه نوبت رئیس کانون وکلا، مجدداً نخست وزیر نوامبر ۸۳، وزیر کشور نوامبر ۸۴، در حال حاضر رهبر حزب «اتحاد قانون اساسی» مراکش.

البوعلی، ناصر سیف: ل. اقتصاد، دیپلمات عمانی، ت. ۹ ژانویه ۱۹۲۵ در دارالسلام (تانزانی). معاون مدیر کل اطلاعات در زنگبار ۵۶-۶۰، معاون وزیر اعظم ۶۰-۶۵، معاون وزیر کار و تجارت ۶۰-۶۳، دبیر اعظم وزیر برنامه ریزی و توسعه سپتامبر ۶۴- فوریه ۶۵، معاون شرکت در دارالسلام ۶۵-۶۸، مدیر ارشد اداره امور مالی در امارات عربی متحده ۶۹-۷۰، مدیر امور اجتماعی و قائم مقام مدیر اطلاعات در عمان ۷۱، مدیر کل اطلاعات و تورسم ۷۲-۷۳، کاردار سفارت عمان در لندن فوریه-ژوئن ۷۳، سفیر فوق العاده و وزیر مختار عمان در انگلستان فوریه ۷۳- ماه مه ۸۰، رئیس اداره امور کنسولی وزارت امور خارجه عمان ژوئن ۸۰-۸۲، رئیس اداره آسیا و استرالیا در وزارت امور خارجه ماه مه ۸۲، مشاور سابق دیوان سلطان عمان، ع. تعدادی از انجمن های گوناگون.

بولارد، سریدر ویلیام: دیپلمات انگلیسی، ت. ۵ دسامبر ۱۸۸۵ در حومه لندن. اشتغال در وزارت امور خارجه انگلستان ۱۹۰۶-، کفیل معاون کنسول انگلیس در شهر بیروت (قلمرو عثمانی) ۱۹۰۹-۱۹۱۰، معاون کنسول در «تفلیس» ۱۰-۱۱، کفیل کنسول در طرابوزان (عثمانی) ۱۲، در «ارزروم» (عثمانی) ۱۳، کفیل کنسول در بصره ۱۴، مشاور امور کشوری حاکم نظامی بصره ۱۴، کارمند سیاسی در «کفری» ۱۸، معاون خزانه داری

هنر های زیبا ۶۷، وزیر کشور ۶۸، وزیر امور خارجه ۶۹-۷۰، رئیس پارلمان مراکش ۷۰-۷۱، سفیر در آمریکا ۷۵-۷۷، اس. حقوق اساسی و نهادهای سیاسی «در دا. محمد پنجم» در رباط، مشاور ملک حسن دوم (ر. ک. ۷۷-۷۸، وزیر مشاور در امور اطلاعات اکتبر ۷۸-، دریافت مدال ها و نشانهایی از مراکش، فرانسه، اسپانیا، ایتالیا، تونس و مصر. آثار: آثاری در زمینه های فرهنگی و ادبیات.

بوعبید، عبدالرحیم: ل. حقوق، سیاستمدار و حقوقدان مراکشی، ت. ۲۳ مارس ۱۹۲۰، تح. در رباط، و. ۱۵. پاریس.

دانشجو و نیز نم. حزب استقلال در پاریس ۴۵-۵۰، ع. کمیسیون اجرایی حزب استقلال، مدیر نشریه حزبی «الاستقلال» ۵۰-۵۲، مسئول امور سیاسی در نهضت اتحادیه تجاری ۵۰-۵۲، در زندان ۵۲-۵۴، نم. حزب استقلال در فرانسه ۵۴-۵۵، نم. مراکش در کنفرانس Aix - Les Bains ۵۵، وزیر کشور در اولین حکومت مراکش پس از استقلال نوامبر ۵۵، ع. هیات نم. مراکش در کنفرانس استقلال در پاریس ۵۶، سفیر مراکش در فرانسه آوریل- نوامبر ۵۶، وزیر دارایی ۵۶-۵۸، معاون شورای وزیران ۵۹-۶۰، ع. جناح چپ حزب استقلال، مشارکت در تاسیس و رهبر «اتحاد ملی نیروهای خلقی» ۵۹-۹۲، استعفا از مقام وزارت ۶۰، انتخاب به عنوان دبیر کل اتحاد ملی نیروهای خلقی ۶۲، ع. پارلمان از «کثرت» ۶۳، وکیل حقوقی اتحاد ملی نیروهای خلقی (در تلاش علیه ملک حسن دوم) ۶۳-۶۴، ع. کمیته مرکزی جبهه ملی ۷۰، ع. جناح رباط (جناح چپ) اتحاد ملی نیروهای خلقی ۷۲-۷۴، مشارکت در تاسیس حزب جدید «اتحادیه سوسیالیست نیروهای خلقی» ۷۴، دبیر اول حزب یاد شده، وزیر کشور ۷۵، وزیر مشاور مارس-ژوئن ۷۷، ع. شورای دفاع ملی مارس ۷۹-، مجدداً وزیر کشور نوامبر ۸۳، نم. مجلس از «محمدیه» سپتامبر ۸۴.

بوعبید، معاتی: ل. حقوق، ل. حقوق خصوصی، حقوقدان و سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۱ نوامبر ۱۹۲۷ در کازابلانکا، تح. ۱۵. «بور دو» در فرانسه.

بین‌النهرین ۱۹، فرماندار نظامی بغداد در جریان انقلاب عراق (ماه مه ۱۹۲۰)، خدمت در بخش خاورمیانه اداره مستعمرات انگلستان ۲۱، نم. و کنسول انگلستان در حده (حجاز) (وی در دوران خدمت در حجاز یکی از عوامل اصلی زمینه ساز به قدرت رساندن خاندان سعودی بود، چنانکه در بدو امر «ابن سعود» در تاریخ ۸ ژانویه ۱۹۲۶ خود را پادشاه حجاز خواند!) ۲۳-۲۵، کنسول انگلستان در آتن (یونان) ۲۵-۲۸، در آدیس آبابا (اتیوپی) ۲۸، سر کنسول در مسکو ۳۰، سر کنسول در لنینگراد ۳۱-۳۴، وزیر مختار انگلیس در عربستان سعودی ۳۶-۳۹، وزیر مختار در ایران (در این دوران وی عامل ابلاغ دستور و اجرای تصمیم انگلستان راجع به خلع قدرت رضا شاه و تبعید وی به جزیره موریس و نیز به سلطنت رساندن محمد رضا پهلوی بود!) ۳۹-۴۴، سمت سفیر کبیر در ایران ۴۴-۴۶، بازنشسته از خدمات دولتی و سیاسی (در زمان اشتغال در ایران) مارس ۴۶، مدیر «مؤسسه مطالعات استعمار» در دا. آکسفورد ۵۱-۵۶، ع. گروه حکومت «مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی» ۵۳-۶۵، ع. هیات حل اختلاف و سازش واحه بوریمی (در جنوب خلیج فارس) ۵۴-۵۵، دریافت سه نشان مهم از دولت انگلستان.

آثار: انگلستان و خاورمیانه ۵۲ (متن تجدید نظر شده ۶۴)، شترها باید بروند (اتوبیوگرافی، با همکاری کلارمونت اسکرین) (ترجمه به فارسی ۸۳).

I. Bullard, Sir Reader

بومدین، سرهنگ هواری: نظامی و سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۹۲۷، ت. مو. اسلامی در «کنستانتین» الجزایر، دا. «الزهر» قاهره، و دانشکده های نظامی در الجزایر.

اشتغال به خدمت آموزگاری، همکاری و فعالیت در جبهه آزادی بخش ملی الجزایر در قاهره، فرمانده «ارتش آزادی بخش ملی» در تونس ۶۰-۶۲، در الجزیره ۶۲، وزیر دفاع ملی ۶۲-۶۳، معاون اول نخست وزیر ۶۳-۶۵، معاون شورای انقلاب الجزایر ۶۳-۶۵، کودتای نظامی علیه بن بلا ۱۹ ژوئن ۶۵، رئیس شورای انقلاب الجزایر ژوئن ۶۵-۷۸، نخست وزیر ژوئیه ۶۵،

رهبر جبهه ملی آزادی بخش (حزب سیاسی الجزایر پس از انقلاب و استقلال)، فرمانده کل نیروهای مسلح کشور، وزیر دفاع و رئیس جمهوری کشور ژوئیه ۶۵-ژوئن ۷۶، مجدداً رئیس جمهوری الجزایر پیرو انجام نظرخواهی عمومی ژوئن ۷۶-۷۸، فوت (پرو بیماری) ۷۸.

بومزه، بشیر: سیاستمدار الجزایری.

رهبر جبهه آزادی بخش ملی (FLN)، وزیر سابق کار، وزیر اقتصاد ملی سپتامبر ۶۳-دسامبر ۶۴، وزیر صنعت و انرژی دسامبر ۶۴-ژوئیه ۶۵، وزیر تولیدات صنعتی ۶۵-۶۶، ع. شورای انقلاب الجزایر (در دوران ریاست جمهوری حواری بومدین) ۶۵-۶۶، وزیر اطلاعات ۶۶-.

بهشتی، آیت الله دکتر سید محمد حسینی: درجه اجتماع، دک. الهیات، ت. ۱۹۲۸ در اصفهان (در یک خانواده روحانی)، تح. متوسطه در اصفهان، حوزه علمیه اصفهان، حوزه علمیه قم (شاگرد آیت الله روح الله خمینی، و آیت الله علامه سید محمد حسین طباطبائی)، دانشکده الهیات دا. تهران.

ق. اق. تاسیس دبیرستان «دین و دانش» در قم و انجام تدریس ۶۰-۶۵، ع. شورای روحانیت هیأت های مؤتلفه اسلامی ۶۲-، امام مسجد «امام علی (ع)» و مرکز اسلامی هامبورگ در آلمان (منسوب از سوی آیت الله بروجردی) ۶۵-۷۰، پس از بازگشت از آلمان اقدام به تشکیل جلسات تفسیر قرآن، پژوهش و تدوین معارف اسلامی (از جمله با کمک و همکاری چند نفر از یاران و همفکران خود اقدام به تدوین دوره کامل معارف اسلامی کرد که با فوت ایشان ناتمام ماند)، انجام تدریس، تشکیل جلسات پرسش و پاسخ اجتماعی، سیاسی، علمی و عقیدتی و تلاش برای تربیت کادرهای مبارزاتی و انقلابی ۷۹-، بازداشت و زندانی در سه مرحله جداگانه توسط «ساواک» ۷۰-۷۸، ایفای نقش مؤثر در سازماندهی تظاهرات راهپیماییهای گسترده مردم در ماههای قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ۷۸، مشارکت در تأسیس «جامعه روحانیت مبارز تهران» قبل از پیروزی انقلاب، ع. شورای انقلاب (منسوب رهبر انقلاب)، ب. اق. ع. ع. شورای انقلاب، ع. موسس و نیزع. شورای مرکزی «حزب جمهوری اسلامی» (به همراه آقایان حجج اسلام:

مقدمه و تصحیح اسرار التوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید ۳۴، چاپ رساله حوارثیه (تالیف عبید الله بن محمود شاشی معروف به خواجه احرار) (ضمیمه اسرار التوحید) ۳۴، مقابله و تصحیح التوسل الی الترسل (تالیف بهاء الدین محمد بن موید بغدادی) ۳۶، تصحیح و تعلیقات بر تاریخ بیهق ۳۸، تلخیص اسرار التوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید (برای دبیرستانها) ۴۱، و چند مقاله.

بیانی، مهدی: دک.، کتابدار ایرانی، ت. ۱۹۰۶، تج. دا. تهران.

کتابدار دانشسرای عالی ایران (تهران)، و مدرس دن. ادبیات دا. تهران ۳۳، رئیس آموزش و پرورش استان اصفهان ۴۰، بازرس ویژه و معاون مدیر کل وزارت هنر و صنایع مستظرفه ۴۱، مدیر کتابخانه ملی تهران ۴۲، مدیر کتابخانه سلطنتی ۵۷-۶۷، رئیس کتابخانه ملی ۵۷، استاد دانشسرای عالی ۶۱-۶۷، اس. دانشکده هنر ۶۳-۶۷، فوت ۶۷.

آثار: نمونه-روخوانی فارسی ۳۸، راهنمای گنجینه قرآن ۴۸، نمونه های خوشنویسی موجود در کتابخانه ملی ۴۸، نمونه های خوشنویسی موجود در کتابخانه سلطنتی ایران ۵۱، احوال و آثار میر عماد ۵۲، احوال و آثار خوشنویسان و نستعلیق نویسان (ج ۳) ۶۶-۶۹، سه مقاله شیخ شهاب الدین سهروردی ۳۸-۴۰، مقاله سوانح فی العشق احمد غزالی ۴۳، بدایع الزمان (تاریخ افضل) ۴۷.

بیات، رباح: سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۹ دسامبر ۱۹۲۵ در منطقه کنستانتین.

پیوستن به حزب خلق الجزایر ۴۰، پیوستن به جنبش پیروزی آزادی دموکراتیک ۴۷، مشارکت در تاسیس سازمان ویژه ۴۸، مشارکت در تاسیس «کمیته انقلابی اتحاد و اقدام» ۵۴، بعداً مشارکت در تاسیس «جبهه آزادی بخش ملی»، دستگیر و زندانی ۵۵-۶۲، تبعید به فرانسه تا سال ۶۲ (استقلال الجزایر)، اعتصاب غذا به جهت تبدیل وضعیت از زندانی معمولی به زندانی سیاسی و سپس انتصاب به عنوان وزیر کشور در دولت موقت انقلابی جمهوری الجزایر (در حال تبعید) در کشور تونس ۵۸، ع. دفتر سیاسی و مسئول نشریه ارگان حزب

باهنر، موسوی اردبیلی، خامنه ای، و هاشمی رفسنجانی) ۲۹ فوریه ۷۹، ع. شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز تهران، اولین دبیر کل حزب جمهوری اسلامی، ع. و معاون اولین مجلس خبرگان (برای تدوین قانون اساسی) اوت ۷۹، رئیس دیوان عالی کشور ۸۱، فوت (شهادت) در حادثه انفجار بمب در دفتر مرکزی حزب جمهوری اسلامی (به همراه بیش از ۷۰ نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی، و مسئولان رده بالای کشور) ژوئن ۸۱ (۷ تیر ماه ۱۳۶۰ ش.).

آثار: مواضع ما (تألیف مشترک)، شناخت از دیدگاه فطرت ۲۰۰۰: بررسی و تحلیلی از جهاد، عدالت، لیبرالیسم و امامت.

بهمنیار، احمد: مورخ، ادیب و استاد ایرانی، ت. ۱۸۸۴ در شهر کرمان، تج. تحصیلات قدیمی در کرمان (نزد پدرش).

در دوران نهضت مشروطه خواهی پیوستن به «حزب دموکرات کرمان»، و بعداً انتشار روزنامه هفتگی «دهقان» (ارگان حزب دموکرات) در کرمان ۱۱ (تا دو سال منتشر می شد ۱۱-۱۳)، تبعید از کرمان به فارس به جرم فعالیت های سیاسی و آزادیخواهی و زندان شدن در شیراز به مدت ۱۴ ماه در خلال ج. ا. پس از آزادی از زندان شروع خدمت در وزارت دارایی (مالیه)، و سپس بازرس «اداره تحدید تریاک» در استان خراسان به مدت هفت سال، انتشار روزنامه «فکر آزاد» در مشهد ۱۸ ژوئن ۲۲-۲۴، و بعد از انتقال به تهران ادامه انتشار آن روزنامه در تهران ۱۰ نوامبر ۲۴، اشتغال در وزارت معارف (فرهنگ) و رئیس دارالمعلمین (دانشسرای عالی) شهر تبریز ۲۶-۲۷، اشتغال در وزارت عدلیه (به دعوت وزارتخانه) و قاضی دادگاه در قزوین و همدان ۲۷-۲۸، مجدداً اشتغال در وزارت معارف و ادامه تدریس، از جمله تدریس زبان و ادبیات عرب در دانشسرای عالی و مدرسه عالی سپهسالار ۲۸، پس از تاسیس دا. تهران (۱۳۱۳ ش.)، اس. زبان و ادبیات عرب در دانشکده ادبیات دا. تهران ۳۴-۵۵، فوت دوم نوامبر ۵۵ (۱۲ آبان ماه ۱۳۳۴ ش.). بهمنیار جدا از فعالیتهای پژوهشی و تدریس، ضمناً شعر هم می سرود و «دهقان» تخلص می کرد.

آثار: تحفه احمدیه در شرح الفیه (ج ۲) (کرمان) ۱۱،

۶۳-۶۲، معاون نخست وزیر سپتامبر ۶۲- ماه مه ۶۳، معاون سوم نخست وزیر ماه مه - سپتامبر ۶۳، تبعید به فرانسه ۶۳-۶۵ بازگشت به الجزایر و سپس وزیر کشور ۶۵-۶۶، وزیر مشاور در امور حمل و نقل ۶۶-۷۷، رئیس مجلس ملی خلق (پارلمان الجزایر) مارس ۷۷، کفیل رئیس جمهوری الجزایر (پس از مرگ حواری بومدین-ر. ک. - و به طور موقت تا انتخاب بن جدید شاذلی-ر. ک. - به عنوان رئیس جمهوری جدید الجزایر) دسامبر ۷۸- فوریه ۷۹ (به مدت ۴۵ روز)، ع. دفتر سیاسی جبهه آزادی بخش ملی.

بیرشک، استاد احمد: ل. ریاضی، ریاضیدان، پژوهشگر و نویسنده ایرانی، ت. ۲۴ ژانویه ۱۹۰۷ (جمعه ۴ بهمن ماه ۱۲۸۵ ش) در تهران، تح. مدرسه آلیانس (فرانسوی) تهران، دارالمعلمین عالی (دانشسرای عالی، همکلاس پروفیسور محسن هشترودی).

ترجمه کتاب «مردی که طلا میسازد» در سن ۱۷ سالگی (چاپ و انتشار در سال ۱۳۱۴ ش.) ۲۴، نگارش اولین مقاله خود به زبان فرانسه (در رثای معلم فیزیک خود «موسیو پاریه» فرانسوی پس از فوت وی) ۲۹، تحصیل در دارالمعلمین عالی در رشته ریاضیات (شاگرد: غلامحسین رهنما، رضا زاده شفق، بدیع الزمان فروزانفر) اکتبر ۲۹- ماه مه ۳۲، انجام خدمت سربازی در رسته توپخانه بسا درجه نایب (ستوان) سومی وظیفه (به مدت یک سال) ۳۳، تلاش در راه تاسیس «جامعه لیسانسیه های دارالمعلمین عالی» ۳۳، اشتغال در وزارت «معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه» (وزارت فرهنگ بعدی) فوریه ۳۴- ماه مه ۶۳، و تدریس دروس: ریاضی، فیزیک، علوم طبیعی و زبان خارجی در سالهای گوناگون دوره متوسطه (از جمله در دبیرستانهای: سن لویی، معرفت و دارالفنون)، رئیس امور استخدام شهرستانها در وزارت معارف ۳۵-، ع. هیات مدیره «جامعه لیسانسیه های دارالمعلمین عالی» ۳۵-۴۱، چاپ نخستین اثر (ترجمه) وی ۳۵، چاپ نخستین کتاب درسی هندسه (برای دوره متوسطه) ۳۶، نایب رئیس اج. مدارس ایران ۴۱-؛ پس از استقلال دانشگاه تهران از وزارت معارف، انتقال به دانشگاه تهران و رئیس کارگزینی آن سازمان (در زمان دکتر علی اکبر سیاسی به عنوان وزیر معارف و رئیس دانشگاه تهران)

۵۵-۴۲ (کناره گیری در زمان ریاست دکتر منوچهر اقبال عامل نفی استقلال دانشگاه تهران)؛ تأسیس و رئیس گروه «فرهنگی هدف» و مدارس ملی گوناگون در خلال سالهای فعالیت (در سال ۱۳۵۳ ش. گروه مذکور دارای ۱۳ مدرسه و ۱۵ هزار دانش آموز روزانه و شبانه بود) ماه مه ۴۸/۴ / خرداد ماه ۱۳۲۷ ش. (پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران بر اساس مصوبه «شورای انقلاب» در اسفند ماه ۱۳۵۸ مدارس ملی و از جمله مدارس هدف تعطیل و دولتی شدند)، شروع تدریس در دانشگاه تهران (مدرس درس «مناظر و مرایا»- پرسپکتیو-) ۴۵-۶۳، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل گروه فرهنگی هدف ماه مه ۴۸-۷۶، سفر به انگلستان و فرانسه و هلند بایورس «شورای فرهنگی بریتانیا» برای مطالعه درباره مدرسه داری دسامبر ۵۰- ژوئن ۵۱، تدریس در پلی تکنیک (بعداً دا. امیر کبیر) و دانشسرای عالی ۵۵-۶۳، دریافت جایزه «کتاب سال» (بخاطر ترجمه کتاب: «سرگذشت علم» اثر «جورج سارتن») ۵۷، موسس و رئیس «اج. ملی مدارس هماهنگ» و نیز «شرکت تامین نیازمندیهای آموزشی مدارس» (شرکت «تنام») ۵۹-۷۹، سفر به آمریکا (بنا به دعوت آن کشور) در چارچوب «برنامه رهبران» برای مطالعه مدرسه داری دسامبر ۶۰- ژوئن ۶۱، معاون وزارت فرهنگ (در وزارت دکتر خالری) ۶۲- ماه مه ۶۳ (استعفاء)، بازنشستگی از خدمات دولتی (وزارت فرهنگ) و تشدید فعالیت های آموزشی- فرهنگی در گروه فرهنگی هدف ۶۳-؛ به همراه اعضای هیات مدیره گروه فرهنگی هدف، سفر به کشور های خاورمیانه (بازینه شخصی) آوریل ۷۵؛ به همراه اج. ملی مدارس هماهنگ سفر به شوروی (بازینه شخصی) ۷۶، همکاری با دا. صنعتی آریامهر (بعداً صنعتی شریف) در ویرایش مستون ریاضی و فیزیک ۷۶-۷۷، همکاری با «دانشنامه ایران و اسلام» ۷۷-۷۹، همکاری با انتشارات خوارزمی در ویرایش متون علمی ۷۹-۸۲، همکاری با شرکت انتشارات علمی و فرهنگی (وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی) در ترجمه و سر ویراستاری «زندگینامه علمی دانشوران» ۸۲- فوریه ۹۲، ارائه پیشنهاد تأسیس «بنیاد دانشنامه بزرگ فارسی» به وزارت فرهنگ و آموزش عالی اوت ۸۸ (۲۸ مرداد ماه ۱۳۶۷)، تشکیل نخستین جلسه هیات امنای بنیاد: فوریه ۹۲ (۱۴ بهمن ماه ۱۳۷۰)، انتصاب به عنوان سرپرست هیات علمی بنیاد و نیز رئیس هیات امنای بنیاد آوریل ۹۲-، انتصاب به

(ترجمه) ۷۰، زندگینامه علمی دانشوران (مترجم و ناظر علمی) ۸۷- (ج)، رهبر علم (آیزاک آسیموف، ترجمه) ۸۲، فرض واسطوره در فیزیک نظری (ترجمه مشترک) ۷۷، فرهنگ اندیشه نو (ترجمه مشترک) ۸۰، فرهنگ علم (ترجمه مشترک) ۹۳، فلسفه ریاضی (ترجمه) ۷۰، کارنامه بزرگان ایران (نویسنده همکار) ۶۱، کتابهایی که دنیا را تغییر دادند (ترجمه مشترک) ۵۷، کمون پاریس (ترجمه) ۸۰، گاهنامه تطبیقی سه هزار ساله: تطبیق تاریخ های ایرانی و هجری قمری و میلادی ۱۲۶۰-۲۰۰۰ هـ. ق. ۶۳۹۱-۲۶۲۱ م. (ویرایش ۲) ۹۴، میراث ایران (ترجمه مشترک) ۸۷، علم و زندگی (ترجمه مشترک و ناظر) ۶۵، علم قدیم و تمدن جدید (جورج سارتن، ترجمه)، شناخت ژاپن (ترجمه) ۹۶، به اضافه چند اثر ناتمام و چاپ نشده. ضمناً دارای صدها مقاله تالیف و ترجمه در زمینه های گوناگون علمی، فرهنگی، اجتماعی و تربیتی.

البیض، علی سالم: سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۴۰ در یمن، تج. مهندسی در دا. قاهره.

فعالیت در جنبش آزادی بخش ملی، وزیر دفاع یمن ۶۷-۶۸، وزیر امور خارجه ۶۸-۷۱، وزیر کشور در شورای ریاست جمهوری ۷۱، وزیر برنامه ریزی ۷۳-۷۵، وزیر امور حکومت های محلی ۷۵، ع. دفتر سیاسی جنبش آزادی بخش ملی، رئیس امور اقتصادی در دفتر سیاسی جنبش ۷۵، در حال حاضر دبیر کل کت. مرکزی حزب سوسیالیست یمن، معاون رئیس جمهوری یمن (متحد) و ع. شورای پنج نفره ریاست جمهوری یمن (متحد) ماه مه ۹۰-۹۴ (زمان بروز اختلاف نظر بین دو یمن و جدایی موقت و مجدد آنها).

البیطار، صلاح الدین: ل. علوم سیاسی، سیاستمدار و نظریه پرداز حزب بعث سوریه، ت. ۱۹۱۲ در دمشق، تج. در دمشق، ودا. پاریس.

دبیر دبیرستان در دمشق ۳۴-۴۲، شروع فعالیت های سیاسی و ضد استعماری ۴۲، مشارکت در تاسیس «حزب بعث عرب» (به همراه میشل عفلق، مدحت بیطار، و جلال السید) و نیز نشریه ارگان حزب، ع. انتخابی کت. اجرایی چهار نفره حزب بعث در کنگره موسس ۴۷-۵۴، عزیمت از

سمت رئیس بنیاد (از طرف وزیر فرهنگ و آموزش عالی) نوامبر ۹۲- (۵ آذر ماه ۱۳۷۱)، همکاری با فرهنگنامه کودکان و نوجوانان، همکاری با «دائرة المعارف ایرانیکا»، همکاری با «فرهنگ امیر کبیر» (تالیف علی اصغر شمیم) در بخش ریاضیات و فیزیک، همکاری با «فرهنگ کامل انگلیسی-فارسی آریان پور» (ج ۱)، سردبیری مجله «سخن»، ویرایش کتابهای متعدد علمی و آموزشی، شرکت در مجامع علمی و پژوهشی گوناگون در سطح ملی و بین المللی از جمله: در کنفرانس بین المللی «نقش تعلیم و تربیت و علم در حقوق بشر» در هلند ۵۱ (در زمان نخست وزیری دکتر مصدق) و غیره. دریافت مدال درجه اول علمی از وزارت معارف فوریه ۳۷، انتخاب به عنوان استاد نمونه در سال تحصیلی ۷۷-۱۳۷۶ ش. (۸-۱۹۹۷)، مورد تقدیر از سوی مقامات ج. ا. ا. دریافت درجه دکترای افتخاری ریاضیات از دا. شهید بهشتی ژوئن ۹۸ (۳ تیر ماه ۱۳۷۷).

(توضیح: استاد احمد بیرشک از جمله پایه گذاران آموزش نوین در ایران بوده و شخصیتی هستند که به واقع نماد فرهنگ و تعلیم و تربیت به شمار می آیند. ایشان در خلال عمر پر بار و پر ثمر خود چند نسل از فرزندان این مرز و بوم را با علم و عمل خویش پرورانیده و آنها را در عرصه فرهنگ به ثمر رسانیده اند. ایشان با تالیف و ترجمه دهها اثر علمی و پژوهشی و با پایه گذاری نهادهای فرهنگی پایدار و گسترده - نظیر گروه فرهنگی هدف - بدون شک از جمله پیشگامان آموزش و فرهنگ در ایران به شمار می آیند).

آثار: دارای بیش از ۱۲۰ تالیف و ترجمه در زمینه های گوناگون فرهنگی و علمی و آموزشی و بویژه کتابهای درسی ریاضیات دوره متوسطه از جمله: مردی که طلا میسازد (ترجمه) ۳۵، شش روز در زیر دریا (ترجمه) ۳۶ (یا ۳۷)، سرگذشت علم (جورج سارتن، به عنوان اولین مترجم ایرانی آثار وی) ۵۴، یک، دو، سه، بینهایت (ژرژ گاموف، به عنوان اولین مترجم ایرانی آثار وی) ۶۸: اصول مناظر و مرایا: پرسپکتیو ۸۶، اقتصاد آموزش و پرورش در عصر پهلوی (تالیف مشترک) ۷۶، آنا بایسی (گزنفون، ترجمه) ۷۸، آینشتاین (جرمی برنشتاین، ترجمه) ۸۲، تاریخ آفریقا (ترجمه مشترک) ۹۵، جدول های لگاریتم (تالیف مشترک) ۵۵، خلاصه ریاضیات متوسطه (تالیف مشترک) ۴۷، ریاضیات سال اول دانشگاه (تالیف مشترک)، ریاضیات نوین

سوریه پس از کودتای «ادیب شیشکلی» ۵۲، بازگشت به سوریه و مشارکت در روند ائتلاف احزاب «بعث» و «سوسیالیست» در راه تشکیل حزب واحد «حزب سوسیالیست بعث عرب» به عنوان ع. پارلمان سوریه پس از سرنگونی حکومت شیشکلی ۵۴، ع. کت. هفت نفره فرماندهی ملی حزب بعث (پس از کنگره ادغام دو حزب) ۵۴، وزیر امور خارجه ۵۶، رئیس هیات اعزامی سوریه مجمع عمومی به سازمان ملل ۵۷، وزیر فرهنگ و ارشاد ملی در دوران حکومت «جمهوری متحده عرب» (اتحاد سیاسی سوریه و مصر در سالهای ۵۸-۶۱ به رهبری جمال عبدالناصر) ۵۸-۵۹، نخست وزیر جمهوری عربی سوریه مارس ۱۱-ماه مه ۶۳ و نیز ۱۳ ماه مه ۶۳-نوامبر ۶۳، همزمان وزیر امور خارجه ماه مه ۶۳-نوامبر ۶۳، معاون شورای انقلاب سوریه نوامبر ۶۳-ماه مه ۶۴، نخست وزیر و معاون شورای ریاست جمهوری ماه مه-اکتبر ۶۴، نخست وزیر و وزیر امور خارجه اول ژانویه-۲۳ فوریه ۶۶، (پیرو کودتای نظامی) اخراج از حزب بعث اکتبر ۶۶، خروج از سوریه و سکونت در لبنان اوت ۶۶-۷۷، بازگشت به سوریه دسامبر ۷۷، عزیمت به پاریس و انتشار روزنامه «الاحیاء العربی» (رستاخیز عرب)، همکاری با گروههای مخالف سیاستهای حافظ اسد در خارج از کشور ۷۷،

تور و قتل وی توسط یک فرد ناشناس ۲۱ ژوئیه ۸۰.

آثار: سیاست عرب در تئوری و در عمل ۶۰، منازعه بعث (۴ ج) ۶۳-۶۵، «ظهور و سقوط بعث» (مقاله) منتشره در «میدل ایست جورنال» شماره های ژوئن و ژوئیه ۷۱، «مسائل و نتایج جنگ اکتبر در جهان عرب» (مقاله) منتشره در مجله مطالعات فلسطین، س ۳، ش ۲ (۷۴).

بیگدلی آذری (آذری قمی)، آیت الله احمد: درجه اجتهاد، روحانی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۵ در قم، تح. عالی حوزوی در قم.

ق. ا. ق. مدرس علوم مذهبی و حوزوی در حوزه علمیه قم. چند بار بازداشت به جرم فعالیت های سیاسی-مذهبی، ع. جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.

ب. ا. ق. مدرس حوزه علمیه قم، ع. رهبری جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دادستان کل انقلاب اسلامی ۷۹-۸۰، نم. دوره دوم مجلس شورای اسلامی از شهر قم و نیز ع.

بیلگهان، اورهان ذهنی: قاضی و سیاستمدار قبرسی،

ت. ۱۹۲۹ در «فاماگوستا»، تح. در ترکیه، قبرس و «میدل تمپل» لندن.

قاضی منطقه (قبرس) ۶۰، رئیس دادگاه منطقه «لارناک» و «فاماگوستا» ۶۸، وزیر آموزش و پرورش ۷۳-۷۵، قاضی دادگاه عالی ژانویه-ژوئن ۷۶، ع. مجلس قانونگذاری ترک قبرس ۷۶-، وزیر کشور ۷۶، وزیر کشور در «کشور فدرال ترک قبرس» ۷۶-۷۸، ضمناً وزیر دفاع ۷۸، و نیز وزیر آموزش و پرورش ۷۷، وکیل دعاوی دسامبر ۷۸-.

بیلگه، علی سوات: دک. حقوق، استاد دانشگاه و

حقوقدان ترک، ت. ۱۹۲۱ در استانبول، تح. دها. آنکارا و ژنو. استادیار دن. علوم سیاسی دا. آنکارا ۵۰، دانشیار ۵۲، استاد ۶۰، مشاور حقوقی وزارت امور خارجه ۶۰، وکیل و مشاور حقوقی پایه یک ۶۵، قاضی دادگاه اروپایی حقوق بشر ۶۶، ع. دادگاه دائمی داوری لاهه ۶۶، ع. کمیته حقوق بشر سازمان ملل ۷۰، ع. کمیسیون حقوق بین الملل ۷۱-۷۶، وزیر دادگستری دسامبر ۷۱-۷۲، سفیر در سوئیس اکتبر ۷۲-۸۰.

آثار: مصونیت سیاسی هموطنان (۵۳)، سیاست

بین الملل (۶۶).

پ

پانولی، ژوزه: دیپلمات فرانسوی، ت. ۱۶ دسامبر ۱۹۲۴ در اینال، تج. «دن. ملی زبانهای شرقی زنده» پاریس، و دن. ادبیات سوربن.

دبیر سفارت فرانسه در قاهره ۵۱-۵۴، دبیر سفارت در دمشق ۵۴-۵۶، دبیر سفارت در مسکو ۵۸-۶۱، در واشنگتن ۶۱-۶۴، رایزن سفارت در رباط (مراکش) ۶۴-۶۷، رایزن سفارت در تریپولی (لیبی) ۶۷-۷۰، معاون اداره امور الجزایر در وزارت امور خارجه فرانسه ۷۰-۷۵، سفیر در کویت ۷۵-۷۹، دریافت نشان لژیون دونور، دریافت نشان ملی لیاقت، نشان لیاقت از مصر، نشان درجه اول لیاقت از کویت.

پاپا دوپولوس، تاسوس: حقوقدان و سیاستمدار قبرسی، ت. ۱۹۳۴، تج. در نیکوزیا، «کینگز کالج» لندن، و «گریز این» در لندن.

انجام فعالیتهای حقوقی در نیکوزیا ۵۵-۵۹، ع. سابق «سازمان ملی تلاش برای آزادی قبرس»، ع. کم. تدوین پیش نویس قانون اساسی قبرس ۵۹-۶۰، وزیر کشور ۵۹-۶۰، وزیر کار و تامین اجتماعی ۶۰-۷۰، کفیل وزیر کشاورزی ۶۴-۶۶، وزیر

بهداری ۶۰-۷۰، ع. پارلمان و معاون مجلس نمایندگان قبرس ژوبیه ۷۰-، وکیل دعاوی، نم. جامعه یونانیهای قبرس در مذاکرات مابین جوامع قبرس ژوئن ۷۶-ژوبیه ۷۸.

پاچه چی، عدنان: ل. علوم سیاسی و دک.، دیپلمات عراقی، ت. ۱۴ ماه مه ۱۹۲۳ در بغداد، تج. دا. آمریکا بیروت، و دا. جرج تاون آمریکا.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه، بخش خدمات خارج از کشور ۴۴، خدمت در واشنگتن، و اسکندریه مصر؛ مدیر کل امور سیاسی شورای وزیران ۵۷-۵۸، مدیر کل وزارت امور خارجه ۵۸-۵۹، سفیر عراق و نم. دائم کشور در سازمان ملل ۵۹-۶۵، وزیر مشاور در امور خارجی دسامبر ۶۵-۶۶، وزیر امور خارجه ۶۶-۶۷، نم. دائم عراق در سازمان ملل ۶۷-۶۹، وزیر مشاور حکومت ابوظبی در امارات عربی متحده ۷۱-۷۴، نم. ویژه رئیس امارات عربی متحده و ع. شورای اجرایی حکومت ابوظبی ۷۴-، مدیر صندوق ابوظبی برای توسعه اقتصادی، مدیر شرکت ملی نفت ابوظبی، دریافت نشانهایی از عراق، مصر، و مراکش.

پارسونز، سرآنتونی درگ^۱: ف. ل.، دیپلمات انگلیسی، ت. ۹ سپتامبر ۱۹۲۲ در لندن، تج. در کا. «بالبول» اکسفورد.

خدمت در ارتش انگلستان ۴۰-۵۴، دستیار وابسته نظامی انگلستان در بغداد ۵۲-۵۴، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۴-۵۵، خدمت در سفارت انگلستان در آنکارا ۵۵-۵۹، در سفارت امان (اردن) ۵۹-۶۰، در سفارت قاهره ۶۰-۶۱، خدمت در وزارت امور خارجه ۶۱-۶۴، در سفارت انگلستان در خارطوم (سودان) ۶۴-۶۵، نم. سیاسی بریتانیا در بحرین ۶۵-۶۹، خدمت در هیات نم. انگلستان در سازمان ملل ۶۹-۷۱، خدمت در اداره امور خارجه و مشترک المنافع ۷۱-۷۴، سفیر در ایران ۷۴-۷۹، کفیل معاون دائمی وزیر امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع انگلستان ۷۹، نم. دائم انگلستان در سازمان ملل ۷۹-۸۲، مشاور امور خارجی نخست وزیر ۸۲-۸۳، مدرس گروه مطالعات عربی و اسلامی و نیز پژوهشگر مرکز مطالعات خلیج عربی (فارس) دا. «اکستر» ۸۴-۸۷، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. «اکستر» ۹۲.

آثار: غرور و سقوط: ایران ۱۹۷۴-۱۹۷۹ (۸۴) (دو ترجمه فارسی کتاب در سالهای ۸۳ و ۸۴ منتشر شده است)، آنها شیر می گویند ۸۶.

I-Parsons, Sir Anthony Derrick

پارکر، ریچارد ب. ف. ل.، دیپلمات آمریکایی، ت. ۳ ژوئیه ۱۹۲۳ در فیلیپین، تج. دا. ایالتی کانزاس، ودا. پرینستون.

بورسیه مو. «وودرو ویلسون» دردا. پرینستون، دبیر دوم در سفارت آمریکا در امان (اردن) ۵۵-۵۶، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۷-۶۱، دبیر اول در بیروت ۶۱-۶۴، رایزن سیاسی سفارت در قاهره ۶۵-۶۷، مدیر امور کشوری جمهوری متحده عربی (مصر) در وزارت امور خارجه ۶۷-۷۰، رایزن وزیر مختار در رباط (مراکش) ۷۰-۷۴، سفیر در الجزایر ۷۴-۷۷، سفیر در لبنان ۷۷-۷۸.

آثار: راهنمای عملی آثار اسلامی قاهره ۷۴.

پاروت، آندره^۱: انسان شناس فرانسوی، ت. ۱۵ فوریه ۱۹۰۱، تج. دا. پاریس (سوربن)، دن. مذهبی پروتستان، دن. لوور، و دن. فرانسوی انسان شناسی بیت المقدس.

اس. دن. مذهبی پروتستان دا. پاریس ۳۷-۵۵، اشتغال در دن. لوور ۳۷-، موزه دار کل موزه های ملی فرانسه ۴۶-۶۵، سربازرس موزه های ملی ۶۵-، مدیر موزه لوور پاریس ۶۸-۷۲، مدیر عمیات اکتشافی انسان شناسی «ماری» (جمهوری عربی سوریه) و «لارسا» (عراق)، ع. موسسه فرانسه (آکادمی کتیبه ها و ادبیات)، ع. آکادمی انگلستان، ع. آکادمی بلژیک، دریافت نشان لژیون دونور، نشان هنر ها و ادبیات، صلیب افتخار ۳۹-۴۵، صلیب بزرگ و نشان ملی لیاقت، نشان بزرگ لیاقت از سوریه.

آثار: دارای چندین جلد کتاب در زمینه های انسان شناسی و باستان شناسی سرزمینها و مردم و آثار تاریخی خاورمیانه منتشره در خلال سالهای ۳۶ تا ۷۴.

I-Parrot, Andre

پاکروان، سرلشگر حسن: نظامی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۴، تج. دانشکده افسری فرانسه (پیاده نظام).

دستیار وابسته نظامی ایران در پاریس، وابسته نیروی زمینی، هوایی و دریایی در سفارت ایران در هندوستان، معاون رئیس «سازمان اطلاعات و امنیت کشور» (ساواک)، ارتقا به درجه سرتیپی سپتامبر ۵۷، آجودان نظامی محمد رضا پهلوی (شاه ایران)، رئیس سازمان اطلاعات و امنیت کشور (بادرجه سرلشگری، به جای سپهبد تیمور بختیار) مارس ۶۱-۶۲، معاون نخست وزیر و رئیس سازمان امنیت و اطلاعات کشور (در کابینه امیر اسد الله علم) ژوئیه ۶۲-۶۴، و مجدداً (در کابینه حسنعلی منصور) مارس ۶۴-ژانویه ۶۵، وزیر اطلاعات (در کابینه امیر عباس هویدا) ژانویه ۶۵-ژوئیه ۶۶، سفیر ایران در پاریس سپتامبر ۶۹-۷۳.

پایور، فرامرز: د. متوسطه، د. تخصصی زبان انگلیسی، د. عالی موسیقی، نوازنده و موسیقیدان ایرانی، ت. ۱۹۳۲ در تهران، تج. مدرسه دارالفنون، دا. کمبریج انگلستان،

آکادمی سلطنتی موسیقی در لندن.

آموختن موسیقی نزد استاد ابوالحسن صبا (در رشته سنتور) ۴۹-۵۹، شروع فعالیت های هنری و حرفه ای (نواختن سنتور و آهنگسازی) در اداره کل هنرهای زیبای سابق (وزارت فرهنگ و هنر) ۵۴-، اجرای برنامه های گوناگون موسیقی و شرکت در کنسرتهای متعدد ۵۴-، آموختن ردیف های آوازی نزد استاد «عبدالله دوامی» و نیز ردیف های دیگر موسیقی نزد استاد موسی معروفی و نورعلی برومند، تدریس سنتور در هنرستان عالی موسیقی ملی ایران ۵۸-، اعزام به انگلستان برای آموزش زبان انگلیسی تخصصی و نیز تحصیل عالی موسیقی در «آکادمی سلطنتی موسیقی لندن» ۶۲-۶۵، ضمناً اجرای برنامه های موسیقی ملی ایران در دها. لندن و کمبریج (بنا به دعوت آنان) و انجام سخنرانیهایی در آن زمینه، اجرای کنسرت های متعدد و تکنوازی در کشورهای جهان برای شناساندن موسیقی ملی ایران، همکاری مستمر با سازمان رادیو-تلویزیون ملی ایران ۷۴-، وی یکی از بزرگان موسیقی اصیل و ملی ایران و از جمله استادان نواختن سنتور است و به همین جهت موفق به دریافت تقدیر نامه از سوی استاد ابوالحسن صبا شده است.

آثار: حدود ۱۶ کتاب در موسیقی ایرانی شامل آثار خوداز ردیف موسیقی ایرانی، قطعات گروه نوازی، قطعات مختلف ساز سنتور و غیره، از جمله: دستور سنتور، سی قطعه چهار مضرب برای سنتور، هشت آهنگ برای سنتور، قطعات موسیقی مجلسی، تئوری موسیقی، رنگ شهر آشوب، گفتگو (دو نوازی برای ویلن و سنتور)، فانوس (دو نوازی برای سنتور) و غیره.

آثار موسیقی: تعداد زیادی آثار اجرا شده موسیقی و اجرای سنتور از موسیقی سنتی ایران از جمله «پرده عشاق» و غیره.

پدرسن، یوهانس^۱: دک. فلسفه، دک. حقوق، استاد (دانشگاه) دانمارک، ت. ۷ نوامبر ۱۸۸۳، تخ. دها. کپنهاگ، ماربورگ، لایپزیگ، لیدن، پاریس و بوداپست. همکاری در تهیه و تدوین فرهنگ عربی ۱۳-۱۹، مدرس دا. کپنهاگ (دانمارک) ۱۶، اس. زبان شناسی سامی در

دا. کپنهاگ ۲۲-۵۰، ع. آکادمی سلطنتی دانمارک ۲۴-، رئیس آکادمی مذکور ۶۳-، ع. هیات مدیره بنیاد کارلزیبرگ ۲۴-۵۵، رئیس بنیاد مذکور ۳۳-۵۵، دبیر همکار نشریه «آکتا اورینتالیا» (Acta Orientalia) ۳۲-۶۲، دبیر نشریه «تصویر تاریخ مذهب» ۴۸-، رئیس اج. شرقی دانمارک ۴۶-۶۲، ع. آکادمی های متعدد خارجی.

آثار: انتشار چندین جلد کتاب درباره مسائل تاریخی و زبانشناسی خاورمیانه از جمله: اسرائیل (۴ ج) (به زبان دانمارکی و انگلیسی) سالهای ۲۰-۵۹، الازهر (به زبان دانمارکی) ۲۲، راز محمد (ص) ۲۳، ۵۲، دستور زبان عبری ۲۶، فرهنگ اسلامی ۲۸، دستور زبان عربی ۴۶، سولمی: طبقات الصوفیه ۶۰.

l- Pedersen, Johannes

پرز، شیمون: (سابقاً شیمون پرز کی) سیاستمدار اسرائیلی، ت. اوت ۱۹۲۳ در شهر «ویشنوا» در لهستان، تخ. دا. نیویورک، و هاروارد آمریکا.

مهاجرت از لهستان به فلسطین ۳۴، ع. جنبش «هاشومیر هاتزایر» (گارد جوان) در لهستان و نیز دبیر سابق جنبش «هانوآرهائوود» (جوانان کارگر)، رهبر جنبش کیبوتس در فلسطین ۴۱-، ع. سازمان تروریستی- صهیونیستی «هاگانا» ۴۷ (یکی از فرماندهان گروه هاگانا)، رئیس بخش نیروی دریایی وزارت دفاع اسرائیل ۴۸، ع. دبیر خانه حزب «ماپای» (حزب کارگر اسرائیل)، رئیس هیات نظامی اعزامی اسرائیل به آمریکا، معاون مدیر کل وزارت دفاع ۵۲-۵۳، مدیر کل وزارت دفاع ۵۳-۵۹، معاون وزیر دفاع اسرائیل ۵۹-۶۵، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ۵۹، ع. حزب مپای ۵۹-۶۵، ع. موسس و دبیر کل حزب «رافی» (اعلامیه کارگران اسرائیل) ۶۵، ع. حزب کارگر پس از ائتلاف دو حزب ۶۸، وزیر توسعه اقتصادی در مناطق تحت نظر و جذب مهاجران ۶۹-۷۰، وزیر حمل و نقل و ارتباطات ۷۰-۷۴، وزیر اطلاعات مارس-ژوئن ۷۴، وزیر دفاع ۷۴-۷۷، کفیل نخست وزیر آوریل-مه ۷۷، رهبر حزب کارگر ژوئن ۷۷-، نخست وزیر اسرائیل ۸۴-۸۶، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۸۶-۸۸، وزیر دارایی ۸۸-۹۲، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۹۲-۹۵، نخست وزیر و وزیر

دفاع اسرائیل (پس از ترور اسحاق رابین توسط یک جوان یهودی) نوامبر ۹۵ - ژوئن ۹۶، دریافت نشان لژیون دونور از فرانسه ۵۷، برنده جایزه صلح نوبل بخاطر انجام مذاکرات و انعقاد قرارداد صلح خاورمیانه ۱۰ دسامبر ۱۹۹۴، طراح حمله نظامی به فرودگاه «انتبه» (اوگاندا) برای رهایی هواپیمای ربوده شده اسرائیلی توسط چریکهای فلسطینی ۳ ژوئیه ۱۹۷۶.

آثار: مرحله بعد (به عبری) ۶۵، قلاب سنگ داود: تسلیح اسرائیل ۷۰، فردا اکنون است (به عبری) ۷۸، خاطرات حمله به انتبه (عبری، اسپانیایی)، با این افراد، هفت بنیانگذار دولت اسرائیل ۷۸ (ترجمه به انگلیسی و انتشار در نیویورک ۷۹)، خاطرات روزانه، خاورمیانه جدید (انگلیسی و عربی) ۹۴، جنگ برای صلح (خاطرات) ۹۵، و تعداد زیادی مقاله های سیاسی منتشر شده در نشریات اسرائیلی و خارجی.

پرون، استوارت هنری^۱: ف.ل، شرق شناس و مورخ انگلیسی، ت. ۱۷ ژوئن ۱۹۰۱، تج. دا. کمبریج، ودا. هاروارد. مدرس زبان انگلیسی در کا. دولتی عرب در بیت المقدس ۲۷-۳۰، دستیار وزیر حکومت فلسطین (در دوران قیمومت انگلستان بر فلسطین) ۳۰-۳۲، دستیار فرمانده منطقه ۳۲-۳۴، دستیار وزیر حکومت مالت ۳۴-۳۷، مامور سیاسی در عدن (یمن) ۳۷، تنظیم کننده برنامه های عربی رادیو بی.بی.سی انگلستان ۳۸، مامور اطلاعاتی در عدن ۳۹-۴۱، وابسته روابط عمومی در سفارت انگلستان در بغداد ۴۱-۴۴، مشاور امور کشورهای شرق ۴۴-۴۷، وزیر مستعمرات در باربادوس ۴۷-۵۰، کفیل حکومت باربادوس مارس - اکتبر ۴۹، مشاور وزارت کشور در «سیرنایکا» (لیبی) ۵۰-۵۱، مشاور امور اعراب در هیات نم. انگلستان در مجمع عمومی سازمان ملل ۵۱، دستیار افتخاری سازمان آوارگان سر اسقفی بیت المقدس ۵۲، طراحی و نظارت بر هفت دهکده آوارگان عرب ۵۲-۵۶، ع. دانشکده «سال کالج در آتن» ۶۵-۶۶.

آثار: تنها به جامانده ۵۴، هرود کبیر ۵۶، هرودهای بعدی ۵۸، هاردین (امپراتور رم) ۶۰، سزار هاوسنت ها ۶۲، همدم زوار در بیت المقدس و بیت اللحم ۶۳، همدم زوار در کلیسای کاتولیک رومی ۶۳، همدم زوار در آتن ۶۵، بیت

المقدس ۶۵، پایان دوران امپراتوری رم ۶۶، مرگ جمهوری رم ۶۸، اسطوره شناسی رومی ۶۹، محاصره در درون دیوارها ۷۰، رم ۷۱، مسافرت های سنت پل ۷۳، همسران سزار: مافوق سوء ظن ۷۴؟، باستان شناسی یونان و دریای اژه ۷۴، مکان های مقدس مسیحیت ۷۶.

I- Perowne, Stewart Henry

پریچارد، جیمز بنت^۱: دک.، شرق شناس آمریکایی، ت. ۴ اکتبر ۱۹۰۹، تج. کا. «آزبری»، دا. «درو» (Drew)، ودا. پنسیلوانیا.

اس. ادبیات و متون عهد عتیق در حوزه مذهبی «کروزر» ۴۲-۵۴، اس. حق التدریس مدرسه عالی آمریکایی پژوهشهای شرقی در بیت المقدس ۵۰-۵۱، اس. میهمان ۵۶-۵۷، و ۶۱-۶۲، اس. متون عهد عتیق در مدرسه عالی کلیسای علوم دینی پاسیفیک ۵۴-۶۲، اس. اندیشه های مذهبی در دا. پنسیلوانیا و مفسر کتاب مقدس انجیل در دانشگاه - موزه باستان شناسی ۶۲-۷۸، مدیر موقت ۶۷-۷۶، مدیر ۷۶-۷۷، اس. میهمان باستان شناسی در دا. آمریکایی بیروت ۶۷، ع. هیات امنای دانشگاه مذکور ۷۰-، ع. اج. شرق شناسی آمریکا، ع. مو. باستان شناسی آمریکا (رئیس مو. ۷۳-۷۴)، ع. اج. ادبیات انجیلی، دبیر نشریه «مجله جامعه شرق شناسی آمریکا» ۵۲-۵۴. **آثار:** پیکره های فلسطینی ۴۳، متون باستانی خاور نزدیک ۵۰، خاور نزدیک در تصاویر ۵۴، باستان شناسی و عهد عتیق ۵۸، گیئون (Gibeon)، جایی که خورشید هنوز ایستاده است ۶۲، خاور نزدیک باستانی: متون و تصاویر مکمل ۶۹، خاور نزدیک باستانی (ج ۲) ۷۵، کشف ساریتا (Sarepta) ۷۸.

I- Pritchard, James Bennett

پریماکف، یوگنی ماکسیموویچ^۱: دک. اقتصاد، اقتصاد دان و سیاستمدار روسی، ت. ۲۹ اکتبر ۱۹۲۹ در «کیف»، تج. موسسه مطالعات شرقی مسکو. اشتغال در کمیسیون دولتی سخن پراکنی و تلویزیون شوروی ۵۳-۶۲، ع. حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی ۵۹

دائم افغانستان در سازمان ملل ۵۸-۷۲، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۳، سفیر در هندوستان ۷۳-۷۷، سفیر در انگلستان ۷۷-۷۸، رئیس کم. حقوق بشر سازمان ملل ۶۳، رئیس بیست و یکمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل ۶۶، رئیس پنجمین اجلاس ویژه سازمان ملل ۶۶، رئیس اجلاس اضطراری مجمع عمومی درباره مسائل خاورمیانه ۶۶، فرستاده ویژه به چهارمین اجلاس کشورهای غیر متعهد در الجزیره ۷۳، نم. افغانستان در اجلاس سازمان کنفرانس اسلامی در لاهور پاکستان ۷۴ و فرستاده ویژه افغانستان در ملاقات با رئیس جمهوری بنگلادش.

آثار: آریانا یا افغانستان باستانی (به انگلیسی)، پختونستان (به انگلیسی)، داستانهای مردم ۵۸ (به فارسی)، و بسیاری آثار دیگر.

پطرس، فؤاد: حقوقدان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۱۸، تج. در بیروت و دا. لیون فرانسه.

قاضی دادگاه مدنی و تجاری بیروت ۴۳-۴۶، قاضی دیوان محاکمات نظامی ۴۵-۴۶، وکیل دعاوی ۴۷-، وکیل تسخیری ۵۱-۵۷، وزیر آموزش ملی و وزیر برنامه ریزی ۵۹-۶۰، ع. کانون و کلا ۶۰-، معاون کانون و کلا لبنان ۶۰-۶۱، وزیر دادگستری ۶۱-۶۴، معاون شورای وزیران و وزیر آموزش و پرورش و وزیر دفاع ۶۶-۶۷، معاون شورای وزیران و نیز وزیر امور خارجه و وزیر جهانگردی فوریه- اکتبر ۶۸، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه دسامبر ۷۶-۸۲، وزیر دفاع ۷۶-۸۰، دریافت مدال ها و عناوین افتخاری متعدد از منابع مختلف.

پطرس غالی، پطرس: ل. حقوق، د. مطالعات عالی در حقوق عمومی، اقتصاد، و علوم سیاسی، دک. حقوق بین الملل، سیاستمدار و کارمند بین المللی مصری (دبیر کل سابق سازمان ملل)، ت. ۱۴ نوامبر ۱۹۲۲ در قاهره، تج. دا. قاهره، دا. پاریس.

اس. سابق حقوق بین الملل و روابط بین الملل و رئیس گروه علوم سیاسی دا. قاهره ۴۹-۷۷، ع. سابق کت. مرکزی اتحادیه سوسیالیست عرب، رئیس مرکز مطالعات سیاسی و استراتژیک، پایه گذار و مؤسس نشریه «الاهرام اقتصادی» و

۹۱-، سرمقاله نویس و معاون سر دبیر میز آسیا و آفریقا در روزنامه «پراودا» ۶۲-۷۰، خبر نگار روزنامه پراودا در خاورمیانه در دهه ۶۰، مدیر موسسه مطالعات شرقی وابسته به آکادمی علوم شوروی ۷۷-۸۵، مدیر «موسسه اقتصاد جهانی و روابط بین المللی آکادمی علوم اتحاد» جماهیر شوروی (در حال حاضر روسیه) ۸۵-، ع. کنگره نمایندگان خلق اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی ۸۹، ع. کت. مرکزی حزب کمونیست شوروی ۸۹-۹۱، نامزد عضویت «پولیت بورو» (دفتر سیاسی حزب) ۸۹-۹۱، رئیس جماهیر متحد ژوئن ۸۹- مارس ۹۰، ع. شورای ریاست جمهوری ۸۹-۹۰، رئیس هیات اعزامی ویژه «میخائیل گورباچف» به خلیج فارس (در جریان حمله عراق به کویت و بحران دوم خلیج فارس) ۹۱، رئیس اداره اطلاعات مرکزی روسیه ۹۱-، وزیر امور خارجه روسیه ۹۶-۹۸، نخست وزیر روسیه سپتامبر ۹۸ - ماه مه ۹۹، ع. وابسته آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی (فعالاً روسیه) ۷۴، ع. اصلی آکادمی ۷۹، کارشناس مسائل سیاسی مصر و دیگر کشورهای عرب، ویرایشگر و نویسنده چند مجموعه مقالات، از جمله: منازعات بین المللی ۷۲، بحران انرژی در جهان سرمایه داری ۷۵، دریافت جایزه ناصر ۷۵، جایزه دولتی شوروی ۸۰.

آثار: از جمله کشورهای عربی و استعمار ۵۶، مصر تحت رهبری ناصر (با مشارکت «آی. پی. بلیایف») ۷۵.

I- Primakov, Yevgeniy Maksimovich

پژواک، عبدالرحمن: دیپلمات افغانی، ت. ۷ مارس

۱۹۱۹.

ع. بخش تاریخ آکا. افغانستان، مدیر بخش انتشارات خارجی اداره مطبوعات افغانستان، دبیر روزنامه «اصلاح» و کفیل مدیر کل «آژانس خبری باختر»، رئیس پشتو-تولانا، مدیر کل بخش انتشارات اداره مطبوعات افغانستان، وابسته مطبوعاتی و فرهنگی سفارت افغانستان در لندن، ع. اداره اطلاعات «سازمان بین المللی کار»، وابسته مطبوعاتی و فرهنگی سفارت افغانستان در واشنگتن، مدیر بخش سیاسی شرقی و همزمان مدیر بخش سازمان ملل و کنفرانسهای بین المللی وزارت امور خارجه، مدیر کل امور سیاسی وزارت امور خارجه ۵۶، نم.

دبیر آن ۷۵-۶۰، تاسیس نشریه «السیاسه دولیه» و دبیر آن، وزیر مشاور در امور خارجه ۷۷-۹۱، معاون نخست وزیر در امور خارجی ۹۱-۹۲، انتخاب به عنوان دبیر کل سازمان ملل متحد ژانویه ۹۲- دسامبر ۹۶، معاون اج. حقوق بین الملل مصر، ع. کت. درخواست کنوانسیونها و توصیه نامه های سازمان بین المللی کار، ع. کمیسیون بین المللی قضاوت در ژنو، ع. شورا و کمیته اجرایی موسسه بین المللی حقوق بشر در استراسبورگ، ع. کمیسیون حقوق بین الملل سازمان ملل ۷۹-۹۲، «دبیر حزب دموکراتیک ملی» ۸۰-۹۲، ع. پارلمان مصر ۸۷-۹۲، پژوهشگر بورسیه «فولبرایت» در دا. کلمبیا (آمریکا) ۵۴-۵۵، مدیر مشترک اولین سمینار «داگ هامرشولد»، مدیر مرکز پژوهشهای آکا. حقوق بین الملل لاهه (هلند) ۶۷-۶۹، مدرس درسهای حقوق بین الملل و روابط بین الملل در دانشگاهها و موسسه های متعدد خارجی از جمله: دا. کلمبیا (نیویورک)، دا. پرینستون (نیوجرسی)، مو. روابط بین الملل نیودلهی (هندوستان)، مو. روابط بین الملل ورشو (لهستان)، دا. ژنو، دا. الجزیره (الجزایر)، دا. داکار (بنگلادش)، دا. دارالسلام (تانزانیا)، دا. نایروبی (کنیا) و غیره؛ شرکت در کنفرانسها و سمینارهای متعدد داخلی و خارجی در زمینه حقوق بشر، حقوق بین الملل، مسائل منطقه ای (خاورمیانه) و غیره، همراهی انور السادات رئیس جمهوری وقت مصر در مسافرت جنجالی اش به بیت المقدس (اسرائیل) در راه تحقق صلح خاورمیانه، شرکت در اجلاس «کمپ دیوید» با شرکت: انور السادات، مناخیم بگین، و جیمی کارتر ۷۹.

آثار: چندین کتاب در زمینه مسائل حقوقی، سیاسی، روابط بین الملل، و غیره به زبانهای عربی، انگلیسی و فرانسه از جمله: مراحل سیاسی حقوق دیپلماتیک و کنسولی (به فرانسه)، مسئله کانال سوئز (به فرانسه) ۵۷، مصر و سازمان ملل متحد در همکاری با بنیاد کارنگی در راه صلح بین الملل (به انگلیسی) ۵۷، سیاست خارجی در جهانی متحول (به انگلیسی) ۶۳، سازمان اتحاد آفریقا (به فرانسه) ۶۹، جنبش آسیایی - آفریقایی ۶۹، مسائل مربوط به نهادهای اتحاد آفریقایی ۷۲، و غیره. به اضافه بیش از ۱۰۰ مقاله علمی منتشره در نشریات تخصصی و علمی.

پوپ، پروفیسور آرتور آپهام^۱: ل. هنر، ف. ل. اجتماعی، پژوهشگر و ایران شناس آمریکایی، ت. ۷ فوریه ۱۸۸۱، تج. داها، هاروارد، براون، و کرنل.

مدرس دا. براون، استادیار دا. کالیفرنیا، کفیل دانشیار در دانشکده «امهرست» (Amherst coll.)، خدمت در اداره کارگزینی ستاد مشترک ارتش آمریکا ۱۸-۱۹، مدیر موزه لژیون دونور سان فرانسیسکو ۲۳، شروع پژوهشهای ایران شناسی ۲۵-، و انجام بیش از ۲۰ مسافرت اکتشافی به ایران ۲۵-، سازماندهی اولین نمایشگاه بین المللی «هنر ایران» در فیلادلفیا (آمریکا) ۲۶، و نیز همکاری مشترک در سازماندهی اولین کنگره هنر ایران، مدیر موسس موسسه هنر و باستان شناسی آمریکا (بعداً موسسه آسیایی) ۲۸، سازماندهی مشترک نمایشگاه بین المللی هنر ایران در لندن (با همکاری سر آرنولد ویلسن) ۳۱، مدیر دومین کنگره بین المللی هنر ایران با همکاری «سردنسون راس» ۳۱؛ مدیر نمایشگاههای عکاسی پژوهش در هنر معماری ایران در شهرهای: پاریس، برلین، ورشو، مسکو، کپنهاگ، وین، لندن، استکهلم، و نیز در دانشگاهها و موزه های آمریکا؛ مدیر مشترک سومین کنگره بین المللی لنینگراد - مسکو ۳۵، مدیر همکار سومین نمایشگاه بین المللی هنر ایران در لنینگراد (شوروی) ۳۵، مدرس دا. هاروارد در داها. فرانسه ۴۵، رئیس موسسه آسیایی در نیویورک، رئیس افتخاری موسسه مذکور ۵۵، مشاور هیات مدیره موسسه هنر اسلامی در شیکاگو ۲۵-۳۵، مشاور هنر ایرانی موزه پنسیلوانیا، مشاور هنری دولت ایران ۲۵-، سازماندهی و مدیریت کت. اخلاق ملی ۴۰-۴۵، انجام سخنرانیهای متعدد در دانشگاههای هندوستان ۴۸، مدیر نمایشگاه بین المللی هنر ایران در نیویورک ۳۹ و ۵۰، رئیس چهارمین کنگره بین المللی هنر ایران در نیویورک، واشنگتن و سردبیر انتشارات بعدی آنها ۶۰-۶۲، رئیس اج. بین المللی هنر ایران ۶۰، ع. انجمن های متعدد شرق شناسی، دریافت نشان تاج از ایران، نشان دریافت نشان درجه اول علمی از فرهنگستان ایران، نشان همایون ۶۴، نشان تاج ۶۴ (از ایران)، فوت ۳۱ اوت ۶۹ در شیراز (طبق وصیتش اوراد در کنار پل خواجو در اصفهان دفن کردند).

آثار: قالی های باستانی شرق ۲۶، مقدمه ای بر هنر ایران ۳۱، بررسی هنر ایران (ویرایشگر) (ج ۷) ۳۸، چاپ مجدد

عالی ایرانشناسی» و رئیس آن ۴۷-۴۹ (فعالیت این آموزشگاه دو سال ادامه داشت)، رئیس هیأت نم. ایران در بیست و پنجمین کنگره جهانی خاورشناسان در مسکو (شوروی)، ع. شورای فرهنگی سلطنتی ایران ۶۲-، دریافت درجه دک. افتخاری از دا. دهلی هندوستان ژانویه ۶۳، ع. «آکادمی جهانی هنر و دانش» (اولین ایرانی ع. آکادمی مذکور) ژوئن ۶۵، رئیس اج. فرهنگی ایران و آلمان، دریافت جایزه «تاگور» از دولت هندوستان آوریل ۶۶، دریافت نشان علمی و عنوان «شوالیه دوسن سیلوستر» از دربار واتیکان فوریه ۶۷، اس. بازنشسته و ممتاز دا. تهران ۶۳، پس از بازنشستگی از استادی دا. تهران ادامه مطالعات و پژوهشهای علمی خود در زادگاهش رشت ۶۳-، فوت ۱۶ نوامبر ۶۸ (یکشنبه ۲۶ آبان ماه ۱۳۴۷ ش) در رشت.

آثار: ایرانشاه (تاریخچه مهاجرت زردشتیان به هند) (بمبئی) ۲۶، گاتها (بخش اول، بمبئی) ۲۶ (و دومین گزارش بخش نخست، بمبئی) ۵۲، خرمشاه (گفتارهایی درباره آیین و کارنامه و زبان ایران باستان) (بمبئی) ۲۶، سوشیانس (بمبئی) ۲۷، پوراندخت نامه (دیوان اشعار) (بمبئی) ۲۷، پشتهای (بخش نخست بامتن اوستا) (بمبئی) ۲۸ (و بخش دوم، بمبئی) ۳۱، گفت و شنود پارسی (برای دبیرستانهای هند) (بمبئی) ۳۳، یزدگردشهریار (بمبئی) اکتبر ۳۳، فرهنگ ایران باستان (بخش نخست) ۴۷، یادداشتهای گاتها (بخش دوم) ۵۷، ویسپرد ۶۳، آناهیتا ۶۴، آثار دیگر.

ضمناً بیش از ۵۰ مقاله پژوهشی و علمی در نشریات علمی-پژوهشی ایرانی و خارجی.

پور همایون، علی اصغر: دک. حقوق، اقتصاد دان و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۲، تج. حقوقی در اروپا. معاون دادیار و مشاور دادگاه استیناف ۳۷، اس. اقتصاد دانشکده حقوق و علوم اقتصادی دا. تهران ۴۳- معاون وزیر اقتصاد ملی ۵۰-۵۳، وزیر اقتصاد ملی ۵۳، رئیس هیأت مدیره شرکت بیمه ایران ۵۳، رئیس و مدیر عامل بیمه ایران ۵۳-۵۵، مدیر موسسه علوم اداری دانشکده حقوق ۵۶-۶۰، وزیر بازرگانی ۶۰، وزیر مشاور ۶۱، رئیس کل بانک مرکزی ایران ۶۱-۶۵، رئیس شورای پول و اعتبار ۶۱-۶۳، ع. شورای عالی اقتصاد ۶۱-۶۳، دریافت نشان صلیب بزرگ ستاره دار شایستگی از

۶۵، زندگینامه ماکسیم لیتوینف ۴۳، آثار گرانهای هنر ایران ۴۶، معماری ایرانی ۶۴. چند کتاب پروفیسور پوپ به فارسی ترجمه و منتشر شده است از جمله: مجموعه هنر ایران، هنر ایران در گذشته و آینده (مقدمه و ترجمه عیسی صدیق)، معماری ایرانی (ترجمه غلامحسین صدری افشار و احمد ایرانی) و غیره.

I- Pope, Arthur Upham

پوردادود، ابراهیم: پژوهشگر و استاد زبان و فرهنگ ایران باستان (ایرانی)، ت. ۵ مارس ۱۸۸۶ در رشت، تج. تحصیلات مقدماتی در رشت، حکمت و طب در تهران، زبان فرانسه و علم حقوق و زبان و فرهنگ ایران باستان در داهل. بیروت، پاریس، ارلانگن، برلین، بمبئی.

بنیانگذار روزنامه ایرانشهر در پاریس قبل از جنگ جهانی اول- ۱۴ (در زمان تحصیل علم حقوق در آنجا)، انتشار روزنامه «رستاخیز» در بغداد و بعداً در کرمانشاه ۱۴-، زندگی و مطالعه و پژوهش در اروپا (استانبول، آلمان ... ۱۴-۲۴، بازگشت به ایران به همراه خانواده خود و زندگی در ایران (به مدت ۵/۱ سال) ۲۴-۲۵، بنا به دعوت پارسیان هندوستان عزیمت به آن کشور و ادامه پژوهشها و مطالعات مربوط به زبان و فرهنگ و آیین ایران باستان ۲۵- ژوئن ۲۸، عزیمت به اروپا و ادامه مطالعات خود درباره فرهنگ ایران باستان ۲۸-۳۲، عزیمت به هندوستان به درخواست «رابیندرانات تاگور» (شاعر و فیلسوف هندی) برای تدریس فرهنگ ایران باستان در دا. «ویسوبهاری» در «شانتی نیکتان» ۳۲-۳۴ (یک سال تدریس و ترجمه اشعار تاگور از زبان بنگالی به فارسی)، عزیمت از بمبئی هندوستان به آلمان و ادامه تفسیر «اوستا» در آنجا، پس از تاسیس دا. تهران (۱۳۱۳ ش.) دعوت از وی برای تدریس «اوستا» و پارسی باستان و بنابر این بازگشت از اروپا به ایران فوریه ۳۷، اس. دانشکده های ادبیات و حقوق دا. تهران (تدریس فرهنگ ایران باستان، زبان اوستا و تاریخ حقوق ایران باستان) ۳۷-۶۳، ع. پیوسته فرهنگستان ایران ۳۸-، مسافرت به هندوستان برای تجدید روابط فرهنگی ایران و هند (به اتفاق علی اصغر حکمت، ورشید باسمی) مارس ۴۴، پایه گذاری «اج. ایرانشناسی» در تهران و رئیس آن ۴۵-، تاسیس «آموزشگاه

آلمان، نشان صلیب بزرگ لئوپولد دوم از بلژیک.

آثار: بانک ملی ایران و نقش آن در توسعه کشور (به زبان فرانسه)، اصول اقتصاد، برنامه ریزی و دوره های تجاری.

پولیاکف، ولادیمیر پورفیریوویچ^۱: دک. دیپلمات روسی، ت. ۱۹۳۱، تج. مو. مطالعات شرقی مسکو.

شروع خدمات دیپلماتیک ۵۶-، رایزن در سوریه ۶۱-۶۵، احراز مسئولیت های متفاوت در وزارت امور خارجه ۶۵-۶۷، رایزن وزیر مختار در مصر ۶۸-۷۱، سفیر در جمهوری دموکراتیک خلق یمن (یمن جنوبی) ۷۲-۷۴، سفیر در مصر ماه مه ۷۴-۷۷.

1- Polyakov, Vladimir Porfiriyeovich

پهلبد، مهرداد: ل. علوم، سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۱ در تهران، تج. در فرانسه، و.دا. تهران. (نام فامیلی سابق: «مین باشیان»، تغییر نام فامیلی به پهلبد پس از ازدواج با شمس پهلوی خواهر محمد رضا شاه پهلوی).

معاون وزارت آموزش و پرورش تا سال ۶۱، معاون نخست وزیر و وزیر مشاور در امور هنرهای زیبا، وزیر فرهنگ و هنر ۶۴-۷۹، ع. دفتر سیاسی حزب رستاخیز- ۷۹.

پهلوی، اشرف: شاهدخت ایرانی، ت. ۲۶ اکتبر ۱۹۱۹ (دختر رضا شاه سرسلسله پهلوی، و خواهر دوقلوی محمد رضا شاه پهلوی)، تج. در ایران.

مراسم نامزدی و عقد وی با «علی قوام» (پسر ابراهیم قوام ملقب به قوام الملک شیرازی) اکتبر ۳۶، رئیس سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی از بدو تاسیس آن تا پایان سلسله پهلوی و پیروزی انقلاب ایران آوریل ۴۷ (۶ اردیبهشت ۱۳۲۶ ش.)، ایفای نقش موثر در تصمیم گیریهای سیاسی و تغییر و تحولات سیاسی - اجتماعی ایران پس از به قدرت رسیدن برادرش محمد رضا شاه سپتامبر ۴۱-۷۹ (پیروزی انقلاب اسلامی)؛ پس از اشغال خاک ایران از سوی نیروهای متفقین و از جمله روسها، مسافرت به مسکو و ملاقات با استالین (به منظور ابلاغ حسن نیت شاه و اعلام آمادگی ایران برای برقراری روابط دوستانه و

حسن همجواری با شوروی و آگاهی از نظرات استالین در مورد ایران)، انجام مسافرتها سیاسی دیگر به کشورهای مختلف از جمله هندوستان و چین، طلاق و جدایی از همسرش علی قوام پس از مرگ پدرش رضاخان (به گواه منابع تاریخی موثق از دواج وی تحمیلی و بدون ابراز تمایل وی و تنها باخواست و صلاحدید پدرش انجام گرفت) ۴۴ ابراز مخالفت با حکومت دکتر مصدق و اقدام به تحریکاتی علیه دولت وی ۵۱-۵۳، تبعید به اروپا به دستور دکتر مصدق نخست وزیر ژوئیه ۵۲، بازگشت به ایران به همراه پیام ویژه ای برای محمد رضا شاه (برادرش) ژوئیه ۵۳، مجدداً مجبور به ترک ایران و عزیمت به اروپا ژوئیه ۵۳ (۵ مرداد ۱۳۳۲ ش.)، رئیس هیات نم. ایران در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد فوریه ۶۶-، رئیس هیات نم. ایران در اجلاسهای مجمع عمومی عادی سازمان ملل متحد در خلال سالهای ۷۱-۷۸، رئیس هیات امنای دا. اهواز دسامبر ۶۷-، کاهش نفوذ وی در تصمیم گیریهای سیاسی - اجتماعی محمد رضا شاه در سالهای پایانی سلطنت وی، زندگی در خارج از کشور در سالهای پایانی سلطنت برادرش (از جمله در فرانسه و غیره).

پهلوی، رضا شاه: پادشاه اسبق ایران (پدر محمد رضا پهلوی آخرین پادشاه ایران)، ت. ۱۴ مارس ۱۸۷۸ در قریه «آلاشت» از توابع سوادکوه آستان مازندران (فرزند عباسقلی خان رئیس فوج سوادکوه).

شروع خدمت نظامی در فوج سوادکوه (به ریاست میرزا علی اصغر خان امین السلطان)، شروع خدمت در قزاقخانه (در سن ۲۲ سالگی) ۱۹۰۰، احراز مسئولیتها و درجات و مناصب گوناگون نظامی در نقاط مختلف ایران از جمله همدان و کرمانشاهان و غیره ۱۹۰۰-، رئیس تیپ قزاق در همدان ۱۵، حرکت قوای قزاق به فرماندهی سرهنگ رضا خان میر پنج از قزوین به سوی تهران و انجام کودتای سوم حوت (سوم اسفند ۱۲۹۹ ش.) به رهبری «سیدضیاءالدین طباطبایی» (سر دبیر روزنامه «رعد») و تصرف تهران و سرنگونی حکومت وقت (به نخست وزیر سید سپهدار اعظم) ۲۱ فوریه ۲۱، ملقب به «سردار سپه» از سوی احمد شاه قاجار پس از انجام کودتا ۲۱، و نیز رئیس دیوبیون (لشکر) قزاق ۲۱، وزیر جنگ در کابینه های سید ضیاءالدین طباطبایی (نخست وزیر پس از کودتا)، قوام

سپس به ژوها نسبورگ (آفریقای جنوبی) سپتامبر ۴۱- ژوبیه ۴۴، فوت در محل تبعید (ژوهانسیبورگ) ۲۵ ژوبیه ۴۴. (در قاهره خاکسپاری شد، بعداً در اواسط اردیبهشت ماه ۱۳۲۹ ش. در زمان صدارت علی منصور جسد وی به تهران انتقال یافت و در مقبره‌ای در جوار صحن حضرت عبدالعظیم در شهر ری دفن گردید.)

مهمترین اقدامات و اصلاحات دوران حکومت رضاشاه عبارتند از: توسعه و تقویت ارتش ایران بویژه بنیانگذاری نیروی دریایی نوین ایران، تأسیس نظام عدلیه (دادگستری) نوین، الغای کاپیتولاسیون، برقراری لباس متحد الشکل، اعزام دانشجو به خارج از کشور، توسعه آموزش و پرورش در کشور، تأسیس دانشگاه تهران، توسعه راههای زمینی و ارتباطات، ساختمان راه آهن سراسری ایران، تأسیس و برقراری نظام وظیفه عمومی، تأسیس بانک ملی ایران، ایجاد شیلات ایران، و غیره. ضمناً رضاشاه با الهام و تقلید از سیاستها و خط مشی های آتاتورک (رئیس جمهوری ترکیه و هم دوران حکومت وی) برنامه هایی در راه غربی سازی ایران و خط مشی های سکولاریستی به مرحله اجرا گذاشت.

پهلوی (دبیا)، فرح ← دبیا (پهلوی)، فرح

پهلوی، محمد رضا: شاه سابق ایران، ت. ۱۲۶ اکتبر ۱۹۱۹ (فرزند رضاشاه سر سلسله پهلوی، و دومین و آخرین پادشاه از خاندان پهلوی)، تج. ابتدایی در ایران، متوسطه در سوئیس (۱۹۳۱-۱۹۳۶)، و «دانشکده افسری تهران».

رضا شاه در ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ ش. (سپتامبر ۱۹۴۱) به دنبال حمله تجاوز کارانه نیروهای شوروی و انگلستان به ایران در اواسط ج. ۲، با فشار دولت انگلستان از سلطنت استعفا کرد و پسرش محمد رضا عهده دار سلطنت شد ۱۶ سپتامبر ۱۹۴۱، رهبری نیروهای نظامی ایران در آزاد سازی استان آذربایجان و سرنگونی حکومت کمونیستی پیشه-وری (دست نشانده دولت شوروی) دسامبر ۴۶، ازدواج با ملکه «فوزیه» خواهر ملک فاروق (آخرین پادشاه مصر) در قاهره ۱۵ مارس ۳۹، تولد شهنزاه پهلوی ۲۷ اکتبر ۴۰، جدایی از ملکه فوزیه نوامبر ۴۸، ازدواج مجدد بابک دختر ایرانی به نام

السلطنه، مشیر الدوله، و مستوفی الممالک آوریل ۲۱- ژوئن ۲۳، نخست وزیر و نیز وزیر جنگ اکتبر ۲۳- اوت ۲۵: نبرد علیه انقلابیون گیلان (به رهبری میرزا کوچک خان جنگلی در «نهضت جنگل») به همراه نظامی های انگلیسی در ایام قبل و بعد از کودتا و بالاخره شکست نهضت جنگل- اکتبر ۲۱، پس از مسافرت احمد شاه قاجار به خارج از کشور نقشه ای برای عزل احمد شاه و تغییر نظام سلطنت به نظام جمهوری و انتخاب سردار سپه به ریاست جمهوری ایران طرح شد که بی نتیجه ماند (بامخالفت شدید آیت الله سید حسن مدرس و علمای روحانی و بازار یان تهران با تصویب لایحه تغییر سلطنت و اعلام جمهوری) ۲۴، اعلام انحلال سلسله قاجاریه و خلع احمد شاه از قدرت ۳۰ اکتبر ۲۵، تفویض مقام سلطنت و پادشاهی ایران به وی (رئیس حکومت موقت ایران) از سوی مجلس موسسان ۱۱ دسامبر ۲۵ (در فاصله اکتبر تا دسامبر ۱۹۲۵، حکومت موقت ایران به فرمانده کل قوا- رضاخان تفویض شده بود)، مسافرت زیارتی به عتبات عالیات (عراق) ۲۵، اعلام فرمان ولایتعهدی شاهپور محمد رضا پهلوی (بعداً محمد رضا شاه پهلوی) ۲۷ ژانویه ۲۶، انجام مراسم تاجگذاری رضاشاه ۲۳ آوریل ۲۶، اعلام الغای «کاپیتولاسیون» (حق قضاوت کنسولی) ماه مه ۲۷، طرح و تصویب قانون متحد الشکل کردن پوشاک ایرانیان و کشف حجاب از زنان ایران ژانویه ۲۹، امضاء قرار داد دوستی و همکاری ایران- شوروی در مسکو (تنها پنج روز پس از انجام کودتا و در زمان وزارت جنگ رضا خان) ۲۶ فوریه ۲۱، مسافرت رسمی به ترکیه و مذاکره با مصطفی کمال آتاتورک (رئیس جمهوری) (به عنوان اولین و تنها مسافرت خارجی رسمی وی) ژوئن- ژوئیه ۳۴، موافقت با عضویت ایران در «پیمان سعد آباد» (به عنوان پیمان عدم تعرض و تجاوز بین دولتهای ایران، افغانستان، ترکیه و عراق مشتمل بر ۱۰ ماده) و امضای پیمان توسط وزرای امور خارجه کشورهای عضو در کاخ سلطنتی سعد آباد ۸ ژوبیه ۳۷، تصویب پیمان مذکور در مجلس شورای ملی مارس ۳۸، پس از حمله آلمان نازی به شوروی (۲۲ ژوئن ۱۹۴۱) در اواسط ج. ۲: حمله متفقین (شوروی و انگلستان و بعداً آمریکا) به ایران ۲۵ اوت ۴۱، و سپس وادار کردن رضاشاه به کناره گیری از سلطنت توسط انگلیسی ها ۱۵ سپتامبر ۴۱، تبعید از ایران به وسیله انگلیسی ها به جزیره موریس (از طریق بندر عباس) و

«ثریا بختیار» (اسفندیاری) (فرزند یک مادر آلمانی و پدر ایرانی از روسای ایل بختیار) ۱۲ فوریه ۵۱، جدایی از ملکه ثریا مارس ۵۸، ازدواج مجدد با یک دختر ایرانی به نام «فرح دیبا» ۲۱ دسامبر ۵۹، پسران: رضا پهلوی (رضای دوم) ۶۰، علیرضا پهلوی، دختران: فرحناز پهلوی و لیلا پهلوی، بروز اختلاف نظر با نخست وزیر وقت ایران دکتر محمد مصدق بر سر تصدی وزارت دفاع ملی و استعفای نخست وزیر ژوئیه ۵۲، قیام مردمی ۳۰ تیر (۱۳۳۱ ش.) (مردم ایران برای انتصاب مجدد دکتر مصدق به عنوان نخست وزیر و اقدام مثبت شاه در جهت خواست افکار عمومی (انتصاب مجدد دکتر مصدق) ژوئیه ۵۲، بروز اختلاف نظر مجدد با نخست وزیر بر سر تحدید اختیارات پادشاه و افزایش قدرت نخست وزیر و سپس ترک کشور و سکونت در بغداد (عراق) و رم (ایتالیا) اوت ۵۳، ترتیب کودتای موفق براندازی حکومت دکتر مصدق توسط سازمان «سیا» آمریکا و سازمان جاسوسی انگلستان و عوامل درباری و بازگشت شاه به ایران و اعاده مجدد قدرت سیاسی وی و دستگیر و زندانی کردن نخست وزیر به همراه عده ای از یاران و همکاران ایشان در ۲۸ مرداد ماه ۱۳۳۲ ش. (۱۹ اوت ۵۳)، غیر قانونی اعلام کردن «حزب توده ایران» و دستگیر و زندانی و اعدام رهبران و اعضای حزب بویژه شاخه نظامی آن ۵۳، دستور پایه گذاری و تاسیس نهاد قدرتمند «سازمان اطلاعات و امنیت کشور» ملقب به ساواک در دهه ۵۰، اعلام یک رشته برنامه های اصلاحی اقتصادی- اجتماعی با عنوان اصول ششگانه انقلاب سفید شاه و مردم ۶۲، شروع دوران جدید روابط ایران- آمریکا و اعلام نقش انتصابی ایران به عنوان «ژاندارم» یا «پلیس» منطقه در قالب «سیاست دوستونی» ۷۱، انعقاد «قرارداد الجزیره» با کشور عراق در جهت رفع اختلافات ارضی و مرزی و سیاسی مارس ۷۵، پیروزی انقلاب اسلامی و خروج شاه از ایران و زندگی در تبعید (پاناما، مکزیک، مصر...) ژانویه ۷۹، فوت در تبعید (مصر) ۲۷ ژوئیه ۸۰ (۵ مرداد ۱۳۵۹)، دریافت درجه دکترای افتخاری از دانشگاه های: کلمبیا، میشیگان، پنسیلوانیا، کالیفرنیا (در لوس آنجلس)، هاروارد، شیکاگو، نیویورک، واشنگتن در آمریکا، و نیز از دانشگاه های: تهران، پنجاب، آگرا، علیگره، استانبول، بیروت، ریودوژانیرو، بخارست، صوفیه، مالایا، بانکوک، مدرس، بوداپست، ۱۵ ملی ایران (شهید بهشتی فعلی)، دریافت بیش از

۳۰ نشان و مدال مختلف از منابع مختلف داخلی و خارجی.

آثار: سخنان شاهانه (علیحضرت محمدرضا شاه پهلوی در سالهای ۱۳۲۸ تا ۱۳۲۶) ۵۷، رضاشاه کبیر ۵۶، مجموعه نطق ما و پیام ها و مصاحبه های اعلیحضرت همایون محمدرضا شاه پهلوی از ۱۳۳۰ تا ۱۳۴۰ (۶۱)، مجموعه نطق ها و پیام های محمدرضا پهلوی، برگزیده ای از نوشته ها و سخنان شاهنشاه آریامهر، مأموریت برای وطنم ۶۱، انقلاب سفید ۶۷، به سوی تمدن بزرگ ۷۸، پاسخ به تاریخ (متن فرانسه منتشره در پاریس) ۷۹، و متن انگلیسی منتشره در لندن ۸۰ و در نیویورک ۸۰، (ترجمه فارسی ۹۲).

پیرزاده، سید شریف الدین: حقوقدان و سیاستمدار پاکستانی، ت. ۱۲ ژوئن ۱۹۲۳ در «برهان پور»، تج. دانشگاه بمبئی (هندوستان).

دبیر فدراسیون دانشجویان مسلمان ۴۳-۴۵، دبیر افتخاری قائد اعظم محمد علی جناح ۴۱-۴۴، دبیر اتحادیه مسلمانان شهر بمبئی ۴۵-۴۷، اس. دانشکده حقوق اسلامی سند ۴۷-۵۴، مشاور کمیسیون قانون اساسی پاکستان ۶۰-۶۱، رئیس کمیسیون حقوقی شرکته ۶۲، رئیس دادگاه عالی کانون وکلای شهر کراچی (پاکستان) ۶۴-۶۷، دادستان کل پاکستان ۶۵-۶۶، ۶۸-۷۲، و ۷۷-۸۹، وزیر امور خارجه ۶۶-۶۸، وزیر دادگستری ۷۹-۸۴، ع. یا رئیس تعداد زیادی از انجمن ها و موسسات پاکستان، رئیس هیات نم. مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۶۶-۶۷، ع. هیأت رئیسه دادگاه دائمی داور، ع. کمیسیون حقوق بین الملل ۸۱-۸۶، دبیر کل سازمان کنفرانس اسلامی ۸۴-۸۸، رئیس شورای میراث و سفیر سیار با سمت وزیر فدرال ۸۹-.

گزیده آثار: تحول و تکامل پاکستان ۶۲، حقوق بنیادین و ترمیم های قانون اساسی در پاکستان ۶۶، مروری بر زندگی قائد اعظم (محمد علی جناح) ۷۸، مجموعه آثار قائد اعظم محمد علی جناح (ج ۱) ۸۵، (ج ۲) ۸۶.

پیشه وری، سید جعفر (پرویز جواد زاده خلخال): از رهبران اولیه حزب «عدالت» و نیز «حزب کمونیست ایران» و «فرقه دموکرات آذربایجان»، ت. ۱۸۹۳ در روستای «زاویه» خلخال،

تج. در «باکو» (آذربایجان شوروی).

عزیمت به باکو به همراه پدر و مادرش و اشتغال به تحصیل و کار در آنجا ۱۹۰۵، گرایش به مسلک کمونیسم در حوالی انقلاب روسیه ۱۷، ع. کمیته مرکزی «حزب عدالت» و نیز ع. بوروی (دفتر) خارجی پنج نفره آن در سن ۲۵ سالگی ۱۸، سردبیر روزنامه «حریت» ارگان حزب عدالت ۱۹-۲۰، ورود به خاک ایران (از طریق گیلان) به همراه ارتش سرخ شوروی (در جریان جنگ باروسه‌های سفید) ماه مه ۲۰، برپایی اولین کنگره حزب کمونیست ایران در بندر انزلی ۲۲ ژوئن ۲۰ (۳۰ خرداد ۱۲۹۹ ش.)، و در جریان آن انتخاب به عنوان یکی از چهار رهبر اصلی حزب (در کنار حیدر عمو اوغلی (تاریوریدیف)، سلطان زاده (آواتیس میکائیلیان)، و کامران، انتشار روزنامه «کامونیست» ارگان حزب در رشت ۲۰، کمیساریای کشور در دولت «کودتای سرخ» احسان الله خان دوستدار ژویه ۲۰، پس از شکست نهضت جنگل (به رهبری میرزا کوچک خان جنگلی) عزیمت به باکو و مدیریت روزنامه «اکینجی»، سپس ورود به ایران به عنوان دبیر مسئول تشکیلات تهران، نگارش سر مقاله های روزنامه «حقیقت» (به مدیریت سید محمد دهگان)، رابط حزب کمونیست ایران و کمینترن ۲۵، مجدداً انتخاب به عنوان دبیر کت. مرکزی و مسئول تشکیلات حزب در تهران (در جریان کنگره دوم حزب کمونیست ایران معروف به کنگره ارومیه که در شهر «رستوف» نزدیک مسکو برگزار شد) ۲۷، بازداشت و زندانی بوسیله شهربانی ۲۷ دسامبر ۲۷-۴۰ (وی در تمام مدت زندان منکر عضویت خود در حزب کمونیست بود! او در اسفند ماه ۱۳۱۸ ش. به جرم عضویت و تبلیغ مرام اشتراکی - بر اساس قانون مصوب ۱۳۱۰ - به ۱۰ سال زندان محکوم شد)، آزادی از زندان و تبعید به شهر کاشان ۴۰، شرکت در جلسه موسسان حزب تسوده ایران و تدوین اولین مرامنامه حزب (بامشارکت ایرج اسکندری) اکتبر ۴۱، کناره گیری از حزب توده به علت اختلاف با «اردشیر آوانسیان» یکی از رهبران اولیه حزب (مدت کوتاهی پس از تاسیس حزب)، تاسیس و انتشار روزنامه «آزیر» در تهران ژوئن ۴۳-۴۵، انتخاب به عنوان نم. مجلس چهاردهم از تبریز (ولی اعتبار نامه وی در ۲۳ تیر ماه ۱۳۲۳ رد شد. مجلس چهاردهم در واقع ادامه مجلس سیزدهم بود و سرگروه مشخص نمایندگان آن شامل طرفداران دولت، توده‌ای‌ها و لیبرال‌ها در شرایط ویژه جنگ جهانی دوم در ایران انتخاب شدند. پایان کار مجلس چهاردهم ۱۲ مارس ۱۹۴۶ بو

د)، ضمناً رد اعتبار نامه وی در کنگره اول حزب توده به عنوان نم. سازمان حزبی آذربایجان اول اوت ۴۴ (۱۰ مرداد ۱۳۲۳)، توقیف روزنامه آذیر بوسیله دولت اوت ۴۵، عزیمت از تهران به آذربایجان و تاسیس «فرقه (حزب) دموکرات آذربایجان» سپتامبر ۴۵ (شهریور ۱۳۲۴ ش.)، تاسیس و اعلام حکومت خود مختار آذربایجان از سوی فرقه دموکرات آذربایجان ۱۲ دسامبر ۴۵، ۱۲ دسامبر ۴۶ (۲۱ آذر ماه ۱۳۲۴ - ۲۱ آذر ماه ۱۳۲۵) پس از سرکوب و شکست حکومت خود مختار آذربایجان بوسیله ارتش ایران، فرار پیشه وری به باکو (آذربایجان شوروی) دسامبر ۴۶، فوت (یا قتل) بر اثر سانحه اتومبیل ۱۱ ژوئیه ۴۷ (۲۰ تیر ماه ۱۳۲۶). (توضیح: قتل احتمالی پیشه وری را به «میر جعفر باقروف» - دیکتاتور آذربایجان شوروی - نسبت می‌دهند، و عامل آن رانیز «غلام یحیی دانشیان» میدانند).

آثار: یادداشتهای زندان ۴۱-۴۴ (منتشره در روزنامه آذیر)، چاپ همان اثر در یک کتاب: ۷۹ (پس از پیروزی انقلاب ایران)، تاریخچه حزب عدالت ۴۲، کتابچه حقیقت ۹۸.

پیکرینگ، توماس ریو^۱: ف.ل.، دیپلمات آمریکایی، ۵ نوامبر ۱۹۳۱ در «اورنج» نیوجرسی، تج. مدرسه عالی حقوق و دیپلماسی «فلچر» در «مدفورد» ماساچوست، و دا. ملیورن استرالیا.

ستوان در نیروی دریایی آمریکا ۵۶-۵۹، شروع خدمت در وزارت امور خارجه آمریکا ۵۹، کارشناس پژوهش اطلاعاتی ۶۰، مامور امور خارجی ۶۱، خدمت در «آژانس کنترل تسلیحات و خلع سلاح» ۶۱-۶۲، ع. هیات نم. آمریکا در کنفرانس خلع سلاح ژنو ۶۲-۶۴، مامور عالی‌رتبه در زنگبار ۶۵-۶۷، معاون رئیس هیات در دارالسلام ۶۷-۶۹، معاون مدیر دفتر امور سیاسی - نظامی ۶۹-۷۳، دبیر اجرایی در وزارت امور خارجه، دستیار ویژه وزیر امور خارجه ۷۳-۷۴، سفیر در اردن ۷۴-۷۸، دستیار وزیر امور خارجه در دفتر امور اقیانوس‌ها و زیست - محیطی بین المللی و علمی ۷۸-۸۱، سفیر در نیجریه ۸۱-۸۳، سفیر در السالوادور ۸۳-۸۵، سفیر در اسرائیل ۸۵-۸۸، نم. دائم آمریکا در سازمان ملل ۸۹-۹۲، سفیر در هندوستان ۹۲، نامزد سفارت در فدراسیون روسیه مارس ۹۳.

1- Pickering, Thomas Reeve

ت

تالو، نعیم: بانکدار و سیاستمدار ترک، ت. ۲۲ ژوئیه ۱۹۱۹، تج. دن. اقتصاد دا. استانبول.

شروع خدمت در بانک مرکزی جمهوری ترکیه ۴۶، رئیس ۵۲، معاون شعبه آنکارا ۵۵-۵۸، مدیر اداره اعتبارات ۵۸-۶۲، معاون مدیر عامل بانک ۶۲-۶۶، قائم مقام ریاست بانک و مدیر عامل ۶۶-۶۷، رئیس و مدیر عامل بانک ۶۷-۷۰، رئیس کل بانک ۷۰-۷۱، رئیس کت. تشویق سرمایه‌گذاریهای خارجی ۶۷-۶۸، رئیس اج. بانکهای ترکیه ۶۷-۷۱، دبیر کل کت. مقررات اعتبارات بانکی ۶۷-۷۰، وزیر بازرگانی ۷۱-۷۳، نخست وزیر ۷۳-۷۴، ع. مجلس سنا (سنا تور) ۷۲-۷۶، رئیس و مدیر عامل «اک بانک» (تاس) ۷۵-۷۶، رئیس بانک مذکور آوریل ۷۶-، ع. بنیاد آموزشی آنکارا، ع. اج. حمایت کودکان ترکیه، ع. بنیاد مطالعات سیاسی و اجتماعی - ۸۰.

تجویدی، علی: ل. ادبیات فارسی، موسیقیدان و آهنگساز ایرانی، ت. ۱۹۱۹ در تهران (فرزند هادی خان تجویدی، از جمله شاگردان ممتاز استاد کمال الملک نقاش، و اولین استاد مینیاتور در ایران)، تج. دا. تهران.

تار تا کوور، آریه: دک. علوم سیاسی، استاد اسرائیلی ت. ۲۴ سپتامبر ۱۸۹۷ در لهستان، تج. دا. وین (اتریش). پایه‌گذاری مشترک «جنبش کارگری صهیونیسم» و رئیس «حزب کارگر صهیونیسم» در لهستان ۲۲-۳۹، «مدرس موسسه علوم یهود» ورشو ۳۲-۳۹، مدیر واحد امداد و جبران خسارت «کنگره جهانی یهود» (آمریکا) ۳۹-۴۶، اس. سابق، مدرس و مدیر گروه جامعه‌شناسی یهودیان دا. عبری بیت المقدس، معاون افتخاری «کنگره جهانی یهود»، ع. شورای عمومی «سازمان جهانی صهیونیسم»، ع. «دبیر خانه جهانی جنبش کارگری صهیونیسم»، پایه‌گذاری مشترک و رئیس سابق «اج. سازمان ملل متحد اسرائیل»، رئیس «اج. جهانی زبان و فرهنگ عبری».

آثار: از جمله: تاریخ جنبش کارگری یهود، مهاجرت یهودیان و خط مشی مهاجرتی یهود، آواره یهودی، آوارگان یهود در جهان، انسان آواره، جامعه یهود، تاریخ نونشانی یهود (ج ۲)، قبایل اسرائیل (ج ۳)، نقش انقلاب در تاریخ یهود (ج ۱) ۷۴.

حسن عمر البشیر رئیس جمهوری سودان، برکناری از ریاست حزب کنگره ملی سودان بوسیله عمر البشیر مه ۲۰۰۰، تشکیل حزب جدید «کنگره ملی خلق سودان» ژوئن ۲۰۰۰.

آثار: مقاله هایی پیرامون مسائل قانون اساسی ۶۵-۶۹، نیایش ۷۱، ایمان در زندگی بشر ۷۴، موقعیت زنان ۷۵.

ترات، آلن چارلز^۱: دیپلمات و افسر اطلاعاتی انگلیس. در سالهای ج.ج. ۲۰ با پوشش کاردار سفارت انگلستان در تهران در واقع رئیس سرویس اطلاعاتی انگلیس (MI-6) در ایران بود. ترات نقش موثری در عملیات تدارک سلطنت محمد رضا پهلوی در سال ۱۳۲۰ ش. ۱۹۴۱ داشت. علاوه بر این، وی در ایجاد حوادث سالهای پس از شهریور ۱۳۲۰ (پس از تهاجم نظامی متفقین به ایران) نقش اصلی ایفا کرده است. از جمله آنها شروع عملیات بازگرداندن سید ضیاء الدین طباطبایی از فلسطین به ایران (یک ماه قبل از سقوط رضاخان) بود که منجر به بازگشت وی به تهران در سال ۱۳۲۲ ش. ۱۹۴۳ شد. بدین ترتیب، انگلیسی ها قصد داشتند وی را به نخست وزیری برسانند که ناکام ماندند.

دومین اقدام مهم ترات عبارت از عملیات اغتشاش در جنوب ایران است. در سالهایی که اتحاد جماهیر شوروی با حمایت و تحکیم مواضع دموکرات ها در آذربایجان و کردستان در جهت خودمختاری و احتمالاً تجزیه این سرزمینها تلاش میکرد، متقابلاً انگلستان نیز طرح ایجاد آشوب های تجزیه طلبانه در جنوب ایران را برای ایجاد توازن قوا به سود خود تدوین و اجرا کرد! بر اساس اسناد منتشرشده، طرح مذکور در سال ۱۳۲۱ ش. تدارک دیده شده بود.

همزمان با شعله ور شدن غائله آذربایجان، آلن چارلز ترات - گرداننده عملیات جنوب - در سال ۱۹۴۵ م. به عنوان سرکنسول انگلستان در خوزستان و فارس به جنوب رفت، ترات بوسیله شیوخ محلی سرسپرده و وابسته، به تشکیل «اتحادیه عرب خوزستان» دست زد. همزمان، وی به ایجاد شورش معروف به «نهضت جنوب» در فارس اقدام کرد و با اجیر کردن سران ایل قشقایی و باهمکاری برخی عناصر وابسته (نظیر سر لشکر فضل الله زاهدی و قوام السلطنه) طرح آشوب «خودمختاری فارسی» را پیاده کرد و پیرو آن، برادران قشقایی فارس را به اشغال مسلحانه خود در آوردند! ترات علاوه بر خوزستان و فارس، به اقدامات

آموزش اولیه موسیقی و نواختن تار و فلوت و «نت خوانی» نزد پدرش و اساتید دیگر در سنین نوجوانی، شروع آموختن ویلن نزد آقای سپهری ۳۵-، و سپس آموختن ردیف های موسیقی ایرانی و ویلن به مدت دو سال نزد استاد حسین یاحقی، آموختن ویلن و سه تار نزد استاد ابوالحسن خان صبا به مدت هشت سال، آموختن روشهای موسیقی غربی و نوازندگی ویلن نزد استادان غربی (ملیک آبراهیمیان و بابکن تامبرازیان) به مدت چند سال، مطالعه در زمینه هارمونی و ارکستراسیون نزد «هوشنگ استوار» به مدت چند سال، به موازات تکمیل آموزشها و مطالعات موسیقی ضمناً تعلیم موسیقی در کلاسهای مدرسه آزاد موسیقی و هنرستان عالی موسیقی ملی، همکاری و فعالیت مستمر و طولانی با «برنامه گلها» ی رادیو ایران به مدت چندین سال، اقدام به نوشتن یکی از دستگاههای موسیقی ایرانی بر اساس بدیهه نوازی به ابتکار خود (که اثری بسیار نفیس و ارزشمند در موسیقی ملی و اصیل ایران به شمار میرود)، در حال حاضر ع. رسمی «ارکستر ملی ایران»، انتخاب به عنوان «هرد نامی سال ۱۹۹۸» از سوی دانشگاه کمبریج انگلستان ۹۸، اجرای برنامه های متعدد موسیقی در کشورهای خارجی.

گزیده آثار: آهنگها و ترانه هایی نظیر: مرا عاشقی شیدا، شیرین بر، آزاده ام، آتش کاروان، نه همزبانی، دیدی که رسوا شد دلم، صبرم عطا کن، پشیمانم، ... و دهها ترانه پرآوازه دیگر.

الترابی، حسن عبدالله: ل. حقوق، ف.ل. حقوق، دک. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار سودانی، ت. اول فوریه ۱۹۳۲ در «کساله»، تج. دانشگاههای خارطوم، لندن و پاریس. مدرس حقوق در دانشکده حقوق دا. خارطوم ۵۷، رئیس دن. حقوق ۶۴-۶۵، ع. مجلس موسسان ۶۵-۶۸، ع. کمیسیون مشورتی قانون اساسی ۶۶-۶۸، دبیر کل «جبهه منشور اسلامی» ۶۵-۶۹، کارشناس تدوین قانون اساسی در امارات متحده عربی ۶۸-۶۹، بازداشت سیاسی در غالب سالهای ۶۹-۷۷، ع. دفتر سیاسی و کمیته مرکزی «اتحادیه سوسیالیست سودان» دستیار و معاون دبیر کل در امور اطلاعات و روابط خارجی ۷۸-، دادستان کل کابینه ۱۷ اوت ۱۹۷۹، دریافت نشان درجه اول جمهوری از سودان، رئیس مجلس ملی سودان ۹۴- دسامبر ۹۹ (انحلال مجلس به وسیله

ترکی، ابراهیم: دیپلمات تونسی، ت. ۱۳ نوامبر ۱۹۳۰.

معلم زبان عربی تا سال ۵۶، کارمند اداری وزارت امور خارجه ۵۶-۵۹، رئیس اداره امور اقتصادی ۵۹-۶۰، دوره اقتصادی در دبیر خانه عمومی سازمان ملل متحد ۵۹-۶۰، مشاور وزارت امور خارجه ۶۰-۶۱، منشی و رئیس دفتر وزیر امور خارجه ۶۱-۶۲، ارتقا به درجه وزیر مختار و نماینده تام الاختیار ۶۲، سرکنسول در پاریس ۶۲-۶۵، وزیر مختار در سفارت تونس در الجزایر ۶۵-۶۷، رئیس اداره امور سیاسی وزارت امور خارجه ۶۷-۷۰، سفیر در هلند ۷۰-۷۳، سفیر در انگلستان ۷۴-۷۶، شرکت در بسیاری از اجلاسهای مجمع عمومی سازمان ملل متحد و سازمان اتحاد آفریقا، دریافت نشان جمهوری از تونس، و تعدادی نشان های خارجی، وزیر مشاور در امور خارجه ۷۷.

ترنر، سر مایکل ویلیام^۱: ف.ل. اجتماعی، بانکدار انگلیسی، ت. ۲۵ آوریل ۱۹۰۵، ت.ج. کالج مارلبورو، و دانشگاه-کالج آکسفورد.

اشتغال در شرکت بانکداری هنگ کنگ و شانگهای ۲۶، رئیس و مدیر عامل سازمان مذکور ۵۳-۶۲، اشتغال در شعبه سنگاپور ۴۲-۴۵، رئیس بانک انگلیس خاورمیانه ۴۴-، رئیس بانک انگلیسی خاورمیانه شعبه مراکش، مدیر بانک وست مینستر و شرکت های متعدد دیگر، دریافت مدال پلیس استعماری ۵۶، دریافت نشان شاهزاده هنری دریانورد از پرتقال ۶۳، دریافت دک. افتخاری ادبیات از هنگ کنگ ۵۹.

1- Turner, Sir Michael William

ترومن، هاری اس.^۱: ل. حقوق، سیاستمدار آمریکایی، ت. ۱۸۹۴ در «لامار» میسوری، ت.ج. در کانزاس سیتی.

جنگ در فرانسه به عنوان سروان توپخانه ۱۸ (سال پایانی ج.ج. ۱)، خرازی فروش در میسوری ۱۸، تحصیل عالی حقوق در کانزاس سیتی، پیوستن به حزب دموکرات و انتخاب به عنوان قاضی ایالتی به مدت هشت سال-۳۴، اشتغال به کارهای حقوقی در مجلس سنا ۳۴، و بعداً رئیس کت. بررسی و

گسترده ای در منطقه بختیاری و لرستان دست زد (باهمکاری کلنل رچی فلیچر که غالب اوقات خود را بین ایلات و عشایر لر و بختیاری میگذراند!). هدف انگلستان از این رشته عملیات این بود که در صورت موفقیت شوروی در استان های آذربایجان و کردستان، در استانهای خوزستان و فارس و اصفهان نیز یک حکومت انگلیسی قدرت را بدست گیرد (!) و پس از تصرف تهران به آذربایجان و کردستان حمله کند. در رشته عملیات یادشده، سرهنگ «چارلز گلت» سر کنسول انگلیس در اصفهان با ترات همکاری داشت.

از جمله اقدامات مهم دیگر ترات در ایران، عبارت از ایجاد روابط گسترده با سیاستمداران ایرانی و جذب آنها به سرویس جاسوسی انگلستان میباشد. پس از شکست غائله آذربایجان و کردستان، اتحاد شوروی در یک اقدام تلافی جویانه دست به افشای نقش ترات در حوادث و بلوای های فارس و جنوب زد و نام او بتدریج به عنوان عامل بلوای های جنوب به مطبوعات نیز کشیده شد، و لذا مجبور به ترک ایران شد!

ترات در کنار اقدامات جاسوسی و سیاسی اش، ضمناً متخصص زبانشناسی، تاریخ طبیعی و پرنده شناسی و مسلط بر ادبیات فارسی بود و به آداب و رسوم ویژه ایرانیان آشنایی کامل داشت.

1- Trott, Alan Charles

ترکمن، ایلتر: دیپلمات و سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۲۷ در استانبول، ت.ج. دن. علوم سیاسی دا. آنکارا.

مدیر کل اداره سیاست گذاری وزارت امور خارجه ۶۴، معاون سیاسی وزیر امور خارجه ۶۷، سفیر در یونان ۶۸، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۷۲، سفیر در فرانسه ۸۸-۹۰، نم. دائم ترکیه در سازمان ملل (نیویورک) ۷۵-۷۸ و ۸۵-۸۸، نم. دائم ترکیه در مقرر سازمان ملل در ژنو ۸۳-۸۵، نم. ویژه دبیر کل سازمان ملل در امور حقوق بشر آسیای جنوب شرقی ۷۹-۸۰، وزیر امور خارجه ۸۰-۸۳، کمیسر عمومی «کارگزاری کمک و کار ملل متحد در امور آوارگان فلسطین در خاور نزدیک».

آثار: یک کتاب به زبان پشتو ۷۸.

تريتون، آرتور استانلی: ف.ل. اجتماعی، دک. ادبیات، شرق شناس و زبان شناس (عربی) شرقی انگلیسی، ت. ۱۸۸۱، تح. کالج منفیلد، اج. سنت کاترین آکسفورد، و.دا. گوتینگن (منسفیلد آلمان).

دستیار در.دا. ادینبورگ انگلستان ۱۱، دستیار در.دا. گلاسکو ۱۹، استاد زبان عربی در.دا. علیگره هندوستان ۲۱، در مدرسه مطالعات شرقی.دا. لندن ۳۱، اس. زبان عربی ۳۸-۴۷. آثار: ظهور امامان صناعا ۲۵، خلفا و مسائل غیر اسلامی آنان ۳۰ (تجدید چاپ ۶۶)، خود آموز عربی ۴۳، دین شناسی مسلمانان ۴۷: اسلام، اعتقاد و کردارها ۵۰، متون آموزش اسلامی ۵۷.

تریدول، (چارلز) جیمز^۱: ل. حقوق، دیپلمات انگلیسی (بازنشسته)، ت. ۱۰ فوریه ۱۹۲۰، تح. کا. ولینگتون نیوزیلند، دا. نیوزیلند.

انجام خدمت نظامی ۳۹-۴۵، خدمت در واحد سیاسی و قضایی سودان ۴۵-۵۵، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۵-۵۷، همکاری با کمیسر عالی لاهور ۵۷-۶۰، خدمت در سفارت انگلستان در جده ۶۰-۶۲، معاون کمیسر عالی نیجریه شرقی ۶۵-۶۶، رئیس اداره مشترک امور بین الملل وزارت امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع ۶۶-۶۸، نم. سیاسی در ابوظبئی ۶۸-۷۱، سفیر در امارات متحده عربی ۷۱-۷۳، کمیسر عالی انگلستان در «باماها» ۷۳-۷۵، سفیر در عمان ۷۵-۷۹، مشاور شرکت گروه سامونل در امور خاور میانه ۷۹-.

1- Treadwell, (Charles) James

تسور، یعقوب: دیپلمات و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۸ اکتبر ۱۹۰۶ در «ویلنو»، تح. کا. عبری بیت المقدس، داها. فلورانس (ایتالیا)، و سوربن (فرانسه). ع. کارکنان روزنامه «ها آرتص» در تل آویو ۲۹، مدیر بخش فرانسه و سپس مدیر مشترک اداره «تبلیغات سیاسی» صندوق ملی یهود در بیت المقدس ۳۰: نم. ویژه اعزامی

کنترل هزینه های جنگی ۴۲، معاون رئیس جمهوری آمریکا (فرانکلین روزولت) ژانویه ۴۵، و یازده هفته بعد پس از فوت «فرانکلین روزولت» (رئیس جمهوری آمریکا) به طور معمول و قانونی رئیس جمهوری آمریکا ۴۵-۴۹: ملاقات با «استالین»، «وینستون چرچیل» و «اتلی» در کنفرانس پتسدام و بررسی و اتخاذ تصمیم نهایی در استفاده از بمب اتمی علیه ژاپن (انفجار بمب بر فراز هیروشیما و ناگازاکی) ژوئیه ۴۵، موافقت با «طرح (ژنرال) مارشال» برای کمک اقتصادی به کشورهای اروپایی آسیب دیده از جنگ (طرح بازسازی جنگی اروپا) پس از ج. ۲، اعلام «دکترین ترومن» مبنی بر حمایت آمریکا از کشورهایی که در معرض خطر نفوذ و برنامه های براندازی کمونیسم هستند و نیز ارائه کمکهای اقتصادی به آنها ۱۲ مارس ۴۷، و نیز درخواست از کنگره برای تصویب یک کمک ۴۰۰ میلیون دلاری به یونان و ترکیه، دکترین ترومن پایه اصلی استراتژی سیاست خارجی آمریکا را در خاور میانه پس از ج. ۲ تشکیل داد، صدور دستور به «ژنرال مک آرتور» (فرمانده شرق دور آمریکا) برای دخالت نیروهای نظامی آمریکا در جنگ کره ۲۷ ژوئن ۵۰ (جنگ کره: ژاپن ۱۹۵۰-ژوئیه ۱۹۵۳)، شکست «توماس دیویی» در انتخابات ریاست جمهوری از وی (۴۸) و دوره دوم زمامداری ۴۹-۵۳، پس از پایان دوران ریاست جمهوری، زندگی در «ایندپندنس» میسوری ۵۳-۷۲، فوت در همان جا ۷۲. آثار: خاطرات (ج ۲) ۵۶.

2- Truman, Harry S.

تره کی، نور محمد: سیاستمدار افغانی، ت. ۱۹۱۷. روزنامه نگار سابق، وابسته مطبوعاتی در سفارت افغانستان در آمریکا ۵۲-۵۳، همکاری در تاسیس و دبیر کل حزب دموکراتیک خلق ۶۵-۷۹، بازداشت توسط حکومت داودخان ۲۶ آوریل ۷۸، رهایی از بازداشت پس از یک روز و به دنبال کودتای روسی علیه حکومت داود، رئیس شورای انقلابی (رئیس کشور) جمهوری دموکراتیک افغانستان آوریل ۷۸-۷۹، نخست وزیر ۷۸-۷۹، رئیس شورای عالی دفاع افغانستان آوریل ۷۹- سپتامبر ۷۹، کودتای حفیظ الله امین علیه حکومت و قتل او در درگیریها سپتامبر ۷۹.

تقی زاده، سید حسن: مورخ، ایران شناس، سیاستمدار و دیپلمات ایرانی، ت. ۲۷ سپتامبر ۱۸۷۸ در تبریز؛ تج. علوم دینی، ادبیات عرب، فقه اسلامی، طب و فیزیولوژی و پاتولوژی، فلسفه، نجوم، زبان انگلیسی و تحصیلات جدید در مدرسه آمریکایی تبریز.

انتشار مجله علمی-ادبی «گنجینه فنون» (باهمکاری سه نفر دیگر) به مدت یک سال ۱۹۰۳-۱۹۰۴، مسافرت به قفقاز و استانبول و مصر و بیروت و دمشق (و آشنایی و ملاقات با جرجی زیدان، و شیخ محمد عبده) ۱۹۰۵-۱۹۰۶، مشارکت فعال در انقلاب مشروطه، نم. دوره اول مجلس شورای ملی از تبریز ۱۹۰۷؛ پس از بمباران مجلس و تعطیل مجلس تبعید از ایران و عزیمت به فرانسه و سپس انگلستان ژوئن ۱۹۰۸، بازگشت به تبریز و شرکت در قیام مشروطه خواهان و بالاخره خلع محمد علیشاه از قدرت ۱۹۰۹، ضمناً، ع. «هیأت مدیره» برای انجام امور خلع شاه و سازمان دادن حکومت جدید، انتخاب به عنوان نم. دوره دوم مجلس از تبریز نوامبر ۱۹۰۹، پس از بروز اختلاف بین دو حزب دموکرات (تقی زاده رهبر پارلمانی حزب مذکور بود) و اعتدالی عزیمت به استانبول و سپس اروپا ۱۱-۱۳، سپس به دعوت کاردار ایران در آمریکا (علیقی خان کاشانی نبیل الدوله) به آن کشور عزیمت کرد ۱۳، بازگشت به آلمان (با دعوت و پول آلمانها و با گذرنامه جعلی) و تشکیل کمیته ملیون و میهن پرستان ایرانی در برلین (باهمکاری افراد دیگر) و انجام اقدامات و تبلیغات سیاسی ضد انگلستان و روسیه در ایران و عثمانی ۱۴ (آخر سال)، انتشار مجله سیاسی و بعداً ادبی «کاوه» در برلین ژانویه ۱۶-۱۹ (که جنبه سیاسی داشت)، و دوره دوم مجله ۲۰-۲۲ (که جنبه ادبی، تاریخی داشت)، مسافرت به سویس و دانمارک و سوئد ۱۶-۱۷، پس از انعقاد عهدنامه دوستی و همکاری ایران و شوروی (مورخ ۲۶ فوریه ۱۹۲۱)، مسافرت دولتی به مسکو برای مذاکره و عقد موافقت نامه های تجارتي بین ایران و شوروی ۲۱، سپس بازگشت به برلین و ازدواج با یک دختر آلمانی، انجام مأموریت دولتی به لندن جهت انجام گفتگوهای غیر رسمی ۲۴، انتخاب به عنوان نم. دوره چهارم مجلس از تهران و عدم قبول مسئولیت آن، انتخاب به عنوان نم. دوره پنجم مجلس از تهران و بازگشت به ایران و شرکت در جلسات مجلس ۲۴-، وزیر خارجه در کابینه مستوفی

صهیونیسم به بلژیک، یونان، و فرانسه ۳۴-۳۵، همچنین به بلغارستان و یونان ۴۰، افسر رابط با سرفرماندهی کل نیروهای نظامی انگلستان در مصر ۴۳-۴۵، رئیس هیأت اعزامی صهیونیسم به یونان ۴۵، رئیس کت. سربازگیری ارتش اسراییل در بیت المقدس ۴۸، وزیر مختار اسراییل در آرژانتین ۴۹-۵۳، در اوروگوئه ۴۹-۵۳، درشیلی ۵۰-۵۳، و در پاراگوئه ۵۰-۵۳، سفیر در فرانسه ۵۳-۵۹، مدیر کل وزارت امور خارجه ۵۹، رئیس شورای عمومی صهیونیسم ۶۱-۶۸، رئیس صندوق ملی یهود ۶۰-۷۶، وزیر کشاورزی ژوبیه ۹۲-ژوئن ۹۶، ع. کت. اجرایی آژانس یهود ۶۰-۶۱، رئیس شورای عمومی صهیونیسم (کت. اقدام)، دریافت نشان بزرگ لژیون دونور.

آثار: یهودی در جنگ ۴۷، تولد اسراییل ۴۹، اتوبیوگرافی ۶۵، خاطرات روزانه سفیر کبیر ۶۷، شورش یهودیان ۷۰، پرتره آوارگی یهود ۷۵، روایت صهیونیسم ۷۶، روز موعود نزدیک است ۷۹، استوارنامه شماره چهار ۸۱.

تسیگر، ویلفرد^۱: ف. ل. اجتماعی، جستجوگر انگلیسی، ت. ۳ ژانویه ۱۹۱۰، تج. کالج های «ایتون» و «مگدالن» آکسفورد.

پیگردی کشور باستانی «داناکیل» واقع در حبشه ۳۳-۳۴، خدمت در سرویس سیاسی سودان در استان های «دارفور» و «نیل علیا» ۳۵-۳۹؛ خدمت در اتیوپی، سوریه و صحرای غربی در نیروی دفاعی سودان و نیروی ویژه هوایی در خلال ج. ج. ۲، پیگردی صحرای «ربع الخالی» در شبه جزیره عربستان ۴۵-۵۰، زندگی در مرداب های جنوب عراق ۵۰-۵۸، دریافت جایزه ویژه از «اج. سلطنتی جغرافیا» ی انگلستان ۳۶، مدال بنیانگذاران ۴۸، مدال لورنس عربستان از اج. سلطنتی آسیای مرکزی ۵۵، مدال دیوید لیوینگستن از اج. سلطنتی جغرافیای اسکاتلند ۶۱، دریافت جایزه از اج. سلطنتی ادبیات ۶۴، دریافت مدال یادبود «برتون» از اج. سلطنتی آسیا ۶۶، دریافت درجه دکترای افتخاری در ادبیات از دا. «لیستر» ۶۸. آثار: شنهای عربستان ۵۸، اعراب مرداب ۶۴.

1- Thesiger, Wilfred

تقلا، فیلیپ: سیاستمدار و بانکدار لبنانی، ت. ۳ فوریه

۱۹۱۵، تج. دن. حقوق دا. بیروت.

انجام فعالیت های حقوقی ۳۵-۴۵، ع. پارلمان لبنان

۴۵ و ۴۷، وزیر اقتصاد ملی و ارتباطات ۴۵-۴۶، و ۴۸-۴۹،

وزیر امور خارجه ۴۹ و ۶۱-۶۴ و ۶۴-۶۵، رئیس کل بانک

لبنان ۶۴-۶۶ و ۶۶-۶۷، وزیر امور خارجه و وزیر دادگستری

۶۶، نم. دائم لبنان در سازمان ملل ۶۷-۶۸، سفیر در فرانسه

۶۸-۷۱، وزیر امور خارجه ۷۴-۷۶، ضمناً وزیر آموزش و

پرورش، و وزیر برنامه ریزی ۷۵-۷۶، ع. کت. گفتگوی ملی

سپتامبر ۷۵.

تکریتی، ژنرال صدام حسین - حسین، ژنرال صدام

تکواه، یوسف: دیپلمات اسرائیلی، ت. ۴ مارس ۱۹۲۵،

تج. دا. «فجر» چین، و دا. هاروارد (آمریکا).

مدرس درس روابط بین الملل در دا. هاروارد آمریکا ۴۷-

۴۸، معاون مشاور حقوقی وزارت امور خارجه اسرائیل ۴۹-۵۳،

مدیر امور خلع سلاح وزارتخانه؛ و رئیس هیات اسرائیلی شرکت

کننده در کمیسیون های خلع سلاح کشورهای مصر، اردن،

سوریه و لبنان ۵۳-۵۸، معاون نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل

متحد ۵۸، قائم مقام نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل ۵۹-۶۰،

سفیر در برزیل ۶۰-۶۲، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۶۲-۶۵،

معاون مدیر کل در وزارت امور خارجه ۶۶-۶۸، نم. دائم اسرائیل

در سازمان ملل ۶۸-۷۵، رئیس دا. «بن گوریون» نقب ۷۵-۸۱،

رئیس دا. بن گوریون ۸۱-.

آثار: رو در روی ملت ها: تلاش اسرائیل در راه صلح ۷۶.

التل، وصفی: سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۲۰، تج. دا.

آمریکایی بیروت.

آموزگار ۴۱-۴۶، افسر (سروان) ارتش انگلستان

۴۶-۴۹، شرکت در جنگ اول اعراب و اسرائیل (جنگ فلسطین)

۴۸-۴۹، خدمت در اداره آمار اردن ۴۹، معاون اداره مالیات بر

درآمد اردن ۴۹-۵۵، رئیس اداره مطبوعات ۵۵، رایزن

سفارت اردن در «بن» (آلمان) ۵۵-۵۷، رئیس تشریفات دربار

سلطنتی اردن ۵۷-۵۸، کاردار اردن در تهران ۵۸-۵۹، رئیس

الممالک (مدت کوتاهی و بعداً استعفا)، نم. مجلس دوره ششم

آوریل ۲۷- اوت ۲۸ (پایان دوره مجلس)، والی (استاندار)

خراسان ۲۹، سفیر ایران در لندن ژوئیه ۲۹- ماه مه ۳۰، وزیر

طرق و شوارع (وزیر راه) ۳۰ (به مدت چهار ماه)، وزیر مالیه

(دارایی) فوریه ۳۱- سپتامبر ۳۳، وزیر مختار ایران در پاریس

۳۳-۳۵، عزیمت به برلین و انجام مطالعه و تالیف کتاب به مدت

۱۵ ماه ۳۵-۳۶، نم. ایران در کنفرانس بین المللی خلع سلاح

عمومی در ژنو، نم. ایران در نوزدهمین کنگره بین المللی

خاورشناسان در رم (ایتالیا) پاییز ۳۵، اس. زبان و ادبیات فارسی

در مدرسه مطالعات شرقی لندن (به دعوت مدرسه) ژانویه ۳۷-

نوامبر ۴۱، و نیز اس. دا. کمبریج انگلستان به مدت ۲ سال،

سفیر ایران در لندن ۴۱-۴۷، نم. دوره پانزدهم مجلس شورای

ملی از تبریز اوت ۴۷-۵۰، سناتور انتخابی اولین دوره مجلس سنا

و نیز رئیس سنا اکتبر ۵۰- مارس ۵۴، سناتور دوره دوم مجلس

سنا و رئیس آن (پس از مدتی به دلیل ضعف پیری استعفا داد)

مارس ۵۴-، عزیمت به آمریکا به دعوت دا. کلمبیا در نیویورک و

مدت هفت ماه اقامت در آنجا و انجام سخنرانیها و مطالعات علمی،

ع. شورای عالی فرهنگ ایران، رئیس کمیته های گوناگون بین

المللی خاورشناسان مربوط به تدوین و انتشار آثار مختلف درباره

فرهنگ و تمدن ایران، فوت ۲۷ ژانویه ۷۹ (چهارشنبه ۸ بهمن

۱۳۴۸).

آثار: رساله تحقیق احوال کنونی ایران یا محاکمات

تاریخی (انتشار در قاهره)، مقدمه تعلیم عمومی یا یکی از سر

فصل های تمدن ۲۸، از پرویز تاجنیک ۳۰، گاهشماری در ایران

قدیم ۳۷، تصحیح تحفه الملوک ۳۸، لزوم حفظ زبان فصیح

فارسی ۴۷، تاریخ عربستان و قوم عرب در اوان ظهور اسلام و قبل

از آن ۵۱، مانی و دین او ۵۶، تاریخ اوایل انقلاب و مشروطیت

ایران (خطابه) ۵۹، تاریخ انقلاب ایران (تقریرات) ۶۱، بیست

مقاله تقی زاده (ترجمه احمد آرام و کیکوس جهانداری) ۶۱،

روزنامه کاوه (در برلین)، اخذ تمدن خارجی ۶۱.

ضمناً انتشار بیش از ۱۰۰ مقاله علمی پژوهشی درباره

تاریخ و موضوعات گوناگون در نشریه های علمی به زبانهای

فارسی، ترکی، عربی، فرانسه، آلمانی، انگلیسی و روسی در

ایران و کشورهای خارجی.

اداره ارشاد ملی ۵۹-۶۱، سفیر کبیر اردن در عراق ۶۱-۶۲، نخست وزیر و وزیر دفاع ۶۲-۶۳، ۶۵-، و نیز اکتبر ۷۰- نوامبر ۷۱، ایفای نقش عمده در سرکوب و کشتار وسیع چریکهای فلسطینی مستقر در اردن در حادثه سپتامبر سیاه ۱۹۷۰ (به خاطر داشتن گرایشهای شدید سلطنت طلبی و ضد ناصریستی و فلسطینی)، مورد ترور و قتل به دست چریکهای فلسطینی (سازمان سپتامبر سیاه) در قاهره (مصر) به خاطر انتقام جویی حوادث خونین سپتامبر سیاه اردن نوامبر ۷۱.

تمپلر، فیلدمارشال سر جرالده (والتر رابرت): فارغ التحصیل نظامی، افسر بلند پایه و سیاستمدار انگلیسی، ت. ۱۱ سپتامبر ۱۸۹۸، کالج ولینگتون، دانشکده نظامی «سند هرست».

اشتغال در ارتش سلطنتی ایرلند ۱۶-، خدمت در ارتش سلطنتی انگلستان و عهده دار شدن مسئولیت های گوناگون نظامی در ارتش انگلیس و نیز کشورهای خاور میانه ۱۶-۵۹ (به مدت ۴۳ سال)، از جمله رئیس ستاد ارتش انگلستان در دهه ۵۰، خدمت نظامی در ایران و عراق ۱۹-۲۱، خدمت در فلسطین و شرق اردن ۳۶-۴۵، انجام ماموریت نظامی برای سرکوب و کنترل قیام عمومی ۱۹۳۶ فلسطینی ها علیه صهیونیستها و انگلیسی ها و رخداد های دیگر سرزمین فلسطین تا سال ۴۵، مسافرت به اردن هاشمی برای زمینه سازی و ورود آن کشور به پیمان بغداد دسامبر ۵۵ (ماموریت وی در اثر تظاهرات مخالف مردم اردن به شکست انجامید)، پایان خدمت در ارتش انگلیسی و مدیر واحدهای صنعتی و اقتصادی انگلستان ۵۹-، دریافت لقب «سر» از ملکه انگلستان به خاطر خدمات ارزنده نظامی و سیاسی به کشورش.

توتونچی، جمیل: دک. پزشکی، پزشک و دیپلمات اردنی، ت. ۱۸۹۶، کالج پروتستان سوریه، حمص، دا. آمریکایی بیروت، و دا. پزشکی استانبول. افسر پزشک در ارتش عثمانی ۱۸، خدمت در منطقه «مادبا» ۱۹-۲۲، خدمت در لژیون عرب ۲۳، پزشک مخصوص سلطنتی ۲۳-۴۰، رئیس اداره بهداشت ۴۰-۵۱، وزیر اداره بهداشتی ۵۰-۵۱، وزیر بهداشتی ۵۱-۶۲، ع. مجلس سنا

۶۲-۶۳، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۶۴-۶۸، دریافت نشان ستاره اردن، نشان سنت جان بیت المقدس، نشان مزار مقدس، نشان انقلاب و استقلال.

توفیق عبدالفتاح، زکریا: مدیر (امور پنبه) و سیاستمدار مصری، ت. ۱۸ اوت ۱۹۲۰، تح. دا. قاهره.

خدمت در بانک مصر، سپس وابسته بازرگانی مصر در بروکسل (بلژیک) و مادرید (اسپانیا) ۴۸-۵۷، مدیر کل اداره کنترل ارز ۶۱، معاون وزارت اقتصاد در امور پنبه ۶۱-۶۵، رئیس کت. عالی سازمان مشترک پنبه ۶۵-۷۵، وزیر بازرگانی و تدارکات ۷۵-۷۸، رئیس اتحادیه مشترک اتاق تجارت مصر ۷۱-۷۵، رئیس سازمان آفریقایی- آسیایی همکاریهای اقتصادی ۷۲، رئیس سابق بانک کانال سوئز، ع. شورای پژوهشهای اقتصادی، ع. آکا. پژوهشهای علمی، دریافت جوایزی از ایتالیا، فرانسه، یونان، بلژیک و اسپانیا.

توفیق، محمد عمر: سیاستمدار سعودی، ت. ۱۹۱۷، تح. دارالعلماء الشریعه (مدرسه علوم اسلامی) مدینه. انجام فعالیت های آموزشی (آموزگار)، کارمند اداره پست و تلگراف ۴۱-۵۸، فعالیت دولتی فرهنگی در «بولتن رسمی ام القری»؛ خدمت در اداره دادستانی کل، دبیر اعظم شورای وزیران، تقاضای شخصی بازنشستگی از خدمات دولتی ۵۸، و شروع فعالیت های خصوصی تجاری و مطبوعاتی ۵۸-۶۲، انتخاب به عنوان وزیر ارتباطات توسط ملک فیصل و ملک خالد (پادشاه سابق عربستان سعودی) ۶۲-۷۶، وزیر امور زیارت و اوقاف ۶۳-۷۰.

آثار: انتشار مقاله ها، سخنرانیهای رادیویی، رساله های ادبی و فرهنگی و غیره.

توماس، دیوید وینتون: ف. ل. اجتماعی، انگلیسی متخصص زبانهای شرقی و عبری و عربی، ت. ۲۶ ژانویه ۱۹۰۱، تح. کالج «سنت جان» آکسفورد.

ممتحن عهد عتیق و زبانهای سامی در دها. : آکسفورد، لیورپول، بریستول، بیرمنگام، دورهام، لیدز، لندن، منچستر؛ دستیار ویژه گروه مطالعات شرقی کتابخانه «بادلیان»

۲۴، پژوهشگر ارشد و مدرس زبانهای شرقی کالج سنت جان دا. آکسفورد ۲۴، مدرس زبان عربی در کالج گوردون در خارطوم (سودان) ۲۶، بورسیه موسسه مطالعات شرقی دا. شیکاگو ۲۹، اس. زبانهای شرقی و عبری در دا. دوره‌ها ۳۰-۳۸، اس. زبان عبری (منتخب ملکه انگلستان) در دا. کمبریج ۳۸، ع. کالج کاترین دا. کمبریج ۴۳، رئیس کالج مذکور ۶۵، رئیس اج. مطالعات عهد عتیق (انگلستان) ۵۳.

آثار: احیای زبان عبری باستانی ۳۹، پیامبر در شهر لاجیش اوستراکا (*Lachish Ostraca*) (شهری باستانی در فلسطین نزدیک شهر فعلی حبرون)، ویرایشگر: مقالات و مطالعات ارائه شده به شخص استانی آر تور کوک ۵۰، ویرایش مشترک (باهمکاری م. نات) هوشمندی در اسرائیل و خاور نزدیک باستانی ۵۵، ویرایشگر: اسنادی از دوران عهد عتیق ۵۸، و غیره.

تیمور، سعید بن: سلطان سابق عمان، ت. ۱۹۱۰ در عمان (پدر سلطان قابوس پادشاه عمان و پسر سید تیمور بن فیصل)، تج. در هندوستان و عراق. رئیس شورای وزیران عمان ۲۹-۳۲، جانشین شدن به جای پدر و در دست گرفتن زمام امور حکومت به عنوان سیزدهمین عضو سلسله حکومتی خود ۳۸-ژوئیه ۷۰، سرنگونی از قدرت به وسیله ولیعهد و پسرش شاهزاده قابوس (ر.ک.). پیرو کودتای ۲۴ ژوئیه ۱۹۷۰، تبعید شخصی به انگلستان ۷۰-۷۲، فوت در انگلستان ۲۰ اکتبر ۷۲، دریافت نشان امپراتوری هندوستان (عضو ارشد) و لقب «سر» (Sir) از انگلستان.

تیمور، محمود: نویسنده و نمایشنامه نویس مصری، ت. ۱۸۹۴، تج. مدارس مصری. ع. سابق آکادمی زبان عربی قاهره.

آثار: به زبان عربی: در حدود ۵۰ اثر از جمله مجموعه داستانهای کوتاه، رمان، نمایشنامه، خاطرات، مقاله، و غیره. چند اثر به زبان فرانسه منتشره در سالهای ۴۲-۵۵. به زبان انگلیسی: داستانهایی از زندگی مصری ۴۸، تقاضای ناشناخته ۶۵.

ث

منطقه ای علوم و تکنولوژی «کم». اقتصادی سازمان ملل در امور آسیای غربی» در لبنان ۸۱، ع. سندیکای کارکنان علمی مصر ۵۱، ع. کت. بین المللی کتابشناسی سازمان یونسکو ۵۴-۵۸، ع. هیات مدیره شورای بین المللی سیاست گذاری علمی ۷۶، مشاور علمی و فنی سازمان الکسو در تونس ۸۴، دریافت نشان لیاقت از چکسلواکی.

آثار: دو کتاب درباره علم و تکنولوژی (به زبان عربی)، همچنین تعداد زیادی گزارشهای علمی منتشره در مجله های بین المللی و خارجی.

ثانی، بن حارب بن عیسی: سیاستمدار و بازرگان اماراتی (امارات عربی متحده)، ت. ۱۹۴۶ در عجمان (امارات)، تح. دا. قاهره (دیپلم امور اداری و اجتماعی).

وزیر مشاور، وزیر امور اسلامی و اوقاف امارات ۷۳-۷۷، وزیر برق و آب ۷۷، انجام فعالیت های تجاری خصوصی ۸۲- تاکنون.

ثابت، راشد محمد: ل. علوم اجتماعی، سیاستمدار یمنی، ت. سپتامبر ۱۹۴۴ در عدن، تح. متوسطه و عالی در یمن.

سر دبیر مجله «الحارث» و مدیر کل رادیو و تلویزیون یمن ژانویه ۷۲- ژوئن ۷۳، وزیر اطلاعات ژوئن ۷۳- آوریل ۷۵، وزیر مشاور در امور وزیران آوریل ۷۵- اکتبر ۷۵، سفیر در قاهره نوامبر ۷۵-۷۷، وزیر اطلاعات دسامبر ۷۷- اکتبر ۸۰، وزیر فرهنگ ۸۰-۸۶، وزیر مشاور در امور اتحاد یمن (یمن جنوبی و شمالی) ۸۶-۸۹، دریافت مدال ۲۲ ژوئن، مدال وفاداری.

ثابت، عادل احمد: ل. افتخاری در زمین شناسی، ف. ل. روزنامه نگاری، دانشمند مصری، ت. ۱۹۲۴ در قاهره، تح. دا. قاهره.

زمین شناس در مرکز بررسیهای زمین شناسی مصر ۴۵-۴۹، مدیر مرکز اسناد علمی و اطلاعات فنی ۴۹-۵۷، مدیر دفتر فنی مرکز پژوهشهای ملی ۵۷-۶۲، مدیر واحد های علمی شورای علمی ۶۲-۶۴، مدیر روابط علمی وزارت روابط علمی مصر ۶۴-۷۱، مدیر عامل روابط علمی «مرکز پژوهشهای علمی» ۷۱-۷۶، معاون وزیر پژوهشهای علمی ۷۶-۸۴، مشاور

طرح نوسازی و تجدید سازمان پلیس قطر، وزیر سابق اقتصاد و بازرگانی، رئیس شرکت مهندسی ساختمان عرب.

الثانی (آل ثانی)، شیخ راشد عویده : ل. اقتصاد، مدیر

قطری، ت. ۱۹۵۳ در قطر، تج. دا. میشیگان در آمریکا.
اقتصاد دان در اداره امور نفتی وزارت دارایی و نفت
۷۷، قائم مقام مدیر عامل شرکت عمومی نفت قطر ۷۹، رئیس
کت. فنی «طرح مایع کردن گاز طبیعی قطر» در منطقه شمال
۸۰، رئیس هیأت مدیره شرکت حمل و نقل دریایی نفت عرب ۸۴-
تا کنون (۹۵)، ع. هیأت مدیره شرکت گاز قطر ۸۴، مدیر عامل
شرکت عمومی نفت قطر ۸۵-۸۹، سردبیر مجله هفتگی ورزشی
«الدوره».

الثانی (آل ثانی)، شیخ عبدالعزیز بن خلیفه : ل. علوم

سیاسی و اقتصاد، سیاستمدار قطری، ت. ۱۲ دسامبر ۱۹۴۸ در
«دوحه»، تج. دا. «ایندیانای» شمالی آمریکا، ودا. جرج واشنگتن
(آمریکا).

معاون وزیر دارایی و نفت ژوئن - دسامبر ۷۲، وزیر دارایی
و نفت ۷۲- رئیس هیأت مدیره بانک ملی قطر ۷۲- رئیس
شرکت ملی نفت قطر ۷۳- رئیس کت. مشترک مدیریت شرکت
ملی نفت قطر و شرکت «شل» قطر ۷۳- رئیس امور قطر در
«صندوق بین المللی پول» و «بانک جهانی» ۷۲- ضمناً رئیس کل
بانک توسعه اسلامی، رئیس هیأت سرمایه گذاری کشور قطر
۷۲- نم. قطر در بسیاری از کنفرانسهای : سازمان
اوپک، اوآپک، سازمان ملل متحد، صندوق بین المللی پول، بانک
بین المللی نوسازی و توسعه، اجلاسهای سازمان کنفرانس
اسلامی، سازمان غیر متعهدها، و غیره.

الثانی، عبدالعزیز : ل. جامعه شناسی، کارمند

سعودی، ت. ۱۹۳۸، تج. دا. قاهره.

کارمند وزارت کار و امور اجتماعی، شهردار شهر
ریاض، معاون اداری و مالی وزارت امور خارجه، شرکت در تعداد
زیادی کنفرانسهای بین المللی و محلی درباره برنامه ریزی و
ساختمان سازی شهری به عنوان شهردار ریاض، شرکت در
کنفرانسهای سیاسی به عنوان کفیل وزیر امور خارجه، رئیس

الثانی (آل ثانی)، سر لشگر شیخ حمد بن خلیفه :

ولیعهد سابق و حاکم فعلی قطر، ت. ۱۹۴۹ (بزرگترین پسر شیخ
خلیفه بن حمد آل ثانی حاکم سابق قطر)، تج. در قطر، و دانشکده
نظامی سلطنتی «سند هرست» انگلستان.

انتصاب به عنوان فرمانده کل نیروهای امنیتی قطر ۲۲
فوریه ۷۲، مشارکت در نوسازی نیروهای مسلح قطر، ولیعهد
قطر ۷۷، ولیعهد و وزیر دفاع کشور ۷۷-۸۹، انتصاب مجدد به
عنوان وزیر دفاع ژوئیه ۸۹، کنار گذاشتن پدرش شیخ خلیفه بن
حمد آل ثانی از قدرت و جانشین شدن به جای وی به عنوان امیر
جدید قطر در یک کودتای بدون خونریزی ۲۷ ژوئن ۹۵.

الثانی (آل ثانی)، شیخ خلیفه بن حمد : امیر و نخست

وزیر سابق قطر، ت. ۱۹۳۲ در دوحه (پدر شیخ حمد بن خلیفه
آل ثانی، حاکم جدید و فعلی قطر).

وارث مسلم تاج و تخت ۴۸ : خدمت به عنوان رئیس
نیروهای امنیتی، رئیس دادگاههای مدنی، جانشین حاکم قطر
۶۰-۷۲، وزیر آموزش و پرورش ۶۰-۷۰، وزیر دارایی و امور نفت
سپتامبر ۷۱- فوریه ۷۲، نخست وزیر سپتامبر ۷۱-۹۵، رئیس
هیأت سرمایه گذاری در امور ذخایر معدنی کشور ۷۲، اقدام به
برکناری پسر عمیش «شیخ احمد» و به قدرت رسیدن به عنوان
امیر قطر فوریه ۷۲- کنار گذاشتن از حکومت با کودتای بدون
خونریزی پسرش سر لشگر شیخ حمد بن خلیفه ۲۷ ژوئن ۹۵،
رئیس کنفدراسیون موقت کشورهای عرب خلیج فارس
(متشکل از ۹ شیخ نشین جنوب خلیج فارس) ۷ ژوئیه ۶۸، رئیس
آژانس پولی قطر و دوی، دریافت تعداد زیادی مدال و نشان
از کشورهای مختلف از جمله : مصر، سودان، عربستان
سعودی، موریتانی، اردن، تونس، مراکش
(مغرب)، فرانسه، ایران، سنگال، عمان، ونزوئلا، اندونزی، انگلستان،
اسپانیا، کویت، پاکستان، کره، ژاپن، لبنان، ایتالیا و غیره.

الثانی (آل ثانی)، سر تیپ شیخ حمد بن جاسم : ل.

حقوق، سیاستمدار قطری ت. ۱۹۴۹ (برادر شیخ خلیفه بن حمد
آل ثانی امیر سابق قطر)، تج. در قطر، دن. آموزش پلیس «هندن»
انگلستان و دا. عربی بیروت.

رئیس پلیس قطر ۷۲- تاکنون (۹۵)، مسئول اجرای

هیات نم. سعودی در هشتمین کنفرانس وزیران امور خارجه «سازمان کنفرانس اسلامی» در تریپولی لیبی ۷۷، رئیس هیات نم. سعودی در کنفرانس گفتگوی عرب - آفریقایی در نیجر ۷۸، دریافت تعدادی نشان لیاقت از کشورهای عربی، اسلامی و اروپایی.

الثانی، عبدالله ثانی: ل. اقتصاد، ف. ل. د. ک. اقتصاد

کشاورزی، استاد سعودی، ت. ۱۹۴۴ در عربستان سعودی. دستیار پژوهشی در دا. تگزاس آمریکا ۶۹-۷۰، مدرس و بعداً رئیس گروه اقتصاد کشاورزی، معاون دانشکده کشاورزی دا. ملک سعود عربستان سعودی، مشاور اقتصادی وزارت دارایی و نیز سازمانهای دیگر، مدیر عامل شرکت توسعه دامداری عرب، سرپرست شورای اقتصاد اتحادیه عرب، ع. هیات مدیره شرکت عرب - سودان (در امور تولیدات دامی)، مدیر عامل شرکت عربی تولیدات دامی در راس الخیمه، مدیر عامل شرکت تولید طیور عرب، مدیر عامل شرکت تولید طیور فجریه - عربستان سعودی، ع. کت. سوبسید (پارانه) وزارت دارایی، ع. کت. فنی وزارت نفت سعودی.

آثار: انجام مطالعات و پژوهشهای متعدد درباره ارزیابی طرح های کشاورزی و دامی، انتشار تعداد زیادی مقاله های علمی درباره اقتصاد کشاورزی.

الثقفی، یوسف علی: د. ک. تاریخ، استاد سعودی، ت.

۱۹۴۸ در طائف.

دبیر آموزش و پرورش ۷۲، دستیار استاد دانشگاه در دا. ملک عبدالعزیز در جده، استادیار در دا. «ام القری»، ع. اج. مطالعات خاورمیانه ای آمریکای شمالی، ع. اج. مطالعات خاورمیانه انگلستان، ع. اج. تاریخ آمریکا، دریافت مدال از ملک فهد پادشاه عربستان سعودی به خاطر کوششهای پژوهشی در دانشگاه.

آثار: اخناتون، المصلح الدینی، روابط سیاسی بین مصر و امپراتوری عثمانی در خلال ربع اول قرن شانزدهم میلادی.

الثور، علی لطفی: ل. بازرگانی، سیاستمدار یمنی، ت.

۱۸ سپتامبر ۱۹۴۰، تج. دن. بازرگانی دا. قاهره، گذراندن دوره

آموزش ویژه توسعه در آمریکا.

ع. کت. عالی اقتصاد یمن ۶۴-۶۵، نم. دولت و ع. هیات مدیره در شرکت یمن ۶۵-۶۶، ع. هیات مدیره بانک نوسازی و توسعه یمن، مدیر شعبه بانک مذکور در صنعا ۶۶-۶۷، قائم مقام رئیس بانک مذکور ۶۷-۶۸، رئیس کل بانک یمن ۶۸، معاون مجلس ملی یمن، و رئیس کت. اقتصادی مجلس ۶۸-۶۹، وزیر دارایی ۶۹-۷۰، رئیس کل بانک نوسازی و توسعه یمن ۷۰-۷۳، وزیر اقتصاد ۷۳-۷۴ و نیز ۷۴-۷۶، ع. هیات اجرایی بانک یمن ۶۶-۷۶، وزیر توسعه و آبادانی، و رئیس سازمان مرکزی برنامه یمن ۷۶.

ج

جابر الاحمد الجابر الصباح ← الصباح، جابر الاحمد

الجابر

اجتماعی عرب ۷۲-۷۹، رئیس گروه مالی سعودی ۸۰- .

جابر العلی السالم الصباح ← الصباح، جابر العلی

السالم

جانستون، اریک آلن^۱: بازرگان و سیاستمدار آمریکایی،

ت. ۱۸۹۵، تج. عالی.

فراغت از تحصیلات عالی ۱۷، وابسته نیروی دریایی آمریکا در پکن (چین) ۲۲، انجام فعالیت های بازرگانی ۲۳-، رئیس اتاق بازرگانی آمریکا (برای مدتی)، رئیس «هیأت مشاوران توسعه اقتصاد جهانی» ژانویه ۵۲-، فرستاده ویژه «ژنرال دوايت آیزنهاور» (رئیس جمهوری وقت آمریکا) در خاورمیانه برای حل مسئله اعراب و اسرائیل (فلسطین) ۱۶ اکتبر ۵۳، سپس مسافرت به کشورهای خاورمیانه: سوریه، لبنان، مصر، اسرائیل و اردن اکتبر- نوامبر ۵۳، ارائه گزارش کار و طرح ویژه خود برای حل مسئله فلسطین بنام «طرح جانستون» به رئیس جمهوری آمریکا (آیزنهاور) ۱۷ نوامبر ۵۳، طرح مذکور به دلیل یکجانبه بودن صرف آن و طرفداری از منافع یهودیان اسرائیل به شدت از سوی فلسطینی ها و کشورهای عربی رد شد و به شکست انجامید.

(خلاصه طرح جانستون: اعراب از حقوق فلسطینی ها به عنوان سرزمین اصلی آنان چشم پوشی کنند و سراسر خاک

جابتونسکی، ولادیمیر (زیو) ← ژابتونسکی،

ولادیمیر (زیو)

جارودی، صائب: ف.ل.، صاحب منصب بین المللی

لبنانی، ت. ۲۵ نوامبر ۱۹۲۹ در بیروت، تج. کا. بین المللی بیروت، دا. کالیفرنیا در برکلی، و دا. کلمبیا.

مربی اقتصاد و پژوهشگر اقتصادی در دا. آمریکایی بیروت ۵۳-۵۶، کارمند امور اقتصادی دبیر خانه سازمان ملل در نیویورک ۵۶-۶۵، ماموریت از سوی سازمان ملل به عنوان مشاور اقتصادی دولت کویت ۶۲-۶۴، اقتصاددان ارشد در صندوق توسعه اقتصادی و اجتماعی کویت ۶۶-۶۹، وزیر اقتصاد ملی لبنان ۷۰-۷۲، رئیس صندوق توسعه اقتصادی و

فلسطین را به صهیونیست ها و اگذارند، و به جای صرف «میلیونها میلیون» پول در راه جنگ و دادن هزاران قربانی، به صلح و دوستی گرایند و منابع بیکران خود را تحت رهبری ایالات متحده آمریکا در راه عمران و آبادی و پیشرفت به کار اندازند و از پشتیبانی همه کشورهای «جهان آزاد» بر خوردار شوند! طبق طرح جانستون، برنامه ای فنی برای آبیاری دره اردن و احداث دو سد بزرگ بر روی اردن پیش بینی شده بود. آیزنهاور طرح مذکور را پسندید، ولی عملاً به شکست انجامید.

1- Johnston, Eric Allen

جبران، جبران خلیل: نویسنده، شاعر مجدد، و نقاش لبنانی، ت. ۱۸۸۲ در «بشری» (لبنان)، تج. در آمریکا. در سال ۱۸۹۵ به اتفاق خانواده اش به آمریکا مهاجرت کرد. در خلال سالهای ۱۰-۱۹۰۸ در پاریس اقامت داشت. گفته شده که در زمان اقامت در فرانسه نزد «اوگوست رودن» (۱۸۴۰-۱۹۱۷) مجسمه ساز بزرگ فرانسوی به کار هنری پرداخته است، که صحت ندارد. در سال ۱۹۲۰ اج. ادبی «الرابطة القلمیة» را تأسیس کرد. آثار و افکاری نظیر نیچه، بلیک، کتاب مقدس، رودن، رمانتیسزم غربی، و روح صوفیانه شرقی نفوذ شدید و عمیقی در آثار ادبی و هنری او داشته است. وی از ارکان نهضت جدید ادبی جامعه عرب به شمار می رود و نوشته های وی نمادی از گستردگی خیال و نوپردازی ادبی یک نویسنده محسوب می شود. فوت ۱۹۳۱.

گزیده آثار: جبران خلیل جبران آثار گوناگونی به زبانهای انگلیسی و عربی دارد، و تعدادی از کتابهای وی سالهاست که به فارسی ترجمه و منتشر شده است. الارواح المتمرده، الاجنحة المنکسرة، النبی، یسوع ابن الانسان، و غیره.

جبر، صالح: ل. حقوق، سیاستمدار عراقی، ت. ۱۸۹۶، تج. دانشکده حقوق بغداد.

قاضی دادگستری ۲۶-۳۰، نماینده مجلس عراق ۳۰-۳۳، وزیر فرهنگ ۳۳-۳۴، استاندار استان کربلا ۳۵-۳۶، وزیر دادگستری ۳۶-۳۷، مدیر کل گمرک ۳۷-۳۸، وزیر فرهنگ ۳۸-۴۰، وزیر امور اجتماعی ۴۰، استاندار استان بصره ۴۰-۴۱، قائم مقام وزیر امور خارجه عراق، ۴۱-۴۳.

وزیرداری ۴۲-۴۳، نخست وزیر عراق ۴۷-۴۸، وزیر کشور ۵۰، امضا «قرار داد پورتسموث» با انگلستان (پیمان همکاری جدید دفاعی - امنیتی عراق و انگلستان و جانشین پیمان ۳۰ ژوئن ۱۹۳۰) ۱۵ ژانویه ۴۸، فوت ۵۶ (۴).

جبریل، احمد: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۵ در «رملة».

افسر ارتش سوریه، قهرمان شطرنج سوریه ۵۶، ترک خدمت ارتش سوریه و پایه گذاری سازمان چریکی «جبهه آزادی بخش فلسطین» (PLF) در سوریه ۶۱، شروع اقدامات نظامی چریکی بر علیه اسرائیل ۶۵-۶۷، همکاری در تأسیس یک گروه مبارز فلسطینی متشکل از ائتلاف و ادغام چهار گروه پراکنده چریکی و باهمکاری دکتر جرج حبش، نایف حواتمه و دیگران بنام «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) به رهبری دکتر جرج حبش دسامبر ۶۷-ژانویه ۶۸، مدتی بعد انشعاب از سازمان یاد شده و تشکیل سازمان جدید، «جبهه خلق برای آزادی فلسطین - فرماندهی کل» (PFLP - فرماندهی کل، تحت حمایت سوریه) به عنوان یک سازمان چریکی غیر سیاسی و ناوابسته به سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) سپتامبر ۶۸، ع. «جبهه امتناع» (پس از خروج از کت. اجرایی ساف در مخالفت با خط مشی های جدید و سازشکارانه یاسر عرفات و ساف، و تأکید جبهه امتناع بر دستیابی به هدفهای اولیه و اساسی سازمان آزادی بخش فلسطین در تحقق یک کشور واحد و دموکراتیک با استفاده از راههای تکاملی یا انقلابی) سپتامبر ۷۴.

جدید، ژنرال صلاح: نظامی و سیاستمدار سوری (علوی تبار)، ت. ۱۹۲۹ در «لادقیه»، تج. دانشکده افسری دمشق.

شرکت در کودتای نظامی علیه حکومت «ناظم القدسی» (باهمکاری میشل عفلق و صلاح الدین بیطار) ۸ مارس ۶۳، رئیس ستاد ارتش سوریه نوامبر ۶۳-سپتامبر ۶۵، ع. شورای ریاست جمهوری اکتبر ۶۴-سپتامبر ۶۵، ابراز مخالفت با سیاستهای میانه روی میشل عفلق و صلاح الدین بیطار و رهبری گروه «مترقی» سوریه (خواستار اصلاحات سریع و اساسی در نظام سیاسی و اقتصادی کشور و همکاری نزدیک با اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و در مخالفت با جناح ملی

مسئولیت روابط عمومی شرکت ۶۱-۴۵، پیشکار مخصوص امیر کویت ۶۱-۶۲، سفیر ویژه امور خارجی کویت ماه مه - دسامبر ۶۲، همزمان رئیس اداره مطبوعات و فرهنگ وزارت امور خارجه، ع. هیات اعزامی کویت به سازمان ملل قبل از پذیرش عضویت کویت در سازمان مذکور ۶۲، نیابت معاون وزیر امور خارجه ۶۲-۶۳، سفیر در انگلستان ۶۳-۶۵، سفیر در فرانسه ۶۵-۶۷، همزمان سفیر در لبنان ۶۵-۷۰، سفیر در ترکیه ۶۸-۷۳، همزمان سفیر در بلغارستان و یونان ۷۱-۷۳، سفیر در آمریکا ژوئیه ۷۵-۷۹.

جعفری تبریزی، علامه محمد تقی: درجه اجتهاد، اندیشمند، نویسنده و روحانی ایرانی، ت. ۱۹۲۳ در شهر تبریز، تج. در تبریز، تهران، حوزه علمی مذهبی قم، و نجف اشرف (عراق).

تحصیل و تتبع در «فلسفه شرق» نزد مرحوم «آقامیرزا مهدی آشتیانی» در تهران ۴۲، عزیمت به حوزه علمی مذهبی قم برای ادامه تحصیل در زمینه علوم و معارف اسلامی به مدت یک سال ۴۵، عزیمت به حوزه عالی مذهبی نجف اشرف (عراق) برای تکمیل تحصیلات عالی مذهبی و نیز تدریس و پژوهش در آنجا ۴۶-۵۸، مراجعت به ایران و انجام فعالیت های گوناگون علمی و پژوهشی و تدریس در زمینه های: علوم اسلامی، افکار و اندیشه های اجتماعی، فلسفی، علوم و تمدن و اندیشه های اسلامی، جهان بینی ها و فلسفه ها و مکتب های گوناگون غربی و شرقی و غیره؛ شرکت در سمینارها، کنفرانسها و کنگره های ملی و بین المللی در زمینه های یاد شده، فوت در لندن به علت سرطان و سکتة مغزی (خاکسپاری در جوار ضریح امام رضا (ع) در مشهد) ۱۶ نوامبر ۹۸ (۲۵ آبان ۱۳۷۷).

گزیده آثار: ارتباط انسان - جهان (۳ ج)، جبر و اختیار ۶۵، مقدمه ای بر فلسفه اصول اسلامی (ج ۵)، طبیعت و ماوراء طبیعت (یافیزیک و متافیزیک) ۶۵، توضیح و بررسی مصاحبه برتراند راسل - وایت (ج ۳) ۶۷؛ وجدان از نظر اخلاقی، روانی و فلسفی؛ نیایش حسین (ع) در بیابان عرفات با خدایش (ج ۲) ۶۸، علم در خدمت انسان ۶۵، تفسیر و نقد و تحلیل مثنوی جلال الدین محمد بلخی (مولوی) (ج ۶۹)، انسان و آفرینش، بررسی بر گزیده ترین افکار راسل، رابطه علم

گرای حافظ الاسد)، انجام کودتای نظامی و تبعید میشل عفلق ۲۳ فوریه ۶۶، ایفای نقش موثر در سازماندهی گروههای چریکی فلسطینی - سوری بر علیه اسرائیل، تشدید مقابله قدرت با حافظ اسد ۶۹، دبیر کل و سپس معاون دبیر کل حزب ملی بعث سوریه - ۷۰، پس از به قدرت رسیدن حافظ اسد (نوامبر ۱۹۷۰) برکناری از قدرت و مسئولیت ها و زندانی شدن به دستور حافظ اسد ۷۰.

جزایری، ادریس: دیپلمات و مدیر بین المللی

الجزایری، ت. ۲۹ ماه مه ۱۹۲۶ در فرانسه.

رئیس اداره امور اقتصادی و اجتماعی وزارت امور خارجه ۶۳-۷۱، مدیر اداره تعاون بین الملل وزارت امور خارجه ۶۳-۷۱، مشاور ریاست جمهوری الجزایر ۷۱-۷۷، معاون وزیر امور خارجه ۷۷-۷۹، سفیر در بلژیک، لوکزامبورگ و جامعه اقتصادی در اروپا ۷۹-۸۲، سفیر سیار امور اقتصاد بین الملل در وزارت امور خارجه ۸۲-۸۴، رئیس هیات مدیره بانک توسعه آفریقا ۷۱-۷۲، رئیس «کت. گفتگوی شمال - جنوب» مجمع عمومی سازمان ملل ۷۸-۷۹، رئیس صندوق بین المللی توسعه کشاورزی ۸۴-۹۳.

الجزراوی، طه: سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۳۸ در

موصل، تج. دن. نظامی.

افسر سابق ارتش، ع. رهبری منطقه ای حزب سوسیالیست بعث عراق، رئیس اداره امور اعراب ۶۸، ع. شورای فرماندهی انقلاب نوامبر ۶۹، وزیر صنایع و معادن مارس ۷۰-۷۶، کفیل وزیر برنامه ریزی ۷۵-۷۶، وزیر امور عمومی و مسکن ۷۶-۷۷، رئیس شورای تجارت ۷۲، فرمانده کل ارتش خلقی عراق «جیش الشعبی» ۷۴.

آثار: روند صنعتی شدن در کشور های در حال توسعه، اداره امور صنعتی و نیازهای رشد اقتصادی.

جعفر، خالد محمد: دیپلمات کویتی، ت. ۱۲ ژوئن

۱۹۲۲، تج. در کویت.

آموزگار در کویت ۴۰-۴۲، صندوقدار ارشد شهرداری شهر کویت ۴۳-۴۵، خدمت در شرکت نفت کویت، احراز

و حقیقت، ایده آل زندگی و زندگی ایده آل، توضیحی درباره برهان وجوبی (کمالی) رنه دکارت، مقایسه ای میان فلسفه شرق و فلسفه غرب، منابع فقه، قصیده عینیه (به استقبال از قصیده ابن سینا)، علم از دیدگاه اسلام ۸۱، زیبایی و هنر از دیدگاه اسلام ۹۶، و کتابها و مقاله های دیگری در زمینه های علوم اسلامی، تمدن و اندیشه های اسلامی، افکار و اندیشه های اجتماعی، فلسفی و غیره.

جفمان، یحیی حمود: دیپلمات یمنی، ت. ۲۴

سپتامبر ۱۹۳۴ در «جهانه»، تح. دانشکده های حقوق قاهره، پاریس، دمشق، ونیز دانشگاههای بوستون و کلمبیا در آمریکا.

معلم زبان وادبیات عرب در کویت ۵۷-۵۹، مدیرعامل سازمان رادیو و تلویزیون یمن ۶۲-۶۳، و نیز مشاور ویژه وزارت امور خارجه ۶۲-۶۳، رئیس بانک نوسازی و توسعه یمن ۶۲-۶۳، دبیرکل شورای عالی امور قبایل یمن ۶۲-۶۳، معاون نم. دائم یمن در سازمان ملل متحد ۶۳-۶۶، و نیز ۶۷-۶۸، وزیر مختار جمهوری عربی یمن در سفارت آن کشور در آمریکا ۶۳-۶۷، وزیر امور خارجه ۶۸-۶۹، وزیر کشور و نم. ویژه ریاست جمهوری ۶۹، معاون نخست وزیر و رئیس شورای عالی رفاه و ورزش جوانان ۶۹-۷۱، نم. دائم یمن در سازمان ملل ۷۱-۷۳، سفیر در آمریکا ۷۲-۷۴، وزیر امور خارجه ۷۴-۷۵، معاون نخست وزیر در امور خارجی و اقتصاد ژانویه ۷۵-۷۶، نم. ویژه ریاست جمهوری یمن ۷۷-۸۵، رئیس دفتر امور یمن جنوبی و رئیس کمیسیونهای اتحاد مجدد دویمن ۸۰-۸۳، سفیر در سوئیس و نم. دائم یمن در سازمان ملل در مقر «وین» و سازمان «یونیدو» ۸۵-۹۰، نم. دائم یمن در شعبه اروپایی سازمان ملل در ژنو ۸۵-۹۰، نم. دائم یمن در شعبه اروپایی سازمان ملل در ژنو ۸۵-۸۹، ع. شورای حاکمه کمیسیون تهاتری سازمان ملل ۹۱، رئیس کت. روابط دیپلماتیک کشور میزبان ۹۱، رئیس «بانک بین المللی نوسازی و توسعه» و «صندوق بین المللی پول» شعبه جمهوری عربی یمن ۷۰-۷۱، ع. هیات اعزامی یمن به کنفرانسه های روسای کشورهای عربی سالهای ۶۵ و ۶۹، ع. هیات اعزامی به اتحاد جماهیر شوروی ۶۸، به مجمع عمومی

سازمان ملل ۶۲-، نم. جمهوری عربی یمن در بسیاری از مسئولیت های بین المللی.

آثار: تالیف مشترک کتابهایی درباره یمن، انتشار مقاله هایی راجع به سیاست، اقتصاد و شعر وادبیات در نشریات عربی زبان.

جلال، محسون: دک. اقتصاد، صاحب منصب

بین المللی و کارشناس اقتصادی سعودی، ت. ۲۶ ژوئن ۱۹۳۶، تح. دا. قاهره، دا. راتگرز (آمریکا)، دا. کالیفرنیا (آمریکا)، و دا. «نیو برونویک» در نیوجرسی آمریکا.

اس. و رئیس گروه اقتصاد دا. ریاض ۶۷-۷۵، مشاور تعدادی از سازمانهای دولتی سعودی ۶۷-۷۵، ایجاد مرکز مشاوره تعدادی از سازمانهای دولتی سعودی ۶۷-۷۵، ایجاد مرکز مشاوره سعودی ۶۹ (رئیس مرکز مشاوره ۸۱-)، معاون و مدیر عامل صندوق توسعه عربستان سعودی ۷۵-۷۹، ع. شورای خدمات شهری سعودی ۷۷-۷۸، مدیر عامل بانک بین المللی سعودی در لندن ۷۵-، مدیر عامل شرکت صنایع اساسی عربستان سعودی ۷۵-۸۷، رئیس بانک سرمایه گذاری سعودی ۷۷-۸۲، رئیس بانک بین المللی سعودی در «ناسوا» باهاما ۷۹-۸۱، مدیر اجرایی صندوق بین المللی پول ۷۸-۸۱، رئیس بانک تجارتهی متحد سعودی ۸۳-۸۵، رئیس شرکت پتروشیمی شرق ۸۱-۸۶، رئیس شرکت سرمایه گذاری توسعه تونس - عربستان سعودی ۸۱-، رئیس شرکت ملی صنعتی کردن سعودی ۸۴-۹۰، مدیر عامل شرکت مذکور ۹۰-، رئیس و مدیر عامل شرکت ملی صنایع شیشه «زجاج» تاندا ماهپوترا در اندونزی ۷۸، رئیس صندوق ویژه اوپک (اکنون صندوق اوپک) ۷۹-۸۲؛ امین سازمان آموزش، فرهنگ و علوم اتحادیه عرب، رئیس تعدادی دیگر از شرکتهای سرمایه گذاری، دریافت نشان درجه اول ستاره طلایی از تایوان ۷۳، نشان تاندا ماهپوترا از اندونزی ۷۸، نشان ملی مالی ۷۸، نشان درجه اول جمهوری از تونس ۸۵.

آثار: اصول علم اقتصاد، کتابها و مقاله هایی راجع به توسعه و نظریه های اقتصادی.

جلود. سرگرد عبدالسلام احمد: نظامی و سیاستمدار
لیبیایی، ت. ۱۵ دسامبر ۱۹۴۴ در تریپولی (لیبی)، تج. دن.
نظامی در بنگازی.

افسر ارتش لیبی ۶۵، ع. شورای فرماندهی انقلاب لیبی
۶۹-۷۷، نم. اعزامی شورای فرماندهی انقلاب به سفارتخانه
های خارجی لیبی پس از انقلاب (کودتای) ۱۹۶۹، معاون
نخست وزیر لیبی ژانویه ۷۰- اوت ۷۱، وزیر صنعت و اقتصاد و
کفیل وزیر خزانه داری اوت ۷۱-۷۲، نخست وزیر ۷۲-۷۷،
رئیس هیات نم. لیبی در مذاکرات نفتی مربوط به تجدید نظر در
پرداخت های نفتی ۷۱، احراز مسئولیت شرکت ملی نفت لیبی
سپتامبر ۷۳، نخست وزیر ۷۲-۷۷، ع. گروه پنج نفره دبیر خانه
مشترک کنگره عمومی خلق مارس ۷۷-۷۹.

الجماسی، ژنرال محمد عبدالغنی: نظامی و کارمند
دولتی مصری، ت. ۹ سپتامبر ۱۹۲۱ در البطانون، تج. آکا.
نظامی، دا. ستاد و فرماندهی، آکا. عالی نظامی ناصر.

معاون سازمان بسیج مصر ۵۴-۵۵، فرمانده هنگ پنجم
شناسایی ارتش ۵۵-۵۷، افسر ستاد نیروهای زرهی ۵۷-۵۹،
فرمانده تیپ دوم زرهی ۵۹-۶۱، فرمانده دانشکده زرهی ۶۱-
۶۶، رئیس بخش عملیاتی ارتش ۶۶-۶۷، رئیس ستاد منطقه
نظامی شرق سپتامبر ۶۷-۶۸، کفیل اداره شناسایی و اطلاعات
۶۸-۷۰، فرمانده گروه عملیاتی جبهه سوریه ۷۰-۷۱، رئیس
اداره آموزش نیروهای مسلح ۷۱-۷۲، رئیس اداره عملیات و
کفیل رئیس ستاد نیروهای مسلح ۷۲-۷۳، رئیس ستاد نیروهای
مسلح مصر ۷۳-۷۴، وزیر جنگ و تولیدات جنگی، و نیز فرمانده
کل نیروهای مسلح مصر ۷۴-۷۸، ضمناً کفیل نخست وزیر ۷۵-
۷۸، مشاور نظامی ریاست جمهوری ۷۸-۸۱، دریافت نشان
آزادی ۵۲، نشان یاد بود تاسیس جمهوری متحد عرب ۵۸،
ستاره افتخار ۷۳، ستاره افتخار (از ساف) ۷۴، لقب قهرمان و
نشان افتخار نظامی (سوریه) ۷۴، نشان شجاعت (لیبی) ۷۴،
نشان درجه اول دونیل (سودان) ۷۴، نشان درجه اول ملک
عبدالعزیز (عربستان سعودی) ۷۴، نشان درجه اول همایون
(ایران) ۷۵، و نیز تعدادی دیگر حمایل و مدال های دیگر.

الجمال، علی حمدی: ل. علوم اجتماعی، روزنامه نگار
مصری، ت. ۱۹ سپتامبر ۱۹۲۵ در قاهره، تج. دن. کشاورزی
دا. قاهره.

شروع فعالیت های روزنامه نگاری در روزنامه عصر
«الزمان» ۴۷، فعالیت در مرکز انتشارات «اخبار اليوم» ۴۹، معاون
سر دبیر اخبار اليوم- ۵۶، سردبیر «آژانس خبری خاورمیانه»
۵۶-۵۷، دبیر ویژه روزنامه «الاهرام» ۵۷-۷۵، سردبیر الاهرام
مارس ۷۵-.

آثار: غول زرد ۵۶، منازعه چین- هند ۶۳.

جمال زاده، سید محمد علی: فارغ التحصیل حقوق،
نویسنده و داستان نویس ایرانی، ت. ۱۸۹۱ در اصفهان، (فرزند
سید جمال الدین و اعظم، روحانی مشروطه خواه)، تج. بیروت و
لوزان سوئیس.

عزیمت از ایران به بیروت در سنین جوانی برای تحصیلات
متوسطه و زندگی در خارج از کشور از آن زمان به بعد ۱۹۰۸-،
شروع فعالیت های ادبی و نویسندگی با انتشار مجله «رستاخیز»
در عراق ۱۴-، عزیمت به برلین و همکاری با سید حسن تقی زاده
(یکی از سیاستمداران معروف ایران) در انتشار مجله ادبی «کاوه»
۱۵-، انتشار اولین سری داستانهایش، شهرت جمال زاده با
نگارش و انتشار کتاب «یکی بود یکی نبود» در سال ۲۱ در برلین
شروع شد و او را به عنوان «پدر داستانهای جدید ایرانی» به جامعه
شناساند، خدمت در سفارت ایران در برلین به مدت ۱۵ سال،
انتخاب شهر ژنو در سوئیس به عنوان محل اقامت دائمی ۳۰،
دبیری و انتشار مجله های «فرنگستان» و «علم و هنر»، مدرس
زبان و ادبیات فارسی در دا. ژنو، نم. ایران و چند کشور شرقی در
سازمان بین المللی کار در ژنو ۳۰-۵۶، ع. وابسته فرهنگستان
ایران، تماس با نویسندگان و جریان ادبیات ایران علیرغم اقامت
مداوم و طولانی در خارج از کشور، انتشار کتابها و مقاله هایش در
نشریات ایرانی در قبل و بعد از انقلاب اسلامی. جمال زاده به
عنوان یکی از معتبر ترین و با نفوذ ترین نویسندگان ایرانی که
تاثیرات زیادی بر ادبیات معاصر ایران داشته، محسوب میشود (از
نظر روش نگارش و پرداختن به زندگی توده مردم)، وی از
پیشروان مسلم نثر فارسی معاصر میباشد، فوت ۱۰ نوامبر ۱۹۹۷
/ ۱۹ آبان ماه ۱۳۷۶ در شهر ژنو (سوئیس).

آثار: یکی بود یکی نبود (برلین ۲۱)، شاهکار عمو حسین علی (ج ۲) ۴۲، دارالمجانین ۴۱، صحرای محشر ۴۴، راه آب نامه ۶۰ (ج ۲)، قلشن دیوان ۵۹ (ج ۲)، تلخ و شیرین ۵۵، خاک و آدم ۶۱، سرو ته یک کرباس ۵۶ (ج ۲)، معصومه شیرازی ۵۴، نمک گندیده ۵۵، شور آباد ۶۲، غیر از خدا هیچکس نبود ۵۱، کهنه و نو ۵۹، همزه و لمزه ۵۸، صندوقچه اسرار (ج ۲)، قصه قصه ها ۴۱، هزار پیشه ۴۷، کشکول جمالی (ج ۲) ۶۰، گنج شایگان (با اوضاع اقتصادی ایران) ۵۶، آزادی و حیثیت انسانی ۵۹، تاریخ روابط روس و ایران، قصه مایه سر رسید (اتوبیوگرافی) ۷۸، بانگ نای (قصص مثنوی) ۵۸، شاهکار (ج ۲) ۵۸، آسمان و ریسمان ۶۴، خلیقات ما ایرانیان ۶۶، طریقه نویسندگی و داستانرایی ۶۶.

ترجمه ها: هفت کشور ۶۱، داستان بشر ۵۶، ویلهم تل ۵۵، دون کارلوس ۵۶، خسیس ۵۷، دشمن ملت ۶۱، داستانهای برگزیده ۵۷، ... و آثار دیگر.

جمال عبدالناصر ← عبدالناصر، جمال

الجمالی، دکتر عاصم: دک. پزشکی، سیاستمدار عمانی، ت. ۱۵ ژانویه ۱۹۳۵ در مسقط، تج. دانشکده پزشکی دا. کراچی پاکستان، دا. لندن.

مامور بهداشت در دوبی ۶۰-۶۳، کار در مدرسه بهداشت و پزشکی گرمسیری لندن ۶۴-۶۵، مشاور پزشکی شورای کشورهای متصالح (امارات عربی متحده، عمان، بحرین ...) در دوبی ۶۵-۷۰، وزیر بهداری عمان ۷۰-۷۴، وزیر مشاور و نم. ویژه سلطان قابوس ۷۴-۷۶، وزیر امور زمین و شهرداریها ۷۶-۷۹، وزیر محیط زیست ماه مه ۷۹-۸۲، وزیر فوائد عامه ۸۶-۸۹، دریافت مدال رنسانس ۷۴، دریافت مدال «نشان درجه اول».

جمعه، سعد محمد: دک. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار اردنی، ت. ۲۶ مارس ۱۹۱۵ در امان (برادر مدحت جمعه، ر. ک.)، تج. دا. سوریه در دمشق.

وکیل دعاوی ۴۴، مدیر مطبوعات و انتشارات اردن ۴۸-۵۰، مامور ارشد سانسور مطبوعات اردن، رئیس دفتر نخست

وزیری ۵۰-۵۳، خدمت در وزارت کشور اردن ۵۳-۵۷، فرماندار امان ۵۷-۵۸، معاون وزیر امور خارجه ۵۸-۵۹، خدمت در وزارت امور خارجه با رتبه سفیر ۵۸-۵۹، سفیر کبیر اردن در ایران ۵۹-۶۱، سفیر در جمهوری عربی سوریه ۶۱-۶۲، سفیر در آمریکا ۶۲-۶۵، وزیر دربار سلطنتی ۶۵-۶۷، نخست وزیر و وزیر دفاع آوریل ۶۷-۶۸، ع. شورای مشورتی سلطنتی ۶۹، سفیر در انگلستان ۶۹-۷۰، سناتور مجلس سنا ۷۴، دریافت نشان درجه اول ستاره از اردن، نشان درجه اول همایون از ایران، مدال درجه اول از ایتالیا، و نیز دیگر از سوریه، و چین ملی (تایوان).

جمعه، مدحت: دیپلمات اردنی، ت. ۱۹ اوت ۱۹۲۰ (برادر سعد جمعه، ر. ک.)، تج. دا. قاهره.

وابسته سیاسی در اتحادیه عرب در قاهره ۴۵-۴۷، دبیر اول و رایزن در قاهره ۴۷-۵۲، رایزن و کاردار در لندن ۵۲-۵۳، سفیر در پاکستان ۵۳-۵۵، رئیس تشریفات کاخ سلطنتی امان ۵۶، معاون وزیر مطبوعات و رادیو-تلویزیون ۵۶-۵۸، سفیر در آمریکا ۵۸-۵۹، سفیر در مراکش ۵۹-۶۲، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۶۲-۶۵، سفیر در لبنان ۶۵-۶۷، سفیر در انگلستان ۶۷-۶۹، سفیر در تونس ۶۹-۷۰، سفیر در اسپانیا ۷۱-۷۴، دریافت تعدادی مدال و نشانهای مختلف.

جمیل، امین: ف. ل. حقوق، سیاستمدار لبنانی، ت. ۲۲ ژانویه ۱۹۴۲ در روستای «بکفیا» نزدیک بیروت (پسر شیخ پیر جمیل رهبر سابق فالانژیست های لبنان، و برادر بشیر جمیل رئیس جمهوری اسبق لبنان)، تج. دا. سن ژوزف (فرانسوی) بیروت.

تاسیس دفتر وکالت حقوقی پس از فراغت از تحصیل ۶۶-، نم. مجلس ملی لبنان از منطقه «متن» (کرسی مذکور پس از فوت عمویش به عنوان نم. پارلمان کسب شد) ۷۰-۷۲، انتخاب مجدد ۷۲-، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری لبنان پیرو حادثه ترور برادرش بشیر جمیل سپتامبر ۸۲- ۲۳ سپتامبر ۸۸ (پایان دوران شش ساله ریاست جمهوری)، سازمان دهنده «حکومت اتحاد ملی» با شرکت رهبران اصلی گروههای سیاسی لبنان در دوران ریاست جمهوری اش، امضای یک موافقت نامه سه جانبه با شرکت نیروهای شبه نظامی «نیروهای لبنانی»، «امل» و

جمیل، شیخ پیر: ل. داروسازی، سیاستمدار و رهبر سابق فالانترهای لبنان، ت. ۲ نوامبر ۱۹۰۵ در روستای «بکفیه» نزدیک بیروت، تح. دانشکده داروسازی دا. سن ژوزف (فرانسوی) بیروت، و بیمارستان «کوچین» در پاریس.

تاسیس فدراسیون ملی فوتبال لبنان در سنین جوانی، تاسیس داروخانه در بیروت پس از فراغت از تحصیل و ادامه کار تا شروع جنگهای داخلی لبنان حدود ۷۵، آموزشگر داروسازی، نم. اعزامی فدراسیون فوتبال لبنان به بازیهای المپیک برلین (آلمان) ۳۶، پایه گذاری حزب «فالانترهای لبنان» (یا حزب کتاب) با مشارکت چهار نفر دیگر: شارل حلو، ژرژ نقاش، شفیق نظیف و امیل یارد (با الهام گرفتن از نظم، انضباط و اصول نازیهای آلمان) نوامبر ۳۶، رهبر حزب کتاب (فالانترها) ۳۷-، زندانی شدن (در دوران قیمومت فرانسه بر لبنان) ۳۷ و ۴۳، سازماندهی برنامه اعتصاب عمومی لبنان ۴۳، پایه گذار اولین قانون کار لبنان ۴۴، تبدیل نام رسمی حزب فالانترها به «حزب کتاب لبنان» یا «حزب سوسیال دموکرات لبنان» فوریه ۵۶، نم. بیروت در مجلس لبنان ۶۰-، وزیر دارایی ۶۰-۶۱، وزیر بهداشتی ۶۱-، وزیر امور عمومی ۶۱-۶۴، وزیر ارتباطات و خدمات عمومی نوامبر ۶۴-ژوئیه ۶۵، وزیر داخله (کشور) آوریل-دسامبر ۶۶، وزیر داخله، جهانگردی، بهداشتی و پست و تلگراف و تلفن ۶۸، همینطور وزیر خدمات عمومی و حمل و نقل نوامبر ۶۹-۷۰، و نیز وزیر مشاور در امور آموزش و پرورش، کشاورزی و خدمات عمومی برای حدود دو سال تا ماه مه ۶۰، ع. کت. گفتگوی ملی پس از شروع جنگ داخلی در لبنان سپتامبر ۷۵-، فوت بر اثر سکته قلبی ۲۹ اوت ۸۴، دریافت مدال هایی از لبنان، لهستان و مصر.

آثار: موقعیت ها و عقاید: ۷۵-۸۰ (۸۲).

جنبلاط، کمال: فارغ التحصیل روانشناسی و جامعه شناسی، ل. حقوق، سیاستمدار و رهبر سابق فرقه «دروزیهای» لبنان، ت. ۱۹۱۷ در روستای «المختاره» در کوههای شوف، تح. دا. سوربن پاریس، دا. حقوق فرانسوی در بیروت.

پدرش فواد جنبلاط رهبر دروزیهایی لبنان (۱۸۸۵-۱۹۲۱): رئیس انتصابی منطقه شوف از سوی عثمانیه، فرماندار (یا قائم مقام) منطقه شوف در دوران قیمومت فرانسویها، ترور فواد جنبلاط ۲۱: پس از مرگ پدر، نقش موثر در هدایت دروزیهایی

«دروز» در دمشق بمنظور انجام تغییراتی در قانون اساسی لبنان و از جمله تفویض اختیارات از سوی رئیس جمهوری به نخست وزیر (که از سوی پارلمان انتخاب میشود) ۲۸ دسامبر ۸۴، در پایان دوران ریاست جمهوری: انتصاب فرمانده مسیحی مارونی ارتش لبنان به عنوان نخست وزیر (با توجیه عدم توانایی پارلمان در انتخاب یک رئیس جمهوری مارونی) و همزمان در کنار حکومت نخست وزیر مسلمان (سنی) بر سر قدرت سپتامبر ۸۸، ایجاد بحران شدید در صحنه سیاسی لبنان با توجه به وجود دو نخست وزیر و دو کابینه (و حتی احتمال تجزیه عملی سیاسی لبنان) ۸۸-، پایه گذار «خانه آینده» و «بنیاد آموزشی امین جمیل»، و روزنامه «بیداری»، ع. فعال و رهبریت «حزب کتاب» (فالانترهای لبنان).

جمیل، بشیر: ل. حقوق و علوم سیاسی، سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۰ نوامبر ۱۹۴۷ در روستای «بکفیه» نزدیک بیروت (پسر شیخ جمیل و برادر امین جمیل)، تح. دا. سن ژوزف (فرانسوی) بیروت.

رئیس بخش سیاسی اداره (شعبه) حزب کتاب در «اشرفیه» ۷۲، معاون فرمانده نیروهای شبه نظامی کتاب (فالانترها) در جریان مبارزه مسیحیان مارونی با آوارگان فلسطینی ساکن لبنان تصرف اردوگاه فلسطینی «تل زعتر» ۷۶، ارتقا به مقام فرمانده کل نیروهای شبه نظامی کتاب (پس از تصرف تل زعتر و کشتارهای خونین در آن) ۱۳ ژوئیه ۷۶ (فرمانده قبلی نیروهای کتاب در جریان مبارزه یاد شده کشته شد)، اتحاد و ادغام نیروهای شبه نظامی: حزب لیبرال ملی، پاسداران درخت سدر، تنظیم، و نیروهای فالانتر با یکدیگر و تشکیل نیروی شبه نظامی جدیدی بنام «نیروهای لبنانی» ۳۰ اوت ۷۶، رئیس شورای فرماندهی مشترک «نیروهای لبنانی» اوت ۷۶، تشدید فعالیت های سیاسی و تبدیل شدن به شخصیت سیاسی قدرتمند لبنان ۷۶-، اعلام طرح «مقاومت مسیحیان» در برابر مسلمانان و فلسطینی های ساکن لبنان پس از شروع جنگهای داخلی کشور و توسعه آن ۷۵-، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری لبنان از سوی پارلمان کشور (تنها با اختلاف یک رای اکثریت) ۲۳ اوت ۸۲، مورد ترور و مرگ پیرو حادثه انفجار مقر حزب کتاب در «اشرفیه» و کشته شدن ۲۶ نفر دیگر (تنها سه هفته پس از انتخاب شدن به عنوان رئیس جمهوری لبنان) ۱۴ سپتامبر ۸۲.

بوسیله مادرش «نذیره جنبلاط» برای حدود سی سال ۲۱-۵۰، ضمناً انتقال رهبری به حکمت جنبلاط عموی کمال جنبلاط ۴۲-۲۱.

هنگام تحصیل در پاریس تحت تاثیر افکار سوسیالیستی و کمونیستی جاری در آنجا در اواخر دهه ۳۰، بازگشت به لبنان ۳۸، ادامه تحصیلات عالی ۳۸-۴۱، فوت حکمت جنبلاط (عمویش) و انتقال رهبری دروژیه‌ها به وی ۴۲، پیوستن به «اتحادیه ملی» (پس از فوت عمویش) ۴۳، و بعداً کسب یک کرسی در پارلمان لبنان ۴۳، تاسیس «جناح آزادی بخش ملی» (با شرکت رهبران سیاسی لبنان نظیر عبدالحمید کرامی- پدر رشید کرامی - آلفرد نقاش، عمر بیهوم، عبدالله العلیلی و سایرین) ۴۶، ترک عضویت جناح آزادی بخش ملی ۴۶، پایه گذاری مشترک «حزب سوسیالیست مترقی» (با همکاری شیخ عبدالله العلیلی) ۴۹، تاسیس «جبهه میهنی سوسیالیست» در اوایل دهه ۵۰، تاسیس «جبهه خلق» در دهه ۵۰، مقاومت سیاسی و مسلحانه در برابر فکر انتخاب دوره دوم ریاست جمهوری و فرماندهی کل ارتش از سوی کامیل شمعون (رئیس جمهوری وقت لبنان) ۵۸، وزیر آموزش و پرورش ۵۸-۶۱، و نیز ژانویه ۶۱-۶۹، وزیر کشور ۶۹-۷۰، دوری از صحنه سیاست و کارهای دولتی ۷۰-۷۷، ابراز مخالفت شدید با دخالت نظامی سوریه در لبنان پس از بروز جنگهای داخلی کشور ۷۵-۷۶، ملاقات با حافظ الاسد (رئیس جمهوری سوریه) و ابراز مخالفت با حرکت نظامی سوریه ۱۶ مارس ۷۷، ترور و فوت ۱۶ مارس ۷۷، دریافت مدال و جایزه صلح لنین از شوروی ۷۲، شرکت در کنفرانس همبستگی آفریقا- آسیا ۶۶.

آثار: برای یک سوسیالیسم انسانی تر (به زبان فرانسه) ۷۳، یک ربع قرن تلاش و منازعه ۷۴، من برای لبنان سخن میگویم ۸۲ (به زبان انگلیسی).

جنبلاط، ولید، ل. علوم سیاسی، سیاستمدار و رهبر دروژیه‌های لبنان، ت. ۷ اوت ۱۹۴۹ در «المختاره» در کوههای شوف (تنها پسر کمال جنبلاط سیاستمدار و رهبر سابق «دروژیه‌های» لبنان)، تج. کا. بین المللی بیروت، و دا. آمریکایی بیروت.

ملاقات با جمال عبدالناصر (ر. ک.) ۶۷ (دومرتبه) و ۷۰، طرفداری از جنبش مقاومت فلسطین، مشغول آموزش

نظامی و شرکت در جنگهای داخلی لبنان بدون داشتن یک مسئولیت رسمی در «حزب سوسیالیست مترقی» (یکی از بزرگترین نیروهای سیاسی و شبه نظامی لبنان) ۷۵-۷۶، جانشین رسمی پدرش کمال جنبلاط پس از ترور و فوت وی به عنوان رهبر «دروژیه‌های» لبنان و مدتی بعد رئیس حزب سوسیالیست مترقی مارس و آوریل ۷۷، رهبر اتحاد چپ گرای لبنان بنام «جنبش ملی لبنان» ۷۷-، تلاش در جهت تحکیم مواضع و رهبری خود در جامعه دروژیه‌ها در خلال سالهای ۷۷-۸۲، فعالیت های سیاسی مخالف حکومت «الیاس سرکیس» رئیس جمهوری وقت لبنان ۷۶-۸۲؛ امضاء پیمان اتحاد بین «جنبش ملی لبنان»، ساف و سوریه‌ها پس از امضاء قرار داد کمپ دیوید (بوسیله مصر و اسرائیل) ۷۹، اعلام تعلیق پیمان اتحاد مذکور ۳۰ اکتبر ۸۲، جنگ و مقاومت نیروهای شبه نظامی حزب سوسیالیست مترقی در برابر اشغالگران اسرائیلی پس از تهاجم گسترده آنان به جنوب لبنان ژوئن ۸۲، اشغال کوههای شوف و «المختاره» (محل تولد جنبلاط) توسط نیروهای اسرائیلی ۸۲-، ابراز مخالفت شدید با تلاشهای امین جمیل (رئیس جمهوری وقت لبنان) برای امضاء قرار داد صلح با اسرائیل ژویه ۸۳-، جنگ بانبروهای اسرائیلی و آزادسازی منطقه شوف از کنترل نیروهای اسرائیلی سپتامبر ۸۳-۸۴، وزیر جهانگردی و خدمات عمومی در کابینه رشید کرامی ۸۴-۸۷ (تا زمان ترور رشید کرامی)، حفظ و گسترش رابطه نزدیک حزب سوسیالیست مترقی با حزبهای سوسیالیست اروپایی و نیز عضویت در «سوسیالیسم بین المللی»، همراهی «یاسر عرفات» رهبر ساف به هنگام ترک لبنان تا بندر بیروت (پس از حمله اسرائیل به جنوب لبنان در ژوئن ۱۹۸۲ و خلع سلاح چریکهای فلسطینی مقیم لبنان و اخراج آنها از آنجا و عزیمت به کشورهای دیگر عربی از جمله تونس و غیره).

الجنذوری، کمال، ف. ل. د. ک.، سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۳۳، تج. دا. قاهره، و دا. میشیگان.

فرماندار «بنی سوف» و معاون وزیر برنامه ریزی ۷۵، مشاور سابق سازمان ملل در امور برنامه ریزی و توسعه، رئیس سابق «مو. ملی برنامه ریزی»، و وزیر برنامه ریزی ۸۲-۸۵، معاون نخست وزیر و وزیر برنامه ریزی ۸۵-، همکاری با تعاونی بین المللی ۸۵-۸۷، نخست وزیر مصر.

جنگلی، میرزا کوچک ← میرزا کوچک خان جنگلی

جوان. پروفیسور علی: دک. (پروفیسور) فیزیک؛ پژوهشگر، مخترع و استاد ایرانی؛ ت. ۱۹۳۶، تج. متوسطه در دبیرستان های البرز و فیروز بهرام، دا. تهران (به مدت یک سال)، دا. کلمبیا در آمریکا.

اس. «موسسه تکنولوژی ماساچوست» ۶۲-، مخترع «لیزر گازی» به هنگام اشتغال در «شرکت تلفن بل»، مشاور «پنتاگون» (وزارت دفاع آمریکا)، ع. تعداد زیادی از موسسه ها و انجمن های پژوهشی در آمریکا، انجام بیش از ۱۶ اختراع تا اواسط دهه ۷۰ که همگی آنها بنام وی در آمریکا ثبت شده است، مهمترین اختراع وی عبارت از «لیزر گازی هلیوم و نئون» میباشد که در سال ۱۹۶۱ اختراع شده است؛ بواسطه اختراعات وی در زمینه لیزر سال ۱۹۷۵ «سال لیزر» نامیده شد؛ زندگی و اشتغال به تدریس و پژوهش در کشور آمریکا، دریافت جایزه علمی «آلبرت اینشتین» ۹۳ (یکی از معتبرترین جوایز علمی در رشته فیزیک).
آثار: تعداد زیادی مقاله های علمی در زمینه فیزیک و لیزر.

جوخدر. محمد صالح: ل.، ف. ل. علوم اقتصادی، اقتصاددان و سیاستمدار سعودی، ت. ۱۹۳۲، تج. داهای. کالیفرنیا و کالیفرنیا جنوبی.

مشاور اقتصادی مدیریت عامل امور نفت و معادن در عربستان سعودی ۵۸، نم. دولت در کمیته نظارت مخارج و معاملات شرکت نفت عربستان ۶۱، مدیر سازمان مذکور ۶۱-۶۶، دبیرکل سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) ۶۷-۶۸، کفیل وزیر نفت و ذخایر معدنی ۶۹، قائم مقام رئیس امور نفتی شرکت «پترومین» ۷۰-۷۳، مسئول میز نفت و اقتصاد وزارت امور خارجه ۷۳-۷۴، مشاور امور نفتی ۷۴-، ع. انجمن اقتصاد دانان آمریکا، ع. هیات امناء دا. نفت و مواد معدنی ملک فهد.

جهانبانی، سپهبد امان الله میرزا: نظامی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۸۹۵، تج. دانشکده پیاده نظام روسیه، و داهای. نظامی روسیه و فرانسه.

معلم و مترجم و فرمانده آتشبار سواره نظام، وابسته نظامی هیات نم. ایران در اروپا، فرمانده واحد پیاده نظام ارتش ۲۱، تشکیل و سازماندهی ستاد مشترک ارتش و بعداً رئیس ستاد مشترک ارتش (ارکان حرب) (با درجه سرتیپی، و منصوب از سوی رضاخان وزیر جنگ) ژانویه ۲۲، فرمانده کل قشون آذربایجان، و جنگ با «اسماعیل سمیتقو» (باغی معروف آذربایجان) و شکست وی ۲۲، والی (استاندار) آذربایجان (پس از استعفای محمد مصدق استاندار قبلی) ژوئیه ۲۲-، سرپرستی یک گروه از صاحب منصبان ارتش و اعزام به اروپا برای ادامه تحصیلات عالی نظامی ژوئن ۲۳-۲۶، فرمانده لشکر شرق (مشهد) اوت ۲۶-، ارتقا به درجه امیر لشکر (سرلشکر) مارس ۲۸، بازرس کل ارتش، ع. هیات نظامی همراه رضا شاه در مسافرت به ترکیه اول ژوئن - ۱۰ ژوئیه ۳۴، وزیر صنایع و معادن، به دستور رضا شاه از کاربرکنار و خلع درجه شد و به زندان رفت ژوئیه ۳۷، وزیر کشور (در کابینه محمد علی فروغی، اولین کابینه آغاز حکومت محمد رضا شاه) سپتامبر - دسامبر ۴۱، تفویض مجدد درجه سرلشگری به وی (در دوران حکومت محمد رضا شاه) اکتبر ۴۱، وزیر راه دسامبر ۴۱- مارس ۴۲، وزیر جنگ (در کابینه علی سهیلی) مارس ۴۲- اوت ۴۲، رئیس کابینه، بازرس کل شرق کشور، فرمانده سپاه جنوب کشور ژوئن ۴۳، بازرس کل وزارت جنگ، فرمانده دانشکده افسری و دانشگاه جنگ، ارتقا به درجه سپهبدی مارس ۴۸، بازرس کل ارتش شاهنشاهی ایران، بازرس عمومی منطقه غرب و جنوب غربی ایران، سناتور مجلس سنا ۵۱-، رئیس سازمان تربیت بدنی ملی ایران، واج. پیشاهنگی ایران ۴۷-، ع. کمیته برگزاری جشنهای بیست و پنجمین سده بنیانگذاری شاهنشاهی ایران دسامبر ۶۸-، نم. تام الاختیار ایران در مذاکرات ایران و افغانستان درباره رود هیرمند ژوئن ۵۹، دریافت تعداد زیادی نشانهای ایرانی (از جمله نشان بزرگ ذوالفقار) و خارجی، فوت آوریل ۷۴.

جهانشاهی، عبدالعلی: دک. اقتصاد، اقتصاددان

ایرانی، ت. ۱۹۲۴ در تهران، تج. دا. پاریس.

اشتغال در وزارت فرهنگ، تدریس علوم اقتصادی در دا. تهران ۵۷، خدمت در وزارت دادگستری ۴۶-۵۷، خدمت در بانک ملی ایران ۵۷-۶۰، معاون رئیس کل بانک مرکزی ایران

۶۲-۶۳، وزیر فرهنگ ۶۴، وزیر مشاور ۶۴، وزیر کشور ۶۴-۶۵، رئیس دانشگاه ملی ایران ۶۵-۶۶، جانشین مدیر اجرایی بانک بین المللی نوسازی و توسعه ۶۶-۷۱، رئیس کل بانک مرکزی ایران ۷۱-۷۳، سفیر فوق العاده، و رئیس هیات ایران در اجلاس های جامعه اروپا ۷۴-۷۹.

آثار: مقاله پول و بانکداری، تاریخچه سی ساله بانک ملی ایران، دانش و تکنیک عامل چهارم تولید، نکاتی درباره حسابداری اقتصادی.

جی، شاپور ← ریپورتر (جی)، سرشاپور

جیده، علی محمد: ل. اقتصاد، ف. ل. اقتصاد نفت، اقتصاددان و کارشناس نفتی قطری، ت. ۱۹۴۱ در دوحه، تح. دا. لندن.

رئیس بخش اقتصادی اداره امور نفت وزارت دارایی و نفت قطر ۶۶-۷۱، مدیر امور نفت وزارت دارایی و نفت ۷۱-۷۶، ع. اداره امور اجرایی سازمان «اوپک» ۷۶، رئیس هیات نمایندگی قطر در سازمان اوپک تا دسامبر ۷۶، دبیرکل سازمان اوپک ۷۶-۷۸، ع. هیات مدیره شرکت نفت مشترک قطر، رئیس هیات اعزامی قطر به سازمان اوپک و اوآپک و سایر کنفرانسهای نفتی، شرکت در تمامی مذاکرات مربوط به صنعت نفت قطر با شرکتهای نفتی خارجی و غیره، دریافت نشان از اتریش.

آثار: دارای تعداد زیادی گزارش علمی و سخنرانی درباره مسائل نفت و سازمان اوپک.

چ

نمایشگاه‌های «گلبنکیان هال» بغداد ۶۶، دا. خارطوم در سودان ۶۶، وزارت فرهنگ و هنر کشور غنا در شهر «اکرا» ۶۶، دا. علوم و تکنولوژی قوام نکرومه» در غنا ۶۶، دا. فنی خاورمیانه در آنکارا (ترکیه) ۶۶، مو. تکنولوژی آتن در یونان ۶۶، دا. آمریکایی بیروت در لبنان ۶۶، کنفرانس مهندسان عرب در اردن ۶۶، مجدداً در امان اردن ۶۶، دن. هنرهای هامر اسمیت لندن ۶۶، دا. عین الشمس در قاهره (مصر) ۶۷، کنفرانس مهندسان عرب در کویت ۷۵، اتحادیه مهندسان کویت ۷۵، مرکز فرهنگی عراق در لندن ۷۸، نمایشگاه ساختمان خاورمیانه در دوبی (امارات عربی متحده) ۷۸، دا. فنی وین در اتریش ۷۸، و غیره.

چادرچی، کامل: دک. حقوق، سیاستمدار عراقی، ت.

۱۸۹۷، تخ. دانشکده حقوق دا. بغداد.

همکاری با پدرش رفعت چادرچی شهردار بغداد در قیام مردمی عراق ۲۰، تبعید از بغداد ۲۰-۲۱، منشی شهردار بغداد، و بعداً دبیر امور پارلمانی در وزارت دارایی ۲۱-۲۷، ع. مجلس عراق ۲۷-، ع. حزب «الاخاء الوطنی» - برادری ملی ۳۰-۳۳، ع. حزب «الاهالی» ۳۳-۴۶، دبیر نشریه «الاهالی» (ارگان حزب

چادرچی، رفعت کامل: د. معماری، معمار عراقی، ت.

۶ دسامبر ۱۹۲۶ در بغداد، تخ. مدرسه هنرها و صنایع دستی «هامر اسمیت» لندن.

بنیانگذار و شریک اصلی و رئیس «مرکز مشاوره عراق» ۵۲، رئیس اداره ساختمان سازمان اوقاف بغداد ۵۴-۵۷، مدیر کل اداره مسکن وزارت برنامه ریزی ۵۸-۵۹، رئیس کت. برنامه ریزی وزارت مسکن ۵۹-۶۳، بازگشت به کار تمام وقت و خصوصی در «مرکز مشاوره عراق» ۶۳-۷۸، انتصاب به عنوان مشاور شهرداری بغداد ۸۰-۸۲، ع. هیات جهانگردی عراق ۷۰-۷۵، ع. افتخاری دا. هاروارد آمریکا ۸۳، ع. موسسه سلطنتی معماران انگلستان، دریافت پاداش ها و جوایز متعدد از جمله: دریافت جایزه اول طراحی ساختمان شورای وزیران عراق در بغداد ۷۵، جایزه اول طراحی تأثیر جدید ابوظبی (امارات عربی متحده) ۷۷، جایزه اول طراحی ساختمان شورای وزیران امارات عربی متحده در ابوظبی ۷۸. کارهای معماری و طراحی: ساختمان شورای وزیران عراق در بغداد ۷۵، ساختمان وزیران کابینه امارات عربی متحده ۷۶، تأثیر جدید ابوظبی (امارات عربی متحده) ۷۷، کتابخانه عمومی «العین» امارات عربی متحده ۷۸،

(سندهرست).

ناظر جنگهای مابین نیروهای دولتی اسپانیا و شورشیان کوبایی در سالهای آخر قرن نوزدهم، افسر توپخانه در واحد چهارم سواره نظام ارتش انگلیس فوریه ۱۸۹۵ - خدمت در واحدهای سواره نظام اعزامی به هندوستان تحت سلطه و استعمار انگلستان و خدمت در مرزهای شمال غربی آن سرزمین سپتامبر ۱۸۹۶ - ۱۸۹۸، خدمت در واحد بیست و یکم سواره نظام نیروهای انگلیسی در سودان و شرکت در جنگهای «أم دورمان» اوت - اکتبر ۱۸۹۸، خبرنگار جنگی در خلال «جنگ بوئرها» در آفریقای جنوبی ۱۸۹۹ - ۱۹۰۲، اسیر شدن به دست بوئرها و پس از آزادی از اسارت: خدمت در واحد سواره نظام سبک (با درجه افسری) در آفریقای جنوبی و مشارکت در آزاد سازی «لیدی اسمیت» در ژانویه ۱۹۰۰، انتخاب به عنوان نم. «اتحادیه گرای» (بعداً حزب کارگر) پارلمان از شهر «اولدهام» اواخر سال ۱۹۰۰، تغییر موضع و عضویت حزبی پارلمانی از اتحادیه گرا به «لیبرال» (بعداً محافظه کار) (در مخالفت با پیشنهادهای مربوط به اصلاح تعرفه ها به وسیله ژوزف چمبرلین) ماه مه ۱۹۰۴، انتخاب به نمایندگی پارلمان از منطقه شمال غربی منچستر (از سوی حزب لیبرال) ژانویه ۱۹۰۶، نم. پارلمان از شهر «داندی» ماه مه ۱۹۰۸ - نوامبر ۱۹۲۲، انتصاب به عنوان ریاست «اتاق تجارت و صنایع» انگلستان از سوی «آسکوئیت» نخست وزیر (با داشتن یک کرسی در کابینه دولت) آوریل ۱۹۰۸ - ۱۹۱۰، در مدت مسئولیت یادشده منشاء بسیاری اصلاحات اجتماعی و از جمله تأسیس اولین اتحادیه کارگری بود (اول فوریه ۱۹۱۰)، وزیر کشور ۱۹۱۰ - اکتبر ۱۹۱۱، لرد اول دریاداری (وزیر نیروی دریایی) اکتبر ۱۹۱۱ - ماه مه ۱۹۱۵، پیشنهاد تغییر سوخت ناوگان نظامی انگلیس از ذغال سنگ به نفت به پارلمان و تصویب آن ۱۹۱۳، مشارکت فعال در طراحی و عملیات نظامی دریایی علیه نیروهای متحدین بویژه نیروی دریایی آلمان در خلال مسئولیت مذکور، سخنگوی رسمی کابینه انگلیس دسامبر ۱۴ - ۱۵، صدر اعظم منطقه دوک نشین «لانکاستر» ۱۵، وزیر تدارکات ژوئن ۱۷ - دسامبر ۱۸، وزیر جنگ و نیروی هوایی ژانویه ۱۹ - فوریه ۲۱، وزیر مستعمرات ۲۱ - ۲۲، در زمان تصدی مذکور دستیابی به موفقیت هایی قابل توجه در حل برخی مسائل خاورمیانه، شکست در انتخابات عمومی نوامبر ۲۲، ورود مجدد به پارلمان از منطقه

الاهالی) ۳۳-۳۶، دبیر نشریه «صوت الاهالی» ۴۲-۴۶، نقش موثر در کودتای سال ۳۶، وزیر اقتصاد و ارتباطات ۳۶-۴۲، رئیس اج. روزنامه نگاران عراق ۴۲-۴۶، موسس و رئیس «حزب دموکرات ملی» ۴۶ -، دستگیر و زندانی شدن ۵۶-۵۸، ایفا نقش موثر در تشکیل «جبهه ملی» که از نقش ارتش در کودتای (ژوئیه ۱۹۵۸) حمایت کرد ۵۹.

آثار: تدوین و انتشار تعداد زیادی مقاله های سیاسی و ادبی (عمدتاً در نشریه الاهالی) و نیز تعدادی کتابها و جزوه های سیاسی به زبان عربی.

چاگلا یانگیل، احسان صبری: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۰۸ در استانبول، تج. دن. حقوق دا. استانبول. همکاری با وزارت کشور، فرماندار «یوزگات»، و سپس «آنتالیا» ۴۸-۵۳، فرماندار «چاناکال» ۵۳-۵۴، فرماندار سیواس ۵۴، فرماندار «بورسا» ۵۴-۶۰، سناتور «بورسا» ۶۱، وزیر کار فوریه - اکتبر ۶۵، وزیر امور خارجه ۶۵-۷۱، رئیس کمیسیون امور خارجه مجلس سنا ۷۲-۷۵، وزیر امور خارجه ۷۵-ژوئن ۷۷، و نیز ژوئیه - دسامبر ۷۷، تاسیس حزب عدالت، کفیل رئیس جمهوری ترکیه آوریل - سپتامبر ۸۰، بازداشت و زندانی شدن ژوئن - سپتامبر ۸۳، آزادی از زندان ۸۳.

چتین، حکمت: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۳۷ در «دیاربکر»، تج. دانشکده علوم سیاسی دا. آنکارا، کا. ویلیامز آمریکا.

اس. حقوق در کا. ویلیامز آمریکا، دبیر کل «حزب سوسیال دموکرات خلق»، معاون و مشاور نخست وزیر و نیز وزیر کشور در چند دوره، نم. مجلس از «غازیان تپ» اکتبر ۹۱ -، و نیز رئیس مجلس ملی ترکیه تا کنون (۹۹)، وزیر امور خارجه (در کابینه سلیمان دمیرل) اکتبر ۹۱ - ماه مه ۹۳، و مجدداً ژوئن ۹۳-۹۶ (در کابینه خانم تانسو چیلر).

چرچیل، وینستون لنونارد اسپنسر^۱: فارغ التحصیل علوم نظامی، سیاستمدار و دیپلمات انگلیسی، ت. ۱۸۷۴ در «بلنهیم پالاس» (آکسفورد شایر) (پسر بزرگ «لرد راندو چرچیل»، تج. مدرسه «هارو»، آکادمی نظامی سلطنتی انگلیس

چکناواریان، لوریس-زازه: آهنگساز و رهبر ارکستر ایرانی، ت. ۱۳ اکتبر ۱۹۳۷، تج. در ایران، آکادمی موسیقی وین. و هنر کده موتسارت سالز بورگ (اتریش).
کار و فعالیت در آمریکا تا سال ۷۰، مدرس سابق دا. میثیگان، آهنگساز مقیم در کالج «کنکوردیا» در «مینه سوتا»، بازگشت به ایران ۷۰، آهنگساز مقیم در وزارت فرهنگ و هنرهای زیبا در ایران، رهبر اصلی ارکستر سمفونیک تهران ۷۲-۷۹، رئیس هیات امنای مؤسسه موسیقی ارمنی در لندن، ع. سابق هیات امنای «بنیاد شهبانو فرح» در تهران، دریافت نشان همایون از ایران، اجرای برنامه های بین المللی ارکستر در کشورهای گوناگون.

آثار و کارها: تعداد زیادی آثار گوناگون و متنوع موسیقی از جمله: سیمرغ (موسیقی باله)، کنسرتو پیانو، تعدادی اپرا و قطعات موسیقی فیلم های مستند و سینمایی از جمله: جلد مار، چهلستون، حاج مصور الملکی، دادیان، آدم شاخ در میاره، هشت بهشت، مسجد شیخ لطف الله، عالی قاپو، معماری سلجوقی، معماری تیموری، مناظر ایران، توریست در ایران، بی تا، تجاوز، تنگسیر، ... و به امید دیدار.

الچلی، عبدالهادی: سیاستمدار عراقی، ت. در عراق، تج. متوسطه و عالی.
رئیس مجلس سنای عراق تا قبل از سرنگونی نظام سلطنتی (ژوئیه ۵۸)، وزیر سابق ارتباطات و کار.

الچلی، فجیل: ل. حقوق، د. عالی اقتصاد، دک. دولتی اقتصاد، اقتصاددان (نفی) عراقی، ت. ۱۹۲۹ در بغداد، تج. دا. بغداد، دا. «پواتیه» فرانسه، و دا. پاریس.

مدیر کل امور نفتی وزارت نفت (بغداد) ۶۸-۷۳، معاون دائمی وزیر نفت ۷۳-۷۶، دستیار و معاون دبیر کل سازمان «اوپک» در کویت ۷۶-۷۸، معاون دبیر کل سازمان اوپک در وین ۷۸، قائم مقام دبیر کل سازمان اوپک ۸۳، دریافت نشان رسمی رهایی بخش از رئیس جمهوری ونزوئلا ۷۷، ع. میزگرد شمال-جنوب در اسلام آباد (پاکستان)، ع. «اج. توسعه بین المللی» رم، ع. «باشگاه سیاست انرژی آکسفورد» در آکسفورد انگلستان، ع. اج. اقتصاد دانان عراق.

«اپینگ» (Epping): (با موضوعی مشروطه خواهی و ضد سوسیالیستی) اکتبر ۲۴، یک هفته بعد انتصاب به عنوان وزیر دارایی (از سوی نخست وزیر بالدوین) ۲۴-۲۹، پیوستن به حزب محافظه کار ۲۵-، کناره گیری از فعالیتهای دولتی در ابراز مخالفت با سیاستهای رهبری حزب محافظه کار (در رابطه با تصمیم اعطای امتیازهایی به مهاتما گاندی و ملی گراهای هندی، و بعداً سیاستهای سازشکارانه در برابر آلمان نازی) ۲۹-۳۹، پس از ده سال عدم فعالیتهای دولتی: انتصاب به عنوان لرد اول دریاداری (وزیر نیروی دریایی) از سوی «نویل چمبرلین» ۳ سپتامبر ۳۹-۴۰، پیرو ائتلاف و سازش دو حزب کارگر و لیبرال انتخاب به عنوان نخست وزیر انگلستان بهار ۱۹۴۰-۲۷ ژوئیه ۱۹۴۵ (استعفا پیرو شکست حزب محافظه کار در انتخابات عمومی)، ایفای نقش بسیار مهم و حساس در تعیین خط مشی ها و سیاستگذاریهای سیاست خارجی و امور نظامی کشور در خلال ج. ج. ۲، شرکت در «کنفرانس تهران» با شرکت: استالین و روزولت (به منظور بررسی آینده جنگ و اتخاذ روشهای هماهنگ سیاسی-نظامی در برابر متحدین) نوامبر ۴۳ (۵-۹ آذر ماه ۱۳۲۲)، رهبر گروه مخالف (اپوزیسیون) دولت ۴۵-۵۱، مجدداً نخست وزیر اکتبر ۵۱-۵ آوریل ۵۵ (استعفا) (پس از وی «آنتونی ایدن» وزیر امور خارجه اش جانشین چرچیل شد)، نم. مجلس عوام (از منطقه «وود فورد» و «وان استید» ۵۵-۶۴، دریافت نشان «شوالیه بند جوراب» (K. G.) از انگلستان آوریل ۵۳، دریافت جایزه نوبل در ادبیات (به خاطر مطالعات و نوشته های تاریخی اش) ۵۳، اعطای لقب «شهروند افتخاری آمریکا» از سوی کنگره آمریکا به او ۶۳، فوت ۲۴ ژانویه ۶۵ (خاکسپاری در محوطه کلیسای «بلادون» در آکسفورد شایر، محل تولد وی).

آثار: خاطرات جنگ جهانی دوم (۸ جلد)، و اسناد و مدارک (۱۰ جلد) منتشره در خلال سالهای ۶۴-۸۹. (خاطرات جنگ جهانی دوم چرچیل به فارسی ترجمه و منتشر شده است: ۱۳۳۴ ش.)

1. Churchill, Sir Winston Leonard Spencer

چلیک، ودات: سیاستمدار قبرسی، ت. ۶ ماه مه ۱۹۳۵ در «ترا»، تح. در قبرس، و.دا. ویلز (کاردیف) انگلستان. فعالیت های شخصی ۵۳-۶۹، جانشین معاون رئیس جمهوری ۶۹-۷۲، وزیر تجارت، صنعت و جهانگردی ۷۲-۷۵؛ وزیر انرژی و منابع طبیعی ۷۴، وزیر امور خارجه ۷۵، نم. ترک ها و قبرسی ها در سازمان ملل ۷۵، ع. مجلس ملی حکومت فدرال ترک قبرس از کیرنیا ۷۶-، معاون نخست وزیر، وزیر دفاع و امور خارجه حکومت فدرال ترک قبرس ۷۶-۷۸، وزیر جهانگردی و اطلاعات ۷۸-.

آثار: انتشار گزارشهای متعدد پیرامون ابعاد مختلف قانون اساسی و امور سیاسی مسئله قبرس.

چمران، دکتر مصطفی: ل. مهندسی، دک. الکترونیک، مبارز انقلابی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۲ در تهران (در یک خانواده مذهبی)، تح. دبیرستان دارالفنون و دبیرستان البرز در تهران، دانشکده فنی دا. تهران (بارتبه ممتاز)، دا. تگزاس، دا. بر کلی کالیفرنیا (آمریکا).

ع. اج. اسلامی دانشجویان دانشکده فنی دا. تهران ۵۳-، ع. جبهه ملی ایران (نهضت مقاومت ملی کشور) ۵۳-، شروع فعالیت های سیاسی در زمان دانشجویی، پایان دوره تحصیلات عالی در دانشکده فنی بارتبه ممتاز ۵۹، تدریس در دا. تهران ۵۹-۶۰، با استفاده از بورس تحصیلی عزیمت به آمریکا برای ادامه تحصیلات عالی ۶۰-۶۳، تاسیس اج. اسلامی دانشجویان ایرانی در آمریکا (در زمان دانشجویی) ۶۰، اشتغال در شرکت «بل نیوجرسی» در آمریکا ۶۳-۶۴، عزیمت به مصر و سپس لبنان و کسب آموزشهای چریکی در پایگاههای آموزشی فلسطینی ۶۴-۶۶، همکاری با امام موسی صدر (رئیس مجلس اعلای اسلامی شیعیان لبنان) در تشکیل گروه «حرکه المحرومین» (نهضت محرومین) در جنوب لبنان، بعداً تشکیل شاخه نظامی نهضت مشهور به گروه «امل» (امید) در خلال در دهه های ۶۰ و ۷۰، شرکت در جنگهای داخلی لبنان (در قالب گروه امل) ۷۵-۷۶، پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران (در بهمن ماه ۱۳۵۷ ش.) بازگشت به ایران ۷۹، وزیر دفاع در دولت موقت مهندس بازرگان فوریه - نوامبر ۷۹ (زمان استعفای مهندس بازرگان از نخست وزیری)، مجدداً وزیر دفاع در هیات دولت بنی

صدر ۸۰-۸۱، نم. اولین دوره مجلس شورای اسلامی ۸۰-۸۱، پس از شروع جنگ ایران و عراق (سپتامبر ۸۰) اقدام به تشکیل اولین گروه جنگهای نامنظم (چریکی) در جنوب کشور و آموزش اعضای آن برای مقابله با نیروهای متجاوز عراقی به خاک ایران و مبارزه شجاعانه در خط اول جبهه نبرد با دشمن سپتامبر ۸۰-۸۱، مشارکت سیاسی - نظامی فعال در وقایع کردستان و برخورد با احزاب و گروههای کرد مخالف حکومت ج.ا.ا. در بدو شکل گیری انقلاب ایران ۷۹-۸۱، شهادت در منطقه «دهلاویه» ژوئن ۸۱ (۳۱ خرداد ۱۳۶۰ ش.).

آثار: کردستان (ژوئن ۸۵)، لبنان (مجموعه سخنرانیها).

چیلر، خانم تانسو: دک. اقتصاد، استاد اقتصاد و سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۴۶ در استانبول، تح. کالج «رابرت»، دانشکده اقتصاد دا. «بوغارچی»، دا. «کانکتیکات» آمریکا، دا. «بیل» آمریکا (دریافت مدرک فوق دکترای اقتصاد)، دا. «هپشیر» (پروفسوری علم اقتصاد در سال ۱۹۷۸).

پس از پایان تحصیلات عالی و بازگشت به کشور استاد اقتصاد در دانشکده ها و دانشگاههای شهرهای استانبول و آنکارا ۷۸-، ع. «حزب راه راست» و شروع فعالیت های سیاسی ۹۰-، نم. استانبول در پارلمان ترکیه اکتبر ۹۱-، مشاور امور اقتصادی در اولین کابینه ائتلافی سلیمان دمیرل (در زمان ریاست جمهوری تورگوت اوزال) اکتبر ۹۱ - ماه مه ۹۳، پیروزی در کنگره حزب راه راست و بدست گرفتن رهبری حزب ۹۳-ژوئن ۹۳ - تا کنون (۹۹)، نخست وزیر ترکیه (به عنوان اولین نخست وزیر زن کشور) ژوئیه ۹۳-۹۶، وزیر امور خارجه در کابینه ائتلافی «حزب رفاه اسلامی» و «حزب راه راست» (بنا به درخواست سلیمان دمیرل رئیس جمهوری وقت ترکیه) ژوئیه ۹۶-۱۸ ژوئن ۹۷ (تازمان استعفای اجباری نجم الدین اربکان - نخست وزیر ورهبر حزب رفاه اسلامی - پیرو فشار نظامیان لائیک ترکیه و نیز حزب راه راست).

چین چینیان، اسقف زاوون: اسقف سوری، ت. ۱۹۲۹ در حلب (سوریه)، تح. حوزه علمی مذهبی خلیفه گری ارمنی «سنت جیمز» در بیت المقدس، گذراندن دوره کامل انسانیات و علوم انسانی بویژه مباحث اصول دین مسیح و زندگانی و آثار اولیا و مقدسین مسیحی.

خلیفه اعظم جامعه ارامنه ارتدوکس اسکندریه ۵۸-۶۶،
جانشین خلیفه اعظم در قاهره به عنوان کفیل سر اسقف کلیسای
ارتدوکس ارامنه مصر ۶۷-۶۹، خلیفه اعظم و متصدی نگهداری
ظروف مقدس کلیسا در کلیسای جامع ارامنه در نیویورک ۷۰-۷۱
: سر اسقف کلیسای ارتدوکس ارامنه در مصر، سودان و اتیوپی
۷۷- تاکنون (۹۵)، دریافت نشان رسمی شایستگی سنت جورج
از کلیسای ارتدوکس بیلوروسی در سال ۱۹۸۶.

ح

حائری یزدی، آیت الله دکتر مهدی : درجه اجتهاد، ل. ف. ل. و دکتراى فلسفه تحلیلی؛ روحانی، فقیه و فیلسوف ایرانی؛ ت. ۱۹۲۳ (فرزند آیت الله شیخ عبدالکریم حائری یزدی مؤسس فقید حوزه علمیه قم، و برادر کوچک آیت الله فقید شیخ مرتضی حائری یزدی از جمله مجتهدان بزرگ ایران)، تح. حوزه علمیه قم (شاگرد اساتیدی چون: آیت الله حاج سید احمد خوانساری، آیت الله العظمی روح الله خمینی، میرزا مهدی آشتیانی، آیت الله العظمی بروجردی، آیت الله حجت کوه کمره ای، و آیت الله سید محمدتقی خوانساری)، دا. جُرح تاون آمریکا، دا. هاروارد آمریکا، دا. میشیگان آمریکا، و دا. «تورنتو» کانادا.

پس از اخذ درجه اجتهاد از حوزه علمیه قم، عزیمت به آمریکا به عنوان نماینده ویژه آیت الله العظمی بروجردی در آن کشور؛ ضمناً در زمان اقامت در آمریکا: انجام تحصیلات لیسانس تا دکترا در آمریکا و سپس در کانادا (دوره دکتراى ایشان مدت ۹ سال به طول انجامید)، تدریس (الهیات و فلسفه، درایة الحدیث و شرح اصول کافی) در دانشکده الهیات دا. تهران ۵۳-، تدریس (کفایه، اسفار، و اشارات) در مدرسه قدیم سپهسالار، در سالهای

اقامت در خارج از کشور تدریس در مراکز علمی زیر: تدریس در مرکز تحقیقات ادیان جهانی دانشگاه هاروارد ۵-۶۴، تدریس فلسفه و فقه اسلامی در دانشگاه میشیگان ۲-۷۱، تدریس فلسفه اسلامی و ادبیات فارسی در مؤسسه مطالعات اسلامی دا. مک گیل کانادا، تدریس ادبیات فارسی (تاریخ بیهقی) در مقطع فوق لیسانس دا. تورنتو کانادا ۵-۷۴، تدریس در مؤسسه تحقیقات فلسفه قرون وسطی در دا. تورنتو، تدریس در دا. جرج تاون آمریکا (فلسفه اخلاق) ۷۹-۸۰، تدریس فلسفه در دا. ییل آمریکا (نیویورک)، تدریس فلسفه تحلیلی در دا. آکسفورد انگلستان، تدریس فلسفه اشراق در مونترال یونیورسیتی کانادا، ضمناً تدریس فلسفه تحلیلی در انجمن حکمت و فلسفه ایران، تدریس فلسفه به شاگردان ویژه خود در منزل، فوت در تهران ۸ ژوئیه ۱۳۹۹ / ۱۷ تیرماه ۱۳۷۸ ش. (خاکسپاری در محل مسجد امام حسن عسگری (ع) قم).

گزیده آثار : علم حضوری (رساله دکتراى ایشان، شامل تحلیلی بدیع و ممتاز از نظریه معرفت در فلسفه اسلامی به شکل منطق جدید)، علم کلی (شامل فلسفه مابعدالطبیعه)، کاوشهای عقل نظری (مبادی فلسفه تطبیقی)، هرم شناسی (رساله هستی

و انتشار نامه های سرگشاده به مسئولین سیاسی کشور از سال ۷۳ به بعد و از جمله یک نامه ۲۰۰ صفحه ای به امیر عباس هویدا نخست وزیر در انتقاد از سیاستهای حکومت در سال ۷۷، مشارکت در تاسیس انتشارات «رواق» فعالیت در زمینه حقوق بشر در ماههای قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران ۷۹-.

ب. اق: تاسیس سازمان «جنبش» و نیز انتشار روزنامه ای به همان نام، اعلام نامزدی از سوی «سازمان مجاهدین خلق» و چهار گروه اسلامی دیگر از شهر تهران برای شرکت در انتخابات اولین دوره مجلس خبرگان (مجلس موسسان)، عزیمت از ایران و زندگی در خارج از کشور، مشارکت در تاسیس «اج. حقوق بشر ایران»، ضمناً مشارکت در تاسیس گروههای جمهوری خواه در خارج از کشور.

آثار: ارزیابی ارزشها، از اعماق، اعراب و اسرائیل (تجزیه عناصر تاریخی یک فاجعه)، بنیان های فرهنگ در جهان سوم، بحران ارزشها، کوره راه هیزم شکن، پنجره های کور، پشت به دیوار و غیره.

الحاجی، قاضی محمد بن اسماعیل بن یوسف:

سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۲۷، تج. در «ذمار».

دستیار پدرش قاضی اسماعیل الحاجی ۴۲-۵۴، کارمند دادگاه اسلامی (شریعت) شهر «تعز» ۵۴-۵۵، جانشین قاضی شهر ۵۵-۶۸، ع. کت. استیناف دیوان سلطنتی ۵۸-۶۲، رئیس امور قضایی و صنعا و قاضی استان صنعا ۶۲-۶۳، ع. دادگاه استیناف صنعا ۶۳، بعداً رئیس اداره و رئیس دادگاه استیناف، وزیر دادگستری ۶۴-.

آثار: مطالعات تطبیقی حقوق معاصرو شریعت (اسلامی)

۶۴.

الحافظ، سرلشکر امین: نظامی و سیاستمدار سوری،

ت. ۱۹۱۲ در حلب، تج. دانشکده افسری حمص.

پیوستن به «حزب سوسیالیست بعث عربی» (از جمله اولین افسرانی که به حزب پیوست) ۵۴-، وابسته نظامی سابق سوریه در آرژانتین، فرمانده منطقه نظامی فرات و جزیره ۶۲، ع. هیات نظامی اعزامی سوریه به شوروی ۶۳، مشارکت در کودتای نظامی بعثی ها در سوریه علیه حکومت ناظم القدسی (معروف به

شناسی وزیر ساخت اندیشه فلسفی ایشان)، آگاهی و گواهی (ترجمه و شرح انتقادی «تصور و تصدیق» صدر المتألهین)، کاوشهای عقل عملی (فلسفه اخلاق)، تقریرات اصول آیت الله العظمی بروجردی، حکمت و حکومت (در فلسفه سیاسی)، متافیزیک (مجموعه مقالات)، آفاق فلسفه (مجموعه گفتگوها)، و مقاله های گوناگون دیگر.

حاتم، محمد عبدالقادر: ف. ل. علوم، دک.

سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۸ در اسکندریه، تج. دن. افسری و داها. لندن و قاهره.

ع. مجلس ملی مصر ۵۷، مشاور ریاست جمهوری، همزمان کفیل وزیر امور ریاست جمهوری ۵۷، وزیر کشور ۵۹، وزیر فرهنگ، ارشاد ملی و جهانگردی ۶۲، معاون نخست وزیر در امور فرهنگی و ارشاد ملی ۶۵، معاون نخست وزیر و وزیر فرهنگ و اطلاعات ۷۱-۷۴، رئیس هیات مدیره روزنامه «الاهرام» ۷۴، دستیار رئیس جمهوری و سرمشاور شوراها ملی تخصصی ۷۴-، ع. سابق دبیر خانه مشترک اتحادیه سوسیالیست عرب، دریافت درجه دکترای افتخاری از دانشگاه فرانسه، و دا. جمهوری دموکراتیک خلق کره (کره شمالی)، ع. انتخابی مجلس ملی حوزه انتخابیه «عبدین» ۷۹، رئیس اج. علوم سیاسی مصر ۵۷-، رئیس اج. دوستی مصر-اسپانیا ۶۶، رئیس اج. دوستی مصر-ژاپن ۷۰، اس. دانشگاه «الازهر» ۸۰-۸۱.

آثار: افکار عمومی، تبلیغات سیاسی: نظریه ها و تجربه ها، اطلاعات و تبلیغات سیاسی، مارشال رومل در سیوا (به عربی)، سرزمین اعراب، تمدن مصر، زندگی در مصر باستان (به انگلیسی).

حاج سید جواد، دکتر علی اصغر: ل. حقوق، دک.

حقوق. نویسنده و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۲۴ در تهران، تج. دا. تهران، دا. سورین پاریس، و دا. الازهر مصر.

ع. گروه «نیروی سوم» به عنوان یک گروه انشعابی حزب توده ایران و مخالف سیاستهای استالینیستی شوروی به رهبری خلیل ملکی، دبیر روزنامه «نیروی سوم» ارگان گروه مذکور، فعالیت های ادبی و نویسندگی در اواخر دهه ۵۰ و اوائل دهه ۶۰، همکاری با روزنامه «اطلاعات»، سردبیر روزنامه «کیهان»، نگارش

انقلاب مارس) ۸ مارس ۶۳، رئیس هیأت نم. سوریه در کنفرانس روسای کشورهای عرب در قاهره ۶۴، دبیر فرماندهی منطقه ای حزب بعث در سوریه و عضو رهبری قومی حزب بعث ۶۴-۶۶: معاون نخست وزیر، معاون حکومت نظامی سوریه و نیز وزیر کشور مارس-اوت ۶۳، وزیر دفاع و نیز رئیس ستاد ارتش سوریه ژوبیه-اوت ۶۳، فرمانده کل نیروهای مسلح سوریه ژوبیه ۶۳-۶۴، رئیس شورای انقلاب ژوبیه ۶۳-ماه مه ۶۴، رئیس شورای ریاست جمهوری ماه مه ۶۴-فوریه ۶۶، نخست وزیر و رئیس کشور نوامبر ۶۳-ماه مه ۶۴، و نیز اکتبر ۶۴-سپتامبر ۶۵، مقاومت در برابر کودتای نظامی ژنرال صلاح جدید و حوادث سیاسی سوریه ۲۳ فوریه ۶۶، دستگیر و زندانی بوسیله رهبران جدید کشور فوریه ۶۶-ژوئن ۶۷، آزادی از زندان در اوائل جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل و سپس زندگی در تبعید (بغداد) ۶۷، محاکمه و محکوم به مرگ بطور غیابی (پس از به قدرت رسیدن حافظ اسد) اوت ۷۱.

الحامد، عبداللطیف یوسف: ل. اجتماعی، اقتصاددان، بانکدار و سیاستمدار کویتی، ت. ۱۹۳۷، تخ. دا. آمریکایی قاهره، کا. کلرمونت در کالیفرنیا، دا. هاروارد. ع. هیات اعزامی کویت به سازمان ملل ۶۲، کفیل مدیر کل صندوق کویت برای توسعه اقتصادی عرب ۶۲، مدیر کل صندوق کویت برای توسعه اقتصادی عرب ۶۲، مدیر کل صندوق ۶۳-۸۱، مدیر و بعداً مدیر عامل شرکت سرمایه گذاری کویت ۶۳-۷۷، مدیر اج. جنوب خلیج (فارس) و خلیج عربی (فارس) ۶۳-۸۱، سرپرست علی البدل امور کویت در بانک جهانی ۶۴-۸۱، رئیس شرکت ساختمانهای پیش ساخته کویت ۶۵-۷۸، رئیس «یونایتد بانک کویت» در لندن ۶۶-۸۰، مدیر هیات عامل پشتیبانی خلیج (فارس) و عربستان جنوبی ۶۷-۸۱، مدیر اجرایی صندوق عرب برای توسعه اقتصادی و اجتماعی ۷۲-۸۱، رئیس شرکت عرب و سرمایه گذاریهای بین المللی (در لوکزامبورگ) ۷۳-۸۱، ع. هیات امناء شرکت سرمایه گذاران مستغلات (در نیویورک) ۷۵-۸۱، ع. کمیسیون مستقل مسائل توسعه بین المللی (کمیسیون برانت) ۷۶-۷۹، ع. هیات مدیره موسسه بین المللی محیط زیست و توسعه (در لندن) ۷۶-۸۰، رئیس گروه سرمایه گذاری ملی کویت ۷۷-۷۹، وزیر دارایی

و برنامه ریزی ۸۱-۸۳، سرپرست امور کویت در بانک جهانی و صندوق بین المللی پول ۸۱-۸۳، مدیر کل صندوق عرب برای توسعه اقتصادی و اجتماعی ۸۵، ع. کت. صندوق توسعه بانک جهانی، رئیس اجلاس سالیانه صندوق بین المللی پول ۸۲-ع. هیات امناء: موسسه برنامه ریزی عرب، دا. اردن (امان)، کا. کلرمونت (در کالیفرنیا)، بنیاد جهانی پیشاهنگی (در استکهلم) ۸۰-: مدیر شرکت وثیقه ها و ضمانت های اسکاندیناوی (در نیویورک)، ع. هیات عامل موسسه مطالعات توسعه (در برایتون انگلستان)، ع. هیات عامل و مدیره صندوق صباح السالم الصباح، ع. کت. موقت و مدعو «مرکز مطالعات خاورمیانه» دا. هاروارد.

حبش، جرج: دک. پزشکی، مبارز، پزشک و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۲۵ در شهر «لد» در فلسطین (در یک خانواده ارتدوکس مذهب)، تخ، متوسطه در امان (اردن) و تحصیلات عالی در دا. آمریکایی بیروت.

ع. گروه جوانان انتقام جو ۴۸، انجام خدمات پزشکی ۵۰-، فعالیت های سیاسی و چریکی بر علیه اسرائیل و تاسیس یک گروه سیاسی-چریکی مخالف اسرائیل بنام «حزب فدائیان» ۴۸، تاسیس ورهبری یک گروه مبارز فلسطین ناشی از ائتلاف و ادغام چهار گروه پراکنده چریکی و با همکاری نایف حواتمه، احمد جبریل و دیگران بنام «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) (بایدگاههای مارکسیست-لنینیستی) دسامبر ۶۷-تاکنون (۹۶)، دبیر نشریه «الهدف» ارگان سازمان چریکی ۶۹-، زندانی در سوریه و سپس فرار از زندان اواخر سال ۶۸، رهبر جنبش ناسیونالیست های عرب، اعلام ایجاد هماهنگی و همفکری گروه تحت رهبری حبش با گروه «جبهه دموکراتیک خلق برای آزادی فلسطین» به رهبری نایف حواتمه و نیز دیدگاههای سوریه بر علیه خط مشی های یاسر عرفات رهبر ساف ۲۶ ژوئن ۸۳-اکتبر ۸۴، تشکیل «جبهه نجات ملی فلسطین» در دمشق با شرکت «جبهه خلق برای آزادی فلسطین-فرماندهی کل»، «جبهه تلاش خلق»، «الصیغه» (فرمول، راه حل)، و انشاعیون از سازمان «الفتح» با حمایت دولت سوریه بمنظور رقابت با رهبری یاسر عرفات بر «ساف» ۲۲ فوریه ۸۵، اعلام قبول فرمول تشکیل یک حکومت مستقل فلسطینی در کرانه غربی رود اردن و نواز غزه و شرکت ساف در یک کنفرانس صلح بین المللی (نشانه تغییر خط

مشی های سازمانی از افراطی به میانه روی) آوریل ۸۷ -.

حبشی، وادی: متخصص اقتصاد کشاورزی و

سیاستمدار سودانی، ت. ۱۴ اوت ۱۹۱۷ در «مروی»، تح. دا. خارطوم، و دا. آکسفورد (انگلستان).

اشتغال در طرح های توسعه «العالیاب»، «بورجاج» و «نیل سفید»، بازرسی کشاورزی استان خارطوم و بعداً «مروی» و «حلفا»، مشاور فنی وزیر کشاورزی، معاون مدیر برنامه ریزی و توسعه اداره کشاورزی، مدیر واحد یاد شده ۵۵-۶۶، نم. سودان در کنفرانس «سازمان خواربار و کشاورزی جهانی» (FAO)، ۵۶، نم. سودان در کنفرانس بین المللی توتون در رودزیا ۶۳، رئیس شورای اداری کم. برنامه «الجاش»، مدیر واحد تولید کم. طرح های استوایی، رئیس کم. مشاوره ای پژوهشهای کشاورزی، ع. شورای اجرایی طرح «جزیره»، ع. کم. مطالعات دن. کشاورزی دا. خارطوم با مشارکت «سازمان خواربار و کشاورزی جهانی» ۶۶-۷۱، مدیر واحد مشترک کشاورزی ECA-FAO در آدیس آبابا، همکاری با بانک بین المللی توسعه و نوسازی (IBR) و صندوق کویت برای توسعه اقتصادی عرب ۷۱، وزیر کشاورزی ۷۱-۷۳، وزیر کشاورزی، خواربار و ذخایر طبیعی ۷۳-۷۴، رئیس شورای ملی پژوهشهای سودان ژوئیه ۷۴-، رئیس شورای علمی سازمان اتحاد آفریقا، ماه مه ۷۵ -.

حبیبی، حسن ← ابراهیم حبیبی، حسن

حئی، فیلیپ خوری^۱: ل. اجتماعی، دک.، شرق

شناس (و کارشناس امور خاورمیانه) آمریکایی، ت. ۱۸۸۶، تح. دا. آمریکایی بیروت، دا. کلمبیا (آمریکا).

مدرس گروه شرق شناسی در دا. کلمبیا ۱۵-۱۹، اس. دا. آمریکایی بیروت ۱۹-۲۶، استاد یار ادبیات سامی در دا. پرینستون آمریکا ۲۶-۲۹، دانشیار دانشگاه ۲۹-۳۶ رئیس گروه زبانهای شرقی ۴۴، مدیر «برنامه مطالعات خاور نزدیک» ۴۷-۵۴، ع. «اج. مطالعات شرقی» آمریکا، ع. اج. تاریخ آمریکا، و نیز ع. انجمن های دیگر علمی-پژوهشی، دریافت درجه دک. افتخاری در ادبیات از دا. پرینستون ۶۶.

آثار: ریشه های حکومت اسلامی ۱۶، زبانهای سامی

گویشی در سوریه و لبنان ۲۲، سوریه در آمریکا ۲۴، ویژگیهای فرق اسلامی ۲۴، سوریه و سوریهها ۲۶، یک اصیل مرد و مبارز در دوران جنگ های صلیبی ۲۹، ریشه های مردم و مذهب دروزی ۲۹، کتاب الاعتبار لغسامه ۳۰، تاریخ عرب ۳۷ (دو ترجمه فارسی این کتاب توسط انتشارات زوار و حقیقت به ترتیب در تهران و تبریز منتشر شده است)، اعراب ۴۲-۴۴، تاریخ سوریه، از جمله لبنان و فلسطین ۵۱ و ۵۷، لبنان در تاریخ ۵۷، ویرایش دوم کتاب مذکور ۶۲، تاریخ مختصر سوریه ۵۹، شرق نزدیک در تاریخ ۶۱ ترجمه فارسی (این کتاب تحت عنوان: «شرق نزدیک در تاریخ، یک سرگذشت هزار ساله» بوسیله بنگاه ترجمه و نشر کتاب در سال ۱۳۵۰ ش. چاپ و منتشر شده است)، اسلام و غرب ۶۲، تاریخ مختصر لبنان ۶۵، تاریخ مختصر خاور نزدیک ۶۶.

1- Hetti, Philip Khuri

حجازی، عبدالعزیز: دک. اقتصاد، اقتصاد دان و

سیاستمدار مصری، ت. ۲ ژانویه ۱۹۲۲، تح. دا. «فواد» در قاهره، و دا. بیرمنگام در انگلستان.

رئیس دن. بازرگانی دا. عین الشمس ۶۶-۶۸، ع. مجلس ملی ۶۹-۷۵، وزیر خزانه داری ۶۸-۷۳، معاون نخست وزیر، وزیر دارایی، اقتصاد و تجارت خارجی ۷۳-۷۴، معاون اول نخست وزیر آوریل-سپتامبر ۷۴، نخست وزیر ۷۴-۷۵، در حال حاضر مشغول تدریس و کار به عنوان مشاور امور مدیریت و حسابر س رسمی در قاهره، جدّه و بیروت.

حجازی (مطیع الدوله)، محمد: د. متوسطه، د. علوم

سیاسی، نویسنده و سیاستمدار ایرانی، ت. آوریل ۱۹۱۰ در تهران (پسر سید نصرالله مستوفی-وزیر لشکر- اهل تفرش و از مستوفیان معروف)، تح. مدرسه «سن لویی» (فرانسوی) تهران، و دانشکده آزاد علوم سیاسی پاریس.

شروع خدمت دولتی در وزارت پست و تلگراف در اوایل جوانی و کسب مسئولیت ها و مناصب گوناگون از جمله مدیر کل امور اداری وزارتخانه، هنگام خدمت در آن وزارتخانه اعزام به اروپا به مدت هشت سال ۲۱-۲۸، انتشار «مجله پست و تلگراف و تلفن» نوامبر ۳۲-، مترجم اداره گمرکات کشور، خدمت در وزارتخانه

الحجیلان، شیخ جمیل ابراهیم: ل. حقوق،

سیاستمدار سعودی، ت. ۱۹۲۷ در «بورد» (عربستان سعودی)،
تج. دا. قاهره (مصر).

اشتغال در وزارت امور خارجه، دبیر سوم در سفارت
سعودی در ایران ۵۳، کاردار در سفارت عربستان در پاکستان؛
مدیر عامل صدا و سیما، مطبوعات و انتشارات سعودی ۶۰، سفیر
در کویت ۶۱-۶۳، وزیر اطلاعات مارس ۶۳-دسامبر ۷۰، وزیر
بهداری دسامبر ۷۰-مارس ۷۴، سفیر در جمهوری فدرال آلمان
۷۴-۷۶، سفیر در فرانسه ۷۶-۷۹، خدمت در وزارت امور
خارجه ۷۹-، دبیر کل شورای همکاری خلیج فارس (جانشین
عبدالله بشاره) ۹۶-.

الحجیلان، شیخ فیصل عبدالعزیز: دیپلمات عربستان

سعودی، ت. ۱۷ اکتبر ۱۹۲۹ در ریاض، تج. دن. حقوق دا.
فواد در قاهره.

خدمت در وزارت امور خارجه ۵۲-۵۴، خدمت در سفارت
عربستان سعودی در واشنگتن دی. سی. ۵۴-۵۸، رئیس اداره
تشریفات وزارت امور خارجه ۵۸-۶۰، مشاور سیاسی ملک سعود
۶۰-۶۱، سفیر در اسپانیا ۶۱-۶۸، سفیر در ونزوئلا و آرژانتین
۶۸-۷۵، سفیر در دانمارک ۷۵-۷۶، سفیر در انگلستان
۷۶-۷۹، سفیر در آمریکا ماه مه ۷۹-۸۳، دریافت نشان ملک
عبدالعزیز، نشان ایزابل کاتولیک از اسپانیا، نشان درجه اول
آزادی از ونزوئلا، نشان ریوبرانکو از برزیل.

الحجیلان، صلاح ابراهیم: ل. حقوق، دیپلم حقوق

اداری، ف. ل. علوم اداری بین الملل، حقوقدان سعودی، ت.
۱۹۴۰ در «بورد».

مشاور حقوقی شورای وزیران سعودی ۶۲-۷۳، ع. هیات
مدیره «هیات انضباط گریوس» ۶۳-۷۲، ع. هیات مدیره «هیات
عامل بنادر سعودی» ۷۶- تاکنون (۹۵)؛ شریک و ع. هیات مدیره
«شرکت خودرو سازی مرین جونز عربستان سعودی»، شریک و ع.
هیات مدیره شرکت مالی بین المللی سعودی (در ژنو سویس)،
شریک و ع. هیات مدیره شرکت آدریان ولکر عربستان سعودی،
شرکت نفتی عربستان سعودی، و شرکتهای دیگر، ع.
کمیته های حقوقی متعدد دولتی ۶۸-۷۳، ارائه خدمات حقوقی

های دارایی و فرهنگ، خدمت در: «سازمان پرورش افکار» (اداره
سانسور مطبوعات در دوران رضا شاه)، اداره «کمیسسیون
مطبوعات» و اداره «مجله ایران امروز» (ارگان تبلیغاتی سازمان
دولتی یادشده)، رئیس اداره کل انتشارات و تبلیغات ایران (پس
از حوادث شهریور ماه ۱۳۲۰ ش.). سپتامبر ۴۱-، معاون نخست
وزیر (در دو مرحله)، سناتور انتصابی در دوره های دوم و سوم
مجلس سنا، سناتور انتخابی در دوره های چهارم و پنجم مجلس
سنا، انجام مسافرتها متعدد به اروپا و نیز هندوستان و آمریکا،
شروع نگارش اولین داستان خود بنام «هما» در پاریس ۲۱، ع.
پیوسته آکادمی ایران (فرهنگستان) ع. شورای فرهنگی سلطنتی
ایران ۶۲-، رئیس اج. فرهنگی ایران و پاکستان، رئیس «اج.
بهداشت روانی و سلامت فکر»، دریافت دو جایزه ادبی سلطنتی
ایران (بهترین کتاب سال)، فوت به علت سکتة مغزی ۲۹ ژانویه
۷۴ (چهارشنبه دهم بهمن ماه ۱۳۵۲ ش.).

آثار: انتشار بیش از ۳۰ اثر ادبی، داستان، ترجمه و
نمایشنامه و از جمله: هما ۲۷، پریچهر، زیبا، آینه (مجموعه ۹۵
داستان کوتاه)، اندیشه، محمود آقا را وکیل کنید (نمایشنامه)،
ساغر، آهنگ، پروانه، سرشک، راز پنهان، نسیم، هزار سخن،
تلگراف بیسیم، روانشناسی، خلاصه تاریخ ایران تا انقراض
قاجاریه ۵۶، میهن ما ۵۹، اخلاق، تعلیمات مدنی، رشد
شخصیت، شادکامی، سلامت روح، حکمت ادیان، ترجمه عیش
پیری و راز دوستی (نوشته سیسرون)، ترجمه رویا (نوشته فروید) و
غیره، به اضافه ۱۲ نمایشنامه.

حجرات، دکتر کمال م.: دیپلمات عمانی، ت. ۱۵

ژانویه ۱۹۲۷، تج. داه. قاهره، پاریس و نیویورک.
شروع خدمات دیپلماتیک ۵۱، خدمت در فرانسه؛ و
سپس در کلمبیا، نیویورک، لندن؛ ضمناً خدمت در اداره های
مختلف وزارت امور خارجه، معاون پارلمانی وزارت امور خارجه،
سفیر در فرانسه و سویس، نم. دائم عمان در سازمان یونسکو تا
سال ۷۵، سفیر و نم. دائم عمان در سازمان ملل ۷۵-۷۷،
دریافت بورس از «بنیاد راکفلر» ۶۳-۶۵، رئیس سابق اج.
دیپلماتیک لندن، دریافت نشان درجه یک شایستگی از عمان، و
نشان لژیون دونور از فرانسه.

به نهادها و شرکت‌های متعدد، ع. مؤسس تعداد زیادی شرکت در زمینه‌های گوناگون.

آثار: راهنمای مقررات حقوقی شرکت‌های سعودی، مقاله‌های حقوقی متعدد در نشریات گوناگون.

الحجیلان، مصطفی ابراهیم: ف. ل. علوم اداری، مدیر دولتی سعودی، ت. ۱۹۵۰ در قاهره (مصر)، تج. در قاهره. معاون پروژه صنعتی بندر «جبیل» عربستان سعودی، ع. سابق کت. سرمایه‌گذاری خارجی، مشارکت و همکاری در تدوین طرح توسعه پنجساله دوم عربستان سعودی، معاون هیات عامل بنادر دریای سرخ، ع. هیات مدیره بانک تجاری سعودی متحد (در ریاض).

الحداد، احمد علی: ل. علوم اجتماعی، دیپلمات یمنی، ت. ۱۲ اکتبر ۱۹۲۹ در صنعاء، تج. دانشکده حقوق دا. قاهره، دا. ورمونت، و دا. بوستون (آمریکا)، «موسسه جدید پژوهش‌های اجتماعی» نیویورک.

رئیس اداره سازمان‌های بین‌المللی وزارت امور خارجه یمن (صنعاء) ۶۴-۶۵، مدیر کل اداره مذکور ۶۵-۶۶، معاون وزیر امور خارجه ۶۶-۶۷، رئیس اداره امور خارجه در «تعز» ۶۸، رئیس اداره امور اقتصادی و فنی ۶۹-۷۰، رئیس اداره سیاسی ۷۵-۷۶، کاردار در جمهوری فدرال آلمان (بن) ۷۰، ع. هیات اعزامی به سازمان ملل ۷۰، قائم مقام نم. دائم یمن در سازمان ملل ۷۱-۷۴، سفیر اداری در سازمان ملل در ژنو ۷۷، نم. دائم یمن در سازمان ملل دسامبر ۷۸-۷۹، سفیر کبیر در پادشاهی بلژیک و «جامعه اقتصادی اروپا» ۸۰، ضمناً سفیر آکر دیته در لوکزامبورگ ۸۳.

حداد، پروفیسور دکتر غسان: ل. علوم، ف. ل. علوم، دکترای برنامه ریزی و آمار، پروفیسور (دک.) علوم اقتصادی، استاد و سیاستمدار سوری، ت. ۲۶ ژانویه ۱۹۲۶ در «لاذقیه»، تج. دانشکده افسری در سوریه، دانشگاه فرماندهی و ستاد در سوریه، انجام مطالعات عالی در اتحاد جماهیر شوروی، آلمان و لهستان.

احراز مسئولیت‌های متعدد نظامی ۴۸-۶۱، ارتقا به

درجه ژنرالی در ارتش ۶۳، ع. شورای عالی فرماندهی انقلاب ۶۳-۶۶، و نیز ع. هیات مشترک رهبری ارتش و نیروهای مسلح کشور ۶۳، وزیر برنامه ریزی سوریه ۶۳-۶۶، بعداً رئیس کمیسیون برنامه ریزی پارلمان، انجام پژوهش‌های علمی ۶۶-۶۸، اس. دانشگاه دمشق، واس. موسسه برنامه ریزی توسعه اجتماعی و اقتصادی، و نیز انجام مطالعاتی در آلمان و لهستان ۶۵-۷۵، کارشناس اقتصادی و کارشناس ارشد وزارت برنامه ریزی عراق و نیز استاد مطالعات عالی در آن کشور ۷۵-۸۵، همزمان اس. موسسه ملی مطالعات سوسیالیستی در «دا. مستنصریه» بغداد (عراق) ۸۵- تاکنون (۹۶)، رئیس دانشکده تاریخ و فرهنگ عرب وابسته به «اج. تاریخ دانان عرب» (یکی از ارکان اتحادیه عرب)، انتخاب به عنوان استاد و پژوهشگر ممتاز از بین حدود ۵۰۰۰ نفر از شخصیت‌های علمی جهانی از سوی «دائره المعارف کمبریج»، تدریس و سخنرانی در دانشگاه‌ها و موسسه‌های علمی متعدد، شرکت در تعداد زیادی کنفرانس و سمپوزیوم علمی بویژه درباره مسائل برنامه ریزی و توسعه در جهان سوم، بنیانگذار و رئیس هیات مدیره ناشران مترقی عرب، ع. اتحادیه نویسندگان عرب، ع. اتحادیه اقتصاد دانان عرب، ع. انجمن تاریخ دانان عرب، دریافت تعدادی نشان و مدال و جایزه از جمله نشان لیاقت (درجه عالی)، مدال راستی و امانت (درجه یک) و غیره.

آثار: آثاری به زبان عربی و فرانسه.

حداد، دکتر ودیع: دک. پزشکی، مبارز و رهبر فلسطینی، ت. در شهر «صفد» فلسطین (در یک خانواده مسیحی ارتدوکس ثروتمند)، تج. دا. آمریکایی بیروت.

شروع فعالیت‌های سیاسی در راه مقاومت فلسطین به هنگام دانشجویی در لبنان، همکاری در انتشار مجله فلسطینی «انتقام» در بیروت [بাহمکاری ژرژ حبش، احمد یمانی (ابوماهر)، وهانی الهندی (ابومحمود)، و عبدالکریم حمد (ابو عدنان)]؛ تاسیس چند درمانگاه در اردوگاه‌های فلسطینی مستقر در لبنان باهمکاری ژرژ حبش؛ پایه‌گذاری مشترک «جنبش ناسیونالیست‌های عرب» (باهمکاری ژرژ حبش) ۵۵، پس از ملی کردن کانال سوئز توسط جمال عبدالناصر (ر. ک.) و افزایش محبوبیت نزد اعراب، پیوستن وی به «جنبش ناصریسم» ۵۶-

آموزگار مدرسه در «فلوجه» ۶۶-۶۷، ع. شورای فرماندهی انقلاب ۶۷، رئیس اداره امور کردها و کمیته صلح ۶۷، ع. کم. صلح جهانی، وزیر کارمارس ۷۰-اکتبر ۷۱، وزیر امور خارجه ۷۱-۷۴، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۷۴-۷۵.

حریری، رفیق بهاء‌الدین: دیپلمات، سیاستمدار، و مدیر تجاری سعودی (لبنانی تبار)، ت. ۱۹۴۴ در «صیدا» (لبنان).

مهاجرت به عربستان سعودی ۶۵، آموزگار، سپس شریک یک شرکت مهندسی در عربستان سعودی، سازماندهی و تشکیل «سازمان سازه‌های شهری» ۷۰، ترتیب پیوستن «شرکتهای اوگر» به شرکت «اوگر سعودی» ۷۸، کسب تمامی مالکیت و سهام «شرکت اوگر» فوریه ۷۹؛ اجرای تعداد زیادی طرح‌های گوناگون تجاری-صنعتی در عربستان سعودی، در لبنان (از طریق شرکت اوگر لبنان)، در مراکش (بوسیله شرکت اوگر سعودی)، در انگلستان (بوسیله شرکت خدمات اوگر سعودی در انگلستان)؛ تاسیس یک دانشگاه، مدرسه، و بیمارستان در «کفر فالوس» لبنان ۸۳؛ ایجاد «بنیاد فرهنگ و آموزش عالی حریری» در لبنان ۷۹، نخست وزیر و وزیر دفاع لبنان ۹۲-۹۸، دریافت نشان لژیون دونور از فرانسه ۸۱، نشان جمهوری ایتالیا ۸۲، مدال نخل‌های ملی (لبنان) ۸۳، مدال سنت پطرس و سنت پولس (لبنان) ۸۳، دریافت جایزه پنجاهمین سالگرد حمایت از کودکان ۸۳، مدال ملک فیصل ۸۳، مدال پاریس ۸۳، دریافت کلید طلایی شهر بیروت ۸۳.

حسابی، دکتر محمود: ل. ادبیات، مهندسی راه و ساختمان، د. پزشکی، ل. ریاضی، نجوم و ستاره‌شناسی، ل. زیست‌شناسی، مهندسی برق، مهندسی معدن، دک. فیزیک؛ دانشمند فیزیکدان، پژوهشگر و ادیب شهیر ایرانی، ت. ۱۹۰۲ در تهران (پدر و مادر اهل تفرش)، تح. ابتدایی و متوسطه در بیروت، دا. آمریکایی بیروت، آموزشگاه عالی برق پاریس، دا. پاریس، دا. سوربن پاریس.

الف- شرح مدارج تحصیلی، خدمات و تواناییهای علمی؛ شروع تحصیلات ابتدایی در بیروت ۱۹۰۹، احراز رتبه اول در طول سالهای تحصیل ابتدایی و متوسطه، ل. ادبیات (در سن ۱۷

همکاری در پایه‌گذاری «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (با دیدگاههای مارکسیست-لنینیستی، و به رهبری دکتر ژرژ حبش) دسامبر ۶۷، مشارکت فعال در طراحی و اجرای عملیات ربودن اولین هواپیمای بوئینگ شرکت هواپیمایی اسرائیلی «العال» و انتقال آن به الجزایر دسامبر ۶۸، طراحی برنامه فرار دادن «ژرژ حبش» رهبر جبهه خلق از زندان سوریه به دست رزمندگان جبهه و انتقال وی به لبنان در اواخر سال ۶۸، در برخورد ایدئولوژیک و اختلاف نظر ژرژ حبش بانایف حواتمه (و در نهایت انشعاب حواتمه از جبهه و تشکیل «جبهه دموکراتیک خلق برای آزادی فلسطین») طرفداری از نظرات و خط مشی‌های «ژرژ حبش» ماه فوریه ۶۹، تشدید برنامه‌های هواپیمایی ربایی و ضربه به منافع اسرائیل در کشورهای گوناگون در اواخر دهه ۶۰، تلاش اسرائیل برای کشتن وی در بیروت (بوسیله شلیک موشک‌هایی به سوی ساختمان محل اقامت حداد) و رهایی وی از این حادثه (حادثه مذکور در نوع خود اولین توطئه علیه جان رهبران طراز اول مقاومت فلسطین محسوب میشود) ۶۹، پس از توطئه مذکور زندگی در اختفای کامل، طراحی ربودن چند هواپیما و انتقال آنها به امان سپتامبر ۷۰ (قبل از وقایع سپتامبر سیاه).

الحداد، سلیمان احمد: بانکدار و سیاستمدار کویتی، ت. ۱۹۳۰، تح. دا. قاهره.

دبیر شورای آموزشی و پرورشی کویت، دستیار مالی سابق وزیر آموزش و پرورش، ع. مجلس موسسان کویت (برای تدوین قانون اساسی کشور)، ع. مجلس ملی ۶۳-۷۶، رئیس هیات مدیره و مدیرعامل بانک عربی-آفریقایی، رئیس هیات مدیره بانک «آرتوک» (ARTOC)، مدیر سرمایه‌گذاری بین‌المللی عرب در لوکزامبورگ، رئیس هیات مدیره بانک ذخایر و منابع مالی بین‌المللی در لوکزامبورگ، رئیس هیات مدیره شرکت سرمایه‌گذاری عرب در آسیا و کویت، ع. هیات مدیره بانک عربی-آفریقایی در قاهره، قائم مقام ریاست و مدیرعامل شرکت «آرتوک» (ARTOC)، مدیر شرکت سرمایه‌گذاری عرب-آسیایی، مدیر بانک توسعه عرب-مالزیایی (در «برهاد» مالزی).

الحديثی، مرتضی: سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۳۹ در «مادی»، تح. مو. عالی تربیت معلم، و دا. بغداد.

رصدخانه نوین در ایران (برای ماهواره ها)، تبحر در نواختن ویولون و پیانو، آشنایی با موسیقی سنتی ایران و موسیقی کلاسیک غربی، برنده جایزه اول مدرسه موسیقی پاریس ۲۷، در جوانی کسب موفقیت در چند رشته ورزشی.

دکتر حسابی تنها ایرانی شاگرد «پروفسور آلبرت اینشتین» دانشمند بلند پایه فیزیک عصر حاضر بوده اند، ضمناً ایشان طی سالهای متمادی پژوهش و مطالعات علمی گسترده خود با دانشمندان و ادیبانی نظیر پروفسور اینشتین، اروین شرو دینگر، ماکس بورن، انریکو فرمی، برتراند راسل، آندره ژید و غیره همکاری علمی و تبادل نظر داشته اند. ملقب به «پدر فیزیک ایران» و قدر دانی از ایشان بدین مناسبت در «کنگره ۶۰ سال فیزیک ایران» ۸۷، دریافت نشان «لژیون دونور» به عنوان بزرگترین نشان علمی کشور فرانسه (به مناسبت ارائه «تئوری بی نهایت بودن ذرات»، استاد ممتاز دا. تهران ۷۱، انتخاب به عنوان «مرد علمی سال» از سوی مجامع علمی بین المللی (آکادمی علوم نیویورک) ۹۰، ع. اج. فیزیک آمریکا، اروپا و فرانسه، ع. آکادمی علوم نیویورک، ع. دائمی شورای اتمی شیکاگو، ع. فرهنگستان ایران ۳۵، ع. شورای دانشگاه تهران ۳۴، ع. شورای عالی فرهنگ ایران ۴۲، ع. انجمن اصلاحات علمی، رئیس پژوهشهای فضایی ایران، رئیس سابق موسسه ژئوفیزیک دا. تهران، فوت (بر اثر سکته قلبی هنگام معالجه بیماری قلبی در بیمارستان دا. ژنو) ۲ سپتامبر ۱۹۹۲ (محل دفن در تفرش).

آثار: انتشار بیش از ۳۰ اثر علمی شامل کتاب، رساله علمی، و مقاله در زمینه های فیزیک جدید، واژه های علمی، زبان و ادبیات فارسی، قوانین و آئین نامه ها و غیره، از جمله: قانون تاسیس دانشگاه تهران ۲۳، فیزیک دوره اول و دوم متوسطه ۳۹، نامه های ایرانی (اولین کتاب فارسی معرفی معادل های فارسی واژه های غربی و نامه های ایرانی) ۴۰، رساله «راه ما» (به فرانسه) ۳۵، حساسیت سلول های فتوالکتریک، صورتجلسه آکادمی ملی علمی ۴۷، حساسیت سلول های فتوالکتریک، دیدگانی فیزیک ۶۱، تداخل و پراش نور (ج) ۶۱، واژه نامه تخصصی فیزیک (ج) ۶۱-۹۰، نگره کاهنربایی ۶۶، فیزیک جدید ۶۴، شجره نامه خانواده حسابی ۶۷، فیزیک حالت جامد (به انگلیسی و فرانسه) ۶۹ و به زبان فارسی ۷۹، توانایی زبان فارسی ۷۱، الکتروپدینامیک، دیدگانی کوانتیک ۷۹، وندها و گهواژه های

سالگی) ۲۰، مهندسی راه و ساختمان (درس ۱۹ سالگی) ۲۲، گذراندن دروس پزشکی در دا. آمریکایی بیروت، اخذ دانشنامه ریاضیات، نجوم و ستاره شناسی، دانشنامه زیست شناسی، مهندسی برق ۲۵، مهندس معدن، دکترای فیزیک از دا. سوربن پاریس ۲۷. تسلط به چهار زبان زنده دنیا: فرانسه، انگلیسی، آلمانی و عربی، و نیز آشنایی با زبانهای: سانسکریت، یونانی، لاتین، پهلوی، اوستا، ترکی و ایتالیایی و استفاده از آنها در پژوهشهای علمی خود و واژه گزینی زبان فارسی (از جمله ر. ک. به آخرین اثر استاد بنام: فرهنگ حسابی، فرهنگ واژگان انگلیسی به فارسی: زمستان ۱۳۷۲ ش.).

مشارکت و ایفای نقش اصلی در تاسیس و راه اندازی مراکز علمی و فرهنگی ایران از جمله: مدرسه مهندسی وزارت راه، دارالمعلمین عالی، و دانشسرای عالی، تاسیس دا. تهران و بنیانگذاری دانشکده های فنی و علوم آن دانشگاه، تدوین قانون دانشگاه، تربیت چند هزار دانشجو، فعالیت در دو نسل خدماتی و کاری، تربیت استاد های ارزنده دانشگاه و خدمات ارزنده علمی و فرهنگی دیگر. ضمناً تئوری (نظریه) بی نهایت بودن ذرات دکتر حسابی در میان فیزیکدانان جهان شناخته شده و معتبر است.

ب- خدمات اجرایی و علمی دیگر استاد: انجام فعالیتهای فنی و مهندسی در کشورهای لبنان، سوریه و فرانسه ۲۱-۲۶، بازگشت به ایران و اشتغال در وزارت فوائد عامه ژانویه ۲۷، انجام اولین نقشه برداری از راه ساحلی سراسری بنادر خلیج فارس، و نیز اولین راه تهران به شمشک، ساخت اولین رادیو در کشور، ماموریت خلع ید از شرکت نفت ایران و انگلیس، اولین رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران (پس از حریان ملی کردن صنعت نفت ایران)، وزیر فرهنگ در حکومت دکتر محمد مصدق (دسامبر ۵۱-ژوئیه ۵۲)، ریاست و استادی در دانشکده های فنی و علوم دانشگاه تهران و تدریس در دانشگاه تاسن ۹۰ سالگی (تامدت کوتاهی قبل از فوت ایشان)، بنیانگذاری موسسه ژئوفیزیک دا. تهران، تاسیس سازمان انرژی اتمی ایران، ایجاد اولین دستگاه هواشناسی، پایه گذاری اج. موسیقی ایران، تشکیل فرهنگستان زبان ایران، تدوین قانون و تشکیل موسسه استاندارد ایران، تاسیس اولین بیمارستان خصوصی ایران (بیمارستان گوهرشاد ۱۳۱۲ ش.) پایه گذاری اولین مدرسه عشایری در ایران (در استان لرستان)، ایجاد اولین

فارسی ۸۹، گردآوری «دیوان حسابی» از کتابخانه دانشگاه پاریس (متعلق به قرن ۱۷) چاپ توسط دانشگاه تهران ۷۵؛ فرهنگ حسابی، فرهنگ واژگان انگلیسی به فارسی (آخرین اثر چاپ شده استاد و حاصل ۶۰ سال کار پژوهشی در زبان فارسی) زمستان ۹۴، ضمناً بسیاری پژوهشها و مقاله های علمی دیگر در ایران و دانشگاههای غربی.

حسن بن طلال، شاهزاده، ل. اجتماعی، ف.ل. اجتماعی، ولیعهد سابق اردن، ت. ۲۰ مارس ۱۹۴۷ در امان (برادر ملک حسین پادشاه سابق اردن، ر. ک.، ت.ج. مدرسه «هارو» (انگلستان)، کا. کریست چرچ، دا. آکسفورد.

نایب السلطنه اردن در زمان غیبت ملک حسین، بازرس ویژه دولت در امور توسعه ملی ۷۱-، مؤسس اج. علمی سلطنتی اردن ۷۰، ع. آکادمی سلطنتی پژوهشهای تمدن اسلامی ۸۰، ع. تربیون تفکر عرب ۸۱، ع. تربیون جوانان عرب ۸۲، رئیس مشترک کمیسیون مستقل مسائل انسانی بین المللی، سرپرست مشترک آکادمی اسلامی علوم، رئیس شورای عالی علوم و تکنولوژی، ژنرال افتخاری نیروهای مسلح اردن، دریافت درجه دک. افتخاری در علوم اقتصادی (از دا. یرموک) ۸۰، درجه دک. افتخاری علوم (از دا. بوغازیسی، ترکیه) ۸۲، دک. افتخاری هنرها و علوم (اردن) ۸۷، دک. افتخاری حقوق مدنی (دا. دورهام انگلستان) ۹۰، دریافت مدال رئیس جمهوری ایتالیا ۸۲، مدال و نشان لیاقت از ایتالیا ۸۳، خلع از ولیعهدی اردن بوسیله ملک حسین مدت کوتاهی قبل از مرگش (و انتخاب پسر بزرگش شاهزاده عبدالله به جای وی) ژانویه ۹۹.

آثار : مطالعاتی پیرامون بیت المقدس ۷۹، خودمختاری فلسطینی ها ۸۱، در جستجوی صلح ۸۴.

الحسن، خالد، د. د. متوسطه، ل. مکاتبه ای بازرگانی و حسابداری، دوره های آموزشی دیگر؛ مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۲۸ در حیفاً (فلسطین)، ت.ج. در حیفاً، و یکی از دانشگاههای انگلستان (بصورت مکاتبه ای).

کارمند جزء در یکی از اداره های دولتی تحت قیمومت انگلستان ۴۳-۴۷، عزیمت به مصر و اقامت در یکی از اردوگاههای پناهندگان فلسطینی به مدت یک سال ۴۷-۴۸،

عزیمت به دمشق به همراه اعضاء خانواده اش و اشتغال به تدریس ۵۲-، پیوستن به حزب آزادی بخش اسلامی، عزیمت به کویت و اشتغال به کارهای اداری و از جمله دبیری «مدیریت توسعه کویت» و نیز دبیری «شورای شهر» تازمان جنگ ژوئن ۱۹۶۷ (وکناره گیری از مشاغل خود)، همکاری با یاسر عرفات (رهبر جنبش الفتح) و سایر اعضا مؤسس الفتح، شرکت در اولین رشته فعالیت های جنبش الفتح در کویت، مسئول روابط الفتح با حکومتهای عرب، ع. کمیته اجرایی ساف ۶۸-۷۳، رئیس سابق اداره سیاسی کت. اجرایی ساف- ۷۴، ع. هیات رهبری الفتح از ابتدا تاکنون، ع. کمیته مرکزی الفتح (انتخاب در کنگره چهارم فتح در دمشق) تابستان ۸۰-، ع. مجلس ملی فلسطین، ع. اولین هیات رسمی فلسطین در بازدید از شوروی فوریه ۷۰.

حسن دوم (مولی الحسن بن محمد العلوی)، ملک :

ل. حقوق، پادشاه سابق مراکش، ت. ۹ ژوئیه ۱۹۲۹ در رباط، (پسر اول ملک محمد پنجم و نوه ملک حسن اول : ۱۸۷۲-۱۸۹۴)، ت.ج. خصوصی (درباری)، و دا. بور دو (فرانسه).

پدرش محمد پنجم: سلطان امپراتوری شریفیان، سپس حکومت پدرش تحت قیمومت فرانسه ۲۷-۶۱. ملقب به «شاهزاده اطلس» در سن پنج سالگی و نیز بطور تشریفاتی رئیس پیشاهنگان مراکش (این گروه بعداً در نهضت استقلال مراکش نقش به سزایی ایفا کردند) ۳۴، مشارکت در فعالیت های استقلال طلبانه مراکش در قالب حزب استقلال (تاسیس : دسامبر ۱۹۴۳)، تبعید سلطان و خانواده اش به اتهام اقدامات انقلابی علیه فرانسویها ابتدا به «کورسیکا» ۲۰ اوت ۵۳-۵۴، و سپس به «ماداگاسکار» ژانویه ۵۴-اکتبر ۵۵، بازگشت سلطان محمد پنجم و پسرش حسن به فرانسه اول نوامبر ۵۵، تدوین اصول استقلال مراکش ۶ نوامبر ۵۵، بازگشت سلطان و خانواده اش از تبعید به مراکش ۱۶ نوامبر ۵۵، تشکیل اولین حکومت مستقل مراکش توسط سلطان محمد پنجم دسامبر ۵۵، اعلام استقلال رسمی مراکش ۲ مارس ۵۶، اعلام به عنوان ولیعهد مراکش (مولی حسن) ۵۷، فرمانده کل و رئیس ستاد ارتش سلطنتی مراکش ۵۷، هدایت شخصی عملیات ویژه نجات در حادثه زلزله «اقادیر» ۶۰، وزیر دفاع ماه مه ۶۰-ژوئن ۶۱، معاون نخست وزیر

سیاسی اتحادیه سوسیالیست سودان ۷۲- (فعلاً منحل)، دبیر کل شورای ملی دوستی، وحدت و صلح سودان؛ ع. بسیاری از هیات‌های نم. سودان در اجلاسهای گوناگون خارجی، دریافت نشان درجه اول جمهوری، و تعدادی مدال‌ها و نشانهای خارجی دیگر.

الحسن، هانی: مهندس راه و ساختمان، مبارزو سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۷ در «حیفا» (فلسطین)، تح. دارمشتات در آلمان غربی.

ک کمک به ایجاد و توسعه سازمان «الفتح» (بزرگترین سازمان چریکی ساف)، رئیس شعبه اروپایی سازمان الفتح ۶۷، سخنگوی سازمان الفتح در اردن در خلال بحران سال ۱۹۷۰ (سپتامبر سیاه)، رئیس اداره امور سیاسی فلسطین در سازمان الفتح ۷۴، معاون «صلاح خلف در «جهاز الرصد» سازمان الفتح، مدیریت و اداره روابط ساف و الفتح با چین و رهبری مذاکرات ساف با آن کشور، متقاضی اعلام حمایت چین از ساف در سازمان ملل متحد ۷۴، ع. پارلمان فلسطین (شورای ملی فلسطین)، ع. شورای مرکزی «جنبش الفتح»، نم. ساف در ج. ا. ا. پس از پیروزی انقلاب اسلامی ۷۹- تا چند سال.

حسینی، باقر حسین: ل. علوم، ل. حقوق، دیپلمات عراقی، ت. ۱۲ فوریه ۱۹۱۵ در بغداد، تح. دا. کلمبیا (نیویورک)، و دانشکده حقوق بغداد.

مدیر امور تجاری، ثبت شرکتها و علائم تجاری در وزارت اقتصاد عراق ۴۷-۵۱، مدیر کل قرار دادها و پژوهش‌های اقتصادی در هیات اجرایی توسعه عراق ۵۱-۵۴، مدیر کل اداره مالیات بر درآمد وزارت دارایی ۵۴-۵۵، مدیر عامل و رئیس هیات مدیره «اداره انحصار دخانیات» در وزارت اقتصاد ۵۶-۵۹، وزیر مختار عراق در اتریش ۵۹-۶۲، سفیر کبیر در اتریش ۶۲-۶۳، رئیس هیات مدیره آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین (اتریش) ۶۱-۶۲، مشاور ویژه مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ۶۳-۶۶ و نیز ۷۰-۷۶، مشاور ویژه هیات نم. عربستان سعودی در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ۷۸-۸۲، رئیس هیات نم. عراق در کنفرانس عمومی آژانس مذکور، و نیز در مجمع عمومی سازمان ملل در خلال چند سال متمادی، ع. هیات

ماه مه ۶۰- فوریه ۶۱، نخست وزیر فوریه ۶۱- نوامبر ۶۳، وژون ۶۵-۶۷، مرگ پدرش محمد پنجم ۲۶ فوریه ۶۱، به تخت نشستن ۳ مارس ۶۱، پیرو بحران سیاسی کشور، اعلام تعلیق فعالیت‌های پارلمان و نیز وضعیت اضطراری کشور مارس ۶۵-۷۰، انجام کودتای نظامی ناموفق به رهبری «ژنرال محمد مذبح» فرمانده گارد سلطنتی ۱۰ ژوئیه ۷۱، وزیر دفاع و فرمانده کل ارتش اوت ۷۱-، رئیس سازمان اتحاد آفریقا ۷۲-۷۳، انجام سوء قصد به جان وی با حمله یک هواپیمای جنگنده F-5 - مراکشی در فضای هوایی مراکش به هواپیمای بوئینگ ۷۲۷ وی در بازگشت از مسافرت خصوصی به فرانسه ۱۶ سپتامبر ۷۲، رئیس کت. قدس (بیت المقدس) متشکل از وزرای امور خارجه کشورهای اسلامی ۷۹-، ایفای نقش مهم و حساس در اتحادیه عرب، کنفرانس وزرای امور خارجه اسلامی، و کت. قدس؛ ایفای نقش کلیدی در ترتیب مسافرت انور السادات (رئیس جمهوری مصر) به بیت المقدس در سال ۷۷، رابطه نزدیک با اسراییل و رهبران آن و نیز ارائه خدمات اطلاعاتی از سوی «سازمان موساد» (اسرائیل) به وی برای حفظ جان و ادامه سلطنت وی، دعوت از «شیمون پرز» نخست وزیر وقت اسراییل و ملاقات با وی در رباط ژوئیه ۸۶، فوت برادر بیماری حاد ریوی و سکت قلبی ۲۳ ژوئیه ۱۹۹۹ (جانشین وی شاهزاده سیدی محمد).

آثار: مبارزه: خاطرات ملک حسن دوم پادشاه مراکش (ترجمه به انگلیسی و نشر در لندن) ۷۸.

الحسن، عبدالله: ل. علوم اداری، دیپلمات و سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۲۵ در «توکار»، تح. دا. خارطوم. شروع خدمت در وزارت کشور و ارتقا به عنوان مامور و نماینده منطقه ای ۴۹-۵۶، سرکنسول در اوگاندا و کنیا ۵۶-۵۸، رئیس اداره سیاسی وزارت امور خارجه اوت ۵۸-۶۰، سفیر در غنا اکتبر ۶۰-۶۴، مدیر کل وزارت اطلاعات ۶۵، سفیر در فرانسه ۶۵-۶۷، سفیر در اتیوپی ۶۷-۶۹، معاون وزیر امور خارجه ژوئیه ۶۹- ژانویه ۷۰، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ژانویه ۷۰- ژوئیه ۷۱، سفیر در انگلستان ژوئیه ۷۱- اکتبر ۷۲، وزیر توسعه روستایی اکتبر ۷۲- ماه مه ۷۳، وزیر کشور ماه مه ۷۳-۷۵، معاون ریاست جمهوری سودان ۷۵-، ع. دفتر

نم. اژانس مذکور در سازمان ملل متحد، ع. هیات نم. عراق در کنفرانس بین المللی پاسپورت در ژنو (سوئیس)، و نیز در کنفرانس بین المللی مصونیت ها و حقوق ویژه دیپلماتیک در وین، و نیز در بانک جهانی و غیره، ع. هیات مدیره بانک رافدین، و هیات مدیره برق (بغداد)، دریافت نشان رافدین از عراق، صلیب طلایی بانوار ویژه از اتریش.

حسینی، علی ناصر محمد ← محمد، علی ناصر

حُسنی مبارک ← مبارک، مارشال محمد حسینی

حسونه، محمد عبدالخالق: دیپلمات مصری (بازنشسته)، ت. ۱۲۸ اکتبر ۱۸۹۸، تح. دا. قاهره، و دا. کمبریج (انگلستان).

انجام فعالیتهای حقوقی ۲۱-، سپس شروع خدمات دیپلماتیک و خدمت در برلین ۲۶، در پراگ ۲۸، در بروکسل ۲۸، در رم ۳۰، خدمت در وزارت امور خارجه مصر ۳۲-۳۹، معاون وزیر امور اجتماعی ۳۹: خدمت در سرویس دیپلماتیک در کشورهای: بلژیک، ایتالیا، آلمان، چکسلواکی؛ فرماندار شهر اسکندریه ۴۲، معاون وزیر امور خارجه ۴۸، وزیر امور اجتماعی ۴۹-۵۰، وزیر آموزش و پرورش ۵۲، وزیر امور خارجه ۵۲، دبیر کل اتحادیه کشورهای عرب ۵۲-۷۲، دریافت نشان درجه اول نیل (مصر)، گردن بند نیل (مصر) ۷۲، لژیون دونور (فرانسه)، و نیز نشانها و مدال های اهدایی از سوی کشورهای آلبانی، بلژیک، چین، ایتالیایی، جمهوری فدرال آلمان، یونان، ایتالیا و یوگسلاوی.

حسین بن طلال، ملک: فارغ التحصیل نظامی، پادشاه

اردن هاشمی، ت. ۱۴ نوامبر ۱۹۳۵ در امان (پسر ملک طلال پادشاه اسبق و نوه ملک عبدالله)، تح. کا. ویکتوریا در اسکندریه (مصر)، مدرسه «هارو» در انگلستان، و دانشکده نظامی سلطنتی «سند هرست» انگلستان.

جانشین پدرش ملک طلال در ۱۱ اوت ۵۲، به قدرت رسیدن و کنترل حکومت دوم ماه مه ۵۲، ازدواج با شاهزاده «دینا» (دختر عبدالحمید العون اهل عربستان سعودی) ۵۵، تولد

شاهدخت «عالیه» ۵۶، متارکه با دینا ۵۶، ازدواج دوم با «آنتوانت گاردینر» (بعداً ملقب به مونا الحسین) ۶۱، پسران: شاهزاده عبدالله (پادشاه فعلی اردن) (ت. ۶۲)، شاهزاده فیصل (ت. ۶۳)، دختران دوقلو: شاهدخت «زین» و شاهدخت «عایشه» (ت. ۶۸)، متارکه با مونا الحسین، ازدواج سوم با «عالیه طوقان» ۷۲، تولد شاهدخت «حیا» ۷۴، تولد شاهزاده علی ۷۵، فوت ملکه عالیه طوقان (بر اثر سقوط هلیکوپتر) ۷۷، ازدواج چهارم با «لیزا (الیزابت) حلبی» (بعداً ملقب به ملکه نور، خواهر نجیب حلبی شخصیت عرب تبار آمریکایی و مدیر سابق هواپیمایی پان آمریکن آمریکا) ۷۸، تولد دو پسر و دو دختر دیگر حاصل ازدواج مذکور ۸۰-۸۶، از دست دادن کناره غربی رود اردن و بخش شرقی بیت المقدس در جنگ ژوئن ۶۷، صدور دستور جنگ ارتش اردن با چریکهای فلسطینی ساکن اردن و قتل عام آنها سپتامبر ۷۰، ایفای نقش کلیدی در مذاکرات مربوط به مسئله فلسطین و صلح اعراب و اسرائیل در دهه ۸۰ و ۹۰، خلع برادرش شاهزاده حسن از ولیعهدی اردن و انتصاب پسر بزرگش شاهزاده عبدالله (از همسر انگلیسی اش: مونا الحسین) ژانویه ۹۹، ۷ فوریه ۹۹. دریافت نشان «النهضة»، «الکواکب»، «الاستقلال»، مدال استقلال، و تعدادی دیگر نشان و مدال خارجی.

آثار: موقعیت های سخت در پیش: زندگینامه شخصی ملک حسین اول پادشاه اردن هاشمی (به زبان انگلیسی) ۶۲. جنگ من با اسرائیل ۶۸، (منتشره بوسیله انتشارات «دار النهار» به زبان عربی و فرانسه در بیروت) ۶۹، «عکس العمل های سخن آخر: متمم خاطرات ملک عبدالله بن الحسین». میدل ایست جورنال، س ۳۲، ش ۱ (زمستان ۱۹۷۸).

حسین بن علی ← شریف حسین

حسین. حمزه عباس: ل. اقتصاد، بانکدار کویتی، ت. اول اکتبر ۱۹۲۴ در کویت، تح. دا. آمریکایی بیروت. کارمند دولت ۵۹، دستیار مدیر کمیته خدمات شهری ۵۹-۶۰، تدریس دروس کارشناسی در زمینه امور پول و بانکداری ۶۰-۶۲، دبیر و مسئول پولی هیات پول کویت ۶۳-۶۸، کفیل رئیس کل بانک مرکزی کویت ۶۸-۷۳، رئیس کل بانک مرکزی ۷۳، رئیس هیات مدیره مرکز مطالعات بانکی

آموزش و پرورش جمهوری عربی متحده (متشکل از اتحاد سیاسی مصر و سوریه) ۵۸-۶۱، رئیس شورای اجرایی منطقه مصر (در دوران اتحاد مصر و سوریه) ۶۰-۶۱، معاون جمهوری عربی متحده به عنوان مسئول خدمات عمومی، و همزمان وزیر حکومت‌های محلی و مسکن ۶۱-۶۴ (پس از فروپاشی اتحاد سیاسی مصر و سوریه در سال ۱۹۶۱)، ع. شورای ریاست جمهوری مصر ۶۲-۶۴، بازداشت و دستگیر شدن اکتبر ۶۵.

الحسین، شاهزاده راند بن زید: ف. ل. اجتماعی، پیشکار اعظم دربار سلطنتی ملک حسین پادشاه سابق اردن، ت. ۱۹۲۶ در اردن (پسر امیر زید الحسین یکی از چهار پسر «شریف حسین بن علی» حاکم مجاز و پایه گذار «انقلاب عربی» ۱۹۱۶)، تیج. در بغداد، اسکندریه (مصر)، و «کریست کالج» دا. کمبریج انگلستان.

دستیار پژوهشی در «مرکز خاورمیانه» دا. کمبریج انگلستان ۶۰-۶۳، پیشکار اول دربار اردن هاشمی ۶۳-۶۵، مدیر عامل «سازمان رفاه جوانان» ۶۵-۷۴، رئیس کمیته ملی المپیک اردن ۶۵-۷۴، وزیر دربار سلطنتی اردن ۷۴-۷۵، و نیز پیشکار اعظم دربار سلطنتی ۷۴-۹۹، رئیس «اج. رادیو آماتور اردن»، رئیس اج. دوستی روشندان، رئیس اج. «دوستان بانک چشم اردن»، رئیس فدراسیون ورزشی معلولین اردن، معاون «مرکز پژوهش‌های باستان شناسی اردن-آمریکا»، سابقا رئیس «اج. دوستی اردن-اسکاندیناوی»، رئیس سازمان المپیک‌های ویژه اردن، رئیس اج. دوستان و وابستگان معلولین، ع. هیات مدیره شورای پرورش کودکان عرب، ع. هیات مدیره صندوق بین المللی ورزش معلولین، رئیس اج. پزشکی اردن-فرانسه، رئیس سرمایه گذاری ملی پترا، ع. کت. مشترک کمیته المپیک اردن، رئیس کت. مسئول حفظ و نگهداری مقابر یاران پیامبر، ع. کت. اجرایی پروژه موزه ملی آثار باستانی، دریافت مدال رنسانس (درجه اول) از اردن ۶۶، نشان درجه اول ستاره از اردن ۶۷، نشان رنسانس با الماس از اردن دسامبر ۹۲، نشان افتخاری «عضو درجه دوم نشان سلطنتی ویکتوریا» از انگلستان ۶۶، نشان افتخاری «عضو درجه اول نشان سلطنتی ویکتوریا» از انگلستان ۸۴.

حسین، ژنرال صدام: ل. حقوق، سیاستمدار و نظامی عراقی، ت. ۲۸ آوریل ۱۹۳۷ در تکریت، تیج. مدرسه های متوسطه: الکرخ (بغداد) و القصر العینی (در قاهره)، دا. قاهره، ودا. مستنصریه در بغداد.

پیوستن به حزب سوسیالیست بعث عرب ۵۷، محکومیت به مرگ بخاطر تلاش در راه ترور ژنرال عبدالکریم قاسم ۵۹، فرار به سوریه و سپس مصر، زندگی در مصر ۶۲، پیوستن به حزب بعث شاخه قاهره، بازگشت به عراق ۶۳، ع. چهارمین کنگره منطقه ای و ششمین کنگره ملی حزب بعث ۶۳، ع. شورای رهبری منطقه ای ۶۳، ع. هفتمین کنگره ملی در سوریه ۶۴، دستگیری بخاطر توطئه سرنگونی رئیس جمهوری عبدالسلام عارف اکتبر ۶۴، ع. شورای رهبری ملی حزب بعث ۶۵، و ۶۶-، کفیل دبیر کل رهبری منطقه ای ۶۵-۷۹، دبیر کل رهبری منطقه ای ژوبیه ۷۹-، وی نقش اساسی در طرح و اجرای کودتای (یا به قولی انقلاب) ژوبیه ۶۸ ایفا کرد، معاون شورای فرماندهی انقلاب عراق نوامبر ۶۹-ژوبیه ۷۹، رئیس شورای فرماندهی ژوبیه ۷۹، ارتقا به درجه ژنرال ژانویه ۷۶، دریافت نشان رافدین (درجه اول) ژانویه ۷۶، نشان الثورة (انقلاب)، معاون دبیر کل حزب بعث عراق، رئیس کت. عالی امور شمال عراق، رئیس کت. پیگیری...، رئیس شورای برنامه ریزی، رئیس جمهوری عراق ژوبیه ۷۹-اکتبر ۹۵، رئیس جمهوری عراق با اکثریت قاطع آراء مردم عراق (۹۹/۶ درصد) به مدت هفت سال اکتبر ۹۵-.

آثار: یک یا دو سنگر، تعدادی کتاب دیگر در زمینه های سیاسی و ایدئولوژیک.

حسین، سرگرد کمال الدین: نظامی و سیاستمدار مصری (جمهوری عربی متحده سابق)، ت. ۱۹۲۱، تیج. دا. قاهره، و دانشکده افسری مصر.

افسر ارتش مصر و انجام خدمات نظامی ۳۹-۵۲، ع. شورای انقلاب مصر (پس از انقلاب مصر روی کار آمدن گروه افسران آزاد مصر به رهبری سرهنگ جمال عبدالناصر) ۵۳-، وزیر امور اجتماعی ۵۴، وزیر آموزش و پرورش مصر ۵۴-۵۸، وزیر

الحسین، شاهزاده نایف بن عبدالله: شاهزاده اردنی، ت. ۱۹۱۴ در طائف (پسر ملک عبدالله بن الحسین پادشاه اسبق اردن)، تج. کالج ویکتوریا در اسکندریه (مصر).
نایب السلطنه اردن به دفعات در خلال غیبت پدرش ملک عبدالله (اول)، نایب السلطنه اردن پس از مرگ پدرش و قبل از به قدرت رسیدن ملک طلال بن حسین ۵۱ (برای مدت کوتاهی)، دریافت نشان ستاره اردن، نشان استقلال اردن، نشان رنسانس اردن، نشان رافدین از عراق، و نشان ها و مدال هایی از ترکیه و اسپانیا.

حسین، طه: دک. ادبیات عرب، نویسنده مصری، ت. ۱۸۸۹، تج. داها، قاهره و پاریس.
اس. ادبیات عرب در دا. فواد اول قاهره ۲۰-۳۲، رئیس سابق دانشکده هنر دا. فواد اول، معاون وزیر آموزش و پرورش، رئیس دا. فاروق اول در اسکندریه، وزیر آموزش و پرورش ۵۰-۵۲، سناتور سابق، معاون آکادمی زبان عربی، رئیس مو. مصر شناسی، ع. وابسته آکادمی ادبیات پاریس، ع. آکادمی اندیشمندان رم (ایتالیا)؛ ع. آکادمی های مایننس در تهران (ایران)، دمشق و بغداد، ع. آکادمی تاریخ مادرید (اسپانیا)، دریافت مدال بزرگ دا. پاریس، نشان لژیون دونور از فرانسه، نشان نیل از مصر، نشان فونیکس از یونان، دریافت درجه دک. افتخاری از داها. : لیون، مونپلیه (فرانسه)، رم، آکسفورد، آتن و مادرید.

آثار: بیش از ۴۰ اثر ادبی شامل داستان، ترجمه (از فرانسه و یونانی باستان به عربی)، مطالعاتی پیرامون ادبیات عرب، مسائل آموزشی مصر عصر حاضر، و غیره.

حسین، مصطفی محمود: ل. پزشکی، نویسنده مصری، ت. ۲۷ دسامبر ۱۹۲۱ در «منوفیه»، تج. دا. پزشکی قاهره.

انجام فعالیت های پزشکی تا سال ۶۰، دبیر مجله «روز الیوسف» ۵۴-، دریافت جایزه دولتی بهترین کتاب داستان ۷۰.
آثار: انجام مطالعات متعدد درباره ادبیات اسلامی، کتابهای داستان متعدد، مجموعه داستانهای کوتاه، و نمایشنامه ها از جمله داستان: رجل تحت الصفر ۷۰.

الحسین، ملکه نور: ل. معماری و شهر سازی، ملکه سابق اردن، ت. ۱۹۵۱، تج. دا. پرینستون (آمریکا).
انجام مطالعاتی در برنامه ریزی و طراحی شهرهای جدید در سیدنی (استرالیا). ۷۴-۷۵، طراحی «پروژه شهستان پهلوی» در ایران ۷۵-۷۶، انجام مطالعاتی در زمینه معماری و شهر سازی در فیلادلفیا و نیویورک، مدیر واحد برنامه ریزی و طراحی «خطوط هوایی سلطنتی اردن» (عالیا) ۷۷، مشارکت در انجام مطالعات مربوط به تاسیس دانشکده هواپیمایی در امان.

الحسینی، امین یونس: ل. علوم اقتصادی، د. حقوق و تعاون، ف. ل. علوم اداری، سیاستمدار اردنی، ت. ۱۷ دسامبر ۱۹۲۹ در بیت المقدس، تج. دا. آمریکایی بیروت، دا. سنت لویز در آمریکا.

مشاور امور تعاونی در سودان ۵۱-۵۳، وزیر امور خارجه و رفاه اجتماعی ۶۳-۶۵، دبیر کل فدراسیون اتاق های تجارت اردن، و نیز کت. ملی اتاق بین المللی تجارت، وزیر حمل و نقل اردن ۶۷-۷۰، دریافت نشان ستاره اردن.

الحسینی، حاج امین: مفتی بزرگ سابق فلسطین، تج. در بیت المقدس، و دا. «الازهر» قاهره.

افسر ارتش عثمانی در خلال جنگ جهانی اول ۱۴-۱۸، مفتی مذهبی ۲۱، رئیس انتخابی و مادام العمر شورای عالی مسلمانان ۲۲، رئیس انتخابی «کن. جهانی مسلمانان» در بیت المقدس ۳۱، و نیز رئیس کت. عالی عرب در امور فلسطین ۳۶، تدارک و سازماندهی اعتصاب بزرگ فلسطینی ها به مدت شش ماه مداوم ۳۶، ترک سرزمین فلسطین بخاطر اعتراض و عدم قبول قیمومت انگلستان بر فلسطین و زمینه سازی برای ایجاد «وطن ملی یهود» (بعداً کشور یهود) ۳۷، زندگی در لبنان ۳۷-۳۹، زندگی در عراق ۳۹-۴۱، زندگی در ایران و اروپا ۴۱-۴۵، زندگی در فرانسه ۴۵-۴۶، بازگشت از اروپا به خاور میانه ۴۶، انتخاب مجدد به عنوان رئیس کمیته عالی عرب در امور فلسطین، زندگی در مصر به عنوان میهمان ملک فاروق ۴۶، انتخاب به عنوان رئیس مجلس و شورای عالی حکومت تمامی سرزمین فلسطین ۴۸، رئیس کنفرانس جهانی مسلمانان در کراچی (پاکستان) ۵۱، رئیس کن. علمای اسلامی در کراچی ۵۲،

رئیس کت. اجرایی کن. جهانی مسلمانان در کراچی ۵۲، رئیس هیات نم. عرب - فلسطینی اعزامی به کن. آسیایی - آفریقایی در باندونگ (اندونزی) ۵۵، ع. مجلس قانونگذاری (رابطه الا علم الاسلامی) در مکه ۶۲، رئیس کنگره جهانی مسلمانان در بغداد ۶۲، در موگادیشو ۶۵.

الحسینی، خانم عایشه احمد: ف. ل. مدیریت آموزشی، دک. استاد (دانشگاه مصری، ت. ۱۹۴۶ در قاهره.

مدرس در کالج دختران دا. ملک عبدالعزیز، سرپرست کتابخانه کا. دختران، معاون دانشکده دخترانه علوم اقتصادی و اداری، معاون اداری کا. دختران دا. ملک عبدالعزیز، ع. اج. زنان آموزشگر در آمریکا، ع. کت. مقدماتی کنفرانس سالانه منطقه ای زنان خلیج (فارس) و شبه جزیره عربستان، ع. هیات مدیره اج. رفاهی «الفیصلیه النسائیه» در جدّه، ع. هیات مدیره مدارس خصوصی جدّه.

آثار: تاریخ آموزش و پرورش در جهان عرب با تأکید بر عربستان سعودی، زنان و توسعه اداری در عربستان سعودی (ارائه شده در کنفرانس زنان و توسعه در دهه ۱۹۸۰ - کویت).

حسینی، فیصل: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۴۰ در بغداد، تح. در بغداد و قاهره.

فعالیت در دفتر سازمان آزادی بخش فلسطین در بیت المقدس ۶۴، آموزش در دانشکده های نظامی حلب و دمشق در سوریه ۶۶، سازماندهی و ایجاد یک اردوگاه نظامی برای آموزش فدائیان فلسطینی در لبنان ۶۷، بازگشت به بیت المقدس ۶۷ بازداشت و زندانی شدن توسط اسرائیل به دفعات مکرر، رئیس هیات مذاکره کنندگان فلسطینی با «جیمز بیکر» وزیر امور خارجه آمریکا در سال ۱۹۹۱، و نیز رئیس شورای مشورتی فلسطین.

الحسینی، محی الدین: ل. اقتصاد، ف. ل. اجتماعی، دیپلمات اردنی، ت. ۱۹۳۰ در بیت لحم (فلسطین)، تح. دا. آمریکایی بیروت، دا. «تولان» در نیواورلئان آمریکا. کارشناس اقتصاد مالی و برنامه ریزی در هیات توسعه

اردن ۶۰-۶۴، وزیر ارتباطات ۷۲-۷۴، سفیر در کویت ۷۵-۷۹، سفیر در ایران ۷۹، سفیر در مراکش ۸۰-۸۴، ع. مجلس نمایندگان اردن ۶۵-۸۲، رئیس اج. عروة الوثقی در امان ۶۴-۷۱، دریافت نشان ستاره اردن (درجه اول) ۷۴.

حسینی بهشتی، آیت الله دکتر سید محمد

بهشتی، آیت الله دکتر سید محمد حسینی

الخض، دکتر سلیم: ل. اقتصاد و مدیریت دولتی، ف. ل. و دک. اقتصاد، سیاستمدار و استاد (اقتصاد) لبنانی، ت. ۱۹۳۰، تح. دا. آمریکایی بیروت، دا. ایندیانا آمریکا. همکاری با بانک لبنان ۶۶، رئیس «کمیسون کنترل بانکها» ۶۷-۷۳، رئیس بانک ملی توسعه صنعت و جهانگردی لبنان آوریل ۷۳-۷۶، نخست وزیر دسامبر ۷۶-۸۰، ضمناً وزیر اقتصاد و تجارت، و وزیر اطلاعات دسامبر ۷۶-ژوئیه ۷۹، وزیر صنایع و نفت ۷۶-۷۷، مجدداً نخست وزیر ژوئیه - اکتبر ۸۰؛ وزیر کار، هنرهای زیبا و فرهنگ ۸۴-۸۵، استعفا از پست نخست وزیری ۸۵، کفیل نخست وزیر لبنان ۸۷-۹۰، ضمناً وزیر امور خارجه و امور تابعیت ۸۷-۹۰، نخست وزیر لبنان (انتصاب از سوی امیل لحود رئیس جمهوری جدید لبنان) به عنوان پنجمین دوره نخست وزیری اش ۲ دسامبر ۹۸، رئیس شرکت سرمایه گذاری بین المللی عرب ۸۱-، مدیر بانک سرمایه گذاری بین المللی عرب ۸۳-.

آثار: توسعه بازارهای مالی لبنان ۷۴، پنجره ای به سوی آینده ۸۱.

الخضری، ساطع (ابوخلدون): تحصیلات عالی، ملی گرا و سیاستمدار عرب (زاده یمن)، ت. ۱۸۸۰ در یمن (از پدری سوری)، تح. در قسطنطنیه (استانبول).

عزیمت از یمن به قسطنطنیه، و پس از پایان تحصیلات اشتغال به کار معلمی در آنجا، رئیس دارالمعلمین (تربیت معلم) شهر قسطنطنیه، پس از پایان ج. ج. ۱ و تجزیه امپراتوری عثمانی عزیمت به سوریه و زندگی در آنجا، وزیر فرهنگ ملک فیصل اول در مدت کوتاه پادشاهی وی بر سوریه ملزس - ژوئیه ۲۰، ضمناً نماینده ویژه ملک فیصل در مذاکرات حساس سیاسی با مقامات

فرانسوی ۲۰، پس از اخراج فیصل از سوریه (پیرو اولتیماتوم فرانسویها به وی) عزیمت به اروپا به همراه فیصل و سپس عزیمت به عراق ۲۱؛ پس از انتصاب فیصل به پادشاهی عراق (بوسیله انگلیسی ها) احراز مسئولیت های گوناگون فرهنگی - ۴۱، مشارکت و همکاری در قیام و کودتای ضد انگلیسی «رشید عالی گیلانی» (نخست وزیر مستعفی عراق) در تاریخ اول آوریل ۱۹۴۱، و پس از انجام عملیات ضد کودتای مذکور اخراج از عراق و عزیمت به سوریه و سرانجام به مصر ژوئن ۴۱، مدیر امور فرهنگی «اتحادیه عرب»، رئیس «مؤسسه مطالعات عالی عرب» در قاهره، فوت ۱۹۶۹.

(توضیح: به عقیده بسیاری از روشنفکران عرب، ابوخلدون ساطع الحصری بنیادگذار نظریه قومیت عرب است. آئین حصری در قومیت عرب در واقع تقلیدی از مکتب آلمانی ناسیونالیسم است. وجه متمایز این مکتب آنست که در میان عوامل ممکن در تکوین شخصیت ملی هر قوم، زبان و تاریخ را از همه مهمتر می داند. حصری خود آشکارا ضمن پشتیبانی از مکتب آلمانی، با مکتب فرانسوی ناسیونالیسم مخالفت می کند. حصری معتقد است که زبان و تاریخ مشترک یک قوم به خودی خود برای ایجاد دلبستگی و پیوستگی به ملت خاصی کافی است. البته از این دو عامل، تقدم زبان است. به نظر وی، عرب کسی است که زبان مادری اش «عربی» باشد (کل ناطق بلغة الضاد). وی از جمله کسانی است که خواستار آند تا قومیت عرب را از عنصر دین یکسره برکنار نگاه دارند و آنچنانکه مقتضای طبع ملت پرستی، بخصوص شکل اروپایی آنست، جدایی دین از دولت را آئین نظام سیاسی آینده عرب سازند.)

گزیده آثار: بینش ها و گفته ها درباره میهن پرستی و قومیت، دفاع از عربیت، عربیت میان هواخواهان و مخالفانش، و عربیت پیش از هر چیز.

حصب، خیر الدین: دک. جمعیت شناسی، اقتصاددان و آمارشناس عراقی، ت. اول اوت ۱۹۲۹ در موصل، تج. دا. بغداد، و مدرسه علوم اقتصادی و سیاسی لندن، دا. کمبریج (انگلستان).

خدمت در وزارت کشور ۴۷ - ۵۴، رئیس اداره پژوهش و آمار شرکت نفت عراق ۵۹ - ۶۰، مربی اقتصاد دا. بغداد ۶۰ - ۶۳،

دانشیار علوم اقتصادی ۶۵ - ۷۱، اس. رشته اقتصاد ۷۱ - ۷۴، مدیر عامل فد. صنایع عراق ۶۰ - ۶۳، رئیس کل بانک مرکزی عراق ۶۳ - ۶۵، رئیس سازمان مشترک بانک ها ۶۴ - ۶۵، کفیل ریاست سازمان اقتصادی عراق ۶۴ - ۶۵، رئیس کل «صندوق بین المللی پول» شعبه عراق ۶۳ - ۶۵، جانشین رئیس کل «بانک بین المللی نوسازی و توسعه» شعبه عراق ۶۳ - ۶۵، رئیس اداره ذخایر طبیعی و علوم و تکنولوژی «کمیسیون اقتصادی آسیای غربی سازمان ملل متحد ۷۴ - ۸۰، و نیز ۸۲، مدیر کل مرکز مطالعات اتحاد عرب (در لبنان) ۷۸ - ۸۳.

آثار: در آمد ملی عراق: ۱۹۵۳ - ۱۹۶۱ (۶۴)، ریشه اندیشه های اقتصادی عرب در عراق ۱۹۰۰ - ۱۹۱۷ (۷۳)، مشارکت کارگران در مدیریت کشورهای عربی ۷۱، و نیز تعدادی مقاله به زبان عربی و انگلیسی.

حظه، علی: دیپلمات تونس، ت. ۳۰ اکتبر ۱۹۳۰ در «سوسه»، تج. مؤسسه علوم سیاسی پاریس.

وابسته سفارت تونس در واشنگتن دی. سی. ۵۶، دبیر وزارت امور خارجه ۵۷، همکاری با وزیر در امور برنامه ریزی اقتصاد ملی ۵۸ - ۶۶، وزیر مختار در رم ۶۶، سفیر در سنگال ۷۰ - ۷۲؛ ضمناً سفیر اکردیته در مالی، موریتانی، گینه، لیبیا، سیرالئون، و گامبیا؛ مدیر کل همکاری های بین المللی وزارت امور خارجه ۷۲، مدیر کل اداره نخست وزیری ۷۳، سفیر در آمریکا نوامبر ۷۳، همزمان سفیر در مکزیکو و ونزوئلا ۷۴، دریافت نشان جمهوری تونس، نشان جمهوری ایتالیا.

حکمت، علی اصغر: سیاستمدار، استاد، و نویسنده ایرانی، ت. ۱۸۹۳ در شیراز، تج. در شیراز، دبیرستان آمریکایی تهران (کالج)، دا. پاریس.

استخدام در وزارت فرهنگ پس از فراغت از تحصیل، نم. مجلس شورای ملی ۲۵، مدیر کل وزارت فرهنگ ۲۸ - ۳۰، کفیل وزیر فرهنگ، اوقاف و صنایع مستظرفه (در کابینه محمد علی فروغی) ۳۳ - ۳۴، وزیر فرهنگ و اوقاف (در کابینه های فروغی و جم) فوریه ۳۴ - ۳۷، تاسیس دانشسرای عالی و دانشسراهای مقدماتی تربیت معلم، در سراسر ایران در دوران تصدی وزارت فرهنگ، تاسیس اج. فرهنگستان ایران (برای پیشبرد زبان و

ادبیات فارسی)، پایه گذار و رئیس دا. تهران ۳۵-۳۸، تاسیس و بنای موزه ایران باستان ۳۴، تاسیس کتابخانه فنی برای استفاده مدرسان فنی کشور ۳۴، افتتاح دن. فنی در دا. تهران ۳۵، تشکیل کنگره بزرگداشت فردوسی و دعوت از شرق شناسان کشورهای جهان برای شرکت در کنگره مذکور ۳۴، نامگذاری مدارس خارجی ایران به نامهای ایرانی تاسیس کت. مدارس و تشکیل پیشاهنگی و تربیت بدنی مدارس (در دوران تصدی وزارت فرهنگ)، اس. تاریخ ادیان و ادبیات ایران در دا. تهران ۴۰، رئیس فرهنگستان ایران ۳۸، وزیر داخله (کشور) در (کابینه محمود جم) ۳۹-۴۰، وزیر بهداری در (کابینه دوم محمد علی فروغی در زمان محمد رضا شاه و علی سهیلی) ۴۱-۴۳، وزیر دادگستری در (کابینه دوم علی سهیلی) ۴۳، رئیس هیات فرهنگی اعزامی ایران به هندوستان ۴۴، رئیس کم. ملی یونسکو در ایران ۴۶-۵۴، وزیر مشاور در (کابینه دوم احمد قوام) ژوئن ۴۷، نایب رئیس جعیت شیر و خورشید سرخ ایران ۴۸-۵۱، وزیر امور خارجه (در کابینه دوم محمد ساعد و دکتر منوچهر اقبال) ۴۸-۵۰ و ۵۸-۵۹، سفیر کبیر ایران در هندوستان و همزمان وزیر مختار در تایلند ۵۴-۵۸، رئیس بسیاری از هیات های اعزامی فرهنگی ایران به کشورهای خارجی و از جمله: کنفرانسهای جهانی یونسکو در لندن، فلورانس، دهلی نو و غیره، کنگره هنرهای ایران در لنینگراد (شوروی) و غیره، نایب رئیس اج. فرهنگی ایران و شوروی، رئیس هیات مدیره اج. آثار ملی، ع. فرهنگستان ایران، ع. افتخاری آکادمی های مصر، عراق و سوریه، دریافت تعداد زیادی نشانهای ایرانی و خارجی، ع. افتخاری آکا. عرب، دریافت درجه دک. افتخاری از دها. لاهور، دهلی، و علیگره.

آثار: تالیف و ترجمه: پارسی نغز، از سعدی تاجامی، پنج حکایت شکسپیر، کشف الاسرار، امثال قرآن، خلاصه تاریخ ادبیات ایران (به انگلیسی)، فیتز جرال د و جامی (به انگلیسی) سید علی همدانی (به فرانسه)، شفیعا شاعر اعمی (به فرانسه)، نقش پارسی بر احجار هند، شکونتلا، سرزمین هند، ترجمه رستاخیز تولستوی، نه گفتار در تاریخ ادیان، اسلام در نظرگاه دانشمندان غرب، الواح بابل.

حکمتیار، گلبدین: سیاستمدار و رهبر مجاهدان افغانی.

عضویت در گروه سیاسی - اسلامی «نهضت جوانان مسلمان افغانستان» به رهبری «عبدالرحیم نیازی» (گروه اخوان المسلمین افغانستان): پس از اعدام «نیازی» توسط ظاهر شاه، جدایی و انشعاب از نهضت جوانان مسلمان افغانستان و پایه گذاری «حزب اسلامی افغانستان» باهدف آغاز مبارزات مسلحانه علیه رژیم ۷۵، مبارزه دولت محمد داود با نهضت جوانان مبارز و دستگیری و اعدام برخی رهبران آن و پس از آن فرار حکمتیار به پاکستان و شروع مبارزه مسلحانه با رژیم کابل، ائتلاف حزب اسلامی افغانستان به رهبری حکمتیار و «جمعیت اسلامی افغانستان» به رهبری «برهان الدین ربانی» و تشکیل گروه مؤتلفه «حرکت انقلاب اسلامی افغانستان» (پس از روی کار آمدن رژیم مارکسیستی در کابل به رهبری «نور محمد تره کی») ۷۸، بروز اختلاف با ربانی و سازماندهی و فعالیت مجدد «حزب اسلامی افغانستان» ۷۸، رهبر چریکهای حزب اسلامی بر علیه رژیم کمونیستی و طرفدار مسکو در کابل ۷۸، نخست وزیر افغانستان (پس از سقوط حکومت نجیب الله) مارس ۹۳-، سپتامبر ۹۶ (پس از سقوط کابل به دست نیروهای نظامی «طالبان» به رهبری «ملا محمد عمر». البته دوران رسمی و قانونی نخست وزیری وی تا تاریخ اوت ۱۹۹۷ که فرد دیگری بجای وی انتخاب شد، همچنان ادامه داشت).

حکمی، عبدالرحمن: دیپلمات مصری (جمهوری متحد عرب سابق)، ت. ۱۶ نوامبر ۱۸۹۱، تج. دا. مصر.

افسر اداره آگاهی پلیس شهر قاهره ۱۳-۲۱، فرمانده منطقه ای مدیریت استان ۲۱-۲۳، معاون کنسول در شهرهای «کاوالا»، «سالونیکا» و «پیرائوس» ۲۳-۲۵، کنسول در هامبورگ ۲۵-۲۷، معاون اداره سیاسی و بازرگانی وزارت امور خارجه ۲۷-۲۸، کنسول در استانبول ۲۹-۳۱، دبیر اول در سفارت مصر در پاریس ۳۱-۳۴، رایزن سفارت مصر در لندن ۳۴-۳۹، وزیر مختار در عراق و عربستان سعودی ۳۹-۴۰، وزیر مختار در ترکیه ۴۰-۴۳، دبیر کل در وزارت امور خارجه مصر ۴۳-۴۵، وزیر مختار در سوریه و لبنان ۴۵-۴۷، وزیر مختار در ایتالیا ۴۷-۴۹، معاون وزیر امور خارجه ۵۰-۵۳، سفیر در انگلستان ژانویه ۵۳-۵۵.

الحکیم، توفیق : ل. اجتماعی داستان نویس و نمایشنامه نویس مصری، ت. ۱۹ اکتبر ۱۸۹۸ در اسکندریه، تج. مدرسه حقوق قاهره، دا. مصر در قاهره، دن. حقوق دا. سورین پاریس.

مدیر کتابخانه ملی ۵۱-۵۶، دبیر کل شورای عالی هنرها، ادبیات و علوم اجتماعی ۵۶-۵۹ و ۶۰-، نم دائمی جمهوری متحده عرب (مصر) در سازمان یونسکو ۵۹-۶۰، مدیر روزنامه «الاهرام»، ع. آکا. زبان عربی قاهره ۵۴-، دریافت جایزه دولتی در ادبیات، جایزه دولتی شایستگی و لیاقت، دریافت زنجیر جمهوری، دریافت درجه دکترای افتخاری از آکا. هنرهای مصر.

آثار : داستانها: بازگشت خاک ۳۳، خاطرات یک نماینده روستایی ۳۷، نمایشنامه ها: اصحاب کهف ۳۳ (ترجمه به فارسی ۵۴)، شهرزاد ۳۴، پیگمالیون ۴۲، سلیمان عاقل ۴۳، تجدید جوانی ۵۰، سفر به آینده ۵۷، پراکسا ۶۰، معمای سلطان ۶۰، سه پیچک ۶۲، غذا برای برهان ۶۳، سرنوشت یک سوسک حمام ۶۶.

حکیم، ژرژ : ف. ل. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹ آوریل ۱۹۱۳، تج. دا. آمریکایی بیروت، و دا. سن ژوزف (فرانسوی) بیروت.

استادیار رشته اقتصاد در دا. آمریکایی بیروت ۴۳، ع. تعدادی از کمیته های دولتی مشاوره ای در زمینه امور اقتصادی و مسائل مالی ۴۲-۴۶، ع. علی البدل هیات اعزامی لبنان به سازمان یونسکو ۴۶، رئیس هیات اعزامی به سازمان یونسکو ۴۹، رایزن سفارتخانه لبنان در واشنگتن دی. سی. ۵۲-۶۴، کاردار ۴۸ و ۵۱، وزیر دارایی، اقتصاد ملی، و کشاورزی ۵۲-۵۳، ع. هیات نم. لبنان در بسیاری از کنفرانسهای بین المللی از جمله «کن. بین المللی بهداشت» در نیویورک ۴۶، کن. «تجارت و اشتغال سازمان ملل» در لندن ۴۶، در ژنو ۴۷، در هاوانا ۴۷-۴۸، و غیره رئیس کل بانک بین المللی نوسازی و توسعه و نیز صندوق بین المللی پول ۴۷-۵۰، معاون کمیته امور مالی و اقتصادی سازمان ملل متحد ۴۹، رئیس گروه متخصصان توسعه اقتصادی سازمان ملل ۵۱، وزیر امور خارجه و وزیر اقتصاد ۵۳، قائم مقام وزیر امور خارجه ۵۵، وزیر مختار در جمهوری فدرال

آلمان ۵۵-۵۷، سفیر در آلمان ۵۷-۵۸، وزیر اقتصاد ملی ۵۶، نم. دائم لبنان در سازمان ملل ۵۹-۶۵ و ۶۶، رئیس کم. حقوق بشر سازمان ملل ۶۲، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۶۵-۶۶ و ۶۶-۶۷، معاون دا. آمریکایی بیروت ۶۸-۷۶.

حکیم، ژرژ : (نام جدید: ماکسموس و. حکیم) دک. الهیات، اسقف لبنانی، ت. ۱۸ ماه مه ۱۹۰۸ در «طنطا» (مصر)، تج. مدرسه سنت لویز در «طنطا»، مدرسه خانواده مقدس ژروئیت در قاهره، و حوزه علمی-مذهبی «سنت آن» در بیت المقدس. معلم مدرسه مذهبی مسیحی در بیروت ۳۰-۳۱، رئیس و مدیر مدرسه مذهبی در قاهره ۳۱-۴۳، اسقف شهرهای «آکر»، حيفا، نظارة، و تمامی جلیله ۴۳-۶۷، تاسیس مدرسه فرانسه زبان «زنجیر» در قاهره ۳۳، تاسیس مدرسه عربی زبان رابطه در حيفا ۴۳، اسقف اعظم آنتیوک و تمامی شرق، اسکندریه و بیت المقدس نوامبر ۶۷-؛ دریافت نشان لژیون دونور از فرانسه؛ دریافت درجه دکترای افتخاری از دها. «لاوال» کانادا، الجزیره، و بسیاری از دانشگاههای آمریکا.

آثار : صفحات انجیلی در جلیله ۵۴.

حلاوی، ابراهیم : سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۳۸ در «نبطیه»، تج. دا. عربی بیروت.

ع شورای عالی اسلامی شیعیان لبنان، وزیر اقتصاد و جهانگردی ۸۲-۸۴.

الحلبی، محمد علی : سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۳۷ در دمشق، تج. مدرسه تربیت معلم، دا. دمشق.

انجام خدمات آموزشی (معلم) ۵۴-۶۲، ع. فرماندهی منطقه ای حزب بعث شاخه دمشق، شهردار شهر دمشق، ع. مجلس فدرال عرب، ع. و سخنگوی شورای خلق سوریه ۷۳-۷۸، نخست وزیر مارس ۷۸-۸۰، رئیس اتحادیه پارلمانی عرب ۷۴-۷۶، سفیر سوریه در شوروی سابق.

حلو، شارل : حقوقدان، روزنامه نگار و سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۱۱، تج. دا. فرانسوی «سن ژوزف» بیروت، دانشکده فرانسوی حقوق بیروت.

اقتصادی شورای ریاست جمهوری حکومت سوریه ۶۴، کارشناس اقتصادی موسسه برنامه ریزی سازمان ملل در سوریه ۶۵-۶۸، رئیس شرکت ملی نفت عراق ۶۸، وزیر نفت و معادن ۶۸-۷۴، وزیر امور خارجه ۷۴-، وزیر کشور ۸۳-۸۸، وزیر مشاور در امور خارجه ۸۹، معاون نخست وزیر ۹۰، نخست وزیر عراق مارس- سپتامبر ۹۱، و نیز ع. شورای فرماندهی انقلاب، ع. حزب سوسیالیست بعث عرب، رئیس سابق و فعلی مجلس ملی عراق. آثار: به سوی برنامه اصلاحات ارضی سوسیالیستی در عراق ۶۴، دیدگاههایی درباره انقلاب عرب ۶۹.

حمیدان، دکتر علی: ل. حقوق، دک. علوم سیاسی، دیپلمات امارات عربی متحده، ت. ۲۰ سپتامبر ۱۹۳۱ در بحرین، تج. داهای. بغداد و پاریس. کفیل نم. کویت در سازمان یونسکو (پاریس) ۶۷-۶۹، اس. علوم سیاسی در دا. کویت ۶۰-۷۰، مشاور حقوقی حکومت ابوظبی ۷۱-۷۲، نم. دائم امارات عربی متحده در سازمان ملل ۷۲-۷۴، نم. دائم امارات عربی متحده (با مرتبه سفیری) در سازمان ملل (نیویورک) ۷۲-۸۰، سفیر امارات در کانادا ۷۶-۸۰، مرتبه سفیر در وزارت امور خارجه امارات ۸۲- تاکنون.

حنانه، مرتضی: فارغ التحصیل عالی موسیقی، موسیقیدان و رهبر ارکستر ایرانی، ت. مارس ۱۱۱۹۲۳ اسفند ماه ۱۳۰۱ ش. در تهران، تج. هنرستان موسیقی تهران، و ایتالیا (با استفاده از بورس تحصیلی هنری دولت ایتالیا). اجرای کنسرت های گوناگون در انجمن های فرهنگی و هنری کشور بصورت آزاد و با همکاری دوستان موسیقیدان خود در خلال سالهای میانی ج. ج. ۲ (۴۱-۴۵)، ع. ارکستر سمفونیک تهران از بدو تشکیل آن، اجرای موسیقی در ارکستر سمفونیک تهران در خلال «جشن هزاره ابوعلی سینا» و سپس دریافت بورس هنری از سوی سفیر ایتالیا در ایران (چرولی) و عزیمت به آن کشور برای ادامه تحصیلات عالی موسیقی حدود ۵۳، بازگشت از ایتالیا و تدریس «تنظیم ارکستر» (ارکسترسیون) و نیز تدریس نواختن ساز «هون» (ساز ارکستر سمفونیک ها) در هنرستان عالی موسیقی تهران ۶۳-، ع. شورای عالی موسیقی رادیو ایران ۶۳-، پایه گذاری ارکستر سمفونیک رادیو ایران (با عنوان

وکیل دعاوی در دادگاه استان و استیناف ۳۶، تاسیس روزنامه «آذرخش شمال» در شهر حلب (سوریه) ۳۲، تاسیس روزنامه فرانسه زبان «روز» (لوژور) در بیروت ۳۴، مدیر کل سیاسی در وزارت امور خارجه لبنان ۴۷-، وزیر مختار لبنان در واتیکان ۴۷-۴۹، وزیر دادگستری (در دولت ریاض صلح) ۴۹-۵۱، رئیس سابق «جامعه کاتولیک های جوان بیروت» و ع. مؤسس حزب کتائب لبنان (باهمکاری پیر جمیل، جرج نقاش، شفیق ضیف، و امیل یارد) نوامبر ۳۶، اخراج از عضویت حزب کتائب و پیوستن به «حزب دستور» (به رهبری بشاره خوری)، نم. مجلس ملی لبنان (از سوی حزب دستور) ۵۱-، وزیر دادگستری و بهداری سپتامبر ۵۴- ماه مه ۵۵، پیوستن به مخالفان «کامیل شمعون» (رئیس جمهوری وقت لبنان) و تشکیل سازمان «نیروی سوم» (به عنوان یک گروه مخالف تجدید دوره ریاست جمهوری کامیل شمعون) ۵۷، وزیر آموزش و پرورش فوریه- سپتامبر ۶۴، رئیس جمهوری لبنان ۶۴-۷۰، وزیر کشور ژوئیه- اوت ۷۹، رئیس اج. نمایندگان فرانسوی زبان پارلمان لبنان ۷۳-.

الحلیسی، شیخ عبدالرحمن: دیپلمات عربستان سعودی، ت. ۲۴ ژوئیه ۱۹۲۲، تج. دا. قاهره، دا. لندن. کارمند وزارت امور خارجه، دبیر سفارت سعودی در لندن ۴۷-۵۴، معاون وزیر کشاورزی ۵۴-۵۷، نم. عربستان سعودی در سازمان ملل ۴۷ و نیز در کنفرانسهای: بهداشت، کشاورزی، غلات، شکر و ملخ؛ رئیس هیات اعزامی سعودی به سازمان «فائو» ۵۵-۶۱، سفیر در سودان ۵۷-۶۰، ع. هیأت اعزامی به کن. کشورهای غیر متعهد در بلغراد ۶۱، سفیر در ایتالیا و همزمان سفیر در اتریش ۶۱-۶۶، سفیر در انگلستان ۶۶-۷۶، ضمناً در دانمارک ۶۶-۶۹. آثار: تجدید حیات اعراب بدوی ۵۹.

حمادی، دکتر سعدون: دک. کشاورزی، اقتصاددان و سیاستمدار عراقی، ت. ۲۲ ژوئن ۱۹۳۰ در کربلا، تج. دا. آمریکایی بیروت (لبنان)، دا. ویسکانسین آمریکا. دبیر روزنامه الجمهوریه ۵۷، اس. علوم اقتصادی در دا. بغداد ۵۷، کفیل اداره پژوهشهای اقتصادی بانک ملی لیبی در تریپولی ۶۱-۶۲، وزیر اصلاحات ارضی عراق ۶۳، مشاور

«ارکستر فارابی» ۶۳-، اعزام به «تربیتون جهانی آهنگسازان رادیو - تلویزیون» از سوی رادیو ایران و بنا به دعوت سازمان جهانی یونسکو و اجرای قطعاتی از «اورتوریو» اثر خود در آنجا ۷۶: پس از افتتاح تلویزیون ملی ایران، مشاور موسیقی و مدیر عامل تلویزیون؛ شروع تدوین و اجرای موسیقی فیلم ۴۸- (اولین موسیقی فیلم وی برای فیلم: «ایران سرزمین طلای سیای» محصول وزارت فرهنگ و هنر ساخته شد)، دریافت جایزه «گراند مانسیون ویژه» از فستیوال موسیقی شیراز، دریافت جایزه بهترین آهنگساز فیلم ۷۱ (بخاطر موسیقی فیلم «فرار از تله» به کارگردانی جلال مقدم)، فوت اکتبر ۸۹ (سه شنبه ۲۵ مهر ماه ۱۳۶۸ ش.) (خاکسپاری در جوار امامزاده طاهر کرج).

آثار: از جمله: کاپریس (برای پیانو و ارکستر سمفونیک)، دعا (برای کُرُوسولوها و ارکستر سمفونیک)، صبر و ظفر (دو قطعه برای ارکستر مجلسی با هارپ و پیانو)، بزرگداشت فردوسی (برای پیانو و آواز)، لالایی (برای سولوی پیانو)، در بزرگداشت نیمه یوشیج، مهرگان (برای ارکستر سمفونیک)، ترجمه های ارکستر اسیون (تنظیم ارکستر) «شارل کوکلن» (۵ ج)، چگونه ملودی بسازیم، و باس. تالیف ها: گام های گمشده (توسط انتشارات سروش منتشر شده)، در وازه های متروک، تئوری هارمونی زوج، «مقاصد الالحان» عبدالقادر مراغه ای، و قطعات و تصنیف ها و آهنگ های گوناگون دیگر که برای ارکستر هارمونیزه، و تنظیم شده است.

حنّاوی، سرهنگ محمد حلمی سامی: افسر و سیاستمدار سوری، ت. ۱۸۹۸ در حلب، تح. دانشکده افسری دمشق.

یکی از فرماندهان ارتش سوریه در جنگ فلسطین ۴۸، مشارکت فعال در کودتاهای نظامی سوریه در سال ۴۹، فرمانده تیپ یکم ارتش در دوران حکومت «حسنی الزعیم» ۴۹، انجام کودتای نظامی علیه حکومت حسنی الزعیم ۱۴ اوت ۴۹، رئیس شورای نظامی (۱۱ نفری) سوریه پس از کودتا اوت - دسامبر ۴۹، حکومت نظامی بر سوریه ۱۴ اوت - ۱۹ دسامبر ۴۹ (۱۲۸ روز)، کودتای نظامی «ادیب شیشکلی» علیه حکومت نظامی سرهنگ حنّاوی و واژگونی حکومت وی ۱۹ دسامبر ۴۹، بازداشت و زندانی شدن دسامبر ۴۹ - سپتامبر ۵۰، مورد ترور و

قتل به دست «احمد البرازی» (پسر عموی دکتر محسن البرازی نخست وزیر دوران حکومت حسنی الزعیم) در بیروت ۳۰ اکتبر ۵۰.

حنّاوی، کمال الدین: سیاستمدار مصری (جمهوری متحده عرب سابق).

مدیر انتشارات «جمهوریه»، ع. شورای مشترک ریاست جمهوری کشور: «جمهوری متحده عرب - عراق» ۶۴-، دبیر کل سابق اتحادیه سوسیالیست عرب.

الحنای، شیخ فرید مبارک علی: دیپلمات عمانی، ت. ۲۹ اوت ۱۹۳۰، تح. در مصر و انگلستان، دا. آکسفورد، موسسه علوم اداری کنیا در نایروبی.

انجام خدمات اداری و دیپلماتیک در کنیا ۶۰-۷۵، کارمند منطقه ای و انجام امور اداری استانی در کنیا ۶۰-۶۳، رئیس اداره تشریفات وزارت امور خارجه کنیا، ۶۳-۶۵، راین سیاسی سفارت کنیا در فرانسه ۶۵-۶۷، راین سیاسی سفارت کنیا در جمهوری فدرال آلمان ۶۷-۶۸، سفیر کنیا در ژنیر ۶۸-۷۰، سفیر کنیا در مصر ۷۰-۷۴، مسئول میز آفریقا و خاورمیانه در وزارت امور خارجه کنیا ۷۴-۷۵، کناره گیری از خدمت دیپلماتیک برای دولت کنیا ۷۵، وزیر مختار در وزارت امور خارجه سلطان نشین عمان ۷۵-۷۶، سفیر عمان در جمهوری فدرال آلمان ۷۶-۷۷، سفیر عمان در آمریکا ۷۷-۸۰، دریافت نشان جمهوری از مصر (درجه اول)، دریافت نشان ستاره افتخار از اتیوپی، نشان ملی «لئوپارد» از ژنیر، نشان ملی ژنیر.

حنین. ژرژ: نویسنده مصری.

تاسیس هفته نامه سور رئالیستی «التطور» (تحول) ۴۳، فعلاً زندگی در پاریس.

آثار: از جمله: صورتهای داستانهای فانتزی ۵۷، و غیره.

حواتمه، نایف د: سیاست و اقتصاد، مبارزو سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۵ در «سالت» اردن، تح. کا. «زرقا» و «حسین» در امان، دا. قاهره، و دا. عربی بیروت. تشکیل گروه چریکی «جوانان انتقامجو» و انجام عملیات

همکار مجله رسمی «المحرر»، ع. کمیته اجرایی ساف (مستعفی در اوت ۹۳).

حورانی، آلبرت حبیب : ل. اجتماعی، پژوهشگر (مسائل خاورمیانه) انگلیسی، ت. ۳۱ مارس ۱۹۱۵، تج. کا. «مگدالن» دا. آکسفورد.

مدرس در دا. آمریکایی بیروت (لبنان)، ۳۷-۳۹، پژوهش درباره سیاست و مسائل کشورهای عربی در اداره پژوهشهای وزارت امور خارجه انگلستان و نیز سفارت انگلستان در قاهره ۳۹-۴۵، فعالیت در اداره امور اعراب در بیت المقدس و لندن ۴۵-۴۷، ع. کا. «مگدالن» دا. آکسفورد انگلستان ۴۸-۵۹، ع. کا. «سنت آنتونی» آکسفورد ۵۹-.

آثار : سوریه و لبنان، یک بررسی سیاسی ۴۶، اقلیت‌های موجود در جهان عرب ۴۷، رویای تاریخ ۶۱، تفکر اعراب در دوران آزادی ۶۲، مسائل خاورمیانه (ویرایشگر - ترجمه این کتاب در سال ۱۳۵۱ ش. توسط انتشارات امیر کبیر منتشر شده است).

حورانی، اکرم : ل. حقوق، سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۱۴، تج. دا. «سنت ژوزف» در بیروت، و دا. دمشق. ع. مجلس ملی سوریه ۴۲، شرکت در جنگ فلسطین و مجروح شدن در جنگ ۴۸-۴۹، وزیر دفاع سوریه، وزیر کشاورزی، مدیر امور تبلیغات (سیاسی) ۴۹-۵۰، تاسیس «حزب تجدید حیات (رونسانس) سوسیالیسم» ۵۰، آواره سیاسی در لبنان ۵۲-۵۳، رئیس و سخنگوی مجلس ملی سوریه ۵۷، معاون ریاست جمهوری متحده عرب (اتحاد مصر و سوریه) ۵۸-۵۹، و نیز وزیر دادگستری ۵۸-۵۹، بازداشت و تحت نظر در منزل ۶۳-۶۵، بازداشت و تبعید از سوریه ۶۵.

حورانی، سیسیل : فارغ التحصیل علوم سیاسی، آموزشگر، کارمند دولتی، و کارگردان تئاتر متولد انگلستان. استاد سابق علوم سیاسی در دا. آمریکایی بیروت، خدمت در اداره امور عرب در قاهره و واشنگتن (آمریکا) در خلال ج. ۲، کارمند در حکومت تونس ۵۶، مدیر مرکز فرهنگی بین المللی تونس در «حمامه» ۶۲، مدیر مدرسه دراماتیک حمامه ۶۳-.

نظامی علیه اسرائیل (از ماه مه ۶۷ به بعد) ۶۵-۶۶، عضویت در «جنبش ناسیونالیست عرب» برای مبارزه با اسرائیل، پس از جنگ ژوئن ۱۹۶۷ (جنگ شش روزه) نایف حواتمه با همکاری جرج حبش و احمد جبریل و دیگران با ائتلاف و ادغام چهار گروه پراکنده مبارز چریکی، سازمان جدید «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) را تاسیس کرد (به رهبری جرج حبش) دسامبر ۶۷- ژانویه ۶۸، انشعاب از سازمان چریکی یاد شده و تاسیس «جبهه دموکراتیک خلق برای آزادی فلسطین» (PDFLP) (یک سازمان چپ‌گرا و تحت حمایت سوریه) فوریه ۶۹، دبیر نشریه «الحریه» ارگان سازمان چریکی اخیر، دبیر کل جبهه دموکراتیک خلق برای فلسطین، رئیس هیات اعزامی جبهه دموکراتیک ... به مسکو ۷۵.

الحواری، احمد محمود : ل. مهندسی، روزنامه‌نگار مصری، ت. ۱۲ آوریل ۱۹۲۱ در قاهره، تج. دن. پلی تکنیک قاهره.

مدیر «مرکز اطلاعات عرب» اداره مطبوعات در نیویورک ۵۵-۵۸، سردبیر آژانس خبری خاورمیانه در قاهره ۵۸-۶۵، رئیس هیات مدیره سازمان مذکور ۶۵-۷۴، مدیر اداره امور مجله‌ها در انتشارات ملی مصر ۶۵-۶۷، رئیس شرکت توزیع ملی ۶۷، مدیر انتشارات سازمان «الكتاب العربی» ۶۷-۶۹، مشاور «سازمان ویرایش و نشر» ۶۹-۷۱، مدیر عامل «سازمان کتاب مصر» ۷۱-۷۲، دریافت نشان صلیب طلایی، نشان پادشاه جرج اول یونان ۶۰.

الحوت، شفیق : ل. روانشناسی، مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۲ در «یافا» (فلسطین)، تج. دا. آمریکایی بیروت (لبنان).

مدیر مدرسه در بیروت، و سپس در کویت، ع. هیات تحریریه هفته‌نامه «الحوادث» در بیروت ۵۶، دبیر نشریه «الحوادث»، رئیس اداره سیاسی ساف در بیروت ۶۴، همکاری در تاسیس گروه چریکی و رزمنده «قهرمانان بازگشت» (ابطال العوده) (به رهبری وجیه الممدنی افسر ارتش آزادی بخش فلسطین) ۶۶، ادغام در «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) به رهبری دکتر جرج حبش دسامبر تا ژانویه ۶۸، دبیر

حوصی، امین: فارغ التحصیل نظامی و ارتباطات، نظامی، و دیپلمات مصری، ت. ۲۱ سپتامبر ۱۹۲۱ تخ. دن. نظامی و ستاد قاهره، دن. ستاد مشترک «فورت لیون ورث» آمریکا، دن. روزنامه نگاری در مصر.

افسر سابق ارتش مصر، مشاور سیاسی جمال عبدالناصر (رئیس جمهوری وقت مصر) ۵۴-۶۲، سفیر در مراکش ۶۲-۶۳، سفیر در عراق ۶۳-۶۶، وزیر کشور، بعداً وزیر ارشاد ملی، وزیر جنگ ۶۶-۷۰، رئیس اداره اطلاعات مشترک ۶۷-۶۹، برای مدتی نم. مجلس خلق مصر.

آثار: گفتارهایی راجع به استراتژی ۵۵، سان-تسو ۵۷، رهبران صهیونیسم چگونه فکر میکنند؟ ۷۴، امنیت عرب ۷۵، جنگ اعراب و اسرائیل: ۱۹۶۷ (۷۶).

حیدر، سلیم: ل. ادبیات، دک. حقوق، حقوقدان و دیپلمات لبنانی، ت. ۱۹۱۱، تخ. دبیرستان فرانسوی بیروت، و دا. پاریس.

قاضی دادگستری ۳۸، قاضی تحقیق (بازپرس) در بیروت ۴۱، مشاور حقوقی دادگاه استیناف ۴۴، کاردار سفارت لبنان در ایران ماه مه - سپتامبر ۴۶، وزیر مختار در ایران ۴۶-۵۲، همزمان وزیر مختار در افغانستان ۵۱-۵۲، وزیر آموزش و پرورش، بهداشتی، امور اجتماعی و دفاع اکتبر ۵۲-۵۳، وزیر کشاورزی و ارتباطات ۵۴، سفیر در مراکش ۵۸-۶۳، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۶۳-۶۶، دریافت نشان درخت سدر از لبنان.

آثار: مسئله فحشاء زنان و کودکان (به زبان فرانسه) ۳۷، آفاق (مجموعه اشعار به عربی)، السنّة الزمان (نمایشنامه منظوم)، حول الشعر (مطالعاتی درباره شعر)، الاشوک (مجموعه شعر).

حیدر، شاهزاده محمد عبدالمجید: دک. حقوق، دک. ادبیات، دیپلمات اردنی، ت. ۱۸۸۹، تخ. خصوصی و مدرسه حقوق و مدرسه ادبیات ترکی دا. استانبول.

داماد امپراتور عثمانی ۱۳، همکاری با پدرش «امیر علی حیدر» امیر مکه ۱۶-۱۸، جانشین امیر مکه در استانبول ۱۸-۱۹، پس از ج. ج. او تجزیه امپراتوری عثمانی و جدایی شبه جزیره عربستان از ترکیه به همراه پدرش (امیر مکه) در ترکیه باقی

ماند ۲۴، عزیمت از ترکیه به همراه خانواده سلطنتی به فرانسه و سپس به لبنان ۲۴، وزیر مختار در انگلستان ۴۶-۵۱، وزیر مختار فرانسه ۵۱-۵۳، سفیر در ترکیه ۵۳-۶۰.

حیدر، محمد حیدر: ل. حقوق، سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۳۱، تخ. دا. دمشق.

آموزگار در شهرهای لاذقیه، حما، و دمشق ۵۱-۶۰، همکاری با وزارت اصلاحات ارضی سوریه ۶۰-۶۳، رئیس موسسه اصلاحات ارضی شهر حما ۶۳، رئیس اصلاحات ارضی شهرهای دمشق، درعا، و السعیدا ۶۴، مدیر امور اداری و حقوقی وزارت کشاورزی و اصلاحات ارضی سوریه ۶۵، فرماندار شهر «الحسکه» ۶۶، ع. رهبری حزب سوسیالیست بعث عرب شاخه دمشق ۶۷، ع. رهبری منطقه ای موقت ۷۰، معاون نخست وزیر، و وزیر کشاورزی و اصلاحات ارضی ۷۳-، وزیر امور اقتصادی سپتامبر ۷۳-۷۶، ع. فرماندهی «حزب سوسیالیست بعث عرب» ۸۰-، ع. «جبهه ملی مترقی» سوریه ۸۰-، وکیل دادگستری در دمشق ۸۵-۹۳.

خ

۱۹۶۶ دارای بیش از ۴۶۰۰ ساعت پرواز با انواع هواپیماها و از جمله ۱۰۰۰ ساعت با هواپیماهای جت بود، ع. پایه گذار تیم آکروجت (نمایش هوایی) نیروی هوایی ایران.

خاتمی، حجت الاسلام سید محمد : ل. فلسفه، ف. ل. علوم تربیتی، خارج فقه و اصول و فلسفه؛ روحانی و سیاستمدار ایرانی (رئیس جمهوری ایران)، ت. ۱۹۴۳ در اردکان یزد، (فرزند آیت الله سید روح الله خاتمی)، تح. در اردکان، قم (حوزه علمیه)، حوزه علمیه اصفهان، دا. اصفهان، دا. تهران. ق. اق. : شروع فعالیت های سیاسی- مذهبی و رابط بین قم و اردکان و استان یزد ۶۸، به هنگام دانشجویی ع. فعال اج. اسلامی دانشجویان دا. اصفهان- ۶۸، آشنایی و ارتباط نزدیک با «سید احمد خمینی» (فرزند رهبر انقلاب ایران) و «محمد منتظری» (فرزند آیت الله منتظری) و یکی از رابطین و فعالین نهضت اسلامی روبه گسترش ایران و از جمله تدوین متن غالب اعلامیه ها، بیانیه ها و جزوه های مخفی مذهبیهون انقلابی ۷۴-۷۹، امام جماعت و رئیس «مرکز اسلامی هامبورگ» در آلمان (به پیشنهاد آیت الله دکتر بهشتی رئیس سابق مرکز اسلامی) ۷۶-۷۹.

خاتمی، ارتشبد محمد : نظامی ایرانی (فرمانده اسبق نیروی هوایی شاهنشاهی ایران، شوهر شاهدخت فاطمه خواهر محمد رضا شاه پهلوی)، ت. ۱۹۲۰ در رشت، تح. دبیرستان آمریکایی (کالج) تهران، دانشکده افسری نیروی هوایی در ایران، دانشکده نیروی هوایی سلطنتی (خلبانی جت) انگلستان، تحصیلات تکمیلی ویژه افسران ستاد نیروی هوایی در آلمان غربی.

خلبان شخصی محمد رضا شاه پهلوی ۴۶-۵۸، سرگرد خلبان هواپیمای محمد رضا شاه و ثریا (همسرش) در فرار از ایران (رامسر) به بغداد (در روزهای آخر دوران حکومت دکتر محمد مصدق و ابراز مخالفت های وی و حزب توده علیه شاه) ۱۵ اوت ۵۳ (۲۵ مرداد ۱۳۳۲)، فرمانده نیروی هوایی ایران منصوب از سوی شاه (با درجه سرتیپی) اکتبر ۵۸ - سپتامبر ۷۵، ارتقاء به درجه سر لشگری سپتامبر ۵۹، ارتقا از درجه سپهبدی به درجه ارتشبدی ژوئیه ۶۸ (وی در خلال مدت ۱۷ سال از درجه سرگردی به درجه ارتشبدی رسید و جوان ترین ارتشبد ارتش ایران بود)، کشته شدن به هنگام پرواز با «کایت» (بال پرنده) در حوالی پایگاه هوایی وحدتی دزفول سپتامبر ۷۵، وی تا سال

ب. اق. نم. اردکان و مبد در اولین دوره مجلس شورای اسلامی ۸۰-۸۲، نم. رهبر انقلاب و سرپرست موسسه انتشاراتی کیهان نوامبر ۸۰، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (در کابینه مهندس موسوی) نوامبر ۸۲-۸۹؛ در دوران جنگ ایران و عراق و پس از شروع سرپرستی ستاد فرماندهی کل قوا بوسیله نخست وزیر (مهندس موسوی)؛ معاون فرهنگی ستاد فرماندهی کل قوا و رئیس ستاد تبلیغات جنگ - ۸۸؛ مجدداً وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (در دوران ریاست جمهوری حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی) ۸۹-۹۲، مشاور فرهنگی رئیس جمهوری و رئیس کتابخانه ملی ایران ۹۲-۹۷، تدریس در دا. علامه طباطبایی و دا. تربیت مدرس (دروس اندیشه سیاسی و فلسفه سیاسی) ۹۲-، ع. شورای عالی انقلاب فرهنگی دسامبر ۹۶-، شرکت در هفتمین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران و انتخاب به عنوان پنجمین رئیس جمهوری کشور (با بیش از ۲۰ میلیون رای اکثریت قاطع مردم ایران) ۲۳ ماه مه ۹۷ (۲ خرداد ۱۳۷۶ ش.)، انتقال قدرت سیاسی و شروع رسمی دوران ریاست جمهوری وی ۳ اوت ۹۷- (۱۲ مرداد ماه ۱۳۷۶ ش.)، رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی ۵ اوت ۹۷-، رئیس شورای عالی امنیت ملی، رئیس شورای عالی اقتصاد، رئیس سازمان کنفرانس اسلامی دسامبر ۹۷-۲۰۰۰.

آثار: بیم موج ۹۲ (ترجمه عربی آن در سال ۹۶ در بیروت منتشر شده است)، از دنیای شهر تاشهر دنیا ۹۴، آیین و اندیشه در کام خود کامگی ۹۷. به اضافه تعداد زیادی مقاله و گفتارهای علمی منتشر و ارائه شده در نشریات گوناگون، و گردهمایی های علمی، فرهنگی و سیاسی داخلی و خارجی، از جمله گفتار: «ولایت از کیست؟»، «سنت، تجدد و توسعه» (ارائه شده در دانشکده حقوق دا. بیروت) دسامبر ۹۶، امید و دشواری: رئیس جمهوری ایران سخن میگوید (به انگلیسی)؛ اسلام، آزادی و تحول (به انگلیسی)، منتشره در آمریکا (۹۸).

خالد بن عبدالعزيز، ملک: پادشاه سابق عربستان

سعودی، ت. ۱۹۱۳ در ریاض، تح. مدرسه های مذهبی. انتصاب به عنوان دستیار برادرش شاهزاده فیصل ۳۴، نم. عربستان سعودی در کنفرانسهای متعدد بین المللی، معاون شورای وزیران ۶۲-۷۵، ولیعهد عربستان سعودی ۶۵-۷۵، جانشین تخت سلطنت سعودی پس از مرگ برادرش ملک فیصل

مارس ۷۵- ژوئن ۱۹۸۲، رئیس شورای وزیران مارس ۷۵-۸۲، وزیر امور خارجه مارس-اکتبر ۷۵، فوت ۱۳ ژوئن ۸۲، دریافت مدال طلای صلح از سازمان ملل.

خالد، منصور: دک. دولتی در حقوق بین الملل،

دیپلمات و حقوقدان سودانی، ت. ۱۷ ژانویه ۱۹۳۱ در سودان، تح. داها، خارطوم، الجزیره، پنسیلوانیا (آمریکا)، و پاریس. شروع خدمات حرفه ای به عنوان وکیل دادگستری ۵۷-۵۹، کارمند امور حقوقی در مقر سازمان ملل در نیویورک ۶۲-۶۳، جانشین نم. مقیم سازمان ملل در الجزایر ۶۴-۶۵، خدمت در اداره روابط کشورهای عضو سازمان یونسکو در پاریس ۶۵-۶۹، اس. مدعو در حقوق بین الملل در دا. کلرادو آمریکا ۶۸، وزیر امور جوانان و اجتماعی سودان ۶۹-۷۱، رئیس هیات نم. سودان در مجمع عمومی سازمان ملل، مشاور ویژه ونم. مدیر کل یونسکو در «آژانس کمک و کار ملل متحد در امور آوارگان فلسطینی خاور نزدیک» ۷۰، نم. دائم سودان در سازمان ملل ۷۱، رئیس دوره ای شورای امنیت سازمان ملل ۷۲، وزیر امور خارجه ۷۱-۷۵، و نیز فوریه-سپتامبر ۷۷، وزیر آموزش و پرورش ۷۵-۷۶، دستیار رئیس جمهوری در امور هماهنگی و خارجه ۷۶، دستیار رئیس جمهوری در امور هماهنگی ۷۷، ع. دفتر اجرایی اتحادیه سوسیالیست سودان، کنار گذاشتن از مسئولیت های سیاسی ژوئیه ۷۸، رئیس کمیته وزیران «سازمان اتحاد آفریقا» در امور تثبیت افزایش قیمت نفت آفریقا ۷۳-۷۵، وزیر فرهنگ ۷۵-۷۷، ع. دفتر سیاسی کت. مرکزی «اتحادیه سوسیالیست سودان» ۷۴-۷۸، ع. «مرکز وودرو ویلسون» در موسسه «اسمیت سونیان» در واشنگتن دی. سی. ۷۹-۸۹، مشاور ویژه مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل ۸۲، اس. مدعو مطالعات توسعه در دا. خارطوم (سودان) ۸۲، مشاور امور مالی و سرمایه گذاری ۸۰-، مشاور امور بین الملل سازمان ملل متحد در سوئیس ۸۲-.

آثار: حقوق خصوصی در سودان ۷۰، حوضه نیل در حال

و آینده ۷۱، حل مسئله جنوب و اثرات آن در آفریقا ۷۲، روند تصمیم گیری در سیاست خارجی ۷۳، تجربه سودان در امر اتحاد ۷۳، گفتگوی باروشنفکران سودان.

خالقی، روح الله: ل. زبان وادبیات فارسی، فارغ

التحصيل موسیقی، موسیقیدان و آهنگساز ایرانی، ت. ۱۹۰۶ در کرمان، تح. مدرسه دارالفنون، دانشسرایعالی، مدرسه عالی موسیقی (وزیری).

آموختن «تار» نزد پدر و مادرش در دوران کودکی، فراگرفتن «ویلن» نزد «میرزا رحیم کمانچه کش»، پس از تاسیس «مدرسه عالی موسیقی» (وزیری) توسط استاد (کلنل) علینقی وزیر شاکردی استاد و آموختن موسیقی ۲۳-، پس از چند سال آموزش موسیقی شروع همکاری با استاد وزیری و تدریس دروس نظری موسیقی در مدرسه عالی موسیقی، و نیز در مدرسه نظام (تدریس سرودهای میهنی)، شروع خدمت در وزارت فرهنگ ۳۴، معاون دفتر وزارت فرهنگ - ۴۱، سپس معاون اداره موسیقی کشور، و نیز معاون هنرستان عالی موسیقی ۴۱-، تاسیس «اج. موسیقی ملی ایران» ۴۴، تاسیس «هنرستان ملی موسیقی» ۴۹، و رئیس هنرستان ۴۹-۵۹، همکاری با رادیو ایران و رهبر «ارکستر گلهای» رادیو ایران، ع. شورای موسیقی رادیو، سرپرست ارکسترهای شماره یک و دو رادیو ایران، آموزش موسیقی به هنرجویان طی سالهای متمادی، سفر به اتحاد جماهیر شوروی به همراه یک هیات فرهنگی و بازدید از جمهوریهایی ازبکستان، تاجیکستان، ارمنستان، آذربایجان و مسکو ۵۵ و ۶۳: سفر فرهنگی به رومانی، فرانسه و هندوستان ۵۶، ع. هیات مدیره اج. روابط فرهنگی ایران و شوروی، مدیر مجله «پیام نوین» (از انتشارات اج. روابط فرهنگی ایران و شوروی)، بازنشسته شدن از خدمات دولتی ۵۹، مسافرت به اتریش برای دیدار دخترش (گلنوش) و مداوای زخم معده اش و فوت در جریان (چهارمین) عمل جراحی معده ۱۱ نوامبر ۶۵ (در شهر سالزبورگ).

آثار: نظری به موسیقی: قواعد و اصول کلی موسیقی (ج ۱) ۳۷، نظری به موسیقی: تاریخچه موسیقی و قواعد و اصول موسیقی ایرانی (ج ۲) ۲۸، هماهنگی موسیقی (راجع به توافق و تناسب اصوات) ۴۱، سرگذشت موسیقی ایران (ج ۳) ۵۴ و ۵۶ و ۹۱، موسیقی ایران ۶۳.

آثار موسیقی: بیش از ۱۰۰ آهنگ، قطعات آواز، قطعات ارکستری، اتودها، آثار ساده مدرسه ای و غیره. آثار موسیقی استاد روح الله خالقی را میتوان به سه گروه تقسیم کرد:

۱- آهنگهای بی کلام شامل: رنگارنگ شماره یک و دو،

تعدادی رنگ و پیش در آمد و غیره.

۲- آهنگهای باکلام شامل: می ناب، نغمه های ماهور، آه سحر، حالا چرا، ترانه آذربایجان، چنگ رودکی، یار رمیده، پیمان شکن، چنگ رودکی، جام جهان بین، نوبهار، شب هجران، وعده وصال، مستانه، آرزوی دل، نغمه نوروزی، بهار عاشق، مستی عاشقان، لاله خونین، خوشه چین، نغمه فروردین، شب جوانی، امید زندگانی، نغمه بختیاری، افراچشمه، خاموش (آخرین اثر استاد: ۶۵).

۳- سرودها شامل: سرود ای ایران (مشهورترین سرود خالقی)، سرود دانایی توانایی، سرود آذربایجان، سرود کارگردان، سرود میهن، سرود اصفهان، سرود پند سعدی، سرود هنر، سرود دانش، سرود شادی، سرود نیکی، و سرود امید.

الخال، یوسف: ل. اجتماعی، نویسنده و ناشر لبنانی،

ت. ۲۵ دسامبر ۱۹۱۷، تح. دا. آمریکایی بیروت. مدرس ادبیات عرب در دا. آمریکایی بیروت ۴۵-۴۷ و ۵۵-۵۸، دبیر ماهنامه ویژه زنان «صوت الامراه» ۴۶-۴۸، دبیر و نویسنده اداره اطلاعات عمومی دبیر خانه سازمان ملل ۴۸-۵۰، مسئول اطلاعات هیات نم. لیبی در سازمان ملل متحد ۵۰-۵۲، دبیر روزنامه «الهدی» در نیویورک ۵۲-۵۵، دبیر و ناشر مجله ادبی «شعر» ۵۳-۶۵، و نیز فصلنامه ادبی «ادب» ۵۳-۶۵، صاحب «گالری یک» در بیروت، مدیر روابط عمومی «شرکت اطلس» در بیروت ۶۵-.

آثار: الحریه (مجموعه اشعار) ۴۴، هروديه (نمایشنامه منظوم) ۵۴، البشر المهجورة (مجموعه اشعار) ۵۸، قصائد فی الاربعین (مجموعه اشعار) ۶۰، کارهای ترجمه از آثار: تی. اس. الیوت، اودن، پاوند، سندبرگ، فراست و دیگران، و نیز تعداد زیادی مقاله و جزوه نقد ادبی.

خامنه ای، آیت الله سید علی: خارج فقه و اصول و

درجه اجتهاد، روحانی و سیاستمدار ایرانی (رهبر حاضر انقلاب اسلامی ایران)، ت. ۱۹۳۹ در مشهد، تح. عالی حوزوی در نجف اشرف (عراق) و قم (ایران).

ق. اق. : عزیمت به نجف اشرف برای تحصیلات مذهبی

۵۷، حضور در حوزه های علمیه در محضر آیات عظام: بروجردی،

حائری و آیت الله خمینی (ره) در شهر قم، پیوستن به فعالین نهضت اسلامی ایران ۶۲-، دستگیر و زندانی شدن در شهر بیرجند (به هنگام انتقال پیام آیت الله خمینی (ره) برای آیت الله میلانی راجع به عاشورای سال ۱۳۴۲ ش. ۶۳)، آزادی و بازگشت به قم و سپس مجدداً دستگیر شدن در زاهدان و زندانی در زندان قزل قلعه تهران (در مأموریت مشابه دوره قبل) ۶۳-، مشارکت در پایه گذاری یک سازمان مکتبی - سیاسی مخفی علیه رژیم شاه ۶۴-، چند بار بازداشت مجدد در خلال سالهای ۶۷-۶۹، تأسیس کلاسهای مخفی تدریس مسائل مذهبی - عقیدتی ۷۱-، دستگیر و زندانی در «کمیته مشترک ضد خرابکاری» (به جرم همکاری با گروه سیاسی - چریکی «مجاهدین خلق») ۷۴-۷۵، آزادی از زندان و تشکیل کلاسهای تفسیر قرآن و حدیث ۷۵-، دستگیر و تبعید به شهر ایرانشهر در استان سیستان و بلوچستان (به جرم قصد تشکیل یک سازمان ملی نظامی متشکل از روحانیون ۷۷، تدریس فقه و اصول در حوزه علمیه مشهد، تشدید فعالیت های انقلابی - اسلامی در مشهد ۷۸-۷۹، یکی از پایه گذاران انجمن فرهنگی نهضت اسلامی ایران (به همراه آقایان بهشتی، باهنر، رفسنجانی و غیره) ۷۸-۷۹.

ب. اق. : پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، مشارکت در پایه گذاری «حزب جمهوری اسلامی» (به همراه آقایان: بهشتی، باهنر، موسوی اردبیلی و هاشمی رفسنجانی) بمنظور تشکیل و سازماندهی نیروهای معتقد به انقلاب اسلامی ایران ۲۹ فوریه ۷۹، ع. شورای مرکزی «جامعه روحانیت مبارز تهران»، ع. «شورای انقلاب»، و جانشین وزیر دفاع ۱۸ اوت ۷۹ - فوریه ۸۰، فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اول دسامبر ۷۹ - فوریه ۸۰، نم. شورای انقلاب در وزارت دفاع ۶ دسامبر ۷۹-، امام جمعه موقت تهران (منصوب آیت الله خمینی - ره -) ۱۹ ژوئیه ۸۰-، استعفاء از فرماندهی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و نیز جانشینی وزیر دفاع ۲۵ فوریه ۸۰، نم. رهبری در شورای عالی دفاع ۱۲ مه ۸۰-، نم. مجلس شورای اسلامی از تهران در اولین دوره انتخابات مجلس ۸۰-۸۱، انجام یک سخنرانی مهم علیه بنی صدر (رئیس جمهوری وقت) در مجلس که منجر به خلع قدرت بنی صدر شد ۸۱-، سومین دبیر کل حزب ج. ا. اول سپتامبر ۸۱، انتخاب به عنوان سومین رئیس جمهوری ایران (پس از شهید محمد علی رجایی) ۵ اکتبر ۸۱ - اوت ۸۵، ع.

دومین مجلس خبرگان از تهران ۸۲-، انتخاب مجدد به عنوان دبیر کل حزب ج. ا. ۲۳ ماه مه ۸۳-، انتخاب مجدد در سومین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران ۱۸ اوت ۸۵ - ژوئن ۸۹، در خلال سالهای ۸۵-۸۹: ع. موسس «دانشگاه آزاد اسلامی»، ع. شورای عالی انقلاب فرهنگی، ع. شورای عالی دفاع، ع. شورای عالی پشتیبانی جنگ، ع. مجمع تشخیص مصلحت نظام ۸۸، ع. شورای سیاست گذاری امور نوسازی جنگ (در اواسط سال ۸۸ تشکیل شد). انتخاب به عنوان رهبر جدید انقلاب ایران یک روز پس از فوت آیت الله خمینی (ره) رهبر اولیه انقلاب اسلامی از سوی مجلس خبرگان ۴ ژوئن ۸۹-، اصلاح قانون اساسی ایران از جمله در باره شرایط «رهبر» و تصویب عمومی آن ۲۸ ژوئیه ۸۹.

آثار: تالیف ها: نقش مسلمانان در آزادی هند، طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن، بازگشت به نهج البلاغه (مجموعه سخنرانیها درباره نهج البلاغه)، درک صحیح اسلام، صبر، از ژرفای نماز، منتظران، زندگی امام صادق (ع)، مجموعه سخنرانیها درباره امامت، مواضع ما (با همکاری آیت الله دکتر بهشتی، دکتر باهنر، و حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی). ترجمه ها: از زبان عربی: صلح امام حسن (ع)، آینده در قلمرو اسلام، ادعای نامه ای علیه تمدن غرب.

خانلری، پرویز - نائل خانلری، دکتر پرویز

خانه، عبدالرحمن: دک. پزشکی، سیاستمدار، مدیر، و پزشک الجزایری، ت. ۶ مارس ۱۹۳۱ در «کلو»، تج. دا. الجزیره.

خدمت در «ارتش آزادی بخش» (به عنوان افسر) تا زمان استقلال الجزایر ۶۲-، وزیر کشور حکومت موقت جمهوری الجزایر ۵۸-۶۰، بازرس عمومی جبهه آزادی بخش ملی ۶۰-۶۱، رئیس بخش مالی حکومت موقت جمهوری الجزایر ۶۱-۶۲، رئیس سازمان فنی الجزایری - فرانسوی استخراج ذخایر زیر زمینی «صحرا» ۶۲-۶۵، رئیس سازمان برق و گاز الجزایر ژوئیه - اکتبر ۶۴، ع. هیات مدیره شرکت پژوهشها و استخراج ملی نفت الجزایر ۶۵-۶۶، وزیر امور عمومی و رئیس سازمان همکاری صنعتی الجزایر - فرانسه ۶۶-۷۰، پزشک بخش «کاردیولوژی» بیمارستان دانشگاهی الجزیره ۷۰-۷۳، دبیر کل سازمان اوپک

۷۴-۷۳، مدیر اجرایی سازمان «یونیدو» (سازمان توسعه صنعتی ملل متحد) ژانویه ۷۵-۸۵.

خدّام، عبدالحلیم : ل. حقوق، سیاستمدار سوری، ت.

۱۹۳۲ در «بانیاس» (در استان طرطوس)، تح. دا. دمشق.
وکیل دادگستری، فرماندار دمشق ۶۴، وزیر اقتصاد و تجارت خارجی ۶۹-۷۰، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه نوامبر ۷۰-۸۴، معاون اول رئیس جمهوری سوریه در امور سیاسی و امور خارجه ۸۴-۹۱ و مجدداً دسامبر ۹۱- تاکنون (۲۰۰۰)، ع. فرماندهی منطقه ای حزب بعث ماه مه ۷۱-۸۴، نم. سوریه در کنفرانس سازش و توافق لبنان (به عنوان ناظر) در ژنو سویس ۳۰ اکتبر ۸۳- چهارم نوامبر ۸۳، و نیز در لوزان سویس ۱۲-۲۶ مارس ۸۴، رئیس کت. سیاسی حزب بعث سوریه ژوئن ۲۰۰۰.

خدّوری، الی : ل. اقتصاد، استاد دانشگاه و ویرایشگر

انگلیسی (عراقی تبار)، ت. ۱۹۲۶ در عراق، تح. در بغداد (عراق)، مدرسه علوم اقتصادی لندن و کالج سن آنتونی، دا. آکسفورد انگلستان.

آموزشیار، و سپس مربی علوم سیاسی و علوم اداری در مدرسه علوم اقتصادی لندن ۵۳-۶۰، دانشیار مطالعات سیاسی با تاکید بر مسائل خاورمیانه در دا. لندن ۶۱-۶۵، اس. سیاست در دا. لندن ۶۵-، ویرایشگر نشریه «مطالعات خاورمیانه» ۶۴-، ع. آکادمی انگلستان ۷۵-.

آثار : انگلستان و خاورمیانه : فروپاشی امپراتوری عثمانی

۵۶، ناسیونالیسم ۶۰، افغانی و عبدو ۶۶، تفسیر چانام هاوس ۷۰، ناسیونالیسم در آسیا و آفریقا ۷۱، خاطرات سیاسی عرب و سایر مطالعات ۷۴، درباره مسائل بغرنج انگلیس و عرب ۷۶، اقتصاد خاورمیانه (ویرایشگر) ۷۸.

خدّوری، فخری یاسین : دک. اقتصاد، اقتصاددان

عراقی، ت. ۲۸ اوت ۱۹۳۲ در بغداد، تح. دن. تجارت و اقتصاد (دا. بغداد)، دا. ایالتی آیوا، دا. کلون، مو. بین المللی بازاریابی (دا. هاروارد).

مربی دانشکده بازرگانی دا. بغداد، مدیر تجارت

بین المللی وزارت اقتصاد ۶۴-۶۸، وزیر اقتصاد ۶۸-۷۱، ع. شورای برنامه ریزی عراق ۶۸-، ع. واحد امور اقتصادی شورای فرماندهی انقلاب ۷۱-۷۳، رئیس واحد مذکور ۷۳-۷۶، قائم مقام واحد مذکور ۷۶-۷۸، رئیس کل بانک مرکزی عراق ۷۶-۷۸، دبیر کل شورای متحد اقتصادی عرب در قاهره ماه مه ۷۸-۸۳، رئیس کت. اجرایی سازمانهای تخصصی و خلقی در عراق ۷۵-۷۷، رئیس اج. اقتصاد دانان عراقی ۷۳-۷۵، ۷۷-۷۸، ع. کت. پیگیری امور نفتی و اجرای موافقت نامه ها ۷۱-۷۸، رئیس کت. ویژه سازمانهای حرفه ای و خلقی عراق، مشاور اقتصادی ۸۳-، ع. شورای تنظیم امور تجارت ۶۸-۷۱، ۷۶-۷۸.

خدّوری، مجید : ل. علوم اجتماعی، دک فلسفه، دک.

علوم انسانی، دک. حقوق، استاد و نویسنده عراقی، ت. ۲۷ سپتامبر ۱۹۰۸، تح. دا. آمریکایی بیروت و دا. شیکاگو.

خرانه دار اج. بین المللی قلم بغداد، ع. اج. بین المللی حقوق آمریکا، ع. هیات اعزامی عراق به چهاردهمین کن. انجمن بین المللی قلم در بوئنوس آیرس ۳۶، مشاور هیات نم. عراق به کن. سان فرانسیسکو ۴۵، مدرس مدعو درس تاریخ شرق نزدیک در دا. ایندیانا ۴۷-۴۸، اس. سابق تاریخ جدید خاورمیانه در دانشسرای عالی «تربیت معلم» بغداد (عراق) ۳۸-۴۹، تدریس مسائل و سیاست خاورمیانه در داها. هاروارد و شیکاگو ۴۹-۵۰، اس. مطالعات خاورمیانه در دا. جانز هاپکینز ۵۰-۸۰، اس. بازنشسته ۸۰-، اس. ممتاز پژوهش ۷۰-، مدیر پژوهش و آموزش موسسه خاورمیانه ۵۰-۸۰، اس. مدعو مسائل خاورمیانه در دا. کلمبیا، ع. اج. علوم سیاسی آمریکا، رئیس اج. حقوق بین المللی در واشنگتن دی. سی. دریافت نشان رافدین از عراق، نشان لیاقت (درجه اول) از مصر.

آثار : آزادی عراق از قید قیمومت (به زبان عربی) ۳۵،

حقوق جنگ و صلح در اسلام ۴۱، حکومت عراق ۴۴، نظام حکومت در عراق (به عربی) ۴۶، عراق مستقل ۵۱، جنگ و صلح در حقوق اسلامی ۵۵، فقه اسلامی ۶۱، لیبی نوین ۶۳، حقوق اسلامی ملتها ۶۶، جمهوری عراق ۶۹، گرایشهای سیاسی در جهان عرب ۷۰، اعراب معاصر ۷۳، ناسیونالیسم، کمونیسم، سوسیالیسم در جهان عرب، احزاب در کشورهای اسلامی، عراق

سوسیالیست ۷۸، شخصیت های سیاسی عرب ۸۱، مفهوم اسلامی عدالت ۸۳، جنگ خلیج [فارس] ۸۸.

خرازی، کمال : ل. زبان و ادبیات عرب، ف. ل. علوم تربیتی، دک. علوم تربیتی : سیاستمدار ایرانی، ت. اول دسامبر ۱۹۴۴ در تهران، تج. دانشگاه تهران، دانشگاه هوستون (آمریکا).

معاون سیاسی وزیر امور خارجه ۷۹-۸۰، مدیر عامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ۷۹-۸۱، مدیر کل خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران ۸۰-۸۹، سرپرست و سخننگوی ستاد تبلیغات جنگ ۸۰-۸۸، نم. دائم ایران در سازمان ملل متحد در نیویورک ۸۹-۹۷، وزیر امور خارجه (دردولت حجت الاسلام سید محمد خاتمی) اوت ۹۷-.

خسروانی، عطاءالله : سیاستمدار ایرانی، ت. ۲۱ مارس ۱۹۱۹ در تهران، تج. دا. تهران، و دا. پاریس. وابسته سابق کارایران در فرانسه، بازرس سابق دولت در سازمان بیمه اجتماعی کارگران، بعداً رئیس سازمان، پایه گذار و مدیر روزنامه «افکار ایران»، معاون اداری و مالی وزارت کار، معاون پارلمانی وزارت کار، دبیر کل «حزب ایران نوین» ۶۵، وزیر کار و امور اجتماعی ۶۱-۶۸، وزیر کشور ۶۸، رئیس هیات بازرسان شرکت ملی نفت ایران ۶۹-۷۹، رئیس هیات مدیره بانک ایرانیان ۷۷-۷۹، دریافت نشان همایون (دوبار).

الخطیب، احمد : سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۲۳ در «سویدا» در منطقه «جبل العرب».

رئیس سابق اج. معلمان سوریه، ع. شورای ریاست جمهوری سوریه سپتامبر ۶۵-فوریه ۶۶، کفیل رئیس جمهوری سوریه نوامبر ۷۰-فوریه ۷۱، رئیس شورای خلق فوریه-دسامبر ۷۱، نخست وزیر و رئیس شورای وزیران فدرال در فد. جمهوریهای عرب دسامبر ۷۱-۷۵، ع. حزب سوسیالیست بعث عرب، انتخاب به عنوان ع. کمیته رهبری بعث ماه مه ۷۱.

الخطیب، محمد : ل. اجتماعی، روزنامه نگار و سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۳۰ در «رمثه»، تج. در دا. قاهره.

رئیس «آژانس خبری خاورمیانه» در قاهره تا سال ۶۴، تاسیس «آژانس خبری اردن» (پترا)، رئیس سابق اداره مطبوعات و انتشارات، مدیر رادیوی اردن، وزیر مختار در وزارت امور خارجه اردن، و استاندار استانهای : «معان»، «کرک» و «بلغا»، وزیر اطلاعات، ونیز وزیر فرهنگ، جهانگردی و آثار باستانی ۸۵-۸۸.

خلعتری، دکتر عباسعلی : دک. علوم سیاسی، دیپلمات و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۲، تج. دا. پاریس. خدمت در وزارت دارایی ۴۰-۴۲، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۴۲- : احراز مسئولیت های گوناگون در وزارت امور خارجه از جمله : کارمند اداره تشریفات، خدمت در اداره سوم سیاسی، قائم مقام اداره سوم سیاسی : دبیر دوم در سفارت ایران در برن (سوئیس)، دبیر اول و قائم مقام کاردار در ورشو (لهستان)، قائم مقام اداره سازمان ملل وزارت امور خارجه، رایزن سیاسی سفارت ایران در پاریس، رئیس اداره سوم سیاسی (با مرتبه وزیر مختاری)، رئیس اداره تشریفات، دبیر هیات اعزامی ایران به مجمع عمومی سازمان ملل در لندن، ع. هیات نم. ایران در سازمان ملل (نیویورک)، نم. ایران در اجلاس هفتم و هشتم مجمع عمومی سازمان ملل متحد، وزیر مختار ایران در لهستان و رومانی ۵۹-۶۰، دبیر کل «سازمان پیمان مرکزی» (سنتو) اوت ۶۱-۶۴، و مجدداً ماه مه ۶۴-۶۷، قائم مقام وزارت امور خارجه ژانویه ۷۰-سپتامبر ۷۱، وزیر امور خارجه (در کابینه هویدا) سپتامبر ۷۱-اوت ۷۸، ب. اق. اسلامی محاکمه انقلابی و اعدام (تیرباران) ۷۹.

خلف، صلاح ← ابویاد (صلاح خلف)

خلفاوی، ژنرال عبدالرحمن : نظامی و سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۲۷ در دمشق، تج. دن. نظامی «حصص». ستوان ارتش ۵۰، نم. سوریه در فرماندهی مشترک عرب در قاهره ۶۴-۶۷، رئیس دادگاه نظامی، رئیس اداره امور نیروهای زرهی ارتش در دمشق ۶۷-۶۸، رئیس، افسر و ع. هیات مدیره وزارت دفاع ۶۸-۷۰، وزیر کشور و معاون دادگاه نظامی نوامبر ۷۰-آوریل ۷۱، ع. خانه مردم، نخست وزیر ۷۱-۷۲ و ۷۶-۷۸، ع. شورای فرماندهی منطقه ای حزب بعث و

رئیس دفتر اقتصادی و مالی حزب، ع. «جبهه مترقی ملی».

خلیفه بن حمد آل ثانی، شیخ — الثانی (آل ثانی)،

شیخ خلیفه بن حمد

الخلیفه، سر خاتم: آموزشگر و سیاستمدار سودانی،

ت. اول ژانویه ۱۹۱۹، تج. کا. گوردون خارطوم.

معلم سابق کا. گوردون خارطوم و مو. «بخت الروده»،
رئیس مو. فنی خارطوم ۶۰-۶۴، جانشین معاون وزیر آموزش و
پرورش ۶۴، نخست وزیر سودان ۶۴-۶۵، سفیر در ایتالیا ۶۵-۶۸،
سفیر در انگلستان ۶۸-۶۹، وزیر آموزش عالی و پژوهشهای
علمی ۷۲-ژانویه ۷۵، دارنده نشان صلیب بزرگ سنت میشل
وسنت جورج از انگلستان.

الخلیفه (آل خلیفه)، شیخ حامد بن عیسی: فارغ

التحصیل نظامی، امیر بحرین، ت. ۲۸ ژانویه ۱۹۵۰ در بحرین
(پسر شیخ عیسی بن سلمان الخلیفه)، تج. درمانه، کمبریج،
(دانشکده لیور - *Leys*)، دانشکده افسری کادر «مونز»
(*Mons*) در آلدرشات انگلستان و دانشکده فرماندهی و ستاد
ارتش آمریکا در «فورت لیون ورث» کانزاس.

بنیانگذار و فرمانده کل نیروهای دفاعی بحرین، رئیس
اداره دفاع ۶۸، ارتقا به فرماندهی دفاع هوایی ۷۸، ع. شورای
اداری کشور ۷۰-۷۱، وزیر دفاع ۷۱-۸۸، معاون شورای
خانوادگی «آل خلیفه» ۷۴-، تاسیس مرکز اسناد تاریخی ۷۶،
ع. موسس و رئیس شورای عالی جوانان و ورزش بحرین ۷۵-،
مبتکر ایجاد باغ وحش «العین» ۷۶، پایه گذار مرکز شاهین
سلمان ۷۷، پایه گذار و رئیس اج. سوار کاری و مسابقات
اسبوانی بحرین ۷۷-، پایه گذار مرکز اصلاح نژاد اسب بحرین
(امیری) ۷۷، امیر بحرین پس از مرگ پدرش (شیخ عیسی بن
سلمان الخلیفه) ۶ مارس ۹۹-، دریافت نشانهای: ستاره اردن
(درجه اول) ۶۷، نشان درجه اول «رافدین» از عراق ۶۹، دفاع
ملی کویت (درجه اول)، المحمدی مراکش (درجه اول) ۷۰،
نشان درجه اول «الهنا» از اردن ۷۲، نشان درجه اول «جلاده
جمهوریه» از مصر، نشان درجه اول تاج از ایران ۷۳، نشان درجه
اول ملک عبدالعزیز از عربستان سعودی ۷۶، نشان درجه اول

جمهوری اندونزی ۷۷، نشان درجه اول جمهوری موریتانی و
تعدادی نشانهای دیگر از انگلستان، لیبی، فرانسه، اسپانیا،
آمریکا و غیره.

الخلیفه (آل خلیفه)، شیخ خلیفه بن سلمان:

سیاستمدار بحرینی، ت. ۱۹۳۵ در بحرین (پسر شیخ سلمان و
برادر حاکم سابق بحرین: شیخ عیسی)، تج. خصوصی در بحرین
و لندن.

انتصاب به عنوان اولین رئیس شورای فرهنگ بحرین ۵۷-
۶۰، مدیر امور مالی و رئیس هیات مدیره برق بحرین ۶۱،
انتصاب به عنوان رئیس اداره دارایی بحرین ۶۰-۶۶، رئیس
شورای اداری ۶۶-۷۰، هماهنگ کننده کمکهای خارجی و فنی،
رئیس کت. ثبت تجاری، رئیس کت. مشترک مطالعات اقتصادی
و مالی، رئیس شورای حکومتی ژانویه ۷۰-۷۳، نخست وزیر
بحرین ۷۳-تاکنون (۹۹)، انتصاب مجدد به عنوان رئیس شورای
دفاعی بحرین ۷۸، رئیس موسسه پولی بحرین و سازمانهای
رسمی دیگر بحرین، دریافت عالی ترین نشان لیاقت بحرین (از
سوی امیر بحرین) دسامبر ۷۹.

الخلیفه (آل خلیفه)، شیخ عیسی بن سلمان: امیر

سابق کشور بحرین، ت. ۳ ژوئیه ۱۹۲۲ (یازدهمین ع. خانواده
الخلیفه و حاکم بر بحرین)، تج. خصوصی و مذهبی.
انتصاب به عنوان وارث و جانشین حکومت بحرین بوسیله
پدرش شیخ سلمان بن حامد الخلیفه ۵۸، کسب قدرت پس
از مرگ پدرش ۲ نوامبر ۶۱، جانشین رسمی پدرش ۱۶ دسامبر
۶۱، کسب لقب «امیر» اوت ۷۱، دریافت نشان سنت میشل و
سنت جورج (عضو درجه دوم) از انگلستان، تشکیل گارد ملی
بحرین تحت رهبری پسرش شیخ حامد (ولیعهد بحرین) ۶۸،
تاسیس اداره امور خارجه تحت ریاست دیکتاتورمآبانه عمویش
محمد بن مبارک ۱۴ ژانویه ۶۹، صدور مجوز قبول و تشکیل
کابینه (انتقال از شورای اداری به کابینه) به ریاست و نخست
وزیری برادرش شیخ خلیفه ۷۰، تعیین تکلیف مسئله بحرین در
سازمان ملل و رای به جدایی از ایران (توسط سازمان ملل) و سپس
اعلام رسمی استقلال بحرین ۱۴ اوت ۷۱، امضای قرار داد
دوستی و روابط نزدیک با دولت انگلستان (باسر جفری آرتور) ۱۵

سودان ۶۶-۷۱، معاون سیاسی وزارت امور خارجه سپتامبر ۷۱-
۷۴، سفیر در بلژیک ۷۴-، ضمناً سفیر در جامعه اقتصادی اروپا
۷۴-.

آثار : کشورهای عرب و اتحادیه عرب (۲ ج) ۶۲-.

خلیل، مصطفی : ف.ل. علوم، دک.، بانکدار، مهندس
و سیاستمدار مصری، ت. ۱۸ نوامبر ۱۹۲۰، تخ. دا. قاهره، و
دا. «ایلینویر» آمریکا.

خدمت در راه آهن دولتی مصر ۴۱-۴۷، و ۵۱-۵۲،
آموزش در راه آهن شیکاگو-میلواکی (آمریکا) ۴۷، مدرس
مهندسی راه آهن و بزرگ راهها در دا. عین الشمس قاهره ۵۲،
مشاور فنی کم. حمل و نقل شورای دائمی تولیدات ملی ۵۵، وزیر
ارتباطات و حمل و نقل ۵۶-۶۴؛ وزیر صنایع، ذخایر معدنی، و
الکتریسیته ۶۵-۶۶؛ معاون نخست وزیر ۶۴-۶۵، استعفا از
کابینه دولت ۶۶، رئیس سازمان صدا و سیمای مصر ۷۰، دبیر کل
کمیته مرکزی اتحادیه سوسیالیست عرب ۷۰-۷۶، نخست وزیر
اکتبر ۷۸-۸۰، ضمناً وزیر امور خارجه فوریه ۷۹-۸۰، معاون
«حزب دموکراتیک ملی» ماه مه ۸۰، رئیس بانک بین المللی
عرب در قاهره ۸۰-.

خمینی (ره)، آیت الله روح الله موسوی : درجه اجتهاد،
رهبر انقلاب اسلامی ایران، ت. ۲۳ سپتامبر ۱۹۰۲ (اول مهر ماه
۱۳۲۸ ش.) در شهر «خمین»، تخ. عالی حوزوی در ایران (قم)، و
عراق.

ق. اق. : پدرشان «مصطفی موسوی» که یک روحانی بود
تنها پنج ماه پس از تولد وی فوت کرد. روح الله خمینی پس از فوت
پدر توسط مادرش «هاجر» و عمه اش «صحابه» بزرگ شد و هر دو
آنان در سن پانزده سالگی ایشان فوت کردند.

ازدواج با دختر «آیت الله محمد ثقفی تهرانی» ۲۸،
حاصل ازدواج مذکور دو پسر و سه دختر، پسر بزرگتر: سید
مصطفی که بعداً به عراق (نجف) تبعید شد (پیرو فعالیت‌های
سیاسی ضد رژیم شاه) و بصورت مشکوک و نامشخصی در نجف
فوت کرد ۲۳ اکتبر ۷۷، پسر کوچکتر : سید احمد در دبیرستان
معمولی تحصیل کرد و سپس در حوزه علمیه قم به تحصیلات
مذهبی پرداخت. پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، سید

اوت ۷۱، ترتیب عضویت بحرین در سازمان ملل متحد و اتحادیه
عرب ۷۱، اعلام لزوم انجام انتخابات مجلس موسسان برای تدوین
قانون اساسی کشور دسامبر ۷۱، تصویب قانون اساسی بحرین
بوسیله شیخ عیسی دوم ژوئن ۷۳، انجام انتخابات عمومی و
تشکیل «مجلس ملی» بحرین دسامبر ۷۳، برخورد سیاسی و
اختلاف نظر نمایندگان مجلس ملی با نخست وزیر و بالاخره اعلام
انحلال مجلس ملی (به نفع نخست وزیر) اوت ۷۵، قبول عضویت
بحرین در شورای همکاری خلیج فارس ۸۱، فوت بر اثر سکت
قلبی ۶ مارس ۹۹ (پس از ۳۷ سال حکومت).

خلیق یار، فضل حق : سیاستمدار افغانی، ت. ۱۹۳۴
در هرات، تخ. دا. کابل.

اشتغال به خدمات دولتی در وزارت برنامه ریزی ۵۸-
۶۰، خدمت در وزارت امور داخله ۶۲-۶۴، در وزارت ارتباطات
(راه) ۶۶-۶۷، بازرس کل استان کابل، رئیس امور اداری وزارت
دارایی ۶۹، استاندار استان «بغلان» ۷۱، معاون وزیر دارایی ۷۱-
۷۲، معاون اول وزیر دارایی ۷۲-۸۱، مشاور وزیر در شورای
وزیران و استاندار منطقه شمال غربی کشور ۸۱-۹۰، نخست
وزیر افغانستان ۹۰-آوریل ۹۲، دریافت نشان قهرمان جمهوری.

خلیل، عبدالله : سیاستمدار سودانی، ت. ۱۸۹۲، تخ.
در خارطوم (سودان).

خدمت در ارتش مصر ۱۰-۲۴، خدمت در نیروهای
دفاعی سودان ۲۵-۴۴، ارتقا به درجه سرتیپی در ارتش، ع.
موسس «حزب امت» و نیز دبیر کل آن ۴۵، ع. و رئیس مجلس
قانونگذاری سودان ۴۸، ع. شورای اجرایی و وزیر کشاورزی، ع.
کمیسیون متمم قانون اساسی، وزیر دفاع و خدمات عمومی ۵۶،
نخست وزیر و وزیر دفاع ۵۶-۵۸.

خلیل، محمد کمال الدین : فارغ التحصیل حقوق،
دیپلمات مصری، ت. در مصر، تخ. عالی.

مدرس حقوق بین الملل و عمومی ۴۱-۵۶، مدیر کل
اداره پژوهش وزارت امور خارجه جمهوری عربی متحده ۵۶-۶۰،
وزیر مختار در لندن ۶۰-۶۱، مدیر کل اداره آمریکای شمالی
وزارت امور خارجه ۶۱-۶۴، سفیر در اردن ۶۴-۶۶، سفیر در

احمد نقش بسیار فعالی در صحنه سیاست و تحولات ایران پس از انقلاب ایفا کرد، فوت مارس ۹۵.

به عنوان اولین حرکت مذهبی - سیاسی : نگارش کتاب «کشف الاسرار» به عنوان جوابیه کتاب «اسرار هزار ساله» نوشته احمد کسروی (مورخ و پژوهشگر) ۴۱، ابراز مخالفت شدید با تصویب لایحه انجمن های ایالتی و ولایتی مصوب هیات وزیران و ارسال تلگراف اعتراض به شاه و خواستار لغو تصویب نامه مذکور ۹ اکتبر ۶۲، ارسال تلگراف مشابهی برای امیر اسد الله علم نخست وزیر وقت ۶ نوامبر ۶۲، اعلام لغو تصویب نامه مذکور از سوی علم نخست وزیر ۲۹ نوامبر ۶۲، انتشار اعلامیه تحریم نظر خواهی عمومی از مردم راجع به انقلاب سفید شاه ۲۲ ژانویه ۶۲، ایراد یک نطق آتشین و تند در مدرسه فیضیه قم علیه شاه ۳ ژوئن ۶۳، پس از قیام گسترده ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ (۵ ژوئن ۶۳) دستگیری ایشان در قم و انتقال به تهران ژوئن ۶۳، آزادی از زندان و تحت نظر ماموران امنیتی کشور دوم اوت ۶۳، بازگشت به قم و منزل شخصی ۷ آوریل ۶۴، تصویب قانون کاپیتولاسیون (ماده واحده منضم به قرار داد وین) توسط مجلس شورای ملی ۱۳ اکتبر ۶۴، و سپس ایراد نطق افشاگرانه تاریخی و شدید اللحن ایشان درباره مخالفت با کاپیتولاسیون و سیاستهای شاه و آمریکا و اسراییل در ایران (در شهر قم ایراد شد) ۲۶ اکتبر ۶۴، دستگیری ایشان توسط ماموران ساواک و تبعید به ترکیه (شهر «پورسا» واقع در ۴۶۰ کیلومتری غرب آنکارا نزدیک دریای مرمره) ۴ نوامبر ۶۴ (۱۳ آبان ۱۳۴۳)، ضمناً دستگیری حاج سید مصطفی خمینی در قم و انتقال به زندان قزل قلعه تهران ۴ نوامبر ۶۴، تغییر محل تبعید ایشان از ترکیه به عراق ۶۴، فوت حاج سید مصطفی خمینی پسر بزرگ ایشان در شهر کربلا (عراق) ۲۳ اکتبر ۷۷ (اول آبان ۱۳۵۶) (بر اساس یک فرضیه محتمل، ساواک عامل قتل وی بوده است)، قیام خونین قم ۹ ژانویه ۷۸ (۱۹ دی ماه ۱۳۵۶) (پیرو انتشار مقاله : «ارتجاع سرخ و سیاه در ایران» که در آن به آیت الله روح الله خمینی اهانت شده بود ۸ ژانویه ۷۷)، تظاهرات گسترده و شورش شهر تبریز ۱۸ - ۲۲ فوریه ۷۸، فاجعه هولناک و ضد انسانی آتش زدن سینما رکس آبادان بوسیله عوامل مشکوک و نامعلوم و سوختن حدود ۴۰۰ نفر در آن حادثه ۱۹ اوت ۷۸، انجام اولین و بزرگترین راهپیمایی و تظاهرات مردم ایران در تهران و شهرستانها پس از برگزاری مراسم نماز عید فطر

با حضور حدود سه میلیون نفر ۴ سپتامبر ۷۸ (۱۳ شهریور ۱۳۵۷)، واقعه ۱۷ شهریور در میدان ژاله تهران و کشته و مجروح شدن تعداد زیادی از تظاهرکنندگان (واقعه جمعه سیاه یا خونین) ۸ سپتامبر ۷۸، تغییر محل تبعید و عزیمت از عراق به مرز کویت و عدم پذیرش ایشان توسط دولت کویت ۳ اکتبر ۷۸ (۱۱ مهر ۱۳۵۷)، عزیمت از عراق به فرانسه (پاریس) و زندگی در روستای «نوفل لوشاتو» ۴ اکتبر ۷۸، خروج شاه و فرح از ایران ۱۶ ژانویه ۷۹ (۲۶ دی ماه ۱۳۵۷)، بازگشت آیت الله خمینی از یک دوران تبعید ۱۵ ساله (از پاریس) به ایران اول فوریه ۷۹ (۱۲ بهمن ۱۳۵۷)، ایراد اولین سخنرانی تاریخی خود پس از ورود به وطن در گورستان «بهشت زهرا» اول فوریه ۷۹، انتصاب مهندس مهدی بازرگان (رهبر نهضت آزادی ایران) به عنوان نخست وزیر دولت موقت انقلابی ایران ۶ فوریه ۷۹، شکسته شدن حکومت نظامی به فرمان ایشان ۱۰ فوریه ۷۹، پیروزی انقلاب اسلامی ایران و سقوط نظام شاهنشاهی به رهبری ایشان ۱۱ فوریه ۷۹ (۲۲ بهمن ۱۳۵۷).

ب. اق. : انجام همه پرسی نظام «جمهوری اسلامی ایران» و تایید نظام جدید اول آوریل ۷۹، اعلام لغو کاپیتولاسیون در ایران ۱۳ ماه مه ۷۹، برگزاری انتخابات مجلس خبرگان ۳ اوت ۷۹، گشایش مجلس خبرگان (موسسان) جهت بررسی قانون اساسی ۱۹ اوت ۷۹، انجام اولین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی ۸ نوامبر ۷۹، همه پرسی تصویب قانون اساسی ج. ا. ا. ۳ دسامبر ۷۹، اشغال سفارت آمریکا در ایران توسط «دانشجویان پیرو خط امام» به دلیل فعالیت های جاسوسی آن علیه منافع ایران و خطاب اقدام مذکور به عنوان «انقلاب دوم» ایران از سوی رهبر انقلاب ۴ نوامبر ۷۹ (۱۳ آبان ۱۳۵۸)، استعفای دولت بازرگان پیرو اشغال سفارت آمریکا و گروگان گیری کارکنان آن ۷ نوامبر ۷۹، تعیین فقهای اولین دوره شورای نگهبان قانون اساسی از سوی رهبر انقلاب ۲۰ فوریه ۸۰، قطع رابطه سیاسی ایران و آمریکا (از سوی آمریکا) ۹ آوریل ۸۰، انجام انتخابات اولین دوره ریاست جمهوری ایران ۲۲ ژانویه ۸۰، خلع «ابوالحسن بنی صدر» (اولین رئیس جمهوری منتخب مردم ایران پس از انقلاب اسلامی) از قدرت که «انقلاب سوم» لقب گرفت ۲۳ ژوئن ۸۱، شروع جنگ عراق علیه ایران ۲۲ سپتامبر ۸۰، انجام انتخابات اولین دوره مجلس خبرگان مندرج در قانون اساسی ۱۰ دسامبر ۸۲،

رئیس اسبق شورای وزیران و نیز رئیس و سخنگوی مجلس نمایندگان سوریه، تح. موسسه حقوقی عرب، و دانشکده فرانسوی حقوق بیروت.

انجام فعالیت های حقوقی، مشاور حقوقی شورای شهر دمشق، نم. مجلس (از شهر دمشق)، وزیر.

الخوری، شیخ بشاره: فارغ التحصیل حقوق، حقوقدان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۸۹۰ در «رشیما»، تح. دها، بیروت و پاریس.

تبعید وی و پدرش به شهر بیت المقدس توسط حکومت عثمانی، فرار به مصر در خلال ج. ج. ا. و انجام وکالت دادگستری ۱۴-۱۹، پس از مدتی بازگشت به لبنان و شروع خدمت در دستگاه اداری فرانسوی ها (در دوران قیمومت فرانسویها بر لبنان)، و نیز تشکیل «گروه پارلمانی» در لبنان پس از لغو قانون اساسی کشور (با هدف احیاء قانون اساسی) ۲۳-، نخست وزیر لبنان ۲۷-۲۸، ع. مجلس نمایندگان لبنان، رئیس جمهوری لبنان ۴۳-۴۸، اقدام به تغییراتی در مفاد قانون اساسی و انتخاب مجدد به عنوان رئیس جمهوری لبنان ۴۸-۵۲، پیرو آن شروع مخالفت هایی گسترده با وی در سطح کشور و متهم شدن به فساد و سوء مدیریت به رهبری شخص «کامیل شمعون» و بالاخره وادار شدن به استعفا از ریاست جمهوری سپتامبر ۵۲، فوت ۶۴.

خوری، میتره میشل: ل. حقوق، ف. ل. حقوق، بازرگان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۲۴ نوامبر ۱۹۲۶، تح. دا. سنت ژوزف (فرانسوی) بیروت، دا. پاریس، دن. حقوق موسسه مطالعات سیاسی و کا. فرانسه.

خدمت در اداره سیاسی وزارت امور خارجه ۴۶-۴۹، همکاری با روزنامه «لوژور» ۴۴-، مدیر عامل موسسه «درویش یوسف حداد» ۵۳-، ع. هیات مدیره شورای ملی جهانگردی ۶۲-۶۶، رئیس هیات مدیره شورای مذکور ۶۴-۶۶؛ وزیر دفاع، و وزیر «ارشاد، اطلاعات و جهانگردی» دسامبر ۶۵-آوریل ۶۶، وزیر برنامه ریزی و جهانگردی ۶۶-۶۸، دبیر اخبار خاورمیانه نشریه «مجله تجارت جهانی کلمبیا».

گشایش اولین دوره مجلس خبرگان ۱۲ ژوئیه ۸۳، اعلام انحلال «حزب جمهوری اسلامی» (به عنوان تنها حزب سیاسی متشکل موجود) ۳ ماه مه ۸۷، صدور حکم اسلامی مبنی بر ارتداد «سلمان رشدی» نویسنده انگلیسی (هندی تبار) کتاب توهین آمیز آیات شیطانی ۱۵ فوریه ۸۷، طرح «ولایت مطلقه فقیه» در رابطه با حدود اختیارات رهبر در خلال یکی از سخنرانیهایشان ۷ ژانویه ۸۸، پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل (راجع به لزوم پایان جنگ ایران و عراق و برقراری آتش بس میان طرفین جنگ) با اعلام رسمی ایشان ۱۸ ژوئیه ۸۸ (۲۷ تیر ماه ۱۳۶۷)، اعلام پذیرش قرار داد ۱۹۷۵ الجزایر (منعده میان ایران و عراق در زمان محمد رضا پهلوی) از سوی عراق ۱۵ اوت ۸۸، آغاز آتش بس رسمی در جنگ ایران و عراق ۲۰ اوت ۸۸، فوت پیرو بیماری و عمل جراحی ۴ ژوئن ۸۹.

آثار: کشف الاسرار ۴۱، حکومت اسلامی (یا: نامه ای از امام موسوی کاشف الغطاء: ولایت فقیه) ۷۰، رساله توضیح المسائل، در جستجوی راه از کلام امام، از بیانات و اعلامیه های امام خمینی از سال ۱۳۴۱ تا ۱۳۶۱ (ج ۲۲) ۸۲، مصاحبه با امام ۷۸، خطبه های تاریخی و انقلابی امام خمینی ۷۸، پیام انقلاب: مجموعه پیام ها، سخنرانیها، مصاحبه ها، حکم ها و... امام خمینی (ج) ۸۱، امام در برابر صهیونیسم: مجموعه دیدگاهها و سخنان امام درباره رژیم اشغالگر قدس ۸۲، امام و روحانیت: مجموعه سخنان و دیدگاههای امام خمینی درباره روحانیت ۸۳، طلیعه انقلاب اسلامی: مصاحبه های امام خمینی در نجف، پاریس و قم (ج) ۸۳، جنگ و جهاد ۸۴، نامه امام خمینی به گورباچف و شرح نامه ۹۴، وصیت نامه الهی - سیاسی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران ۹۴.

خوری، پیر: مهندس معمار، سیاستمدار و معمار لبنانی، ت. ۱۹۲۹ در «متن» (برادرزاده «بشاره خوری» اولین رئیس جمهوری لبنان).

انجام فعالیت های معماری و ساختمان سازی؛ وزیر خدمات عمومی، حمل و نقل و کشاورزی ۸۲-۸۴.

الخوری، سهیل فارس یعقوب: دک. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار سوری، ت. در سوریه (پسر فارس یعقوب الخوری

عمومی، نم. ویژه ریاست جمهوری مصر ۶۴-۷۵؛ نم. مصر در سازمان ملل، اتحادیه عرب و کنفرانسهای متعدد کشورهای عربی؛ نم. یونیسف در کشورهای عرب ۷۵-۷۶، میانجی اتحادیه عرب در بحران لبنان ۷۶-۷۷، رئیس اج. مصری عقب ماندگان ذهنی، رئیس اج. رفاهی معلولین و عقب ماندگان، دریافت نشانهای متعدد خارجی.

آثار: مسئله فلسطین، سینا، سیاست امپریالیسم و صهیونیسم در قبال فلسطین در خلال نیمه اول قرن بیستم، و تعدادی گزارشهای پژوهشی راجع به فلسطین.

الخیال، عبدالله عبد العزیز: سیاستمدار و دیپلمات سعودی، ت. ۱۹۱۳ در ریاض، تح. در دا. فوآد اول قاهره. رئیس دفتر وزیر امور خارجه (شاهزاده فیصل) ۳۲، مدیر کل مدارس شرق عربستان سعودی و مدیر مدرسه مرکزی شاهزادگان سعودی ۴۱، دبیر دوم سفارت سعودی در بغداد ۴۳، دبیر اول و کاردار ۴۵، سفیر در عراق ۴۷-۵۵، خدمت در نم. دائمی سعودی در سازمان ملل ۵۵-۵۷، سفیر در آمریکا ۵۵-۶۳، همزمان وزیر مختار در مکزیکو ۵۶-۶۰، بعداً سفیر ۶۰-۶۳، رئیس مرکز اسلامی در واشنگتن دی. سی. و وین ۵۶-۶۸، رئیس اداره خدمات عمومی ۶۴، بعداً سفیر در امارات عربی متحده، بازنشسته، دریافت نشان لیاقت از مصر و سوریه.

خوری، عسّام: فارغ التحصیل حقوق، حقوقدان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۴ سپتامبر ۱۹۳۴ در بیروت.

رئیس کانون وکلای بیروت ۸۱-۸۲، رئیس کانون حقوقدانان لبنان؛ وزیر دفاع، آموزش و پرورش، و هنر لبنان ۸۲-۸۴.

آثار: انتشار تعداد زیادی مقاله راجع به مسائل سیاسی، حقوقی و غیره.

الخوری، فارس: فارغ التحصیل حقوق، حقوقدان و سیاستمدار سوری، ت. ۱۸۷۹ در لبنان (بعداً کسب تابعیت سوریه).

تدریس در دانشگاه بیروت، انجام وکالت حقوقی در بیروت، اس. دانشکده حقوق دمشق، انجام فعالیت های سیاسی بر علیه ترکان عثمانی و سپس فرانسویها، ع. «مجلس مبعوثان» در دوران حکومت عثمانی ها، بازداشت و زندانی در دوران انقلاب عربی به رهبری شریف حسین ۱۶-، ع. در «بلوک ملی»، رئیس مجلس نمایندگان سوریه، نخست وزیر سوریه، شرکت در کنفرانس سان فرانسیسکو (در آمریکا)، مشارکت در تدوین اساسنامه «اتحادیه عرب» ۴۵، رئیس مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۴۷، فوت ۶۲.

خوشکیش، یوسف: بانکدار ایرانی، ت. ۱۹۰۶ در تهران، تح. دا. سوربن پاریس.

خدمت در بانک ملی ایران ۳۴-۳۹، معاون اداره کارگزینی و تشکیلات بانک ۳۶-۳۸، مدیر اداره تدارکات بانک ۳۸-۳۹، ع. هیات اعزامی ایران به اروپا از سوی وزارت دارایی ۳۹-۴۰، به هندوستان ۴۰-۴۴، معاون بانک سپه ۴۵-۶۱، رئیس بانک ملی ایران ۶۱-۷۷، رئیس کل بانک مرکزی ایران ۷۷-۷۹.

الخولی، حسن صبری: دیپلمات مصری، ت. ۲۵ فوریه ۱۹۲۲ در طنطا، تح. دا. قاهره، و دانشکده های نظامی و ستاد. شرکت در جنگ فلسطین ۴۸، اس. و افسر ارشد «موسسه مطالعات»، تاسیس دانشکده پیاده نظام سوریه ۵۷، مدیر اداره امور فلسطین در دفتر ریاست جمهوری، مدیر اداره امور

داعوق، احمد بی : مهندس، دیپلمات و سیاستمدار

لبنانی، ت. ۱۸۹۳، تج. در فرانسه.

انجام فعالیت های مهندسی ۱۵ - ۱۹، انجام ماموریت فنی برای شریف حسین حکمران حجاز ۱۹ - ۲۰، انجام امور مشاور فنی ۲۰ - ۲۷، انجام فعالیت های مدیریت ۲۷ - ۴۰، نخست وزیر ۴۱ و ۴۲ و ماه مه - اوت ۶۰، رئیس کنگره ملی لبنان ۴۳، سفیر در فرانسه ۴۴ - ۵۸، سفیر در اسپانیا، رئیس هیات اعزامی به آمریکا، آمریکای جنوبی و آفریقا، نم. لبنان در اتحادیه عرب، ع. هیات اعزامی به سازمان ملل و یونسکو ۴۴ - ۵۸، رئیس شورای مدیران بانک ها و موسسات ۶۰ -، رئیس گروه های اعزامی لبنان به کشورهای خارجی ۶۰ -، نخست وزیر لبنان ۶۰ -، رئیس برنامه های شرقی رادیو ۷۳ -، دریافت تعداد زیادی مدال از لبنان و کشورهای خارجی.

دالس، جان فاستر^۱ : ل. حقوق، سیاستمدار آمریکایی،

ت. ۱۸۸۸ در واشنگتن دی. سی.، تج. دا. پرینستون.

انجام خدمات حقوقی در شرکت معتبر «سالیوان و کرامول» وال استریت، ع. هیات نم. آمریکا در کنفرانس صلح

پاریس ۱۹، انجام ماموریت های متعدد غیر رسمی دیپلماتیک بین دو جنگ جهانی و نیز پس از واقعه «پرل هاربور» در خلال ج. ج. ۲. ضمناً مسافرت به لندن و انجام مذاکرات مهمی راجع به مسئله امنیت پس از پایان جنگ ۴۴، مشارکت در تهیه و تنظیم پیش نویس «منشور ملل متحد» ۴۵، ع. هیات نم. آمریکا در سازمان ملل در سالهای ۴۶ و ۴۷ و ۵۰، انتخاب از سوی هاری ترومن (رئیس جمهوری وقت آمریکا) برای انجام مذاکرات مربوط به «قرار داد صلح سانفرانسیسکو» با ژاپن (با مرتبه سفیری) سپتامبر ۵۱، وزیر امور خارجه آمریکا ژانویه ۵۳ - ۵۹ (در دوران ریاست جمهوری آیزنهاور)، ع. حزب جمهوریخواه، در رابطه با خطر نفوذ و تهاجم احتمالی شوروی (بویژه در خاورمیانه) اعتقاد به تشکیل اتحادیه ها و پیمانهای دفاعی - امنیتی منطقه ای داشت، در همین رابطه وی نقش بسیار مهمی در طرح و تشکیل «پیمان بغداد» به عنوان یک پیمان نظامی - امنیتی در خاورمیانه داشت ۵۵، ضمناً همان سیاست وی منجر به توسعه سازمان نظامی «ناتو» و سایر ارگان های دفاعی - نظامی بین المللی گردید؛ پس از اقدام ملی کردن کانال سوئز توسط جمال عبدالناصر (در ۲۶ ژوئیه ۱۹۵۶) و پیرو آن حمله سه جانبه اسرائیل، فرانسه، و انگلستان به

داود، ژنرال محمد: نظامی (سرلشگر) و سیاستمدار افغانی، ت. ۱۸، ژوئیه ۱۹۰۹ (پسر عموی محمد ظاهر شاه، پادشاه سابق افغانستان)، تج. کالج «حبیب» در کابل، دبیرستان نظام کابل و فرانسه.

فرماندار قندهار ۳۲، فرماندار و فرمانده کل ایالات شرقی کشور ۳۴، فرمانده کل نیروهای مرکزی و مدارس نظامی افغانستان ۳۷، سرکوب قیام سال ۱۹۴۵، نخست وزیر افغانستان ۵۳-۶۳، همزمان وزیر دفاع و کشور، رهبری کودتای نظامی علیه محمد ظاهر شاه (پادشاه وقت افغانستان) ۱۷ ژوئیه ۷۳، رئیس جمهوری و نخست وزیر «جمهوری افغانستان» ژوئیه ۷۳-۷۷، همزمان وزیر دفاع تا فوریه ۷۷، و نیز وزیر امور خارجه تا فوریه ۷۷، ترتیب تنظیم و تصویب قانون اساسی جدید کشور فوریه ۷۷، سپس انتخاب به عنوان رئیس جمهوری افغانستان بوسیله مجلس به مدت شش سال ۷۷؛ پس از انجام تظاهرات چپ گرایان در کابل علیه حکومت وی، اعمال شدت عمل در برابر احزاب مخالف و بویژه احزاب چپ و دستور دستگیری رهبران احزاب مخالف و تصفیه افسران ارتش آوریل ۷۸؛ کودتای نظامی علیه حکومت وی به رهبری «نور محمد تره کی» و کشته شدن او و تعداد زیادی از افراد خانواده اش در جریان کودتای ماه مه ۷۸.

دایان، ژنرال موشه: ل. حقوق، نظامی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲، ماه مه ۱۹۱۵ در فلسطین، تج. دبیرستان کشاورزی، مد. حقوق و اقتصاد دا. عبری تل آویو، و دانشکده ستاد کمرلی در انگلستان.

آموزش های ویژه در نیروهای شبه نظامی «هاگانا» ۲۹، فرماندهی عملیات تروریستی، چریکی و خرابکاری علیه فلسطینی ها ۳۷، زندانی شدن توسط انگلیسی ها پس از اعلام غیر قانونی شدن سازمان هاگانا ۳۹، آزاد شدن از زندان و بعداً طی دوره آموزش جاسوسی و اطلاعاتی در سوریه ۴۱، دریافت درجه سرهنگی پس از سال ۴۵، (قبل از تشکیل اسرائیل) مشارکت در طراحی و رهبری جنگ با اعراب در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-۴۹، ارتقا به درجه ژنرالی و فرماندهی ناحیه جنوب ۵۰، فرمانده ناحیه شمال ۵۱، رئیس ستاد ارتش ۵۳-۵۸، وزیر کشاورزی ۵۹-۶۴، وزیر دفاع ۶۷-۷۴، وزیر امور خارجه ژوئن ۷۷-اکتبر ۷۹ (استعفا پیرو تهاجم نظامی اسرائیل به جنوب

مصر و اشغال نظامی کانال سوئز، از حملات آنان پشتیبانی نکرد ۵۶، ایفای نقش عمده در تدوین و صورتبندی «دکترین آیزنهاور» ژانویه ۵۷، دالس اعتقاد داشت که به جای پیروی از افکار عمومی باید آن را طبق میل خود رهبری و هدایت کرد؛ مبتلا شدن به سرطان مغز (بیش از یک سال تا زمان فوتش)، استعفا بخاطر کسالت ۱۸ آوریل ۵۹، فوت ۲۴ ماه مه ۵۹.

1- Dulles, John Foster

دانشور، سیمین: دک. ادبیات فارسی، فوق دک. درزیبایی شناسی، داستان نویس و استاد ایرانی، ت. ۱۹۲۱ در شیراز (استان فارس)، تج. دا. تهران، دا. استانفورد کالیفرنیا.

از دواج با جلال آل احمد (نویسنده معروف معاصر ایران - فوت ۶۹) ۵۰، نگارش مقاله و داستانهای کوتاه و چاپ در روزنامه «کیهان»، ماهنامه «امید» و هفته نامه «مهرگان» اوائل دهه ۵۰، انتشار نشریه «نقش و نگار»، ع. هیات تحریریه ماهنامه «کتاب ماه» و ماهنامه «کیهان ماه»، «علم و زندگی»، تدریس زیبایی شناسی در هنرستان موسیقی تهران و دن. هنرهای زیبا، تدریس باستان شناسی و تاریخ هنر در دا. تهران، داستان «سووشون» دانشور جزء پر فروش ترین کتابهای داستان معاصر ایران محسوب میشود که به چند زبان خارجی و از جمله انگلیسی و روسی نیز ترجمه و منتشر شده است، مجموعه داستانهای کوتاه وی به زبان انگلیسی تحت عنوان «تاتر دانشور» در سال ۸۹ منتشر شده است.

گزیده آثار: داستانها: آتش خاموش ۴۸، سوو شون ۶۹، ماه عمل آفتابی، مجموعه داستانهای کوتاه: به چه کسی سلام خواهیم کرد؟ ۸۰، شهری چون بهشت ۶۲، ترجمه ها: بناترپس (نوشته آرتور شنیتسلر) ۵۴، داغ ننگ (نوشته ناتانیل هائورن) ۵۵،

کمدی انسانی، پیک مرگ و زندگی (نوشته ویلیام سارویان) ۵۴؛ همراه آفتاب، افسانه ها و داستانهای ملی کشورها (نوشته هارولد کورلند) ۵۸، دشمنان (آنتوان چخوف) ۵۲، شری اور کارد (نوشته آنتوان چخوف) ۶۸، دیگر آثار: غروب جلال ۸۱.

لبنان و کاهش اعتبار لیکود، ع. سابق حزب «ماپای»، انتخاب به عنوان نماینده کنست (مجلس اسرائیل) ۵۹ و ۶۵ و ۶۹ و ۷۳ و ۷۷، ع. حزب «ماپای» تا سال ۶۴، ع. حزب «رافی» تا سال ۶۸، ع. حزب کارگر تا سال ۷۷، فعالیت سیاسی در قالب ع. در حزب لیکود ژوئن ۷۷-۸۱، فوت ۸۱.

آثار: خاطرات جنگ سینا ۶۶، مپاهدشا (عبری)، یاهسیم اهریم (عبری) ۶۹، داستان زندگی من ۷۶، زندگی با کتاب مقدس ۷۸، عبور از مانع: یک گزارش شخصی از مذاکرات صلح مصر ۸۱، اسرائیل: برنامه ملی در حال تغییر ۸۶ (تالیف مشترک با الف. شویتزر).

درویش، محمود: شاعر و مبارز فلسطینی، ت. ۱۹۴۱ نزدیک «عکا»، تج. دوره متوسطه.

انجام فعالیت های چریکی در جبهه آزادی بخش فلسطین از زمان جنگ سینا- سوئر ۵۶، فعالیت های روزنامه نگاری و سپس بازداشت و زندانی شدن در سالهای: ۶۱، ۶۵، ۶۷، زندگی در حيفا ژوئن ۶۷، دبیر ماهنامه «الجديد»، زندگی در دمشق و بیروت، رئیس اتحادیه شاعران عرب ۸۲، ع. کت. اجرایی ساف (استعفا در اوت ۹۳).

آثار: مولف و نویسنده مطالعات گوناگون و مجموعه اشعار از جمله: نهایت اللیل (پایان شب) (به عربی) ۶۷، پرنده بدون پروبال (به زبان فرانسه) ۶۰، برگهای درخت زیتون (به زبان فرانسه) ۶۴، عاشق فلسطین (به زبان فرانسه) ۶۶، و غیره.

درویش، مصطفی: دیپلم سیاست و اقتصاد، دیپلم حقوق عمومی، منتقد (فیلم) مصری، ت. ۱۹۲۸ در قاهره، تج. دن. حقوق دا. قاهره.

مشاور شورای دولتی، رئیس بازبینی و سانسور هنرها ۶۲ و ۶۶-۶۸، داور رسمی هنری ۶۹-۸۲.

دریس، رشید: روزنامه نگار و دیپلمات تونس، ت. ۲۷ ژانویه ۱۹۱۷، تج. کا. صدیقی در تونس.

پیوستن به حزب نئودستور ۳۴، روزنامه نگار تبعیدی در قاهره، و همراه با حبیب بورقیه (رئیس جمهوری سابق تونس) ع. موسس سازمان مغرب عربی ۴۶-۵۲، بازگشت به تونس ۵۵،

ویرایشگر نشریه «العمل»، معاون مجلس موسسان ۵۶: وزیر پست و ارتباطات ۵۷-۶۴، ع. مجلس ملی ۵۸ و ۶۹، ع. دفتر سیاسی شورای جمهوری ۶۹، ع. دفتر سیاسی حزب سوسیالیست دستور، سفیر در آمریکا و مکزیک ۶۴-۷۰، نم. دائم تونس در سازمان ملل ۷۰-۷۶، معاون و سپس رئیس شورای اقتصادی و اجتماعی ۷۰ و ۷۱، ع. شورای قانون اساسی ۸۷-۹۲، ع. هیات ویژه اعزامی اتحادیه عرب به کویت و عراق ۹۲، موسس و رئیس اج. مطالعات بین المللی ۸۱، ع. هیات عرب برای رشد کودکان، رئیس کمیسیون حقوق بشر ریاست جمهوری ۹۱-، مدیر نشریه مطالعات بین المللی (فصلنامه)، دریافت حمایل و نشان بزرگ استقلال تونس و نیز دریافت تعدادی مدال های خارجی.

آثار: از باب سونیکه تا مانهاتان ۸۰، خاطرات اداره مغرب در قاهره ۸۱، سپیده دم فانوس ۸۱، از جاکاز تا تاتاکارتاز ۸۵، گزارش حقوق بشر در تونس ۹۲، و چند مجموعه شعر و داستان.

دسوقی، صلاح: کارمند مصری، ت. ۱۹۲۲ در قاهره. فرماندار سابق قاهره، خدمت در وزارت امور خارجه مصر با مرتبه سفیری، ع. موسسه بین المللی مطالعات استراتژیک در انگلستان، رئیس هتل های زنجیره ای سینا (مصر)، دریافت تعدادی نشانهای ملی و بین المللی.

دشتی، علی: نویسنده، سیاستمدار و دیپلمات ایرانی، ت. مارس ۱۸۹۵ در شهر «کربلا» (عراق)، تج. مذهبی در عراق (کربلا، و از جمله شاگردان حاج سید حسین فشارکی، و حاج شیخ عبدالکریم یزدی).

تاسیس روزنامه انتقادی، ادبی، اجتماعی و سیاسی «شفق سرخ» در تهران مارس ۲۲ (همزمان با به قدرت رسیدن رضا شاه)، نم. مجلس شورای ملی در دوره های پنجم تا چهاردهم مجلس ژوئیه ۲۳- مارس ۴۶، انجام فعالیت های روزنامه نگاری و نویسندگی ۲۲-، رئیس اداره سانسور مطبوعات (ملقب به راهنمای نامه نگاری) وابسته به شهربانی کل کشور (سایر همکاران وی در آن اداره: عبدالرحمن فرامرزی، علی اصغر شمیم، ابوالقاسم پاینده) مارس ۳۸-، بازداشت موقت به دستور رئیس دولت وقت (احمد قوام، قوام السلطنه) در دوران حکومت

نظامی ماه مه ۴۶، سفیر ایران در مصر دسامبر ۴۸- ماه مه ۵۱، وزیر مشاور در کابینه اول حسین علاء ۵۱ سناتور انتخابی از تهران مارس ۵۴، سفیر ایران در لبنان فوریه ۶۳- دسامبر ۶۳، سناتور انتصابی (از سوی شاه) ۶۳، علی دشتی از نظر سیاسی نقش مهمی در به قدرت رسیدن سلسله پهلوی و ادامه حکومت آنان داشته است.

آثار: ترجمه آنگلوساکسون (تالیف ادمون) ۲۲، ترجمه نوامیس روحیه تطور ملل (تالیف گوستاو لوبون) ۲۲، ایام محبس (مجموعه یادداشت‌های ایام زندان وی) ۲۴، ترجمه اعتماد به نفس (نوشته سموئیل اسمایلز) ۲۶، فتنه (مجموعه یازده داستان) چ ۲: ۲۳، جادو (مجموعه سه داستان) چ ۲: ۵۴، هندو (مجموعه سه داستان) ۵۴، سایه (منتخبی از مقاله‌های غیر سیاسی) ۴۶، سیری در دیوان شمس تبریزی، شاعری دیر آشنا (خاقانی شیروانی)، دمی با خیام ۶۵ (ترجمه متن به انگلیسی توسط «ال. بی. الول ساتن» و انتشار در سال ۱۹۷۱ در لندن)، قلمرو سعدی مارس ۶۰، نقشی از حافظ فوریه ۵۷، پنجاه و پنج ۷۵، و آثار و مقاله‌های دیگر.

دگاک، نصوح: ل. حقوق، مدیر مالی سوری، ت. ۱۹۱۶ در دمشق، تج. دا. دمشق.

رئیس اداره تجارت خارجی در وزارت اقتصاد ۴۷- ۵۰، مدیر کل تجارت وزارت اقتصاد ۵۰- ۵۱، مدیر کل امور اقتصادی ۵۱- ۵۹، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل بانک صنعتی ۵۹- ۶۲، دبیر کل وزارت کار و امور اجتماعی ۶۲- ۶۳، رئیس هیات مدیره پول و اعتبار ۷۱- ۷۸، رئیس کل بانک مرکزی سوریه ۷۱- ۷۸، رئیس کل موقت صندوق بین المللی پول و صندوق عرب برای توسعه اقتصادی و اجتماعی، ع. هیات مدیره بانک عرب- اروپا.

دمیرل، سلیمان: ل. مهندسی هیدرولیک، مهندس و سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۲۴ در ایالت «اسپارتا»، تج. دا. فنی استانبول.

مهندس فارغ التحصیل و سپس اشتغال به فعالیتهای مهندسی در آمریکا ۴۹- ۵۱ و ۵۴- ۵۵، همکاری با مدیر کل مطالعات انرژی الکتریک در آنکارا ۵۰- ۵۲، مسئولیت اجرای

تعدادی طرح‌های هیدروالکتریک ۵۲- ۴۵، رئیس اداره سدها، مدیر کل امور کنترل آبها ۵۴- ۵۵، دریافت اولین بورس ویژه مطالعاتی «آیزنهاور» در کشور آمریکا ۵۵، مدیر اداره دولتی هیدروالکتریک ۵۵- ۶۰، مدرس مهندسی در دا. فنی خاورمیانه ۶۰- ۶۴، اشتغال به فعالیتهای خصوصی ۶۱- ۶۵ (به عنوان مشاور شرکت موریسون نادسن)، رئیس حزب عدالت ۶۴- ۸۱، رئیس حزب راه مستقیم ۸۷-، معاون نخست وزیر فوریه- اکتبر ۶۵، نخست وزیر در سه دوره اکتبر ۶۵- ۷۱ (استعفا)، و نیز ۷۵- ژوئن ۷۷، و ژوئیه- دسامبر ۷۷، و نوامبر ۷۹- سپتامبر ۸۰، و نوامبر ۹۱- ماه مه ۹۳ (برای هفتمین دوره)، بازداشت پس از کودتای سپتامبر ۱۹۸۰ ژنرال «کنعان اورن» (و پیرو آن انحلال همه احزاب سیاسی)، آزادی از زندان اکتبر ۸۰، بازداشت مجدد در دوران حکومت ژنرال کنعان اورن ژوئن- سپتامبر ۸۳، آزادی از زندان سپتامبر ۸۳، رئیس جمهوری ترکیه ۱۶ ماه مه ۹۳- ۱۶ ماه مه ۲۰۰۰ (جانشین وی: احمد نجات سزر).

آثار: هدف بزرگ دمیرل: به سوی یک قرار داد اجتماعی جدید ۷۴، ترکیه بزرگ ۷۵، قانون اساسی و اداره کشور ۷۷.

دنکاش، رئوف: حقوقدان قبرسی، ت. ۲۷ ژانویه ۱۹۲۴، تج. مو. لینکلن در لندن.

مترجم دادگاه، کارمند دادگاه و معلم تا سال ۴۳، وکیل دادگستری ۴۷، انجام وکالت حقوقی در نیکوزیا ۴۷- ۴۹، ع. مجلس مشورتی تحت نظر حکومت استعماری قبرس (انگلستان) ۴۸، همچنین ع. کمیته امور ترک ها ۴۸- ۴۹، مشاور و وکیل در اداره دادستانی ۴۹- ۵۳، مشاور و وکیل ارشد در اداره مذکور ۵۳- ۵۶، مشاور حقوقی دولت ۵۶- ۵۷، ریاست فدراسیون انجمن های ترک- قبرسی ۵۷- ۶۰، ع. هیات ترک- قبرسی کنفرانس استقلال قبرس در لندن ۵۹، نم. اعزامی به کنفرانس ابعاد نظامی قرار داد پایه گذاری ۵۹، رئیس هیات ترک- قبرسی کمیته قانون گذاری ۵۹- ۶۰، رئیس شورای حکومت منطقه ای ترک ها ۶۰- ۶۳ و ۶۸- ۷۳، رئیس هیات اعزامی به کنفرانس قبرس در لندن ۶۳، ضمناً شرکت در جلسه شورای امنیت سازمان ملل ۶۴، اعلام منع بازگشت به قبرس از سوی هیات حاکمه یونانیهای قبرسی ۶۴، تبعید به ترکیه ۶۴- ۶۷، بازداشت شدن پس از بازگشت مخفیانه به قبرس ۶۷، تبعید به ترکیه ۶۷- ۶۸،

معاون رئیس جمهوری هیات حاکمه کشور ترک - قبرسی ۶۸-۷۳، رئیس جمهوری ۷۳-۷۵، سخنگوی رسمی هیات ترک - قبرسی در مذاکرات بین المللی ۶۸-۷۶، معاون رئیس جمهوری قبرس ۷۳-، انتصاب به عنوان رئیس جمهوری کشور فدرال ترک- قبرس ۷۵-۸۳، رئیس جمهوری «جمهوری ترک قبرس شمالی» نوامبر ۸۳-۹۵، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری بخش ترک نشین شمال قبرس آوریل ۹۵-۲۰۰۰، انتخاب مجدد (دوره سوم انتخابی) در سمت قبلی ۲۴ آوریل ۲۰۰۰-.

آثار: رازهای خوشبختی ۴۳، جهنم بدون آتش ۴۴، راهنمای مسائل جنایی ۵۵، پنج دقیقه به دوازده ۶۶، طرح «آکریتاس» ۷۲، گفتگمانی کوتاه راجع به قبرس ۷۲، مسئله قبرس ۷۳، گفتگمانی با جوان ۸۱، مثلث قبرس ۸۲.

دوایی فر، پرویز: ل. زبان و ادبیات انگلیسی، منتقد سینما و نویسنده ایرانی، ت.ج. دا. تهران.

شروع فعالیت های روزنامه نگاری و همکاری با هفته نامه «روشنفکر» ۵۱، همکاری مطبوعاتی و نگارش مقاله در هفته نامه های «ستاره سینما»، «فردوسی»، «زن روز» (ویژه بانوان)، «بامشاد» و «سپید و سیاه»: دبیر اجرایی «فستیوال بین المللی فیلمهای کودکان و نوجوانان تهران» از سوی: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ۷۱-۷۳، مهاجرت به کشور چکسلواکی ۷۵، داور فستیوال جهانی فیلم «کارلسوی واری» (چکسلواکی) ۷۶. دوایی فر یکی از منتقدان معروف ایرانی سینما به شمار می آید، به ویژه نوشته های نقد گونه و تلاشهایش برای معرفی آثار «آلفرد هیچکاک» به بینندگان سینمای ایران قابل توجه است.

آثار: کتابها: فرهنگ اصلاحات سینما ۸۵، باغ داستان های کوتاه ۸۱، سناریوها: پروانه (کارگردان: الخاص، ساخته ۶۴، نمایش ۶۸)، هنگامه (خاجیکیان، ۶۸). کارگردانی فیلم: *Cock - a - doodle - do* (در چکسلواکی، ۸۵).

دوالیبی، معروف: استاد و حقوقدان سوری، ت. ۱۹۰۷، ت.ج. در حلب، دمشق، و دانشگاه پاریس (فرانسه). قاضی دادگاه استیناف حلب ۳۵-۳۹، استاد حقوق در دن. حقوق دا. دمشق ۴۷، وزیر اقتصاد ملی ۴۹-۵۰، رئیس

کانون وکلای سوریه ۵۱، نخست وزیر و وزیر دفاع ۵۱، وزیر دفاع ملی ۵۴، نخست وزیر ۶۱-۶۲، ع. شورای اداری کنگره جهانی مسلمانان ۶۵، زندگی در عربستان سعودی ۶۶.

آثار: قضاوت و داوری بر مبنای حقوق اسلامی ۴۱، مقدمه ای بر حقوق رومی ۴۷، مقدمه ای بر علم منابع حقوق اسلامی ۴۹، خلاصه حقوق رومی (ج۲)، تاریخ عمومی علم حقوق ۶۱.

الدوری. عزت ابراهیم خلیل ← ابراهیم، عزت خلیل
الدوری

دوستروفسکی، اسرائیل: د.ک. شیمی، دانشمند اتمی اسرائیلی، ت. ۱۹۱۸ در اودسا (اتحاد جماهیر شوروی)، ت.ج. دانشگاه کا. لندن.

انجام پژوهشهای علمی در دا. کالج لندن ۴۰-۴۳، مدرس شیمی در دا. کا. ویلز شمالی ۴۳-۴۸، عضو وابسته مو. علوم وایزمن ۴۸، رئیس واحد پژوهشهای ایزوتوپ مو. وایزمن ۴۸-۶۵، ع. کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل و مدیر اول پژوهشی ۵۳-۵۷، رئیس شورای ملی پژوهش و توسعه ۵۹-۶۱، دانشمند ارشد آزمایشگاه ملی «بروک هاو» در آمریکا ۶۱-۶۴، مدیر کل کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل ۶۵-۷۱، معاون مو. وایزمن ۷۱-۷۳، رئیس مو. ۷۳-۷۵، وزیر دفاع اسرائیل ۷۵-۷۶، دریافت مدال از انگلستان ۴۴، دریافت جایزه وایزمن از اسرائیل ۵۲، دریافت درجه د.ک. افتخاری از دا. تل آویو ۷۳.

دوشالت، آموس: د.ک. علوم (فیزیک)، فیزیک دان اسرائیلی، ت. ۲۹ سپتامبر ۱۹۲۶، ت.ج. دا. عبری بیت المقدس، و موسسه تکنولوژی فدراسیون سوییس (زوریخ).

دستیار پژوهشی در دا. پرینستون ۵۲، دستیار پژوهشی در موسسه تکنولوژی ماساچوست ۵۳، رئیس گروه فیزیک هسته ای موسسه وایزمن در اسرائیل ۵۴-۶۴، رئیس کت. علمی و مدیر اداری موسسه وایزمن ۶۱، مدیر امور علمی موسسه مذکور ۶۱-۶۳، ع. کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل ۵۵-۵۷، رئیس اج. فیزیک اسرائیل ۵۷، ع. آکادمی علوم تجربی و علوم انسانی اسرائیل ۶۲.

آثار: انتشار گزارشهای علمی متعدد پیرامون فیزیک

هسته ای.

دوگارانگ، (اینوک) مدینگ : سیاستمدار سودانی،

ت. اول ژانویه ۱۹۳۴ در کنگور، تج. کا. علوم و تکنولوژی
منچستر انگلستان، مو، آموزشی دانشگاه لندن.

ع. «نهضت ملی جنوب» ۵۶، مشارکت در پایه گذاری
«اتحادیه ملی آفریقایی سودان» در منچستر انگلستان ۶۳،
ویرایشگر نشریه «صدای جنوب سودان» منتشره در منچستر
انگلستان ۶۳، مدیر چاپخانه در شهر «ملکال» سودان ۶۳،
ویرایشگر نشریه «نور» ۶۳-۶۵، دستیار مدیر تولید در چاپخانه
هیلاسلاسی در اتیوپی ۶۵-۶۷، مطالعه و سپس تدریس در مرکز
ادبیات آفریقا در زامبیا (کیئوه) ۶۷-۶۹، مشارکت در پایه گذاری
«انجمن جنوب سودان» در لندن و سپس مدیر مرکز مذکور،
ویرایشگر نشریه «پرده سبز» در لندن ۷۰-۷۲، سخنگوی خارجی
«نهضت آزادی بخش جنوب سودان» مارس ۷۰-۷۲، ع. شورای
عالی اجرایی منطقه جنوب؛ وزیر اطلاعات، فرهنگ، جوانان و
ورزش، جهانگردی و حیات وحش، خدمات اجتماعی آوریل ۷۲-
۷۳؛ وزیر توسعه و تعاونیهای روستایی ۷۳-۷۵، وزیر منطقه ای
اطلاعات و فرهنگ ۷۵-۷۷، وزیر منطقه ای جوانان و ورزش
ژوئیه ۷۵-۷۶، ع. مجلس خلق منطقه ای از شهر «بور»، ع.
کمیته مرکزی اتحادیه سوسیالیست سودان، دریافت مدال درجه
اول دونیل صلح.

دولت آبادی. محمود د. متوسطه، نویسنده و داستان

نویس ایرانی، ت. ۱۹۴۰ در دولت آباد شهر سبزوار (استان
خراسان)، تج. در ایران (دوره متوسطه و بازیگری).

کارگر غیر ماهر، مهاجرت به تهران؛ انجام فعالیت های
مختلف شغلی نظیر: ویزیتور تبلیغات، تلفن چی، سولفور و مامور
کنترل (بلیط) تاتر؛ شروع نویسندگی ۵۸-، گذراندن دوره
بازیگری ۵۹-۶۰، بازی در تعدادی نمایشنامه و تاتر، شروع
فعالیت های نویسندگی و نگارش اولین داستان خود در نشریه
«آناهیتا»، بازی در فیلم «گاو» (به کارگردانی داریوش مهرجویی)
۶۹، اشتغال در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ۷۴،
انتشار کتاب داستان «کلیدر» در ۱۰ جلد و مطرح شدن به عنوان
یکی از داستان نویسان معتبر معاصر ایران، شرکت در برنامه
مبادله فرهنگی با هنرمندان هلندی (نوامبر ۱۹۸۹).

آئسار : نمایشنامه ها : کوره راه ۷۰، ققنوس ۸۲.

داستان ها : سفر ۶۹، لایه های بیابانی ۶۸، آوسنه بابا سبحان
۶۸، گاواره بان ۷۱، عقیل - عقیل ۷۴، مرد و باشیرو ۷۳، روز و
شب یوسف ۷۵، از خم چمبر ۷۷، مکان اشغال نشده سولوچ ۷۹،
کلیدر (ج ۱- ۲: ۷۸، ج ۳: ۸۰، ج ۵- ۱۰: ۸۴) گزل
خوشبختی من (داستان کوتاه) ۸۸، روزگار سپری شده مردم
سالخورده (ج)، کارنامه سپنج (مجموعه داستانهای از ته شب تا
دیدار بلوچ)، و دو کتاب درباره مسائل ادبی و چند نمایشنامه
دیگر.

دونتاس، میهالیس : دیپلمات یونانی، ت. ۱۹۳۲ در

آتن، تج. دا. آتن در یونان.

ورود به خدمت دیپلماتیک ۵۸، مسئول میز قبرس و
ترکیه در وزارت امور خارجه یونان ۵۸-۶۰، کنسول در تورنتو
کانادا ۶۰-۶۳، دبیر اول در سفارت یونان در نیکوزیا (قبرس)
۶۳-۶۶، دبیر اول در واشنگتن دی. سی. ۶۶-۶۹، رایزن در
نیکوزیا ۶۹-۷۱، رایزن هیات نمایندگی دائمی یونان در سازمان
ناتو ۷۱-۷۳، رئیس هیات نمایندگی یونان در مذاکرات مربوط به
«کاهش دو جانبه و متوازن نیروها» در وین ۷۳-۷۴، مشاور
سیاسی کنستانتین کار امانلیس نخست وزیر یونان اوت ۷۴، سفیر
در قبرس اوت ۷۴-۷۸، شرکت در مذاکرات دو جانبه یونان -
ترکیه ۵۹، ع. هیات نمایندگی یونان در مجمع عمومی
سازمان ملل ۶۰-۶۶، دریافت نشان فونیکس (ققنوس) بزرگ،
نشان مزار مقدس، نشان شایستگی (مصر).

دویراماسی. احسان : دک. پزشکی، پزشک و

دانشگاهی ترک، ت. ۳ آوریل ۱۹۱۵، تج. داهای. استانبول،
هاروارد، و واشنگتن.

استادیار بیماریهای کودکان در دا. آنکارا ۴۹-۵۴، استاد
بهداشت کودکان و رئیس بخش ۵۵-۶۳، مدیر مو. بهداشت
کودکان در آنکارا ۵۸-۶۳، استاد بیماریهای کودکان و رئیس
بخش در دانشکده پزشکی «هاسه تپ» ۶۳-، رئیس دن. ژوئن
۶۳-نوامبر ۶۳، رئیس دا. آنکارا ۶۳-۶۵، رئیس مرکز علمی
«هاسه تپ» در آنکارا ۶۵-۶۷، رئیس مرکز پزشکی کودکان
موسسه «هاسه تپ» ۷۵-، ع. هیات اجرایی سازمان یونیسف ۶۰-.

۷۵، رئیس سازمان یونیسف ۶۸-۷۰، رئیس هیات امناء دا. فنی خاورمیانه ۶۵-۶۷، رئیس دا. «هاسه تپ» ۶۷-۷۵، در حال حاضر ریاست افتخاری دا. مذکور، رئیس انجمن بین المللی بیماریهای کودکان ۶۸-۷۷، مدیر اجرایی اج. مذکور ۷۷-، ع. کمیته دائمی کنفرانس دائمی روسا و معاونان داها. اروپایی ۶۹-، رئیس شورای روسای داها. ترکیه ۷۵-، ع. مرکز بین المللی کودکان (پاریس) ۷۰-، ع. کا. سلطنتی پزشکان (لندن) ۷۱-، ع. آکا. ملی پزشکی (فرانسه) ۷۳-، و نیز ع. افتخاری بسیاری از انجمن های خارجی بیماریهای کودکان، دریافت دک. افتخاری از داها. نبراسکا و گلاسکو، نیس، دک. افتخاری علوم از دا. بغداد و آناتولی، دریافت جایزه بخاطر انجام خدمات برجسته (پژوهشهای فنی و علمی) ۷۸، دریافت نشان شوالیه لژیون دونور ۷۳، و تعدادی نشان های دیگر از کشورهای خارجی.

آثار: «راهنمای مادران در مراقبت کودکان» ۸ چاپ ۵۲-۷۴، «مراقبت از کودکان زودرس» ۵۴، «مراقبت از مادر و کودک» ۶۷، و تعدادی دیگر کتاب و تک نگار ها و مقاله ها راجع به بهداشت و بیماریهای کودکان.

دهخدا، علی اکبر: د. علوم سیاسی؛ پژوهشگر، واژه شناس و نویسنده ایرانی، ت. حدود ۱۸۸۰ در تهران، تح. تحصیلات قدیمی، و مدرسه علوم سیاسی تهران.

خدمت در سفارت ایران در کشورهای بالکان و زندگی در اروپا و از جمله شهر «وین» (اتریش) به مدت ۲/۵ سال ۱۹۰۴-۱۹۰۶، بازگشت به ایران مقارن با آغاز نهضت مشروطه خواهی در کشور و پیوستن به جمع آزادیخواهان ۱۹۰۶، همکاری با «میرزا جهانگیر خان شیرازی» و «میرزا قاسم خان تبریزی» در انتشار روزنامه «صور اسرافیل» و نگارش ستون فکاهی آن با نام «چرند و پرند» با امضای «دخو» ۱۹۰۸،

پس از بسته شدن مجلس شورای ملی (۲۸ ژوئن ۱۹۰۸ به دست محمد علی شاه قاجار) تبعید به استانبول، سپس عزیمت به پاریس (در آنجا با علامه محمد قزوینی معاشر بود) و بعداً به سویس ۱۹۰۸-، انتشار مجدد روزنامه «صور اسرافیل» (تنها تا سه شماره) در شهر «ایوردون» سوییس (با کمک مالی میرزا ابوالحسن خان پیرنیا، «معاوض السلطنه»)، عزیمت از سویس به عثمانی (ترکیه) و زندگی در استانبول و پیوستن به

«اج. سعادت» ایرانیان (در استانبول)، بعداً همکاری در انتشار روزنامه هفتگی «سروش» (ارگان اج. سعادت) و نگارش مقاله در آن (۱۴ شماره منتشر شد) ۱۹۱۰؛ پس از فتح تهران و خلع محمد علی شاه (ژوئیه ۱۹۰۹) و اعاده اصول مشروطیت، از تهران و کرمان به نمایندگی مجلس شورای ملی (دوره دوم) انتخاب شد و بنا به درخواست سران مشروطه از عثمانی به ایران بازگشت و به مجلس شورای ملی رفت - ۱۴؛ در دوران ج. ج. ۱۰. در حدود ۲۸ ماه تا پایان جنگ در یکی از قراء چهار محال بختیاری منزوی بود ۱۴-۱۸، سپس بازگشت به تهران (پس از پایان جنگ) و کناره گیری از فعالیت های سیاسی و شروع فعالیت های علمی و فرهنگی و پژوهش و مطالعه و تالیف تا پایان عمر از جمله: رئیس دفتر وزارت فرهنگ، رئیس اداره تفتیش (بازرسی) وزارت دادگستری، رئیس مدرسه علوم سیاسی تهران، و بعد از تبدیل مدرسه علوم سیاسی به «دانشکده حقوق و علوم سیاسی» رئیس آن دانشکده (تا سه چهار روز پس از رخداد های شهریور ۱۳۲۰ ش. و کناره گیری رضا شاه از قدرت) - سپتامبر ۴۱، اقدام به مهمترین و ارزنده ترین کار فرهنگی - علمی خود یعنی تدوین «لغت نامه دهخدا» از پیش از کودتای ۱۲۹۹ ش. (رضا خان) به مدت حدود ۴۰ سال مداوم و تهیه و تنظیم حدود سه تا چهار میلیون فیش (برگه) اطلاعاتی برای تدوین لغت نامه یاد شده ۱۵- ۵۶، فوت در تهران ۲۶ فوریه ۵۶ (روز دوشنبه ۷ اسفند ماه ۱۳۳۴ ش. و در گورستان ابن بابویه در تهران خاکسپاری شد).

آثار: مقالات چرند و پرند (منتشره در روزنامه صور اسرافیل، ۳۲ شماره در تهران و ۳ شماره در سوییس)، روزنامه هفتگی سروش (۱۴ شماره در استانبول) ۱۰، حواشی و ملاحظات بر دیوان ناصر خسرو و رسائل منضم بدان ۲۵، امثال و حکم (ج ۴) ۲۹-۳۱، اصلاحات دیوان سید حسن غزنوی (تصحیح مدرس رضوی) ۴۹، شرح حال و آثار ابوریحان بیرونی ۴۵، لغت نامه دهخدا (دائرة المعارف فارسی) در ۲۲۲ جزء ۴۶- ۸۱، مجموعه اشعار دهخدا (به اهتمام دکتر محمد معین) ۵۵.

ضمناً: ترجمه عظمت و انحطاط رومیان، ترجمه روح القوانین (منتسکیو)، فرهنگ فرانسه به فارسی، تصحیح یوسف و زلیخا، تصحیح دیوان حافظ، تصحیح دیوان منوچهری، پندها و کلمات قصار، که هیچیک از آنها چاپ و منتشر نشده است.

دیمچکی، ندیم: ف. ل. اجتماعی، دیپلمات لبنانی، ت. ۵ دسامبر ۱۹۱۹، تج. دا. آمریکایی بیروت.

مدیر کل وزارت اقتصاد ملی ۴۳-۴۴، ع. هیات لبنانی کمیته مشترک سوریه و لبنان ۴۲-۴۴، کنسول در سفارت لبنان در لندن ۴۴-۴۹، سرکنسول در اتاوا (کانادا) ۴۹-۵۱، مدیر اداره امور اقتصادی و اجتماعی وزارت امور خارجه ۵۱-۵۲، کاردار سیاسی در قاهره ۵۲، کاردار و وزیر مختار ۵۳-۵۵، وزیر مختار در سوییس ۵۵-۵۷، سفیر در ایالات متحده آمریکا ۵۸-۶۲، مدیر کل امور اقتصادی در وزارت امور خارجه ۶۲-۶۶، سفیر در انگلستان ۶۶-۷۸، شیخ السفراء هیأت دیپلماتیک ۷۷-۷۸، سفیر سیار و مشاور ویژه امور خارجی وزیر امور خارجه و نخست وزیر ۷۹، مشاور افتخاری فدراسیون اتاق های تجارت و صنعت عرب ۸۰، ع. هیات مدیره و مشاور بانک اعتبارات اتحادیه ملی خلق ۸۵، ع. اتحادیه ملکی و مالی لبنان ۸۵، ع. گروه مالی بین المللی استرلینگ ۸۵، ع. افتخاری و درجه اول نشان سلطنتی ویکتوریا (انگلستان) ۷۸، دریافت نشان درخت سدر لبنان، نشان لیاقت سوریه، نشان لیاقت تونس، نشان فُنیکس (قنوس) یونان، نشان اسماعیل از مصر، و غیره.

دهلوی، حسین: موسیقیدان ایرانی، ت. ۱۹۲۷ در تهران، تج. فارغ التحصیل موسیقی از هنرستان ملی موسیقی تهران.

تحصیل موسیقی نزد استادانی نظیر ابوالحسن صبا و حسین ناصری، گذراندن دوره موسیقی نزد استاد مدعو «توماس کریستین دیوید» (از اساتید آکا. وین)، شروع همکاری و خدمت در وزارت دارایی ۳۹، انتقال به اداره (امور عمومی) هنرهای زیبا ۵۹، رهبری «ارکستر صبا» به مدت ۱۱ سال و برگزاری کنسرت های متعدد در کشورهای گوناگون، پس از تاسیس «تالار رودکی» ارکستر مذکور به سازمان یاد شده منتقل شد و نام «ارکستر ایران» گرفت ۶۸، مدیر هنرستان ملی موسیقی ۶۲-۷۱، ع. شورای موسیقی اداره هنرهای زیبای وزارت فرهنگ و هنر ۶۲، گذراندن دوره های ویژه موسیقی در آلمان غربی و اتریش ۷۱، پس از بازگشت به ایران، معاون دفتر هنرهای «اداره آموزش کارشناسان موسیقی» تا زمان بازنشستگی در سال ۷۹، ادامه تدوین و انتشار کارهای موسیقی پس از انقلاب اسلامی ایران ۷۹- تا کنون.

آثار: تعداد زیادی آثار موسیقی از جمله: سبکیال در آهنگ «شور» برای ارکستر ۷۵، کوارتت مضرب در دستگاه اصفهان ۷۷، سوئیت بیژن و منیژه برای ارکستر ۸۴، آهنگ فانتزی برای گروه تمبور و ارکستر ۸۵، شوشتری برای ویولن و ارکستر ۸۶، آهنگساز فیلم مستند باد صبا (کارگردان: آلبرت موریس ۷۱).

دبیا (پهلوی)، فرح: ملکه سابق ایران (همسر محمد رضا پهلوی، شاه سابق ایران)، ت. ۱۴ اکتبر ۱۹۳۸، تج. مدرسه ایتالیایی، مدرسه ژاندارک و مدرسه رازی در تهران، و دانشکده ویژه معماری در پاریس.

ازدواج با محمد رضا شاه در تاریخ ۲۱ دسامبر ۵۹، تولد رضا (ولیعهد شاه) ۳۱ اکتبر ۶۰، تولد فرحناز ۱۲ مارس ۶۳، تولد علیرضا ۲۸ آوریل ۶۶، تولد لیلا ۲۷ مارس ۷۰؛ سرپرست، ریاست عالییه و یا حامی حدود ۳۷ سازمان گوناگون آموزشی، بهداشتی و فرهنگی ایران از جمله: موسسه خیریه فرح پهلوی (ویژه اداره امور و نگهداری یتیمان)، بنیاد فرهنگ ایران، آکادمی هنرهای زیبای فرانسه (اج. خارجی) و غیره.

ذ

شرکت در جلسات متعدد اتحادیه عرب، در حال حاضر بازنشسته، دریافت نشان شایستگی از جمهوری عربی مصر، از جمهوری فدرال آلمان، از پادشاهی عربستان سعودی، دریافت نشان های دیگر از آلمان، و پادشاهی مراکش.

ذکی، بدوی: دک. علوم اقتصادی، آموزگار مصری، ت. ۳۰ آوریل ۱۹۱۰ در مصر، تج. مو. عالی خدمات اجتماعی اسکندریه، مرکز مطالعات اقتصادی و مالیه اجتماعی فرانسه، و دا. پاریس.

بازرس کار در وزارت کار مصر، مدیر مرکز مشاوره مدیریت در اسکندریه، مشاور روابط کارگری، اس. مطالعات اجتماعی در «مو. ملی مدیریت عالی»، و مو. عالی خدمات اجتماعی، و مو. «علوم اداری» اسکندریه، اس. علوم اجتماعی (جامعه شناسی صنعتی و توسعه اجتماعی) در دانشکده هنرهای دانشگاه اسکندریه، مشاور مسائل کارگری و اجتماعی در اتحادیه عرب، رئیس سابق اج. روتاری بین المللی اسکندریه، ع. اج. اقتصادسیاسی مصر، ع. مو. مدیریت بازرگانی مصر، ع. «اج. رفاه صنعتی» لندن، ع. مکاتبه ای کتابخانه مدرسه روابط صنعتی

ذاکری، یحیی مکی: ل. علوم، ف. ل. علوم، و دک. کشاورزی و خاک شناسی، استاد دانشگاه سعودی، ت. ۱۹۱۴. دستیار استاد در دا. ملک سعود ۶۵، استادیار در دا. ملک سعود ۷۷، رئیس دانشکده کشاورزی و علوم غذایی ۸۰، ع. شورای دا. ملک فیصل، ع. اج. زیست شناسی سعودی، ع. اج. آمریکایی خاک شناسی (کشاورزی)، شرکت در تعداد زیادی کنفرانسهای مربوط به رشته علمی مورد فعالیت، مشاور تعداد زیادی طرح های کشاورزی.

آثار: چندین گزارش پژوهشی راجع به فیزیولوژی گیاهی.

ذکری، جواد مصطفی: دیپلمات سابق سعودی، ت. ۱۹۱۱ در تریپولی، تج. دیپلم عالی بازرگانی (اقتصاد و مالیه عمومی) از دا. قاهره.

رایزن سفارت سعودی در قاهره، وزیر مختار سفارت سعودی در قاهره، وزیر مختار سفارت سعودی در جمهوری فدرال آلمان؛ سفیر در سوئد، نروژ و دانمارک، سفیر در مراکش، سفیر در سوییس، ع. افتخاری تعدادی از انجمن های عربی و خارجی،

بازرگانی مصر ۷۵-، ع. شورای بازرگانی ایالات متحده آمریکا ۷۵-.

ذکی، دکتر محمد صبری: دک. پزشکی، سیاستمدار مصری، تح. دن. پزشکی دا. قاهره.

خدمت در ارتش مصر به عنوان افسر پزشک ۴۷، مدیر کل خدمات پزشکی کارخانه های نظامی، رئیس دفتر و دبیر در وزارت بهداشتی به عنوان مسئول اداره درمان پزشکی و پیگیری امور مجلس خلق مصر، مشارکت در مراحل مقدماتی و تدارکاتی جنگ اکتبر ۷۳ بین مصر و اسرائیل به عنوان نم. وزارت بهداشت، سرپرست و ناظر واحد پزشکی هیات مدیره بیمه، رئیس هیات مدیره «مدیریت بیمه درمان» ۷۴، تامین و تدارک درمانگاههای مجهز و جامع پزشکی به عنوان مدیر اجرایی آنها، انتصاب به عنوان رئیس کل هیات عامل سد آسوان ماه مه ۸۱، وزیر بهداشتی ۸۲.

ذکی، سید علی: ل. علوم، ف. ل. اقتصاد روستایی، ف. ل. اقتصاد، دک. اقتصاد کشاورزی، اقتصاددان و وزیر سابق سودانی، ت. ۱۹۴۴ در «براه سودان»، تح. دا. خارطوم سودان، دا. ایالتی میشیگان در آمریکا.

مدیر برنامه ریزی کشاورزی ۷۰، جانشین معاون وزیر برنامه ریزی ۸۰، معاون وزیر برنامه ریزی ۸۳، مدیر اجرایی بانک توسعه اسلامی ۸۹، وزیر دارایی و برنامه ریزی اقتصادی سودان ۸۹.

ذکی، شکری صالح: سیاستمدار سابق عراقی، ت. در عراق، تح. متوسطه و عالی.

وزیر بازرگانی ۶۳، سفیر در مصر ۶۳-۶۴، وزیر آموزش و پرورش ۶۴-۶۵، ع. فرماندهی متحد سیاسی مصر-عراق در سال ۶۴، وزیر اقتصاد، وزیر دارایی و نفت در کابینه عبدالرحمن البزاز ۶۵.

ذکی، عبدالرحمن محمد: ل. حقوق، ف. ل. حقوق، حقوقدان سودانی، ت. ۱۹۳۹ در «دلگو»، تح. در لندن (انگلستان).

دستیار حقوقی دفتر دادستانی کل ۶۲-۶۴، دستیار

و کارگری ایالتی نیویورک در «ایناکا»، دریافت جایزه رهبری از دولت آمریکا ۵۳، شرکت در تعداد زیادی کنفرانسهای ملی و بین المللی راجع به مسائل اجتماعی و کارگری در خلال ۲۰ سال گذشته.

آثار: (به زبان عربی): حقوق کار در مصر ۴۳-۵۳، اصول خدمات اجتماعی ۴۷، خدمات رفاهی برای کارگران ۵۸، حقوق کار در کشورهای عربی و معیارهای بین المللی کار ۶۸، روابط کارگری ۶۸، (به زبان فرانسه): حقوق کار در مصر ۴۲، ۴۶، ۵۱ مسائل کارگری و سازمانهای کارگری در مصر، حقوق کار در خاورمیانه ۴۸، مجموعه قانون کار ۵۵.

ذکی، حسن عباس: ل. اقتصاد، مطالعات عالی اقتصاد، سیاستمدار و اقتصاددان مصری، ت. ۲ ژانویه ۱۹۱۷ در پورت سعید، تح. دا. قاهره، دا. آمریکا (واشنگتن).

نم. دولت در بورس سهام اسکندریه، دبیر بازرگانی در سفارت مصر ۵۳، مدیر کل اداره نظارت ارز ۵۵، وزیر خزانه داری ۵۸، وزیر اقتصاد و تدارکات ۶۱، وزیر اقتصاد و تجارت ۶۶-۷۱، مشاور اقتصادی حاکم امارات عربی متحده، ع. هیات مدیره صندوق ابوظبی برای توسعه اقتصادی عرب، ع. هیات مدیره شرکت ملی نفت ابوظبی (ادناک)، ع. هیات مدیره سازمان سرمایه گذاری ابوظبی، رئیس شرکت بین المللی عرب در امور هتلداری، معاون رئیس هیات مدیره بانک بین المللی عرب در مصر، در حال حاضر رئیس جامعه بانک بین المللی عرب، دریافت جایزه از مصر، یوگسلاوی، یونان، رومانی، سومالی و ایتالیا.

آثار: تعداد زیادی مقاله درباره مسائل پولی، تجارت بین المللی و سیاستهای تجارت پنبه.

ذکی، حسین محمد: ل. وف. ل. مهندسی، تاجر مصری، ت. ۱۹۱۴ در قاهره، تح. دا. قاهره، دا. «پردیو» (Purdue) در آمریکا.

مدیر فنی شرکت تراکتور سازی و مهندسی ۵۰-۵۴، دبیر کل شرکت مذکور ۵۴-۶۲، مدیر عامل شرکت ۶۲-۶۷، رئیس هیات مدیره شرکت ۶۷-۷۴، رئیس «شرکت سهامی روند جدید» ۶۷-۷۴، شریک و مدیر «شرکت روشهای نوین مدیریت» ۶۷-۷۴، شریک و مدیر شرکت سهامی ولکان ۶۷-۷۴، ع. اج.

شورای حقوقی در دفتر دادستانی کل ۶۴-۶۷، خدمت در
 شورای حقوقی ۶۷-۷۱، وکیل مدافع ۷۲، قاضی استان ۷۲-
 ۷۳، معاون دادستان دیوان کشور ۷۳-۷۴، مشاور حقوقی
 مجلس خلق سودان ۷۴-۷۵، معاون دفتر دادستانی کل ۷۵-
 ۷۶، دادستان کل ۷۶.

ذکی، محمود حسن عبدالغفار: ل. بازرگانی
 (حسابداری)، بانکدار مصری، ت. ۱۹۵۱ در قاهره، تح. دن.
 بازرگانی اسکندریه (دا. اسکندریه).

طی دوره آموزشی در بانک ملی مصر (شعبه اسکندریه)
 ۷۶-۷۷، کارمند حسابداری اداره وام و اعتبارات بانک، معاون و
 مدیر بانک اروپا - عرب ۷۷-۸۲، نم. بانک بین المللی آفریقایی
 - عرب در لندن، مدیر اعتبارات، بازاریابی و در حال حاضر مدیر
 شعبه غربی بانک ۸۲-، ع. ا.ج. بانکداران عرب در لندن، ع. ا.ج.
 صرافان لندن.

رایبن، سپهبد اسحاق: نظامی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. اول مارس ۱۹۲۲ در بیت المقدس، تح. مدرسه کشاورزی «کفار تابور»، و دانشکده ستاد و فرماندهی در انگلستان.

مشارکت در عملیات تهاجم نیروهای متفقین به سوریه در خلال جنگ جهانی دوم و انجام عملیات ویژه نظامی در پشت خطوط دشمن (متحدین) ۴۱، فرماندهی گروه صهیونیستی - تروریستی و زیرزمینی «پالماخ» علیه فلسطینی های ساکن فلسطین ۴۳-۴۸، مشارکت فعال نظامی در جنگ فلسطین (جنگ اول اعراب - اسرائیل، و به قول صهیونیست ها «جنگ استقلال») ۴۸-۴۹، نم. «نیروهای دفاعی اسرائیل» (عنوان ارتش اسرائیل) در مذاکرات آتش بس و انعقاد قرار دادهای پایان جنگ در «رودس» ۴۹، رئیس واحد آموزش ارتش اسرائیل ۵۴-۵۶، رئیس واحد عملیات تاکتیکی و ستاد فرماندهی آن ۵۰-۵۲، فرمانده کل فرماندهی ارتش در شمال کشور ۵۶-۵۹، رئیس بخش پرسنلی ارتش ۵۹-۶۰، معاون ستاد و رئیس شاخه ستاد کل ۶۰-۶۴، رئیس ستاد ارتش اسرائیل ۶۴-۶۸، سفیر در آمریکا ۶۸-۷۳، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ژانویه ۷۴-، وزیر کار مارس - آوریل ۷۴، نخست وزیر (جانشین گلدامایر) ۷۴-

ژوئن ۷۷، ضمناً وزیر ارتباطات ۷۴-۷۵، رهبر حزب کارگر اسرائیل ۷۴-آوریل ۷۷، وزیر دفاع دولت ائتلافی اسرائیل ۸۴-۹۲، نخست وزیر ۹۲-نوامبر ۹۵، ترور توسط یک دانشجوی جوان یهودی راست افراطی (ایبیل) و مخالف روند صلح اعراب و اسرائیل و اجرای فرمول «زمین در قبال صلح» در تاریخ ۴ نوامبر ۱۹۹۵ در تل آویو، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. عبری بیت المقدس ۶۷، و «کالج دراپسی» در آمریکا (Coll. Dropsie) ۶۸، و دا. براندی ۶۸، و دا. «یشیوا» ۶۸، و «کالج مطالعات یهودی» شیکاگو ۶۹، و دا. میامی ۷۰، و «کالج عبری اتحاد» بوستون ۷۱، دریافت جایزه صلح نوبل سال ۱۹۹۴ (۱۰ دسامبر) به اتفاق یاسر عرفات رهبر ساف بخاطر انعقاد قرار داد صلح خاورمیانه.

آثار: خاطرات رایبن ۷۹ (منتشره در بوستون آمریکا به زبان انگلیسی).

راجی. پرویز کامران: ف. ل. اقتصاد، دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۳۶ در تهران، تح. دبیرستان البرز تهران، انگلستان، «ترینیتی هال» دا. کمبریج انگلستان.

خدمت در شرکت ملی نفت ایران ۵۹-۶۲، خدمت در وزارت امور خارجه ۶۳-۶۵، خدمت در دبیر خانه نخست وزیری ۶۵، بعداً دستیار شخصی نخست وزیر، مشاور ویژه نخست وزیر ۷۲-۷۶، سفیر در انگلستان ژوئن ۷۶-۲۶ ژانویه ۷۹. (وی در اواخر دی ماه ۱۳۵۷ ش. طی یک اقدام نمایشی از سوی «میر فندرسکی» وزیر امور خارجه دولت شاپور بختیار به همراه هشت سفیر دیگر از لندن فراخوانده شد.)

آثار : خدمتگزار تخت طاووس (به انگلیسی) ۸۳. (ترجمه به فارسی ۹۵: ج ۱۰).

رادمش. رضا : لیسانس و دک. فیزیک، فارغ التحصیل عالی امور حزبی : فعال سیاسی و رهبر اسبق حزب توده ایران، ت. ۱۹۰۵ در لاهیجان (در یک خانواده ملاک لاهیجانی و از خاندان فتودالی «امیر دیوان»)، تح. متوسطه در دبیرستان دارالفنون تهران، دانشگاه «کان» فرانسه: مدرسه عالی حزبی مسکو، آکادمی عالی علوم اجتماعی مسکو.

در نوجوانی شرکت در «نهضت جنگل» (به رهبری میرزا کوچک خان) به همراه گروه «خالو قربان»، در ایام تحصیلات متوسطه عضویت در «اتحادیه محصلین» (تحت کنترل و اداره چپگراها، و در همین زمان آشنایی بارضا روستا- بعداً یکی از رهبران حزب توده ایران-)، ع. اولین گروه دانشجویان اعزامی به خارج از کشور (شهر کان فرانسه) برای تحصیلات عالی اکتبر ۲۸- حدود ۳۴، در زمان تحصیل در فرانسه دوستی با «منوچهر اقبال» (سیاستمدار ارشد اسبق ایران) و نیز ارتباط نزدیک با ایرج اسکندری (رهبر اسبق حزب توده ایران)- ۳۴، پس از بازگشت به ایران و گذراندن خدمت نظام وظیفه تدریس فیزیک در دانشسرای عالی حدود ۳۶-، بازداشت به همراه «گروه رشتی ها» (از گروه های کمونیستی که بوسیله پلیس رضا شاه دستگیر شدند)، سپس بازداشت و زندانی به همراه گروه «۵۳ نفر» (به رهبری دکتر ارانی) و محکوم به پنج سال زندان ۳۷-۴۱، ع. هیات مؤسس و ع. کمیته مرکزی موقت حزب توده ایران اکتبر ۴۱-، نم. مجلس چهاردهم شورای ملی (ع. جناح حزب توده در مجلس) ۴۳-، مارس ۴۶، مخالف با اعتبار نامه سید ضیاء الدین طباطبایی در مجلس چهاردهم (به همراه دکتر محمد مصدق) مارس ۴۴؛ دبیرکل، دبیر اول و رئیس دفتر سیاسی حزب توده ایران از زمان

کنگره دوم تا پلنوم چهاردهم حزب ماه مه ۴۸-۷۰، پس از واقعه ترور نا فرجام محمد رضا شاه (در ۱۵ بهمن ماه ۱۳۲۷) فرار به شوروی (به اتفاق فریدون کشاورز و احسان طبری) اواخر زمستان ۴۹، ازدواج با خانم «مهرین یزدی» (خواهر دکتر مرتضی یزدی از رهبران حزب توده)، محکوم به اعدام بطور غیابی از سوی دادگاه ویژه فرمانداری نظامی به اتهام فعالیت های کمونیستی (پس از واقعه ترورشاه در دانشگاه تهران) اواسط ماه مه ۴۹، عزیمت از شوروی به آلمان شرقی و سکونت در شهر «لایپزیگ» (انتقال رهبری حزب از شوروی به آلمان شرقی بنا به صلاحدید کمونیست شوروی!) ۵۷-، انجام مسافرتها متعدد به عراق و از جمله ملاقات با صدام حسین در زمانهای گوناگون، عزل از سمت دبیر کلی حزب توده در خلال پلنوم چهاردهم حزب ۷۰، شروع تدریس فیزیک در انستیتوی فیزیک شهر لایپزیگ ۷۰-۸۴، فوت در آلمان شرقی (در سن ۷۸ سالگی) ۱۳ فوریه ۱۹۸۴ (۲۴ بهمن ۱۳۶۲ ش.).

رافائل. اسحاق : ف. ل. دک.، سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۵ ژوئیه ۱۹۱۴، تح. دا. عبری بیت المقدس. مهاجرت به فلسطین ۳۵، ع. هیات اجرایی آژانس یهود و رئیس بخش مهاجرت آژانس ۴۸-۵۴، ع. دوره های دوم تا هشتم کنست، رئیس هیات اجرایی «حزب مذهبی - ملی» (Hapoel Hamizrachi)، ع. هیات اجرایی جهانی حزب مذهبی ملی «میزراهی»، رئیس کت. قانونگذاری کنست، رئیس انتشارات «موساد هاراکوک»، معاون وزیر بهداشتی ۶۲-۶۴، وزیر امور مذهبی ۷۴- دسامبر ۷۶، رئیس مرکز مطالعات یهود (موساد).

آثار : چند کتاب به زبان عبری، ویرایشگر دائرة المعارف صهیونیسم مذهبی ۵۹، ۶۰.

رافائل. گیدئون : دیپلمات اسرائیلی، ت. ۵ مارس ۱۹۱۳ در برلین (آلمان)، تح. در دا. برلین. مهاجرت به فلسطین ۳۴، عضو کمیوتص ۳۴-۴۳، فعالیت در سازمان هاگانا و فعالیت های تروریستی ضد فلسطینی و شرکت در عملیات نظامی ج. ج. ۲، ۳۹-۴۲، مسئول بخش سیاسی آژانس یهود و مسئول آماده سازی طرح مسئله یهود و

«شرکت صنعتی کور» ۵۴-۵۹، کنست ۵۶-۵۷، مدیر امور اداری «موسسه علمی وایزن» در «رهووت» ۵۹-۶۰، مدیر بخش همکاریهای بین المللی وزارت امور خارجه ۶۰-۶۴، مشاور همکاریهای بین المللی وزیر امور خارجه ۶۴-۶۵، مشاور «سازمان همکاریهای اقتصادی و توسعه» (OECD) ۶۴-۶۵، رئیس شورای هواپیمایی کشوری ۶۳-۶۵، سفیر در انگلستان ۶۵-۷۰، مدیر کل هیات عامل بنادر اسرائیل ۷۰-.

رایت، ادوین میلتن^۱: ف. ل. اجتماعی، دک. علوم انسانی، استاد و کارمند عالیرتبه آمریکایی، ت. ۱۲ ژانویه ۱۸۹۷، تج. کالج ووستر، و دا. کلمبیا.

مامور اسکان مجدد آوارگان در عراق ۲۱-۲۴، انجام فعالیت های تدریس و آموزشی در دبیرستانهای آمریکایی در ایران ۲۴-۳۷، مدرس تاریخ در دا. کلمبیا ۳۸-۴۱، ع. شورای آمریکایی انجمن های علمی ۳۹-۴۰، افسر اطلاعات نظامی در خاورمیانه (سفرماندهی تهران و قاهره) با آخرین درجه نظامی سرهنگ دومی ۴۱-۴۶: خدمت در اداره خاور نزدیک، اداره امور آسیای جنوبی و آفریقایی وزارت امور خارجه آمریکا (در واشنگتن دی. سی.) ۴۶-۵۳، مدرس تاریخ خاورمیانه معاصر در مدرسه عالی روابط بین الملل جانز هاپکینز ۴۶-، در گروه حکومت (سیاسی) موسسه خدمات خارجی ۵۵-، ع. هیات مدیره موسسه خاورمیانه ۵۶-، ع. شورای مشورتی گروه مطالعات شرقی دا. پرینستون، دریافت مدال عالی لیاقت از وزارت امور خارجه آمریکا ۶۴.

1- Wright, Edwin Milton

رایت، سردنیس آرتور هیپورت^۱: دیپلمات انگلیسی، ت. ۲۳ مارس ۱۹۱۱، تج. مدرسه برنت وود، و «سن امانوئل هال» آکسفورد.

دستیار تبلیغات شرکت سهامی گالاهر (Gallaher) ۳۵-۳۹، معاون کنسول در شهر «کنستانزا» (در جنوب شرقی رومانی) ۴۰-۴۱، در طرابوزان (ترکیه) ۴۱-۴۳، کفیل کنسول در شهر «مرسین» ۴۳-۴۵، دبیر بازرگانی انگلستان در بلغراد (یوگسلاوی) ۴۶-۴۸، کنسول در شیکاگو ۴۹-۵۱، رئیس اداره

محاکمه جنایتکاران جنگی ضد یهود در دادگاه نورنبرگ ۴۵-۴۶، ع. کم. آژانس یهود اعزامی به کمیسیون انگلیسی-آمریکایی تحقیق ۴۶، و ع. هیات نم. آژانس یهود در کم. ویژه سازمان ملل در امور فلسطین ۴۷، ع. هیات نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل ۵۱-۵۲، ع. علی البدل در هیات نم. اسرائیل در سازمان ملل ۵۳، نم. اسرائیل در مجمع عمومی سازمان ملل ۴۷-۶۶، مشاور امور خاورمیانه و سازمان ملل متحد در وزارت امور خارجه ۵۳-۵۷، سفیر در بلژیک و لوکزامبورگ ۵۷-۶۰، سفیر در جامعه اقتصادی اروپا ۵۹، معاون مدیر کل در وزارت امور خارجه ۶۰، رئیس هیات نم. اسرائیل در کنفرانس بین المللی حقوق دریاهای در ژنو ۶۰، معاون مدیر کل در وزارت امور خارجه ۶۰-۶۵، نم. دائم. اسرائیل در سازمان ملل شعبه ژنو ۶۵-۶۶، سفیر و مشاور ویژه وزیر امور خارجه ماه مه ۶۶-۶۷، نم. دائم. اسرائیل در سازمان ملل ۶۷، مدیر کل وزارت امور خارجه ۶۷-۷۱، رئیس هیات نم. اسرائیل در «آنکتاد» سوم ۷۲، مشاور ارشد سیاسی وزیر امور خارجه ۷۲-۷۳، سفیر در انگلستان ۷۳-۷۷، همزمان سفیر غیر مقیم در ایرلند ۷۵-۷۷، رئیس هیات نم. اسرائیل در آنکتاد سوم ۷۲، بازنشستگی با سمت سفیر ۷۸، اس. میهمان در دا. پرینستون ۸۸، اس. در کا. هامیلتون آمریکا ۸۹.

آثار: صلح سر نوشت: سه دهه سیاست خارجی اسرائیل ۸۱، اثرات جنگ شش روزه ۸۸.

رامز، سرتیپ آهارون: نظامی و دیپلمات اسرائیلی، ت. ۸ ماه مه ۱۹۱۹، تج. در تل آویو، مدرسه عالی مدیریت بازرگانی هاروارد و مدرسه عالی امور اداری و بین المللی «وودرو ویلسون» دا. پرینستون آمریکا.

آموزش کشاورزی در کیوتس «گیوات حیم» ۳۷-۳۹، مامور مخفی نفوذی در جنبش جوانان صهیونیست آمریکا ۳۹-۴۱، خدمت در نیروی هوایی سلطنتی انگلستان ۴۲-۴۷، ع. کیوتس «کفار بلوم» ۴۷-، مدیر برنامه ریزی و عملیات، و بعداً رئیس ستاد نیروی هوایی اسرائیل ۴۸، فرمانده کل نیروی هوایی اسرائیل ۴۸-۵۱، رئیس هیات خرید و تدارکات وزارت دفاع اسرائیل اعزامی به آمریکا ۵۱-۵۳، مشاور هواپیمایی وزیر دفاع ۵۳-۵۴، ع. هیات مدیره «شرکت سوله بونه»، مدیر امور اجرایی

روابط اقتصادی وزارت امور خارجه ۵۱-۵۳، کاردار موقت در تهران ۵۳، رایزن در تهران ۵۴-۵۵، دستیار معاون وزیر امور خارجه ۵۵-۵۹ و ۶۲، سفیر در اتیوپی ۵۹-۶۲، سفیر در ایران ۶۳-۶۸.

I- Wright, Sir Denis Arthur Hepworth

ربّانی، برهان الدین: استاد و سیاستمدار افغانی. استاد دانشگاه کابل، رهبر حزب جماعت اسلامی (اتحاد اسلامی مجاهدین افغان)، انتصاب به عنوان رئیس جمهوری افغانستان در خلال جنگ های داخلی افغانستان از سوی شورای رهبری کشور ۹۲، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری از سوی شورای رهبری دسامبر ۹۲: پس از تصرف کابل بوسیله گروه های مسلح «طالبان»، وی به همراه نخست وزیر (حکمتیار) و سران اصلی کشور از کابل خارج شدند و یک شورای موقت حکومتی شش نفره برای اداره کشور توسط طالبان تشکیل شد ۲۶ سپتامبر ۹۶ تاکنون (پایان سال ۱۹۹۹).

رجایی، محمد علی: ل. ریاضی، ف.ل. آمار، فرهنگی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۳ در قزوین، تج. دانشسرای عالی، دا. تهران.

ق.ا.ق.: انجام کارهای متفرقه و آزاد در تهران، اشتغال در نیروی هوایی ارتش با درجه گروهبانی (با مدرک دیپلم متوسطه) به مدت ۵ سال، همکاری با «جمعیت فدائیان اسلام» و سپس «جمعیت مؤتلفه اسلامی» و انجام فعالیتهای مذهبی-سیاسی مخالف نظام شاه از دهه ۵۰ به بعد، انتقال به نیروی زمینی ارتش (به مدت یک سال) حدود ۵۴، استعفا از خدمت نیروی هوایی ۵۵، سپس اشتغال در وزارت فرهنگ (آموزگار و دبیر) و خدمت در شهرستانهای مختلف و از جمله تهران ۵۵-۸۰، دستگیری بوسیله سازمان ساواک در قزوین و زندانی (۵۰ روز) ماه مه ۶۳، تأسیس «بنیاد رفاه تعاون اسلامی» و سپس «مدرسه رفاه» (با همکاری یاران دیگر و به عنوان پوششی برای فعالیتهای سیاسی-مذهبی) حدود ۶۹-، فعالیتهای مخفی و رابط سیاسی در ایران و خارج از کشور (با نام مستعار «امیدوار») ۶۹-، مسافرت به خارج از کشور (فرانسه، ترکیه و سوریه) برای مبادله پیام و توسعه

فعالیتهای سیاسی اوت ۷۱ (به مدت یک ماه)، دستگیری مجدد و زندانی ساواک دسامبر ۷۴- سپتامبر ۷۸، آزادی از زندان و عضویت و فعالیت در انجمن اسلامی معلمان سپتامبر ۷۸-، ادامه فعالیتهای انقلابی و ضدشاه ۷۹-، ع. کمیته استقبال از رهبر انقلاب و فعالیت در ستاد مستقر در مدرسه رفاه ۷۹-.

ب.ا.ق.: مشاور وزیر آموزش و پرورش، کفیل وزیر آموزش و پرورش (تأمدتی)، و سپس وزیر آموزش و پرورش سپتامبر ۷۹- مارس ۸۰، انتخاب به عنوان نماینده اولین مجلس اسلامی مارس ۸۰-، انتصاب به عنوان اولین نخست وزیر ج.ا.ا. (از سوی ابوالحسن بنی صدر) اوت ۸۰ (۲۹ مرداد ۱۳۵۹)، ضمناً وزیر امور خارجه مارس تا اوت ۸۱، پس از عزل بنی صدر از ریاست جمهوری ایران (۳۱ خرداد ۱۳۶۰): انتخاب به عنوان دومین رئیس جمهوری ایران (با ۱۴ میلیون رأی) ۲۴ ژوئیه ۸۱ (۲ مرداد ۱۳۶۰)، انفجار در دفتر نخست وزیری و شهادت (به همراه دکتر باهنر: نخست وزیر وقت) ۳۰ اوت ۸۱ (۸ شهریور ۱۳۶۰). آثار: رسالت دانشگاه تربیت معلم و ویژگیهای معلم (از دیدگاه محمد علی رجایی) ۸۲.

رزّاز، احمد منیف: لیسانس پزشکی، ل. جراحی، پزشک و سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۱۹، تج. دا. آمریکایی بیروت و دا. قاهره.

آموزگار ۳۹-۴۱، ع. حزب بعث ۴۹-، رهبر حزب بعث شاخه اردن ۵۶-۶۶، دبیر حزب بعث (اردن) ۶۰-۶۶، دبیر کل حزب بعث ۶۵-۶۶، تبعید به سوریه ۵۲-۵۳، زندانی شدن ۵۷-۵۹، ۶۱ و ۶۳-۶۴، بازداشت و دستگیر شدن فوریه ۶۶، دریافت جایزه اتحادیه عرب ۶۳.

آثار: ابعاد زندگی جدید عرب (به عربی) ۵۳، تحول در مفهوم ملی گرایی (به عربی) ۶۰، (ترجمه کتاب به انگلیسی) ۶۳، آزادی و مسائل آن در کشورهای توسعه نیافته ۶۵.

رزم آرا، سپهبد حاج علی: فارغ التحصیل عالی علوم نظامی، افسر بلند پایه نظامی، و سیاستمدار ایرانی: ت. ۱۹۰۱ در تهران (در محله سرچشمه) (پسر سرهنگ «محمد خان رزم آرا» (میر پنج) افسر سابق توپخانه، کفیل وزارت جنگ در زمان احمد شاه قاجار، و عضو شورایی عالی نظامی در زمان رضاشاه، تج.

مدرسه فرانسوی «آلیانس» در تهران، مدرسه دارالفنون، مدرسه نظام مشیر الدوله (هم دوره غلامعلی بایندر، عبدالله هدایت...)، دانشکده افسری «سن سیر» فرانسه.

پس از پایان دوره آموزشی «مدرسه نظام مشیر الدوله» اشتغال در بریگاد قزاق با درجه ستوان دومی؛ در جریان کودتای ۱۲۹۹ ش. (به رهبری سید ضیاء الدین طباطبایی و رضاخان) به عنوان افسر بریگاد مرکزی قزاق و فرمانده گروهان، مامور حفاظت از دروازه باغ شاه تا دروازه دولت ۲۱ فوریه ۱۹۲۱ / دوم اسفند ۱۲۹۹ ش.؛ پس از مشارکت در سرکوب «جنبش جنگل» (به رهبری میرزا کوچک خان) به فرماندهی نظامی رضاخان ارتقا به درجه ستوان یکمی ۲۱، و سپس آجودان هنگ پهلوی (به فرماندهی سرهنگ شاه بختی) ۲۲، انجام ماموریت سرکوبی باقیمانده یاران و همزمان میرزا کوچک خان در منطقه «گچسر» به مدت ده ماه ۲۲، در حین انجام ماموریت یاد شده ارتقا به درجه سروانی ۲۲، از سوی ارتش اعزام به فرانسه برای تحصیلات عالی نظامی (بادرجه سروانی) در دانشکده افسری «سن سیر» به مدت دوسال ژوئن ۲۳-۲۵، در هنگام تحصیل در فرانسه: خدمت در هنگ ۲۵ فرانسه، خدمت در هنگ زرهی «نیس»، و نیز سفر به اسپانیا، لوکزامبورگ و بلژیک؛ بازگشت به ایران و فرمانده گردان دوم هنگ پهلوی برای مدتی ۲۵، ارتقا به درجه سرگردی ۲۷، فرمانده «هنگ منصور» در کرمانشاهان ۲۷، ارتقا به درجه سرهنگ دومی ۲۹، فرمانده تیپ مستقل لرستان ۳۲-۳۵، ارتقا به درجه سرهنگ تمامی مارس ۳۳، انتقال به تهران و شروع تدریس در دانشگاه جنگ (تدریس نقشه خوانی) و مدیر دروس دانشگاه ۳۵، رئیس اداره جغرافیایی ارتش و در همین دوران ترتیب پژوهش و تدوین هشت جلد کتاب ارزنده درباره جغرافیای نظامی ایران ژوئن ۳۷، ارتقا به درجه سرتیپی مارس ۳۹، ع. شورای عالی جنگ ۳۹، فرمانده لشکر اول ارتش (در تهران) پس از وقایع شهریور ماه ۱۳۲۰ (تهاجم متفقین به ایران) اکتبر ۴۱، فرمانده آمادگاه تعلیماتی ارتش، رئیس ستاد ارتش ژوبیه ۴۳ - (به مدت دوماه)، فرمانده دانشکده افسری فوریه، ماه مه ۴۴، ارتقا به درجه سرلشگری مارس ۴۴، مجدداً رئیس ستاد ارتش ۵ ماه مه - ۲۷ دسامبر ۴۴، منتظر خدمت در ارتش ژوئن ۴۵، دعوت به خدمت در ارتش و رئیس بازرسی مناطق آذربایجان و کردستان ۲۲ ماه مه ۴۶، مجدداً برای بار سوم

انتصاب به عنوان رئیس ستاد ارتش ۲ ژوبیه ۴۶ - ژوئن ۵۰، کناره گیری موقت از ریاست ستاد ارتش به عنوان اعتراض به دستگیری و بازجویی فرمانده لشکر خوزستان ۱۱ سپتامبر ۴۶، تقدیر محمد رضا شاه از وی (در مقام ریاست ستاد ارتش) بخاطر ابراز شایستگی در سرکوب غائله آذربایجان و حمله به دموکرات ها دسامبر ۴۶، در مقام رئیس ستاد ارتش ارتقا به درجه سپهبدی مارس ۴۸، انتصاب به عنوان نخست وزیر ۲۶ ژوئن ۵۰ - مارس ۵۱ (فوت)، مورد استیضاح نمایندگان مجلس شورایملی (از جمله دکتر مصدق، حسین مکی، حائری زاده و غیره) به علت تعلل در استیفای حقوق ملت ایران در مورد صنعت نفت و عدم اجرای قانون ۲۹ مهر ماه ۱۳۲۶ در مورد نفت جنوب ۲۸ سپتامبر ۵۰، وی در کمیسیون نفت مجلس در تایید تصویب لایحه اجرای قرارداد نفتی «گس - گلشائیان» و عدم موافقت با ملی کردن صنعت نفت اظهار داشت: «ایران خودش لولهنگ هم نمیتواند بسازد، چه رسد به اینکه بخواهد صنعت نفت را اداره کند» (۱)، ضمناً وی در جلسه خصوصی و غیر علنی مجلس پیرامون ملی کردن صنعت نفت ایران گفت: «ملی کردن صنعت نفت بزرگ ترین خیانت (به کشور) است» (۱۱) ۲۴ دسامبر ۵۰، مورد تیراندازی و فوت بوسیله «خلیل طهماسبی» (ع. جمعیت فدائیان اسلام) در حیاط مسجد شاه (در مراسم ختم آیت الله فیض) ۱۶ اسفند ماه ۱۳۲۹ ش. ۷ / مارس ۵۱ (دفن در باغ طوطی حضرت عبدالعظیم)، پس از ترور وی، آیت الله کاشانی در مصاحبه با خبرنگاران خارجی قتل رزم آرا را واجب دانست و خلیل طهماسبی را منجی ملت ایران معرفی کرد (این قتل بنا به گفته صریح آیت الله کاشانی با فتوای ایشان انجام گرفت)؛ بعداً مجلس شورایملی طی ماده واحده ای طرح عفو و آزادی خلیل طهماسبی را با قید سه فوریت تصویب کرد و او را بی گناه شناخته و تبرئه کرد ۷ اوت ۵۲، دریافت نشان درجه یک دانش از ارتش ایران، نشان درجه یک علمی از وزارت فرهنگ.

آثار: خاطرات (اتوبیوگرافی، منتشر نشده)، جغرافیای نظامی ایران: خلیج فارس ۲۷، جغرافیای نظامی ایران: جزایر ایران در خلیج فارس ۴۱، «جزایر خلیج فارس» در کتاب مجموعه مقالات خلیج فارس (ج ۱) ۶۲، و چند اثر دیگر.

رشتیه، قاسم: نویسنده و دیپلمات افغانی (بازنشسته)، ت. ۱۹۱۳، تج. در کابل و مو. بانکی کابل.

کارمند در اداره مطبوعات وزارت امور خارجه ۳۱، کارمند ارشد در اداره روابط خارجی وزارت ارتباطات ۳۲، ع. محفل ادبی کابل ۳۳، مدیر بخش انتشارات محفل ۳۶، نایب رئیس محفل کابل ۳۸، دبیر «مجله کابل» و غیره ۳۶-۳۸، مدیر کل انتشارات اداره مطبوعات، معاون اداره مطبوعات ۴۴-۴۷، رئیس اداره مطبوعات ۴۷-۴۸، رئیس هیات برنامه ریزی اقتصاد دولتی ۴۹، رئیس سازمان تعاون دولت ۴۹-۵۲، رئیس سازمان خبری «باختر» ۵۲-۵۵، وزیر اطلاعات ۵۶-۵۹: سفیر در چکسلواکی، لهستان و بلغارستان ۶۰-۶۲، سفیر در مصر، یونان، سودان، غنا ۶۲-۶۳، وزیر اطلاعات ۶۳، معاون کمیته تجدید نظر در قانون اساسی ۶۳، وزیر دارایی ۶۴-۶۵، نم. افغانستان در دومین کنفرانس حمایت از مردم عرب ۶۹، ع. هیات اعزامی به مجمع عمومی سازمان ملل ۶۹، سفیر در ژاپن ۷۰-۷۳، ضمناً سفیر آکر دیته در فیلیپین.

آثار: افغانستان در قرن نوزدهم، جوانی افغان، جمال الدین افغانی، افغانستان ۷۷، داستانهای کوتاه، ترجمه ها و داستانهای بسیار.

رشید رضا، محمد: تحصیلات قدیمی و دینی، نویسنده و روشنفکر مذهبی سوری - مصری، ت. در سوریه: تج. در طرابلس لبنان (در «مؤسسه ملی اسلامی» از جمله مدارس پیشرو زمان)، و سوریه (بخشی از عثمانی).

عضویت در «حزب عدم تمرکز اداری عثمانی» (در سال ۱۹۱۲ در قاهره تأسیس شد و هدفش خودمختاری مناطق تابع امپراتوری عثمانی بود)؛ شاگرد و مرید «شیخ محمد عبده» روحانی متجدد و ترقیخواه مصری، که وی نیز شاگرد و مرید «سید جمال الدین اسدآبادی» - معروف به افغانی - روحانی روشنفکر و متجدد ایرانی بود؛ تأسیس مجله «المنار» و انتشار آن به مدت ۳۵ سال مداوم در قاهره (ویژه نشر افکار و عقاید و معارف اسلامی) ۱۸۹۸ - ۱۹۳۳، پایه گذاری «جمعية الدعوة والارشاد» (انجمن تبلیغ و ارشاد) (به منظور مقابله با تبلیغات میسیون های مذهبی مسیحی در کشورهای اسلامی و تربیت و آموزش مبلغان اسلامی) ۱۹۰۹ -، رئیس کنگره ملی سوریه (در دمشق) ۲۰،

پس از سلطه فرانسویان بر سوریه، وی به مصر مهاجرت کرد و در شمار پیروان و شاگردان شیخ محمد عبده درآمد ۲۱-، ع. هیأت نمایندگی سوریه و فلسطین اعزامی به «جامعه ملل» (برای اعتراض به مسئله قیمومت انگلستان و فرانسه بر سرزمینهای عربی پس از پایان ج. ۱) ۲۱، شرکت در کنگره بررسی مسئله خلافت در قاهره (وی در این کنگره پیشنهاد کرد مدرسه ویژه ای برای تربیت نامزدهای خلافت اسلامی تأسیس شود) ۲۶، وی رهبر جنبش «سلفیه» در مصر از ربع اول قرن بیستم به بعد بود.

(توضیح: محمد رشید رضا به عنوان یک روحانی روشنفکر و تجددگرا به قومیت عرب اعتقاد نداشت و بیشتر خواستار وحدت و یگانگی و نیرومندی همه مسلمانان جهان بود. او بر اصلاح خلافت سنی و اعاده آن به شکلی که در صدر اسلام معمول بود، اصرار داشت. رشید رضا، خلافت را مظهر پیوستگی دین و دولت در اسلام می دانست و تحقق همه آرمانهای دنیوی اسلام را وابسته به آن می دانست. وی خلافت را بهترین وسیله احراز هدف مهم دیگر تجددخواهان یعنی وحدت اسلامی می دانست و به همین دلیل ناسیونالیسم را محکوم می کرد. داوریهای وی درباره مذهب شیعه غالباً نادرست و تعصب آمیز و از روی ناآگاهی وی از اصول مذهب شیعه بود. این امر، از روی نوشته های او که ضد شیعیان است، پیداست.)

آثار: تاریخ الأستاذ الامام ۳۱ (درباره زندگی و افکار شیخ محمد عبده)، رسالة التوحید، رساله: السنة و الشيعة (راجع به بررسی عقاید شیعه)، الخلافة و الامامة العظمی. و نیز مقاله های زیادی در مجله «المنار» و نشریات دیگر.

رصاصی، معروف: شاعر عراقی، ت. ۱۸۷۷ در بغداد، تج. نزد محمود شاکری آلوسی.

تدریس در استانبول، بیت المقدس، و بغداد، ع. مجلس ملی عراق در پنج دوره، مشارکت و همکاری فعال در انقلاب و کودتای ضد انگلیسی رشید عالی گیلانی و سخنگوی آن آوریل ۴۱، سرودن شعرهای شور انگیز و ملی برای رخدایاد شده ۴۱-، گوشه نشینی و انزوای اجتماعی پس از عملیات ضد کودتا ماه مه ۴۱، در طول زندگیش سرودن اشعار اجتماعی و انقلابی با ویژگی زیبایی وصف، و خشونت هجایی، فوت در بغداد ۴۵.

آثار: دیوان اشعار، کتابها و مجموعه رساله هایی درباره

رعدی آذر خشی، دکتر غلامعلی: ل. حقوق و علوم سیاسی، دک. حقوق و علوم سیاسی؛ شاعر، استاد (ادبیات). و دیپلمات ایرانی؛ تج. در تبریز، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دا. تهران، دا. پاریس.

اشتغال در وزارت فرهنگ و دبیر ادبیات در تبریز ۳۳-، مدیر کتابخانه فنی وزارت فرهنگ، رئیس اداره کل نگارش (وزارت فرهنگ)، سرپرست مجله آموزش و پرورش، رئیس هیات تحریریه «روزنامه ایران»، همکاری با محمد علی فروغی (ذکاء الملک) و علی اصغر حکمت در پایه گذاری فرهنگستان ایران، رئیس دبیرخانه فرهنگستان ایران (برای مدتی)، عزیمت به پاریس برای ادامه تحصیلات عالی و اخذ درجه دکترا نوامبر ۳۶، پس از مراجعت به ایران ادامه کار در وزارت فرهنگ و مدیر کل وزارتخانه، ع. فرهنگستان ایران ۴۲، مسافرت به انگلستان (به اتفاق علی اصغر حکمت) و شرکت در اجلاس بین المللی سازمان یونسکو ۴۵، نم. ایران در کمیسیون مقدماتی سازمان یونسکو، و نایب رئیس سازمان، رئیس هیات نم. ایران در اولین کنفرانس یونسکو در پاریس ۴۶، با عنوان وزیر مختار و بعداً سفیر کبیر نم. دائم ایران در سازمان یونسکو- ۶۳، پس از مراجعت به ایران، سناتور انتخابی تهران، ضمناً همزمان با داشتن مشاغل حساس اداری و سیاسی ادامه فعالیت های ادبی و هنری، ضمناً تدریس در «دا. تهران» و «دا. ملی»، ع. شورای فرهنگی سلطنتی، ع. هیات امنای کتابخانه پهلوی، رئیس دانشکده ادبیات دا. ملی. شهرت ادبی رعدی آذر خشی از سالهای اول تحصیلات متوسطه و بویژه با سرودن شعر «نگاه» آغاز شد.

الرفاعی، زید سمیر: ل. علوم سیاسی، ف. ل. حقوق و روابط بین الملل، سیاستمدار و دیپلمات اردنی، ت. ۲۷ نوامبر ۱۹۳۶ در امان (پسر نخست وزیر اسبق اردن: سمیر رفاعی، و برادر زاده عبدالمنعم رفاعی، ر. ک.)، تج. در قاهره. و دها. هاروارد و کلمبیا.

شروع خدمت دیپلماتیک ۵۷، خدمت در سفارتخانه های اردن در قاهره، بیروت، لندن، و در نم. دائم اردن در سازمان ملل، رئیس تشریفات دربار سلطنتی ۶۵، مدیر کل دربار

سلطنتی و رئیس دفتر ملک حسین ۶۷، رئیس دفتر دربار سلطنتی ۶۹-۷۰، سفیر در انگلستان ۷۰-۷۲، مشاور سیاسی ملک حسین ۷۲-۷۳، نخست وزیر اردن ماه مه ۷۳، ژوبیه ۷۶، وزیر امور خارجه و دفاع ۷۳-۷۶، نخست وزیر و وزیر دفاع ۸۵- آوریل ۸۹، دریافت نشان از اردن، لبنان، اتیوپی، مراکش، لیبی، و پاکستان.

الرفاعی، رشید محمد سعید: ف. ل. مهندسی، دک. مهندس، سیاستمدار و دیپلمات عراقی، ت. اول ماه مه ۱۹۲۹ در مصیب، تج. دا. آمریکایی بیروت، دا. بریستول انگلستان، و دها. «پردیو» (Purdue) و «رایس» آمریکا.

کمک مهندس و سپس مهندس اجرایی در مدیریت کل پست، تلگراف و تلفن عراق ۵۴-۶۲، دوسال آموزش ۵۷-۵۹؛ خدمت در اداره پست انگلستان، شرکت الکتریکی عمومی (GEC) و سایر شرکتهای انگلیسی با بورس فدراسیون صنایع انگلیس، سرمهندس شرکت عمومی لوازم یدکی و خانگی الکتریکی بغداد ۶۸، وزیر مشاور در امور ریاست جمهوری ژوبیه ۶۸، وزیر نفت و مواد معدنی ژوبیه ۶۸، وزیر کشور دسامبر ۶۹، وزیر برنامه ریزی مارس ۷۱، وزیر ارتباطات ماه مه ۷۲-۷۵، وزیر امور عمومی و مسکن نوامبر ۷۴، کفیل وزیر دفاع ۷۳-۷۴، سفیر در وزارت امور خارجه ماه مه ۷۶، سفیر در بلژیک دسامبر ۷۶، ضمناً سفیر آکر دیته در لوکزامبورگ ماه مه ۷۷، و جامعه اروپا، سپتامبر ۷۷، و سفیر فوق العاده و نماینده تام الاختیار در ژاپن اکتبر ۸۶- تاکنون (۹۵)، مهندس ناظر (قسم خورده) و ع. مو. مهندسین الکتریکی انگلستان، ع. اتحادیه مهندسین عراقی، ع. جامعه مهندسین عراقی.

الرفاعی، سمیر: سیاستمدار اردنی، ت. ۱۸۹۹ در فلسطین (صفد) (پدر زید الرفاعی نخست وزیر سابق اردن)، تج. در مدرسه انجیلی «لوقا».

شروع خدمات دولتی در حکومت قیمومت فلسطین (در زمان حکومت انگلیسی ها) ۲۲-۲۵، عزیمت به شرق اردن و ملاقات با امیر عبدالله پادشاه اردن و همکاری نزدیک با وی ۲۵-، وزیر داخله امیر نشین شرق اردن ۴۴، نخست وزیر اردن ۴۴- ۵۱، و مجدداً ۵۶-۵۸، نخست وزیر «اتحادیه عربی» (متشکل از

اتحادیه اردن و عراق در مخالفت و رقابت با جمال عبدالناصر)
فوریه- ژوئیه ۵۸، رئیس مجلس سنای اردن ۵۹-۶۱، رئیس دا.
امان ۶۲، نخست وزیر مارس- آوریل ۶۳، رئیس هیات امنای
دانشگاه امان ۶۵.

رفاعی، عبدالمنعم: دیپلمات و سیاستمدار اردنی، ت.
۱۹۱۷ در اردن، تج. دا. آمریکایی بیروت.
در خدمت ملک عبدالله ۳۸، وزیر (دبیر) اعظم حکومت
شرق اردن ۴۰، معاون دربار سلطنتی ۴۱-۴۲، سرکنسول در
قاهره، لبنان و سوریه ۴۳-۴۴، ع. هیات اعزامی به کن.
قرارداد با انگلستان ۴۶، معاون وزیر امور خارجه ۴۷، وزیر مختار
در ایران و پاکستان ۴۹، سفیر در ایالات متحده آمریکا و نم. اردن
در سازمان ملل متحد ۵۳-۵۷، سفیر در لبنان ۵۷، سفیر در
انگلستان ۵۸، رئیس ارشاد ملی ۵۹، نم. دائم اردن در
سازمان ملل ۵۹-۶۴، سفیر در جمهوری متحده عرب ۶۶ و
۶۷-۶۸، وزیر امور خارجه ۶۸-۶۹، نخست وزیر مارس- اوت
۶۹، معاون نخست وزیر، وزیر امور خارجه و سناتور ۶۹-۷۰،
نخست وزیر ژوئن ۷۰-۷۱، نم. ویژه ملک حسین ۷۲-۷۳، نم.
دائم اردن در اتحادیه عرب ۷۳، سفیر در مصر سپتامبر- دسامبر
۷۳، مشاور ویژه ملک حسین در امور بین الملل دسامبر ۷۳-
نوامبر ۷۴، ع. مجلس سنا ۷۴، دریافت تعدادی نشان و مدال.

رفیع، سرتیپ محمد: نظامی و سیاستمدار افغانی، ت.
۱۹۴۴ در کابل، تج. دا. نظامی کابل، آکادمی نظامی شوروی.
ع. حزب دموکراتیک خلق افغانستان ۷۳، ع. کت.
مرکزی حزب مذکور ۷۸، ع. دفتر سیاسی حزب ۸۱، وزیر سابق
خدمات عمومی، وزیر دفاع و معاون شورای انقلابی افغانستان،
معاون شورای وزیران و نیز وزیر دفاع ۸۶-۸۸، معاون رئیس
جمهوری افغانستان ۸۸-۹۲، دریافت نشان «علامت
سرخ» افغانستان.

رفسنجانی، حجت الاسلام اکبر هاشمی-

هاشمی رفسنجانی، حجت الاسلام اکبر

رقابی (هاله)، دکتر حیدر: ل. حقوق قضائی، ف. ل.
حقوق بین الملل، دک. فلسفه: فعال سیاسی، شاعر و استاد
ایرانی، ت. ۱۵ دسامبر ۱۹۳۱ در تهران، تج. دها. تهران و
کلمبیا (آمریکا)، و آزاد برلین در آلمان غربی.

فعالیت‌های سیاسی ضد استعماری در دوران دانشجویی،
از طرفداران و فعالین سیاسی در جریان ملی شدن صنعت نفت
ایران توسط دکتر مصدق، دستگیر و زندانی پس از کودتای ۲۸
مرداد ۱۳۳۲ ش. دوبار ۵۳-۵۵، عزیمت به اروپا و آمریکا و ادامه
فعالیت‌های سیاسی ضد رژیم شاه و نیز ادامه تج. فوق لیسانس و
دک. ۵۵: تدریس در دها. : کلمبیا، سن خوزه، اوکلاهما،
کالیفرنیا در برکلی، و نیز دانشگاه D.Q.U. سرخپوستان در
دیویس کالیفرنیا (- که خود از جمله موسسین آن بود) به مدت
جمعاً ۱۴ سال در رشته فلسفه و علوم سیاسی ۶۵-۷۹: در زمان
اقامت در آمریکا ارتباط نزدیک و گسترده با جامعه سرخپوستان آن
کشور، بازگشت به ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی ۷۹ (پس
از ۲۴ سال دوری از میهن)، شروع خدمات علمی و اس. دا. تهران
در رشته فلسفه ۷۹-۸۷، فوت در دسامبر ۸۷. اودر شعرهای
خود، «هاله» تخلص میکرد.

آثار: حدود سی جلد کتاب به زبانهای فارسی، انگلیسی و
آلمانی از جمله: پرچم سه رنگ (مجموعه اشعار سیاسی)،
ناقوسهای خطر (مجموعه اشعار سیاسی)، مصدق و موازنه منفی،
فلسفه و آزادی (به آلمانی)، شکوفه های علم و زندگی (به فارسی و
انگلیسی)، سرخپوستان (به انگلیسی)، سرخپوستان و انقلاب
اسلامی، سایه ای بر سیمای امام، شقایق ها (مجموعه اشعار
حماسی درباره جنگ ایران و عراق)، فلسفه علم، فلسفه دنیای
سوم، رنگین کمان، ۲۴ سال دور از ایران، ماجراهای دانشکده،
ایران و کنسرسیوم بین المللی نفت (انگلیسی)، یک تحلیل
انتقادی از قرارداد ۱۳۳۳ (انگلیسی)، جنبه های انقلابی و
محافظه کارانه فلسفه روان ملی (آلمانی)، و غیره.

رکابی پاشا، علیرضا: نظامی و سیاستمدار اردنی، ت.
۱۸۸۶ در دمشق، تج. دانشگاه جنگ استانبول.

احراز مسئولیت های گوناگون نظامی در شهرهای بیت
المقدس، مدینه (سال ۱۲)، بغداد و بصره، پیش از شروع ج. ج. ۱۰
عضو جمعیت سَری «العربیه القتات» («عربیت جوان»، باهدف

روتشیلد موسس شعبه پاریس بود. «ناتان مایر روتشیلد» (۱۷۷۷-۱۸۳۶) ملقب به اولین بارون روتشیلد موسس شعبه انگلیسی بانک خاندان روتشیلد است، (پسر و جانشین این فرد بنام «لایونل ناتان روتشیلد» ۱۸۰۸- تا ۱۸۷۹ - نخستین یهودی بود که به عضویت پارلمان انگلستان انتخاب شد).

بارون روتشیلد بانکدار و گردآورنده آثار هنری بود، و ریاست و اداره شعبه بانک روتشیلد در پاریس در سال ۱۸۶۸ به او رسید. وی از اعضای هیات مدیره بانک ملی فرانسه بود، وی به دعوت سران یهود و بعداً صهیونیسم (بویژه تئودور هرتزل ملقب به پدر صهیونیسم سیاسی) مبنی بر اسکان یهودیان در سرزمین فلسطین پاسخ مثبت داد و از جمله در سال ۱۸۸۳ گروهی را مامور خرید املاک و زمینهای اعراب فلسطینی کرد و مسئله اسکان کلان یهودیان در فلسطین را سازماندهی کرد.

در آغاز قرن بیستم وی مسئولیت اسکان تعداد ۶۰۰۰ نفر از یهودیان را در ۳۰ روستا به عهده گرفت. او به جهت گردآوری مجموعه های هنری و کمک به سازمانها و نهادهای خیریه و علمی معروف بود. وی پس از صدور اعلامیه بالفور گرایش شدیدتری به صهیونیسم پیدا کرد. اعلامیه مشهور «الفور» در تاریخ ۲ نوامبر ۱۹۱۷ دایر بر شناسایی رسمی سرزمین فلسطین «به عنوان وطن ملی مردم یهود» خطاب به «لرد لایونل والت روتشیلد» (پسر لایونل ناتان روتشیلد) و با امضای «آرتور جیمز بالفور» وزیر امور خارجه انگلستان صادر شد. فوت ۱۹۳۴.

روتشیلد، لرد لایونل والت:^۱ حامی صهیونیسم و مورد خطاب «اعلامیه بالفور»، ت. در انگستان (پسر «لایونل ناتان روتشیلد» (۱۸۰۸ - ۱۸۷۹) اولین یهودی عضو پارلمان انگلیس، و نوه «ناتان مایر روتشیلد» (۱۷۷۷-۱۸۳۶) دایر کننده شعبه بانک روتشیلد در لندن و پسر «مایر آمشل روتشیلد» (۱۷۴۳-۱۸۱۲) بزرگ خاندان روتشیلد ها و صراف یهودی معتبر ساکن فرانکفورت آلمان.

رئیس فدراسیون صهیونیسم در انگلستان، بانکدار و رئیس شعبه بانک روتشیلد در لندن (وارث لایونل ناتان روتشیلد)، «آرتور جیمز بالفور» (ر.ک.) وزیر امور خارجه وقت انگلستان در تاریخ ۲ نوامبر ۱۹۱۷ اعلامیه مشهور «الفور» دایر بر شناسایی رسمی و موافقت دولت انگلستان را مبنی بر اینکه «سرزمین

کسب استقلال سرزمینهای عربی)، پیوستن به ارتش عربی و همکاری با انگلیسی ها ۱۸، فرماندار نظامی دمشق، و نخست وزیر سوریه در زمان تسلط انگلیسی ها در سوریه ۲۰، کناره گیری از مسئولیت های دولتی پس از تسلط فرانسویها بر سوریه ژوئیه ۲۰، پس از تشکیل حکومت شرق اردن عزیمت به اردن ۲۱-، نخست وزیر اردن دوبار، کناره گیری از سیاست و فوت ۴۲.

رمضان، طه یاسین: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۳۸ در «موصل» عراق، تح. دانشکده افسری بغداد.

عضو شورای فرماندهی انقلاب عراق ۶۹، رئیس سازمان شورای تجارت عراق، فرمانده کل ارتش خلقی (جیش الشعبی) ۷۰، رئیس اداره امور اعراب در شورای فرماندهی عراق، وزیر صنایع و معادن ۷۰، کفیل وزیر اقتصاد ۷۱، کفیل وزیر برنامه ریزی ۷۴-۷۶، وزیر مسکن ۷۶-۷۹، عضو شورای فرماندهی انقلاب، عضو شورای منطقه ای حزب سوسیالیست بعث عرب، معاون اول نخست وزیر ۷۹-۹۱، معاون رئیس جمهوری عراق (صدام حسین) مارس ۹۱- تا کنون (۱۹۹۹)، رئیس هیات نمایندگی عراق در هشتمین اجلاس سران کنفرانس اسلامی در تهران دسامبر ۱۹۹۷.

روتشیلد، بارون ادوارد: حامی صهیونیسم و پدر اسکان یهودیان در فلسطین، ت. ۱۸۴۵ در پاریس (از جمله روتشیلدهای فرانسه، پسر ژاکوب (یعقوب) روتشیلد (۱۷۹۲-۱۸۶۸) و نوه «مایر آمشل روتشیلد» (۱۷۴۳-۱۸۱۲) صراف یهودی معتبر ساکن شهر فرانکفورت آلمان).

وی فرزند ژاکوب (یعقوب) روتشیلد موسس شعبه بانک خاندان روتشیلد (یکی از پنج پسر «مایر آمشل روتشیلد» بزرگ) در پاریس بود. چهار برادر دیگر ژاکوب، هر یک شعبه های بانک پدر را در یکی از شهرهای اروپا دایر کردند. بدین ترتیب که «آنسلم مایر روتشیلد» (۱۷۷۳-۱۸۵۵) برادر ارشد تر در فرانکفورت ساکن شد و بانک اصلی و اولیه پدر را اداره میکرد. «زولومون روتشیلد» (۱۷۷۴-۱۸۵۵) شعبه ای در وین (اتریش) تاسیس کرد. «کارل مایر روتشیلد» (۱۷۸۰-۱۸۵۵) شعبه ای در ناپل (ایتالیا) دایر کرد که در سال ۱۸۶۱ بر چیده شد و ژاکوب

فلسطین به عنوان وطن ملی مردم یهود» باشد، خطاب به شخص وی صادر کرد. صدور اعلامیه مذکور که در تاریخ تشکیل «اسرائیل» جایگاه ویژه ای دارد، باعث شد که مهاجرت گسترده یهودیان جهان به فلسطین صورت قانونی یافته و تسهیل شود. و بالاخره پیرو روند مهاجرتی گسترده یهودیان، طرح تقسیم فلسطین در سال ۱۹۴۷ تصویب شد و کشور اسرائیل در سال ۱۹۴۸ شکل گرفت.

I- Rothschild, Lord Lionel Walter

روچیلد، بارون ادوارد ← روتشیلد، بارون ادوارد

روچیلد، لرد لایونل والتر ← روتشیلد، لرد لایونل والتر

روحانی، حسن: خارج فقه و اصول، لیسانس و فوق لیسانس حقوق قضایی، ت. ۱۹۴۸ در سمنان، تح. جوزوی، دا. تهران، دا. اسکاتلند (انگلستان).

فعال در نهضت اسلامی و مخالف نظام شاهی در قبل از انقلاب اسلامی ۶۲-، چندبار دستگیر و ممنوع المنبر شدن از جمله: ۶۴ و ۷۷. پس از پیروزی انقلاب اسلامی: نم. دوره های اول تا پنجم مجلس شورای اسلامی از تهران (به مدت ۲۰ سال) ۱۹۸۰-۲۰۰۰، ضمناً: رئیس کمیسیون دفاع مجلس، و نایب رئیس (اول) مجلس- ۲۰۰۰، ع. شورایعالی دفاع کشور، ع. شورای مرکزی «جامعه روحانیت مبارز»، معاون فرماندهی جنگ در دوران جنگ (هشت ساله) ایران و عراق ۸۰-۸۸، نم. قوه مقننه در اولین دوره شورای سرپرستی صدا و سیما، نم. رهبری در شورایعالی امنیت ملی، دبیر شورایعالی امنیت ملی کشور- تاکنون (۹۹)، ع. «مجمع تشخیص مصلحت نظام»- تاکنون (۹۹)، رئیس ستاد قرارگاه مرکزی خاتم الانبیا (ص) در دوران جنگ، فرمانده ستاد کل پدافند هوایی کشور، رئیس مرکز تحقیقات استراتژیک.

روحانی، فواد: ف. ل. حقوق، حقوقدان و مدیر ایرانی، ت. ۲۳ اکتبر ۱۹۰۷ (از خانواده ای عرب تبار که به ایران مهاجرت کرده و تابعیت ایرانی گرفته اند)، تح. در تهران، و دا.

لندن.

خدمت در شرکت نفت ایران و انگلیس، در شعبات حقوقی و اداری شرکت ۲۶-۵۱، تحصیل در انگلستان به هزینه شرکت نفت ایران و انگلیس در خلال ج. ج. ۲، مشارکت در مذاکرات مربوط به ملی کردن نفت ایران ۵۱-۵۳، مشاور ارشد حقوقی شرکت ملی نفت ایران ۵۱-۵۴، مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران پس از سرنگونی حکومت دکتر مصدق (توسط کودتای آمریکایی- انگلیسی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲)، ایفای نقش اساسی در انعقاد قرارداد نفتی با شرکت های ایتالیایی، ایفای نقش اساسی در تشکیل سازمان اوپک و توسعه سازمان مذکور ۶۰-، سمت مدیر در شرکت نفت ۵۴-۷۹، کفیل رئیس شرکت نفت ۵۶-۷۹، دبیر کل و رئیس هیات اجرایی سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) ۶۱-۶۴، مشاور نخست وزیر ۶۴، دبیر کل سازمان عمران منطقه ای (RCD) (در حال حاضر سازمان آکو) ۶۴-۶۸، مشاور نخست وزیر، فعالیت های خصوصی به عنوان مشاور حقوقی مسائل ایران و حقوق بین الملل ۷۹-، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق از دا. پاریس ۶۸.

روزبه، خسرو: فارغ التحصیل نظامی، ل. مکانیک؛ نظامی (سروان)، و فعال سیاسی- نظامی حزب توده ایران؛ ت. ۱۹۲۴ در ملایر (فرزند دوم ضیاء لشکر)، تح. ابتدایی در مدرسه آمریکایی ملایر، متوسطه در همدان، دانشکده افسری تهران (در رسته توپخانه)، دانشکده فنی دا. تهران.

اشتغال در ارتش (رسته توپخانه)، تبعید به اهواز به مدت ۱/۵ ماه و سپس بازگشت به تهران (بخاطر درگیری با فرمانده هنگ توپخانه ضد هوایی) ۳۹، شروع تدریس در دانشکده افسری (پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰ ش.) ۴۱- سپتامبر ۴۵ (در زمان رزم آرا به عنوان رئیس دانشکده)، قبل از پیوستن به حزب توده مشارکت در جلسات «حزب کبود»، پیوستن به حزب توده ایران ۴۳-، پایه گذاری سازمان نظامی حزب توده (بامشارکت عبدالصمد کامبخش و سرهنگ عزت الله سیامک) و ع. هیات اجرایی سازمان بهار ۴۴-، به دنبال ماجرای افسران خراسان مخفی شدن و نگارش کتاب: «اطاعت کور کورانه» (علیه نظام حاکم بر ارتش پهلوی) در این دوران با نام مستعار «ستخر» ۴۵-، بازگشت به خدمت ارتش پیرو فراخوانی افسران فراری و وعده

۷۰، ع. «مو. حقوق بین الملل» ۷۵ و ۶۳: میانجی، فسخ کننده و مفسر قراردادها ۶۵، اس. میهمان دا. «بار-یان» ۷۶، ع. افتخاری اج. آمریکایی حقوق بین الملل ۷۶، دریافت جایزه اسرائیل ۶۰، دریافت تاییدیه لیاقت از اج. آمریکایی حقوق بین الملل ۶۸.

آثار: دادگاه بین المللی عدالت ۵۷، عامل زمان در داوری دادگاه بین المللی عدالت ۶۰، حقوق و رویه دادگاه بین المللی (ج ۲) ۶۵، حقوق قرار دادها: راهنمای کنوانسیون وین ۷۰، دادگاه جهانی: چیست و چگونه کار میکند ۷۳، قرار دادهای ترک مخاصمه اسرائیل با کشورهای عرب ۵۱، پیشرفتهای انجام شده در حقوق قراردادهای ۸۹، و تعداد زیادی مقاله عمدتاً راجع به مسائل حقوقی (حقوق بین الملل و اسرائیل).

روزن، شلمو: سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲۱ ژوئن ۱۹۰۵.

فعالیت در سازمان هیستادروت و گروههای اعزامی سازمان به خارج از کشور، ع. کت. اجرایی آژانس یهود، ع. کم. اجرایی «ماپام» (حزب کارگران متحد)، ع. کنست (پارلمان اسرائیل)، معاون کنست ۶۵، دبیر جنبش کیبوتص، وزیر امور مهاجرت و جذب مهاجر ۷۴- ژوئن ۷۷.

روزولت، کرمیت: دک. تاریخ، افسر اطلاعاتی و سیاستمدار آمریکایی، ت. ۱۹۱۶ در «بونس آیرس» (آرژانتین) (نوه «تئودور روزولت» رئیس جمهوری اسبق آمریکا)، تج. دا. هاروارد (آمریکا).

شروع فعالیت در دفتر ویژه اطلاعاتی رئیس جمهوری فرانکلین روزولت، بنام «دفتر ویلیام دونوان» (نخستین کار وی در دفتر «دونوان» انجام پژوهش درباره ایران و بویژه ایل قشقایی بود که بنا به توصیه دکتر «رالف بانچ» انجام گرفت) (اواخر سپتامبر ۴۱-۴۲، مسئول اداره خاورمیانه در «اداره خدمات استراتژیک» (O. S. S.) آمریکا در بدو تاسیس آن ۴۲، اولین سفرش به ایران حدود سه ماه پس از «کنفرانس تهران» زمستان ۱۳۲۲ ش. / اوائل سال ۴۴، سپس انجام ماموریت در ایتالیا به دستور ژنرال «دونوان» ۴۴، مسافرت و ماموریت دوم در ایران در اوج حوادث

های مثبت تیمسار رزم آرا رئیس ستاد ارتش به وی (بعدا به آن وفا نکرد!) ژوئیه ۴۶- دستگیر شدن توسط رکن دوم ستاد ارتش ۶ آوریل ۴۷ (۱۷ فروردین ۱۳۲۶ ش)، فرار از زندان دژیان (بوسیله حسام لنگرانی، ابوالحسن عباسی، صفیه حاتمی) ۷ ماه مه ۴۷ (۱۷ اردیبهشت ۱۳۲۶)، محکومیت غیابی به ۱۵ ماه زندان و اخراج از ارتش بوسیله دادگاه نظامی ۴۷، دستگیری مجدد و محکوم به ۱۵ سال زندان بوسیله دادستانی ارتش آوریل ۱۹۴۸، فرار از زندان به همراه سایر رهبران حزب دسامبر ۵۰، فعالیت مخفی در سازمان اطلاعات حزب توده ۵۰، ع. «ستاد جنگی» حزب توده (پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ و به منظور مقابله با کودتاگران!) ۵۳، ادامه فعالیت های سیاسی و حزبی به عنوان ع. هیأت اجرایی موقت حزب (متشکل از خسرو روزبه، علی متقی، حبیب الله ثابت، فرج الله میزانی) پس از دستگیری و خروج از کشور آخرین بقایای رهبری حزب توده ایران آوریل ۵۶- ژوئیه ۵۷ (زمان دستگیری)، دستگیر شدن در خلال یک درگیری مسلحانه ۶ ژوئیه ۵۷ (۱۵ تیر ماه ۱۳۳۶ ش.)، محکوم به مرگ و تیر باران ۱۱ ماه مه ۵۷ (۲۱ اردیبهشت ۱۳۳۷).

آثار: اطاعت کور کورانه ۴۶ (۲)، تالیفاتی در زمینه های ریاضی، فنی و نظامی.

روزن، شبتانی: ل. حقوق، دک. حقوق، حقوقدان و دیپلمات اسرائیلی، ت. ۲۴ نوامبر ۱۹۱۷، تج. دا. لندن، و دا. عبری بیت المقدس.

وکیل حقوقی بخش سیاسی آژانس یهود در امور فلسطین ۴۶-۴۸، مشاور حقوقی وزارت امور خارجه ۴۸-۶۶، کفیل نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل ۶۷-۷۱، نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل شعبه ژنو ۷۱-۷۴، خدمت در وزارت امور خارجه ۷۴- ع. در هیأت نم. اسرائیل در مجمع عمومی سازمان ملل ۴۸-۷۴، معاون کت. حقوقی ۶۰، ع. هیأت مذاکرات ترک مخاصمه با کشورهای مصر، اردن، لبنان و سوریه ۴۹، ع. هیأت نم. اسرائیل در کنفرانس حقوق دریاها و ریاست اجلاس ۷۳، و ۷۸- رئیس هیأت نم. اسرائیل در کنفرانس حقوق قرار دادهای ۶۸ و ۶۹، ع. سایر کنفرانسهای سازمان ملل، نم. دولت اسرائیل در دادگاه بین المللی عدالت در دفعات متعدد، ع. کم. حقوق بین الملل ۶۲-۷۱، ع. کم حقوق بشر سازمان ملل متحد ۶۸-۶۹.

آذربایجان (وی پس از ملاقات با محمد رضا شاه بلافاصله عازم جنوب کشور شد و با روسای ایل قشقایی - واز جمله: ناصر، خسرو، ملک منصور و محمد حسین قشقایی - ملاقات کرد. مدت کوتاهی پس از این ملاقات، «نهضت جنوب» شروع شد که در خلال آن برادران قشقایی در پاییز ۱۳۲۵ ش. خواستار «خودمختاری فارس» شدند!!) تابستان ۱۳۵۲ / اوت ۴۶ (توضیح: گرمیت روزولت در انجام مسئولیت های اطلاعاتی خود در ایران از همکاری یک مهره اطلاعاتی ورزیده آمریکایی در ایران بنام «جرالد دوه» برخوردار بود. وی تا سال ۱۳۲۵ کنسول آمریکا در تبریز بود و سپس در پوشش وابسته عشایری سفارت آمریکا به فعالیتش ادامه داد. دوه در سال ۱۳۳۲ ش. و بلافاصله پس از ورود گرمیت روزولت به ایران در تیرماه همان سال و پیش از انجام کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ از ایران خارج شد! وی سپس ریاست بخش خاورمیانه رادیو «صدای آمریکا» را به عهده گرفت و سپس مدت ها در راس «انجمن طرفداران ملل آسیا و آفریقا» قرار داشت!)، پس از تاسیس «آژانس مرکزی اطلاعات» آمریکا (سیا) در ماه مه ۱۹۴۷ ادامه فعالیت های اطلاعاتی و جاسوسی خود در این سازمان جدید ۴۷-، رئیس «اداره خاورمیانه» در بخش معاونت عملیاتی سیا (اداره هماهنگی سیاسی - OPC - به ریاست «فرانک وایزنر» ۴۸-، انجام مأموریت های اطلاعاتی با مسئولیت مستقیم «ریچارد هلمز» و دست داشتن در بسیاری از تحرکات و تحولات سیاسی خاورمیانه و از جمله: دخالت در ماجرای انقلاب یا کودتای مصر به رهبری ژنرال نجیب و عبدالناصر و واژگونی نظام سلطنتی ملک فاروق ژوبیه ۵۲، اشتغال در شعبه منطقه «سیا» در بیروت، و نیز استاد تاریخ در دا. آمریکایی بیروت، ضمناً رئیس «اج. آمریکایی دوستداران خاور نزدیک» ۵۲-، آشنایی و همکاری با «کیم فیلی» افسر اطلاعاتی عالی رتبه انگلیسی (توضیح: فیلی مأمور نفوذی سازمان جاسوسی شوروی - کا. گ. ب. بود که از سال ۱۹۳۴ به سازمان «اینتلجنس سرویس» نفوذ کرد و بعدها به عالی ترین مقامات اطلاعاتی انگلیس دست یافت. سال ها بعد، با کشف برخی عوامل جاسوسی شوروی، فیلی در معرض سوء ظن قرار گرفت و بنابراین در ژانویه ۱۹۶۳ از بیروت به شوروی فرار کرد. او در شوروی به عنوان «قهرمان اتحاد شوروی» مدال گرفت و مدتی بعد در همان کشور درگذشت.) حدود سال ۵۰-، ورود به ایران از مرز

عراق با گذرنامه جعلی و بانام مستعار «جیمز ف. لاکریج» برای تدارک مأموریت عملیاتی و اطلاعاتی بعدی خود ۱۶ تیرماه ۱۳۳۲ / ژوئیه ۵۳، سپس هدایت موفقیت آمیز طرح کودتای آمریکایی - انگلیسی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ / اوت ۱۹۵۳ (بنام «عملیات چکمه»)، پس از عملیات مذکور ملقب به «آقای ایران» از سوی رسانه های غربی ۵۳، ادامه فعالیت ها و مأموریت های متعدد اطلاعاتی در سازمان سیا - ۵۸، سپس کناره گیری از همکاری با سیا ۵۸، استخدام در شرکت نفتی معتبر «گلف» (یکی از هفت شرکت قدرتمند نفتی جهان و یکی از اعضای کنسرسیوم نفت ایران) و معاون شرکت در امور «روابط با دولت آمریکا» (۱) ۵۸-۶۴، کناره گیری از شرکت گلف و تاسیس یک شرکت دلّالی و تجارت اسلحه با کشورهای خاورمیانه بویژه ایران در واشنگتن ۶۴-، دلال و واسطه معتبر غالب معاملات تسلیحاتی آمریکا با ایران (بعضاً با همکاری و شراکت برادران رشیدیان) ۶۴-۷۸.

آثار: خاطرات (عنوان ترجمه فارسی: کودتا در کودتا بدون ذکر تاریخ نشر).

روستا، رضا: فارغ التحصیل عالی امور حزبی، از رهبران حزب توده ایران، بنیانگذار اصلی شورای متحده مرکزی ت. ۱۹۰۳ در روستای «ویشکا»ی شهرستان رشت (در یک خانواده روستایی)، تج. متوسطه در رشت (ناتمام)، مدرسه عالی حزبی مسکو.

فعالیت های اجتماعی و سیاسی در زمان تحصیلات متوسطه، همکاری در تشکیل جلسات فرهنگی و ادبی، رها کردن تحصیلات متوسطه و پیوستن به کمونیست های گیلان (به رهبری حیدر عمو اوغلی، وی در رشد سیاسی روستا سهم عمده ای داشت)، پس از سرکوب نهضت جنگل عزیمت به اتحاد جماهیر شوروی ۲۲-۲۳، بازگشت به ایران و عضویت در حزب سوسیالیست (به رهبری سلیمان میرزا اسکندری) ۲۳-، تحت تعقیب شهربانی و فرار به اصفهان (به علت شرکت در فعالیت انتخاباتی به سود فراکسیون ملی - در انتخابات مجلس پنجم -، پخش اعلامیه و شرکت در تظاهرات مسجد شاه علیه رضا خان، به رهبری خالصی زاده)، عزیمت به کرمان و همکاری با روزنامه «بیداری» به سردبیری سید محمد هاشمی که از سال ۱۳۰۱ ش. در کرمان منتشر می شد، سپس استخدام در اداره تجارت روس در

اطلاعات آژانس یهود ۵۸-۶۰، دبیر کل آژانس یهود ۶۰-۶۶، مدیر کل و رئیس امور اداری و روابط عمومی ۶۶-۷۱، مدیر کل آژانس یهود (نوسازمان یافته) ۷۱-، رئیس هیات مدیره یک شرکت اسرائیلی ۷۷-، ع. پیوسته و اجرایی سازمان جهانی صهیونیسم ۷۱، رئیس اج. سربازان معلول سازمان هاگانا در اسرائیل، ع. هیات امناء دا. بن گوریون، ع. هیات امناء دانشکده علوم اداری، ع. هیات امناء آژانس تلگراف یهود، ع. کت. اجرایی «یادبن-تسوی» (Yad Ben - Zvi) ع. شورای «یاد بن-گوریون»، ع. هیات مدیره پست بیت المقدس، ع. هیات مدیره هواپیمایی «ال عال»، و ع. هیات مدیره دا. عبری بیت المقدس.

ریاض، محمود: دیپلمات مصری، ت. ۸ ژانویه ۱۹۱۷، ت. در دن. افسری، و دا. فرماندهی و ستاد مصر. نم. مصر در کمیسیون مختلط خلع سلاح ۴۹-۵۲، مدیر بخش امور عرب در وزارت امور خارجه ۵۴-۵۵، سفیر در سوریه ۵۵-۵۸، مشاور رئیس جمهوری در امور خارجی ۵۸-۶۲، رئیس هیات نم. مصر در کمیسیون اقتصادی سازمان ملل ویژه آفریقا ۶۱، سفیر و نم. دائم مصر در سازمان ملل متحد ۶۲-۶۴، وزیر امور خارجه ۶۴-۷۲، معاون نخست وزیر ۷۱-۷۲، مشاور رئیس جمهوری ژانویه-ژوئن ۷۲، دبیر کل اتحادیه عرب ۷۲-۷۹.

ریاضی، مهندس عبدالله: مهندس هیدرولیک و برق، سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۶ در اصفهان، ت. دا. پاریس (سوربن).

استاد و معاون دانشکده فنی دا. تهران ۳۶-۴۵، رئیس دانشکده فنی ۵۶-، نم. و رئیس مجلس شورای ملی اکتبر ۶۳- اکتبر ۷۸ (توضیح اینکه ماده واحده منضم به قرار داد وین در زمان ریاست وی بر مجلس شورای ملی در تاریخ اکتبر ۱۹۶۴ تصویب شد. با تصویب قانون مذکور، مستشاران نظامی آمریکا در ایران از مصونیت ها و معافیت های قرار داد وین استفاده کردند. بدین ترتیب در واقع قانون کاپیتولاسیون مجدداً در ایران برقرار شد!)، ب. اق. دستگیر و محاکمه انقلابی و سپس اعدام (تیرباران) شد ۷۹.

کرمان ۳۱-، بازداشت در کرمان و اعزام به زندان قصر (پیرو تصویب قانون ضد فعالیت های اشتراکی در زمان رضا شاه) ۳۱-۳۶، آزادی از زندان و تبعید به شهر دامغان ۳۶-۳۷، بازداشت و زندانی به همراه گروه «۵۳ نفر» (حزب کمونیست ایران به رهبری دکتر تقی ارانی) به مدت ده ماه و سپس تبعید به شهر ساوه ۳۷-، مجدداً دستگیر و زندانی شدن در ساوه به مدت دو سال و نیم ۳۸-۴۰، آزادی از زندان و تبعید به شهر اراک (پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰) سپتامبر ۴۱-، مشارکت در تاسیس «حزب توده ایران» (به رهبری و پایه گذاری سلیمان میرزا اسکندری) و ع. کمیته مرکزی موقت حزب اکتبر ۴۱-، دستگیر و زندانی شدن به جرم فعالیت های اشتراکی آوریل-دسامبر ۴۷، پس از آزادی از زندان عزیمت به شوروی ۴۷، محکوم به اعدام بطور غیابی ۴۹، فوت در آلمان شرقی در سن ۶۸ سالگی ۱۹۷۱.

روسیدس، زنون جرج: دیپلمات قبرسی، ت. ۸ فوریه ۱۸۹۵، ت. در قبرس، و لندن.

شروع کار آموزی و کالت ۲۳، فعالیت های حقوقی در قبرس ۲۵-۵۴، ع. هیات ملی اعزامی به لندن ۲۹-۳۱، ع. شورای استانداری ۴۶-۴۸ و ۵۸-۵۹، ع. شورای اجرایی ۵۰-۵۹، نم. یونانی های قبرس در کمیته مشترک مذاکرات استقلال قبرس در لندن ۵۹-۶۰، سفیر در آمریکا ۶۰-۷۳، نم. دائم قبرس در سازمان ملل ۶۰-، معاون هیات نم. قبرس در مجمع عمومی ۶۱-۶۲ و ۶۳-۶۴، رئیس کت. سازمان ملل درباره مستعمرات پرتقال ۶۲، ع. دیوان محاکمات اداری سازمان ملل ۶۶-، ع. کت. رفع تبعیض نژادی سازمان ملل متحد ۶۹-۷۱، ع. کم. حقوق بین الملل ۷۱-، ع. کم. مقدماتی کنفرانس محیط انسانی.

آثار: جزیره قبرس و اتحاد با یونان ۵۱، مسئله قبرس ۵۸.

رولین. موشه: مدیر اسرائیلی، ت. ۱۹۲۵ در بیت المقدس، ت. دا. بیت المقدس.

پیوستن به سازمان هاگانا ۴۰، رئیس شورای جنبش جوانان بیت المقدس ۴۴-۴۶، خدمت در ارتش اسرائیل با درجه سرلشگری ۴۸، کنسول در نیویورک ۵۲-۵۸، مدیر بخش

آثار: حساب ترسیمی ۶۲ (ج ۲)، حساب عددی و ترسیمی ۵۸، حساب عددی ۶۲ (ج ۲)، تاسیسات آبی ۵۷، هیدرولیک عمومی ۵۴، الکتریسیته و کاربردهای آن، مکانیک نظری و عملی.

ریال، کلتو حسن: ل. علوم، ف. ل. سیاستمدار و مدیر سودانی، ت. اول سپتامبر ۱۹۳۵ در بحر الغزل، تج. دا. «اکسپیر» اوهایو، دا. «نتردام» ایندیانا، موسسه مطالعات اجتماعی، «موسسه سلطنتی علوم اداری» لندن.

کارمند اداری و اجرایی در وزارت حکومت های محلی ۵۸-۵۹، مدیر «کا. کامبونی» خارطوم ۵۹-۶۰، ممیز مالیاتی در وزارت دارایی و اقتصاد ۶۲-۶۳، مدرس مو. علوم اداری ۶۳-۷۲، دبیر کل شورای عالی اجرایی منطقه جنوب سودان ۷۲-، نم. سودان «در کنفرانس آفریقایی توسعه» در آتن (برگزار شده توسط «مو. تکنولوژی ماساچوست» ۶۳، شرکت در سمینار «اداره حکومت های ملی» در توکیو ۷۶، مسافرت به کشورهای آفریقایی جهت مذاکره و مشاوره با رهبران در تبعید جنوب سودان ۶۹-۷۱، دریافت نشان دونیل.

آثار: روشها و تکنیک های برنامه توسعه جامعه ۶۶.

ریبیرول، فیلیپ^۱: دیپلمات فرانسوی، ت. ۱۴ ژوئن ۱۹۱۷ در پاریس، تج. دا. سوربن پاریس.

اس. «موسسه فرانسه» در بارسلون (اسپانیا) ۴۲-۴۵، رئیس مو. مطالعات عالی بخارست (رومانی) ۴۶-۴۹، مشاور امور فرهنگی سفارت فرانسه در مصر ۵۱-۵۵، کاردار سیاسی در الجزایر ۶۲-۶۸، سفیر در کامرون ۶۸-۷۱، مدیر امور آفریقا در وزارت امور خارجه ۷۲-۷۵، سفیر در تونس ژوئیه ۶۴-۷۸، دریافت نشان لژیون دونور، و نشان لیاقت از فرانسه.

1- Rebeyrol, Philippe

ریپورت (جی)، سرشاپور: فارغ التحصیل دانشگاه (علوم سیاسی ۴)، آموزشهای اطلاعاتی: افسر اطلاعاتی عالی رتبه انگلیسی (ایرانی تبار)، ت. ۲۶ فوریه ۱۹۱۲ / ۸ اسفند ۱۲۹۹ در تهران (در یک خانواده زرتشتی ایرانی تبار، پسر «اردشیر جی

ریپورت» افسر اطلاعاتی بلند پایه انگلیسی در هندوستان و ایران)، تج. کالج «له روزه سوییس»، دا. کمبریج، آموزشهای عالی اطلاعاتی در سرویس اطلاعاتی انگلستان.

در سن ۱۲ سالگی پدرش را از دست داد و تحت نظارت و سرپرستی دوستان انگلیسی پدرش (و از جمله لرد ویکتور روتچیلد) تربیت و آموزش دید ۳۳-، در سن ۱۰ سالگی عزیمت به سوئیس برای تحصیل در کالج «له روزه» (همزمان با اعزام محمد رضا پهلوی به آنجا در سن ۱۲ سالگی) ۳۱-، از سوی سرویس اطلاعاتی انگلستان اعزام به هندوستان به عنوان «کارشناس جنگ روانی» در اواخر ج. ج. ۲ و در بحبوحه قیام استقلال طلبانه مردم هندوستان علیه استعمار انگلیس ۴۷-، سپس عزیمت به ایران (تهران) و شروع فعالیتهای جاسوسی در آنجا (بهمکاری و مشارکت دیگر جاسوسان برجسته انگلیسی در ایران نظیر: آلن چارلز ترات، خانم آن لمبتون، و ارنست پرون دوست نزدیک شاه) ۴۷-، همزمان دارای کارت خبر نگاری روزنامه تایمز لندن ۴۷-، در سالهای بحرانی روابط ایران و انگلیس ادامه فعالیت های اطلاعاتی با پوشش وابسته مطبوعاتی سفارت آمریکا در تهران، و نیز رئیس دارالترجمه سفارت آمریکا و راینر سیاسی سفارت تا زمان کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ / اوت ۵۳، برقراری ارتباط نزدیک با «امیر اسدالله علم» سیاستمدار و از جمله باران نزدیک شاه و ایجاد یک شبکه ویژه اطلاعاتی بهمراه وی بنام «شبکه بدامن» و انجام عملیات گوناگون اطلاعاتی در قالب آن شبکه (طرح «بدامن» یکی از نخستین طرح هایی بود که در چارچوب همکاری «اینتلجنس سرویس» و سازمان «سیا» بر مبنای امکانات وسیع بومی «MI-6» و بودجه کلان سازمان سیا آغاز شد و مسئولیت اداره آن به عهده شاپور ریپورت قرار گرفت. طرح بدامن یک برنامه تبلیغاتی - سیاسی با بودجه سالانه یک میلیون دلار بود که هدف آن ظاهراً مقابله با نفوذ شوروی و حزب توده در ایران بود!) ۴۸- ۷۸، سازماندهی و مشارکت در تدارک تظاهرات و آشوب ۲۳ تیر ماه ۱۳۳۰ تهران، و نیز عملیات کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ علیه حکومت دکتر مصدق و واژگونی آن، پس از انجام کودتای موفقیت آمیز یاد شده و بازگشت شاه به تخت سلطنت، ایفای نقش پنهانی راینر سیاسی شاه با همکاری آشکار امیر اسدالله علم ۵۳-، ضمناً پس از کودتا استاد زبان انگلیسی در دانشگاه جنگ و نیز دا. تهران ۵۳-، انجام فعالیت های تجاری ۵۳-، معلم زبان ملکه ثریا

الریحانی، امین: فارغ التحصیل حقوق و تاتر، نویسنده و جهانگرد لبنانی، ت. ۱۸۷۶ درروستای «فریکه» در لبنان، تح. در آمریکا و لبنان.

عزیمت به آمریکا و انجام تحصیلات عالی حقوق و تاتر، انجام فعالیت های هنری تاتر در آمریکا، بازگشت به لبنان در جوانی و ادامه تحصیلات در زمینه ادبیات عرب و ادبیات انگلیسی، مسافرت و جهانگردی در بسیاری از کشورهای عربی و اروپایی و نیز آمریکا جهت انجام مطالعات اجتماعی و تاریخی درباره آنها.

آثار: مجموعه مقاله ها و نیز سخنرانیهای وی به نام «ریحانیات»، ۱۶ کتاب به زبان عربی، ۸ کتاب به زبان انگلیسی و آثار چاپ نشده دیگر در زمینه های ادبی، تاریخی و سیاسی.

همسر شاه، همکاری در تاسیس «دفتر ویژه اطلاعات» (سازمان اطلاعاتی ویژه شاه) و «شورای امنیت کشور» (بعداً شورای عالی هماهنگی)، دریافت «نشان امپراتوری بریتانیا» (O.B.E.) از ملکه انگلستان به پاس خدمات ویژه اش به انگلستان (به عنوان سر جاسوس غرب در ایران!) ۶۹، مشاور عالی دولت انگلستان در مسائل ایران و نیز مشاور سیاسی سفیر انگلستان در ایران، مشارکت در تاسیس «کمیته مشترک ضد خرابکاری» (طبق الگوی نظام امنیتی انگلستان، و با مشارکت شهربانی و ساواک)؛ پیرو افزایش قیمت نفت و در نتیجه درآمدهای نفتی ایران انجام دلالتی اسلحه و ایفای نقش موثر در خریدهای تسلیحاتی بزرگ ایران در خلال دهه ۷۰، دریافت نشان و لقب «شوالیه» (K.B.E.) و عنوان «سر» از ملکه انگلستان ۲۰ مارس ۷۳، مشاور بسیاری از شرکتهای بزرگ تجاری و تسلیحاتی انگلستان در معامله با ایران - ۷۸، پیرو شروع تحولات ضد رژیم شاه و پیش از پیروزی انقلاب اسلامی خروج از ایران و زندگی مخفی در لندن ۷۸- تاکنون.

ریچموند، سر جان کریستوفر بلیک^۱: دیپلمات

انگلیسی، ت. ۷ سپتامبر ۱۹۰۹، تح. دا. آکسفورد، و دانشگاه - کالج لندن.

انجام مسافرتهاى اکتشافی به: بیان، اریحا، تل الدویر، و اینتاکا ۳۱-۳۶، خدمت در وزارت خدمات سلطنتی انگلستان ۳۷-۳۹، خدمت در خاورمیانه در خلال ج. ح. ۲ (۳۹-۴۶)، خدمت در اداره باستان شناسی حکومت قیمومت فلسطین ۴۶-۴۷، خدمت در اداره امور شرقی وزارت امور خارجه در بغداد ۴۷-۵۱، خدمت در وزارت امور خارجه (لندن) ۵۱-۵۳، مشاور سیاسی در امان (اردن) ۵۳-۵۵، سر کنسول انگلستان در هوستون (تگزاس) ۵۵-۵۸، خدمت در کمیسیون دارایی انگلستان در قاهره ۵۹، نم. سیاسی انگلستان در کویت اکتبر ۵۹-۶۱ (تا زمان استقلال کویت)، سفیر انگلستان در کویت (پس از اعلام کویت) ۶۱-۶۳، ع. علی البدل کالج سنت آنتونی دا. آکسفورد ۶۳-۶۴، سفیر در سودان ۶۵.

1- Richmond, Sir John Christopher Blake

ز

زادوک، حیم ژوزف: سیاستمدار و حقوقدان اسرائیلی، ت. ۲ اکتبر ۱۹۱۳ در لهستان، تح. در دا. ورشو (لهستان)، و مدرسه حقوق بیت المقدس.

شروع همکاری با «جنبش کارگری صهیونیسم» ۳۰، مهاجرت از لهستان به فلسطین ۳۵، همکاری با سازمان هاگانا و پلیس اسکان یهودیان تا سال ۴۸، خدمت در ارتش اولیه اسرائیل (تحت عنوان نیروهای دفاعی اسرائیل) در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-۴۹، معاون دادستان کل ۴۹-۵۲، فعالیت های حقوقی خصوصی ۵۲-۶۵، و ۶۷-۷۴ و ۷۸-، مدرس حقوق تجارت در مدرسه حقوق تل آویو ۵۳-۶۱، ع. کنست (پارلمان) ۵۹-۷۸، وزیر بازرگانی و صنعت ۶۵-۶۶، همزمان وزیر توسعه، و نیز وزیر دادگستری ۷۴-ژوئن ۷۷، وزیر امور مذهبی ژوئن-نوامبر ۷۴، و ژانویه-ژوئن ۷۷، رئیس کت. اجرایی دا. عبری بیت المقدس ۶۹-۷۴، رئیس کم. امور خارجی و دفاع کنست ۷۰-۷۴، ع. شورای مشورتی بانک اسرائیل ۶۳-۷۴، مدرس درس حکومت در دا. عبری بیت المقدس ۷۸-۸۰، رئیس کت. اجرایی دا. بن گوریون در نقب ۸۲-۸۹، رئیس هیات امناء مرکز بین المللی صلح خاورمیانه ۸۶-، معاون جامعه وکلای دعاوی

کشوری اسرائیل ۹۲-، ع. دفتر رهبری و کت. سیاسی حزب کارگر اسرائیل، دریافت درجه افتخاری از دا. بن گورین در نقب.

زافر، محمد اسماعیل: دک. آموزش و پرورش، استاد سعودی، ت. ۱۹۳۴، تح. دا. ایالتی میشیگان (در لنسینگ شرقی) آمریکا.

بازرس آموزش ابتدایی در منطقه ریاض، معاون اداره نظارت علمی آموزش متوسطه در وزارت آموزش و پرورش، مشاور آموزشی در وزارت آموزش و پرورش، مدرس دا. ملک عبدالعزیز شعبه مکه، سازماندهی اولین کنفرانس مسائل آموزشی و آموزگاران در عربستان سعودی، ع. کنفرانسهای دانشگاهی در ریاض و در دیگر سطوح ملی و بین المللی، معاون دانشکده علوم تربیتی دانشگاه ام القری ۷۷، بنیانگذار و رئیس دانشکده علوم تربیتی پسران و دختران در دا. ملک عبدالعزیز شعبه مدینه ۷۹، دانشیار و رئیس گروه آموزش و پرورش و تحصیلات تکمیلی اسلامی دانشکده علوم تربیتی دا. ملک عبدالعزیز (شعبه مدینه)، شروع تحصیلات عالی فوق لیسانس و دکترا در دانشکده علوم تربیتی از سال تحصیلی ۸۱-۸۲ به بعد، تأسیس دانشکده

برنامه ریزی و تکنولوژی در دا. ملک عبدالعزیز شعبه مدینه، ع. شورای علمی دا. ملک عبدالعزیز شعبه جدّه.

زاهدی، اردشیر: ل. حقوق، مهندس کشاورزی، دیپلمات ایرانی، ت. ۱۶ اکتبر ۱۹۲۸ در تهران، (پسر سپهبد فضل الله زاهدی و همسر سابق شاهدخت شهناز پهلوی)، تج. در تهران، دا. آمریکایی بیروت، و دا. ایالتی یوتا (آمریکا).

بلافاصله پس از بازگشت از آمریکا و فراغت از تحصیل: خزانه دار کم. ایران - آمریکا ۵۰-۵۲، سپس معاون اداری، و مسئول «اصل چهار» (اعلامیه ترومن) کم. مذکور، استعفا از کم. یادشده ۵۲ (بخاطر مخالفت آشکار با حکومت دکتر مصدق)، فعالیت های سیاسی موافق سیاستهای آمریکا در ایران در زمان حکومت دکتر مصدق ۵۱-۵۳، ایفای نقش مهم در عملیات سیاسی - نظامی براندازی حکومت مصدق و اجرای نقش رابط بین پدرش سرلشگر (بعداً سپهبد) زاهدی (عامل داخلی کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. ایران) و گروهها و عناصر داخلی و خارجی ضد مصدق، انتصاب به عنوان آجودان کشوری محمد رضا شاه پهلوی (شاه سابق ایران) بخاطر خدمات برجسته اش به وی ۵۴-۷۹، سفیر ایران در آمریکا ۵۹-۶۱، اعلام موافقت دربار ایران با ازدواج زاهدی و شاهدخت شهناز پهلوی سپتامبر ۵۷، طلاق و جدایی اردشیر زاهدی از همسرش شهناز پهلوی ۶۴، سفیر در انگلستان ۶۲-۶۷، وزیر امور خارجه ۶۷-۷۱، سفیر در مکزیک ۷۳-۷۶، و نیز سفیر در آمریکا ۷۳-۷۹، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق: از دا. ایالتی یوتا آمریکا، دا. چونگانگ سئول (کره جنوبی) ۶۹، دا. ایالتی تگزاس شرقی ۷۳، دا. ایالتی کنت آمریکا ۷۴، و نیز دا. سنت لوئیز ۷۵: پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، بطور غیابی محکوم به مرگ توسط دادگاه انقلاب اسلامی. دریافت تعداد زیادی نشان و مدال از جمله: نشان تاج سلطنتی با حمایل، نشان درجه اول تاج ۷۵ و غیره.

زاهدی، سپهبد فضل الله: (نام خانوادگی سابق: بصیر دیوان)، فارغ التحصیل نظامی، نظامی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۸۹۲ در همدان (در یک خانواده ملاک، پدر اردشیر زاهدی و هما زاهدی از جمله سیاستمداران و نمایندگان اسبق ایران)، تج. دانشکده افسری تهران.

شروع خدمت در ارتش ایران ۱۶-، احراز مسئولیت های گوناگون نظامی در ارتش، رئیس دادگاه نظامی «یاور (سروان) لاهوتی» (فرمانده ژاندارم های بندر شرفخانه) رهبر «قیام لاهوتی» در تبریز (عنوان وی در آن زمان: سرتیپ فضل الله خان بصیر دیوان) فوریه ۲۲، شرکت در سرکوب «اسماعیل سمیتقو» یاغی منطقه آذربایجان و دریافت نشان نظامی «ذوالفقار» از سردار سپه (رضا خان) اوت ۲۲، ع. کمیسیون نشان نظامی ذوالفقار (منسوب رضاخان) دسامبر ۲۲، فرماندار نظامی و فرمانده قوای خوزستان دسامبر ۲۴-، بازداشت شیخ خزعل (یاغی منطقه جنوب غربی ایران) و دوپسرش و اعزام آنان به تهران (مدتی پس از اعلام تسلیم وی و اظهار ندامت و استدعای عفو از سردار سپه در تاریخ ۲۲ آبان ۱۳۰۳ ش) ۲۴، فرمانده نظامی تیپ شمال، ژنرال آجودان رضاشاه (بواسطه حسن خدمت وی)، رئیس و فرمانده تشکیلات «امنیه کل مملکتی» ماه مه - ژوئن ۲۹، خلع درجه از سرتیپی به تائینی (سرباز بی درجه) به دستور رضا شاه (پیرو عدم موفقیت در سرکوب عشایر فارس) ژوئن ۲۹ (زاهدی در زمان رضا شاه سه بار خلع درجه شد)، دعوت به کار و دریافت درجه نظامی سابق (سرتیپی) و سپس رئیس «نظمیه کل مملکتی» دسامبر ۳۰-مارس ۳۱، مجدداً خلع درجه و برکناری از ریاست کل نظمیه (به علت شورش زندان قصر و فرار عده ای از زندانیان از جمله «سید فرهاد». گفته شده است ترتیب فرار سید فرهاد از زندان در واقع بمنظور فرار سرهنگ توماس ادوارد لارنس - ملقب به لورنس عربستان - از زندان بوده است!)، ع. هیات اقتصادی اعزامی ایران به شوروی آوریل ۳۵، رئیس باشگاه افسران ارتش، مجدداً رئیس «اداره کل امنیه مملکتی» سپتامبر - دسامبر ۴۱، فرمانده لشکر اصفهان دسامبر ۴۱-اوت ۴۳، ارتقا به درجه سرلشگری ماه مه ۴۲، در زمان فرماندهی لشکر اصفهان بازداشت توسط قوای انگلیسی مستقر در ایران در خلال ج. ج. ۲ و تبعید به فلسطین و سپس هندوستان به اتهام طرفداری و فعالیت به نفع نازیهای آلمان اوت ۴۳-۴۵، بازرس ویژه ارتش (اعزامی به استان فارس) اوت ۴۶، حدود یک ماه بعد: فرمانده قوای جنوب و سرپرست استانداری فارس اواسط سپتامبر ۴۶-، رئیس شهربانی کل کشور نوامبر ۴۹-ماه مه ۵۰، وزیر کشور (در کابینه حسین علاء) آوریل ۵۱-، وزیر کشور (در کابینه دکتر محمد مصدق) ماه مه - ژوئیه ۵۱، سرپرست موقت شهربانی کل کشور (در زمان

زاید بن سلطان آل نهیان، شیخ — النهیان (آل نهیان)،

شیخ زاید بن سلطان

زروال. ژنرال امین: فارغ التحصیل نظامی، افسر بلند

پایه و سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۹۴۱.

وزیر دفاع الجزایر ژویه ۹۳، فرمانده عالی و فرمانده کل

نیروهای مسلح الجزایر، رئیس جمهوری و وزیر دفاع الجزایر ۳۱

ژانویه ۹۴-آوریل ۹۹، ارانه و اعلام طرح اصلاحات و تغییرات در

قانون اساسی الجزایر (شامل محدود کردن دوره ریاست جمهوری

به دو دوره، تأسیس دو مجلس «عالی» و «امت»، قانون فعالیت

احزاب سیاسی و انتخابات، و تأسیس دادگاه عالی کشور) ماه مه

۹۶، امضای نتیجه همه پرسی (تصویب) مربوط به انجام تغییرات

در قانون اساسی (و از جمله منع تشکیل احزاب اسلامی) دسامبر

۹۶، تأسیس «حزب تجمع ملی دموکراتیک» (به رهبری

عبدالقادر بن صالح) فوریه ۹۷.

زرین کوب، دکتر عبدالحسین: دک. ادبیات فارسی؛

نویسنده، شاعر و محقق ایرانی، ت. ۱۹۲۲ در بروجرد، تخ. دا.

تهران.

تدریس تاریخ و ادبیات در زمان دانشجویی، انتشار

مقاله هایی در نشریات فارسی از سال ۴۰ به بعد، همکاری با

نشریه های متعدد ادبی-علمی در خلال سالیان طولانی و از

جمله: «راهنمای کتاب»، «سخن»، «جهان نو»، «مجله دانشکده

ادبیات»، «یغما»، «کتاب هفته»: سردبیری هفته نامه «مهرگان»

(برای مدتی)، تدریس تاریخ ادیان و تاریخ باستان (باسمت

دانشیار) ۵۵-۶۰، استاد در دانشکده الهیات دا. تهران ۶۰-.

تدریس در دا. کالیفرنیا و دا. پرینستون ۶۸-۷۰. ادامه تدریس

در دا. پس از انقلاب اسلامی ایران، کار در «دائرة المعارف اسلام»

(لندن)، و «دائرة المعارف فارسی» (ایران) به سرپرستی دکتر

غلامحسین مصاحب، فوت بر اثر بیماری سرطان در تهران ۱۵

سپتامبر ۱۹۹۹ (۲۴ شهریور ۱۳۷۸).

آثار: تالیف ها: فلسفه شعری یا تاریخ شعر و شاعری ۴۴، دو

قرن سکوت ۵۱، نقد ادبی ۵۹، ارزش میراث صوفیه ۶۳، با

کاروان حله ۶۴، تاریخ ایران پس از اسلام ۶۴، درباره زندگی و

افکار حافظ ۷۰، گذری بر شعر فارسی ۸۴، تاریخ مردم ایران:

حکومت دکتر مصدق) اواسط ماه مه ۵۱، بازداشت (به دستور

دکتر مصدق) مارس ۵۲؛ پس از اعلام قتل «سرتیپ محمود افشار

طوس» رئیس وقت شهربانی کل کشور (در تاریخ اوائل اردیبهشت

ماه ۱۳۳۲ ش.)، بر اساس مفاد اعلامیه رسمی فرمانداری

نظامی تهران: دست داشتن و دخالت وی به همراه دکتر مظفربقایی

در قتل افشار طوس (!) ماه مه ۵۳، تحصن در مجلس شورایی

(به بهانه نداشتن امنیت جانی!) ماه مه ۵۳ (۱۴ اردیبهشت

۱۳۳۲ ش.)، خارج شدن از تحصن در مجلس (باوساطت دکتر

معضمی) و مخفی شدن ژویه ۵۳ (۲۹ تیر ماه ۱۳۳۲ ش.)، ورود

مخفیانه «کرمیت روزولت» آمریکایی به تهران از طریق مرز عراق و

ملاقات با زاهدی در مخفیگاه وی اواسط ژویه ۵۳ (توضیح:

کرمیت روزولت عامل اجرایی اصلی کودتای انگلیسی-آمریکایی

۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. است)، صدور محرمانه فرمان انتصاب

سرلشگر زاهدی به نخست وزیری و عزل دکتر محمد مصدق

نخست وزیر وقت بوسیله محمد رضاشاه اوت ۵۳ (۲۲ مرداد ماه

۱۳۳۲ ش.) احضار توسط فرمانداری نظامی تهران مدت

کوتاهی قبل وقوع کودتا اوت ۵۳، عامل اصلی ایرانی و رهبر بومی

کودتای انگلیسی-آمریکایی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. و اجرای

موفقیت آمیز آن و خلع دکتر مصدق از قدرت و بازداشت وی و

یارانش ۱۹ اوت ۵۳ (۲۸ مرداد ۱۳۳۲): یک روز پس از موفقیت

کودتا، ارسال تلگراف به شاه (در رم) و درخواست از وی برای

بازگشت سریع به کشور ۲۰ اوت ۵۳ (۲۹ مرداد ۱۳۳۲)، کنترل

قدرت و نخست وزیر ایران اوت ۵۳-آوریل ۵۵ (۲۹ مرداد

۱۳۳۲-۱۶ فروردین ۱۳۳۴ ش.)، دریافت نشان درجه اول تاج

بخاطر خدمات ویژه اش به شاه در راه بازگشت وی به قدرت و

پادشاهی اوت ۵۳، ارتقا به درجه سپهبدی در ارتش اوت ۵۳ (۴

شهریور ۱۳۳۲ ش.)، دریافت مبلغ پنج میلیون دلار از دولت

آمریکا بابت دستمزد خدمات ویژه اجرایی-نظامی وی در اجرای

کودتای ۲۸ مرداد (!) اوت ۵۳، استعفا از نخست وزیری (با فشار

شاه و دولت آمریکا) آوریل ۵۵ (۱۶ فروردین ۱۳۳۴)، رئیس دفتر

نم. ایران در دفتر اروپایی سازمان ملل در ژنو آوریل ۵۵-سپتامبر

۶۳، خرید ویلای مجلل «گل سرخ» در «مونتر» ی سوییس و

زندگی در کنار ملکه زیبایی سال کشور سوییس (!) ۵۵-،

بازنشستگی از ارتش سپتامبر ۶۲، فوت در ژنو سپتامبر ۶۲ (۱۲

شهریور ۱۳۴۲ ش.).

حکومت کل فلسطین ۴۹، مشاور هیات نم. سوریه در اتحادیه عرب ۵۰، دبیر کل کنفرانسهای اسلامی در بیت المقدس سالهای ۶۰-۶۲، سفیر اردن در سوریه ۶۲-۶۳، سفیر در ایران ۶۳-۶۵، وزیر امور خارجه اردن ۶۶، وزیر دربار اردن ۶۷-۶۸، خدمت در وزارت امور خارجه اردن با سمت سفیر آوریل ۶۸، سفیر اردن در لبنان ۷۰، سناتور، ع. آکا. عرب-اردنی زبان عربی، رئیس کت. تمدن اسلامی، ع. آکا. عرب-اردنی زبان عربی، رئیس کت. سلطنتی مسائل بیت المقدس، رئیس مرکز فرهنگ اسلامی در بیروت ۷۵-۸۲.

آثار: تاریخ ما ۳۵، متون عربی ۳۹، تاریخ معاصر ۴۱، رسالت برای یک قاره ۵۰، مسئله فلسطین ۵۴، مقاله ای پیرامون فدراسیون ۵۵.

الزعیم، حسنی: نظامی و سیاستمدار سوری، ت. ۱۸۹۹ در شهر حلب، تیج. آموزشگاه نظامی استانبول. شروع خدمت نظامی در ارتش عثمانی (تا قبل از تجزیه امپراتوری عثمانی) ۱۸-، پس از اشغال سوریه بوسیله نیروهای فرانسوی خدمت در ارتش فرانسه ژوئیه ۲۰-، فرمانده یک تیپ ارتش حکومت ویشی فرانسه و دفاع از شهر دمشق در برابر نیروهای فرانسه آزاد (به رهبری ژنرال دوگل) و انگلستان ژوئن ۴۱، دستگیری و محاکمه به جرم همکاری با حکومت ویشی و سوء استفاده مالی و محکوم به ۱۰ سال زندان با اعمال شاقه ۴۲، پس از استقلال سوریه مورد عفو و بخشش و ادامه خدمت نظامی در ارتش سوریه آوریل ۴۶-، رئیس کل پلیس و مسئول امنیت داخلی سوریه ژانویه ۴۸-، رئیس ستاد ارتش سوریه ماه مه ۴۸-، انجام نخستین کودتای نظامی در سوریه (و شروع دخالت شدید نظامیان در سیاست) ۳۰ مارس ۴۹، تشکیل دولت و حکومت بر سوریه (به مدت ۱۳۷ روز) ۳۰ مارس (-۱۴ اوت ۴۹، کودتای دوم سوریه به رهبری سرهنگ حناوی علیه حکومت وی و کشته شدن او و نخست وزیرش (دکتر محسن البرازی) ۱۴ اوت ۴۹.

زعین، دکتر یوسف: دک. پزشکی، پزشک و سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۳۱ در «ابو کمال» (منطقه فرات)، تیج. دانشکده پزشکی دا. دمشق، و مطالعات ارتوپدی در انگلستان.

کشمکش با قدرتهای بزرگ ۸۵، اسرار نی: نقد تجزیه ای و مقایسه ای و تفسیری مثنوی ۸۵، مجله زمان: مجموعه سخنرانیها، نظرها و پژوهشها ۸۶، بحر در کوزه: نقد و تفسیر داستانها و تمثیل های مثنوی ۸۷، پله پله تا ملاقات خدا، سرتی، کارنامه اسلام، بامداد اسلام، جستجو در تصوف ایران، از کوچه زندان، فرار از مدرسه، تاریخ در ترازو، روزگاران، دومتری سکوت، سه یار دبستانی، زندگی و اندیشه های شیخ عطار (آخرین اثر وی) و آثار دیگر. ترجمه ها: ادبیات انگلیسی در دوران رنسانس (شارل وردین) ۴۹، متافیزیک (فلیسین شاله) ۵۰، رساله درباره شعر و زیبایی (ارسطو)، ۵۸ و غیره (مجموعاً ۳۲ جلد تألیف و ترجمه).

الزُعبی، محمود: سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۳۸ در «خریة غزاله».

رئیس سابق مرکز کشاورزی «القب»، رئیس اداره تولیدات کشاورزی ۶۳-۶۴، مدیر امور کشاورزی و اصلاحات ارضی منطقه «القب» ۶۴-۶۸، در «حما» ۶۹-۷۱، ع. رهبری حزب بعث در منطقه «القب»، ع. شورای اداری «اتحادیه کشاورزان»، ع. «اج. خلق» ۷۱، دبیر دفتر امور کشاورزان حزب بعث ۷۲-۷۳، مدیر عامل «سازمان سرمایه گذاری حوزه رود فرات» ۷۳-۷۶، ع. علی البدل رهبری منطقه ای حزب بعث ۷۵-۸۰، ع. رسمی ۸۰، سخنگوی «اج. خلق» ۸۱-۸۷، نخست وزیر سوریه ۸۷-۹۲، و مجدداً ژوئن ۹۲-۷ مارس ۲۰۰۰ (استعفاء) (جانشین وی: محمد مصطفی میرو، استاندار سابق حلب)، خودکشی و فوت (به دلیل متهم شدن به فساد مالی) ماه مه ۲۰۰۰.

زعیمتر، اکرم: آموزشگر و دیپلمات اردنی، ت. ۱۹۰۹ در اردن، تیج. کا. «النجاح» (نابلس)، دا. آمریکایی بیروت، و دانشکده حقوق بیت المقدس.

دبیر دبیرستانهای نابلس و «اکر» ۲۷-۳۰، ویرایشگر نشریه های «مرآت الشرق» و «الحیات» در بیت المقدس ۳۰-۳۱، اس. تاریخ در دانشکده تربیت معلم بغداد ۳۴-۳۵، دبیر «کمیته ملی فلسطین» ۳۶، در بازداشت ۳۶-۴۰، بازرس آموزش و پرورش در عراق ۴۰-۴۱، رئیس هیات اعزامی به آمریکای لاتین درباره بررسی مسئله فلسطین ۴۷-۴۸، وزیر آموزش و پرورش

زکریا، قاسم و صفی: ل. تاریخ باستانی شرق، روزنامه نگار سوری، ت. ۱۹۳۱ در دمشق، تج. دا. آمریکایی بیروت. مدیر عامل روزنامه «قبس» در دمشق ۵۶-۵۸، معاون «شرکت مصری حمل و نقل و مهندسی» در دمشق ۵۸-۶۱، خبر نگار مجله «الحسنة» در دمشق ۶۱-۶۷، مدیر سازمان تجاری ۶۷-۶۸، مدیر عامل هتل های «الیمامه» و «الزهرة الشرک» ۶۹، مدیر روزنامه «السیاسة» در بیروت ۷۰-۷۴، مدیر مرکز اطلاعات «الحوادث» در بیروت، دبیر سیاسی مجله «الدستور» منتشره در لندن ۸۰-۸۲، خبرنگار روزنامه «السیاسة» ۸۲-۸۳، ع. هیات مدیره شرکت «سوراکیه» ۸۲، سردبیر مجله «سوراکیه» در لندن ۸۳-.

آثار: قبرس: بین واقعیت و تاریخ ۷۳، رهبرانی که هلال حاصلخیز را متحد کردند ۸۰.

زکیه، محمد: قاضی قبرسی، ت. ۱۹۰۳، تج. دا. استانبول، و «میدل تمپل» لندن.

ع. شورای قانونگذاری قبرس ۳۰، ع. شورای مشورتی قبرس ۳۳، رئیس کت. مسائل ترکها ۴۸، وکیل دعاوی ۳۱-۴۰، قاضی استان ۴۰، رئیس دادگاه استان ۴۷، قاضی دادگاه اروپایی حقوق بشر ۶۱، رئیس دادگستری قبرس ۶۴-۶۶.

زنتار، مهدی مرانی: دیپلمات مراکشی، ت. ۶ سپتامبر ۱۹۲۹ در «مکنس»، تج. دانشکده حقوق دا. پاریس.

رئیس کابینه و وزیر کشور مراکش با مسئولیت انجام مذاکرات مربوط به استقلال کشور با فرانسه و اسپانیا ۵۶، مدیر امور اداری وزارت امور خارجه (با مرتبه وزیر مختاری) ۵۶-۵۸، رئیس اداره امور آفریقا در وزارت امور خارجه ۵۸، رئیس اداره ملی جهانگردی ۵۸، سرکنسول مراکش در پاریس ۵۹، مشاور حقوقی وزارت امور خارجه ۶۰-۶۱، رئیس اداره سیاسی وزارت امور خارجه (با مرتبه سفیری) ۶۱-۶۳، رئیس هیات نم. مراکش در کنفرانس قانونگذاری سازمان وحدت آفریقا ۶۲، سفیر در یوگسلاوی ۶۴-۶۶، سفیر در جمهوری متحده عرب (اکنون مصر) ۶۶-۷۰، سفیر در ایتالیا ضمناً سفیر آکریته در یونان ۷۴-۷۸، نم. دائم مراکش در سازمان ملل ۷۱-۷۴ و ۸۱-۸۵، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۸۶-۸۹.

انجام فعالیت های پزشکی، وزیر اصلاحات ارضی در کابینه ژنرال امین الحافظ نوامبر ۶۳-ماه مه ۶۴، سفیر سوریه در انگلستان اوت ۶۴، ع. شورای ریاست جمهوری سوریه ۳ اکتبر ۶۴-۲ سپتامبر ۶۵، نخست وزیر (رئیس شورای وزیران) جمهوری عربی سوریه در چهار مرحله: سپتامبر-دسامبر ۶۵، و ۶۶-۶۸، ع. شورای منطقه ای حزب بعث سوریه، ایفای نقش مهم در رهبری سیاسی گروه چریکی فلسطینی «الصاعقه» (طرفدار سوریه)، بازداشت و زندانی پس از به قدرت رسیدن حافظ الاسد (رئیس جمهوری سوریه) نوامبر ۷۰، سپس آزادی موقت و مجدداً دستگیر و زندانی ژوئن ۷۱-.

زغاری، محمد: کارشناس امور مالی و سیاستمدار مراکشی، ت. در مراکش، تج. متوسطه و عالی.

رئیس کل بانک مراکش (بانک مرکزی)، وزیر کشور ۶۵، معاون شورای وزیران، وزیر کشاورزی و اصلاحات ارضی و اقتصاد ۶۷، رئیس کل بانک مراکش ۶۷.

زُغلول، سعد: سیاستمدار و ملی گرای مصری، ت. ۱۸۶۰ در ناحیه دلتای نیل.

وزیر آموزش و پرورش مصر ۱۹۰۶، وزیر دادگستری ۱۹۰۶، پس از پایان ج. ج. پایه گذار نهضت ناسیونالیسم مصر و جبهه سیاسی مخالف استعمار انگلستان، سپس تاسیس حزب ملی گرای «وفد» (رسول، پیک) و رهبری آن (طرفدار کسب استقلال مصر) نوامبر ۱۸، تشدید فعالیت های سیاسی و ملی گرایی ضد انگلیسی و سپس بازداشت و تبعید به «مالت» توسط انگلیسی ها مارس-آوریل ۱۹، تبعید مجدد به عدن و جبل الطارق ۲۲-۲۳، شرکت حزب وفد در نخستین مبارزات انتخاباتی و کسب اکثریت آرا سپتامبر ۲۳، نخست وزیر مصر ژانویه ۲۴، استعفا از پست نخست وزیری (پیرو ترور شخص «سرلی استاک» فرماندار کل سودان و فرمانده ارتش مصر و سپس اتمام حجت اهانت آمیز «لرد آلبنی»-کمیسر عالی انگلستان در مصر-به دولت مصر)، رئیس پارلمان مصر ۲۵، پیروزی مجدد حزب وفد در انتخابات مصر و جلوگیری ماموران استعماری انگلستان از نخست وزیری وی، مجدداً رئیس پارلمان ۲۶-۲۷، فوت سپتامبر ۲۷.

زوریک، کنستانتین قیصر: ف. ل. د. ک.، نویسنده و استاد سوری، ت. ۱۸ آوریل ۱۹۰۹ در دمشق، تح. دا. آمریکایی بیروت، دا. شیکاگو، و دا. پرینستون آمریکا. استاد یار تاریخ در دا. آمریکایی بیروت ۳۰-۴۲، دانشیار دانشگاه ۴۲-۴۵، مشاور اصلی هیات نم. سوریه در واشنگتن ۴۵-۴۶، وزیر مختار سوریه در آمریکا ۴۶-۴۷، معاون دانشگاه واس. تاریخ دا. آمریکایی بیروت ۴۷-۴۹، رئیس دانشگاه دمشق (سوریه) ۴۹-۵۲، معاون دا. آمریکایی بیروت ۵۲-۵۴، قائم مقام رئیس دا. ۵۴-۵۷، اس. ممتاز تاریخ ۵۶-۷۷، اس. بازنشسته ۷۷-ع. هیات نم. سوریه در مجمع عمومی و نیز نم. موقت سوریه در شورای امنیت ۴۶-۴۷، رئیس اج. دانشگاهها ۶۵-۷۰، رئیس افتخاری اج. مذکور ۷۰-، رئیس هیات اماناء «مو. مطالعات فلسطین» ۶۵-ع. آکا، عراق، ع. آکا، عرب، ع. اج. تاریخ آمریکا، دریافت نشان لیاقت (درجه ممتاز) از سوریه، مدال آموزش و پرورش (درجه اول)، نشان درخت سدر از لبنان. آثار: آگاهی ملی، معنی فاجعه، فردا به کجا؟ برخورد با تاریخ، این قرن انفجار آمیز، جنگ در راه فرهنگ، باز هم معنی فاجعه، برخورد با آینده، تقاضاهای آینده، گذشته و حال فرقه یزیدیها، تاریخ ابن الفرات ج ۷-۹ (با همکاری نجله عزالدین)، ویرایش و ترجمه: تهذیب اخلاق.

زوکرم، پینچاس: ویولونیست اسرائیلی، ت. ۱۶ ژوئیه ۱۹۴۸، تل آویو، تح. آکادمی موسیقی کنسرواتور اسرائیل در تل آویو، مدرسه موسیقی «ژیلارد» نیویورک، پژوهش و بررسی به همراه «ایوان گالامیان».

شروع فعالیت در نیویورک در ارکستر فیلارمونیک نیویورک ۶۹، شرکت در فستیوال موسیقی برایتون انگلستان ۶۹، اجرای کنسرت و رسییتال در سرتاسر آمریکا و اروپا، رهبر ارکسترهای گوناگون در کشورهای مختلف، شرکت در فستیوالهای «اسپولتو»، «پابلو کاسالس» و «ادینبورگ»، مدیر «موسیقی بهار کناره جنوبی» ۷۸-۸۰، مدیر موسیقی گروه ارکستر سنت پل ۸۰-۸۷، رهبر اصلی ارکستر سمفونی دالاس ۹۳-، دریافت درجه دکترای افتخاری موسیقی از دا. براون ۸۹، دریافت جایزه «لون تریب» ۶۷.

زوهار، اسرائیل: هنرمند اسرائیلی، ت. ۷ فوریه ۱۹۴۵ در «اوکتویینسک» روسیه، تح. آکادمی هنر «بزالل» در بیت المقدس (به همراه هنرمندان: الف. یاسکی، و ارنست فوش). نمایشگاههای انفرادی: گالری «آهووا دورون» در تل آویو ۷۰، گالری «برگمن» در تل آویو، گالری «سراح کیشون» در تل آویو ۷۷، اتاق های خالی در گالری «سراح کیشون» در تل آویو ۸۰، خانه هنرمندان در بیت المقدس ۸۲، شش مدل در گالری ۱۳/۵ در تل آویو ۸۶، موزه آتن در ژنو ۸۷، گالری «روی مایلز» در لندن ۸۹.

نمایشگاههای گروهی: سالن هنرهای ظریفه در «گراند پالاس» پاریس ۸۵، تدریس در دا. عبری بیت المقدس ۷۹، کارهای عمده هنرمند از جمله «چهره علیا حضرت شاهدخت ویلز» ۹۰، هنری کاتو (سفیر سابق آمریکا در انگلستان!) ۹۰، ضمناً نویسندگی، تنظیم و کارگردانی تاتر از جمله: مرگ توماس مان درونیز (دوک کمبریج، لندن)، همسر یهودی برشت (کوک پیت، لندن)، اجرای تاترهای استرنندبرگ، چخوف، سارتر، داستایوسکی برای «تاتر کافه» لندن، و غیره.

زهر، شاهدخت لاله فاطمه: شاهدخت مراکشی، ت. در مراکش (دختر سلطان عبدالعزیز عموی ملک حسن دوم، پادشاه سابق مراکش)، تح. خصوصی.

ازدواج با شاهزاده «مولای بن المهدی» (دیپلمات و رئیس کل سابق بانک مرکزی مراکش)، رئیس اتحادیه ملی زنان مراکش.

زیارتیدس، آندریاس: قبرسی طرفدار اتحادیه های کارگری، ت. ۱۹۱۹، تح. دن. «اتحاد قبرس» در نیکوزیا. فعالیت در اتحادیه های کارگری ۲۷-ع. کت. مرکزی اتحادیه کارگری اتحاد قبرس ۴۱، دبیر کل اتحادیه ۴۲-۴۷، دبیر کل فدراسیون کارگری اتحاد قبرس ۴۷-ع. کت. مرکزی حزب مترقی خلق کارگری قبرس (اگل)، ع. مجلس نمایندگان قبرس ۶۰-ع. کت. اجرایی فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری.

زیبک، نمک کمال: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۴۴ در «گوموشان»، تح. دا. آنکارا.

اسلامی - دارد که بیشتر آنها به زبان فارسی ترجمه و منتشر شده است. فوت بر اثر سکتة مغزی در قاهره ۱۹۱۴.

گزیده آثار: از جمله: تاریخ الماسونیه العالم، تاریخ التمدن الاسلامی (ترجمه به فارسی در ۶ ج.)، تاریخ آداب اللغة العربیه، تراجم مشاهیر الشرق، تاریخ مصر الحديث، تاریخ العرب قبل الاسلام (ترجمه به فارسی)، امین و مامون (ترجمه به فارسی)، صلاح الدین ایوبی (ترجمه به فارسی)، ابو مسلم خراسانی (ترجمه به فارسی)، و غیره.

زیو-آو، اسحاق: روزنامه نگار و مدیر اسرائیلی، ت. ۴ ژوئن ۱۹۰۷ در روسیه، تج. موسسه تربیت معلم «اسمولنسک». کشاورز و مدیر شورای محلی اسکان «ماگدیل» در فلسطین ۲۶-۳۴، سردبیر روزنامه «هابوکر» ۳۵-۴۸، مدیر اداره روابط عمومی وزارت دفاع و ستاد فرماندهی کل ارتش اسرائیل ۴۸-۵۲، مدیر عامل اتحادیه کشاورزان اسرائیل ۵۲-۷۵، رئیس شورای اتحادیه ۷۵-۸۶، رئیس افتخاری دادگاه اتحادیه ۸۶، رئیس کت. اجرایی دفتر هماهنگی سازمانهای اقتصادی اسرائیلی ۶۷-۸۶، دبیر ماهنامه کشاورزان اسرائیل ۶۲-۸۷، ع. هیات مدیره صندوق ملی یهود، رئیس هیات مدیره توسعه و آبادانی زمین ۶۰، ع. شورای دولتی مقامات مسئول زمین ۶۲، ع. هیات اجرایی فدراسیون بین المللی تولید کنندگان کشاورزی ۶۰-۸۰.

آثار: سرزمین ناشناخته، هم فرقه ای خود را (برثرن) جستجو میکنم، قیمت آزادی، برای همیشه مال ما، از مرز تا مرز، دنیایی برای زندگی در آن، جهانی دیگر، سرزمینی وجود دارد، همه امیدها زاده میشوند، زیبایی در شبهای کنعان وجود دارد، مردمان ۱۹۲۸، و نیز اشعاری برای کودکان.

زیوی. سرلشگر رخاوام: نظامی و کارمند دولتی اسرائیلی، ت. ۲۰ ژوئن ۱۹۲۶ در بیت المقدس، تج. دوره متوسطه، دوره های نظامی در آمریکا. عضویت و همکاری با سازمانهای تروریستی - صهیونیستی پالماخ و هاگانا ۴۴-۴۸، افسر اطلاعاتی ارتش ۴۸-۴۹، افسر عملیاتی ۴۹، فرمانده گردان ۵۰-۵۳، افسر ستاد در ستاد فرماندهی کل ارتش ۵۳-۵۵، رئیس ستاد فرماندهی نیروهای

فرماندار سابق منطقه، رئیس سابق هیات بازرسان کشاورزی و اصلاحات ارضی، معاون وزیر کشاورزی، معاون سابق وزارت گمرکات و انحصارات، کفیل وزارتخانه مذکور ۸۷، وزیر فرهنگ ۸۹-۹۱.

زیتونی، الیاس: ل. حسابداری، دیپلم عالی بانکداری و امور مالی، کارشناس و ناظر مالی لبنانی، ت. ۱۹۴۹ در بیروت، تج. در آمریکا.

مدیر «شرکت کشتیرانی عرب» در بیروت ۶۹-۷۲، حسابدار ارشد در «بیبلوس بانک سال» (Byblos Bank Sal) ۷۲-۷۶، کارمند بین المللی در «بانک ملی جنوبی شهروندان» آمریکا ۷۶-۸۰، بازرس و ناظر مالی عملیات مالی خاورمیانه در «شرکت سهامی سرمایه گذاری عرب - اروپا» در «کی من آیلندز» (Cayman Islands) ۸۰-.

زید (امیر زید بن الحسین): سیاستمدار عراقی، ت. ۱۸۹۸ در حجاز (پسر کوچک شریف حسین - امیر مکه و رهبر انقلاب عربی - و برادر ملک عبدالله و ملک فیصل اول پادشاهان اردن هاشمی و عراق)، تج. در دا. آکسفورد انگلستان. احراز مسئولیت های گوناگون سیاسی در سوریه، حجاز، شرق اردن، و ترکیه - ۳۲، سفیر عراق در آلمان ۳۲، سفیر عراق در انگلستان ۴۶-۵۸. (توضیح: زید دارای افکار و عقاید ملی گرایانه و بعضاً ضد انگلیسی بود، و بنا بر این گفته میشود که تفویض مسئولیت سفارت عراق در لندن به وی وسیله ای برای تحت نظر داشتن و کنترل وی توسط انگلیسی ها بوده است!).

زیدان، جرجی: (جرجی ابن حبیب زیدان)، نویسنده، مورخ و ادیب مصری (لبنانی تبار مسیحی)، ت. اکتبر ۱۸۶۱ در بیروت.

وی از بیروت به مصر مهاجرت کرد و در شهر قاهره با مجله «المقتطف» شروع به همکاری کرد. اوسپس ماهنامه معتبر «الهلل» را در قاهره تاسیس و منتشر کرد. او نخستین نویسنده عرب است که به روش نویسندگان غربی مباحث و نوشته های علمی، تاریخی، و اسلامی را به شکل رمان و داستان منتشر کرده است. زیدان تالیفات و آثار متعددی - بویژه در زمینه های تاریخ

جنوب ۵۵-۵۷، رئیس واحد سازمانی (تشکیلات) ستاد فرماندهی کل ارتش ۵۷-۵۹، گذراندن دوره ویژه نظامی در «دانشگاه فرماندهی و ستاد» ارتش آمریکا ۶۰-۶۴، معاون واحد عملیاتی ستاد فرماندهی کل ارتش اسرائیل ۶۴-۶۸، امیر ارتش در فرماندهی مرکزی ارتش ۶۸-۷۳، معاون ستاد ارتش و رئیس واحد عملیات ستاد کل ۷۳-۷۴، مشاور امور اطلاعاتی و ویژه نخست وزیر اسرائیل (اسحاق رابین) ۷۴-۷۷، رئیس هیات مدیره «موزه اریتر-اسرائیل»، ع. کنست و رئیس جنبش «مولدت».

آثار : تعداد زیادی مقاله راجع به تاریخ سرزمین مقدس (فلسطین).

ژ

ژابوتنسکی، ولادیمیر (زیو): فارغ التحصیل حقوق، یکی از رهبران اصلی صهیونیسم، ت. ۱۸۸۰ در «اودسا» (روسیه تزاری)، تج. در سوییس و ایتالیا.

فعالیت روزنامه نگاری در نشریه های محلی روسیه تزاری، تاسیس گروه «دفاع شخصی جوانان یهودی» در روسیه ۱۹۰۳، ع. جنبش صهیونیسم سیاسی و شرکت در کنگره سراسری صهیونیستهای روسیه ۱۹۰۶، خبرنگار یکی از نشریات مسکو در شروع ج. ج. ۱ و دیدار از خاورمیانه ۱۴، طرح و اجرای تیپ های نظامی ویژه یهودی با حمایت و کمک انگلستان در خلال ج. ج. ۱، افسر در تیپ ویژه یهودی در ارتش انگلستان و شرکت در اشغال فلسطین بوسیله نیروهای انگلیسی ۱۴-۱۸، مهاجرت به فلسطین و سکونت در بیت المقدس ۱۸، بازداشت و محکوم به ۱۵ سال زندان توسط مسئولین انگلیسی حکومت قیمومت بر فلسطین بخاطر فعالیت های چریکی - نظامی مخفی علیه فلسطینی ها ۲۰، آزادی از زندان عکا و عزیمت به لندن و اقامت در آنجا سپتامبر ۲۱، ع. کمیته اجرایی جنبش صهیونیسم (سیاسی) ۲۱-۲۳ (استعفا بخاطر سیاستهای هربرت ساموئل کمیسر عالی انگلستان در فلسطین)، تاسیس «سازمان احیاء

صهیونیسم» (به عنوان سازمان رقیب و جانشین سیاسی - ایدئولوژیک سازمان صهیونیسم جهانی به رهبری حییم وایزمن) ۲۵، شکست سازمان مذکور و تاسیس سازمان دیگری بنام «سازمان صهیونیسم جدید» برای مبارزه سیاسی و رقابت با «وایزمن» و «بن گوریون» (از رهبران اصلی صهیونیسم) ۳۵، سکونت مجدد در فلسطین و سردبیر روزنامه صهیونی «دوارهایوم» ۳۵، جلوگیری از ورود مجدد وی به فلسطین توسط حاکمان انگلیسی (پیرو یکی از سفرهای وی به خارج از فلسطین)، پایه گذار و پدر «جنبش لیکود» به عنوان یک گروه راست گرا و شدیداً افراطی، و نیز سازماندهی بازوی نظامی و تروریستی آن بنام «ایرگون» علیه فلسطینی ها (قتل عام و کشتار فجیع و ضد انسانی «دیر یاسین» یکی از عملیات ضد فلسطینی آن به شمار میرود) ۳۷، فوت در نیویورک (آمریکا) ۴۰، انتقال جسد به اسرائیل ۶۴.

ژالو، ریموند: ل. اجتماعی، ف. ل. مدیریت بازرگانی، دک. اقتصاد بازرگانی؛ اقتصاددان عرب - آمریکایی، ت. ۱۹۳۰ در بغداد (عراق)، تج. دا. بغداد، دا. کالیفرنیا جنوبی آمریکا، دا. کالیفرنیا در لوس آنجلس.

ناظر ارشد اداره در آمدهای راه آهن عراق ۴۷-۵۲، اقتصاد دان در اداره پژوهشها و برنامه ریزی «بانک متحد کالیفرنیا» (در واقع اولین بانک بین ایالتی) در لوس آنجلس ۵۹-۶۶، معاون و اقتصاددان ارشد در بانک مذکور ۶۶-۷۰، معاون ارشد و اقتصاددان ارشد در بانک ۷۹-۸۱، اقتصاد دان ارشد در اولین بانک بین ایالتی ۷۹-۸۱، مدرس علوم اقتصادی و پول در آمریکا و سایر کشورها؛ مشاور شرکتها در آمریکا، اروپا، خاورمیانه و خاور دور؛ رئیس اج. دانشجویان عرب ۵۸، رئیس «اج. آمریکاییان-مسلمانان» در لوس آنجلس ۵۹-۶۱، بنیانگذار و اولین رئیس «اج. ملی اقتصاد بازرگانی» در کالیفرنیا جنوبی ۶۸-۷۰، رئیس سازمان آمریکایی نیازهای پزشکی و آموزشی ۷۲، رئیس هیات مدیره سازمان مذکور، رئیس هیات مدیره شرکت «تراست»، ع. کت. مالی موسسه «سیور»، ع. هیات مدیره «کا. ریجنتز و کالیفرنیا لاتران»، ع. شورای مشورتی اقتصاد، ع. اج. بانکداران آمریکایی در واشنگتن دی. سی. ۷۲-۷۵، ع. اج. مدیریت آمریکا و اج. آماردانان آمریکا، ع. مشورتی دا. ایالتی پلی تکنیک کالیفرنیا، رئیس شرکت بین المللی «ژالو» در لوس آنجلس ۸۱-.

آثار: مدیریت سرمایه و برنامه ریزی بلند مدت بانکها، پیش بینی اقتصادی و پولی، بحران انرژی: مسائل مبتلا به آمریکا، انقلاب در مالیه بین الملل، اثرات کوتاه مدت نفت بر تجارت و صنعت.

س

دهلی جدید، قاهره و غیره، دریافت جوایز هنری متعدد.

السادات، عبدالله: ل. مهندسی مکانیک، مدیر لبنانی، ت. اول آوریل ۱۹۴۶ در طرابلس لبنان، ت. دانشگاه پترومین و مواد معدنی در ظهران عربستان سعودی. مهندس طراح در شرکت آرامکو (شرکت نفت عربستان - آمریکا) ۷۲-۷۳، مهندس پروژه در شرکت آرامکو ۷۴، مهندس سازه در آرامکو ۷۴-۷۸، نم. قرار دادها در آرامکو ۷۸-۷۹، مهندس پیش بینی مواد در آرامکو ۷۹-۸۰، کارشناس شرکت آرامکو ۸۰، مدیر پروژه در آرامکو ۸۰-۸۱، رئیس اداره مشاوره و طرح سعودی (اسکادو) ۸۱- تاکنون.

السادات، محمد انور: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۲۵ دسامبر ۱۹۱۸، ت. ابتدایی و متوسطه در قاهره، دن. افسری قاهره. افسر مخابرات ۳۸، کناره گیری از ارتش بخاطر فعالیت های مخفی وزیر زمینی علیه اشغال گران انگلیسی ۴۲، چند بار دستگیر و زندانی شدن بخاطر فعالیت های سیاسی، ع.

ساحل، مصطفی: ل. حقوق، سیاستمدار مراکشی، ت. ۵ ماه مه ۱۹۴۶ در «الجديدة»، ت. دبیرستان محمد پنجم در کازابلانکا، دا. محمد پنجم در رباط، و دا. سوربن پاریس. بازرس امور مالی ۶۸-۷۰، ممیز امور مالی ۷۰-۷۴، رئیس اداره بودجه کارگری ۷۴-۸۰، رئیس اداره تأمین بودجه ۸۱-۸۶، مدیر اداره بودجه ۸۶-۹۱، دبیرکل وزارت دارایی ۹۲-۹۳، مدیرعامل صندوق های تأمین اجتماعی ۹۳-، وزیر ماهیگیری اقیانوسی، امور اداری و روابط پارلمانی ۹۳-، دریافت نشان لیاقت، و نشان تاج.

ساحة الکفاجه، غالب ناهی: فارغ التحصیل عالی هنری، هنرمند عراقی، ت. ۱۹۳۲ در عمارة، ت. مؤسسه هنرهای زیبای بغداد، و آکادمی هنرهای زیبای رم (ایتالیا). مدرس مؤسسه هنرهای زیبای بغداد ۶۶، مدرس آکادمی هنرهای زیبای بغداد ۶۹، انجام کارهای هنری از جمله نقاشی دیواری «در فرودگاه صدام» ۸۷، خلق ۱۳۰ اثر گرافیکی در هتل «رشید» بغداد، ارائه کارهای هنری در مرکز هنری صدام و نیز شرکت در نمایشگاه های متعدد در شهرهای اروپایی،

ساسون، الياهو (الياس) : دپلمات اسراییلی، ت.

۲ فوریه ۱۹۰۲.

مالک (صاحب امتیاز) و دبیر روزنامه عربی زبان «الحیات» در دمشق ۱۹-۲۱، خبر نگار و دبیر روزنامه های متعدد عبری و عربی زبان در بیت المقدس، دمشق، بیروت، بغداد، قاهره، و تل آویو ۲۴-۳۱، رئیس بخش امور عربی اداره سیاسی «آژانس یهود» ۳۲-۴۷، رئیس اداره خاورمیانه وزارت امور خارجه اسرائیل ۴۷-۵۰، وزیر مختار در ترکیه ۵۰-۵۳، وزیر مختار در ایتالیا ۵۳، سفیر در ایتالیا ۵۶-۶۰، سفیر در سویس ۶۰-۶۱، وزیر پست ۶۱-۶۲، هیات نم. اسرائیل در مذاکرات آتش بس «رودس» و نیز امضاء قرار داد آتش بس اسرائیل-مصر (در پایان جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۴۸-۴۹، ریاست مشترک هیات نم. اسرائیل در کنفرانس حل و سازش مسئله فلسطین در لوزان ۴۹، ع. هیات نم. اسرائیل در سازمان ملل ۴۷-۴۸.

سالان، ژنرال رائول آلین لویی^۱ : نظامی و سیاستمدار

فرانسوی، ت. ۱۸۹۹، دانشکده نظامی «سن سیر» فرانسه.

ستوان دوم ارتش فرانسه ۱۹، ستوان یکم ارتش ۲۱، سروان ۳۰، افسر فرمانده ۳۸، سرهنگ دوم ارتش ۴۱، رئیس اداره (رکن) دوم ارتش فرانسه در آفریقای غربی ۴۱-۴۳، سرهنگ تمام ۴۳، با درجه سرتیپی فرمانده لشکر نهم استعماری پیاده نظام، و بعداً لشکر چهاردهم پیاده فرانسه ۴۴، فرمانده نیروهای نظامی فرانسه در چین و تونکین ۴۵-۴۶، سر لشکر در نیروهای فرماندهی تونکین ۴۷، فرمانده عالی نیروهای فرانسه در آسیای دور ۴۸، فرمانده کل نیروهای نظامی (استعماری) فرانسه در هندو چین ۵۲-۵۳، بازرس کل نیروهای زمینی فرانسه ۵۳، ع. شورای عالی جنگ نیروهای نظامی فرانسه ۵۵، فرمانده عالی نیروهای فرانسه در الجزایر (به هنگام استعمار الجزایر) ۵۶-۵۸، ع. حکومت فرانسه و فرمانده کل نیروهای فرانسه در الجزایر ماه مه-دسامبر ۵۸، فرماندار نظامی پاریس ۵۹-۶۰، در تبعید ۶۰-۶۱، همدست شدن در قیام الجزایر و همکاری با انقلابیون آوریل ۶۱، محکوم به مرگ بطور غیابی در فرانسه ژوئیه ۶۱، دستگیر شدن در الجزایر آوریل ۶۲، دریافت مدال نظامی، نشان لژیون دونور و صلیب جنگی از فرانسه (۱۴-۱۸ و ۳۹-۴۵)، نشان فرماندهی امپراتوری بریتانیا (C.B.E.)، صلیب

سازمان زیر زمینی «گروه افسران آزاد» ۵۱ (به رهبری جمال عبدالناصر)، سردبیر روزنامه «الجمهوریه» ۵۳، دبیر کنگره اسلامی و اتحادیه ملی ۵۷، رئیس شورای اتحاد و همبستگی آفریقایی-آسیایی ۶۰، معاون رئیس جمهوری مصر ۶۴-۶۶ و ۶۹-۷۰، رئیس جمهوری مصر پس از مرگ جمال عبدالناصر اکتبر ۷۰-اکتبر ۸۱، ضمناً نخست وزیر مصر ۷۳-۷۴، رئیس اتحادیه سوسیالیست عرب، بنیانگذار و رهبر حزب دموکراتیک ملی ژوئیه ۷۸-اکتبر ۸۱، مسافرت به اسرائیل (بیت المقدس) و ملاقات با مناحیم بگین نخست وزیر اسرائیل در جهت دستیابی به صلح بین دو کشور و حل مسئله فلسطین نوامبر ۷۷، ترتیب مذاکرات مختلف سیاسی و نظامی در سطوح و در مکانهای مختلف بین مقامات مختلف مصر و اسرائیل، مسافرت به آمریکا و امضاء دو قرارداد تحت عنوان (۱) «چار چوب صلح در خاور میانه» (۲) «چار چوب انعقاد قرار داد صلح بین مصر و اسرائیل» با میانجیگری جیمی کارتر ریاست جمهوری وقت آمریکا با مناحیم بگین در «کمپ دیوید» سپتامبر ۷۸، امضاء قرار داد نهایی صلح مصر-اسرائیل و خروج نیروهای اسراییلی از صحرای سینا در خلال مدت سه سال طبق برنامه تعیین شده مارس ۷۹، برقراری روابط دیپلماتیک بین مصر و اسرائیل فوریه ۸۰، دریافت جایزه صلح نوبل بطور مشترک با مناحیم بگین ۷۸، استعفای نخست وزیر وقت مصر (مصطفی خلیل) و تشکیل یک کابینه جدید توسط انور السادات به رهبری وی به عنوان نخست وزیر ماه مه ۸۰، دریافت جایزه صلح متدودیت ۷۸، مورد ترور و فوت توسط «خالد اسلمبولی» افسر جزء ارتش مصر و عضو گروه «الجهاد» شاخه سازمان «اخوان المسلمین» در جریان یک رژه رسمی نظامی در قاهره ششم اکتبر ۸۱، دریافت نشانها و مدال هایی از یوگسلاوی ۵۶، یونان ۵۸، جمهوری دموکراتیک آلمان ۶۵، رومانی ۶۶، فنلاند ۶۷، ایران ۷۱، عربستان سعودی ۷۴ و غیره.

آثار : صفحه های ناشناخته ۵۵، اسرار انقلاب مصر ۵۷، داستان اتحاد عرب ۵۷ : پسرم، اینست عمو جمال تو ۵۸ : داستان کامل انقلاب ۶۱، در راه یک رستاخیز جدید ۶۳، در جستجوی هویت : زندگینامه شخصی ۷۸ (به زبان انگلیسی)، قیام در نیل ۵۴ (به زبان انگلیسی ۵۷).

خدمات ممتاز از آمریکا.

آثار: مطالعاتی پیرامون گویش های «لو» در حکومت لائوس.

1- Salan, General Raoul Albin Louis

سالم، ژنرال ممدوح محمد: افسر پلیس، مدیر و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۸ در اسکندریه، تج. دن. پلیس متروپولیتن انگلستان.

فرمانده پلیس اسکندریه ۶۴-۶۸، فرماندار شهر آسیوط و غربیه ۶۸-۷۰، فرماندار شهر اسکندریه ۷۰-۷۱، معاون نخست وزیر و وزیر کشور ۷۱-۷۵، نخست وزیر ۷۵-۷۸، ضمناً وزیر کشور فوریه- اکتبر ۷۷، دستیار و مشاور رئیس جمهوری (انور السادات) اکتبر ۷۸-۸۱، رهبر حزب سوسیالیست عرب ۷۵-۷۸، ع. شورای عالی انرژی هسته ای ۷۵، مشاور حسنی مبارک رئیس جمهوری مصر ۸۱-.

سالم، دکتر خلیل: دک. مدیریت آموزشی، سیاستمدار و مدیر اردنی، ت. ۱۹۲۱، تج. دا. آمریکایی بیروت، دا. لندن، دا. کلمبیا در آمریکا.

آموزگار دبیرستان ها ۴۱-۴۹، بازرس آموزش و پرورش ۵۰-۵۶، مدیر امور فرهنگی ۵۶-۵۹، مشاور معاون وزیر آموزش و پرورش ۶۰-۶۲، وزیر رفاه اجتماعی و وزیر مشاور در امور نخست وزیری ۶۲-۶۳، رئیس کل بانک مرکزی اردن ۶۳-۷۳، رئیس شورای ملی برنامه ریزی ۷۳-۷۴، سفیر در فرانسه و ع. هیات دائمی اردن در سازمان یونسکو ۷۵-۷۸، ضمناً سفیر غیر مقیم در بلژیک و «جامعه اقتصادی اروپا» ۷۵-۷۸، ع. شورای مشورتی ملی و رئیس کمیسیون مالی آن ۷۸- تاکنون، مدیر عامل شرکت امور مالی عرب در اردن ۷۹- تاکنون، رئیس هیات عامل امور جهانگردی و آثار باستانی ۶۲-۶۳، رئیس اتحادیه تعاون ۶۵-۶۸، رئیس شرکت بیمه همگانی ۷۱-۷۳، رئیس مو. مطالعات بانکی ۷۱-۷۳، رئیس «کت. ملی جمعیت» ۷۳-۷۴، رئیس «کت. محیط زیست» ۷۳-۷۴، معاون اج. علمی سلطنتی ۷۰-۷۳، رئیس شرکت هواپیمایی «عالیا» ۷۱-۷۴، ع. هیات اجرایی سازمان یونسکو ۷۶-۸۰، رئیس کل صندوق بین المللی

پول و یا بانک بین المللی نوسازی و توسعه ۶۳-۷۴، رئیس روزنامه «الرأی»، ع. هیات امناء دانشگاه اردن ۶۳-۷۶؛ و نیز ع. یا رئیس تعداد دیگری از شرکتهای، سازمانها و نهادهای تجاری، علمی، اجرایی و اجتماعی. دریافت تعدادی نشان و مدال از کشورهای عربی و غربی و از جمله نشانهای اردنی: نشان درجه سوم «النهضة» ۵۶، درجه دوم «الاستقلال» ۵۸، نشان درجه اول الکوکب ۶۲، نشان درجه اول «النهضة» ۷۴.

آثار: تالیف مستقل و مشترک ۱۵ کتاب درسی درباره ریاضیات، روشهای تدریس، آموزش و پرورش و مدیریت. تعداد زیادی مقاله، سخنرانی، برنامه های رادیویی و تلویزیونی راجع به ریاضیات، علوم، آموزش و پرورش، مدیریت، اقتصاد، بانکداری، برنامه ریزی و توسعه، و تدریس درس: «پول و بانکداری» در دانشگاه اردن ۶۶-۶۸.

سالم، صلاح: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۲۰ در سودان، تج. دانشگاه جنگ، و دانشکده فرماندهی و ستاد مصر.

شرکت در جنگ فلسطین ۴۸-۴۹، همکاری نزدیک با جمال عبدالناصر و گروه «افسران آزاد» در انقلاب (یا کودتای نظامی) مصر ۲۳ ژوئیه ۵۲، نم. ویژه عبدالناصر در گفتگو با سران کشورهای عربی از جمله: «نوری السعید (عراق)، رهبران سوریه، لبنان و سودان ۵۲-، وزیر ارشاد ملی و امور سودان ۵۳-، سردبیر مجله «الجمهوریه»، فعالیت های سیاسی در داخل و خارج از مصر تا زمان مرگ- ۶۲، فوت ۶۲.

سالیوان، ویلیام هیل: دیپلمات آمریکایی، ت. ۱۲ اکتبر ۱۹۲۲، تج. دا. براون و مدرسه حقوق و دیپلماسی فلچر. خدمت در نیروی دریایی آمریکا ۴۳-۴۶، خدمت دروزارت امور خارجه ۴۷-، خدمت در بانکوک ۴۷-۴۹، خدمت در کلکته ۴۹-۵۰، خدمت در توکیو ۵۰-۵۲، در رم ۵۲-۵۵، در لاهه ۵۵-۵۸، مامور مسئول امور برمه در وزارت خارجه ۵۸-۵۹، کارمند وزارت امور خارجه ۵۹، مشاور سازمان ملل در اداره امور شرق دور ۶۰-۶۳، دستیار ویژه معاون سیاسی وزارت امور خارجه ۶۳-۶۴، سفیر در لائوس ۶۴-۶۹، معاون دستیار وزیر امور خارجه در امور آسیای شرقی (با مسئولیت ویژه امور

ویتنام)، سفیر در فیلیپین ۷۳-۷۷، سفیر در ایران ۷۷-۷۹.

آثار: ماموریت در ایران ۸۰ (ترجمه به فارسی ۸۲).

ساموئل. سرادوین هربرت: نویسنده و استاد انگلیسی،

ت. ۱۸۹۸، تج. مدرسه «وست مینیستر»، کا. «بالیول»
آکسفورد، و دا. کلمبیا (آمریکا).

خدمت در ج. ح. ۱ (۱۴-۱۸)، انجام خدمات دولتی
(کشوری) در فلسطین ۲۰-۴۸، اس. مدعو در کالج «دراپسی»
فیلادلفیا (آمریکا) ۴۸-۴۹، اس. مدعو مدرسه عالی علوم اداری
در شهر «آلبانی» (نیویورک) ۶۳، مدیر اروپایی نمایشگاه «غلبه
صحرا» در بیت المقدس ۵۱-۵۳، رئیس مؤسسه علوم اداری در
اسرائیل، مدیر نشریه «شرح وقایع تاریخی یهود» در لندن و نیز
انتشارات وابسته به آن بنام شرکت (ناشران) و التین میچل

(Valentine Mitchell)، مدرس در سازمانهای علمی
انگلیسی، مدرس در دا. عبری بیت المقدس، مشاور دائمی
سازمان صلیب سرخ اسرائیل و انجام امور روابط عمومی و تبلیغات
سازمان، مدیر «شرکت سرمایه گذاری الرن» (Ellern) در تل آویو
۶۴-، مدیر «شرکت نساجی مولر» در «نهاریه» ۶۵-.

آثار: نخست نامه ای بر فلسطین ۳۲، جوامع روستایی
یهود در فلسطین ۳۸، نظریه سازمان و مدیریت ۴۶، مسائل
حکومت در دولت اسرائیل ۵۶، سنت های انگلیسی در اداره و
سازمانهای اسرائیلی ۵۷، کلبه ای روستایی در جلیله (داستانهای
کوتاه) ۵۷، طبقه ای پر از رنگ (داستانهای کوتاه) ۶۰، دوست
من موسی (داستانهای کوتاه) ۶۳، شاه خیار (داستانهای
کوتاه) ۶۵.

ساموئل. سرهربرت لونیس: سیاستمدار انگلیسی

(شخصیت یهودی و اولین کمیسر عالی انگلستان در فلسطین)،
ت. ۱۸۷۰.

کمیسر ویژه انگلستان در بلژیک و نیز فرمانروای
دوک نشین «لانکاستر» ۱۹۰۲-۱۹۱۸، اولین کمیسر عالی
انگلستان در فلسطین و رئیس شورای مشورتی آن سرزمین ژانویه
۲۰-۲۵، نم. پارلمان (ع. حزب لیبرال) انگلستان ۲۹-۳۵،
رهبر حزب لیبرال ۳۱-۳۵، دریافت لقب اشرافی «سر» از ملکه
انگلستان ۳۷، رهبر جناح لیبرال در مجلس لردان ۴۴-، وزیر

کشور انگلستان (در سه مرحله)، فوت ۶۳.

(توضیح اینکه ساموئل به عنوان اولین کمیسر عالی
انگلستان در فلسطین نقش مهمی در زمینه سازی تسلط بیشتر
یهودیان بر آن سرزمین و نهایتاً تشکیل کشور اسرائیل از سوی آنان
ایفا کرد).

آثار: اصول و اجزای لیبرالیسم ۱۹۰۲، جنگ و آزادی
۱۹۱۱، اخلاق عملی ۱۹۳۵، باور و اقدام: فلسفه روزمره
۱۹۳۷، خاطرات ۱۹۴۵، کتاب اشارت ها ۱۹۴۷، در جستجوی
واقعیت ۱۹۵۷، و چند اثر دیگر.

سامی حناوی ← حناوی، سرهنگ محمد حلمی سامی

سابق. انیس ← صایغ، انیس

سابق. کاردینال ماکسیموس ← صایغ، کاردینال
ماکسیموس چهارم

سابق. یوسف ← صایغ، یوسف

ستوده. فتح الله: ل. علوم، ف. ل. فنی، مهندس و
سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۴، تج. موسسه پلی تکنیک تهران
(ایران)، و دا. نیویورک.

انجام خدمات مهندسی در کارخانه فلزی ونک ۴۵-۴۶،
ادامه تحصیل در آمریکا و سپس مهندس ارشد و دستیار استاد
مهندسی صنعت در دا. نیویورک، و نیز مهندس مشاور ۴۶-۴۸،
مهندس مشاور در سازمان برنامه ایران ۵۸، مدیر عامل کارخانه
فلزی و لاستیک ونک ۵۹-۶۴، مدیر عامل شیلات ایران ۶۴-
۶۵، وزیر پست و تلگراف و تلفن ۶۵-۷۴ (در کابینه های
حسنعلی منصور و امیر عباس هویدا)؛ رئیس هیات مدیره بانک
مسکن، و سازمان انرژی اتمی ایران؛ اس. درس مدیریت صنعتی
در موسسه پلی تکنیک تهران.

ستیر، کمال: پزشک و سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۱۱ در
«آدانا»، تج. در «آدانا».

انجام خدمات پزشکی به عنوان متخصص رادیولوژی، ع.

اسلامی ایران، ع. شورای عالی فرهنگ، ع. مجلس شورای اسلامی از تهران ۸۰-۸۴.

آثار: زمین شناسی عمومی، ماهیت انسان و تحول در قرآن.

سراج، سرهنگ عبدالحمید: نظامی و سیاستمدار سوری، ت. در «حماء»، تج. دانشکده افسری حمص (سوریه)، و فرانسه.

شرکت در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-۴۹، ادامه تحصیلات عالی نظامی در فرانسه ۵۲، معاون وابسته نظامی در پاریس ۵۴، رئیس اطلاعات و پلیس نظامی سوریه ۵۵-۵۸، رهبر حزب سوسیالیست بعث عرب آوریل ۵۵-۵۸، پس از اتحاد سیاسی مصر و سوریه و تشکیل جمهوری عربی متحده وزیر کشور در «منطقه سوریه» ۵۸، رئیس شورای اجرایی منطقه سوریه و نیز وزیر کشور جمهوری عربی متحده ۶۰-۶۱، اوت ۶۱، دبیرکل اتحاد ملی در منطقه سوریه ۶۰-۶۱، پس از کودتای نظامی های سوری مخالف اتحاد (سپتامبر ۱۹۶۱) دستگیری و بازداشت اکتبر ۶۱، سپس فرار از زندان و گریختن به مصر ماه مه ۶۲، رئیس موسسه بیمه ملی مصر ۶۷.

سرکیس، الیاس: ل. حقوق، بانکدار و سیاستمدار لبنانی، ت. ۲۰ ژوئیه ۱۹۲۴، تج. دا. «سنت ژوزف» بیروت. قاضی سابق دیوان محاسبات، رئیس کت. مدیریت «اینترابانک» (Intra Bank) ۶۷، مدیر کل سابق امور کابینه ریاست جمهوری، رئیس کل بانک لبنان ۶۸-۷۶، رئیس جمهوری لبنان سپتامبر ۷۶-اوت ۸۲، رئیس کمیسیون عالی بانک ها، دریافت مدال درجه اول استقلال از اردن.

سرکیس، نیکلا: ل. حقوق، دک. علوم اقتصادی، اقتصاددان و کارشناس نفتی سوری (مقیم لبنان)، ت. ۱۹۳۵ (۹) در روستای «بیروود» در جنوب سوریه (در بلندبهای جولان)، تج. دا. (فرانسوی) سن ژوزف بیروت، آلمان، دا. سوربن پاریس. پس از اخذ لیسانس حقوق، کارمند بانک در بیروت ۵۷-، اخذ بورس تحصیلی از دولت فرانسه و ادامه تحصیلات عالی در دوره دکترای اقتصاد در دا. سوربن پاریس ۵۷-۶۱، پس از اتمام

پارلمان ترکیه از شهر آدانا (ع. حزب خلق جمهوریخواه) ۴۳-۶۰ و ۶۹-، نم. پارلمان از شهر «ایلایزیک» ۶۱-۶۹، وزیر ارتباطات ۴۸-۵۰، انجام فعالیت های خصوصی در شهر آدانا ۵۰-۵۷، معاون دبیر کل حزب خلق جمهوریخواه، بعداً دبیر کل حزب ۶۱-۶۶، ع. مجلس موسسان ترکیه، معاون نخست وزیر ۶۳-۶۵، کناره گیری و استعفا از عضویت حزب خلق جمهوریخواه ۷۲، تاسیس حزب جدید «جمهوریخواه» که با ائتلاف با «حزب اعتماد ملی» نهاد سیاسی دیگری بنام «حزب اعتماد جمهوریخواه» را بوجود آوردند، وزیر کشور و معاون نخست وزیر ۷۳-۷۴.

سحابی، مهندس عزت الله: ف. ل. مهندسی الکترونیک و تاسیسات ساختمان، فعال سیاسی و مدیر ایرانی، ت. ۱۹۳۰ در تهران (پسر دکتر یدالله سحابی).

ع. و فعال سیاسی در نهضت آزادی ایران، گذراندن ۱۲ سال در زندان سیاسی دوران شاه، انجام خدمات مهندسی و مدیریت کارخانه به مدت چندین سال، ع. شورای انقلاب اسلامی ایران (پس از پیروزی انقلاب) ۷۹-، همکاری در تاسیس بنیاد مستضعفان، وزیر مشاور در امور سازمان برنامه و بودجه در دوران دولت موقت مهندس بازرگان ۷۹-، ع. اولین مجلس خبرگان، نم. مجلس شورای اسلامی از تهران ۸۰-۸۴، تدریس در دانشگاه، ترک عضویت نهضت آزادی فوریه ۸۰، اشتغال به فعالیت های فنی و تجاری و نیز سیاسی ۸۰- تاکنون، بازداشت و زندانی (به جرم شرکت در کنفرانس برلین در آلمان) ژوئن ۲۰۰۰ (چند ماه).

آثار: ناسیونالیسم در ایران (ترجمه)، افضل الجهاد (ترجمه)، مقدمه ای بر تاریخ جنبش ملی در ایران، و تعدادی مقاله های سیاسی، علمی و مذهبی منتشره در نشریات عمومی و تخصصی.

سحابی، دکتر یدالله: دک. زمین شناسی، فعال سیاسی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۵ در تهران. مدرس دانشگاه، مشاور سازمان برنامه و بودجه در امور زمین شناسی، مدیر دبیرستان، مشارکت در تاسیس «نهضت آزادی ایران» در اوائل دهه ۶۰، بازداشت برای مدت کوتاهی، معاون نخست وزیر در دولت موقت ایران ۷۹، ع. شورای انقلاب

دبیر و مدیر دبیرستان در لبنان ۱۹-۲۲، معاون سردبیر ماهنامه: «المقتطف» در قاهره ۲۲-۲۷، سردبیر نشریه مذکور ۲۷-۴۴، سردبیر نشریه «المختار» (چاپ عربی نشریه انگلیسی زبان ریدرز دایجست) (Reader's Digest) در قاهره ۴۲-۴۷، مفسر و سرمقاله نویس روزنامه «الاهرام» در قاهره ۴۸-۵۱، معاون روابط دانشگاهی دا. آمریکایی بیروت ۵۲-۶۸، تاسیس گروه روزنامه نگاری در دا. آمریکایی قاهره ۳۵-۴۳، رئیس کم. ملی یونسکو در لبنان، ع. هیات اجرایی سازمان یونسکو ۶۶-۷۰، معاون هیات اجرایی یونسکو ۷۰-۷۲، رئیس هیات اجرایی یونسکو ۷۲-۷۴، ع. سابق و بعداً دبیر و معاون «اج. پیشرفت علوم مصر» ۳۰-۵۲، ع. شورای ملی پژوهشهای لبنان، ع. کت. فستیوال بین المللی بعلبک، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. پاسیفیک کالیفرنیا ۵۸، و دریافت تعدادی نشان و مدال.

آثار: ستون های علوم جدید ۳۵، افق های علوم جدید ۳۹، منازعه ادامه دارد ۴۴، افق های بی پایان ۵۸، انسان و جهان ۶۱، علوم جدید در جامعه نو ۶۶، گزارشهای علمی ۷۲، آتش جاویدان، و تعدادی کتابهای دیگر.

سعود الفیصل، شاهزاده: (سعود بن فیصل بن

عبدالعزیز)، ل. اقتصاد، دیپلمات سعودی، ت. در ریاض (پسر ملک فیصل)، تج. دا. پرینستون در آمریکا.

معاون سابق وزیر نفت و مواد معدنی، ع. موسس «اج. نیکوکاری بین المللی ملک فیصل»، وزیر امور خارجه سعودی اکتبر ۷۵- تاکنون، ریاست هیات نم. پادشاهی سعودی در اجلاس ۱۹۷۶ مجمع عمومی سازمان ملل، نم. ویژه ملک خالد در بسیاری از ماموریت های دیپلماتیک و سیاسی، مشارکت فعال در تلاشهای اتحاد اعراب در جهت خاتمه جنگ های داخلی لبنان، ع. هیات نم. سعودی در اجلاس محدود اعراب در ریاض اکتبر ۷۶، و در اجلاس همه جانبه اعراب در قاهره اکتبر ۷۶؛ ع. هیات نم. سعودی در مسافرت ها و مذاکرات ملک خالد در کشورهای مصر، پاکستان، سوریه، سودان، فرانسه و بلژیک.

سعود بن عبدالعزیز: نایب السلطنه و فرمانروای کل

(سابق) نجد، پادشاه اسبق عربستان سعودی، ت. ۱۵ ژانویه ۱۹۰۱، تج. کویت (نجد).

تحصیلات عالی زندگی و فعالیت در بیروت (لبنان) ۶۱- تاکنون، شروع نگارش مقاله های نفتی منتشره در مطبوعات لبنان ۶۱-، تاسیس «مرکز تحقیقات نفتی» و انتشار مجله «نفت و گاز عرب» به زبان عربی و ضمناً دو مجله نفتی به زبان فرانسه و انگلیسی (Arab Oil & Gas) با همکاری «شیخ عبدالله طریقی» (وزیر نفت اسبق عربستان سعودی) در بیروت ۶۵- تاکنون (از سال ۱۹۷۰ به بعد بطور مستقل و بدون همکاری ذکر شده منتشر میشود)، تدریس اقتصاد در دا. فرانسوی «سن ژوزف» بیروت ۶۶-، مشاور حقوقی و نفتی برخی کشورهای نفتی خاورمیانه و غیره (از جمله کشورهای: الجزایر، لیبی، عراق، سوریه، افغانستان و غیره)، انجام مطالعات و تدوین گزارشهای علمی راجع به مسائل نفتی به سفارش دولتهای خاورمیانه، و نیز شرکت های بین المللی اروپایی و ژاپنی؛ شرکت در کنفرانسها و کنگره های نفتی اعراب و خاورمیانه، سازمان «اوپک» و «اوپک» و غیره.

آثار: نفت و اقتصاد عرب (رساله دکترای) (به فرانسه) ۶۳، دو کتاب درباره نفت (به زبان عربی)، نفت، تنها و آخرین شانس خاورمیانه (به فرانسه) ۷۵ (ترجمه به فارسی ۸۴)؛ و چند کتاب دیگر. ضمناً انتشار دهها مقاله درباره نفت و اقتصاد در مطبوعات عربی و بین المللی.

سر کیسیان، اسقف سبو: فارغ التحصیل دانشگاه،

خلیفه جدید ارامنه ایران (تهران)، ت. ۱۹۴۶ در سوریه، تج. دانشگاه فرانسوی سنت ژوزف بیروت، و دا. بیرمنگام انگلیس.

شروع تحصیلات مذهبی در مدرسه روحانی حوزه سیلیسی لبنان ۶۱-، ورود به کسوت روحانیت ۶۵-، ارتقاء به مقام اسقفی ۹۷، اسقف ارامنه سوریه و کویت، فعالیت های زیاد در امر گفتگوی بین ادیان و نیز ع. کمیته گفتگوی بین ادیان شورای جهانی کلیساها، اسقف و خلیفه ارامنه ایران (تهران) (به عنوان جانشین اسقف اعظم آرداک مانوکیان پس از فوت وی) دسامبر ۹۹-.

سرّوف، فواد: ل. علوم اجتماعی، دک. حقوق،

نویسنده و دانشگاهی لبنانی، ت. ۱۹۰۰، تج. دا. آمریکایی بیروت.

اعزام برای دستگیری «سلمان بن محمد» پس از جنگ عجمان ۱۴، جنگ علیه «خراس» ۱۹، فرمانده کل نیروهای پادشاهی عربستان سعودی، جلوس برتخت سلطنت ۱۲ نوامبر ۵۳، ضمناً نخست وزیر ۶۱-۶۲، واژگونی از قدرت ۶۴، زندگی در یونان ۶۵.

السعود، ملک فهد بن عبدالعزيز — فهد بن عبدالعزيز

السعود، ملک

سعید، ادوارد و. ف. ل. اجتماعی، دک.، استاد (دانشگاه امریکایی (فلسطینی تبار)، ت. نوامبر ۱۹۳۵ در بیت المقدس، تج. کالج ویکتوریا در قاهره، مدرسه «کوه هرمون» در ماساچوست، داه. پریستون و هاروارد در امریکا. مدرس زبان انگلیسی در دا. کلمبیا (امریکا) ۶۳-۶۵، استادیار ادبیات تطبیقی و زبان انگلیسی ۶۷-۶۹، دانشیار ۶۹-۷۷، استاد ۷۷-۸۹، استاد علوم انسانی در «بنیاد اولد دومینیون» وابسته به دانشگاه کلمبیا ۸۹، استاد دانشگاه ۹۲-، استاد میهمان ادبیات تطبیقی در دا. هاروارد ۷۴، اس. میهمان علوم انسانی در دا. «جان هاپکینز» ۷۹، ویرایشگر «فصلنامه مطالعات عرب»، رئیس هیأت اماناء «مؤسسه مطالعات عرب»، ع. شورای ملی فلسطین، ع. شورای روابط خارجی در نیویورک، ع. آکادمی مطالعات ادبی، ع. انجمن قلم نیویورک، ع. آکادمی هنرها و علوم آمریکا، ع. پژوهشی «مرکز مطالعات پیشرفته علوم رفتاری» وابسته به دا. استنفورد ۷۵-۷۶، دریافت جایزه «بودوئن» از دا. هاروارد، دریافت جایزه «لایونل ترلینگ» ۷۶.

آثار: ژوزف گُراد و رمان اتوبیوگرافی، آغازین ها: هدف و روش، شرق گرایی، مسئله فلسطین، ادبیات و جامعه، اسلام همه گستر ۸۱: جهان، متون و نقد ۸۳: پس از آخرین آسمان ۸۶، تقصیر قربانیان ۸۸ (ویرایشگر)، تفسیر موسیقی ۹۱، فرهنگ و امپریالیسم ۹۳، باز نمودهای روشنفکر ۹۴، سیاست نامالکی و اخراج ۹۴، غزه- اریحا: سلام امریکا ۹۴، صلح و مخالفت ۹۶.

السعيد، سيد فيصل بن علي : دپلمات عمانی، ت.

۱۹۲۷ در مسقط.

خدمت در وزارت امور خارجه (مسقط) ۵۳-۵۷، ترک عمان و زندگی در خارج از کشور ۵۷-۷۰، معاون وزارت آموزش و پرورش ۷۰-۷۲، وزیر امور اقتصادی ۷۲، نم. دائم عمان در سازمان ملل ۷۲-۷۳، وزیر آموزش و پرورش دسامبر ۷۳-۷۶، وزیر میراث ملی ۷۶-۷۹، وزیر فرهنگ ۷۹-۹۴، وزیر میراث ملی و فرهنگی ژانویه ۹۴- تاکنون.

السعيد، طارق بن تيمور : دپلمات عمانی، ت. ۲ ژوئیه

۱۹۲۳، تج. در استانبول و آلمان.

فرمانده نظامی در ارتش مسقط ۴۱-۴۴، رئیس و مدیر در شهرداری شهرهای مسقط و مطرح ۴۵-۵۷، مسئول عملیات نظامی منطقه ای در جنگ «جبل» («واقعہ جبل الأخضر» ۵۸-۵۹، تصمیم شخصی نسبت به کناره گیری از فعالیت های سیاسی و تبعید ۶۲-۷۰، نخست وزیر ۷۰-۷۱، مشاور ویژه سلطان عمان در امور دیپلماتیک، سفیر فوق العاده و وزیر مختار ۷۲-، رئیس بانک مرکزی عمان ژوئن ۷۵-، دریافت نشان درجه اول عمان.

السعيد، نوري : فارغ التحصيل نظامی، سیاستمدار

ونظامی عراقی، ت. دسامبر ۱۸۸۸ در بغداد (در یک خانواده ترک-عرب)، تج. دبیرستان نظامی در بغداد، دانشکده افسری عثمانی در استانبول، دانشکده ستاد ارتش عثمانی در استانبول. افسر ارتش عثمانی سپتامبر ۱۹۰۶، خدمت در یک واحد پیاده نظام (مامور در جاده ها و قبائل عراقی)، بازگشت به استانبول برای ادامه تحصیلات عالی نظامی ۱۰-۱۲، شرکت در جنگ عثمانیها علیه بلغارها در جنگ بالکان ۱۳-۱۴، ع. موسس اج. مخفی «العهد» متشکل از افسران عرب ارتش عثمانی (با هدف کسب خود مختاری برای سرزمینهای عربی قلمرو امپراتوری عثمانی) فوریه ۱۴، صدور حکم بازداشت وی و سپس ترک خدمت ارتش عثمانی و عزیمت به عراق آوریل ۱۴: پس از اشغال بندر بصره توسط نیروهای انگلیسی، دستگیر شدن به عنوان زندانی جنگی و بعداً اعزام به هندوستان نوامبر ۱۴-۱۶، اعزام به قاهره و سپس به حجاز توسط انگلیسی ها (پس از شروع انقلاب عربی به رهبری شریف حسین) ۱۶-۱۸، همکاری نزدیک با پسر شریف حسین بنام فیصل (اول) در عملیات نظامی علیه ارتش عثمانی (با تحریک و طراحی انگلیسی ها) و از جمله شرکت در عملیات

جمهوریخواه در جریان جنگهای داخلی یمن ۶۲-۶۷، نخست وزیر ۶۲-۶۴ و ۶۶-۶۷، وزیر امور خارجه ۶۳-۶۴، رئیس شورای امنیت یمن ۶۴-۶۷، کناره گیری از قدرت و استعفا ۷ نوامبر ۶۷، زندگی در مصر ۶۷-.

سلام، صائب: سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۰۵، تج. دا. آمریکایی بیروت.

انتخاب به عنوان رئیس موقت حکومت لبنان ۴۳، معاون رئیس جمهوری لبنان ۴۳ و ۴۷ و ۵۱، وزیر کشور ۴۶ و ۶۰-۶۱، وزیر امور خارجه ۴۶، نخست وزیر ۵۲ و ۵۳ و ۶۰-۶۱، همزمان وزیر دفاع ۶۱، پیشقدم در تاسیس سازمان هواپیمایی لبنان ۴۵، رئیس شرکت هواپیمایی خاورمیانه در بیروت ۴۵-۵۶، رئیس شرکت سهامی ملی مواد چرب و نفتی در بیروت، نخست وزیر لبنان ۷۰-۷۳، رئیس اج. اسلامی خیره مقاصد ۵۸-۸۲، رئیس افتخاری اج. مذکور ۸۲، ع. «کت. گفتگوی ملی» ۷۵، ع. کنفرانس بازسازی لبنان منعقد در ژنو ۸۳، و در لوزان سوییس ۸۴، فوت ۲۱ ژانویه ۲۰۰۰، دریافت مدال تلاش ملی لبنان، نشان درخت سدر از لبنان، و تعداد زیادی نشان های خارجی. آثار: دارای تعداد زیادی مقاله های سیاسی منتشره در مطبوعات.

سلام، محمد عبدالعزیز: ل. علوم اجتماعی، دیپلمات یمنی، ت. ۱۵ دسامبر ۱۹۳۳ در «تغز»، تج. در مصر، آمریکا، دا. «تمپل» در فیلادلفیای آمریکا.

فعالیت در بخش خصوصی ۶۰-۶۱، مدرس در «دن». بلیتس ۶۱-۶۲، مدیر کل وزارت بهداری ۶۲-۶۳، وزیر مختار و کاردار در سفارت یمن در بغداد ۶۳-۶۴، معاون وزیر امور خارجه ۶۴-۶۵، رئیس هیات مدیره «شرکت دارویی یمن» ۶۵-۶۶، وزیر امور خارجه ۶۶-۶۷، مدیر کل اداره نخست وزیری ۷۰-۷۱، مقام سفیر در وزارت امور خارجه ۷۱-۷۳، وزیر مختار بارتبه سفیری در سفارت یمن در لندن ۷۳-۷۴، سفیر و معاون نم. دائم یمن در سازمان ملل ۷۴-۷۶، نم. دائم یمن در سازمان ملل ۷۶-۷۸، و ۸۲-۸۵، مسئول امور فنی کابینه در اداره نخست وزیری ۷۸-۸۲، رهبر هیات اعزامی یمن به بسیاری از کنفرانسهای بین المللی از جمله: مجمع عمومی سازمان ملل ۶۵، پنجمین

نظامی تصرف بندر عقبه (اردن) دسامبر ۱۶-ژوئیه ۱۷، ارتقا به درجه ژنرالی و سپس رئیس ستاد نظامی نیروهای فیصل ۱۸، مشاور نظامی فیصل (اول) به هنگام شرکت در «کنفرانس صلح پاریس» ۱۹، (اولین) رئیس ستاد ارتش عراق (منصوب انگلیسی ها) ۲۰، ایفای نقش مهم و اساسی در به حکومت رساندن فیصل اول به عنوان پادشاه عراق (با طراحی و حمایت انگلیسی ها) ۲۳ اوت ۲۱، ایفای نقش اساسی در ایجاد و سازماندهی ارتش کشور جدید عراق ۲۱-، کفیل وزیر دفاع عراق ۲۲-۲۳، وزیر دفاع ۲۳-۳۰، رئیس پلیس عراق ۲۲-، رهبری مذاکرات مربوط به «قرار داد ۱۹۳۰ انگلیس-عراق» و نیز کسب استقلال کشور عراق در سال ۱۹۳۲، نخست وزیر عراق ۲۹- نوامبر ۳۲، رئیس هیأت اعزامی عراق به جامعه ملل و در نهایت ترتیب عضویت عراق در سازمان و نیز شناسایی استقلال عراق از سوی جامعه ملل ۳۲، وزیر امور خارجه ۳۳-۳۶، خروج از عراق و زندگی در قاهره (مصر) ۳۶-اکتبر ۳۷، نخست وزیر عراق ۳۷-مارس ۴۰، و اکتبر ۴۱-ژوئن ۴۴، و ۴۵-۵۸، امضای موافقت نامه تشکیل پیمان دفاعی-امنیتی «بغداد» با ترکیه (با برنامه ریزی و حمایت آمریکا و انگلستان و شرکت دو دولت در پیمان بغداد) فوریه ۵۵، سپس پیوستن ایران به پیمان بغداد سپتامبر ۵۵، بعداً پیوستن پاکستان به پیمان نوامبر ۵۵، و بعداً عضویت انگلستان (به عنوان عضو کامل) و آمریکا (به عنوان عضو ناظر پیمان) ۵۵، کودتای نظامی سرهنگ عبدالکریم قاسم و واژگونی نظام سلطنتی عراق ۱۴ ژوئیه ۵۸، کشته شدن در جریان کودتا (به هنگام فرار) ژوئیه ۵۸.

سعید بن تیمور ← تیمور، سعید بن

سلال، مارشال عبدالله: افسر ارتش و سیاستمدار

یمنی، ت. ۱۹۱۷ در صنعاء، تج. در عراق.

بازگشت از عراق به یمن ۳۹، زندانی شدن ۳۹، خدمت در ارتش ۴۰-۵۵، دستگیر و زندانی شدن بخاطر فعالیت های سیاسی ۴۸-۵۵، فرماندار حدیده ۵۹-۶۲، رئیس ستاد امام محمد سپتامبر ۶۲، رهبری کودتای نظامی علیه امام محمد رهبر سیاسی یمن و اعلام نظام جمهوری در کشور سپتامبر ۶۲، رئیس شورای انقلاب و فرمانده کل نیروهای نظامی

اجلاس فوق العاده مجمع عمومی سازمان ملل، کنفرانس چهارم اتحادیه عرب ۶۷.

سلامتیان، احمد: دک. علوم سیاسی و حقوق بین الملل، فعال سیاسی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۴۴ در اصفهان.

انجام فعالیت های سیاسی چپ گرایانه، ع. جبهه ملی، ع. مؤسس کنفدراسیون دانشجویان ایرانی خارج از کشور (اتحاد ملی)، مدرس دا، انجام فعالیت های انتشاراتی، زندگی در تبعید در فرانسه (دردوران شاه)، مشاور حقوقی، معاون سیاسی وزیر امور خارجه در دولت موقت ج. ا. ا، مدیر اطلاعات و اخبار صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ع. هیات سردبیری روزنامه «انقلاب اسلامی» ۸۰-۸۱، همکاری نزدیک با ابوالحسن بنی صدر اولین رئیس جمهوری ایران، ع. مجلس شورای اسلامی ۸۰-۸۱، کسب رای عدم اعتماد برای عضویت مجلس شورای اسلامی دسامبر ۸۱، فرار به فرانسه و شروع همکاری مجدد با بنی صدر رئیس جمهوری مخلوع ایران.

سلامه، اسقف ژوزف: اسقف لبنانی سابق شهر حلب (دمشق)، ت. ۲۴ دسامبر ۱۹۱۴ در «انطلیاس» (لبنان)، تح. متوسطه، الهیات و حقوق در دا. فرانسوی «سن ژوزف» بیروت. کسب مقام کشیشی ۱۰ مارس ۴۰، کشیش مسئول امور ازدواج و طلاق و خلیفه قبرس ۴۰-۶۶، رئیس «اتحادیه الهیات» لبنان، قاضی ویژه مذهبی دادگاه عالی اسقفی (باطریاک) (ویژه رسیدگی به امور خلاف روحانیت مسیحی)، اسقف مقدس مسیحیان مارونی شهر حلب (سوریه) آوریل ۶۷.

سلیم، طیب: سیاستمدار و دیپلمات تونسی، ت. ۱۹۱۴ در تونس، تح. دا. پاریس.

ع. حزب سوسیالیست دستور، بازداشت ۴۱-۴۳، رئیس اداره امور تونس در قاهره ۴۹؛ تاسیس اداره ویژه تونس در شهرهای نیودلهی، جاکارتا، و کراچی؛ رئیس امور خارجی و رئیس شورای وزیران ۵۵-۵۷، سفیر در انگلستان ۵۶-۶۲، نم. دائم تونس در سازمان ملل ۶۲-۶۷، وزیر امور خارجه و نم. ویژه رئیس جمهوری تونس ۶۷-۷۰، سفیر در مراکش ۷۰-۷۱،

وزیر کشور ۷۱-۷۲، سفیر و نم. دائم تونس در شعبه ژنوسازمان ملل متحد ۷۳-۷۴، سفیر در کانادا ۷۴-۷۶، وزیر کشور ۷۶-۷۷، نم. دائم تونس در سازمان ملل ۸۱، ع. دفتر سیاسی حزب نئودستور ۷۱-۷۴، ع. دفتر مغرب (مراکش) در قاهره.

سلیم، منجی: دیپلمات و سیاستمدار تونسی، ت. ۱۵ سپتامبر ۱۹۰۸، تح. در تونس، دبیرستان سن لویی در پاریس، و دا. پاریس.

ع. دفتر سیاسی حزب نئودستور (حزب قانون اساسی آزادیخواه تونس) ۳۷، مدیر حزب مذکور ۴۵-، وزیر امور خارجه در مذاکرات مربوط به حکومت خود گردان تونس ۵۱، وزیر کشور تونس (پس از استقلال) ۵۵-۵۶، وزیر امور خارجه ۵۶، سفیر تونس در آمریکا و کانادا ۵۶-۶۱، نم. دائم تونس در سازمان ملل متحد، و رئیس مجمع عمومی سازمان ملل ۶۱-۶۲، وزیر امور خارجه تونس ۶۲-۶۴، وزیر مشاور و نم. ویژه ریاست جمهوری تونس ۶۴-۶۶، وزیر دادگستری ۶۶-، خزانه دار حزب سوسیالیست دستور ۶۴-.

سلیمان، محمد صدیقی: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۹، تح. دا. فواد اول قاهره.

سرهنگ در ارتش جمهوری متحده عرب (مصر) ۶۲، وزیر سد بزرگ (آسوان) سپتامبر ۶۲-سپتامبر ۶۶، نخست وزیر سپتامبر ۶۶-۶۷، معاون نخست وزیر و وزیر صنایع و نیرو ۶۷-۷۰، رئیس اج. دوستی شوروی-مصر، دریافت نشان لنین از شوروی.

سمیعی، دکتر عبدالحسین: دک. پزشکی، پزشک و وزیر سابق ایرانی، ت. ۲۰ ژوئن ۱۹۳۰، تح. دا. استانفورد، دا. کالیفرنیا لوس آنجلس، و دا. کورنل آمریکا.

آسیستان پزشکی در دا. کورنل آمریکا ۵۶-۵۷، بورسیه فیزیولوژی ۵۷-۵۸، آسیستان پزشکی و بعداً ع. پژوهشی مدرسه پزشکی هاروارد ۵۸-۶۰، معاون وزارت بهداشتی ۶۲-۶۴، رئیس مرکز پزشکی فیروزگر ۶۴، رئیس بیمارستان پارس ۶۹-۷۳، وزیر علوم و آموزش عالی ۷۴-۷۷، رئیس دانشگاه رضا شاه کبیر ۷۵-۷۸، رئیس سابق مرکز پزشکی شاهنشاهی ایران، اس.

پزشکی در دا. کورنل (دانشکده پزشکی)، معاون سابق «آکادمی علوم شاهنشاهی»، دریافت جایزه پژوهشهای پزشکی «بوردن» (Borden)، جایزه پژوهشهای پزشکی «لارکن» (Larken).

آثار: بیش از ۱۶ گزارش علمی پزشکی، تالیف مشترک: متن درسی بین المللی پزشکی ۷۶.

سمیعی، محمد مهدی: بانکدار ایرانی، ت. ۱۹۱۸،

تج. موسسه حسابداران قسم خورده در انگلستان و ویلز.

خدمت در بانک ملی ایران ۴۵-۵۱، خدمت در شرکت ملی نفت ایران ۵۱-۵۳، خدمت در بانک ملی ایران ۵۳-۵۹، خدمت در بانک توسعه صنعتی و معدنی ایران ۵۹-۶۳، رئیس کل بانک مرکزی ایران ۶۳-۶۸ و ۷۰-۷۱، مدیر عامل سازمان برنامه و بودجه ۶۸-۷۰، مشاور نخست وزیر ۷۱-۷۳، رئیس بانک توسعه کشاورزی ایران ۷۴-۷۹.

سنجایی، دکتر کریم: ل. علوم سیاسی، ل. حقوق (دو

مدرک)، دک. حقوق قضایی؛ حقوقدان، فعال سیاسی و سیاستمدار ایرانی؛ ت. ۱۹۰۴ در «ماهیدشت» از توابع کرمانشاه (پسر «قاسم خان» ملقب به «سردار ناصر» رئیس ایل «سنجایی»)، تج. متوسطه در کرمانشاه، مدرسه علوم سیاسی تهران (به ریاست علی اکبر دهخدا)، مدرسه حقوق تهران (به سرپرستی فرانسوی ها)، دانشکده حقوق شهر نانی (فرانسه)، و دانشکده حقوق دا. پاریس.

شرکت در امتحان اعزام دانشجو و عزیمت به فرانسه برای ادامه تحصیلات عالی (با بورس دولتی) ۲۸-، بازگشت به ایران ۳۵، دانشیار و معاون دانشکده حقوق دا. تهران ۳۵-، همزمان با تدریس در دانشگاه: معاون اداره کل سازمان اوقاف، رئیس اداره تعلیمات عالی و وزارت فرهنگ، رئیس دبیر خانه دانشگاه تهران، رئیس اداره حقوقی بانک ملی ایران، رئیس اداره کل آمار و بررسیهای وزارت دارایی و اقتصاد - سپتامبر ۴۱ (تازمان تهاجم نظامی متفقین به ایران)، بازداشت و تبعید به کرمانشاه بوسیله انگلیسی ها (در خلال ج. ج. ۲)، ع. موسس «جنبش میهن» و بعداً «حزب ایران» ۴۳-۴۴، ع. کت. مرکزی حزب ایران (در زمان ائتلاف با حزب توده ایران) ژوئیه ۴۶، ع. موسس «جبهه ملی» اکتبر ۴۹، فعالیت در نهضت مقاومت ملی و حمایت از

حکومت جبهه ملی دکتر مصدق در اوائل دهه ۵۰، نم. مجلس شانزدهم شورای ملی از کرمانشاه (به همراه پیروزی اکثریت نامزدهای جبهه ملی در انتخابات مجدد مجلس مذکور به رهبری دکتر مصدق) فوریه ۵۰-، وزیر فرهنگ در کابینه دکتر مصدق ماه مه - دسامبر ۵۱، همکاری با دکتر مصدق در جریان ملی شدن صنعت نفت ایران و خلع ید از شرکت نفت ایران و انگلیس، دستگیر و بازداشت به همراه رهبران جبهه ملی پس از کودتای آمریکایی - انگلیسی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ (۱۹ اوت ۵۳)، یکی از رهبران «جبهه ملی دوم» اوائل دهه ۶۰، بازداشت و زندانی به دفعات در زمان رژیم شاه ۷۹-، انتشار یک نامه سرگشاده انتقاد از سیاستهای شاه (به همراه دو نفر دیگر از رهبران جبهه ملی؛ فروهر و بختیار) ۷۷، خودداری از قبول سمت نخست وزیری پیشنهادی از سوی شاه ۱۴ دسامبر ۷۸، رد پیشنهاد عضویت و ریاست شورای سلطنت ایران (مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب ایران) ۸ ژانویه ۷۹، مسافرت به پاریس برای ملاقات با آیت الله خمینی و انجام توافق با ایشان ۱۶ ژانویه ۷۹، اولین وزیر امور خارجه نظام ج. ا. ا. در دولت موقت مهندس بازرگان فوریه - آوریل ۷۹، استعفا از سمت وزارت امور خارجه (بخاطر اختلاف نظر با برخی مسئولین نظام)، سپس معاون نخست وزیر دولت موقت، مهاجرت به خارج از کشور و کناره گیری از فعالیت های سیاسی.

آثار: امیدها و ناامیدی ها، خاطرات (انتشار در آمریکا).

۸۹.

سنجری، حشمت: دیپلم عالی موسیقی، فارغ التحصیل

عالی رهبری ارکستر و اپرا، دوره های عالی موسیقی؛ موسیقیدان و رهبر ارکستر ایرانی، ت. ۱۹۱۷ در تهران، تج. مدرسه موسیقی کلنل وزیر ی، هنرستان عالی موسیقی، آکادمی موسیقی وین (اتریش)، هلند و ایتالیا، گذراندن دوره عالی موسیقی در آمریکا. فراگیری اصول اولیه موسیقی نزد پدرش (حسین سنجری) در سن چهار سالگی ۲۱-، آموزش موسیقی در مدرسه موسیقی کلنل وزیری، انتخاب ویولون به عنوان ساز اصلی خود و آموزش آن نزد ابوالحسن صبا و روح الله خالقی، آموزش موسیقی کلاسیک نزد «ویلیام دانیل» و «سرژ خوستیف» (از اساتید هنرستان عالی موسیقی)، ادامه تحصیل در هنرستان عالی موسیقی و همزمان خدمت در اداره کل هنرهای زیبای کشور ۳۹-، عزیمت

یوگسلاوی .

سنوسی، شاهزاده حسن رضا : ولیعهد سابق لیبی،

ت. ۱۹۳۴.

فرزند ملک ادريس اول، اعلام ولیعهدی وی پس از مرگ عموی بزرگش احمد شریف السنوسی دسامبر ۵۰، تبعید از کشور پس از انجام کودتای نظامی سرهنگ معمر قذافی ۶۹-.

سوتریادس، آنتیس : حقوقدان و دیپلمات قبرسی، ت.

۱۰ سپتامبر ۱۹۲۴، تج. ۵۱، لندن.

انجام فعالیت های حقوقی در نیکوزیا ۵۱-۵۶، بازداشت بجرم کمک و همکاری با «سازمان ملی تلاش در راه آزادی قبرس» ۵۶، فرار از زندان و رهبری فعالیت سازمان مذکور در ناحیه «کیرنیا»، ع. کمیته اجرایی حزب «ادما» ماه مه ۵۹، ع. برجسته هیات اعزامی به انگلستان اکتبر ۶۰-۶۶، سفیر در جمهوری عربی متحده (مصر) ۶۶-۷۰، همزمان سفیر در لبنان ۶۷-، سفیر در سوریه ۶۷-۷۴، سفیر در عراق ۷۳-، دریافت نشان بزرگ سنت گریگوری از واتیکان ۶۳.

السورانی، جمیل : فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار

فلسطینی، ت. ۱۹۲۳ در بیت المقدس .

وکیل دعاوی در غزه و رئیس «اج. حقوقدانان فلسطینی» ۵۹، ع. کت. حقوقی «اتحادیه ملی فلسطین»، ع. کت. اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) ۶۶، رئیس هیات اعزامی ساف به یمن شمالی و جنوبی ۶۸، نم. موقت فلسطین در کره شمالی و برلن شرقی ۶۹، ع. هیات نم. ساف در کنفرانس وزیران امور خارجه کشورهای عرب در قاهره، و سپس مسافرت (ماموریت) به لندن پیرو دعوت دولت انگلیس در جهت حمایت از مسئله فلسطین در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، دبیر کل شورای ملی فلسطین و نیز دبیر رئیس اداره امور اداری کت. اجرایی ساف ۸۷-.

سوس، ابراهیم : دیپلمات، داستان نویس و شاعر

فلسطینی، ت. ۱۹۴۳ در بیت المقدس، تج. موسسه مطالعات سیاسی در پاریس، بنیاد ملی علوم سیاسی پاریس، دانشسرای

به اتریش و ادامه تحصیلات عالی موسیقی در آکادمی موسیقی وین و سپس در هلند و ایتالیا در رشته رهبری ارکستر و اپرا، نوازنده ویولون در ارکستر سمفونیک تهران، رهبر ارکستر سمفونیک تهران ۶۰-۷۲، عزیمت به آمریکا برای ادامه تحصیلات و مطالعات عالی موسیقی با استفاده یک بورس ششماهه ۶۲، مجدداً انتخاب به عنوان رهبر ارکستر سمفونیک تهران (پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران) ۷۹-؛ اجرای کنسرت ها و اپراهای متعدد در ایران و نیز بسیاری از کشورهای جهان (از جمله: شوروی، آمریکا، ترکیه، هلند، ایتالیا، بلژیک، اتریش، رومانی، لهستان، بلغارستان، یوگسلاوی و غیره)، رهبری و اجرای آثار متعدد آهنگسازان معروف ایرانی .

آثار : رنگارنگ (در سه قسمت)، سوئیت تابلوهای ایرانی (در ۵ تابلو)، قطعه «مهرگان»، پوتم سمفونیک بر روی تم های زورخانه و اشعار شاهنامه فردوسی، قطعه نیایش، فانفار (دعا برای بازیهای آسیایی تهران)، سرود «قهرمانان آسیا»، قطعه «به امید دیدار» (که به مناسبت مراسم پایانی بازیهای آسیایی تهران ساخته شد)، و غیره .

سنوسی، احمد : دک. حقوق، دیپلمات مراکشی، ت.

۲۲ آوریل ۱۹۲۹، تج. در کازابلانکا، دانشکده های حقوق و علوم سیاسی پاریس .

فعالیت در جنبش ملی گرا و آزادیخواه مراکش، مشاور وزیر امور خارجه در مذاکرات با فرانسه ۵۶، رئیس اداره مطبوعاتی وزارت امور خارجه مراکش ۵۶، دبیر کل کنفرانس موقعیت «طنجه»، ع. هیات نم. مراکش در کنفرانس یونسکو و سازمان ملل، مدیر کل اطلاعات، ع. هیات همکاریهای فنی سازمان ملل اعزامی به کنگو و نماینده ویژه پادشاه اعزامی به کنگو ۵۸-۵۹، ع. هیات آشتی و مصالحه سازمان ملل اعزامی به کنگو ۶۱؛ دبیر کل وزارت اطلاعات، جهانگردی، صنایع دستی و هنرهای زیبا ۶۱-۶۵، سفیر در نیجریه و کامرون ۶۵-۶۷، وزیر اطلاعات ۶۷-۷۱، سفیر در تونس ۷۱-۷۳، سفیر در الجزایر ۷۳-۷۵، سفیر در موریتانی ژوئیه ۷۸-ژانویه ۸۰، دبیر تعدادی نشریه از جمله «ماروک» (نشریه وزارت امور خارجه)، و «اسناد ماروک» (نشریه وزارت اطلاعات)، دریافت نشان تاج از مراکش، دریافت صلیب شجاعت و شکیبایی از کنگو، نشانهایی از اردن و

موزیک پاریس، کا. سلطنتی موزیک لندن.

رئیس اتحادیه مشترک دانشجویان فلسطینی در پاریس
۷۱-۷۲، ناظر دائمی ساف (سازمان آزادی بخش فلسطین) در
یونسکو (پاریس) ۷۵-۸۰، مدیر دفتر اطلاعات و روابط ساف در
فرانسه ۷۸-۸۸، سفیر فلسطین در سنگال ۸۳-۸۵، «نماینده
کل» فلسطین در فرانسه ۸۹-۹۳.

سولیوتی، خانم استلا: حقوقدان و سیاستمدار قبرسی،
ت. ۱۳ فوریه ۱۹۲۰، تج. در قبرس، اسکندریه (مصر)، و لندن.
کار در اداره اطلاعات عمومی دولت قبرس، پیوستن به
«نیروی هوایی ذخیره زنان» در نیکوزیا و خدمت در خاور میانه (در
خلال ج. ج. ۲) ۴۳-۴۶، کارآموزی و کالت در لندن ۵۱،
فعالیت های حقوقی در لیماسول (قبرس) ۵۲-۶۰، وزیر
دادگستری اوت ۶۰-۷۰، همزمان وزیر بهداری ۶۴-۶۶،
کمیسر حقوقی ۷۱-۸۴، دادستان کل قبرس ۸۴-۸۸،
هماهنگ کننده کمک های خارجی به آوارگان قبرسی اوت ۷۴-،
مشاور هیات مذاکره کننده یونانی-قبرسی در مذاکرات دو جانبه
قبرس ۷۶-، رئیس صندوق کمک به قبرسی های مقیم خارج از
کشور ۷۷-۸۲، ع. مدعو کالج «ولفسان» کمبریج ۸۲-۸۳،
رئیس صلیب سرخ قبرس ۶۱-، رئیس هیات بورس تحصیلی
قبرس ۶۲-، رئیس کت. برنامه ریزی شهری و کشوری قبرس
۶۷-۷۰، معاون اج. ضد سرطان قبرس ۷۱-، معاون افتخاری
فدراسیون بین المللی زنان حقوقدان ۶۷-، ع. هیات امنا هیات
بورس مشترک المنافع کمبریج (ویژه قبرس) ۸۳-، ع. هیات
اجرایی سازمان یونسکو ۸۷-۹۱، دریافت درجه دکترای
افتخاری ادبیات از دا. ناتینگهام انگلستان ۷۲.

سونای، جودت: نظامی و سیاستمدار ترک، ت. ۱۰
فوریه ۱۹۰۰، تج. در استانبول، و دن. افسری.

خدمت در ارتش ترکیه ۱۶-۶۶، خدمت در فلسطین
۱۷، بعداً همکاری با آتا تورک (مصطفی کمال پاشا) ۳۰، افسر
اداره عملیات ستاد مشترک ارتش ۳۳، مدرس در دانشکده
نظامی (افسری) ۴۲-۴۷، فرمانده واحد توپخانه ۴۷، رئیس
اداره عملیات ستاد مشترک ارتش ۵۹، معاون ریاست ستاد
مشترک ارتش ۵۸-۶۰، فرمانده کل نیروی زمینی ارتش، رئیس

ستاد ۶۰-۶۶، سناتور ۶۶، رئیس جمهوری ترکیه ۶۶-۷۳،
سناتور ۷۳-، دریافت نشان ویژه از انگلستان ۶۷.

السوویل، ابراهیم عبدالله: دیپلمات سعودی، ت. ۲۱
اوت ۱۹۱۶، تج. موسسه سعودی در مکه، و دا. قاهره.
دبیر اول هیات نم. سعودی در قاهره ۴۵-، بعداً کاردار در
بیروت، مشاور وزارت امور خارجه در جده ۵۴-۵۶، وزیر مختار و
قائم مقام وزیر امور خارجه ۵۶، سفیر در عراق ۵۷-۶۰، وزیر
امور خارجه ۶۰-۶۲، رئیس شاخه سیاسی دیوان سلطنتی و
مشاور ویژه سلطان با مقام وزارت آوریل-سپتامبر ۶۲، وزیر
کشاورزی اکتبر ۶۲-اوت ۶۴، سفیر در آمریکا ۶۴-۷۵،
همزمان سفیر در مکزیکو ۶۵-۷۵.

سیاح، دکتر فاطمه: ل. ادبیات، دک. ادبیات؛ استاد
(ادبیات)، پژوهشگر و ترقی خواه (امور زنان) ایرانی، ت. ۷ آوریل
۱۹۰۲ در مسکو (اتحاد جماهیر شوروی) (دختر «میرزا جعفر
رضازاده سیاح» استاد زبان و ادبیات فارسی در دانشکده السنه
شرقی دانشگاه مسکو، و برادر زاده میرزا محمد علی معروف به
«حاج سیاح» از رجال معروف دوران قاجار)، تج. متوسطه در
مسکو، دانشکده ادبیات دانشگاه مسکو.

پس از پایان تحصیلات عالی (درجه دک.) دانشیار ادبیات
در دانشکده های مختلف شوروی به مدت چهار سال-۳۳،
عزیمت به ایران و شروع فعالیت های علمی و اجرایی ۳۳-،
شرکت در کنگره هزاره فردوسی اکتبر ۳۴، اشتغال در وزارت
فرهنگ، اس. زبان و ادبیات خارجی (و شروع تدریس زبان و
ادبیات روسی بوسیله وی) در دانشسرای عالی ۳۶-، ع. هیات
مدیره «کانون بانوان» (پایه گذاری از سوی وزارت فرهنگ)، ع.
علی البدل هیات نم. ایران در هفدهمین اجلاس مجمع عمومی
جامعه ملل در ژنو اکتبر ۳۶، شرکت در کنگره جامعه ملل
پایتیز ۳۶، دانشیار دانشکده ادبیات دا. تهران (صاحب کرسی
«سنگش ادبیات زبانهای خارجه») ۳۸-، اس. کرسی زبان و
ادبیات روسی (منصوب از سوی شورای عالی فرهنگ) ۴۳-، پس
از تاسیس «حزب زنان ایران» دبیر حزب مذکور ۴۳-، ع. هیات
مدیره «انجمن روابط فرهنگی ایران و شوروی» ۴۳-، «دبیر کمیته
موسیقی ونمایش و سینمای» انجمن یاد شده، کسب اجازه

رسیدگی به اموزندگان زنان از وزارت دادگستری (به نمایندگی حزب زنان ایران) ۴۴، ع. هیات تحریریه مجله «پیام نو» ارگان رسمی اج. روابط فرهنگی ایران و شوروی ۴۴، مسافرت به ترکیه (به نم. از حزب زنان ایران) بمنظور مطالعه در امور زنان ترکیه و سخنرانی در محافل علمی - اجتماعی آن کشور (به مدت ۱/۵ ماه) ۴۴، تاسیس و انتشار «مجله حزب زنان ایران» ژانویه ۴۵، رئیس هیات مدیره «اج. معاونت عمومی زنان» شهر تهران ۴۶، ع. کت. مرکزی «سازمان زنان ایران» ۴۶، ع. «جمعیت شیر و خورشید سرخ بانوان ایران» ۴۶، شرکت در «نخستین کنگره نویسندگان ایران» تابستان ۴۶، شرکت در کنگره «زن و صلح» (به اتفاق خانم صفیه فیروز) در پاریس تابستان ۴۷، حدود ۱۵ بار مسافرت علمی - فرهنگی به کشورهای اروپایی و انجام مطالعات گسترده و سخنرانیهای علمی - ادبی در آنجا؛ مسلط به پنج زبان: روسی، فرانسه، آلمانی، انگلیسی، و ایتالیایی، وی تنها بانویی بود که در دانشگاه کرسی استادی داشت و در رشته «ادبیات تطبیقی» بی رقیب بود، فوت بر اثر سکته قلبی ۳ مارس ۴۸ (روز پنجشنبه ۱۳ اسفند ماه ۱۳۲۶) (در قبرستان ابن بابویه به خاک سپرده شد).

آنتار: رساله دکتری درباره «آنتول فرانس» (به زبان روسی)، کتاب تدریس زبان روسی برای دبیرستانها (با همکاری پروفیسور گیلد براند)، نقد و سیاحت (مجموعه مقالات و تقریرات دکتر فاطمه سیاح) (گرد آورنده: محمد گلبن) ۷۵، به اضافه بیش از ۳۰ مقاله گوناگون در زمینه های هنر، ادبیات، اجتماعی، امور زنان و غیره.

سیاح، محمد ملکی: سیاستمدار تونسی، ت. ۳۱ دسامبر ۱۹۳۳، تج. دا. تونس.

عضویت و فعالیت در حزب نئودستور (دستور جدید) ۴۹، ع. اتحادیه عمومی دانشجویان تونسی ۵۲-۶۲، ع. دفتر اجرایی حزب ۵۷-۶۲، دبیر کل حزب نئودستور ۶۰-۶۲، معاون حزب نئودستور و سردبیر نشریه ارگان حزب بنام «اقدام» ۶۲-۶۴، دبیر کل جوانان دستور، و دبیر کل جوانان تونس ۶۳-۶۴، مدیر حزب سوسیالیست دستور اکتبر ۶۴-دسامبر ۶۹، وزیر اطلاعات ۶۹-۷۰، نم. دائم تونس در مقرر اروپایی سازمان ملل در ژنو (سازمانهای تخصصی) ۷۰-۷۱، وزیر امور عمومی و مسکن ۷۱-.

۷۳، مدیر حزب سوسیالیست دستور ۷۳، وزیر امور جوانان و ورزش ۷۳، وزیر مشاور در اداره نخست وزیری، و معاون نخست وزیر در امور برنامه ریزی ماه مه ۷۶-۸۰، وزیر تجهیزات و مسکن آوریل ۸۰-دسامبر ۸۰، وزیر تجهیزات ۸۰-۸۲، وزیر تدارکات ۸۳-۸۵، وزیر تجهیزات و مسکن ۸۵-۸۷، وزیر مشاور در امور آموزش و پرورش و پژوهشهای علمی ۸۷-۸۸، ع. کت. مرکزی و سپس دفتر سیاسی حزب سوسیالیست دستور ۶۴-.

سیاسی، دکتر علی اکبر: دک. ادبیات، استاد، روانشناس و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۸۹۶ در تهران، تج. در ایران و فرانسه.

تحصیل در مدرسه علوم سیاسی تهران ۱۹۰۸-۱۹۱۱، اعزام به فرانسه جهت تحصیلات عالی از سوی دولت (دانشسرای عالی) ۱۱، مدرس مدرسه دارالفنون و دانشکده حقوق و علوم سیاسی دا. تهران و دانشسرای عالی، اس. دا. تهران ۲۷، عزیمت به فرانسه جهت ادامه تحصیل و اخذ درجه دکترا، رئیس اداره تعلیمات عالی و وزارت فرهنگ ۳۲، رئیس دانشکده ادبیات و دانشسرای عالی، رئیس دا. تهران ۴۲، وزیر فرهنگ (در کابینه احمد قوام و علی سهیلی) ۴۳، ارائه لایحه تعلیمات اجباری و عمومی (مجانی) به مجلس شورای ملی و اعمال فشارهای لازم برای تصویب آن؛ اعلام استقلال اداری، مالی و آموزشی دا. تهران و نیز تاسیس کوی دانشجویان دانشگاه (خوابگاه) و تاسیس کتابخانه مرکزی در زمان ریاست وی دا. تهران؛ وزیر مشاور (در کابینه مرتضی قلی بیات) ۴۵، وزیر فرهنگ (در کابینه سوم ابراهیم حکیمی) ۴۸-۵۰، وزیر امور خارجه ۵۰، ع. هیات نم. ایران در سومین کنگره هنر و باستان شناسی ایران ۳۵، کن. سازمان ملل در سان فرانسسکو ۴۵، رئیس هیات نم. ایران در کنفرانس یونسکو در پاریس ۴۹، رئیس کنفرانس بین المللی دانشگاهها ۵۰، کن. یونسکو در پاریس ۵۱، کن. بین المللی دانشگاهها در مکزیکو سیتی ۶۰، شرکت در مراسم سیصدمین سال اج. سلطنتی انگلستان ۶۰، ع. دائمی آکا. ایران، رئیس افتخاری دا. تهران، دریافت درجه دکترا افتخاری از دا. چارلز اول پراگ ۴۷، دریافت درجه دکترا افتخاری از دا. استراسبورگ ۶۵، و چند دانشگاه دیگر، ع. کت. بین المللی تاریخ علم و فرهنگ بشر، رئیس شورای فلسفه و علوم انسانی

ایران، رئیس اج. روانشناسی ایران، ع. شورای فرهنگی سلطنتی، و نیز ع. چند نهاد و انجمن دیگر، دریافت نشان لژیون دونور از فرانسه، نشان نخل علمی از فرانسه و چند نشان دیگر.

آثار: به زبان فارسی: علم النفس یا روانشناسی ۳۸، روانشناسی پرورشی (برای آموزگاران مدارس) ۴۱، مقدمه ای بر فلسفه ۴۷، ذهن و جسم ۵۳، روانشناسی ابن سینا و مشابهت های آن با روانشناسی جدید ۵۴، منطق و روش شناسی ۵۶، اخلاق ۵۷، منطق و فلسفه ۵۸، هوش و خرد ۶۲، روانشناسی جنایی ۶۴، روانشناسی شخصیت ۷۰، نظریه های شخصیت ۷۵، و چند کتاب دیگر به زبان فرانسه راجع به امور آموزشی و فرهنگی منتشره در خلال سالهای ۲۱-۵۵ (از جمله: ایران در تماس با مغرب زمین، که جایزه آکادمی فرانسه را دریافت کرد).

سیداروس. کاردینال استیفانوس اول^۱: روحانی

مسیحی مصری، ت. ۱۹۰۴، تج. در قاهره و دا. پاریس (دن. حقوق)، و آموزشگاه آزاد علوم سیاسی.

وکیل دعاوی در مصر ۲۶-۳۲، کشیش کاتولیک فرقه «وینسنت» ۳۹، اس. حوزه های علمیه مذهبی در پاریس، رئیس حوزه علمیه کاتولیک قبطی در «طهطا» ۴۶، در «طنطا» ۴۷-۵۳، در «معادی» ۵۳-۵۸، کمک اسقف شخص اسقف بزرگ (مطران) اسکندریه ۴۷-۵۸، اسقف بزرگ اسکندریه ۵۸، ارتقا به درجه کاردینالی ۶۵.

1- Sidarouss, H.E. Cardinal Stephanos I

سیامک (سرهنگ سیامک)، عزت الله: فارغ

التحصیل نظامی، فعال سیاسی و از رهبران نظامی «حزب توده ایران»، ت. اوت ۱۸۹۶ در تهران (پسریک کشاورز و رامینی ساکن تهران)، تج. در ایران.

کارمند اداره راه قزوین ۲۰-۲۶، همزمان فعالیت سیاسی در «اج. پرورش» قزوین (به عنوان یک سازمان چپ گرا، و به همراه عبدالصمد کامبخش) به عنوان صندوقدار و سپس ع. هیات مدیره اج. حدود ۲۰-، شروع خدمت در ژاندارمری ۲۶-، در جریان دستگیری و لورفتن گروه «۵۳ نفر» ناشناخته ماند و به

فعالیت های سیاسی - اشتراکی خود ادامه داد ۳۷-، پایه گذار سازمان نظامی حزب توده ایران (با مشارکت و همراهی عبدالصمد کامبخش و خسرو روزبه) اواسط سال ۴۴، اعزام به آمریکا به عنوان معاون سر رشته داری ژاندارمری به مدت یک سال ۴۷-، ۴۸، ع. هیات دبیران سازمان نظامی حزب توده ۴۴-۵۴، دستگیر و زندانی توسط فرمانداری نظامی تهران (پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲) اوت ۵۴، تیر باران به عنوان اولین گروه افسران توده ای ۱۹ اکتبر ۵۴ (۲۷ مهرماه ۱۳۳۳ ش.).

سیدی - بابا، اولددی: دیپلمات و سیاستمدار مراکشی،

ت. ۱۹۰۴ در عطار (موریتانی)، تج. دوره متوسطه و عالی. مشاور وزارت امور خارجه در مراکش ۵۸، رئیس اداره امور آفریقا ۵۹-۶۱، سفیر در گینه ۶۱، ع. هیات نم. مراکش در مجمع عمومی سازمان ملل ۵۹-۶۴، کفیل نم. دائم مراکش در سازمان ملل ۶۳-۶۵، خدمت در شورای امنیت سازمان ملل ۶۳-۶۴، همکاری با دبیر کل سازمان ملل در مورد مطالعه آپارتاید در آفریقای جنوبی ۶۴، رئیس هیات ویژه اعزامی شورای امنیت سازمان ملل به کامبوج و ویتنام ۶۴، نم. دائم مراکش در سازمان ملل ۶۵-۶۷، معاون شورای تجاری سازمان ملل در کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (اونکتاد)، وزیر دربار سلطنتی (مارس ۶۷-ماه مه ۷۱)، مدیر امور کابینه سلطنتی ۷۲-۷۳، سفیر در عربستان سعودی ۷۱-۷۲، وزیر آموزش و پرورش مه ۷۳-آوریل ۷۴، وزیر اوقاف و امور اسلامی ۷۴-۷۷، رئیس مجلس نمایندگان اکتبر ۷۷، ع. شورای دفاع ملی مارس ۷۹-، سفیر سیار برای مشورت در اجلاس «سازمان وحدت آفریقا» و مسئول تدوین خط مشی های مراکش در رابطه با مسائل سازمان وحدت آفریقا در زمان ریاست ملک حسن بر سازمان مذکور ژوئن ۷۲-۷۳، دریافت نشان تاج علوی، نشان بزرگ لیاقت از کشور نیجر، نشان استقلال از لیبی، نشان لیاقت از سوریه.

سیف. عبدالله حسن: بانکدار بحرینی، ت. ۱۰ مارس

۱۹۴۵ در محرق، تج. مؤسسه حسابداران صنعتی و مالی انگلستان، صندوق بین المللی پول، و سازمانهای مالی دیگر. اشتغال در شرکت نفت بحرین ۵۷، خدمت در واحدها و اداره های گوناگون شرکت نفت بحرین - ۷۱، رئیس مدیریت امور

ناشر و مدیر عامل روزنامه «حریت» در استانبول ۵۳-

تاکنون .

مالی و اداری سازمان هواپیمایی کشوری ۷۱-۷۴، معاون مدیر عامل آژانس پولی بحرین ۷۴-۷۷، مدیر عامل آن سازمان ۷۷-، در حال حاضر (۹۸): رئیس کل بانک بین المللی خلیج: رئیس شورای ویژه بخش آموزش بانکداری، ع. هیأت مدیره «شرکت هواپیمایی خلیج»، ع. هیأت مدیره سازمان بیمه اجتماعی، ع. هیأت مدیره بازنشستگان کشوری، جانشین علی البدل رئیس کل صندوق بین المللی پول.

سیف الاسلام، الحسن بن یحیی: سیاستمدار یمنی .

ولیعهد یمن ۶۲-، نخست وزیر ۶۲-۶۷، رئیس شورای

نظامی یمن ۶۷، در تبعید ۶۸-.

سیف الاسلام، عبدالله بن حسن: سیاستمدار یمنی .

وزیر کشور آوریل ۶۷-۶۹، ع. شورای نظامی ۶۷،

نخست وزیر موقت ژوئن ۶۸، در تبعید ۶۸-.

سیف الاسلام، محمد البدر: شاهزاده و امام سابق

یمن، ت. ۱۹۲۷ (پسر پادشاه اسبق یمن)، تح. موسسه آموزش

عالی صنعا (یمن).

وزیر امور خارجه ۵۵-۶۱، و وزیر دفاع و فرمانده کل

نیروهای مسلح یمن ۵۵-۶۲، امام جدید یمن پس از مرگ پدرش

امام احمد سپتامبر ۶۲، ترک شهر «تعز» پس از کودتای جمهوری

خواهان سپتامبر ۶۲، رهبری گروه سلطنت طلبان در جنگ های

داخلی یمن ۶۲-۶۸، کنار گذاشتن از قدرت توسط شورای

امامت یمن ماه مه ۶۸، در تبعید ۶۸-.

سیف الاسلام، محمد بن حسین: سیاستمدار یمنی،

ت. ۱۹۳۸.

نم. دیپلماتیک یمن در جمهوری فدرال آلمان، معاون

شورای امامت یمن ۶۷- ماه مه ۶۸، رئیس شورای امامت ماه مه

۶۸، فرمانده نیروهای نظامی سلطنتی یمن ۶۷-۶۸، زندگی در

تبعید ۶۸-.

سیماوی، هالدون: روزنامه نگار ترک، ت. ۱۹۲۵، تح.

در استانبول.

ش

شاپور جی ← ریپورتر (جی)، سرشاپور

شادمان. سید فخرالدین: دک. حقوق، دک. علوم سیاسی، استاد دانشگاه، سیاستمدار و دیپلمات ایرانی، ۱۹۰۷، تج. زبان و ادبیات عربی و علوم دینی در مدارس قدیمی، دارالفنون، دارالمعلمین مرکزی، دانشکده حقوق دا. تهران، دانشکده حقوق دا. پاریس، دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دا. لندن، دو سال مطالعه در دا. کمبریج انگلستان و یک سال مطالعه در دا. هاروارد آمریکا.

اس. زبان و ادبیات فارسی و فرانسه در دارالمعلمین مرکزی (دانشکده تربیت معلم) ۲۲، معاون پزشکی قانونی (تهران) ۲۸، مدرس دانشکده زبانهای شرقی دا. لندن ۳۴، دبیر اول افتخاری هیات نم. سیاسی ایران در لندن، رئیس شرکت سهامی بیمه ایران ۴۷، معاون هیات نم. ایران در شرکت نفت ایران و انگلیس، وزیر اقتصاد ملی ۵۳-۵۵، وزیر کشاورزی، وزیر دادگستری ۵۴، رئیس شورای عالی سازمان برنامه، رئیس شورای هدایت ملی، اس. تاریخ اسلام در دانشکده معقول و منقول دا. تهران، رئیس کت. کمکهای فنی

سازمان ملل متحد، رئیس ایرانی صندوق مشترک ایران و آمریکا، نایب التولیه آستان قدس رضوی، ع. فرهنگستان ایران، ع. شورای عالی فرهنگ.

آثار: کتاب بی نام (زندگی من در خانه خداست) (چ ۲) ۵۶، حکایتی و اشارتی ۶۳، تاریکی و روشنایی (چ ۳) ۶۵، تراژدی فرنگ ۶۷، تاریخ قرون جدید (ترجمه، نوشته آلبرماله) (چ ۳) ۶۴، در راه هند، تسخیر تمدن فرهنگی.

شارت، موشه: فارغ التحصیل حقوق و علوم سیاسی، رهبر صهیونیستی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۸۹۴ در «کرسون» روسیه تزاری، تج. دا. استانبول، و مدرسه علوم اقتصادی و سیاسی لندن.

افسر ارتش عثمانی در خلال ج. ج. ۱ (۱۴-۱۸)، ع. کت. اجرایی حزب «بوعالی تسیون» (شعبه انگلستان)، ونم. حزب در کنگره «حزب کارگر» انگلستان ۲۰، دبیر اداره سیاسی آژانس یهود ۳۱-۳۳، رئیس اداره سیاسی و ع. کت. اجرایی آژانس یهود ۳۳-۴۸، نم. آژانس یهود در هیات های اعزامی به سازمان ملل قبل از تشکیل اسرائیل (که در نهایت منجر به طرح و

تصویب قطعنامه شماره ۱۸۱ تقسیم فلسطین در ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ شد، نم. ویژه آژانس یهود و سپس دولت اسرائیل در ماموریت های ویژه سیاسی به کشورهای خارجی، نم. حزب «ماپای» در کنگره های سوسیالیستی خارج از کشور از جمله: در رانگون ۵۲، بمبئی ۵۶ و دولتهای سوسیالیست در هامبورگ ۵۹: نم. کنست (پارلمان اسرائیل) در دوره های اول تا پنجم، وزیر امور خارجه ۴۸-۵۶، رئیس دولت موقت (کفیل دولت) ۵۳-۵۴، نخست وزیر ۵۴-۵۵، فوت ۶۹.

مشاور ۸۳-۸۴، وزیر صنایع و تجارت ۸۴-۹۰، وزیر مسکن و ساختمان ۹۰-۹۲، وزیر اقتصاد (در کابینه نتانیاهاو) ژوئن ۹۶-، وزیر مسکن و شهرک سازی (در همان کابینه)- ماه مه ۹۹، ع. کت. وزارتی دفاع ۹۰-۹۲، رئیس کت. ویژه پارلمان در امور مهاجرت یهودیان اتحاد جماهیر شوروی به اسرائیل ۹۱-، رهبر موقت حزب لیکود (پیرو استعفای بنیامین نتانیاهاو و شکست در انتخابات سراسری) ماه مه ۹۹-.

آثار: مبارز (زندگینامه شخصی) ۸۹.

شاذلی بن جدید ← شاذلی، سرهنگ بن جدید

شاذلی، سرهنگ بن جدید: افسر و سیاستمدار الجزایری، (رئیس جمهوری سابق الجزایر)، ت. ۱۴ آوریل ۱۹۲۹ نزدیک کنستانتین.

خدمت در ارتش فرانسه قبل از شروع جنگ الجزایریها در راه استقلال ملی کشورشان ۵۴، پیوستن به نیروهای چریکی آزادیخواه ۵۵، فرمانده گردان سیزدهم ارتش آزادی بخش ملی ۶۰، ع. ستاد مشترک ارتش مذکور ۶۱، فرمانده منطقه نظامی کنستانتین در شرق الجزایر ۶۳، فرمانده منطقه دوم نظامی الجزایر (اوران) ۶۴-۷۹، ع. شورای انقلاب الجزایر ۶۵، کفیل وزیر دفاع و رئیس ستاد مشترک نوامبر ۷۸-ژانویه ۷۹، دبیرکل جبهه آزادی بخش ملی ژانویه ۷۹-، رئیس جمهوری الجزایر و وزیر دفاع فوریه ۷۹-۸۴، و ژانویه ۸۴-دسامبر ۸۹، و دسامبر ۸۹-ژانویه ۹۲، استعفا از مقام رئیس جمهوری الجزایر پیرو تغییر و تحولات سیاسی داخلی کشور ۱۱ ژانویه ۹۲، ارتقا به درجه سرهنگی ۶۹، وی نقش مهمی در جریان سرنگونی حکومت «بن بلا» و به قدرت رساندن «سرهنگ حواری بومدین» ایفا کرد ۶۵، دریافت مدال مقاومت ۸۴.

الشاذلی، سپهبد سعد محمد الحسینی: ف. ل. علوم سیاسی، افسر مصری، ت. اول آوریل ۱۹۲۲ در قاهره، تج. دن. علوم دا. قاهره، دن. افسری قاهره، دا. فرماندهی و ستاد قاهره، مدرسه پیاده نظام «فورت بنینگ» آمریکا، دوره ویژه فرماندهی و ستاد در شوروی.

افسر گارد سلطنتی ۴۳-۴۸، فرمانده دسته در جنگ

شارون، سر لشگر آرل: فارغ التحصیل تاریخ و حقوق، نظامی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۲۸ در «کفار ملال» فلسطین، تج. دا. تل آویو.

فعالیت در سازمان ضد فلسطینی و تروریستی هاگانا از اوائل جوانی، مدرس واحدهای پلیس یهودی ۴۷، فرمانده دسته در تیپ «الکساندرونی» افسر اطلاعات هنگ ۴۸، فرمانده گروهان ۴۹، شرکت در عملیات جنگ فلسطین ۴۸-۴۹، فرمانده واحد شناسایی تیپ ۴۹-۵۰، افسر اطلاعاتی فرماندهی مرکزی و فرماندهی شمالی ۵۰-۵۲، تحصیل در دا. عبری ۵۲-۵۳، مسئول «واحد ۱۰۱» در بسیاری از عملیات جنگی تلافی جویانه تا سال ۵۷، تحصیل در دا. فرماندهی و ستاد «کمربلی» انگلستان ۵۷-۵۸، فرمانده آموزشی در ستاد مشترک ارتش ۵۸، فرمانده مدرسه پیاده نظام ارتش ۵۸-۵۹، فرمانده تیپ زرهی ۶۲، رئیس ستاد فرماندهی شمال کشور ۶۴، تحصیل حقوق در دا. تل آویو ۶۶، پیشرو تیپ زرهی در خلال جنگ شش روزه ژوئن ۶۷، استعفا از خدمت ارتش ژوئیه ۷۳، احضار مجدد به خدمت ارتش به عنوان فرمانده بخش مرکزی جبهه صحرای سینا در خلال جنگ چهارم اعراب و اسرائیل (جنگ رمضان، یا جنگ کیپور) اکتبر ۷۳، پیشروی به عنوان سرلُ در عرض کانال سوئز در خلال جنگ رمضان، تشکیل «جبهه لیکود» به اتفاق افراد دیگر سپتامبر ۷۳، ع. کنست (پارلمان) ۷۳-۷۴ و ۷۷-، پیوستن به افراد ذخیره ارتش دسامبر ۷۴، مشاور نخست وزیر ۷۵-۷۷، وزیر کشاورزی ژوئن ۷۷-۸۱، وزیر دفاع ۸۱-فوریه ۸۳ (برکناری)، طراحی و رهبری عملیات حمله گسترده به جنوب لبنان ۶ ژوئن ۸۲، و سپس ترتیب کشتار وحشیانه ساکنان اردوگاههای فلسطینی «صبرا» و «شتیلا» در بیروت ۸۲، وزیر

شاگرد، عبدالمجید: سیاستمدار و دیپلمات تونس،

ت. در تونس، تج. متوسطه و عالی.

وزیر کشاورزی ۶۲-۶۴، وزیر اطلاعات ۶۴-۶۶، سفیر در الجزایر ۶۶-۷۰، سفیر در یوگسلاوی ۷۰-۷۳، سفیر در سوئد ۷۳-، ع. حزب نئودستور (بعداً حزب سوسیالیست دستور)، رئیس حزب تانوامبر ۶۴، ع. دفتر سیاسی نوامبر ۶۴-۷۱، ع. کمیته مرکزی حزب ۷۱-.

شاملو (متخلص به «الف. بامداد»)، احمد: شاعر،

نویسنده، مترجم، و پژوهشگر ایرانی: ت. دسامبر ۱۹۵۲ در تهران.

انتشار اولین مجموعه شعرش با نام «آهنگهای فراموش شده» ۴۷، انتشار جنگ و نشریه های ادبی در آغاز فعالیت ادبی اش با هدفهای حزبی و سیاسی (توده ای و چپ گرایانه، با تشویق و ترغیب دوستش «مرتضی کیوان» شاعر توده ای که در زمان شاه اعدام شد)، انتشار اولین شماره مجله ادبی «سخن نو» ۴۸، و سپس مجله «آشنا» و تعداد زیادی مجله و روزنامه و هفته نامه دیگر بوسیله وی ۴۹-، نگارش اولین داستانهایش و از جمله داستان تخیلی: «زن پشت در مفرغی» ۴۸-؛ همکاری ادبی و سردبیر ماهنامه «اطلاعات دانش» (فوریه ۵۹-ه) و «کتاب هفته» کیهان و سردبیر آن تا ۳۶ شماره اولیه اش (۶۱-ه)، و نیز سردبیر نشریه «خوشه» (۶۷-ه) و نشریات دیگر: بارو، کوچه، و غیره؛ سرودن «شعر نو» (پس از شروع دوران جدید «شعر نو»ی نیمایوشیج) با سبک و سیاقی جدید و شروع حرکت جدیدی در شعر معاصر ایران (شعر سپید) حدود ۶۲-، نگارش چند فیلمنامه برای فیلم های فارسی پس از انقلاب اسلامی: همکاری ادبی با نشریه «کتاب جمعه» (ادامه دهنده سبک و سیاق «کتاب هفته» ۵۹-ه) و نیز نشریه های: آدینه (اولین مجله ادبی بعد از انقلاب اسلامی)، کارنامه، و گلستانه؛ دریافت جایزه ادبی «استیک داگرمین» از کشور سوئد ۱۹۹۹، دریافت جایزه ادبی «واژه آزاد» از «بنیاد شعرای همه ملتها» در هلند نوامبر ۹۹، فوت ۲۳ ژوئیه ۲۰۰۰.

(توضیح: احمد شاملو از جمله شعرا و فرهنگسازان نیم

قرن اخیر ایران به شمار میرود. وی پس از نیمایوشیج- بنیانگذار شعر نو در ایران- حرکت جدیدی را در سرودن شعر نو و با سبک و سیاقی دیگر آغاز کرد. اشعاری که از قید وزن عروضی و قافیه آزاد

اول اعراب و اسراییل ۴۸-۴۹، فرمانده مدرسه چتر بازی ۵۴-۵۶، فرمانده گردان چتر باز ۵۶-۵۸، فرمانده نیروهای نظامی حافظ صلح سازمان ملل (واحد اعزامی جمهوری متحده عرب) در کنگو ۵۹-۶۰، وابسته نظامی مصر در لندن ۶۱-۶۳، فرمانده تیپ در جنگ های داخلی یمن (نیروهای نظامی اعزامی به منطقه) ۶۵-۶۶، فرمانده گروه شاذلی در جنگ ۶ روزه مصر- اسراییل ژوئن ۶۷، فرمانده نیروهای ویژه ۶۷-۶۹، فرمانده نظامی منطقه دریای سرخ ۷۰-۷۱، رئیس ستاد مشترک نیروهای نظامی مصر ۷۱-۷۳، سفیر در انگلستان ۷۴-۷۵، سفیر در پرتغال سپتامبر ۷۵-ژوئن ۷۸، تاسیس «جبهه ملی مصر» مارس ۸۰، دبیر کل جبهه ملی ۸۰، بنیانگذار و سردبیر مجله «الجبهه» اوت ۸۰- دریافت ۲۰ نشان و مدال مصری و خارجی از جمله نشان جمهوری از مصر، ستاره نظامی و مدال نظامی شجاعت از مصر، مدال سازمان ملل کنگو، نشانهایی از کره، سوریه، یمن، آلمان غربی و سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) و غیره.

آثار: چگونه یک لشکر پیاده نظام میتواند از یک مانع آبی عبور کند ۷۳؟، خاطرات جنگ ۷۳ (۷۹)، منازعه اعراب و اسراییل در گذشته و آینده ۸۲، عبور از کانال سوئز ۸۰، چهار سال در خدمات دیپلماتیک ۸۳، فرصت نظامی اعراب ۸۴، و چند اثر دیگر.

الشافعی، سپهد حسین محمد: افسرو سیاستمدار

مصری، ت. ۱۹۱۸ در «طنطا» (مصر)، تج. دن. افسری قاهره.

شروع خدمت در ارتش با درجه ستوان دومی ۳۸، شرکت در جنگ فلسطین ۴۸-۴۹، فارغ التحصیل از دا. فرماندهی و ستاد ۵۳، انتصاب به عنوان افسر سپاه زرهی و ارتقا به درجه سرهنگی، وزیر جنگ و نیروی دریایی آوریل- سپتامبر ۵۴، وزیر امور اجتماعی سپتامبر ۵۴-۵۸، وزیر کار و امور اجتماعی جمهوری متحد عرب (اتحاد مصر و سوریه) ۵۸-۶۱، وزیر امور اجتماعی و معاون سازمان اوقاف ۶۱-۶۲، ع. شورای ریاست جمهوری ۶۲-۶۴، معاون ریاست جمهوری کشور (مصر) ۶۴-۶۷ و اکتبر ۷۰-آوریل ۷۵، معاون نخست وزیر و وزیر اوقاف ۶۷-۷۱.

است و آن را اصطلاحاً «شعر سپید» می‌نامند. بیشتر مضامین شعر شاملو حماسی و تغزلی است. شاملو در داستان نویسی از سبک «سوررئالیستی» استفاده می‌کند. «تخیل را به مثابه شکلی مورد بررسی قرار می‌دهد که فاقد محتوای عینی است.»

بطور کلی، داستانهای شاملو را می‌توان افسانه‌های راز و خیال نامید. افسانه‌هایی که متأثر از صادق هدایت و ادگار آلن پو است. ضمناً روزنامه‌نگاری یکی دیگر از زمینه‌های وسیع فعالیت‌های ادبی و اجتماعی شاملو است. چنانکه وی شخصاً تعداد زیادی مجله و روزنامه و هفته‌نامه منتشر کرده است.

گزیده آثار: الف) مجموعه شعر، داستانها، تألیف‌ها و پژوهشها: آهنگهای فراموش شده (اولین مجموعه اشعارش) ۴۷، زیر خیمه گر گرفته شب (داستان) ۵۶، هوای تازه ۵۷، باغ آئینه ۵۹، آیدار آئینه و لحظه‌ها و همیشه (مجموعه شعر) ۶۴، از هوا و آئینه‌ها، مجموعه اشعار عاشقانه ۶۷، ققنوس در باران (مجموعه شعر) ۶۶، مرثیه‌های خاک (مجموعه شعر) ۶۹، یادنامه نخستین هفته شعر خوشه ۶۸، خروس زری پیرهن پری (داستان کودکان)، برگزیده اشعار ۶۸، پرش در مه ۷۱، ابراهیم در آتش ۷۲، حافظ‌شناسی، کتاب کوچه (دایرة المعارف فرهنگ عامه ایران در ۵۰ جلد)، درها و دیواربزرگ چین (مجموعه داستان) ۷۳.

ب) تصحیح و ویرایش: مرغ آمین (مجموعه اشعار شاعران برگزیده) ۵۶، حافظ شیرازی (منتخب اشعار) ۵۷، ترانه‌ها ۵۸، افسانه‌های هفت گنبد نظامی گنجه‌ای (تلخیص، ویرایش و مقدمه) ۵۸.

ج) ترجمه ادبیات داستانی و شعرهای خارجی (آثار ترجمه‌ای شاملو عمدتاً از زبان فرانسه انجام شده است): لئون مورن کشیش (نوشته بئاتریس بک) ۵۵، زنگار (هربرت لوپوریه) ۵۶، پاپرهنه‌ها (ترجمه مشترک، نوشته زاهاریا استانگر) ۶۰، افسانه‌های ۷۲ ملت برای کودکان (ج ۳) ۶۰، غزل‌غزل‌های سلیمان (بر اساس ترجمه ژ. د. مار دوس و چند متن دیگر) ۶۷، شماره ۸۱۴۹۰ (نوشته آلبر شمیون)، قصه‌های بابام (ارسکین کالدول) (ج ۲) ۶۷، عروس خون (نمایشنامه در سه پرده و هفت تابلو) ۶۸، دُن آرام (شولوخوف)، سازده کوچولو (سنت اگروپری) خزّه، مرگ کسب و کار من است، پریا (ادبیات کودکان و نوجوانان) ۶۹، ترجمه اشعاری از شاعران فرانسوی، سیاهان

آمریکایی، اسپانیایی (و از جمله: شعرهای فدریکو گارسیا لورکا)، شاعران یونانی و آمریکای لاتین، شعرهایی از «اکتاو پاز» و «لنگستون هیوز» (با همکاری حسن فیاد)، و هائیکوهای ژاپنی. و آثار دیگر (جمعاً بیش از ۵۰ اثر گوناگون).

د) کارها و مقاله‌های پژوهشی، و سخنرانیهای متعدد در زمینه‌های شعر، ادبیات، اجتماعی و غیره.

شامیر، اسحاق: (نام قبلی: اسحاق یزیریتسکی Yezernitsky) فارغ‌التحصیل حقوق، از جمله رهبران اصلی صهیونیسم سیاسی و نیز سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۱۵ در «روژینری» در شرق لهستان، تح. دا. ورشو (لهستان)، و. دا. عبری بیت المقدس.

در سنین جوانی ع. «جنبش جوانان تجدید نظر طلب» (بیتار) در لهستان به رهبری ولادیمیر ژابوتینسکی (رهبر تجدید نظر طالبان صهیونیسم)، مهاجرت به فلسطین ۱۹۳۵، ع. گروه «ایرگون زیوای لیومی» (ایتسل) (تاسیس ۱۹۳۱) به عنوان یک گروه تندرو تروریستی ۳۷، ارتقاء به سمت فرماندهی در سازمان ایرگون (فرمانده کل سازمان: مناخیم بگین در سالهای ۱۹۴۳-۱۹۴۸ که سازمان منحل شد): پس از انشعاب در سازمان ایرگون، تشکیل سازمان جدید «لوهامی هروت یسرائیل» (مبارزان آزادی اسرائیل) یا «لهی» و بعداً گروه «اشترن» و عضویت وی در این سازمان (به رهبری آبراهام اشترن-یائیر، پایه‌گذار سازمان) ۴۰: پس از کشته شدن اشترن (یائیر) به دست پلیس انگلستان: یکی از اعضاء رهبری سه نفره سازمان اشترن و مسئول فعالیت‌های سازمانی و عملی آن ۴۲، دوبار دستگیری بوسیله مسئولین انگلیسی حکومت قیمومت فلسطین در سالهای ۴۱ و ۴۶ و در هر دوبار موفق به فرار از زندان شد، بازداشت و دستگیری دوم (۴۶) بخاطر مسئولیت وی در بمب‌گذاری در «هتل پادشاه داود» انجام گرفت، پس از دومین فرار از اریتره (آفریقا) به جیبوتی (از طریق اتیوپی) و سپس به فرانسه عزیمت کرد، اخذ پناهندگی سیاسی از فرانسه و اقامت در آنجا ۴۶-۴۸، بازگشت به فلسطین پس از اعلام تشکیل اسرائیل ماه مه ۴۸، ترور «کنت فولک برنادوت» و سرهنگ فرانسوی همکار وی در بیت المقدس بدست تروریستهای صهیونیست در جریان میانجیگری جنگ اول اعراب و اسرائیل (۴۸-۴۹)، و سپس متهم به دست داشتن در ترور نم.

ویژه سازمان ملل (برنادوت) و صدور حکم دستگیری وی از سوی دولت انگلستان سپتامبر ۴۸، شرکت در اولین انتخابات پارلمانی اسرائیل (کنست) و عدم کسب موفقیت در آن ۴۹، عدم همکاری با رهبران جدید اسرائیل بخاطر دوگانگی خط مشی های سیاسی با آنان (به رهبری دیوید بن گوریون) و اشتغال به فعالیت های خصوصی و تجارتي (از جمله مدیریت اج. سینما داران اسرائیل) ۴۸-۵۵، اشتغال در فعالیت های جاسوسی در سازمان موساد (سازمان اطلاعات مرکزی اسرائیل) و ارتقابه مسئولیت های رده بالای سازمان ۵۵-۶۵، انجام ماموریت جاسوسی در پاریس در «عملیات داموکلس» بمنظور جلوگیری از همکاری دانشمندان اتمی آلمانی با جمال عبدالناصر (رهبر مصر) در تلاش در راه تولید سلاحهای هسته ای توسط مصر، ترک خدمت سازمان موساد ۶۵، مدیر کارخانه در شهرک «کفارسانا» و نیز انجام فعالیت های خصوصی و تجاری ۶۵-۷۰، در خلال دوران مذکور فعالیت های شخصی در جهت تسهیل و تسریع مهاجرت یهودیان شوروی به اسرائیل ۶۵-۷۰، ع. در حزب «حیروت» (به رهبری مناخیم بگین) ۷۰، ع. کت. اجرایی حزب حیروت (به پیشنهاد بگین) و رئیس بخش مهاجرت و سازمانی حزب ۷۰، رئیس کت. اجرایی حزب حیروت ۷۵، و مجدداً ۷۷، نم. کنست (دوره هشتم) از حزب حیروت و ع. کمیته های دفاع، امور خارجه، و نظارت دولتی مجلس ۷۳، پس از پیروزی جناح لیکود رئیس و سخنگوی کنست ۷۷-۸۰، عدم قبول و رای موافق به قرار داد کمپ دیوید ۷۸، وزیر امور خارجه اسرائیل ۸۰-۸۶، پس از استعفای مناخیم بگین (نخست وزیر و رهبر حزب لیکود)، نخست وزیر و رهبر حزب لیکود ۸۳-۸۴، پس از ائتلاف با شیمون پرز (رهبر حزب کارگر) معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۸۴-۸۶، نخست وزیر (دوره ای پس از ائتلاف مذکور) ۸۶-۸۸، مجدداً ۸۸-۹۰، و مجدداً پس از ائتلاف با احزاب مذهبی اسرائیل ۹۰-۹۲، کناره گیری از فعالیت های سیاسی و زندگی شخصی ۹۲-.

آثار: «نقش اسرائیل در تحول خاورمیانه». فصلنامه فارین افیرز، ش ۶۰ (بهار ۱۹۸۲). «اسرائیل در دهه ۴۰». فصلنامه فارین افیرز، ش ۶۶ (آمریکا و جهان ۱۹۸۷-۱۹۸۸).

شامیر، موشه: نویسنده و نمایشنامه نویس اسرائیلی، ت. ۱۵ سپتامبر ۱۹۲۱ در «صفد»، تج. در تل آویو. ع. سابق کیبوتص «مشار هامک»، فعالیت در واحدهای زیر زمینی سازمان هاگانا ۴۷-۴۸، سروان ارتش اسرائیل ۴۸، دبیر ادبی نشریه «معاربو»، ع. آکا. عبری، دریافت جایزه «اوسیسکین» (Ussiskin) ۴۸، جایزه «برنر» (Brenner) ۵۳، جایزه «بیالیک» (Bialik) ۵۵، جایزه ادبی اسرائیل ۸۸. آثار: (داستانها): او در دشتها زیر آفتاب قدم میزند، بادستهایش، پادشاه گوشت و خون، غریبه دیوید، توبرنه هستی، مرز، کیبوتری از کیوتر خان بیگانه ۷۳. (نمایشنامه ها): اودر دشتها قدم میزند، جنگ پسران نور، وارث، و کارهای دیگر.

شاه، ادریس: استاد و نویسنده هندی الاصل، ت. ۱۶ ژوئن ۱۹۲۴ در «سمیلا» هندوستان، تج. خصوصی و مدارس سنتی خاورمیانه.

انجام مطالعه در خاورمیانه، اروپا و آمریکای جنوبی، مدیر مطالعات مو. پژوهشهای فرهنگی ۶۶-، اس. میهمان دا. ژنو ۷۲-۷۳، اس. میهمان دا. کالیفرنیا ۷۶-۷۷، اس. میهمان مدرسه عالی دا. نیویورک، اس. میهمان مو. مطالعات بین المللی پیشرفته نیوجرسی، مشاور هیات عامل خاورمیانه ای: «مرکز بین المللی پیشرفت آموزش و پرورش» ۷۷، شرکت کننده در ششمین کنگره جهانی پزشکی روانی ۷۷، نویسنده تعدادی گزارشهای علمی درباره فلسفه، ع. اج. سلطنتی اقتصاد، ع. اج. سلطنتی هنرها، ع. دائمی اج. امناء ملی انگلستان، ع. اج. قلم رم (ایتالیا)، رئیس دائمی «بیمارستان سلطنتی» و «خانه بیماران لاعلاج»، رئیس اج. بشر سلطنتی، اس. افتخاری دا. «لاپلاتا» ۷۴، دریافت جایزه خدمت به جامعه بین المللی ۷۳، دریافت شش جایزه اول در خلال مراسم کتاب سال جهانی سازمان یونسکو ۷۳، دریافت مدال طلایی خدمت به شعر و ادبیات ۷۵، جایزه مشارکت فعال و برجسته به تفکر بشری ۷۵، موضوع فیلم مستند شبکه «بی. بی. سی» راجع به زندگی و خدمات وی ۶۹، موضوع مجموعه گزارشهای مدون به افتخار ادریس شاه ۷۴، دبیر مشاور مجله طبیعت بشر.

آثار: بیش از ۳۰ کتاب در زمینه های گوناگون علمی،

آموزشی، اجتماعی و فرهنگی، و تعداد زیادی مقاله در مجله‌های تخصصی در زمینه آموزش و پرورش.

شاه مسعود، ژنرال احمد ← مسعود، ژنرال احمدشاه.

شاهین، یوسف: کارگردان (فیلم) مصری، ت. ۲۵ ژانویه ۱۹۲۶ در اسکندریه.

فیلمهایش از جمله: پایا امین ۵۰، ایستگاه قاهره ۵۳، تلاش در دره ۵۳، صلاح الدین ۶۳، سرزمین ۶۹، انتخاب ۷۰، گنجشک ۷۳، بازگشت پسر و لخرج ۷۶، اسکندریه... چرا؟ ۷۸، یک داستان مصری ۸۲، خدا حافظ بناپارت ۸۴.

شجریان، محمد رضا: خواننده ایرانی، ت. اکتبر ۱۹۴۰ در مشهد، تح. متوسطه و خصوصی موسیقی نزد اساتید آواز و موسیقی.

تمرین آواز نزد پدرش در دوران کودکی، همکاری با رادیو خراسان به عنوان خواننده ۵۸، همکاری با برنامه «گلها» ی رادیو (با به دعوت داود پیرنیا) ۶۶، اجرای اولین برنامه آوازش در برنامه گل‌های رادیو (بنام «برگ سبز شماره ۲۱۶» در مایه افشاری) ۶۶، شرکت در اجرای آواز بیش از ۱۰۰ برنامه «گلها» و برگ «سبز» رادیو، و حدود ۲۵۰ برنامه آوازی و موسیقی دیگر در رادیو، شاگردی استاد احمد عبادی (در رشته تار و سه تار) ۶۶، شاگردی استاد مهرتاش (رشته آواز) ۶۷، شاگردی استاد فرامرز پایور (تعلیم سنتور و ردیف‌های آواز استاد صبا) ۷۱، شاگردی استاد عبدالله دوامی (تعلیم ردیف‌های موسیقی کلاسیک و اصیل ایرانی و شیوه تصنیف خوانی) ۷۳، شاگردی استاد نور علی خان برومند (آواز) ۷۵، تدریس رشته آواز در دانشکده هنرهای زیبای دا. تهران ۷۵-۷۹ (رشته آواز در این سال تعطیل شد)، نفر دوم مسابقات جهانی تلاوت قرآن کریم در مالزی اوت ۷۸، اجرای پنج سرود میهنی پس از انقلاب اسلامی ایران مارس-ژوئیه ۷۹، قطع همکاری با سازمانهای دولتی و انجام تدریس خصوصی آواز به هنرجویان و نیز پژوهش و تدوین ردیف‌های آوازی ایران، و اجرای برنامه‌های آوازی و کنسرت موسیقی در تالارهای موسیقی ایران و کشورهای خارجی ۷۹- تاکنون، دریافت دیپلم افتخار از

دا. هاروارد آمریکا، ارتقا به درجه استادی خط (خطاطی) در «اج. خوشنویسان ایران»، دریافت مدال «پیکاسو» از سازمان یونسکو (در خلال کنگره بزرگداشت حکیم عمر خیام) سپتامبر ۹۹.

آثار: اجرای حدود ۷۵ تصنیف قدیمی و جدید که غالب آنها توسط موسیقیدانان معروف ایران ساخته یا بازسازی شده است.

شخبوط بن سلطان بن زاید. شیخ: حاکم سابق ابوظبی، ت. ۱۹۰۵. امیر شیخ نشین ابوظبی ۲۸، عزل از قدرت اوت ۶۶، پسران: شیخ زاید تولد ۳۰، شیخ سلطان تولد ۳۶.

شراگای، شلموزالمان: روزنامه نگار اسرائیلی، ت. ۲۱ دسامبر ۱۸۹۹، تح. در لهستان.

پایه گذار «جنبش میزراهی جوان» در لهستان ۱۷، پایه گذار سازمان آموزش مذهبی جوانان یا «ارتز اسرائیل» ۱۹، ع. انتخابی شورای ملی یهود لهستان ۲۰، دبیر روزنامه مذهبی صهیونیسم-عبری (هاتشیا) ۲۰، مهاجرت به فلسطین و اشتغال به کار ساختمانی در بیت المقدس ۲۴، انتخاب به عنوان ع. هیات اجرایی حزب «هآپول ها میزراهی» ۲۴، ع. اجرایی شورای ملی یهود (وعادلونیمی) ارتز اسرائیل ۲۹، ع. کت. اقدام صهیونیسم ۳۳، رئیس واحد صدا و سیمای فلسطین ۳۸، ع. انتخابی هیات اجرایی آژانس یهود در لندن ۴۶، اولین شهردار بیت المقدس ۵۰-۵۲، رئیس واحد مهاجرت آژانس یهود ۵۳، همکاری با روزنامه «هاتزوفه» و «ماهنامه پژوهشی» تاریخ یهود-سینا.

آثار: دارای چند اثر به زبان عبری.

الشرع، فاروق: ل. ادبیات انگلیسی، ل. حقوق بین الملل: سیاستمدار و دیپلمات سوری، ت. ۱۹۳۸ در «درعا»، تح. دا. دمشق، دا. لندن.

احراز مسئولیت‌های گوناگون و مهم در خطوط هوایی سوریه از جمله: مدیر شعبه خطوط هوایی سوریه در دوی (امارات متحده عربی)، مدیر منطقه ای در لندن، مدیر بازرگانی شرکت،

اسلامی» شامل سخنرانی و نگارش جزوه های اسلامی (باهدایت و رهبری پدرش استاد محمد تقی شریعتی) ۵۱، پیوستن به «نهضت مقاومت ملی ایران» (به رهبری مهندس بازرگان و آیت الله طالقانی...) - شاخه مشهد - و شروع فعالیت های سیاسی علیه سیاستهای شاه ۵۳، شروع تحصیلات عالی در دا. مشهد ۵۶، ع. «نهضت خدایپرستان سوسیالیست» (حزب مردم ایران) (به رهبری حبیب الله پیمان، کاظم سامی...) ۵۹، بازداشت و زندانی شدن در زندان قزل قلعه تهران (به مدت ۸ ماه) سپتامبر ۵۷ - ماه مه ۵۸، همزمان با تحصیلات عالی اشتغال به کار تدریس، عزیمت به پاریس برای ادامه تحصیلات عالی (اخذ درجه دکترا) ۵۹ - ۶۴، پیوستن به گروه فعالین و مبارزین ایرانی خارج از کشور و پایه گذاری مشترک «نهضت آزادی ایران» (بخش خارج از کشور، بامشارکت ابراهیم یزدی، ابوالحسن بنی صدر، صادق قطب زاده، مصطفی چمران و غیره) ۶۰، پایه گذاری مشترک «جبهه ملی ایران» (شاخه اروپا) ماه مه ۶۲، همکاری درتاسیس و نیز سردبیر روزنامه فارسی زبان «ایران آزاد» (به عنوان ارگان مخالفان رژیم شاه مقیم اروپا، در جریان کنگره جبهه ملی در «ویس بادن» در جمهوری فدرال آلمان) اوت ۶۲، انتشار اولین شماره نشریه مذکور (ایران آزاد) در پاریس ۱۵ نوامبر ۶۲، پس از پایان تحصیلات عالی بازگشت به ایران از راه زمینی و بازداشت در مرز «بازرگان» (در حضور همسر و بچه اش) و زندانی شدن (به اتهام فعالیت های سیاسی مخالف ایران در اروپا) ۶۴؛ پس از آزادی از زندان، چند سال دبیر دبیرستان و دانشسرای کشاورزی در «طرق» مشهد (علیرغم داشتن مدرک دکترای جامعه شناسی و با توجه به اعمال فشار و محدودیت از سوی «ساواک»)؛ پس از چند سال تدریس اجباری در دبیرستانها سپس استاد جامعه شناسی در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دا. مشهد، بعداً بازنشستگی اجباری از اشتغال به استادی دا. مشهد (در سن ۳۷ سالگی و با فشار ساواک!) ۷۰؛ همکاری در تاسیس یک مرکز مذهبی و تبلیغات اسلامی بنام «حسینیه ارشاد» و انتشار کتابها، جزوه ها، و ارائه سخنرانیهایی درباره اسلام شناسی، جامعه شناسی و تاریخ ادیان در آنجا ۶۷؛ هجوم ساواک به حسینیه ارشاد و تعطیل آنجا و مخفی شدن وی دسامبر ۱۹۷۳، بعداً تسلیم خود به ساواک (به علت گروگانگیری ساواک و زندانی کردن پدرش!) و زندانی شدن (به مدت ۱۸ ماه) ۷۳-۷۵، آزادی از زندان (تحت

و ع. هیات مدیره خطوط هوایی سوریه (دمشق)؛ سفیر جمهوری عربی سوریه در ایتالیا ۷۶-۸۰، وزیر مشاور در امور خارجه ۸۰-۸۴، وزیر امور خارجه ۱۱ مارس ۸۴- تا کنون (۲۰۰۰)، در مسئولیت وزیر مشاور در امور خارجه ضمناً تصدی مسئولیت: وزیر دادگستری و چندبار وزیر اطلاعات؛ نم. سیاسی سوریه در بسیاری از کنفرانسها و اجلاس های عربی، اسلامی و منطقه ای و بین المللی؛ ضمناً نم. ویژه «حافظ الاسد» رئیس جمهوری سابق سوریه در اجلاس رهبران عرب و نیز کشورهای خارجی.

الشرقی، حامد بن سیف: سیاستمدار امارات عربی متحده (شیخ نشین فجیره)، ت. ۱۹۳۶ در فجیره (پسر سیف الشرقی).

حاکم فجیره، وزیر کشور امارات عربی متحده ۷۱-۷۳، معاون حاکم فجیره ۷۳- تا کنون (۹۹)، رئیس شورای شهر فجیره ۷۳- تا کنون (۹۹).

الشرقی، شیخ حامد بن محمد: حاکم شیخ نشین فجیره (امارات عربی متحده)، ت. ۱۹۴۹، تح. اداره امور پلیسی در انگلستان، دانشکده افسری «مونز» انگلستان. ع. شورای عالی امارات عربی متحده (بر اساس انتصاب و اعلامیه رسمی شورا) ۷۱- تا کنون (۹۹)، حاکم شیخ نشین فجیره سپتامبر ۷۴- تا کنون (۹۹) (پس از فوت پدرش شیخ محمد بن احمد الشرقی در تاریخ ۱۷ سپتامبر ۱۹۷۴)، وزیر کشاورزی و ماهیگیری امارات عربی متحده ۷۱-۷۴.

شریعتی، دکتر علی: د. مربیگری، ل. جامعه شناسی، دک. جامعه شناسی و تاریخ ادیان؛ اندیشمند، استاد، نویسنده و مبارز انقلابی ایرانی؛ ت. ۱۹۳۳ در روستای «مزینان» نزدیک مشهد (فرزند استاد محمد تقی شریعتی متفکر و مبارز اسلامی و یکی از بنیان و آغازگران جنبش روشنفکری اسلامی)، تح. در مشهد، دانشسرای تربیت معلم مشهد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دا. مشهد، دا. سوربن پاریس (با استفاده از بورس ۱۵).

شروع فعالیت های آموزشی (معلم مدرسه) در سن ۱۸ سالگی ۵۱، همزمان فعالیت اسلامی در «کانون نشر حقایق

فشار دولت الجزایر و درخواست «حواری بومدین» رئیس جمهوری وقت الجزایر در جریان اجلاس اوپک در الجزیره در مارس ۱۹۷۵، و نیز مبارزین سیاسی ایرانی خارج از کشور) ۲۰ مارس ۷۵، زندگی تحت نظر و عدم امکان فعالیت های سیاسی و اجتماعی و علمی ۷۵-۷۷، عزیمت انفرادی از ایران به بلژیک (بروکسل) و بعداً انگلستان (لندن) با گذرنامه جدید و با نام: «علی مزینانی» و به بهانه معالجه چشم ۱۶ ماه مه ۷۷، ورود دو دخترش به لندن (همسر و دختر دیگرش اجازه خروج از ایران نیافتند) ۱۸ ژوئن ۷۷، فوت نابهنگام و مشکوک در لندن ۱۹ ژوئن ۷۷ (۲۹ خرداد ۱۳۵۶ ش.)، تسلط به زبان عربی و فرانسه و انتشار ترجمه هایی قبل از ورود به دانشگاه، شناساندن افکار و آثار «فرانتس فانون» نویسنده انقلابی الجزایری به ایرانیان و ارتباط و روابط نزدیک فکری و عقیدتی با وی ۶۱-.

آثار: دارای بیش از ۵۰ کتاب و نیز بیش از ۲۰۰ سخنرانی منتشر شده، بسیاری از آثار دکتر شریعتی به زبانهای انگلیسی، عربی، آلمانی، ایتالیایی، فرانسه، ترکی استانبولی، کردی، اردو، ژاپنی، زبانهای آسیای جنوب شرقی و غیره ترجمه و در کشورهای گوناگون منتشر شده است. از جمله آثار وی: الف- کتابهای علمی، اجتماعی- فرهنگی، جامعه شناسی: تاریخ تکامل فلسفه ۵۵ (اولین اثر تحقیقی وی)، علم و اسکولاستیک جدید، تمدن و تجدد، انسان از خود بیگانه، جامعه شناسی شرک، روشنفکر و مسئولیت های او در جامعه، اگزیستانسیالیسم و پوچ گرایی، نگاهی به تاریخ فردا، فرهنگ و ایدئولوژی، مارکسیسم و دیگر مکتب های مغرب زمین، درباره جامعه شناسی اسلام، هنر انسان بودن، استخراج و تصفیه منابع و سرچشمه های فرهنگی، درباره دموکراسی غربی، بازگشت به خویشتن، دیا لکتیک جامعه شناسی، تاریخ و سرنوشت، اگر پاپ و مارکس نبودند: یک جلوش تا بینهایت صفرها، و غیره.

ب- کتابهای مذهبی، اسلام شناسی و اسلامی: مکتب واسطه، ابودر غفاری (ترجمه از عربی)، نیایش (ترجمه از فرانسه)، حسین وارث آدم: علی: مکتب، وحدت، عدالت؛ تشیع علوی و تشیع صفوی، ابودر غفاری (تالیف)، سلمان پاک (فارسی)، اسلام شناسی، مسئولیت شیعه بودن، اسلام دین تاریخ، فلسفه نیایش، روش شناخت اسلام: انسان، مارکسیسم و اسلام: امت و امامت، انتظار مذهب اعتراض، حج، انسان و

اسلام، وصایت و شورا، سیمای محمد (ص)، جهان بینی، توحیدی، اجتهاد و نظریه انقلاب دائمی، مذهب علیه مذهب، شیعه حزب تمام: آری این چنین بود ای برادر: فاطمه، فاطمه است: مخاطب های آشنا، جهت گیری طبقاتی اسلام، نامه ها (متن کامل)، عرفان، برابری و آزادی، قصه حسن و محبوبه (بازمینه مذهبی- سیاسی): پدر، مادر، ما منتهیم: و آثار دیگر.

شریف امامی، جعفر: مهندس و سیاستمدار ایرانی،

ت. ۸ سپتامبر ۱۹۰۸ در تهران، تج. در تهران، مدرسه عالی راه آهن مرکزی آلمان، و مدرسه عالی فنی «بوراس» در سوئد.

شروع خدمت در سازمان راه آهن دولتی ایران ۳۱، معاون فنی مدیر عامل راه آهن ۴۲-۴۶، مدیر عامل راه آهن ۵۰-۵۱، رئیس و مدیر عامل شرکت مستقل آبیاری ۴۶-۵۰، معاون وزیر راه و ارتباطات، بعداً وزیر راه و ارتباطات ۵۰-۵۱ (در کابینه رزم آرا)، ع. شورای عالی سازمان برنامه ۵۱-۵۲، مدیر عامل و رئیس شورای عالی سازمان برنامه ۵۳-۵۴، سناتور شهر تهران ۵۵-۵۷، و ۶۳-۷۹، ضمناً رئیس مجلس سنا ۶۳-۶۹، وزیر صنایع و معادن ۵۷-۶۰، نخست وزیر اوت ۶۰- ماه مه ۶۱ نایب التولیه بنیاد پهلوی ۶۲-۷۹، استعفا از پست نخست وزیری (دوره اول) و شروع فعالیت های تجاری خصوصی ۶۱-۷۸، رئیس اتاق صنایع و معادن پایان سال ۶۱، ع. هیات امنا بنیاد پهلوی ۶۶، رئیس بانک توسعه صنعتی و معدنی ایران ۶۳-۷۹، نخست وزیر اوت نوامبر ۷۸ (مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب ایران و در جریان تغییر و تحولات حاد سیاسی داخلی)، رئیس اج. ایرانی فدرالیست ها ۶۳-۷۹، رئیس اج. مهندسان ایرانی ۶۶-۷۹، رئیس سومین مجلس موسسان ایران ۶۷-۷۹، رئیس بیست و دومین کن. بین المللی صلیب سرخ ۷۳، رئیس اج. بانکداران بین المللی ۷۵، ع. اج. آمریکایی مهندسان راه و ساختمان ۴۶-، ع. هیات مدیره سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی ۶۲-، ع. هیات امنا: دا. پهلوی شیراز ۶۲، ع. هیات امنا: دا. ملی تهران ۶۲، ع. هیات امنا: دا. صنعتی آریا مهر در تهران ۶۵-، ع. هیات امنا: بنیاد ملکه پهلوی، ع. هیات امنا: سازمان شیر و خورشید سرخ ۶۳، معاون سازمان مذکور ۶۳، قائم مقام رئیس سازمان ۶۶-، ع. هیات بنیانگذاران اج. حفظ میراث ملی ۶۶، دریافت نشانهای ایرانی: درجه اول همایون، نشان درجه اول

تاج، و حدود ۱۰ نشان دیگر، نشانهای خارجی از جمله: صلیب بزرگ شایستگی از آلمان، نشان لژیون دونور از فرانسه، نشان درجه اول طلوع خورشید از ژاپن، نشان سنت میشل و سنت جورج از انگلستان، و ۲۵ نشان دیگر، خروج از ایران و عزیمت به اروپا (به فاصله یک روز پس از خروج دکتر امینی از ایران، و علیرغم تحت تعقیب و ممنوع الخروج بودن) ۷ فوریه ۷۹.

شریف حسین: (نام های دیگر: حسین بن علی، شریف مکه، رهبر «انقلاب عربی» و از رهبران اولیه ملی گرایی عرب، ت. ۱۸۵۴ در شهر استانبول (سابقاً قسطنطنیه، در قلمرو عثمانی)، تح. قدیمی و خصوصی.

زندگی در پایتخت عثمانی (استانبول) در دوران جوانی، انجام امور مذهبی در شهرهای مکه و مدینه و گذران زندگی از طریق هدایای زائران خانه خدا (مکه)، انتصاب به عنوان حاکم مکه از سوی خلیفه عثمانی ۱۹۰۸، تدریجاً تشکیل یک حکومت قدرتمند و ثروتمند در مکه، پس از شروع ج. ج. شروع مذاکرات «هنری مک ماهون» (کمیسر عالی انگلستان در قاهره، به همراه کارگزاران دیگری نظیر سر رونالد استورس، و لرد کینچر) با شریف حسین در جهت تحریک احساسات ملی گرایانه عرب و جاه طلبی های وی بر ضد حکومت عثمانی ۱۵-۱۶ (حاصل این مذاکرات و توافق های طرفین در اسناد و مدارک خاورمیانه با عنوان «نامه های مک ماهون - شریف حسین» موجود است)، اعلام رسمی «انقلاب عربی» در مکه توسط وی روز جمعه ۹ ژوئن ۱۶، و پیرو آن شروع حمله عمومی علیه پادگان ها و خطوط ارتباطی عثمانی ها در سرزمین های عربی قلمرو امپراتوری روثن ۱۶ - سپتامبر ۱۸ (با کمک و رهبری نظامی سه پسرش علی، فیصل و عبدالله، و نیز «سرهنگ توماس ادوارد لارنس» مشهور به «لورنس عربستان»)، تسخیر شهر دمشق و ورود فاتحانه به آن شهر توسط فیصل (پسر شریف حسین) و لورنس عربستان ۳۰ سپتامبر ۱۸، اعلام خود به عنوان «پادشاه عرب» پس از شروع انقلاب عربی اکتبر ۱۶، فقط شناسایی به عنوان پادشاه حجاز در جریان «کنفرانس صلح پاریس» (ورسای) ۱۹، بروز اختلاف های جدی با حکومت انگلستان پیرو افشای متن قرار داد سری «سایکس - پیکو» بوسیله حکومت جدید اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی ۱۷ - (بخاطر آشکار شدن تضاد های فاحش مفاد

موافقتنامه های شریف حسین - مک ماهون با قرار داد سایکس - پیکو)، پس از پایان ج. ج. ا و شکست و تجزیه امپراتوری عثمانی عدم وفای به عهد و توافق انگلیسی هانسیست به شریف حسین و طرد و منزوی کردن تدریجی وی در برابر خاندان سعود ۱۸-۲۴، ورود به امان (اردن) و اعلام خود به عنوان «خلیفه مسلمانان» ۲۴، سپس بازگشت به مکه و اعلام خود به عنوان «امیر المومنین» (!) ۲۴، وقوع آخرین نبرد بین نیروهای شریف حسین و ابن سعود و پیروزی قاطع سعودی ها بر وی (با حمایت و تحریک انگلیسی ها) ۲۴، کناره رفتن از سلطنت حجاز و پناه بردن به پسرش ملک عبدالله (پادشاه اردن) و سکونت در شهر «عقبه» (اردن) اکتبر ۲۴-۲۵، با فشار و درخواست ابن سعود از حکومت انگلستان تبعید به جزیره قبرس ۲۵-۳۱، پیرو بیماری وی: اجازه بازگشت به اردن و فوت در آنجا ۴ ژوئن ۳۱ (جنازه وی در مسجد الاقصی به خاک سپرده شد).

شریف (میشل شلحوب)، عمر: هنر پیشه مصری، ت. ۱۰ آوریل ۱۹۳۲ در قاهره، تح. کا. برادران مسیحی، و کا. ویکتوریا در اسکندریه.

فروشنده در شرکت واردات الوار (چوب)؛ هنر پیشه رادیو، تاتر و فیلم؛ بازی در اولین فیلم سینمایی خود بنام «خورشید شعله ور» ۵۳، بازی در ۲۴ فیلم سینمایی مصری و دو فیلم تولید مشترک مصر - فرانسه ۵۴-۵۹، معروفیت به عنوان هنر پیشه بین المللی با بازی در فیلم: «لورنس عربستان».

فیلم های عمر شریف، از جمله: لورنس عربستان، دکتر ژیاگو، شب ژنرال ها، سقوط امپراتوری رم، رولز رویس زرد، دختر بانشاط (هالیوود ۶۷)، طلای مک کناس (Mc Kenna's Gold) (هالیوود ۶۸)، مایرلینگ (بهمراه آواگاردنر، هالیوود ۶۸)، چه گوارا، رودولف والتینو ۶۸، کریستوفر کلمبوس ۶۸، دانه تمر هندی، کریشنا (جاگرنات)، خانم بانشاط، سیندرلا - شکل ایتالیایی، قرار ملاقات، آخرین دره، سوارکار، مجرمین شب (شب روها)، جزیره عجایب، تک خال مهره من، جرم و شهوت، اشانتی [مردم غرب آفریقا، و نیز مردم و زبان غنایی]، خط خون، ماه سبز، میکال آنژ و من، طبل های آتش، ژینگول (Le Guignol)، عروسک، دزد رنگین کمان، شماره ۵۸۸ خیابان پارادیس (بهشت)، (توضیح: عمر شریف قهرمان

بین المللی بازی «برج» است .

آثار : مرد جاودانی (توبیوگرافی) ۷۸.

شریف مکه ← شریف حسین

شریفی، احمد هوشنگ : دک.، ایرانی کارشناس

آموزشی و فرهنگی، ت. ۱۹۲۵ در تهران، تج. در فرانسه.

همکاری با کنسولگری ایران در پاریس، ع. نم. دائم

ایران در سازمان یونسکو، مترجم زبان فرانسه در دا. تهران ۵۷،

مدرس امور مالی ۵۸، مدرس علوم سیاسی ۶۰، اس. علوم

سیاسی ۶۶، مشاور امور مالی واداری وزارت فرهنگ ۶۴،

معاون وزیر فرهنگ ۶۴، رئیس دانشسرای عالی تربیت معلم ۶۸،

رئیس دا. ملی ایران ۷۳، وزیر آموزش و پرورش ۷۴-۷۶، رئیس

دا. ملی ایران ۷۶-۷۹، ع. سابق حزب ایران نوین.

شطی، برهان الدین : ل. حقوق، دک. اقتصاد،

اقتصاد دان سوری، ت. ۱۹۲۲ در دمشق، تج. در سوریه.

ممیز مالیاتی در وزارت دارایی سوریه ۴۷-۵۱، معاون

امور پژوهش های اقتصادی «هیأت توسعه سوریه» ۵۷-۵۹، مدیر

امور اجرایی طرح های وزارت برنامه ریزی سوریه ۵۹-۶۲،

معاون وزیر برنامه ریزی ۶۲-۶۳، سر مشاور اقتصادی هیأت

برنامه ریزی کویت ۶۳-۷۶، مدیر صندوق توسعه اقتصادی و

اجتماعی عرب، و مدیر برنامه منطقه ای طرح های میان کشوری

عرب ۷۷، ع. اج. اقتصاد آمریکا.

شطی، حبیب : دیپلمات و سیاستمدار تونسی، ت.

۱۹۱۶، تج. کا. صدیق در تونس.

روزنامه نگار ۲۷-۵۲، ویرایشگر نشریه «الزهره» ۴۳-

۵۰ و «الصباح» ۵۰-۵۲، زندانی در سالهای ۵۲، ۵۳، رئیس

کمیته مطبوعات شورای ریاست جمهوری ۵۴-۵۵، رئیس اداره

اطلاعات ۵۵، ع. شورای ملی حزب نئودستور ۵۵، مدیر نشریه

«العمل» ۵۶، معاون مجلس ملی قانون گذاری ۵۶، سفیر در

لبنان و عراق ۵۷-۵۹، سفیر در ترکیه و ایران ۵۹-۶۲، سفیر

در انگلستان ۶۲-۶۴، سفیر در مراکش ۶۴-۷۰، سفیر در

الجزایر ۷۰-۷۲، رئیس کابینه ۷۲-۷۴، وزیر امور خارجه

ژانویه ۷۴-دسامبر ۷۷، دبیر کل سازمان کنفرانس اسلامی ۸۸-

۹۲، ع. کمیته مرکزی حزب سوسیالیست دستور ۷۴، قائم

مقام ریاست مجلس ملی ۷۴، دریافت نشان حمایل بزرگ

جمهوری تونس، و بسیاری مدال های خارجی.

الشعبی، قحطان محمد : مهندس کشاورزی،

سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۲۰، تج. در عدن، و دا. خارطوم

سودان.

مدیر امور کشاورزی استان «لهج» ۵۵-۵۸، عضویت در

اتحادیه عربی جنوب ۵۸، مامور روابط عمومی ۵۹-۶۰، مشاور

وزارت امور یمن جنوبی در حکومت جمهوری خلق یمن ۶۳، ع.

موسس «جبهه آزادی بخش ملی» یمن ۶۳، بعداً دبیر کل سازمان

مذکور، ع. هیأت نم. جبهه آزادی بخش ملی در مذاکرات ژنو

راجع به استقلال عربستان جنوبی نوامبر ۶۷، رئیس جمهوری

کشور «جمهوری خلق یمن جنوبی»، ضمناً نخست وزیر و فرمانده

عالی نیروهای مسلح کشور نوامبر ۶۷، استعفا، و کناره گیری از

سیاست و قدرت ژوئن ۶۹.

شعث، نبیل : دک.، سیاستمدار فلسطینی، ت.

۱۹۳۸ در جلیله (فلسطین)، تج. دانشکده «وارتون» در آمریکا.

تدریس اقتصاد در دا. آمریکایی بیروت، ع. شورای

مشورتی کت. مرکزی «الفتح»، رئیس شورای مشورتی الفتح،

مدیر سابق مرکز برنامه ریزی سازمان آزادی بخش فلسطین.

شفا، شجاع الدین : ل. ادبیات، نویسنده و مترجم

ایرانی، ت. ۱۹۱۸ در تهران، تج. دا. تهران، و پاریس.

شروع فعالیت های روزنامه نگاری ۴۷، مشاور عالی

وزارت کار و تبلیغات، رئیس اداره کل انتشارات و تبلیغات،

ترجمه متون نویسندگان معتبر اروپایی در دهه ۵۰، رئیس

کتابخانه پهلوی، ریاست و دبیر کل کمیته سازماندهی برگزاری

مراسم جشن های ۲۵۰۰-مین سال شاهنشاهی ایران، مشاور

فرهنگی و سخنگوی دربار سلطنتی، مهاجرت به فرانسه پس از

پیروزی انقلاب اسلامی ۷۹، انتشار سه جلد خاطرات شخصی در

خارج از کشور، دبیر کل اج. ایرانی برادری جهانی

(فراماسونری)، دبیر کل هیأت اماناء دانشگاه ملی ایران سابق

اس. فلسفه جدید در دا. تهران، اس. داهل. کلمبیا و میشیگان در آمریکا، اس. دا. مک گیل در کانادا، ع. هیات نم. ایران در سازمان ملل متحد، ع. هیات اعزامی ایران به مسکو، ع. کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، نم. مجلس شورایملی، نم. انتصابی مجلس سنا (از سوی شاه)، ع. فرهنگستان ایران، برنده جایزه سلطنتی «بهترین کتاب سال».

آثار: (تألیف و ترجمه): تاریخ ادبیات ایران، تاریخ مختصر ادیان، فرهنگ شاهنامه، جدال با خرافات، تحقیق در فهم بشر، کوروش کبیر، ایران از نظر خاورشناسان، اسکندر مقدونی، مسائل اجتماعی، اوپانیشاد، هوارد باسکرویل (به زبان انگلیسی)، ایران و آمریکا (به انگلیسی)، مسائل ایران (به انگلیسی)، روحانیون در اسلام (به انگلیسی).

شفیق، محمد موسی: ف. ل. حقوق، ف. ل. اجتماعی، استاد دانشگاه و سیاستمدار افغانی، ت. ۳۰ ماه مه ۱۹۲۴ در کابل، تج. دا. الازهر قاهره، و دا. کلمبیا در آمریکا. شروع خدمت در وزارت دادگستری ۵۷، رئیس اداره تدوین قوانین ۵۷-۶۲، اس. حقوق بین الملل در دا. کابل ۵۷-۶۸، شریک یک دفتر حقوقی خصوصی ۶۱، معاون وزیر دادگستری ۶۳-۶۶، مشاور وزیر امور خارجه ۶۶-۶۸، سفیر در مصر و همزمان سفیر آکر دیته در لبنان، سودان و غنا ۶۸-۷۱، وزیر امور خارجه ۷۱-۷۳، نخست وزیر ۷۲-۷۳ (سرنگونی حکومت بوسیله کودتای نظامی ژنرال محمد داود در ۱۷ ژوئیه ۱۹۷۳)، مهمترین اقدام شفیق در دوران حکومتش امضای قرار داد تقسیم آب رودخانه هیرمند با ایران بود، در بازداشت ۷۳-۷۵، دستگیری مجدد آوریل ۷۸.

شفیق، احمد: ل. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات فلسطینی، ت. ۱۹۰۷ در «عکا» (فلسطین) (پسر شیخ اسعد شفیق از شخصیت های سیاسی - مذهبی برجسته فلسطین در دوران حکومت عثمانیها و انگلیسیها)، تج. دا. آمریکایی بیروت و بیت المقدس.

عزیمت از عکا به بیت المقدس و تحصیل زبان انگلیسی ۲۴-۲۶، شروع به تحصیلات عالی (حقوق) در دا. آمریکایی بیروت ۲۶-، ارتباط با «جنبش ملیون عرب» و ع. و فعالیت در

(دانشگاه شهید بهشتی فعلی)، دبیر کل شورای فرهنگی سلطنتی، برنده جایزه بهترین کتاب سال سلطنتی و نیز دریافت نشان فرهنگی جمهوری ایتالیا و جایزه انستیتوی روابط فرهنگی ایتالیا بخاطر ترجمه کتاب «کمدی الهی» (دانه)، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. رم (ایتالیا)، دریافت نشان صلیب ویکتوریا از انگلستان، نشان لژیون دونور از فرانسه.

آثار: ایران در ادبیات جهان (دریافت جایزه سلطنتی بهترین کتاب سال و جایزه ادبی سخن) ۵۴، مجموعه آثار شفا در ۲۴ جلد (۶۹)، جرم و مجازات (۳ج)، خاطرات، ترجمه ها: منتخبی از زیبا ترین شاهکارهای شعر جهان، منتخبی از بهترین اشعار آمریکایی ۵۷، نغمه های ایرانی (منتخبی از بهترین اشعار مربوط به ایران در آثار شعرای غرب) ۵۶، نغمه های یونانی، ترجمه ای از آثار آناکرون، سافو، ملتاگروس ۵۷، اوراق زرین ادبیات جهان ۵۶، بازگشت (مجموعه ۱۲ داستان از ۱۲ نویسنده معروف دنیا) ۵۵، بخاطر یک عشق (ترجمه ده داستان از نویسندگان اروپایی) ۵۷، بنفشه های بهاری (مجموعه چهار داستان از چهار نویسنده بزرگ جهان) ۵۴، شاخه یاس (مجموعه شانزده داستان از شانزده نویسنده بزرگ جهان) ۵۴، شراب شیراز و ده داستان دیگر ۵۳، کشتی شکسته ها (ترجمه چند داستان) (با همکاری دیگران) ۵۷، گناه عشق (مجموعه داستان از نویسندگان خارجی) ۵۵، نامه های گذشته (ترجمه یازده داستان) ۵۴، و نیز تألیف ها و ترجمه های دیگر: بیست قرن رابطه فرهنگی ایران و ایتالیا (به زبان ایتالیایی)، روح ایران، ایران در ادبیات فرانسه (به زبان فرانسه)، افکار و اندیشه ها از گوستاو لوبون، خودرابطه شناس، دلدادگان، زندگی هنرمندان، افسانه خدایان، کوروش بزرگ و شاهنشاهی ایران، بهترین اشعار لامارتین، بهترین اشعار ویکتور هوگو، بهترین اشعار نیچه، بهترین اشعار چینی، شاهکارها، جامه ارغوانی، نامه های گذشته، حقیقت و خیال، برفهای کلیمانجارو (نوشته ارنست همینگوی)، مجموعه ۲۴ کنفرانس فرهنگی و ۱۰۰ مقاله تحقیقی به زبانهای فرانسه، انگلیسی و ایتالیایی و غیره.

شفیق، دکتر رضا زاده: دک. فلسفه، استاد و پژوهشگر ایرانی، ت. ۱۸۹۵ در تبریز، تج. در تبریز، کالج آمریکایی استانبول، دانشکده فلسفه دا. برلن.

«اج. عروه الوثقی» علیه استعمار فرانسه و انگلستان بر سرزمینهای فلسطین و عربی ۲۶-، تبعید از بیروت به دستور حکومت استعماری فرانسه ۲۷-، پس از بازگشت به فلسطین ادامه فعالیت های سیاسی و روزنامه نگاری علیه قیمومت انگلستان و فرانسه و روند مهاجرت گسترده صهیونیستها به سرزمین فلسطین، سپس توقیف و تحت نظر بنا به دستور حکومت قیمومت انگلستان در فلسطین، شرکت در انقلاب فلسطین (از جمله اعتصاب طولانی مدت شش ماهه فلسطینی ها علیه انگلیسی ها) ۳۶-۳۹، شرکت در کنفرانس «بلودان» و سپس توقیف مجدد از سوی انگلیسی ها سپتامبر ۳۷، عزیمت به دمشق و بعداً بیروت و فعالیت نویسندگی در روزنامه های: «النهار»، «بیروت» و «الیوم» ۳۷-۳۹، پس از شروع ج. ح. ۲ عزیمت به قاهره (مصر) ۳۹-۴۰، بازگشت به فلسطین و انجام وکالت حقوقی ۴۰-۴۵، تاسیس یک آموزشگاه عربی در واشنگتن (بنا به هدفهای تبلیغاتی و روشنگری مسئله فلسطین) ۴۵-۴۶، بازگشت به فلسطین از آمریکا ۴۶، ع. کمیته عالی عرب مارس-ژوئن ۴۶، معاون دبیر کل اتحادیه عرب (عبدالرحمن عزام) ۴۸-، نم. اتحادیه عرب در مذاکرات آتش بس «رودس» (پس از جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۴۹، ع. هیات نم. سوریه در سازمان ملل متحد و بسیاری از کنفرانسهای دیگر بین المللی ۴۹-۵۰، مجدداً معاون دبیر کل عرب فوریه ۵۱-۵۷، و نیز ع. هیات نم. سوریه در اجلاس سازمان ملل- ۵۷، وزیر مشاور سعودی در امور سازمان ملل متحد و سپس نم. دائم عربستان سعودی در سازمان ملل متحد ۵۷-۶۳، نم. فلسطین در اتحادیه عرب ۶۳-۶۴، پس از تاسیس «سازمان آزادی بخش فلسطین» (ساف) اولین رئیس آن ۶۴-فوریه ۶۷، استعفا از نم. فلسطین در اتحادیه عرب و نیز ریاست ساف ۶۷، و سپس انجام فعالیت های گسترده نویسندگی در راه هدف روشنگری مسئله فلسطین و حل آن ۶۷- تاکنون. احمد شقیری مخالف هرگونه سازش ساف با اسرائیل است.

آثار: از جمله: از قدس تا واشنگتن ۴۶، مسائل عرب ۶۱، دفاع از فلسطین و الجزایر (مجموعه دفاعیه های احمد شقیری از فلسطین و الجزایر) (گرد آورنده: خیری حماد) ۶۲ (انتشار ترجمه فارسی کتاب: ۷۲)، طرح دولت متحد عرب ۶۷. آثار وی پس از کناره گیری از فعالیت های سیاسی عبارتند از:

اسرار و بحث هایی با پادشاهان و روسای عرب، ۴۰ سال زندگی سیاسی، از ابتدا تا شکست با پادشاهان و روسای عرب، من متهم میکنم، و غیره.

شکری، محمد انور: «مصر شناس» مصری، ت. ۱۹۰۵، تج. دا. قاهره (مو. مصر شناسی)، دا. گوتینگن آلمان.

استادیار مصر شناسی در دا. قاهره ۴۸-۵۲، اس. سابق مصر شناسی در دا. قاهره، باستان شناس ارشد مرکز اسناد و مدارک هنر و تمدن مصر ۵۶-۵۹، مدیر کل اداره باستان شناسی مصر ۵۹-۶۶، دستیار معاون وزیر فرهنگ و ارشاد ملی ۶۱-۷۰، باستان شناس مقیم در «نوبیا» ۶۴.

آثار: هنر مصری از دورانهای نخستین تا پایان دوران پادشاهی باستانی (به زبان عربی)، و چند اثر دیگر به زبان عربی و آلمانی.

شکسپیر، سروان ویلیام هنری ایروین: فارغ التحصیل نظامی، افسر انگلیسی، ت. ۱۸۷۶ (۹).

افسر ارتش انگلستان و خدمت نظامی در ارتش هندوستان، مامور خدمت در کویت و همکاری با «سرپرسی کاکس» نماینده انگلستان در خلیج فارس ۱۹۰۵-، گشودن باب آشنایی با عبدالعزیز بن سعود پادشاه بعدی عربستان سعودی (۱۹۳۲-۱۹۵۳) و حاکم وقت منطقه «درعیه و ریاض» (۱۹۰۲-۱۹۳۲) و ملاقات های متعدد با وی مارس ۱۰-، پس از شروع ج. ح. ۱ بنا به دستور لندن مامور خدمت در منطقه درعیه و ریاض (منطقه حکومتی آل سعود) ۱۴-، به استناد اسناد و مدارک منتشره و قرائن و شواهد وقت، هدف اصلی ماموریت سروان شکسپیر در درجه اول ایجاد اختلاف بین دو خاندان سعود و رشید (آل سعود و آل رشید)، و در درجه دوم ایجاد وحدت و اتحاد بین دو خاندان سعود و شریف به نفع متفقین و در نهایت ایجاد یک تعادل و توازن نسبی قدرت بین سه گروه حاکمان سرزمین عربستان بود، کشته شدن در جنگ بین نیروهای آل سعود و آل رشید (جنگی که در واقع آغاز گر آن خود شکسپیر بود!) ۲۴ ژانویه ۱۹۱۵.

شهر الخلیل که توسط صهیونیستها انجام شد و در خلال آن حدود ۳۰ فلسطینی در جریان نماز صبح کشته و مجروح شدند (مسئول اصلی حادثه: باروخ گلدشتاین) ۲۵ فوریه ۱۹۹۴، رئیس شورای مشورتی مو. جرم شناسی دا. تل آویو، مدرس سابق حقوق در دا. عبری بیت المقدس، تل آویو، ع. شورای وکلای اسرائیل ۶۱-۶۸، ع. شورای اج. بین المللی حقوق نظامی و حقوق جنگ.

آثار: تعدادی مقاله های حقوقی منتشره در نشریه های اسرائیلی و خارجی.

شونده سوم، بابا: ل. اجتماعی، ل. الهیات، روحانی مسیحی مصری، ت. ۳ اوت ۱۹۲۳ در قاهره، تح. دا. قاهره، و دن. مذهبی قبطی ارتدکس.

اس. سابق دروس مذهبی و الهیات مدرسه مذهبی قبطی ارتدکس قاهره، پاپ اسکندریه و اسقف بزرگ «چشم سنت مارک» در کل آفریقا و خاور نزدیک (کلیسای قبطی ارتدوکس) ۷۱-۸۱ و ۸۵، خلع سمت مذهبی یوسیله انور السادات رئیس جمهوری وقت مصر و تبعید به صومعه بیابانی «وادی نترون» سپتامبر ۸۱، پایان تبعید ژانویه ۸۵.

الشوفی، حمود: ل. اجتماعی، سیاستمدار و دیپلمات سوری، ت. ۱۹۳۵، تح. دا. دمشق.

دبیر کل حزب بعث در سوریه ۶۲-۶۴، سفیر در اندونزی ۶۵-۷۰، سفیر در هندوستان ۷۰-۷۲، مدیر کل اداره آمریکا در وزارت امور خارجه ۷۲-۷۸، نم. دائم سوریه در سازمان ملل ۷۸-۷۹.

آثار: تاریخ منطقه سویدا ۶۱.

شومرون، سرلشکر دان: ل. جغرافیا، فارغ التحصیل عالی نظامی، افسر بلندپایه اسرائیلی، ت. ۱۹۳۷ در «آشدوت یعقوب»، تح. دانشکده افسری و دانشکده فرماندهی و ستاد اسرائیل، دا. تل آویو.

شروع خدمت در واحد نیروهای چتر باز ارتش اسرائیل ۵۵-، فرمانده یگان شناسایی تیپ چتر باز در صحرای سینا در خلال جنگهای ۱۹۵۶ و ۱۹۶۷ اعراب و اسرائیل، فرمانده

شمعون، کامیل: ل. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۳ آوریل ۱۹۰۰، تح. کا. برادران مذهبی، و دانشکده حقوق دا. سن ژورف بیروت.

وکیل دعاوی ۲۴، ع. مجلس ملی لبنان ۳۴-، وزیر دارایی ۳۸، وزیر کشور ۴۳-۴۴، وزیر مختار لبنان در لندن ۴۴، رئیس هیات اعزامی به کنفرانس بین المللی هواپیمایی کشوری در شیکاگو ۴۴، رئیس هیات اعزامی به کنفرانس یونسکو و کمیسیون مقدماتی سازمان ملل متحد ۴۵، رئیس هیات اعزامی به مجمع عمومی سازمان ملل متحد در لندن و نیویورک ۴۶، نم. لبنان در کمیسیون موقت سازمان ملل ۴۸، رئیس جمهوری لبنان ۵۲-۵۸، رهبر حزب ملی لیبرال ۵۸-؛ وزیر کشور، وزیر پست و ارتباطات دور، وزیر آب و برق ماه مه ۷۵- دسامبر ۷۶؛ وزیر امور خارجه ژوئن-دسامبر ۷۶، وزیر دفاع سپتامبر-دسامبر ۷۶، ع. کمیته گفتگوی ملی سپتامبر ۷۵، انتخاب مجدد در مجلس ملی لبنان در سالهای ۶۰ و ۶۸ و ۷۲ (آخرین انتخابات پارلمانی قبل از شروع جنگهای داخلی لبنان در سال ۱۹۷۵)، وزیر دارایی و مسکن در «حکومت اتحاد ملی» (دوران ریاست جمهوری امین جمیل: ۸۲-۸۸) ۸۴-۸۷، فوت (به مرگ طبیعی) ۸۷.

آثار: به زبان فرانسه: بحران در خاور میانه ۶۳، بحران در لبنان ۷۷ (به زبان عربی ۷۷)، خاطرات و مجموعه آثار از ۱۷ ژوئیه ۱۹۷۷ تا ۲۴ دسامبر ۱۹۷۸ (۷۹)، به سوی شصت سال فترت ۸۰.

شمگار، میر: حقوقدان اسرائیلی، ت. ۱۹۲۵ در «دازریگ» آلمان، تح. دا. عبری بیت المقدس، دا. لندن.

مهاجرت به فلسطین ۳۹، تبعید از فلسطین به آفریقای شرقی بخاطر فعالیت های زیر زمینی علیه انگلیسی ها و فلسطینی ها توسط رهبران انگلیسی فلسطین (در زمان قیمومت) ۴۴-۴۸، سرهنگ ارتش اسرائیل ۴۸-۶۸، وکیل دعاوی ارتش ۶۱، ترک خدمت در ارتش سپتامبر ۶۸، دادستان کل ۶۸-۷۵، قاضی دادگاه عالی اسرائیل ژوئیه ۷۵-، رئیس دادگاه عالی اسرائیل ۸۳-، دریافت درجه دکترای افتخاری از «مو. علمی وایزمن» ۸۷، ع. شورای اج. بین المللی حقوق جنگ استراسبورگ، رئیس گروه تحقیق حادثه خونین حرم ابراهیم در

گردان چتربازان «باتال» در دره رود اردن و جبهه کانال سوئز در خلال جنگهای فرسایشی در سالهای ۶۸-۷۰، انتقال به واحد نیروهای زرهی ۷۱، افسر ارشد ستاد در ستاد کل ارتش ۷۱، فرمانده تیپ زرهی در جنگ اکتبر ۱۹۷۳ (مشهور به جنگ رمضان، یا جنگ یوم کیپور) در جبهه صحرای سینا (وی در این مسئولیت از کانال سوئز عبور کرد و به بندر مصری «الادیه» نزدیک کانال سوئز رسید)، ارتقاء به درجه سرتیپی ۷۴، و سپس فرمانده واحد نیروهای چترباز و پیاده نظام ارتش ۷۴-۷۶، فرمانده نظامی «عملیات جوناتان» در حمله به فرودگاه «انتبه» در اوگاندا ۷۶، فرمانده لشکر زرهی در صحرای سینا ۷۶-۷۸، ارتقاء به درجه سرلشکری فوری ۷۸، و سپس فرمانده منطقه نظامی جنوب کشور ۷۸، شروع تدریس درس جغرافیا در دانشگاه تل آویو ۸۲، نامزد احراز سمت رئیس ستاد ارتش ۸۳، فرمانده نیروی زمینی سپتامبر ۸۳-۸۵، معاون ستاد ارتش و رئیس اداره ستاد کل ارتش ۸۵-اوت ۸۶، افسر ستاد ۸۶-۸۷، رئیس ستاد ارتش ۱۵ آوریل ۸۷-۳۱ مارس ۹۱.

شهاب، امیر خالد: سیاستمدار و دیپلمات لبنانی، ت. ۱۸۹۰، تج. کا. اسقفی دمشق. ع. کم. طرح و تدوین قانون اساسی لبنان ۲۶، وزیر دارایی ۲۷، نم. انتخابی مجلس ۲۸-۵۵، ۶۰-، رئیس قانون و کلا ۳۵، نخست وزیر ۳۸، وزیر کشور ۴۳، وزیر امور اردن ۴۷، نخست وزیر و وزیر کشور اکتبر ۵۲-آوریل ۵۳، رئیس دارالقوی.

شهاب، امیر موریس: باستان شناس و مورخ لبنانی، ت. ۱۹۰۴، تج. دا. «سن ژوزف» (فرانسوی) بیروت، دانشکده لوور و دانشکده «مطالعات عالی تاریخ» در پاریس. محافظ موزه ملی لبنان ۲۸، رئیس اداره باستان شناسی ۳۷، مدیر موزه ۴۴، اس. تاریخ معماری در دانشکده هنرهای زیبای لبنان ۴۲، اس. تاریخ لبنان در دانشکده نرمال لبنان ۴۲، اس. سیاسی و تاریخ عمومی در دانشکده علوم سیاسی ۴۵، اس. باستان شناسی شرق در موسسه ادبیات شرقی ۴۶، مدیر حفاریهای باستان شناسی در منطقه «تیر» و «عنجر» ۵۰، اس. تاریخ و باستان شناسی در دا. لبنان، موزه دار اداره کل باستان

شناسی لبنان ۵۳-۵۹، مدیر کل باستان شناسی ۵۹-.

شهاب، ژنرال امیر فؤاد عبدالله: فارغ التحصیل نظامی، نظامی و سیاستمدار لبنانی (سومین رئیس جمهوری انتخابی لبنان)، ت. ۱۹۰۳ در «غزیر» (در منطقه کسروان) (فرزند امیر عبدالله شهاب زمیندار بزرگ منطقه کسروان و از اعقاب «امیر بشیر (سوم) شهاب» آخرین امیر و حکمران سلسله شهاب لبنان در سالهای ۱۸۴۰-۱۸۴۱)، تج. مدارس مارونی و فرانسه در جونیّه (لبنان)، دانشکده افسری دمشق، دانشکده نظامی «سنت سیر»، و دا. عالی جنگ پاریس.

خدمت نظامی با درجه افسری در ارتش فرانسه (در زمان قیمومت فرانسه بر سوریه و لبنان) ۲۳-ارتقاء به درجه سروانی ۳۰، فرمانده پادگان «رشایه» ۳۱-۳۷، همکاری در سازماندهی و آموزش «نیروهای ویژه منطقه لوان» بمنظور خدمت و حمایت نظامی از متفقین در ج. ح. ۲ در مناطق شمال آفریقا، ایتالیا و فرانسه ۳۹-، ارتقا به درجه سرهنگ دومی ۴۴، فرمانده واحد سواره نظام سبک ارتش لبنان ۴۴، ارتقا به درجه ژنرالی و فرمانده کل ارتش لبنان ۴۵-۵۸، سازماندهی و نوسازی ارتش لبنان و افزایش کمی آن به میزان پنج برابر نسبت به قبل از تصدی مسئولیت فرماندهی ارتش ۴۵-۵۸، نخست وزیر، وزیر کشور و دفاع در دولت موقت سپتامبر ۵۲- (در زمان کامیل شمعون)، وزیر دفاع (در حکومت کامیل شمعون) ۵۶، سومین رئیس جمهوری انتخابی لبنان سپتامبر ۵۸-۶۴، فوت ۲۶ آوریل ۷۳، دریافت نشان لژیون دونور از فرانسه، نشان ملی درخت سدر از لبنان، و تعدادی نشانهای دیگر.

شهاده، ابراهیم: ل. حقوق، دک. حقوق قضایی، حقوقدان و مدیر مصری، ت. ۱۹ اوت ۱۹۲۷، تج. دا. قاهره، و دا. هاروارد آمریکا.

ع. شورای حکومت مصر ۵۷-۶۰، مدرس حقوق بین الملل در دا. عین الشمس ۶۴-۶۶، دانشیار ۷۰-۷۲، مشاور حقوقی صندوق کویت برای توسعه اقتصادی عرب ۶۶-۷۰، مشاور کل ۷۲-۷۶، ضمناً مشاور و رایزن حکومتهای عرب و سازمانهای بین المللی ۶۵-، مدیر کل صندوق ویژه اوپک برای توسعه بین المللی در وین اتریش ۷۶-۸۳، در حال حاضر مدیر

۷۳، ادامه فعالیت‌های هنری و ساخت فیلم‌های متعدد داستانی بلند و مستند و نوشتن فیلمنامه در سال‌های زندگی و فعالیت در ایران و خارج از کشور و از جمله: فیلم مستندی درباره زندگی آنتوان چخوف (نویسنده و نمایشنامه نویس روس) بنام: «یک زندگی: چخوف» ۸۱ (به عنوان نخستین اقدام یک فیلمساز در این مورد در سطح جهانی)، عزیمت به آلمان و فعالیت هنری در آنجا ۷۴، ازدواج با یک زن آلمانی و سپس جدایی از وی، ساخت آخرین فیلم خود بنام «گل‌های سرخ برای آفریقا» ۹۱ (در چهار جشنواره به نمایش درآمد و دریافت جایزه بهترین فیلمنامه و کارگردانی در سال ۱۹۹۲)، عزیمت به شهر تورنتو در کانادا و انجام مطالعاتی درباره سینما ۹۵، سپس عزیمت به آمریکا (کالیفرنیا و لوس آنجلس) و انجام فعالیت‌های سینمایی در آنجا، ابتلا به بیماری شدید کبدی و بستری شدن در بیمارستان (در آمریکا) ۹۶ (۴)، پس از بهبودی نسبی عزیمت به شیکاگو سپتامبر ۹۷، ع. اتحادیه نویسندگان و سناریست‌های آلمان و نیز ع. آکادمی هنرهای برلین ۸۰-۸۴، شروع نگارش آخرین فیلمنامه خود بنام «قاب عکس» در آمریکا که ناتمام ماند ۹۷، مجدداً عود بیماری کبدی وی و بالاخره فوت در شیکاگوی آمریکا اول ژوئیه ۹۸ (۱۰ تیرماه ۱۳۷۷).

گزیده آثار سینمایی: سفید و سیاه ۷۲ (برنده جایزه ویژه جشنواره لس آنجلس: ۷۳، و جایزه ویژه جشنواره سانفرانسیسکو: ۷۳)، یک اتفاق ساده ۷۳ (به عنوان پیش‌تاز شیوه‌ای نو در سینمای ایران و مکتب رئالیستی در سینما. برنده چند جایزه سینمایی و از جمله: چهار هزار مارک جایزه نقدی از جشنواره بین‌المللی فیلم برلین: ۷۳، و جایزه منتقدان بین‌المللی فیلم جشنواره جهانی فیلم تهران: ۷۳)، طبیعت بی‌جان ۷۵ (برنده چند جایزه و از جمله: جایزه خرس نقره‌ای به عنوان بهترین کارگردانی از جشنواره بین‌المللی فیلم برلین: ۷۴)، در غربت ۷۵ (برنده جایزه منتقدان بین‌المللی جشنواره برلین به عنوان بهترین فیلم به مفهوم مطلق)، خاطرات یک عاشق ۷۷ (برنده جایزه جشنواره لندن)، نظم: همه چیز روبه راه است ۸۰ (برنده جایزه هوگو نقره‌ای از جشنواره شیکاگو: ۸۰)، یک زندگی: چخوف ۸۱، مدینه فاضله: اتویا ۸۲ (برنده جایزه آکادمی هنرهای تجسمی به عنوان بهترین فیلم سال: ۸۳)،

عامل بانک بین‌المللی دلتا، ع. هیات اجرایی صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی (رم) ۷۷، ع. هیات مدیره باشگاه انرژی آکسفورد، ع. هیات امناء مو. تجارت بین‌المللی و خارجی واشنگتن، ع. هیات مدیره «مرکز بین‌المللی توسعه کود شیمیایی» آلاباما آمریکا، ع. هیات امناء «مرکز پژوهشی نظام جدید اقتصاد بین‌الملل» آکسفورد، ع. میزگرد شمال- جنوب. آثار: قدرت دادگاه بین‌المللی در جهت حکم داوری خود ۶۵، حقوق بین‌الملل هوا و فضا ۶۵، سرمایه گذاری مشترک بین‌المللی ۶۸، چگونگی سرمایه گذاری خارجی در مصر ۷۲، مرزهای امن و شناخته شده ۷۳، تحریم نفتی اعراب (به زبان‌های انگلیسی، عربی و اسپانیایی) ۷۵، تضمین‌های بین‌المللی برای سرمایه گذاری‌های خصوصی خارجی ۷۲، چهره دیگر اوپک ۸۲، چند اثر دیگر و نیز بیش از پنجاه مقاله علمی در زمینه ابعاد مختلف حقوق و امور مالی بین‌الملل.

شهید، لیلا: سیاستمدار فلسطینی.

نم. ساف (سازمان آزادی بخش فلسطین) در ایرلند، نم. ساف در هلند و دانمارک ۹۱-۹۳، مدیر اداره اطلاعات ساف در لاهه (هلند) ۹۱-۹۳، نم. عمومی ساف در فرانسه ۲۴ اوت ۹۳.

شهید ثالث، سهراب: فارغ التحصیل علوم سینمایی، فیلمساز و کارگردان ایرانی، ت. ۲۸ ژوئن ۱۹۴۴ در تهران: ت. متوسطة در ایران، اتریش (زبان آلمانی)، و کنسرواتوار مستقل سینمای فرانسه (در پاریس).

عزیمت به اروپا برای تحصیلات عالی و از جمله آموزش زبان آلمانی در وین (اتریش) به مدت یک سال ۶۲-۶۳، سپس زندگی و تحصیل سینما در پاریس- ۶۹، بازگشت به ایران و استخدام در وزارت فرهنگ و هنر به عنوان کارگردان فیلم ۶۹، ساخت تعداد ۲۲ فیلم مستند در خلال سه سال فعالیت در سازمان مذکور ۶۹-۷۲، ساخت نخستین فیلم کوتاه خود بنام «آیا»، و سپس فیلم «سیاه و سفید» (برای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان) و دریافت «کاپ طلا» برای آن ۷۲، ساخت اولین فیلم بلند خود بنام «یک اتفاق ساده» و دریافت جایزه «بزرگ‌الدار» از جشنواره جهانی فیلم تهران برای بهترین کارگردانی

گل‌های سرخ برای آفریقا ۹۱ (آخرین اثر شهید ثالث، و برنده جایزه بهترین فیلم سال از تلویزیون آلمان: ۹۱، و بهترین فیلمنامه و کارگردانی: ۹۲). آخرین فیلمنامه ناتمام وی: قاب عکس ۹۷.

شهیدی، دکتر سید جعفر: درجه اجتهاد، ل. علوم معقول و منقول، ل. ادبیات، دک. ادبیات، استاد و پژوهشگر ایرانی، ت. آوریل ۱۹۱۸ در بروجرد، تح. در بروجرد، حوزه علمیه نجف اشرف (شاگرد آیت الله اصفهانی و خوانساری)، دانشکده علوم معقول و منقول (الهیات و معارف اسلامی)، دانشکده ادبیات دا. تهران.

دبیر وزارت فرهنگ ۵۱-۵۸، انتقال به دانشکده ادبیات دا. تهران ۵۸-، همکاری با علامه علی اکبر دهخدا در تالیف و تدوین لغت نامه دهخدا ۴۸-۵۶، اخذ درجه لیسانس ادبیات از دانشکده ادبیات دا. تهران ۵۶، اخذ درجه دکترای ادبیات از دا. تهران ۶۱، رئیس «موسسه لغت نامه دهخدا» ۶۷- تاکنون (۹۹)، استاد ادبیات در دا. تهران، استاد ممتاز دا. تهران، دریافت نشان درجه یک «دانش» ۹۴، رئیس مرکز بین المللی آموزش زبان فارسی ۸۹-، اس. افتخاری دا. پکن ۹۴، برنده جایزه کتاب سال ۸۱، برنده جایزه ترجمه کتاب سال ۸۹.

آثار: دارای دهها اثر تالیف، ترجمه و چند تصحیح از جمله: جنایات تاریخ (۳ ج)، چراغ روشن و راههای تاریک، بحثی درباره شهر بانو، تالیف و تدوین حرف «ص» از لغت نامه دهخدا در ۴۰۵ ص، مهدویت و اسلام، در راه خانه خدا، در دیار آشنایان، پس از پنجاه سال، شرح لغات و مشکلات دیوان انوری، انتشار ۹ شماره مجله فروغ علم، فاطمه (س) دختر محمد (ص)، تصحیح تعلیقات بر آتشکده آذر، دره نادره و غیره. ترجمه ها: نهج البلاغه، انقلاب بزرگ، الفتنه الکبری (تالیف دکتر طه حسین)، نخستین انقلابی اسلام (قدری قلعه چی)، شیر زن کربلا (دکتر عایشه بنت الشاطی)، ترجمه دو نامه از سید جمال و آثار دیگر. ضمناً تعداد زیادی مقاله های ادبی و تاریخی و مذهبی منتشر شده در نشریات گوناگون.

الشیخلی، عبدالکریم عبدالستار: ف. ل. دک. پزشکی، ت. ۱۴ ژوئن ۱۹۳۷ در بغداد، تح. موسسه تکنولوژی

نیوپورک، و دا. بغداد.

افسر اطلاعات اتحادیه عرب در قاهره ۶۰-۶۳، معاون وابسته سفارت عراق در بیروت ۶۳-۶۴، ع. شورای فرماندهی انقلاب، وزیر امور خارجه ۶۸-۷۱، نم. دائم عراق در سازمان ملل ۷۲-۷۷، رئیس هیات نم. عراق در مجمع عمومی سازمان ملل ۶۸-۷۱، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۷-۷۸، فراخواندن به بغداد فوریه ۷۸.

الشیرازی، حسین: درجه اجتهاد، نویسنده و شاعر عراقی، ت. ۱۹۳۵ در نجف اشرف، تح. مطالعات عالی در الهیات و فلسفه در کربلا.

نویسنده، شاعر، اس. دا. کربلا، رئیس دن. مطالعات اسلامی «ابن فهد» همکاری با تعداد زیادی از نشریات ادبی و علمی، دستگیر و بازداشت بنا به دلائل سیاسی پس از کودتای بعثی ها (به رهبری ژنرال حسن البکر و صدام حسین در سال ۶۸) ۱۶ ماه مه ۶۹.

آثار: نویسنده بیش از ۷۰ کتاب، رساله علمی و کارهای فلسفی، از جمله: العمل الادبی، الادب الموجه، کلمه الاسلام، کلمه الله، کلمه الرسول الاعظم، کلمه الامام الحسن، الاقتصاد، الله الکون، انجزت الرسول، الشاعر الحسینی، الاشتقاق، رسول الحیات، میلاد القیاد الاسلامیه، الانتصار الاول الاسلام، نویسنده و پدید آورنده تعداد زیادی شعر و گفتگو.

شیشکلی، ادیب: فارغ التحصیل کشاورزی، نظامی و سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۰۹ در شهر «حما».

ع. و فعالیت در «نیروهای ویژه» سوریه ۳۰-۴۵، ع. در «حزب قومی سوریه» در اوائل دوران جوانی (به عنوان یک حزب مخالف استعمار فرانسه بر سوریه)، بعداً کناره گیری از عضویت در حزب مذکور و نیز نیروهای ویژه ۴۵ (به قصد شروع مبارزه چریکی علیه استعمار فرانسه به همراه دوست نزدیک خود «اکرم حورانی»)، ورود به خدمت ارتش سوریه و شرکت در جنگ فلسطین ۴۸-۴۹، ایفای نقش مهم در انجام اولین کودتای نظامی سوریه به رهبری «حسنی الزعیم» علیه حکومت «شکری القوتلی» (اولین رئیس جمهوری سوریه پس از استقلال آن کشور) مارس ۴۹، پس از انجام کودتا استعفای اجباری از خدمت ارتش با درجه سرهنگ

دریافت درجه دکترای افتخاری از چند دانشگاه، دریافت جایزه جهان «صلح آلمان» ۹۷، تسلط و آشنایی به چند زبان اروپایی و نیز زبان لاتین، آشنایی با زبانهای شرقی: فارسی، عربی، ترکی، اردو، پشتو، سندی و کمی بنگالی.

آثار: تعدادی تالیف و ترجمه (از عربی و انگلیسی به آلمانی) از جمله: جاوید نامه محمد اقبال (به آلمانی) ۵۷، همان کتاب به زبان ترکی ۵۸، ویرایش ترجمه قرآن «م. هنینگز» ۶۰، ترجمه کتاب: پیام مشرق «محمد اقبال» ۶۲، بال جبرئیل: مروری بر افکار مذهبی محمد اقبال ۶۳، ویرایش ترجمه گزیده اشعار شرقی (تدوین ف. روکرت) ۶۳، ترجمه اشعار جلال الدین رومی ۶۴، مروری بر مقدمه ابن خلدون ۵۱؛ ترجمه بخش وسیعی از شعر قدیم و معاصر عرب از جمله: قصاید از «ابن فارض»، اشعاری از فدوی طوقان، محمود درویش، و محمد الفیظوری و ابعاد عرفانی اسلام (ترجمه فارسی: ۹۸، تبیین آیات خداوند (ترجمه فارسی: ۹۸، در آمدی بر اسلام (ترجمه فارسی: ۹۸ و غیره. ضمناً تعداد زیادی مقاله های منتشره در نشریات تخصصی و عمومی و دایرة المعارف ها.

1- Schimmel, Annemarie

دومی ۶ اوت ۴۹، سپس یک هفته پس از انجام دومین کودتای نظامی سوریه توسط سرهنگ حناوی (۱۴ اوت ۱۹۴۹) بازگشت به ارتش و فرمانده تیپ یکم اوت ۴۹، انجام کودتای بعدی نظامی و در دست گرفتن قدرت ۱۹ دسامبر ۴۹، فرمانروای غیر رسمی سوریه ۴۹-۵۳، ابراز مخالفت با «حزب خلق» (طرفدار اتحاد با عراق) و رهبران آن و لذا انجام دومین کودتای مستقیم خود علیه حکومت سرهنگ محمد حناوی ۲۹ نوامبر ۵۱، دستور انحلال تدریجی احزاب سیاسی (از جمله جمعیت اخوان المسلمین، و حزب قومی سوریه) ژانویه ۵۲، و سپس تاسیس تنها سازمان سیاسی کشور بنام «جنبش آزادی بخش عرب» ۲۵ اوت ۵۲، فرمانده کل نیروهای مسلح سوریه و نیز معاون نخست وزیر (فوزی سلو) اوت ۵۲، کنترل رسمی قدرت و رئیس جمهوری و نخست وزیر سوریه پیرو انجام همه پرسی و تصویب قانون اساسی جدید کشور ۱۰ ژویه ۵۳- ۲۵ فوریه ۵۴ (پیرو انجام یک کودتا علیه حکومت وی مجبور به استعفا شد)؛ سپس عزیمت به لبنان، عربستان سعودی و فرانسه ۵۴- ۶۰؛ متهم به سازماندهی مجدد یک کودتای دیگر با همکاری عراق و کشورهای غربی علیه حکومت سوریه اوت ۵۷، مهاجرت به برزیل ۶۰، قتل به دست یک نفر «دروزی» به انتقام کشتار بستگانش به دستور شیشکلی ۲۷ سپتامبر ۶۴.

شimmel, خانم آن ماری^۱: دک. ادبیات اسلامی، دک. الهیات (علوم مذهبی)؛ استاد، پژوهشگر، اسلام شناس و خاور شناس آلمانی؛ ت. ۷ آوریل ۱۹۲۲، تج. دا. برلین. دریافت درجه دکترای ادبیات اسلامی در سن ۱۹ سالگی، استادیار دا. ماربورگ ۴۶-۵۴، اس. تاریخ ادیان در دانشکده اصول دین اسلامی دا. آنکارا ۴۶-۵۴، اس. تاریخ ادیان در دانشکده اصول دین اسلامی دا. آنکارا ۵۴-۵۹، اس. زبانهای اسلامی در دا. بن ۶۱-۶۷، تدریس در دا. هاروارد آمریکا ۶۷-۹۲، بازگشت به آلمان و انجام سخنرانی و تالیف و ترجمه و پژوهش ۹۲- تاکنون (۹۹)، سردبیر مجله عربی زبان «فکر و فن» منتشره در آلمان به مدت ۱۰ سال، مسافرت های متعدد به کشورهای اسلامی و نیز شرکت در کنگره ها و سمینار های گوناگون اسلام شناسی و مسائل اسلامی در کشورهای جهان، دریافت جوایز علمی و دانشگاهی متعدد

ص

ملکا) ۶۶، آموزش بزرگسالان در سودان ۶۹، نظام جدید آموزشی در سودان ۷۰، مطالعاتی راجع به مسائل توسعه و آموزش بزرگسالان ۷۵، آموزش بزرگسالان به مثابه علم (تالیف مشترک) ۷۵، به اضافه تعدادی مطالعات و پژوهشهای علمی.

صالح، دکتر جهان‌شاه: دک. پزشکی، پزشک جراح (زنان و زایمان) و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۵، تج. دا. سیراکیوز نیویورک (آمریکا).

«انترن» در بیمارستان «سن ژوزف» سیراکیوز (نیویورک) ۳۳، انترن در بیمارستان مموریال نیوجرسی ۳۴، رزیدنت جراحی ۳۵، اس. فیزیولوژی دانشکده پزشکی دا. تهران ۳۶-۴۱، اس. بیماریهای زنان ۴۰- رئیس دانشکده پزشکی دا. تهران ۴۷-۵۴ و نیز تا فوریه ۶۸، مدیر و رئیس بخش بیماریهای زنان و زایمان بیمارستان وزیری در تهران ۳۶-۳۷، مدیر و رئیس بخش جراحی بیمارستان زنان در تهران ۳۷، وزیر بهداشتی ۵۰، ۵۳، ۵۴ و ۵۵-۶۰، ۶۱، وزیر فرهنگ مارس ۶۱-۶۳ (در کابینه شریف امامی)، رئیس دا. تهران ماه مه ۶۳-، سناتور انتصابی دسامبر ۶۹-، ع. هیات مدیره و رئیس بخش بهداشتی شیر و

صابر، محی‌الدین: دک. سیاستمدار و استاد سودانی، ت. ۱۹۱۹ در «دالگو» سودان، تج. دا. قاهره، دا. بوردو فرانسه، دا. سوربن پاریس.

مدیر در وزارت امور اجتماعی ۵۴، مدرس انسان‌شناسی در دا. قاهره خارطوم ۵۶-۵۹، سردبیر نشریه‌های روزانه «الاستقلال» و «صوت السودان» ۵۵، مدیر روزنامه «الزمان» ۵۷-۵۹، کارشناس سازمان یونسکو و رئیس اداره علوم اجتماعی آن، کارشناس مرکز آموزش کشورهای عربی در امور توسعه جوامع ۵۹-۶۸، ع. مجلس موسسان سودان ۶۸-۶۹، وزیر آموزش و پرورش ۶۹-۷۲، مدیر سازمان سوادآموزی و آموزش بزرگسالان ۷۳-۷۵؛ مدیر کل سازمان آموزشی، فرهنگی و علمی اتحادیه عرب ۷۵-، ع. دائمی اج. نویسندگان آفریقایی-آسیایی دریافت نشان «فرزند صادق سودان» ۷۱، نشان جمهوری از مصر ۷۰، نشان ملی از چاد ۷۲.

آثار: تحول فرهنگی و توسعه جامعه ۶۲، پژوهشهایی در برنامه‌های توسعه اجتماعی ۶۳، حکومت محلی و توسعه اجتماعی در کشورهای در حال توسعه ۶۳، صحرانشین و صحرانشینی: مفاهیم و برداشتها (تالیف مشترک با دکتر لوئیس

۷۴، مسئول «اداره اجرایی امور وطن» [فلسطین].

صایغ، انیس: دک. تاریخ، نویسنده فلسطینی، ت.

۱۹۳۱ در طبریة فلسطین، تج. در بیروت، و دا. کمبریج انگلستان.

مدیر مرکز پژوهشی فلسطین ۶۶-۷۶، مجروح شدن بوسیله بمب پستی ۷۲، مدیر برنامه فلسطین در مرکز مطالعات

عالی عرب قاهره، سردبیر و رئیس «دایره المعارف فلسطین» ۸۲.

آثار: لبنان فرقه ای، مفهوم عرب در مصر، خاندان

هاشمی و مسئله فلسطین، فلسطین و ملی گرایی عرب، و چند

کتاب دیگر، اس. راهنمای رساله های متعدد دانشگاهی در دها.

قاهره عین الشمس (قاهره)، و دا. آمریکایی بیروت.

صایغ، کاردینال ماکسیموس چهارم: روحانی مسیحی

سوری، ت. ۱۸۷۸، تج. حوزه علمی مذهبی «سنت آن» در بیت المقدس.

ارتقا به مرتبه کشیشی ۱۹۰۵، اسقف شهر صور ۱۹-

۳۳، اسقف بیروت (پایتخت لبنان) ۳۳-۴۷، اسقف بزرگ

«ملکی» (پیرو کلیسای ارتدکس رم شرقی) اسکندریه و

بیت المقدس ۴۷-، ارتقا به مرتبه کاردینالی ۶۵، ع. گروه مقدس

کلیسای شرقی، ع. شورای جهانی کمیسیون روحانیون مسیحی

شرقی.

صایغ، یوسف: ف. ل. دک. اقتصاد، اقتصاددان

فلسطینی، ت. ۱۹۱۶ در سوریه، تج. دا. آمریکایی بیروت، و دا.

جائز هاپکینز (آمریکا).

استادیار علوم اقتصادی در دا. آمریکایی بیروت ۵۳-۵۴ و

۵۶-۵۷، دانشیار علوم اقتصادی ۵۷-۵۸ و ۶۲-۶۳ و مدیر

موسسه پژوهشهای اقتصادی ۵۷-۶۴، اس. علوم اقتصادی ۶۳-

۷۴، مشاور اقتصادی هیات برنامه ریزی کویت ۶۴-۶۵، ۷۳-

۷۷، مشاور رئیس اقتصادی سازمان کشورهای عرب صادر کننده

نفت (اوپک) ۷۳-۷۷، رئیس هیات برنامه ریزی صندوق ملی

«ساف» ۷۱-۷۴، مشاور صندوق عرب برای توسعه اقتصادی و

اجتماعی در کویت ۷۶-، دوبار دریافت جایزه بزرگ اج. «دوستان

کتاب» لبنان.

خورشید سرخ ایران (بعداً هلال احمر) ۳۸-، ع. کالج بین المللی

جراحان، رئیس اج. پزشکان بیماریهای زنان و زایمان ایران، ع.

اج. پزشکی ایران و آمریکا، ع. اج. پزشکی آمریکا، ع. شورای

مرکزی امور بهداشتی ایران، ع. شورای مرکزی فرهنگ (آموزش

و پرورش) ایران، مشاور سازمان بهداشت جهانی در امور آموزش

پزشکی و رشته های وابسته ۵۲، دریافت درجه دک. افتخاری از

دا. سیراکیوز (آمریکا)

آثار: چند کتاب درباره مسائل پزشکی و بیماریهای زنان و

زایمان.

صالح، سرهنگ علی عبدالله: نظامی و سیاستمدار

یمنی (رئیس جمهوری یمن)، ت. ۱۹۴۲.

پیوستن به نیروهای امام احمد (حاکم یمن)، خدمت در

نیروهای نظامی یمن ۵۸، ارتقا به درجه افسری ۶۴، شرکت در

جریان کودتای ۱۹۷۴ که طی آن سرهنگ دوم «الحمدی» به

قدرت رسید، رئیس امنیتی استان «تمز» ۷۷-۷۸، ع. شورای

موقت ریاست جمهوری، و معاون فرمانده کل نیروهای مسلح

جمهوری یمن ژوئن-ژوئیه ۷۸، رئیس جمهوری «جمهوری عربی

یمن» (یمن شمالی) و فرمانده کل نیروهای مسلح کشور ژوئیه

۷۸، انتخاب مجدد برای سومین دوره پنجساله ریاست جمهوری

۱۸ ژوئیه ۸۸، انتخاب به عنوان ریاست جمهوری «جمهوری

متحد یمن» (متشکل از یمن شمالی و یمن جنوبی) ۲۴ ماه مه

۱۹۹۰- تاکنون (۹۹)، انتخاب از سوی دو حزب: «کنگره عمومی

خلق» و «حزب اصلاح اسلامی» به عنوان نامزد شرکت در نخستین

انتخابات مستقیم ریاست جمهوری (در تاریخ ۲۸ سپتامبر

۱۹۹۹) ۱۰ ژوئیه ۹۹.

صالح، عبدالجواد: مبارز و سیاستمدار فلسطینی،

ت. ۱۹۳۲ در «رمله»، تج. دا. آمریکایی بیروت.

آموزگار در لیبی، بازگشت به کرانه غربی رود اردن و

تاسیس یک شرکت مقاطعه کاری خصوصی، شهردار انتخابی

شهر «بثره» ۶۷، انتخاب مجدد با اکثریت قاطع در انتخابات

شهرداریهای سرزمینهای اشغالی، تبعید به اردن بوسیله

اسرائیلی ها ۷۳، ع. سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف)، ع.

جبهه ملی فلسطین (PNF)، معاون «اداره وطن اشغال شده»

آثار : نان بافتخار : محتوای اجتماعی - اقتصادی ملی گرای عرب (به زبان عربی) ۶۱، شرکتهای تجاری لبنان ۶۲، اقتصاد و اقتصاد دانان در جهان عرب ۶۴، نگاه مجدد به اقتصاد لبنان (تالیف مشترک) (به عربی) ۶۶، اقتصاد اسرائیل (عربی) ۶۶، استراتژی اقدام برای آزادی فلسطین (عربی) ۶۸، اردن : مطالعه موردی (پروژه توسعه مدیریتانه) (تالیف مشترک)، اقتصاد جهان عرب : توسعه از سال ۱۹۴۵ تاکنون ۷۷، شاخص های توسعه اقتصادی عرب ۷۷، اقتصاد عرب : شکل گیری گذشته و دور نمای آینده ۸۲، سیاستهای نفتی اعراب در دهه ۱۹۷۰ : فرصت و مسئولیت، ضمناً تالیف مشترک : اقتصاد جهان عرب .

صبا، ابوالحسن : فارغ التحصیل موسیقی، موسیقیدان و ویولونیست ایرانی، ت. ۱۹۰۲ در تهران، تج. و تعلیم موسیقی نزد اساتید بنام موسیقی ایران (حاجی خان، آقامیرزا عبدالله، غلامحسین خان درویش، حسین خان اسماعیل زاده، حسین خان هنگ آفرین)، و مدرسه عالی موسیقی ایران .

نواختن سه تار نزد پدرش کمال السلطنه در دوران کودکی، نواختن ضرب نزد حاجی خان استاد وقت ضرب، نواختن سه تار نزد آقا میرزا عبدالله و و غلامحسین خان درویش، آموختن کمانچه نزد حسین خان اسماعیل زاده، نواختن ویلن نزد حسین خان هنگ آفرین، نواختن سنتور نزد حبیب سماعی، اشتغال در «فورخانه» (کارخانه اسلحه سازی)، انجام تحصیلات عالی موسیقی در «مدرسه عالی موسیقی» (نزد کلنل علینقی وزیری) ۲۳- تسلط بر نوازندگی سازهای : ویلن، کمانچه، سه تار، قانون، تار، سنتور، پیانو، فلوت، نی، ضرب و دف؛ آشنایی تام با نقاشی، ادبیات، نجوم، پرورش گل و صنایع ظریفه، تعلیم موسیقی به شاگردانش ۳۱- ۵۷، فوت به علت بیماری قلبی ۱۹ دسامبر ۵۷ .

آثار : کتابی تحقیقی درباره شناسایی سازهای ایرانی و تاریخچه آنها، چند کتاب راجع به اصول نظری و روشهای گوناگون موسیقی و نواختن سازها.

آثار موسیقی : زنگ شتر، کاروان، زرد ملیحه (گنجشگ زرد)، به زندان، در شوشتری، در قفس، کوهستانی، رقص چوبی قاسم آباد، به یاد گذشته، در دشتی، چهار مضراب های گوناگون . بطور کلی آثار موسیقی صبارا میتوان به دو دسته تقسیم کرد :

(۱) اجراهای ویلن، سه تار و تار که اکثر آنها به صورت صفحه در دسترس است .

(۲) تصنیف ها، آهنگهای گردآوری شده محلی و متون نظری موسیقی .

صبا، الیاس : ل. ادبیات، اقتصاد دان و سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۳۲ در لبنان، تج. دا. آمریکایی بیروت، و دا. اکسفورد انگلستان .

مشاور اقتصادی وزارت دارایی و نفت کویت، و نیز صندوق توسعه اقتصادی کویت ۶۱- ۶۲، مدیر گروه اقتصاد دا. آمریکایی بیروت ۶۳- ۶۷، دانشیار اقتصاد در دا. آمریکایی بیروت ۶۷- ۶۹، معاون نخست وزیر لبنان، وزیر دارایی و دفاع ۷۰- ۷۲، مشاور امور مالی و اقتصادی رئیس جمهوری لبنان ۷۲- ۷۳، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت «مرکز شهر سنت چارلز» (S.A.R.L) ۷۴-، معاون «بانک ملی اعتبارات»، رئیس «بانک متحد» در بیروت ۸۳، رئیس کل اجرایی و اداری شرکتهای وابسته "S.A.R.L" سال ۸۱-، ع. کت. گفتگوی ملی ۷۵ .

آثار : رشد و توسعه نظام های ارز خارجی لبنان و سوریه پس از جنگ ۶۲ .

صبا، حنا : دک. حقوق، حقوقدان و دیپلمات مصری، ت. ۲۳ ژوئیه ۱۹۰۹، تج. در قاهره، دن. حقوق پاریس، و دن. آزاد علوم سیاسی پاریس .

خدمت در وزارت امور خارجه به عنوان وکیل اداره حقوقی ۴۲، مشاور وزارت امور خارجه ۴۶، مدیر اداره قراردادهای دبیر خانه سازمان ملل متحد ۴۶- ۵۰، مشاور حقوقی سازمان یونسکو ۵۰- ۶۷، مدیر اداره حقوقی و سفیر تام الاختیار ۵۲، دستیار مدیر عامل سازمان یونسکو ۶۷- ۷۱، رئیس موقت هیات استیناف یونسکو ۷۳، معاون اج. حقوقدانان فرانسوی و عرب، معاون شورای حکمیت فرانسه - عرب اتاق تجارت پاریس، فعلاً بازنشسته (۹۵)، ع. هیات اعزامی مصر به سان فرانسیسکو ۴۵، ع. هیات اعزامی به شورای امنیت ۴۵، و نیز به تعداد زیادی از سازمانها و اجلاس های مختلف، دریافت نشان «لیاقت» و «نیل» از مصر، و غیره، گذراندن دوره در آکادمی حقوق بین الملل لاهه ۶۴ و ۵۲ .

آثار : اسلام و ملیت ۲۲، تحول در تکنیک قراردادهای و

چند کتاب حقوقی دیگر .

الصَّبَاح. شیخ جابر الاحمد الجابر : حاکم کویت، ت.

۱۹۲۸ در کویت (پسر شیخ احمد الجابر الصباح، حاکم قبلی کویت)، تج. مدرسه المبارکیه و تعلیم و تربیت خصوصی .
فرماندار بندر احمدی و مناطق نفتی آن ۴۹-۵۹، بازرس و مسئول منطقه شرکت نفت کویت (در اداره امنیت عمومی) ۵۰-۵۶، رئیس اداره دارایی و اقتصاد ۵۹، نم. ویژه حاکم کویت در شرکت نفت کویت و «آمین اویل» (Aminoil) ۵۶-۵۹، رئیس کم. کشوری و اداره امور عمومی نفت ۵۹-۶۲، خدمت در وزارت دارایی و اقتصاد ۶۲-۶۳، وزیر دارایی و صنایع ۶۳-۶۵، وزیر بازرگانی ۶۵-نخست وزیر ۶۵-دسامبر ۷۷، انتصاب به عنوان وارث سلطنت (ولیعهد) ۶۶، امیر کویت ژانویه ۷۸- تاکنون (۹۹)، شروع جنگ ایران و عراق و آغاز همکاریها و کمکهای وسیع کویت به عراق در خلال جنگ (همکاریهای سیاسی، اقتصادی، نفتی، و نظامی) سپتامبر ۸۰-ژوئیه ۸۸، در گیربهای سیاسی ایران و کویت در خلال جنگ ایران و عراق، حمله عراق به کویت و اشغال نظامی کل کشور و فرار امیر کویت و خانواده اش به عربستان سعودی دوم اوت ۹۰-، بازگشت به کویت پس از شکست نیروهای عراقی از متحدین و خروج از خاک کویت مارس ۹۱.

الصَّبَاح. شیخ جابر العلی السالم : سیاستمدار کویتی،

ت. ۱۹۲۸، تج. خصوصی در کویت .
رئیس اداره برق، آب و گاز ۵۲-۶۳، ع. کت. عالی اجرایی سازماندهی تاسیسات واحدها ۵۴، ع. شورای عالی دفاع، وزیر فوائد عامه ۶۲-۶۳، وزیر آب و برق ۶۳-۶۴، وزیر ارشاد و اطلاعات ۶۴-۷۱، وزیر ارشاد و اطلاعات و نیز معاون نخست وزیر ۷۵-۷۷، معاون نخست وزیر و وزیر اطلاعات فوریه ۷۷-۷۸.

الصَّبَاح. شیخ سالم الصباح السالم : دیپلمات کویتی،

ت. ۱۸ ژوئن ۱۹۳۷ در کویت (پسر شیخ صباح السالم الصباح، امیر کویت)، تج. در کویت، لندن، و دا. آکسفورد انگلستان .
شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۶۲، رئیس اداره

سیاسی وزارت امور خارجه ۶۴، ع. هیات اعزامی کویت به بسیاری از کنفرانسهای خاورمیانه ای و آفریقایی از جمله کن. کشورهای عربی در «کازابلانکا» اکتبر ۶۵، سفیر در انگلستان ۶۵-۷۰، سفیر در آمریکا و نیز سفیر آکردیته در کانادا ۷۰-۷۵، وزیر کار و امور اجتماعی ۷۵-۷۸، وزیر دفاع ۷۸-۸۷، وزیر کشور ۸۸-آوریل ۹۱، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه آوریل ۹۱-اکتبر ۹۲.

الصَّبَاح. شیخ سعد العبدالله السالم : سیاستمدار و

ولیعهد کویت، ت. ۱۹۲۴ (پسر حاکم سابق کویت و از یک مادر آفریقایی)، تج. خصوصی در کویت .
خدمت در اداره پلیس ۴۵-۵۳، آموزش در دانشکده پلیس متروپولیتن «هندون» (Hendon) انگلستان ۵۳-۵۴، معاون اداره پلیس پایتخت (کویت) ۵۴-۵۹، معاون اداره پلیس و امنیت عمومی ۵۹-۶۱، وزیر کشور ۶۲-۶۴، وزیر کشور و دفاع ۶۴-۷۸، رئیس کت. وزارتی مسائل کار و کارگری ۷۵-۷۸، سخنگوی رسمی دولت در مجلس ملی کویت تا اوت ۷۶، انتصاب به عنوان ولیعهد و وارث سلطنت کویت و نیز نخست وزیر کویت ۷۸- تاکنون (۹۹)، انتصاب به عنوان فرماندار نظامی کویت فوریه ۹۱، مجدداً انتصاب به عنوان نخست وزیر کویت (از سوی امیر کویت) ژوئیه ۹۹.

الصَّبَاح. شیخ سعود ناصر : دیپلمات کویتی، ت. ۲

اکتبر ۱۹۴۴ در کویت، تج. در انگلستان .
شروع خدمت در وزارت امور خارجه، اداره حقوقی ۶۹، نم. کویت در کنفرانس حقوق قراردادها ۶۹، نم. کویت در کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۶۹-۷۴، نم. کویت در کمیته بستر دریاهای سازمان ملل متحد ۶۹-۷۳، معاون هیات اعزامی کویت به کنفرانس حقوق دریاهای ۷۴-۷۵، انتخاب به عنوان معاون کنفرانس مذکور، رئیس سازمان مشورتی حمل و نقل دریایی بین کشورها (IMCO)، رئیس اجلاس مجمع عمومی ۷۹-۸۰، سفیر در انگلستان، ضمناً سفیر آکردیته در دانمارک، نروژ و سوئد ۷۵-۸۰، سفیر در آمریکا ۸۱-۹۲، همزمان سفیر غیرمقیم در کانادا و ونزوئلا ۸۱-۹۲، وزیر اطلاعات اکتبر ۹۲-، در حال حاضر (اکتبر ۹۹) وزیر نفت کویت.

الصَّبَّاح، شیخ صباح الاحمد الجابر : سیاستمدار کویتی، ت. ۱۹۲۶ در کویت، تح. در کویت.
ع. کت. عالی اجرایی ۵۴-۵۶، رئیس اداره امور اجتماعی و نیز رئیس اداره چاپ و انتشارات ۵۶-۶۲، وزیر ارشاد و اطلاعات ۶۲، وزیر امور خارجه ۶۳، کفیل وزیر دارایی و نفت دسامبر ۶۵-۶۷، وزیر امور نفت ۶۷، کفیل وزیر اطلاعات ۷۱-۷۵؛ معاون نخست وزیر، وزیر امور خارجه، و کفیل وزیر کشور ۷۸-آوریل ۹۱، معاون اول نخست وزیر و وزیر امور خارجه اکتبر ۹۲-تاکنون (۹۹)، صاحب «شرکت ماهیگیری خلیج [فارس]» (در حال حاضر «ماهیگیری متحد کویت»)، و نیز انجام فعالیت های گسترده تجاری در کشورهای خارجی و کویت.

الصَّبَّاح، شیخ علی خلیفه : ف. ل. علوم، سیاستمدار کویتی، ت. ۲۲ اکتبر ۱۹۴۵، تح. کا. ویکتوریا در قاهره، و داها. سان فرانسیسکو و لندن.
رئیس اداره اقتصادی وزارت دارایی و نفت ۶۸-۷۳، دستیار معاون وزارت دارایی و نفت ۷۳-۷۵، معاون وزیر دارایی ۷۵-۷۸، رئیس «بانک بین المللی خلیج [فارس]» ۷۶-۷۸، رئیس کت. دلار سازمان اوپک ۷۸، وزیر نفت کویت ۷۸-۸۳، وزیر دارایی ۸۴-۸۵، وزیر نفت ۸۵-۹۱، رئیس هیات مدیره شرکت نفت کویت ۸۰.

الصَّبَّاح، عبدالله السالم : حاکم سابق کویت، ت. ۱۸۹۵ در کویت، (پسر شیخ سالم مبارک و نوه شیخ مبارک بزرگ حاکم اسبق کویت طی سالهای ۱۸۹۶ تا ۱۹۱۵)، تح. خصوصی.

رابط بین قبایل کویت (در زمان حکومت شیخ جابر مبارک) ۱۵-۱۷، آموزش سیاسی در خلال حکومت پدرش شیخ سالم مبارک در سالهای ۱۷-۲۱، همکاری با انگیزی ها در خلال ج. ج. ۱ در مورد محاصره و سد کردن اقتصادی سوریه و عربستان ۱۴-۱۸، جنگ قدرت سیاسی و اقتصادی با شیخ احمد الجابر (۱۹۲۱-۱۹۵۰) در خلال دهه ۳۰ و ۴۰، فوت شیخ احمد الجابر (سکته قلبی) و به قدرت رسیدن شیخ عبدالله السالم الصباح ۵۰، مذاکره با انگلستان جهت کسب استقلال کویت و سرانجام استقلال کویت ژوئن ۶۱، تقاضای کمک و

حمایت نظامی از انگلستان و اتحادیه عرب پیرو ادعای ارضی نسبت به کل کویت از سوی سرهنگ عبدالکریم قاسم رئیس جمهوری عراق ژوئن ۶۱، ترتیب اولین انتخابات «مجلس ملی» (پارلمان) کویت ۶۳، فوت بر اثر سکته قلبی ۲۴ نوامبر ۶۵.

صَبَّاح، میشل : روحانی مسیحی فلسطینی، ت. ۱۹۳۳ در «نظاره»، تح. حوزه مذهبی اسقفی «بیت-جلا»، و نیز در بیروت و پاریس.
ارتقاء به مقام کشیشی ۵۵، مدیر کل سابق مدارس اسقفی بیت المقدس، کشیش «مصدر» نزدیک شهر امان، رئیس «دانشگاه برادران مذهبی» در بیت اللحم، اسقف بزرگ (مطران) کلیسای کاتولیک رومی بیت المقدس ۸۸-.

الصَّبَّاح، حسین رشید : ل. اجتماعی، دیپلمات بحرینی، ت. ۱۹۳۸، تح. دا. قاهره (مصر).
مدرس دا. قاهره ۶۳-۶۸، شروع خدمت در وزارت اطلاعات بحرین ۶۸، سرپرست اداره اخبار و امور فرهنگی وزارت اطلاعات ۷۰-۷۵، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۷۵، دبیر اول سفارت بحرین در انگلستان ۷۵-۷۶، کاردار در لبنان ۷۶-۷۹، مشاور سیاسی ۷۹، سفیر در ایران ۷۹-۸۲، نم. دائم بحرین در سازمان ملل ۸۲-۸۷، سفیر در چین ۸۷-۸۹، اشتغال در وزارت امور خارجه ۸۹-.

صَبَّاح، محمد : نویسنده و شاعر مراکشی، ت. ۱۹۲۷ در «تاتوان»، تح. متوسطه در «تاتوان»، تحصیلات عالی در مادرید (اسپانیا).

اشتغال به فعالیت های نویسندگی، روزنامه نگاری و سرودن اشعار.
آثار : تدوین چندین کتاب در زمینه شعر و ادبیات و از جمله: العیبر الملتهب، شلال الاسود، اللغز الجاریه، شجره النار، اظهر القمر (ترجمه شده به زبانهای خارجی).

صَبَّاح، نعمه الیاس : ل. اجتماعی، ف. ل. اجتماعی، ف. ل. مدیریت بازرگانی، مدیر و بانکدار آمریکایی (لبنانی الاصل)، ت. ۱۹۵۱ در لبنان، تح. کا. آستین در تگزاس.

شروع همکاری با روزنامه «اخبار الیوم» ۵۰، سردبیر نشریه «الجمهوریه» ۶۱-۶۳، سردبیر «اخبار الیوم» ۶۳-۶۸، رئیس هیات مدیره و سردبیر انتشارات اخبار الیوم ۶۹. آثار: اسناد جنگ اکتبر ۱۹۷۳، و تعداد زیادی مقاله چندین داستان کوتاه، و کتابهای دیگر.

صدام حسین، ژنرال ← حسین، ژنرال صدام

صدر، امام (سید) موسی: فارغ التحصیل علوم حوزوی (شیعی) ل. حقوق و علوم سیاسی، ت. ۱۹۲۸ در قم (ایران) (پسر آیت الله صدر الدین صدر)، تج. ابتدایی و متوسطه در قم (ایران)، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دا. تهران.

پس از فوت پدرش (۵۳) عزیمت به شهر نجف اشرف در عراق ۵۴، ادامه تحصیلات حوزوی شیعی نزد آیت الله محسن حکیم و آیت الله ابوالقاسم خویی در نجف (عراق) ۵۴-۵۷، عزیمت به لبنان و زندگی و فعالیت سیاسی-اجتماعی در آنجا ۵۷، روابط و همکاری نزدیک با «سید عبدالحسین شرف الدین» رهبر شیعی مذهب شهر ساحلی «صور» در جنوب لبنان، پس از مرگ شرف الدین (۵۸) امام و رهبر مذهبی شهر صور ۵۸-، انتقال از بیروت به صدر ۵۸-، کسب تابعیت لبنان ۶۳، تاسیس یک موسسه آموزشی حرفه ای و نیز یتیم خانه (کودکان بی سرپرست جنوب لبنان) در شهرک «برج الشمالي» (نزدیک صور) (تحت سرپرستی مستقیم خواهرش رباب صدر)، رهبر جامعه شیعیان لبنان در دهه ۶۰ و ۷۰، طراحی و اجرای برنامه های اصلاحی در زمینه های رفاهی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در جامعه شیعیان لبنان در دهه های ۶۰ و ۷۰، انتقاد از سیاستهای ضد مذهبی و سیاسی شاه ایران (محمد رضا پهلوی) بویژه در رابطه با سیاستهای ایران در موافقت و سازش با اسرائیل و خطاب شاه به عنوان «دلک امپریالیسم» پس از جنگ اکتبر ۷۳ (جنگ چهارم اعراب و اسرائیل) و تحریم نفتی پیرو آن، دوست نزدیک دکتر علی شریعتی متفکر و نظریه پرداز مذهبی ایران (ف. ۱۹۷۷)، طرفدار شدید اندیشه های آیت الله روح الله خمینی (ره) (رهبر انقلاب اسلامی ایران)، رئیس «مجلس اعلاي اسلامی شیعیان» (مجلس ویژه شیعیان لبنان) ۶۹-۷۵، اعلام تشکیل گروه «حرکه المحرومین» (جنبش محرومین) در جنوب لبنان و نیز

موسسه مطالعات سیاسی دا. پاریس، دا. جان هاپکینز، دا. شیکاگو، دا. استنفورد (سپتامبر ۱۹۹۰).

تحلیل گر پژوهشی در «بانک بین المللی نوسازی و توسعه» (بانک جهانی) در واشنگتن دی. سی. ۷۳-۷۴، اشتغال در اداره بانکداری بین المللی در «فرست نشنال بانک شیکاگو» ۷۴-۷۵، خدمت در اداره امور بانکی و مالی «بانک صنعتی کویت» در کویت ۷۶-۷۹، مدیر کل گروه بانکداری ملی «بانک ملی کویت» ۷۹- تاکنون (۹۴)، مدیر عامل بانک ملی کویت، ع. هیات مدیره شرکت مدیریت سرمایه گذاری وابسته به بانک ملی کویت، ع. هیات مدیره بانک ملی کویت شعبه فرانسه، و نیز شعبه لبنان، ع. موسسه بانکداران بین المللی در نیویورک.

آثار: کویت در جستجوی وامهای خارجی، بانکهای کویتی بیدار میشوند، پول اروپا ۷۷، جدایی در برابر همکاری و تعاون در جهان عرب: یک ارزیابی ۸۱، بقای دینار کویتی در بازار بورس، بانکدار ۸۲، تلاش فراگیر برای بانکهای عرب، پول اروپا ۸۴.

صبری، علی: افسر نیروی هوایی و سیاستمدار مصری، ت. ۳۰ اوت ۱۹۲۰، تج. دانشکده افسری، و دانشکده نیروی هوایی مصر.

شرکت در جنگ فلسطین (جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۴۸، وزیر امور ریاست جمهوری مصر ۵۷-۵۸، و نیز جمهوری متحده عرب (کشور متحد مصر و سوریه) ۵۸-۶۲، رئیس شورای اجرایی مصر ۶۲-۶۴، نخست وزیر مصر ۶۴-۶۵، معاون رئیس جمهوری اکتبر ۶۵-۶۷، و دبیر کل «اتحادیه سوسیالیست عرب» اکتبر ۶۵-۶۹، پس از فوت جمال عبدالناصر اعلام نامزدی خود برای تصدی پست رئیس جمهوری کشور و عدم انتخاب وی سپتامبر ۷۰، معاون رئیس جمهوری مصر (انور السادات) ۷۰- ماه مه ۷۱، متهم به توطئه و خیانت علیه سادات و برکناری از پست های دولتی، سپس محاکمه و محکوم به اعدام اوت ۷۱، ولی بعداً با یک درجه تخفیف محکوم به حبس ابد با «اعمال شاقه» دسامبر ۷۱-.

صبری، موسی: روزنامه نگار مصری، ت. ۱۹۲۴ در مصر، تج. دا. قاهره.

صدقی عسگری، ژنرال بکر: نظامی و سیاستمدار

عراقی، ت. ۱۸۸۵، تج. در عراق، مدرسه ارکان جنگ (در استانبول)، هندوستان، و مدرسه نظامی کمبرلی (انگلستان).

افسر ارتش عثمانی در خلال ج. ج. ۱ (۱۴-۱۸)، اشتغال در ارتش سوریه (در حلب) در زمان حکومت موقت فیصل اول بر سوریه ۲۰، پس از اخراج فیصل اول از سوریه به عراق (توسط فرانسویها) عزیمت به عراق (بغداد) و استخدام در ارتش عراق ۲۱، اعزام به هندوستان برای ادامه تحصیلات نظامی ۲۱-، اعزام به انگلستان برای ادامه تحصیلات عالی نظامی در مدرسه نظامی «کمبرلی» ۳۳-، بازگشت به عراق و ارتقا به درجه سرلشگری، سرکوب و قلع و قمع شورشیان قومی و طایفه ای عراق ۳۳-، فرمانده نیروهای نظامی اصلاح طلب ملی عراق ۳۳-، انتشار اعلامیه نیروهای اصلاح طلب ملی عراق به امضای صدقی عسگری بوسیله هواپیما بر فراز بغداد ۲۹ اکتبر ۳۶ (دائر بر تقاضای کنار گذاشتن نخست وزیر - یاسین هاشمی - بوسیله ملک غازي پادشاه وقت عراق)، انجام کودتای نظامی علیه حکومت یاسین هاشمی (احتمالاً با رضایت ملک غازي و توافق قبلی انگلستان) ۲۹ اکتبر ۳۶، سپس استعفای اجباری یاسین هاشمی نخست وزیر وقت و تشکیل کابینه جدید به ریاست ظاهری «حکمت سلیمان» و گرداندگی واقعی امور حکومت عراق توسط وی اکتبر ۳۶ - اوت ۳۷ (جمعه ۹ ماه حکومت)، مورد ترور و فوت به وسیله یک سرباز کرد عراقی (بنام عبدالله ابراهیم) در فرودگاه موصل به هنگام عزیمت به ترکیه ۱۱ اوت ۳۷، استعفای حکمت سلیمان نخست وزیر انتصابی وی ۱۷ اوت ۳۷.

صدیق اعلم، عیسی: دک. فلسفه، استاد ایرانی، ت.

۱۸۹۴ در تهران، تج. دها. پاریس، کمبریج انگلستان و کلمبیا (نیویورک).

خدمت در اداره های مختلف وزارت آموزش و پرورش ۱۹-۳۰، ع. مجلس موسسان ۲۵ و ۴۹ و ۶۷، رئیس و استاد دانشسرای عالی، رئیس دانشکده های ادبیات و علوم دا. تهران ۳۲-۴۱، اس. دا. تهران ۳۲-۷۲، اس. بازنشسته ۷۲-، رئیس دا. تهران ۴۱، وزیر آموزش و پرورش (شش مرحله) ۴۱، ۴۳-۴۵، ۴۷، و ۶۰-۶۱، معاون آکا. زبان فارسی ۳۷-۷۰، ع. هیات مدیره بانک ملی ایران ۳۷-۵۲، ع. هیات فرهنگی

(شهر بعلبک در دره بقاع) مارس ۷۴، تشکیل شاخه نظامی جنبش محرومین بنام «افواج المقاومة اللبنانیة» (گروه های مقاومت لبنان) مشهور به گروه «امل» (امید) ژوئیه ۷۵، اتحاد گروه های: «جنبش محرومین» با «جنبش ملی لبنان» (به رهبری کمال جنبلاط) و نیز ساف در خلال اولین سال جنگ داخلی ۷۵-۷۶ (پس از دخالت نظامی سوریه در لبنان، اتحاد مذکور لغو شد)، مسافرت به لیبی به همراه دو نفر دیگر: «شیخ محمد شهادیه یعقوب» و «عباس بدر الدین» (روزنامه نگار) اوت ۷۸، ناپدید شدن امام موسی صدر و همراهانش ظاهراً در بازگشت از لیبی به سوی ایتالیا (رم، با پرواز شماره ۸۸۱ هواپیمایی «آیتالیا») ۳۱ اوت ۷۸ (تحقیقات و بررسی های به عمل آمده نشان میدهد که امام موسی صدر هرگز از لیبی خارج نشده است!)

آثار: اقتصاد در مکتب اسلام: کار، سرمایه، ابزار تولید (انتشار ترجمه فارسی ۷۱).

صدقی، عاطف محمد نجیب: دک. اقتصاد،

سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۳۰ در مصر، تج. مدرسه حقوق و دا. سوربن پاریس.

اس. مالیه عمومی در دا. قاهره ۵۸-۷۳، وابسته فرهنگی در سفارت مصر در پاریس ۷۳-۸۰، رئیس کمیسیون مشورتی دولت در امور اقتصادی و مالی ۸۰-۸۵، رئیس اداره حسابرسی دولتی ۸۵-۸۶، وزیر تعاون بین المللی ۸۷- ماه مه ۹۱، نخست وزیر ماه مه ۹۱- ژانویه ۹۶.

صدقی، عزیز: دک. سیاستمدار مصری، ت. اول

ژانویه ۱۹۲۰ در قاهره، تج. دا. قاهره، دا. «اورگون»، و دا. هاروارد آمریکا.

تدریس در دا. قاهره، مشاور فنی رئیس جمهوری مصر ۵۳، وزیر صنایع ۵۶-۶۳، معاون نخست وزیر و وزیر صنایع و ذخایر معدنی ۶۴-۶۵، وزیر صنایع، نفت و ذخایر معدنی ۶۸-۷۱، معاون نخست وزیر ۷۱-۷۲، نخست وزیر ۷۲-۷۳، کفیل دبیر کل اتحادیه سوسیالیست عرب ۷۱-۷۳، دستیار ویژه انور السادات (رئیس جمهوری) ۷۳-۷۵، شرکت در تعداد زیادی کنفرانس های بین المللی در زمینه امور صنعتی، سفیر سابق مصر در فرانسه.

آثار : جنبش های دینی ایرانیان در قرون دوم و سوم هجری ۳۸ (چاپ جدید : ۹۴)، تصحیح و حواشی ظفرنامه منسوب به شیخ الرئیس ابوعلی سینا ۶۹.

صراف، دکتر نورالدین : دک. پزشکی، پزشک و سیاستمدار جمهوری عربی مصر، ت. در مصر، نج. دانشکده پزشکی دا. قاهره.

وزیر بهداشتی مصر ۵۲-۵۸، رئیس شورای اجرایی منطقه مصر در کشور جمهوری متحده عرب (متشکل از اتحاد سیاسی مصر و سوریه) ۵۸-۶۰، وزیر بهداشتی جمهوری متحده عرب ۶۰-۶۱، ع. شورای رئیس جمهوری مصر ۶۲-۶۴، معاون نخست وزیر و وزیر دادگستری، وزیر کار و امور جوانان ۶۴-۶۶، رئیس هیات مدیره بانک ملی مصر ۶۱-۶۲.

الصفار، سلمان محمد : دک. دیپلمات بحرینی، ت. ۱۹۳۱ در بحرین، نج. دا. بغداد، و دا. سورین پاریس. آموزگار دبستان در بحرین ۴۹-۵۴، دبیر دبیرستان ۵۹-۶۰، مامور مسئول امور سیاسی در وزارت خارجه بحرین (منامه) ۷۰-۷۱، نم. دائم بحرین در سازمان ملل متحد سپتامبر ۷۱-۸۱، سفیر در فرانسه ۸۳.

صلاح، عبدالله : ل. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات اردنی، ت. ۳۱ دسامبر ۱۹۲۲، نج. دا. آمریکایی بیروت. کارمند اداره آموزش در سازمان «کارگزاری کمک و کار ملل متحد برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک» (یونروا) در اردن ۵۲-۵۶، سفیر در کویت ۶۲-۶۳، سفیر در هندوستان ۶۳-۶۴، سفیر در فرانسه ۶۴-۶۶، و ۶۷-۷۰، وزیر امور خارجه ۶۶-۶۷ و ۷۰-۷۲، سفیر در آمریکا ژوئن ۷۳-آوریل ۸۰، ضمناً سفیر آکر دیته در مکزیک، سفیر در سوئیس ماه مه ۸۰-فوریه ۸۳، سفیر و نم. دائم اردن در سازمان ملل فوریه ۸۳-۹۱، ع. مجلس سنا فوریه ۹۱-، دریافت تعدادی نشان و مدال.

صلح، تقی الدین : سیاستمدار و دیپلمات لبنانی، ت. ۱۹۰۹، نج. دا. آمریکایی بیروت، و دا. فرانسوی سنت ژوزف بیروت.

اعزامی ایران به اتحاد جماهیر شوروی ۳۷، رئیس اداره انتشارات و تبلیغات ۴۰، سناتور مجلس سنا از تهران از اولین دوره مجلس سنا ۴۹-۵۴، ۶۰-۶۳، ۶۷-۷۱، ۷۵-۷۹، رئیس اج. روابط ایران و آمریکا ۴۹-۵۳، ع. موسس اج. ملی نوتوانی جسمی ۳۳-۵۴، ع. اج. حفظ میراث ملی ۴۴-، ع. اج. ملی حمایت از کودکان ۵۳-، ع. شورای عالی آموزش و پرورش ۳۴-۴۱، ۵۱-۵۸، ۷۲-۷۹، ع. شورای فرهنگی سلطنتی ۶۲-، ع. سازمان ملی شورای عالی حفظ آثار تاریخی ۶۵-، ع. آکا. زبانهای ایرانی ۷۰-، ع. شورای عالی فرهنگ و هنر ۷۲-۷۶، ۷۷-۷۹، ع. شورای عالی آموزش ۷۸، فوت در سن ۸۵ سالگی دسامبر ۷۸.

آثار : اصول آموزش و پرورش، روشهای جدید در تعلیم و تربیت، تاریخ مختصر آموزش و پرورش، ایران جدید و فرهنگ آن (به زبان انگلیسی)، یک سال در آمریکا، سیر آموزش و پرورش در ایران و غرب، مروری کوتاه در تاریخ آموزش و پرورش در ایران، تاریخ آموزش و پرورش در اروپا، تاریخ فرهنگ ایران از دوران قدیم تا امروز، چهل سخنرانی، خاطرات عمر (اتوبیوگرافی) (۳ج)، نه کنفرانس در اصول تعلیم، اصول تدریس حساب و حل مسائل فکری، تاریخ فرهنگ اروپا، ترجمه ها: گذشته و آینده هنر ایران (نوشته پروفیسور پوپ)، یازده مقاله علمی، و غیره.

صدیقی، دکتر غلامحسین : دک. جامعه شناسی و فلسفه، استاد و جامعه شناس ایرانی، ت. ۱۹۰۵، نج. مدارس فرانسوی، و دا. سورین پاریس. مدرس جامعه شناسی و فلسفه در دا. تهران ۳۸-۴۳، استاد جامعه شناسی و فلسفه ۴۳-، رئیس دا. تهران ۴۴، وزیر پست و تلگراف (در کابینه دکتر مصدق) دسامبر ۵۱-ژوئن ۵۲، وزیر کشور و معاون نخست وزیر (در کابینه دکتر مصدق) ژوئیه ۵۲-اوت ۵۳، بازداشت و زندانی پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. به دستور مامورین فرمانداری نظامی اوت ۵۳-، صدور قرار منع تعقیب وی از سوی دادرسی ارتش اوت ۵۴، بازداشت مجدد به همراه تعدادی دیگر از یاران دکتر مصدق پیرو حوادث دا. تهران ژانویه ۶۲، ملاقات با محمد رضا شاه و پیشنهاد سمت نخست وزیری به وی (مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران) ۱۷ دسامبر ۷۸.

کارمند دولت، سرپرست اداره تبلیغات و انتشارات ۴۳ -
 ۴۴، مشاور سابق سفارت جمهوری عربی متحده (مصر)، ونیز
 مشاور سیاسی و معاون دبیر کل اتحادیه عرب ۴۷-۵۰، اس.
 زبان و ادبیات عرب ۳۵-۴۳، ع. پارلمان لبنان (از منطقه زحله و
 بعداً بعلبک) ۵۷ و ۶۶، رئیس کم. امور خارجی پارلمان ۶۴،
 وزیر کشور ۶۴-۶۶، نخست وزیر، و وزیر دارایی ژوئن ۷۳ -
 سپتامبر ۷۴، رئیس سابق حزب «النداء القومی» (پیام ملی)،
 تاسیس و انتشار روزنامه «النداء» (پیام) ارگان حزب پیام ملی
 ۳۰، همکاری در تاسیس روزنامه «الدیار»، ع. کمیته ملی
 یونسکو (لبنان) از زمان تاسیس به بعد، نایب رئیس مجلس ملی
 لبنان در امور جهانگردی ۶۰-.

صلح، رشید: حقوقدان و سیاستمدار لبنانی، ت.

۱۹۲۶ در بیروت، تح. دن. حقوق در بیروت.

انجام فعالیت های حقوقی و قضاوت، رئیس شورای حل
 اختلافات کارگری، قاضی بازپرس، دادستان دیوان محاکمات،
 ع. مستقل کانون وکلا از شهر بیروت ۶۴ و ۷۲، نخست وزیر
 اکتبر ۷۴- ماه مه ۷۵.

صلح، ریاض: ل. حقوق، سیاستمدار لبنانی، ت.

۱۸۹۳ در شهر صیدا، تح. در استانبول.

به دلیل مخالفت وی و پدرش (رضا) با حزب «اتحاد و
 ترقی» ترک های عثمانی و سیاست های ملی گرایانه (ترک) آن از
 طرف دادگاه نظامی عثمانی محکوم به تبعید (در آناتولی) ۱۶ -
 ۱۸، پس از پایان ج.ج. اقامت در دمشق (سوریه) و عضویت در
 جمعیت سری «العربیه الفتاة» ۱۸- ۲۰، پس از تهاجم نظامی
 فرانسویها به سوریه عزیمت و اقامت در مصر و شروع فعالیت های
 سیاسی گسترده علیه استعمار فرانسه و به نفع استقلال کشورهای
 عربی در محدوده کشورهای اروپایی ۲۰-، و پیرو آن شرکت در
 کنفرانس فلسطین و سوریه در ژنو (سویس) پس از ج.ج. ۱، پس
 از فوت پدرش بازگشت به بیروت و اشتغال به کار وکالت حقوقی
 ۳۵-، و سپس نم. پارلمان لبنان، نخست وزیر لبنان ۴۳- (در
 چند مرحله)، با همکاری «بشاره الخوری» (رئیس جمهوری وقت
 لبنان) اقدام به تعدیل و اصلاح قانون اساسی لبنان (به نفع منافع
 ملی لبنان و به ضرر منافع فرانسویان) و تصویب اصلاحات مربوط

توسط پارلمان لبنان، سپس دستگیری وی به همراه رئیس جمهوری
 و بیشتر وزیران کابینه و نیز رهبران مجلس توسط فرانسویهای
 حاکم بر لبنان و زندانی شدن در قلعه «راشیا» ۱۱-۲۲ دسامبر
 ۴۳، و سپس پیرو شعله ور شدن اعتراض عمومی مردم لبنان
 و کشورهای عربی آزادی از زندان و بازگشت به سمت سابق خود
 (نخست وزیر) دسامبر ۴۳-، در آخرین مرحله نخست
 وزیری اش از تسلط قومی های سوریه بر لبنان جلوگیری کرد و
 رهبر «حزب ناسیونال سوسیالیست سوریه» بنام «آنتوان سعادة»
 متهم به شورش مسلحانه علیه حکومت لبنان شد و پیرو یک
 محاکمه سریع حکم اعدام وی صادر و اجرا شد ژوئن ۴۹، به عنوان
 یک شخصیت غیر دولتی مسافرت به اردن (بنا به دعوت ملک
 عبدالله پادشاه وقت اردن) و در راه بازگشت به لبنان مورد ترور
 چند نفر ناشناس (نزدیک فرودگاه امان) و فوت ۱۶ ژوئیه ۵۱.

صهنون، حاج محمد: ف. ل. اجتماعی، دیپلمات

الجزایری، ت. ۸ آوریل ۱۹۳۱، تح. دا. سوربن پاریس و دا.
 نیویورک.

مدیر امور آفریقا، آسیا، و آمریکای لاتین، وزارت امور
 خارجه ۶۲-۶۳، مدیر امور سیاسی وزارت امور خارجه ۶۴، ع.
 هیات نم. الجزایر در مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۶۲-۶۳ و
 ۶۴-۶۵، دستیار دبیر کل سازمان اتحاد آفریقا ۶۴-۷۳، دستیار
 دبیر کل اتحادیه عرب ۷۴، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ژانویه
 ۷۵-۷۹، سفیر در فرانسه ۷۹-۸۲، سفیر در سازمان ملل متحد
 ۸۲-۸۴، سفیر در آمریکا ۸۴-۸۸، سفیر در مراکش ۸۹-۹۰،
 مشاور رئیس جمهوری الجزایر ۹۰-۹۱.

آثار: ابعاد اقتصادی و اجتماعی انقلاب الجزایر ۶۲.

ض

ضیاء، امیر: ل. جراحی، ل. پزشکی، استاد و پزشک عرب - آمریکایی، ت. ۱۹۲۹ در قاهره، تح. دانشکده پزشکی قاهره.

مدرس بیماریهای زنان و زایمان در دا. کالیفرنیا (لوس آنجلس آمریکا) ۷۰، استادیار بیماریهای زنان و زایمان در دا. کالیفرنیا (لوس آنجلس) ۷۵، ع. سازمان والدین منضبط، رئیس اج. اندیشمندان مصری، دریافت جایزه ویژه تشخیص پزشکی از «اج. پزشکی آمریکا» ۷۴.

ضیاء، ضیاء عزیز: ل. هنرهای زیبا و طراحی داخلی، ت. ۱۹۴۸ در قاهره، تح. آکا. هنرهای زیبا در «م» ایتالیا. دبیر هنر در مدارس «الثغر»، سرمهندس در اداره طراحی خطوط هواپیمایی سعودی، دارنده مجوز رسمی تولیدات هنرهای زیبا، کارگردانی برنامه های رادیویی و تلویزیونی متعدد، برپایی نمایشگاههای متعدد هنری و شرکت در سایر فعالیت های هنری.

ضیاءالدین، فوزی ابراهیم: دک. استاد اردنی، ت. ۱۹۳۸ در اردن، تح. سوربن پاریس، دانشکده «لوور».

الضالی، سیف احمد: سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۳۱ در عدن، تح. در انگلستان.

شروع خدمت در اداره خدمات عمومی عدن، فعالیت در جبهه آزادی بخش ملی ۶۳، همکاری با «قحطان الشعبی» (رئیس جمهوری سابق یمن جنوبی) در یمن و جمهوری عربی مصر، رئیس دفتر سیاسی جبهه آزادی بخش ملی، وزیر امور خارجه نوامبر ۶۷-۶۸، وزیر دارایی ۶۸-۶۹.

ضفیر، محمد اسماعیل: دک. علوم تربیتی، استاد سعودی، ت. در ۱۹۳۴، تح. دا. قاهره.

بازرس آموزش پیش از دبستان در وزارت آموزش و پرورش، بازرس آموزش متوسطه، کارشناس آموزشی در وزارت آموزش و پرورش، مدرس در دا. ملک عبدالعزیز، بازرس دوره های تربیت معلم و آموزش متوسطه، ع. اولین کنفرانس تربیت معلم در مکه، ع. کنفرانس پیام دانشگاه در ریاض، ارائه فکر برگزاری اولین کنفرانس تربیت معلم در عربستان سعودی، معاون سابق دانشکده علوم تربیتی دا. ملک عبدالعزیز شعبه مکه، رئیس سابق دانشکده علوم تربیتی دا. ملک عبدالعزیز شعبه مدینه.

معاون آثار باستانی و انجیلی بیت المقدس در مدرسه فرانسوی (بیت المقدس) ۵۹-۶۱، رئیس حفاری منطقه «سباستیا» در اداره باستان شناسی اردن ۶۵-۶۷، بازرس باستان شناسی در منطقه «کراک» ۶۷-۶۸، ع. موسسه فرانسوی آثار باستانی بیروت (لبنان) ۶۸-۷۱، معاون اداره آثار باستانی اردن، ع. «موسسه مطالعات پیشرفته پرینستون» (در نیوجرسی آمریکا)، ع. ICOMOS، ع. انجمن قلم (نویسندگان) اردن، ع. ICCROM، ع. سازمان یونسکو، دریافت نشان لیاقت از فرانسه، نشان شوالیه هنر ها و ادبیات ۸۷، شرکت در چند سمینار آثار باستانی در سطح ملی و بین المللی (از جمله: مونیخ ۸۶ و ۸۹)، ویرایشگر «طرح باستان شناسی جراث» در آمان ۸۶، و شهرهای «پترا و کاروان» در آمان ۹۰ و غیره.

آثار: انتشار دو کتاب در زمینه باستان شناسی در سال

۷۷.

ایالت «دومیات» از سال ۸۴-، رئیس کم. مهاجرت، فرهنگ و جهانگردی مجلس ملی مصر ۸۴-، ع. «مو. مصر» در قاهره، سابقاً نم. مصر در شورای اتحادیه کشورهای عرب، و در شورای وزیران اقدام سازمان کشورهای آفریقا، و در شورای وزیران کشورهای غیر متعهد، ع. سابق کت. داگ هامرشولد در امور کنگو، ع. سابق کت. هیجده کشور سازمان ملل در امور خلع سلاح مستقر در ژنو، و ع. سابق شورای قیمومت سازمان ملل، ع. سابق شورای امنیت سازمان ملل متحد، ع. هیات نم. مصر در کنفرانس یونسکو در مونته ویدئو، ضمناً نم. اتحادیه عرب در هیات اعزامی به آمریکا، دریافت نشان بزرگ نیل (مصر) و نیز از کشورهای: سرزمین سومالی (تحت الحمایه انگلستان)، لبنان، موریتانی، تونس، سومالی (کشور مستقل)، چاد، ایتالیا، لهستان، برزیل، اتریش، تایلند، ایران، بلژیک و سنگال.

ضیایی، طاهر، ل. علوم، دک. زمین شناسی، استاد و

سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۷، تج. کا. آمریکایی تهران (دیرستان البرز)، دن. فنی برلین، و دا. وین (اتریش).

اس. زمین شناسی و معدن دا. تهران ۴۶-۷۹، مدیر شرکت ملی نفت ایران ۴۷، معاون وزارت اقتصاد ملی ۵۵، خدمت در وزارت صنایع و معادن ۵۶، وزیر صنایع و معادن ۶۰-۶۱ و ۶۲-۶۳، ع. مجلس سنا (سناطور) ۶۷-۷۹، رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران ۶۷-۷۹، دریافت نشان همایون از ایران، نشان لیاقت از جمهوری فدرال آلمان.

ضیف، نرزیه احمد، ل. بازرگانی، ف. ل. دک. اقتصاد،

اقتصاددان و کارشناس مصری، ت. چهارم مارس ۱۹۲۳، تج. دا. قاهره و دا. شیکاگو در آمریکا.

ع. گروه متخصصان همکاری با گروه مطالعات صنعتی کردن مصر (گروه آرتور لیتل) ۵۳، مدیر کل اداره آمارهای اقتصادی در وزارت امور اقتصادی ۵۴، پژوهشگر ارشد کمیسیون برنامه ریزی ملی ۵۷، سپس مدیر کل کمیسیون یاد شده ۵۸، معاون وزیر برنامه ریزی جمهوری متحد عرب (مصر) ۶۱-۶۴؛ رئیس کل صندوق بین المللی پول (بخش مربوط به جمهوری متحد عرب)، خدمت در وزارت خزانه داری مصر ۶۴-۶۸، استاد مو. مطالعات و پژوهشهای آماری در دا. آمریکایی قاهره ۶۹-۷۰.

الضیاح، محمد حسن، ل. اجتماعی، ف. ل.

اجتماعی، دک. فلسفه؛ استاد و دیپلمات مصری، ت. ۱۴ فوریه ۱۹۱۵، تج. دا. قاهره، و دا. آکسفورد.

آموزشیار مطالعات خاورمیانه و تمدن در دا. قاهره ۴۰، مدرس (مربی) و دانشیار مسائل خاورمیانه در اسکندریه ۴۲-۵۰، وابسته فرهنگی در سفارت مصر در واشنگتن ۵۰-۵۴، دانشیار میهمان درس حکومت در دا. کلمبیا (نیویورک) ۵۴، ضمناً مشاور سفارت مصر در واشنگتن، کاردار سفارت مصر در تهران ۵۵-۵۶، نم. مصر در شورای مشورتی سازمان ملل در امور سرزمین سومالی ۵۷-۶۰، (سرزمین تحت الحمایه انگلستان تا سال ۱۹۶۰)، رئیس اداره امور اعراب در وزارت امور خارجه، ضمناً نم. دائم جمهوری عربی مصر در مقر اتحادیه عرب در قاهره ۶۰-۶۲، سفیر در هندوستان و نیال ۶۴-۶۵، جانشین نم. دائم مصر در سازمان ملل ۶۲-۶۴، معاون وزیر امور خارجه ۶۵-۶۷، رئیس اداره اطلاعات دولتی و سخنگوی دولت ۶۷-۶۹، نم. دائم مصر در سازمان ملل ۶۹-۷۲، وزیر مشاور در امور اطلاعات ژانویه ۷۲، وزیر امور خارجه سپتامبر ۷۲-۷۳، مشاور ویژه انور السادات در امور خارجی ۷۳-۷۵، استعفا از مقام مشاور رئیس جمهوری ۷۵، اس. میهمان دا. اسکندریه و دا. کالیفرنیا در لوس آنجلس کالیفرنیا، انتخاب به عنوان معاون مجلس ملی

۶۹-۷۲، رئیس گروه لرزه شناسی و اکتشاف ۷۳-۷۴، ناظر فنی ۷۴-۷۵، مدیر کل منطقه خاور نزدیک ۷۸-۸۹.

مدیر اجرایی «صندوق بین المللی پول» (بخش خاورمیانه) ۷۰-۷۶، مدیر عامل و معاون بانک «الوطنی» مصر ۷۹-۸۱، مشاور امور اداری دولت ۸۱، ع. کت. برنامه ریزی توسعه سازمان ملل متحد ۶۶، ع. سازمان توسعه صنعتی سازمان ملل ۶۸، ع. مرکز توسعه صنعتی عرب.

آثار: گزارشهای علمی متعدد راجع به مسائل برنامه ریزی ملی، بویژه حسابهای ملی و انتشارات متعدد سازمان ملل متحد.

ضیف الله، عبداللطیف محمد: گواهینامه آکا. نظامی، گواهینامه رسته مخابرات پیاده نظام، سیاستمدار و دیپلمات یمنی، ت. ۱۹۳۳ در ایالت «نادره»، تح. در یمن، لبنان و مصر. مدرس علمی در نیروهای مسلح یمن ۵۹-۶۰، مدیر آموزشگاه نظامی مخابرات ۶۱-۶۲، ع. شورای فرماندهی انقلاب ۶۲، وزیر کشور اکتبر ۶۲، ع. شورای ریاست جمهوری و نیز شورای امنیت ملی یمن ۶۳، رئیس شورای ریاست جمهوری اکتبر ۶۳، معاون نخست وزیر در امور بهداری و کشاورزی ماه مه ۶۴، وزیر خدمات و حمل و نقل عمومی ژانویه ۶۵، وزیر خدمات و شهرداریها آوریل ۶۵، وزیر خدمات عمومی آوریل ۶۶، وزیر خدمات و حمل و نقل عمومی، و نیز رئیس کت. عالی نظامی ژوئن ۶۶، وزیر حمل و نقل عمومی دسامبر ۶۷، معاون فرماندهی مشترک، رئیس کت. ستاد مشترک نیروهای مسلح، و معاون فرماندهی نظامی ایالت «حدیده» ۶۷ و ۶۹ و ۷۰، وزیر حمل و نقل عمومی سپتامبر ۷۱، وزیر خدمات عمومی مارس ۷۴، معاون نخست وزیر در امور داخلی (کشور) ۷۵-۸۵، ع. شورای مشورتی ریاست جمهوری ۸۵، سفیر فوق العاده و وزیر مختار در جمهوریهایی چک و اسلوواک ۸۵، دریافت مدال انقلاب مصر ۵۲، مدال انقلاب یمن ۶۲.

ضینون، شفیق: ل. علوم (زمین شناسی)، ل. اجتماعی، زمین شناس لبنانی، ت. ۱۲ فوریه ۱۹۴۳ در لبنان، تح. دا. آمریکایی بیروت. فعالیت در «شرکت خدمات زمین شناسی» در زمینه اکتشافات نفتی در کشورهای: لبنان، ابوظبی، آمریکا، انگلستان، عمان و مصر در سمت های گوناگون زیر در خلال سالهای ۶۹- به بعد: لرزه شناس و کارشناس فرآوری اطلاعات

ط

طالب، سرلشگر ناجی: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۱۷، تج. دن. ستاد و فرماندهی عراق، و مدرسه نظامی «سندهرست» انگلستان.

وابسته نظامی عراق در لندن ۵۴-۵۵، فرمانده پادگان بصره ۵۷-۵۸، وزیر امور اجتماعی عراق ۵۸-۵۹، زندگی در خارج از کشور ۵۹-۶۲، وزیر صنایع ۶۳-۶۴، ع. شورای مشترک ریاست جمهوری «عراق - جمهوری متحده عرب» (مصر) ۶۴-۶۵، وزیر امور خارجه ۶۴-۶۵، نخست وزیر و وزیر نفت ۶۶-۶۷ ماه مه ۶۷.

طالب ابراهیمی، احمد: دک. پزشکی، پزشک و سیاستمدار الجزایری، ت. ۵ ژانویه ۱۹۳۲ (پسر شیخ بشیر ابراهیمی رهبر روحانی مسلمان الجزایر)، تج. دا. پاریس.

مدیر نشریه «جوان مسلمان» ۵۲-۵۴، مدیر اتحادیه عمومی دانشجویان مسلمان الجزایر ۵۵-۵۶، مدیر فدراسیون فرانسوی جبهه ملی آزادی بخش ۵۶-۵۷، زندانی شدن در الجزایر ۵۷-۶۲، زندان شدن در الجزایر ۶۴-۶۵، پزشک «بیمارستان مصطفی» در شهر الجزیره ۶۲-۶۴، وزیر آموزش ملی

۶۵-۷۰، ع. هیات اجرایی یونسکو، وزیر اطلاعات و فرهنگ ۷۰-۷۷، وزیر و مشاور رئیس جمهوری الجزایر ۷۷-۷۹، وزیر امور خارجه ۷۹-.

آثار: سیری در تاریخ پزشکی عرب و مغرب زمین ۶۳، نامه‌های زندانی ۶۶، استعمار زدایی انقلاب فرهنگی ۷۳.

طالقانی، آیت الله سید محمود: درجه اجتهاد، روحانی و مبارز سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۱۱ در طالقان (نزدیک تهران)، تج. حوزه علمی مذهبی قم (شاگرد آیت الله شیخ محمد تقی یزدی).

پس از پایان تحصیلات علمی - مذهبی بازگشت از قم به تهران ۳۹، تفسیر قرآن و آموزش نهج البلاغه در جلسات خصوصی و محدود برای جوانان و دانشگاهیان ۳۹-، تاسیس «کانون اسلام» به منظور تبلیغات و ارشاد اسلامی و نیز انتشار مجله «دانش آموز» به عنوان ارگان کانون یاد شده ۴۱ (پس از اشغال نظامی ایران بوسیله متفقین در ج. ج. ۴۲)، همکاری با انجمن های اسلامی دانشجویان و مهندسان و نیز تشکیلات مذهبی - سیاسی «جمعیت فدائیان اسلام» (به رهبری نواب صفوی) ۴۱-، تفسیر قرآن مجید

انجام فعالیت های مهندسی در انگلستان ۳۷-۳۹، انجام خدمات مهندسی در ارتش ایران ۳۹-۴۱، سر مهندس و مدیر فنی، مدیر شرکت راه و ساختمان ابتکار و دیگر شرکتهای فنی، مدیر شرکت آبیاری گلپایگان ۴۱-۵۱، وزیر کشاورزی دسامبر ۵۱-ژوئن ۵۲ (در کابینه اول دکتر محمد مصدق)، و ژوئیه ۵۲-مارس ۵۳ (در کابینه دوم دکتر مصدق)، و نیز ۵۵-۵۶ (در کابینه دوم حسین علاء)، وزیر مشاور (در کابینه دکتر اقبال) آوریل ۵۷-اوت ۶۰، مدیر شرکت مهندسی مشاور طالقانی-تشرکی، رئیس هیات مدیره سد کرج ۵۴-۵۹، رئیس بانک توسعه صنعتی و معدنی ایران ۶۰-۶۲، مدیر شرکت مهندسان مشاور طالقانی-دفتری ۶۰-، رئیس شرکت لاستیک سازی «بی. اف. گودریچ» ۶۰-، رئیس شرکت کاغذ سازی پارس ۶۷-، رئیس شرکت ایران-کالیفرنیا ۷۰-، رئیس شرکت مشاوران «مانم» ۷۰-، ع. اج. ایرانی مهندسان مشاور، دریافت نشان های درجه اول تاج و همایون.

طاهر، عبدالهادی حسن: دک. علوم، مدیر سعودی، ت. ۱۹۳۱ در مدینه، تج. دا. قاهره. دا. عین الشمس قاهره، دا. بر کلی کالیفرنیا (آمریکا). شروع خدمات دولتی ۵۵، مدیر عامل وزارت نفت و ذخایر معدنی ۶۱، رئیس کل سازمان های مشترک نفت و مواد معدنی (پترومین) ۶۲-، وزیر کشور و رئیس کل پترومین ۷۸، مدیر عامل شرکت کودشیمیایی عربستان سعودی ۶۶-۷۶، رئیس و مدیر عامل شرکت پالایش نفت جدّه ۷۰-، مدیر دن. نفت و مواد معدنی، مدیر راه آهن عربستان سعودی، مدیر شرکت نفت عربی-آمریکایی (آرامکو)، رئیس هیات نم. سعودی در کنفرانس همکاریهای اقتصادی بین المللی (پاریس ۷۶-۷۷)، ع. هیات مدیره و ع. کت. اجرایی شرکت آرامکو، ع. افتخاری اج. مهندسان نفت آمریکا، ع. اج. مدیران آمریکا، مدرس نیمه وقت دا. ریاض (درس اقتصاد نفت) از اوائل دهه ۶۰.

آثار: شاخص های درآمد در صنعت بین المللی نفت ۶۶، توسعه و استراتژیهای نفت در عربستان سعودی ۷۰، تدوین رساله هایی درباره مسائل اقتصادی و نفت ارائه شده در کنفرانسهای ملی و بین المللی.

بصورت مستمر و منظم در محل مسجد «منشور السلطان»-۴۸، و سپس در مسجد «هدایت» در تهران ۴۸-۶۳، ۶۷-۷۱، شرکت در سمینارها و کنگره های اسلامی در قدس و کراچی و قاهره ۴۶-، امضا و انتشار نامه اعتراض آمیز بصورت گروهی راجع به کیفیت استعماری قرارداد جدید نفت ایران (قرار داد کنسرسيوم نفت) (به رهبری مبارزین سیاسی دیگری نظیر آیت الله فیروز آبادی، مهندس بازرگان، دکتر یدالله سبحانی، حاج سید جوادى و غیره) ۸ اوت ۵۴، بازداشت و زندانی شدن به همراه اعضاء دیگر سازمان «نهضت آزادی ایران» (مهندس بازرگان، دکتر یدالله سبحانی...) ژانویه ۶۳، محاکمه نظامی وی به همراه شش نفر دیگر از پایه گذران و رهبران نهضت آزادی ایران (در پادگان عشرت آباد تهران) و محکوم به ۱۰ سال زندان (به همراه مهندس مهدی بازرگان) فوریه ۶۴ (مدتی پس از واقعه قیام ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ش. مردم ایران به رهبری آیت الله خمینی)، مجدداً محاکمه نظامی و محکوم به ۱۰ سال زندان ۷۷، آزادی از زندان (به همراه آیت الله حسینعلی منتظرى) پیرو فشار افکار عمومی و مبارزین سیاسی بر رژیم شاه ۲۹ اکتبر ۷۸، ادامه فعالیت های سیاسی ضد رژیم شاه از جمله سازماندهی راهپیمایی گسترده مردم تهران و شهرستانها در روزهای تاسوعا و عاشورای حسینی ۹ و ۱۰ دسامبر ۷۸، ع. شورای انقلاب اسلامی ایران ۷۸-سپتامبر ۷۹.

ب. اق.: انتخاب به عنوان امام جمعه تهران (از سوی رهبر انقلاب ایران) ۷۹، اقامه اولین نماز جمعه تهران (پس از پیروزی انقلاب اسلامی) به امامت ایشان ۲۶ ژوئیه ۷۹ (جمعه ۵ مرداد ۱۳۵۸)، فوت بر اثر سکته قلبی ۹ سپتامبر ۷۹ (۱۹ شهریور ۱۳۵۸).

آثار: اسلام و مالکیت (چ ۱۰) ۶۵، جهاد و شهادت، به انضمام: انقلاب اسلامی ایران ۷۹، پرتوی از قرآن شامل (تفسیر قرآن مجید در ۶ ج)، از تاریخ پیاموریم، هجرت و انقلاب (مجموعه سخنرانیهای آیت الله طالقانی) ۸۰.

طالقانی، مهندس خلیل: ل. علوم، مهندس راه و ساختمان و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۳ سپتامبر ۱۹۱۳، تج. کا. آمریکایی تهران (دبیرستان البرز فعلی)، و دا. دبیرمناگم انگلستان.

طبری، احسان : (نام مستعار حزبی : شاد)،

فارغ التحصیل عالی امور حزبی و تاریخ فلسفه، نظریه پرداز حزب توده، نویسنده (و شاعر) ایرانی؛ ت. ۱۹۱۶ در شهر ساری (مازندران)؛ ت.ج. در ایران، مدرسه عالی حزبی مسکو، و آکادمی علوم اجتماعی وابسته به حزب کمونیست شوروی در مسکو (کرسی تاریخ فلسفه).

ع. «حزب کمونیست ایران» و گروه «۵۳ نفر» (به رهبری دکتر تقی ارانی) - ۳۷، پس از دستگیری و محاکمه گروه «۵۳ نفر» تبعید به شهر اراک تا اکتبر ۴۱، ع. حزب توده ایران از بدو تاسیس آن اکتبر ۴۱، ع. هیات تحریریه روزنامه «مردم» (بعداً نامه مردم، به مدیریت عباس نراقی) ۴۱، اشتغال در دارالترجمه شرکت نفت ایران و انگلیس به مدت یک سال، مترجم انگلیسی در شعبه خبرگزاری تاس (خبرگزاری رسمی شوروی) در ایران حدود اوائل دهه ۲۰ ش.، انتخاب به عنوان ع. کمیته مرکزی و کمیسیون کل تفطیش حزب (در خلال نخستین کنگره حزب) اوت ۴۴ - ع. هیات اجرایی و دبیر هیات سیاسی کت. مرکزی حزب (در خلال پلنوم اول حزب) آوریل ۴۸ - ع. کمیته مرکزی حزب توده ایران اوت ۴۴ - ماه مه ۸۳ (اعلام غیر قانونی شدن حزب توده در سالهای اولیه انقلاب اسلامی)، نگارش و چاپ داستانها و افسانه های تمثیلی در راستای تبلیغ مرام اشتراکی ۴۷، فرار به شوروی پس از واقعه ترور نا فرجام محمد رضا شاه (در ۱۵ بهمن ۱۳۲۷) و شروع بازداشت رهبران حزب توده ایران اواخر زمستان ۴۹، بطور غیابی محکوم به دوبار اعدام بوسیله دادگاه جنایی فرمانداری نظامی تهران به اتهام رهبری فعالیت های کمونیستی نیز مشارکت در طراحی سوء قصد علیه جان شاه ۱۸ ماه مه ۴۹، شروع کار در بخش فارسی رادیو مسکو (به عنوان مفسر سیاسی و گوینده رادیو) ۴۹ - مجدداً انتخاب به عنوان ع. هیات اجرایی حزب توده در جریان پلنوم چهارم حزب در مسکو ژوئیه ۵۷، زندگی و کار و فعالیت سیاسی و حزبی در شوروی در سالهای حکومت استالین، مالنکوف و خروشچف ۴۹ - ۵۸؛ بنا به تصمیم مقامات سیاسی و حزبی اتحاد جماهیر شوروی انتقال مرکزیت و فعالیت های حزب توده ایران به آلمان شرقی (در شهر لایپزیگ) ۵۹، بنا به خواست و تصمیم کمیته مرکزی حزب توده ایران عزیمت از شوروی به آلمان شرقی و زندگی در شهر لایپزیگ و زندگی و فعالیت های سیاسی - حزبی در آنجا به مدت

۲۲ سال (۵۸ - ۷۹)، رئیس هیات نم. حزب توده ایران در مسافرت به چین به مناسبت دهمین سالگرد انقلاب چین ۵۹، نه بار مسافرت به شوروی و شرکت در کنگره های حزب کمونیست شوروی و ملاقات با سران حزبی و سیاسی آن کشور (در زمان زندگی در آلمان شرقی) ۵۸ - ۷۹، همکاری و مشارکت در هیات تحریریه «رادیو پیک ایران» (به عنوان رادیوی مخالف رژیم شاه مستقر در صوفیه پایتخت بلغارستان) از بدو تاسیس آن ۶۰ - ۶۱، مسئول شعبه انتشارات حزب در خارج از کشور (قبل از، فقط عضو هیات تحریریه نشریات حزبی در آلمان شرقی بود) ۷۱ - ۷۹، سردبیر (مسئول هیات تحریریه) مجله «دنیا» و نشریه «مردم» در خارج از کشور - ۷۹؛ پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران بازگشت به کشور پس از ۳۰ سال مهاجرت از ایران ۷۹، ع. هیات رئیسه پلنوم هفدهم حزب (تشکیل شده در تهران) آوریل ۸۱، انتخاب به عنوان ع. هیات سیاسی و هیات دبیران حزب در خلال پلنوم هفدهم حزب آوریل ۸۱، انتخاب به عنوان مسئول شعبه کل ایدئولوژیک حزب در پلنوم یاد شده آوریل ۸۱، بازداشت و زندانی به اتهام جاسوسی و اقدام علیه امنیت کشور (سپس اعلام غیر قانونی بودن حزب توده از سوی دولت ایران) فوریه ۸۲، فوت ۱۹۸۹.

آثار : شکنجه و امید ۴۷، مجموعه ای از قطعات ادبی او، در دوزخ ۴۸، خدایان از بند رسته ۵۱، شغال شاه ۴۶ (چاپ در نشریه نامه مردم)، راهی به بیرون از دیار شب (چاپ در نامه مردم) ۴۷، افسانه یوشت فریان ۵۷، جامعه ایران در دوران رضاشاه ۷۷، نظری به سیر انقلاب کشور ما ۸۲، جهان بینی ها، جستارهایی از تاریخ ۸۲، کژراجه (خاطراتی از تاریخ حزب توده) ۸۷، شناخت و سنجش مارکسیسم ۸۹، نوشته های فلسفی و اجتماعی، آوردگان اندیشه خطا (آخرین کتاب وی، پاورقی روزنامه کیهان).

طیونی، کاردینال ایگناس جبرئیل : روحانی مسیحی

لبنانی، ت. ۲ نوامبر ۱۸۷۹.

ارتقا به مرتبه کشیشی ۱۹۰۲، اسقف کاتولیک (فاقد حوزه اسقفی) «دنا به» ۱۳، اسقف کاتولیک (فاقد حوزه اسقفی) «بطن» ۱۳، اسقف شهر حلب (سوریه) ۲۱، اسقف بزرگ سوری شهر انطاکیه (در جنوب ترکیه) ۲۹ - ارتقاء به مرتبه کاردینالی بوسیله «پاپ پیوس ششم» واتیکان ۲۵، ع. جماعت مقدس

تبلیغات مذهبی کلیسای شرق سن پترز، ع. کمیسیون آئین نامه اسقفان برای تدوین قانون ویژه کلیساهای شرقی، دریافت تعدادی نشان های خارجی.

طرزی، زهدی لیب: فارغ التحصیل حقوق، دیپلمات فلسطینی، ت. ۱۹۲۴ در بیت المقدس.

انجام خدمت نظام وظیفه در ارتش انگلستان در خلال ج. ۲، انجام فعالیت های روزنامه نگاری در «جنبش ملی فلسطین»، نم. سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) در برزیل ۶۴، نم. ساف در اداره اتحادیه عرب در آرژانتین، رئیس اداره اتحادیه عرب در اسپانیا، رئیس هیات اعزامی ساف به سازمان ملل در نیویورک ۷۴-۷۵، ناظر دائمی ساف در سازمان ملل ۷۵-۹۱، دریافت نشان مقبره مقدس، شیخ بیت المقدس ۶۶.

طرزی، شیخ کامل: رهبر مذهبی و روحانی تونس، ت. در تونس، تج. علوم حوزوی اسلامی. مدیر امور مذهبی و اوقاف در وزارت اوقاف و شورای وزیران، ع. دفتر اجرایی کنگره اسلامی ۶۷.

طرزی، صلاح الدین: ل. حقوق. دک. حقوق، دیپلمات و حقوقدان سوری، ت. ۱۹۱۷ در دمشق، تج. کا. «برادران» دمشق، و دانشکده حقوق دا. بیروت.

وکیل دادگستری ۴۰-۴۷، خدمت در وزارت دارایی ۴۵-۴۷، مدرس و بعداً استادیار درس حقوق عمومی دا. دمشق ۴۶-۴۹، خدمت در وزارت امور خارجه ۴۹-۵۰، دبیر کل وزارت خارجه ۵۶-۵۷، کاردار در بروکسل ۵۱-۵۲، کفیل نم. دائم سوریه در سازمان ملل ۵۳-۵۶، سفیر سوریه در اتحاد جماهیر شوروی ۵۷-۵۸، سفیر کشور «جمهوری متحده عرب» (مصر + سوریه) در چکسلواکی ۵۸-۵۹، سفیر در جمهوری خلق چین ۶۰-۶۱، سفیر سوریه (پس از فروپاشی اتحاد مصر و سوریه) در جمهوری خلق چین ۶۱-۶۲، سفیر در سازمان ملل متحد ۶۲-۶۴، سفیر در شوروی ۶۵-۷۰، سفیر در ترکیه ۷۰-۷۴، مشاور ویژه وزیر امور خارجه ۷۴-۷۶، قاضی دادگاه بین المللی لاهه فوریه ۷۶-.

آثار: خدمات مشترک لبنان - سوریه ۴۶، سازمان قضایی

در قانون اساسی جدید فرانسه (به زبان عربی) ۴۷، حل مسائل قانون مدنی حقوق ملی اعراب و آفریقایی ها ۷۸، و تعداد زیادی مقاله های حقوقی به زبان عربی، فرانسه و انگلیسی.

طریقی، شیخ عبدالله: سیاستمدار و مدیر (امور نفتی) سعودی، ت. ۱۹ مارس ۱۹۱۹، تج. دا. قاهره، و دا. تگزاس آمریکا.

تحصیل در دا. تگزاس و بطور همزمان کار آموزی در شرکت نفتی «تگزاکو» در تگزاس غربی و کالیفرنیا ۴۵-۴۹، مدیر اداره نظارت نفتی ایالت شرقی عربستان سعودی (تحت نظر وزارت دارایی) ۴۹-۵۵، مدیر کل امور نفت و مواد معدنی (عربستان سعودی) ۵۵-۶۰، وزیر نفت و ذخایر معدنی ۶۰، مدیر شرکت نفت عربی - آمریکایی (آرامکو) ۵۹-۶۲، رئیس هیات اعزامی سعودی به کنگره های نفتی اعراب ۵۹ و ۶۰، مشاور مستقل امور نفت و انرژی ۶۲، رئیس گروه مشاوران نفتی عرب، یکی از پایه گذاران اصلی «سازمان کشورهای صادر کننده نفت» (اوپک) در سال ۱۹۶۰، ناشر ماهنامه نفتی «نفت العرب»، اخراج و تبعید از عربستان سعودی و زندگی در لبنان و سپس کویت (تاکنون)، مشاور امور نفت و انرژی کشورهای مصر، الجزایر، کویت، لیبی و امارت متحده عربی، در حال حاضر مشاور امور نفتی کشور کویت.

طعمه، ژرژ ژوزف: ف. ل. اجتماعی، دک. فلسفه، استاد دانشگاه و دیپلمات سوری، ت. اول مارس ۱۹۲۱ در دمشق، تج. دا. سوریه (در دمشق)، دا. آمریکا (در آمریکا). شروع خدمت در وزارت امور خارجه سوریه ۴۱، وابسته سفارت سوریه در لندن ۴۵-۴۶، ضمناً جانشین نم. رسمی سوریه در یونسکو، وابسته سفارت در واشنگتن ۴۷-۵۲، ضمناً نم. رسمی سوریه در «اداره عملیات خارجی»، و نم. موقت دولت در صندوق بین المللی پول ۵۰، مدیر اداره امور سازمان ملل و قراردادهای وزارت امور خارجه ۵۲-۵۴، استادیار فلسفه و معاون دانشکده هنرها و علوم دا. آمریکایی بیروت ۵۴-۵۶، ع. علی البدل هیأت اجرایی سازمان یونسکو ۵۴-۵۷، مدیر اداره پژوهشهای وزارت امور خارجه ۵۶-۵۷، ضمناً ع. هیأت نم. سوریه در مجمع عمومی سازمان ملل، نم. سوریه در شورای

قیمومت سازمان ملل ۵۸، سرکنسول جمهوری عربی مصر در نیویورک ۶۱-۶۳، سرکنسول جمهوری عربی سوریه در نیویورک ۶۳، معاون نم. دائم سوریه در سازمان ملل ۶۱-۶۹، وزیر اقتصاد ملی سوریه ۶۳-۶۴، مدرس و استاد فلسفه در دا. دمشق ۶۳-۶۴، ع. هیأت نم. سوریه در شورای اجرایی سازمان کشاورزی ۶۷، رئیس انتخابی کمیته چهارم اجلاس بیست و دوم مجمع عمومی سازمان ملل (کمیته قیمومت و سرزمینهای ناخودگردان) سپتامبر ۶۷- سپتامبر ۶۸، سفیر و نم. دائم سوریه در سازمان ملل ۶۵-۷۲، مشاور سازمان کشورهای عرب صادر کننده نفت (اوپک)، دریافت نشان لیاقت از سوریه، نشان سنت پل و سنت پیتر از اسقف بزرگ کلیسای ارتدوکس یونانی سوریه.

آثار: (به زبان عربی): ایده ملی گرایی ۵۴، فلسفه لایب نیتز ۵۶ و ۶۵، ساختن افکار جدید (ج۲) (ترجمه از زبان انگلیسی) ۵۵-۵۷ و ۶۵، مهاجرت اعراب به آمریکا ۶۵. (به زبان انگلیسی): اسلام ۵۷، سالنامه آموزش و فلسفه ۵۷، بیطرفی در سوریه ۶۴، چالش و پاسخ: قضاوت تاریخ ۶۹، اوج مقابله فلسفی در اسلام ۵۲، قانون اساسی و حقوق انتخابات در سوریه، جایگاه اسلام و مسیحیت همزیستی دارند ۶۰، تحرک بیطرفی در دنیای عرب: یک سمپوزیوم ۶۴.

طلّاس، سیهید مصطفی: دک. علوم نظامی، نظامی و سیاستمدار سوری، ت. ۱۱ ماه مه ۱۹۳۲ در شهر «ارستان» (ایالت حمص)، تج. دانشکده های نظامی و حقوق، ونیز آکادمی «ورشلوف» اتحاد جماهیر شوروی (دریافت مدرک دکترای سال ۱۹۸۰).

پیوستن به حزب سوسیالیست بعث از زمان پایه گذاری آن در سال ۴۷، اجرای قسم نامه وفاداری و صداقت نسبت به حزب بعث و تبدیل شدن به یک عضو فعال حزب ماه مه ۴۷، دبیر حزب بعث شعبه استان ارستان ۵۱، معلم ورزش مدرسه در استان «السویدا» ۵۰-۵۲، شروع تحصیل در دانشکده افسری و فارغ التحصیل شدن به عنوان ستوان دوم رشته زرهی ۵۲-۵۴، خدمت در واحدهای زرهی و دانشکده نظامی، و احراز پست های فرماندهی در ارتش مصر ۵۹-۶۱، پس از اخراج افسران بعثی و اتحاد گرا از ارتش به عنوان بازرس به وزارت تدارکات انتقال یافت فوریه ۶۲، ع. و مشارکت در فعالیت های نهضت افسران آزاد مصر

در حمص مارس ۶۲، فعالیت در حلب آوریل ۶۲، بازداشت و زندانی شدن به همراه تعدادی از همزمان خود و پیرو شکست نهضت تا زمان انقلاب ۶۲- مارس ۶۳، بازگشت به خدمت ارتش به عنوان فرمانده گردان در تیپ پنجم زرهی تانک و رئیس دادگاه امنیت ملی در منطقه مرکزی، ضمناً مسئول واحد نظامی حزب بعث در همان منطقه، فرمانده تیپ پنجم زرهی فوریه ۶۴-۶۶، ع. فرماندهی منطقه ای کنگره منطقه ای حزب سوسیالیست بعث عرب ۶۵، ۶۸، ۶۹، ۷۵: ع. دفتر سیاسی حزب ۶۹-۶۰، ع. شورای ملی انقلاب ۶۵-، مشارکت در «جنبش بیست و سوم فوریه»، ارتقا به فرماندهی منطقه مرکزی و فرمانده تیپ پنجم زرهی، ارتقا به درجه سرلشگری فوریه ۶۸، رئیس دادگاه نظامی اضطراری در دمشق نوامبر ۶۶، رئیس ستاد نیروهای مسلح فوریه ۶۸-۷۰، در خلال تهاجم نظامی اسرائیل به سوریه و کشورهای دیگر عربی در سال ۱۹۶۷ وی فرمانده «فرماندهی مشترک نیروهای ذخیره ارتش» بود که بخاطر انعقاد موافقتنامه آتش بس در سه جبهه در نبرد شرکت نکرد، معاون اول وزیر دفاع فوریه ۶۸-۷۲، مشارکت در «نهضت اصلاح طلبانه» به رهبری حافظ الاسد نوامبر ۷۰، معاون اول فرمانده کل نیروهای مسلح سوریه ۷۰-۷۲، معاون فرمانده کل نیروهای مسلح ۷۲، ع. مجلس (شورای) خلق سوریه فوریه ۷۱-، وزیر دفاع سوریه مارس ۷۲-، انتصاب به عنوان معاون شورای عالی نظامی مشترک نیروهای مسلح سوریه و مصر در جنگ چهارم اعراب و اسرائیل (اکتبر ۷۲)، (شورایی که طرح و برنامه جنگ آزادی بخش اکتبر ۱۹۷۳ را به رهبری حافظ الاسد و انور السادات تدوین کرد) اوت ۷۳، انتخاب به عنوان ع. رهبری منطقه ای در ششمین کنگره منطقه ای حزب بعث آوریل ۷۵، رئیس کمیته حزبی در نیروهای مسلح سوریه ژانویه ۷۷، ع. شورای عالی رهبری سیاسی سوریه- مصر فوریه ۷۷، گذراندن دوره عالی ستاد و فرماندهی و دریافت دیپلم ستاد مشترک در آکادمی «ورشلوف» شوروی فوریه ۷۲، شرکت فعال در بسیاری از کنفرانسهای سیاسی و عرب از سال ۶۸ به بعد، ارتقا به درجه سپهبدی ارتش اول ژانویه ۷۸، ع. انتخابی کت. مرکزی حزب بعث، و نیز ع. فرماندهی منطقه ای در هفتمین کنگره منطقه ای حزب بعث ژانویه ۸۰، مجدداً وزیر دفاع ژانویه ۸۰، دریافت درجه دکترای علوم نظامی از آکادمی «ورشلوف» شوروی در رشته فرماندهی و ستاد مشترک ماه مه ۸۰، معاون فرمانده کل

طلال بن عبدالله، ملک: پادشاه سابق اردن، ت. ۱۹۰۹ در شهر مکه (پسر ملک عبدالله پادشاه اسبق اردن، و نوه شریف حسین پادشاه حجاز)، تج. خصوصی (درباری)، و مدرسه نظامی «سند هرست» انگلستان.

شروع خدمت نظامی در لژیون عرب (ارتش عربی) ۲۹، ارتقا به درجه سرتیپی در لژیون عرب، برای مدتی خدمت در ارتش عراق، ازدواج با شاهدخت «زین الشرف» ۲۷ نوامبر ۳۴، فرزندان وی: حسین (پادشاه قبلی اردن)، امیر محمد، امیر حسن، ویک دختر. جانشین پدرش ملک عبدالله (پس از فوت وی) به عنوان پادشاه جدید اردن ۲۰ ژوئیه ۵۱، جلوس بر تخت سلطنت و کنترل قدرت ۱۱ سپتامبر ۵۱ (ملک طلال در فاصله ژوئیه تا سپتامبر ۱۹۵۱ بنا به توصیه پزشکان مشغول معالجه بیماری روانی و عصبی خود در سوییس بود، و پس از معالجه قدرت را در دست گرفت)، پس از ۱۱ ماه و یک روز سلطنت با توطئه چینی و تمهیدات «توفیق ابوالهدی» نخست وزیر وقت (و شدیداً طرفدار انگلستان) به بهانه بروز مجدد بیماری عصبی اش با رای پارلمان از سلطنت خلع شد و بجای وی پسرش «حسین بن طلال» (ر.ک.) پادشاه اردن شد ۱۱ اوت ۵۲، زندگی در ترکیه تا زمان مرگ ۵۲-۷۲، فوت در ترکیه ۷۲. (توضیح اینکه وی از نظر گرایشهای سیاسی یک فرد ملی گرا و بعضاً ضد انگلیسی بود!)

آثار: خاطرات.

طلحونی، بهجت: ل. حقوق، سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۱۳ در «معان» (اردن)، تج. دا. دمشق (سوریه). وکیل دادگستری ۳۶-۳۸، قاضی در «کراک» ۳۸-۵۲، رئیس دادگاه استیناف ۵۲-۵۳، وزیر کشور ۵۳، وزیر دادگستری ۵۳-۵۴، رئیس کابینه سلطنتی ۵۴-۶۰، و ۶۰-۶۳. ۶۴، و ژوئن-اوت ۶۹، ۷۳-۷۴، نخست وزیر ۶۰-۶۲، ۶۴-۶۵، ۶۷-۷۰، همزمان وزیر امور خارجه ۶۷-۶۸، وزیر دفاع ۶۸-۶۹، وزیر کشور آوریل-سپتامبر ۶۸، ع. مجلس سنا (سناور) ۶۲، رئیس مجلس سنا دسامبر ۷۴-تاکنون (۹۵)، نم. ویژه ملک حسین پادشاه اردن ۶۷-۶۹، ع. شورای مشورتی کشور ۶۷، رئیس کت. تهیه و تدوین قانون مدنی کشور ۷۱، ع. هیات امنا دا. اردن ۶۲-تاکنون.

ارتش و نیروهای مسلح، معاون نخست وزیر و وزیر دفاع ۸۴-تاکنون (۲۰۰۰)، رئیس کت. نظامی حزب بعث ژانویه ۷۷-، دریافت مدال ها و نشانهایی از کشورهای سوریه، عربی و خارجی دیگر.

آثار: جنگ چریکی. مطالعات نظامی، مقدمه ای بر استراتژی صهیونیسم، پیغمبر عرب و تکنیک جنگ، تیپ زرهی به عنوان یک محافظ پیشرفته، خاطرات تلخ زندان نظامی مزه، چهارمین جنگ اعراب و اسرائیل، فصل دوم جنگ رهایی بخش اکتبر، گزیده هایی از شعر عرب، پیام اسلام، انقلاب بزرگ عرب، پیشوای روحانی (کشیش) بیت المقدس، انقلاب علمی و فنی، شمشیر خدا، جنگ ادبی، ذنوبیه، ملکه پالمیرا، قهرمان الجزایر، تلاش مسلح، گزیده هایی از سنت های نانوشتہ پیامبر، نان فطیر صهیون، گل های سرخ دمشق، قهرمان آتلانتیک، چنین گفت اسد، فرهنگ پزشکی گیاهی، سیر و زندگی طولانی، فرهنگ نامه های عربی، کشتار صبرا و شتیلا، دورنمای استراتژی صهیونیسم، عملیات کمال عدوان، فتح بزرگ مردم شوری، هنر جنگ روسی، استراتژی جدید آمریکا سلاح بین المللی معاصر، جبهه پایداری در مقابله علیه پیمان کمپ دیوید، گل های سرخ جهان، صدای گل های سرخ دمشق، انقلاب الجزایر، رام کردن، رنسانس، استراتژی نظامی، دورنمای علوم نظامی، هنر جنگ آلمانی، شعر و شاعر.

طلال بن عبدالعزیز، امیر (شاهزاده): سیاستمدار و دیپلمات سعودی، ت. ۱۹۳۴ (پسر ملک عبدالعزیز بن سعود و برادر ملک خالد پادشاه سابق عربستان سعودی)، تج. دوره متوسطه در مدرسه سلطنتی ریاض.

وزیر ارتباطات ۵۳-۵۴، سفیر در فرانسه ۵۵-۵۶، وزیر اقتصاد و دارایی ۶۱، تاسیس اولین مدرسه دخترانه ریاض ۵۷، تاسیس اولین بیمارستان خصوصی در عربستان سعودی ۵۷، تاسیس اولین دانشکده پسرانه مکه ۵۷، ابطال گذرنامه سعودی وی ۶۲، و سپس تبعید به مصر از سوی دولت بخاطر فعالیتهای توسعه حقوق بشر و دموکراسی در عربستان سعودی ۶۲-۶۴، بازگشت از تبعید به عربستان سعودی ۶۴، نم. سابق ویژه عربستان سعودی در سازمان «یونیسف»، در حال حاضر رئیس برنامه اعراب خلیج [فارسی] سازمان توسعه ملل متحد (AGFUND)، رئیس شورای کودکان و توسعه عرب.

طوینی، غسان: ف. ل. علوم سیاسی، روزنامه نگار و سیاستمدار لبنانی، ت. ۵ ژانویه ۱۹۲۶ در بیروت، تج. دا. آمریکایی بیروت، و دا. هاروارد.

مدرس علوم سیاسی در دا. آمریکایی بیروت ۴۷-۴۸، سردبیر روزنامه «النهار» و «النهار عربی بین المللی» (هفته نامه منتشره در پاریس) ۴۸-، رئیس و مدیر عامل شرکت النهار ۶۳-، پایه گذار مشترک «آکادمی حقوق و علوم سیاسی لبنان» ۵۱، مدرس دانشگاه ۵۱-۵۴، ع. پارلمان لبنان از شهر بیروت ۵۳-۵۷، ع. هیات نم. لبنان در مجمع عمومی سازمان ملل ۵۷، تاسیس شرکت خدمات تجارتي و پژوهشی خاورمیانه ۵۸، رئیس شرکت مذکور ۵۸-۷۰، پایه گذار و رئیس و مدیر عامل تعاونی مطبوعات (س. ا. ل) ۶۰-، معاون نخست وزیر و وزیر اطلاعات و آموزش ملی ۷۰-۷۱، دستگیر و بازداشت شدن دسامبر ۷۳، حضور در دادگاه نظامی و سپس رهایی از بازداشت و زندان بر اساس قانون مطبوعات، وزیر کار و امور اجتماعی، جهانگردی، صنعت و نفت ۷۵-۷۶، نم. دائم لبنان در سازمان ملل ۷۷-۸۲، ع. «کت. گفتگوی ملی» ۷۵.

طه، محمد فتحی: ل. علوم (فیزیک)، هواشناس و متخصص علوم جوی مصری، ت. ۱۵ ژانویه ۱۹۱۴ در قاهره، تج. دا. قاهره و کالج سلطنتی علوم و تکنولوژی لندن.

مدرس دن. علوم دا. قاهره ۴۲-۴۴، معاون وزارت امور خارجه و رئیس هیات مدیره سازمان هواشناسی و علوم جوی مصر ۵۳-۷۵، مشاور امور هواشناسی و جوی سازمان هواپیمایی کشوری ۷۶-، معاون کمیسیون منطقه ای آفریقایی سازمان جهانی هواشناسی ۴۷، معاون دوم کمیته اجرایی سازمان جهانی هواشناسی ۵۹-۶۳، ع. کت. اکتشافات فضایی آکادمی علوم قاهره ۶۷، رئیس کت. ملی «ژئودزی» و «ژئوفیزیک» آکادمی علوم قاهره ۶۷، رئیس کت. دائمی هواشناسی اتحادیه کشورهای عرب در قاهره ۷۱، رئیس و ع. کت. اجرایی سازمان جهانی هواشناسی، ع. اتحادیه کارگران علمی، ع. کمیسیون ملی شورای بین المللی اتحادیه های علمی و تعدادی کمیته های دیگر مربوط به پژوهشهای علمی در مصر، دریافت نشان لیاقت از مصر.

ظ

ظاهر، عبدال : دک. پزشکی، سیاستمدار افغانی، ت. ۳ ماه مه ۱۹۱۰ در «لغام»، تج. در کابل، دا. کلمبیا، ودا. جان هایکینز (آمریکا).

انجام خدمات پزشکی در آمریکا قبل از بازگشت به کابل (افغانستان) ۴۳، سرپزشک بیمارستان اصلی شهر کابل ۴۳-۵۰، معاون وزیر بهداشتی ۵۰-۵۵، وزیر بهداشتی ۵۵-۵۸، سفیر در پاکستان ۵۸-۶۱، رئیس مجلس خلق ۶۱-۶۴، و ۶۵-۶۹، معاون نخست وزیر و وزیر بهداشتی ۶۴-۶۵، سفیر در ایتالیا ۶۹-۷۱، نخست وزیر ۷۱-۷۲.

ظاهر، عبدالرحمن : ل. کشاورزی، دک. پزشکی، کارشناس بین المللی مصری، ت. ۲۲ اوت ۱۹۱۶ در قاهره (مصر)، تج. دانشکده کشاورزی دا. قاهره، دا. ادینبورگ (انگلستان)، مدرسه پزشکی امور بهداشتی و بیماریهای گرمسیری لندن.

دبیر زیست شناسی در مدرسه کشاورزی (مصر) ۳۸-۴۲، دستیار استاد حشره شناسی در دانشکده کشاورزی دا. قاهره ۴۲-۴۴، حشره شناس در اداره کنترل حشرات وزارت

بهداری مصر ۴۹-۵۲، حشره شناس طرح کنترل مالاریا «در سازمان بهداشت جهانی» شعبه عربستان سعودی ۵۶-۵۸، مشاور ارشد مرکز آموزش منطقه ای ریشه کنی مالاریا ۵۹-۶۲، حشره شناس در اداره منطقه ای سازمان بهداشت جهانی در «برازاویل» (کنگو) ۶۲-۶۵، حشره شناس منطقه ای در اداره منطقه ای مدیریت شرقی «سازمان بهداشت جهانی» در اسکندریه ۶۶-۷۰، حشره شناس در واحدهای ریشه کنی بیماری مالاریا و سایر بیماریهای انگلی «طرح کنترل حشرات ناقل بیماری» در سازمان بهداشت جهانی (در ژنو، سوییس) ۷۰، بازنشستگی از فعالیت های شغلی و حرفه ای سپتامبر ۷۷.

آثار : حدود ۱۰ کتاب راجع به پشه مالاریا و دیگر حشرات ناقل بیماری و راههای مبارزه با آنها منتشره در خلال سالهای ۵۱ تا ۷۰.

ظاهر شاه، محمد ← محمد ظاهر شاه

ظرافه، میشل : داستان نویسی و نویسنده تونس، ت. ۱۹۱۸ در تونس، تج. متوسطه و عالی.

داستان نویسی و نویسندگی (به زبان فرانسه).

آثار: دوران بر خوردها ۴۹، کف و نمک ۵۰، تجارت انسانها، آخرین ازدواج، دیولورها ۵۸، تاریخ ۶۴.

الظریف، احمد جمعه: بازارگان امارات متحدہ عربی،
ت. ۱۹۴۶.

خدمت در سازمان توسعه مسکن ۶۸-۷۱، بازرسی واحد صنعت و وزارت نفت ۷۱-۷۲، رئیس و مدیر عامل شرک ملی حفاری، ۷۳-.

ظریف، محمد فاروق: دیپلمات افغانی، ت. ۹ ژانویه ۱۹۵۱ در کابل، تح. دا. کابل، و دا. آکسفورد.

کفیل اداره اول سیاسی وزارت امور خارجه ۷۸، دبیر اول (بعداً کاردار) سفارت افغانستان در کوبا ۷۹-۸۰، رایزن (بعداً کاردار) نم. دائم افغانستان در سازمان ملل ۸۰-۸۱، نم. دائم افغانستان در سازمان ملل ۸۱-۸۷، معاون کت. اجرایی حقوق غیر قابل انکار مردم فلسطین ۸۰-۸۹، معاون هیات اعزامی افغانستان به مجمع عمومی سازمان ملل ۸۰-۸۹، رئیس هیات افغانستان در کنفرانسهای جنبش غیر متعهد ها ۷۸-۸۹، کناره گیری از پست های دولتی، اوت ۸۹.

ظریفه، سالم شکری: ل. مهندسی، مهندس (مکانیک)
مصری، ت. ۳ دسامبر ۱۹۲۳ در قاهره، تح. دانشکده مهندسی
دا. قاهره.

شریک «دفتر مهندسی و تجارت بین المللی» در قاهره،
مدیر فنی «صنایع دیزل و مونتاژ مصر» در قاهره، مشاور
شرکت های مشاوره و تولیدی در مصر .

ظفر، جمیل احمد : ف.ل. و دک. زبان و ادبیات عرب،
استاد سعودی، ت. ۱۹۳۲ درمکه.

دبیر دبیرستان، مدیر دبیرستان، مدیر اداره آموزش و پرورش شهر مکه، مدرس گروه زبان عربی دانشکده الهیات دا. «أم القرى» ۷۰، استادیار دانشکده زبان و ادبیات عرب دا. ام القرى (درمکه)، ع. کت. مطالعات وضعیت زبان عربی «اتحادیه جهانی مسلمانان»، شرکت در کنفرانس مطالعه وضعیت زبان

عربی در کشورهای عرب و اسلامی برگزار شده توسط اتحادیه جهانی مسلمانان^{۷۳}.

آثار: رساله دکترا: «زبان عربی: افعال، تجزیه و ترکیب و شکل گیری»، مطالعات زبان شناسی و ادبی قرآن، ارائه گزارشهای علمی و برنامه های رادیویی و تلویزیونی درباره قرآن، فی محیط القرآن (در دایره قرآن)، النحو القرآنی (دستور زبان قرآن)، المكتب القرآنیه (مکتب قرآن).

ظفرآوی. محمود :بانکدار مصری، ت. ۳ مارس ۱۹۴۸
در اسکندریه، تج. کا. ویکتوریا در اسکندریه (مصر)، دا. «رائگرز»
نیوجرسی (آمریکا).

فعالیت در «یونایتد جرسی بانک» نیوجرسی ۷۱-۸۱،
فعالیت در «سیتی بانک» ۸۱-۸۷، فعالیت در «گلف اینترنشنال
بانک» بحرین ۸۷-۹۲، کارمند ارشد بومی و مدیر منطقه ای
«خاورمیانه» در «جسی مانهاتان بانک» بحرین ۹۲- تاکنون.

ظهران. خانم حمديه : دك. اقتصاد وماليه عمومى،
استاد مصرى. ت. ۶ دسامبر ۱۹۲۲ در مصر. تح. دانشكده
حقوق و اقتصاد دا. قاهره .

استاد و مدیر گروه اقتصاد دانشکده اقتصاد و علوم اداری

دا. ملک عبدالعزیز در عربستان سعودی ۷۱-۷۷، استاد یار

اقتصاد ۷۵، استاد اقتصاد ۷۹، رئیس و استاد راهنمای بخش

فوق لیسانس «مؤسسه اسلامی» قاهره ۷۷-۸۹، رئیس گروه

تجارت خارجی دانشکده بازرگانی ۷۹-۸۷، رئیس گروه اقتصاد

دانشکده بازرگانی ۸۰-۸۷، معاون بخش مطالعات و پژوهشهای

تحصیلات تکمیلی دانشکده بازرگانی و مدیریت دا. «حلوان» مصر

۸۴-۸۷، معاون واحد مطالعات و پژوهشهای تحصیلات تکمیلی

دا. حلوان ۸۷، تدریس در واحد فوق لیسانس «مو. مطالعات

عرب» قاهره ۸۸-۸۹، استاد مدرس در برنامه های آموزشی

مدیران اداری در مرکز علوم اداری و مدیریت قاهره ۸۶، استاد

مدرس در برنامه های آموزشی اطلاعات «مراکز نیل» در قاهره ۸۵،

اس. مدعو دا. «کیل» در آلمان غربی ۸۲-۸۵، اس. راهنمای

پژوهشهای اقتصادی در «اداره مرکزی» پیگیری ارزیابی طرح های

اجرایی اداری در سازمان مرکزی حسابرسی ۸۲-۸۳، مشاور در

سازمان مرکزی حسابرسی ۸۲-۸۵، ع. کت. اقتصادی آکادمی

آثار: بیماریهای گوش و حلق و بینی (متن درسی).

ظهران، محسن محرم: ل. علوم، ف. ل. علوم

در طراحی شهری، ف. ل. معماری، دک. برنامه ریزی زیست محیطی، معمار مصری، ت. ۱۹۳۵ در قاهره، تح. دا. عین شمس «قاهره»، موسسه تکنولوژی ماساچوست آمریکا، دا. پرینستون آمریکا.

معمار در «اداره طراحی دولتی» در قاهره ۶۵-۶۶، استادیار معماری در دا. اسکندریه ۶۶، دانشیار معماری در دا. اسکندریه ۷۲، اس. معماری ۷۷، مشاور و کارشناس سازمان ملل متحد در «کمیسیون اقتصادی آسیای غربی» در بیروت ۷۵-۸۰، در سازمان یونسکو در پاریس ۷۶-۷۷، در صندوق جمعیت سازمان ملل در نایروبی ۷۶-۷۷، در UNCHS در نایروبی ۷۶-۷۷، در UNCHBP در نیویورک ۷۵-۷۸، رئیس دانشکده معماری دا. عربی بیروت (لبنان) ۷۸-۸۲، رئیس کم. برنامه ریزی اسکندریه، مشاور فرماندار اسکندریه ۸۲-، ع. شورای عالی فرهنگ مصر ۹۰-۹۲، رئیس «کت. برنامه ریزی مسکن» در شورای شهر اسکندریه ۸۸-۹۲، مدیر اجرایی سازمان عمومی کتابخانه های اسکندریه ۸۹-، دریافت مدال آموزشی از مصر ۵۹، جایزه شایستگی از دا. اسکندریه ۷۷، مدال «TAU» ۶۲، جایزه لیاقت از دا. اسکندریه، مدال نشان درجه اول برجستگی از مصر ۸۵.

آثار: تعدادی کتاب و مقاله و گزارش علمی درباره

معماری، طراحی شهری، طراحی زیست محیطی، طراحی مسکن و شهری به زبان انگلیسی و عربی.

الظهري، ابوتراب: ف. ل. زبان شناسی و علوم اسلامی،

مشاور مذهبی و زبان شناسی سعودی، ت. ۱۹۲۵ در «احمد پور» شرقی پاکستان.

دبیر زبان و ادبیات عربی در دبیرستان، ویرایشگر فنی در اداره پژوهشهای وزارت اطلاعات سعودی، مدرس مذهبی و زبان شناسی در مسجد مکه، سر ویرایشگر فنی در روزنامه «البلاد»، ناظر و سرپرست مذهبی و زبان شناسی در وزارت اطلاعات، ع. اولین کنفرانس سعودی شخصیت های ادبی.

آثار: شواهد القرآن، السرایه، سیار السحابه، المستدرک،

پژوهشهای علمی-تکنولوژیک، ع. مرکز علمی فرهنگ علمی در قاهره، ع. شوراها ی ملی کارشناسی در قاهره، ع. کت. مسکن و مطالعات ویژه پژوهشهای ساختمان، ع. کت. اقتصادی حزب دموکراتیک مصر، ع. کت. اقتصادی انجمن بازرگانی قاهره، ع. کت. اقتصاد سیاسی، آمار و قانونگذاری قاهره، و نیز ع. تعدادی دیگر از نهادها، کمیته ها و سازمانهای علمی و اقتصادی در مصر و چند کشور دیگر خاورمیانه، دریافت دو جایزه دولتی در زمینه امور اقتصادی و علوم و هنرها.

آثار: عناصر اولیه در نظریه اقتصادی ۷۵، مقدمه یی بر

برنامه ریزی اقتصادی و توسعه اقتصادی ۶۹، مسائل توسعه اقتصادی در کشورهای در حال توسعه با مطالعه یی در برنامه ریزی توسعه در مصر ۷۰، مطالعاتی در پول و بانکداری و تجارت بین المللی، مطالعاتی در تجزیه و تحلیل اقتصادی به روش «کنز» و اقتصاد کلان، برنامه ریزی اقتصادی: نظری و عملی ۷۵، توسعه اقتصادی: نظریه و تجزیه و تحلیل ۷۸، نظریه اقتصادی (اصول تجزیه و تحلیل) ۷۹، بحران پولی بین المللی و مروری بر اقتصاد نفت کشورهای توسعه نیافته و صادر کننده نفت ۷۸، مسائل تجارت خارجی با تاکید بر کشورهای توسعه نیافته ۷۸، تجارت خارجی در مصر (مسائل سیاستهای توسعه) ۸۰، برنامه ریزی تجاری در مصر ۸۶، سازماندهی تجارت خارجی در مصر ۸۸، برنامه ریزی توسعه در مصر در خلال ۵۰ سال (۸۸)، اقتصاد مصر: بحرانها و مسائل ۸۹، به اضافه تعداد زیادی گزارشها و پژوهشهای علمی منتشر شده در زمینه مسائل اقتصادی، نفت، تجاری و غیره.

ظهران، فواد مصطفی: ل. پزشکی، ل. شیمی، دک.

پزشکی (پزشک متخصص گوش و حلق و بینی)، استاد سعودی، ت. ۱۹۴۰ در جدّه، تح. دا. قاهره.

مدرس گوش و حلق و بینی در دانشکده پزشکی دا.

ریاض، ع. انجمن جهانی متخصصان گوش و حلق و بینی، ع. شورای دا. ملک عبدالعزیز، ع. شورای دانشکده پزشکی، شرکت در کنفرانس بین المللی پزشکی گوش و حلق و بینی در لندن ۷۵، مشارکت در تأسیس دانشکده پزشکی و علوم پزشکی دا. ملک عبدالعزیز، معاون و سپس رئیس سابق دانشکده پزشکی و علوم پزشکی دا. ملک عبدالعزیز.

العوايد و الاسماء، قيدالصيد، كبة البراع، الافاويق ...

الظهري، احمد سعيد بدیع: ل. امور بين الملل، گذراندن دوره هایی در مدیریت مالی بین المللی، مدیر و کارشناس سرمایه گذاری امارات متحده عربی، ت. ۱۹۵۶ در «العين»، تج. کا. «لويس و كلارك» پورتلند (اور گون آمریکا). معاون بخش امور مالی و اداری «هیات عامل سرمایه گذاری ابوظبی» ۸۲، مدیر هیات عامل سرمایه گذاری ابوظبی، مدیر عملیات ارزشهای خارجی و خزانه داری هیات عامل سرمایه گذاری ابوظبی، ع. هیات مدیره بانک تجارت ابوظبی، ع. هیات مدیره شرکت سرمایه گذاری عرب، معاون شرکت صنعتی عمومی (ارگان صنعتی دولت ابوظبی)، ع. هیات مدیره شرکت بیمه امارات، وزیر بهداری امارات ۹۲.

الظهري، علي بن خلفان: بازرگان امارات متحده عربی، ت. ۱۹۴۲.

مدیر اداره ابوظبی در قاهره (مصر)، معاون وزیر دارایی در امور مسکن و مبادلات، رئیس اداره بنادر و فرودگاهها، ع. شورای اجرایی ابوظبی، رئیس اداره هواپیمایی کشور ابوظبی، رئیس کت. خسارات هواپیمایی ابوظبی، رئیس شرکت امور نگهداری هواپیمایی خلیج، معاون شرکت هواپیمایی خلیج در بحرین، ع. هیات مدیره شرکت بیمه «الظفره»، معاون (ریاست) و مدیر عامل بانک تجارت امارات ۸۱-۸۵، معاون گروه تجاری عمومی الاهلیه، معاون بانک صنعتی امارات ۸۲-۸۴، رئیس شرکت ملی مواد غذایی ۸۰-۸۴، مالک شرکت علی و پسران، رئیس شرکت اکتشاف مناطق نفتی، دریافت نشان درجه سوم جمهوری از مصر، دریافت نشانهایی از تونس و مراکش.

الظهیر، اسد: لیسانس های «الف» و «ب» آموزش خدمات هوایی از مرکز آموزش «نیروی هوایی سلطنتی» انگلستان، نظامی و دیپلمات سعودی، ت. ۱۹۳۲، تج. دانشکده پرواز نظامی در طائف (عربستان سعودی)، مرکز آموزش «همیل» در انگلستان.

مدیر نیروی هوایی سلطنتی سعودی، وابسته نظامی (هوایی) در سفارت سعودی در آمریکا، وابسته نظامی نیروهای

مسلح در سفارت پاکستان ۶۶-۷۱، فرمانده نیروی هوایی سلطنتی سعودی ۷۲، سرلشگر هوایی ۷۴، مقام سفیری در وزارت امور خارجه سعودی ۷۹، سفیر در جمهوری چین (تایوان) ۸۰، دریافت نشان درجه سوم ملک عبدالعزیز، دریافت نشان ویژه از جمهوری چین (تایوان)، نشان شایستگی امنیت ملی (مدال درجه دوم تونگ) از جمهوری کره، نشان درخت سدر (درجه فرماندهی) از لبنان، نشان لژیون لیاقت از آمریکا، نشان درجه اول لیاقت از آرژانتین، دریافت مدال درجه اول «هاوک» در پرواز، مدال مسجد مقدس.

ظهیر، أنجم: ل. علوم، بانکدار پاکستانی، ت. ۱۹۴۴ در «مروت» هندوستان، تج. دا. «اگرا» در هندوستان. شروع فعالیت در «شرکت یونایتد بانک» بحرین ۶۳-، معاون یونایتد بانک در بحرین ۷۰-۷۳، مدیر بانک در شارجه (امارات متحده عربی) ۷۳-۷۸، مدیر بانک در دوبی (امارات متحده عربی) ۷۸-۸۰، مدیر بانک در نیویورک (آمریکا) ۸۰-۸۱، مدیر یونایتد بانک در دوبی ۸۱- تاکنون.

الظهیر، حرب صالح: مهندس راه و ساختمان، د. تکنولوژی؛ مهندس و بازرگان سعودی، ت. ۱۹۳۸ در «زیر» عراق، تج. دانشکده تکنولوژی «پورت اسموت» انگلستان. مهندس راه و ساختمان در وزارت ارتباطات عربستان سعودی ۶۱-۶۸، رئیس اداره نگهداری و راههای روستایی، معاون سر مهندس اداره راهها، مدیر برنامه ریزی در وزارت ارتباطات در امور پست و تلگراف و تلفن، و نیز راهها و بنادر، استعفا از وزارت ارتباطات ۶۸، مدیر عامل شرکت خانوادگی «سادکو» (SADCO) ۶۸، رئیس شرکت بازاریابی و سائل الکتریکی، مدیر عامل شرکت پیمانکاران جدید عرب (عربستان سعودی)، مدیر عامل شرکت مرکزی سرمایه گذاری و توسعه سهام (در ریاض - عربستان سعودی)، شریک و مدیر «انجمن بانکی عرب» در پاریس (فرانسه).

ظهیر، لطیفه: ف. ل. ادبیات، مدیر (صدا و سیما) تونس، ت. ۱۹۳۳. انجام فعالیت های روزنامه نگاری به مدت دو سال،

کارشناس خبرپراکنی در رادیو تونس، مدیر برنامه های
بین المللی رادیو-تلویزیون تونس ۷۰، ع. شورای عالی
اطلاعات، دریافت نشان جمهوری از تونس ۷۴.
آثار: «ادبیات مغرب در زبان فرانسه» (مجموعه مقالات به
زبان فرانسه)، نقد ادبی رسانه ها.

الظھیری، قاسم: دیپلمات مراکش، ت. ۲۵ مارس
۱۹۲۰، تح. مؤسسه مطالعات عالی رباط.

بازداشت بخاطر فعالیت در «نهضت استقلال مراکش» ۳۶
و ۴۴، بازداشت و زندانی شدن بخاطر فعالیت های استقلال
طلبانه ۵۲؛ مدیر روزنامه های «المغرب» و «العلم»، مدیر عامل
سازمان رادیو-تلویزیون مراکش ۵۶-۵۹، سفیر در سنگال
۶۰-۶۱، سفیر در یوگسلاوی ۶۱-۶۴، رئیس اداره اطلاعات
وزارت امور خارجه ۶۶، ع. هیأت نم. دائم اتحادیه عرب در
سازمان ملل متحد در ژنو ۶۶-۶۸، وزیر آموزش متوسطه و فنی
۶۸-۶۹، سفیر در جمهوری خلق چین ۷۲-۷۳، پایه گذار
مدرسه آزاد «الجديدة»، دریافت نشانهایی از مراکش و
یوگسلاوی.

آثار: شرح زندگی محمد پنجم ۶۲، طلای پسران
(داستان)، تفسیرهای سیاسی و مطالعات اجتماعی و تاریخی.

ع

دبیر امور هماهنگی اداره روابط اقتصادی وزارت امور خارجه، مشاور وزیر نفت در امور بین المللی، مشاور وزیر امور خارجه، سفیر ایران در ژاپن تا سپتامبر ۹۰، رئیس کل بانک مرکزی ایران سپتامبر ۹۰ - سپتامبر ۹۴، سفیر ایران در کانادا ۹۴ - رئیس دا. بین المللی امام خمینی (ره) رئیس و سخنگوی ستاد برگزاری ششمین اجلاس سران «اکو» در تهران ژوئن ۲۰۰۰ (خرداد ۱۳۷۹).

عارف، سرهنگ عبدالسلام: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۲۱ در بغداد (برادر سپهبد عبدالرحمن عارف رئیس جمهوری اسبق عراق)، تج. دانشکده نظامی بغداد. ستوان دوم ارتش عراق ۴۱، مسئول نگهداری از زندان «اردوگاه الرشید» (محل زندانی غالب قیام کنندگان حرکت رهایی بخش ماه مه ۱۹۴۱) ۴۱، افسر اطلاعات ارتش - ۴۴، شرکت در «جنگ فلسطین» (جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۴۸، احراز مسئولیت های حساس در ستاد فرماندهی ارتش عراق ۴۸ - ۵۴، طی یک دوره آموزش نظامی در شهر «دوسلدورف» آلمان غربی (در واحد های نظامی انگلستان مستقر در آلمان) ۵۴ - ۵۶، یار و

عابدی جعفری، حسن: ف. ل. مدیریت بازرگانی، دک. مدیریت بازرگانی، سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۵۱ در تهران، تج. تهران و آمریکا. ع. کمیته استقبال آیت الله خمینی (ره) رهبر انقلاب اسلامی ایران ۷۹، ع. شورای فرماندهی و نیز مدیر امور اداری و مالی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ۷۹، رئیس کارگزینی سپاه پاسداران، قائم مقام مدیر عامل سازمان مرکزی تعاون مارس ۸۱، مدیر کمیته توزیع وزارت بازرگانی، معاون وزیر بازرگانی در امور داخلی، معاون وزیر بازرگانی در امور طرح و برنامه ها، هماهنگ کننده استانها و جانشین مدیر واحد آموزشی و ایدئولوژی سپاه پاسداران، قائم مقام مدیر طرح ها و برنامه های سپاه پاسداران، وزیر بازرگانی ۸۳ - ۸۸.

عادلی، محمد حسین: دک. مدیریت بازرگانی، اقتصاددان و دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۵۲ در اهواز، تج. دا. تهران (ل. وف. ل. دا. کالیفرنای آمریکا، و دا. نیودلهی در هندوستان. کاردار سیاسی در کانادا ۸۰، مدیر کل امور اقتصادی و

عثمانی و محکوم به اعدام (به جرم خیانت به خلیفه عثمانی) ۱۹۰۴، عزیمت به پاریس و ادامه فعالیت های سیاسی ملی گرایانه عرب در آنجا ۱۹۰۴. تشکیل انجمن «اتحادیه وطن عربی» در پاریس ۱۹۰۷، و نیز انتشار ماهنامه «استقلال عرب» به عنوان ارگان رسمی انجمن مذکور آوریل ۱۹۰۷ - سپتامبر ۱۹۰۸ (مدت انتشار). همکاری نزدیک با «انقلاب ترکان جوان» در قلمرو عثمانی ۱۹۰۸، بازگشت از پاریس به بیت المقدس برای شرکت در انتخابات آن شهر سپتامبر ۱۹۰۸؛ پس از ایجاد محدودیت هایی از سوی مقامات عثمانی علیه وی، فرار از بیت المقدس و عزیمت به قاهره ۱۹۰۸؛ زندگی و فعالیت سیاسی در راه اتحاد و ملی گرایی عرب تا پایان عمر در قاهره - ۱۹۱۶، فوت در قاهره ژوئن ۱۹۱۶.

(توضیح: نجیب: عزوری یکی از رهبران مسیحی جنبش ملی گرایی و اتحاد اعراب است که خواهان یگانگی عربها و جدایی آنان از ترکان عثمانی بود. وی در کتابش با عنوان: «بیداری ملت عرب» تنها راه نجات اعراب را جدایی آنان از امپراتوری عثمانی می دانست و نیز مرتباً خطر «صهیونیسم» برای آینده اعراب را هشدار می داد. عزوری با اینکه خود مسیحی بود، ولی در اساسنامه «اتحادیه وطن عربی» اعلام کرده بود که رئیس کشور متحدی که از سرزمینهای عراق و سوریه و لبنان و فلسطین شکل می گیرد باید «عربی مسلمان» باشد، ضمن آنکه خود حکومت باید غیر دینی باشد. او اعتقاد داشت که خلافت مسلمانان نیز باید به صورت سازمانی صرفاً مذهبی تبدیل شده و از دخالت در کارهای سیاسی بپرهیزد. به نظر او برای نابودی امپراتوری عثمانی سه انقلاب لازم بود: اول انقلاب عرب ها، دوم انقلاب کردها، سوم انقلاب ارمنه. به همین دلیل، او از هر گونه شورش اعراب علیه ترکان عثمانی پشتیبانی می کرد.)

آثار: بیداری ملت عرب (انتشار در پاریس، ۱۹۰۵).
ضمناً مقاله هایی در ماهنامه «استقلال عرب» (منتشره در پاریس).

عامر، فیلد مارشال محمد عبدالحکیم: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۹، تاج دانشکده افسری قاهره.
افسر ارتش مصر ۳۹، فارغ التحصیل دانشکده فرماندهی و ستاد ۴۸، شرکت در جنگ فلسطین ۴۸، ع. شورای انقلاب مصر (پس از انقلاب یا کودتای مصر به رهبری جمال عبدالناصر و

همکار نزدیک «عبدالکریم قاسم» در کودتای نظامی (انقلاب) ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸ علیه حکومت «ملک فیصل» (دوم)، طرح ترور شخصی عبدالکریم قاسم و بعداً محاکمه در دادگاه خلق و محکوم به اعدام ۵ فوریه ۵۹، بعداً مورد عفو شخصی قاسم و محکوم به زندان، آزادی از زندان سپتامبر ۶۱، رهبری کودتای نظامی علیه حکومت قاسم و براندازی آن ۸ فوریه ۶۳، ترتیب محاکمه سریع قاسم و صدور حکم اعدام وی ۶۳، رئیس جمهوری عراق و ارتقا به درجه مارشالی (از درجه سرهنگی ستاد) فوریه ۶۳ - آوریل ۶۶، کشته شدن بر اثر حادثه سقوط هلیکوپتر حامل وی ۱۳ آوریل ۶۶ (بنا به گفته ای، هلیکوپتر بر اثر انفجار یک بمب ساعتی که توسط بعضی ها و با ناصریست ها کار گذاشته شده بود، سقوط کرد).

عارف، سپهبد عبدالرحمن محمد: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۱۶ در بغداد (برادر عبدالسلام عارف رئیس جمهوری اسبق عراق)، تاج. دانشکده نظامی بغداد.
شروع خدمات نظامی ۳۶، همکاری و شرکت در انقلاب (کودتای) ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸ عراق (به رهبری سرهنگ عبدالکریم قاسم)، رئیس ستاد فرماندهی نیروهای زرهی ۵۸ - ۶۱، فرمانده لشکر پنجم عراق ۶۳، مشارکت فعال در عملیات براندازی (کودتای نظامی) حکومت ژنرال عبدالکریم قاسم ۸ فوریه ۶۳، ع. شورای نیابت حکومت عراق ۶۵، معاون ستاد مشترک نیروهای مسلح عراق ۶۳ - ۶۴، کفیل ریاست ستاد مشترک ارتش ۶۴، رئیس ستاد مشترک ۶۴ - ۶۸، رئیس جمهوری عراق (پس از کشته شدن برادرش ژنرال عبدالسلام عارف) فوریه ۶۶ - ژوئیه ۶۸، ضمناً نخست وزیر ماه مه - ژوئیه ۶۷، پس از کودتای بعضی ها زندگی در تبعید ۶۸ -.

عازوری، نجیب: دیپلم تحصیلات متوسطه و عالی؛ فعال سیاسی و ملی گرای عرب (مسیحی کاتولیک مارونی)، ت. در سرزمین عثمانی (قسطنطنیه؟)، تاج. مدرسه «ملکیه» در قسطنطنیه، مدرسه مطالعات عالی پاریس.

معاون حاکم قسطنطنیه در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، اختلاف نظر با حاکم بیت المقدس و عزیمت به قاهره ۱۹۰۴، همکاری با روزنامه «الاخلاص» در قاهره بر ضد ترکان عثمانی ۱۹۰۴، محاکمه غیابی در قسطنطنیه بوسیله مقامات

گروه افسران آزاد) ۵۲-، فرمانده کل نیروهای مسلح مصر ۵۳-، وزیر جنگ و نیروی دریایی ۵۴-۵۸، معاون رئیس جمهوری و نیز وزیر جنگ در «جمهوری متحده عرب» (مصر) ۵۸-۶۲، نم. ویژه رئیس جمهوری در منطقه سوریه در جمهوری متحده عرب (پس از اتحاد سیاسی مصر و سوریه و تشکیل یک کشور واحد) ۵۹-۶۱، ع. شورای ریاست جمهوری مصر ۶۲-۶۴، معاون اول رئیس جمهوری و فرمانده کل ستاد مشترک نیروهای عربی ۶۴-، رئیس کت. ویژه از بین بردن فتودالیسم ۶۶-، دریافت لقب و نشان «قهرمان اتحاد شوروی» ۶۴-.

ملی» در یازدهمین مجمع عمومی سازمان ملل ۵۷-، رئیس حکومت موقت جمهوری الجزایر مستقر در تونس ۵۸-۶۱، رئیس مجلس الجزایر ۶۲-۶۳، بازداشت در خلال ژوئیه ۶۴- ژوئن ۶۵ (بخاطر مخالفت با خط مشی های احمد بن بلا)، زندگی تحت نظر ۶۵-۷۹ (تازمان روی کار آمدن شاذلی بن جدید)، فوت ۸۵-.

آثار: جوان الجزایری ۳۱ (چ جدید ۸۱)، پیکار انقلاب الجزایر: غروب استعمار ۶۲، کالبدشکافی یک پیکار ۸۰، ثبت استقلال ۸۴-.

عباضه، ثروت: ل. حقوق، حقوقدان و نویسنده مصری، ت. ۲۸ ژوئن ۱۹۲۷، تج. دا. قاهره.

انجام وکالت حقوقی ۵۰-۵۴، دبیر روزنامه «المصری» ۵۲-۵۴، دبیر روزنامه «القاهره» ۵۴-۵۵، مشاور امور انتشارات ۵۶-۵۷، و ۶۱-، ع. کت. داستان نویسی: ع. شورای عالی هنرها، ادبیات و علوم اجتماعی، ع. کت. دولتی جوایز ادبی کشور، دریافت جایزه دولتی در زمینه داستان نویسی ۵۹-، دریافت جایزه اول ادبیات «ابن عامر» (داستان های تاریخی) ۵۴-، معاون «مجلس الشوری» مصر ۸۶-، دریافت نشان درجه یک دولتی در زمینه ادبیات.

آثار: نمایشنامه ها: زندگی برای ما ۵۵، زندگی زندگی، اینست روز رستاخیز. داستانهای کوتاه: فرار از سر نوشت ۵۶، قصری روی رود نیل ۵۷، روزهای سبز ۵۸، آنگاه خورشید طلوع میکند ۶۰، آواهای دور ۶۱، وعده ای در آنجا ۶۲، مه ۶۴، ترس کوچک ۶۵، این عروسک، و غیره.

عبدالحکیم عامر، فیلد مارشال محمد ← عامر، فیلد مارشال محمد عبدالحکیم

عبدالرحمن، ابراهیم حلمی: د.ک. علوم، کارشناس بین المللی و سیاستمدار مصری، ت. ۵ ژانویه ۱۹۱۹، تج. داها. قاهره، لندن، ادینبورگ، کمبریج و لیدن (هلند).

مری ستاره شناسی و فیزیک - ستاره شناسی، بعداً استادیار در دا. قاهره ۴۲-۵۴، دبیر کل شورای وزیران ۵۴-۵۸، مدیر «کمسیون انرژی اتمی مصر» ۵۴-۵۹، عضو دبیر کل «شورای ملی علمی» مصر ۵۶-۵۸، عضو «کمسیون برنامه ریزی

عبادی، بشیر احمد: د.ک. مکانیک، سیاستمدار و مدیر سودانی، ت. ۱۹۲۶ در ام درمان، تج. دا. خارطوم در سودان، و دا. شمال - غربی در آمریکا.

دانشیار دانشکده مهندسی دانشگاه خارطوم ۶۶-۶۹، مدیر گروه مهندسی مکانیک ۷۰-۷۱، عضو هیات مدیره راه آهن سودان ۶۸-۶۹، رئیس هیات مدیره خطوط هوایی سودان ۶۹-۷۰، وزیر ارتباطات اکتبر ۷۱-۷۳، وزیر حمل و نقل و ارتباطات ۷۳-۷۷، وزیر صنایع ۷۷-۷۹، عضو دفتر سیاسی اتحادیه سوسیالیست سودان آوریل ۷۶-۸۰، رئیس شرکت تولیدشکر «کنانه» ۷۷، رئیس دا. خارطوم ۷۵، ع. اج. مهندسان سودان، ع. کت. مرکزی اتحادیه سوسیالیست سودان ۷۵-۸۰، دریافت مدال قانون اساسی، نشان درجه یک جمهوری و غیره.

عباس، فرحت: ل. علوم، سیاستمدار الجزایری، ت. ۲۴ اوت ۱۸۹۹ در «تاتکر» قسطنطنیه، تج. دانشگاه الجزیره.

اشتغال به عنوان شیمیدان در «ستیف» (Setif)، رئیس «انجمن دانشجویان مسلمان» دا. الجزیره ۲۶-۳۱، مشارکت در سازماندهی «اتحادیه مردم الجزایر» ۳۸، انتشار نشریه «بیانیه مردم الجزایر» ۴۳، تاسیس جنبش «طرفداران بیانیه آزادی» ۴۴، در بازداشت فرانسویها ماه مه ۴۵-مارس ۴۶، مشارکت در تشکیل «اتحادیه دموکراتیک بیانیه الجزایر» ۴۶، انتخاب به عنوان نماینده مجلس موسسان فرانسه ۴۶، بعداً عضو مجلس اتحادیه فرانسه، انتخاب به عنوان نماینده مجلس الجزایر ۴۸ و ۵۴، رهبر «اتحادیه دموکراتیک بیانیه الجزایر» ۴۶-۵۶، پیوستن به «جبهه آزادی بخش ملی» ۵۵، عضو هیات نمایندگی «جبهه آزادی بخش

الجزایری، ت. ژوئیه ۱۹۲۸ در دهمچه، تج. دا. گرونوبل فرانسه.

رئیس افتخاری سابق «اتحادیه عمومی دانشجویان مسلمان الجزایر»، سازماندهی مدرسه «جبهه آزادی بخش ملی» الجزایر در «کوجدا»، ع. کابینه «عبدالحمید مهری» در تونس ۶۰، مشاور سیاسی در کابینه «بن خده» ۶۱، مسئول موقت مسائل اقتصادی در «جبهه آزادی بخش ملی» ۶۲، رئیس و دبیر کل موسسه «سوناتراک» ۶۴-۶۵، وزیر صنعت و انرژی ۶۵-۷۷، وزیر صنایع سبک ۷۷-۸۴، رئیس کمیسیون ویژه اقتصادی کمیته مرکزی «جبهه آزادی بخش ملی» مارس ۷۹-۸۱، نخست وزیر و وزیر اقتصاد ژوئیه ۹۲-سپتامبر ۹۳، رئیس شورای «سازمان کشورهای عرب صادر کننده نفت» (اُپک) ۷۴.

عبدالغفار، محمد: ف. ل. د. ک. دیپلمات بحرینی، ت. ۱۵ ژانویه ۱۹۴۹ در «منامه»، تج. دا. «یونا» در هندوستان، مدرسه جدید پژوهشهای اجتماعی نیویورک (آمریکا).

اشتغال به حرفه آموزگاری در بحرین ۶۷-۶۹، دبیر سیاسی مجله هفتگی «صدر الاسبوع» ۷۴، وابسته سفارت در وزارت امور خارجه بحرین ۷۵، دبیر سوم و مامور رابط وزارت امور خارجه بحرین با «برنامه توسعه سازمان ملل» (در بحرین) ۷۵-۷۶، دبیر دوم سفارت در امان (اردن) ۷۷-۷۸، دبیر اول در نم. دائم بحرین در سازمان ملل در نیویورک ۷۹-۸۴، نم. دائم بحرین در سازمان ملل ۹۰-، دبیر اول ارشد در اداره امور اقتصادی وزارت امور خارجه ۸۴-۸۶، دبیر اول ارشد در اداره مسائل بین المللی و سازمانهای بین المللی ۸۷-۸۸، راین و سپس مشاور ارشد در وزارت امور خارجه ۸۸-۸۹.

عبدالغنی، سرهنگ محمد بن احمد: افسر ارتش و سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۸ مارس ۱۹۲۷ در قازوئه در منطقه اوران، تج. ابتدایی و متوسطه در الجزیره.

پیوستن به جنبش ملی گرای «حزب مردم الجزایر» ۴۳، دستگیر و زندانی شدن ۴۵-۴۶، پیوستن به «جبهه آزادی بخش ملی» (در شروع جنگ در راه استقلال ملی الجزایر) ۵۴، فرمانده منطقه یکم نظامی (الجزیره) ۶۲-۶۵، فرمانده منطقه چهارم نظامی (اوارگلا) ۶۵-۶۷، فرمانده منطقه پنجم نظامی

ملی ۵۷-۶۰، مدیر «موسسه برنامه ریزی ملی» ۶۰-۶۳، مامور سازمان ملل در امور توسعه صنعتی ۶۳-۶۶، مدیر امور اداری «سازمان توسعه صنعتی سازمان ملل» (یونیدو) ۶۷-۷۴، مشاور ارشد نخست وزیر ۷۵، وزیر برنامه ریزی ملی و اصلاح اداری ۷۵-۷۶، مشاور نخست وزیر در امور «برنامه ریزی و مسائل اقتصادی» مارس ۷۶-، عضو «آکادمی علوم مصر» و «موسسه مصر».

عبدالرحمن، خانم عایشه: (لقب نویسندگی: بنت الشاطی)، د. ک.، نویسنده و استاد مصری، تج. دا. قاهره.

کمک مدرس در دا. قاهره ۳۹، منتقد ادبی روزنامه الاهرام ۴۲، بازررس رشته زبان و ادبیات عرب در وزارت آموزش و پرورش ۴۲، مدرس در دا. عین شمس ۵۰-۵۷، استادیار ۵۷-۶۲، اس. ادبیات عرب و رئیس «دا. زنان» ۶۲-، ع. شورای عالی هنرها و ادبیات ۶۰-، دریافت جایزه دولتی ادبیات ۳۶، دریافت جایزه آکا. زبان عربی بخاطر انجام مطالعات ویژه متون زبان عربی ۵۰، دریافت جایزه داستانهای کوتاه ۵۴-.

آثار: رسالت الغفران ابوعلاء ۵۰، ارزشهای جدید در ادبیات عرب ۶۱، قرآن: تفسیر ادبی ۶۲، فرهنگ عربی ابن صیدا ۶۲، شاعر های معاصر عرب ۶۳، شش کتاب درباره زنان مشهور اسلام، دو داستان، چهار جلد داستانهای کوتاه.

عبدالرزاق، سرتیپ عارف: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۱۴، تج. دن. نظامی.

شروع خدمت در نیروی هوایی عراق ۳۶، فرمانده پایگاه هوایی حبانیه، وزیر کشاورزی نوامبر ۶۳-دسامبر ۶۳، فرمانده نیروی هوایی عراق دسامبر ۶۳-ژوئیه ۶۵، نخست وزیر و کفیل وزیر دفاع سپتامبر ۶۵، انجام کودتای ناصریستی ناموفق علیه حکومت ژنرال عبدالسلام عارف سپتامبر ۶۵، فرار به قاهره پس از انجام کودتای ناموفق خود ۱۶ سپتامبر ۶۵، انجام دومین طرح کودتای ناصریستی علیه حکومت ژنرال عبدالرحمن عارف (برادر ژنرال عبدالسلام عارف که در حادثه سقوط هلیکوپتر در تاریخ ۱۳ آوریل ۱۹۶۶ کشته شد) اواخر ژوئن ۶۶، دستگیر و زندانی شدن پس از شکست کودتای فوق ژوئن ۶۶.

عبدالسلام، بلعید: ل. اجتماعی، سیاستمدار

مصری، ت. ۲۲ مارس ۱۹۲۳ در اسکندریه، تح. دانشکده حقوق
دا. اسکندریه، و دا. پاریس.

وابسته و دبیر سفارت مصر در لندن ۵۰-۵۴، خدمت در
وزارت امور خارجه به عنوان مسئول میز انگلیس ۵۴-۵۶، معاون
مدیرکل اداره حقوقی ۶۱-۶۳، رئیس اداره کمکهای فنی و
فرهنگی ۶۷-۶۸، مشاور نم. دائم مصر در اداره اروپایی
سازمان ملل در ژنو ۵۷-۶۱، مشاور سفیر در سفارت مصر در
پاریس ۶۳-۶۷، سخنگوی رسمی دولت و رئیس اداره اطلاعات
۶۸-۶۹، سفیر مصر در فرانسه ۶۹-۷۰، وزیر مشاور در امور
کابینه ۷۰-۷۲، نم. دائم مصر در سازمان ملل ۷۲-۸۲، رئیس
کنفرانس مقدماتی قاهره در امور «کنفرانس صلح ژنو» (خاورمیانه)
۷۷، وزیر امور خارجه ۸۴-۹۳، معاون نخست وزیر ۸۵-۹۳،
دبیرکل اتحادیه عرب ۱۵ ماه مه ۹۱-۹۵، مجدداً ماه مه ۹۵-،
مدیر مرکز دآوری بین المللی قاهره، ع. دفتر سیاسی حزب
دموکراتیک ملی، ع. شورای مشورتی موسسه مطالعات
بین المللی، ع. موسسه حقوق بین الملل مصر در (قاهره)،
شرکت در کنفرانس سازمان ملل درباره حقوق دریاهای ۵۹، شرکت
در کنفرانس سازمان ملل در باره روابط کنسولی ۶۳، و درباره
حقوق قراردادها ۶۹، دریافت نشان شایستگی ملی از فرانسه ۶۷،
نشان صلیب بزرگ از فرانسه ۷۱، نشان درجه اول از جمهوری
عربی مصر ۷۰، و تعدادی دیگر نشانهای خارجی.

آثار: مطالعه تطبیقی دادگاههای غنائم ۵۱، مقاله هایی
راجع به حقوق بین الملل.

عبدالناصر، جمال: (مشهور به ناصر)، سیاستمدار و
نظامی مصری، ت. ۱۶ ژانویه ۱۹۱۸ در دهکده «بنی مؤر» در
ولتای علیا (ایالت اسیوط)، تح. ابتدایی و متوسطه در اسکندریه و
قاهره، دن. نظامی (افسری) قاهره.

احراز رتبه بالایی تحصیلی در دن. افسری قاهره و فارغ
التحصیل ممتاز ۳۸، ستوان دوم ارتش مصر ۳۸، خدمت نظامی
در شهر «منکباد» در مصر علیا به همراه دو نفر از افسران جزء (ستوان
دوم) ارتش بنام «زکریا محی الدین» و «انور السادات» (همزمان
بعدهی ناصر) ۳۸-۴۱، اس. دانشکده افسری قاهره ۴۱-،
تشکیل یک کانون ناسیونالیستی و ضد استعمار انگلیس بصورت
مخفی با همکاری افسران جوان کادر ارتش و دانشجویان دن.

(کنستانتین) ۶۷-۷۴، ارتقا به درجه سرهنگی ۶۹، عضو شورای
انقلاب الجزایر ۶۵-۷۹، عضو کمیته سیاسی جبهه آزادی بخش
ملی فوریه ۷۹-، وزیر کشور دسامبر ۷۶-مارس ۷۹، نخست وزیر
و وزیر کشور مارس ۷۹-، نخست وزیر ۸۲-۸۵، وزیر مشاور و
رایزن رئیس جمهوری ۸۶-سپتامبر ۸۹.

عبدالغنی، عبدالعزیز: ف. ل. اقتصاد، اقتصاددان و
سیاستمدار یمنی، ت. ۴ ژوئیه ۱۹۲۹ در حیفا، تعز (جمهوری
عربی یمن سابق)، تح. کا. کلرادو، و دا. کلرادو.

دبیر در کالج بلقیس (عدن) ۶۴-۶۷، وزیر بهداشت ۶۷-
۶۸، وزیر اقتصاد ۶۸-۶۹ و ۷۰-۷۱، رئیس اداره فنی هیات
برنامه ریزی ۶۹-۷۱، رئیس کل بانک مرکزی یمن ۷۱-۷۵،
نخست وزیر ژانویه ۷۵-۸۰، مجدداً نخست وزیر ۸۳-۹۰،
ع. شورای ریاست جمهوری ۹۰-، ع. شورای فرماندهی یمن
۷۵-۷۸، معاون رئیس جمهوری یمن ۸۰-۸۳، رئیس بانک
توسعه و نوسازی یمن ۶۸، مدرس دا. صنعا ۷۲-۷۴، رئیس
شرکت نفت یمن ۷۱، رئیس شورای عالی نوسازی مناطق
زلزله زده ۸۳، ع. کت. دائمی شورای مذکور ۸۳، ع. شورای
مشورتی ریاست جمهوری یمن، ع. اج. اقتصاد یمن، دریافت
درجه دکترای افتخاری، دریافت نشان درجه اول «مارب ساش»
۸۷.

عبدالقدوس، احسان: ل. حقوق، نویسنده مصری،
ت. اول ژانویه ۱۹۱۹ (بسر روز الیوسف، هنرپیشه و نویسنده
مشهور مصری)، تح. دا. قاهره.

انجام وکالت حقوقی ۴۲، اشتغال در مجله روز الیوسف
۴۲، زندانی شدن بخاطر انتقاد شدید از دولت ۴۵، آزادی از
زندان و سردبیر مجله مذکور، مجدداً زندانی شدن در سالهای
۵۰ و ۵۱؛ انتشار اولین رمان خود ۵۴، دبیر نشریه «اخبار الیوم» تا
سال ۷۴، نویسنده روزنامه الاهرام ماه مه ۷۴-.

آثار: تعدادی کتاب از جمله: من آزاد هستم ۵۴،
خورشید را خاموش نکن (ج ۲)، ۶۰، اهمیتی ندارد ۶۳، و غیره.

عبدالمجید، دکتر عصمت احمد: ل. حقوق، دک.
حقوق بین الملل، د. علوم سیاسی؛ دیپلمات و سیاستمدار

افسری (تشکیلات مخفی افسران ناسیونالیست مصری) ۴۲-، شرکت در جنگ اول اعراب و اسرائیل (جنگ فلسطین) با درجه سرگردی و به عنوان فرمانده گردان ششم ۴۸-۴۹، پس از اتمام جنگ مذکور، سازماندهی هسته مرکزی «جنبش افسران آزاد» مصر با شرکت غالباً افسران جوان ورده پائین ارتش و متعلق به طبقات پائین و متوسط جامعه (از جمله این افسران: عبدالحکیم عامر، عبداللطیف بغدادی، کمال الدین حسین، خالد محی الدین، انور السادات، زکریا محی الدین) نوامبر ۴۹، سازماندهی و انجام کودتای نظامی علیه حکومت سلطنتی ملک فاروق پادشاه مصر (با مشارکت گروه افسران آزاد از جمله سرلشگر محمد نجیب) ژوئیه ۵۲، نخست وزیر مصر آوریل ۵۴- نوامبر ۵۴، رئیس جمهوری مصر (پس از بروز اختلاف عقیده و کنار گذاشتن ژنرال نجیب از قدرت) نوامبر ۵۴- سپتامبر ۷۰ (زمان فوت ناصر)؛ شرکت در اجلاس «باندونگ» (اندونزی) و پایه گذاری «جنبش غیر متعهد ها» به همراه رهبران: چین، هندوستان، اندونزی، یوگسلاوی، و غنا ۱۸- ۲۵ آوریل ۵۵، انعقاد قرار داد خرید تسلیحات از چکسلواکی پنج ماه پس از اجلاس غیر متعهد ها (به عنوان یک اقدام عملی و عینی در راستای «سیاست موازنه مثبت» مصر) ۵۵، اعلام ملی کردن کانال سوئز و خلع ید از انگلستان و فرانسه (اداره کنندگان قبلی کانال) ۲۶ ژوئیه ۵۶، رهبری تدافعی نظامی- سیاسی کشور در برابر تجاوز نظامی سه کشور اسرائیل، انگلستان و فرانسه به مصر ۳۱ اکتبر ۵۶- دسامبر ۵۶، پیشنهاد و اجرای طرح اتحاد کشورهای مصر و سوریه و یمن و تشکیل کشور واحد «جمهوری متحده عرب» ۵۸- ۶۱ (شکست و فروپاشی اتحاد مذکور)؛ توسعه مسلک «ناصریسم» در جهان عرب از جمله در لبنان، سوریه، اردن، عراق، و کشورهای عرب خلیج فارس ۵۶-؛ توسعه روابط سیاسی، اقتصادی و نظامی با بلوک شرق و کمونیسم بویژه اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی ۵۵-، مداخله نظامی در جنگ های داخلی یمن ۶۲- اوت ۶۷، شروع حملات تبلیغاتی- سیاسی شدید ناصر علیه اسرائیل و اعمال یک رشته تحریم ها و فشارهای اقتصادی علیه آن کشور و در نهایت حمله غافلگیرانه و تجاوز کارانه اسرائیل علیه مصر و سوریه و اردن (جنگ شش روزه یا جنگ ژوئن) ژوئن ۶۷، قبول قطعنامه شماره ۲۴۲ شورای امنیت سازمان ملل در مورد اعاده سرزمینهای اشغالی در خلال جنگ ۱۹۶۷ و برقراری صلح و آتش بس بین

اعراب و اسرائیل نوامبر ۶۷، پذیرش میانجیگری و مذاکره با «دکتر گوناریارینگ» نم. ویژه سازمان ملل و نیز نمایندگان شوروی و آمریکا (ویلیام راجرز، وزیر امور خارجه) در تهیه مقدمات صلح و اعلام موافقت کلی با «طرح صلح راجرز» مدت کوتاهی قبل از فوت، امضا «موافقت نامه قاهره» با «یاسر عرفات» رهبر ساف درباره خودمختاری اردوگاههای فلسطینی ۶۹، ایفای نقش موثری در پایان دادن به جنگ و خونریزی بین ارتش ملک حسین پادشاه اردن و چریکهای فلسطینی مستقر در اردن پیرو واقعه «سپتامبر سیاه»، سازماندهی اجلاس سران عرب برای ترتیب سازش و صلح بین عرفات و ملک حسین و در نهایت امضاء قرارداد صلح بین طرفین ۲۲ سپتامبر ۷۰- ۲۷ سپتامبر ۷۰، فوت بر اثر سکتة وسیع قلبی ۲۸ سپتامبر ۷۰.

آثار: فلسفه انقلاب: آزادی مصر ۵۵.

عبدالوهاب، محمد محمود: مهندس و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۳۲، تج. دا. عین شمس. دارای مسئولیت های متعدد در کارخانه های نظامی، رئیس شرکت خودروسازی النصر ۸۴، وزیر صنایع ۸۵-.

عبدالله، اسماعیل صبری: دک. اقتصاد، اقتصاددان مصری، ت. ۲۵ دسامبر ۱۹۲۴ در ملای، تج. دها. قاهره و پاریس.

مربی در دا. اسکندریه ۵۱-۵۴، در دانشگاه قاهره ۵۴-۵۶، مشاور اقتصادی در «سازمان توسعه اقتصادی» ۵۷-۵۹، ویرایشگر ارشد در سازمان انتشارات «دارالمعارف» ۶۵-۶۹، مدیر عامل «موسسه برنامه ریزی ملی» ۶۹-۷۱، رئیس هیات مدیره موسسه فوق ۷۲- و مدیر عامل موسسه ماه مه ۷۵-، قائم مقام وزیر برنامه ریزی ۷۱، وزیر مشاور در امور برنامه ریزی ۷۲-۷۴، وزیر برنامه ریزی ۷۴-۷۵، قائم مقام رئیس هیات مدیره «انجمن اقتصاد، سیاست و آمارهای رسمی مصر» ۷۲-، دبیر کل کنفرانس علمی اقتصاددانان مصری، عضو «هیات مشاوران آکادمی» مصر، عضو «موسسه آفریقایی توسعه و برنامه ریزی سازمان ملل» در «داکا» ۷۱-۷۶، عضو «شورای دولتی»، ع. «انجمن توسعه بین المللی» ۷۶-، عضو کمیته آکادمی مصر، عضو «موسسه توسعه سازمان ملل-عرب» در کویت؛ عضو موسس و در حال

حاضر رئیس «بازار جهان سوم»، عضو هیات مدیره «شورای توسعه و اقتصاد و پژوهش‌های اجتماعی آفریقا».

آثار: اقتصاد و ساختار اقتصادی (به زبان فرانسه) ۵۲، مقاله‌هایی درباره اقتصاد (عربی) ۵۴، سازمان بخش دولتی (عربی) ۶۹، مقابله با اسرائیل (عربی) ۶۹، بحث‌هایی در سیاست (عربی) ۷۲، به سوی یک نظام نوین جهانی اقتصادی (عربی) ۷۶، و بالاخره مقاله‌های متعددی به زبان عربی، انگلیسی و فرانسه.

عبدالله، امیر: نایب السلطنه و ولیعهد اسبق عراق، ت. ۱۹۱۲ در حجاز (پسر امیر علی، دایی ملک فیصل دوم، و نوه شریف حسین)، تج. کالج ویکتوریا در اسکندریه (مصر). پس از کشته شدن ملک غازی (پادشاه عراق) نایب السلطنه عراق (با توجه به کمی سن ملک فیصل دوم پادشاه بعدی عراق) ۳۹-۵۳، ولیعهد عراق ۵۳-۵۸، صاحب نفوذ در سیاست گذاری عراق و نیز طرفدار شدید انگلستان، پس از کودتای رشید عالی گیلانی فرار از بغداد و سپس بازگشت به پایتخت در عملیات ضد کودتا بوسیله نیروهای انگلیسی ۴۱، همکاری نزدیک با نوری سعید نخست وزیر وقت (و طرفدار شدید انگلیس)، قتل در جریان کودتای سرهنگ عبدالکریم قاسم ژوئیه ۵۸.

عبدالله، عبدالجابر: ل. اجتماعی، دک. علوم (فیزیک)، استاد (دانشگاه عراقی، ت. ۱۹۱۲، تج. در بغداد، دا. آمریکایی بیروت، موسسه تکنولوژی ماساچوست (آمریکا). دبیر دبیرستان در عمّاره ۳۴-۳۷، معاون اداره هواشناسی فرودگاه بصره ۳۷-۴۱، دبیر دبیرستان، و استاد دانشکده تربیت معلم بغداد ۴۱-۴۴، دستیار پژوهشی و دستیار استاد در موسسه تکنولوژی ماساچوست ۴۵-۴۹، اس. و رئیس گروه فیزیک دانشکده تربیت معلم بغداد ۴۹-۵۸، اس. پژوهشی مدعو دا. نیویورک ۵۲-۵۵، رئیس دا. بغداد ۵۹-۶۳، معاون کمیسیون انرژی اتمی عراق ۵۸-۶۳، بازداشت و زندانی ۶۳-۶۸.

آثار: چهار کتاب درباره فیزیک و هواشناسی (به عربی)، انتشار گزارش‌های علمی متعدد در نشریات علمی (به انگلیسی).

عبدالهادی، عون: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار و حقوقدان فلسطینی، ت. ۱۸۸۹ در بیت المقدس.

منشی مخصوص امیر فیصل (پسر سوم شریف حسین و پادشاه بعدی عراق) و همکاری نزدیک باوی و نیز سرهنگ ادوارد لارنس (لارنس عربستان) و مقامات انگلیسی دیگر در جریان «انقلاب عربی» ۱۶-، همکاری با فیصل اول در اوایل سلطنت وی در سوریه و سپس عراق ۲۰-، همکاری در زمینه سازی و ایجاد مقدمات لازم برای به سلطنت رسیدن امیر عبدالله (پسر دوم شریف حسین) در اردن از طریق کنفرانس ۲۷ مارس ۲۱، تاسیس حزب «الاستقلال» (با همکاری احمد حلمی پاشا عبدالباقی) در فلسطین ۳۲، همکاری با فلسطینی‌ها در مبارزه با استعمار انگلستان و صهیونیسم بویژه در طول ج.ج. ۲۰ (۱)، انحلال حزب استقلال و فعالیت‌های آن بوسیله انگلیسی‌ها، برای مدتی وزیر امور خارجه اردن هاشمی، اشتغال به امور بانکداری.

عبدالله بن حسین، ملک: پادشاه اسبق اردن هاشمی (ماوراء اردن)، ت. ۱۸۸۲ در مکه (در استان عثمانی حجاز)، (پسر دوم حسین بن علی ملقب به شریف حسین حاکم مکه، و برادرزاده شریف بزرگ مکه به عنوان یک مرجع مهم مذهبی و سیاسی در دوران حکومت عثمانیها، و برادر بزرگتر فیصل اول پادشاه عراق در خلال سالهای ۱۹۲۱-۱۹۳۳، و برادر کوچکتر «علی» پادشاه حجاز در خلال سالهای ۱۹۲۴-۱۹۲۶)، تج. خصوصی.

ازدواج اول با دختر عموش «مصباح» (فرزند: یک دختر بنام «حیا» و یک پسر بنام «طلأل» ولیعهد و پادشاه بعدی اردن در سالهای ۱۹۵۱-۱۹۵۲)، ازدواج دوم با یک دختر ترک (فرزند: یک پسر و دو دختر)، ازدواج سوم با یک دختر سودانی، شروع زندگی سیاسی عبدالله از زمان بازگشت به مکه (از زمان ملقب شدن پدرش به «شریف مکه» از سوی سلطان عبدالحمید عثمانی و پس از رخداد: «انقلاب ترک‌های جوان» ۱۹۰۸-، رابط بین پدرش (شریف مکه) و استانبول (دربار عثمانی) ۱۹۰۸-، نم. پارلمان عثمانی از شهر مکه ۱۰-۱۴، مشارکت و همکاری با پدرش در مذاکرات و توافق‌های «شریف حسین-مک ماهون» (کمیسیون عالی انگلستان در مصر در سالهای ۱۹۱۴-۱۹۱۵).

اردن، ت. ۳۰ ژانویه ۱۹۶۲ در امان (پسر ملک حسین پادشاه سابق اردن، از مادر انگلیسی به نام «آنتوانت گاردینر» ملقب به «موناالحسین»)، تح. دانشگاه نظامی «سند هرست» انگلیس، کالج های دریایی انگلیس، و دوره های تکمیلی و عالی نظامی در آمریکا.

اقدام شاه حسین (پدرش) در انتصاب شاهزاده حسن بن طلال (برادر شاه حسین و عموی وی) به عنوان ولیعهد اردن اول آوریل ۶۵- (در این زمان عبدالله فرزند بزرگ او سه ساله بود)، حدود ۱۸ سال زندگی در کشورهای انگلستان و آمریکا برای تحصیل و آموزش نظامی، با درجه سرلشکری در ارتش اردن؛ فرمانده واحدهای ضربتی و تکاور گارد سلطنتی اردن، رهبری سرکوب یک شورش بزرگ در جنوب کشور ۹۶، در یک تصمیم غیرمنتظره و ناگهانی شاه حسین: کنار گذاشتن شاهزاده حسن از ولیعهدی اردن و انتخاب شاهزاده عبدالله (پسرش) بجای وی ۲۴ ژانویه ۹۹ (مدت کوتاهی قبل از فوتش)، پس از مرگ پدرش (شاه حسین): کنترل قدرت و پادشاه جدید اردن ۷ فوریه ۹۹، انجام مراسم رسمی تاجگذاری در محل کاخ «زعدان» ۹ ژوئن ۹۹.

(توضیح: طبق قانون اساسی مصوب سال ۱۹۴۴ اردن، مقام ولیعهدی این کشور باید به فرزند بزرگتر پادشاه وقت منتقل شود. ولی پادشاه می تواند به تشخیص خود در صورت وجود شرایط و مشکلاتی ویژه، برادر خود را به ولیعهدی کشور برگزیند. بدین ترتیب، عبدالله از کودکی عملاً ولیعهد کشور محسوب میشد، ولی به دلیل وضع آشفته کشور و بویژه افزایش دامنه اختلافات ملک حسین با جمال عبدالناصر - رئیس جمهوری با نفوذ و قدرتمند وقت مصر - از ابتدای دهه ۶۰ به بعد، و نیز از زمان کشته شدن شخص «هزاع المجالی» نخست وزیر وقت اردن به بعد؛ شاه حسین تصمیم گرفت که برادرش شاهزاده حسن را که ۱۲ سال از او کوچکتر بود از تاریخ آوریل ۱۹۶۵ به سمت ولیعهدی کشور منصوب کند.

برخی از تحلیل گران سیاسی خاورمیانه، علت اقدام غیرمنتظره شاه حسین در مورد کنار گذاشتن برادرش و انتخاب فرزندش به ولایتعهدی را عمدتاً ناشی از نارضایتی از عملکردهای سیاسی شاهزاده حسین دانسته اند. ولی در عین حال نایبستی از نقش و نفوذ غیرقابل انکار انگلستان در تاریخ اردن و تحولات آن - و از جمله رخداد اخیر - که ریشه ای تاریخی و دیرینه دارد غافل بود!

۱۹۱۶-۱۵، تشویق پدرش نسبت به تحریک قبایل عرب علیه حکومت عثمانی و شروع و پاگیری «انقلاب عربی» ژوئن ۱۶-، فرماندهی و هدایت برخی حملات نظامی علیه پادگانها ارتش عثمانی با طراحی و همکاری «سرهنگ تئودور ادوارد لارنس» (لورنس عربستان) انگلیسی ۱۶-۱۸، به همراه پدرش جنگ قدرت و منازعه با «عبدالعزیز بن سعود» حاکم نجد ۱۸-، سقوط شهر مکه بوسیله نیروهای ابن سعود و خروج اضطراری عبدالله از آنجا ۲۴-، توافق با وینستون چرچیل وزیر مستعمرات انگلستان در مورد آینده سیاسی ماوراء اردن و قیمومت انگلستان بر آن و انتصاب به عنوان «امیر ماوراء اردن» از سوی انگلستان ۲۱-۴۶، استقلال اردن و تغییر عنوان عبدالله از «امیر» به «پادشاه» ماوراء اردن ۴۶-۵۱، موافقت با طرح اولیه انگلستان در مورد تقسیم فلسطین بین اعراب و یهودیان ۳۷، مذاکرات و توافق های پنهانی بانمایندگان صهیونیستی و از جمله خانم «گلدامیر» (در تاریخ ۱۷ نوامبر ۱۹۴۷) بر سر فلسطین و آینده آن و از جمله طرح تقسیم فلسطین و نیز ترغیب کشورهای عربی به عدم منازعه و جنگ احتمالی با صهیونیستها (بعداً کشور اسرائیل) ۴۷-۴۸، اعلام موافقت با طرح و تصویب نهایی تقسیم فلسطین بوسیله سازمان ملل متحد (قطعه نامه شماره ۱۸۱ سازمان ملل) ۲۹ نوامبر ۴۷، شروع جنگ اول اعراب و اسرائیل یک روز پس از اعلام تشکیل کشور اسرائیل و ورود ناخواسته و اجباری ملک عبدالله و کشورش در جنگ علیه صهیونیستها (!) ۱۵ ماه مه ۴۸-، ادامه مذاکرات مخفی ملک عبدالله با صهیونیستها و دستیابی به توافق هایی بر سر بیت المقدس و کناره غربی رود اردن و بالاخره اعلام رسمی ضمیمه کردن کناره غربی رود اردن به خاک آن کشور ۵۰، کشته شدن (ترور) بدست یک فرد فلسطینی در بیت المقدس در مخالفت با طرح تقسیم فلسطین و مذاکرات و توافق های پنهانی ملک عبدالله و صهیونیستها (بویژه خانم گلدامیر، نخست وزیر بعدی اسرائیل) ژوئیه ۵۱.

آثار: المذكرة ۴۵ (ترجمه انگلیسی با عنوان: خاطرات ملک عبدالله پادشاه ماوراء اردن، چاپ لندن، ۵۰)، التكملة ۵۱ (ترجمه انگلیسی با عنوان: خاطرات کامل من، چاپ لندن ۷۸).

عبدالله (دوم) بن حسین، ملک: فارغ التحصیل نظامی (متخصص نیروی دریایی)، ولیعهد سابق و پادشاه جدید

نکته جالب توجه در مورد ملک عبدالله دوم اینست که چون زبان مادری وی انگلیسی است و نیز سالها در کشورهای انگلیسی زبان زندگی و تحصیل کرده است، لذا در حال حاضر به زبان عربی تسلط کافی ندارد و در واقع زبان دوم وی محسوب می شود.

عبدالله بن عبدالعزيز السعود، ملک : ولیعهد و افسر ارتش عربستان سعودی، ت. اوت ۱۹۲۱ (پسر ملک عبدالعزيز بن سعود پایه گذار پادشاهی عربستان سعودی، و برادر ملک فیصل، ملک خالد و ملک فهد پادشاهان سابق و فعلی کشور)، تح. خصوصی و درباری در زمینه های عمومی، مذهبی، سیاسی بویژه بوسیله علمای وهابی کشور).

فرمانده «گارد ملی» عربستان سعودی (به عنوان یک بخش مهم و حساس نیروهای مسلح کشور) ۶۲- تاکنون (۹۹)، معاون دوم نخست وزیر (در زمان حکومت برادرش ملک خالد) مارس ۷۵-۸۲، انجام مسافرتها رسمی متعدد به آمریکا، کشورهای اروپایی، عربی و آفریقایی به جهت تحکیم و توسعه روابط فیما بین، مسافرت مهم به آمریکا جهت تحکیم قدرت و توسعه گارد ملی عربستان دسامبر ۷۷، ولیعهد و معاون اول نخست وزیر (پس از فوت برادرش ملک خالد، و در زمان حکومت ملک فهد) ژوئن ۸۲- تاکنون (۹۹).

عبد الشافی، حیدر : دک. پزشکی (جراحی عمومی)، سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۱۹ در «غزه» (فلسطین)، تح. در بیروت (لبنان).

فعالیت های پزشکی (جراحی عمومی) در بیمارستانهای متعدد در فلسطین و از سال ۱۹۷۲ به بعد رئیس سازمان «هلال احمر» نوار غزه در فلسطین اشغالی و نیز یک کلینیک خصوصی، پس از جنگ ژوئن ۱۹۶۷ و اشغال کرانه غربی رود اردن و نوار غزه و غیره توسط اسرائیل، دستگیر و زندانی شدن ۶۷، و سپس تبعید به لبنان ۷۰، بازگشت به نوار غزه پیرو دخالت و میانجیگری سازمان صلیب سرخ بین المللی راجع به وی، رئیس هیات نم. فلسطینی ها در مذاکرات مربوط به کنفرانس صلح خاور میانه (کنفرانس مادرید در اسپانیا) طی چندین دوره مذاکرات پی در پی ۳۰ اکتبر ۹۱-.

عبدالله الشیخ، شیخ حسن : استاد (دانشگاه) و سیاستمدار سعودی، ت. ۱۹۳۲، تح. دانشکده شریعه در مکه و دا. الازهر قاهره.

ع. سابق کت. مشورتی قضایی، معاون کت. مشورتی قضایی، وزیر آموزش و پرورش و بهداری ۶۲، بعداً وزیر آموزش و پرورش، و وزیر آموزش عالی ۷۵-؛ مدیر ارشد شورای هنرها، علوم و ادبیات ۶۲-، رئیس دا. ملک عبدالعزيز، رئیس دا. ریاض، رئیس دا. اسلامی امام محمد بن سعود، رئیس دا. اسلامی مدینه، رئیس هیات امنا دا. نفت و مواد معدنی، بعداً رئیس دا. اسلامی مدینه، مدیر گروه باستانشناسی دانشگاه مذکور.

آثار : نوبت تلاش ما، ایده های شجاعانه، شأن فرد در اسلام.

عبدون، امین مغضوب : ل. اجتماعی، دیپلمات سودانی، ت. ۲۲ اوت ۱۹۳۰ در «بربر»، تح. دا. خارطوم. سرکنسول در «اسمره» اریتره ۶۱-۶۳، رئیس بخش سیاسی ویژه سودان در صندوق بین المللی پول ۶۵-۶۸، سفیر در هندوستان ۶۸-۷۰، سفیر در جمهوری مرکزی آفریقا ۷۰-۷۲، سفیر در امارات عربی متحده ۷۲-۷۳، سفیر در چکسلواکی ۷۳-۷۴، نم. دائم سودان در سازمان ملل متحد ۸۶-۹۱.

عبد، دکتر جلال : دک. حقوق، دیپلمات و حقوقدان ایرانی، ت. ۱۹۰۹، تح. دها، تهران و پاریس.

معاون مدیر کل در وزارت دادگستری ۳۷-۳۹، دادستان دادگاه ویژه کارکنان دولت (دیوان کیفری) در تهران ۴۱-۴۳، مدیر کل وزارت دادگستری ۴۳-۴۴، عضو مجلس شورای ملی ۴۴-۴۹، قائم مقام نماینده دائم ایران در سازمان ملل ۴۹-۵۳، مدیر کل اداره سیاسی در وزارت امور خارجه ۵۴-۵۵، کفیل ریاست هیات اعزامی ایران به کنفرانس باندونگ ۵۵، سفیر و نماینده دائم ایران در سازمان ملل ژوئن ۵۵- اوت ۵۹، نماینده موقت و دوره ای ایران در شورای امنیت ۵۶، ریاست کرسی نمایندگی ایران در مجمع عمومی سازمان ملل ۵۸-۵۹، وزیر امور خارجه ژوئن- اوت ۵۹، مسئول اداره مراجعه به آراء عمومی سازمان ملل متحد در کامرون شمالی انگلیس ۵۹-۶۰، سفیر

یک سال (به اتهام جرم مطبوعاتی) ۹۳-۹۴، پس از آزادی از زندان: انجام فعالیتهای خصوصی پژوهشی (اجتماعی) و نیز روزنامه نگاری ۹۴-، سردبیر هفته نامه «بهار» (تا چند شماره محدود و در زمان فعالیت در روزنامه سلام)، ع. شورای سردبیری روزنامه «صبح امروز» ۹۸- تا کنون (۲۰۰۰)، ع. شورای مرکزی «جبهه مشارکت ایران اسلامی» (به عنوان یک حزب سیاسی) ۹۸-.

آثار: دارای آثار متعددی (مقاله، گزارش پژوهشی و غیره) در زمینه های اجتماعی، سیاسی، جامعه شناسی، و نیز کامپیوتر.

عبود، ژنرال ابراهیم: نظامی و سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۰۰، تج. کالج «گوردون مموریال» خارطوم و دانشکده افسری خارطوم.

ورود به خدمت نیروی دفاعی (ارتش) سودان، شرکت در جنگهای متناوب و مشترک نیروهای سودانی و انگلیسی در: اریتره، اتیوپی و لیبی ۳۹-۴۵، خدمت در فرماندهی کل ارتش سودان ۵۴، فرمانده کل ارتش سودان ۵۴-۵۶، رئیس شورای عالی نظامی سودان، نخست وزیر و وزیر کشور (پس از انجام کودتای نظامی به رهبری وی) نوامبر ۵۸-۶۴.

عتیقه، دکتر علی احمد: ل. علوم، ف. ل. علوم، دک. اقتصاد: اقتصاددان لیبیایی، ت. اکتبر ۱۹۳۱ در میسوراتا، تج. دا. ویسکانسین و دا. کالیفرنیا در آمریکا.

ک کمک مشاور اقتصادی در بانک ملی لیبی ۵۹-۶۰، مدیر اداره پژوهش های بانک ۶۰-۶۴، معاون وزیر برنامه و توسعه ۶۴-۶۶، مدیر اداره پژوهشهای اقتصادی ۶۶-۶۸، وزیر برنامه و توسعه ۶۸-۶۹، همزمان وزیر اقتصاد ۶۹، مدیر کل شرکت بیمه لیبی ۷۰-۷۳، رئیس بیمه مذکور ۷۳، رئیس شرکت سرمایه گذاری ملی ۷۱-۷۳، رئیس شرکت هتل و توریسم لیبی ۷۱-۷۳، دبیر کل سازمان کشورهای عرب صادر کننده نفت (اوپک) ۷۳-۷۲، و مجدداً ۸۲-۸۷، ع. هیات مدیره «شرکت بیمه آتکای عرب» در بیروت، رئیس و مدیر عامل «شرکت حفاری ملی».

آثار: تاثیر نفت بر اقتصاد لیبی: ۵۶-۵۹ (۷۴).

سیار ۶۱، مسئول شورای سرپرستی و قیمومت سازمان ملل (حکمران) در «گینه نو غربی» (ایران غربی) ۶۲-۶۳، استاد دانشگاه تهران ۶۴-۶۵، سفیر ایران در هندوستان ۶۵-۶۸، سفیر ایران در ایتالیا ۶۸-۷۲، مدیر عامل انجمن بانکداران ایرانی ۷۲، عضو شورای پول و اعتبار ۷۲-۷۸، عضودادگاه دائمی لاهه ۴۶، رئیس انجمن ایرانی سازمان ملل ۷۲، عضو شعبه ایرانی انجمن حقوق بین الملل ۷۳، وکیل دادگستری.

آثار: آئین دادرسی ایران (انگلیسی)، حقوق تطبیقی (انگلیسی)، حقوق بین الملل خصوصی (انگلیسی)، عناصر روانشناسی در قرار دادها (فرانسه)، امور دادستانی (فرانسه)، رویه زندانیان در ایران (فرانسه)، اوضاع سیاسی در آفریقا (فارسی)، اوضاع سیاسی در خاورمیانه (فارسی)، رشته مقالاتی درباره سازمان ملل متحد در مجله مسائل جهان (ایران)، «محیط حقوقی مناسب برای توسعه اقتصادی» (سخنرانی) ۶۴.

عبدی، عباس: مهندس شیمی و پلیمر، فعال سیاسی و روزنامه نگار ایرانی، ت. ۱۹۵۶.

ع. گروه «دانشجویان مسلمان پیرو خط امام» پس از پیروزی انقلاب اسلامی ۷۹-، ع. گروه سه نفری (یا ۹ نفری؟) دانشجویی طراح اشغال سفارت آمریکا در ایران (طراح اصلی: محمد ابراهیم اصغرزاده و نیز سخنگوی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام، و با رهبری حجت الاسلام سید محمد موسوی خوئینی ها) ۴ نوامبر ۱۳/۷۹ آبان ۱۳۵۸ ش. ع. سابق دفتر تحکیم وحدت (اتحادیه انجمنهای اسلامی دانشجویان دانشگاهها) در اوائل انقلاب، دبیر «هیأت واگذاری زمین» در استان فارس، خدمت در واحد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مستقر در لبنان، شرکت ناموفق در انتخابات مجلس های دوم و سوم شورای اسلامی از تهران ۸۴ و ۸۸، مدیر دفتر مطالعات و پژوهشهای اجتماعی در اداره دادستانی کل در کمیته اجرایی «قانون احزاب» ۸۸-۸۹، معاون فرهنگی و اجتماعی «مرکز تحقیقات استراتژیک» (به ریاست حجت الاسلام موسوی خوئینی ها) ۹۳-، سردبیر و عضو شورای سردبیری و نیز دبیر سرویس اقتصادی روزنامه «سلام» (به مدیر مسئولی حجت الاسلام موسوی خوئینی ها) ۹۰-۹۹ (تا زمان حکم توقیف و تعطیل پنجساله روزنامه سلام)، بازداشت و زندانی به مدت

العتیقی، صلاح: ل. اقتصاد، مدیر (مالی) کویتی، ت. ۱۹۵۱ در کویت، تج. دا. کویت.

کارمند امور مالی ۷۴-۷۶، معاون اداره اوراق بهادار ۷۶-۷۸، مدیر اداره تجارت ۷۸-۸۱، مدیر شرکت سرمایه گذاری کویت (در کویت)، مدیر اداره سرمایه گذاری ۸۱-۸۳، رئیس واحد پژوهشهای اداره امور تجاری-۸۳، مؤسس شرکت سرمایه گذاری عمومی دریای عرب ۸۵، رئیس خانه مالی کویت.

العتیقی، عبدالرحمن سالم: دیپلمات و سیاستمدار کویتی، ت. ۵ آوریل ۱۹۲۸، تج. دوره متوسطه در کویت.

وزیر پلیس کویت ۴۹-۵۹، مدیر کل اداره بهداشت ۵۹-۶۱، ع. هیات اعزامی کویت به سازمان ملل ۶۰-۶۱، ع. هیات اعزامی به سازمان بهداشت جهانی در ژنو ۶۱، ع. هیات اعزامی به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۶۱، سفیر در آمریکا ۶۲-۶۳، معاون وزیر امور خارجه ۶۳-۶۷، وزیر امور دارایی و نفت ۶۷-۷۵، وزیر دارایی ۷۵-۸۱، رئیس «صندوق کویت برای توسعه اقتصادی عرب»، رئیس سازمان عمومی امنیت اجتماعی ۷۷-، رئیس هیات نم. کویت در بانک توسعه اسلامی، رئیس کل بانک توسعه اسلامی درجده (عربستان سعودی)، رئیس سازمان خلیج [فارس] توسعه مصر، مشاور ویژه امیر کویت ۸۱، رئیس بانک سرمایه گذاری عرب در بحرین، رئیس بانک خاورمیانه بحرین.

عثمان، احمد: دک. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات مراکشی، ت. ۳ ژانویه ۱۹۳۰، در عوجه (پسر شاهدخت لاله نهضه، خواهر ملک حسن دوم پادشاه مراکش)، تج. مدرسه سلطنتی رباط، دا. رباط مراکش، و دا. «بور دو» فرانسه.

ع. کابینه سلطنتی در امور حقوقی (پس از بازگشت ملک محمد از تبعید و پس از استقلال مراکش) ۵۶، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۷، رئیس اداره اروپای وزارت امور خارجه ۵۹، دبیر کل وزارت دفاع ملی ۵۹-۶۱؛ رئیس هیأت های نم. مراکش در مجمع عمومی سازمان ملل ۵۷-۶۱، در کنفرانس حقوق دریاها ۵۸، و در اجلاسهای اتحادیه عرب ۶۱ سفیر در جمهوری فدرال

آلمان ژوبیه ۶۱-۶۲، معاون وزیر صنایع و معادن ۶۳-۶۴، معاون وزارت بازرگانی تا نوامبر ۶۳، رهبری هیات نم. مراکش در اجلاس وزیران دارایی کشورهای آفریقایی در خارطوم ژوبیه ۶۳، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت کشتیرانی مراکش ۶۴-۶۷، سفیر در آمریکا، کانادا و مکزیک آوریل ۶۷-۷۰، وزیر امور دارایی و استخدامی اکتبر ۷۰-۷۱، مدیر کابینه سلطنتی ۷۱-۷۲، نخست وزیر ۷۲-۷۹، ضمناً وزیر دفاع مارس ۷۳، رئیس شورای دفاع ملی مارس ۷۹-، نم. پارلمان از «عوجه» ۷۷-، رهبر گروه استقلال ملی در مجلس نمایندگان، در حال حاضر رئیس حزب «گروه استقلال ملی» مراکش، و نیز رئیس مجلس نمایندگان، رئیس تعداد زیادی از هیات های نم. مراکش در کنفرانسهای بین المللی.

عثمان السعید، محمد: سیاستمدار لیبیایی، ت. اکتبر ۱۹۲۲، تج. نهادهای مذهبی سنوسی در فزان.

رئیس دادگاه مذهبی منطقه اداری «براک» ۴۵-، سازماندهی «اقدام ملی گرای لیبی» در فزان ۴۷، دستگیر و زندانی شدن بوسیله فرانسویها ۴۸-۵۰، رهبر هیات نم. منطقه فزان در کمیسیون استقلال لیبی ۵۰، ع. مجلس موسسان ۵۰، ع. کم. مشورتی سازمان ملل در لیبی ۵۰، وزیر بهداشتی لیبی ۵۱، بعداً وزیر بهداشت عمومی تا سال ۵۸، معاون مجلس موسسان ۵۸، وزیر امور اقتصادی ۶۰، نخست وزیر ۶۰-مارس ۶۳، نم. مجلس ۶۴، انجام فعالیت های تجاری ۶۴-، دریافت تعدادی نشان و مدال.

عثمان، یعقوب: ل. حقوق، دیپلمات سودانی، ت. ۱۹۱۲، تج. «گوردون کالج» در خارطوم، قاهره، و دا. «لیدز» انگلستان.

اشتغال در یک کارخانه هواپیما سازی در لندن در خلال ج. ج. ۲ (۳۹-۴۵)، ضمناً مترجم عربی «بنگاه سخن پراکنی انگلستان» (B.B.C) ۴۵-، بازگشت به سودان ۴۵، همکاری با جنبش استقلال خواهی سودان، دبیر نشریه «النیل» ارگان رسمی جنبش استقلال طلبانه سودان، و نیز دستیار دبیر کل حزب امه (حزب استقلال)، نم. جنبش استقلال سودان در لندن، استعفا از حزب امه ۵۵، نم. دائم سودان در سازمان ملل ۵۶-۵۹، سفیر

اعضای یک گروه سیاسی مخالف نظام شاه، در تاریخ سوم اردیبهشت ۱۳۵۴ / آوریل ۱۹۷۵ از مخفیگاه خود واقع در ۷ کیلومتری خرم دره زنجان، اقدام به قتل سرهنگ رضایی فرمانده ژاندارمری قزوین کردند. کاترین عدل در اثر تیراندازی ژاندارم ها در غار مخفیگاه خود کشته شد و همسرش نیز در تهران در خیابان شهرآرا به ضرب گلوله از پای در آمد.

عدوان، عبدالله بن عبدالرحمن بن: اقتصاددان و سیاستمدار سعودی، ت. ۱۹۱۲، قح. در مدارس «نجد».

رئیس کت. نظارت مالی مشترک ۴۰، رئیس اداره دارایی منطقه «دمام» ۴۸ - ۵۱، کاردار وزارت امور خارجه ۵۱ - ۵۳، معاون وزیر دارایی در منطقه دمام ۵۳ - ۵۵، خدمت در وزارت دارایی و اقتصاد ملی ۵۵ - ۵۸، وزیر مشاور در امور دارایی و اقتصاد ملی ۵۸ - ۶۰، ناظر کل امور حج و زیارت، رئیس کت. اجرایی «مسجد الحرام» در مکه، مدیر موسسه پولی عربستان ۶۴ -.

العراقی، دکتر عزالدین: دک. پزشکی (متخصص بیماریهای ریوی): پزشک، سیاستمدار و دیپلمات مراکشی؛ ت. ۱۹۲۹ در «فاس»، قح. دانشکده پزشکی دا. پاریس.

انترن سابق بیمارستانها، دستیار سرپزشک در استان «قوجه»، معاون پارلمانی وزارت آموزش ملی ۵۸، معاون پارلمانی وزارت بهداری ۵۹، رئیس بیمارستان و رئیس بخش جراحی ریه «ابن سینا» ۶۰ -، استاد پزشکی ۶۷ -، استاد افتخاری ۷۲، وزیر آموزش و پرورش و آموزش کارکنان اکتبر ۷۷ - ۸۵، معاون نخست وزیر، نخست وزیر مراکش ۸۶ - ۹۲، شرکت در اجلاس پنجم و ششم سران کشورهای سازمان کنفرانس اسلامی، شرکت در چندین اجلاس کمیته قدس (به ریاست ملک حسن دوم پادشاه مراکش)، انتخاب به عنوان دبیر کل سازمان کنفرانس اسلامی ۹۶ - دسامبر ۲۰۰۰، ع. چندین سازمان علمی، ملی و بین المللی، ع. اتحادیه نویسندگان مراکش، ع. آکادمی سلطنتی مراکش، ع. حزب استقلال ۴۲ -، ع. سابق کمیته اجرایی حزب استقلال - ۸۴، دریافت چند جایزه و نشان از جمله نشان تاج ملک عبدالعزیز (درجه ۲)، نشان نخل دانشگاهی و غیره.

در اتحاد جماهیر شوروی ۵۹ - ۶۴، سفیر در اتیوپی ۶۴ - ۷۰.

عدسانی، محمود خالد: ل. علوم، مهندس کویتی، ت. ۳۱ ژانویه ۱۹۳۴، قح. در کویت، دا. آمریکایی بیروت و دا. کالیفرنیا جنوبی در آمریکا.

کمک مهندس نفت در شرکت نفت کویت ۵۸ - ۶۰، مهندس نفت ۶۰، مدیر عامل شرکت نفت کویت ۶۰ -، دستیار فنی واحد مسائل عمومی نفت در وزارت امور مالی و نفت ۶۰ - ۶۳، مدیر امور فنی ۶۳ - ۶۶، معاون امور نفتی ۶۶ - ۷۵، معاون وزارت نفت ژوئن ۷۵ -، مدیر عامل شرکت ساختمانی سلوا، مدیر شرکت خط لوله فلزی کویت ۷۰ - ۷۹، نماینده کویت در سازمان «اوپک» ژانویه ۷۵ -، (رئیس اوپک ۷۸)، رئیس هیات ذخیره سازی نفت ۷۶ -، رئیس نمایندگی کویت در سازمان اوپک ۷۶ -، عضو موسسه آمریکایی مهندسان مکانیک، ع. انجمن مهندسان کویت ۶۲ - تاکنون، انجام فعالیت های تجاری ۸۲ - تاکنون، رئیس طرف کویتی کت. مشترک دائمی کویت - عربستان سعودی ۷۵، رئیس هیات نم. کویت در کنگره نفتی عرب در بغداد ۶۷، در دومین و سومین کنفرانس عرب در اسکندریه، و کازابلانکا، کنفرانس غیر متعهد ها در قاهره، در اجلاس های متعدد سازمان اوپک در ژنو و وین، و غیره.

آثار: نفت کویت (حقایق و ارقام) ۷۰، میدان نفتی بورگان بزرگ ۶۵، میدان های نفتی شمال کویت ۶۷.

عدل، پروفیسور یحیی: دک. پزشکی (پروفیسور آگرزه)، پزشک (جراح) و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۸ در تهران، قح. متوسطه در پاریس (۱۹۳۱)، دا. پاریس (۱۹۳۹).

استاد جراحی در دا. تهران ۴۰ -، ضمناً پزشک جراح در بیمارستان سینا (وابسته به دا. تهران) ۴۰ -، جراح مخصوص محمدرضا شاه پهلوی، ع. کمیته مرکزی «حزب مردم»، و سپس: دبیرکل حزب (جانشین اسدالله علم) اکتبر ۶۰، استعفا از سمت دبیرکلی حزب اوت ۷۲ (به جای وی ناصر عامری معاون بانک مرکزی ایران دبیرکل حزب مردم شد)، ع. هیأت امنای دانشگاه تهران ژوئن ۷۳ -، نایب رئیس سازمان نظام پزشکی مرکز ژوئن ۷۴ -، دریافت مدال طلا از دولت فرانسه.

(توضیح: کاترین عدل - دختر پروفیسور عدل - و همسر وی به نام بهمن حجت کاشانی - پسر سپهبد حجت کاشانی - به عنوان

آثار: دارای چند اثر علمی و ادبی.

العراقی، مولی احمد: دک. پزشکی، پزشک و دیپلمات مراکشی، ت. ۱۵ اکتبر ۱۹۳۱ در کازابلانکا، تج. دا. پاریس. همکاری با وزارت امور خارجه ۵۶-۵۷، نم. دائم مراکش در سازمان ملل ۵۷-۵۸، رئیس خدمات بیمارستانی در کازابلانکا ۵۶-۶۱، سفیر در اسپانیا ۶۱-۶۵، سفیر در آمریکا، و همزمان سفیر آکرویت در مکزیکو، کانادا، و ونزوئلا ۶۵-۶۷، وزیر امور خارجه ۶۷-۶۹، نخست وزیر ۶۹-۷۱، وزیر مشاور در امور پزشکی ۷۱-۷۴، وزیر مشاور در امور خارجی ۷۴-۷۷.

العرشی، قاضی عبدالکریم: سیاستمدار یمنی (یمن شمالی سابق و جمهوری متحد یمن فعلی). وزیر سابق حکومت محلی و خزانه داری، سخنگوی رسمی مجلس قانونگذاری خلق فوریه ۷۸-، رئیس شورای موقت ریاست جمهوری ژوئن-ژوئیه ۷۸، معاون ریاست جمهوری عربی یمن (یمن شمالی) ژوئیه ۷۸- ماه مه ۹۰، ع. شورای پنج نفره ریاست جمهوری یمن (یمن متحد) ماه مه ۹۰-.

عرفات، یاسر: (نام مستعار: محمد عابد الرئوف عرفات ملقب به ابوعمار)، ل. مهندسی، رهبر ساف و رئیس حکومت خود مختار فلسطین، ت. ۲۴ اوت ۱۹۲۹ در بیت المقدس (ششمین فرزند یک تاجر ثروتمند فلسطینی)، تج. دا. قاهره (مصر). پیوستن به اتحادیه دانشجویان فلسطینی ۴۴، ع. کمیته اجرایی اتحادیه مذکور ۵۰، رئیس اتحادیه ۵۲-۵۶؛ در نامه ای که با خون خود به عنوان «ژنرال محمد نجیب» رئیس جمهوری وقت مصر نوشت، این عبارت را ذکر کرد: «فلسطین را فراموش نکنید» ۱۲ ژانویه ۵۳؛ انجام فعالیت های مهندسی در مصر ۵۶، فعالیت های مهندسی در کویت ۵۷-۶۴، شرکت در کنگره بین المللی دانشجویان در پراگ (چکسلواکی) (با استفاده از سرپوش ویژه عربی به عنوان نماد مبارزان فلسطینی) و کسب عضویت فلسطین در آن کنگره برای اولین بار اوت ۵۶، آغاز فعالیت برای تشکیل یک نهضت زیر زمینی فلسطینی در کویت دسامبر ۵۹، پایه گذاری سازمان چریکی و نهضت مقاومت «الفتح» ژانویه ۶۵، و دو روز بعد اقدام به یک حمله چریکی علیه یک ایستگاه پمپاژ آب در اسرائیل ژانویه ۶۵، رهبری عملیات

نظامی و مقاومت در برابر حمله نیروهای رژیم صهیونیستی به پایگاه نظامی «الفتح» در «کرامه» (معروف به نبرد کرامه) در کرانه غربی رود اردن ۲۱ مارس ۶۸، رئیس کمیته اجرایی «نهضت آزادی بخش ملی فلسطین» (الفتح) و نیروهای رزمنده آن (العاصفه) ژوئن ۶۸-، رئیس کمیته اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) فوریه ۶۹-، رئیس کمیته مرکزی و نیز رئیس واحد سیاسی ساف ۷۳-، فرمانده کل نیروهای مسلح انقلابی فلسطین ۷۱، شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل متحد و سخنرانی در مجمع (با به دعوت سازمان ملل) ۱۳ نوامبر ۷۴، اخراج از بیروت به همراه حدود ۱۰۰۰۰ نفر از نیروهای شبه نظامی فلسطین (پس از هفت هفته تهاجم زمینی، هوایی و دریایی اسرائیل به جنوب لبنان در تاریخ ۶ ژوئن ۱۹۸۲) سپتامبر ۸۲ (سپس، انتقال اجباری ستاد مرکزی و فرماندهی ساف از بیروت به تونس و پخش نیروهای شبه نظامی فلسطین در هفت کشور عرب)، اخراج عرفات از خاک سوریه ۲۴ ژوئن ۸۳، عرفات از یک حمله هوایی اسرائیل به مقر ساف در تونس بطور معجزه آسایی جان سالم بدر برد اول اکتبر ۸۵، اعلام پذیرش قطعنامه سازمان ملل به عنوان اساس مذاکرات صلح خاور میانه ۱۶ فوریه ۸۶، و پیرو آن قطع روابط ملک حسین (پادشاه اردن) با وی فوریه ۸۶، اعلام «شناسایی حق موجودیت اسرائیل» و تقبیح تروریسم ۱۲ دسامبر ۸۸، سفر به پاریس و ملاقات با «فرانسوا میتران» رئیس جمهوری و «رولان دوما» وزیر امور خارجه فرانسه و اعلام رسمی لغو «منشور ساف» (مصوب ۱۹۶۴ که در آن بر لزوم مبارزه مسلحانه با اسرائیل تاکید شده بود) ماه مه ۸۹، اعلام پشتیبانی از حمله تجاوز کارانه عراق به کویت و اشغال آن کشور ۲ اوت ۹۰ (و پیرو آن انزوای سیاسی و تضعیف موقعیت سیاسی ساف)، ازدواج مجدد با منشی ۲۸ ساله خود (سهی طویل) نوامبر ۹۲، امضاء اعلامیه شناسایی متقابل ساف و اسرائیل توسط یاسر عرفات و اسحاق رابین (نخست وزیر اسرائیل) در «اسلو» (نروژ) ۹۳، و سپس امضاء قرارداد واشنگتن راجع به اعطاء یک خودمختاری محدود به فلسطینی ها در نوار غزه و کرانه غربی رود اردن ۱۳ سپتامبر ۹۳، امضاء قرار داد واگذاری کنترل شده نوار غزه و کرانه غربی رود اردن به فلسطینی ها توسط یاسر عرفات و «شیمون پرز» (نخست وزیر اسرائیل) ۹ فوریه ۹۴، رئیس حکومت خودگردان فلسطین (تحت نظر و کنترل اسرائیل) مه ۹۴- تاکنون، دریافت

مدال طلای «ژولیت - کوری» از شورای صلح جهانی سپتامبر ۷۵، دریافت جایزه صلح نوبل بطور مشترک با اسحاق رابین نخست وزیر اسرائیل (بخاطر انعقاد قرارداد صلح خاورمیانه) ۱۰ دسامبر ۹۴.

عزالدین، ابراهیم: ل. اجتماعی، دیپلمات اردنی، ت. ۳ دسامبر ۱۹۳۴ در بیروت، تج. دا. آمریکایی بیروت. خدمت در وزارت ارتباطات، خدمت در اداره نخست وزیری، و اداره مطبوعات وزارت امور خارجه ۵۵-۵۸، قائم مقام مدیر عامل انتشارات در بیروت ۵۸-۶۵، مدیر کل مطبوعات خارجی در وزارت اطلاعات ۶۵-۶۸، معاون وزیر اطلاعات ۷۱-۷۵، منشی مطبوعاتی ملک حسین (پادشاه سابق اردن) ۶۸-۷۰، مدیر روابط عمومی سازمان عالیا (خطوط هواپیمایی سلطنتی اردن) ۷۰-۷۱، سفیر در سوئیس ۷۵-۷۷، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۷-۷۸، سفیر در انگلستان ۷۸-۸۳، دریافت نشان درجه دوم استقلال و نشان درخت سدر از لبنان، سفیر در آمریکا ۸۳-۸۴، رئیس امور اداری «کمسیون خدمات کشوری» اردن ۸۵-۸۹، وزیر مشاور در امور نخست وزیری ۲۷ آوریل ۸۹-اکتبر ۸۹، وزیر اطلاعات نوامبر ۸۹-دسامبر ۹۰، وزیر مشاور در امور نخست وزیری نوامبر ۹۱-ماه مه ۹۳.

عزّام پاشا، عبدالرحمن: دک. پزشکی، نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۸۹۳، تج. در مصر و انگلستان. شروع خدمت در ارتش عثمانی ۱۳-، جنگ علیه استعمار گران ایتالیایی در لیبی ۱۵-۱۷، پیوستن به نهضت ملی گراو ضد انگلیسی «سعد زغلول» (۱۸۶۰-۱۹۲۷) مبارز ملی گرای مصری ۱۷-، ع. حزب «وفد» (به رهبری زغلول) و از جمله یاران نزدیک زغلول ۱۹-، وزیر مختار مصر در عراق، ایران، افغانستان، ترکیه، بلغارستان و عربستان سعودی ۳۶-اولین دبیر کل «اتحادیه عرب» ۴۵-۵۲ (استعفاء)، همکاری با جمال عبدالناصر و مشاور سیاسی وی ۵۲-.

العزاوی، حکمت: ل. بازرگانی، سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۳۴ در دیاله، تج. دن. بازرگانی و اقتصاد دا. بغداد. ستوان ذخیره ارتش ۵۷-۵۸، ممیز در بانک مرکزی

عراق ۵۸-۶۳، سرممیز ۶۳، حسابرِس و مدیر فروشگاههای گوناگون، مدیر بازاریابی در شرکت دولتی لوازم الکتریکی ۶۶-۶۸، مدیر کل و رئیس هیات مبادلات دولتی ۶۸، رئیس مو. «تجارت عمومی» ۶۹، معاون وزیر اقتصاد ۶۹-۷۲، ع. هیأت مدیره بانک مرکزی عراق ۶۹-۷۲، وزیر اقتصاد ۷۲-۶۷، وزیر تجارت خارجی ۷۶-۷۷، وزیر مشاور در امور اکراد عراق ۷۷، ع. حزب سوسیالیست بعث عرب ۵۳-، ع. رهبری شعبه حزب بعث در بغداد ۶۵، قائم مقام دبیر شعبه حزب بعث در بغداد ۷۱، ع. شورای منطقه ای حزب (عراق) ژانویه ۷۷-، سردبیر مجله «الاقتصاد» (بغداد)، ع. انجمن اقتصاددانان عراق، رئیس کل بانک مرکزی عراق ۸۵-۸۹، وزیر دارایی.

عزکول، کریم: دک.، دیپلمات و نویسنده لبنانی، ت. ۱۵ ژوئیه ۱۹۱۵، تج. دا. فرانسوی «سن ژوزف» در بیروت و داها. پاریس، برلین، بن و مونیخ. اس. تاریخ، ادبیات عرب و فرانسه، و فلسفه در بسیاری از دانشکده های لبنان ۳۹-۴۶؛ مدیر چاپخانه و یک خبر نامه عربی بنام «جهان عرب» در بیروت ۴۳-۴۵، ع. هیات نمایندگی لبنان در سازمان ملل ۴۷-۵۰، کفیل نمایندگی دائم لبنان در سازمان ملل ۵۰-۵۳، رئیس اداره امور سازمان ملل در وزارت امور خارجه لبنان ۵۳-۵۷، رئیس هیات نمایندگی دائم لبنان در سازمان ملل ۵۷-۵۹، سرکنسول لبنان در استرالیا و نیوزیلند ۵۹-۶۱؛ سفیر در غنا، گینه، و مالی ۶۱-۶۴، سفیر در ایران و افغانستان ۶۴-۶۶، روزنامه نگار ۶۶-۶۸، اس. فلسفه در کا. زنان بیروت ۶۸-۷۲ و دا. لبنان ۷۰-۷۲، ع. «شورای جهانی موارد اضطراری» در لاهه ۷۱-، ع. «اج. بین المللی شاعران، نمایشنامه نویسان، ویرایشگران...» (PEN)؛ ع. هیات امناء و هیات مدیره «مدرسه مذهبی بلاماند» در لبنان، دریافت نشان درخت سدر (لبنان)، نشان مزار مقدس (بیت المقدس)، نشان سن مارک (اسکندریه)، نشان ستاره برلیان (جمهوری چین)، نشان ستاره جنوب (برزیل)، نشان سنت پیتر و سنت پل (دمشق). آثار: حجت و ایمان در اسلام (به آلمانی) ۳۸، و یک کارمشابه به زبان عربی ۴۶، مطالعه پیرامون آزادی اجتماع (به فرانسه، انگلیسی، روسی و اسپانیایی) ۶۸، ترجمه شعور گرایی (قوام نکرومه) ۶۴، اندیشه عرب در دوران آزادمنشی (آلبرت

حورانی) ۶۹.

عزیز، طارق: ل. زبان و ادبیات انگلیسی، سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۳۶ در موصل، تج. دانشکده هنرهای دانشگاه بغداد.

ع. هیات تحریریه روزنامه «الجمهوریه» ۵۸، سردبیر نشریه «الجماهیر» آوریل ۶۳، اشتغال «در خبرگزاری بعث» در سوریه تا زمان تغییر حکومت در فوریه ۶۶، سردبیر نشریه «الثوره» ۶۹، رئیس موسسه انتشاراتی الثوره، ع. دفتر امور عمومی شورای فرماندهی انقلاب ۷۲، ع. علی البدل رهبری حزب سوسیالیست بعث عربی ژانویه ۷۴، وزیر اطلاعات عراق ۱۱ نوامبر ۷۴، ۱۵ اکتبر ۷۷، ع. رهبری منطقه ای حزب بعث ژانویه ۷۷، معاون نخست وزیر عراق ۱۶ ژوئیه ۷۹، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۲۴ ژانویه ۸۳- مارس ۹۱، معاون نخست وزیر مارس ۹۱- تاکنون (۹۹).

آثار: روابط ایران و عراق (ترجمه به فارسی) ۸۰.

عسافی، محمد: دیپلمات تونسی، ت. ۲۶ ماه مه ۱۹۳۰، تج. کا. صدیقی، و دا. پاریس.

خدمت در دبیر خانه وزارت امور خارجه تونس ۵۶، خدمت در سفارت تونس در لندن ۵۶-۵۷، دبیر اول سفارت تونس در واشنگتن ۵۷-۶۰، مدیر کل اداره آمریکا در وزارت امور خارجه ۶۰-۶۲، خدمت در اداره آمریکا و کنفرانسهای بین المللی (وزارت امور خارجه) ۶۲-۶۴، سفیر در انگلستان ۶۴-۶۹، کارشناس ارشد در وزارت امور خارجه ۶۹-۷۰، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۷۰-۷۴، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۴-۷۶، کارمند عالیرتبه در وزارت امور خارجه ۷۶-۷۸، سفیر در بلژیک، لوکزامبورگ و جامعه اقتصادی اروپا ۷۸-۷۹، نم. دائم تونس در سازمان ملل متحد ژانویه- اوت ۸۰، نم. ویژه دبیر کل سازمان ملل در بررسی مسائل انسانی منطقه آسیای جنوب شرقی ۸۰-۸۱، رئیس دفتر دبیر کل سازمان ملل ژانویه- ژوئن ۸۲، معاون دبیر کل سازمان ملل و هماهنگ کننده امور امداد و کمک رسانی حوادث ۸۲-۹۲: دریافت نشان جمهوری، نشان شوالیه، و نشان استقلال از تونس.

عسکری، جعفر پاشا: فارغ التحصیل نظامی و رشته حقوق، نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۸۸۵ در بغداد، تج.

در استانبول، برلین، و انگلستان.

شروع خدمت نظامی در ارتش عثمانی ۱۹۰۵-، شرکت در جنگ های بالکان، شرکت در ج. ج. ۱، ۱۴-۱۸، اعزام به بنغازی (در لیبی) بوسیله یک کشتی جنگی آلمانی (متحد جنگی عثمانی) برای تحریک و سازماندهی سنوسی های لیبی برای حمله به مرزهای غربی مصر و نیروهای انگلیسی مستقر در آنجا ۱۵، دستگیر شدن بوسیله انگلیسی ها در منطقه «مرسی مطرح» لیبی ۱۶، مذاکره انگلیسی ها با وی و متقاعد کردن او به همکاری با آنها با توجه به شرایط و تغییر و تحولات جدید سیاسی- نظامی خاورمیانه و اعلام قبولی وی!، شروع همکاری با «فیصل بن الحسین» (پسر شریف حسین حاکم مکه) در جریان انقلاب عربی و شرکت در حملات نظامی علیه پادگانهای عثمانی ۱۶-، انتصاب به عنوان فرماندار «امان» و بعداً «حلب» از سوی امیر فیصل ۲۰-، آجودان مخصوص امیر فیصل به هنگام پادشاهی سوریه (به مدت کوتاهی) ۲۰، وزیر دفاع حکومت موقت ملی عراق (در زمان پادشاهی ملک فیصل اول) ۲۱-، نخست وزیر عراق ۲۴-، مشارکت در تدوین و تصویب قانون اساسی عراق، امضاء اولین پیمان دوستی با انگلستان ژوئیه ۲۶، وزیر مختار عراق در لندن و همزمان ادامه تحصیلات عالی در رشته حقوق در آنجا- ۳۰، وزیر دفاع و امور خارجه عراق ۳۰-، امضاء دومین پیمان دوستی و همکاری با انگلستان ۳۰، مجدداً وزیر دفاع عراق ۳۵-۳۶، تیر باران توسط افسران طرفدار «ژنرال بکر صدقی عسکری» در جریان کودتای نظامی وی در زمان پادشاهی ملک غازي (پسر ملک فیصل اول) اکتبر ۳۶.

عسگر اولادی مسلمان، حبیب الله: د. ادبی، علوم

حوزوی در حد سطح: فعال مذهبی- سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۳۲ در تهران.

ق. اق.: عضویت در «جمعیت فدائیان اسلام» به عنوان یک گروه فعال مذهبی- سیاسی به رهبری «نواب صفوی» در جوانی اواخر دهه ۴۰، همراهی و مشارکت در ترور موفق «حسنعلی منصور» نخست وزیر و عامل احیاء کاپیتولاسیون در جلوی در ورودی مجلس شورای ملی به وسیله «محمد بخارایی» (ع. جمعیت فدائیان اسلام) ۲۱ ژانویه ۶۵ (اول بهمن ماه ۱۳۴۳)، نم. آیت الله خمینی (ره) در جمع آوری وجوهات

شرعی، حدود ۱۳ سال زندانی در دوران شاه.

ب. اق. ن.م. رهبر انقلاب اسلامی در کمیته امداد امام خمینی، ع. شورای مرکزی کت. امداد امام خمینی، رئیس سازمان اوقاف، وزیر بازرگانی (در دولتهای: دکتر باهنر، آیت الله مهدوی کنی، و مهندس موسوی)، ع. و نایب رئیس مجلس اول شورای اسلامی از تهران ۸۰-۸۴، قائم مقام ستاد پشتیبانی و بازسازی نقاط آسیب دیده در جنگ (به ریاست آیت الله مهدوی کنی)، رئیس کمیسیون تلفیق برنامه پنجساله دوم، ع. هیأت منصفه دادگاه ویژه مطبوعات تاکنون (۲۰۰۰)، رئیس «سازمان اقتصاد اسلامی» (به عنوان یک سازمان قدرتمند اقتصادی متشکل از بازاریان)، دبیر کل «جمعیت مؤتلفه اسلامی» (به عنوان یک حزب سیاسی و ادامه دهنده خط مشی های مذهبی - سیاسی «جمعیت فدائیان اسلام» سابق به رهبری سید مجتبی نواب صفوی)، ع. فعال و کلیدی جامعه بازاریان تهران، نامزد انتخابات ریاست جمهوری ایران اوت ۹۵، انتشار هفته نامه «شما» (ارگان جمعیت مؤتلفه اسلامی با سردبیری حمیدرضا ترقی) ۹۶ -.

عسلی، صبری: سیاستمدار سوری.

اشتغال در کارهای سیاسی سوریه در زمان استعمار فرانسه بر آن کشور و پس از استقلال سوریه، بنیانگذار مشترک «حزب ملی» سوریه (الحزب الوطني) و دبیر کل آن (برای مدتی) ۴۷-، نخست وزیر سوریه در سه مرحله: مارس-ژوئن ۵۴، فوریه-سپتامبر ۵۵، ژوئن ۵۶-فوریه ۵۸، شرکت در مذاکرات مربوط به ایجاد وحدت سیاسی مصر و سوریه و تشکیل کشور واحد «جمهوری متحد عرب» و اعلام موافقت و همراهی با جمال عبدالناصر در این راستا فوریه ۵۸، معاون رئیس جمهوری کشور واحد «جمهوری متحد عرب» - ۶ اکتبر ۵۸ (استعفا).

عسیران، عادل: سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۰۵ در

صیدا، ت.ج. دا. آمریکایی بیروت.

نم. مجلس از جنوب لبنان ۴۳، وزیر تدارکات در اولین کابینه پس از استقلال لبنان ۴۳، ع. هیات نم. لبنان در سازمان ملل ۴۷ و ۴۸، نم. مجلس از ذهرانی ۵۳، رئیس مجلس نمایندگان لبنان ۵۳ و ۵۷ و ۵۸، وزیر کشور ۶۸-۶۹، وزیر دادگستری، و وزیر امور عمومی، و وزیر اقتصاد ماه مه ۷۵-

دسامبر ۷۶، دریافت نشان بزرگ درخت سدر، و تعدادی نشان های خارجی، وزیر دفاع (در کابینه دولت آشتی ملی رشید کرامی تا زمان کشته شدنش) ۸۴-۸۷.

عشراوی، حنان: فارغ التحصیل عالی ادبیات انگلیسی،

استاد و سیاستمدار فلسطینی.

استاد ادبیات انگلیسی در دا. «برزیت» در کرانه غربی رود اردن، ع. کمیته مشورتی هیات نم. فلسطینی ها در کنفرانس صلح خاورمیانه در مادرید (اسپانیا) و اجلاس های بعدی آن ۳۰ اکتبر ۹۱-سپتامبر ۹۳، وزیر در حکومت خودگردان فلسطین ماه مه ۹۴-.

عصار، نصیر: دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۳۶، ت.ج. دا.

تهران.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۴۵-، معاون کنسول در اشتوتگارت (آلمان) ۴۹، در هامبورگ (آلمان) ۵۳، معاون مدیر کل اداره سازمانهای بین المللی وزارت امور خارجه ۵۳-، دبیر اول سفارت ایران در ترکیه ۵۶، کنسول در ترکیه ۶۱، دبیر اول هیات نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد ۵۸، کنسول ۵۹، معاون مدیر کل اداره سازمانهای اقتصادی وزارت امور خارجه ۶۰؛ معاون نخست وزیر، رئیس سازمان اوقاف ۶۴؛ دبیر کل سازمان پیمان مرکزی (سنسو) ۷۲-۷۴، معاون وزیر امور خارجه در امور سیاسی و پارلمانی ۷۵-۷۷، مشاور وزیر امور خارجه ۷۷-۷۹.

العطار، محمد سعید: دک.، دیپلمات یمنی، ت. ۲۶

نوامبر ۱۹۲۷ در جیبوتی، ت.ج. دا. پاریس (مو. آموزشی توسعه اقتصادی و اجتماعی)، دا. سوربن.

انجام پژوهش در «مو. آموزشی توسعه اقتصادی و اجتماعی» دا. پاریس ۶۰-۶۲، مدیر کل در بانک نوسازی و توسعه یمن ۶۲-۶۵، رئیس بانک مذکور ۶۸-۷۱، وزیر اقتصاد ۶۵ و ۶۷-۶۸، رئیس کمیسیون اقتصادی ۶۵-۶۶، رئیس هیات مدیره بانک یمن و کمیسیون عالی اقتصادی ۶۶-۶۸، وزیر امور خارجه ۶۷-۶۹، معاون کمیسیون عالی برنامه ریزی، ع. اج. بین المللی جامعه شناسی، نم. دائم یمن در سازمان ملل

۶۹-۷۱ و ۷۳-۷۴، معاون مالی نخست وزیر یمن شمالی، وزیر اقتصاد ۷۱، دبیر اجرایی کمیسیون اقتصادی سازمان ملل در امور آسیای غربی ۷۴، مشاور ویژه دولت در امور برنامه ریزی اقتصادی ۸۱-۸۲؛ معاون نخست وزیر، وزیر توسعه و رئیس سازمان مرکزی برنامه یمن ۸۴- ماه مه ۹۰؛ وزیر صنایع جمهوری یمن (متحد) ۲۴ ماه مه ۹۰-.

آثار: صنعت دستکش در فرانسه ۶۱، سقط فروشیهای پاریس ۶۱، مطالعه پیرامون توسعه اقتصادی آفریقای غربی ۶۲، بازار صنعت و پروژه های عربستان سعودی ۶۲، اقتصاد و اجتماع در حال توسعه یمن (دورنماهای انقلاب یمن) ۶۴، (تمامی انتشارات فوق به زبان فرانسه منتشر شده، جز مورد آخر که سال ۶۵ به عربی نیز منتشر شده است).

العطاس، حیدر ابوبکر: ل. الکترونیک، سیاستمدار یمنی (یمن جنوبی سابق و یمن متحد فعلی)، ت. ۱۹۳۹ در «الحریضه» در جمهوری دموکراتیک یمن، تج. دانشگاه قاهره (مصر).

اشتغال به خدمات دولتی، رئیس اداره خدمات عمومی (عامه) در استان پنجم یمن، وزیر کار آوریل ۶۹-۷۵، وزیر ارتباطات دسامبر ۷۵-۷۹، ع. کمیته مرکزی مارس ۷۵، وزیر مسکن ۲۷ دسامبر ۷۹، نخست وزیر فوریه ۸۵-ژانویه ۸۶، رئیس جمهوری «جمهوری دموکراتیک خلق یمن» (یمن جنوبی) ۲۴ ژانویه ۸۶-۹۰، و نیز رئیس شورای عالی خلق یمن ژانویه ۸۶-۹۰، نخست وزیر جمهوری یمن (پس از اتحاد دو یمن جنوبی و شمالی) ماه مه ۹۰-۹۴، چهار سال پس از اتحاد دو یمن (در ماه مه ۱۹۹۰) و بروز اختلاف نظر بین رهبران عدن و صنعا، و در نهایت رهبران سابق جمهوری دموکراتیک خلق یمن جدایی خود را از اتحاد مذکور اعلام داشته، و در تاریخ ۲ ژوئن ۱۹۹۴ تشکیل کشور و دولت جدید «جمهوری دموکراتیک یمن» را به رهبری «علی سالم البیض» اعلام داشتند که در ترکیب هیات دولت جدید: نخست وزیر و وزیر دارایی کشور یاد شده برای مدت کوتاهی ژوئن ۹۴- (مدتی بعد مجدداً اتحاد دو یمن برقرار شد و در ترکیب کابینه تغییراتی انجام گرفت).

العطرش، محمد: ف. ل. دک.، کارشناس سوری

سازمانهای بین المللی، ت. ۱۳ نوامبر ۱۹۳۴ در طرطوس، تج. دا. آمریکایی بیروت در لبنان، دا. آمریکایی در واشنگتن دی. سی. آمریکا و مد. علوم اقتصادی و سیاسی لندن در انگلستان.

شروع خدمت در بانک مرکزی سوریه ۶۳-، خدمت در اداره پژوهشهای بانک مرکزی ۶۳، رئیس اداره اعتبارات بانک ۶۶-۷۰، جانشین مدیر اجرایی در صندوق بین المللی پول ۷۰-۷۳، قائم مقام رئیس کل بانک مرکزی سوریه ۷۴، مدیر اجرایی بانک بین المللی نوسازی و توسعه ۷۴-۷۶، مدیر اجرایی صندوق بین المللی پول ۷۶-۷۸، ع. هیات نم. دومین کمیته مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ع. هیات نم. «آنکتاد» و سایر کنفرانسهای بین المللی اقتصادی ۶۳-۷۰، مدرس نیمه وقت دا. دمشق ۶۳-۷۰، ع. معاونان کمیته فرعی «هیات اصلاح نظام پولی بین المللی» وابسته به صندوق بین المللی پول ۷۲-۷۴، ع. پیوسته کمیته فرعی صندوق بین المللی پول ۷۴-۷۶، ع. موظف اداری کمیته مذکور ۷۶-۷۸، وزیر اقتصادی و تجارت خارجی ۸۰-۸۲.

آثار: انتشار مقاله هایی در فصلنامه «الابحاث» (نشریه پژوهشی دا. آمریکایی بیروت) ۶۳، ۶۴ و ۶۶.

العطرش، منصور (علی) سلطان: سیاستمدار سوری، ت. در سوریه (پسر سلطان العطرش یکی از رهبران میهن پرست سوریه)، تج. متوسطه و عالی در سوریه.

انتخاب به عنوان نم. مجلس ۵۶، وزیر کار و امور اجتماعی ۶۳-۶۴، ع. شورای ریاست جمهوری سوریه ماه مه-اکتبر ۶۴، رئیس شورای ملی انقلاب سوریه ژانویه-فوریه ۶۶، مدیر انتشارات «الطلیعه» در بیروت (لبنان) ۶۶، تبعید به بیروت ۶۶-۶۹، بازگشت از تبعید به سوریه آوریل ۶۹.

العطیبه، دکتر مانع سعید: ل. اقتصاد، ف. ل. اقتصاد، دک.، اقتصاددان و سیاستمدار امارات عربی متحده، ت. ۱۵ ماه مه ۱۹۴۶ در ابوظبی، تج. دا. بغداد، و دا. قاهره.

رئیس هیات مدیره شرکت ملی نفت ابوظبی ۶۹، ع. هیات برنامه ریزی ابوظبی؛ رئیس اداره نفت، معدن و صنعت، رئیس هیات مدیره شرکت مایع کردن گاز ابوظبی، وزیر نفت و

الدواوین نوشته صلاح الدین وزیر ابن مماتی ۴۳، تاریخ میهن پرستان کلیسای مقدس اسکندریه (۲ ج.) ۴۸-۴۹، صومعه کاترین مقدس در کوه سینا ۴۹، میکروفیلیم های عربی کوه سینا ۵۴، موسیقی قبطی ۶۰، جنگ صلیبی، تجارت و فرهنگ ۶۲، جنگهای صلیبی: تاریخ نگاری و کتابشناسی ۶۲، تاریخ مسیحیت شرقی ۶۸، و غیره. (کتابها به دوزبان انگلیسی یا عربی منتشر شده است).

العظم، خالد: سیاستمدار سوری (معروف به «میلیونر

سرخ»)، ت. ۱۹۰۳.

انتصاب از سوی «ژنرال دنتز» کمیسر عالی فرانسه در سوریه (در زمان حکومت ویشی) به عنوان رئیس کشور اول آوریل ۴۱ (به مدت حدود دو ماه)، پس از تسلیم سوریه به حکومت فرانسه آزاد (به رهبری ژنرال دوگل) کنار رفتن از قدرت ۴۱، بعداً نم. پارلمان و نیز مسئولیت وزارت، سفیر سوریه در فرانسه، وزیر دادگستری - ۴۸، نخست وزیر سوریه، ضمناً وزیر دفاع و وزیر امور خارجه ۱۶ دسامبر ۴۹، سقوط دولت وی پس از کودتای ۳۰ مارس ۱۹۴۹ حسنی الزعیم، و سپس زندانی شدن ۴۹؛ پس از واژگون شدن حکومت «حسنی الزعیم» (در جریان کودتای ۱۴ اوت ۱۹۴۹) وزیر دارایی در حکومت موقت ۴۹، بعداً ۹ روز پس از کودتای «ادیب شیشکلی» (تاریخ ۱۹ دسامبر ۱۹۴۹) نخست وزیر سوریه دسامبر ۴۹-۲۹ ماه مه ۵۰، شکست در انتخابات ریاست جمهوری از رقیب خود «شکری القوتلی» ۶ سپتامبر ۵۵، کنار گذاشتن از صحنه سیاسی پس از وحدت سیاسی مصر و سوریه و تشکیل «جمهوری متحد عرب» ۵۸-۶۱، بعد از شکست وحدت سوریه و مصر و کودتای انفصال (سپتامبر ۱۹۶۱) شروع مجدد فعالیت‌های سیاسی و شرکت در انتخابات ریاست جمهوری و شکست از رقیب خود «دکتر ناظم القدسی» ۱۲ دسامبر ۶۱، نخست وزیر سوریه ۱۷ سپتامبر ۶۲-۸ مارس ۶۳ (در جریان کودتای بعثی ها)، پس از کودتای بعثی ها پناهنده شدن به سفارت ترکیه در سوریه و سپس سنجاران بوسیله مردم خشمگین و تظاهر کنندگان و فوت مارس ۶۳.

(توضیح: اطلاق «میلیونر سرخ» به او به این علت بود که در

عین سرمایه دار بودن دارای افکار سوسیالیستی نیز بود!)

صنایع شیخ نشین ابوظبی ۷۲-۷۳، وزیر نفت و ذخایر معدنی فدراسیون امارات عربی متحده ۷۲-۷۹، وزیر نفت و ذخایر طبیعی امارات (عنوان جدید وزارتخانه) ژوئن ۷۹-۹۰، رئیس سازمان اوپک ۷۹، رئیس سازمان اوپک (سازمان کشورهای عربی صادر کننده نفت) ۸۰، ع. هیات مدیره شش شرکت نفتی در ابوظبی، اروپای غربی، آمریکا، و کانادا.

آثار: هیات برنامه ریزی ابوظبی، اقتصاد ابوظبی، سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک)، نفت و اقتصاد امارات عربی متحده.

عطیه، عزیز سوریال: ف. ل. د. ک. فلسفه، د. ک. ادبیات، مورخ و نویسنده مصری، ت. ۷ ژوئیه ۱۸۹۸، تح. دها. لیور پول و لندن.

عضو وابسته برنامه پژوهشی «چارلز برد» و نیز عضو پژوهشی دا. لیور پول انگلستان ۳۰-۳۲، مربی تاریخ در «مد. مطالعات شرقی» دا. لندن ۳۳-۳۴، اس. تاریخ شرق و قرون وسطی در دا. بن (آلمان) ۳۵-۳۸، اس. تاریخ قرون وسطی در قاهره ۳۸-۴۲، در دا. اسکندریه ۴۲-۵۴، رئیس «مو. مطالعات عالی قبطی» قاهره، مشاور کتابخانه کنگره در واشنگتن دی. سی. آمریکا ۵۰-۵۱، مدرس مدعو، دها. آمریکا، زوریخ و مو. «مطالعات بین المللی سوییس» ۵۰-۵۱، اس. مدعو مطالعات اسلامی آکا. قرون وسطی در دا. میشیگان آمریکا در «آن آربر» ۵۵-۵۶، اس. مسیحیت جهانی در «سمینار اتحاد مذهبی»، و اس. مدعو رشته تاریخ در دا. کلمبیا (نیویورک) ۵۶-۵۷، اس. مدعو تاریخ عرب و اسلام در دا. پرینستون آمریکا ۵۷-۵۸، ع. «مو. مطالعات پیشرفته» در دا. پرینستون ۵۸-۵۹، مدیر مرکز مطالعات خاورمیانه در دا. یوتا ۵۹-۶۷، اس. ممتاز تاریخ در دا. یوتا ۶۷، ع. وابسته «کمیسون بین المللی تاریخ علمی و فرهنگی بشر» و وابسته به سازمان یونسکو، ع. وابسته «اج. باستان شناسی قبطی»، ع. «آکا. قرون وسطی آمریکا»، ع. آکا. مدیترانه در رم، دریافت درجه دکترای افتخاری ادبیات عبری، ع. انجمن سلطنتی تاریخ (انگلستان).

آثار: جنگهای صلیبی شهر «نیکوپولیس» ۳۴، جنگهای صلیبی در قرون میانه اخیر ۳۸، مصر و آراگون: مکاتبات سفارتی و دیپلماتیک در سالهای ۱۳۰۰-۱۳۳۰ (۳۸)، کتاب قوانین

عظیمی، ارتشبد رضا: نظامی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۳، تج. دانشکده افسری، و دانشگاه جنگ در تهران. شروع خدمت در ارتش ایران ۲۹-، فرمانده نیروهای زرهی ارتش، رئیس ستاد نیروی زمینی، فرمانده سپاه یکم مرکز، جانشین فرمانده نیروی زمینی، فرمانده سپاه غرب، فرماندار نظامی تهران اوت ۵۲- رئیس اداره نظام وظیفه عمومی آوریل ۵۴-، ارتقا به درجه سرلشگری ۲۲ سپتامبر ۵۴، افسر فرمانده نیروی زمینی ۶۰-۶۱، فرمانده نیروی زمینی (با درجه سپهبدی) مارس ۶۱-۶۶، ژنرال آجودان شاه (محمد رضا پهلوی)، وزیر جنگ (بدرجه ارتشبدی) در کابینه های: امیرعباس هویدا، جمشید آموزگار، شریف امامی، و ارتشبد از هاری ژانویه ۷۱- دسامبر ۷۸، دریافت نشان های متعدد نظامی.

عُفْلُق، میشل: ل. تاریخ و مطالعات فلسفی، نظریه پرداز (حزب بعث) و سیاستمدار مسیحی سوری، ت. ۱۹۱۰ در دمشق تج. در سوریه، و دا. سوربن پاریس.

اتمام دوران تحصیلات عالی در پاریس و بازگشت به سوریه (دمشق) به همراه دوست همفکر و هم‌رزم خود «صلاح الدین بیطار» ۳۲، دبیر دبیرستان ۳۲-۴۲، استعفا از شغل دبیری و پرداختن به فعالیت های سیاسی بطور تمام وقت (به همراه بیطار) ۴۲، شکل گیری اولیه ایده «حزب بعث عرب» توسط میشل عفلق و صلاح الدین بیطار ۴۵، شکل گیری رسمی و سازمان یافته (دارای اساسنامه و بدنه اجرایی) «حزب بعث عرب» در دمشق و شروع عضوگیری آن ۴۷، وزیر آموزش و پرورش ۴۹ (به مدت فقط سه ماه)، شروع فعالیتهای گسترده شامل: بحث های سیاسی، برگزاری سمینار ها، نویسندگی، سخنرانی و برگزاری تظاهرات توسط میشل عفلق ۴۲-، دبیر سیاسی روزنامه «البعث» ارگان رسمی حزب ژوئیه ۴۶-، انتخاب به عنوان دبیر کل حزب آوریل ۴۷- آوریل ۶۵: شکل گیری «دفتر اجرایی» حزب متشکل از میشل عفلق به عنوان رئیس (و صلاح الدین بیطار، جمال الدین صباد، وحید غانم، مدحت البیطار و فیصل رکابی به عنوان اعضا دفتر اجرایی) ۴۹، اتحاد و ادغام دو حزب «حزب بعث عرب» به رهبری میشل عفلق و «حزب سوسیالیست عرب» به رهبری «اکرم حورانی» با نام جدید: «حزب سوسیالیست بعث عرب» ۵۴، توسعه

نفوذ و شهرت میشل عفلق و حزب سوسیالیست بعث عرب در میان جوانان و روشنفکران جهان عرب بویژه در کشورهای اردن، عراق، لبنان، سودان، لیبی، مصر و غیره از دهه ۵۰ به بعد، شرکت حزب بعث در انتخابات پارلمانی سوریه و کسب ۲۲ کرسی پارلمان سپتامبر و اکتبر ۵۴، شرکت حزب در کابینه دولت «صبری العلی» ۵۵، اتحاد سیاسی «بعثیسم» و «ناصریسم» و اتحاد دو کشور سوریه و مصر تحت نام جدید «جمهوری متحد عرب» فوریه ۵۸- سپتامبر ۶۱ (شکست و فروپاشی اتحاد دو کشور)، اختلاف نظر سیاسی رهبران بعثی و ناصریستها با یکدیگر و در نتیجه کودتای نظامی افسران بعثی سوری و شکست اتحاد دم‌صرو سوریه سپتامبر ۶۱، اختلاف نظر میشل عفلق با نظامیان بعثی و در نهایت به قدرت رسیدن افسران بعثی در دمشق مارس ۶۳، عزیمت به قاهره و مذاکره با عبدالناصر برای دستیابی مجدد به یک اتحاد مجدد سیاسی مارس ۶۳، ظهور یک نسل سیاسی جدید در حزب بعث و در انزوا قرار دادن تدریجی میشل عفلق ۶۳-۶۶، کنار گذاشتن میشل عفلق از دبیر کلی حزب (بوسیله نسل جدید حزب) در هشتمین کنگره ملی حزب بعث آوریل ۶۵ (متیف الرزاز اهل اردن جانشین وی شد)، قدرت یافتن نسل جدید حزب و در دست گرفتن قدرت در سوریه و رهبری و هدایت حزب بعث و کنار گذاشتن میشل عفلق از رهبری حزب فوریه ۶۵، شکل گیری و ایجاد حزب سوسیالیست بعث عرب در بغداد (عراق) ۶۶- انتخاب به عنوان دبیر کل حزب بعث عراق ۶۸- ژوئن ۸۹ (مقام دبیر کلی وی بیشتر جنبه تشریفاتی داشت و معاون دبیر کل حزب یعنی صدام حسین قدرت اصلی و رهبری حزب را در دست داشت)، اقامت های موقت در عراق و بالاخره انتخاب عراق به عنوان محل اقامت دائمی در دهه ۸۰ (۶۶-۸۹)، فوت پیر و انجام عمل جراحی قلب ۲۳ ژوئن ۸۹ (در عراق).

آثار: مبارزه در راه مسیر واحد ۵۸ (بیروت)، در راه بعث ۶۳ (بیروت)، تلاش بعث (۴ ج) ۶۳-۶۵ (بیروت)، نقطه شروع: بحث های پس از پنجم ژوئن (۷۰ بیروت)، گزیده افکار و سخنان بنیانگذار حزب بعث ۷۷ (فلورانس ایتالیا).

عُکَّاشه، ثروت محمود فهمی: ف. ل. و د. ادبیات، دیپلمات و متخصص تاریخ هنر اهل مصر، ت. ۱۸ فوریه ۱۹۲۱ در قاهره، تج. دن. نظامی قاهره، دن. ستاد و فرماندهی قاهره، دا.

افسر سواره نظام ارتش ۳۹-۵۳، شرکت در جنگ فلسطین (جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۴۸-۴۹، وابسته نظامی مصر در برن ۵۳-۵۴، در پاریس و مادرید ۵۴-۵۶، وابسته نظامی در دفتر ریاست جمهوری ۵۶-۶۷، سفیر در رم ۵۷-۵۸، وزیر فرهنگ و ارشاد ملی و رئیس شورای عالی ادبیات، هنر و علوم اجتماعی ۵۸-۶۲، رئیس هیات مدیره بانک ملی مصر ۶۲، ع. هیات اجرایی سازمان یونسکو ۶۲-۷۰، ع. مجلس ملی و رئیس کم. امور خارجی مجلس ۶۴-۶۶، معاون نخست وزیر، وزیر فرهنگ ۶۶-۶۸، وزیر فرهنگ ۶۸-۷۱، دستیار رئیس جمهوری ۷۱-۷۲، رئیس شورای عالی ادبیات، هنر و علوم اجتماعی، رئیس اج. دوستی مصر-فرانسه ۶۵، بازنشستگی از خدمات و مسئولیت های دولتی و سیاسی، انتخاب به عنوان اس. میهمان در «کالج فرانسه»، دریافت تعداد زیادی مدال و نشان از کشورهای خارجی از جمله: نشان لژیون دونور (فرانسه)، هنر و ادبیات (فرانسه)، مدال نقره ای (یونسکو)، مدال طلایی (یونسکو)، انتخاب به عنوان عضو مکاتبه ای آکادمی انگلستان ۷۵، دعوت به عنوان معاون کمیته بین المللی حفاظت از شهر ونیز (ایتالیا).

آثار: بیش از بیست کتاب تالیف و ترجمه و تعداد زیادی مقاله که از سال ۱۹۴۲ به بعد به رشته تحریر در آمده است، از جمله: تاریخ هنر (در ۱۱ جلد)، دو جلد کتاب مطالعه مینیاتور شامل: مروری بر ۹۹ نقاشی مینیاتور منقوش در یک کتاب خطی قرن سیزدهم میلادی موسوم به «مقامات الحریری»، و نیز مروری بر ۶۰ تصویر مینیاتور برگرفته از مکتب ایرانی منقوش در یک کتاب خطی قرن پانزدهم که جریان سفر حضرت محمد (ص) را از بیت المقدس به آسمان هفتم (معراج پیامبر) به تصویر میکشد (معراج نامه)، ترجمه کلیه آثار انگلیسی زبان «جبران خلیل جبران» به عربی، نقاشی اسلامی و مذهبی، و آثار دیگر.

علاء، حسین: دک. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات ایرانی، ت. ۱۸۸۲، تح. ابتدایی و متوسطه در مدرسه «وست مینستر» لندن، دا. لندن، و دانشکده حقوق دا. لندن. معاون پارلمانی وزارت امور خارجه، وزیر فوائد عامه (خدمات عمومی)، وزیر مختار ایران در اسپانیا، وزیر مختار ایران

در آمریکا، نم. مجلس شورای ملی، وزیر مختار ایران در فرانسه، رئیس کل بانک ملی ایران، وزیر دربار دسامبر ۴۲، وزیر مختار ایران در انگلستان، وزیر تجارت، نخست وزیر (پس از کشته شدن حاجی علی رزم آراء نخست وزیر) مارس ۵۱-ماه مه ۵۱ (قبل از دوران نخست وزیری دکتر محمد مصدق)، سفیر کبیر ایران در آمریکا، رئیس هیات نم. ایران در شورای امنیت، مجدداً نخست وزیر آوریل ۵۵-آوریل ۵۷ (استعفاء)، ضمناً وزیر دادگستری در کابینه خود تا مدتی آوریل ۵۵، ترتیب قانونی عضویت ایران در پیمان بغداد اکتبر ۵۵، مورد ترور ناموفق بوسیله «مظفر علی ذوالقدر» (ع. جمعیت فدائیان اسلام) یک روز قبل از عزیمت وی به عراق برای امضای پیمان بغداد ۱۶ نوامبر ۵۴، شرکت در اولین اجلاس پیمان بغداد در شهر بغداد (عراق) نوامبر ۵۵، شرکت در دومین اجلاس پیمان بغداد در شهر تهران آوریل ۵۶، وزیر دربار شاهنشاهی آوریل ۵۷-نوامبر ۶۳، سناتور انتصابی شاه از شهر شیراز نوامبر ۶۳-ژوئیه ۶۴، وزیر امور خارجه (در کابینه حسنعلی منصور) مارس ۶۴-ژوئیه ۶۴ (فوت)، رئیس شورای عالی بنگاههای خیریه، رئیس شورای عالی پیشاهنگی ایران، رئیس هیات موسس اج. آثار ملی ایران، رئیس لاینز بین المللی ایران، رئیس اج. ایرانی برادری جهانی، ع. و رئیس شورای مرکزی جشنهای شاهنشاهی ایران (بیست و پنجمین سده بنیانگذاری شاهنشاهی ایران)، رئیس هیات امناء دانشگاه پهلوی شیراز، رئیس هیات امناء دانشگاه ملی ایران، فوت ۱۱ ژوئیه ۶۴.

علم، امیر اسدالله: ل. کشاورزی، سیاستمدار، بزرگ مالک و کشاورز ایرانی، ت. ۱۹۱۸ در بیرجند (در استان خراسان) (فرزند شوکت الملک علم، یکی از بانفوذترین خان های منطقه بلوچستان، داماد قوام شیرازی)، تح. دانشکده کشاورزی کرج، و دا. آکسفورد انگلستان.

شروع خدمت دولتی در وزارت کشاورزی ۴۲-، بازرس در وزارت کشور ۴۴، شروع همکاری و روابط نزدیک با محمد رضا شاه ۴۵-، استاندار استان سیستان و بلوچستان ۴۵-۴۸، وزیر کشور ۴۸، وزیر کشاورزی ۴۹، وزیر کار (در کابینه رزم آرا) نوامبر ۵۰، مباشر املاک پهلوی و نیز ع. شورای عالی واگذاری املاک پهلوی ۵۱، انتصاب مجدد به عنوان مباشر املاک سلطنتی در دوران نخست وزیری دکتر مصدق ولی به علت اختلاف

نظر با مصدق از قبول مسئولیت بالا امتناع کرد، حکم به خروج از کشور توسط دکتر مصدق (ولی به علت پادرمیانی و پافشاری ماموران دربار سلطنتی، تبعید به بیرجند) -۵۳، احراز مجدد مسئولیت رئیس و مباشر املاک سلطنتی پس از سرنگونی حکومت دکتر مصدق (پیرو کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲) -۵۳، ایفای نقش اساسی در سرنگونی سپهبد زاهدی از مسند قدرت (نخست وزیری) در آوریل ۵۵، وزیر کشور (در کابینه دوم حسین علاء) آوریل ۵۵-۵۶، و مجدداً ژوئن ۵۶-۵۷، پایه گذار و دبیر کل «حزب مردم» ماه مه ۵۷- سپتامبر ۶۰ (استعفاء از دبیر کلی حزب)، مدیر عامل بنیاد پهلوی سپتامبر ۶۱- ژوئیه ۶۲، انتخاب به عنوان نم. «زابل»، ولی به نفع جهانگیر تفضلی کنار رفت ۶۱، نخست وزیر ایران ژوئیه ۶۲-۶۳، و مجدداً فوریه ۶۳- مارس ۶۴ (تکلیف به استعفاء)، (قانون انجمن های ایالتی و ولایتی در زمان وی تصویب شد، اصول ششگانه انقلاب شاه و مردم موسوم به «انقلاب سفید» در این دوران اعلام و به تصویب مردم رسید، ضمناً مهندس مهدی بازرگان، آیت الله سید محمود طالقانی، و نیز آیت الله روح الله الموسوی خمینی بنا به دستور علم بازداشت و دستگیر وزندانی شدند)، رئیس دانشگاه پهلوی شیراز آوریل ۶۴- وزیر دربار شاهنشاهی نوامبر ۶۶- اوت ۷۷، دریافت نشان درجه اول تاج، فوت در آمریکا به علت ابتلاء به سرطان خون آوریل ۷۸.

آثار : علم، گزارشگر استبداد شاه (یادداشت های علم) ج (ویرایش علینقی علیخانی) ج ۲: ۹۸.

علم الدین، نجیب سلیم : ل. اجتماعی، مدیر (خطوط هوایی) لبنانی، ت. ۹ مارس ۱۹۰۹، تج. ۱۵. آمریکایی بیروت، و «کالج جنوب غربی» «اکستر» انگلستان.

مدرس دروس مهندسی و ریاضیات در دا. آمریکایی بیروت ۳۰-۳۳، بازرس ریاضیات در اداره فرهنگ حکومت ماوراء اردن ۳۳-۳۶، ممیز کل اداره گمرکات، تجارت و صنایع حکومت ماوراء اردن ۳۹-۴۰، دبیر اعظم حکومت ماوراء اردن ۴۰-۴۲، تاسیس شرکت منابع خاور نزدیک ۴۲، مدیر عامل شرکت خطوط هوایی خاورمیانه ۵۲-۵۶، رئیس کل خطوط هوایی خاورمیانه ۵۶-۷۷، رئیس افتخاری شرکت مذکور ۷۷-، وزیر جهانگردی و اطلاعات ۶۵، وزیر خدمات عمومی و حمل و نقل ۶۶ و ۷۳، ع.

کمیته اجرایی اج. بین المللی حمل و نقل هوایی، ع. افتخاری هیات امناء دا. آمریکایی بیروت، مدیر موسسه حمل و نقل هوایی، مدیر شرکتهای متعدد لبنانی، دریافت نشان افتخاری امپراتوری انگلستان.

علوی، بزرگ : فعال سیاسی و نویسنده ایرانی، ت. ۱۹۰۵ در تهران.

دبیر هنرستان فنی در تهران، ع. در «حزب کمونیست ایران» ۳۴- دستگیر و زندانی به همراه اعضای دیگر گروه «۵۳ نفر» به اتهام فعالیت های اشتراکی ۳۶-۴۱، پیوستن به «حزب توده ایران» (از ابتدای تاسیس حزب) وع. کمیته مرکزی موقت حزب اکتبر ۴۱-، ع. هیات تحریریه روزنامه «مردم» (بعداً نامه مردم) ارگان حزب توده (به مدیریت عباس نراقی) ۴۱-، ع. مشاور کمیته مرکزی (انتخاب در کنگره دوم حزب) ماه مه ۴۸-، اشتغال در دفتر «خانه فرهنگ» شوروی در تهران (ورابطه کمیته اجرایی حزب با مقامات شوروی!) تاپیش از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. -) اوت ۵۳)، اشتغال در «خانه پیروزی» در تهران (به ریاست خانم «لمبتن» شرق شناس و جاسوس زیر دست انگلیسی، ظاهراً بنا به توصیه رضا روستا از سران حزب توده و باهماهنگی مقامات سیاسی شوروی!) از زمان اشغال متفقین به بعد ۴۱-، پس از کودتای آمریکایی - انگلیسی ۲۸ مرداد کناره گیری موقت از حزب توده ۵۳-، پس از اعلام غیر قانونی بودن حزب توده عزیمت به آلمان شرقی ۵۳-، استاد زبان و ادبیات فارسی در دا. برلین در آلمان شرقی اواسط دهه ۵۰ به بعد، ع. ناظر و سپس ع. مشاور رهبری حزب توده (در زمان دبیرکلی دکتر علیرضا رادمنش) -۷۰، انتشار داستانها و ترجمه هایش در ایران با نام مستعار، اعطای لقب «پروفسور» به وی از سوی مقامات آلمان شرقی، همکاری با مجله فارسی زبان «کاوه» در آلمان (به مدیریت محمد عاصمی) حدود ۵۸-، دو بازدید کوتاه از ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی ۷۹ و اوائل دهه ۹۰، فوت در شهر برلن (آلمان متحد) ۱۶ فوریه ۱۹۹۷.

(توضیح : بزرگ علوی از جمله معروف ترین و معتبر ترین داستان نویسان جدید ایرانی در کنار افراد دیگری نظیر صادق هدایت محسوب میشود.)

آثار : چشمه اش ۵۲، چمدان ۵۵، نامه ها ۶۱، سالاری

(توضیح: دختر علی بن حسین بنام «عالیه» با ملک غازی فرزند ملک فیصل بن حسین و پادشاه عراق ازدواج کرد. ثمره ازدواج مذکور «فیصل دوم» آخرین پادشاه عراق بود که در جریان کودتا یا انقلاب ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸ به همراه امیر عبدالله پسر دیگر علی بن حسین و نایب السلطنه عراق به قتل رسیدند).

علی، زین العابدین بن ← بن علی، زین العابدین

علی، سپهبد کمال حسن: نظامی و سیاستمدار

مصری، ت. ۱۸ سپتامبر ۱۹۲۱ در قاهره، تح. آکا. «فسترل» در شوروی، آکا. عالی نظامی ناصر.

شروع خدمت نظامی در ارتش ۴۲، اخذ درجات مختلف نظامی از ستوانی تا سرلشگری ۴۲-۷۱ (بهمراه منصب های مختلف نظامی)، ریاست ستاد نیروهای زرهی ۷۱، سرپرست واحد مذکور ۷۲، معاون وزارت جنگ ۷۵، رئیس واحد اطلاعات مشترک ۷۵، وزیر دفاع و تولیدات نظامی، و نیز فرمانده کل نیروهای مسلح اکتبر ۷۸-۸۰، ارتقا به درجه سپهبدی ۷۸، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۸۰-۸۴، نخست وزیر ۸۴-۸۵، ع. دفتر سیاسی «حزب دموکراتیک ملی»، رئیس «بانک خلیج» مصر، دریافت نشان آزادی ۵۲، دریافت نشان یاد بود ۵۸، دریافت تعداد زیادی حمایل و مدال های مختلف.

علی، سلیم رویی: فعال سیاسی و سیاستمدار یمنی

(یمن جنوبی سابق)، ت. ۱۹۳۴ در زنگبار (نزدیک عدن در یمن جنوبی).

اشتغال به فعالیت های کشاورزی، آموزگاری، کتابفروشی، و قاضی صلح تا اواخر دهه ۵۰، طرفدار «جنبش ناسیونالیست عرب» و ع. «جبهه آزادی بخش ملی» (با دیدگاه های تندرو افراطی مبتنی بر نظریه های «مائوتسه تونگ» و «فرانتس فانون» و اعتقاد به مبارزه مسلحانه با عوامل استعماری در منطقه)، شروع اقدامات مسلحانه علیه انگلیسی ها در کوه های «ردفان» نزدیک عدن ۱۴ اکتبر ۶۳، ادامه جنگ مسلحانه و خروج نهایی انگلیسی ها از عدن و استقلال یمن جنوبی دسامبر ۶۷، شرکت در کنگره چهارم جبهه آزادی بخش ملی ۶۸، رئیس جمهوری یمن جنوبی ۶۹-۷۸، اقدام به ملی کردن شرکتهای خارجی

۷۸، میرزا ۷۸۱، جن! جن! ۷۸۱، پنجاه و سه نفر ۷۸ (چاپ جدید)، نامه های برلن، از بزرگ علوی در دوران اقامت آلمان (به کوشش ایرج افشار) ۹۸؛ گذشت زمانه، روایت (آخرین رمان وی) ۹۸، گیله مرد ۹۹ (چ جدید)، ورق پاره های زندان ۹۹ (چ جدید).

ترجمه ها: باغ آلبالو (نمایشنامه، آنتوان چخوف) ۶۲

(چ ۲)، کسب و کار میسیزوارن (برنارد شاو) ۶۱ (چ ۲)، دوشیزه اورلئان (فردینک شیلر) ۶۱.

علی، احمد محمد: ل. علوم اجتماعی، ف. ل. علوم

اجتماعی، دک. علوم اداری، مدیر و دانشگاهی سعودی، ت. ۱۳ آوریل ۱۹۳۲ در مدینه، تح. دا. قاهره، دا. میثیگان در «آن آرپور» آمریکا، دا. ایالتی آلبانی در آمریکا.

مدیر «موسسه علمی و اسلامی» عدن ۵۸-۵۹، قائم مقام ریاست دا. ملک عبدالعزیز در جده ۶۷-۷۲، معاون امور فنی وزیر آموزش و پرورش ۷۲-۷۵، رئیس بانک توسعه اسلامی ۷۵-، ع. شورای علمی دا. ملک عبدالعزیز در جده، ع. شورای علمی ملک سعود در ریاض، ع. شورای علمی دا. نفت و مواد معدنی در ظهران، ع. شورای علمی دا. اسلامی در مدینه، ع. شورای علمی امام محمد بن سعود در ریاض، ع. هیأت مدیره بانک اعتبارات سعودی، و صندوق توسعه سعودی.

آثار: انتشار تعداد زیادی مقاله و گزارشهای علمی درباره اقتصاد، بانکداری و تعلیم و تربیت اسلامی.

علی بن حسین (امیر علی): پادشاه سابق حجاز

(عربستان)، ت. ۱۸۷۹ در حجاز (پسر ارشد شریف حسین حاکم مکه و برادر عبدالله و فیصل).

مشارکت و همکاری در روند انقلاب عربی (به رهبری پدرش شریف حسین و برادرانش عبدالله و فیصل) ۱۶-۱۸، پس از عدم پشتیبانی سیاسی انگلیس از شریف حسین (به دنبال فروپاشی امپراتوری عثمانی و تحقق هدفهای انگلستان) و نیز بروز رقابت قدرت و جنگ بین دو خاندان سعود و هاشمی (به تحریک انگلستان) و استعفای شریف حسین از پادشاهی حجاز، جانشین پدرش به عنوان پادشاه حجاز ۲۴-۲۵؛ ترک پادشاهی حجاز و فرار به بغداد دسامبر ۲۵، فوت ۳۵.

نوامبر ۶۹، اقدام به اصلاحات بنیانی کشاورزی در کشور (مشهور به «پدر انقلاب کشاورزی» یمن جنوبی) ۷۲، سفر رسمی به یکن (چین) اوت ۷۰، تشکیل کنگره پنجم ملی مارس ۷۲؛ ترتیب حمایت های سیاسی، نظامی و تدارکاتی یمن جنوبی از «جنبش ظفار» (به عنوان یک جنبش چپ گرای تندرو در کشور عمان) ۶۸، اقدام به تعدیل سیاست خارجی کشور و امضاء یک توافق نامه برای شروع مذاکرات مربوط به اتحاد دو یمن با رهبران یمن شمالی پایان سال ۷۲، ایجاد رابطه دیپلماتیک با عربستان سعودی مارس ۷۶، همکاری با عربستان سعودی و مصر و شرکت در کنفرانس امنیت دریای سرخ (علیه اقدامات کمونیستی) و مسافرت رسمی به عربستان سعودی اوت ۷۷.

العلی، صلاح عمر : ل. حقوق، دیپلمات عراقی، ت. اول ژوئیه ۱۹۳۷ در تکریت، ت. دا. المستنصریه در بغداد. احراز مسئولیت های گوناگون در وزارت آموزش و پرورش و وزارت شهرداریها ۵۸-۶۸، عضو شورای فرماندهی انقلاب ۶۸-۷۰، سردبیر روزنامه «الثوره» ۶۹، وزیر اطلاعات مارس ۶۸-ژوئیه ۷۰، سفیر در سوئد ۷۲-۷۶، سفیر در اسپانیا ۷۶-۷۸، نماینده دائمی عراق در سازمان ملل ژوئیه ۷۸-۸۲، در حال حاضر: معارض عراقی مقیم عربستان سعودی، عضو سابق رهبری «حزب سوسیالیست بعث عرب»، دریافت مدال لیاقت (درجه اول) از سودان، دریافت مدال از اسپانیا.

علیر، ابل : ل. حقوق، ف. ل. حقوق، سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۳۳ در منطقه بور در ایالت نیل علیا، ت. داها. خارطوم، لندن و ویل.

وکیل دعاوی سابق؛ قاضی در العبید، وادی مدنی و خارطوم تا سال ۶۵؛ شرکت در کنفرانس میزگرد و عضو کمیته دوازده نفره برای بررسی مسئله جنوب ۶۵-۶۶، عضو کمیسیون های قانون اساسی ۶۶-۶۷ و ۶۸، عضو سابق کمیسیون اصلاحات حقوقی عضو هیات مدیره شرکت برنامه ریزی صنعتی ۶۸-۶۹، عضو هیات ملی بورسهای دانشگاهی ۶۸-۶۹، وزیر تدارکات و تجارت داخلی اکتبر ۶۹-ژوئن ۷۰، وزیر کار ژوئن ۷۰-ژوئیه ۷۱، وزیر مسئول امور جنوب (سودان) اوت ۷۱-آوریل ۷۲، معاون ریاست جمهوری اکتبر ۷۱-۸۲، ریاست

شورای عالی منطقه جنوب ۷۲-۷۸ و مجدداً ۸۰-۸۱، رئیس شورای ملی توسعه منطقه کانال جونگلی ۷۷، وزیر ساختمان و خدمات عمومی ۸۳-۸۵، رئیس کمیته فنی بررسی نظام منطقه ای حکومت در سودان، عضو دفتر سیاسی اتحادیه سوسیالیست سودان، دریافت دکترای افتخاری حقوق از دا. خارطوم ۷۸، دریافت مدال معروف فرزند سودان، ع. اج. حقوق سودان، ع. اج. حقوق بین الملل.

عمادی، دکتر محمد : ل. ف. ل. و دکترای اقتصاد؛ اقتصاددان و مدیر سوری، ت. اول دسامبر ۱۹۳۰ در دمشق، ت. دا. دمشق، و دا. نیویورک.

دستیار معاون وزیر برنامه ریزی سوریه ۶۴-۶۷، معاون وزیر برنامه ریزی ۷۲، وزیر اقتصاد و تجارت خارجی ۷۲-۷۹، رئیس جامعه اقتصادی عرب ۷۴-۷۵، رئیس افتخاری اج. اقتصاد سوریه ۷۰-۷۹، رئیس صندوق اقتصادی و توسعه اجتماعی عرب ژوئن ۷۹-۸۳، رئیس هیأت مدیره «صندوق بین المللی پول» و «بانک بین المللی توسعه و نوسازی» ۷۵-۷۶، مسئول امور سوریه در صندوق بین المللی پول و نیز بانک توسعه اسلامی، از جمله پایه گذاران «جایزه روز» در دا. نیویورک، اس. مدرسه علوم اقتصادی و بازرگانی دا. دمشق ۶۱-۸۳، وزیر اقتصاد و تجارت خارجی ۸۶، ع. شورای عالی علوم سوریه ۶۴-۷۲، ع. شورای عالی دانشگاههای سوریه ۶۹-۷۱، رئیس اج. اقتصاد عرب ۷۱-۷۳، شرکت در اجلاس سالانه «بانک بین المللی نوسازی و توسعه» و «صندوق بین المللی پول» در مانیل (فیلیپین) ۷۶، شرکت در اجلاسهای متعدد شورای اقتصادی و اجتماعی عرب و شورای اتحادیه عرب، رئیس هیأت اعزامی سوریه به کشورها و کنفرانسهای متعدد خارجی و عربی، ع. مجلس سوریه ۷۷-۸۱، دریافت تعدادی مدال و نشان از آلمان غربی، فرانسه، ایران، بلغارستان، اندونزی، گینه، مجارستان، و یوگسلاوی.

آثار : توسعه و برنامه ریزی اقتصادی (کتاب درسی به زبان عربی برای دا. دمشق) ۶۸ (چاپ تجدید نظر شده در سالهای ۶۹ و ۷۱)، تعدادی مقاله در زمینه توسعه اقتصادی و امور مالی.

عمّاش، سرلشگر صالح مهدی : نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۲۴ در بغداد، ت. دانشکده افسری، و دانشکده

ستاد و فرماندهی بغداد.

افسر ارتش عراق ۵۴، رئیس اداره اطلاعات ارتش ۵۸، مدیر عملیات نیروی هوایی ۶۳، وزیر دفاع عراق فوریه - نوامبر ۶۳، فرمانده کل شورای عالی دفاع عراق - سوریه اکتبر تا نوامبر ۶۳، وزیر کشور ۶۸، ع. شورای فرماندهی عراق ۶۸ معاون نخست وزیر، معاون رئیس جمهوری و عضو شورای فرماندهی انقلاب عراق ۷۰-۷۱، سفیر عراق در شوروی ۷۲، سفیر در فرانسه ۷۴، سفیر در فنلاند ۷۵، ع. رهبری منطقه ای و ملی حزب سوسیالیست بعث عرب ۶۳-۷۳، دریافت نشان رافدین (درجه ۲)، و چندین نشان دیگر عراقی.

آثار: اتحاد نظامی، رهبری موفقیت آمیز، انسان بدون رهبری، از زقار تا قادیسیه، قطبیه بن مسلم، ارزیابی دفاع پنجم ژوئن، نکات استراتژیک در سرزمین پدري عرب، مسکو: پایتخت یخ، دفاع خلقی شهری.

عُمران، عدنان: دیپلمات سوری؛ ت. ۹ اوت ۱۹۲۴ در سوریه، تح. دا. دمشق، دا. مسکو (شوروی) و دا. کلمبیاد آمریکا.

خدمت در وزارت امور خارجه ۶۲-۶۳، ع. هیات نم. سوریه در سازمان ملل ۶۳-۶۶، دبیر اول سفارت سوریه در مسکو ۶۶-۶۸، سرکنسول در برلین (جمهوری دموکراتیک آلمان) ۶۸-۷۰، مدیر اداره سازمانها و کنفرانسهای بین المللی وزارت امور خارجه ۷۰-۷۱، مدیر اداره امور فلسطین ۷۱-۷۲، مدیر اداره دفتر ویژه ۷۲-۷۴، همزمان ع. هیات نم. سوریه در سازمان ملل ۷۰-۷۳، سفیر در انگلستان و سوئد ۷۴-۸۰، دستیار دبیر کل امور بین الملل سازمان اتحادیه عرب اکتبر ۸۰-.

العمری، ژنرال حسن: نظامی و سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۱۶، تح. در بغداد.

شرکت در انقلاب و کودتای علیه امام یمن (محمد البدر) سپتامبر ۶۲، وزیر حمل و نقل سپتامبر - اکتبر ۶۲، وزیر ارتباطات اکتبر ۶۲ - آوریل ۶۳، عضو شورای فرماندهی ۶۲-۶۳، معاون ریاست جمهوری یمن ۶۳-۶۶، عضو دفتر سیاسی یمن ۶۳-۶۶، نخست وزیر ژانویه - آوریل ۶۵، و نیز ژوئیه ۶۵- سپتامبر ۶۶، فرمانده کل نیروهای مسلح یمن ۶۷-۷۱، عضو

شورای ریاست جمهوری و نخست وزیر آوریل - ژوئیه ۶۹ و نیز اوت - سپتامبر ۷۱، تبعید به لبنان تا ژانویه ۷۵، بازگشت به جمهوری عربی یمن (یمن شمالی) ژانویه ۷۵.

عنایت، دکتر حمید: لیسانس، ف. ل. و دکترای علوم سیاسی؛ نویسنده، مترجم، و استاد (علوم سیاسی) ایرانی؛ ت. ۱۹۳۲ در تهران (برادر دوقلوی محمود عنایت؛ نویسنده و روزنامه نگار)، تح. دانشگاه تهران، مدرسه علوم اقتصادی و سیاسی دا. لندن.

شروع کار ترجمه از دوران دبیرستان ۴۷-، انتشار اولین کتاب ترجمه داستانی اش از زبانهای انگلیسی و فرانسه ۵۴، شاگرد اول رشته سیاسی دانشکده حقوق دا. تهران ۵۴، مترجم سفارت ژاپن در تهران ۵۴-۵۶، عزیمت به انگلستان برای ادامه تحصیلات عالی (فوق لیسانس و دکترا) ۵۶، در زمان دانشجویی در لندن: اشتغال در B.B.C. (بنگاه سخن پراکنی انگلستان) حدود ۵۷-۶۵، ضمناً تدریس در مراکز گوناگون در لندن ۵۷-۶۵، دریافت درجه دکترای علوم سیاسی و سپس سه سال اقامت و کار در لندن ۶۲-، عزیمت به سودان و تدریس در دانشکده علوم سیاسی «دا. خارطوم» به مدت یک سال (تدریس اندیشه های سیاسی در اسلام) ۶۵-۶۶، بازگشت مجدد به لندن ۶۶، بازگشت به ایران و استخدام در دانشگاه تهران (دانشکده حقوق و علوم سیاسی) با درجه دانشیاری حدود ۶۶، در کنار تدریس در دانشگاه تهران و مراکز آموزشی و علمی دیگر: انجام پژوهش و نگارش و ترجمه در زمینه های: سیاسی، فلسفی، دین و داستان؛ ضمناً: سرور استار در مؤسسه های انتشاراتی معتبر «فرانکلین» و «دانش نو»، مترجم و ویراستار در مؤسسه انتشارات دانشگاه صنعتی آریامهر (شریف امروز) تا چند سال، ارتقاء به مقام «استادی»، مدیر گروه علوم سیاسی در دو دوره متوالی دو ساله و نیز برای مدتی سرپرست موقت گروه - سپتامبر ۷۵، استفاده از مرخصی مطالعاتی اساتید در انگلستان (به مدت یک سال) ۷۶-۷۷، استعفا از مقام استادی علوم سیاسی دا. تهران (بخاطر عدم موافقت مقامات دا. تهران با تقاضای تجدید مرخصی اش) ۷۸ (؟)، برای مدتی اقامت و مطالعه و پژوهش در انگلستان (لندن) - ۸۰، کسب کرسی استادی «اندیشه سیاسی در اسلام» در کالج «سنت آنتونی» دانشگاه «آکسفورد» انگلستان (جانشین

پروفسور آلبرت حورانی در آن دانشگاه (۸۰-۸۲، به هنگام بازگشت از مسافرت فرانسه به انگلستان: سکنه قلبی در داخل هواپیما (بر فراز آسمان کانال مانش) و فوت در اواخر ژوئیه ۱۹۸۲ // اوایل مرداد ماه ۱۳۶۱ ش. (محل خاکسپاری: در قسمت مسلمانان گورستان شهر آکسفورد انگلستان).

آثار: الف) ترجمه داستان: سه داستان (از: برنارد شاو، جک لندن، و گی دوباسان) ۵۴، سه آهنگساز (رومن رولان) ۵۵. ب) ترجمه های سیاسی و فلسفی: سیاست ارسطو ۵۸، کتابهای اول و دوم جلد سوم دوره تاریخ تمدن ویل دورانت به نام: قیصر و مسیح ۶۲، فلسفه هگل (ت. ستیس) ۶۹، عقل در تاریخ (هگل)، تاریخ طبیعی دین (دیوید هیوم) ۶۹، لوی استروس (ادموند لیچ) ۷۱، و ترجمه ای ناتمام از کانت (بدون انتشار).

ج) تألیف ها: بنیاد فلسفی در غرب ۷۰، جهان از خود بیگانه ۷۰، اسلام و سوسیالیسم در مصر ۷۱، شش گفتار درباره دین و جامعه ۷۳، سیری در اندیشه سیاسی عرب (از حمله ناپلئون به مصر تا جنگ جهانی دوم) ۷۷، اندیشه سیاسی در اسلام معاصر (به زبان انگلیسی) ۸۲ (ترجمه به فارسی ۸۴) (به عنوان آخرین اثر منتشر شده استاد)، ضمناً کتابی ناتمام و منتشر نشده به نام: نهادهای سیاسی در اسلام (بر اساس جزوه درسی وی در دانشگاه تهران با نام: اندیشه ها و نهادهای سیاسی در ایران و اسلام: ۷۴).

د) به اضافه دهها مقاله ارزنده منتشره در نشریات علمی و تخصصی.

عَواد، محمد هادی: د. علوم تربیتی، دیپلمات یمنی (جنوبی)، ت. ۵ ماه مه ۱۹۳۴، تج. کا. علوم تربیتی موری هاوس.

خدمات آموزشی و فرهنگی (معلم و مدیر مدرسه) ۵۳-۵۹، کارمند آموزش و پرورش ۶۰-۶۲، سربازرس مدارس ۶۳-۶۵، معاون کالج «الشعب» ۶۵-۶۷، نم. دائم یمن در اتحادیه عرب ۶۸-۷۰، همزمان سفیر در جمهوری متحده عرب (مصر)، ضمناً سفیر آکر دیته در سودان، لبنان، لیبی و عراق، مقام سفیر دروزارت امور خارجه ۷۰-۷۳، سفیر یمن جنوبی در انگلستان ۷۳-۸۰، همزمان سفیر غیر مقیم در اسپانیا و سوئد ۷۴-۸۰، همزمان سفیر غیر مقیم در اسپانیا و سوئد ۷۴-۸۰، سفیر غیر

مقیم در پرتقال، دانمارک و هلند ۷۵-۸۰، سفیر در تونس و نم. دائم یمن جنوبی در اتحادیه عرب ۸۰-۹۰، رئیس اداره اروپای غربی وزارت امور خارجه (صنعا) ۹۰-.

عوده (ملقب به ابوداود)، محمد داود: فارغ التحصیل

رشته حقوق، مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۷ در «سلوان» نزدیک بیت المقدس (فلسطین)، تج. دا. اردن.

اشتغال به خدمات آموزشی (آموزگار) در اردن و عربستان سعودی، استخدام در وزارت دادگستری کویت، بازگشت به اردن ۶۸، و سپس ع. تمام وقت سازمان انقلابی «الفتح»، ترتیب و سازماندهی «اداره نظارت مرکزی الفتح» در امان (اردن) ۶۸، رهبر درجه دوم نیروهای شبه نظامی فلسطینی در اردن ۷۰، ع. شورای انقلابی الفتح ۷۰، انجام ملاقات رسمی با شخص «صبری البنا» در کره شمالی ۷۲، به عنوان ع. گروه چریکی «سپتامبر سیاه» طراحی و اجرای عملیات ضداسرائیلی در جریان المپیک مونیخ (دو نفر ورزشکار اسرائیلی کشته شدند) سپتامبر ۷۲، بازداشت بخاطر انجام فعالیت های سابوتاژ در اردن ۷۳، و سپس محکوم به اعدام، تبدیل محکومیت به حبس ابد و مدتی بعد آزادی ارزندان اردن پیرو اعلام عفو عمومی چریکهای فلسطینی ۷۳.

عون، ژنرال میشل: فارغ التحصیل نظامی، افسر ارتش

لبنان، ت. ۱۹۳۵ در بیروت، تج. مدرسه مسیحیان بیروت، دانشکده افسری بیروت، گذراندن دوره ها و تحصیلات نظامی در فرانسه و آمریکا (فورت سیل).

ثبت نام در دانشکده افسری بیروت ۵۵، افسر توپخانه ارتش لبنان؛ گذراندن دوره های آموزشی نظامی در «شالونس-سور-مارنه» فرانسه ۵۸-۵۹، ودر «فورت سیل» آمریکا ۶۶، ودر دانشگاه عالی جنگ فرانسه ۷۸-۸۰، ارتقا به درجه سرتیپی ۸۴، فرمانده کل نیروهای مسلح لبنان ۸۴؛ پیرو تحریم انتخابات ریاست جمهوری و عدم انجام آن در سپتامبر ۱۹۸۸، انتصاب از سوی «امین جمیل» به عنوان نخست وزیر دولت نظامی موقت (تا زمان انتخاب رئیس جمهوری قانون بعدی) ۸۸ (انتصاب وی از سوی مسلمانان و سوریها مورد قبول و تایید قرار نگرفت، و نخست وزیر قانونی دولت قبلی - یعنی سلیم الحُص - در کنار دولت غیر قانونی میشل عون، در بیروت غربی همچنان به حکومت خود

و کمیته مرکزی «حزب سوسیالیست دستور» - ۷۵، رئیس اج. اقتصاد دانان تونس ۸۱-، ع. کمیته برنامه ریزی توسعه سازمان ملل، رئیس افتخاری اج. بین المللی جامعه شناسان فرانسه زبان. آثار: انتشار تعداد زیادی مقاله علمی در نشریات اقتصادی.

عیسوی، چارلز فیلیپ: ف. ل. اقتصاد، اقتصاددان و پژوهشگر (مسائل خاورمیانه) آمریکایی (مصری تبار)، ت. ۱۵ مارس ۱۹۱۶، تح. کا. ویکتوریا در اسکندریه (مصر)، و. کا. مگدالن دا. آکسفورد (انگلستان).

رئیس دفتر معاون وزیر دارایی مصر ۳۷-۳۸، رئیس بخش پژوهشهای بانک ملی مصر (قاهره) ۳۸-۴۳، اس. مدعو در دا. آمریکایی بیروت ۴۳-۴۷، مهاجرت به آمریکا ۴۷، تغییر تابعیت مصری به آمریکایی ۵۷، کارشناس امور اقتصادی در دبیرخانه سازمان ملل متحد ۴۸-۵۵، مدرس مدعو در دا. هاروارد آمریکا ۵۰، ع. هیات علمی دا. کلمبیا (آمریکا) ۵۵-، اس. علوم اقتصادی در دا. مذکور ۶۵-۷۵، مدرس مدعو در دا. جانز هاپکینز ۶۷، اس. مطالعات خاور نزدیک در دا. پرینستون ۷۴-۸۶، مدیر موسسه مطالعات خاور نزدیک و میانه ۶۲-۶۴، مشاور اقتصادی سازمان «فائو» (خواربار و کشاورزی) ۵۵، مشاور اقتصادی سازمان ملل ۵۶، دبیر هیات تحریریه نشریه «میدل ایست جورنال» ۵۸-، معاون اج. مطالعات خاورمیانه ۷۳، رئیس اج. مطالعات خاورمیانه آمریکای شمالی ۷۳-، ونیز ع. بسیاری از انجمن ها و سازمانهای دیگر.

آثار: تجزیه و تحلیل اقتصادی و اجتماعی مصر ۴۷، فلسفه تاریخ عرب ۵۰، مصر در اواسط قرن بیستم ۵۴، مشکلات ملی گرایی ۵۹، اقتصاد نفت خاورمیانه (تالیف مشترک) ۶۲، مصر در راه انقلاب ۶۳، تاریخ اقتصادی خاورمیانه: ۱۸۰۰-۱۹۱۴ (۶۶)، تاریخ اقتصادی ایران: ۱۸۰۰-۱۹۱۴ (۷۱)، نفت، خاورمیانه و جهان ۷۲، قوانین «عیسوی» تحرک اجتماعی ۷۳، تاریخ اقتصادی ترکیه ۸۰، میراث عرب ۸۱، تاریخ اقتصادی خاورمیانه و شمال آفریقا ۸۲، تفکر نوین عرب ۸۳.

عیسی بن سلمان آل خلیفه ← الخلیفه (آل خلیفه)،

شیخ عیسی بن سلمان

ادامه داد)، پیرو تنش های سیاسی فراوان لبنان، تشکیل اجلاس طائف در عربستان سعودی (در اکتبر ۱۹۸۹) و کمیته سه جانبه اتحادیه عرب و سپس انتخاب «رنه معوض» به عنوان رئیس جمهوری قانونی لبنان نوامبر ۸۹؛ پیرو ترور «رنه معوض» در نوامبر ۸۹، انتخاب «الیاس هراوی» به عنوان رئیس جمهوری بعدی و قانونی لبنان و عدم قبول تصمیم های اجلاس طائف و حاکمیت قانونی هراوی از سوی ژنرال عون و ادامه دولت خود؛ برکناری رسمی وی از فرماندهی کل قوا (بجای وی ژنرال «امیل لحود» منصوب شد) فوریه ۹۰، اخراج از کاخ ریاست جمهوری لبنان بوسیله نیروهای سوری اکتبر ۹۰، پناهنده شدن به سفارت فرانسه در لبنان ۹۰-۹۱، زندگی در مارسی فرانسه ۹۱- تاکنون.

(توضیح: پسر میشل عون داماد ژنرال امیل لحود رئیس جمهوری فعلی لبنان - در سال ۲۰۰۰- است.)

عیاری، شاذلی: ل. حقوق، د. ک. اقتصاد، اقتصاددان و سیاستمدار تونسی ت. ۲۴ اوت ۱۹۳۳ در تونس.

رئیس امور اداری اج. بانکداری تونس ۵۸-۵۹، دستیار آموزشی در دن. حقوق و علوم سیاسی و اقتصادی دا. تونس ۵۹-۶۰، رئیس دن. مذکور ۶۵-۶۷، مشاور اقتصادی نم. دائمی تونس در سازمان ملل ۶۰-۶۴، مدیر اجرایی بانک بین المللی نوسازی و توسعه، مدیر اجرایی اج. توسعه بین المللی، مدیر اجرایی شرکت مالی بین المللی ۶۴-۶۵، مدیر مرکز مطالعات و پژوهشهای اقتصادی و اجتماعی ۶۷-۶۹، وزیر مشاور در امور برنامه ریزی ملی ۶۹-۷۰، وزیر «آموزش و پرورش، جوانان و ورزش» ۷۰-۷۱، سفیر در بلژیک و لوکزامبورگ فوریه - مارس ۷۲، وزیر اقتصاد ملی مارس ۷۲-۷۴، وزیر برنامه ریزی ۷۴-۷۵، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل «بانک عرب برای توسعه اقتصادی آفریقا» مارس ۷۵-۷۷ و ۸۲-۸۷، رئیس کمیته صنعتی سازمان ملل ۶۲، ع. هیات نمایندگی تونس در کنفرانسهای سازمان ملل در امور تجارت و توسعه ۶۲ و ۶۴، دریافت نشان «حمایل بزرگ» و نشان جمهوری، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. «آکس - آن - پروونس» فرانسه، نشان لژیون دونور از فرانسه، شرکت در فعالیت های استقلال خواهانه و مقاومت تونس به عنوان ع. اتحادیه مشترک دانشجویان تونس، ع. دفتر سیاسی

العینی، محسن احمد: فارغ التحصیل حقوق، دیپلمات و سیاستمدار یمنی (یمن شمالی سابق)، ت. ۱۹۳۲ در صنعاء، تح. دا. قاهره، و دا. پاریس.

معلم و مدیر مدرسه در عدن ۵۸-۶۰، ع. کنفدراسیون بین المللی اتحادیه تجاری عرب ۶۰-۶۲، وزیر امور خارجه جمهوری یمن (شمالی) سپتامبر-دسامبر ۶۲، نماینده دائمی یمن شمالی در سازمان ملل دسامبر ۶۲-۶۵ و ۶۶-۶۷-۶۹، سفیر در آمریکا ۶۳-۶۵ و ۶۶-۶۷، وزیر امور خارجه ماه مه-ژوئیه ۶۵، نخست وزیر نوامبر ۶۷، نماینده ویژه شورای ریاست جمهوری یمن ۶۷، سفیر در شوروی ۶۸-۷۰، نخست وزیر و وزیر امور خارجه فوریه ۷۰-فوریه ۷۱، سفیر در فرانسه ژوئیه-سپتامبر ۷۱، نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۷۱-۷۲، و مجدداً ژوئن ۷۴-ژوئن ۷۵، سفیر در انگلستان ۷۳-۷۴، سفیر در فرانسه ۷۵-۷۶، نم. دائم یمن شمالی در سازمان ملل ۸۰-۸۱، سفیر فوق العاده و وزیر مختار در جمهوری فدرال آلمان ۸۱-۸۴، سفیر در آمریکا ۸۴-.

غ

در قتل ملک غازی، از جمله، تظاهراتی در شهر موصل و در اطراف کنسولگری انگلستان شکل گرفت که در جریان آن «مونک پاترسن» کنسول انگلستان در موصل بدست مردم خشمگین به قتل رسید).

غالب، محمد مراد: فارغ التحصیل علوم پزشکی، دیپلمات و سیاستمدار مصری، ت. اول آوریل ۱۹۲۲ در قاهره. اس. دانشکده پزشکی دا. قاهره ۵۰، مشاور پزشکی سفارت مصر در شوروی ۵۳، دبیر سیاسی و مشاور سفارت مصر در شوروی، رئیس اداره امور سیاسی دفتر رئیس جمهوری ۵۷، معاون وزیر امور خارجه مصر ۵۹-۶۰، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۶۱-۷۰، ع. کمیته نظارت انتخاباتی «اتحادیه سوسیالیست عرب» ۷۱، ع. علی البدل کت. مرکزی اتحادیه مذکور ۷۱، وزیر مشاور در امور خارجه ۷۱، وزیر امور خارجه ۷۲، وزیر اطلاعات ۷۳، وزیر مختار مقیم در لیبی (تریپولی) ۷۳، ع. هیأت ویژه میانجیگری مصر در اختلافات مرزی کویت - عراق ۷۳، شرکت در اجلاس ویژه سران عرب به همراه انور السادات (رئیس جمهوری سابق مصر) ۷۳،

غازی، ملک: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار عراقی (پادشاه اسبق عراق)، ت. ۱۹۱۲ در شهر مکه (پسر فیصل بن حسین، و نوه شریف حسین حاکم مکه)، تج. مدرسه «هارو» در لندن، دانشکده افسری بغداد.

ولیعهد عراق (در زمان پادشاهی ملک فیصل اول)، نایب السلطنه عراق (در زمان اقامت پدرش در انگلستان) ۳۳، پس از فوت ملک فیصل اول (پدرش) پادشاه عراق سپتامبر ۳۳ - ۳۹، فوت بر اثر حادثه رانندگی در بغداد آوریل ۳۹.

(توضیح: ملک غازی دارای افکار و احساسات ناسیونالیستی بود. وی امکانات فراوانی در حمایت از مبارزان فلسطین فراهم کرد، ضمناً از جریان انقلاب ۱۹۳۶ و اعتصاب بزرگ و طولانی فلسطینی‌ها علیه انگلیسی‌ها و صهیونیستها نیز حمایت کرد، بر اساس اینگونه خط مشی‌ها و بعضاً تحرکات ضد انگلیسی‌وی، گفته شده است که نوری السعید - مرد قدرتمند سیاسی عراق و طرفدار شدید انگلیسی‌ها - و عبدالله پسر عمو و برادر زن غازی، با همکاری و هدایت انگلیسی‌ها وی را در نهان به قتل رسانده و بعداً با صحنه سازی ماهرانه جسدش را به محل حادثه انتقال داده اند! در همین رابطه و شایعه دخالت انگلستان

سفیر در لیبی ۷۴، سفیر در یوگسلاوی ژوئن ۷۴-دسامبر ۷۷، استعفا از مقام سفارت و کارهای دولتی به عنوان اعتراض به انجام مسافرت انور السادات رئیس جمهوری وقت مصر به بیت المقدس (اسرائیل) مقدمات و سازش با رژیم صهیونیستی ۷۷، در حال حاضر (۹۶) رئیس سازمان همبستگی مردم آسیا-آفریقا .

غانم، اسماعیل : دک. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار مصری، ت. ۲۴ ماه مه ۱۹۲۴ در اسکندریه، تج. دا. اسکندریه، دن. حقوق پاریس، و مو. حقوق تطبیقی دا. نیویورک .

ع. هیات علمی دن. حقوق دا. اسکندریه و دا. عین شمس ۵۱، رئیس دن. حقوق دا. عربی بیروت در لبنان ۶۲-۶۳، رئیس دن. حقوق دا. عین شمس ۶۶-۶۸، معاون دا. عین شمس ۶۸-۷۰، رئیس دا. عین شمس ۷۱-۷۴، سفیر و نم. دائم مصر در سازمان یونسکو (پاریس) ۷۰-۷۱، وزیر فرهنگ ماه مه - سپتامبر ۷۱، معاون نخست وزیر و وزیر آموزش عالی و پژوهشهای علمی ۷۴-۷۵، ع. هیات اجرایی استان قاهره، ع. هیات مدیره آکا. پژوهشهای علمی، رئیس شورای علوم اجتماعی مصر ۷۱.

آثار : حقوق کار ۶۲، فروش ۶۳، حقوق فردی ۶۳، حقوق حقیقی اساسی (ج ۲) ۶۲، حقوق عمومی اجبار (الزام) ۶۶-۶۷.

غانم، محمد حافظ : دک. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار مصری، ت. ۲۸ سپتامبر ۱۹۲۵، تج. دا. قاهره و دا. پاریس .

مدرس در دن. حقوق دا. اسکندریه ۴۹، اس حقوق بین الملل عمومی و معاون دن. حقوق دا. عین شمس ۶۰-۶۸، وزیر جهانگردی ۶۸-۶۹، وزیر آموزش و پرورش ۶۹-۷۱، دبیر کل اتحادیه سوسیالیست عرب ۷۲، معاون نخست وزیر و وزیر آموزش عالی آوریل ۷۵-۷۶، معاون نخست وزیر و وزیر مسئول توسعه و خدمات اجتماعی ۷۶-۷۷، رئیس کت. وزیران حکومت محلی ۷۶، نخست وزیر و وزیر امور کشور سودان و مسائل شورایی ۷۷-۷۸، وکیل دادگستری و مشاور حقوق و اقتصادی ۷۸-، اس. حقوق بین الملل عمومی در دا. عین شمس ۷۸-، رئیس اج. مصری حقوق بین الملل، ع. کم. داوری، سازش و میانجیگری

سازمان اتحادیه آفریقا ۶۶-۷۱، ع. کم. مشورتی امور حقوقی کشورهای آفریقایی-آسیایی ۵۸-۶۵، دریافت جایزه دولتی برای انتشار بهترین کتاب سال در زمینه مسائل بین المللی و علوم سیاسی ۶۰.

آثار : حقوق بین الملل عمومی (به عربی) ۶۴، سازمانهای بین المللی ۶۷، مسئولیت بین المللی ۷۲.

غریبال، اشرف : دک. دیپلمات مصری، تج. دا. قاهره، و دا. هاروارد در ماساچوست آمریکا.

ع. هیات اعزامی مصر به سازمان ملل ۴۹، رئیس دفتر حفظ منافع مصر در سفارت هندوستان در آمریکا (واشنگتن) ۶۸-۷۳، مشاور مطبوعاتی رئیس جمهوری فوریه - نوامبر ۷۳، سفیر در آمریکا نوامبر ۷۳-۸۴.

غریب، محمد : مهندس و سیاستمدار الجزایری، ت. ۲۴ ماه مه ۱۹۴۳.

دبیر دبیرستان در شهر «اوران» ۶۶-۶۷، کمک مربی در دانشکده علوم دا. الجزایر ۶۹-۷۰، مهندس در شرکت «سونلک»، رئیس طرح الکترونیک در «سیدی بل عباس»، مدیر الکترونیک ۷۰-۸۲، مدیر عامل شرکت ملی صنایع الکترونیک (انی) ۸۲-۸۸، وزیر صنایع سنگین ۸۸-۸۹، وزیر امور اجتماعی ۸۹-۹۱.

غزال، احمد : دیپلمات تونسی، ت. ۱۹۳۰ در «مساکن»، تج. دن. صدیقی در تونس، و دا. تولوز فرانسه.

مدرس سابق دن. علوم اداری در تونس، خدمت در سفارت تونس در بلغراد ۵۹-۶۲، در سفارت تونس در «جامعه اقتصادی اروپا» و کشورهای «بنلوکس» در بروکسل ۶۲-۶۷، مسئول میز اروپا در وزارت امور خارجه ۶۷-۶۹، معاون اداره امور سیاسی وزارت امور خارجه ۶۹-۷۰، خدمت در سفارت تونس در واشنگتن دی. سی. ۷۰-۷۴، رئیس دفتر وزیر امور خارجه مارس ۷۴، ارتقا به ریاست اداره امور سیاسی دسامبر ۷۴، سفیر در اتریش و مجارستان، نم. دائم تونس در اداره سازمان ملل و آژانس بین المللی انرژی اتمی در وین ۷۷-۸۵، مشاور دیپلماتیک اکتبر ۸۵، دبیر کل وزارت امور خارجه، نم. دائم تونس

در سازمان ملل ۸۷-۹۲، دریافت نشان جمهوری از تونس،
و نشان استقلال.

غزّاله، مارشال محمد عبدالحلیم ابو ← عبدالحلیم ابو
غزّاله، مارشال محمد

غزّالی، سید احمد علی: مدیر امور نفتی و سیاستمدار
الجزایری، ت. ۳۱ مارس ۱۹۳۷، تج. دن. پل سازی و راهسازی
پاریس.

مدیر کل انرژی در وزارت صنعت و انرژی، مشاور وزارت
اقتصاد ۶۴، معاون وزیر امور عمومی ۶۴-۶۵، رئیس و مدیر عامل
انجمن ملی حمل و نقل و امور تجاری هیدروکربن ها (سوناتراک)
۶۶-۸۴، ع. سازمان اصول ارزش گذاری ذخایر زیر زمینی
صحرايي ۶۲-، رئیس، مدیر کل، و وزیر امور هیدرولیک (انرژی
آبی) مارس- اکتبر ۷۹، وزیر امور خارجه سپتامبر ۸۹-ژوئن ۹۱،
نخست وزیر الجزایر ژوئن ۹۱-ژوئیه ۹۲، سفیر در بلژیک ۷۸-
۸۹، سفیر در فرانسه ۹۲-، ع. کمیته مرکزی جبهه آزادی بخش
ملی الجزایر.

غفاری، دکتر ابوالقاسم: دک. علوم ریاضی، دک.
فلسفه: ریاضیدان، پژوهشگر و استاد ایرانی، ت. ۱۹۰۹ در
تهران، تج. مدرسه دارالفنون (تهران) و دانشگاههای: نانسی،
پاریس، لندن، و آکسفورد (انگلستان).

دانشیار دا. تهران ۳۷-۴۲، اس. ریاضیات ۴۲-،
دستیار پژوهشی علوم ریاضی در «کینگز کالج» لندن ۴۷-۴۸،
ع. پژوهشی دا. هاروارد ۵۰-۵۱، همکار پژوهشی دا. پرینستون
۵۱-۵۲، ع. مو. مطالعات پیشرفته پرینستون ۵۱-۵۲،
ریاضیدان ارشد اداره ملی استانداردها در واشنگتن دی. سی.
۵۶-۵۷، دانشمند پژوهشگر در امور هوانوردی ۵۷-۶۴،
مدرس حرفه ای در «دا. آمریکا» در واشنگتن دی. سی. ۵۸-۶۲،
دانشمند مطالعات هوا- فضا در «مرکز فضانوردی گودارد» در
«گرین بلت» مریلند ۶۴-، اس. افتخاری ریاضیات در دا. تهران
۷۲، اس. میهمان ریاضیات در دا. آریامهر (دا. صنعتی شریف
فعلی)، دا. پلی تکنیک (دا. امیر کبیر فعلی) ۷۴-۷۵، تدریس
در دانشگاههای: هاروارد، مریلند، پرینستون، کلمبیا، و موسسه

تکنولوژی ماساچوست، ع. انجمن های ریاضی آمریکا و فرانسه و
انگلستان ۳۵-۷۰، ع. آکا. علوم نیویورک ۶۱، ع. آکا. علوم
واشنگتن ۶۳، ع. اج. آمریکایی پیشرفت علوم ۶۵، ع. شورای
عالی آموزش ایران ۵۴-۵۸، ع. هیات اعزامی ایران به پنجمین
کن. علوم پاکستان در لاهور ۵۳، و کنگره ریاضیات کمبریج در
ماساچوست ۵۰، و آمستردام ۵۴، و ادینبورگ ۵۸، و استکهلم
۶۲، ع. هیات اعزامی سازمان «ناسا» آمریکا به کنگره بین المللی
ریاضیات در مسکو ۶۶، و به «نیس» فرانسه ۷۰، و به «وانکوور»
کانادا ۷۴، ع. کمیسیون ایرانی یونسکو ۵۴، ع. اج. ستاره
شناسی آمریکا، ع. اج. فلسفه واشنگتن ۵۸-۸۰، رئیس کت.
جوایز آکا. علوم واشنگتن در زمینه های ریاضیات، آمار و کامپیوتر؛
دریافت نشان های درجه اول همایون و دانش و سپاس از ایران،
دریافت جایزه ویژه پیشرفت های آپولو از آمریکا، تایید نامه یادبود
آپولو ۱۱ از آمریکا.

آثار: دارای تالیفات علمی متعدد از جمله چند کتاب به
زبانهای فرانسه، انگلیسی و غیره و نیز در حدود ۶۰ مقاله علمی در
زمینه های ریاضیات، ریاضیات فیزیک، ستاره شناسی، و امور
فنی و علمی دیگر در نشریات علمی آمریکا، انگلستان و فرانسه.

الغضار، عبدالهادی: هنرمند مصری، ت. ۱۹۲۵، تج.
دانشکده هنرهای زیبای قاهره و رم (ایتالیا).
اس. نقاشی در دانشکده هنرهای زیبای قاهره؛ شرکت
در نمایشگاههای هنری متعدد از جمله: ۲۸ مین و ۳۰ مین
نمایشگاه دوسالانه ونیز، نمایشگاه بین المللی بروکسل ۵۸، و
نمایشگاه دوسالانه سائو پائولو در سال ۶۱؛ برپایی نمایشگاههایی
در قاهره، اسکندریه و رم، دریافت جایزه اول نمایشگاه «۱۰ سال
انقلاب» از مصر ۶۲.

ف

۳۸، کودتای «افسران آزاد» مصر به رهبری سرهنگ جمال عبدالناصر و ژنرال محمد نجیب بر علیه ملک فاروق و در نتیجه واژگونی نظام سلطنتی و برقراری حکومت جمهوری در مصر ۲۲ ژوئیه ۵۲، زندگی در تبعید در کشور ایتالیا (رم) ۵۲-۶۵، فوت در «رم» ۱۷ مارس ۶۵.

الفاسی، محمد: آموزشگر مراکشی، ت. دوم سپتامبر ۱۹۰۸، تج. دا. القراوین، دا. فاس (فز)، دا. سوربن، و موسسه زبانهای شرقی پاریس.

معلم مو. مطالعات عالی مراکش ۳۵-۴۰، رئیس بخش کتابهای خطی عرب در کتابخانه عمومی رباط ۴۰، مربی شاهزاده مولی حسن ۴۱-۴۴، و ۴۷-۵۲، رئیس دا. القراوین ۴۲-۴۴، و ۴۷-۵۲، معاون شورای علما ۴۲، ع. موسس حزب استقلال ۴۴، تحت نظر ماموران امنیتی فرانسه ۴۴-۴۷ و ۵۲-۵۴، وزیر آموزش ملی ۵۵-۵۸، رئیس دا. مراکش ۵۸، رئیس هیات نم. مراکش در کن. یونسکو ۵۶ و ۵۸ و ۶۰ و ۶۴، معاون هیات نم. مذکور ۶۲، رئیس مرکز هماهنگی کم. ملی یونسکو در کشورهای عربی، رئیس تعدادی از کنفرانسهای

فاروق، ملک: آخرین پادشاه مصر (قبل از دوران جمهوری)، ت. ۱۱ فوریه ۱۹۲۰ در قاهره (پسر ملک احمد فواد اول و ملکه نازلی صبری)، تج. خصوصی، و نیز در لندن، و «آکادمی نظامی سلطنتی» انگلستان.

دوران سلطنت ماقبل حکومت ملک فاروق: خدیو عباس (دوم) ۱۸۷۴-۱۹۱۴، حسین کامل ۱۴-۱۷، احمد فواد اول (پدر ملک فاروق) ۱۷-۳۶.

رئیس پیشاهنگی مصر ۳۳، شاهزاده «سعید» ۳۴، پادشاه مصر پس از مرگ پدرش (۲۸ آوریل ۳۶) تحت نظر «شورای سلطنت» تا زمان رسیدن به سن هیجده سالگی ۳۶-، اداره حکومت مصر پس از رسیدن به سن قانونی ژوئیه ۳۷-، کسب درجه نظامی فیلد مارشالی (ارتشبد) ارتش مصر ۳۷-، ازدواج اول (با صفی ناز یا فریده) ژانویه ۳۸، جدایی از صفی ناز ۴۸، ازدواج مجدد (بانریمان) ماه مه ۵۱، تنظیم قرارداد جدید «مصر-انگلیس» بجای قیمومت انگلستان بر مصر (در زمان اداره کشور توسط شورای سلطنت) ۳۶، ترتیب یک انتخابات هدایت شده و ساختگی و کنار گذاشتن سیاستمداران و وزرای وابسته به حزب ملی گرای «وفد» از صحنه سیاست کشور و پارلمان آوریل

ملک حسن دوم پادشاه مراکش ۶۵، فوت بر اثر سکت قلبی در رومانی و در زمان ملاقات با «نیکلای چائو شسکو» رئیس جمهوری رومانی ۱۳ ماه مه ۷۴.

آثار: نهضت استقلال خواهی در آفریقای شمالی عربی ۵۴، انتقاد از خود ۵۲.

فاطمی، دکتر سید حسین: دک. حقوق سیاسی، د.

روزنامه نگاری: روزنامه نگار، مبارز و فعال سیاسی، و سیاستمدار ایرانی: ت. ۱۹۱۷ (۱۰ محرم ۱۳۳۶ ه. ق.) در شهر نائین (اصفهان) (پسر چهارم سید علی محمد مشهور به «سیف العلماء» از روحانیون بنام نائین، و نوه دختری حجت الاسلام «خادم العلماء»، منسوب به خانواده سادات طباطبایی نائینی؛ و پسر خاله «سید محمدرضا جلالی نائینی» روزنامه نگار، تج. ابتدایی در نائین، متوسطه در اصفهان (دبیرستان سعدی) و تهران، مدرسه «هوت اتود انترناسیونال» پاریس، و دا. پاریس.

شروع فعالیتهای اولیه روزنامه نگاری در زمان تحصیلات متوسطه در اصفهان و همکاری با برادر دومش (نصرت الله سیف پور فاطمی) مدیر و صاحب امتیاز روزنامه «باختر» در اصفهان - ۳۷، عزیمت به تهران برای ادامه تحصیلات متوسطه و کار (همزمان) ۳۷، مدیر و سردبیر روزنامه «ستاره» منتشره در تهران (با صاحب امتیازی احمد ملکی) پائیز ۳۷ - حدود ۳۹، عزیمت به اصفهان و مدیر و سردبیر روزنامه باختر (پس از انتصاب برادرش نصرالله به عنوان شهردار شیراز) ۳۹ - سپتامبر ۴۱ (زمان وقایع شهریور ۱۳۲۰)، دستگیری و زندانی کوتاه مدت در اصفهان (بخاطر انتشار یک اعلامیه ضد حکومت پس از سقوط حکومت رضا شاه) ۴۱، سپس تبعید از اصفهان به تهران ۴۱، ترتیب انتقال رسمی مجوز انتشار روزنامه باختر از اصفهان به تهران و انتشار آن به صورت روزانه (با همکاری استاد محمد محیط طباطبایی و دیگران) ۴۲، انتشار اولین شماره روزنامه باختر در تهران و نگارش نخستین سرمقاله آن (با عنوان: «خدا، ایران، آزادی») در بحبوحه جنگ جهانی دوم و اشغال ایران بوسیله متفقین (و در دوران کابینه اول علی سهیلی و مجلس سیزدهم شورایی) ژوئیه ۴۲ - (یکشنبه ۱۴ تیرماه ۱۳۲۱)، انتشار مقاله های تند و آتشین علیه دولت سهیلی و سیاستهای داخلی و خارجی وی در روزنامه باختر (به همراه روزنامه «مرد امروز» به مدیریت و سردبیری «محمد

یونسکو در کشورهای عربی، رئیس هیأت اجرایی سازمان یونسکو ۶۴، رئیس شورای اجرایی انجمن دها. طرفدار زبان فرانسه یا فرانسوی زبان ۶۶، رئیس شورای اجرایی انجمن دها. آفریقایی ۶۷، وزیر مشاور در امور فرهنگی و آموزش ملی ۶۸، رئیس شورای اجرایی انجمن دها. اسلامی ۶۹، ع. شورای اجرایی و کم. ویژه یونسکو نوامبر ۷۸، ع. آکا. زبان و ادبیات عرب در قاهره ۵۸، ع. آکا. علوم عراق، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. بریجپورت ۶۵، دریافت درجه دکترای افتخاری از لاگوس ۶۸، از جاکارتا (اندونزی) ۶۸، مربی ویژه ولیعهد مراکش (سیدی محمد) ۷۲.

آثار: انتشار تعداد زیادی کتاب از جمله: تحول سیاست و فرهنگ در مراکش ۵۸، تشکیل کادرها در مراکش ۶۰، ترانه های قدیمی زنان فاس ۶۷، و غیره.

الفاسی، محمد علّال: سیاستمدار و فعال سیاسی

مراکشی، ت. ۱۹۰۶ در شهر فاس (فز)، تج. دا. «قراوین» در «فاس».

همکاری با ملی گراهای مراکش ۲۰، زندانی شدن به مدت کوتاه ۳۰، اس. دا. «فاس» ۳۲، خروج اجباری از مراکش (بخاطر فعالیت های ملی گرایی) ۳۳، بازگشت به مراکش ۳۴، ارائه طرح هایی به حکمرانان فرانسوی مراکش در زمینه انجام اصلاحات در کشور و نیز استقلال مراکش، زندانی شدن مجدد ۳۵-۳۶، ترتیب تشکیل و اداره اولین اجلاس «کمیته اقدام مراکش» (برای کسب استقلال کشور) ۳۶، تبعید به بخش استوایی آفریقا (و تحت کنترل و استعمار فرانسه) ۳۶، بازگشت از تبعید به مراکش ۴۶، یکی از رهبران «حزب استقلال» (تاسیس ۴۳)، زندگی در خارج از کشور ۴۷-۵۳، رهبر حزب استقلال ۵۶، دبیر کل «کت. آزادی بخش مغرب عربی» ماه مه ۴۸، مسافرت به کشورهای خارجی بمنظور جلب حمایت آنان نسبت به استقلال مراکش و از جمله ع. هیأت اعزامی به سازمان ملل ۵۲، نم. حزب استقلال در اجلاس «کنفرانس باندونگ» (اجلاس موسس جنبش غیر متعهد ها در اندونزی) ۵۵، وزیر امور مسلمانان ژوئیه ۶۱ - دسامبر ۶۲ (استعفا از هیأت دولت)، نم. پارلمان مراکش و رهبر جناح اقلیت حزب استقلال در مجلس ۶۲ - مارس ۶۵، مخالفت با برنامه ها و خط مشی های سیاسی -

مسعود» که بالاخره در ۲۳ بهمن ماه ۱۳۲۶ بوسیله «سروان عباسی» از اعضای شاخه نظامی حزب توده و گروه ضربت و ترور به رهبری «خسرو روزه» ترور شد و به قتل رسید (۴۲-، عزیمت به پاریس (فرانسه) برای انجام تحصیلات عالی ۴۴- پائیز ۴۸، بازگشت به ایران و همراهی و همزمی با دکتر محمد مصدق (نم. وقت مجلس) در مبارزات سیاسی اش علیه حکومت و دولت ۴۸-، پایان انتشار روزنامه باختر اوت ۴۵، ترتیب انتشار روزنامه «باختر امروز» (جانشین روزنامه باختر) به سردبیری دکتر نصرالله شیفته» و مدیریت وی (و نگارش اولین سرمقاله آن با عنوان: «یا مرگ یا آزادی») اوت ۴۹- (یکشنبه ۸ مرداد ۱۳۲۸)، و پس از چهار شماره انتشار (تا چهارشنبه ۱۲ مرداد ۱۳۲۸) توقیف آن اوت ۴۹، سرپرست کت. تبلیغات جبهه ملی و انتشار مجدد باختر امروز به عنوان «ارگان جبهه ملی ایران» ۴۹-، پس از تشکیل «جبهه ملی» ایران: نگارش سرمقاله ای با عنوان: «مبارزین راه آزادی، جبهه ملی را تشکیل دادند» اکتبر ۴۹ (۲ آبان ۱۳۲۸)، مسئول تدوین سخنرانیهای رسمی رهبر جبهه ملی ایران (دکتر مصدق) ۴۹-، نم. مجلس شانزدهم شورای ملی از تهران و از جبهه ملی ایران (در کنار دکتر مصدق به عنوان نم. اول تهران و پنج نماینده دیگر) در زمان نخست وزیری علی منصور آوریل ۵۰-، مشارکت و همراهی با دکتر مصدق در تنظیم و ارائه و تصویب طرح قانونی ملی شدن صنعت نفت ایران در مجلس شورای ملی (در زمان نخست وزیری سپهبد حاج علی رزم آرا ۵۰-، به رهبری دکتر مصدق: همراهی در ابراز مخالفت شدید با تصویب قرارداد لایحه الحاقی «گس- گلشائیان» (پیرو قرارداد استعماری- انگلیسی ۱۹۳۳) و رد آن در مجلس شانزدهم ۵۰-، بازداشت موقت بوسیله مأموران شهربانی (به دلیل چاپ مقاله ای درباره جنگ نفت و نقش انگلیس در این مورد!) دسامبر ۵۰ (۲۹ آذرماه ۱۳۲۹)، همراهی و مشارکت تام با دکتر مصدق در راه تصویب طرح ملی شدن صنعت نفت ایران در مجلس شانزدهم ۱۹ مارس ۵۱ (۲۹ اسفند ۱۳۲۹)، معاون سیاسی و پارلمانی نخست وزیر و نیز سخنگوی رسمی دولت (در کابینه اول دکتر مصدق) ماه مه- دسامبر ۵۱ (استعفاء)، ایفای نقش مؤثر در کشف اسناد جاسوسی انگلستان در «خانه سدان» در تهران اوائل بهار ۵۱، پس از آن: ترتیب انعکاس مفاد اسناد جاسوسی «خانه سدان» در محافل داخلی و بین المللی و حملات آتشین به سیاستهای استعماری

انگلیس در ایران در خلال سرمقاله های خود در روزنامه «باختر امروز» ۵۱-، همراهی و مشارکت تام با دکتر مصدق در تعطیل کنسولگریها و دفاتر فرهنگی انگلستان در ایران و اخراج مأموران انگلیسی از کشور ژانویه ۵۲ (اول بهمن ۱۳۳۰) (به همین مناسبت وی در سرمقاله باختر امروز، ش ۷۳۵، مورخ ۲۹ دی ماه ۱۳۳۰ با عنوان «روز اول بهمن را روز استقلال ایران باید شناخت»، آن را سرآغاز دوران جدیدی در عرصه سیاست کشور دانست!)، ع. هیأت اعزامی ایران به اجلاس شورای امنیت سازمان ملل در نیویورک (به ریاست دکتر مصدق، نخست وزیر وقت) برای طرح و بررسی شکایت انگلستان از ایران در آنجا (پیرامون مسئله نفت) اکتبر ۵۱، اعطای «نشان درجه یک همایون» به وی از سوی شاه (مدت کوتاهی پس از واقعه نهم اسفند ۱۳۳۱، و به عنوان روشی زیرکانه و حساب شده از سوی دربار برای خدشه دار کردن چهره مبارزاتی وی نزد مردم و جدا کردن خط او از مصدق!) ۵۳-، مورد ترور ناموفق در مراسم پنجمین سالگرد فوت و بزرگداشت «محمد مسعود» (دوست و همکار روزنامه نگار وی) در گورستان «ظهرالدوله» (شمیران) بوسیله «محمد مهدی عبدالخانی» (با سن کمتر از ۱۸ سال) و به اتهام اینکه دکتر فاطمی «نظریه پرداز» و «خط دهنده» دولت دکتر مصدق است! (این ترور به دستور «عبدالحسین واحدی» رهبر موقت جمعیت فدائیان اسلام و در زمان زندانی بودن و غیبت نواب صفوی انجام گرفت. ترور دکتر فاطمی مورد مخالفت و تقبیح آیت الله سید محمد تقی خوانساری و آیت الله کاشانی و علمای دیگر، و حتی پدر ضارب قرار گرفت. «عبدالحسین تبریزی» پدر ضارب و مقیم مشهد مقدس در نامه ای خطاب به دکتر فاطمی، از این حادثه اظهار ناراحتی و انزجار کرده و از او طلب عفو و بخشش کرده است! متن نامه در روزنامه باختر امروز، ش ۷۸۱، مورخ ۱۳۳۱/۱/۱۴ چاپ شده است. پس از این واقعه، دکتر فاطمی در روی تخت بیمارستان نجمیه تهران اولین سرمقاله خود را پس از بهبودی نسبی با این عنوان نوشت: «کشته شدن در راه نجات یک ملت بزرگترین افتخار است»: شنبه ۹ فروردین ۱۳۳۱ (۱۴ فوریه ۱۹۵۲/۲۳ بهمن ۱۳۳۰، نم. مردم تهران در مجلس هفدهم شورای ملی آوریل- سپتامبر ۵۲، عزیمت به آلمان به منظور ادامه معالجات عوارض ناشی از تیراندازی به وی (ترور) پایان ماه مه ۵۲، وزیر امور خارجه در کابینه دوم دکتر مصدق سپتامبر ۵۲- اوت ۵۳ (زمان کودتای انگلیسی-

صدور حکم اعدام دکتر فاطمی، در تلگرافی که با امضای «آیت الله حاج آقا رحیم ارباب» و دیگر علما و روحانیون اصفهان خطاب به شاه ارسال شد؛ آنان تقاضای عفو دکتر فاطمی را کرده بودند و در آخر تلگراف آمده بود که: «... اعلیحضرت بدانند که قتل بضعه [فرزند، جگر گوشه] حضرت فاطمه سلام الله علیها برای مقام سلطنت یمن ندارد...»

دکتر فاطمی لحظاتی قبل از اعدام خود خطاب به سرتیپ آرموده دادستان کل ارتش که به طعنه ترس از مرگ را به وی یادآوری می کرد، گفت: «آقای آرموده... من می میرم که نسل جوان ایران از مرگ من [درس] عبرتی گرفته و با خون خود از وطنش دفاع کرده و نگذارد جاسوسان اجنبی [انگلیسیها] بر این کشور حکومت نمایند... من درهای سفارت انگلیس را بستم، غافل از آنکه تا دربار هست انگلستان سفارت لازم ندارد!!»^۱

فاطمی، دکتر سید نصر الله: ف. ل. د. ک. روابط بین الملل، استاد (روابط بین الملل) آمریکایی (ایرانی تبار)، ت. ۱۵ ژوئن ۱۹۱۰ در نائین ایران (برادر دوم دکتر سید حسین فاطمی).

صاحب امتیاز و مدیر روزنامه باختر (منتشره در اصفهان)، شهردار شهر شیراز ۳۹، استاندار فارس، نم. مجلس چهاردهم شورایملی - مارس ۴۶، ع. هیات نم. ایران در سازمان ملل (مشاور هیات نم. ایران)، اس. مدعو مو. آسیایی و دا. پرینستون ۵۰-۵۵، اس. علوم اجتماعی در دا. «فرلیگ دیکسون» ۵۵-۶۱، مدیر گروه علوم اجتماعی ۶۱-۶۵، رئیس مدرسه دانش آموختگان ۶۵-۷۱، اس. ممتاز روابط بین الملل و مدیر مو. مطالعات عالی بین المللی ۷۱، رئیس کم. اجرایی مرکز بین دانشگاهی مطالعات تحصیلات تکمیلی در «دوبرونیک» یوگسلاوی ۷۱-، ع. اج. بین المللی روسای دانشگاهها (شورای آمریکای شمالی)، ع. رویال آکا. هنرها و علوم، دریافت درجه دک. افتخاری حقوق از دا. «کیونگ هی»^۲ در کره جنوبی ۷۴.

آثار: شرح زندگانی حافظ ۴۶، ادبیات فارسی در قرنهای ۱۶ و ۱۷ میلادی ۳۷، ادبیات نوین ایران ۳۹، تاریخ دیپلماتیک ایران ۵۱، دیپلماسی نفت ۵۴، بحران دلار ۶۴، ریشه های ناسیونالیسم عرب ۶۵، دانشهای انسانی در عصر علم ۶۷.

آمریکایی)، با تصمیم قاطع دکتر مصدق: اعلام رسمی قطع روابط سیاسی با انگلستان از طرف دولت ایران و در زمان وزارت خارجه وی سپتامبر ۵۲، بازداشت توسط کودتاچیان گارد سلطنتی شاه اوت ۵۳ / ۲۵ مرداد ۱۳۳۲ ش.، پس از شکست کودتای اول و فرار شاه از ایران: انتشار مقاله: «خائنی که می خواست وطن را به خاک و خون بکشد، فرار کرد» در روزنامه باختر امروز ۱۷ اوت ۵۳ (دوشنبه ۲۶ مرداد ۱۳۳۲، ش. ۱۱۷۳)، انجام نطق تاریخی خود در تظاهرات عظیم مردم در میدان بهارستان تهران در فردای کودتای ناکام ۲۵ مرداد: اوت ۵۳ / ۲۶ مرداد ۱۳۳۲، پس از فرار شاه و ثریا (ملکه) به بغداد صدور دستور به تمامی سفرا، وزرای مختار و کاردارهای ایران در خارج از کشور دایر بر اینکه شاه از سلطنت مخلوع است و نباید مورد استقبال قرار گیرد اوت ۵۳ / ۲۵ مرداد ۱۳۳۲، بعد از انجام کودتای دوم و موفق انگلیسی - آمریکایی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲: زندگی مخفی در تهران اوت ۵۳ - مارس ۵۴، دستگیری در محل زندگی مخفی (میدان تجریش، کوی رضائیه، خانه شماره ۲۱) بوسیله سرگرد مولوی افسر انتظامات فرمانداری نظامی تهران مارس ۵۴ (۲۲ اسفند ۱۳۳۲)، برنامه ریزی و صحنه سازی درباریان برای کشتن دکتر فاطمی در جلوی شهربانی در هنگام انتقال وی به زندان بوسیله «شعبان جعفری» (ملقب «به شعبان بی مخ») و نوچه های وی با استفاده از ضربات چاقو و چماق (که با ایشار و شجاعت خواهرش از مرگ حتمی نجات یافت ولی هر دو به شدت زخمی شدند!) مارس ۵۴ (۲۲ اسفند ۱۳۳۲)، شروع محاکمه غیرعلنی در دادگاه نظامی لشکر ۲ زرهی در خلال ۱۰ جلسه (در حالیکه به شدت زخمی و رنجور بود و روی تخت برانکارد در دادگاه حاضر می شد و به سوالات پاسخ می گفت!) و بالاخره محکوم به اعدام اکتبر ۵۴ (۱۸ مهرماه ۱۳۳۳)، اجرای حکم اعدام وی در میدان تیر لشکر ۲ زرهی (تهران): بامداد روز چهارشنبه ۱۹ آبان ۱۳۳۳ / نوامبر ۱۹۵۴.

(توضیح: از دیدگاه غالب تحلیلگران داخلی و خارجی، دکتر فاطمی یکی از معتمدترین یاران نزدیک دکتر مصدق بود. وی با کمال صداقت و وفاداری به مصدق و هدفهای حکومت ملی و مردمی او خدمت کرد، تا آنجا که بالاخره جانفش را در این راه و نیز حفظ «منافع ملی» و مصالح مردم فدا کرد. او تا واپسین لحظات عمرش از مصدق جدا نشد و به او خیانت نکرد. پیش از

مسائل موازنه پرداخت ها و تجارت (ویرایشگر) ۷۴، نشر کت‌های چند ملیتی ۷۵: صوفیگری: پیام برادری، هم‌آهنگی و امید ۷۶: عشق، زیبایی و هم‌نوایی در صوفیگری ۷۸.

1- Fairleigh Dickinson Univ.

2- Kyung Hee Univ.

فانوس، تیتوس: سیاستمدار قبرسی، ت. ۲۳ ژانویه ۱۹۲۹ در نیکوزیا، تج. در قبرس، و «میدل تمپل» لندن.
کار آموز وکالت حقوقی ۵۱، انجام فعالیت‌های حقوقی ۵۲-۶۶، ع. اتحادیه مبارزان «سازمان ملی تلاش برای آزادی قبرس» در خلال مبارزه در راه آزادی قبرس ۵۵-۵۹، ع. کت. حقوق بشر کانون وکلای نیکوزیا، دستگیر و بازداشت توسط مامورین انگلیسی و زندانی سیاسی به مدت ۱۶ ماه ۵۶-۵۸، ع. هیات حقوقی ویژه اسقف ماکاریوس ۵۹-۶۰، ع. مجلس نمایندگان قبرس از شهر نیکوزیا ۶۰-۶۶، سخنگوی پارلمانی (رهبر نمایندگان حزبی) گروه طرفدار دولت: «جبهه میهنی» ۶۳-۶۶، ع. مجلس قانونگذاری شورای اروپا ۶۳-۶۵، وزیر ارتباطات و کار ۶۶-۷۰، سفیر در بلژیک و رئیس هیات اعزامی به «جامعه اقتصادی اروپا» ۷۱-۷۸، سفیر هم‌زمان در لوکزامبورگ و هلند ۷۳-۷۸، رئیس کم. خدمات عمومی قبرس ۷۹، معاون کت. عالی دآوری ورزشی قبرس ۷۹، دریافت نشان و صلیب بزرگ شایستگی از لوکزامبورگ ۷۸.

فانون، فرانتس: دک. روانپزشکی، نویسنده، جامعه‌شناس و مبارز انقلابی الجزایری (مارتینیک تبار)، ت. ۱۹۲۵ در «مارتینیک» از جزایر آنتیل، تج. در «فورت دو فرانس» (پایتخت مارتینیک)، و فرانسه.

عزیمت به «دومینیکا» (در جزایر کارائیب) و پیوستن به جنبش فرانسه آزاد آوریل ۴۳، پیوستن به ارتش فرانسه آزاد و جنگ در جبهه اروپا ۴۴، پس از پایان ج. ج. ۲ بازگشت به مارتینیک زمستان ۴۵، عزیمت به فرانسه (شهر لیون) برای تحصیلات عالی پزشکی (روانپزشکی) ۴۶-۵۳، روانپزشک در «پونترسن» نرماندی برای مدت کوتاه ۵۳، عزیمت از فرانسه به الجزایر و اشتغال در بیمارستان روانی شهر «بلده» (جوین ویل) به

عنوان روانپزشک ارشد نوامبر ۵۳-۵۶، انتشار اولین کتابش بنام «پوست سیاه، صورتهای سپید» (در سن ۲۸ سالگی) ۵۲، شرکت در کنگره روانپزشکی در شهر «نیس» فرانسه و ارائه مقاله در آنجا (تحت عنوان: «اعتراف در شمال آفریقا» ۵۵، شرکت و سخنرانی در کنگره نویسندگان سیاه پوست (سخنرانی: «نژاد گرایی و فرهنگ» ۵۶، استعفا از فعالیت‌های روانپزشکی در بلده ۵۶، ترک بلده و عزیمت به لیون فرانسه و سپس به تونس ژانویه ۵۷، کسب تابعیت الجزایر، پیوستن به انقلابیون الجزایر (جبهه آزادی بخش ملی الجزایر) و فعالیت‌های انقلابی در راه استقلال الجزایر ۵۴-۶۱، اشتغال به روانپزشکی در کلینیک روان اعصاب شهر تونس (به عنوان رئیس بخش) ۵۷-، هم‌زمان همکاری نزدیک با جبهه آزادی بخش ملی الجزایر (شاخه تونس) و ع. هیات تحریریه نشریه‌های «المجاهد» و «مقاومت ملی الجزایر» به عنوان ارگان‌های رسمی جبهه ۵۷-، ضمناً تدریس در دا. تونس، از جمله دوستان نزدیک و همفکران جدی «پاتریس لومومبا» رهبر انقلابی آفریقا (کنگو) ۶۱، ارتباط و روابط نزدیک فکری و عقیدتی با دکتر علی شریعتی نویسنده و مبارز انقلابی ایرانی ۶۱-، سفیر سیار و نماینده جبهه آزادی بخش ملی الجزایر در کشورهای آفریقای غربی بمنظور کسب پشتیبانی آنان از مبارزات آزادی بخش مردم الجزایر، فوت به علت سرطان خون در آمریکا (به هنگام مداوا در آنجا) دسامبر ۶۱، چاپ آخرین کتابش بنام «نفرین شدگان زمین» تنها چند روز قبل از فوتش ۶۱.

(توضیح: فرانتس فانون اولین بار بوسیله «ژان پل سارتر» - فیلسوف فرانسوی - کشف و در آثارش به اروپایی‌ها معرفی شد. ضمناً دکتر علی شریعتی نیز برای اولین بار در مقاله ای در سال ۱۹۶۲ در یکی از نشریات سیاسی و اجتماعی دانشجویان ایران مقیم اروپا - احتمالاً روزنامه فارسی زبان «ایران آزاد» منتشره در پاریس - در مورد فانون و آثار و افکار او بحث کرد و وی را به ایرانیان شناساند و از آن زمان به بعد تدریجاً آثارش به فارسی ترجمه شد.).

آثار: پوست سیاه، صورتهای سپید ۵۲: انقلاب آفریقا، سال پنجم انقلاب یا بررسی جامعه‌شناسی یک انقلاب، استعمار میرا (وایسین دم استعمار) ۵۹، دوزخیان روی زمین (نفرین شدگان زمین) ۶۱. (همه آثار فانون به فارسی ترجمه شده است)

ع. سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف)، ع. کت. اجرایی ساف به رهبری «احمد شقیری» ۶۴-۶۷، ع. مستقل کت. مرکزی ساف ۷۰، رئیس شورای ملی فلسطین (مجلس فلسطین) در ژوئیه ۷۱، رئیس هیات نم. اعزامی ساف به مصر در سال ۱۹۷۲ بمنظور مذاکره با انور السادات رئیس جمهوری مصر پیرامون اختلافات بین سیاستهای ساف و حکومت مصر، ع. هیات اعزامی ساف (به رهبری یاسر عرفات) به مسکو ۷۲، رئیس انتخابی کت. مرکزی ساف ژانویه ۷۳، ع. جدید گروه ۲۰ نفره مسئول بحث و بررسی پیرامون خط مشی های ساف (به پیشنهاد کت. اجرایی سازمان) مستقر در دمشق.

فرای، ریچارد نلسون^۱: دک.، شرق شناس آمریکایی، ت. ۱۰ ژانویه ۱۹۲۰ در بیرمنگام (آلاسکا)، تج. دا. ایلینویز، دا. هاروارد، و مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی لندن.

ع. دا. هاروارد ۴۶-۴۹، اس. مدعودا. تهران (ایران) ۵۱-۵۲، اس. ایرانی آقاخان در دا. هاروارد ۵۷، اس. مدعو حوزه علمیه شرق شناسی دا. فرانکفورت ۵۸-۵۹، خدمت در دا. هامبورگ ۶۸-۶۹، دبیر همکار بولتن «موسسه آسیایی» و نیز «هند و ایران»، مدیر موسسه آسیایی دا. پهلوی شیراز ۶۹-۷۴، مشارکت در پایه گذاری «انجمن ملی مطالعات ارمنی» ۶۰، ع. افتخاری «موسسه باستان شناسی آلمان» ۶۶-، دریافت درجه دکترای افتخاری ادبیات از دا. آکسفورد ۸۷.

آثار: مروری بر ضرب سکه Transoxiana در دوران اولیه ۴۹، تاریخ ملت Archers ۵۲، نرشنجی، تاریخ بخارا ۵۴، ایران ۵۶، میراث ایران ۶۲، تاریخ های نیشابور ۶۵، ایران ۶۸، دستاورد قرون میانه بخارا ۶۵، مجموعه کتیبه های ایرانی ۶۸ و ۷۱، کتیبه های اروپایی ۶۹، حفاریهای قصر ابونصر ۷۳، دوران طلایی ایران ۷۵، دبیر بولتن موسسه آسیایی (تک نگاریها) و نیز تاریخ ایران به روایت کمبریج (ج. چهارم)، ویرایشگر ج. ۴ تاریخ ایران کمبریج ۷۵، تاریخ ایران باستان ۸۳.

1- Frye, Richard Nelson

فردوست، ارتشبد حسین: دک. حقوق قضایی، فارغ التحصیل علوم نظامی، فارغ التحصیل دوره های اطلاعاتی؛ نظامی، افسر عالیترتبه اطلاعاتی، و دوست و یار نزدیک شاه سابق ایران: ت. ۱۹۱۷ در تهران (پسر سیف الله افسر ژاندارمری)؛ تج. دبستان نظام در تهران، کالج «له روزه» سوییس، دانشکده افسری تهران، دانشگاه پاریس، دانشگاه جنگ ایران، و سازمان MI-6 (اینتلجنس سرویس) انگلستان.

انجام تحصیلات ابتدایی در دبستان نظام (به عنوان دوست و همکلاسی محمد رضا پهلوی) در تهران ۲۵-۳۱، اعزام رسمی به سوییس (بهمراه محمد رضا پهلوی) برای تحصیل در کالج (دبیرستان) «له روزه» ۳۱-، بازگشت از سوییس (پس از اتمام تحصیلات متوسطه) به ایران ۳۶، تحصیل در دانشکده افسری تهران (در کنار محمد رضا) به مدت دوسال و اخذ درجه ستوان دومی ۳۶-۳۸، فرمانده گروهان پیاده در لشکر یکم، سپس فرمانده «گروهان ۳۷ توپخانه» در همان لشکر ۳۸-اوت ۴۱، طی دوره عالی پیاده نظام در دانشکده افسری (به مدت ۹ ماه) ۴۱-۴۲، بنا به دستور محمد رضا شاه تشکیل «گارد جاویدان» و فرماندهی آن (با ۳۰۰ نفر پرسنل) بادرجه سرگردی حدود ۴۲، فرمانده گردان احتیاط دانشکده افسری تهران (با درجه سرگردی) ۴۲-، فرمانده گردان پیاده دانشکده افسری ۴۲-۴۵، با به قدرت رسیدن محمد رضا پهلوی همچنان یار نزدیک و مشاور و دستیار ویژه وی (به عنوان «چشم» و «گوش» شاه) سپتامبر ۴۱-۷۹، اشتغال در واحد بازرسی نظامی ارتش (تحت ریاست یزدان پناه) ۴۵-۵۱، اعزام به فرانسه (پاریس) از سوی ارتش برای انجام تحصیلات عالی رشته حقوق قضایی ۵۱-سپتامبر ۵۳ (پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲)، مراجعت به ایران و شروع تدریس در دانشکده افسری تهران (با درجه سرهنگ دومی) سپتامبر ۵۳-، طی دوره عالی دانشگاه جنگ ایران (با درجه سرهنگ دومی) ۵۳-۵۴ (به مدت یک سال)، استاد دانشگاه جنگ (استاد رکن ۳ عملیات) ۵۴-۵۹ (به مدت ۶ سال)، ارتقا به درجه سرتیپی سپتامبر ۵۷، پایه گذاری و ریاست «دفتر ویژه اطلاعات» (به عنوان سازمان ویژه اطلاعات شخصی شاه و ناظر کل نظام سیاسی و اطلاعاتی کشور و حتی بر ساواک) با

درجه سرتیپی ۵۹-۷۹؛ طی دوره های ویژه اطلاعاتی در سازمان MI-6 (اینتلجنس سرویس) انگلستان در سه مرحله متفاوت: ۵۹ (قبل از تشکیل دفتر ویژه اطلاعات) ۶۱ (به مدت ۴ ماه)، و ۶۲ (یا ۶۳)؛ دبیر «شورای امنیت کشور» (از سال ۱۳۵۰ ش. به بعد با عنوان «شورای عالی هماهنگی» یا «شورای هماهنگی رده یک» و در کنار آن «شورای هماهنگی رده دو») حدود ۵۹-۷۹؛ مسئول بررسی موارد سوء استفاده یا عدم لیاقت مقامات نظامی، انتظامی، و اداری و اجرایی کشور، سازماندهی و آموزش کارکنان «سازمان اطلاعات و امنیت کشور» (ساواک) در سمت قائم مقامی سازمان ۶۱-آوریل ۷۱، رئیس سازمان بازرسی کل شاهنشاهی (بجای سپهبد یزدان پناه) آوریل ۷۱-۷۹ (بادرجه سپهبدی)، ع. کمیسیون ویژه «قیمت های پایه» (به ریاست نخست وزیر) با درجه ارتشبدی ۷۴- (یا ۷۵-)، پس از تشکیل «حزب رستاخیز» (۱۱ اسفند ۱۳۵۳ ش.) مسئول ایجاد سازمان حفاظت و تحقیق حزب ۷۵-، ع. کمیسیون عالی بررسی خلافتکاریها و برکناری مقامات عالی کشوری (به ریاست جمشید آموزگار وزیر کشور وقت) با درجه ارتشبدی ژانویه ۷۶-، پس از خروج شاه از کشور و پیروزی انقلاب اسلامی ایران بازداشت موقت و زندگی (تحت نظر) در ایران تا زمان فوت ۷۹-۸۷، نگارش خاطرات سیاسی، تاریخی و نظامی خود- ۸۷، فوت بر اثر سکنه قلبی ۱۷ ماه مه ۱۹۸۷ (۲۷ اردیبهشت ۱۳۶۶ ش.).

آثار: خاطرات ارتشبد سابق حسین فردوست ۹۰.

فرعون، قیس راشد: ل. علوم، ف. ل. مدیریت بازرگانی، دک. مهندسی نفت، تاجر سعودی، ت. ۷ سپتامبر ۱۹۴۰ در ریاض، تج. دا. استنفورد، و. دا. هاروارد.

پایه گذار شرکت پژوهش و توسعه عربستان سعودی (در حال حاضر مدیر عامل و رئیس هیات مدیره شرکت) ۶۵، رئیس هیات مدیره ۱۷ شرکت سعودی و بین المللی از جمله: شرکت (با مسئولیت محدود) سعودی-پارسونز، شرکت صنایع اتومبیل سازی سعودی، شرکت ردک دالیم (Redec Daelim)، شرکت تولیدکنندگان شیمیایی سعودی، شرکت دریایی عربستان، شرکت حمل و نقل داخلی سعودی، و غیره؛ معاون ریاست بانک جزیره، شرکت صنایع روشنایی سعودی، صنایع شیمیایی عربستان، ع. هیات مدیره انتشارات عکاظ، یکی از

پایه گذاران و ع. هیات مدیره شرکت تهامه، شرکت های تحت نظر شخص فرعون در امور مالی، بیمه، مهندسی و مدیریت بازرگانی حرفه ای در داخل عربستان سعودی و خارج از کشور فعالیت گسترده دارند، ضمانت سرمایه گذاریهای صنعتی وسیع در عربستان سعودی و خارج از کشور مشارکت فعال دارد، ع. اج. آمریکا-عرب، دریافت نشان جمهوری ایتالیا، و جایزه ملک عبدالعزیز.

فرمانفرمائی، خداداد: ف. ل. و دکترای. اقتصاد، اقتصاددان و بانکدار ایرانی، ت. ۸ ماه مه ۱۹۲۸ در تهران، تج. دردا. آمریکایی بیروت (لبنان)، و. داها. استنفورد و کلرادو در آمریکا.

مدرس و دستیار پژوهشی در گروه اقتصاد دا. کلرادو ۵۲-۵۳، مدرس در گروه اقتصاد دا. «براون» ۵۳-۵۵، ع. و بورسیه پژوهشی مرکز مطالعات خاورمیانه دا. هاروارد ۵۵-۵۷، ع. اج. پژوهشی گروه اقتصاد و مطالعات شرقی دا. پرینستون ۵۷-۵۸، رئیس اداره اقتصادی سازمان برنامه و بودجه ۵۸-۶۱، ع. کم. مالیاتی وزارت دارایی ۵۸-۶۰، ع. شورای عالی اقتصاد ۵۹-۶۲، و ۶۴-۷۳، قائم مقام مدیر عامل سازمان برنامه و بودجه ۶۱-۶۲، مدیر عامل سازمان برنامه ۷۰-۷۳، معاون رئیس کل بانک مرکزی ایران ۶۴-۶۹، رئیس کل بانک مرکزی ۶۹-۷۰، رئیس هیات مدیره بانک صنایع ایران ۷۳-۷۹، دریافت مدال از دولت های ایران و بلژیک.

آثار: تحولات اجتماعی و رفتار اقتصادی در ایران، مروری بر تاریخچه کارفرمایی ۵۶، چگونه میتوان نفت جهان را تامین کرد: نفت اوپک ۷۵؟، همکاری بانشریه میدل ایست جورنال.

فرنجیه، سلیمان: سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۴ ژانویه ۱۹۱۰ در «زغرتا»، تج. کا. زغرتا (در شمال بیروت).

تبعید به سوریه ۵۷-۵۸، انتخاب به عنوان نم. مجلس (نم. مستقل) ۶۰ و ۶۴؛ وزیر پ. ت. ت. و وزیر کشاورزی ۶۰-۶۱، وزیر کشور ۶۸، وزیر دادگستری، وزیر اقتصاد، وزیر امور عمومی، وزیر اقتصاد ملی ۶۹-۷۰، رئیس هیات بازرگانی مذاکرات دو جانبه شوروی-لبنان (مربوط به قراردادهای تجاری و

شمس تبریزی (دیوان کبیر) (۱۴ ج) ۵۷-۶۸، احوال و تحلیل آثار فریدالدین عطار نیشابوری ۶۱، ترجمه رساله قشیریه (متن قدیم) ۶۶، شرح مثنوی شریف (۳ ج) ۶۷-۶۹، زنده بیدار (ترجمه حی بن یقظان، تالیف ابن طفیل) ۵۵، معارف (تالیف بهاء ولد) (چهار جزء در ۲ ج) ۵۴-۵۹، مناقب اوحیدالدین حامد کرمانی ۶۸.

فروغی، محمد علی (ذکاء الملک دوم): سیاستمدار، دیپلمات، ادیب و نویسنده ایرانی، ت. ۱۸۷۷ در تهران (پسر میرزا محمد حسین فروغی اصفهانی ملقب به ذکاء الملک - ۱۸۲۸ تا ۱۹۱۸ - از جمله شعرا و نویسندگان عهد ناصری)، تح. تحصیلات قدیمی، و مدرسه دارالفنون.

مترجم زبان فرانسه در «دارالترجمه» حکومتی (به ریاست پدرش) در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه، تدریس تاریخ و فیزیک و زبان فرانسه در مدرسه های «ادب» و «علمیه» تهران در اوایل سلطنت مظفرالدین شاه، معلم «مدرسه علوم سیاسی» در تهران، پس از فوت پدرش (در زمستان ۱۹۰۸) دریافت لقب «ذکاء الملک» (دوم) از سوی مظفرالدین شاه و انتصاب به عنوان رئیس مدرسه علوم سیاسی ۱۹۰۸، انتخاب به عنوان نم. دوره دوم مجلس شورایملی از تهران ۱۹۱۰، و بعد از مدتی رئیس مجلس شورایملی، بعداً کناره گیری از ریاست مجلس (به نفع میرزا حسین خان مؤتمن الملک) و نایب رئیس مجلس، وزیر مالیه (دارایی) در کابینه «صمصام السلطنه» نوامبر ۱۹۱۱ - وزیر عدلیه (دادگستری) در همان کابینه، و بعداً استعفا از وزارت عدلیه و رئیس «دیوان عالی تمیز» تا چند سال متوالی، وزیر عدلیه در کابینه های مستوفی الممالک و مشیر الدوله، و بعد از استعفای مشیر الدوله پایان وزارت و ادامه ریاست دیوان عالی تمیز، پس از پایان «ج. ج. ا» عضو هیات نم. ایران در کنفرانس صلح پاریس (به ریاست «علیققلی خان مشاور الممالک» وزیر امور خارجه ایران) ۱۵ دسامبر ۱۸ (ورود به پاریس) - ۱۹، وزیر امور خارجه در کابینه مستوفی الممالک (مقارن دوره چهارم مجلس شورایملی) و نیز در کابینه رضاخان (سردار سپه)؛ پس از به سلطنت رسیدن رضاخان؛ اولین نخست وزیر دوران پهلوی ۲۵ (به مدت شش ماه)، وزیر جنگ، رئیس هیات نم. ایران در اجلاس هیات سالانه جامعه ملل سپتامبر ۲۷ - سپتامبر ۲۳ (هفت سال متوالی)، سفیر کبیر ایران

پرداخت های دو کشور)، رئیس جمهوری لبنان ۱۷ اوت ۷۰ - ۲۳ سپتامبر ۷۶، انعقاد پیمان با «رشیدکرامی» و «ولید جنبلاط» دائر بر حمایت از سوریه و نیروهای بازدارنده عرب (پس از شروع جنگ های داخلی لبنان و مداخله ارتش سوریه در آن کشور).

فروزانفر، استاد بدیع الزمان: (قبلاً جلیل ضیاء)،

فارغ التحصیل علوم قدیمه، استاد (ادبیات فارسی) و پژوهشگر ایرانی، ت. ژوئیه ۱۹۰۴ در «بشرویه» از توابع طبرستان، تح. در بشرویه، مشهد، و تهران.

اس. فقه و اصول در مدرسه دارالفنون تهران ۲۶، اس. منطق در مدرسه حقوق تهران ۲۷، اس. زبان عربی و منطق در دارالمعلمین عالی (بعداً دانشسرایعالی) ۲۸، اس. زبان و ادبیات فارسی در همان مرکز ۲۹، اس. تفسیر قرآن و ادبیات عرب در مدرسه عالی سپهسالار ۳۱، رئیس «موسسه وعظ و خطابه» و نیز معاون دانشکده علوم معقول و منقول ۴۴، از ابتدای تاسیس دانشگاه تهران؛ اس. تاریخ ادبیات فارسی در دانشکده ادبیات ۳۴، اس. تصوف اسلامی در دانشکده معقول و منقول، رئیس دانشکده معقول و منقول ۴۴؛ از ابتدای تاسیس فرهنگستان ایران ع. آن سازمان علمی؛ ع. شورایی معارف (فرهنگ) ۳۴ - ۵۳، نم. مجلس موسسان، ع. مجلس سنا (در دوره دوم)، نم. مجلس شورایملی ۴۹ - ۵۲، مشارکت در تاسیس کرسی زبان فارسی در «دا. بیروت»، شرکت در کنگره اسلامی پاکستان (لاهور)، بازدید از موسسات فرهنگی و خاورشناسی در انگلستان و آمریکا، سفرهای علمی و پژوهشی به ترکیه، افغانستان، عربستان سعودی، سوریه و اردن؛ فوت ۶ ماه مه ۷۰ (۱۶ اردیبهشت ۱۳۴۹ ش.) بر اثر سکته قلبی در تهران.

گزیده آثار: حدود ۲۰ اثر ادبی از جمله: سخن و سخنوران (۲ ج) ۳۳، منتخبات ادبیات فارسی (چ ۲) ۳۵، تاریخ ادبیات ایران ۳۸، رساله در احوال مولانا جلال الدین ۳۶، دستور زبان فارسی (با مشارکت چهار نفر دیگر از اساتید زبان فارسی، و مشهور به «دستور پنج استاد») (چ ۲) ۳۴، فرهنگ تازی به پارسی (ج ۱، الف) ۴۰، خلاصه مثنوی (ج ۱) ۴۲، قدیمی ترین اطلاع از زندگانی خیام ۴۸، فیه مافیه مولوی ۵۱، مأخذ قصص و تمثیلات مثنوی ۵۴، احادیث مثنوی ۵۵، دیوان

در ترکیه نوامبر ۲۸- آوریل ۳۰، وزیر اقتصاد ملی ۳۳، نخست وزیر سپتامبر ۳۳- دسامبر ۳۵ (تازمان ناآرامیهای مشهد)، پایه گذاری فرهنگستان ایران و رئیس آن ژوئن ۳۵- دسامبر ۴۲ (زمان فوت)، کناره گیری از فعالیت های سیاسی و خانه نشین شدن و انجام مطالعه و پژوهش و تالیف دسامبر ۳۵- سپتامبر ۴۱ (به مدت شش سال)، مجدداً نخست وزیر (پس از تهاجم نظامی نیروهای متفقین به ایران) ۲۷ اوت ۴۱- مارس ۴۲ (استعفا)، امضای قرار داد سه جانبه ایران و روسیه و انگلستان (تحت فشار نیروهای اشغالگر متفقین) ۸ سپتامبر ۴۱؛ در آخرین دوران نخست وزیری وی: ضمناً ایجاد رابطه سیاسی بین ایران و چین، و دستور آزادی کلیه زندانیان سیاسی کشور و از جمله اعضای گروه کمونیستی معروف به «گروه ۵۳ نفر»، و نیز انجام انتخابات دوره سیزدهم مجلس شورای ملی؛ وزیر دربار در کابینه علی سهیلی ۹ مارس ۴۲، فوت به علت سکته قلبی در تهران ۲۶ نوامبر ۴۲ (پنجشنبه پنجم آذر ماه ۱۳۲۱ ش.).

گزیده آثار: ترجمه تاریخ ملل قدیمه مشرق (اثر سنیوبوس) ۱۹۰۱، اصول علم ثروت ملل ۱۹۰۶، تاریخ مختصر ایران ۱۹۰۶، حقوق اساسی یعنی آداب مشروطیت دول (با مقدمه پدرش میرزا محمد حسین فروغی) ۱۹۰۸، ترجمه تاریخ مختصر دولت قدیم روم بر اساس تاریخ رم (اثر سنیوبوس) ۱۰، دوره مختصری از علم فیزیک ۱۱، حکمت سقراط (ترجمه چهار ساله از رسائل افلاطون) (ج ۲) ۲۵، اندیشه های دور و دراز (انتشار در استانبول) ۲۷، خلاصه شاهنامه فردوسی (بامشارکت مجتبی مینوی) (ج ۲) ۳۴، آئین سخنوری یا فن خطابه (ج ۲) ۳۷ و ۳۹، کلیات سعدی (ج ۴) ۳۷- ۴۱، رباعیات حکیم عمر خیام نیشابوری (باهمکاری دکتر قاسم غنی) ۴۲، سیر حکمت در اروپا (ج ۳) ۳۱- ۴۱، و آثار دیگر ادبی و فلسفی.

فروند- روزنتال، خانم مریام کاتلر: ^۱ ف. ل. د. ک. رهبر صهیونیست آمریکایی، ت. ۱۷ فوریه ۱۹۰۶ در نیویورک، تچ. «هانتز کالج»، دا. نیویورک. دبیر دبیرستان در شهر نیویورک تا سال ۴۳، معاون کم. زنان دا. «براندی» ۵۰- ۵۲، ع. «هیات ملی هداسه» (سازمان زنان صهیونیست) ۴۰-، معاون هیات مذکور ۵۳- ۵۶، رئیس هیات ۵۶- ۶۰، رئیس گروه ملی جوانان آلیا ۵۳- ۵۶، ع. کمیته

اجرایی «سازمان صهیونیسم جهانی» ۵۶-، رئیس کم. اجرایی شورای صهیونیسم آمریکا ۶۰-، ع. هیات ملی «صندوق ملی یهود» و «کرن هیسود» ۴۷- ۴۸، ع. هیات اعزامی به بیست و یکمین کنگره شرق گرایان (درمسکو) ۶۰، دبیر مجله «هداسه» ۶۶- ۷۱، رئیس جامعه فارغ التحصیلان زنان یهودی ۷۱-، ع. اج. آمریکایی زنان دانشگاهی، ع. جامعه تاریخ یهود، ع. شورای ملی اج. ملی برنامه ریزی ۷۰، معاون فد. صهیونیسم آمریکا ۷۰- ۷۲، معاون ملی انجمن مرکز ۷۸، ع. هیات امنای دوستان آمریکایی دا. عبری بیت المقدس ۷۸، ع. کالج «تورو» ۷۹، ع. شورای اجرایی جهانی کنیسه ها، رئیس اج. ملی بورس اوراق بهادار اسرائیل (بخش زنان).

آثار: تاجر یهودی در مستعمره آمریکا ۳۶، جواهرات برای یک تاج: پنجره های شاگال ۶۳، خدمات اسرائیل به شهروندان عرب ۸۲، انتشار مقاله هایی در نشریات گوناگون.

1- Freund - Rosenthal.Miriam Kottler

2-Keren Hayesod

3- Mercatz

فروهر، داریوش: ل. حقوق، فعال سیاسی، رهبر حزبی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۸ در تهران، تچ. دا. تهران. ق. اق. : وکیل دادگستری، مشارکت در تاسیس حزب پان ایرانیست ۵۱، خروج از حزب پان ایرانیست و تشکیل و رهبری «حزب ملت ایران» به عنوان یکی از گروههای قانونی جبهه ملی ایران، دستگیر و زندانی شدن به دفعات و به مدت جمعاً ۱۵ سال در زمان شاه، انتشار یک نامه سرگشاده خطاب به شاه به همراه دوتن دیگر از رهبران جبهه ملی ایران (سنجابی و بختیار) در انتقاد از سیاستهای شاه ۷۷، انجام فعالیت های مربوط به نقض حقوق بشر در ایران قبل از انقلاب.

ب. اق. : سخنگوی جبهه ملی ایران، اولین وزیر کار در دولت موقت مهندس بازرگان، نامزد اولین انتخابات ریاست جمهوری ایران ۸۰، بازداشت به مدت چند ماه، مورد ترور و فوت (به اتفاق همسرش پروانه فروهر در محل منزل مسکونی. بر اساس اعلام رسمی وزارت اطلاعات ایران: به وسیله یک گروه «خودسر» و رادیکال عضو آن وزارتخانه با رهبری و عاملیت اجرایی شخص:

«سعید امامی» ملقب به اسلامی! ۲۲ نوامبر ۹۸ (اول آذر ماه ۱۳۷۷ ش.).

فرهت، عبدالله: سیاستمدار تونسی، ت. ۲۸ اوت ۱۹۱۴ در کوردین، تج. آم. عالی زبان عربی در تونس. ع. حزب نئودستور ۳۴-، مدیر فد. ملی پست و تلگراف و تلفن، مدیر فد. مشترک کارمندان، خزانه دار کل اتحادیه مشترک کارکنان تونس ۴۸-۵۶، ع. دومین دفتر سیاسی ۵۲ و ۵۵، معاون مجلس موسسان ۵۶-۵۹، معاون مجلس ملی ۵۹-، رئیس دفتر ریاست جمهوری ۵۶-۶۳ و ۷۱-۷۱ و ۷۲-، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل انجمن ملی سرمایه گذاری ۶۳-۶۴، وزیر پست و ارتباطات (پست و تلگراف و تلفن) ۶۴-۶۹، وزیر کشاورزی سپتامبر- نوامبر ۶۹، وزیر کشاورزی ۶۹-۷۱، وزیر دفاع ملی ۷۲-۷۴، وزیر امور عمومی ژانویه- سپتامبر ۷۴، وزیر حمل و نقل و ارتباطات سپتامبر ۷۴-ژوئن ۷۶، وزیر دفاع ملی ژوئن ۷۶-۷۹، دریافت نشان و حمایل بزرگ استقلال، نشان جمهوری، و بسیاری مدال های خارجی.

فری، افرائیم هابنریش: دک. فیزیک، فیزیکدان اسرائیلی، ت. ۲ مارس ۱۹۱۲ در وین (اتریش)، تج. دا. وین و دا. عبری بیت المقدس.

مهندس مخابرات و پخش رادیویی در ارتش انگلستان و نیز ع. سفارت انگلستان در آتن (یونان) ۴۲-۴۶، رئیس بخش الکترونیک اداره علمی وزارت دفاع اسرائیل ۴۸-۵۰، همکاری در مو. علمی وایزمن ۵۳-، اس. و رئیس گروه الکترونیک ۶۱-۷۷، استاد بازنشسته و افتخاری ۷۷-، ع. «مو. مطالعات پیشرفته پرینستون نیوجرسی» ۵۰-، ع. پژوهشی بین المللی «مو. پژوهشی استانفورد» در کالیفرنیا ۶۰-، مدیر علمی و رئیس هیات مدیره «شرکت پژوهش و توسعه ید»، ع. هیات مدیره «شرکت سهامی مایلز-ید»، رئیس کن. مشترک «دوازدهمین کنفرانس پزشکی و مهندسی زیست شناسی» و «پنجمین کن. فیزیک پزشکی»، ع. هیات مشورتی «دن. علوم تجربی بیت المقدس»، ع. هیات تحریریه نشریه «پیشرفت پزشکی از طریق تکنولوژی»، ع. انجمن مهندسان برق و الکترونیک ۶۷، دریافت جایزه وایزمن ۵۷.

آثار: تعدادی گزارشهای علمی راجع به الکترونیک و فیزیک.

فریج، الیاس: سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۱۸ در بیت اللحم (فلسطین). انجام فعالیت های تجاری و صاحب کارخانه تولیدی سوغاتی ویژه جهانگردان، تاسیس «بنیاد بیت اللحم» ویژه تامین منابع مالی توسعه اقتصادی شهر، ع. انتخابی شورای شهر بیت اللحم ۷۲.

فریس، مصطفی: دیپلم مهندسی (راه و ساختمان)، مهندس، سیاستمدار و بانکدار مراکشی، ت. ۱۷ دسامبر ۱۹۳۳، تج. آموزشگاه ملی پل سازی و راهسازی پاریس. مهندس دولتی راه و ساختمان در اداره خدمات عمومی ۵۶-۶۱، مدیر تدارکات اداره آبیاری ملی ۶۱-۶۵، مدیر عامل اداره مهندسی هیدرولیک ۶۵-۶۹، وزیر برنامه ریزی (وابسته به اداره نخست وزیری) ۶۹-۷۱، وزیر دارایی ۷۱-۷۲، مدیر عامل بانک ملی توسعه اقتصادی ۷۲-۷۷، معاون سابق کم. بین المللی سدهای بزرگ، رئیس کل بانک بین المللی نوسازی و توسعه (بانک جهانی)، رئیس کل بانک توسعه آفریقا، دریافت نشان سلطنتی.

فطوری، محمد: ل. حقوق، سیاستمدار و حقوقدان تونسی، ت. ۴ آوریل ۱۹۲۵، تج. مو. مطالعات دولتی تونس، و دن. حقوق پاریس.

شروع وکالت حقوقی ۵۲، ع. شورای اج. ملی حقوقدانان تونس ۶۰، دادرس دادگاه استیناف ۶۲، ع. شورای اقتصادی و اجتماعی تونس ۶۳، مستشار کشوری تونس ۶۹، کفیل ریاست مجلس ملی تونس نوامبر ۶۹، وزیر دادگستری ۷۰-۷۱، وزیر دارایی ۷۱-۷۷، وزیر امور خارجه دسامبر ۷۷-۸۰، ع. دفتر سیاسی حزب سوسیالیست دستور ۷۴، دریافت حمایل بزرگ، نشان جمهوری، و نشان استقلال از تونس.

فلاطوری، پروفیسور عبدالجواد : درجه اجتهاد، ل. معقول ومنقول (الهیات)، دک. (پروفیسور) فلسفه؛ استاد پژوهشگر (فرهنگ اسلامی) و دانشمند ایرانی؛ ت. ۱۹۲۵ در اصفهان، تح. در اصفهان، حوزه علمیه مشهد و تهران (شاگرد شیخ محمد تقی آملی، آیت الله شاه آبادی)، دانشکده معقول ومنقول (الهیات کنونی) دا. تهران (شاگرد میرزا مهدی آشتیانی)، و آلمان.

عزیمت به آلمان برای ادامه تحصیلات عالی و اخذ بالاترین درجه علمی (پروفیسوری) در رشته فلسفه (گرایش کانت شناسی) ۵۴، اقدام بزرگ تاسیس مرکز پژوهشی آکادمی کلن ۷۷، اقدام به تالیف و انتشارش جلد کتاب مربوط به اسلام و تاریخ اسلام به عنوان مرجع معتبر نهادهای آموزشی و پژوهشی آلمان و نیز کشورهای اروپایی از سوی مرکز مذکور، ترتیب انتقال مرکز از کلن به هامبورگ و پیوسته کردن آن به «دا. هامبورگ» آلمان (بمنظور افزایش اعتبار علمی - پژوهشی مرکز و تربیت دانشجویان علوم اسلامی)، مطرح شدن استاد به عنوان دانشمند فلسفه و علوم اسلامی و نیز مرجع مورد اعتماد پارلمان اروپا، نهادهای سیاسی، اجتماعی و علمی اروپایی در تبیین مسائل اسلامی و ایجاد تفاهم و همفکری بین ادیان بزرگ؛ مشارکت و همکاری در برپایی اجلاس های گفتگو و تبادل نظر و تفاهم میان متفکران و اندیشمندان مسلمان، مسیحی و یهودی در یونان (آتن) ۹۶؛ فوت در آلمان ۲۹ دسامبر ۹۶ (۹ دی ماه ۱۳۷۵ ش.).

آثار : کتابها و رساله های پژوهشی متعدد درباره مباحث اسلامی، تاریخ و فرهنگ اسلام.

فوزی، احمد : د. مهندسی، مهندس و سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۲۷ در امان، تح. در آمریکا و دا. بغداد. انجام خدمات مهندسی و عمومی در وزارت خدمات عمومی ۵۰-۵۳، دستیار معاون وزیر ۵۳-۵۷، معاون وزیر ۵۷-۶۴، شهردار شهر امان ۶۴-۶۷، وزیر امور شهری و روستایی ۶۷-۶۸، و نیز وزیر مشاور ۶۷-۶۸، وزیر امور عمومی آوریل ۶۸-اوت ۶۹، وزیر مشاور و وزیر حمل و نقل ۶۸-۶۹، شهردار شهر امان ۶۸-۷۳، دبیر اتحادیه مهندسان شهر سازی، ع. هیات توسعه، رئیس هیات مدیره شرکت خانه سازی، رئیس صندوق وام

شهری و روستایی، رئیس کمیته نوسازی راه آهن حجاز، ع. هیات اجرایی سازمان شهرهای عربی، دریافت نشان های: الکواکب (درجه اول)، الاستقلال (درجه اول)، النهمه (درجه دوم)، الجلاله اشرف (درجه اول) مراکش، جمهوری تونس (درجه اول)، مالزی، امپراتور اتیوپی (درجه اول).

فوزی، محمود : دیپلمات و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۰۰ در قاهره، تح. داها، قاهره، رم. (ایتالیا)، لیور پول (انگلستان) و کلمبیا (آمریکا).

معاون کنسول مصر در نیویورک و نیواورلئان ۲۶-۲۹، کنسول در شهر «کوبه» ژاپن ۲۹-۳۶، مدیر کل اداره ملیت ها در وزارت امور خارجه ۳۹-۴۱، سرکنسول در بیت المقدس ۴۱-۴۴، نم. مصر در شورای امنیت سازمان ملل ۴۶، نم. موقت مصر در مجمع عمومی سازمان ملل ۴۷، نم. دائم مصر در سازمان ملل ۴۹-۵۱، سفیر در انگلستان ۵۲، وزیر امور خارجه دسامبر ۵۲-۵۸، وزیر امور خارجه جمهوری متحده عرب (مصر) ۵۸-۶۴، ع. شورای ریاست جمهوری مصر ۶۲-۶۴، خدمت در اداره امور خارجی نخست وزیری ۶۴-۶۷، معاون ریاست جمهوری و دستیار رئیس جمهوری در امور خارجی ۶۷-۶۸، نخست وزیر مصر ۷۰-۷۲، معاون ریاست جمهوری (انور السادات) ۷۲-۷۴.

فهد بن عبدالعزيز السعود، ملک : پادشاه عربستان سعودی، ت. ۱۹۲۳ در ریاض (پسر ملک عبدالعزيز بن سعود پایه گذار پادشاهی عربستان سعودی، و برادر ملک فیصل و ملک خالد پادشاهان سابق عربستان سعودی)، تح. خصوصی و درباری در زمینه های عمومی، مذهبی، سیاسی و غیره).

وزیر آموزش و پرورش ۵۳، وزیر کشور ۶۲-اکتبر ۷۵، معاون دوم نخست وزیر (در زمان حکومت برادرش ملک فیصل) ۶۸-۷۵، رئیس هیات های نم. و اعزامی عربستان سعودی به اتحادیه عرب، مراکش، لبنان، پایتخت های عربی و اروپایی بمنظور توسعه روابط دو جانبه عربستان با کشورهای دیگر در زمان حکومت ملک فیصل - ۷۵، ضمناً رئیس بسیاری از شورای های عالی و مهم کشوری از جمله: رئیس شورای عالی امنیت ملی، شورای عالی برنامه ریزی آموزشی، شورای عالی داها. سعودی، شورای عالی امور نفت، شورای عالی رفاه جوانان، کت. عالی حج

اتحاد جماهیر شوروی .

خدمت نظامی در خلال ج. ج. ۲ در سالهای ۳۹-۴۵، مشارکت در جنگ فلسطین ۴۸، استاد افسران ارشد در مو. مطالعات عالی نظامی ۵۲-۵۳، خدمت در واحد عملیات ارتش ۵۲-۵۸، مشارکت در جنگ سوئز ۵۶، فرمانده هنگ دوم زرهی و توپخانه ۵۸، فرمانده هنگ ۱۴ زرهی و توپخانه ۵۸-۵۹، فرمانده هنگ ۶۴ زرهی و توپخانه ۵۹-۶۱، فرمانده واحد ششم توپخانه ۶۱-۶۳، رئیس ستاد لشکر پنجم توپخانه ۶۳-۶۴، فرمانده لشکر مذکور ۶۶-۶۸، شرکت در عملیات نظامی ۶۷، رئیس ستاد دفاع هوایی ۶۸-۶۹، فرمانده کل نیروهای دفاع هوایی ۶۹-۷۵، شرکت در جنگ اکتبر ۷۳، فرمانده کل نیروهای مسلح ۷۵-۷۸، مشاور نظامی رئیس جمهوری اکتبر ۷۸، انجام فعالیت های تجاری خصوصی ۸۴، ارتقا به درجه سرلشگری ۶۵، ارتقا به درجه سپهبدی ۷۳، دریافت نشان آزادی ۵۲، دریافت نشان یادگار تاسیس جمهوری متحده عرب ۵۸، دریافت مدال ستاره نظامی ۷۱، دریافت مدال ستاره افتخار (سازمان آزادی بخش فلسطین) ۷۴، نشان ستاره یوگسلاوی با کمر بند طلایی (درجه اول) ۷۴، نشان ملک عبدالعزیز (درجه اول - عربستان سعودی) ...

آثار: دو کتاب درباره مبارزات فلسطینی ها؛ آلمان، تهدیدی برای صلح؛ آلمان بین شرق و غرب (در دو جلد)، کتاب درباره اتحاد آفریقا، کتاب درباره ناسیونالیسم آفریقا، نیروی چهارم: تاریخ نیروی دفاع هوایی مصر.

فیدربوش، خاخام سیمون^۱: روحانی یهودی و از رهبران صهیونیسم آمریکا، ت. ۱۸۹۲ در آمریکا.

یکی از رهبران «جنبش میزراهی» ۱۸ - ع. گروه «سیم» ۲۲-۲۷، دبیر نشریه «اعلامیه یهود» ۲۸، و نیز دبیر ماهنامه عبری «میزراهی» ۳۰، خاخام اعظم سابق فنلاند، مدیر امور فرهنگی کنگره جهانی یهود در نیویورک، ع. کت. اقدام سازمان جهانی صهیونیسم، رئیس اتحادیه جهانی زبان و فرهنگ عبری، ع. هیات تحریریه نشریه «یهودیگری» منتشره در نیویورک، رئیس شعبه «هیستادروث» در آمریکا، دریافت جوایز ادبی بنیاد معلولین در سالهای ۵۳ و ۵۸، رئیس شعبه «هاپول میزراهی» در آمریکا.

آثار: چند کتاب به زبان عبری و انگلیسی، از جمله:

و زیارت و غیره - ۷۵، سفر رسمی به آمریکا و مذاکره با جیمی کارتر (رئیس جمهوری آمریکا) در مورد مسئله اعراب و اسرائیل و صلح خاورمیانه ۷۷، سفر رسمی به اسپانیا و مذاکره با «خوان کارلوس» پادشاه اسپانیا در مورد ایجاد یک نظام جدید پولی بین المللی بر مبنای عدالت و برابری که منتهی به همکاریهای آتی بین کشورهای صنعتی و در حال توسعه بشود ۷۷، ولیعهد و معاون اول نخست وزیر (در زمان حکومت برادرش ملک خالد) مارس ۷۵-ژوئن ۸۲، طراحی و اعلام «طرح هشت ماده ای فهد» (در زمان ولیعهدی اش) ۸۰، اوت ۸۱، پادشاه عربستان سعودی و نیز نخست وزیر کشور (پیرو مرگ برادرش ملک خالد) ۱۳ ژوئن ۸۲-تاکنون (۹۹)، اعلام عنوان خادم حرمین شریف برای خود ۸۶، دچار سکتة مغزی و صدور فرمان تفویض موقت قدرت به ملک عبدالله ولیعهد کشور اول دسامبر ۹۵، لغو فرمان تفویض قدرت پس از بهبودی ۲۰ فوریه ۹۶.

فهمی، اسماعیل: ل. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار مصری، ت. ۱۲ اکتبر ۱۹۲۲ در قاهره، تج. دا. قاهره (دانشکده حقوق).

شروع خدمت در وزارت امور خارجه مصر ۴۵، خدمت در هیات نم. سیاسی مصر در پاریس ۴۷-۴۸، ع. هیات نم. مصر در سازمان ملل ۴۹-۵۷، مشاور سیاسی ۵۷، نم. دائم مصر در «آژانس بین المللی انرژی اتمی» ۵۷-۶۰؛ شرکت در تعداد زیادی اجلاس ها، کمیسیون ها و کنفرانسها در سطح ملی و بین المللی ۶۴-۶۵ و ۶۶، معاون و سپس رئیس انتخابی کت. اول (کت. سیاست و امنیت) ۲۲-مین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل ۶۷، مدیر اداره سازمانهای بین المللی و کنفرانسهای وزارت امور خارجه ۶۶-۶۹، سفیر در ترکیه ۶۸-۷۱، معاون وزیر امور خارجه ۷۱-۷۳، وزیر جهانگردی آوریل-اکتبر ۷۳، وزیر امور خارجه نوامبر ۷۳-۷۷، معاون شورای وزیران ۷۵-۷۷، ع. شورای عالی انرژی هسته ای مصر آوریل ۷۵-۷۷.

فهمی، سپهبد محمد علی: نظامی مصری، ت. ۱۱ اکتبر ۱۹۲۰ در قاهره، تج. دن. مهندسی دا. قاهره، آکا. نظامی، دن. ستاد فرماندهی، آکا. دفاع هوایی در کالینین

مفهوم کار از دیدگاه یهود ۵۶، یهودیت جهانی امروز ۵۹ و غیره (منتشره در خلال سالهای ۲۹-۶۴).

1- Federbush, Rabbi Simon

فیروز (فرمانفرمائیان)، مریم: رهبر حزبی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۱ (دختر «عبدالحسین میرزا فرمانفرما» رئیس الوزرای سابق ایران، نوه عباس میرزا نایب السلطنه و داماد مظفرالدین شاه و دارای ۳۶ فرزند پسر و دختر؛ و نیز همسر نور الدین کیانوری دبیر کل سابق حزب توده ایران). پیوستن به حزب توده و شروع فعالیت های سیاسی ۴۴، مدیر «سازمان دموکراتیک زنان ایران» وابسته به حزب توده، شرکت در «اولین کنگره جهانی زنان» در بوداپست (مجارستان) پس از ج. ج. ۲ (به همراه سه نفر دیگر از ایران)، انتخاب به عنوان مشاور کت. مرکزی حزب توده آوریل ۴۸، ع. «کت. اجرایی فدراسیون بین المللی زنان»؛ پس از حادثه ترور نافر جام محمد رضا شاه در دا. تهران: غیر قانونی اعلام شدن حزب توده و ادامه فعالیت های سیاسی - حزبی بصورت پنهانی و زیر زمینی ۳ فوریه ۴۹، بعداً محکومیت به پنج سال زندان ماه مه ۴۹، زندگی پنهانی به مدت ۸ سال و سپس فرار به خارج از کشور ۵۶، زندگی در اروپای شرقی (آلمان شرقی) و اتحاد جماهیر شوروی به مدت حدود ۲۵ سال ۵۶-۷۹، بطور غیابی محکوم به حبس ابد با اعمال شاقه ژانویه ۶۶، پس از پیروزی انقلاب اسلامی بازگشت به ایران ۷۹، ع. کت. مرکزی حزب توده و مسئول زنان حزب توده (انتخاب در جریان پلنوم پانزدهم حزب) ۷۹-۸۳، ع. هیات سیاسی کت. مرکزی حزب توده و مسئول تشکیلات دموکراتیک زنان (انتخاب در جریان پلنوم هفدهم حزب در تهران) آوریل ۸۱، بازداشت و دستگیر شدن به همراه سایر رهبران اصلی حزب توده به اتهام جاسوسی برای شوروی و طرح و برنامه ریزی یک کودتا علیه حکومت جمهوری اسلامی ۸۳، زندانی ۸۳-.

فیشر، سیدنی نلتون^۱: ف. ل. د. ک. تاریخ، استاد و کارشناس آمریکایی (متخصص تاریخ خاورمیانه)، ت. ۱۹۰۶، تج. کالج اوبرلین، دا. ایلی نوبز، دا. پرینستون و دا. بروکسل. مربی علوم ریاضی و زبان انگلیسی در «کا. رابرت»

استانبول ۲۸-۳۱ و ۳۶-۳۷، مربی تاریخ در دا. «دنيسون» گرانویل اوهایو ۳۵-۳۶، مربی تاریخ در دا. ایالتی «اوهایو» ۳۷-۴۲، استادیار ۴۲-۴۷، دانشیار ۴۷-۵۵، استاد ۵۵-۷۲، اس. بازنشسته ۷۲، هم آهنگ کننده در مو. عالی مطالعات جهانی ۶۲-۶۵، مدیر برنامه مطالعات خاور نزدیک و میانه ۶۷-۷۱، معاون بخش تجزیه و تحلیل های اقتصادی اداره خاورمیانه، مدیر اقتصادی خارجی واشنگتن دی. سی. ۴۳-۴۴، کارشناس امور کشورها در اداره سیاستهای تجاری وزارت امور خارجه ۴۴-۴۶، مدرس مسائل جهانی در «مؤسسه. چاتاكا» (چاتاكا نیویورک) ۴۰ و ۴۱ و ۴۲، اس. مدعوتاریخ و حکومت در دا. «استیتسون» ۴۹، مدیر انتشارات مو. خاورمیانه و دبیر «مجله خاورمیانه» در واشنگتن دی. سی. ۵۲-۵۳، اس. مدعو تاریخ در دا. کالیفرنیا جنوبی در لوس آنجلس ۵۴ و ۶۱، ع. «اج. تاریخ آمریکا»، عضو «مو. خاورمیانه»، ع. «اج. سلطنتی تاریخ لندن، ع. «اکا. مدیترانه»، ع. «اج. مطالعات خاورمیانه آمریکای شمالی»، و غیره.

آثار: روابط خارجی ترکیه: ۱۴۸۱-۱۵۱۲ (۴۸)، تحول در خاورمیانه ۵۳، نیروهای اجتماعی در خاورمیانه ۵۵، ۷۶، تاریخ خاورمیانه ۵۹ و ۶۹ و ۷۹، ارتش در خاورمیانه ۶۳، فرانسه و جامعه اروپا ۶۵، افق های جدید ایالات متحده در مسائل جهانی ۶۶.

1- Sydney Nettleton Fisher

2- Chautauqua Inst.

3- Stetson Univ.

فیشر، ویلیام باین: ل. اجتماعی، د. ک. دانشگاهی جغرافیا (پاریس)، جغرافیدان انگلیسی، ت. ۲۴ سپتامبر ۱۹۱۶، تج. دا. منچستر و دها. لوویان، کن و پاریس. ع. پژوهشی ۳۷-۴۰، خدمت در نیروی هوایی سلطنتی ۴۰-۴۶، افسر سازمانی ارتش ۴۱؛ افسر رابط فرماندهی نیروی هوایی سلطنتی در سوریه و لبنان ۴۴-۴۵، مدرس (مربی) در دا. منچستر ۴۶، استاد یار گروه جغرافی در دا. آبردین ۴۷-۵۳، دانشیار و رئیس گروه جغرافی دا. «دورهام» ۵۴-۵۶، استاد جغرافیا ۵۶، مدیر «مو. مطالعات خاورمیانه و اسلامی» ۶۲-۶۵،

مدیر «کالج عالی» ۶۵-، مشاور حکومت سلطنتی انگلیس، مشاور حکومت لیبی، مشاور دا. هاروارد آمریکا، رئیس گروه دانشگاهی اعزامی به لیبی ۵۱، اس. مدعو در دا. «لووین» بلژیک ۷۸.

آثار: جغرافیای طبیعی، اجتماعی و منطقه ای خاور میانه ۵۰ و ۷۸؛ اسپانیا (باهمکاری)؛ اچ. براون جونز؛ و «جی. سی. دیودنی»، ویرایشگر جلد اول تاریخ ایران به روایت کمبریج (سرزمین و مردم) ۶۸، جمعیت ساکنان خاور میانه و شمال آفریقا (با همکاری جی. آی. کلرک) ۷۲.

فیصل، ملک فیصل بن عبدالعزیز: پادشاه سابق عربستان سعودی، ت. ۹ آوریل ۱۹۰۶ (پسر ملک عبدالعزیز بن سعود پایه گذار پادشاهی عربستان سعودی، و برادر ملک خالد و ملک فهد پادشاهان سابق و فعلی سعودی)، تح. خصوصی مذهبی.

فرمانروای کل منطقه حجاز و نیز رئیس شورای مشورتی آن ۲۶-۶۴، رئیس شورای نمایندگان (این شورا در واقع همانند شورای وزیران کشور بود و بر سازمانهای دولتی نظارت عالیّه داشت) ۳۲-، نم. عربستان سعودی در کنفرانس سان فرانسسکو (آمریکا) ۴۵، ولیعهد عربستان سعودی (پس از مرگ پدرش ملک عبدالعزیز بن سعود پادشاه سعودی در تاریخ ۹ نوامبر ۱۹۵۳، و پس از به قدرت رسیدن برادرش سعود بن عبدالعزیز) نوامبر ۵۳، رئیس شورای وزیران کشور اوت ۵۴، تفویض قدرت و کنترل حکومت از سوی ملک سعود (برادرش) به وی مارس ۵۸-دسامبر ۶۰، نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۶۱-۶۲، و نیز ۶۳-۶۴، نایب السلطنه سعودی (پرو تصمیم اجلاس شاهزادگان ارشد) نوامبر ۶۳- نوامبر ۶۴، رئیس شورای وزیران ۶۲-۶۴، (سومین) پادشاه عربستان سعودی (پرو اعلام کناره گیری از قدرت از سوی ملک سعود به نفع برادرش) ۲ نوامبر ۶۴، ضمناً رئیس دولت ۶۴-۷۵، تاسیس «سازمان مرکزی برنامه» بمنظور طرح و اجرای برنامه های توسعه کشور ۶۸، طرح و اجرای اولین برنامه پنجساله رشد و توسعه اقتصادی کشور ۷۰-۷۵، وزیر کشور ۷۱-، مورد ترور و مرگ بوسیله برادر زاده جوانش ۲۵ مارس ۷۵، دریافت دوشان مهم از انگلستان.

فیصل اول، ملک: پادشاه پیشین عراق، ت. ۱۸۸۵ در شهر طائف (عربستان) (پسر شریف حسین حاکم مکه و برادر ملک عبدالله پادشاه اسبق اردن هاشمی).

نم. جده در پارلمان عثمانی ۱۴-، همکاری با والی سوریه ۱۶-، ترک خدمت و عزیمت به حجاز و مکه و همکاری با شریف حسین رهبر انقلاب عربی و نیز سرهنگ ادوارد لارنس (ملقب به لورنس عربستان) در حمله به پادگانهای نظامی عثمانی ۱۶-، رهبری و فرماندهی ارتش عربی شمال (ملقب به فرمانده کل ارتش عربی) و همکاری با ارتش انگلستان در نبرد با نیروهای عثمانی در خاک فلسطین و سوریه و بالاخره فتح دمشق (در سال ۱۹۱۸ با همکاری ژنرال آلبی انگلیسی) ۱۶-۱۸، امضای «پیمان فیصل- وایزمن» در لندن (مربوط به فلسطین) ۳ ژانویه ۱۹، شرکت در کنفرانس صلح پاریس (ورسای) به نمایندگی از طرف پدرش شریف حسین ۱۹، انتصاب به پادشاهی سوریه از سوی انگلیسی ها (برخلاف مفاد قرارداد سایکس- پیکو) ۸ مارس ۲۰-۲۴ ژوئیه ۲۰، پیرو اولتیماتوم فرانسویها و ژنرال «گورو» خلع از پادشاهی سوریه و اخراج از دمشق ژوئیه ۲۰، دیدار و مذاکره با وینستون چرچیل در قاهره و موافقت انگلستان بانامزدی وی برای پادشاهی عراق (!) ۲۱، انجام همه پرسی در عراق برای تعیین تکلیف سلطنت او در عراق و کسب اکثریت مطلق آراء عمومی در این امر (باهدایت انگلستان و زیر نظر «سرپرسی کاکس» کمیسر عالی انگلستان در بغداد) ژوئن ۲۱، بطور رسمی پادشاه عراق ۲۳ اوت ۲۱- سپتامبر ۳۳، امضاء معاهده جدید انگلستان و عراق در لندن (بوسیله نوری سعید نخست وزیر عراق) در دوران حکومت وی ۳۰ ژوئن ۳۰، اعطاء استقلال (تشریفاتی و ظاهری) به عراق (از سوی انگلستان) در دوران حکومت وی ۳۲، فوت در سوییس (به علت انسداد شرايين) ۷ سپتامبر ۳۳.

فیصل دوم، ملک: آخرین پادشاه عراق، ت. ۱۹۳۵ در بغداد (پسر ملک غازي پادشاه اسبق عراق)، تح. مدرسه هارو در انگلستان.

پس از کشته شدن پدرش (ملک غازي) پادشاه رسمی عراق در سن ۴ سالگی و تعیین شاهزاده عبدالله (دایی وی و برادر ملکه عالیّه همسر ملک غازي) به عنوان قیم شاه نایب السلطنه عراق تا زمان رسیدن وی به سن بلوغ ۴ آوریل ۳۹-، رسیدن به

سن بلوغ و ظاهراً در دست گرفتن زمام امور کشور (پس از رسیدن به سن بلوغ نیز، کنترل امور کشور را عملاً شاهزاده عبدالله و نوری سعید در اختیار داشتند) ۵۳، وقوع کودتای ضد انگلیسی و ملی گرایانه رشید عالی گیلانی نخست وزیر سابق و کنار گذاشتن فیصل دوم و امیر عبدالله (نایب السلطنه) از قدرت اول آوریل - پایان ماه مه ۴۱، شرکت عراق در پیمان دفاعی - امنیتی بغداد (با شرکت عراق، ایران، پاکستان، ترکیه، انگلستان و عضویت ناظر آمریکا) ۵۵، کشته شدن در جریان کودتای نظامی سرهنگ عبدالکریم قاسم (بهمراه شاهزاده عبدالله و نوری سعید) ۱۴ ژوئیه ۵۸.

فیضی اویلو، تورهان: دک. حقوق؛ حقوقدان، استاد علوم سیاسی و سیاستمدار ترک؛ ت. ۱۹ ژانویه ۱۹۲۲، تخ. دا. استانبول، و دن. علوم اداری پاریس.

استادیارمد. علوم سیاسی آنکارا ۴۵-۴۷، دانشیار علوم سیاسی ۴۷-۵۴، فعالیت های پژوهشی در کالج «نوفیلد» آکسفورد ۵۴، کمک ویرایشگر نشریه «فوروم» ۵۴-۵۸، اس. دانشگاه آنکارا ۵۵، رئیس مد. علوم سیاسی آنکارا ۵۶، ع. پارلمان ترکیه ۵۷ و ۶۱ و ۶۵، ع. کم. اجرایی حزب خلق جمهوری خواه ۵۷-۶۱، رئیس دا. فنی خاورمیانه ۶۰، ع. مجلس موسسان ۶۰، وزیر آموزش و پرورش ۶۰، وزیر کشور ۶۱، کفیل نخست وزیر ۶۲-۶۳، ع. شورای عالی برنامه ریزی ترکیه ۶۱-۶۳، معاون دبیرکل حزب خلق جمهوریخواه ۶۴، معاون گروه پارلمانی ۶۵-۶۶، تاسیس حزب اعتماد ملی (بعداً حزب اعتماد جمهوریخواه) ۶۷، ریاست حزب مذکور ۶۷-۸۰، ع. مجلس مشورتی (بعداً مجلس پارلمانی)، ع. شورای اروپا ۶۴-۶۶ و ۷۲-۷۵، معاون ریاست شورای اروپا ۷۴-۷۵، کفیل نخست وزیر ۷۵-ژوئن ۷۷، کفیل نخست وزیر و وزیر کشور ژانویه - سپتامبر ۷۸، ع. مرکز پژوهشی آتاتورک ۸۳، دریافت درجه دک. افتخاری ازدا. قیصری ۸۵.

آثار: حقوق اداری ۴۷، مرور قضایی قوانین غیر اساسی ۵۱، احزاب سیاسی در ترکیه ۵۳، اصلاحات خدمات عالی شهری فرانسه ۵۵، دموکراسی و دیکتاتوری ۵۷، خطر کمونیسم ۶۹، در خدمت ملت ۷۵؛ کمال آتاتورک رهبر نهضت آزادی بخش ملی ۸۱، راه آتاتورک ۸۲، قبرس، اسطوره ها و واقعیت ها ۸۴؛

آتاتورک و ناسیونالیسم ۸۶، معمای مسئله قبرس ۸۷.

فیلالی، عبداللطیف: ل.، و دکترای حقوق، دیپلمات و سیاستمدار مراکشی، ت. ۲۶ ژانویه ۱۹۲۸ در «فز» (فاس)، تخ. دا. پاریس.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه با مقام سفیری ۵۷، نم. دائم مراکش در سازمان ملل ۵۸-۵۹، رئیس کابینه سلطنتی ۵۹-۶۱، کاردار سفارت مراکش در فرانسه ۶۱-۶۲، سفیر در بلژیک، هلند و لوکزامبورگ ۶۲-۶۳، سفیر در جمهوری خلق چین ۶۵-۶۷، سفیر در الجزایر ۶۷-۶۸، سفیر در اسپانیا ۷۰-۷۱ و ۷۲-۷۸، وزیر آموزش عالی ۶۸-۷۰، وزیر امور خارجه ۷۱-۷۲، نم. دائم مراکش در سازمان ملل آوریل ۷۸ - مارس ۸۱، ع. هیات دائم مراکش در سازمان ملل، دبیر موقت آکادمی علوم مراکش مارس ۸۱ - آوریل ۸۲، وزیر اطلاعات نوامبر ۸۳ - فوریه ۸۵، وزیر امور خارجه، وزیر تعاون و اطلاعات (انتصاب بوسیله ملک حسن دوم) فوریه ۸۵ - نوامبر ۸۵، وزیر مشاور در امور خارجه و تعاون (انتصاب بوسیله ملک حسن دوم) ژوئیه ۹۰ - .

فیلپس، هاری سنت جان بریجر: سیاستمدار، کاشف و نویسنده انگلیسی، ت. ۱۸۸۵.

اشتغال دروزارت امور خارجه انگلستان، خدمت سیاسی در هندوستان (مستعمره انگلستان)، رئیس هیات سیاسی اعزامی به عربستان برای انجام ماموریت های ویژه سیاسی (در اواخر ج. ۱ و همزمان با شروع تغییر و تحولات عمده سیاسی در منطقه خاورمیانه) ۱۷-، ایجاد روابط نزدیک و صمیمانه با دوخاندان «سعود» و «شریف» (هاشمی) در شبه جزیره عربستان در راه تحقق هدفها و منافع انگلستان در خاورمیانه، از جمله مشاور ویژه ابن سعود، و نیز روابط دوستانه و نزدیک با شریف حسین (حاکم مکه) و دو پسرانش عبدالله و فیصل (اول) (پادشاهان بعدی اردن و عراق)، مسافرت اکتشافی و پژوهشی به صحرای وسیع «ربع الخالی» در شبه جزیره عربستان و جمع آوری نمونه های متعدد زمین شناسی و فسیل های ارزشمند و تحویل آنها به موزه های انگلستان ۳۲، ضمناً تدوین و نگارش کتابهای تاریخی و جغرافیایی و ترسیم نقشه های گوناگون مربوط به عربستان، وی به

آثار: قلب عربستان ۲۲، عربستان و هابیهها ۲۸، دنیای جدید عربستان ۳۰، صحرای ربع الخالی ۳۳، زائری در عربستان ۳۴، دختران سبا ۳۹، روزهای عربستان ۴۵، زمینه تعلیمات اسلامی ۴۷، ارتفاعات عربستان ۵۲، عربستان سعودی ۵۵، سرزمین مدین ۵۷، چهل سال در خلاء ۵۷، و غیره.

1- Philby, Harry St. John Bridger

فیلد، هنری: ل. اجتماعی، ف. ل. د. ک. علوم: انسان شناس آمریکایی، ت. ۱۵ دسامبر ۱۹۰۲، تج. کالج «ایتون» و «نیو کالج» دا. آکسفورد.

کمک موزه دار انسان شناسی جسمانی در موزه تاریخ طبیعی «فیلد» (شیکاگو) ۲۶-۳۴، موزه دار ۳۴-۴۱، ع. هیات اعزامی موزه «فیلد» به خاور نزدیک ۲۵-۲۶ و ۲۷-۲۸ و ۳۴، انجام پژوهشهای دولتی ۴۱-۴۵، پژوهش درباره آسیای جنوب غربی ۴۶-۴۷، ع. هیات اعزامی دا. کالیفرنیا به آفریقا ۴۷-۴۸، ع. هیات اعزامی موزه «پی بادی» دانشگاه هاروارد به خاور نزدیک ۵۰، و به پاکستان غربی ۵۵، ع. وابسته افتخاری انسان شناسی جسمانی در موزه «پی بادی» هاروارد ۵۰، انجام پژوهش در هندوستان ۶۹، پژوهش در مغولستان ۷۲، دریافت مدال از اج. آسیایی بنگال ۶۶.

آثار: اعراب عراق مرکزی: تاریخچه، نژادشناسی و ویژگیهای جسمانی ۳۵: مقاله هایی درباره انسان شناسی ایران ۳۹، انسان شناسی عراق (در بخش های مختلف) ۴۹ و ۵۱ و ۵۲: مقاله هایی درباره انسان شناسی فیوم، سینا، سودان و کنیا ۵۲: مقاله هایی در باره انسان شناسی قفقاز ۵۳، رد پای بشر ۵۳، انسان باستانی و جدید در آسیای جنوب غربی (جلد اول: ۵۶ و جلد دوم: ۶۱)، کتابشناسی آسیای جنوب غربی (جلدهای یک تا هفت ۵۳-۶۳)، یک بازدید و کسب اطلاعات مقدماتی در پاکستان غربی ۵۹، بررسی دیرینه شناسی صحرای عربستان شمالی ۲۵-۵۰ و ۶۰، مطالعاتی پیرامون مهاجرت و اسکان ۶۲، ویرایشگر انتشارات روسی موزه پی بادی (جلدهای ۵۱-۵۹) ۵۹-۷۰، مقاله هایی درباره انسان شناسی عربستان سعودی ۷۲.

ق

قابوس بن سعید، سلطان (قابوس بن تیمور بن سعید): پادشاه عمان، ت. ۱۸ نوامبر ۱۹۴۰ در سلاله، تح. بوسیله مربیان انگلیسی، و.کا. نظامی سلطنتی «سند هرست» انگلستان.

اقامت در انگلستان برای تحصیلات متوسطه و عالی ۵۸-۶۶، خدمت در ارتش انگلستان و مطالعه حکومت‌های محلی، بازگشت به سلاله در عمان ۶۶، غیر فعال و تحت نظر در منزل ۶۶-۷۰، کنار گذاشتن پدرش سلطان سعید بن تیمور (ر.ک.) از قدرت و سلطان جدید عمان ژوبیه ۷۰؛ ضمناً نخست وزیر، وزیر امور خارجه، دفاع و دارایی عمان ۷۰-، مبارزه شدید با شورشیان ظفار (باهمکاری نیروهای نظامی ایران) ۷۰-۷۶، طرح و اجرای برنامه‌های توسعه اقتصادی و عمرانی در کشور ۷۰-، توسعه روابط سیاسی-تجاری با کشورهای عربی و همسایه ۷۰-، رفع اختلافات دیرینه و طولانی با عربستان سعودی در ریاض ۷۱، عضویت در پیمان «شورای همکاری خلیج فارس» ۸۱، دریافت «نشان درجه دوم سنت میشل و سنت جورج» (K.C.M.G.) از انگلستان.

قاسم، عبدالکریم: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار و نظامی عراقی (رئیس جمهوری اسبق عراق)، ت. ۲۱ دسامبر ۱۹۱۴ در بغداد، تح. دانشکده افسری بغداد، دانشکده ستاد مشترک بغداد، مطالعات عالی نظامی در انگلستان.

معلم مدرسه ۳۱-۳۲، ستوان دوم ارتش آوریل ۳۴، افسر ستاد ۴۱، فعالیت‌های مخفی و وزیرزمینی علیه حکومت سلطنتی عراق به همراه «عبدالسلام عارف» با استفاده از انتشار اعلامیه و شبنامه (در شهر بصره) ۴۲-، تدریس در دانشکده افسری سلطنتی بغداد در خلال ج.ج. ۲، اعزام به فلسطین به همراه واحدهای نظامی عراق (در سال ۱۹۴۷) و شرکت در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-۴۹، تشکیل گروه‌های مخفی «افسران آزاد» در ارتش عراق مدت کوتاهی پس از انقلاب ژوبیه ۱۹۵۲ مصر (به رهبری افسران آزاد مصر) و انجام فعالیت‌های مخفی و زیرزمینی با هدف براندازی نظام سلطنتی و تجدید اعتبار سیاسی عراق، رئیس «کت. مرکزی سازمان افسران آزاد» (عراق) (با حدود ۲۰۰-۲۵۰ نفر عضو نظامی) ۵۷، طراحی و انجام کودتای نظامی علیه حکومت سلطنتی ملک فیصل (دوم) و براندازی آن و سپس اعلام نظام جمهوری در عراق ۱۴ ژوبیه ۵۸ (با همکاری نزدیک

شورای عالی رهبری امارات متحده عربی ۷۲-، تلاش در جهت ایجاد زیر بناهای شهری و صنعتی راس الخیمه، بازدیدهای رسمی از بسیاری از کشورهای آسیایی، آفریقایی، اروپایی و آمریکا.

قاسمی، شیخ عبدالعزیز بن محمد: تاجر و مدیر شارجه‌ای (امارات عربی متحده)، ت. ۱۹۳۷ (برادر شیخ سلطان بن محمد القاسمی حاکم شارجه)، تج. خصوصی.

زندگی در عربستان سعودی و قطر، پیوستن به «پیشاهنگان عمان متصل» ۶۰، افسر ارتش پس از فارغ التحصیلی از دانشکده افسری «مونز» در انگلستان ۶۳، والی (فرماندار) خورفکان ۶۸، اشتغال به فعالیت‌های تجاری و نیز مشاور غیر رسمی حاکم راس الخیمه، فرمانده گارد ملی شارجه ۷۲- تاکنون، رئیس اتاق تجارت و صنایع و کشاورزی فدراسیون امارات عربی متحده، رئیس اتاق تجارت و صنایع شارجه، ولیعهد و معاون حاکم شارجه، رئیس گروه شرکت‌های «جی. جی. پی».

قاسمی، محمد رضا: دک. اقتصاد، بانکدار ایرانی، ت. ۵ ژوئن ۱۹۴۷ در تهران، تج. دا. کمبریج، مدرسه علوم اقتصادی لندن، دا. لانکستر انگلستان.

معاون اداره پژوهش‌های اقتصادی بانک مرکزی ایران ۷۶- ۷۸، رئیس اداره پژوهش‌های اقتصادی ۷۹-۸۶، رئیس اداره سیاست‌های عمومی اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی ۷۸- ۷۹، دستیار مدیر اجرایی بانک جهانی ۸۶-۸۸، مشاور مدیر اجرایی بانک جهانی ۸۸، مدیر اجرایی صندوق بین‌المللی پول ۸۸-۹۰.

آثار: توسعه صادرات غیر نفتی ۷۵، استراتژی بازاریابی برای صادرات ۷۵، بررسی ابزارهای سیاست‌های پولی ۸۵، کتاب درسی اقتصاد کلان ۸۶، و مقاله‌های متعدد.

قبنانی، نزار توفیق: ل. حقوق، شاعر و دیپلمات سابق سوریه، ت. ۲۱ مارس ۱۹۲۳ در دمشق، تج. دانشکده حقوق دا. دمشق.

کاردار سوریه در مصر ۴۵-۴۸، مسافرت به ترکیه ۴۸، مسافرت به انگلستان ۵۲: سفیر سابق سوریه در آنکارا، لندن،

سرهنک عبدالسلام عارف)، اعلام رسمی خروج از «پیمان بغداد» (بعداً پیمان سنتو) مارس ۵۹، تجدید روابط دیپلماتیک با اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و کشورهای بلوک شرق و گسترش روابط سیاسی، نظامی، اقتصادی و فنی با آنها ژوئیه ۵۸-، اجازه بازگشت «ملا مصطفی با رزانی» رهبر کردهای عراقی از تبعید (مسکو) به بغداد و شناسایی حقوق سیاسی آنان در قانون اساسی جدید عراق ۵۸-، ادعای مالکیت عراق بر کویت تنها چند روز پس از اعلام استقلال رسمی کویت (مبنی بر اینکه کویت بخشی از استان بصره، محسوب میشود و شیخ کویت از دیدگاه رهبران عراقی «قائم مقام» یا فرماندار کویت و پیوسته به استان بصره به شمار می‌آید) ژوئن ۶۱، طراحی و امضاء «قانون شماره ۸۰» با هدف کوتاه کردن دست شرکت‌های خارجی از کنترل صنعت نفت عراق ۶۰، و سپس تأسیس «شرکت ملی نفت عراق» ۶۰ (قانون فوق، بعداً زمینه ملی کردن صنعت نفت عراق را بطور کامل در سال ۱۹۷۳ فراهم کرد)، ارتقاء به درجه سرلشگری ستاد ژانویه ۶۳، باگیری مخالفت‌های گسترده گروه‌های ملی‌گرا و خواستار اتحاد عرب علیه قاسم و بالاخره کودتای خونین بعثی‌ها و کمونیست‌های عراق به رهبری سرهنک عبدالسلام عارف و کشته شدن عبدالکریم قاسم در جریان آن ۸ فوریه ۶۳.

القاسمی، شیخ سلطان بن محمد: ل. کشاورزی، دک. حاکم شارجه (امارت عربی متحده)، ت. ۶ ژوئیه ۱۹۳۹، تج. دا. قاهره، دا. اکستر (انگلستان).

رئیس دیوان امیری شارجه ۷۱، وزیر آموزش و پرورش امارت عربی متحده ۷۱، حاکم شارجه و ع. شورای عالی رهبری امارات عربی متحده ۷۲- تاکنون، ع. افتخاری مؤسسه مطالعات آفریقایی-آسیایی دا. خارطوم (سودان)، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. فیصل آباد پاکستان.

آثار: افسانه دزدی دریایی اعراب در خلیج [فارس]، تجزیه امپراتوری عمان، اشغال عدن توسط انگلیسی‌ها.

القاسمی، شیخ سقر بن محمد: حاکم راس الخیمه (امارات متحده عربی)، ت. ۱۹۲۰.

حاکم راس الخیمه پس از سلطان بن سلیم ۴۸- تاکنون، پیوستن به فدراسیون امارات متحده عربی ۱۰ فوریه ۷۲، ع.

پکن، و مادرید ۶۴-، اقامت در بیروت ۶۶-، تاسیس موسسه انتشاراتی معتبر «نزار قبانی» در بیروت ۶۷، سرودن شعر معروف «یادداشت‌هایی بر دفتر شکست» پس از جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل (ژوئن ۱۹۶۷) علیه نهضت «پان عربیسم» جمال عبدالناصر ۶۷، زندگی در لندن، بستری شدن در بیمارستانهای لندن بر اثر ابتلا به نارسایی قلبی و انجام عمل جراحی تابستان ۹۷-۹۸، فوت به سبب نارسایی قلبی در لندن در سن ۷۵ سالگی ۳۰ آوریل ۱۹۹۸.

(توضیح: قبانی از جمله محبوب‌ترین و مردمی‌ترین شاعران جهانی عرب بود. او در آثارش نثری ساده، تمثیلی و شاعرانه داشت و از صراحت لهجه ویژه‌ای در بیان احساسات خود در قالب شعر استفاده میکرد. از جملات مشهور نزار قبانی، جمله: «من شعر را ملی کردم، همانطور که ناصر کانال سوئز را ملی کرد.» زبانزد اعراب است.)

آثار: دارای بیش از ۲۴ کتاب شعر که بسیاری از آنها به زبانهای دیگر ترجمه و منتشر شده است (۱۹۴۴-). از جمله کتابهای شعر «داستان من و شعر» و «جمهوری در اتوبوس» و غیره در ایران ترجمه و منتشر شده است. مجموعه اشعار قبانی با عنوان: «مرگ اعراب را کی اعلام خواهند کرد» در سال ۱۹۹۴ در لندن بازتابهای فراوانی در جهان عرب داشت.

قبّه، تیسیر: فارغ التحصیل علوم سیاسی، مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۸، تج. ۵۱. قاهره.

رئیس اتحادیه مشترک دانشجویان فلسطینی در زمان دانشجویی، بازداشت و دستگیر شدن بوسیله اسرائیلی‌ها بخاطر انجام فعالیت‌های خرابکاری و براندازی در سرزمینهای اشغالی، پس از سه سال زندانی بودن در اسرائیل به اردن تبعید شد ۷۱، نم. «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) درکت. اجرایی «سازمان آزادی بخش فلسطین» (ساف) ۷۱-۷۲، مبارزه در اردوگاههای آوارگان فلسطینی به نفع «جبهه امتناع» ۷۴، رئیس هیات نم. «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» اعزامی به چین (به عنوان رئیس بخش امور خارجی جبهه) ۷۴.

قدری، تحسین: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار و نظامی عراقی، ت. ۱۸۹۴، تج. مدرسه نظامی استانبول.

آجودان ویژه فیصل اول پادشاه عراق ۲۱-۳۱، رئیس تشریفات دربار سلطنتی عراق ۳۱-۳۶، رایزن سفارت عراق در ایران ۳۶-۳۸، سرکنسول عراق در بمبئی ۳۷-۳۹: نم. سیاسی عراق در ایران، سوریه، لبنان، فرانسه و نیز رئیس تشریفات دربار سلطنتی (در زمان ملک فیصل دوم) ۵۳-۵۸.

قدس نخعی، حسین: فارغ التحصیل سیاسی، ت. ۱۸۹۴، تج. دانشکده علوم سیاسی در تهران، ۵۱. لندن.

شروع خدمات دولتی در وزارت کشور (داخله) ۱۸- اشتغال در وزارت امور خارجه ۱۹، و سپس تصدی مسئولیت‌های زیر (۱۹-): دبیر سوم، دبیر دوم در هیات نم. سیاسی ایران در لندن، رئیس دفتر وزیر امور خارجه، رئیس واحد اسناد و مدارک وزارت امور خارجه، دبیر دوم در سفارت ایران در واشنگتن، رئیس انتشارات در اداره مطبوعات و اطلاعات، کارمند ارشد اداره سوم سیاسی، دبیر اول در سفارت ایران در لندن، سرکنسول در ازبک (ترکیه)، رایزن سفارت ایران در واشنگتن ۳۴، سرپازرس، رایزن در سفارت ایران در لندن ۴۲، رئیس اداره سوم سیاسی، مدیر کل کارگزینی وزارت امور خارجه ۵۰، معاون و قائم مقام وزیر امور خارجه ۵۰، سفیر ایران در بغداد (عراق) ۵۱ و ۵۳، سفیر در ژاپن ۵۶-۵۸، سفیر در انگستان ۵۸-۶۱، وزیر امور خارجه (در کابینه شریف امامی و امینی) ۶۱-۶۲، سفیر در آمریکا مارس ۶۲-۶۳، وزیر دربار شاهنشاهی نوامبر ۶۳-، نم. ایران در دفتر نمایندگی سازمان ملل در ژنو (شعبه اروپایی) ۶۵-، سناتور از تهران، دریافت نشان عضو درجه اول نشان سلطنتی ویکتوریا از انگلستان (G.C.V.O)، نشان همایون (درجه اول) از ایران.

آثار: رباعیات (عمر خیام) (به زبان فارسی و انگلیسی)، خدا و انسان، رشد شخصیت، دختر شاهسون، بهشت، بانوی جزیره (به انگلیسی).

القدسی، فؤاد ناظم: ل. حقوق، دیپلمات امارات عربی متحده، ت. ۲۹ سپتامبر ۱۹۴۱ در حلب (سوریه)، تج. ۵۱. حلب (سوریه).

انجام خدمات حقوقی در سوریه ۶۹، قائم مقام مدیر «مرکز اسناد و پژوهشهای» دربار امیر ابوظبی ۷۰، رئیس اداره تشریفات وزارت امور خارجه ۷۲-۸۲، دریافت مدال جمهوری از

تونس، مدال از اردن، مدال از جمهوری موریتانی، عربستان سعودی، و نیز مدال هایی از فرانسه و ایتالیا.

القدسی، دکتر ناظم: دک. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات سوری، ت. ۱۹۰۵ در شهر «حلب»، تح. کالج آمریکایی بیروت، دا. دمشق، دا. ژنو.

وکیل دعاوی در حلب ۳۰-، نم. پارلمان سوریه در شهر حلب ۳۶ و ۴۷ و ۵۵، وزیر مختار سوریه در واشنگتن (آمریکا) ۴۴-۴۵، وزیر امور خارجه ۴۹، نخست وزیر ۵۰-۵۱، رئیس پارلمان سوریه ۵۴-۵۶، معاون دبیر کل حزب خلق، پس از اتحاد سیاسی مصر و سوریه و تشکیل کشور «جمهوری متحد عرب» کناره گیری از سیاست و اشتغال به امور بانکداری ۵۸-۶۱؛ پس از انجام یک کودتای نظامی دست راستی و تجزیه اتحاد دو کشور (۲۸ سپتامبر ۱۹۶۱): انجام انتخابات عمومی و کسب اکثریت آراء بوسیله احزاب «خلق» و «ملی» سوریه و سپس انتخاب به عنوان رئیس جمهوری عربی سوریه ۱۲ دسامبر ۶۱ تا ۸ مارس ۶۳ (برکناری از قدرت پس از کودتای بعثی ها)، زندانی و محرومیت از حقوق اجتماعی بنا به حکم دادگاه.

قدومی، فاروق (ملقب به ابولطف): فارغ التحصیل علوم اقتصادی و سیاسی، ت. ۱۹۳۰ نزدیک نابلس (فلسطین)، تح. دا. قاهره.

ع. مؤسس سازمان چریکی «الفتح»، ع. سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف)، مسئول روابط ساف با مصر و عراق در کت. مرکزی ساف تا سال ۶۷، ع. کت. اجرایی ساف فوریه ۶۹-۷۳، رئیس اداره سیاسی ساف ژوئیه ۷۴، استعفا از کت. اجرایی ساف و رئیس روابط خارجی ساف ژانویه ۷۳، ع. فعالیت مجدد در کت. اجرایی ساف آوریل ۷۳، شرکت در مذاکرات سازمان ملل متحد درباره فلسطین ۷۴، در حال حاضر (۹۹) رئیس بخش سیاسی کت. اجرایی ساف، نم. ساف در اجلاس قاهره ژانویه ۷۵.

قدیمی، احمد: دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۰۱، تح. دا. تهران. اشتغال در وزارت خارجه (تهران)، اشتغال در وزارت

فرهنگ، وابسته فرهنگی ایران در کابل، خدمت در وزارت خارجه در تهران، خدمت در سفارت ایران در آنکارا (ترکیه)، خدمت دروزارت خارجه (تهران)، وزیر مختار ایران در قاهره ۵۱، رئیس اداره اول سیاسی وزارت امور خارجه، سفیر ایران در پاکستان ژوئن ۵۸-ژانویه ۶۱.

قذافی، سرهنگ مُعمر محمد: ف. ل. تاریخ، نظامی و سیاستمدار لیبیایی (رهبر لیبی)، ت. بهار ۱۹۴۲ در «سیرت»، تح. دانشکده افسری در بنغازی، دا. بنغازی، و انگلستان. تشکیل هسته مرکزی «جنبش افسران آزاد اتحادگرا» با هدف براندازی نظام سلطنتی سنوسی و کسب قدرت سیاسی، خدمت در ارتش لیبی ۶۵-رهبری کودتای نظامی بدون خونریزی علیه حکومت ملک ادریس ۸ سپتامبر ۶۹، رهبر و رئیس شورای انقلاب و فرمانده کل نیروهای مسلح لیبی ۶۹-۷۷، نخست وزیر ۷۰-۷۲، وزیر دفاع ۷۰-۷۷، ع. شورای ریاست جمهوری فدراسیون جمهوری عرب ۷۲، ارتقا به درجه سرلشگری ژانویه ۷۶ (ولی هنوز هم عنوان سرهنگ را داراست)، رئیس جمهوری: «جمهوری سوسیالیست خلق عرب لیبی» ۷۷-، دبیر کل دبیر خانه عمومی «کنگره مشترک خلق» ۷۷-۷۹، رئیس سازمان اتحاد آفریقا ۸۲-۸۳، اعمال تحریم های سیاسی و اقتصادی علیه لیبی در دوران حکومت رونالد ریگان (آمریکا) و تلاش در جهت انزوای منطقه ای و بین المللی لیبی ۸۰-، بمباران طرابلس و بنغازی توسط هواپیماهای آمریکایی آوریل ۸۶، دریافت نشان شایستگی از لبنان.

آثار: کتاب سبز، ج ۱: راه حل مسئله دموکراسی، حاکمیت مردم ۷۶ (به زبان انگلیسی)، ج ۲: راه حل مسئله اقتصادی، سوسیالیسم ۷۷ (به زبان انگلیسی)، ج ۳: مبانی اجتماعی نظریه جهان سوم (به انگلیسی) ۷۸، استراتژی بسیج نظامی، داستان انقلاب، کنفرانس پاریس.

قذافی، ونیس: سیاستمدار و دیپلمات لیبیایی. رئیس شورای اجرایی حکومت استانی سیرنایکا ۵۲-۶۲، وزیر امور خارجه ژانویه ۶۲-۶۳، وزیر کشور ۶۳-۶۴، وزیر کار ۶۴، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۶۴-۶۵، وزیر برنامه ریزی و توسعه ۶۶-۶۸، وزیر امور خارجه ۶۸، نخست وزیر سپتامبر ۶۸-

۶۹، زندانی شدن برای مدت دو سال (پس از کودتای ۱۹۶۹ سرهنگ معمر قذافی علیه ملک ادریس) نوامبر ۷۱-۷۳.

قرباب، محمد حبیب: ف. ل. حقوق، دیپلمات تونس، ت. ۸ ماه مه ۱۹۲۶ در شهر تونس، تح. کالج صدیقی (تونس)، دا. پاریس (فرانسه).

وکیل دعاوی در دادگاه استیناف ۵۵، مشاور وزیر کشور ۵۶-۵۷، معاون امور پارلمانی وزیر کشور ۵۷-۶۲ فرماندار و مدیرکل اداره امور مناطق و نواحی، و نیز مدیر امور پارلمانی وزیر کشور ۶۲-۶۵، سفیر تونس در اسپانیا (مادرید) ۶۵-۶۷، مشاور ویژه وزیر امور خارجه (با مقام سفیر) ۶۷-۶۹؛ دستیار دبیرکل و مدیر امور کارگزینی سازمان ملل (نیویورک) ۶۹-۷۹، معاون دبیرکل سازمان ملل متحد ۷۹، دبیرکل کنفرانس منابع انرژی جدید و تجدید پذیر سازمان ملل مارس ۷۹-۸۱، سفیر تونس در اتحاد جماهیر شوروی ۸۱-۸۷، وکیل دعاوی و مشاور حقوقی بین المللی ۸۷، دبیرکل فدراسیون حزب نشودستور در فرانسه (پاریس) ۵۳-۵۵، ع. انتخابی کت. مرکزی حزب سوسیالیست دستور (در کنگره بیزرتا) ۶۴، ع. هیات اعزامی تونس به ۲۳-مین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک ۶۸، ع. هیات امناء دانشکده فرانسوی نیویورک ۸۰، دریافت نشان ایزابل کاتولیک از اسپانیا، نشان جمهوری از تونس، نشان عالی علوی از مراکش، نشان ستاره پروین از انجمنهای پارلمانی فرانسه زبان.

قره نی، سرلشگر محمد ولی: فارغ التحصیل علوم نظامی، افسر ارتش و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۱۳، تح. دانشکده افسری تهران، دانشگاه جنگ (دوره ستاد).

ورود به دانشکده افسری سپتامبر ۳۰، کفیل فرماندهی گردان ۲ هنگ ۴ توپخانه، فرماندهی گردان ۱۰۵ سبک، رئیس رکن سوم ستاد مرکز تعلیماتی آمادگاه، فرمانده پارک توپخانه لشکر ۲، رئیس رکن سوم ستاد لشکر ۲، بازرس لشکر ۲ مرکز، رئیس ستاد لشکر ۲، معاون دوم اداره سر رشته داری ارتش، فرمانده تیپ مستقل رشت، پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. رئیس رکن دوم ستاد ارتش (با درجه سرتیپی) ۵۳-فوریه ۵۸، ارتقا به درجه سرلشگری اکتبر ۵۷، معاون دوم رئیس ستاد ارتش

فوریه ۵۸ (تنها برای مدت یک هفته)، مدت کوتاهی بعد بازداشت و زندانی فوریه ۵۸، و سپس به حکم دادگاه دادرسی ارتش محکوم به سه سال زندان و اخراج از ارتش به اتهام طرح یک کودتای نافرجام علیه رژیم پهلوی ژوئیه ۵۸، آزادی از زندان نوامبر ۶۰، مجدداً شروع فعالیت های سیاسی (بصورت مخفی) و ارتباط با برخی روحانیون و گروههای مخالف رژیم شاه (از جمله آیت الله طالقانی) ۶۲، مجدداً دستگیر و زندانی و سپس محکوم به سه سال زندان از سوی دادگاه نظامی به اتهام «خیانت بر ضد امنیت کشور» دسامبر ۶۳-دسامبر ۶۶، پس از آزادی از زندان: زندگی شدیداً تحت نظر (ساواک) تا زمان پیروزی انقلاب اسلامی ایران دسامبر ۶۶-فوریه ۷۹، پس از پیروزی انقلاب اسلامی نخستین رئیس ستاد ارتش ج. ۱۰۱. فوریه-آوریل ۷۹، ترور و فوت بوسیله گروه ضد انقلابی «فرقان» ۲۳ آوریل ۱۹۷۹ (۳ اردیبهشت ۱۳۵۸ ش.).

قرب، استاد عبدالعظیم: فارغ التحصیل علوم قدیمه، استاد دانشگاه و ادیب ایرانی، ت. اوت ۱۸۷۹ در قریه گرکان تفرش، تح. تحصیلات قدیمی، مدرسه سپهسالار جدید، مدرسه دارالفنون (یادگیری زبان فرانسه).

شروع خدمت آموزشی در وزارت معارف (فرهنگ) و تدریس در مدرسه نظام جدید «علمیه» تهران ۱۹۰۰، تدریس در مدرسه نظام تهران ۱۹۰۷، تدریس در مدرسه علوم سیاسی و مدرسه ایران و آلمان ۱۹۰۸، تدریس در مدرسه دارالفنون و بعداً در دارالمعلمین مرکزی (دانشسرای عالی) از نخستین دوره تاسیس آن ۱۹۰۳، معلم محمد رضا شاه به مدت پنج سال ۲۷-۳۲، پس از تاسیس دا. تهران (۱۳۱۳ ش.) استاد دانشکده ادبیات دا. تهران ۳۴-۶۵، ع. فرهنگستان ایران، استاد ممتاز دا. تهران و دریافت نشان از آن دانشگاه ماه مه ۴۷، فوت ۲۳ مارس ۶۵ (سه شنبه سوم فروردین ماه ۱۳۴۴).

(توضیح: استاد قریب نخستین کسی بود که دستور زبان فارسی را در قالبی ساده و روشن تدوین و تدریس کرد.)

آثار: قواعد فارسی در صرف و نحو (ج ۳) (۴)، دستور زبان فارسی (ج ۴)، بدایه الادب ۱۹۰۷، فواید الادب در نظم و نثر منتخب (ج ۶)، کتاب املاء (ج ۳) ۲۸، قرائت فارسی (ج ۲) (کار مشترک) (۴)، بدیع ۲۳، تصحیح و تحشیه کلیله و دمنه ۲۹،

تصحیح و تحشیه گلستان سعدی ۳۱، تاریخ برامکه (تصحیح) ۳۴، سخنان شیوا ۳۹، تصحیح و تحشیه بوستان سعدی ۴۹، دستور زبان فارسی (ج ۲) برای دبیرستانها (مشهور به دستور پنج استاد) ج ۲: ۵۰، و غیره.

القریشی، عبدالعزیز: ف. ل. مدیریت بازرگانی، مدیر سعودی، ت. ۱۹۳۰ در حائل، تح. دا. کالیفرنیا، جنوبی در آمریکا.

مدیر عامل شرکت راه آهن دولتی سعودی ۶۱-۶۸، رئیس سازمان امور اداری کشور ۶۸-۷۴، وزیر کشور ۷۱-۷۴، رئیس کل آژانس پولی عربستان سعودی ۷۴-۸۳، رئیس کل سابق صندوق بین المللی پول (بخش عربستان سعودی)، رئیس سابق صندوق پولی عرب، جانشین سابق رئیس بانک توسعه اسلامی عربستان سعودی، ع. سابق هیأت مدیره شورای عالی امور نفت و منابع معدنی، ع. سابق سازمان مشترک نفت و مواد معدنی، ع. صندوق عمومی سرمایه گذاری، ع. صندوق بازنشستگی، ع. گروه سی و مدیر عامل «شرکت علی زید القریشی» و برادران (ریاض) ۸۳، رئیس شرکت ملی بیمه تعاونی در ریاض، رئیس شرکت ملی کشتیرانی سعودی (ریاض) ۸۳، معاون بانک بین المللی سعودی (لندن) ۸۳، ع. هیأت مشاوران بین المللی «سکیوریتی پاسیفیک نشنال بانک» لوس آنجلس ۸۳، دریافت مدال درجه دو ملک عبدالعزیز، دریافت نشان ستاره الماس از جمهوری چین، نشان لیاقت خدمات دیپلماتیک و مدال از جمهوری کره، مدال درجه اول پادشاه لئوپولد از بلژیک، جایزه ویژه امپراتور ژاپن و غیره.

قزوینی، علامه محمد: پژوهشگر، نویسنده و ادیب ایرانی، ت. ۱۸۷۷ در تهران (محل سنگلج)، تح. تحصیلات مقدماتی و علوم اسلامی در تهران (شاگرد حاج شیخ محمد صادق تهرانی، حاج شیخ فضل الله نوری مازندرانی و ملا علی نوری حکمی).

تدریس عربی، و نیز ترجمه مقاله ها و کتابها از عربی به فارسی، و همکاری با روزنامه تربیت تا حدود سال ۱۹۰۳، بنا به دعوت برادرش (احمد عبدالوهابی) عزیمت به لندن برای مطالعه نسخ خطی کتابهای عربی و فارسی ۱۹۰۳-۱۹۰۵، در لندن

اقدام به تصحیح و انتشار «تاریخ جهانگشای جوینی» بنا به درخواست و دعوت «پروفسور ادوارد براون» و هیأت امنای «بنیاد اوقاف گیب»، عزیمت به پاریس و ادامه فعالیت های پژوهشی و ادبی خود در آنجا ۱۹۰۵-۱۹۱۵، عزیمت به برلین (آلمان) به دعوت «سید حسن تقی زاده» (سرپرست کمیته ایران در آلمان و نیز مدیر روزنامه فارسی زبان کاوه منتشره در برلین) ۲۷ اکتبر ۱۵-ژانویه ۲۰، پس از پایان «ج. ج. ا.» بازگشت به پاریس به دعوت میرزا محمد علی خان فروغی برای تصحیح کتابهای ناتمام و نیز عکسبرداری از نسخ خطی نفیس و منحصر به فرد موجود در کتابخانه های فرانسه (به عنوان یک ماموریت فرهنگی دولتی، و سپس ارسال آنها به ایران) ۴ ژانویه ۲۰-۳۹، پس از شروع «ج. ج. ۲» ترک فرانسه و بازگشت به ایران (بعد از ۳۶ سال اقامت در اروپا) و ادامه فعالیت های پژوهشی و مطالعه و تصحیح متون در ایران ۳۹-۴۹، فوت ۲۷ ماه مه ۴۹ (جمعه ششم خرداد ماه ۱۳۲۸ ش.) در تهران.

(توضیح: علامه قزوینی معرف و توسعه دهنده روش پژوهش و تتبع به روش غربی (روش علمی پژوهش) در ایران محسوب میشود. ضمناً از ویژگیهای وی این بود که بسیار می خواند و پژوهش میکرد و کمتر می نوشت، چنانکه به اعتقاد برخی محققان، کار او در پژوهش و دقت در امور (استقصای مطالب) به وسواس علمی کشیده بود. مثلاً کار تصحیح و تحشیه سه جلد تاریخ جهانگشای جوینی بوسیله وی از سال ۱۹۱۲ تا ۱۹۳۷ یعنی ۲۵ سال یا یک سوم طول عمرش به طول انجامید. به همین جهت تعداد کارهای علمی و چاپی وی درمقایسه با دیگران کمتر است.)

آثار: حدود ۲۰ اثر ادبی و تاریخی و از جمله: لوائح جامی به فرانسه (و ترجمه آن به انگلیسی بوسیله «وین فیلد») ۱۹۰۶ (در لندن)، لباب الالباب عوفی (ج ۱) با مقدمه و حواشی (لیدن) ۱۹۰۶، المعجم فی معاییر اشعار العجم (تالیف شمس الدین محمد بن قیس رازی) (بیروت) ۱۰، چهار مقاله نظامی عروضی سمرقندی (با مقدمه و حواشی) (لیدن) ۱۰، مرزبان نامه (لیدن) ۱۰، تاریخ جهانگشای عظاملک جوینی (ج ۳) (لیدن) ۱۲-۳۷، تصحیح دیوان خواجه حافظ شیرازی (با مشارکت دکتر قاسم غنی) ۴۱، یادداشتهای قزوینی (به کوشش ایرج افشار) (ج ۱۰) ۵۷، رساله در شرح حال شیخ ابوالفتح رازی (ج ۵: تفسیر رازی)

۳۶، و غیره.

قصّاصی، عبداللطیف: سیاستمدار مراکشی، ت. ۱۶ نوامبر ۱۹۳۷، تج. در کازابلانکا، دن. ملی کشتیرانی و راهسازی پاریس، دن. ملی هواپیمایی کشوری پاریس. مدرس، مهندس و رئیس پایگاههای هوایی مراکش ژوئن ۶۲-ژانویه ۶۶، سرمهندس و رئیس کل پایگاههای هوایی ژانویه ۶۶-۷۲، مدیر خدمات فرودگاه بین المللی رباط ژوبیه ۶۷-ماه مه ۶۸، معاون وزیر خدمات عمومی و ارتباطات ماه مه-اکتبر ۶۸، دبیرکل وزارت خدمات عمومی و ارتباطات اکتبر ۶۸-نوامبر ۷۲، وزیر خدمات عمومی و ارتباطات نوامبر ۷۲-آوریل ۷۴؛ وزیر بازرگانی، صنایع، معادن و کشتیرانی تجاری ۷۴، رئیس کت. مشورتی مغرب ۷۵، وزیر دارایی ۱۰ اکتبر ۷۷-۷۹، وزیر کشاورزی و اصلاحات ارضی ۷۹، نم. انتخابی پارلمان مراکش ۷۷-، رئیس و مدیر عامل صندوق توسعه مراکش-امارات متحده عربی ۸۲، رئیس و مدیر عامل چند شرکت و هتل مستقر در مراکش، دریافت نشان لیاقت ۷۲، نشان لیاقت از فرانسه ۷۵، نشان لیاقت از موریتانی ۷۷.

قلدری، عبدالوهاب: مدیر تجاری و بانکدار امارات عربی متحده، ت. ۱۹۳۸ در دوبی، تج. دا. آمریکایی بیروت. کارمند «بانک انگلیسی خاورمیانه»، سپس احراز سمت اداری در شرکت الکتریکی دوبی، برقراری تجارت صادرات مجدد با برادران عبدالرحیم و عبداللطیف ۶۰، تاسیس شرکت املاک و مستغلات ۶۲ (حدود)، رئیس بانک ملی دوبی ۶۵-۶۹، ترک تجارت فامیلی ۷۶، سازماندهی «بانک متحدخاورمیانه» ۷۷، رئیس بانک مذکور-۸۳، رئیس شرکت سهامی مرکزی عبدالوهاب قلدری و بیش از ۲۰ شرکت وابسته، سرمایه دار و سهامدار هتل های «حیات ریجنسی» و «گالری قلدری»، پشتیبان مالی مسابقه اتومبیل رانی «گراند پری» (جایزه بزرگ) دوبی در سال ۱۹۸۰.

قلیبی، شاذلی: دک. ادبیات عرب، سیاستمدار تونسی، ت. ۶ سپتامبر ۱۹۲۵ در تونس، تج. دا. تونس، و دا. سوربن پاریس. اس. دانشگاه و نیز فعالیت های روزنامه نگاری ۵۱-۵۷،

فعالیت در نشریات: «الصباح»، «النّوّه»، «صوت العمل»، و «العمل»: اس. ادبیات عرب دردن. «کارنوت» ۵۷-۵۸، مدیر عامل رادیو و تلویزیون تونس ۵۸-۶۱، وزیر اطلاعات و فرهنگ ۶۱-۶۴، وزیر فرهنگ نوامبر ۶۴، وزیر ارشاد و فرهنگ ۶۶-۶۹، ع. دفتر سیاسی «حزب سوسیالیست دستور» ژانویه ۶۸-، شهردار شهر کارتاژ ۶۴-۷۹، وزیر فرهنگ و اطلاعات ۶۹-۷۳، سفير در مصر ۷۳-۷۴، رئیس دفتر ریاست جمهوری ۷۴-۷۶، وزیر فرهنگ ۷۶-۷۸، وزیر اطلاعات سپتامبر ۷۸، دبیرکل اتحادیه عرب ۲۸ ژوئن ۷۹- سپتامبر ۹۰، ع. آکادمی زبان و ادبیات عرب (در قاهره)، ع. کت. مرکزی حزب سوسیالیست دستور ۶۴-، ع. دفتر سیاسی حزب مذکور ژانویه ۶۸، دریافت نشان و حمایل بزرگ جمهوری، حمایل و نشان استقلال، و نیز تعدادی نشان های خارجی.

آثار: اعراب و مسئله فلسطین، اسلام و نوگرایی، فرهنگ: یک چالش تمدنی، و نیز تعداد زیادی مقاله، گزارش و شعر.

قوام، احمد (ملقب به قوام السلطنه): سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۸۷۳ (پسر میرزا ابراهیم خان معتمد السلطنه و برادر کوچکتر حسن وثوق ملقب به «وثوق الدوله» از جمله سیاستمداران ایرانی)، تج. قدیمی در حد عالی. اشتغال به کارهای دیوانی (دولتی و اداری) در اوایل سلطنت مظفرالدین شاه، رئیس دفتر میرزا علی خان امین الدوله والی آذربایجان ۱۸۹۷، منشی و رئیس دفتر صدر اعظم امین الدوله (ملقب به منشی حضور) ۱۸۹۸، منشی و رئیس دفتر صدراعظم عین الدوله (ملقب به دبیر حضور)، رئیس دفتر مخصوص شاه، وزیر رسائل و رئیس کابینه صدارت عظمی (و ملقب به «قوام السلطنه» ۱۹۰۵-۱۹۰۷، بعد از استبداد صغیر در دوران مشروطیت معاون وزیر جنگ ۱۹۰۸-، ع. کمیسیون عالی مشروطه خواهان برای اداره امور کشور پس از فتح تهران و سقوط حکومت محمد علی شاه ژوبیه ۱۹۰۹-، وزیر جنگ در (کابینه مستوفی الممالک) ژوبیه ۱۹۱۰- اکتبر ۱۹۱۰؛ وزیر داخله، مالیه، و عدلیه در کابینه های: صمصام السلطنه، وثوق الدوله (برادرش)، علاء السلطنه، و عین الدوله ژوبیه ۱۱-۱۷، پایه گذاری و سازماندهی «ژاندارمری» ایران در زمان وزارت داخله اش، والی کل خراسان و سیستان (با اختیارات کامل)

ژانویه ۱۸-۲۱، در مسئولیت والی کل خراسان بازداشت به دستور «سید ضیاء الدین طباطبایی» رئیس الوزرا (بوسیله کلنل محمد تقی خان پسیان) و اعزام به تهران و زندانی شدن در عشرت آباد آوریل ۲۱، و بعداً دستور مصادره اموال وی، رئیس الوزرای احمد شاه قاجار و نیز وزیر داخله (پس از عزل سید ضیاء الدین) ماه مه ۲۱-ژانویه ۲۲، مجدداً رئیس الوزرا و نیز وزیر امور خارجه احمد شاه ژوئن-دسامبر ۲۲، با طراحی و توطئه سردار سپه (رضا خان، وزیر جنگ و فرمانده کل قوا) بازداشت و سپس تبعید از ایران به اروپا (به اتهام رهبری توطئه ترور سردار سپه) و زندگی در اروپا در کنار برادرش وثوق الدوله (تا زمان تغییر سلطنت و خلع احمد شاه) ۲۲-۲۸، پس از به سلطنت رسیدن رضا شاه: اجازه بازگشت به ایران و اشتغال به کارهای کشاورزی در لاهیجان و کناره گیری از سیاست تا حدود یکسال پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰ ش. و استعفای رضا شاه از سلطنت ۲۸-۴۲، نخست وزیر و وزیر جنگ (تا دسامبر ۴۲) در دوران سلطنت محمد رضا شاه اوت ۴۲-ژانویه ۴۳؛ مجدداً نخست وزیر، وزیر امور خارجه و وزیر کشور (و فرونشاندن و کنترل غائله آذربایجان، کردستان و فارس) ژانویه ۴۶-دسامبر ۴۷، تاسیس «حزب دموکرات ایران» و دبیر کل حزب ژوئن ۴۶-، دریافت لقب «جناب اشرف» از سوی محمد رضا شاه ۴۶ (و بعداً پس از بروز اختلاف نظر سیاسی با محمد رضا پهلوی سلب موقت لقب فوق در آوریل ۵۰)، نم. مجلس پانزدهم شورایملی از تهران و عدم قبول نمایندگی خود فوریه ۴۷، عزیمت به اروپا دسامبر ۴۷، نخست وزیر ژوئیه ۵۲ (فقط به مدت چهار روز)، تصویب لایحه ضبط و مصادره اموال وی و نیز تعقیب قانونی اش اوت ۵۲، بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. مجلس دوره هیجدهم شورایملی قانون مصادره اموال وی را لغو کرد ۵۳، فوت در سن ۸۲ سالگی در تهران ۲۱ ژوئیه ۵۵ (۳۱ تیرماه ۱۳۳۴ ش.). (قوام السلطنه در عصر مشروطیت جمعاً پنج بار نخست وزیر بوده است).

القوتلی، شکری: فارغ التحصیل علوم اداری،

سیاستمدار سوری، ت. ۱۸۹۱ در دمشق، تج. در دمشق، ودا. استانبول.

بر قراری تماس با جوامع ملی گرای عرب در استانبول بطور مخفی (در دوران تحصیلات عالی)، پس از بازگشت به

دمشق: همکاری با رهبران «انقلاب عربی» و ضد ترک (به رهبری شریف حسین و پسرانش) ۱۹۱۶-، کارمند اداری در دستگاه اداری حکومت موقت ملک فیصل اول پادشاه سوریه (ملک فیصل بعداً به عنوان پادشاه عراق منصوب شد) ۱۹-۲۰، ع. حزب استقلال سوریه ۱۹-، زندگی و فعالیت سیاسی در مصر (قاهره) پس از اشغال نظامی سوریه توسط فرانسویها ژوئیه ۲۰، تاسیس دو شرکت تجاری: «شرکت کنسرو سازی سوریه» (تولید مواد غذایی کنسرو شده) و «شرکت سیمان ملی» ۳۲، ع. در گروه «اتحاد ملی» برای مبارزه با قیمومت و تسلط فرانسویها بر سوریه و کسب استقلال ۳۲ (حزب مذکور در سال ۱۹۲۷ تاسیس شد)، بازگشت به دمشق (از قاهره) و ادامه فعالیت های سیاسی ۳۰-، ترتیب یک اعتصاب عمومی پنجاه روزه در سوریه از سوی «اتحاد ملی» برای مخالفت با سیاستهای استعماری فرانسه در سوریه ۳۶، انجام انتخابات مقدماتی در سوریه و پیروزی «اتحاد ملی» در انتخابات ۳۶، سپس وزیر دفاع و وزیر دارایی در کابینه «جمیل مردم» (رهبر اتحاد ملی) ۳۶-۳۸ (استعفا بخاطر اختلاف نظر سیاسی با حزب اتحاد ملی)، ترک سوریه و زندگی در عراق ۴۰-۴۳؛ پس از انجام انتخابات ملی سوریه: انتخاب از سوی پارلمان به عنوان اولین رئیس جمهوری سوریه پس از استقلال کشور ۴۳-۴۹، انجام اولین کودتای نظامی در سوریه علیه حکومت قوتلی و سرنگونی وی ۴۹، تبعید به مصر و زندگی در آنجا پس از کودتا ۴۹-۵۴، مجدداً رئیس جمهوری سوریه ۵۵-۵۸ (استعفا پیرو اتحاد سیاسی سوریه و مصر و تشکیل کشور واحد «جمهوری متحد عرب» به رهبری جمال عبدالناصر)، فوت ۶۷.

آثار: مجموعه سخنرانیها ۵۷.

القوسین، طلعت: دیپلمات کویتی، ت. ۱۹۲۴، تج.

دا. آمریکایی قاهره.

دبیر اخبار خارجی نشریه «الشعب» (یافا-فلسطین) ۴۶-

۴۷، ممیز شرکت سهامی بانک عرب در یافا-فلسطین ۴۷-۴۸،

دبیر اخبار خارجی و مدیر بخش انگلیسی ایستگاه رادیو-تلویزیون اردن ۴۸-۵۳، مدیر کل مطبوعات و اطلاعات وزارت امور خارجه

یمن ۴۹-۵۳، دبیر کل هیات مدیره صندوق توسعه کویت ۵۳-

۶۰، مسئول دفتر امیر کویت ۶۰-۶۱، رایزن وزیر مختار کویت در

واشنگتن ۶۲-۶۳، سفیر در آمریکا ۶۳-۷۰، همزمان سفیر در

کانادا ۶۵-۷۰، سفیر در مراکش ۷۰-۷۱، سفیر در ژاپن ۷۱-۷۸، همچنین سفیر آکرویت در استرالیا، اندونزی و مالزی.

قیدان، ژنرال سعدون: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت. ۱۹۳۰، ج. ۱. نظامی بغداد.

افسر ارتش (ستوان دو) ۵۲، فرمانده واحد تانک خالد بن ولید، فرمانده واحد تانک کاخ ریاست جمهوری، شرکت در عملیات کودتای نظامی سرنگونی حکومت عبدالرحمن عارف ژوبیه ۶۸، فرمانده کل نیروهای گارد ریاست جمهوری و ع. شورای فرماندهی انقلاب ۶۸، فرمانده کل نیروهای نظامی مستقر در بغداد ۶۹، وزیر کشور آوریل ۷۰-۷۴، وزیر ارتباطات ۷۴-۸۲، معاون نخست وزیر ژوبیه ۷۹-۸۲، دریافت تعدادی مدال و نشان.

قیسونی، عبدالمنعم: ل. بازرگانی، ل. علوم، دک. اقتصاد، مدیر مالی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۱۶، ج. ۱. قاهره، و مدرسه علوم اقتصادی لندن.

خدمت در «بانک بارکلی» انگلستان ۴۲-۴۳، مربی و استادیار اقتصاد دا. قاهره ۴۴-۴۶، مدیر بخش خاورمیانه صندوق بین المللی پول در واشنگتن، و بعداً رئیس نمایندگی فنی صندوق در خاورمیانه ۴۶-۵۰، خدمت در بانک ملی مصر ۵۰-۵۴؛ وزیر دارایی، اقتصاد و مدیر کل اداره نخست وزیری ۵۴-۵۶ و ۶۶-۶۸؛ رئیس بانک بین المللی عرب ۷۱-۷۶ و ۷۸، معاون نخست وزیر در امور اقتصادی و مالی نوامبر ۷۶-مه ۷۸، ضمناً وزیر برنامه ریزی اکتبر ۷۷-مه ۸۰، رئیس شرکت سرمایه گذاری عرب-اروپا در لوکزامبورگ ۷۲، ع. شورای عالی اقتصاد مصر ۷۴، رئیس اجلاس سالیانه «صندوق بین المللی پول» و «بانک بین المللی نو سازی و توسعه» ۵۵، رئیس «کن. توسعه قاهره» ۶۲، رئیس «کن. تجارت و توسعه سازمان ملل» ۶۴، دریافت نشان حمایل بزرگ جمهوری (مصر).

القیسی، فوزی: دک.، کارمند مالی و دولتی عراقی، ت. ۱۹۲۹ در بغداد، ج. ۱. بغداد، دا. کالیفرنیا جنوبی آمریکا.

استاد دا. بغداد، مدیر بانکهای ملی شده ۶۴، سپس

مدیر بانک رافدین تا سال ۷۰، مدیر اتحادیه بانک های عرب و فرانسه (پاریس) ۷۰-۷۳، رئیس کل بانک مرکزی عراق ۷۳، ع. کت. «کمیته های ۲۰ گانه اصلاح پولی بین المللی» ۷۳-، دبیر کل «فدراسیون اقتصاددانان عرب» ۷۴، وزیر دارایی دسامبر ۷۵-ژوبیه ۷۹.

ک

کاپوچی، اسقف هیلاریون بشیر: اسقف اعظم سوری، ت. ۲ مارس ۱۹۲۲ در حلب (سوریه)، تح. متوسطه و فلسفه در حلب، الهیات در حوزه علمی مذهبی «سنت آن» در بیت المقدس.

ع. گروه مذهبی بازیل مقدس^۱ شهر حلب ۳۵، کسب مقام کشیشی در حوزه علمیه «سنت آن» (بیت المقدس) در ۲۰ ژوئیه ۴۷، اس. حوزه علمیه کوچک «دیر الشیر» (به مدت ۶ سال)، مدیر مدرسه «النهضة الوطنية»، ملحق شدن به صومعه «دیر الشیر»؛ مسئول کشیشهای نواحی روستایی، کلیساها و مدارس دمشق ۵۳-۶۲؛ مقام عالی فرقه مذهبی بازیلی های شهر حلب ژوئیه ۶۲، ارتقا به مقام اسقفی اعظم فاقد حوزه اسقفی بخشی از فلسطین، خلیفه اعظم خلیفه گری بیت المقدس ۶۵، بازداشت و سپس رهایی توسط حکومت اسرائیل نوامبر ۷۷.

خدمات: بنیانگذار تعداد زیادی انجمن و موسسه از جمله اردوگاه تابستانی کودکان فقیر و غیره.

۱- منسوب به بازیل مقدس (St. Basil) و عقایدش، و فرقه راهبانی که او بنیان گذاشته است.

کارتز، جیمی (جیمز ارل، پسر): ل. علوم، سیاستمدار و مزرعه دار آمریکایی، ت. اول اکتبر ۱۹۲۴ در «پلینز» ایالت جورجیا (پسر جیمز ارل کارتز، پدر)، تح. کالج جنوب غربی جورجیا، موسسه تکنولوژی، آکادمی دریایی ایالت متحده در «آناپولیس» مریلند.

خدمت در نیروی دریایی آمریکا ۴۶-۵۳، دریافت درجه ستوانی، مزرعه دار بادام زمینی، و انبار دار مواد غذایی ۵۳-۷۷، انجام فعالیتهای تجاری در «مزارع کارتز» و «انبار کارتز» در جورجیا، سناتور ایالتی جورجیا ۶۲-۶۶، فرماندار جورجیا ۷۱-۷۴، رئیس جمهوری آمریکا ۷۷-۸۱، پیرو پیروزی انقلاب اسلامی ایران (بهمن ۱۳۵۷ / فوریه ۱۹۷۹) و تهاجم نظامی شوروی به افغانستان (دسامبر ۱۹۷۹): اعلام «دکترین کارتز» (مبنی بر مقابله و تهاجم نظامی آمریکا در برابر تهدیدهای خارجی در منطقه خلیج فارس بمنظور حفظ منافع حیاتی آمریکا در آن منطقه!) در خلال آخرین گزارش سالانه خود به کنگره ۲۳ ژانویه ۸۰، ایجاد بحران گروگانگیری کارکنان سفارت آمریکا در تهران (تعداد ۵۲ نفر) بوسیله «دانشجویان مسلمان پیرو خط امام» و عدم آزادی و طولانی شدن بحران به مدت ۴۴۴ روز: ۱۳ آبان ماه

۱۳۵۸ / ۴ نوامبر ۱۹۷۹ (طولانی شدن بحران و عدم حل نهایی آن یکی از دلایل عمده عدم پیروزی و انتخاب مجدد کارتر در دوره دوم ریاست جمهوری و در نتیجه پیروزی نامزد جمهوریخواهان - رونالد ریگان - بر جیمی کارتر دموکرات بود.)، استاد ممتاز دانشگاه «ایموری» ۸۲-؛ رهبر و رئیس گروه ناظر بین المللی: پاناما ۸۹، نیکاراگوا ۹۰، جمهوری دومینیکن ۹۰، و هائیتی ۹۰؛ ع. میهمان هیات مذاکرات صلح اتیوپی ۸۹، طراح و مجری برنامه «حقوق بشر» و «آزادیهای فردی» در آسیا و آفریقا بویژه در خاورمیانه و از جمله در ایران زمان شاه (به اعتقاد برخی از تحلیل گران سیاسی و خاورمیانه ای آمریکا، اجرای طرح حقوق بشر کارتر در ایران یکی از عوامل مهم زمینه ساز شکل گیری و پیروزی انقلاب اسلامی ایران به شمار میرود.)، میانجیگری و هدایت روند سازش و صلح نهایی بین مصر و اسرائیل و در نتیجه انعقاد قرارداد «کمپ دیوید» بین دو کشور در آمریکا سپتامبر ۷۸، و نیز امضای قرارداد نهایی صلح مصر - اسرائیل مارس ۷۹ (برای کسب اطلاعات بیشتر ر.ک.: السادات، محمد انور)، انجام مسافرتهاى متعدد سیاسى آشکار و پنهان به کشورهای منطقه خاورمیانه در خلال سالهای دهه ۸۰ و ۹۰، مؤسس «مرکز ریاست جمهوری کارتر» ۸۲، رئیس هیات اماناء «شرکت مرکزی کارتر» ۸۶-، ع. و مدیر تعدادی از انجمن ها و موسسات اجتماعی، عمرانی و غیره؛ رئیس باشگاه منطقه ای «لاینز» ۶۸-۶۹، رئیس کت. مبارزات انتخاباتی کنگره (در کمیته ملی دموکرات) ۷۴، دریافت تعداد زیادی درجرات افتخاری، دریافت جایزه صلح جهانی متدودست ۸۴، جایزه آلبرت شوایتزر در زمینه مسائل حقوق بشر ۸۷، جایزه بنیاد اونا سیس ۹۱، جایزه دا. «نتردام» ۹۲، مدال صلح «ناتسونگا» ۹۳.

آثار: چرا بهترین نباشیم ۷۵۹، حکومتی بخوبی مردمانش ۷۷، عقیده مندی: خاطرات یک رئیس جمهوری ۸۲، خون ابراهیم: بصیرت های درون خاورمیانه ۸۵، همه چیز برای موفقیت: باقی عمرتان را بسازید ۸۷، مجله فضای باز ۸۸: نقطه برگشت: نامزد، یک حکومت و یک ملت زاده قرن ۹۲؛ و غیره.

کارمل، بَیْرک: سیاستمدار و دیپلمات افغانی، ت. ۱۹۲۹، ت.ج. دا. کابل.

بازداشت و زندانی به مدت پنج سال بخاطر فعالیت های

سیاسی در دهه ۱۹۵۰، خدمت در وزارت برنامه ریزی ۵۷-۶۵، ع. مجلس افغانستان ۶۵-۷۳، تاسیس حزب چپ گرای «خلق» ۶۵، رهبر حزب منحلہ پرچم ۶۷-۷۷، پس از اتحاد احزاب خلق و پرچم در سال ۱۹۷۷ (با نام جدید «حزب دموکراتیک خلق افغانستان») معاون حزب مذکور ۷۷-۷۸، دبیر روزنامه زیر زمینی پرچم، معاون نخست وزیر و معاون شورای انقلابی کشور آوریل - ژوئیه ۷۸، سفیر در چکسلواکی (ضمناً سفیر آکرویتیه در مجارستان) ۷۸-۷۹، بازگشت به افغانستان پس از تهاجم نظامی شوروی به آن کشور دسامبر ۷۹، انتصاب به عنوان نخست وزیر افغانستان (بوسیله شوروی) دسامبر ۷۹-ژوئن ۸۱؛ و نیز رئیس شورای انقلابی افغانستان (رئیس جمهوری) ۷۹-۸۶، دبیر کل کت. مشترک حزب دموکراتیک خلق افغانستان، و نیز ع. پولیت بورو (دفتر سیاسی) حزب دسامبر ۷۹، فرمانده نیروهای مسلح کشور ۷۹-۸۱، سازماندهی مجدد حزب یادشده و تشکیل حزب جدید «جبهه وطن ملی» ژوئن ۸۱، استعفا از مقام خود (رئیس جمهوری) به نفع همکار حزبی اش دکتر نجیب الله ۸۶، عزیمت به مسکو برای زندگی ۸۶، بازگشت به افغانستان برای مدت کوتاهی ۹۱، فوت بر اثر بیماری سرطان در مسکو سپتامبر ۹۶.

کارمل، موشه: صهیونیست و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۷ ژانویه ۱۹۱۱ در لهستان، ت.ج. دا. عبری بیت المقدس، و دا. سوربن پاریس.

مهاجرت از لهستان به فلسطین ۲۴، ع. کیبوتص «نعان» و رهبر گروه «هاکیبوتص هاموهاد»، ع. فرماندهی عالی گروه شبه نظامی و ضد فلسطینی «هاگانا»، دستگیر و زندانی شدن به مدت ۱۸ ماه بخاطر فعالیت های تروریستی و زیر زمینی علیه فلسطینی ها و انگلیسی ها (در دوران قیمومت انگلستان بر سرزمین فلسطین)، فرمانده منطقه حیفا و جلیله غربی ۴۸، و بعداً فرمانده جبهه شمالی، وزیر حمل و نقل و ارتباطات اسرائیل ۵۵-۵۹، و ۶۵-، یکی از رهبران حزب «آخدوت ها اودا پولوی صهیون» (حزب کارگران سوسیالیست صهیون).

آثار: درون دیوارها، مبارزه در شمال.

کاشانی، آیت الله سید ابوالقاسم: درجه اجتهاد، روحانی و مبارز سیاسی ایرانی، ت. ۱۸۸۱ در تهران (فرزند آیت الله سید مصطفی کاشانی)، تج. مقدماتی در تهران، حوزه علمیه نجف اشرف.

عزیمت به عراق به همراه پدرش و شروع تحصیلات مذهبی (در سن ۱۶ سالگی) حدود ۱۸۹۷، کسب درجه اجتهاد (در سن ۲۵ سالگی) حدود ۱۹۰۶، پس از بازگشت به ایران تدریس علوم مذهبی در حوزه های علمیه تهران حدود ۱۹۰۶، ع. مجلس موسسان (رای به تغییر سلطنت از قاجار به پهلوی) ۲۵، پس از اشغال نظامی عراق و قیمومت انگلستان بر آن کشور (پس از ج. ج. ۱) همکاری با انقلابیون عراقی و مبارزات سیاسی آنان علیه انگلیسی ها در جریان انقلاب عراق به رهبری «آیت الله میرزا محمد تقی شیرازی» (و مشارکت آیت الله سید محمد کاظم یزدی، سید محسن حکیم و شیخ محمد خالصی) ۲۰، کناره گیری از سیاست در دوران سلطنت رضا شاه ۲۶- سپتامبر ۴۱؛ پس از اشغال نظامی ایران بوسیله متفقین، شروع مجدد فعالیت های سیاسی و ابراز مخالفت با حضور نیروهای خارجی در ایران اوت ۴۱؛ بازداشت و زندانی به مدت ۲۸ ماه (به دستور متفقین) به اتهام همکاری و ارتباط با آلمانیها، در دوران زندانی بودن انتخاب به عنوان نم. مجلس از سوی مردم تهران و عدم امکان حضور در مجلس، بازداشت و تبعید به قزوین از طرف حکومت نظامی وقت (در زمان نخست وزیری قوام السلطنه) فوریه ۴۶- دسامبر ۴۷ (پایان حکومت قوام السلطنه)؛ پس از حادثه سوء قصد به جان محمد رضا شاه در محوطه دانشگاه (در بهمن ماه ۱۳۲۷ ش.) مجدداً بازداشت از سوی حکومت نظامی و تبعید به لبنان ۴۹-۵۰، بازگشت از تبعید به ایران به درخواست علی منصور (نخست وزیر وقت ایران) ۵۰، مبارزه شدید با حکومت «سپهبد رزم آرا» (ژوئیه ۵۰- مارس ۵۱) و بالاخره ترور و قتل رزم آرا بوسیله فدائیان اسلام (خلیل طهماسبی، با هدایت و فتوای دینی آیت الله کاشانی و رهبری نواب صفوی) ۶ مارس ۵۱، و ضمناً همزمان پشتیبانی از اقدامات دکتر محمد مصدق در طرح و تصویب لایحه ملی کردن صنعت نفت ایران ۲۰ مارس ۵۱ (۲۹ اسفند ماه ۱۳۲۹ ش.)، ایفای نقش موثر در اجرای قانون ملی شدن نفت و خلع ید از انگلیسی ها و ابراز مخالفت با هرگونه سازشی با انگلیسی ها ۵۱، اعلام اعتصاب عمومی و هدایت قیام

مردم ایران علیه حکومت قوام السلطنه (۲۵- ۳۰ تیرماه ۱۳۳۱) بمنظور استعفای قوام و بازگشت دکتر مصدق به قدرت (نخست وزیری) ۲۱ ژوئیه ۵۲ (۳۰ تیرماه ۱۳۳۱ ش.)، نم. و رئیس مجلس شورای ملی (دوره هفدهم) آوریل ۵۲- دسامبر ۵۳، بروز اختلاف نظر سیاسی با دکتر محمد مصدق ۵۲، ارسال نامه برای دکتر مصدق (نخست وزیر) در آستانه کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. و هشدار جدی به وی در مورد احتمال وقوع یک کودتا علیه حکومت وی ۱۸ اوت ۵۳ (۲۷ مرداد ماه ۱۳۳۲ ش.)؛ پس از وقوع کودتای انگلیسی-آمریکایی علیه حکومت مصدق: مخالفت با تجدید روابط سیاسی با انگلستان و انعقاد قرار داد جدید کنسرسیون نفت ۵۳، بازداشت به اتهام همکاری در قتل سپهبد رزم آرا فوریه ۵۵، فوت به علت ذات الریه مارس ۶۲ (اسفند ماه ۱۳۴۰ ش.).

کافی، علی: فارغ التحصیل نظامی، افسر ارتش و سیاستمدار الجزایری، ت. در «الحروب». همکاری و مبارزه مسلحانه در نهضت استقلال طلبانه الجزایر و ارتقا به درجه سرهنگی در شاخه نظامی جبهه ملی آزادی بخش الجزایر، مسئول کنترل یک منطقه در الجزایر ۵۴- ۶۲ (زمان استقلال الجزایر)، دبیر کل «اج. ملی کهنه سربازان الجزایر»، سفیر سابق الجزایر در مصر و تونس، ع. شورای پنج نفری حکومتی الجزایر ۹۲، رئیس جمهوری الجزایر (رئیس شورای حکومتی) ۹۲- ۹۴، ع. جبهه ملی آزادی بخش.

کاکس، سرپرستی زکریا: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار و نظامی انگلیسی، ت. ۱۸۶۴، تج. مدرسه «هارو»، و دانشکده نظامی سلطنتی «سند هرست» انگلستان. شروع خدمت در سرویس خارجی مستعمرات انگلستان در سرزمین هندوستان ۱۸۸۴-، مشارکت در فرو نشانیدن برخی شورشهای محلی در هندوستان ۱۸۹۵، نم. انگلستان در شیخ نشین مسقط ۱۸۹۹- ۱۹۰۴، در زمان ماموریتش در منطقه تسلط برزبانهای عربی و فارسی و کسب دوستی و اعتماد شیوخ منطقه و از جمله «عبدالغزیز آل سعود» و «شریف مکه» (حسین بن علی، رهبر انقلاب عربی به تحریک و طراحی انگلستان)، نم. انگلستان در منطقه خلیج فارس ۱۹۰۴- ۱۹۱۳؛ در زمان

ماموریت یاد شده، ایفای نقش موثر در حوادث: ۱۹۰۹ بوشهر (ایران)، دخالت نیروهای هندی-انگلیسی در شیراز در سال ۱۹۱۱، مذاکرات شط العرب در سال ۱۹۱۳، امضای موافقت نامه با «شیخ خزعل» درباره نفت جنوب ایران و کسب اجازه احداث پالایشگاه آبادان از وی (!) در ماه مه ۱۹۰۹ (در این زمان کاکس سرکنسول انگلستان در بوشهر بود)، واسطه آشتی دادن شریف حسین (حاکم مکه) و ابن سعود (حاکم حجاز) در سال ۱۹۱۵ و غیره؛ ۱۴-۱۳، انگلستان در هندوستان ۱۳-۱۴، مامور و مسئول سیاسی نیروهای اعزامی انگلستان به عراق (بین النهرین) (معروف به نیروهای خاورمیانه ای) ۱۴-۱۸، وزیر مختار انگلستان در ایران ۱۷-۲۰، عامل انعقاد قرارداد استعماری «۱۹۱۹» با همکاری «وثوق الدوله» نخست وزیر وقت ایران (مشهور به قرارداد وثوق الدوله - کاکس) ۹ اوت ۱۹، کمیسر عالی انگلستان در عراق ۲۰-۲۴، عامل زمینه سازی و به تخت سلطنت نشاندن امیر فیصل (پسر شریف حسین) (به عنوان پادشاه عراق) و نیز انعقاد قرار داد تحت حمایتی انگلستان بر عراق با وی ۲۱، مذاکره با ابن سعود در جهت تامین امنیت مرزهای مشترک عراق با حجاز (عربستان)؛ پس از زمینه سازیها و تدارک امور استعماری انگلستان بر خاورمیانه پس از پایان ج.ج.ا: فراخوانده شدن کاکس به لندن، و سپس رئیس «کمیته کوهنوردی اورست» تا پایان عمر (!).

کاگتای، مصطفی: ل. حقوق، سیاستمدار قبرسی، ت.

۱۹۳۷ در لیماسول، تج. دن. ترکی نیکوزیا.

شروع فعالیت‌های حقوقی در لیماسول ۶۳، نماینده منتخب از لیماسول در مجلس محلی ترک (شورای عمومی ترک) ۷۰ع. مجلس قانون گذاری کیرنیا در کشورفدرال ترک قبرس ۷۶، وزیر دارایی ۷۶، وزیر کار، امنیت اجتماعی و بهداشت ماه مه - دسامبر ۷۸؛ نخست وزیر دسامبر ۷۸-۸۳، ع. کمیته ترک - قبرسی مذاکرات ترک ها و یونانیهای قبرسی راجع به مسائل انسانی و اجتماعی ۷۴ع. حزب اتحاد ملی.

کامبخش (عدل قاجار)، عبدالصمد: (ن-نام

مستعار حزبی: سروری و «تونبروگ») ل. علوم اقتصادی، فارغ التحصیل عالی علوم حزبی، فارغ التحصیل خلبانی و

مهندسی هواپیما؛ فعال سیاسی و از رهبران فعال «حزب کمونیست ایران» و «حزب توده ایران»؛ ت. ۱۹۰۳ در قزوین (فرزند شاهزاده کامران میرزا عدل الممالک (عدل قاجار)، و داماد دکتر کیانوری)، تح. ابتدایی در روسیه تزاری، متوسطه در شوروی، مدرسه عالی حزبی مسکو، آکادمی علوم اجتماعی مسکو (کرسی اقتصاد)، دانشکده خلبانی و مهندسی پرواز در شوروی.

اعزام به روسیه تزاری برای تحصیلات ابتدایی در سن ۸-

۷ سالگی حدود ۱۹۱۰، بازگشت موقت به ایران در سن ۱۷ سالگی و سپس عزیمت مجدد به شوروی ۲۰، پس از اتمام تحصیلات عالی و حزبی بازگشت به ایران حدود ۲۵، ازدواج با «اختر کیانوری» خواهر دکتر نورالدین کیانوری حدود ۲۷، فعالیت سیاسی در گروههای چپ گرای «جمعیت آزادیخواهان» و «جمعیت پرورش قزوین» ۲۵-۲۸، اعزام به شوروی برای آموزش خلبانی و مهندسی هواپیما ۲۸-۳۲، بازگشت به ایران و شروع خدمت در نیروی هوایی ارتش رضا خان با درجه ستوان دومی ۳۲، بازداشت و زندانی به مدت ۹ ماه ۳۲، پس از آزادی از زندان: اخراج از ارتش و شروع کار در شرکت اتوبوس رانی «زایس» (متعلق به روسها) ۳۲ یا ۳۳ (۴)، مامور تجدید سازمان «حزب کمونیست ایران» از سوی «کمیترن» (با همکاری و مشارکت دکتر تقی ارانی و غیره) ۳۴-، دستگیر و زندانی شدن به همراه تعداد زیادی از هم مسلکانش (مشهور به گروه «۵۳ نفر») به اتهام تبلیغ مسلک اشتراکی در ایران (بنا به اسناد و مدارک معتبر موجود و قرائن و شواهد، وی عامل اصلی لودادن دکتر ارانی و افراد دیگر و دستگیری آنان میباشد) ماه مه ۳۷ (اردیبهشت ۱۳۱۶)، محکوم به ۱۰ سال زندان نوامبر ۳۸ (آبان ماه ۱۳۱۷ ش.)، آزادی از زندان و عزیمت به شوروی نوامبر ۴۱، بازگشت به ایران ۴۳، انتخاب به عنوان نم. مجلس چهاردهم از شهر قزوین مارس ۴۴، پایه گذار «سازمان نظامی حزب توده ایران» (بامشارکت سرهنگ عزت الله سیامک و خسرو روزه) و اولین مسئول سیاسی سازمان نظامی در کت. مرکزی حزب اواسط سال ۴۴، در خلال کنگره اول حزب انتخاب به عنوان عضو کت. مرکزی حزب توده ۴۴، پس از حوادث و غائله آذربایجان عزیمت به شوروی و مشارکت در رهبری «فرقه دموکرات آذربایجان» (ع. دفتر سیاسی فرقه) ژانویه ۴۷، ع. هیات اجرایی و دبیر کمیته مرکزی حزب توده ایران (انتخاب در خلال پلنوم چهارم کت. مرکزی حزب) ۵۷-

۷۷، وزیر امور خارجه ۷۷ - ماه مه ۸۰.

کامل، مصطفی: ل. حقوق، فعال سیاسی و ملی گرای مصری، ت. ۱۸۷۴ در قاهره، تح. مدرسه حقوق فرانسوی قاهره و دانشکده حقوق دا. «تولوز» فرانسه.

آشنایی با روشنفکران و روزنامه نگاران فرانسوی و افکار جدید سیاسی - اجتماعی روز در زمان دانشجویی در فرانسه - ۱۸۹۴، پس از پایان تحصیلات عالی بازگشت به مصر دسامبر ۱۸۹۴، اشتغال به کار وکالت حقوقی ۱۸۹۵، شروع فعالیتهای سیاسی (در زمینه ملی گرایی و مبارزه با استعمار انگلیس) ۱۸۹۵، در همین رابطه و در بدو امر: انتشار دو مقاله سیاسی از او در روزنامه معتبر «الاهرام» قاهره (در محکومیت اشغال نظامی مصر بوسیله انگلیسیها، و نیز قانون کاپیتولاسیون) ۱۸۹۵، ترتیب رشته ملاقاتها و مذاکراتی با نمایندگان پارلمان و سیاستمداران فرانسوی در مصر و فرانسه در جهت جلب دوستی و حمایت آنان از مبارزه با استعمار انگلستان در سرزمین مصر ۱۸۹۵؛ در همین رابطه: انجام مسافرتها و مذاکراتی در آلمان و هنگری (مجارستان) و کشورهای دیگر ۱۸۹۶، انتشار روزنامه بعداً ماهنامه «اللواء» (پرچم) (به عنوان نشریه ای سیاسی و ضدانگلیسی) ژانویه ۱۹۰۰، انتشار هفته نامه «العالم الاسلامی» (برای انتشار اخبار و مسائل کشورهای اسلامی) ۱۹۰۵، تأسیس «حزب الوطنی» به عنوان حزبی ملی گرا و ضد استعمار انگلستان (این حزب را گاه «حزب الجلاء» یعنی حزب خواستار تخلیه نیز نامیده اند) اکتبر ۱۹۰۷، و سپس بسیج نیروهای ملی و مردمی مصر بر ضد استعمار انگلیس از طریق سازماندهی و هدایت حزب الوطنی ۱۹۰۷، فوت نابهنگام در روز دهم فوریه ۱۹۰۸ با بیماری سل (حدود چهارماه پس از تأسیس حزب وطنی).

(توضیح: تاریخ واقعی جنبش وطن پرستی در مصر با نام مصطفی کامل آغاز می شود. کامل در مسائل سیاسی متفکر و صاحب نظر نبود، ولی عمر کوتاه خویش را بیشتر به سازماندهی و پیکار گذراند. شور و اشتیاق او در برانگیختن احساسات وطن پرستانه و ضدانگلیسی مردم و نیز مرگ نابهنگامش مایه محبوبیت او نزد مصریان شد. کامل مسلک خود را «وطنیه» یعنی وطن پرستی می نامید و مقصود او از وطن فقط سرزمین مصر بود. کامل ارزش میراث مشترک تمدن عرب و هم نژادی (تجانس) مصریان

نوامبر ۷۱ (تا پایان زندگی)، در خلال پلنوم چهاردهم حزب انتخاب به عنوان دبیر دوم و مسئول امور اجرایی اروپای غربی حزب، فوت در سن ۶۸ سالگی ۱۰ نوامبر ۷۱ (۱۹) آبان ماه ۱۳۵۰ در آلمان شرقی.

آثار: نظری به تاریخ جنبش کمونیستی و کارگری در ایران، مقاله «حزب توده ایران در مبارزه برای تشکیل جبهه واحد ملی و دموکراتیک»، مجله دنیا (پائیز ۶۴).

کامل، حسن: دک. حقوق، دیپلمات و مدیر مصری، ت. ۶ سپتامبر ۱۹۰۷، تح. داهل. مونپولیه (فرانسه)، قاهره و پاریس.

ع. کانون وکلاء ۳۰-۳۶، مربی حقوق اداری در دن. عالی پلیس و مدیریت ۳۶-۳۷، خدمت در وزارت امور خارجه ۳۷، خدمت در چندین کشور از جمله: فرانسه، ایتالیا، ایران، سوریه، پرتغال، سوئیس، لیبی، آرژانتین، ترکیه، و مجارستان تا سال ۵۹، مشاور حقوقی دولت قطر ۶۰، مدیر کل ۶۱-۶۷، مشاور دولت ۶۷-۷۱، نم. دائم قطر در سازمان ملل ۷۱-۷۲، مشاور امیر قطر ۷۳، مشاور تعدادی از هیات های اعزامی به سازمان ملل ونم. تعدادی از کنفرانسهای بین المللی، ع. تعدادی از انجمن های حقوقی، ع. هیات مدیره شرکت شل (قطر) و شرکت نفت قطر، دریافت نشانهای جمهوری از مصر، لژیون دونور از فرانسه، نشانهایی از ایران، اردن، مراکش، عربستان سعودی، سوریه، و تونس.

آثار: تعداد زیادی مقاله حقوقی.

کامل، محمد ابراهیم: ل. حقوق، دیپلمات و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۲۳ در قاهره، تح. دانشکده حقوق دا. قاهره.

دبیر شورای دولتی، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۵۶، دبیر اول سفارت مصر در لندن، خدمت سیاسی در مکزیکو سیتی، مونترال (کنسول سفارت)، مشاور سیاسی در اتاوا (کانادا)، وابسته مطبوعاتی در وزارت امور خارجه (قاهره)، سفیر مصر در کنگو (تازمان بسته شدن سفارت)، بازگشت به محل ماموریت سابق به عنوان سفیر در کشور ژئیر (سابقاً کنگو)، سفیر در سوئد، ضمناً سفیر آکر دیته در بن (جمهوری فدرال آلمان) ۷۲-

وسوریان و نجدیان را انکار نمی کرد، ولی در این میان وحدت ساکنان سرزمین مصر را بیش از هر امر دیگر ارج می نهاد.

آثار: مصریه و انگلیسیها، باعث الحركة الوطنية ۳۹.

کاووسی، امیر هوشنگ: دک. فیلم شناسی،

کارگردان و منتقد ایرانی فیلم و سینما، ت. ۱۹۲۵ در تهران، تج. دانشکده سینمای فرانسه، دا. سوربن پاریس.

بازگشت به ایران و پایه گذاری نقد فیلم به روش جدید و انتشار نوشته هایی در مجله «فردوسی» در اوائل دهه ۵۰، انتشار و دبیری مجله «هنر و سینما» در اوائل دهه ۶۰، همزمان معاون اداره مشترک امور سینمایی و مدیر اداره نمایش وزارت فرهنگ و هنر، تدریس در «دن. هنرهای دراماتیک» و بعداً مدرسه تلویزیون و سینما در اواسط دهه ۶۰، دبیر کل فستیوال فیلم های جوانان آسیا و اقیانوسیه به دفعات در دهه ۷۰، تاسیس خانه فرهنگ فیلم (یک انجمن سینمایی وابسته به سازمان تلویزیون ایران) ۷۶، نویسنده و ارائه کننده یک برنامه موفق تلویزیونی تحت عنوان «تصویر ها و سایه ها» در دهه ۷۰، تدریس در دا. آزاد اسلامی و دا. هنر، کارشناس امور سینمایی اداره کارشناسی رسمی دادگستری، نقد فیلم و سینما در سالهای متمادی.

گزیده آثار: ۱۷ روز به اعدام ۵۶، خانه ساحلی ۶۹.

کاهانا، خاخام مایر: ف. ل. حقوق بین الملل، خاخام و

فعال سیاسی افراتی اسرائیلی، ت. اول اوت ۱۹۳۲ در نیویورک، تج. آموزشهای مذهبی (توسط پدرش خاخام چارلز)، و دا. بروکلین در آمریکا.

اقامت خانواده وی در منطقه «صفد» در شمال فلسطین تا اوائل قرن بیستم، مهاجرت خانواده وی به آمریکا در اوائل قرن بیستم، ع. جنبش «بیتار» در آمریکا، اولین دیدار از اسرائیل و اقامت سه ماهه در یکی از کیبوتص ها و سپس بازگشت به آمریکا ۶۳، پایه گذاری «جنبش چهارم ژوئن» با همکاری «خاخام ژوزف شورا» در آمریکا (بمنظور حمایت از دولت آمریکا در حمله نظامی به ویتنام. پس از این اقدام کاهانا، شایع شد که وی عامل و مزدور سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا یا «سیا» میباشد!) ۶۵، تاسیس اج. دفاع از یهودیان در کشور آمریکا ۶۸، سپس انجام اقدامات خرابکارانه و تروریستی علیه نمایندگی کشورهای سوسیالیستی و

عرب در خاک آمریکا ۶۸، تاسیس «جنبش دوف» (سرکوب خائنین) ۶۷، تاسیس جنبش «کاخ» (هکنا) در اسرائیل (به منظور توسعه نظرات نژاد پرستانه و فعالیت های فاشیستی علیه فلسطینی ها) ۷۳، دستگیر و زندانی شدن (توسط دولت آمریکا) به مدت چند ماه در پنسیلوانیا ۷۵، سکونت در شهرک «کریات چهار» (نزدیک شهر الخلیل و یکی از مراکز جنبش کاخ) ۷۵، شرکت در انتخابات عمومی پارلمانی اسرائیل در سالهای ۷۳، ۷۷ و ۸۱ و شکست در آنها، پیروزی در انتخابات سال ۸۴ (با حدود ۲۶ هزار رای)، تاسیس دوسازمان نظامی - تروریستی مخفی وابسته به کاخ علیه فلسطینی ها: ۱) «کمیته امنیت راهها» در سال ۸۶، ۲) «سازمان دهنده دولت یهود» در سال ۸۹؛ جلوگیری از شرکت خاخام کاهانا و اعضا کاخ (توسط دولت اسرائیل) در انتخابات سال ۸۸ کشور (پیرو صدور حکم دادگاه عالی اسرائیل)، ترور و قتل وی بوسیله عوامل ناشناس در نیویورک (آمریکا) نوامبر ۹۰.

کتانی، عصمت: ل. علوم سیاسی و ادبیات انگلیسی،

دیپلمات عراقی، ت. ۵ آوریل ۱۹۲۹ در عمادیه، تج. کالج «ناکس» گالسبورگ آمریکا.

دبیر دبیرستان در عراق ۵۱، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۲-۵۴، وابسته سفارت در قاهره ۵۴-۵۷، ع. هیات اعزامی عراق به سازمان ملل ۵۷، قائم مقام نم. دائم عراق در سازمان ملل ۵۸-۵۹، نم. دائم عراق در اداره اروپایی سازمان ملل ۶۱-۶۴، رئیس اداره امور اقتصادی و اجتماعی دبیرخانه سازمان ملل ۶۴، دبیر شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل ۶۵-۶۷، کارمند ارشد و بعداً مدیر امور اجرایی دبیرکل سازمان ملل ۶۷-۶۹، معاون دستیار دبیرکل سازمان ملل در امور روابط بین سازمانهای وابسته ۶۹-۷۰، دستیار دبیرکل در امور روابط بین سازمانهای وابسته ۷۱-۷۳، معاون اجرایی دبیرکل سازمان ملل ۷۳-۷۵، مدیر کل اداره سازمانها و کنفرانسهای بین المللی وزارت امور خارجه ۷۵، ع. بسیاری از هیات های نم. عراق در کنفرانسها و کمیسیونهای بین المللی، ع. هیات دولتی سازمان بین المللی کار ۵۹، ع. موقت هیات اجرایی سازمان بهداشت جهانی ۶۱.

کِتساف، موشه: ل. اقتصاد و تاریخ، سیاستمدار اسرائیلی (ایرانی تبار و رئیس جمهوری فعلی اسرائیل)، ت. ۵ دسامبر ۱۹۴۵ در ایران (یزد)، تح. ۵۱. عبری بیت المقدس. مهاجرت از ایران به اسرائیل به همراه خانواده اش ۵۱، رئیس شورای «کریات ملاخی» ۶۹-۷۵، همکاری با روزنامه «یدیعوت آهارونوت» و نگارش مقاله و نویسندگی، نم. کنست (پارلمان) از طرف حزب لیکود ۸۴، معاون وزیر اسکان در دولت اسحاق شامیر، وزیر کار در دولت ائتلافی اسرائیل ۸۴-۸۸، معاون نخست وزیر اسرائیل (بنیامین نتانیاهو) ژوئن ۹۶-ژوئن ۹۹، رئیس جمهوری اسرائیل پایان ژوئیه ۲۰۰۰-.

کحاله، نور الدین (صبحی): ل. علوم، ف. ل. مهندسی، مهندس سوری، ت. ۱۹۱۱، تح. «کالج رابرت» استانبول، و دها. ایلینوی و «پارديو» آمریکا. خدمت در وزارت خدمات عمومی و ارتباطات ۴۱-۵۱، رئیس اداره آبیاری ۴۱-۴۳، کفیل اداره آبیاری ۴۳-۴۶، مدیر کل آبیاری ۴۷، دبیر کل آن سازمان ۴۸-۵۱، رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل شرکت بندر لاذقیه ۵۱-۵۸، وزیر امور عمومی منطقه سوریه در جمهوری متحده عرب (دوران اتحاد مصر-سوریه در سالهای ۱۹۵۸-۱۹۶۱) ۵۸-۶۰، همزمان رئیس شورای اجرایی سوریه، کفیل وزیر برنامه ریزی، و وزیر کشور حکومت مرکزی (مصر-سوریه)؛ معاون ریاست جمهوری کشور «جمهوری متحده عرب» و وزیر برنامه ریزی حکومت مرکزی ۶۰-۶۱، معاون ریاست جمهوری کشور «جمهوری متحده عرب» با مسئولیت بخش تولیدات ۶۱، رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل هیأت اداره کننده پروژه «فرات» ۶۱-، وزیر ارتباطات ۶۲-۶۳، وزیر امور سد فرات ۷۴-۷۶، رئیس هیأت های اعزامی اقتصادی به مسکو و پکن ۶۳، رئیس اج. مهندسان سوریه، دبیر انجمن مهندسان سوری ۴۳-۴۹، رئیس «انجمن مهندسان قسم خورده دمشق» ۶۱-۶۲، رئیس «شورای عالی انجمن های مهندسی» جمهوری متحده عرب ۶۱، نم. سوریه در بسیاری از کنفرانسهای بین المللی، دریافت نشانها و مدال هایی از کشور های سوریه، جمهوری خمر، دانمارک، اتیوپی، یونان، مراکش، اسپانیا، سودان و یوگسلاوی. کارهای عمده مهندسی وی: طراحی و اجرای «طرح

آبیاری حماه» ۴۵-۴۶، برنامه ریزی و اجرای بندر لاذقیه ۵۱-۵۸، برنامه ریزی و طراحی بندر «طرطوس» ۵۸-۶۰، طراحی پروژه نیروگاه و آبیاری سد فرات، پروژه سد و طرح آبیاری «خابور» ۶۲-.

آثار: حل مسئله طرح ذخیره سازی و تامین آب شهر حلب ۴۷، پروژه بندر لاذقیه ۵۵ (گزارشهای علمی ارائه شده به کنفرانسهای مهندسان اتحاد عرب).

الکخیا، رشدی: سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۰۰ در شهر حلب.

اشتغال به فعالیت های تجاری و اقتصادی، نم. شهر حلب در پارلمان سوریه ۳۶-، مبارزه در راه استقلال سوریه، تاسیس «حزب خلق سوریه» (بامشارکت و همکاری تعدادی از بازرگانان سوری) ۴۸، وزیر کشور در کابینه «سامی حناوی»، پیروزی در حزب خلق در انتخابات نوامبر ۴۹، رئیس مجلس موسسان سوریه (در دوران حکومت ادیب شیشکلی)، شکست حزب خلق در انتخابات و کسب تنها ۳۰ کرسی پارلمانی سپتامبر ۵۴، انحلال حزب خلق پس از اتحاد مصر و سوریه ۵۸-۶۱، شروع مجدد فعالیت حزب خلق پس از تجزیه اتحاد دو کشور تا زمان کودتای بعدی سوریه ۶۱-مارس ۶۳، بازداشت و زندانی ژوئیه ۶۶-.

الکخیا، منصور رشید: دیپلمات لیبیایی، ت. اول دسامبر ۱۹۳۱ در بنغازی، تح. دن. حقوق دا. قاهره، وپاریس. شروع خدمت دیپلماتیک ۵۷، معاون اداره ملیت ها و کنسولی وزارت امور خارجه لیبی ۵۷، رئیس اداره قراردادها و کنفرانسهای بین المللی ۵۸-۶۰ و ۶۲-۶۵، دبیر دوم امور کنسولی و فرهنگی سفارت لیبی در فرانسه ۶۰-۶۲، کاردار در فرانسه ژانویه-اوت ۶۲، کاردار در الجزایر فوریه-اوت ۶۳، سرکنسول در ژنو ۶۵-۶۷، ع. هیأت نمایندگی لیبی در سازمان ملل ۶۱ و ۶۶-۷۰، رئیس هیأت نم. لیبی در سازمان ملل ۷۰ و ۷۲ و ۷۵ و ۷۶، معاون هیأت نم. لیبی در سازمان ملل ۷۷-۷۸، نم. لیبی در شورای امنیت ۷۶-۷۷، معاون وزارت اتحاد و امور خارجه ۶۹-۷۲، نم. دائم لیبی در سازمان ملل فوریه-ژوئیه ۷۲، وزیر امور خارجه ژوئیه ۷۲-۷۳، وکیل دعاوی خصوصی در تریپولی ۷۳-۷۵، سفیر در سازمان

ملل اوت ۷۵-۷۹، رئیس هیات نم. لیبی درسومین کنفرانس حقوق دریاها ۷۶-۷۸، شرکت در کم. مقدماتی اجلاس ویژه خلع سلاح سازمان ملل ۷۷-۷۸، شرکت در کم. ویژه پیش نویس کنوانسیون بین المللی مبارزه با گروگانگیری ۷۷، رئیس کم. تحریم شورای امنیت سازمان ملل ۷۷.

کرافورد، دیوید گوردون^۱: دیپلمات انگلیسی، ت. ۱۰ ژوئن ۱۹۲۸ در لندن، تج. دردا. لندن. خدمت در نیروهای نظامی سلطنتی ۴۷-۵۵، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۶، فعالیت در «مرکز مطالعات عربی خاورمیانه» در لبنان ۵۷، در تعز ۵۹، در بحرین ۵۹، خدمت در وزارت خارجه ۶۲، دبیر اول در هیات دائمی انگلستان در سازمان ملل (نیویورک) ۶۴، دبیر اول و رئیس دفتر نمایندگی انگلستان در امان ۶۷، سرکنسول در مسقط ۶۹، رئیس امور رفاهی و خدمات در اداره امور خارجی و کشورهای مشترک المنافع ۷۱، سفیر در قطر ۷۴-۷۷، سرکنسول در آتلانتای آمریکا ۷۸-۸۲.

1- Crawford, David Gordon

کرافورد، ویلیام ر.^۱: ف. ل. دیپلمات آمریکایی، ت. ۲۲ آوریل ۱۹۲۸، تج. در کالج هاروارد، ودا. پنسیلوانیای آمریکا.

کارمند سیاسی درجده (عربستان سعودی) ۵۱، کنسول در ونیز (ایتالیا) ۵۳، کاردار سیاسی در شهر «تعز» یمن ۵۷، کارمند عالیرتبه سیاسی در عدن، مامور مسئول امور لبنان-اسرائیل در واشنگتن دی. سی. ۶۲، مشاور و مامور سیاسی در رباط مراکش ۶۴، قائم مقام هیات اعزامی به قبرس ۶۸، سفیر در جمهوری عربی یمن ۷۲-۷۴، سفیر در قبرس ۷۴-۷۸، دستیار وزیر امور خارجه در امور خاور نزدیک، آفریقای شمالی و امور جنوب آسیا؛ دریافت جایزه خدمات شایسته از وزارت امور خارجه آمریکا ۵۹، جایزه ویلیام الف. جامپ^۲ ۶۳.

1- Crawford, William R., Jr.

2- William A. Jump

کرامی، رشید عبدالحمید: ل. حقوق، سیاستمدار لبنانی، ت. ۱۹۲۱، تج. دا. فوآد اول در قاهره (دانشکده حقوق).

انتخاب به عنوان نم. مجلس لبنان بجای پدرش عبدالحمید کرامی (۱۸۹۰-۱۹۴۷) ۵۱-۵۴، وزیر اقتصاد ملی و امور اجتماعی ۵۴-۵۵، نخست وزیر و وزیر کشور سپتامبر ۵۵-مارس ۵۶، نخست وزیر سپتامبر ۵۸-ماه مه ۶۰، وزیر دارایی، اقتصاد، دفاع، و اطلاعات اکتبر ۵۹، وزیر دارایی و دفاع اکتبر ۵۹-ماه مه ۶۰، نخست وزیر و وزیر دارایی اکتبر ۶۱-آوریل ۶۴، نخست وزیر ۶۵-۶۶، و ۶۶-۶۷، و ۶۷-۶۸، و ۶۹-۷۰، و مه ۷۵-دسامبر ۷۶، وزیر دفاع ماه مه ۷۵-سپتامبر ۷۶، وزیر دارایی و اطلاعات ماه مه ۷۵-دسامبر ۷۶، ع. کت. گفتگوی ملی سپتامبر ۷۵، رهبر جبهه دموکراتیک پارلمانی، پیوستن به «جبهه نجات ملی» لبنان (برای مقابله و مخالفت با موافقت نامه سازش ۱۷ ماه مه ۱۹۸۳ بین اسرائیل و لبنان، پس از تهاجم گسترده نظامی اسرائیل به جنوب لبنان در ژوئن ۱۹۸۲) ماه مه ۸۳، نخست وزیر (در دوران ریاست جمهوری الیاس سرکیس) ۷۶-۸۲، مجدداً نخست وزیر و وزیر امور خارجه (در دوران ریاست جمهوری امین جمیل) سپتامبر ۸۲-۸۷، مودرتور و فوت ژوئن ۸۷ (در حادثه بمب گذاری هلیکوپتر حامل وی).

کرکبراید، سر آلف سیث^۱: سیاستمدار انگلیسی، ت. ۱۹ اوت ۱۸۹۷ در انگلستان.

خدمت در ارتش انگلستان ۱۶-۲۱، اشتغال در وزارت مستعمرات و مامور خدمت در شرق اردن ۲۱؛ خدمت در فلسطین، لبنان، سوریه، عراق، مصر، اردن و ایفای نقش موثر در حوادث و تغییر و تحولات سیاسی-اجتماعی سرزمینهای مذکور، از جمله: جریان انقلاب و اعتصاب بزرگ ۱۹۳۶ فلسطینی ها علیه استعمارگران انگلیسی و صهیونیستها و سرکوب آن، و نیز جریان جنگ اول اعراب و اسرائیل در سال ۱۹۴۸، ضمناً همکاری نزدیک با: کمیسر عالی انگلستان در فلسطین (بیت المقدس)، فرماندار نظامی فلسطین، رهبران عرب منطقه و غیره ۴۸-؛ وزیر مختار انگلیس در اردن هاشمی ۴۸-۵۱ (تازمان مرگ ملک عبدالله پادشاه اردن)، امضای پیمان دوستی و همکاری اردن-انگلستان با «توفیق ابوالهدی» (نخست وزیر اردن)

انقلاب در «کمیته امداد امام خمینی»، نم. رهبر انقلاب و رئیس «بنیاد شهید» ۸۰-۹۲، نم. مجلس شورای اسلامی از شهر الیگودرز ۸۰-۸۴، و از تهران ۸۴-۹۲ (جمعاً سه دوره مجلس)، ۸۷، نائب رئیس مجلس ۸۵-۸۹، نم. رهبر انقلاب در امور حج و اوقاف، کشتار حجاج ایرانی (و خارجی) بوسیله نیروهای امنیتی عربستان سعودی در مراسم حج سال ۱۳۶۶ ش. در زمان مسئولیت اخیر وی تابستان ۸۷، ع. گروه بازنگری قانون اساسی اوائل ۸۹، رئیس و سخنگوی مجلس شورای اسلامی ۸۹-۹۲ (پایان دوره سوم مجلس)، ع. کمیسیون دفاع مجلس، ع. سابق دومین شورای تشخیص مصلحت نظام، ع. فعال «جامعه روحانیت مبارز تهران»، کناره گیری از جامعه مذکور (انشعاب) و تاسیس «مجمع روحانیون مبارز تهران» آوریل ۸۸، دبیر کل مجمع یاد شده ۸۸-تاکنون (۹۹)، ع. فعلی شورای تشخیص مصلحت نظام (۹۹)، نم. مجلس ششم شورای اسلامی از تهران و نیز رئیس موقت و دایم آن فوریه ۲۰۰۰-.

کریستوفیدس، آندریاس نیکلاو: سیاستمدار، مدیر (صدا و سیما) و نویسنده قبرسی، ت. ۲۰ اوت ۱۹۳۷ در نیکوزیا، مدرسه فلسفه دا. آتن (یونان)، دا. کلمبیا در نیویورک. تدریس در دبیرستان «اتحاد قبرس» ۵۸-۶۳، مدیر برنامه های یونانی سازمان صدا و سیما قبرس ۶۴-۶۷، مدیر کل برنامه ها ۶۷-۸۴، مدیر «اوت-لاگوس» (شرکت مستقل رادیو و تلویزیون) ۹۰-، سخنگوی دولت ۸۳-، وزیر سابق آموزش و پرورش، رئیس کل «بنیاد بین المللی مبادله اخبار» در لندن، ع. مو. بین المللی ارتباطات، دریافت جایزه دولتی ادبیات (سه بار)، دریافت نشان فونیکس از یونان، نشان های شوالیه و لیاقت از فرانسه، دریافت درجه دکترای افتخاری در فلسفه از دانشگاه آتن.

آثار: مجموعه مقالات: دیدگاهها (ج ۱-۳)، سیاه و سفید، مجموعه اشعار: تصویر عجیب، طرح های تحلیلی، گفتگوی های شب، جنگ اشعار قبرسی (ویرایشگر با همکاری کوستاس مونتیس)، جنگ داستانهای کوتاه قبرسی (ویرایشگر با همکاری پانوس یوانیدس)، کیسینجر و قبرس، در این سیاره کوچک، برای آموزش و قبرس، مقدمه ای بر تبلیغات سیاسی ۹۳، آیین خواب.

۴۸، دوست صمیمی و نزدیک ملک عبدالله پادشاه اردن-۵۱، مامور خدمت در لیبی، هنگ کنگ و شانگهای ۴۸-۶۰، بازنشسته شدن از خدمات دولتی و سیاسی ۶۰.

آثار: صدای شکستن خارها ۵۶ (شرح خاطرات و مشاهدات شخصی کر کبراید در کشورهای عربی).

I- Kirkbride, Sir Alec Seath

کرک، جرج ادن: ف. ل. نویسنده و کارشناس (باستانشناسی) آمریکایی (انگلیسی تبار)، ت. ۱۹۱۱ در انگلستان، تح. دانشگاه کمبریج، و دانشکده های باستان شناسی آتن و بیت المقدس.

کتیبه خوان هیات اکتشافی «کولت» در فلسطین ۳۵-۳۸، افسر ستاد در فرماندهی مشترک نیروهای خاورمیانه ۴۰-۴۵، آموزشگر مرکز مطالعات عربی خاورمیانه ۴۵-۴۷، متخصص مسائل خاورمیانه در مو. سلطنتی امور بین الملل ۴۷-۵۲، دانشیار روابط بین الملل دا. آمریکایی بیروت ۵۳-۵۷، مدرس در «مرکز مطالعات خاورمیانه» دا. هاروارد ۵۷-۶۶، اس. تاریخ در دا. ماساچوست آمریکا ۶۶-۷۹، مدیر مطالعات عالی تاریخی ۷۰-۷۳.

آثار: تاریخ مختصر خاورمیانه ۴۸ (تجدید چاپ ۶۴)، خاورمیانه در جنگ ۵۲، خاورمیانه ۱۹۴۵-۱۹۵۰ (۵۵)، سیاست معاصر اعراب ۶۱، دارای مقاله در مجموعه مقالات: ارتش در خاورمیانه (ویرایشگر: سیدنی فیشر) ۶۳، نیروهای تغییر و تحول در خاورمیانه (ویرایشگر: موریس رومانی) ۷۱.

کروبی، حجت الاسلام مهدی: خارج فقه و اصول، ل. الهیات، روحانی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۷ در الیگودرز (استان لرستان)، تح. حوزه علمیه قم، دا. تهران.

ق. اق. : شروع فعالیت های سیاسی- مذهبی بعد از واقعه ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ش. و مشارکت در نهضت اسلامی ایران ۶۳-، تبعید به شهر گنبد کاووس (گرگان) ۶۶-۶۷، دستگیر و زندانی شدن در چند مرحله ۷۳-۷۶، و ۷۶-۷۹.

ب. اق. : همکاری با «شورای انقلاب»، «بنیاد مسکن انقلاب اسلامی»، و نیز «دادگاه ضد رباخواری» ۷۹-، نم. رهبر

کریستوفیدس، تاکیس: سیاستمدار و حسابدار قبرسی، ت. ۱۹۳۱ در فاماگوستا، تج. در یونان، و فاماگوستا. ارتقا به درجه حسابدار قسم خورده در انگلستان، همکار و شریک شرکت حسابرسی «کریستوفیدس فیلاپوتزلیسپس»، وزیر کار و بیمه اجتماعی ۸۸-۹۰، وزیر آموزش و پرورش ۹۰-۹۳، ع. مؤسس اج. حسابداران قسم خورده قبرس، ع. سابق هیات مدیره سازمان صدا و سیمای قبرس.

کریگ، آلبرت جیمز مک کوئین^۱: ف. ل. دیپلمات انگلیسی، ت. ۱۳ ژوئیه ۱۹۲۴ در لیورپول، تج. کا. کوئینز، و کا. مگ دالن دانشگاه آکسفورد.

مدرس زبان عربی در دا. دورهام ۴۸، سرپژوهشگر در «مرکز مطالعات عربی خاورمیانه» ۵۵، در وزارت امور خارجه ۵۸، نماینده سیاسی ویژه ملکه انگلستان در دومی و کشورهای متصالح ۶۱، دبیر اول سفارت انگلستان در بیروت ۶۴، راین در جده ۶۷، ع. کالج سنت آنتونی آکسفورد ۷۰، رئیس اداره خاور نزدیک و شمال آفریقا در وزارت امور خارجه، رئیس اداره امور خارجی و کشورهای مشترک المنافع ۷۱، قائم مقام کمیسر عالی انگلستان در مالزی ۷۵، سفیر در سوریه ۷۶-۷۹.

1-Craig, Albert James Macqueen

کریم-لمرانی، محمد: تاجر و سیاستمدار مراکشی، ت. اول ماه مه ۱۹۱۹ در «فز» (فاس). مشاور اقتصادی پادشاه مراکش، مدیر عامل اداره استخراج فسفات ۶۷، رئیس اداره اعتبارات مراکش، وزیر دارایی آوریل-اوت ۷۱، نخست وزیر اوت ۷۱-آوریل ۷۲، رئیس موسسه جهانی فسفات ژوئن ۷۳، رئیس شرکت «مراکش شیمی»، مدیر بانک تجارت خارجی مراکش، رئیس بانک اعتبارات مراکش در کارابلانکا، نخست وزیر نوامبر ۸۳-سپتامبر ۸۶، مدیر عامل اداره استخراج فسفات، و رئیس شرکت فسفات بوکر ۹۲، نخست وزیر مراکش ۹۲-فوریه ۹۸.

کسروی، سید احمد: نظریه پرداز مذهبی، نویسنده، پژوهشگر، مورخ و زبان‌شناس ایرانی، ت. ۱۸۹۰ در تبریز (در یک

خانواده روحانی)، تج. در تبریز (مدرسه طالبیه، شاگرد شیخ محمد خیابانی)، تحصیلات قدیمی و علوم حوزوی در تبریز.

پیش نماز یکی از مساجد روستاهای اطراف تبریز (مانند پدرش)، آموزگار زبان عربی در مدرسه آمریکایی تبریز (Memoria I School) ۱۵-ژوئیه ۱۶، عزیمت به یکی از شهرهای قفقاز (در روسیه) برای کار کردن ۱۶، سپس بازگشت به تبریز و ادامه کارهای آموزشی در مدرسه آمریکایی تبریز، پیوستن به گروه «دموکراتهای» تبریز و شرکت در جلسات «تجدد»، ضمناً آموزش زبان عربی در مدرسه متوسطه تبریز، ع. دادگاه استیناف تبریز ژانویه ۲۱ (به مدت سه هفته، تا قبل از کودتای ۱۲۹۹ ش. سید ضیاء الدین طباطبایی)، ع. عضو دادگاه استیناف شهرستان ساری نوامبر ۲۱ (به مدت چهار ماه)، و سپس ع. دادگاه دماوند و بعداً زنجان، رئیس عدلیه خوزستان (در زمان نخست وزیری رضاخان) ۲۳-۲۵، رئیس دادگاه انتظامی و نیز بازرس عدلیه ۲۶، دادستان تهران (در زمان وزارت عدلیه داور) ۲۷ (به مدت کوتاهی)، مامور عدلیه در خراسان ۲۷، کناره گیری از خدمت در عدلیه (دادگستری) و شروع به کار وکالت حقوقی، مجدداً دعوت به کار در عدلیه و ع. دادگاه جنایی تهران، بعداً رئیس کل محاکم بدایت، منتظر خدمت در عدلیه (به علت عدم سازش با رهبران فاسد آن سازمان) ۲۹، بازنشستگی اجباری (به علت ابراز مخالفت شدید با فساد موجود در دستگاه عدلیه و خط مشی های داور، به عنوان وزیر عدلیه) فوریه ۳۲، انجام پژوهش و نگارش و مطالعات زبان‌شناسی و تاریخی در خلال اشتغال به کارهای قضاوت و وکالت، پایه گذاری و انتشار ماهنامه اجتماعی «پیمان» دسامبر ۳۳-ژوئن ۴۲، انتشار روزنامه سیاسی «پرچم» بجای ماهنامه پیمان ۴۱، و سپس تعطیل روزنامه پرچم و انتشار ماهنامه «پرچم» (در واقع جانشین ماهنامه پیمان بود) آوریل-سپتامبر ۴۳، پایه گذاری آئین «پاکدینی» در مذهب تشیع و تشکیل جمعیت «بাহاماد آزادگان» وابسته به آن پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰ ش. / سپتامبر ۴۱، مورد سوء قصد و ترور ناموفق بوسیله نواب صفوی و خورشیدی ۲۸ آوریل ۴۵، مورد سوء قصد مجدد و فوت (به دست سید حسین امامی و اصفهانی از اعضای گروه مذهبی «فدائیان اسلام» به اتهام ارتداد و خروج از دین) ۱۰ مارس ۴۶، ع. انجمن آسیایی سلطنتی انگلستان، ع. اج. جغرافیایی آسیایی و دو انجمن دیگر در آمریکا، ع. آکادمی آمریکا،

وی زبانهای عربی و انگلیسی و فرانسه را می دانست، و با زبان های پهلوی و ارمنی آشنایی داشت.

گزیده آثار : بیش از ۴۰ اثر گوناگون در زمینه های اجتماعی، فرهنگی، تاریخی، عقیدتی - مذهبی، زبان شناسی، حقوقی و سیاسی، از جمله: آذری یا زبان باستان آذربایگان ۲۵، کارنامه اردشیر بابکان (متن پهلوی و ترجمه فارسی) ۲۷، تاریخچه شیر و خورشید ۳۰، آیین (ج ۲) ۳۳، قانون دادگستری ۳۳، تاریخ پانصد ساله خوزستان ۳۴، تاریخ هجده ساله آذربایجان (در ۶ بخش) ۳۴-۴۱، پلوتارخ (ج ۲) ۳۵، تاریخ مشروطه ایران (در ۳ بخش) ۴۰-۴۴، ورجاوند بنیاد ۴۳، شیعیگری ۴۳، بهائیگری ۴۳، صوفیگری ۴۳، در پیرامون اسلام ۴۳، پندارها ۴۳، حافظ چه میگوید؟ ۴۳، زندگانی من - ده سال در عدلیه ۴۴، در پاسخ بدخواهان ۴۴، دین و جهان ۴۵، امروز چاره چیست؟ ۴۵، پیام به دانشمندان اروپا و آمریکا (۲)، از سازمان ملل چه نتیجه تواند بود؟ ۴۵، در راه سیاست ۴۵، مقالات کسروی (گردآورده یحیی ذکا) (ج ۲) ۴۸ و ۵۵، کاروند کسروی (مجموعه رساله ها و مقاله ها) ۷۲، مشروطه بهترین شکل حکومت و آخرین نتیجه اندیشه نژاد آدمی است ۵۶، نامه های شهرها و دیه های ایران (ج ۳) ۵۶، دادگاه (ج ۳) ۵۷، پاکخوبی ۵۵، ماچه میخواهیم ۶۰، چند تاریخچه (ج ۲) ۶۰، تاریخچه چپوق و قلیان (ج ۲) ۵۶، انقلاب چیست؟ ۵۷، پندارها (موهومات و خرافات) (ج ۲) ۵۴، شهریاران گمنام، و غیره.

کشاورز، دکتر فریدون : دک. پزشکی (متخصص بیماریهای کودکان)، فارغ التحصیل عالی امور حزبی؛ فعال سیاسی و از رهبران اسبق حزب توده ایران، ت. ۱۹۰۷ در رشت (دائی دکتر هوشنگ نهاوندی)، تح. دانشکده پزشکی دا. پاریس، مدرسه عالی حزبی مسکو (کوتو)، آکادمی عالی علوم اجتماعی مسکو.

پس از اتمام تحصیلات عالی و بازگشت به ایران اشتغال به امر طبابت (پزشک بیماریهای کودکان)، و نیز استاد پزشکی دانشگاه تهران حدود ۳۵-، پیوستن به حزب توده ایران از بدو تاسیس آن ۴۱-، ع. کمیته ایالتی حزبی تهران (در خلال کنگره اول حزب) ۴۲-، ع. کمیته مرکزی و هیات اجرایی حزب (در خلال کنگره اول و دوم حزب) ۴۲- و ۴۸-، نم. مجلس چهاردهم

شورایملی و ع. فراکسیون حزب توده در مجلس ۴۳- مارس ۴۶، وزیر فرهنگ در کابینه احمد قوام ۳ اوت - ۱۷ اکتبر ۴۶، امضاءکننده اعلامیه ائتلاف حزب توده و حزب ایران (به اتفاق دو نفر دیگر از سوی حزب توده) ۳۰ ژوئن ۴۶، پس از حادثه ترور نافرجام محمد رضا شاه در محوطه دانشگاه تهران (۱۵ بهمن ۱۳۲۷ ش.) محکوم به اعدام به اتهام فعالیت های کمونیستی بوسیله دادگاه جنایی فرمانداری نظامی ۱۸ ماه مه ۴۹، پس از واقعه مذکور زندگی مخفی در ایران، سپس فرار به شوروی (مسکو، به اتفاق دکتر رضا رادمنش) زمستان ۴۹، اشتغال به طبابت و نیز استاد بیماریهای کودکان در دا. «دوشنبه» جمهوری خودمختار تاجیکستان (در اتحاد جماهیر شوروی) و سپس در دا. مسکو - ۵۹، اعلام استعفا از ع. کمیته مرکزی حزب توده ایران (پس از بروز اختلاف نظر با رهبران حزبی و یک روز پس از اعدام خسرو روزبه در ایران در تاریخ ۱۱ ماه مه ۱۹۵۸) ۱۲ ماه مه ۵۸، اتخاذ مواضع مخالف شدید علیه عملکرد رهبری حزب توده و پیرو آن اخراج وی از کمیته مرکزی حزب توده (در جریان پلنوم ششم حزب) سپتامبر ۵۹، عزیمت به عراق و استاد بیماریهای کودکان در دا. بغداد (بنا به دعوت سرهنگ عبدالکریم قاسم رئیس جمهوری وقت عراق) ۵۹-۶۳ (تا زمان کودتای عبدالسلام عارف و کشته شدن عبدالکریم قاسم در فوریه ۱۹۶۳)، در زمان اقامت در عراق همکاری با رادیو بغداد بر علیه رژیم شاه ۶۰-۶۳، پناهنده سیاسی در سویس ۶۳، عزیمت به الجزایر و رئیس بخش اطفال در بیمارستانی در شهر الجزیره و نیز استاد بیماریهای کودکان در دانشگاه الجزیره ۶۳-۷۷ (به مدت ۱۵ سال)، بطور غیابی محکوم به اعدام از سوی دادگاه دادرسی ارتش (به جرم فرار از زندان قصر در سالهای قبل) ۲۴ ژانویه ۶۶، دریافت گذرنامه ویژه پناهندگی سیاسی از کشور سویس ۷۳، ملاقات با چند شخصیت سیاسی از جمله: «ادوارد بنش» رئیس جمهوری چکسلواکی، و «ادوارد هریو» سیاستمدار فرانسوی در خلال ج. ۲ در ایران، چند بار ملاقات با ژنرال عبدالکریم قاسم رئیس جمهوری عراق، دعوت بازدید از چین به مدت یک ماه و ملاقات با «چونن لای» و اعضای دفتر سیاسی حزب کمونیست چین، و نیز «تنگ شیائوپینگ» دبیر کل وقت حزب کمونیست چین، پس از آن ملاقات با «انور خوجه» دبیر کل حزب کمونیست آلبانی.

آثار : من متهم میکنم کمیته مرکزی حزب توده ایران را

دسامبر ۷۸، چاپ مقاله هایی در روزنامه های عراق (به هنگام سکونت در عراق).

کفایی، جعفر: فارغ التحصیل حقوق، دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۰۹، تج. ۵۱. پاریس.

اشتغال در وزارت دادگستری و منشی دادگاه عالی ۲۷، اشتغال در وزارت امور خارجه ۳۰، وابسته سفارت ایران در پاریس، دبیر دوم سفارت در قاهره، نم. مجلس پانزدهم شورای ملی، ع مجلس دوم موسسان ایران، سرکنسول ایران در ژنو (سویس)، رئیس اداره اطلاعات و انتشارات وزارت امور خارجه، نم. دائم ایران در اداره اروپایی سازمان ملل ۵۴، معاون وزیر امور خارجه ۵۸، وع. شورای عالی سیاست گذاری خارجی وزارت امور خارجه، سفیر ایران در یونان، سفیر در پاکستان و سیلان ۶۳-۶۵، سفیر در ترکیه ۶۵-۶۸، دریافت نشان درجه دوم همایون از ایران، دریافت جایزه بزرگ سنت جورج از یونان.

کلالی، منوچهر: دک. اقتصاد، سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۵، تج. ۵۱. تهران، و ۵۱. پاریس (فرانسه).

شروع خدمت در وزارت کار و خدمات اجتماعی، بعداً معاون دائمی وزارتخانه مذکور، ع. مجلس شورایی ملی از شهر مشهد ۶۵-۷۹، ع. بنیانگذار و دبیر «کانون مترقی» (بعداً حزب ایران نوین)، ع. هیات اجرایی حزب ایران نوین، دستیار دبیر کل حزب ایران نوین، قائم مقام دبیر کل، دبیر کل حزب ۶۹-ژانویه ۷۵ (خلع از دبیر کلی به علت اهمال در انجام وظیفه)، وزیر کشور ۷۱، وزیر مشاور ۷۴-۷۵.

کلاتون، ژنرال سر ژیلبرت^۱: فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار و نظامی انگلیسی، ت. ۱۸۷۵.

ورود به خدمت ارتش انگلستان ۱۸۹۵-، خدمت در ارتش مصر (تحت سلطه انگلستان) ۱۹۰۰-۱۹۱۰، همکاری با ارتش و حکومت سودان (تحت سلطه انگلستان) ۱۰-۱۹، مدیر سرویس جاسوسی انگلستان (اینتلجنس سرویس) در مصر ۱۴-۱۷، انجام مأموریت های ویژه اطلاعاتی در سرزمین حجاز ۱۶-۱۸، مشاور وزیر کشور مصر ۱۹-۲۲، مأمور خدمت در فلسطین ۲۲-۲۵، مأمور خدمت در حجاز (عربستان) ۲۵-

۲۷، ایفای نقش اصلی در انعقاد «قرارداد ۱۹۲۷ جدّه»، انجام مأموریت های ویژه در عراق و ترکیه، فوت ۱۱ سپتامبر ۱۹۲۹.

1- Clayton, Sir Gilber

کلریدس، گلاوکوس جان: ل. اجتماعی، ل. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار قبرسی، ت. ۲۶ آوریل ۱۹۱۹، در نیکوزیا، تج. در نیکوزیا، و ۵۱. لندن.

خدمت در نیروی هوایی انگلستان ۳۹-۴۵، سقوط هواپیمای نظامی حامل وی و زندانی شدن توسط متحدین ۴۲-۴۵، وکالت در قبرس ۵۱-۶۰، رئیس هیات یونانیهای قبرس در کمیسیون تدوین قانون اساسی ۵۹-۶۰، اولین وزیر دادگستری جمهوری قبرس ۵۹-۶۰، ع. مجلس نمایندگان قبرس ۶۰-، رئیس مجلس نمایندگان ۶۰-۷۶، کفیل ریاست جمهوری قبرس ژویه-دسامبر ۷۴، ونیز فوریه ۹۳-، رئیس هیات یونانیهای قبرس در کنفرانس لندن ۶۴، نم. مجلس قانونگذاری شورای اروپا، ع. کمیته سیاسی و کمیته دائمی مجلس مذکور، نم. یونانیهای قبرس در مذاکرات ضمانتی سازمان ملل ۶۸-۷۶، رئیس تجمع دموکراتیک ۷۶-، دریافت نشان طلای مزار مقدس، پایه گذار و رهبر حزب متحد قبرس.

کل، موشه: آموزشگر و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۱۱ در روسیه، تج. در پینسک لهستان و ۵۱. عبری بیت المقدس.

مشارکت در ایجاد نهضت جوانان یهودی در لهستان و نم. در کمیته مرکزی سازمان صهیونیسم در لهستان، مهاجرت به سرزمین فلسطین و پیوستن به گروه پیشاهنگ «هامفالس»^۱ در «کفر صبا» ۳۲، ع. هیات اعزامی به کنگره های صهیونیستی ۳۳، ع. امور اداری سازمان کارگری هیستادروث ۴۱-۴۶، ع. آژانس اجرایی یهود و رئیس واحد مهاجرتی جوانان آن ۴۶-۶۶، ع. شورای دولت موقت ۴۸، و رئیس کمیته امور خارجه آن، امضاء کننده اعلامیه استقلال (در زمان تاسیس اسرائیل) ۴۸، ع. مجلس قانونگذاری اسرائیل (کنست) ۴۹-۶۶، وزیر توسعه و جهانگردی ۶۶-۶۹، وزیر جهانگردی ۶۹-ژوئن ۷۷، رئیس «حزب لیبرال مستقل»، معاون «بین الملل آزادی» ۶۹-، رئیس

عضویت و شروع فعالیت در «جنبش ناسیونالیست عرب»، ترک عضویت جنبش مذکور و عضویت در جنبش انقلابی «الفتح» ۶۶، رئیس «اتحادیه مشترک دانشجویان فلسطینی»، معاون اداره نم. ساف در قاهره ۷۳، معاون «فاروق قدومی» رئیس بخش سیاسی ساف ۷۴، ع. هیات نم. ساف در پیش اجلاس وزرای امور خارجه کشورهای عرب ۷۴، ع. کارکنان سیاسی اداره نم. ساف در قاهره (مصر)، ع. هیات نم. ساف در مجمع عمومی سازمان ملل متحد برای بحث درباره مسئله فلسطین.

کمال پاشا، مصطفی - آتاتورک، مصطفی کمال

کمبل، جوزف برایان^۱: کارشناس و مدیر امور بانکی انگلیسی، ت. ۱۹۴۰ در لندن، تج. در انگلستان. خدمت در بانک عثمانی در لندن ۵۸-۶۵، حسابدار در ابوظبی ۶۵-۶۶، حسابدار و صراف ارز در لندن ۶۶-۶۸، خدمت در بانک پشتیبان عمان در امارات عربی متحده ۶۸-۶۹، خدمت در بانک عثمانی و «گریندلایز بانک» (Grindlays Bank) در ابوظبی ۶۹-۷۱، خدمت در گریندلایز بانک و شرکت «سیستمهای کامپیوتری او+ام (O&M)» در لندن ۷۱-۷۶، معاون مدیر کل عملیات بانک ملی شارجه در امارات عربی متحده ۷۶-.

1- Campbell, Joseph Brian

کندی، جان فیتز جرال^۱: فارغ التحصیل علوم سیاسی و اقتصادی، سیاستمدار و رئیس جمهوری اسبق آمریکا، ت. ۱۹۱۷ در «بروکلین» ماساچوست (پسر دوم «جوزف کندی» بانکدار و سرمایه دار (۱۸۸۸-۱۹۶۶)، و سفیر اسبق آمریکا در لندن: ۱۹۳۸-۱۹۴۱؛ و برادر بزرگتر سناتور متوفی رابرت کندی، تج. مدرسه «شوت» (Choate Sch.)، دا. هاروارد، و مدرسه علوم اقتصادی و سیاسی لندن.

فرمانده ناو اژدر افکن (PT-109) در جزایر سلیمان در اقیانوس آرام در خلال ج. ج. ۲: ۳۹-۴۶، نم. کنگره آمریکا از حزب دموکرات ۴۷-۵۲، سناتور مجلس سنای آمریکا از ایالت ماساچوست ۵۲-۶۰، ع. دائمی کمیته روابط خارجی مجلس

«مرکز فرهنگی بین المللی جوانان» در بیت المقدس، رئیس «اج. دوستان نویسندگان عبری» در «ماسوا»، رئیس «مو. آزادی دکتر فوردر»، رئیس «مو. آرشیو و موزه تاتر یهود» دهکده های جوانان صهیونیست، مشارکت در ایجاد «جنبش کارگران صهیونیست» (در اسرائیل)، رئیس «کنفدراسیون صهیونیست های مشترک»، و نیز رئیس بسیاری از آژانس های یهود و هیات های دولتی اسرائیل اعزامی به خارج از کشور، خزانه دار افتخاری «جامعه بازرسی اسرائیل».

آثار: تعدادی کتاب به زبان عبری، انگلیسی و فرانسه.

1- Hametfales

کلو، محمد: حقوقدان و دیپلمات الجزایری، ت. ۲۷ مارس ۱۹۳۱ در منصوره، تج. داهبا. الجزیره، و مونپلیه (فرانسه).

حقوقدان و وکیل دعاوی در الجزیره، معاون سابق «اتحادیه عمومی دانشجویان مسلمان الجزایری» (مسئول امور خارجی اتحادیه)، فعالیت در جبهه آزادی بخش ملی، نم. جبهه در انگلستان ۵۷-۶۱، رئیس هیات دیپلماتیک حکومت موقت اعزامی به پاکستان ۶۱-۶۲، رئیس بخش آسیا-آفریقا-آمریکای لاتین وزارت امور خارجه جمهوری الجزایر ۶۲-۶۳، سفیر در انگلستان ۶۳-۶۴، سفیر در چکسلواکی ۶۴-۷۰، همزمان سفیر در مجارستان ۶۵-۷۰، و سفیر در لهستان ۶۶-۷۰؛ سفیر در آرژانتین، شیلی، اوروگوئه، بولیوی و پرو ۷۰-۷۵؛ سفیر در جمهوری خلق چین ۷۵-۷۷، ع. مجلس ملی خلق الجزایر ۷۷-۷۹، رئیس کت. امور خارجی مجلس مارس ۷۷-۷۹، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۹-۸۲، سفیر در زیمبابوه ۸۲-۸۴، خدمت در وزارت امور خارجه الجزایر (باسمت وزیر مختار) ۸۴-۸۸، حقوقدان دادگاه استیناف (با تخصص حقوق بین الملل) اکتبر ۸۸-.

کمال، محمد سعید وصفی: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۳۸ در نابلس (فلسطین)، تج. در بغداد (عراق)، و اسکندریه (مصر).

سنا ۵۷-۶۰: نامزد ریاست جمهوری و پیروزی در برابر رقیب خود «ریچارد نیکسون» (نامزد جمهوریخواهان، با اختلاف کم آراء) به عنوان: ۳۵-مین رئیس جمهوری آمریکا، اولین رئیس جمهوری «کاتولیک رومی» مذهب در تاریخ آمریکا، و نیز جوان ترین (۴۳ ساله) رئیس جمهوری ۶۰؛ بر مسند قدرت ریاست جمهوری ژانویه ۶۱-نوامبر ۶۳ (فوت)، مورد ترور و فوت بوسیله تیراندازی «لی هاروی اسوالد» در شهر «دالاس» ایالت تگزاس روز جمعه ۲۲ نوامبر ۱۹۶۳. (در سالهای بعد، منابع مستقل اطلاعاتی طراحی و اجرای ترور کندی را به سازمان جاسوسی «سیا» و «الف. بی. آی.» و عوامل صهیونیستی آمریکا منتسب کردند!)

(توضیح: مهمترین برنامه ها و خط مشی های اعلام شده وی عبارت بودند از: چالش «مرز جدید» فرصت ها، کمک به کشورهای آمریکای لاتین و توسعه نیافته، اعمال فشار به رهبران کشورهای جهان سوم به ایجاد جامعه مدنی و انجام اصلاحات اجتماعی. هدف اصلی برنامه های اخیر عبارت از کاهش یا از بین بردن زمینه های توسعه نفوذ کمونیسم در این کشورها بود. چنانکه طرح و اجرای برنامه «انقلاب سفید» محمد رضا شاه و اصول اولیه ششگانه آن در راستای خط مشی های کندی انجام گرفت. سیاستهای وی در قبال کشورهای جهان سوم به «دکترین کندی» شهرت داشت که هدف آن عمدتاً مبارزه با نفوذ کمونیسم در کشورهای آسیایی و آفریقایی و بویژه خاورمیانه بود. یکی از برنامه های مهم وی در خاورمیانه عبارت از سیاست نزدیکی روابط با اعراب بود که به شدت مورد مخالفت و کارشکنی صهیونیستهای آمریکایی قرار گرفت. پس از ترور و فوت وی، ادامه و پیشبرد برنامه هایش را تا حدودی شخص «لیندون جانسون» معاون رئیس جمهوری و جانشین او عهده دار شد. شاید مهمترین رخداد دوران ریاست جمهوری وی مسئله استقرار موشکهای هسته ای روسی در کوبا بود که دو ابر قدرت را در آستانه یک جنگ تمام عیار قرارداد (در دوران حکومت نیکیتا خروشچف در شوروی) که بالاخره در تاریخ اکتبر ۱۹۶۲ به نقطه حل نهایی رسید.)

I- Kennedy, John Fitzgerald

کوانت، ویلیام ب. : دک. علوم سیاسی، استاد و پژوهشگر آمریکایی، ت. ۱۹۴۲، تح. دا. استنفورد، موسسه

تکنولوژی ماساچوست.

همکاری با موسسه پژوهشی «راند» (Rand Corpn.) در کالیفرنیا ۶۸-۷۲، خدمت در اداره امور خاور نزدیک و آسیای جنوبی در وزارت امور خارجه ۷۲-۷۹، ضمناً استادیار علوم سیاسی در دا. پنسیلوانیا.

آثار: انقلاب و رهبری سیاسی: الجزایر ۵۴-۶۸ و ۶۹، سیاست ناسیونالیستی فلسطینی ها (تالیف مشترک)، دهه تصمیم ها: سیاست آمریکا در قبال مسئله اعراب و اسرائیل ۶۷-۷۶، تاریخ انقلاب فلسطین (ترجمه فارسی: ۸۲).

کوبار، عبدالمجید: سیاستمدار لیبیایی، ت. ۱۹۰۹، تح. مدارس عربی و ایتالیایی در تریپولی، و نیز آموزش خصوصی.

ع. شورای شهر تریپولی و سپس رئیس شورای مذکور، مشاور امور اعراب در شورای یادشده ۴۳-۴۴، استعفا از خدمات دولتی ۴۴، ع. مجلس ملی ۵۰، و نیز ع. کمیته تدوین قانون اساسی مجلس، ع. مجلس ملی از قاریان شرقی ۵۲-۵۵، رئیس مجلس ۵۲-۵۵، معاون نخست وزیر و نیز وزیر ارتباطات ۵۵-۵۶، مجدداً انتخاب از قاریان شرقی در مجلس ملی ۵۵، رئیس مجلس ملی ۵۶، ع. شورای نیابت سلطنت ۵۶، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۵۷، نخست وزیر ۵۷-۶۰، همزمان وزیر امور خارجه ۵۸-۶۰، دریافت نشان درجه اول استقلال.

کوچوک، فاضل: دک. پزشکی، سیاستمدار ترک قبرسی، ت. ۱۹۰۶ در نیکوزیا، تح. در استانبول، لوزان سویس، و پاریس.

شروع فعالیت های پزشکی در قبرس ۳۸-، سردبیر روزنامه ترک زبان «هالکین سه سی» ۴۱-۶۰، رهبر «حزب اتحادیه ملی ترک های قبرس» ۴۳-، معاون رئیس جمهوری قبرس دسامبر ۵۹-دسامبر ۶۳ (ترک فعالیت های شغلی و سیاسی بطور غیر رسمی).

کورت، فخرالدین: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۴۶ در طرابوزان، تح. دا. فنی کارادینتس.

معاون سابق حزب «مام میهن» (به رهبری سابق تورگوت اوزال، بعداً رئیس جمهوری متوفی ترکیه)، وزیر انرژی و منابع طبیعی ۸۷-۹۱.

کورتورک، دریا سالار فخری: افسر نیروی دریایی و سیاستمدار ترک. ت. ۱۲ اوت ۱۹۰۳ در استانبول، تح. آکا. دریایی، و کالج جنگ دریایی.

شروع خدمت در نیروی دریایی ۲۰، وابسته دریایی در برلین ۳۵، وابسته دریایی در رم ۳۶، دربرلین و استکهلم ۴۲-۴۳، مشاور دریایی هیات نم ترکیه در «کن. مونرو»، فرمانده آکا. جنگ دریایی ۴۵-۴۶، فرمانده ناوگان زیر دریایی ۵۳، رئیس اداره اطلاعات ستاد مشترک نیروهای مسلح ۵۴، فرمانده ناوگان دریایی ۵۵-۵۶، فرمانده کل منطقه تنگه ها (بسفرواردانل) ۵۶-۵۷، ارتقا به درجه دریا سالاری ۵۷، فرمانده کل نیروی دریایی و فرمانده نیروهای متفقین در دریای سیاه ۵۷-۶۰، سفیر ترکیه در شوروی ۶۰-۶۴، ع. کت. دفاع مجلس سنا ۶۸، رئیس (هیات رئیسه) مجلس سنا ۷۱-۷۳، رئیس جمهوری ترکیه آوریل ۷۳-۸۰.

کوزباری، مأمون: حقوقدان و سیاستمدار سوری، ت. ۱۹۱۴، تح. کالج «برادران» در دمشق، و دا. بیروت.

مربی و بعداً استاد حقوق در دا. سوریه، مشاور رسمی حقوقی اداره دارایی ۴۸-۵۰، مشاور حقوقی وزارت خدمات عمومی ۵۰، وکیل حقوقی اداره خزانه داری ۵۰-۵۳، رئیس و سخنگوی پارلمان ۵۳، معاون رئیس جمهوری سوریه ۵۳-۵۴، نم. مجلس سوریه ۵۴، وزیر دادگستری فوریه- سپتامبر ۵۵، وزیر آموزش و پرورش سپتامبر ۵۵- ژوئن ۵۶، وزیر دادگستری و نیز وزیر کار و امور اجتماعی دسامبر ۵۶-۵۸، نخست وزیر سوریه اکتبر- دسامبر ۶۱، رئیس و سخنگوی مجلس موسسان دسامبر ۶۱- سپتامبر ۶۲، رئیس سابق «حزب آزادی بخش عرب»، دریافت مدال جمهوری از مصر، دریافت نشان هایی از اردن.

آثار: از جمله: قانونگذاری مستغلات (به زبان عربی) ۴۶، مقدمه ای بر مطالعات حقوقی (به فرانسه) ۴۸، تمارض (به فرانسه) ۴۸ (ترجمه عربی متن مذکور ۵۳)، حقوق مالکیت در قانون مدنی سوریه (به عربی) ۵۶.

کولیک، تنودور (تیدی): سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۱۱، تح. دروین.

مهاجرت به سرزمین فلسطین ۳۴، ع. موسس کیبوتص «عین جیف» در ساحل دریاچه طبریه ۳۷، همکاری با گروههای جوانان صهیونیست در اروپا و انگلستان ۳۸-۴۰، همکاری با واحد سیاسی آژانس یهود و نم. آژانس یهود در استانبول در خلال جنگ جهانی دوم، و نیز مسئولیت ترتیب نقل و انتقال و مهاجرت یهودیان اروپایی به فلسطین، رابط سازمان زیر زمینی یهودیان در اروپا ۴۲-۴۵، همکاری با سازمان اطلاعات انگلستان و آمریکا در قاهره، ع. هیات اعزامی سازمان هاگانا (هسته اصلی ارتش بعدی اسرائیل) به آمریکا برای دریافت اسلحه از آن کشور ۴۷-۴۸، وزیر مختار اسرائیل در واشنگتن ۵۱-۵۲، مدیر کل دفتر نخست وزیری، ضمناً مسئول پژوهشهای علمی- عملی شهری، مسئول اداره آمار، اداره مطبوعات و اطلاعات دولتی، توسعه خدمات صدا و سیما، ایجاد اداره دولتی جهانگردی اسرائیل، و نیز غالباً مشاور نزدیک «بن گوریون» سالهای ۵۲-۶۴، رئیس مراسم دهمین سالگرد تأسیس اسرائیل، مشارکت در تأسیس حزب «رافی» به رهبری بن گوریون ۶۵، انتخاب به عنوان شهردار شهر بیت المقدس که شهرتش عمدتاً از این پست است ۶۵-۹۴، رئیس طرح شیرین سازی هسته ای آب دریا ۶۴-۶۶، رئیس هیات مدیره موزه اسرائیل ۶۵-، بعد از پایان جنگ ۱۹۶۷ اعراب و اسرائیل: مسئول برقراری ارتباط و ایجاد الفت بین اعراب و یهودیان شهر بیت المقدس، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. عبری بیت المقدس ۷۷، مدال روتشیلد و جایزه عمومی ۷۵، جایزه ویژه اسرائیل بخاطر خدمات ویژه در شهر بیت المقدس، شکست در انتخابات شهرداریها در سال ۱۹۹۴.

کوما، میکانیل: ل. اجتماعی، ل. حقوق، دیپلمات اسرائیلی، ت. ۱۷ اکتبر ۱۹۰۸، تح. دا. کیپ تاون در آفریقای جنوبی.

افسر با درجه سرگردی در ارتش آفریقای جنوبی ۴۰-۴۵، نم. ویژه فدراسیون صهیونیستی آفریقا، پیوستن به واحد سیاسی آژانس یهود در بیت المقدس ۴۶-۴۸، ع. هیات نمایندگی اسرائیل در سازمان ملل متحد ۴۸، رئیس هیات نمایندگی مذکور ۶۰-۶۷، رئیس اداره کشورهای

مشترک المنافع انگلیس در وزارت امور خارجه اسرائیل ۴۸-۵۱، مدیر کل اداره مذکور ۵۱-۵۳، سفیر اسرائیل در کانادا ۵۳-۵۷، معاون مدیر کل وزارت امور خارجه ۵۷-۵۹، نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل ۶۰-۶۷، مشاور سیاسی وزیر امور خارجه و نیز سفیر سیار در کشورهای مختلف ۶۷-۷۰، سفیر در انگلستان ۷۰-۷۳، مشاور ویژه وزیر امور خارجه اکتبر ۷۳-۷۶، ع. پژوهشی در مو. مطالعات بین المللی لئونارد دیویس (Leonard Davis) ۷۶-.

کونوک، نجات: حقوقدان، سیاستمدار و نویسنده قبرسی، ت. ۱۹۲۸ در نیکوزیا، تج. در قبرس، و دن. حقوق دا. آنکارا.

شروع خدمت به عنوان مشاور حقوقی امور کشوری ترکیه، دبیر کل و قائم مقام مدیر کل اتاق مشترک ترک، معاون رئوف دنکاش (ر. ک.، قائم مقام ریاست جمهوری ترک - قبرس) ۶۸-۶۹، وزیر دادگستری و امور داخلی هیات دولت ترک - قبرسی ۶۹-۷۵، ع. مجلس قانونگذاری مشترک ترک - قبرسی از شهر نیکوزیا ۷۰-، وزیر کشور هیات دولت ترک - قبرسی ۷۳-۷۴، ع. مؤسس حزب اتحاد ملی قبرس ۷۵، رهبر حزب ۷۶-۷۸، نخست وزیر حکومت فدرال ترک - قبرسی ژوئیه ۷۶ - فوریه ۷۸، رهبر حزب دموکراتیک خلق ۷۹-۸۲ (استعفا)، رئیس مجلس قانونگذاری حکومت فدرال ترک - قبرسی ژوئیه - دسامبر ۸۱ و ۸۲-۸۳؛ نخست وزیر «جمهوری ترک شمال قبرس» ۸۳-۸۵.

آثار: تعدادی مقاله های ادبی، گزارشها و مقاله های سیاسی راجع به مسئله قبرس در خلال سالهای ۵۳-۷۷.

کونیندیس، اسقف آریس: خلیفه اعظم و اسقف اعظم اسکندریه مصر (ارتدوکس یونانی)، ت. ۱۹۱۹ در پورت سعید مصر، تج. حوزه علمی مذهبی در هلیوپولیس، مدرسه الهیات در «خلقی» ترکیه، و دانشکده کلیسای انگلستان (کادسدان) *Cudd-desdon*.

شماس (خادم کلیسا و دستیار کشیش) در پورت سعید ۳۹، کشیش بزرگ کلیسا (پرسبیتر) در اسکندریه ۴۸، اسقف در اسکندریه ۵۸، اسقف اعظم اسکندریه ۸۷-.

کیانوری، نورالدین: دک. مهندسی معماری، فارغ التحصیل عالی امور حزبی؛ فعال سیاسی و رهبر (سابق) حزب توده ایران، ت. تابستان ۱۹۱۵ در «بلده» مرکز تابستانی بخش نور مازندران (فرزند شیخ مهدی نوری از جمله فعالین انقلاب مشروطیت ایران، و نوه شیخ فضل الله نوری از جمله مجتهدین طراز اول ایران)، تج. متوسطه در دبیرستان دارالفنون، دانشکده فنی دا. تهران (ناتمام)، دانشکده فنی «آخن» در آلمان، مدرسه عالی حزبی مسکو.

پایان تحصیلات متوسطه در ایران ۳۴، ورود به دانشکده فنی دا. تهران و آغاز تحصیلات عالی (ناتمام به مدت یک سال) ۳۴-۳۵، عزیمت به آلمان (شهر آخن) برای ادامه تحصیلات عالی ۳۵-۴۰، آشنایی با عقیده مارکسیسم - لنینیسم در پایان سال اول تحصیل (از طریق یک بنای کمونیست) تابستان ۳۶، اشتغال به کار فنی و مهندسی در شرکت های ساختمانی در فرانکفورت و مونیخ (در خلال تحصیلات عالی) - ۴۰، بازگشت به ایران پس از پایان تحصیلات عالی (پس از حمله آلمان به لهستان و آغاز جنگ جهانی دوم) زمستان ۳۹، انجام خدمت وظیفه ۴۰-۴۱، تدریس در دانشکده فنی دا. تهران به مدت یک سال و سپس تدریس در دانشکده هنرهای زیبادار رشته معماری ۴۱- فوریه ۴۹ (تازمان دستگیری وی)، عضویت رسمی در حزب توده ایران (پس از پایان خدمت نظام، و ۶ ماه پس از تأسیس حزب) ماه مه ۴۲ (حزب توده ایران در تاریخ ۱۰ مهر ماه ۱۳۲۰ / دوم اکتبر ۱۹۴۲ تأسیس شد)، عضویت در کمیسیون تفتیش کل حزب ژوئیه ۴۴، انتخاب به عنوان ع. کمیته مرکزی و عضو هیات اجرایی حزب (در خلال کنگره دوم حزب) ۴۴، دستگیر و زندانی شدن (به دنبال طرح ترور نافر جام محمد رضا شاه در دانشگاه تهران در ۱۵ بهمن ۱۳۲۷) فوریه ۴۹ - ۵۰، فرار از زندان (با کمک سازمان افسری حزب توده) ۵۰، زندگی مخفی در ایران ۵۰-۵۵، عزیمت مخفیانه (فرار) به شوروی و اقامت دو ساله در آنجا ۵۵-۵۷، عزیمت از شوروی به جمهوری دموکراتیک آلمان (آلمان شرقی) و اقامت در آنجا ۵۷-۷۹، انجام فعالیت های سیاسی و حزبی در آلمان شرقی، کناره گیری از فعالیت های حزبی (به دنبال بروز اختلافاتی در کادر رهبری حزب توده ایران مستقر در خارج از کشور) و سپس فعالیت های علمی و فنی در آکادمی ساختمان در برلین شرقی ۶۳-۷۲، بازگشت مجدد به فعالیت های حزبی و

مجلس (در حال حاضر: ۹۹)، دریافت نشان صلیب بزرگ، نشان جرج اول از یونان ۶۲، صلیب بزرگ از جمهوری فدرال آلمان ۶۲، ستاره بزرگ جمهوری از جمهوری متحده عربی (مصر) ۶۱، صلیب بزرگ و نشان «ویاکا» (کلمبیا) ۶۶، صلیب بزرگ و نشان لیاقت از شیلی ۶۶، صلیب نقره ای بزرگ از اتریش ۷۳، ستاره جمهوری سوسیالیستی رومانی ۷۹، نشان صلیب بزرگ دانش از یونان ۸۳، نشان ایزابل کاتولیک از اسپانیا ۸۷، و تعدادی نشانها و مدال های دیگر خارجی.

کیسینجر، هنری آلفرد^۱: ف. ل. اجتماعی، دک. روابط بین الملل: نظریه پرداز سیاست خارجی، استاد و سیاستمدار آمریکایی (آلمانی تبار)، ت. ۲۷ ماه مه ۱۹۲۳ در شهر «فورت» ایالت «یاواریای» آلمان (در یک خانواده یهودی آلمانی)، تح. متوسطه در دبیرستان «جرج واشنگتن»، کالج هاروارد، دا. هاروارد (آمریکا).

بهمراه خانواده اش مهاجرت به آمریکا (قبل از شروع ج. ۲ و افزایش سیاستهای یهود ستیزی نازیها) ۳۸، کسب تابعیت دولت آمریکا ۴۳، انجام خدمت نظام و وظیفه در ارتش آمریکا (در منطقه اروپا) ۴۳-۴۶، انجام ماموریت های گوناگون اطلاعاتی و ضد اطلاعات در اروپا ۴۳- فارغ التحصیل دکترا از دا. هاروارد ۵۴، مدیر گروه مطالعات سلاحهای هسته ای و سیاست خارجی «شورای روابط خارجی» آمریکا ۵۵-۵۶، مدیر طرح مطالعات ویژه «بنیاد برادران راکفلر» ۵۶-۵۸، مشاور گروه ارزیابی نظام تسلیحاتی «رؤسای ستاد مشترک ارتش» ۵۶-۶۰، مشاور «شورای امنیت ملی» ۶۱-۶۳، مشاور «آژانس کنترل و خلع سلاح تسلیحات» ۶۱-۶۸، مشاور وزارت امور خارجه ۶۵-۶۸، ضمناً مشاور نهادهای سازمانهای گوناگون دیگر، ع. هیات علمی دا. هاروارد (مدرس تاریخ روابط بین الملل) ۵۴-۷۱، ع. هیات علمی «گروه حکومت» و «مرکز مطالعات مسائل بین المللی» (در پایان دوران ترک موقت کارهای دانشگاهی) ۶۹-۷۱، مدیر مرکز مطالعات مسائل بین المللی دا. هاروارد ۵۷-۶۰، مدیر اجرایی «سمینار بین المللی هاروارد» ۵۱-۷۱، مدیر «برنامه مطالعات دفاعی هاروارد» ۵۸-۷۱، مشاور انتخاباتی «ریچارد نیکسون» (رئیس جمهوری اسبق آمریکا) ۶۸، مشاور و دستیار ویژه نیکسون در امور امنیت ملی ۶۹-۷۵، دریافت جایزه «صلح نوبل» بطور

انتخاب به عنوان ع. هیات اجرایی کمیته مرکزی و دبیر دوم حزب توده ایران ۷۲-۷۷، انتخاب به عنوان دبیر اول حزب (در خلال شانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی حزب توده ایران در شهر لایپزیگ آلمان شرقی) مارس ۷۹؛ پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران (در فوریه ۱۹۷۹) بازگشت از مهاجرت به ایران ۱۸ ماه مه ۷۹ (۲۸ اردیبهشت ۱۳۵۸)، رهبری حزب توده و تشدید فعالیت های سیاسی و حزبی خود در ایران به عنوان دبیر اول حزب ۷۹- فوریه ۸۲، بازداشت و زندانی به اتهام جاسوسی و اقدام علیه امنیت کشور و نیز تدارک اقدامات بر اندازی حکومت جمهوری اسلامی ایران اول فوریه ۸۲، و سپس اعلام غیر قانونی بودن حزب توده ایران توسط دولت ایران به علت فعالیت های غیر قانونی و مخرب امنیت کشور ماه مه ۸۳، فوت بر اثر سکته قلبی در تهران در سن ۸۷ سالگی جمعه ۵ نوامبر ۱۹۹۹.

آثار: ساختمانهای درمان و بهداشت (انتشار رساله دکترای مهندسی معماری وی) حدود ۵۵، بررسی مسایل گوناگون ایران در سال ۱۳۵۸ (۷۹)، نکاتی از تاریخ حزب توده ایران ۷۹، حزب توده و دکتر محمد مصدق ۸۰، مسائل مرم انقلاب در سال ۱۳۵۹ (مجموعه پرسش و پاسخ) ۸۰، زندگی پیش بینی های حزب توده ایران را تأیید میکند (مجموعه پرسش و پاسخ) ژوئن ۸۱، حزب توده ایران و مسائل میهن انقلابی ما ۸۲، اتحاد نیروهای انقلابی یگانه ضامن پیروزی نهایی و قطعی بر ضد انقلاب است- فوریه ۸۳، خاطرات نور الدین کیانوری (چ ۲).

کیپریانو، اسپيروس: حقوقدان و سیاستمدار قبرسی، ت. ۱۲۸ اکتبر ۱۹۳۲ در لیماسول، تح. در انگلستان. تاسیس اتحادیه ملی دانشجویان قبرسی در انگلستان، رئیس اتحادیه مذکور ۵۲-۵۴، شروع فعالیت های حقوقی ۵۴، منشی اسقف ماکاریوس در لندن ۵۴-۵۶ و ۵۷-۵۹، ضمناً روزنامه نگار ۵۲-۵۶، دبیر مستعمره قبرس در لندن ۵۴-۵۶ و ۵۷-۵۹، نم. مستعمره قبرس در نیویورک ۵۶-۵۷، ع. کت. جبهه دموکراتیک ملی برای نوسازی (بعداً جبهه میهنی) ۵۹، وزیر دادگستری اوت ۶۰، وزیر امور خارجه ۶۰-۷۲، رئیس هیات نم. قبرس در مجمع عمومی سازمان ملل ۶۴-۷۱ و ۷۴، انجام فعالیت های حقوقی ۷۲-۷۶، رئیس مجلس نمایندگان ۷۶-۷۷، رئیس جمهوری قبرس اوت ۷۷-۸۸، مجدداً رئیس

مشترک با «له دوک تو» دیپلمات و یتنام شمالی بخاطر تلاشهایش در برقراری صلح در ویتنام ۷۳، وزیر امور خارجه سپتامبر ۷۳- اوت ۷۴ (تا زمان بحران واترگیت و استعفای ریچارد نیکسون)، همچنان وزیر امور خارجه در دوران ریاست جمهوری «جرالد فورد» (معاون نیکسون و جانشین وی پس از استعفایش) اوت ۷۴-۷۷، ۷۷-۷۳. نم. دائمی آمریکا در مذاکرات مربوط به صلح ویتنام ژانویه ۷۳، و نیز در مذاکرات آتش بس و صلح خاورمیانه ۷۳ و ۷۴، پس از به قدرت رسیدن «جیمی کارتر» (رئیس جمهوری دموکرات) کناره گیری از فعالیت های سیاسی و از سرگیری فعالیت های دانشگاهی و علمی و نیز امور تجاری ۷۷-، استاد دیپلماسی در مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی وابسته به مدرسه خدمات و مشاوره خارجی جرج تاون ۷۷ (در حال حاضر ع. هیات امناء مرکز)، رئیس شرکت شرکای کیسینجر ۸۲-، تحلیل گر سیاسی شبکه خبری ABC (۸۳-)، ع. هیات مشاوران اطلاعات خارجی رئیس جمهوری ۸۴-، رئیس کمیسیون مشترک مجلسین آمریکا درباره مسائل آمریکای مرکزی ۸۳-۸۴، مشاور بانک «چیس مانهاتان» و نیز عضو کت. مشاوره بین المللی آن، ع. افتخاری انجمن سیاست خارجی، ع. هیات امناء بنیاد راکفلر، ع. ارشد موسسه «آسپن»، سرمقاله نویس نشریه «تایمز آمریکای لاتین»، ع. هیات مدیره کارشناسان آمریکایی، ع. هیات مدیره شرکت «یونیون پاسیفیک»، و نیز شرکت «آر. ایچ. میسی»، و نیز شرکت «گروه رولون» ۸۹-، بورسیه «گوگنهایم» ۶۵-۶۶، برنده جایزه کتاب وودرو ویلسون ۵۸، دریافت جایزه خدمات عمومی موسسه آمریکا ۷۳، دریافت مدال خدمات ممتاز لژیون ۷۴، جایزه صلح واتلر ۷۴، مدال آزادی رئیس جمهوری ۷۷، مدال آزادی ۸۶، و نشان ها و جایزه های دیگر.

(توضیح: هنری کیسینجر یکی از عملگرا ترین سیاستمداران آمریکایی است که بیشتر معتقد به سیاست حفظ توازن قوا میباشد تا پرداختن به آرمانهای دراز مدت در صحنه سیاست خارجی آمریکا. وی نقش موثری در روند تشنج زدایی چین-آمریکا و نیز شروع روند صلح خاورمیانه پس از جنگ اکتبر ۱۹۷۳ اعراب و اسرائیل داشت.)

آثار: «جهانی بازیافته» (پایان نامه دکترای وی و برنده جایزه «سومر» ۵۴، جنگ افزارهای هسته ای و سیاست خارجی ۵۶ (برنده جایزه کتاب «وودرو ویلسون» در سال ۱۹۵۸ اعطایی به

کتابهای برجسته در زمینه علوم سیاسی و سیاست بین الملل)، جهانی بازیافته: کاسل ریگ، مترنیک و حفظ صلح: ۱۸۱۲- ۱۸۲۲ (۵۷)، ضرورت گزینش: چشم اندازهای سیاست خارجی آمریکا ۶۱، مشارکت پردرد سر: ارزیابی مجدد اتحاد آتلانتیک ۶۵، سیاست خارجی آمریکا (۳ رساله) ۶۹، سالهای کاخ سفید ۷۹، برای ثبت [در تاریخ] ۸۱، سالهای اوج ۸۲، مشاهدات: گزیده سخنرانیها و مقاله ها ۱۹۸۲-۸۴ (۸۵)، و نیز تعداد زیادی مقاله و رساله درباره سیاست خارجی آمریکا، مسائل بین المللی، و تاریخ دیپلماسی.

1- Kissinger, Henry Alfred

کیلانی، هیثم: دیپلمات سوری، ت. ۶ اوت ۱۹۲۶ در حما، تح. دانشکده افسری دمشق، دن. ستاد فرماندهی هوایی پاریس و آکادمی عالی هوایی نظامی پاریس.

خلبان عمومی ۶۱-۶۲، سفیر در الجزایر ۶۲-۶۳، سفیر در مراکش ۶۵-۶۷، معاون وزارت امور خارجه ۶۷-۶۹، سفیر در جمهوری دموکراتیک آلمان ۶۹-۷۲، نم. دائم سوریه در سازمان ملل ۷۲-۷۶، مدیر اداره سازمانهای بین المللی وزارت امور خارجه، ع. متخصص «کت. حقوق بشر» ۷۷-۸۰، دریافت درجه دکترای افتخاری تاریخ معاصر، و دریافت دوازده مدال و نشان مختلف.

آثار: تعداد ۱۰ کتاب و تعداد زیادی مقاله درباره مسائل اعراب.

گ

پژوهشهای دریایی دا. بین المللی (در شهر ایلات اسرائیل).

گازت، سرلشگر شلمو: فارغ التحصیل علوم نظامی، جامعه شناسی و علوم سیاسی؛ نظامی اسرائیلی، ت. ۱۹۲۶ در استانبول (ترکیه)، تح. کالج تل آویو، دا تل آویو، دا. فرماندهی و ستاد فرانسه.

مهاجرت به فلسطین ۲۲، پیوستن به گروه تروریستی - صهیونیستی پالماخ ۴۴، خدمت در بخش های مختلف گروه پالماخ از جمله هنگ ششم و نیز فرمانده مشترک تیپ هارل، دبیر ماهنا مه نظامی «معارشوت» ۴۹ - ۵۱، گذراندن دوره فرماندهی هنگ ۵۱، مدیر اداره معاونت ستاد ارتش تا سال ۵۳، مدیر در اداره ریاست ستاد ارتش ۵۳ - ۵۴، معاون فرمانده گردان تیپ «گواتی» ۵۵، افسر رابط با نیروهای فرانسوی شرکت کننده در جنگ سینا (کانال سوئز) ۵۶، دستیار وابسته نظامی اسرائیل در فرانسه ۵۷، آموزشیار (مدرس) دن. ستاد و فرماندهی نیروهای نظامی اسرائیل ۵۸ - ۵۹، خدمت در ستاد فرماندهی ارتش ۶۰ - ۶۱، معاون فرمانده تیپ جولان ۶۲، مشارکت در پایه گذاری و مدرس «دن. ملی دفاع» بیت المقدس ۶۳، خدمت در سمت های

گات، دکتر ژول ر.: ف. ل. علوم، دک. شیمی، شیمیدان اسرائیلی، ت. ۱۷ فوریه ۱۹۲۶ در مونیخ آلمان، تح. دا. عبری. بیت المقدس.

دستیار گروه شیمی - فیزیک دا. عبری بیت المقدس ۴۹ - ۵۰، کارمند پژوهشی (پژوهشگر) آزمایشگاه های وزارت دفاع اسرائیل (بیت المقدس) ۵۰ - ۵۲، اشتغال در «کمیسون انرژی اتمی اسرائیل» در «ژیهووت» ۵۲ - ۵۹، اشتغال در بخش ایزوتوپ (نام جدید: بخش پژوهش های علوم محیط زیست و انرژی ۱۹۹۰) موسسه علوم و ایزمن در «ژیهووت» ۵۹ -، دستیار استاد ۶۷ - ۷۱، استاد ۷۱ -، رئیس گروه ۷۵ - ۸۶، رئیس دانشکده شیمی مو. وایزمن ۸۶ - ۸۹، اس. میهمان «مو. علوم هسته ای انریکو فرمی» دا. شیکاگو ۵۵ - ۵۶، اس. میهمان «مو. اقیانوس نگاری اسکریپس» دا. کالیفرنیا ۶۴ - ۶۵، اس. میهمان «مرکز ملی پژوهش های آتمسفر» در «بولدر» کلرادو ۷۲ - ۷۳، اس. میهمان دا. ویسکانسین ۸۸ - ۸۹، ع. هیات تحریریه نشریات علمی: علوم زمین - ایزوتوپ، علوم زمین و نجوم: قبول تعهد و مسئولیت پروژه های سازمان بین المللی انرژی اتمی در کشورهای: برزیل، ایران، مکزیک و ترکیه: ع. هیات مدیره مو.

ارشد شاخه اطلاعاتی ستاد فرماندهی ۶۴-۶۷، مدیر اداره حکومت نظامی ۶۷، هم‌آهنگ‌کننده مناطق فرماندهی وزارت دفاع ۶۷-۷۴، ارتقا به درجه سرلشگری ۷۳، مدیر اطلاعات نظامی نیروهای نظامی اسرائیل ۷۴-۷۹، در مرخصی مطالعات فوریه ۷۹-۸۱، رئیس دا. بن گوریون (درنقب) ۸۱-۸۵، مدیر کل آژانس یهود اسرائیل ۸۵-۸۸، ع. ارشد مرکز مطالعات استراتژیک دا. تل آویو ۸۸-.

آثار: بر آورد و پیش بینی در کارهای دفاعی ۸۰، تلاش‌های اولیه در راه تاسیس بانک اقتصادی غرب ۸۰؛ شورش، تروریسم و جاسوسی ۸۰، درباره عملیات نجات گروگانها ۸۱.

گالون، عزرا: دک، گیاه‌شناسی، استاد اسرائیلی، ت. ۷ آوریل ۱۹۲۷ در لایپزیگ آلمان، تح. دا. عبری بیت المقدس، مو. فنی کالیفرنیا (آمریکا).

دانشمند ارشد بخش «ژنتیک گیاهی» مو. علمی وایزمن ۶۳-۶۷، دانشیار گروه ژنتیک گیاهی ۶۸-۷۲، مدیر گروه ژنتیک گیاهی ۷۰-۸۸، اس. زیست‌شناسی ۷۲-، رئیس مدرسه عالی «فین برگ» ۷۴-۷۵، رئیس دانشکده زیست‌شناسی ۸۸-۹۱، ع. پژوهشی آزمایشگاههای زیست‌شناسی «ماریا مورس کابوت» در دا. هاروارد آمریکا ۶۷-۶۸، رئیس شورای ملی پژوهش و توسعه اسرائیل ۸۲-۸۴، دانشمند میهمان و ممتاز «مو. زیست‌شناسی مولکولی روش» (Roshe) در «ناتلسی» نیویورک ۸۵، دریافت جایزه «آرماندو کامینیتز» (Armando Kaminitz) بخاطر پیشرفتهایی در زمینه پژوهشهای کشاورزی.

آثار: مکانیسم‌های گرده افشانی، تولید مجدد و پرورش گیاهان (تالیف مشترک) ۷۷، بیش از ۱۷۰ مقاله علمی در نشریات و مجله‌های علمی.

گالیندویل، رینالدو: دک. حقوق، دیپلمات السالوادوری، ت. ۱۹۱۹.

رئیس مجلس ملی موسسان السالوادور ماه مه - سپتامبر ۵۰، وزیر آموزش و پرورش ۵۰-۵۶، استاد دروس: فلسفه حقوق، نظریه عمومی حکومت. حقوق اساسی، و تاریخ تفکرات باستان در دا. السالوادور ۵۹-۶۷، نم. دائم السالوادور در سازمان ملل

دسامبر ۶۷-ژوئن ۷۷، مدیر امور حقوقی اداره سازمان کشورهای آمریکایی، نم. ویژه سازمان ملل در امور قبرس ماه مه ۷۸-، نم. ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر در خلال سالهای دهه ۸۰ و ۹۰.

(توضیح: وی در دوران مسئولیت اخیر خود گزارشهای مستند و متعددی درباره روند و وضعیت حقوق بشر در کشورهای خاورمیانه، آسیایی، آفریقایی و آمریکای لاتین تهیه و تنظیم و منتشر کرده است که بعضاً جنجال برانگیز بوده و مورد مخالفت و حساسیت شدید کشورهای ذیربط و از جمله ایران قرار گرفته است! گزارشهای وی همواره با بیطرفی و صداقت لازم تدوین نشده است.)

گالیه، اسرائیل: سیاستمدار اسرائیلی، ت. ماه مه ۱۹۱۱ در اکراین، تح. دبستان «احدهام».

مهاجرت به فلسطین ۱۵، بعداً انجام کارهای ساختمانی و چاپی، بنیانگذار «انجمن کارگران جوان» ۲۴، همکاری در تاسیس کیبوتص «نعان» ۳۰، فعالیت در سازمان هاگانا (سازمان مخفی نظامی- تروریستی صهیونیست‌های فلسطین و هسته مرکزی ارتش بعدی اسرائیل) ۳۵-۴۸، کفیل وزیر دفاع کشور جدید التاسیس اسرائیل ۴۸، ع. کنست (مجلس اسرائیل)، وزیر مشاور (در امور اطلاعات) ۶۶-۶۹، وزیر مشاور ۶۹-ژوئن ۷۷، پایه‌گذار گروه سیاسی «اشدوت حعاودا» (یکی از سه گروه سیاسی مپای، رافی، و گروه اخیر که در سال ۱۹۶۸ متحداً حزب کارگر اسرائیل را تشکیل دادند).

گاویش، یشایاهو: نظامی و مدیر (تجاری) اسرائیلی، ت. ۱۹۲۵ در تل آویو، تح. دانشکده فرماندهی و ستاد در فرانسه.

سمت‌های متعدد فرماندهی در ارتش اسرائیل ۴۸-۶۲، افسر فرماندهی در فرماندهی جنوب کشور ۶۲-۶۹، مدیر عامل شرکت فلزی «کور» ۶۹، مدیر عامل صنایع کور و رئیس گروه صنایع فولادی کور.

گایه، آمادو کرییم: سیاستمدار و مدیر بین‌المللی سنگالی، ت. ۸ دسامبر ۱۹۱۳ در سن لوئیز، تح. دا. پاریس، دن. ملی دامپزشکی آلفورت فرانسه، دن. سواره نظام «سومر» فرانسه.

گری، صفا: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۳۱ در ازبیر، تح.

دا. فنی استانبول.

مهندس برنامه ریزی در مدیریت کل بررسهای خدمات برق رسانی ۶۸، خدمت در طرح مطالعات سد های «کیان» و «اویماپنیار»، مشاور مدیر کل خدمات برق رسانی کشور، مدیر شرکت های مس دریای سیاه ۶۹-۷۴، نم. شهر استانبول در پارلمان ترکیه ۸۳-، وزیر خدمات عمومی و مسکن ۸۳-۸۹، وزیر دفاع ۸۹-۹۰، نم. پارلمان ترکیه ۹۰-.

گریواس، سپهبد ژرژ: نظامی یونانی (قبر سی تبار)، ت.

۱۸۹۸ در قبرس.

کسب تابعیت یونانی، تحصیل در دانشکده افسری آتن ۱۶-۱۹، افسر ارتش یونان در رسته پیاده نظام در منطقه آسیای صغیر ۱۹-۲۲، طی دوره تحصیلات تکمیلی افسری، و سپس افسر ستاد ۲۸، طی دوره دانشگاه جنگ در پاریس، مدرس درس تاکتیک های نظامی در مدرسه آموزشی سالونیکا، رئیس ستاد لشکر دوم یونان ۴۰، موسس و رهبر سازمان زیرزمینی «ایکس» (X) در آتن (یونان) در خلال دوران اشغال نازیها (در ج. ۲)، بازگشت به قبرس ۵۱، سازماندهی و رهبری نهضت «سازمان ملی تلاش برای آزادی قبرس» (EOKA) (با نام مستعار «دیگنیس») ۵۴-۵۹، بازگشت به یونان پس از استقرار قبرس ۵۹، بازگشت به قبرس ۶۴، فرمانده نیروهای مسلح قبرس اوت ۶۴-، دریافت مدال های آزادی و طلایی شهر آتن، مدال طلای آکادمی آتن، نشان و صلیب ژرژ اول، نشان شایستگی نظامی. آثار: خاطرات ۶۴.

گفنی، آرنون: ف، ل، اقتصاددان و بانکدار اسرائیلی،

ت. ۱۹۳۲ در تل آویو، تح. کالج «بارد» نیویورک (آمریکا)، و دا. عبری بیت المقدس.

خدمت در «مو. پژوهشهای اقتصادی فالك» ۵۴-۵۶، دستیار مشاور مالی رئیس ستاد نیروهای دفاعی اسرائیل (ارتش اسرائیل) ۵۷-۵۹، معاون اداره بودجه وزارت دارایی ۵۹-۶۱، رئیس اداره اقتصادی و تجاری هیات عامل بنادر کشور ۶۱، رئیس بندر «اشدود» ۶۱-۷۰، رئیس اداره بودجه وزارت دارایی ۷۰-۷۵، مدیر کل وزارت دارایی ۷۵-۷۶، رئیس کل بانک اسرائیل

انجام خدمات دامپزشکی در سنگال ۴۹-۵۷، مشاور

عمومی ۴۹-۵۲، کفیل «اتحادیه مترقی سنگال» ۵۹-۷۵، دستیار دبیر اداره تبلیغات سیاسی سنگال ۶۰-۷۰، وزیر آموزش و پرورش و فرهنگ ژانویه-آوریل ۵۹، وزیر برنامه ریزی توسعه و اقتصاد ۵۹-۶۰، وزیر مشاور ریاست جمهوری در امور برنامه ریزی و همکاریهای فنی ۶۱-۶۲، وزیر کار و خدمات شهری نوامبر-دسامبر ۶۲، وزیر کشاورزی ۶۲-۶۵، وزیر نیروهای مسلح ۶۵-۶۸، وزیر امور خارجه ۶۸-۷۲، رئیس شورای اقتصادی و اجتماعی ۷۲-۷۵، دبیر کل «سازمان کنفرانس اسلامی» نوامبر ۷۶-۷۹، دریافت نشان ملی شیر.

گراس، ناهوم دیوید: روزنامه نگار اسرائیلی، ت. ۲۲

ماه مه ۱۹۲۳ در لندن (انگلستان)، تح. کالج «کوئین ماری» دا. لندن، و مدرسه علوم اقتصادی لندن.

مهاجرت به اسرائیل ۴۹، شروع فعالیت در شورای نویسندگان روزنامه «جروزالم پست» (روزنامه بیت المقدس) ۵۰، خدمت در نیروهای مسلح اسرائیل ۵۱-۵۳، احراز مسئولیت های متفاوت در روزنامه «جروزالم پست» ۵۳- (از جمله نویسنده ستون «کالب» ۸۹-)، سر دبیر روزنامه مذکور ۹۰-.

گراهام، سر جان الکساندر نوبل: ف. ل. اجتماعی،

دیپلمات انگلیسی، ت. ۱۵ ژوئیه ۱۹۲۶ در کلکته هندوستان، تح. کالج ایتون، کا. تربیتی کمبریج.

خدمت در ارتش انگلستان ۴۴-۴۷، شروع فعالیت های

دیپلماتیک ۵۰: خدمت در لبنان، بحرین، کویت و اردن: دستیار منشی ویژه وزیر امور خارجه ۵۴-۵۷، دبیر اول سفارت در بلغراد ۵۷-۶۰، خدمت در بنغازی (لیبی) ۶۰-۶۱، خدمت در وزارت امور خارجه ۶۱-۶۶، خدمت در کویت ۶۶-۶۹، رئیس دفتر ویژه وزیر امور خارجه ۶۹-۷۲، وزیر مختار و رئیس دفتر نمایندگی سیاسی انگلستان در واشنگتن دی. سی. ۷۲-۷۴، سفیر در عراق ۷۴-۷۷، سفیر در ایران ۷۹-۸۰، معاون وزیر امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع ۷۷-۷۸ و ۸۰-۸۱، نم. انگلستان در شورای آتلانتیک شمالی ۸۲-۸۶، مدیر بنیاد «دیچلی» ۸۷-۹۲، فرمانده افتخاری هوایی اسکادران شماره ۲۶۲۴ نیروی هوایی سلطنتی استرالیا ۹۰-.

نوامبر ۷۶-۸۲، قائم مقام و مدیر عامل و مقام ارشد اجرایی بانک اسرائیل ۸۳، رئیس صنایع «کور» نوامبر ۸۶-.

گلدستون، دیوید آرتور استوارت^۱: ف. ل.

اجتماعی، دیپلمات انگلیسی، ت. اول آوریل ۱۹۳۵ در کلکته (هندوستان)، تح. کا، «کریست چرچ» آکسفورد.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۶۰، خدمت در اداره سیاسی انگلستان در کشورهای لبنان و بحرین ۶۲-۶۳، خدمت سیاسی در بن ۶۵-۶۹، خدمت سیاسی در قاهره ۷۲-۷۵، خدمت در سازمان نظامی انگلستان در شهر برلین ۷۶-۷۹، سرکنسول در مarse فرانسه ۸۳-۸۷، کمیسر عالی انگلستان در سریلانکا ۸۷-۹۱، کاردار سفارت در جمهوری اکراین ۹۲-.

1- Gladstone, David Arthur Stewart

گلبنکیان، نوبر سرکیس: ل. حقوق، ف. ل. اجتماعی،

بازرگان، دیپلمات و نیکوکار ایرانی- ترک، ت. ۲ ژوئن ۱۸۹۶، تح. مدرسه «هارو» در انگلستان، دانشگاه بن (آلمان)، تربیتی کالج کمبریج، و «میدل تمپل» لندن.

همکاری با وزارت تدارکات فرانسه (بخش نفت) ۱۷-۲۱، همکاری با گروه نفتی رویال داچ شل (شرکت نفتی انگلیسی- هلندی) ۲۲-۲۵، شرکت در مذاکرات نفتی خاورمیانه ۲۶-۲۸، و نیز ۴۸-۵۴، مدیر شرکت نفت عراق ۱۷-۲۵، و ۲۸-۳۸، همکاری با پدرش در امور نفتی و مالی ۲۵-۵۵، وابسته بازرگانی ایران در لندن ۲۶-۵۱، و ۵۶-۶۵، مشاور افتخاری ترکیه در لندن ۶۶-، رئیس افتخاری هیات امناء کلیسای ارمنه ۵۵-، رئیس اج. نمایندگان اقتصادی ۵۶-، دریافت نشان لژیون دونور (شوالیه ۱۹، و فرمانده ۲۸)، نشان سن گریگوری منور (با الماس) ۵۷، نشان تاج از ایران ۶۲، ع. اج. سلطنتی جغرافیا (انگلستان).
آثار: پنتار اکسیا (اتوبیوگرافی).

گلدشتین، خاخام اسرائیل: ف. ل. دک. حقوق،

خاخام آمریکایی، ت. ۱۸ ژوئن ۱۸۹۶، تح. دا. پنسیلوانیا، حوزه مذهبی یهودی آمریکا و دا. کلمبیا.

خاخام گروه «بنای جشورون» (B'nai Jeshurun)

شهر نیویورک ۱۸-۶۰، خاخام بازنشسته و افتخاری ۶۱-، رئیس هیات سازش یهودیان آمریکا ۲۹-۶۸ (در حال حاضر رئیس افتخاری)، رئیس صندوق ملی یهودیان آمریکا ۳۳-۴۳ (در حال حاضر رئیس افتخاری)، رئیس شورای کنیسه های آمریکا ۴۲-۴۴، رئیس سازمان صهیونیسم آمریکا ۴۴-۴۶، رئیس کنفدراسیون جهانی مشترک صهیونیست ها ۴۶-۷۲ (در حال حاضر رئیس افتخاری)، رئیس پژوهش خواهی فلسطین متحده ۴۷-۴۹، رئیس پژوهش خواهی مشترک یهود ۴۷-۴۹، خزانه دار آژانس یهود ۴۷-۴۹، رئیس شرکت خانه سازی ملی آمیدار (Amidar) اسرائیل ویژه مهاجرین ۴۸-۴۹، ع. کنگره اجرایی جهانی یهود ۴۸-، و رئیس بخش اجرایی نیمکره غربی کنگره مذکور ۵۰-۶۰، معاون افتخاری کنگره مذکور ۵۹-، رئیس کنگره یهودیان آمریکا ۵۱-۵۸، بعداً رئیس افتخاری کنگره مذکور، رئیس اتحادیه جهانی عبری، ع. آژانس جهانی یهود در امور اجرایی فلسطین ۴۸-۷۲، رئیس پژوهش خواهی جهانی اسرائیل متحده «کرن هی سود» (Keren Hayesod) ۶۱-۷۱، ع. هیات مدیره دا. عبری بیت المقدس، ع. هیات مدیره مو. علمی وایزمن، ع. هیات مدیره دا. حیفا، موسس دا. براندی (Brandies) در آمریکا ۴۶، رئیس خانه هنرمندان بیت المقدس ۶۷-۷۰، دارای کرسی صهیونیسم در دا. عبری بیت المقدس، خاخام کنیسه دا. عبری بیت المقدس، دارای کرسی حکمت الهی عملی در حوزه مذهبی یهودی آمریکا، رئیس اج. آمریکائیان وکانادایی های اسرائیل، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. براندی، دا. نیویورک، دا. پنسیلوانیا، دا. عبری بیت المقدس.

آثار: یک قرن یهودیگری در نیویورک ۳۰، در راه یک راه حل ۴۰، نماز سوگواری ۴۱، دانشگاه براندی ۵۱، یهودیان آمریکایی بالغ میشوند ۵۵، سالهای تحول ۶۲، اسرائیل در خانه و در جهان ۷۳.

گلدمن، ناحوم: از رهبران صهیونیسم، ت. ۱۰ ژوئیه

۱۸۹۵ در لیتوانی، تح. دانشگاههای: هایدلبرگ، برلین و ماربورگ.

ویرایشگر و ناشر دائرة المعارف آلمانی- عبری یهود ۲۲-۳۴، ع. کم. سیاسی صهیونیسم ۲۷، کفیل کمیته اقدام صهیونیسم ۳۳، فرار از آلمان ۳۴، نم. آژانس جهانی یهود در

وزارت امور خارجه ۶۳-۶۵، رئیس اداره ویژه همکاریهای اقتصادی با اتحاد جماهیر شوروی ۶۵-۶۷، مدیر کل اداره امور اقتصادی بین الملل ۶۷-۷۱، سفیر در شورای اروپا ۷۱-۷۵، ع. هیات عامل صندوق بازسازی اروپا ۷۱-۷۵، سفیر در ایران ۷۵-۷۸، نم. ترکیه در بسیاری از مذاکرات دو جانبه و چند جانبه، مسئول مذاکره در بیش از ۱۰۰ موافقت نامه بین المللی در زمینه امور مالی، اقتصادی، فنی و صنعتی.

آثار: مقاله ها و مطالعاتی راجع به سرمایه گذاری خارجی در ترکیه، استقلال اقتصادی کشورهای در حال توسعه، توسعه اقتصادی در اتحاد جماهیر شوروی ۵۸، ۶۴، ۶۵، ۶۶.

گودرزی، دکتر منوچهر: دک. «مدیر ایرانی، ت. ۱۹۲۵، تج. در بیروت. دا. پرینستون ودا. کالیفرنیا جنوبی (آمریکا).

مدرس در دا. پرینستون، مدرس علوم اداری دردا. تهران، پایه گذار و مدیر سازمان امور اداری و استخدامی کشور ۵۶-۵۷، مدیر اداره امور اجتماعی و توسعه شهری ۵۷-۶۰، قائم مقام مدیر عامل سازمان برنامه ۶۰-۶۲، معاون نخست وزیر و دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور ۶۲-۶۹، وزیر تولیدات کشاورزی ۶۹-۷۰، وزیر مسئول هماهنگی امور حمل و نقل ملی ۷۰-۷۱، مشاور ویژه نخست وزیر ۷۱-۷۳، رئیس و ع. هیات مدیره شرکت سهامی صنعتی ارج ۷۳-۷۹، دریافت نشان هایی از ایران، جمهوری کره و فیلیپین،

گور، سپهبد مُردخای: نظامی اسرائیلی، ت. ۵ ماه مه ۱۹۲۰ در بیت المقدس، تج. دا. عبری بیت المقدس.

فعالیت در سازمان شبه نظامی و تروریستی هاگانا در فلسطین، مشارکت در فرماندهی عملیات نظامی جنگ فلسطین ۴۸، جانشین فرمانده نیروهای شبه نظامی اسرائیل ۵۷، مدرس نظامی در دانشکده فرماندهی و ستاد ۵۸، افسر فرماندهی تیپ جولان ۶۱-۶۳، رئیس عملیات ۶۴-۶۵، مسئول دانشکده فرماندهی و ستاد ۶۵-۶۶، خدمت در ستاد و فرماندهی ۶۶-۶۷، افسر فرماندهی تیپ نیروهای شبه نظامی در خلال جنگ شش روزه ۶۷، ع. هیات اعزامی اسرائیل به اجلاس فوق العاده مجمع عمومی سازمان ملل ۶۷، افسر فرماندهی نیروهای

جامعه ملل، نم. آژانس جهانی یهود در آمریکا ۴۱، نم. آژانس جهانی یهود از سرزمین فلسطین در کشور آمریکا در خلال ج.ج. ۲، رئیس کنگره جهانی یهود ۵۱-۷۷، رئیس سازمان جهانی صهیونیسم ۵۶-۶۸، رئیس کن. دعاوی یهودیان علیه آلمان، رئیس بنیاد یاد بود فرهنگ یهود، رئیس کم. دعاوی یهودیان علیه اتریش ۵۰-.

گلوب پاشا، سپهبد سر جان باگوت^۱: نظامی انگلیسی، ت. ۱۶ آوریل ۱۸۹۷، تج. آکا. نظامی «چلتنهام» و آکادمی سلطنتی انگلستان در «وول ویچ».

ستوان دوم واحد مهندسی ارتش سلطنتی انگلستان ۱۵، خدمت نظامی در فرانسه، خدمت در عراق ۲۰، آموزشگر امور اداری در حکومت عراق ۲۶، افسر فرمانده منطقه صحرایی (در ماوراء اردن) ۳۰، افسر فرمانده در لژیون عرب کشور ماوراء اردن (اکنون اردن) ۳۹-۵۶، پس از جنگ سوئز و افشاء شدن هویت انگلیسی وی اخراج از اردن ۵۶، فوت در لندن مارس ۸۶.

آثار: داستان لژیون عرب ۴۸، سربازی با اعراب ۵۷، بریتانیا و اعراب ۵۹، جنگ در صحرا ۶۰، پیروزیهای بزرگ اعراب ۶۳، امپراتوری اعراب ۶۳، دوره امپراتوری ۶۵، قرنهای از دست رفته ۶۷؛ سوریه، لبنان، اردن ۶۷؛ تاریخچه مردم عرب ۶۹، زندگی و ایام محمد (ص) ۷۰، صلح در سرزمین مقدس ۷۱، سربازان خوشبختی ۷۲، راه عشق ۷۴، هارون الرشید و عباسیون ۷۶؛ در جنگ: خاطرات یک سرباز از جنگ بزرگ ۷۷، داستانهای عرب ۷۸.

1- Glubb, Sir John Bagot

گمرکچی اوپلو، رحمی کامل: ل. علوم، فوق لیسانس، دیپلمات ترک، ت. ۱۸ ماه مه ۱۹۲۷ در رومانی، تج. کا. حیدرپاشا در استانبول، دا. آنکارا، و مدرسه عالی دا. هاروارد (آمریکا).

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ترکیه ۴۹، دبیر دوم سفارت ترکیه در لندن ۵۲، دبیر اول ۵۸، رئیس اداره روابط اقتصادی بین المللی وزارت امور خارجه ۵۸-۶۰، مشاور در قاهره ۶۰-۶۳، معاون مدیر کل اداره امور اقتصادی بین الملل

اسرائیلی در نوار غزه و شمال شبه جزیره سینا (فرماندهی شمال) ۶۷-۷۲، وابسته نظامی اسرائیل در واشنگتن ۷۲-۷۳، افسر فرماندهی شمال در خلال جنگ اکتبر ۷۳ (جنگ رمضان، جنگ یوم کیپور)، رئیس هیات نظامی مذاکره کننده در کن، صلح ژنو دسامبر ۷۳، رئیس ستاد ارتش ۷۴-۷۸، رئیس کارخانه «کور» و صنایع «کور» ۷۹-ع. پارلمان (کنست) زوییه ۸۱-، وزیر بهداری ۸۴-۸۶، وزیر مشاور ۸۸-۹۰، معاون وزیر دفاع ۹۲-، دریافت مدال شجاعت ۵۵.

آثار: دروازه شیر، شرکت «د»، کوه صهیون در دستهای ماست. و نیز تعدادی کتابهای ویژه کودکان.

گورسل، ژنرال جمال: نظامی و سیاستمدار ترک، ت.

۱۸۹۵.

ستوان رسته توپخانه ارتش عثمانی ۱۵، خدمت در «گالیپولی» و فلسطین در خلال ج. ج. ۱، و نیز شرکت در جنگ استقلال ترکیه به رهبری «کمال آتاتورک» ۲۰ و ۲۱ و ۲۲، فرمانده سابق مدرسه جنگ «کوه اگردیر»، فرمانده لشکر ۴۶، فرمانده سپاه هیجدهم ارتش ۵۰، فرمانده منطقه داخلی از میر ۵۳، فرمانده کل ارتش یکم ترکیه ۵۷، فرمانده کل نیروی زمینی ارتش ۵۸-۶۱، وزیر دفاع ملی ماه مه ۶۰-نوامبر ۶۰، رئیس کت. اتحاد ملی، رئیس موقت کشور و نخست وزیر ماه مه ۶۰-۶۱، رئیس جمهوری دوم ترکیه ۶۱-۶۶، فوت ۱۴ سپتامبر ۶۶.

گورن، سرلشکر شلمو: خاخام (و نظامی) اسرائیلی، ت.

۱۹۱۷ در لهستان، تح. در دا. عبری بیت المقدس، و حوزه مذهبی بیت المقدس.

مهاجرت به فلسطین ۲۵-، مشارکت در پایه گذاری «کفار حسیدیم»، قاضی عسکر ارشد نیروهای مسلح اسرائیل ۴۸-۷۱، خاخام ارشد شهر تل آویو (انتخاب در ژوئن ۶۸)، خاخام ارشد اشکنازی اسرائیل اکتبر ۷۲-۸۳، دریافت جایزه خاخام کوک، جایزه از دولت اسرائیل.

آثار: تعدادی کتاب و مقاله در زمینه های مذهبی و نقش مذهب در زندگی نظامی، نماز برای سربازان و غیره.

گورون، کامورن: دیپلمات ترک، ت. ۱۹۲۴ در استانبول، تح. علوم سیاسی.

شروع فعالیت های دیپلماتیک ۴۸، ماموریت در سفارت ترکیه در بن (آلمان) ۵۱، دارای مشاغل و مسئولیت های متعدد در وزارت امور خارجه و هیات های اعزامی به خارج از کشور، مدیر کل اداره کارگزینی ۶۱، دبیر دائمی کم، هماهنگی وزارتخانه ها در امور روابط اقتصادی خارجی، مدیر کل اداره امور اقتصادی و تجاری وزارت امور خارجه، معاون دبیر کل امور اقتصادی و دبیر کل شورای هماهنگی وزارتخانه ها در امور اقتصادی، سفیر در رومانی ۶۷-۷۰، نم. دائم ترکیه در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) ۷۰-۷۲، سفیر در یونان ۷۴-۷۶، دبیر کل سازمان سنتو ۷۸-۷۹.

گولان، مناحیم: کارگردان و تهیه کننده فیلم-

اسرائیلی، ت. ۳۱ ماه مه ۱۹۲۹ در طبریه، تح. کالج «ویکتوریای قدیمی» در لندن.

تاسیس «شرکت فیلم سازی نواه» با همکاری «یورام گلوباس» ۶۳، معاون ارشد «شرکت کانون» ۷۹-۸۹، پایه گذار و رئیس «شرکت تولیدی قرن بیست و یکم» فوریه ۸۹-.

آثار هنری: کارگردان فیلم های: در رأس، نیروی دلتا، بر

فراز پل بروکلین، نینجا وارد میشود، جادوگر لوبلین. فیلمهای تولید شده: میگسار دائم الخمر، تسلیم، آرزوی مرگ چهار، سوپرمن ۴، خیابان اسمارت. رقاصان، برداشت ۵۲، اتللو، یورش، هیلتون هانوی، داستانهای سینمایی کانون، برترهای جهان، آواز دو نفره برای یک نفر، مردان با صلابت و استوار نمی رقصند، مردان کمرو، جنگ هنا و مدیر تولید تمامی فیلم های شرکت «گولان و گلوباس».

گولچویلو، احمد فیاض: دک. حقوق، قاضی و استاد

ترک، ت. ۴ اکتبر ۱۹۲۶ در «اولا»، تح. دا. استانبول، ودا. «نوشاتل» فرانسه.

استادیار دانشکده علوم سیاسی دا. آنکارا ۵۴، دانشیار ۵۸، استاد ۶۵، رئیس دانشکده روزنامه نگاری و خبر پراکنی ۶۹ و ۷۲، رئیس دانشکده علوم سیاسی ۷۳-۷۶، در حال حاضر استاد

آثار: دارای بیش از ۲۰ کتاب و ۳۰۰ مقاله علمی در زمینه های تاریخی و باستان شناسی بویژه آثار تاریخی و فرهنگ و تمدن ایران باستان.

1- Iranica Antiqua Gallery of Art

2- Freer

گیگا، دریس: ل. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات تونس،

ت. ۲۱ اکتبر ۱۹۲۴، تج. کا. صدیقی در تونس، وپاریس.

وکیل دادگستری، معاون امور پارلمانی وزارت بهداشت عمومی ۵۲، مدیر امنیت ملی تا سال ۶۳، مدیر کل جهانگردی ۶۳، وزیر بهداشت عمومی سپتامبر - نوامبر ۶۹، وزیر بهداشت عمومی ۶۹ - ۷۳، وزیر آموزش ملی ۷۳ - ۷۶، ع. حزب سوسیالیست دستور ۴۳ -، دارای مسئولیت های گوناگون حزبی، و همزمان ع. کمیته مرکزی حزب دستور، سفیر در جمهوری فدرال آلمان.

گیلانی، رشید عالی: ل. حقوق، سیاستمدار عراقی، ت.

۱۸۹۳ در بغداد، تج. دا. بغداد.

از جمله بنیانگذاران و اعضاء فعال حزب ملی گرا و استقلال طلب «الاخاء» (برادری) (این حزب قرار داد ۱۹۳۰ عراق - انگلستان را مردود می شمرد) در دهه ۲۰، وزیر دادگستری (در کابینه یاسین هاشمی) اوت ۲۴ - ژوئن ۲۵، وزیر کشور (در کابینه سعدون) ژوئن ۲۵ - نوامبر ۲۶، مجدداً وزیر کشور (در کابینه جعفر پاشا) نوامبر ۲۶ - دسامبر ۲۷، رئیس دفتر مخصوص و مشاور ملک فیصل اول (پادشاه عراق)، نخست وزیر عراق ۲۰ مارس ۳۳ - ۸ سپتامبر ۳۳ (تا زمان فوت ملک فیصل اول)، مجدداً نخست وزیر (در زمان سلطنت ملک غازي اول پسر ملک فیصل) ۹ سپتامبر ۳۳ - نوامبر ۳۳، نخست وزیر مارس ۴۰ - ۳۱ ژانویه ۴۱ (استعفا)، طراحی و رهبری کودتای ضد انگلیسی اول آوریل ۴۱، پس از موفقیت کودتای مذکور: نخست وزیر «حکومت دفاع ملی» عراق ۳ آوریل ۴۱ - پایان ماه مه ۴۱ (به مدت دوماه)، پس از موفقیت عملیات ضد کودتا با طراحی و اجرای انگلیسی ها: فرار و پناهنده شدن به ایران ماه مه ۴۱، سپس عزیمت به آلمان - ۴۵ محکوم به اعدام بطور غیابی از سوی دولت

بازنشسته، قاضی در دادگاه اروپایی حقوق بشر ۷۷، ع. مجلس موسسان ترکیه ۸۱ - ۸۲، رئیس دانشکده علوم سیاسی ۸۵.

آثار: بازجویی از شخص متهم در امور کیفری ۵۲، آزادی

شخص متهم در امور جنایی ۵۸، پژوهشی در بزهکاری های نوجوانان در ترکیه ۶۳، نظام کیفری ترکیه ۶۵، حقوق وسائل ارتباط جمعی ۷۳.

گولی، صلاح الدین: دک. حقوق، دیپلمات و حقوقدان

تونس، ت. ۲۲ ژوئن ۱۹۱۹ در سوسه، تج. کالج سوسه، ودا. پاریس.

اشتغال به وکالت دادگستری ۴۷ - فعالیت در بخش خصوصی صنعت ۴۹ - ۵۶، فعال در نهضت آزادی بخش ملی تونس (شعبه اروپا) ۴۷ - ۵۶، سرکنسول در شهر ماریسی فرانسه ۵۶ - ۵۷، رایزن در واشنگتن ۵۸، وزیر مختار در واشنگتن ۵۹ - ۶۱، جانشین مدیر اجرایی بانک جهانی ۶۱، سفیر در بلژیک و نیز سفیر آکر دیتیه در هلند و لوکزامبورگ ۶۲، همزمان نم. دائم تونس در جامعه اقتصادی اروپا، نم. دائم تونس در سازمان ملل ۶۹، سفیر در آمریکا ۶۹ - ۷۳، همزمان سفیر در مکزیک ۷۰ - ۷۳، سفیر در ونزوئلا ۷۲ - ۷۳، مشاور ویژه وزیر امور خارجه ۷۴ - ۷۶، سفیر در هلند ۷۶ - ۷۸، دریافت نشان درجه اول جمهوری تونس ۶۶، ضمناً دریافت نشان هایی از بلژیک، هلند و لوکزامبورگ.

گیرشمن، رومن: دک. ادبیات، استاد و باستان شناس

فرانسوی، ت. ۱۲ اکتبر ۱۸۹۵، تج. دا. سوربن، دن مطالعات دولتی، دن. لوور.

مدیر گروه باستان شناسی فرانسه در ایران ۳۱ - ۶۷،

مدیر گروه باستان شناسی فرانسه در افغانستان ۴۱ - ۴۳، ع. آکا. کتبه ها و ادبیات. رئیس «اج. توسعه مطالعات ایرانی»، مدیر نشریه «ایرانیکا آنتیکا»^۱، ع. آکا، انگلستان، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. تهران، دریافت نشان لژیون دونور، نشان درجه اول همایون (ایران)، نشان درجه اول تاج (ایران)، نشان سن جرج، مدال گالری هنر فریر^۲.

عراق ۴۲، پس از پایان ج.ج. ۲ عزیمت به عربستان سعودی و سپس مصر ۴۵- سپتامبر ۵۹، پس از انجام کودتای عبدالکریم قاسم و واژگونی نظام سلطنتی (ملک فیصل دوم، در ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸) به عراق بازگشت و مورد استقبال مردم و حکومت قرار گرفت سپتامبر ۵۹، پس از سوء قصد به جان عبدالکریم قاسم (در تاریخ ۱۷ اکتبر ۱۹۵۹، با طراحی عبدالسلام عارف و مشارکت شخص صدام حسین به عنوان یکی از سوء قصد کنندگان) بازداشت و محاکمه و محکوم به اعدام به اتهام مشارکت در توطئه ضد حکومت عبدالکریم قاسم اکتبر ۵۹، بعداً مورد عفو و بخشش عبدالکریم قاسم و تخفیف مجازات از مرگ به زندان ۵۹-۶۱، آزادی از زندان و عزیمت به بیروت ۶۱-۶۵، فوت در بیروت ۶۵.

ل

لارنس «از پرستار دخترانش خانم «سارامادن»)، تج. «جسوس کالج» دا. آکسفورد.

هنگام تحصیل در دا. آکسفورد مسافرت پژوهشی به سوریه و فلسطین (برای بازدید آثار تاریخی)؛ ع. هیات اعزامی موزه بریتانیا به کرانه های فرات (عراق) برای بررسی آثار باستانی «کرکمیش» (به اتفاق دکتر «هوگارت» خاورشناس انگلیسی)، و نیز فراگیری زبان عربی در یک مدرسه مسیحی در لبنان ۱۰-۱۱، ع. هیات اعزامی باستانشناسی انگلیسی به صحرای سینا برای پژوهش و مطالعه درباره مسیر مهاجرت قوم بنی اسرائیل از مصر به سرزمین فلسطین (هدف واقعی گروه مذکور انجام مطالعات و پیش بینی های لازم برای تقسیم سرزمینهای امپراتوری فرتوت و در حال فروپاشی عثمانی بود، و نه واقعاً فعالیت های باستان شناسی علمی!) قبل از شروع ج. ج. ۱ (۱۴-)، تهیه نقشه راههای استراتژیک برای حرکت سربازان در صحرای سینا توسط لارنس بنا به درخواست مقامات سیاسی - امنیتی انگلستان بعد از شروع ج. ج. ا، افسر اطلاعات و ضد اطلاعات رکن دوازش انگلستان در قاهره - ۱۶، پس از پاگیری و سازماندهی جریان «انقلاب عربی» با تحریک و برنامه ریزی سازمان جاسوسی

لانوست، هنری: دک. ادبیات، استاد دانشگاه، خاورمیانه شناس و نویسنده فرانسوی، ت. اول آوریل ۱۹۰۵، تج. دانشکده نرمال سوپریور، و دانشکده زبانهای شرقی دا. سوربن.

ع. موسسه فرانسه در قاهره ۳۱-۳۵، اس. مدرسه قسطنطنیه ۳۶-۳۷، دبیر کل موسسه فرانسوی دمشق ۳۷-۴۱، مدیر موسسه مذکور ۴۱-، اس. دانشکده ادبیات دا. لیون فرانسه ۴۵-، اس. دانشکده فرانسه ۵۶-، دریافت نشان لژیون دونور، نشان آموزش عمومی، نشان لیاقت از سوریه، نشان درخت سدر از لبنان.

آثار: انتشار تعداد زیادی کتاب و گزارش علمی درباره مسائل اجتماعی، تاریخی و سیاسی خاورمیانه و اسلام به زبان فرانسه (از سال ۱۹۳۸ به بعد).

لارنس، سرهنگ توماس ادوارد^۱: (ملقب به لورنس عربستان)، ل. باستانشناسی، فارغ التحصیل نظامی؛ باستان شناس، نظامی و سیاستمدار انگلیسی، ت. ۱۸۸۸ در «ترمادوک» (دومین پسر از پنج فرزند نامشروع «سرتوماس رابرت

انگلستان، (عمدتاً به رهبری مک ماهون - ر.ک - کمیسر عالی انگلستان در مصر با هدف ایجاد تشنج و نهایتاً زمینه سازی فروپاشی امپراتوری عثمانی از درون، ژوئن ۱۹۱۶) اعزام از قاهره به جده برای اجرای ماموریت ویژه هماهنگی در تحریک و سازماندهی قیام اعراب ساکن قلمرو عثمانی علیه حکومت عثمانیها (که در ابعاد کوچکتری از حدودشش ماه پیش از آن شروع شده بود!) دسامبر ۱۶، مهندس انقلاب عربی و طراح حملات نظامی نیروهای قبایل عرب علیه نیروهای عثمانی (با همکاری و فرماندهی امیر فیصل و امیر عبدالله پسران شریف حسین حاکم مکه) در طول راه آهن دمشق به مدینه و ضمناً بعداً زمینه سازی برای ایجاد یک جناح راست متحرک بمنظور تهاجم نظامی بزرگ «ژنرال آلنبی» انگلیسی به فلسطین و سوریه (در سپتامبر ۱۹۱۸) ۱۶-۱۸، افسر رابط میان مقامات سیاسی - امنیتی انگلیسی و نیروهای عربی ۱۶-۱۸، در اواخر جنگ : هدایت وانتقال نیروهای عرب از بندر جدّه (در کنار دریای سرخ) تا ورود به دمشق در سوریه و نیز ترتیب همکاری نیروهای مذکور با «نیروهای خاورمیانه ای انگلستان» در جناح راست جبهه ۱۷-۱۸ (نیروهای عربی و انگلیسی در تاریخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۱۸ پیروزمندانه وارد دمشق شدند و پرچم انقلاب عربی را بجای پرچم عثمانی در آنجا برافراشتند)، سخنگو و نم. اعراب در کنفرانس صلح پاریس ۱۹، مشاور «وینستون چرچیل» وزیر مستعمرات انگلستان در امور اعراب ۲۱-۲۲، سفر پنهانی به ایران در زمان سلطنت رضا شاه و دستگیر و زندانی شدن و سپس فرار از زندان در ماجرای «سید فرهاد»، مسافرت به قاهره و فلسطین به همراه چرچیل برای حل مسائل ومشکلات مابین اعراب و یهودیان در سرزمین فلسطین (تحت قیمومت انگلستان پس از ج.ج. ۱) ۲۱-۲۲، عدم قبول نشان «شوالیه دارنده نشان درجه اول حمام» (G.C.B) از سوی جرج پنجم (۱۸۶۵-۱۹۳۶)، پادشاه انگلستان و ایرلند و امپراتور هندوستان : ۱۹۱۰-۱۹۳۶)، و نیز عدم قبول «صلیب جنگ» از سوی فرانسوی ها به پاس زحمات و خدماتش به انگلستان و فرانسه در خلال «ج.ج. ۱»، اشتغال به خدمت (به عنوان مکانیک) در «نیروی هوایی سلطنتی» انگلستان (R.A.F.) با نام جعلی «راس» ۲۲، پس از آشکار شدن هویت واقعی وی، اشتغال در لشکر زرهی انگلستان - ۲۵، و بعداً اشتغال مجدد در نیروی هوایی انگلستان با نام جعلی

جدید «توماس ادوارد شاو»^۳ به عنوان خلبان (و ضمناً خدمت در هندوستان به مدت بیش از دو سال) ۲۵-۳۵، بازگشت از هندوستان به انگلستان و کناره گیری از خدمات دولتی و نظامی ۳۵ : سه روز پس از ورود به انگلستان : مجروح شدن به هنگام موتور سواری با سرعت زیاد و نزدیک خانه اش در «دورست» در لندن و سپس فوت به علت شدت جراحات وارده ۱۶ ماه مه ۳۵. آثار : شورش در صحرا، هفت ستون خرد (فرز انگی) (در سالهای ۱۹-۲۰ نگارش شد، ولی پس از مرگش منتشر شد).

1- Lawrence , Thomas Edward

2- Ross

3- T.E.Show

لاریجانی، دکتر محمد جواد : ل. مهندسی برق (مخابرات آنتن)، دک. منطق و ریاضیات : سیاستمدار ایرانی (نظریه پرداز سیاسی ج.ا.ا)، ت. بهار ۱۹۵۱ در نجف اشرف (عراق) (فرزند مرحوم آیت الله میرزا هاشم آملی از جمله فقهای معتبر ایران)، تج. دا. صنعتی شریف (دا. صنعتی آریا مهر سابق)، دا. بر کلی کالیفرنیا (آمریکا).

ق. اق. : دانشجو و ع. انجمن اسلامی دانشجویان ایرانی مقیم آمریکا و کانادا. ب. اق. : بازگشت به ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، سپس مدیر برنامه های برون مرزی صدا و سیما ج.ا.ا. ۸۱-۸۲)، ع. شورای سرپرستی صدا و سیما، مشاور وزیر امور خارجه، معاون وزیر امور خارجه در امور بین المللی و اقتصادی، بعداً معاون امور اروپا و آمریکای وزارت امور خارجه - مارس ۸۹ (استعفا)، ع. مجلس شورای اسلامی و رئیس کم. سیاست خارجی مجلس ۹۰-، بعداً ع. و نایب رئیس کمیسیون یاد شده (۲۰۰۰)، موسس و رئیس «مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی» از ابتدای تاسیس آن تاکنون - ۹۹، موسس و رئیس مرکز تحقیقات فیزیک نظری و ریاضیات از ابتدای تاسیس تاکنون (۹۹) رئیس «دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی» (وابسته به وزارت امور خارجه) از ابتدای تاسیس آن تا چند سال ۸۲-، ع. کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، تدریس ریاضیات، فلسفه و سیاست در مراکز علمی و پژوهشی.

آثار : کاوشهای نظری در سیاست خارجی، استراتژی ام

القری ۹۰، مقولاتی در استراتژی ملی ۹۰، نظم بازی گونه ۹۲، حکومت: مباحثی در مشروعیت و کارآمدی ۹۵، نقد دینداری و مدرنیسم ۹۷ (ج ۲)، مذاکره در لندن (مجموعه‌ای از اسناد) ۹۷، الاستراتیجیة القومیة، در اسات فی معالمها و اهدافها (بیروت)، گزارش سمینار (کار مشترک): ۱، ۲، ۳، ۴ و ۸ به اضافه مقاله‌های متعددی درباره مسائل سیاسی، اجتماعی، فلسفه و غیره. ضمناً: *Model Theory and it's Application to Theoretical Computer Science* (منتشره در هلند).

لاکوئر، والتر: مورخ، تحلیلگر سیاسی و استاد (یهودی) آمریکایی، ت. ۲۶ ماه مه ۱۹۲۱ در «برسلو» در آلمان (در حال حاضر: ورشو در لهستان).

ویراستار کارهای پژوهشی ۵۵-۵۶، مدیر موسسه تاریخ معاصر و کتابخانه و ایما در لندن ۶۴-۹۱، ویراستار مجله تاریخ معاصر ۶۵، استاد تاریخ دا. براندی ۶۷-۷۲، استاد تاریخ دا. تل آویو در اسرائیل ۷۰-۸۷، استاد علوم سیاسی در دا. «جرج تاون» آمریکا ۷۷-، رئیس شورای پژوهشهای بین المللی در مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی (در واشنگتن دی.سی.) ۷۳-، ویراستار نشریه «واشنگتن پیپر» ۷۳-، و نیز نشریه «واشنگتن کوارترلی» ۷۸-، استاد مدعو تاریخ در دا. هاروارد آمریکا، عضو پژوهشی بنیاد «راکفلر»، عضو پژوهشی بنیاد «گانهایم».

آثار: کمونیسم و ناسیونالیسم در خاورمیانه ۵۶، آلمان جوان ۶۲، راهی به سوی جنگ ۶۷-۶۸، اتحاد جماهیر شوروی در خاورمیانه ۷۱ (ترجمه فارسی)، اروپای زمان هیتلر ۷۰، تاریخ صهیونیسم ۷۲، رو در رویی ۷۴، وایمار ۷۴، چریک ۷۶، تروریسم ۷۷، قاره سرگردان: اروپا ۷۰-۷۸ و ۷۹، سالهای از دست رفته (داستان) ۸۰، مسئله محرمانه ترسناک ۸۱، خداحافظی از اروپا (داستان) ۸۱، آلمان معاصر: یک گزارش شخصی ۸۵، جهان امور محرمانه ۸۵، شکستن سکوت ۸۶، دوران تروریسم ۸۷، راه طولانی به سوی آزادی ۸۹، استالین ۹۰. (برخی از آثار والتر لاکوئر به زبان فارسی ترجمه و منتشر شده است).

لاگو، سپهبد ژوزف: نظامی سودانی، ت. ۲۱ نوامبر ۱۹۳۱، ت. ج. دن. نظامی «أم دورمان».

خدمت در ارتش سودان ۶۰-۶۳، پیوستن به جنبش آزادی بخش جنوب سودان ۶۳، رهبر جنبش مذکور ۶۹، امضاء قرارداد صلح با حکومت سودان مارس ۷۲، معاون دوم رئیس جمهوری سودان ۷۸-۸۰، و نیز ۸۲-۸۵، رئیس شورای عالی اجرایی امور جنوب سودان ۷۸-۸۰، نم. سابق سودان در سازمان ملل، دریافت نشان دونیل ۷۲.

آثار: چرا برای سال ۱۹۷۲ می جنگیم؟

لانندو، موشه: ل. حقوق، قاضی اسرائیلی (بازنشسته)، ت. ۲۹ آوریل ۱۹۱۲ در «دانزیگ» (در حال حاضر «گدانسک» در لهستان)، ت. ج. دا. لندن.

مهاجرت به فلسطین ۳۳، ع. کانون وکلای فلسطین ۳۷، قاضی شهر حيفا ۴۰، قاضی دادگاه بخش حيفا ۴۸-۵۳، قاضی دادگاه عالی بیت المقدس ۵۳-۸۲، رئیس دادگاه محاکمه «آیسمن» جنایتکار جنگی دوران نازیها ۶۱، معاون دادگاه عالی بیت المقدس ۷۶-۸۰، رئیس دادگاه عالی بیت المقدس ۸۰-۸۲.

لاننفلد، برونو^۱: دک. پزشکی، پزشک (متخصص غدد درون ترشح) و استاد اسرائیلی، ت. ۱۱ فوریه ۱۹۲۷ در «وین» اتریش، ت. ج. «موسسه آموزشی انگلستان»، مدرسه پزشکی دا. ژنو (سوئیس).

کفیل موسسه پژوهشهای غدد درون ترشح «تل-هاشومر» در اسرائیل ۶۲-۶۴، پژوهشگر «مو. علمی وایمن» ۶۱-۶۶، دانشیار و مدیر گروه زیست شناسی دا. «بار-ایلان» اسرائیل ۶۴-۶۹، اس. و مدیر گروه تاریخ علوم دا. مذکور ۶۹-۷۱، اس. تاریخ علم ۷۱، مدیر مو. مرکز پزشکی شناخت غدد درون ترشح «شبا» ۶۴-۹۲، رئیس بخش آزمایشگاههای مرکز فوق ۷۷-۸۱، رئیس کت. پژوهشی و اخلاق پزشکی ۷۷-۸۱، ع. کت. تخصصی همسان سازی امور زیست شناسی «سازمان بهداشت جهانی» ۶۷-۸۷، مشاور روابط خارجی وزیر بهداشت و رئیس اداره روابط بین الملل وزارت بهداشتی ۸۱-۸۵، کفیل پژوهشگر ارشد وزارت بهداشتی ۸۴-۸۶، ع. شورای ملی پژوهش و توسعه ۸۵-۸۷، اس. میهمان مدرسه پزشکی دا. «ییل» آمریکا ۸۶-۸۷، ع. شورای ملی بهداشت و امور اجتماعی ۸۵-۸۷، رئیس

اج. حاصلخیزی اسرائیل ۷۹-۸۳، رئیس اج. غدد درون تراوش اسرائیل، معاون شورای علمی اج. پزشکی اسرائیل، ع. هیات اجرایی شورای علمی، ع. شورای اجرایی کت. بین المللی پژوهشهای باز تولیدی، ع. شورای اجرایی هیات معاینات پزشکی، ع. شورای اجرایی اج. بین المللی جنسیت شناسی، ع. شورای اجرایی اج. بین المللی شناخت غدد درون تراوش و بیماریهای زنان، ع. افتخاری کا. آمریکایی بیماریهای زنان و زایمان، دریافت جایزه «پلسکین» (Pliskin)، جایزه صندوق بیماری اتحادیه کارگری اسرائیل ۶۲، جایزه «یافه» (Yaffeh)، جایزه وزارت بهداشتی اسرائیل ۶۳، جایزه تشخیص پزشکی خدمات عمومی بهداشتی آمریکا ۸۳، دریافت مدال «ژاکوب هنل» (Jacob Henle) از دا. جرج آگوستوس گوتینگن آلمان ۹۳.

آثار: تدوین ۲۱ کتاب پزشکی (راجع به غدد درون تراوش، بیماریهای زنان و زایمان و غیره)، تدوین ۲۵ فصل از کتابهای مربوط به مجموعه مقاله های پزشکی، ۲۵۰ گزارش علمی در نشریات علمی، ۱۱۲ سخنرانی منتشر شده و چکیده مقاله ها و غیره.

1- Lunenfeld, Bruno

لبای، دیوید: دک. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۳۴ در تل آویو، تل. دا. شیکاگو.

رئیس کانون وکلای اسرائیل، معاون دادستان کل، مدیر موسسه جرم شناسی و حقوق جزای دا. تل آویو، رئیس امور دانشجویی دا.، رئیس کت. قانون گذاری حزب کارگر، رئیس اج. دوستی پارلمان اسرائیل - انگلستان، رئیس کت. تحقیق (کنترل) عمومی ۸۴-۹۲، سخنگوی وزارت دادگستری، وزیر دادگستری ژوئیه ۹۲-۹۵، اس. حقوق در دا. تل آویو، ع. پارلمان (از حزب کارگر) ۸۴، ۸۸ و ۹۲، رهبر جناح مخالف دولت از سوی حزب کارگر ۸۴-۸۸.

آثار: یک کتاب و چندین مقاله درباره مسائل حقوقی.

لحود، ژنرال امیل: فارغ التحصیل عالی نظامی، افسر بلند پایه و سیاستمدار لبنانی (مسیحی مارونی)؛ ت. ۱۹۳۶ در

منطقه «بعبد» (از توابع شن شمس) (پسر «جمیل لحود»: ژنرال، نماینده مجلس، و از وزرای سابق لبنان)، تح. دانشکده افسری بیروت، دوره های عالی علوم نظامی و ستاد در انگلستان و آمریکا. ورود به دانشکده افسری بیروت و افسر نیروی دریایی آن کشور ۵۶-۵۹، شرکت در چند دوره آموزشی عالی نظامی و ستاد در انگلستان و آمریکا، فرمانده پایگاه دریایی بیروت، رئیس بخش حمل و نقل اداره چهارم وزارت دفاع لبنان، رئیس دفتر فرماندهی ارتش، رئیس اتاق جنگ وزارت دفاع، فرمانده ارتش لبنان (منصب «الیاس هراوی» رئیس جمهوری جدید لبنان در آن زمان) ۸۹-؛ به هنگام تشدید ماجرای «میشل عون» (ر. ک.، و اخراجش از کاخ ریاست جمهوری بوسیله نیروهای سوری مستقر در لبنان در اکتبر ۱۹۹۰) برکناری از سمت فرماندهی ارتش و دیگر مسئولیتهایش ۹۰ یا ۹۱ (؟) (دلیل این امر نسبت خوشاوندی وی با ژنرال عون بود: دخترش کاترین همسر پسر میشل عون است)، خانه نشین شدن در اعتراض به سیاستهای عون - ۹۸، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری لبنان (جانشین «الیاس هراوی») نوامبر ۹۸-.

لحود، ژنرال جمیل ژرژ: نظامی و سیاستمدار لبنانی، ت.

۱۹۰۳ (پدر ژنرال امیل لحود رئیس جمهوری فعلی - سال ۲۰۰۰ - لبنان)، تح. کالج «حکمت» در بیروت، دانشکده افسری بیروت، دانشکده ستاد و فرماندهی در ترکیه و انگلستان.

افسر ارتش لبنان ۲۳-۶۰، ارتقاء به درجه ژنرالی ۵۹، مدیر کل اداره نظامی در دفتر ریاست جمهوری لبنان ۵۹-۶۰، نم. پارلمان لبنان ۶۰، وزیر کار و امور اجتماعی ۶۶-، دریافت تعداد زیادی مدال و نشان ملی و بین المللی و از جمله: نشان ملی درخت سدر (لبنان)، لژیون دونور (فرانسه)، نشان درجه اول تاج (ایران)، و نشان درجه اول سلطنتی (مراکش).

لرقام، بهی: سیاستمدار تونسی، ت. ۱۰ ژانویه ۱۹۱۳

در تونس.

شروع خدمت در اداره داخله تونس ۳۳، بعداً انتقال به اداره مالیه، دبیر کل حزب سوسیالیست دستور (سابقاً حزب نفودستور) ۵۳-۷۳، وزیر مشاور در امور ریاست جمهوری و وزیر دفاع ۵۶-۶۹، نخست وزیر تونس ۶۹-۷۰، رئیس کت. نظارت

بر آتش بس بین حکومت اردن و فلسطینی ها در اردن سپتامبر ۷۰-۷۱ آوریل (پس از درگیری خونین بین چریکهای فلسطینی ساکن اردن و ارتش اردن)، نم. سابق حبیب بورقبیه (رئیس جمهوری تونس)، استعفا از فعالیت های حزبی و نیز مجلس ملی مارس ۷۳.

لطفی السید، احمد: تحصیلات عالی؛ ملی گرا، نویسنده و سیاستمدار مصری؛ ت. ژانویه ۱۸۷۲ در دهکده ای در مصر سفلی، تح. در قاهره.

پس از پایان تحصیلات دانشگاهی اشتغال به خدمات دولتی، شروع فعالیت های سیاسی و تشکیل سازمانی زیرزمینی برای بسیج روشنفکران در راه مبارزه با استعمار انگلستان، سپس انجام فعالیت های سیاسی آشکار و همکاری در تشکیل «حزب الوطنی» بوسیله «مصطفی کامل» (به عنوان حزبی ملی گرا و ضد استعمار انگلستان) اکتبر ۱۹۰۷، بعداً اختلاف نظر با مصطفی کامل و کناره گیری از آن حزب، سپس: با همکاری گروهی از روشنفکران میانه رو تأسیس «حزب الامه» (حزب ملت)، ضمناً سردبیر نشریه «الجریده» ارگان حزب ملت (به عنوان سخنگوی روشنفکران لیبرال مصر. نویسندگان و ادیبان بزرگ معاصر مصر نظیر: محمد حسنین هیکل، طه حسین و سلامه موسی نخستین آثار خود را در این روزنامه منتشر کرده اند) ۱۹۰۷-۱۹۱۴، مدیر کتابخانه ملی مصر (تا چند سال)، ع. حزب ملی گرا و ضد انگلیسی «وفا» از بدو تأسیس آن ۱۹-؛ پس از شروع کشاکشهای قدرت «سعد زغلول» و «عدلی یکن» بر سر رهبری حزب: کناره گیری از فعالیت های حزبی و سیاسی؛ وزیر فرهنگ مصر ۲۸-۲۹، وزیر کشور ۳۷-۳۸؛ ضمناً در خلال سال های فعالیت سیاسی و دولتی: انجام فعالیت های پژوهشی، ترجمه و نگارش: همکاری در بنیادگذاری دانشگاه مصر و رئیس آن ۳۰-۴۱، در خلال سال های ریاست دا. مصر دوبار استعفا از سمت خود بخاطر اختلاف نظر با مقامات مصری: ۳۲ و ۳۷، ع. مجلس سنای مصر ۴۱-، پس از خاتمه عضویت در سنا: رئیس فرهنگستان زبان عربی مصر (مجمع اللغة العربیه) (خود وی از سال ۱۹۱۶ با همکاری «شیخ ابوالفضل جزاوی» رئیس وقت دا. الازهر برای بنیادگذاری فرهنگستان مذکور کوشیده بود) ۶۳-، فوت ۱۹۶۳ در قاهره.

(توضیح: احمد لطفی السید آموزگار بزرگ وطن پرستی

مصری به آیین آزادیخواهانه یا لیبرال آن است، که شاید از دیدگاه تأثیر بر نسل روشنفکران زمان خود همپایه طهطاوی (۱۸۰۱-۱۸۷۳) و شیخ محمد عبده (۱۸۴۹-۱۹۰۵) باشد. وی از راه نوشته ها و ترجمه هایش به پرمایه کردن زبان سیاسی عرب و آفریدن برابره های عربی برای مفاهیم تازه علوم اجتماعی خدمتی نمایان کرده است. «مصطفی کامل» (ر.ک.) ملی گرای دیگر عرب، مرد عمل و پیکار سیاسی بود، و لطفی السید مرد نظر و اندیشه. در مورد مسئله ملیت، لطفی بیشتر درباره چگونگی مبانی ملیت مصری می اندیشید. لطفی السید (برخلاف کامل) احساسات همبستگی دینی مصریان را با ترکان، خطری برای هویت آنان می دانست. به نظر او تمدن و فلسفه سیاسی زمان ما درخور آنست که سیاست از دین جدا باشد.)

گزیده آثار: ترجمه های آثار ارسطو (از زبان فرانسه به عربی): اخلاق نیکوماخوس (نیکو ماخوس) ۲۴، کون و فساد ۳۲، طبیعیات ۳۵، سیاست ۴۸. ضمناً انتشار مقاله های زیادی در نشریه «الجریده» (ارگان حزب الامه)، و غیره.

لطفی، علی: دک. اقتصاد، استاد و سیاستمدار مصری، ت. ۱۶ اکتبر ۱۹۳۵ در قاهره، تح. داها. عین شمس (مصر) و لوزان (سوئیس).

شروع خدمت در دانشکده بازرگانی دا. عین شمس ۵۷، اس. و رئیس گروه اقتصاد ژوئن ۸۰، اس. «مو. عالی مطالعات تعاون و امور اداری» اس. نیمه وقت، «مو. مطالعات عربی» در قاهره، ع. هیات مدیره بانک اسکندریه ۷۷-۷۸، ع. هیات مدیره بانک تجارت و توسعه (قاهره) ۸۱، ع. هیات مدیره اج. علوم سیاسی و اقتصادی ۷۷، ع. هیات مدیره شرکت شکر دلتا ۷۸، ع. اجرایی بانک تجارت و توسعه ژوئن ۸۰، وزیر دارایی ۷۸-۸۰، نخست وزیر مصر ۸۵-۸۶، سخنگوی مجلس شورا نوامبر ۸۶، دریافت جایزه استاد نمونه دانشگاه های مصر ۷۴، جایزه مو. مرکوری طلایی ۷۹.

آثار: ارزیابی اقتصادی، توسعه اقتصادی، برنامه ریزی اقتصادی، مقدمه ای بر اقتصاد ریاضی و اقتصاد سنجی، مسائل مالی کشورهای در حال توسعه، مسائل صنعتی شدن در کشورهای توسعه نیافته، ۳۰ گزارش پژوهشی در زمینه اقتصاد به زبان عربی، فرانسه و انگلیسی.

لمبتون، خانم آن کاترین سواين فورد^۱ : دك. فلسفه، دك. ادبيات فارسی؛ افسر اطلاعاتی، ایران شناس، واستاد (ادبیات فارسی) انگلیسی؛ ت. حدود ۱۹۰۶، تج. دانشگاه لندن، و دانشگاه تهران.

وابسته مطبوعاتی و فرهنگی سفارت انگلیس در تهران در خلال ج. ۲، اخذ درجه دکترای ادبیات فارسی ۴۵، خبرنگار رادیو «بی بی سی» در ایران، ضمناً سرپرست امور اطلاعاتی و جاسوسی سفارت انگلستان در تهران (منصب از سوی «سریدربولارد» سفیر انگلیس) ۳۹، استاد زبان و ادبیات فارسی در دانشکده زبانهای شرقی دا. لندن ۵۲، استاد ایران شناسی در دانشگاههای انگلیس.

(توضیح: خانم لمبتون از جمله برجسته ترین ایران شناسان خارجی به شمار میرود. وی در عین حال به عنوان افسر خبره اطلاعاتی انگلیس - MI6 - در تهران و بنا به گفته ای رئیس کمیته اینتلیجنس سرویس در ایران، نقش موثری در تحولات سیاسی - اجتماعی ایران در سالهای ج. ۲ و همکاری گسترده با دولت متبوع خود در این راستا ایفا کرده است. وی زبانهای فارسی، ترکی، عربی، و اردو را بدون لهجه صحبت میکرد. ضمناً به لهجه های تهرانی، کاشی، اصفهانی و بختیاری بخوبی مسلط بود!)

گزیده آثار: خاطرات، مالک و زارع در ایران ۶۰ (ترجمه به فارسی)، چند کتاب پیرامون ویژگیهای جامعه ایران، سیری در تاریخ ایران بعد از اسلام ۸۴ (ترجمه به فارسی)، نظریه دولت در اسلام ۸۰ (ترجمه به فارسی)، «جامعه اسلامی ایران در گذر تاریخ» (مجله سروش، س ۱، ش ۲۹).

1- Lambton, Anne K.S.F.

لمرانی، محمد کریم ← کریم لمرانی، محمد

لوئیس، برنارد^۱ : دك.، استاد دانشگاه و پژوهشگر انگلیسی، ت. ۳۱ ماه مه ۱۹۱۶، تج. دها. لندن و پاریس. مدرس تاریخ اسلام در مدرسه مطالعات شرقی دا. لندن ۳۸، خدمت در فرماندهی نیروی هوایی سلطنتی و واحدهای اطلاعاتی ۴۰-۴۱، خدمت در وزارت امور خارجه ۴۱-۴۵،

اس. تاریخ خاور نزدیک و میانه در دا. لندن ۴۹-۷۴، اس. مطالعات خاور نزدیک دا. پرینستون ۷۴، ع. دایم مدرسه علوم اجتماعی در امور مطالعات پیشرفته ۷۴، اس. مدعو تاریخ در دا. کالیفرنیا در لوس آنجلس ۵۵-۵۶، اس. دا. کلمبیا ۶۰، اس. دانشگاه ایندیانا ۶۳، دا. پرینستون ۶۴، پژوهشگر مو. مطالعات پیشرفته ۶۹، ع. خارجی اج. فلسفه آمریکا، ع. مکاتبه ای «مو. مصر» قاهره، ع. افتخاری اج. تاریخ ترکیه.

آثار: ریشه های اسماعیلیگری ۴۰، ترکیه امروز ۴۰، مشارکت انگلستان در مطالعات عربی ۴۱، راهنمای امور دیپلماتیک و سیاسی عرب ۴۷، سرزمین افسون شدگان (ویرایشگر) ۴۸، اعراب در تاریخ ۵۰ (چاپهای بعدی ۵۸، ۶۴، ۶۶، ۷۰)، یادداشتها و اسناد آرشیوهای ترکیه ۵۲، تاج شاهانه ۶۱، ضرورت ترکیه جدید ۶۱ (چاپ بعدی ۶۸)، تاریخ پردازان خاور میانه (ویرایش با همکاری «هولت» ۶۲ و ۶۴، استانبول و تمدن امپراتوری عثمانی ۶۳ و ۶۸، خاور میانه و غرب ۶۴ و ۶۸، فدائیان حسن صباح ۶۷، نژاد و رنگ در اسلام ۷۱، مشارکت در ویرایش دایرة المعارف اسلام ۵۶، تاریخ اسلام کمبریج ۷۰، اسلام در تاریخ: افکار، انسان و رخداد هادر خاور میانه ۷۳؛ اسلام از زمان حضرت محمد (ص) تا تصرف قسطنطنیه (ج ۲) ۷۴، تاریخ به خاطر می آورد، کشف میکند و ابداع میکند ۷۵؛ جهان اسلام (عنوان چاپ انگلستان، عنوان منتشره در آمریکا: اسلام و جهان عرب) (ویرایشگر) ۷۶، جمعیت و درآمد در شهرهای فلسطین در قرن شانزدهم میلادی (با همکاری «الف. کوهن») ۷۸.

1- Lewis, Bernard

لوبرانی، اوری: ل. افتخاری علوم اجتماعی، افسر اطلاعاتی عالی رتبه اسرائیل. ت. ۱۷ اکتبر ۱۹۲۶ در «حیفا»، تج. در حیفا، و دا. لندن.

عضویت و فعالیت در سازمان نظامی - تروریستی «هاگانا» ۴۴-۴۸، خدمت در اداره خاور میانه وزارت امور خارجه اسرائیل ۵۰-۵۱، منشی خصوصی «موشه شاروت» وزیر امور خارجه وقت اسرائیل ۵۱-۵۳، خدمت در لندن ۵۳-۵۶، مشاور امور عربی بن گوریون (نخست وزیر) ۵۷-۶۱، دستیار رئیس دفتر نخست

مجلس اردن ۶۱-۶۲ و ۶۲-۶۳؛ دستیار رئیس دربار سلطنتی ۶۳-۶۴، وزیر کشور، خدمت در اداره نخست وزیری ۶۴-۶۵، ع. مجلس سنا ۶۵، وزیر کشور در امور شهری و روستایی ۶۷، ع. مجلس سنا ۶۷، وزیر امور دارایی ۷۰-۷۱، نخست وزیر ۷۱-۷۳، رئیس شورای ملی قانونگذاری آوریل ۷۸-۷۹، رئیس دربار سلطنتی ۷۹-۸۵، رئیس مجلس سنا ۸۴-۹۰ و نیز ۱۸ نوامبر ۹۳، دریافت نشان درجه اول ستاره اردن، نشان درجه دوم استقلال، نشان درجه دوم رنسانس، و نیز تعدادی نشان دیگر از کشورهای خارجی.

لوگالی، هیلاری نایگیلوپل^۱: سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۱۳ در جوبا، تج. دا. خارطوم، دا. پیل (آمریکا)، دا. بغداد، و در انگلستان.

خدمت در وزارت امور دارایی و اقتصاد ۵۷-۶۴، وزیر خدمات و ذخایر طبیعی ۶۵، وزیر ارتباطات ۶۵، دبیر کل حزب جبهه جنوب ۶۵-۶۷، جانشین رئیس حزب ۶۷-۶۹، وزیر کار و تعاون ۶۷-۶۹، بازداشت سیاسی بدون دادرسی ۶۹-۷۰، مدیر عامل «شرکت ملی شده بتا» ۷۰-۷۱، استاندار استان «ایکواتوریا» با مقام وزارت ۷۱-۷۲، وزیر امور دارایی و برنامه ریزی اقتصادی در دولت منطقه ای جنوب سودان در «جوبا» ۷۲-۷۵، سخنگوی «مجلس خلق منطقه ای» ۷۵-۷۸، ع. کت. مرکزی و دفتر سیاسی «اتحادیه سوسیالیست سودان» ۷۲-۷۷، ع. مجلس منطقه ای خلق از منطقه جوبا دسامبر ۷۳-۷۸، دستیار دبیر کل «اتحادیه سوسیالیست سودان» و رئیس دبیرخانه منطقه ای جنوب ۷۶، ع. دفتر اجرایی کمیته مرکزی اتحادیه سوسیالیست سودان ژانویه ۷۷، رئیس دا. جوبا، دریافت نشان دونیل (درجه یک)، نشان قانون اساسی، نشان درجه یک جمهوری.

1- Logali, Hilary Nyigilo Paul

لوی، دیوید: سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۳۷ در رباط مراکش.

مهاجرت به اسرائیل ۵۷، کارگر ساختمانی، عضویت در هیستادروث (فدراسیون ملی کارگری)، ع. کنست وع. گروه

وزیری ۶۳-۶۵، سفیر اسرائیل و نیز رئیس شعبه سازمان «موساد» (سازمان اطلاعاتی اسرائیل) در اوگاندا ۶۵-۶۸، سپس در اتیوپی ۶۸-۷۱، سفیر در ایران ۷۸، مدیر «گروه مدیریت صنایع کور» (مسئول سرمایه گذاریها و اجرای طرح های مشترک در خارج از کشور) ۷۱-۸۲، هماهنگ کننده عملیات اسرائیل در جنوب لبنان، استعفاء از سازمان اطلاعاتی موساد و اشتغال به کارهای تجاری و نیز همکاری با وزارت دفاع اسرائیل ۸۳، شریک موسسه صادرات اسلحه «یورکون» (بهمراه ژنرال «آوراهام اورلی»)، مشارکت در ایجاد بازداشتگاه «خیام» در لبنان، رهبری عملیات انتقال تعداد ۱۵۰۰ نفر یهودی اتیوپیایی (فلاشه ها) به اسرائیل ۹۱، نم. ویژه اسرائیل در جریان مذاکرات محرمانه مربوط به توافق آزادی زندانیان شیعی در اسرائیل و نیز گروگانهای غربی در بیروت اواسط دهه ۸۰، مسئول امور جنوب اشغالی لبنان تا کنون (۲۰۰۰).

(توضیح: به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، لوبرانی یکی از خبره ترین و خطرناک ترین ماموران سازمان اطلاعاتی اسرائیل - موساد - است. وی به عنوان یک ملی گرای متعصب در دوران خدمت سیاسی - اطلاعاتی خود با تعدادی از کارگزاران اصلی اسرائیل نظیر: دیوید بن گوریون، لوی اشکول، خانم گلدامایر، مناخیم بگین، اسحاق شامیر و اسحاق رابین همکاری داشته است. ضمناً وی رابطه ای صمیمانه و محکم با «هایلاسلاسی» امپراتور اتیوپی، محمد رضا پهلوی شاه ایران، و عیدی امین رئیس جمهوری سابق اوگاندا داشت. چنانکه در همین راستا، وی از طرف سازمان موساد به ایران اعزام شد و در ایجاد اتاق های بازجویی و حشتناک «ساواک» - سازمان اطلاعاتی ایران - با ایران همکاری کرده است. ضمناً در زمان حضورش در ایران، باشخص «یعقوب نیمرودی» مامور جاسوسی اسرائیل و تاجر اسلحه و همان فردی که در رسوایی «ایران کنترا» دست داشته است، همکاری داشت.)

اللوزی، احمد عبدالکریم: سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۲۵ در «جوبیها» (نزدیک امان)، تج. دن. تربیت معلم بغداد (عراق).

خدمت آموزگاری ۵۰-۵۳، دستیار رئیس تشریفات سلطنتی ۵۳-۵۶، رئیس تشریفات وزارت امور خارجه ۵۷، ع.

«حیروت» (آزادی) گاهال ۶۹- (بعداً جناح لیکود)، نامزد حزب لیکود برای دبیر کلی هیستادروث ۷۷ و ۸۱، در حال حاضر رهبر گروه لیکود در سازمان «هیستادروث»، وزیر جذب مهاجر ۷۷- ۷۸، وزیر ساختمان و مسکن ۷۸- ۹۰، وزیر امور خارجه ۹۰- ۹۲، معاون نخست وزیر ۸۱- ۸۴ و ۸۸- ۹۲، وزیر امور خارجه (در کابینه بنیامین نتانیاهو) ژوئن ۹۶- ۴ ژانویه ۹۸ (استعفا بخاطر اختلاف نظر با سیاستهای نتانیاهو- نخست وزیر- در مورد روند صلح خاورمیانه)، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه (در کابینه کارگری ایهود باراک) ژوئیه ۹۹- اوت ۲۰۰۰ (استعفاء).

لوی، روبین^۱: ف. ل. اجتماعی، دک. ادبیات، استاد (دانشگاه انگلیسی، ت. ۲۸ آوریل ۱۸۹۱، تج. دانشکده مسیح (جسوس کالج) دا. آکسفورد).

خدمت با درجه سروانی در اداره اطلاعات ستاد مشترک نیروهای نظامی انگلستان در بین النهرین (عراق) ۱۶- ۱۸ (در خلال ج. ج. ا.)، خدمت در اداره سیاسی (انگلستان در) عراق ۱۸- ۲۰، مربی زبان فارسی در دا. آکسفورد ۲۰- ۲۳، زندگی در ایالات متحده آمریکا ۲۳- ۲۶، مربی زبان فارسی در دا. کمبریج ۲۶- ۳۹، مربی زبان فارسی در «چاتام هاوس» ۳۹- ۴۰، خدمت در اداره اطلاعات نیروی هوایی سلطنتی انگلستان در خلال ج. ج. ۲ (۳۹- ۴۵)، اس. زبان فارسی در دا. کمبریج ۵۰- ۵۸، بورسیه دانشکده «کریست» کمبریج، فوت سپتامبر ۶۶.

آثار: ادبیات فارسی ۲۳، وقایع نگاری بغداد ۲۹، جامعه شناسی اسلام (ج ۲) ۳۱ و ۳۳، معالم العربیة (متن عربی و غیره) ۳۸، آئینه ای برای شاهدخت (قابوس نامه) ۵۱، زبان فارسی ۵۱، ساختار اجتماعی اسلام ۵۷، مرزبان نامه ۵۹.

1- Levy, Reuben

لوید، ستون^۱: ف. ل. باستان شناس انگلیسی، ت. ۳۰ ماه مه ۱۹۰۲، تج. موسسه معماری و «آپینگهام»^۲. دستیار «سرادوین لوتینز»^۳، ۲۷- ۲۸، انجام عملیات اکتشافی برای «اج. اکتشافات مصر» در قاهره ۲۹- ۳۰، انجام عملیات اکتشافی برای «مو. مطالعات شرقی» دا. شیکاگو در عراق ۳۰-

۳۷، انجام عملیات اکتشافی برای دا. لیورپول در ترکیه ۳۷- ۳۹، مشاور فنی دولت عراق، مدیر کل باستان شناسی ۳۹- ۴۹، مدیر «مؤسسه انگلیسی باستان شناسی» در آنکارا ۴۹- ۶۱، دبیر افتخاری مو. یادشده ۶۴- ۷۴، رئیس مو. ۷۴- اس. باستان شناسی آسیای غربی در دا. لندن ۶۲- ۶۹، اس. بازنشسته ۶۹- رئیس «مد. انگلیسی باستان شناسی» در عراق ۷۸، دریافت درجه فوق لیسانس افتخاری از دا. «ادینبورگ»، دریافت مدال «لورنس عربستان» از «اج. سلطنتی امور آسیایی» ۷۱، مدال خاطره «گرترویدیل»^۴ از «مد. انگلیسی باستان شناسی» در عراق ۷۸، تقدیرنامه لیاقت از ترکیه ۷۳.

آثار: بین النهرین ۳۴، شهرهای باستانی عراق ۴۲، نهرهای دوگانه ۴۳، بنیادهای پی ها در خاک ۴۸، آناتولی باستان ۵۶، هنر خاور نزدیک باستانی ۶۲، خاک ریزهای خاور نزدیک ۶۳، مردمان ارتفاعات بلند آناتولی باستان ۶۷، باستان شناسی بین النهرین ۷۸، و تعداد دیگری کتاب راجع به مسائل تاریخی باستان شناسی خاورمیانه.

- 1- Lloyd, Seton
- 2- Uppingham
- 3- Sir Edwin Lutyens
- 4- Gertrude Bell

لوی دلاویدا، جورجیو^۱: شرق شناس ایتالیایی، ت.

۲۲ اوت ۱۸۸۶.

اس. زبان عربی در موسسه شرق شناسی ناپل (ایتالیا) ۱۴- ۱۶، اس. زبانهای سامی در دا. تورین (ایتالیا) ۱۶- ۲۰، اس. زبانهای سامی در دانشگاه رم ۲۰- ۳۱، اخراج از دا. پس از عدم قبول خط مشی ها و ایدئولوژی فاشیسم (پس از به قدرت رسیدن موسولینی) ۳۱، شروع کار مجدد (پس از شکست فاشیسم) ۴۴، اس. زبان عربی در دا. پنسیلوانیا (آمریکا) ۳۹- ۴۸، همکاری با «سالنامه اسلام» به مدت چند سال، ع. آکادمی لینیچی ۴۷- ع. آکادمی علوم تورین ۶۶- ع. وابسته آکادمی علوم با واریا ۵۷- ع. موسسه ونتو ۶۲- ع. خارجی آکادمی قرون وسطی آمریکا ۳۴- ع. آکا. علوم ادبیات لهستان ۴۸- ع. آکا. سلطنتی بلژیک ۵۹، ع. آکا. علوم و ادبیات پاریس ۶۲- ع.

سپهسالار تنکابنی (۱۹۰۹ - ۱۹۱۰، تسلیم استعفا از مقام فرماندهی قزاق به سپهسالار وزیر جنگ و عزیمت به پطرزبورگ (روسیه) ۱۹۱۰ (سوم رجب ۱۳۲۷ هـ. ق.)، پس از شکل گیری انقلاب اکتبر روسیه (۱۹۱۷) به ژنرال «نیکین» پیوست و پس از سقوط شخص تزار به «باطوم» (در قفقاز) فرار کرد و در آنجا بدست سه نفر گرجی به قتل رسید ۱۹۱۷.

I-Liakhov, Colonel V.P.

لی، جیمز ای. : مدیر و کارشناس نفتی آمریکایی، ت. ۱۳ دسامبر ۱۹۲۱ در «کیلن می سی سی پی، تج. مؤسسه پلی-تکنیک (آمریکا).

خدمت در شرکت نفت گلف ۴۲، خدمت در مسئولیت‌های گوناگون مهندسی و مشاوره و نظارت فنی نفت ۴۲-۵۶، مشاور طرح (پروژه) در شرکت پالایش فیل اویل (Filoil) در مانیل (فیلیپین) ۵۹، معاون اجرایی در نم. منطقه ای مانیل، مدیر عامل شرکت نفت گلف اورینت ۶۲، معاون پالایش شرکت نفت پاسیفیک گلف در ژاپن ۶۳، نم. منطقه ای و هماهنگ کننده امور خاور دور ۶۴، مدیر عامل شرکت نفت کویت ۶۶، رئیس شرکت نفت گلف (در نیمکره شرقی) ۶۹، معاون اجرایی شرکت نفت گلف ۷۲-۷۳، رئیس و مدیر عامل شرکت ۷۳-۸۱، رئیس کل اجرایی شرکت دسامبر ۸۱-، معاون شرکت «شورون» ۸۵-۸۷، امین دانشگاه کارنگی - ملون ۷۳ (امین مادام العمر ۷۹)، ع. آکادمی «شیدی ساید» ۷۴، ع. هیات مدیره «مو. نفت آمریکا»، ع. بنیاد مهندسی فنی لوئیزیانا ۷۳، ع. بانک ملی پیستبورگ ۷۸، ع. شورای روابط خارجی آمریکا ۷۹، دریافت درجه دکترای افتخاری از ادا. فنی لوئیزیانا ۷۵، دریافت جایزه دولتی ویژه می سی سی پی ۷۳.

لیساریدس، واسوس : دک. پزشکی، سیاستمدار قبرسی، ت. ۱۳ ماه مه ۱۹۲۰ در «لفکارا»، تج. دا. آتن (یونان). ع. مجلس نمایندگان قبرس ۶۰-، رئیس مجلس نمایندگان ۸۵- رئیس حزب سوسیالیست قبرس (اذک) ۶۹- دبیر کل کت. بین المللی همبستگی با تلاشهای مردم آفریقای جنوبی، معاون هیات رئیسه سازمان همبستگی مردمان آفریقا-

مؤسسه باستانشناسی آلمان ۵۷، ع. افتخاری اج. آسیایی ۴۶-، ع. اج. شرق شناسی آمریکا ۵۶، ع. اج. شرق شناسی آلمان ۵۶-، ع. مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی ۶۰- دریافت درجه دک. افتخاری از ادا. الجزیره، از ادا. پاریس، از ادا. عبری بیت المقدس.

آثار : انتشار چندین کتاب درباره مسائل اسلامی و تاریخی شرق و خاور میانه (در خلال سالهای ۱۹۱۳-۱۹۶۶).

I- Levi Della Vida, Giorgio

لیاخوف، کلنل و. پ. ^۱ : افسر ارتش روسیه تزاری، و فرمانده سابق بریگاد قزاق در ایران.

افسر ستاد ارتش روسیه تزاری، اعزام به ایران از سوی دربار تزاری برای انجام ماموریت های نظامی، در جریان درگیری مجاهدان و آزادیخواهان (مشروطه طلبان) با نیروهای ضد انقلاب به رهبری محمد علی شاه (جریان استبداد صغیر) مسئولیت حفظ نظم شهر تهران به وی و نیروهای قزاق سپرده شد ژوئن ۱۹۰۸ (۱۷ خرداد ماه ۱۲۸۷ ش.)، انتصاب به عنوان فرماندار نظامی تهران از طرف محمد علی شاه ۲۲ ژوئن ۱۹۰۸ (۲ تیرماه ۱۲۸۷)، اعلام حکومت نظامی به فرمان محمد علی شاه ۲۲ ژوئن ۱۹۰۸ : بنا به دستور شاه و توصیه «سرگئی مارکویچ شایبال» مشاور وی و نیز «گارتویک» سفیر روسیه تزاری در ایران به توپ بستن مجلس شورای ملی، مسجد سپهسالار و انجمن آذربایجانیه بوسیله کلنل لیاخوف ۲۳ ژوئن ۱۹۰۸ (۳ تیرماه ۱۲۸۷) (در جریان درگیری بین مشروطه خواهان و قزاق ها ۳۰۰ نفر کشته و ۵۰۰ نفر مجروح شدند. شماره تلفات و زخمی های نیروهای دولتی در این درگیریها حدود ۱۰۰ نفر بود. لیاخوف برای جلوگیری از تحصن مردم در سفارت انگلیس آنجا را در محاصره قزاق ها قرارداد و حتی تهدید به توپ بستن سفارت را کرد!)؛ پس از واقعه مذکور وی مورد تقدیر و تشویق محمد علی شاه قرار گرفت!؛ پس از فتح تهران بوسیله مجاهدان به رهبری سردار اسعد بختیاری و سپهسالار تنکابنی و سرنگونی محمد علی شاه از مقام سلطنت، تسلیم اردوی مجاهدان شد ژوئیه ۱۹۰۹؛ مجدداً انتصاب به عنوان فرمانده قزاق ها و مسئول تامین امنیت شهر تهران از سوی سردار اسعد و

آسیا، رئیس افتخاری اج. پزشکی نیکوزیا.

لیلا عایشه، شاهدخت: دیپلمات مراکشی، ت. ۱۹۳۰
(دختر بزرگ ملک محمد پنجم پادشاه اسبق مراکش).
سفیر در انگلستان ۶۵-۶۹، سفیر در ایتالیا ۶۹-۷۳
(ضمناً سفیر آکروتیه در یونان)، رئیس سازمان هلال احمر
مراکش، دریافت نشان تاج.

لیندن اشتراوس، جروم: دک.، استاد (ریاضیات)
اسرائیلی، ت. ۲۸ اکتبر ۱۹۳۶ در تل آویو، تح. دا. عبری بیت
المقدس.
استادیار ریاضیات در دا. عبری بیت المقدس ۶۵،
دانشیار ۶۷، استاد ۷۰-؛ اس. میهمان در دانشگاه‌های: ییل،
واشنگتن، کالیفرنیا، تگزاس، مو. میتاگ لفلر، مو. مطالعات
پیشرفته پرینستون، ع. آکا. علوم تجربی و انسانی اسرائیل،
دریافت جایزه ویژه دولت اسرائیل در ریاضیات ۸۱.
آثار: انتشار چند کتاب در زمینه ریاضیات در خلال
سالهای ۶۸-۷۷.

لیوس، سرویلیام هنری تاکر^۱: مدیر و سیاستمدار
انگلیسی، ت. ۲۵ اوت ۱۹۰۷، تح. کالج «کلیفتون» و کالج
«کریست» کمبریج.
شروع همکاری با اداره سیاسی سودان (در زمان قیمومت
انگلستان بر مصر و سودان) ۳۰، رئیس دفتر فرماندار کل سودان
۴۱-۴۷، معاون فرماندار استان «ایکوتوریا» ۵۰-۵۱، فرماندار
استان نیل سفید و رئیس هیات مدیره منطقه «جزیره» (واقع
در مابین نیل سفید و نیل آبی) ۵۱-۵۳، مشاور فرماندار کل
سودان در امور قانون اساسی و امور خارجی ۵۳-۵۶، فرماندار و
فرمانده کل نیروهای نظامی انگلیسی مستقر در بندر عدن (کنار
دریای سرخ) ۵۶-۶۰، مامور سیاسی مقیم خلیج فارس
۶۱-۶۶.

1- Luce, Sir William Henry Tucker

م

ع. شورای عالی فرماندهی حزب بعث ۶۵، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۶۵-۶۶ و ۶۸-۶۶، بازدید از اتحاد جماهیر شوروی ۶۶.

ماسه، هنری^۱: دک. ادبیات، شرق شناس فرانسوی، ت. ۱۸۸۶.

اس. دانشکده ادبیات دا. الجزیره ۱۹-۲۷، اس. دانشکده ملی زبانهای شرقی پاریس ۲۷-۵۸، ع. موسسه فرانسه.

آثار: بحثی پیرامون شعر سعدی ۱۹، بهارستان جامی (ترجمه از فارسی به فرانسه) ۲۵، حماسه ایرانیان: فردوسی ۳۵، آداب و رسوم ایرانیان (ج ۲) ۳۸، گلچین ادبی ایران ۵۰، اسلام (ج ۹) ۶۶، ضمناً ویرایش و ترجمه آثار گوناگون نویسندگان عرب و ایرانی.

1- Masse, Henri

مابرلی، جان کمبل^۱: دیپلمات انگلیسی، ت. ۲۷ ماه مه ۱۹۲۵، تیج. کالج «وینچستر»، وکا. «مگدالن» دا. آکسفورد. خدمت در نیروی دریایی سلطنتی انگلستان ۴۳-۴۷، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۵۰، دبیر سوم وزارت امور خارجه در بحرین ۵۲-۵۳، دبیر دوم ۵۳، کارمند سیاسی در اداره سیاسی انگلستان در کویت اکتبر ۵۳-۵۶، خدمت در اداره سیاسی انگلستان در دوحه (قطر) ۵۹-۶۲، دبیر اول در سفارت انگلستان در آتن (یونان) ۶۲-۶۶، خدمت در وزارت امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع ۶۶-۶۸، خدمت در «کالج دفاع ملی کانادا» در کینگستون اونتاریو ۶۸-۶۹، رایزن در واشنگتن دی. سی. ۶۹-۷۳، مدیر «مرکز مطالعات عربی خاورمیانه» لبنان (شمال) ۷۳-۷۵، سفیر در اردن ۷۵-۷۹، دستیار معاون وزیر امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع ۷۹-.

1- Moberly, John Campbell

ماخوس، دکتر ابراهیم: دک. سیاستمدار سوری، ت.

در سوریه.

ماکاریوس (سوم)، اسقف: روحانی و سیاستمدار قبرسی، ت. ۱۲ اوت ۱۹۱۳، تج. دانشکده الهیات دا. آتن، و دا. الهیات دا. بوستون.

خادم کلیسا (شماس) در کلیسای ارتدوکس یونانی ۳۸، انجام تحصیل در یونان ۳۸-۴۳، ع. گروه آموزشی کلیسای «کیکوس» ۴۳-۴۶، ارتقا به درجه کشیشی ۴۶، تحصیل در آمریکا با حمایت مالی و بورس شورای جهانی کلیساها ۴۶-۴۸، اسقف کیشون ۴۸-۵۰، اسقف اعظم قبرس، و «اتنارک» ۵۰-، رهبر ملی قبرس و رهبری «جنبش انوسیس» (Enosis) اتحاد بایونان)، انجام مسافرتها متعدد به خارج از کشور بمنظور جلب حمایت کشورهای خارجی از جنبش «انوسیس»، رهبری مذاکرات با «سرجان هاردینگ» حاکم انگلیسی قبرس ۵۵-۵۶، تبعید از قبرس به جزایر سیشل (دراقیانوس هند) ۵۶ و ۵۹، رهایی از تبعید مارس ۵۷، زندگی در آتن تا زمان بازگشت به قبرس مارس ۵۹، انتصاب از سوی کت. انتقالی قبرس به عنوان وزیر امور خارجه کشور مارس ۵۹، رئیس جمهوری کشور (تاقبل از کسب استقلال قبرس) دسامبر ۵۹-۶۰، اولین رئیس جمهوری قبرس پس از استقلال کشور (در تاریخ ۱۶ اوت ۱۹۶۰). ۶۰- ژوئیه ۷۴، کودتای نظامی علیه حکومت ماکاریوس و فرار وی به انگلستان ژوئیه ۷۴، فوت ۳ اوت ۷۷.

ماکسیموس و حکیم ← حکیم، ژرژ (اسقف)

مالک، رضا احمد: دیپلمات و سیاستمدار الجزایری، ت. ۱۹۲۱ در «بطنه»، تج. دانشگاههای الجزیره و پاریس. ع. کمیته مرکزی اتحادیه مشترک دانشجویان الجزایری، سردبیر هفته نامه خبری «المجاهد» در تونس (تاقبل از استقلال الجزایر، به عنوان ارگان رسمی جبهه ملی آزادی بخش الجزایر) ۵۷-۶۱، ع. و سخنگوی هیأت نم. جبهه ملی آزادی بخش در مذاکرات اجلاس «ایویان» ماه مه ۶۱- مارس ۶۲، ع. «کمیته تدوین برنامه تریپولی» (مربوط به ارائه برنامه سیاسی جبهه) ۶۲، سفیر الجزایر (مستقل) در یوگسلاوی ۶۳-۶۵، سفیر در فرانسه ۶۵-۷۰، سفیر در شوروی ۷۰-۷۷، ع. کت. تدوین منشور ملی الجزایر ۷۶، ع. کت. مرکزی جبهه ملی آزادی بخش الجزایر ۷۹، وزیر فرهنگ و اطلاعات ۷۸-۷۹، سفیر در آمریکا ۷۹-۸۲.

سفیر در انگلستان ۸۲-۸۵، مشارکت در مذاکرات میانجیگرانه مربوط به آزادی گروگانهای آمریکایی در ایران (۵۲ نفر) ۸۰-۸۱، ع. شورای عالی حکومتی الجزایر (شورای پنج نفری)، نخست وزیر الجزایر اوت ۹۳- آوریل ۹۴، دریافت مدال «هارولدویل» از دا. نیویورک.

مالک، دکتر شارل حبیب: ف. ل. اجتماعی، دک. فیزیک و علوم ریاضی؛ استاد، پژوهشگر و دیپلمات لبنانی؛ ت. ۱۹۰۶، تج. دانشگاههای آمریکایی بیروت، «هاروارد» و «فراپورگ».

مدرس ریاضیات و فیزیک در دا. آمریکایی بیروت ۲۷-۲۹، همکاری با انتشارات «الهلل» در قاهره ۲۹-۳۰، همکاری با بنیاد مالی راکفلر شعبه قاهره ۳۰-۳۲، دستیار آموزشی فلسفه در دا. هاروارد ۳۶-۳۷، مدرس فلسفه در دا. آمریکایی بیروت ۳۷-۳۹، استادیار دانشگاه آمریکایی بیروت ۳۹-۴۳، دانشیار ۴۳-۴۵، مدیر گروه فلسفه ۴۵-۴۵، ترک خدمت دانشگاهی ۴۵-۴۵، رئیس بخش مطالعات پیشرفته و استاد فلسفه ۴۵-۵۶ و ۵۷، اس. مدعو کالج دارتموث ۶۰، اس. مدعو مدرسه تابستانی دا. هاروارد ۶۰، وزیر مختار لبنان در آمریکا ۴۵-۵۳، وزیر مختار در کوبا ۴۶-۵۵، سفیر در آمریکا ۵۳-۵۵، وزیر مختار در ونزوئلا ۴۷-۴۸، ع. هیأت نم. لبنان در کنفرانس سازمان ملل و امضاء منشور سازمان ملل متحد ۴۵، ع. و رئیس هیأت نم. لبنان در سازمان ملل ۴۵-۵۴، رئیس سیزدهمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل ۵۸-۵۹، ع. هیأت نم. لبنان در کنفرانس باندونگ (اجلاس پایه گذاری جنبش غیر متعهدها) ۵۵، وزیر امور خارجه ۵۶-۵۸، وزیر آموزش ملی و هنرهای زیبا ۵۶-۵۷، ع. پارلمان لبنان ۵۷-۶۰، نم. لبنان در شورای امنیت و کمیسیون خلع سلاح سازمان ملل ۵۳-۵۴، رئیس شورای امنیت سازمان ملل ۵۳ و ۵۴، رئیس شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل ۴۸، رئیس کم. حقوق بشر سازمان ملل ۵۱ و ۵۲، رئیس هیأت نم. لبنان در «قرارداد صلح» با ژاپن ۵۱، ع. تعداد زیادی از انجمن ها از جمله: اج. حقوق بین الملل، اج. آمریکایی پیشرفت علوم، اج. آمریکایی حقوق بین الملل، اج. آمریکایی فلسفه، اج. علوم سیاسی آمریکا، دریافت درجه دک. افتخاری در ادبیات و نیز دک. افتخاری در حقوق از تعدادی از دها.

کارگر صهیونیست» در میلوکی، ع. هیات نم. آمریکا در کنگره جهانی یهود تا سال ۲۱، مهاجرت به فلسطین ۲۱، ع. و فعالیت در کیبوتص (مزرعه اشتراکی روستایی) «مراویا» ۲۱، ترک کیبوتص مذکور ۲۴، فعالیت در شرکت مقاطعه کاری و خدمات عمومی وابسته به هیستادروث ۲۴-۲۶، دبیر شورای کارگری زنان هیستادروث ۲۸، ع. هیات اجرایی و دبیر خانه فدراسیون کارگری ۲۹-۳۴، رئیس هیات مدیره صندوق بیماری کارگران ۳۶، رئیس اداره سیاسی فدراسیون کارگری، ع. هیات نم. کت. اقدام حزب «ماپای» در سازمان جهانی صهیونیسم، ع. شورای مشورتی اقتصاد زمان جنگ حکومت قیمومت فلسطین ۳۹، رئیس اداره سیاسی آژانس یهود ویژه فلسطین (بیت المقدس) ۴۶-۴۸، ملاقات و مذاکرات مخفیانه با ملک عبدالله (پادشاه اردن) بمنظور جلب حمایت آن کشور در همکاری با صهیونیستها و عدم جنگ احتمالی با کشوری اسراییل نوامبر ۴۷- ماه مه ۴۸، وزیر مختار اسراییل در اتحاد جماهیر شوروی اوت ۴۸- آوریل ۴۹، نم. کنست (پارلمان اسراییل) ۴۹-۷۴، وزیر کار و بیمه اجتماعی ۴۹-۵۲، وزیر کار (تاسیس «سازمان بیمه ملی» در زمان وزارت خود) ۵۲-۵۶، وزیر امور خارجه ژوئن ۵۶- ۶۶، دبیر کل حزب ماپای فوریه ۶۶- ۶۸، نخست وزیر اسراییل ۶۹-۷۴، دریافت «جایزه اسراییل» (به دلیل ارائه خدمات ویژه به جامعه اسراییل) ۷۵، فوت دسامبر ۷۸.

آثار: زندگی من (به زبان انگلیسی) ۷۵.

مأمون، شیخ حسن: حقوقدان، استاد و رهبر مذهبی مصری (جمهوری متحد عرب سابق)، ت. ۱۳ ژوئن ۱۸۹۴، تج. مدارس و حوزه های مذهبی، ودا. الازهر (قاهره). کارمند دادگاه شریعت (اسلامی) ۳۶-۴۱، قاضی اعظم سودان (دردوران سلطه مشترک مصر و انگلستان بر سودان) ۴۱-۴۷، رئیس دادگاه بدوی شریعت ۴۷-۵۵، معاون و سپس رئیس دادگاه عالی شریعت ۵۲-۵۵، مفتی اعظم مصر ۵۵-۶۱، ع. مجلس ملی مصر ۶۱-۶۴، رئیس دا. الازهر در قاهره ۶۴- مفتی و شیخ اعظم مسلمانان مصر ۶۴-، ع. اتحادیه سوسیالیست عرب.

مبارک، مارشال محمد حسنی: افسر نیروی هوایی و سیاستمدار مصری (رئیس جمهوری مصر)، ت. ۴ ماه مه ۱۹۲۸،

آمریکا، رئیس افتخاری دا. «دوبوک» (Dubuque) ۵۱، دریافت نشانهای متعددی از کشورهای: لبنان، ایتالیا، اردن، عراق، سوریه، کوبا، ایران، برزیل، جمهوری دومینیکن، اتریش، یونان، و جمهوری چین (تایوان)، ع. و مقام عالی کلیسای مقدس ارتدوکس، رئیس شورای جهانی آموزش مسیحیت ۶۷-۷۱، معاون انجمن های انجیل واحد ۶۶-۷۲، ع. موسسه مطالعات پیشرفته مذهبی دردا. «تتردام» ایندیانا ۶۹، ع. دائمی و افتخاری اج. آمریکایی انجیل مقدس، ع. اج. اروپایی فرهنگ، ع. اج. توسعه علوم آمریکا، ع. اج. فلسفه آمریکا، ع. «جامعه فلسفه آمریکا»، ع. «آکا. هنرها و علوم آمریکا»، ع. «آکا. حقوق بشر»، و سازمانهای دیگر، ع. موسس «آکادمی لبنان».

آثار: جنگ و صلح ۵۰، مسائل آسیا ۵۱، مسائل همزیستی ۵۵، مسیحی و بحران ۶۲، انسان در جستجوی صلح ۶۳، خداوند و انسان در تفکر معاصر مسیحیت ۷۰، خداوند و انسان در تفکر معاصر اسلام ۷۲، و کتابها و مقاله های گوناگون دیگر.

مانوکیان، اسقف آرداک: اسقف اعظم سابق جامعه ارامنه ایران، ت. ۱۹۳۱ در بیروت، تج. در بیروت، و «لیون» فرانسه، و حوزه مذهبی «آنطیلیاس» (لبنان).

کسب مقام کشیشی ۵۱، و بعداً رئیس دیر ۵۳، انتصاب به عنوان کشیش «آنطیلیاس» (لبنان) ۵۶، اسقف ارامنه سیلیسی در آنطیلیاس ۵۶-۶۰، دبیر نشریه «هاسک»، انتخاب به عنوان اسقف اعظم ارامنه تهران و شمال ایران از جانب جاثلیق اعظم «زاره اول» رهبر مذهبی حوزه سیلیسی و با تأیید مجمع نمایندگان خلیفه گری ارامنه تهران ۶۰-۹۹، فوت ۱۵ اکتبر ۱۹۹۹ (خاکسپاری در محل کلیسای سرکیس مقدس در تهران)، دریافت نشان درجه ۳ همایون ۶۸.

آثار: تالیف حدود ۲۰ کتاب به زبانهای ارمنی، انگلیسی و فارسی در زمینه های مذهبی و اجتماعی.

مایر، خانم گلد (نام واقعی: گلدامایرسون): سیاستمدار اسراییلی، ت. ۳ ماه مه ۱۸۹۸ در «کیف» (روسیه تزاری)، تج. مدرسه تربیت معلم «میلواکی» در آمریکا. اشتغال به حرفه آموزگاری و نیز ع. محوری و اصلی «حزب

تج. دن. افسری، دن. نیروی هوایی.

خلبان هواپیماهای شکاری ژوبیه ۵۰، مدرس دن. نیروی هوایی فوریه ۵۲، فرمانده اسکادران هواپیماهای بمب افکن دسامبر ۵۹، فرمانده تیپ بمباران هوایی دسامبر ۶۲، فرمانده پایگاه نیروی هوایی اکتبر ۶۶، مدیر دن. نیروی هوایی نوامبر ۶۷، رئیس ستاد نیروی هوایی ژوئن ۶۹، فرمانده کل نیروی هوایی و معاون وزیر دفاع آوریل ۷۲-۷۵، ارتقا به درجه مارشال هوایی اکتبر ۷۳، معاون رئیس جمهوری (انور السادات) ژوئن ۷۵-اکتبر ۸۱، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری مصر (پس از ترور و فوت انور السادات) اکتبر ۸۱-تاکنون (۹۹)، انتخاب مجدد به سمت رئیس جمهوری (برای چهارمین دوره شش ساله) ۲۶ سپتامبر ۹۹، ع. شورای عالی انرژی هسته ای (اتمی) ۷۵، معاون حزب دموکراتیک ملی ژوبیه ۷۸، دریافت بورس مطالعات عالی نظامی از آکا. «فرانز» (Frunze) در اتحاد جماهیر شوروی فوریه ۶۴-آوریل ۶۵، دریافت مدال ستاره افتخار ۶۴، نشان آموزش (درجه اول) ۷۱، «ستاره افتخار» اکتبر ۷۳، نشان افتخار نظامی از سوریه ۷۴، ستاره افتخار از سازمان ساف ۷۴، نشان عالی ملک عبدالعزیز (ملک فیصل بن عبدالعزیز السعود) ۷۴، نشان درجه دوم همایون از ایران ۷۵.

المبروک، عزالدین: لیسانس، و ف. ل. حقوق، سیاستمدار لیبیایی، ت. ۲۸ ماه مه ۱۹۳۲، تج. دا. قاهره و دانشگاه کالج لندن.

مشاور حقوقی شرکت نفت در تریپولی، دادیار عمومی در تریپولی ۵۶، متعاقباً قاضی دادگاه عالی تریپولی، رئیس دادگاه تریپولی و مشاور دادگاه عالی استیناف، مشاور ارشد حقوقی در سازمان اوپک، وزیر نفت ۷۰-۷۷، رئیس هیات نم. لیبی در ۲۱-مین کنفرانس اوپک در برزیل ۷۰، ونیز کنفرانسهای مشابه دریوگسلاوی، اکوادور، کینشازا (۷۴)، درباره بحران انرژی)، مصر ۷۴ (برای تاسیس صندوق اوپک ویژه کمک به کشورهای عربی پس از افزایش قیمت نفت)، توکیو ۷۶؛ دبیر امور نفتی در «کت. مشترک خلق» مارس ۷۷-۸۱.

متین دفتری (متین الدوله)، دکتر احمد: دک. حقوق، استاد و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۰ در تهران (فرزند

میرزا محمود خان دفتری - عین الممالک - و داماد و برادر زاده دکتر محمد مصدق، تج. در مدرسه آلمانی ها (تهران)، مدرسه حقوق تهران، فرانسه، و سوییس (ژنو).

مدرس مدرسه نظام ۲۳-، شروع خدمت دولتی در وزارت امور خارجه، انتقال به وزارت عدلیه (دادگستری)، معاون وزیر عدلیه (علی اکبر داور) فوریه ۳۲-۳۶، رئیس دبیرخانه «اج. طرفدار جامعه ملل» ژانویه ۳۴، وزیر دادگستری سپتامبر ۳۶-۳۷، مجدداً وزیر دادگستری (در کابینه محمود جم) سپتامبر ۳۷-۳۹، نظارت عالی بر «سازمان پرورش افکار» (در زمان مسئولیت وزارت دادگستری) دسامبر ۳۸، نخست وزیر (در سن ۴۰ سالگی) اکتبر ۳۹-ژوئن ۴۰ (برکناری از نخست وزیری توسط رضا شاه و بازداشت)، توقیف و زندانی (در اراک) توسط قوای متفقین در ایران به اتهام همکاری با آلمانیها و تشکیل ستون پنجم در ایران اوت ۴۳-۴۵، وزیر مشاور (در کابینه احمد قوام) ۴۵ (به مدت کوتاهی)، نم. مجلس شورای ملی از آذربایجان در چند مرحله ۴۱-۵۱، سناتور انتخابی در اولین دوره مجلس سنا ۴۹-۷۱، استاد حقوق در دا. تهران، بعداً استاد ممتاز دانشگاه، رئیس دفتر نمایندگی سازمان ملل متحد در ایران، ع. هیات مختلط ایران برای نظارت در خلع بد شرکت نفت ایران و انگلیس (در دوران ملی شدن صنعت نفت) ماه مه ۵۱، شرکت در جلسه شورای امنیت سازمان ملل (به رهبری گروهی دکتر مصدق) اکتبر ۵۱، رئیس هیات نم. اقتصادی ایران در کنفرانس مسکو و ریاست کنفرانس مذکور فوریه ۵۲، ع. کت. اجرایی کنفرانس بین المجالس اکتبر ۶۰، فوت ژوئن ۷۱.

آثار: تالیف و ویرایش تعدادی کتابهای حقوقی، تعدادی مقاله راجع به مسائل حقوقی و سازمان ملل متحد و غیره. (مسلط به زبانهای انگلیسی، فرانسه، آلمانی و عربی).

متین دفتری، هدایت الله: دک.، فارغ التحصیل اقتصاد و حقوق، سیاستمدار و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۳۳ در تهران (فرزند دکتر احمد متین دفتری و نوه دکتر محمد مصدق نخست وزیران سابق ایران)، تج. دا. کمبریج انگلستان.

اشتغال در وزارت علوم و آموزش عالی (پس از بازگشت به ایران)، تدریس در دا. تهران، مدیر اداره اطلاعات و روابط عمومی وزارت دادگستری ۵۸، تماس و همکاری با جبهه ملی ایران، دبیر

«اج. حمایت از زندانیان و خانواده های آنان»، فعالیت های حقوقی (وکالت دادگستری)، معاون کانون وکلای ایران.

ب.اق.: تاسیس «جبهه دموکراتیک ملی» مارس ۷۹، عزیمت به خارج از کشور ۸۱، پیوستن به سازمان مجاهدین خلق ایران ورهبری «شورای مقاومت ملی».

المجالی، هزاع: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۱۶، تح. دانشکده حقوق دا. دمشق.

اشتغال به خدمات حقوقی-۴۷، خدمت در دربار ملک عبدالله (پادشاه اردن) ۴۷-، شهردار شهر «امان»، وزیر کشاورزی؛ پس از تشکیل پیمان بغداد، تشویق اردن به شرکت در این پیمان ۵۵، نخست وزیر اردن (پس از استعفای سعید المفتی) و زمینه سازی برای ورود اردن در پیمان بغداد ۱۵-۲۰ دسامبر ۵۵ (مجبور به استعفا پیرو انجام تظاهرات و اعتصاب های سراسری در اردن)، کناره گیری موقت از سیاست دسامبر ۵۵-۵۸، وزیر دربار اردن ۵۸-، مجدداً نخست وزیر ماه مه ۵۹- اوت ۶۰، ترور و فوت پیرو انفجار بمب در دفتر کارش ۲۹ اوت ۶۰. (توضیح: ملک حسین پادشاه اردن چند دقیقه پیش از انفجار مذکور محل حادثه را ترک کرده بود. دولت اردن بعداً جمهوری متحده عرب- متشکل از اتحاد سوریه ومصر- و رئیس آن جمال عبدالناصر را مسئول طرح و اجرای توطئه قتل هزاع المجالی اعلام کرد. لازم به تذکر است که وی به عنوان طرفدار ودوست انگلستان و کشور های غربی همواره مورد حمله مطبوعات و رادیو های مصری بود.)

مجیدی، عبدالمجید: دک. حقوق، سیاستمدار و حقوقدان ایرانی، ت. ۱۱ ژانویه ۱۹۲۹، تح. در تهران، پاریس، وداها. هاروارد و ایلی نویز آمریکا.

خدمت در بانک توسعه صادرات و سازمان برنامه، رئیس اداره بودجه سازمان برنامه ۵۹-۶۰، معاون مالی واداری مدیر عامل سازمان برنامه ۶۲-۶۴، رئیس اداره جدید بودجه سازمان برنامه ۶۴-، معاون نخست وزیر، رئیس اداره مرکزی بودجه سازمان برنامه ۶۶، وزیر تولیدات کشاورزی ۶۷-۶۸ وزیر کار و امور اجتماعی ۶۸-۷۳، وزیر مشاور در امور برنامه وتوسعه ۷۳-۷۴، دبیرکل بنیاد «شهبانو فرح» (پهلوی) ۷۷-۷۹، ع. شورای عالی فرهنگ و هنر ۶۸، دبیرکل سازمان شیر و خورشید سرخ ایران.

محبوب، محمد احمد: حقوقدان و سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۰۸، تح. کا. گوردون، و مدرسه حقوق خارطوم.

فارغ التحصیل به عنوان معمار و حقوقدان، انجام فعالیت های حقوقی، ع. مجلس قانونگذاری ۴۸-۵۴، همراهی با هیات نم. «حزب امت» اعزامی به مذاکرات دریاچه ۴۷، ع. کم. ترمیم قانون اساسی، نامزد غیر حزبی (منفرد) در انتخابات عمومی ۵۴، رهبر گروه مخالف ۵۴-۵۶، وزیر امور خارجه ۵۶-۵۸، مشاور حقوقی ۵۸-۶۴، وزیر امور خارجه ۶۴-۶۵ فوریه ۶۵، نخست وزیر ۶۵-۶۶، نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۶۷-۶۸، نخست وزیر و وزیر دفاع ۶۸-۶۹.

آثار: دموکراسی در محکمه، و چندین جلد مجموعه اشعار به عربی.

محروق، اسماعیل: اقتصاددان الجزایری، ت. ۲۱ اکتبر ۱۹۲۶ در «بوجعا»، تح. دا. پاریس.

زندگی در مراکش ۵۳-۶۲، فعالیت در «جبهه ملی آزادی بخش الجزایر»، ضمناً مدیر کت. ملی برنامه ریزی فنی مراکش، بازگشت به الجزایر ۶۲، رئیس امور اقتصادی کابینه دولت موقت الجزایر ۶۲، مشاور اقتصادی رئیس جمهوری ۶۳-۷۰، مدیر کل صندوق توسعه الجزایر ۶۳-۶۵، مدیر کل وزارت دارایی ۶۵-۶۶، وزیر دارایی ۷۰-فوریه ۷۶، رئیس اتحادیه بانکهای مدیترانه ۷۶-۸۳، رئیس «گروه ۲۴» در صندوق بین المللی پول ۷۴، ع. صندوق بین المللی پول ۷۴، ع. هیات مدیره انجمن ملی پژوهشهای اکتشاف نفت در الجزایر.

محسن، زهیر: سیاستمدار فلسطینی (رهبر سابق جنبش چریکی الصاعقه)، ت. ۱۹۳۶ در «طولکرم» (در کرانه غربی رود اردن)، تح. در طولکرم.

پیوستن به «حزب سوسیالیست بعث عرب» و شرکت در فعالیتهای سیاسی در اوائل دهه ۵۰، ترک اردن و تدریس ریاضیات در مدارس عمان وقطر وکویت ۵۷-، همزمان انجام فعالیت های سیاسی حزبی در فلسطین، پیوستن به سازمان چریکی «الصاعقه» ۶۸، انتخاب به عنوان نایب رئیس مجلس ملی فلسطین ۶۸-، رهبر سازمان الصاعقه ۷۱-، ع. کمیته اجرایی

ساف و نیز مسئول نظارت بر دایره نظامی ساف ۷۱، احراز مناصب مهم سیاسی در سوریه، تعلیق عضویت وی در ساف (به جهت تأیید موضع سوریه در اختلاف با جنبش ملی ترقیخواه لبنان و ساف در آغاز جنگهای داخلی لبنان) ۷۶؛ پس از تعطیل دفتر نمایندگی الصاعقه در بیروت، عزیمت به دمشق تا پایان جنگهای داخلی لبنان، همکاری در تهیه و تدارک دورشته عملیات چریکی خارجی بوسیله «سازمان قهرمان انقلاب فلسطین» (سازمانی منشعب از الصاعقه) : ۱) حمله به قطار حامل مهاجران یهودی شوروی به اتریش ۲۸ سپتامبر ۱۹۷۳، ۲) عملیات گروگانگیری دیپلماتهای مصری در «آنقره» ترکیه که به قتل سه نفر و اجازه بازگشایی دفتر نمایندگی ساف در ترکیه انجامید ۲۸ ژوئیه ۱۹۷۹. مورد ترور و فوت در فرانسه (در راه بازگشت از کنفرانس سران آفریقایی در «مونروویا») ۲۸ ژوئیه ۱۹۷۹ (بوسیله عوامل اسرائیلی).

محفوظ، نجیب : ل. فلسفه، نویسنده مصری، ت. ۱۱ دسامبر ۱۹۱۱، ت.ج. دا. قاهره.

نویسنده و کارمند کشوری ۳۴، از جمله مدیر اداره در وزارت آموزش و پرورش، خدمت در دا. قاهره، وزارت اوقاف، اداره هنرها و هیات ممیزی و نظارت (مطبوعات)، مدیر کل و مشاور سازمان سینمایی مصر، همکاری با روزنامه «الاهرام» به عنوان نویسنده، ع. هیات مدیره سازمان انتشارات «دارالمعروف»، دریافت نشان استقلال، نشان جمهوری، دریافت جایزه دولتی بخاطر انتشار کتاب «بین القصرین» ۵۷، دریافت جایزه «نوبل» در ادبیات (عرب) ۸۸.

آثار : نویسنده تعداد زیادی کتاب داستان به زبان عربی و از جمله : بازی سرنوشت ۳۹، رادویس ۴۳، تلاش طویه ۴۴، دماغه قاهره ۴۵، خان الخلیلی ۴۶، کوچه میثاق ۴۷، قلعه آرزوها (ج ۱) ۵۶، بین القصرین (ج ۲) ۵۷، کاسه شکر (ج ۳) ۵۷، دزد و سگ ها ۶۱، بلدرچین ها در پاییز ۶۲، جاده ۶۴، گدا ۶۵، شایعات بی اساس نیل ۶۶، میر عمار ۶۷، ... مجموعه داستانهای کوتاه : نجوای دیوانگی ۳۸، جهان خداوند ۶۳، در نشانه گربه سیاه ۶۹، زیر چتر ۶۹، داستانی بدون شروع یا پایان ۷۱، آئینه ها (داستان معاصر) ۷۲.

محمد، سرلشگر نظر : نظامی و سیاستمدار افغانی، ت. ۱۹۳۵ در استان هرات، ت.ج. دانشگاه نظامی کابل، آکادمی نظامی شوروی.

فرمانده نظامی در نیروی هوایی افغانستان، معاون وزیر ارتباطات، معاون وزیر دفاع، ع. حزب دموکراتیک خلق افغانستان ۷۴، ع. کمیته مرکزی حزب ۸۳، نامزد عضویت در پولیت بورو (دفتر سیاسی) حزب ۸۵، معاون اول شورای وزیران ۸۶-۸۸، دریافت نشان حامیل سرخ.

محمد، علی ناصر : سیاستمدار یمنی (رئیس جمهوری سابق یمن جنوبی)، ت. ۳۱ دسامبر ۱۹۳۹ در «ایبان» (منطقه شرقی جمهوری دموکراتیک خلق یمن)، ت.ج. دن. تربیت معلم یمن، آموزش نظامی در مدرسه کماندویی مصر، و مهندسی نظامی.

اشتغال به شغل آموزگاری قبل از استقلال یمن، ع. فعال «جبهه آزادی بخش ملی» ۶۳-۶۷، فرمانده نظامی جبهه مرکزی ۶۴، فرماندار منطقه جزایر ۶۷، فرماندار استان دوم یمن (کحج) ۶۸، وزیر حکومتهای محلی ۶۸، ع. فرماندهی مشترک جبهه ملی ۶۸، ع. کت. اجرایی جبهه آزادی بخش ۷۰، ع. شورای ریاست جمهوری : «جمهوری دموکراتیک خلق یمن» ۷۱-۷۸، وزیر آموزش و پرورش ۷۴-۷۵، رئیس شورای مذکور ژوئن-دسامبر ۷۸، معاون شورای مذکور دسامبر ۷۸-۸۶، رئیس شورای وزیران (نخست وزیر) ۷۱-۸۵، رئیس جمهوری یمن جنوبی آوریل ۸۰، وزیر دفاع ۷۸-۸۵، ع. دفتر سیاسی جبهه ملی ۷۲-۷۵، ع. سازمان سیاسی متحد جبهه ملی ۷۵-۷۸، ع. حزب سوسیالیست یمن اکتبر ۷۸-۸۶، وزیر دارایی دسامبر ۷۸-۸۶، رئیس هیات رئیسه شورای عالی خلق و دبیر کل حزب سوسیالیست یمن (انتخاب در اولین کنگره عمومی حزب یمن) ۷۸-۸۶، فرار به یمن شمالی و زندگی در تبعید پس از کودتای ژانویه ۸۶، محکوم به مرگ بطور غیابی (بهمراه هیجده نفر دیگر از رهبران سابق) دسامبر ۸۷، ساکن دمشق ۸۹-.

محمد البدر ← سیف الاسلام، محمد البدر

محمد پنجم، سلطان: پادشاه اسبق مراکش (پدر ملک حسن دوم پادشاه سابق مراکش)، ت. ۱۹۰۹ در «فاس» (فز)، تج. خصوصی و مذهبی.

پدرش: سلطان مولی یوسف (برادر سلطان مولی حافظ) حاکم مراکش ۱۲-۲۷، فوت پدرش در نوامبر ۲۷. انتخاب از سوی علمای مراکش به عنوان سلطان جدید مراکش نوامبر ۲۷ (با اعلام قبول و نفوذ فرانسویها به عنوان قیم مراکش)، مسافرت رسمی به فرانسه و ملاقات با «گاستون دومرگ» رئیس جمهوری فرانسه ژوئیه ۲۸، تولد اولین پسرش مولی حسن (پادشاه بعدی مراکش) ژوئیه ۲۹، تبعید از مراکش به «کورسیکا» و بعداً به «مادآگاسکار» به همراه خانواده اش ۲۰ اوت ۵۳-۱۷ نوامبر ۵۵ (بازگشت به مراکش)، اعلام استقلال مراکش از سوی فرانسویها ۵۶، شرکت در اجلاس «سازمان اتحاد آفریقا» در کازابلانکا ژانویه ۶۱، فوت ۲۶ فوریه ۶۱.

محمد ششم، ملک (سیدی): دک. حقوق، فارغ التحصیل نظامی (ژنرال چهار ستاره ارتش)، ولیعهد سابق و پادشاه جدید مراکش (مغرب)، ت. ۲۱ اوت ۱۹۶۳ در رباط (پسر ارشد ملک حسن دوم و نوه ملک محمد پنجم پادشاهان سابق و اسبق مراکش)، تج. خصوصی و درباری (تحت نظر پدرش) در رباط، دانشکده افسری، دا. نیس فرانسه.

انجام سفرها و مأموریت‌های سیاسی و رسمی از سن ۱۷ سالگی به بعد ۸۰-، نماینده ویژه ملک حسن دوم در چند کنفرانس منطقه ای و بین المللی، انجام وظایف و مسئولیت هایی در خارج از کشور در کنار مسئولان عالیرتبه مراکش، از جمله: همکاری با «ژاک دلور» رئیس وقت کمیسیون اروپا و نماینده دائم مراکش در سازمان ملل؛ پادشاه جدید کشور پس از مرگ پدرش ژوئیه ۹۹-.

(توضیح: وی یک برادر و سه خواهر دارد، و برادر کوچکترش بنام «مولایی رشید» ولیعهد جدید مغرب خواهد بود. او به زبانهای فرانسه، اسپانیایی و انگلیسی تسلط یا آشنایی کامل دارد. ملک محمد بنابر سنت سلطنتی این کشور تا زمان مرگ پدرش مجرد بود و بلافاصله پس از مرگ وی ازدواج کرد. ملک حسن دوم نیز در سال ۱۹۶۱ در شرایط مشابهی، همزمان با فوت پدرش ازدواج کرده بود.)

محمد ظاهرشاه: پادشاه سابق افغانستان، ت. ۱۵ اکتبر ۱۹۱۴، تج. کا. استقلال در کابل، دا. مونپلیه در فرانسه. تحصیل دردن. پیاده نظام کابل ۳۲، ازدواج با شاهدخت حمیرا نوامبر ۱۹۳۱ (فرزندان وی: بلقیس، احمد شاه خان، مریم، محمد نادر خان، شاه محمود خان، محمد دعود جان، میرویس جان) دستیار وزیر در وزارت دفاع ملی ۳۲-۳۳، کفیل وزیر آموزش و پرورش ۳۳، جلوس بر تخت سلطنت ۸ نوامبر ۳۳، خلع از سلطنت ۱۷ ژوئیه ۷۳، استعفا ۲۴ اوت ۷۳، محروم از حق شهروندی افغانستان پس از به قدرت رسیدن کمونیستها آوریل ۷۸، برقراری مجدد حق شهروندی افغانستان برای وی ۹۱.

محمی الدین، ذکریا: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ماه مه ۱۹۱۸، تج. دن. افسری، و دا. جنگ قاهره. مدرس سابق دا. نظامی، دا. جنگ و مدیر کل اطلاعات نظامی؛ وزیر کشور ۵۳-۵۸، وزیر کشور جمهوری متحده عرب (مصر) ۵۸-۶۲، معاون رئیس جمهوری «جمهوری متحده عرب» و رئیس «کت. سد آسوان» ۶۱-۶۲، ع. کت. دفاع ملی ۶۲-۶۹، ع. شورای ریاست جمهوری ۶۲-۶۴، ع. کت. اجرایی اتحادیه سوسیالیست عرب ۶۴-۶۹، معاون نخست وزیر ۶۴-۶۵ و نیز ژوئن ۶۷-۶۸، نخست وزیر و وزیر کشور ۶۵-۶۶.

محیط طباطبایی، استادسیدمحمد: فارغ التحصیل دانشکده حقوق، پژوهشگر و مورخ ایرانی، ت. ۱۹۰۲ در زواره (اصفهان)، تج. تهران.

مهاجرت به تهران ۲۳، اشتغال به خدمات آموزشی و مدیریت مدرسه، بازنشستگی ۵۸، تولید و اجرای برنامه «مرزهای دانش» برای اداره رادیو از اواخر دهه ۵۰ تا اواسط دهه ۷۰ (یکی از موفق ترین برنامه های علمی رادیو)، رایزن فرهنگی در سفارتخانه های ایران دردهلی، بغداد، دمشق، و بیروت ۴۸-۵۵، ادامه فعالیت های نگارش و پژوهش پس از انقلاب اسلامی ایران، دریافت درجه دک. افتخاری از دا. شهید بهشتی (ملی سابق) پس از انقلاب.

آثار: نگارش و انتشار تعدادی از کتابهای آموزشی دوره متوسطه، دهها کتاب، و بیش از ۲۵۰۰ مقاله در زمینه های مختلف تاریخی، اجتماعی، علمی و غیره.

مختار، عُمَر : مبارز سیاسی و رهبر مقاومت ضد استعماری اهل لیبی، ت. ۱۸۶۲.

شرکت در جنگ علیه استعمارگران ایتالیایی ۱۱-۱۲، مشارکت در فعالیت‌ها و مقاومت‌های ضد استعماری ۱۲-، زندگی در تبعید در قاهره (مصر) ۲۲، بازگشت به زادگاهش لیبی و سازماندهی یک جنگ طولانی چریکی و استقلال طلبانه علیه ایتالیایی‌ها به مدت هشت سال ۲۳-۳۱، دستگیری و محاکمه به جرم فعالیت‌های ضد نیروهای ایتالیایی مستقر در لیبی و محکوم به اعدام و مرگ سپتامبر ۳۱، تاسیس اج. «عمر مختار» توسط جوانان لیبی پس از ج. ج. ۲ برای گرامیداشت خاطره دلاوریهای وی.

مدرّس، سید حسن : فارغ التحصیل عالی علوم دینی؛ روحانی، فعال سیاسی و سیاستمدار ایرانی؛ ت. ۱۸۷۰ م / ۱۲۸۷ هـ. ق. در قریه «سرابه کچو» از توابع اردستان یزد (از طایفه میر عابدین و از جمله سادات طباطبایی)، تح. علوم دینی در اصفهان، عراق (نجف اشرف).

عزیمت از قمشه به اصفهان برای تحصیل علوم دینی در سن ۱۶ سالگی و سکونت در آنجا ۱۸۸۵-۱۸۹۱، عزیمت به عتبات عالیات (شهر نجف اشرف) پس از واقعه تحریم تنباکو (واقعه رژی) برای ادامه تحصیلات عالی دینی به مدت هفت سال ۱۸۹۱-۱۸۹۸، بازگشت از عتبات به اصفهان و شروع تدریس فقه و اصول در «مدرسه جدّه کوچک» ۱۸۹۸-، مورد ترور نا موفق مخالفین سیاسی در محل «مدرسه جدّه بزرگ» اصفهان، نم. مجلس دوم شورایملی (به نمایندگی از سوی هیات علمای نجف اشرف برای نظارت بر قوانین مصوب مجلس براساس یکی از مواد قانون اساسی) ۱۹۱۰-۱۹۱۳، انتخاب به عنوان نم. مجلس سوم از شهر تهران ۱۳-، به همراه عده ای از رجال و نمایندگان مجلس شورایملی (از جمله سلیمان میرزا اسکندری) هجرت به عراق و سوریه و ترکیه (استانبول) در اوائل ج. ج. ۱۰ به مدت دو سال ۱۵ (محرّم ۱۳۳۴ هـ. ق.) ۱۷-، وزیر دادگستری در هیات دولت در مهاجرت به ریاست «رضا قلی خان مافی» (نظام السلطنه) مستقر در کرمانشاه ۱۵-، بازگشت از مهاجرت به ایران و مجدداً انتخاب به عنوان نم. مجلس شورایملی در دوره های گوناگون از جمله مجلس چهارم به بعد ژوئن ۲۱-، ضمناً تدریس در مدرسه

سپهسالار، در خلال نمایندگی مجلس پنجم (ژوئیه ۱۹۲۳- فوریه ۱۹۲۶) ابراز مخالفت شدید با تصمیم مجلس نسبت به انقراض سلسله قاجاریه و انتقال سلطنت به سلسله پهلوی (رضاخان) از جمله در خلال جلسه مجلس مورخ شنبه ۹ آبان ماه ۱۳۰۴ ش. / ۳۱ اکتبر ۱۹۲۵، بخاطر ادامه مخالفت‌های شدید خود با رضاخان؛ مورد ترور (در کوچه پشت مدرسه و مسجد سپهسالار تهران) و مجروح شدن ۷ آبان ۱۳۰۵ ش. / ۱۹۲۶ م. پس از آن همچنان ادامه ابراز مخالفت با سیاستهای رضاشاه و لذا چند سال بعد بنابه دستور رضا شاه تبعید به «خواف» خراسان (در مرز افغانستان)، سپس تبعید به کاشمر (ترشیز)، بعداً در همانجا به دستور رضا شاه توسط ماموران شهربانی مسموم (بوسیله چای زهر آلود) و خفه شد (با پیچیدن عمامه به دور گردنش!) و دفن در شهر کاشمر ۱۰ آذر ماه ۱۳۱۶ ش. / اول دسامبر ۱۹۳۷.

مُردخای، سرلشگر اسحاق : نظامی و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۴۴ در عراق، تح. دا. تل آویو، فارغ التحصیل دانشکده فرماندهی و ستاد در اسرائیل و انگلستان.

احراز مسئولیت‌های متعدد فرماندهی در نیروهای ویژه چتر باز ارتش اسرائیل در خلال جنگ‌های شش روزه (جنگ ژوئن) ۶۷ و جنگ اکتبر یا جنگ یوم کیپور ۷۳، مسئول مبارزه با عملیات چریکی و تروریستی، شرکت در جنگ «لیطانی» و لبنان، فرمانده کل نیروهای پیاده نظام و چتر باز ارتش ۸۳-۸۵، فرمانده نظامی منطقه جنوب کشور ۸۶-۸۹، افسر فرمانده در «فرماندهی مرکزی» ارتش اسرائیل ۸۹-۹۵، وزیر دفاع و رئیس ستاد ارتش اسرائیل (در کابینه شیمون پرز) نوامبر ۹۵-ژوئن ۹۶ و مجدداً اکتبر ۹۶-ژوئن ۹۹، وزیر حمل و نقل ژوئن ۹۹-ماه مه ۲۰۰۰، دریافت مدال «ایتور هالوتس» بخاطر خدمات نظامی ممتاز وی در خلال جنگ چهارم اعراب و اسرائیل (جنگ یوم کیپور یا جنگ رمضان) به عنوان فرمانده نیروهای چتر باز ۷۳.

مرزبان، محمد عبدالله : ف. ل. اقتصاد، اقتصاددان و سیاستمدار مصری، ت. ۲۰ ژانویه ۱۹۱۸ در «فیوم»، تح. دانشگاههای فوآد، هاروارد، و کمبریج ماساچوست آمریکا. مدرس در دن. بازرگانی دا. قاهره تا سال ۵۶، معاون وزارت صنایع ۵۶-۵۸، مدیر عامل «هیات عامل صنعتی کردن

مدرس مطالعات خاورمیانه دردا. «فرلیگ دیکنسن»^۱ ایالت نیوجرسی ۷۱-، ع. افتخاری «دهکده ابوغوش» نزدیک بیت المقدس.

آثار: مسئله آوارگان فلسطین ۵۸، سیاست خارجی آمریکا در خاورمیانه ۶۰، عروج انسان (باهمکاری دیگران) ۶۳، مسئله قبرس (ویرایشگر) ۶۷، قدرتهای بزرگ و بحران حاضر در خاورمیانه ۶۸، در جستجوی صلح در خاورمیانه ۶۹، جنگ و صلح در خاورمیانه (به فرانسه) ۷۰.

1- Fairleigh Dickinson University

مریدور، یعقوب: از رهبران اولیه صهیونیسم (اسرائیل) و مدیر امور تجاری، ت. اول سپتامبر ۱۹۱۳ در لهستان. آموزش نظامی در لهستان، مهاجرت به فلسطین ۳۲، همکاری با یک گروه زیر زمینی عراقی- ۴۱، در تبعید- ۴۵، اقدام به فرار در ۵ مرحله، پیوستن به گروه تروریستی ضد فلسطینی «ایرگون تسوای لوئیمی» ۳۳، فرمانده کل گروه ایرگون ۴۱-۴۳، فرمانده دوم گروه ایرگون ۴۴-۴۸، همکاری در تاسیس «نهضت هروت»، ع. کنست (مجلس اسرائیل) ۵۰-۵۲، موسس و رئیس هیات مدیره «شرکت سهامی حمل و نقل دریایی میوه» در حیفا ۵۶-۶۹، ع. سابق هیات مدیره شرکت ماهیگیری و کشتیرانی آتلانتیک، وزیر هماهنگی و برنامه ریزی اقتصادی، ۸۲-۸۴. آثار: راه طولانی به سوی آزادی.

مزار، بنیامین: دک.، باستان شناس اسرائیلی، ت. ۲۸ ژوئن ۱۹۰۶ در روسیه تزاری، تح. داها، برلین، و «گیسن». مهاجرت از روسیه تزاری به فلسطین ۲۹، شروع خدمت در دا. عبری بیت المقدس ۴۳، اس. تاریخ انجیل و جغرافیای تاریخی ۵۱-، رئیس دا. عبری بیت المقدس ۵۲-۶۱، جانشین رئیس دانشگاه ۶۱-، رئیس اج. اکتشافات باستانی اسرائیل، مدیر عملیات حفاری منطقه «رمات راحل» ۳۲، در منطقه «بت شیریم» ۳۶-۴۰، در منطقه «بت براه» ۴۲-۴۳، در منطقه «تل قصیل» ۴۸-۵۰ و ۵۹، در منطقه «عین جد» ۶۰، ۶۲ و ۶۴، ع. افتخاری اج. مطالعات آثار باستانی انگلستان، ع. اج. ادبیات و تفسیر انجیلی آمریکا، دریافت درجه دک. افتخاری در ادبیات

مصر ۵۸-۶۰، رئیس سازمان «النصر» ۶۰-۶۱، رئیس «سازمان نخ تابی و نساجی» ۶۱-۶۶، رئیس بانک قاهره ۶۶-۶۸، وزیر تدارکات و تجارت داخلی ۶۸-۷۰، وزیر اقتصاد و تجارت خارجی ۷۰-۷۳، ضمناً کفیل وزیر تدارکات و تجارت داخلی ۷۱-۷۳، معاون نخست وزیر ۷۲-۷۳، رئیس سابق بانک اعتبارات و بازرگانی قاهره.

آثار: مدیریت امور مالی، مدیریت فروش، ریاضیات بازاریابی.

المرغانی، سر علی: رهبر مذهبی (سابق) سودان، ت. ۱۸۷۹، تح. در قاهره (مصر).

انجام تحصیلات و مطالعات حقوق و اصول اسلامی در قاهره، پیروی و حمایت از براندازی خلیفه عبدالهی، بازگشت به سودان به عنوان رهبر فرقه «خاتمیه»، رئیس هیات اعزامی سودان به لندن ۱۹، دریافت نشان «عضو درجه دوم نشان سلطنتی ویکتوریا» (K.C.V.O.)، نشان «عضو درجه دوم نشان سنت میشل و سنت جورج» (K. C. M. G.) از انگلستان.

المرغانی، محمد: ل. علوم اجتماعی، روزنامه نگار سودانی، ت. ۱۹۳۲، تح. دا. خارطوم، ودا. «بیزانس». دبیر اخبار انتشارات «الایام» ۴۹-۵۸، مدیر «سازمان خبری عرب» و «رویتور» در خارطوم ۵۸-، خبرنگار ویژه مسائل سودان در خبرگزاری «رویتور» و روزنامه های «دیلی» و «ساندی تایمز» انگلستان، همکاری با برنامه های بی.بی.سی انگلستان (بنگاه سخن پراکنی انگلستان).

مرلین، ساموئل: نویسنده و مدیر (اطلاعات سیاسی) اسرائیلی، و نیز از رهبران اولیه صهیونیسم، ت. ۱۷ ژانویه ۱۹۱۰، تح. دا. پاریس.

دبیر کل «سازمان تجدید نظر طلبان و صهیونیست های جدید» سازمان جهانی صهیونیسم ۳۴-۳۸، سردبیر روزنامه «دی تات» منتشره در ورشو (لهستان) ۳۸-۳۹، دبیر کل کت. عبری آزادی بخش ملی ۴۰-۴۸، ع. اولین کنست (مجلس اسرائیل) ۴۸-۵۱، رئیس شرکت مطبوعات اسرائیل ۵۰-۵۷، مدیر مطالعات سیاسی «مو. مسائل مدیترانه» در نیویورک ۵۷-

عبری از «یونیون کالج» (موسسه مذهبی یهودی در آمریکا)، و نیز از حوزه علمی مذهبی آمریکا.

آثار: به زبان انگلیسی: تاریخ پژوهشهای باستانشناسی در فلسطین ۳۶، تاریخ فلسطین از دورانهای اولیه تا پادشاهی اسرائیل ۳۸، حفاریهای بت شیریم: ۳۶-۴۰ (ج ۲: ۵۸)، اطلس تاریخی فلسطین: اسرائیل در دوران انجیلی ۴۱، حفاریهای تل قصیل ۵۱، تالیف مشترک دایرة المعارف انجیل ۵۰، عین جدی ۶۴، و نیز چند کتاب به زبان آلمانی.

المزیدی، فیصل منصور: ل. اقتصاد، اقتصاددان

کویت، ت. ۲۰ مه ۱۹۳۳، تح. در کویت، کالج دانشگاهی «استافورد شایر» شمالی در «کیل» انگلستان.

مسئول اداره دارایی و اقتصاد ۵۹، مدیر «هیات دولتی کلرین و نمک»، مدیر شرکت سهامی نفت کویت ۶۰، معاون اقتصادی وزیردارایی و اقتصاد ۶۰، رئیس کت. اقتصاد و صنعت ۶۱، مدیر صندوق کویت برای توسعه اقتصادی کشورهای عربی ۶۲، ع. شورای عالی دا. کویت ۶۲-۶۴، رئیس و مدیر عامل شرکت کودشیمیایی کویت ۶۴-۷۱، رئیس کت. قراردادهای دولتی نفت ۶۳-۶۵، رئیس کت. دولتی پالایش ۶۴-۶۶، رئیس شرکت بازرگانی دریایی کویت ۶۵-۷۰، مدیر شرکت صنایع پتروشیمی ۶۳-۷۱، رئیس شرکت ماهیگیری متحد کویت ۷۱-۷۶، رئیس مشاوران وابسته کویت ۷۱، رئیس شرکت مهندسی ذخایر و مدیریت بین المللی کویت ۷۶، ع. اج. اقتصاددانان کویت، دریافت جایزه ویژه اتحادیه عرب برای تدوین گزارش علمی گاز طبیعی ۶۳.

آثار: گاز طبیعی در کویت و مصارف آن ۶۳، کویت به عنوان پایگاه صنایع پتروشیمی ۶۵، سرمایه گذاری های بین المللی ۷۹.

مسادی استاد محمود: استاد، نویسنده و سیاستمدار

تونس، ت. ۲۸ ژانویه ۱۹۱۱، تح. کالج صدیقی، دن. کارنات تونس، و دا. پاریس.

استاد دن. کارنات ۳۶-۳۸، اس. کا. صدیقی ۳۸-۴۸، استادیار «مرکز مطالعات اسلامی» دا. پاریس ۴۸-۵۲، فعالیت در «موسسه مطالعات عالی پاریس» ۴۸-۵۵، رئیس اداره آموزش

متوسطه تونس ۵۵-۵۸، بازرس کل آموزش عمومی ۵۸، وزیر آموزش ملی، جوانان و ورزش ۵۸-۶۸، وزیر کشور ۶۹-۷۰، ع. هیات اجرایی یونسکو ۷۴، وزیر امور فرهنگی ۷۳-دسامبر ۷۶، معاون مجلس ملی تونس، ع. کت. مرکزی حزب سوسیالیست دستور، رئیس مجلس ملی ۸۱-۸۶، دریافت نشان بزرگ استقلال، و نشان جمهوری از تونس.

آثار: سد ۵۵، حدیث ابی حوریه ۷۳، تولد بی خبری ۷۴، و تعدادی مقاله و پژوهشهای دیگر.

مستوفی، خسرو: ف. ل. د. ک. علوم سیاسی، استاد

ایرانی، ت. ژوئیه ۱۹۲۱، تح. دها. تهران و «یوتا».

استاد یار علوم سیاسی در دا. ایالتی پورتلند آمریکا ۵۸-۶۰، استاد یار در دا. یوتا (آمریکا) ۶۰-۶۵، قائم مقام «مو. مطالعات بین المللی» دا. یوتا ۶۲-۶۳، دانشیار دا. یوتا ۶۵-۷۰، استاد دا. یوتا ۷۰، معاون گروه سیاسی دا. یوتا ۶۷، مدیر مرکز مطالعات خاورمیانه دا. یوتا ۶۷، بورسیه «فولبرایت - هیز» ترکیه و ایران ۶۵-۶۶، ع. هیات مدیره «مو. مطالعات ایران» ۶۸، همکاری با مدیر موسسه آمریکایی مطالعات ایران در تهران ۷۰، ع. اج. آمریکایی استادان دانشگاه، ع. آکا. علوم سیاسی آمریکا، ع. اج. علوم سیاسی غرب، ع. آکا. آمریکایی پیشرفت علوم، ع. جامعه مطالعات شرقی آمریکا.

آثار: منازعه سوئر: مطالعه موردی یک قرارداد ۵۷، ابعاد ناسیونالیسم: جامعه شناسی انقلاب استعماری ۶۴، پارسی نامه: متون فارسی در هشت جلد (ج ۱ و ۲) ۶۳، ج. چهارم ج. اول ۶۹، مقاله ایران در دایره المعارف بریتانیکا ۷۴، ادريس شاه در مطالعات هنر و ادبیات خاور نزدیک ۷۴.

مستیری، احمد: ل. حقوق، سیاستمدار تونسی، ت.

۱۹۲۸ در «مصره»، تح. در تونس، و دانشکده حقوق دا. پاریس.

وزیر دادگستری ۵۶-۵۸، وزیر دارایی و بازرگانی ۵۸-۶۰، ع. کت. مرکزی حزب نئودستور ۶۲-۶۴، ع. دفتر سیاسی حزب سوسیالیست دستور ۶۴-۶۸ و نیز ۷۰، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی، سفیر در مصر ۵۸-۶۲، سفیر در الجزایر ۶۲-۶۶، وزیر دفاع ملی ۶۶-۶۸، وزیر کشور ۷۰-۷۱، اخراج از حزب سوسیالیست دستور ۷۲، اخراج از مجلس ملی تونس

۷۳، فعالیت به عنوان رهبر گروه «لیبرال ها» (آزادیخواهان) در راستای فشار به دولت برای اعمال روشهای لیبرالیستی، رهبر سابق حزب سیاسی «نهضت سوسیال دموکرات» و استعفا از سمت دبیر کلی حزب مذکور ۸۷- سپتامبر ۸۹، انجام فعالیت های وکالت حقوقی در تونس ۸۹-، دریافت نشان استقلال از تونس، نشان جمهوری از تونس، و تعدادی نشانهای خارجی دیگر.

مستیری، محمود : ل. علوم اجتماعی، ل. حقوق، دیپلمات تونس، ت. ۲۵ دسامبر ۱۹۲۹، تج. مو. مطالعات سیاسی، دا. لیون فرانسه.

خدمت در بسیاری از هیات های نم. تونس در سازمان ملل متحد، جانشین موقت نم. تونس در سازمان ملل ۵۸ و ۵۹، رئیس هیات ویژه نم. تونس در کنگو (لئوپولدویل) ۶۰، دستیار نم. ویژه دبیر کل سازمان ملل در حکومت بلژیک ۶۱، معاون نم. دائم تونس در سازمان ملل ۶۲-۶۵، دبیر کل امور خارجی تونس ۶۵-۶۷، نم. دائم تونس در سازمان ملل متحد ۶۷-۶۹، رئیس کت. ویژه سازمان ملل درباره موقعیت تدوین اعلامیه اعطاء استقلال به کشورها و مردم تحت استعمار ۶۸، سفیر در بلژیک سپتامبر ۶۹، سفیر در لوکزامبورگ اکتبر ۶۹، سفیر در «جامعه اقتصادی اروپا» نوامبر ۶۹، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۱-۷۳، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی دسامبر ۷۳-۷۴، سفیر در لهستان ۷۴-۷۶، سفیر در سازمان ملل متحد ۷۶-۸۰، دبیر کل نهضت سوسیال دموکرات (حزب سیاسی) ۸۳-۸۷، وزیر مشاور در امور خارجه ۸۵-۸۶، نم. دائم تونس در سازمان ملل متحد ۸۶-۸۷، سفیر در مصر (تا سال ۹۵ ادامه داشته است)، نم. ویژه دبیر کل سازمان ملل در امور افغانستان.

مسعود، ژنرال احمد شاه : فرمانده مجاهدین افغانی، ت. ۱۹۵۳، تج. گروه مهندسی پلی تکنیک کابل.

شروع فعالیت های چریکی علیه دولت مرکزی کابل ۷۵، فرمانده مجاهدین افغانی در دره پنجشیر علیه رژیم کمونیستی کابل و تحت حمایت شوروی به رهبری نجیب الله ۷۹-۹۲، وزیر دفاع افغانستان ۹۲- سپتامبر ۹۶ (تا زمان تصرف کابل پایتخت افغانستان بوسیله گروه طالبان)، ع. سابق اتحادیه جوانان

مسلمان، ع. حزب جماعت (جمعیت) اسلامی به رهبری برهان الدین ربانی، فرمانده نظامی مخالفان حکومت غیرقانونی و غیر رسمی طالبان و رهبری مقاومت و حملات نظامی گسترده علیه آنان (با نام فرمانده نیروهای ائتلاف شمال افغانستان) ۹۶- تاکنون (۹۹).

مسعود، محمد : ل. روزنامه نگاری، روزنامه نگار و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۰۱ در شهر قم، تج. علوم حوزوی در قم، تهران، و آموزشگاه عالی روزنامه نگاری بلژیک (بروکسل).

عزیمت از قم به تهران برای کار و امرار معاش ۳۲، کارگر تعمیرگاه اتومبیل، کارگر صحافی، نقاش و خطاط چاپخانه ها ۳۲-؛ اشتغال در وزارت معارف (آموزگار دبستان) حدود ۳۳-۳۵، اشتغال در اداره کل تجارت، ضمناً همزمان تأسیس یک شرکت حق العمل کاری (بنام شرکت تجاری کار) ۳۵-، شروع کار نویسندگی در نشریه «ترقی» (بعداً مجله ترقی، به مدیریت لطف الله ترقی همشهری وی) و انتشار اولین مقاله اش با امضای «م- دهاتی» حدود ۳۳-، اشتغال در روزنامه «شفق سرخ» (به مدیریت مایل توپسرکانی) و انتشار متن اولین کتابش در آنجا (با نام مستعار یادشده) با عنوان: «در تلاش معاش» پائیز ۳۳-، مأمور مطالعه در مطبوعات و تعلیمات عالییه اروپایی از سوی وزارت فرهنگ و عزیمت به پاریس ۳۳-، عزیمت به بلژیک (بروکسل) برای انجام تحصیلات عالی (با بورس دولتی) بهار ۳۵-۳۸، کارآموزی در روزنامه «گازت» (چاپ بروکسل) پس از پایان تحصیلات روزنامه نگاری (به مدت چند ماه) ۳۸، بازگشت به ایران و تلاش برای دریافت اجازه انتشار روزنامه و ابراز مخالفت وزارت معارف و شهربانی با وی ۳۸، سپس اشتغال به کار تجارت و حق العمل کاری (تأسیس تجارتخانه محمد مسعود) ۳۸-، دریافت مجوز انتشار روزنامه (به صورت هفته نامه) «مرد امروز» (پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰ و سقوط حکومت رضاشاه) بهار ۴۲، انتشار اولین شماره مرد امروز اوت ۴۲ (پنجشنبه ۲۹ مرداد ۱۳۲۱ ش.). (روزنامه مرد امروز بصورت هفتگی و در روزهای شنبه با سردبیری نصرالله شیفته منتشر می شد)؛ تأسیس «شرکت سهامی امروز» (برای تأسیس چاپخانه و چاپ روزنامه) دسامبر ۴۲ (۲۶ دی ماه ۱۳۲۰ ش.)، اولین توقیف روزنامه مرد امروز در شماره سوم آن (به خاطر انتشار سرمقاله ای علیه سیاست بانک ملی ایران در اعتراض

به افزایش نشر اسکناس در زمان مدیرعاملی «ابوالحسن ابتهاج» سپتامبر ۴۲، توقیف روزنامه و زندگی مخفی در فارس و اصفهان و قم (به مدت سه ماه) ۴۵، مورد سوء قصد نافرجام (در محل دفتر روزنامه و بوسیله عوامل عباس مسعودی مدیر مسئول روزنامه اطلاعات) اوت ۴۵ (۲۰ مرداد ماه ۱۳۲۴)، بازداشت و زندانی موقت (۵ روز) در زمان نخست وزیری قوام السلطنه مارس ۴۶ (اسفند ۱۳۲۴)، بارها مورد تهدید و ارباب و قتل بخاطر انتشار سرمقاله ها و مقاله های تند و آتشین وی در حمله به عملکردهای مسئولین سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور و فسادهای گسترده اجتماعی ۴۲-۴۷، تشکیل «سازمان مقاومت ملی» (در ابتدا با نام: «سازمان مقاومت مخفی») به منظور انجام فعالیتهای سیاسی و اجتماعی به شکل سازماندهی شده و استقبال و عضویت قابل توجه مردم در آن سپتامبر ۴۷، چاپ اعلامیه رسمی و با امضای وی دایره بر تقاضای اعدام انقلابی قوام السلطنه نخست وزیر وقت (پیرو تشدید فشارهای قوام علیه محمد مسعود و انتشار روزنامه اش) و تعیین یک جایزه بزرگ یک میلیون ریالی برای عامل آن و انتشار سرمقاله ای توجیهی به همین مناسبت در شماره ۲۵ مهرماه ۱۳۲۶ روزنامه (به استناد ماده ۶۱ قانون جزا که با تفسیر و تعبیر وی، شخص قوام السلطنه را مستحق اعدام می دانست. متن اعلامیه وی چنین بود: «اینجانب به موجب این سند برای خدمت به مملکت و جامعه تعهد مینمایم مبلغ یک میلیون ریال به خود یا ورثه کسی بپردازم که قوام السلطنه را در زمان زمامداری یعنی قبل از سقوط کابینه اش او را معدوم نماید». امضای تأیید شده محمد مسعود) اکتبر ۴۷، آخرین توقیف روزنامه پیرو چاپ اعلامیه مذکور در شماره ۱۲۷ آن اکتبر ۴۷، مورد ترور و فوت با شلیک دو گلوله سروان عباسی (عضو شاخه نظامی حزب توده ایران و با طراحی و هدایت خسرو روزبه عضو همان شاخه) در جلوی دفتر روزنامه در پنجشنبه شب ۲۳ بهمن ۱۳۲۶ / ۱۱ فوریه ۱۹۴۸، خاکسپاری در گورستان ظهیرالدوله در شمیران (تهران)، انتشار آخرین شماره روزنامه مرد امروز (پس از ترور وی): شماره ۱۳۸ در روز شنبه ۲۴ بهمن ۱۳۲۶ / فوریه ۴۸.

(توضیح: محمد مسعود در روش نویسندگی و روزنامه نگاری ابتکارها و خلاقتهای ویژه ای داشت که خود فصل نوینی را در زمینه نویسندگی مطبوعات ایجاد کرد. وی در سرمقاله ها و مقاله های تند و آتشین خود، فسادهای سیاسی و مالی و اخلاقی

موجود در هیأت حاکمه ایران را بر ملا می کرد و آنها را به باد انتقاد شدید می گرفت. ضمناً وی دشمن سرسخت سیاستهای استعماری انگلستان و شوروی در ایران بود. روزنامه «مرد امروز» با تیراژ ۳۰۰۰ نسخه و در ۱۲ صفحه، پرتیراژترین روزنامه های وقت ایران به شمار می رفت. این روزنامه بیش از ۵۰ بار از طرف دولت و حکومت نظامی وقت توقیف شد. کمترین دوران توقیف آن مدت سه روز و طولانی ترین آن شش ماه بود. به عبارت دیگر، مرد امروز به جای انتشار مرتب و مورد انتظار ۳۳۸ شماره در طول دوران فعالیت خود، تنها در ۱۳۸ شماره انتشار یافت و ۲۰۰ شماره آن در حال تعطیل و توقیف بود.

محمد مسعود دوست صمیمی و همکار دکتر حسین فاطمی مدیر مبارز و صادق روزنامه «باختر امروز» بود که اتفاقاً، هر دو آنها نیز تا آخرین لحظات زندگی افتخارآمیز خود دست از مبارزه با استبداد سیاسی، خارجی پرستی، و فساد نظام حاکم ایران برنداشتند و حتی جان خود را در این راه فدا کردند. مسعود نوشت: «من نه آنگلوفیل، نه روسوفیل، [بلکه] یکی ایرانی هستم، من ملت را انتخاب کرده ام». وی در یکی از نوشته هایش اشاره دارد که: «... من خدا و وجدان را به شهادت می طلبم که جز رفع فقر و دفع ظلم و تأمین سعادت مردم تا آنجا که می شود، هدف و آرزویی [بیشتر] ندارم، و اگر در این راه جانم فدا شود ضرر زیادی نکرده ام و غبن فاحشی نبرده ام».

آثار: در تلاش معاش (منتشره در روزنامه شفق سرخ) ۳۳، تفریحات شب، اشرف مخلوقات، گلهایی که در جهنم می روید ۴۱، بهار عمر (آخرین اثر وی) ۴۵.

مسعود انصاری، عبدالحسین: دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۰۰، تج. دبیرستان کالج آمریکایی (البرز فعلی)، مدرسه سلطنتی حقوق پطروگرا (فعلاً لنینگرا)، و دا. مسکو.

رئیس سابق بسیاری از اداره های وزارت امور خارجه، سرکنسول ایران در هندوستان ۳۷-۴۰، وزیر مختار در کشورهای اسکاندیناوی ۴۰-۴۴، استاندار استان گیلان ۴۵-۴۷، استاندار اصفهان ۴۷-۴۹، سفیر ایران در افغانستان ۴۹-۵۱، استاندار فارس دسامبر ۵۱-۵۲، وزیر مختار در هلند ۵۲-۵۴، سفیر در پاکستان اوت ۵۴-۵۵، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۵۵-۵۷، و نیز ۵۹-۶۱، سفیر در هندوستان ۶۱-۶۳، دریافت

ع. «جبهه ملی تونس» ۳۴، وزیر کشور در مذاکرات دولتی استقلال تونس ۵۳-۵۵، وزیر اقتصاد ۵۵-۵۶، سفیر در فرانسه ۵۶-۵۸ و ۶۱-۷۰، وزیر اطلاعات ۵۸-۶۱، دبیر کل حزب سوسیالیست دستور ۶۹-۷۴، وزیر امور خارجه ۷۰-۷۴، اعلام همبستگی با گروه سیاسی «اقدام» (بعداً تحت عنوان «اقدام آفریقا»، در تبعید ۷۴-۷۷، بازگشت به تونس دسامبر ۷۷، تحت نظر در منزل دسامبر ۷۷-۸۰، دریافت نشان و مدال از موریتانی، ساحل عاج، و سنگال.
آثار: تونس و فرانسه.

مسیل دوبوئیسون، کنت رابرت دو^۱: دک. ادبیات، دک. حقوق، باستانشناس فرانسوی، ت. ۱۸۹۵.
مدیر هیات باستان شناسی فرانسه در سوریه، مصر و فرانسه؛ مدرس در دانشکده مطالعات عالی ۳۸-، رئیس هیات باستان شناسی «مرکز ملی اکتشافات علمی» در پامیر ۶۵، رئیس «اج. ملی باستان شناسی فرانسه» ۴۶-۴۷، رئیس «اج. تاریخی و باستان شناسی اورن» ۴۷-۵۵، رئیس افتخاری اج. مذکور ۵۶-
معاون فدراسیون انجمن های نرماندی ۴۷-۵۵، معاون اج. قوم نگاری پاریس ۶۰-، دریافت نشان لژیون دونور از فرانسه ۴۶، دریافت نشان از «آکادمی علوم و ادبیات لورت» ۴۰ و ۶۳، نشان از آکادمی هنر دوبو ۵۸.
آثار: دارای تعداد زیادی کتاب و گزارش های علمی درباره مسائل باستان شناسی و تاریخی شرق و خاور میانه (منتشره در سالهای ۲۷-۶۶).

1- Mesnil du Buisson, Robert du (Count)

مشایخ فریدنی، محمد حسین: ف.ل. اجتماعی، دک. دیپلمات و کارشناس آموزشی ایرانی، ت. ۱۹۱۴، تج. دبیرستان پهلوی، دارالفنون، و دا. تهران.
مدرس ادبیات و فلسفه در تهران ۴۰-۴۴، بازرس فنی مدارس متوسطه در تهران ۴۴-۴۶، مدیر اداره فرهنگی وزارت فرهنگ ۴۶، دبیر مجله «آموزش و پرورش» ۴۶، رایزن فرهنگی در کراچی (پاکستان) ۴۸-۵۲، در نیودلهی ۵۲-۵۵، مشاور فرهنگی وزارت امور خارجه ۵۵-۵۶، رئیس اداره روابط فرهنگی

نشان درجه اول همایون از ایران، نشان درجه دوم ستاره شمالی با صلیب بزرگ از سوئد، نشان «سردار اعلا» از افغانستان، نشان بزرگ Orange Nassau از هلند.

آثار: زندگی من و نگاهی به تاریخ سیاسی ایران و جهان ۷۳.

مسعودی، عباس: د. متوسطه، روزنامه نگار و ناشر ایرانی، ت. ۱۹۰۱ در تهران، تج. ابتدایی و متوسطه در تهران.
انتشار اولین شماره روزنامه اطلاعات به مدیریت و سردبیری وی در تهران ۹ ژوئیه ۲۶- (۱۹ تیرماه ۱۳۰۵)، سپس انتشار تدریجی تعداد دیگری روزنامه، هفته نامه، ماهنامه و سالنامه های عمومی و تخصصی به زبانهای فارسی، عربی، فرانسه، انگلیسی و غیره ۱۹۲۶ به بعد، نم. مجلس شورای ملی از تهران ۳۵-۴۷، ع. هیات همراه ولیعهد ایران (محمدرضا) در مسافرت به مصر به منظور انجام مراسم ازدواج ولیعهد با «فوزیه» (خواهر ملک فاروق پادشاه وقت مصر) فوریه ۳۹، سناتور انتخابی از تهران ۴۹-، ع. هیات همراه دکتر محمد مصدق (نخست وزیر وقت ایران) در مسافرت به نیویورک برای شرکت در اجلاس شورای امنیت سازمان ملل متحد (پس از طرح شکایت انگلستان از ایران پیرو ملی شدن صنعت نفت کشور) اکتبر ۵۱، نایب رئیس مجلس سنا اکتبر ۶۳-ژوئیه ۷۴، انجام مسافرتها متعدد رسمی و غیر رسمی به کشورهای مختلف جهان، فوت ژوئیه ۷۴، پس از فوت وی، ادامه انتشار نشریات «اطلاعات» توسط پسرش ۷۹-
ب.اق. کنترل و اداره روزنامه اطلاعات و گروه انتشارات وابسته به آن توسط دولت ج. ۱۰۱ فوریه ۷۹- تاکنون، دریافت تعدادی نشان و مدال به مناسبت های گوناگون از ایران.

آثار: دیداری از شیخ نشین های خلیج فارس (یادداشت های سفر عباس مسعودی) ۶۶، خلیج فارس پس از خروج نیروهای انگلیس ۶۹، خلیج فارس در دوران سربلندی و شکوه ۷۳، هیات تحریریه اطلاعات: خاطرات سفر به آمریکا، شوروی و کشورهای دیگر... تعداد زیادی مقاله درباره مسائل گوناگون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و غیره.

مسمودی، محمد: ل. حقوق، سیاستمدار تونسی، ت. ۲۹ ماه مه ۱۹۲۵ در مهدیه، تج. در تونس و دا. پاریس.

وزارت امور خارجه ۵۷، رئیس اداره روابط عمومی و دبیر مجله وزارت امور خارجه ۵۷، رئیس اداره کشورهای آسیایی ۵۸، رایزن وزیر مختار ایران در بغداد ۵۹-۶۳، سفیر در عراق ۶۳-۶۴، مدیر کل سیاسی وزارت امور خارجه ۶۴، سفیر در عربستان سعودی ۶۴-۶۸، سفیر در پاکستان سپتامبر ۶۹-نوامبر ۷۲.

میشل، یروهام: اتحادیه گرای (صنفی) اسرائیلی، ت. ۲۴ نوامبر ۱۹۱۲ در پینسک روسیه.

مهاجرت به فلسطین ۳۳، دبیر اتحادیه کارگران تل آویو، ع. شورای اجرایی کارگری تل آویو ۴۵، ع. اتحادیه صنفی مرکزی وابسته به کمیته اجرایی هیستادروث اسرائیل، رئیس بخش کارگران صنعتی هیستادروث ۵۰-۶۰، ع. دفتر اجرایی مرکزی هیستادروث ۶۰، رئیس اتحادیه صنفی مرکزی ۶۱، معاون دبیر کل هیستادروث ۶۴-۷۴، رئیس مرکز تامین اجتماعی و واحد کارگران عرب سازمان هیستادروث، کفیل دبیر کل هیستادروث ۷۳، دبیر کل سازمان ۷۴-معاون «کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های صنفی آزاد»، و «سازمان منطقه ای آسیای سازمان مذکور ۷۵، ع. کت. و دفتر مرکزی «حزب کارگر اسرائیل»، نم. اسرائیل در بسیاری از کنفرانسهای بین المللی کار.

آثار: جنبش کارگری در انگلستان، فرانسه و سوئیس ۶۰؛ خط مشی دستمزد هیستادروث برای سال ۱۹۶۳ (ضمناً همین عنوان برای سالهای ۶۴-۶۹)، اتحادیه صنفی قبل از چالش های جدید ۶۵، سیاستهای دستمزد: جمع بندی و پیش بینی ها ۶۹، هیستادروث و تاثیر های متقابل اقتصادی ۷۰، چالش ها در روابط کارگری ۷۰، تامین اجتماعی در یک جامعه پویا ۷۰.

مشهور، مشهور احمد: مهندس نظامی و مدیر مصری، ت. آوریل ۱۹۱۸، تح. دانشگاه فوآد اول، دن مهندسی دا. قاهره، کا. افسران ستاد انگلستان، و فورث بلویر آمریکا. خدمت در وزارت حمل و نقل مصر ۴۱، مهندس ارتش مصر ۴۲، انجام مطالعات مهندسی در ارتش انگلستان (رسته مهندسی) ۴۳-۴۴، مطالعات فنی در ارتش آمریکا (رسته مهندسی)، افسر ارتش در رسته مهندسی ارتش مصر، مدرس در

اکا. جنگ مصر ۴۸-۵۲، مدیر امور حمل و نقل «هیات مدیره کانال سوئز» ۵۶، رئیس هیات مدیره «شرکت کانال تکس» عضو هیات مدیره «شرکت کشتی سازی تمساح» در اسماعیلیه، رئیس و مدیر عامل «هیات مدیره کانال سوئز» ۶۵-۸۰، دبیر هیات مدیره بندر اسماعیلیه، و دبیر «اتحادیه سوسیالیست عرب» شعبه اسماعیلیه ۶۵-۷۱، ع. کت. مرکزی اتحادیه سوسیالیست عرب ۶۸، ع. مجلس خلق مصر ۷۶، ع. شورای ملی تولیدات، دریافت مدال جمهوری (درجه سه)، مدال خدمات نظامی (درجه اول)، مدال آزادی بخش، مدال فلسطین، دریافت نشان لیاقت (درجه اول)، نشان لژیون دونور از فرانسه، و نشان های دیگر خارجی.

مصاحب، دکتر شمس الملوك: دك. تعلیم و تربیت، مدیر و آموزگار ایرانی، ت. ۱۹۱۲، تح. متوسطه در تهران، دانشسرای عالی تربیت معلم، داه. کانادا و آمریکا. اشتغال در وزارت فرهنگ به عنوان آموزگار و دبیر به مدت بیست سال، بازرس مدارس، مدیر دبیرستانهای دخترانه، رئیس اداره آموزش متوسطه و اداره تربیت معلم، ع. شورای عالی نهضت پیکار با بیسوادی، رئیس اداره انتشارات و آموزگاران نهضت پیکار با بیسوادی، انتشار کتابهای سال اول و دوم نهضت تحت نظارت وی، دبیر نشریه «زندگی روستایی» (تنها نشریه اختصاصی کشاورزان) ۵۶-۶۱، اس. دانشسرای عالی تربیت معلم تهران، و رئیس بخش فرهنگی و اجتماعی بنیاد پهلوی، سناتور انتصابی از تهران نوامبر ۶۳.

آثار: ترجمه و تالیف تعدادی کتاب داستان و اجتماعی و از جمله: قصه های برگزیده از هزار و یک شب (تلخیص، ج ۲) ۵۷، افسانه های شیرین (ج ۲) ۶۴، سرزمین و مردم اسپانیا ۶۵، غرور و تعصب (نوشته جین اوستن) ۶۷، حماسه جاویدان (تالیف) ۶۷.

مصاحب، دکتر غلامحسین: ل. و دکترای ریاضیات؛ دانشمند، ریاضیدان و پژوهشگر ایرانی؛ ت. ۱۹۱۰، تح. دانشگاه تهران، دا. کمبریج انگلستان. اقدام به انتشار کتاب «جبر و مقابله خیام» ۳۸، اخذ درجه دکترای ریاضیات در انگلستان (دا. کمبریج) ۴۸، اشتغال در

گزیده آثار: تدوین کتابهای درسی متعدد در ریاضیات، و ضمناً آثار ارزنده دیگری نظیر: جبر و مقابله خیام (ترجمه و اقتباس) ۳۸، منطق صورت ۴۸، حکیم عمر خیام به عنوان عالم جبر (مشمول بر متون و ترجمه فارسی آثار خیام در علم جبر و تحلیل کارهای جبری وی) ۶۰، آنالیز ریاضی (۲ ج) ۶۹، تئوری مقدماتی اعداد (در ۲ ج و پنج قسمت با متجاوز از ۳۰۰ صفحه) ۷۶، و آثار و مقاله‌های متعدد علمی دیگر.

مصباح زاده، دکتر مصطفی: ل. حقوق و علوم سیاسی، دک. حقوق؛ ت. ۱۹۰۸ (۹) در بندرعباس، روزنامه نگار، ناشر، و سیاستمدار ایرانی، ت.ج. دا. سوربن پاریس، دا. پاریس. اشتغال در وزارت دادگستری ۳۸، اس. دانشکده حقوق و علوم سیاسی دا. تهران ۳۸، تاسیس و انتشار روزنامه و انتشارات «کیهان» (به صاحب امتیازی عبدالرحمن فرامرزی و مدیریت و سردبیری دکتر مصباح زاده) ۲۶ ماه مه ۴۲ (۶ خرداد ماه ۱۳۲۱ ش.)؛ سپس انتشار تدریجی تعداد دیگری روزنامه، هفته نامه، ماهنامه و سالنامه عمومی و تخصصی به زبانهای فارسی، عربی، انگلیسی، فرانسه و غیره ۴۲-۷۹؛ رئیس اداره کل انتشارات تبلیغات دولتی (ایران) آوریل-ژوئن ۴۳، نم. مجلس شورای ملی از شهر بندرعباس برای سه دوره قانونگذاری، ایفای نقش موثر در تاسیس «مدرسه روزنامه نگاری» دا. تهران، یکی از مهمترین ناشران ایران (قبل از انقلاب اسلامی)، ع. هیات همراه دکتر محمد مصدق (نخست وزیر وقت ایران) در مسافرت به آمریکا و شرکت در جلسه شورای امنیت سازمان ملل (در رابطه با طرح شکایت انگلستان از ایران پس از اقدام به ملی کردن صنعت نفت ایران) اکتبر ۵۱، سناتور انتخابی از تهران، انجام مسافرتها متعدد رسمی و غیر رسمی به کشورهای مختلف جهان، پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و مصادره مالکیت روزنامه و انتشارات کیهان توسط نظام جدید انقلابی (ج. ۱.۱)، خروج از ایران و زندگی در انگلستان (لندن) ۷۹، انتشار روزنامه جدید «کیهان» به زبان فارسی در لندن (به سردبیری امیر طاهری).

مصدق (مصدق السلطنه)، دکتر محمد: دک. حقوق، مبارز سیاسی، سیاستمدار و حقوقدان ایرانی، ت. ۱۶ ژوئن ۱۸۸۲ در تهران، ت.ج. در ایران، دن. علوم سیاسی پاریس، و دن.

وزارت فرهنگ و احراز مسئولیت های گوناگون در آن وزارتخانه از ریاست اداره تا مقام معاونت فنی و از جمله: مدیر کل اداره کل تعلیمات عالی و وزارت فرهنگ، اقدام به تأسیس «انستیتوی عالی ریاضیات» در دانشسرایعالی (بعداً دانشگاه تربیت معلم) برای پژوهش در ریاضیات و تربیت ریاضیدان (خود وی نام آن را «مدرسه بررسی ریاضیات» گذاشته بود)؛ در خلال کارهای اداری: انجام پژوهش، مطالعه، نویسندگی و تدریس (در وزارت فرهنگ و دانشگاهها و مراکز آموزش عالی گوناگون)، اشتغال در «مؤسسه انتشارات فرانکلین» و سرپرستی تدوین و انتشار «دائرة المعارف فارسی» در سه جلد با مشارکت و همکاری تعداد زیادی از دانشمندان رشته های گوناگون ۵۵-۷۱ (تألیف تمام مقاله های دائرة المعارف فارسی از حرف «آ» تا حرف «ی» و انتشار جلد اول آن در دوران سرپرستی دکتر مصباح انجام گرفته است. جلد اول دائرة المعارف (حرف آ-س) در سال ۱۳۴۵ ش. / ۱۹۶۶، جلد دوم (حرف ش-ل) در سال ۱۳۵۶ / ۱۹۷۷، و بالاخره جلد سوم و پایانی آن با تأخیر زیاد در سال ۱۳۷۴ / ۱۹۹۵ منتشر شد.)، فوت ۱۳ اکتبر ۷۹ (۲۱ مهر ماه ۱۳۵۸ ش.).

(توضیح: دکتر مصباح در طول حیاتش بیشتر وقت خود را صرف پژوهش، مطالعه، نویسندگی و تدریس می کرد. او نویسنده ای توانا و پرکار بود. ضمناً در انجام کارهای اداری و اجرایی فردی بسیار جدی و شدیداً معتقد به اولویت و اجرای ضابطه بر رابطه بود و هیچ استثنایی را در این امر نمی پذیرفت. مصباح بر خلاف روال همیشگی و معمولی امور در ایران، درستی اصل کارها را در هر چیز برتر می شمرد و حاضر نبود کسی را که واجد شرایط مدیریت یا علمی نباشد فقط بخاطر اینکه مثلاً فرد خوبی است یا نقص او کمتر از دیگران است، تأیید کند یا بپذیرد. از شخص دکتر مصباح نقل شده است که: «وقتی دانشگاه جنگ تأسیس شد، امرای ارتش وزارت فرهنگ را تحت فشار قرار دادند تا به فارغ التحصیلان آن دانشگاه درجه دکتری بدهد. برای بررسی این درخواست جلسات متعددی تشکیل شد که در آنها دکتر مصباح یک تنه در مقابل «آن درخواست نادرست» پایداری می کرد. و بالاخره یک روز گفت به شرطی با اعطای درجه دکتری به فرماندهان دانشگاه جنگ دیده موافقت خواهد کرد که وزارت جنگ هم یک درجه سپهبدی در ریاضیات به دکتر مصباح بدهد!»)

حقوق ۱۵. «نوشاتل» در سوئیس.

اشتغال در وزارت دارایی (در سن ۱۶ سالگی) ۱۸۹۸، خدمت در اداره کل استان خراسان به عنوان ذیحساب ونم. وزارتخانه ۱۸۹۸-۱۹۰۶، استعفا از خدمت دولتی و شروع تحصیلات عالی در اروپا (فرانسه، سوئیس) مارس ۱۹۰۹، دریافت درجه دکترای حقوق ا.ا. نوشاتل سوئیس (به عنوان اولین ایرانی دارای درجه دکترا در این رشته) ماه مه ۱۴ بازگشت به ایران و دعوت به کار از سوی «مدرسه علوم سیاسی تهران» ۱۴، ع. کت. دارایی و مالی مجلس سوم شورایملى ۱۵-۱۷، بعداً معاون وزیر دارایی و برای مدتی و نیز رئیس اداره حسابرسی و ممیزی، بعداً وزیر دادگستری، استاندار فارس ۲۰، وزیر دارایی ۲۱، استاندار آذربایجان ۲۲، وزیر امور خارجه ۲۳، نم. مجلس پنجم و ششم شورایملى، نایب رئیس مجلس پنجم شورای ملی (وسخرانی و رای دادن علیه طرح رضاخان راجع به اعلام وی به عنوان شاه ایران) ۲۵، مخالفت مداوم سیاسی علیه سیاستهای رضا شاه (۲۶-۴۱)، اشتغال به فعالیت های کشاورزی در روستای احمد آباد (نزدیک تهران) به مدت ۱۱ سال، و سپس زندانی شدن در تهران و بیرجند به خاطر فعالیت های ضد سیاستهای رضا شاه و نفوذ انگلیسی ها و خارجی ها در امور داخلی ایران و صنعت نفت کشور و بالاخره تبعید به روستای احمد آباد تهران ۴۱، خلاصی از تبعید پس از عزل رضا شاه از قدرت توسط متفقین (انگلیسی ها) و سپس نم. مجلس شورایملى ۴۳-۵۱، تاسیس و رهبری «جبهه ملی» ایران ۴۹، مورد سوء قصد ناموفق محمد مهدی عبدخدایی ع. جمعیت فدائیان اسلام (در سن ۱۵ سالگی) حدود ۵۰، ارائه لایحه ملی شدن صنعت نفت ایران (۱۵ مارس ۱۹۵۱) و سپس تصویب نهایی آن در تاریخ ۱۹ مارس ۵۱ (۲۹ اسفند ۱۳۲۹) توسط مجلس شانزدهم با هدایت دکتر مصدق، نخست وزیر ایران آوریل ۵۱-ژوئیه ۵۲ (۲۵ تیرماه ۱۳۳۱، استعفا)، و نیز مجدداً ژوئیه ۵۲-اوت ۵۳، اجرای قانون ملی شدن صنعت نفت ایران و خلع ید از شرکت نفت انگلیس و ایران آوریل ۵۱، توطئه قتل وی و تحصن در مجلس شورایملى (بخاطر امنیت جانی اش) ماه مه ۵۱، عزیمت به نیویورک برای شرکت در اجلاس شورای امنیت سازمان ملل برای طرح و بررسی شکایت انگلستان از ایران پیرامون مسئله ملی شدن نفت این کشور (!) سپتامبر ۵۱ (۱۴ مهرماه ۱۳۳۰)، دستور تعطیل

کنسولگریها و دفاتر فرهنگی انگلستان در ایران و اخراج مأموران انگلیسی از کشور ژانویه ۵۲، بنابه دستور وی «اشرف پهلوی» تهران را به سوی اروپا ترک کرد ژوئیه ۵۲، انتخاب به عنوان «مرد سال ۱۹۵۱» بوسیله مجله معتبر آمریکایی «تایم» ژانویه ۵۲، اعلام رسمی قطع روابط سیاسی ایران با انگلستان سپتامبر ۵۲ (مهرماه ۱۳۳۱)، طرح توطئه مجدد قتل وی (ابتدا در مقابل کاخ شاه بوسیله تظاهرکنندگان سازماندهی شده و سپس از سوی افسران شاغل و بازنشسته مخالف سیاستهای وی در حمله به منزل مسکونی اش و رهایی دکتر مصدق از دست آنها، فرار به ستاد ارتش و سپس مجلس شورایملى) و سپس تحصن مصدق در مجلس فوریه ۵۳ (۹ اسفند ۱۳۳۱)، دولت مصدق طی اعلامیه ای رسمی وقوع یک کودتای نظامی در تهران و خنثی شدن آن را اعلام کرد (پروان تعداد زیادی از افسران کودتاجی بازداشت شده و لشکر گارد شاهنشاهی خلع سلاح شد)، ضمناً وی اعلامیه انحلال مجلس شورایملى را انتشار داد اوت ۵۳ (۲۵ مرداد ۱۳۳۲)، خلع از قدرت سیاسی و نخست وزیری پرو کودتای انگلیسی-آمریکایی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. (۱۸ اوت ۵۳)، محاکمه به جرم اقدامات براندازی حکومت شاه (محاکمه وی ۴۰ روز به طول انجامید) و محکوم به سه سال حبس نوامبر ۵۳-۵۶، اقامت اجباری و تحت نظر در منزل روستایی اش در احمد آباد نزدیک تهران ۵۶-مارس ۶۷، فوت ۵ مارس ۶۷ (۱۵ اسفند ۱۳۴۵ ش.) (خاکسپاری در روستای احمد آباد).

(توضیح: هیأت دولت دکتر محمد مصدق در روز پنجشنبه ۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۳۰ ش. / ماه مه ۱۹۵۱ تشکیل گردید و در همان روز به وسیله وی به مجلس شورای ملی معرفی شد. او در مجلس اعلام کرد که: «برای حفظ قانون اساسی، من آن قدر که تاب و توان تحمل رنج و مشقت و تبعید و زندان را داشته ام تا سرحد مرگ به ملت حق شناس ایران آزمایش وفاداری داده ام. من از سنین جوانی تا امروز خدمتگزار مردم بوده ام و به سهم ناچیز خویش برای حفظ اصول قانون اساسی رنج سخت ترین حوادث را بر خود خریده ام.»

دولت وقت انگلستان شروع زمامداری دولت دکتر مصدق را این چنین استقبال و اعلام کرد که: «انگلستان پس از نخست وزیر شدن دکتر مصدق روابط خود را فقط با اعلیحضرت [محمدرضا شاه] برقرار می سازد!» و این خط مشی را نیز تا زمان

سرنگونی حکومت مصدق ادامه داد. (به نقل از احمد سمیعی، سی و هفت سال، ص ۲۱-۲۲).

پس از سقوط حکومت ملی دکتر مصدق، «سر آنتونی ایدن» نخست وزیر وقت انگلستان نیز چنین می گوید: «خبر سقوط مصدق زمانی به من رسید که با همسر و پسر در کشتی در میان جزایر یونان در دریای مدیترانه مشغول استراحت بودیم، پس از مدت‌ها، آن شب خواب بسیار خوشی کردم...»

بنابه نوشته «ایو رول پاریس»: «مخالفان مصدق، او را انگلیسی خواندند، روسها او را نوکر امپریالیسم آمریکا لقب دادند، انگلیسیها او را کمونیست نامیدند، ولی بالاخره معلوم شد که مصدق یک «قهرمان ملی» است و بدون پشتیبانی هیچ دولت بیگانه ای [تنها] برای استقلال و آزادی وطن خود می کوشد.» (به نقل از: ناصر نجمی، با مصدق و دکتر فاطمی، ص ۱۵۴)

آثار: الف - به زبان فرانسه: وصیت نامه در حقوق اسلامی (در مذهب شیعه) (قبلاً تحت عنوان: «مقدمه‌ای بر منابع حقوق اسلامی» که رساله دکترای وی را تشکیل میداد و در سال ۱۹۱۴ توسط یکی از ناشران پارسی منتشر شده بود)، مسئولیت کار فرمایان در قبال انجام کار کارکنان، اصل عدم تسلیم مجرمین سیاسی به دولت متبوع وی. ب - به زبان فارسی: ایران و کاپیتولاسیون، شرکتهای سهامی در اروپا، رویه قضایی در دادگاههای حقوق مدنی، قوانین اساسی در ایران و اروپا، اصول و قواعد قوانین مالیه در ممالک خارج و ایران (ج ۱) چ ۱: ۲۳، چ ۹۹: ۲، خاطرات و تألمات.

مطهری، آیت الله مرتضی: درجه اجتهاد، روحانی و نظریه پرداز انقلاب اسلامی ایران، ت. فوریه ۱۹۲۰ (۱۳ بهمن ۱۲۹۸) در فریمان (نزدیک مشهد)، تج. حوزه علمیه قم (شاگرد: آیت الله روح الله خمینی، آیت الله علامه طباطبایی، آیت الله بروجرودی، آیت الله گلپایگانی، آیت الله مرعشی نجفی...).

ق. اق.: عزیمت به حوزه علمیه قم برای تحصیلات حوزوی ۳۷، همفکری با گروه مذهبی - سیاسی «جمعیت فدائیان اسلام» (به رهبری نواب صفوی)، ازدواج با دختر آیت الله روحانی (در مشهد) ۵۲، بازگشت از قم به تهران و شروع تدریس در حوزه علمیه مروی در تهران ۵۲-۷۶، دانشیار دانشکده معقول و منقول

(بعداً الهیات) اکتبر ۵۵ - بعداً استاد - ۷۹، همکاری با نشریه اسلامی «مکتب تشیع» از زمان تاسیس به بعد ۵۷ - انجام یک رشته سخنرانی های اسلامی در «اج. اسلامی پزشکان» ۵۸-۵۹، بازداشت وزندانی در خلال واقعه ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ش. (ژوئن ۶۳)، همکاری در تاسیس مرکز اسلامی «حسینیة ارشاد» (با کمکهای مالی آقایان محمد همایون و سیدعلی شاهچراغی) با مشارکت دکتر علی شریعتی ۶۷، ترتیب و تنظیم سخنرانیها و فعالیت های جنبی حسینیة ارشاد و ع. هیات مدیره آن ۶۷-۶۸ (استعفا بخاطر بروز اختلاف نظر بین اعضا هیات مدیره)، مدیر گروه «فلسفه و حکمت اسلامی» دانشکده الهیات دا. تهران ۷۱-۷۲: انجام سخنرانیهای مذهبی، علمی و فلسفی در دانشگاهها و مساجد کشور ۷۲ - تدریس فلسفه در حوزه علمیه قم (بنا به توصیه رهبر انقلاب اسلامی) ۷۲-۷۸، ممنوع المنبر بنا به دستور دولت ۷۵-۷۸، تدریس درس «شرح مبسوط منظومه» در منزل شخصی بصورت خصوصی و محدود برای تعدادی از اساتید دانشگاه و اندیشمندان (از جمله: دکتر حمید عنایت، دکتر غلامعلی حداد عادل، دکتر غفاری و غیره) ۷۵ -، مسافرت به نجف اشرف (عراق) برای ملاقات و مذاکره با رهبر انقلاب اسلامی راجع به تحولات سیاسی - اجتماعی ایران ۷۶، از جمله پایه گذاران اصلی «جامعه روحانیت مبارز تهران» و ع. شورای مرکزی آن، مسافرت به پاریس (دهکده نوفل لوشاتو) و ملاقات با رهبر انقلاب و کسب تکلیف و نظر ایشان راجع به روند انقلاب ایران پاییز ۷۸، ع. شورای انقلاب ایران (منسوب رهبر انقلاب) - ۷۹، همکاری با مهندس مهدی بازرگان به عنوان مسئول اداره و هماهنگی اعتصاب کارکنان شرکت ملی نفت در قبل از انقلاب - ۷۹، دریافت جایزه ادبی سازمان یونسکو بخاطر تدوین و انتشار کتاب «داستان راستان» (۲ ج، ناشر: شرکت سهامی انتشار، ۱۹۶۰) (به مبلغ ۴۰۰ دلار).

ب. اق.: ع. شورای انقلاب و ایفای نقش عمده در ترسیم استراتژیهای انقلاب ایران ۷۹، مورد ترور و فوت (شهادت) بوسیله تیراندازی «محمد علی بصیری» عضو گروه مذهبی - سیاسی «فرقان» ماه مه ۷۹ (۱۲ اردیبهشت ۱۳۵۸ ش.).

(توضیح: از جمله شاگردان درسهای استاد شهید مطهری عبارتند از: دکتر حمید عنایت، دکتر غفاری، دکتر مفتاح، دکتر محمد جواد باهنر، دکتر قندی، آیت الله فاضل لنکرانی، دکتر

محمد باقر حجتی، حجت الاسلام مسیح مهاجری، دکتر غلامعلی حداد عادل، دکتر رضا داوری اردکانی، حجت الاسلام تسخیری، دکتر سید جلال الدین مجتبی و غیره.)

آثار: بیش از ۵۰ کتاب منتشر شده و دهها مقاله و سخنرانی در زمینه های اصول عقاید اسلامی، اقتصاد اسلامی، اجتماعی، فلسفی، سیاسی و غیره، از جمله: اصول فلسفه و روش رئالیسم (۵ ج) (حاشیه نویسی و تفسیر علمی اثر علامه آیت الله طباطبایی)، خدمات متقابل اسلام و ایران، نقدی بر مارکسیسم، نظام حقوق زن در اسلام، سیری در نهج البلاغه، علل گرایش به مادیگری، بیست گفتار، ده گفتار، جاذبه و دافعه علی (ع)، داستان راستان (۲ ج) (برنده جایزه ویژه ادبی یونسکو)، مسئله حجاب، نهضت های اسلامی در صد ساله اخیر، انسان و سرنوشت، کتابسوزی ایران و مصر، پیرامون انقلاب اسلامی، پیرامون جمهوری اسلامی، اخلاق جنسی، تکامل اجتماعی انسان، مسئله ربا (به ضمیمه بیمه)، مسئله شناخت، نظری به نظام اقتصادی اسلام، فلسفه تاریخ (۱)، کلیات علوم اسلامی (منطق، فلسفه، کلام، عرفان، اصول)، آشنایی با قرآن (شناخت قرآن، ۱-۴)، تعلیم و تربیت در اسلام، حماسه حسینی (۱-۳)، تماشاگاه راز (مباحثی پیرامون شناخت واقعی خواجه حافظ شیرازی)، جهان بینی توحیدی، وحی و نبوت، انسان در قرآن، جامعه و تاریخ، زندگی جاوید یا حیات اخروی، مقالات فلسفی، جهاد، اسلام و مقتضیات زمان (۱-۲)، حق و باطل، خاتمیت، ولاءها و ولایتها، امامت، و غیره.

معروف، طه محی الدین: ل. حقوق، سیاستمدار و دیپلمات عراقی، ت. ۱۹۲۴ در سلیمانیه، تح. دانشکده حقوق دا. بغداد.

اشتغال به کار به عنوان حقوقدان و وکیل دادگستری، شروع فعالیت های دیپلماتیک ۴۹، وزیر مختار در انگلستان ۶۸، وزیر کشور ۶۸-۷۰، وزیر خدمات و مسکن ۶۸، سفیر در ایتالیا، همزمان سفیر غیر مقیم در مالت (۷۲) و آلبانی (۷۱) ۷۰-۷۴، معاون رئیس جمهوری عراق آوریل ۷۴-مارس ۹۱، ع. کت. عالی «جبهه مترقی ملی» ۷۵، رئیس اداره مسائل آفریقایی شورای فرماندهی انقلاب ۷۶، رئیس هیات نم. اعزامی به سودان ۷۴، و به یمن شمالی و جنوبی و سومالی ۷۷، ع. شورای

فرماندهی انقلاب نوامبر ۹۳-.

معروفی، جواد: فارغ التحصیل موسیقی (گواهینامه عالی)، پیانیست و آهنگساز ایرانی، ت. ۱۹۱۵ (۱۲۹۴ ش.). در تهران، تح. هنرستان عالی موسیقی.

آموزش موسیقی تحت نظر و تعلیم پدرش «موسی خان معروفی»، آموزش موسیقی تحت نظر کلنل علینقی وزیری، همکاری با رادیو تهران از اولین سال تاسیس آن ۴۰-، نوازنده سولایست و رهبر ارکستر رادیو، نوازنده سولایست و رهبر ارکستر برنامه موسیقی «گلها»ی رادیو، تدریس موسیقی در دانشکده هنرهای زیبای دا. تهران، فوت ۷ دسامبر ۱۹۹۳ (۱۶ آذرماه ۱۳۷۲ ش.).

آثار برگزیده: فانتزی ژیل، خوابهای طلایی، عاشورا، و غیره.

معزین اوغلو، ضیاء: دیپلمات ترک، ت. ۵ ماه مه ۱۹۱۹، تح. دا. آنکارا.

ممیز مالیاتی در وزارت دارایی ترکیه ۴۲-۵۳، مشاور خزانه داری در وزارت دارایی ۵۳-۵۹، مدیر کل خزانه داری ۵۹-۶۰، مدیر کل خزانه داری و دبیرکل سازمان همکاری های اقتصادی بین المللی در ترکیه ۶۰، ع. مجلس موسسان ۶۰، رئیس کت. بین وزارتی روابط اقتصادی خارجی ۶۲، وزیر مشاور در امور سازمان برنامه دولت ۶۲-۶۴، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۶۴-۶۷، نم. دائم ترکیه در جامعه اقتصادی اروپا ۶۷-۷۲، وزیر دارایی ۷۲-۷۳، و نیز ژانویه ۷۸-۷۹، وزیر بازرگانی ژوئن-ژوئیه ۷۷، ع. شورای امنیت ملی ترکیه، ع. مجلس سنا و کت. روابط خارجی مجلس ۷۵-۸۰، ع. حزب جمهوری خواه خلق.

المعلی، شیخ راشد بن احمد: حاکم شیخ نشین ام القوین (امارات عربی متحده)، ت. ۱۹۳۰.

رئیس شهرداری ام القوین ۶۷، تشکیل اولین شورای شهر امارات عربی متحده ۷۵، انتصاب به عنوان جانشین و معاون حاکم ام القوین، حاکم ام القوین پس از فوت پدرش شیخ احمد بن راشد المعلی فوریه ۸۱، ع. شورای عالی رهبران امارات عربی

المعلی، شیخ سلطان بن احمد: سیاستمدار امارات عربی متحدہ (ام القوین)، ت. ۱۹۳۵ (پسر دوم شیخ احمد بن راشد المعلی، حاکم سابق ام القوین).

شرکت در مذاکرات مربوط به مسئلہ ذخایر نفتی با شارجه، وزیر بہداری امارات عربی متحدہ ۷۱-۷۳، وزیر اقتصاد و تجارت امارات عربی متحدہ ۷۳-۸۲، رئیس ادارہ امور نفتی و مواد معدنی ام القوین.

المعلی، محمد سعید: سیاستمدار امارات عربی متحدہ، ت. ۱۹۲۵.

مدیر بانک ملی دوی، مدیر شرکت برق دوی، رئیس بانک سرمایہ گذاری عرب - امارات (در دوی)، وزیر ارتباطات امارات عربی متحدہ ۷۷-تاکنون (۹۶)، مشارکت و فعالیت در بخش های مختلف تجاری - اقتصادی ..

معوشی، اسقف پُل پیر: روحانی مسیحی لبنانی، ت. ۱۸۹۴.

روحانی و کشیش مسیحی ۱۷، پیشوای روحانی «نیوبدفورد» ماساچوست و لوس آنجلس در آمریکا، اسقف شہر «صور» در لبنان ۳۴-۵۵، اسقف بزرگ مسیحیان مارونی لبنان ۵۵، دستیار پاپ اعظم واتیکان.

معین، دکتر محمد: ل. ادبیات و فلسفہ، د. روانشناسی عملی، د.ک. زبان و ادبیات فارسی؛ استاد و پژوهشگر ایرانی، ت. ۲۹ آوریل ۱۹۱۸ در شہر رشت (در خانوادہ ای روحانی)، ت.ج. مدرسہ دارالفنون، دانشسرایعالی دانشکدہ ادبیات، دا. تہران، آموزشگاہ روانشناسی بروکسل (بلژیک، بصورت مکاتبہ ای).

دبیر دبیرستان در اہواز اکتبر ۳۵-، رئیس دانشسرای شبانہ روزی اہواز دسامبر ۳۵-۳۹، ہمزمان ع. پژوهشی سازمان اوقاف اہواز، و نیز رئیس پیشاہنگی و تربیت بدنی استان ششم (اہواز) ۳۵-، انتقال بہ تہران و تصدی معاونت و سپس کفالت ادارہ دانشسراہا در وزارت فرهنگ ۳۹-، شروع بہ تحصیلات

عالی در دورہ دکترای زبان و ادبیات فارسی و گذراندن رسالہ تحصیلی خود با نمرہ «بسیار خوب» و فارغ التحصیل شدن بہ عنوان اولین فارغ التحصیل دورہ دکترای ادبیات فارسی در ایران ۳۹- سپتامبر ۴۲، دبیر دانشکدہ ادبیات دا. تہران ۳۹-۴۲، دانشیار دانشکدہ ادبیات ۴۲-، بعداً استاد کرسی «تحقیق در متون ادبی» در دا. تہران، تدریس در دانشسرایعالی بہ مدت سہ سال، معاونت و ہمکاری با علامہ علی اکبر دہخدا «در تدوین» لغت نامہ دہخدا آوریل ۴۶، رئیس امور علمی سازمان لغت نامہ دہخدا (طبق وصیت نامہ علامہ دہخدا) ژانویہ ۵۵-، انتقال سازمان لغت نامہ از مجلس شورای ملی بہ دانشکدہ ادبیات دا. تہران و انتصاب وی بہ عنوان رئیس سازمان لغت نامہ مارس ۵۸-۶۷ (شروع بیہوشی کامل استاد)، ع. شورایعالی فرهنگ ۵۲-۵۴، ع. فرهنگستان ایران (بنا بہ تصویب ہیأت وزیران) اوت ۵۸-، «استاد ممتحن خارجی» دانشگاه پنجاب پاکستان (برای بررسی و ارزیابی رسالہ های تحصیلی دکترای دا.) اکتبر ۵۸-، ہمکاری با «پروفسور ہانری کرین» فرانسوی در زمینہ تصحیح و نقد متون فلسفی و عرفانی فارسی و عربی ۴۵-، وارث و نمایندہ تام الاختیار ادبی آثار و اشعار نیما یوشیج (بر اساس وصیت نامہ ای کہ در تاریخ آذر ماہ ۱۳۳۸ ش. از نیما یوشیج پدر شعر نو ایران بدست آمد)، رئیس کمیسیون ادبیات در کنگرہ جهانی ایران شناسان اوت - سپتامبر ۶۶، ع. انجمن خاورشناسان فرانسه (پاریس)، ع. انجمن فلسفہ فرانسه (پاریس)؛ انجام مسافرتہای متعدد علمی و پژوهشی بہ کشورہای خارجی و شرکت در سیمینارہا، کنفرانس ها و کنگرہ های ایران شناسی، خاور شناسی و ادبی، از جملہ کشورہای: آمریکا، انگلستان، فرانسه، آلمان، سویس، شوروی، پاکستان، بلژیک، ہلند، ترکیہ و غیرہ در خلال سالہای ۵۴-۶۶؛ دریافت نشان درجہ سوم علمی از ایران ۳۷، نشان درجہ دوم علمی ۴۲، نشان درجہ ۲ سپاس ۴۸، دریافت جایزہ «تامہور» (Tamhour) از سوی «آکادمی دستنوشتہ ها» در فرانسه ۵۳، دریافت نشان عالی «ہنر و ادب» از سوی دولت فرانسه پاییز ۶۱، مسافرت علمی بہ فرانسه (پاریس) بنابہ دعوت «اج. پژوهشہای علمی پاریس» و انجام سخنرانیہای علمی و نیز پژوهشہای ادبی در آنجا آوریل - سپتامبر ۵۸، شرکت در کنفرانس فرهنگ منطقہ ای در ترکیہ (آخرین مسافرت استاد) ۶۶؛ پس از بازگشت از آخرین مسافرتش بہ ترکیہ: دچار سکتہ

مغزی و سپس حالت اغما (کما) به هنگام کار در دفتر گروه زبان و ادبیات فارسی ۳۰ نوامبر ۶۶ (۹ آذرماه ۱۳۴۵)، ادامه بیهوشی کامل به مدت ۴/۵ سال و بی اثر بودن معالجات در داخل و خارج از کشور (کانادا) و بالاخره فوت در تهران ۳ ژوئیه ۷۱ (۱۳ تیرماه ۱۳۵۰ ش. / محل خاکسپاری در زادگاه نیاکانش: آستانه اشرفیه گیلان).

آثار: دارای حدود ۴۰ تالیف، تصنیف، تصحیح و ترجمه منتشر شده در زمینه های ادبی و زبان و ادبیات فارسی از جمله: ستاره ناهید یا داستان خرداد و امرداد (نثر و نظم) ۳۷، حافظ شیرین سخن (ج ۱) ۴۰، شاهان کیانی و هخامنشی در آثار الباقیه ۴۵، روزشماری در ایران باستان و آثار آن در ادبیات پارسی ۴۶، مزدیسنا و تاثیر آن در ادبیات پارسی (رساله دکترای وی) ۴۷، شماره هفت و هفت پیکر (تحلیل هفت پیکر نظامی) ۴۸، حکمت اشراق و فرهنگ ایران ۵۰، امیر خسرو دهلوی ۵۲، آئینه سکندر ۵۲، هور قلیا ۵۴، لغات فارسی ابن سینا ۵۴، برگزیده شعر فارسی ۵۲، نصیرالدین طوسی ۵۶، دوره کامل فرهنگ فارسی معین (ج ۶) ۶۴، روانشناسی تربیتی (ترجمه از عربی، نوشته علی الحارم و مصطفی امین) ۳۷، کتیبه های پهلوی (ترجمه از انگلیسی نوشته و. ب. هنینگ) ۵۰، حاشیه نویسی بر فرهنگ لغت قدیمی «برهان قاطع» و چاپ آن (ج ۴ و یک ذیل)، چند رساله تحقیقی در دستور زبان فارسی؛ تصحیح و چاپ انتقادی متون قدیمی از جمله: چهار مقاله نظامی عروضی، دانشنامه علایی، جامع الحکمتین ناصر خسرو، عبهر العاشقین روزبهان بقلی، جوامع الحکایات و لوامع الروایات عوفی؛ ترجمه ایران از آغاز تا اسلام (تألیف ر. گیرشمن) ۵۷؛ همکاری در تدوین مقاله های مربوط به تاریخ ایران قبل از اسلام، و دین زردشتی در دایرة المعارف فارسی (ج ۳)؛ و غیره. به اضافه بیش از ۲۰۰ مقاله منتشره در ایران و جهان، و نیز بیش از ۱۰ اثر منتشر نشده.

معینی، امیر قاسم: ف. ل. مهندسی مکانیک، سیاستمدار ایرانی، ت. ژوئن ۱۹۲۵، ت. ج. دا. تهران. خدمت در وزارت کار و امور اجتماعی ۴۷-، خدمت در اداره کار تهران، معاون اداره بازرسی وزارت کار، کفیل اداره کار و امور اجتماعی استان فارس، و بعداً رئیس اداره مذکور، معاون سازمان تامین اجتماعی کارگران واحد تهران، معاون مدیرکل

اداره کل اشتغال، و بعداً مدیر کل واحد یادشده، دبیرکل سازمان ارشاد فارغ التحصیلان، معاون فنی وزارت کار و امور اجتماعی، ع. هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی، قائم مقام دبیر کل حزب ایران نوین ۷۱، وزیر کار و امور اجتماعی ۷۳-۷۶، وزیر کشور ۷۶-۷۷، وزیر کار و امور اجتماعی اوت ۷۷- سپتامبر ۷۸ (در کابینه جمشید آموزگار)، دریافت نشان درجه اول همایون.

معینیان، نصرت الله: ل. حقوق، مدیر و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۴، ت. ج. در اصفهان و تهران، مدرسه هنرهای زیبای تهران، و دا. تهران.

کارمند سابق راه آهن دولتی ایران، فعالیت های روزنامه نگاری، همکاری در تدارک و اجرای عملیات مربوط به «کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲» بر ضد حکومت دکتر مصدق اوت ۵۳، معاون اداره انتشارات و رادیو ۵۳-۵۵، معاون مدیر کل انتشارات و رادیو ۵۵-۵۶، مدیر کل ۵۶-۵۸، معاون نخست وزیر (دکتر منوچهر اقبال) در امور انتشارات و رادیو ۵۸-۶۳، وزیر راه (در کابینه اسدالله علم) ۶۳، وزیر مشاور و سرپرست انتشارات و رادیو (در کابینه علم) ۶۳-۶۴، وزیر اطلاعات (در کابینه حسنعلی منصور) ۶۴-۶۵.

مغربی، محمود سلیمان: د. ک. حقوق، سیاستمدار لیبیایی، ت. ۱۹۳۵ در فلسطین، ت. ج. دا. جرج واشنگتن در آمریکا.

آموزگار در کالج های شیخ نشین های خلیج فارس، اقامت در لیبی و کسب تابعیت لیبی در سال ۶۲، مشاور شرکت نفت «اسواستندارد»، ع. فعال فدراسیون اتحادیه کارگران لیبی (غیر قانونی از سوی حکومت سلطنتی ملک ادریس)، یکی از پایه گذاران اتحادیه کارگران صنعت نفت، کمک در سازماندهی اعتصاب کارگران بندر در ژوئن ۶۷، به همین دلیل وی بازداشت شد و محکوم به چهار سال حبس و محرومیت از ملیت لیبیایی شد، در اوت ۶۹ از زندان آزاد شد، پس از انجام کودتای اول سپتامبر ۱۹۶۹ توسط سرهنگ معمر القذافی به عنوان نخست وزیر لیبی منصوب شد، وزیر دارایی و کشاورزی، و وزیر اصلاحات کشاورزی، استعفا از سمت های دولتی ژانویه ۷۰، نم. دائم لیبی در سازمان ملل ۷۱-۷۳، سفیر در انگلستان ماه مه ۷۳-۷۷، نقش

موثر در مذاکرات با شرکتهای عملیاتی نفت در لیبی ۷۰.

آثار: نویسنده تعدادی جزوه و بیانیه درباره نگرشهای حکومت لیبی در مورد جنگ سوم اعراب و اسراییل در ژوئن ۱۹۶۷.

المفتی، سعید: سیاستمدار اردنی، ت. ۱۸۹۸، ت. ح. مدرسه ترکی (عثمانی) دمشق.

فرماندار امان ۲۵ و ۳۹، شهردار امان ۲۷ و ۳۸، ع. اولین شورای قانونگذاری ۲۹ و ۳۱، رئیس خزانه داری اردن ۳۹، وزیر ارتباطات ۴۴، وزیر کشور ۴۴ و ۴۸، وزیر دارایی و ارتباطات ۴۵، معاون وزیر ۴۷ و ۵۱ و ۵۴، وزیر بازرگانی و کشاورزی ۴۷، نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۵۵، نخست وزیر ۵۶، معاون نخست وزیر و وزیر کشور و کشاورزی ۵۷، رئیس مجلس سنا ۵۸، معاون نخست وزیر ۶۳، مجدداً رئیس مجلس سنا ۶۳-۷۴، ع. شورای قانونگذاری کشور ۶۷، دریافت مدال درجه اول استقلال، مدال درجه اول ستاره اردن، مدال ها و نشانهای دیگر.

(توضیح: سعید المفتی از جمله یاران و نزدیکان ملک عبدالله و ملک حسین بود.)

مقدم، صدوق: دک. پزشکی، دیپلمات تونس، ت. ۱۹۱۴، ت. ح. در تونس، دن. علوم دا. مونپلیه و دانشکده پزشکی پاریس.

انجام خدمات پزشکی در تونس، ع. حزب نفودستور ۳۴، ع. دفتر سیاسی حزب ۵۲، وزیر دادگستری ۵۴-۵۵، وزیر بهداشتی ۵۵-۵۶، ع. مجلس موسسان ۵۶-۵۹، ع. مجلس ملی ۵۹، سفیر در مصر ۵۶-۵۷، وزیر امور خارجه ۵۷-۶۲، سفیر در فرانسه ۶۲-۶۴، رئیس حزب سوسیالیست دستور ۷۰، رئیس و سخنگوی مجلس ملی ۶۴-۸۰، بازنشسته، دریافت نشان ملی استقلال، نشان ملی جمهوری، و تعدادی دیگر نشان های خارجی.

مقدم مراغه ای، رحمت الله: فارغ التحصیل مهندسی آبیاری، سیاستمدار و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۲۱ در تهران، ت. ح. دانشکده افسری در تهران، و فرانسه.

ق. اق. ورود به دانشکده افسری تهران، انجام تحصیلات دانشگاهی در رشته جغرافیا و زمین شناسی در فرانسه ۴۹-۵۳، طرفدار دکتر محمد مصدق رهبر جبهه ملی ایران در دهه ۵۰، خدمت در ارتش ۵۵، ع. مجلس شورایی ملی ۶۱، اخراج از مجلس بخاطر انتشار مقاله های انتقادی علیه محمد رضا شاه، تشکیل «جنبش رادیکال» ۷۵، انجام فعالیت های سیاسی حقوق بشر در زمان حکومت محمد رضا شاه ۷۹.

ب. اق. : استاندار آذربایجان شرقی (به مدت چهار ماه) و سپس استعفا بخاطر اختلاف نظر با حکومت ۷۹، ع. اولین مجلس خبرگان (نامزد «حزب جمهوری خلق مسلمان» به رهبری آیت الله شریعتمداری)، استاندار آذربایجان شرقی (انتخاب از سوی حزب یاد شده در زمان شورش علیه حکومت مرکزی و کنترل امور استان) دسامبر ۷۹، عزیمت به خارج از کشور (اروپا)، ادامه و تشدید فعالیت های سیاسی ضد رژیم ج.ا.ا. در خارج از کشور (در قالب گروه جمهوریخواهان).

آثار: دارای تعدادی تالیف و ترجمه در زمینه های گوناگون علمی، از جمله ترجمه نوسازی جامعه: چند گفتار در شناخت دینامیسم رشد (کار مشترک) ۷۱.

مکاو، عبدالقوی حسن: سیاستمدار یمنی (یمن جنوبی)، ت. ۱۹۱۸.

اشتغال به فعالیت های خصوصی و تجاری، مدیر در اریتره، مدیر منطقه ای در عدن، مدیر شرکت تجاری، انتخاب به عنوان ع. شورای قانونگذاری ۴۶، ع. انتصابی شورای قانونگذاری ۵۹، معاون اتاق تجارت ۶۴، وزیر اعظم (نخست وزیر) عدن ۶۵، دبیر کل «شورای فرماندهی انقلابی جبهه آزادی بخش یمن جنوبی اشغال شده» در «تعز» ۶۶، دبیر کل جبهه آزادی بخش یمن جنوبی اشغال شده.

المکتوم (آل مکتوم)، شیخ راشد بن سعید: حاکم سابق دوبی، ت. ۱۹۱۴، ت. ح. خصوصی و شخصی.

جانشین پدرش «سعید بن مکتوم» به عنوان چهارمین شیخ (حاکم) دوبی ۵۸، معاون حاکم امارات عربی متحده دسامبر ۷۱-اکتبر ۹۰، نخست وزیر ماه مه ۷۹-اکتبر ۹۰.

آلمکتوم (آل مکتوم)، شیخ مکتوم بن راشد : حاکم دوبی، ت. ۱۹۴۰ (پسر اول شیخ راشد آل مکتوم حاکم سابق دوبی).

معاون نخست وزیر امارات عربی متحده - ۹۰، معاون حاکم امارات عربی متحده و حاکم دوبی اکتبر ۹۰ - تا کنون (۹۹)، و نیز نخست وزیر امارات عربی متحده اکتبر ۹۰ - تا کنون (۹۹).

آلمکتوم (آل مکتوم)، شیخ حمدان بن راشد : سیاستمدار امارات عربی متحده (دوبی)، ت. ۱۹۴۵ (پسر دوم شیخ راشد آل مکتوم).

معاون نخست وزیر امارات عربی متحده دسامبر ۷۱ - دسامبر ۷۳، رئیس شورای شهر دوبی و نیز رئیس هیات مدیره بندر رشید (دوبی)، ۷۳، رئیس شرکت آلومینیوم دوبی، نم. امارات عربی متحده در: صندوق بین المللی پول، سازمان اوپک و اعزامی به کشورهای عربی؛ رئیس هیات مدیره امور پولی امارات عربی متحده ۷۳ - ۸۰، رئیس کل بانک توسعه اسلامی در جده (عربستان سعودی)، و زیر دارایی و صنایع امارات عربی متحده ۷۳ - تا کنون (۹۹).

آلمکتوم (آل مکتوم)، شیخ محمد بن راشد بن سعید : سیاستمدار امارات عربی متحده، ت. ۱۹۴۶ (پسر سوم شیخ راشد آل مکتوم)، تج. دانشکده افسری «مونز» در انگلستان.

رئیس پلیس و امنیت عمومی شیخ نشین دوبی، وزیر دفاع امارات عربی متحده ۸۶ - تا کنون (۹۹)، در حال حاضر ولیعهد امارت دوبی (۲۰۰۰).

آلمکتوم (آل مکتوم)، شیخ احمد بن راشد بن سعید : سیاستمدار امارات عربی متحده (دوبی)، ت. ۱۹۵۰ (پسر چهارم شیخ راشد بن سعید آل مکتوم)، تج. دانشکده افسری «مونز» در انگلستان.

سرهنگ تمام در نیروی دفاعی شیخ نشین دوبی، وزیر دفاع سابق امارات عربی متحده - ۸۶.

مک ماهون، سر آر تور هنری^۱ : فارغ التحصیل نظامی، سیاستمدار و نظامی انگلیسی، ت. ۱۸۶۲.

خدمت سیاسی و نظامی در وزارت امور خارجه و وزارت مستعمرات انگلستان و خدمت در کشورهای هندوستان، افغانستان، مصر، شرق اردن و ایران؛ هدایت مذاکرات مربوط به اختلافات مرزی ایران و افغانستان در مرز سیستان و بلوچستان (در زمان سلطنت مظفر الدین شاه در ایران و حبیب الله خان در افغانستان) و عامل انعقاد پیمان بین دو کشور و ایجاد «خط مک ماهون» ۱۹۰۲ - سپتامبر ۱۹۰۴، اولین کمیسر عالی انگلستان در مصر (قاهره) ۱۴ - ۱۶؛ پس از زمینه سازیهای لازم سیاسی از سوی دولت انگلستان، انجام مذاکرات کتبی (مکاتبه) بین وی و شریف حسین (حاکم مکه و منصوب از سوی خلیفه عثمانی) در راه شروع یک حرکت سیاسی - نظامی از سوی قبایل عرب مستقر در قلمرو عثمانی علیه حکومت عثمانیها بنام «انقلاب عربی» و مبادله تعداد ۱۰ نامه بین طرفین در این مورد ۱۴ ژوئیه ۱۵ - ۲۰ ژانویه ۱۶؛ و پیرو توافق های حاصل شده: شروع عملی انقلاب عربی علیه عثمانیها (شروع حمله های نظامی علیه پادگانهای عثمانی) روز جمعه دوم ژوئن ۱۶؛ پس از انجام موفقیت آمیز ماموریت سیاسی یاد شده و شروع عملی انقلاب مذکور به لندن فراخوانده شد ۱۶، و سپس انتصاب به عنوان سرپرست «انجمن سلطنتی هنرهای زیبا» ۱۶، فوت در لندن ۱۹۴۹.

1- Mac Mahon, Sir Arthur Henry

مکی، احمد عبدالنبی : ل. بازرگانی، ل. اقتصاد، دیپلمات عمانی، ت. ۱۷ دسامبر ۱۹۳۹ در مسقط، تج. در قاهره و پاریس.

ع. هیات نم. عمان در سازمان یونسکو ۶۹ - ۷۰، مدیر دفتر نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۷۰ - ۷۱، اولین نم. دائم عمان در سازمان ملل ۷۱ - ۷۲، معاون وزیر امور خارجه ۷۳ - ۷۴، نم. دائم عمان در سازمان ملل ۷۳ - ۷۵، سفیر در آمریکا ۷۳ - ۷۷، سفیر غیر مقیم در کانادا ۷۴ - ۷۷، در آرژانتین ۷۵ - ۷۷، سفیر در فرانسه اکتبر ۷۷، سفیر غیر مقیم در بلژیک نوامبر ۷۸، در اسپانیا دسامبر ۷۸، در پرتغال آوریل ۸۰، نم. دائم عمان در یونسکو نوامبر ۷۷، رئیس هیات اعزامی به جامعه اقتصادی اروپا مارس ۸۰، معاون وزیر بازرگانی و صنعت ۸۲، وزیر خدمات کشوری ژانویه ۹۴ -، دریافت مدال درجه دوم لیاقت از مصر.

سرگذشت کلنل وزیری، مشت زن، مونا و آنا، زنده باد زندگی، فرهنگ سازها، ملکه ویکتوریا، پیوند موسیقی و شعر، و چند اثر دیگر، از جمله چند نمایشنامه.

ب) : آهنگها : تدوین و اجرای آهنگهای متعدد که از جمله آثار خوب و باارزش موسیقی اصیل ایرانی است.

ملایری، محمود : دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۰۴، تج. دا. پاریس.

کارمند سابق وزارت راه، کارمند سابق بانک ملی و وزارت کشور، مدیر فنی کتابخانه وزارت امور خارجه، رئیس اداره ترجمه وزارت امور خارجه، دبیر اول سفارت ایران در لندن ۵۱-۵۲، بازرس وزارت امور خارجه ۵۲-۵۳، سرکنسول سفارت در بغداد ۵۳-۵۵، در بصره ۵۵-۵۷، رئیس اداره اطلاعات و انتشارات وزارت خارجه (تهران) ۵۷-۵۹، رئیس اداره اول سیاسی ۵۹، کاردار در بغداد ۵۹-۶۰، سرکنسول در هامبورگ ۶۰-۶۱، سفیر در جمهوری عربی سوریه ۶۲-۶۳ و ۶۵، ع. شورای عالی سیاسی ۶۳-۶۴، مدیر کل وزارت امور خارجه ۶۴-۶۵.

الملقی، فوزی : سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۱۰، تج. دا. آمریکایی بیروت، دا. ادینبرو (انگلستان).

شروع خدمت دولتی در فلسطین و شرق اردن ۳۴-، ایجاد روابط نزدیک و صمیمانه با ملک عبدالله (پادشاه اردن) و انگلیسی ها (سرپرست سیاسی اردن) و پیشرفتهای سریع سیاسی- اجتماعی بعدی، وزیر امور خارجه ۴۶-، وزیر دفاع ۴۸-، در جریان جنگ فلسطین (جنگ اول اعراب و اسرائیل) همکاری نزدیک با ژنرال گلوب پاشا (فرمانده لژیون عرب) و نیز سفیر انگلستان در اردن ۴۸-۴۹، نخست وزیر اردن در چند مرحله.

ملک ادريس ← ادريس اول (سید محمد ادريس السنوسی)

ملک حسن دوم ← حسن دوم، ملک

ملک حسين ← حسين بن طلال، ملک

مکی، حسن محمد : دک. اقتصاد، سیاستمدار و دیپلمات یمنی، ت. ۲۲ دسامبر ۱۹۳۳، تج. داهل. بولونا و رم ایتالیا.

مشاور وزارت اقتصاد ۶۰-۶۲، معاون وزیر اقتصاد ۶۲-، وزیر اقتصاد ۶۳-۶۴، رئیس بانک توسعه و نوسازی یمن ۶۲-۶۳، وزیر امور خارجه ۶۴ و ۶۶ و ۶۷-۶۸، وزیر ارتباطات ۶۵-۶۶، مشاور نخست وزیر ۶۵-۶۶، سفیر در ایتالیا ۶۸-۷۰، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۰-۷۲، معاون نخست وزیر در امور اقتصادی و مالی ۷۲-۷۴، نخست وزیر مارس-ژوئن ۷۴، معاون نخست وزیر در امور اقتصادی و مالی ژوئن-دسامبر ۷۴، نم. دائم یمن در سازمان ملل (در مقام سفیر) ۷۴-۷۶، سفیر در آمریکا و کانادا ۷۵-۷۶، رئیس دا. صنعا دسامبر ۷۵-۷۶، سفیر در ایتالیا ۷۶-۷۹، وزیر امور خارجه ۷۹-۸۰، معاون نخست وزیر در امور اقتصادی ۸۰-۸۴، معاون نخست وزیر ۸۶-ماه مه ۹۰، معاون اول نخست وزیر جمهوری یمن ماه مه ۹۰- (تا سال ۹۵ ادامه داشته است)، ع. شورای ملی صلح و اتحاد صنعا (جمهوری عربی یمن).

ملاح، حسینعلی : دیپلم عالی موسیقی، ل. کشاورزی؛ موسیقیدان (ویولونیست) ایرانی، ت. ۱۹۲۱ در تهران (مادرش: خواهر استاد کلنل علینقی وزیری موسیقیدان بزرگ ایرانی)، تج. مدرسه عالی موسیقی، دانشکده کشاورزی کرج.

شروع آموزش و نواختن ویولون و علم موسیقی نزد: ابوالحسن صبا، حسین یاحقی و کلنل علینقی وزیری از سن ۱۴ سالگی ۳۵-، آموزش موسیقی در مدرسه عالی موسیقی (در زمان ریاست کلنل علینقی وزیری) و نواختن ویولون، تار و سه تار و نیز آموزش هارمونی نزد استاد روح الله خالقی، پژوهش و تدوین آثار متعددی در زمینه کتابت و نظریه های موسیقی ایران، وی علاوه بر هنر موسیقی با هنر نقاشی نیز آشنایی کامل دارد (تابلوهای چهره استاد علینقی وزیری و استاد کمال الملک از جمله آثار اوست)، آشنایی کامل با نواختن تار و سه تار (غیر از ویولون به عنوان ساز تخصصی اش).

آثار: الف) کتابها: رساله موسیقی جامی، رساله موسیقی بهجت الروح، حافظ و موسیقی، تاریخ موسیقی نظامی ایران، تاریخ موسیقی ایران (۲ ج)، منوچهری دامغانی و موسیقی،

ملک عبدالله ← عبدالله بن حسین، ملک

ملک عبدالله بن عبدالعزيز السعود ← عبدالله بن

عبدالعزيز السعود، ملک

ملک فاروق ← فاروق، ملک

ملک فیصل ← فیصل، ملک فیصل بن عبدالعزیز

ملک فیصل اول ← فیصل اول، ملک

ملک فیصل دوم ← فیصل دوم، ملک

ملک یار، عبدالله: دیپلمات افغانی، ت. ۱۹۰۹، تج.

کا. استقلال در کابل، و کا. فرانسه- ایران در تهران.

دبیر و مدیر کل اداره نخست وزیری ۳۱-۳۵، رئیس اداره خریدهای دولتی در اروپا ۳۶-۴۰، معاون رئیس کل بانک مرکزی و قائم مقام وزیر بازرگانی ۴۱-۴۲، استاندار هرات ۴۲-۴۷ و ۵۱-۵۲، وزیر ارتباطات ۴۸-۵۰، رئیس طرح های اداره دره هیرمند، ۵۳-۶۲، وزیر بازرگانی ۵۵-۵۷، وزیر دارایی ۵۷-۶۴، کفیل نخست وزیر ۶۳-۶۴، سفیر در انگلستان ۶۴-۶۷، سفیر در آمریکا ۶۷-۷۷، همزمان سفیر در آرژانتین، برزیل، کانادا، شیلی و مکزیک؛ سفیر در ایران ۷۷-۷۸، دریافت نشان «سردار علی رشتین».

ملین، فریت: سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۰۶ در «وان».

تج. دن. علوم سیاسی دا. آنکارا.

کارمند محلی در ادارات منطقه ای ۳۱-۳۳، ممیز وزارت دارایی ۳۳-۴۳، مدیر کل درآمدها در وزارت دارایی ۴۳-۵۰، نماینده مجلس ملی از شهر وان (از حزب جمهوریخواه خلق) ۵۰-۶۴، وزیر دارایی ۶۲-۶۵، سناتور شهر وان ۶۴-۶۷، ع. شورای اروپا ۶۶-۶۷، مشارکت در تاسیس «حزب اعتماد ملی» (بعداً بخشی از حزب اعتماد جمهوریخواه) ۶۷، بعداً کفیل حزب مذکور، وزیر دفاع ملی ۷۱-۷۲ و ۷۵-۷۷، نخست وزیر ۷۲-۷۳.

ممی، آلبر: دک. جامعه شناسی، استاد و نویسنده

تونسی، ت. ۱۵ دسامبر ۱۹۲۰، تج. تونس، دا. الجزیره (الجزایر)، دا. پاریس.

معلم فلسفه در تونس ۵۳، مدیر مرکز روانشناسی ۵۳-۵۷، پژوهشگر «مرکز ملی پژوهشهای علمی» پاریس ۵۷-، استاد یار دانشکده مطالعات عالی مدیریت ۵۹-۶۶، اس. دانشکده مذکور ۶۶-۷۰، اس. دا. پاریس ۷۰-، مدیر گروه علوم اجتماعی دا. پاریس ۷۳-۷۶، مدیر آزمایشگاههای انسان شناسی CESA، اس. افتخاری در CESA، رئیس «اج. قلم» پاریس ۷۷-۸۰، معاون فدراسیون نویسندگان فرانسه زبان ۸۵، ع. آکادمی علوم ماوراء بحار ۷۵، ع. سندیکای نویسندگان فرانسه زبان ۸۱، ع. کت. حمایت از خانه نویسندگان، معاون کت. ملی. جمهوری مردمی ۹۱-، دریافت جایزه «فنون» پاریس ۵۴، جایزه «کارتاز» ۵۳، جایزه «سیمبای» ادبیات رم ۷۸، دریافت نشان «افتخار نیکان»، نشان نخل دانشگاهی، نشان لژیون دونور، نشان هنرها و ادبیات، نشان جمهوری تونس و غیره.

آثار: ستون نمک ۵۳، بیگانگان ۵۵، چهره استعمارگر و استعمارزده ۵۷، تصویر یک یهودی ۶۲، جنگ نویسندگان شمال آفریقا ۶۵، فرانسه و نژادپرستی ۶۵، آزادسازی یهود ۶۶، انسان تحت سلطه ۶۸، استعمار زدایی ۷۰، اسکورپیون (عقرب) ۷۰، یهودیان و اعراب ۷۴، گفتگو ۷۵، سرزمین میانی ۷۶، صحرا ۷۷، وابستگی ۷۹، نژادپرستی ۸۲، این صلیب من است ۸۵، کتاب مقدس رنگین ۸۶، نویسندگان فرانسه زبان مغرب ۸۷، فرعون ۸۸، نی لبک یخ زده ۹۰، خوشبختی ها ۹۲.

مُنْتَصِر، محمود: دیپلمات لیبیایی، ت. ۱۹۰۳، تج.

دانشگاه رم.

رئیس اداره اوقاف ۳۶-۴۹، رئیس شورای اسلامی دبیرستان های لیبی ۳۶، معاون شورای اجرایی تریپولی ۵۰، ع. مجلس ملی لیبی ۵۱؛ نخست وزیر، وزیر کشور، وزیر آموزش و پرورش، و وزیر دادگستری حکومت تریپولی ۵۱؛ نخست وزیر و وزیر امور خارجه پادشاهی متحده لیبی ۵۱-۵۴، سفیر در انگلستان ۵۴-۵۷، مشاور ویژه پادشاه لیبی ۵۷-۵۸، سفیر در ایتالیا ۵۸-۶۲، نخست وزیر لیبی ۶۴-۶۵، رئیس دربار سلطنتی ۶۵-، دریافت نشان حمایل بزرگ با ستاره، نشان «محمد

در سازمان ملل ۵۸-۵۹، مدیر کل شبکه رادیو-تلویزیون مراکش ۵۹-۶۰، رئیس بخش آفریقا در رادیو-تلویزیون، رئیس اداره روابط با کشورهای ع. سازمان یونسکو ۶۱-۶۳، مدیر امور اجرایی در مدیریت کل یونسکو ۶۳-۶۶، معاون مدیر کل یونسکو در امور علوم اجتماعی، علوم انسانی و فرهنگ ژویه ۶۶-دسامبر ۶۹، ع. مدعو مرکز مطالعات بین المللی مد. علوم اقتصادی و سیاسی لندن ۷۰، معاون مدیر کل یونسکو در امور پیش برنامه ریزی ۷۱-۷۵، مشاور ویژه مدیر کل یونسکو ۷۵-۷۶، استاد. دا. محمد پنجم در رباط ۷۷، رئیس فدراسیون مطالعات آتی جهانی، معاون انجمن دوستی مراکش-ژاپن، ع. جامعه توسعه بین المللی، ع. آکا. جهانی هنرها و علوم، دریافت نشان شوالیه در هنر و ادبیات از فرانسه.

آثار: تحلیلی بر نظام سازمان ملل متحد ۷۲، تالیف مشترک گزارش کلپ رم درباره آموزش ۷۹.

مدرس، عدنان: (نام خانوادگی قبلی: ارتکین)، ل. حقوق، سیاستمدار ترک، ت. ۱۸۹۹ در «آیدین»، تح. کا. آمریکایی «ازمیر»، دانشکده حقوق دا. آثارا.

خدمت در ارتش عثمانی به عنوان افسر ذخیره درسوریه و ازمیر در خلال ج. ج. ۱ (۱۴-۱۸)، پیوستن به واحدهای نظامی نامنظم (چریکی) و شرکت در جنگهای استقلال به رهبری آتاتورک (علیه ارتش یونان در آناتولی غربی) ۱۹-۲۳، فرمانده یکی از واحدهای نظامی نامنظم ۱۹-۲۳، شروع فعالیت های سیاسی در پایان دهه ۲۰، رئیس «سازمان آیدین» و همکاری در تاسیس «حزب جمهوری خواه آزاد»، اوت ۳۰ (این حزب در واقع حزب مادر احزاب بعدی نظیر: حزب دموکرات، حزب عدالت و بالاخره حزب راه راست در حال حاضر است، رهبر دو حزب اخیر شخص سلیمان دمیرل میباشد)، اعلام انحلال حزب جمهوری خواه آزاد و سپس پیوستن عدنان مندرس به «حزب جمهوری خواه خلق» دسامبر ۳۰، نم. مجلس ملی ترکیه (دوره چهارم) ۳۱-۳۵، تغییر نام خانوادگی از «ارتکین» به مندرس ۳۵، نم. دوره پنجم مجلس ملی ۳۵-۳۹، و دوره ششم ۳۹-۴۳، و دوره هفتم ۴۳-۴۶، تاسیس «حزب دموکرات» (با مشارکت جلال بایار) ژانویه ۴۶، کسب ۶۱ کرسی پارلمان توسط حزب مذکور در انتخابات ژویه ۴۶، کسب ۳۹۶ کرسی پارلمان

بن علی السنوسی، از لیبی، نشان «محمدعلی» از مصر.

منتظری، آیت الله شیخ حسین علی: درجه اجتهاد، روحانی و مبارز سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۲۲ در نجف آباد اصفهان، تج. عالی حوزوی در اصفهان و قم.

ق. اق.: شروع فعالیت های سیاسی و مبارزات ضد رژیم شاه و به طرفداری از مبارزات و خط مشی های سیاسی آیت الله خمینی (ره) در اوائل دهه ۶۰، ادامه فعالیت های سیاسی پس از تبعید آیت الله خمینی (نوامبر ۶۴) و دستگیر و زندانی شدن ۶۶-۶۸، مسافرت پنهانی به عراق جهت دیدار آیت الله خمینی و دستگیر و زندانی شدن پس از بازگشت به ایران و سپس تبعید به نقاط بد آب و هوا ۶۸، مجدداً دستگیر و زندانی شدن با محکومیت ۱۰ سال زندان ۷۵، آزاد شدن از زندان پیرو تشدید مبارزات انقلابی مردم ایران ۷۸، تدریس دروس مذهبی در قم در سالهای ق. اق.، نم. آیت الله خمینی در ایران در زمان تبعید ایشان، ع. انتصابی شورای انقلاب اسلامی ایران از سوی آیت الله خمینی ۷۸.

ب. اق.: عضو و رئیس اولین مجلس خبرگان تابستان ۷۹، امام جمعه تهران ۷۹-۸۱، بازگشت به قم ۸۱، انتخاب به عنوان جانشین آیت الله خمینی (ره) (ولی فقیه) از سوی دومین مجلس خبرگان نوامبر ۸۵، بروز اختلاف نظر با حکومت و انتقاد از سیاستهای نظام ج. ا. ا. و در نهایت کنار گذاشتن رسمی وی از جانشینی رهبر انقلاب در ۲۸ مارس ۸۹ (۸ فروردین ۱۳۶۸)، زندگی در قم بصورت تحت نظر و ابراز مخالفت و انتقادهای گاه بگاه از سیاستهای نظام ۸۹.

آثار: تدوین و انتشار تعدادی رساله، مقاله و کتاب در زمینه های مذهبی و اسلامی، از جمله: احتکار و قیمت گذاری، مبانی فقهی حکومت اسلامی (ج ۱)، خاطرات آیت الله منتظری ۹۸، واقعیت ها و قضاوتها ۹۹.

المنجرة، مهدی: دک. حقوق، مدیر بین المللی مراکشی، ت. ۱۳ مارس ۱۹۳۳، تج. دانشگاه کورنل آمریکا، مد. علوم اقتصادی و سیاسی لندن، ودا. پاریس. رئیس کنفرانسهای دن. حقوق دا. رباط ۵۷-۵۸، مشاور وزارت امور خارجه، و مشاور هیات نمایندگی مراکش

درانتخابات ماه مه ۵۰، و سپس انتخاب جلال بایار از جمله رهبران حزب به عنوان رئیس جمهوری ترکیه و عدنان مندرس به عنوان نخست وزیر ماه مه ۵۰ - ماه مه ۶۰، کودتای نظامی به رهبری ژنرال جمال گورسل و سپس بازداشت و زندانی شدن ماه مه ۶۰، عضویت ترکیه در «پیمان بغداد» (بعداً سازمان پیمان مرکزی یا سنتو) در دوران حکومت وی ۵۵، انحلال حزب دموکرات سپتامبر ۶۰، محکوم به مرگ بوسیله دادگاه عالی نظامی ۱۵ سپتامبر ۶۰، و سپس اجرای حکم اعدام و مرگ وی ۱۷ سپتامبر ۶۱.

آثار: مندرس چنین میگوید ۶۷.

منصور، جواد: سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۵ (پسر علی منصور - منصور الملک - و برادر حسنعلی منصور نخست وزیران اسبق ایران)، ت. ج. دا. کالیفرنیا (آمریکا). رئیس اداره روابط عمومی سازمان برنامه، معاون مدیرعامل بانک توسعه صنعتی و معدنی ایران، معاون نخست وزیر (در کابینه برادرش حسنعلی منصور) مارس ۶۳ - ژانویه ۶۴، وزیر مشاور (در کابینه امیر عباس هویدا، پس از ترور حسنعلی منصور بوسیله محمد بخارایی ع. جمعیت مؤتلفه اسلامی) ژانویه ۶۴ - ماه مه ۶۷، وزیر اطلاعات ماه مه ۶۷ - آوریل ۷۱.

منصور، حسنعلی: سیاستمدار ایرانی، (پسر علی منصور - منصور الملک - و برادر جواد منصور نخست وزیر و وزیر اسبق ایران).

وزیرکاردر کابینه دکتر اقبال اکتبر ۵۹ - ژانویه ۶۰، وزیر بازرگانی در همان کابینه ژانویه ۶۰ - سپتامبر ۶۰، تشکیل «گروه متری» (متشکل از تحصیل کرده های آمریکا و اروپا) در زمان نخست وزیری اسدالله علم (بعداً با «نام کانون متری» و بعداً «حزب ایران نوین») ژوئیه ۶۲، تاسیس حزب ایران نوین و دبیرکل حزب دسامبر ۶۳، نخست وزیر ۷ مارس ۶۴ - ژانویه ۶۵، ارائه لایحه احیاء و اجرای کاپیتولاسیون (درمورد نظامیان آمریکایی در ایران) به مجلس شورای ملی و تصویب آن ۱۲ اکتبر ۶۴، براساس لایحه تقدیمی وی به مجلس قیمت بنزین و نفت افزایش یافت (بهای بنزین از ۵ ریال به ۱۰ ریال، و نفت سفید از ۲/۵ ریال به ۳/۵ ریال افزایش یافت) نوامبر ۶۴، ترور وی در جلوی

در ورودی مجلس شورای ملی توسط محمد بخارایی (ع. جمعیت مؤتلفه اسلامی) ۲۰ ژانویه ۶۵، فوت بر اثر شدت جراحات وارده (بر اثر تیراندازی) ۲۵ ژانویه ۶۵.

منصور، علی (منصورالملک): فارغ التحصیل علوم سیاسی، ت. ۱۸۹۵ (پدر حسنعلی منصور و جواد منصور نخست وزیر و وزرای اسبق ایران)، ت. ج. در مدرسه (دانشکده) علوم سیاسی تهران.

اشتغال به خدمات دولتی در وزارت امور خارجه، معاون وزیر امور خارجه در کابینه وثوق الدوله (فردی که قرار داد معماری و ننگین ۱۹۱۹ ایران و انگلیس در زمان وی به امضاء رسید)، معاون وزیر امور خارجه در کابینه احمد قوام (قوام السلطنه)، اشتغال در سمت ها و وظایف مهم دولتی در دوران حکومت رضاشاه، وزیر کشور در کابینه مخبر السلطنه ۳۰-۳۲، وزیر راه در کابینه محمود جم (راه آهن سرتاسری ایران تحت نظر مستقیم وی ساخته شد) دسامبر ۳۵ - بازداشت و زندانی شدن ۳۵، وزیر پیشه و هنر در کابینه احمد متین دفتری ۳۶-۴۰، نخست وزیر (در دوران حکومت وی ارتش متفقین در تاریخ ۲۵ اوت ۱۹۴۱ به ایران حمله کردند) ژوئن ۴۰ - اوت ۴۱، استاندار خراسان ۴۲ (در دوران مسئولیت وی قیام خراسان به رهبری صولت الدوله سرکوب شد)، استاندار آذربایجان (پس از فروپاشی حکومت خودمختار آذربایجان به رهبری سید جعفر پیشه وری) ۴۶، مجدداً نخست وزیر (در دوران صدارت علی منصور جسد رضاشاه از مصر به ایران انتقال داده شد) آوریل ۵۰ - ژوئیه ۵۰، سفیر ایران در آنکارا، سفیر ایران در اداره اروپایی سازمان ملل در ژنو.

منمن جیوگلو، تورگوت: دیپلمات ترک، ت. ۱۹۱۴ در استانبول، ت. ج. در استانبول، ودا. ژنو سوییس.

خدمت در وزارت امور خارجه ترکیه ۳۹ - خدمت در نم. دائم ترکیه در اداره اروپایی سازمان ملل در ژنو ۵۰-۵۲، مشاور سفارت ترکیه در واشنگتن ۵۲، مدیر کل امور اقتصادی وزارت امور خارجه ۵۲-۵۴، خدمت در نم. دائم ترکیه در سازمان ملل ۵۴-۶۰، سفیر در کانادا ۶۰، نم. دائم ترکیه در سازمان ملل ۶۰-۶۲، سفیر در آمریکا ۶۲-۶۶، مشاور عالی سیاسی وزارت

ب. اق. ع. موسس شورای مرکزی حزب جمهوری اسلامی، سردبیر روزنامه ارگان حزب (روزنامه جمهوری اسلامی) ۷۹، ع. شورای انقلاب اسلامی، رد نامزدی وی برای احراز پست وزیر امور خارجه از سوی ابوالحسن بنی صدر (اولین رئیس جمهوری ایران پس از انقلاب اسلامی) ۸۰، وزیر امور خارجه اوت - اکتبر ۸۱، انتخاب به عنوان نخست وزیر (از سوی حجت الاسلام خامنه ای رئیس جمهوری وقت ایران) ۸۱-۸۹، نم. آیت الله خمینی در بنیاد مستضعفان ۸۱-۸۹، ع. اولین مجمع تشخیص مصلحت نظام، و ع. شورای برنامه ریزی بازسازی مناطق جنگی، انتصاب از سوی آیت الله خمینی در گروه بررسی قانون اساسی، ع. دومین مجمع تشخیص مصلحت نظام، مشاور سیاسی رئیس جمهوری (حجت الاسلام رفسنجانی) سپتامبر ۸۹- اوت ۹۷ و نیز حجت الاسلام خاتمی ۹۷-.

آثار: پنج گفتار درباره انقلاب، جامعه، دفاع مقدس ۹۸.

موسوی خمینی (ره)، آیت الله روح الله ←
خمینی (ره)، آیت الله روح الله موسوی

موسی، عمرو: ل. حقوق، سیاستمدار مصری، ت.
۱۹۳۶، ت. ج. دا. قاهره.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۵۸-، سفیر در سوئیس، سفیر در هندوستان ۸۲-۸۶، رئیس اداره سازمانهای بین المللی وزارت امور خارجه ۸۶-۸۹، نم. دائم مصر در سازمان ملل متحد ۸۹-۹۱، وزیر امور خارجه ماه مه ۹۱-۹۳، و مجدداً ۹۳-۹۵ (در کابینه دکتر عاطف محمد نجیب صدقی)، وزیر امور خارجه مصر ۹۵- تاکنون (۹۹)، رئیس هیات نم. مصر در کنفرانس صلح خاورمیانه که در تاریخ ۳۰ اکتبر ۱۹۹۱ در مادرید (اسپانیا) تشکیل شد.

موصلی، پل میشل نجیب: ل. حقوق، حقوقدان
و دیپلمات لبنانی، ت. ۹ آوریل ۱۹۳۲، ت. ج. در بیروت، دن. حقوق بیروت، دا. لیون فرانسه، و «موسسه ماکس پلانک» در هایدلبرگ آلمان، و «موسسه مطالعات عالی بین المللی» ژنو (سوئیس).

مشاور حقوقی اداره کمیساریای عالی پناهندگان سازمان

امور خارجه ۶۷، دبیر کل «سازمان پیمان مرکزی» (سنتو) ۶۸-۷۱، مشاور وزارت امور خارجه ۷۱-۷۲، سفیر در انگلستان ۷۲-۷۸، مشاور عالی سیاسی در وزارت امور خارجه ۷۸-۸۰، نم. ترکیه در کمیته روابط فرهنگی ترکیه - یونان ۸۲.

موتی، محمد صالح عبدالله: دیپلمات و نظامی یمنی، ت. ۱۶ ژوئن ۱۹۴۴ در عدن، ت. ج. عدن.

فعالیت های سیاسی و نظامی در جبهه آزادی بخش ملی، فرمانده نظامی جبهه آزادی بخش ملی در عدن ۶۷، ع. فرماندهی عالی جبهه ملی ۶۸-۷۵، ع. کت. اجرایی جبهه ۷۰-۷۵، ع. دفتر سیاسی جبهه ۷۲-۷۵، ع. دفتر سیاسی «سازمان سیاسی متحد» جبهه ملی ۷۵-۷۸، ع. حزب سوسیالیست یمن اکتبر ۷۸-، وزیر کشور ژوئن ۶۹-۷۳، وزیر امور خارجه ماه مه ۷۳، انتصاب مجدد ۷۹.

مورفی، ریچارد ویلیام: ل. علوم اجتماعی، دیپلمات
آمریکایی، ت. ۲۹ ژوئیه ۱۹۲۹ در بوستون ماساچوست، ت. ج. دا. هاروارد و کالج امانوئل کمبریج.

کنسول آمریکا در حلب (سوریه) ۶۰-۶۳، کارمند سیاسی در سفارت آمریکا در جده (عربستان سعودی) ۶۳-۶۶، در آلمان (اردن) ۶۶-۶۸، مدیر امور شبه جزیره عربستان در وزارت امور خارجه آمریکا ۷۰-۷۱، سفیر در موریتانی ۷۱-۷۴، سفیر در سوریه ۷۴-۷۸، دریافت جایزه خدمات ویژه دولتی ۶۹، انجام مسافرتها و ماموریت های متعدد به خاورمیانه در رابطه با مسائل منطقه ای و از جمله مسئله اعراب و اسرائیل و صلح خاورمیانه و غیره.

موسوی خامنه، میر حسین: ف. ل. معماری و برنامه ریزی شهری، سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۴۱ در خامنه (استان آذربایجان شرقی)، ت. ج. دا. شهید بهشتی در تهران (ملی سابق).

ق. اق. تاسیس انجمن اسلامی دانشجویان در دانشکده محل تحصیل و نیز فعالیت در سایر انجمن های اسلامی، بازداشت در سال ۷۳، ع. موسس «انجمن فرهنگی نهضت اسلامی»، فعالیت در شرکت های ساختمانی خصوصی، فعالیت و همکاری با آیت الله بهشتی.

ملل متحد در ژنو (سوییس) ۶۱-۶۲، نم. اداره کمیساریا در تونس ۶۲، نم. اداره کمیساریا در «کمسیون سه جانبه بازگشت پناهندگان» (مربوط به پناهندگان الجزایری) ۶۲، نم. اداره کمیساریا در الجزایر ۶۲-۶۳، مشاور حقوقی اداره کمیساریا در ژنو (راجع به مسائل مربوط به پناهندگان در آفریقا و آسیا) ۶۳-۶۶، نم. منطقه ای اداره کمیساریا در آفریقا ۶۶-۷۰، کفیل مدیر امور اداری و مدیریت اداره کمیساریا در ژنو ۷۱-۷۴، مدیر واحد مذکور ۷۵-۷۹.

مولی حسن، شاهزاده بن المهدی: دیپلمات مراکشی، ت. ۱۴ اوت ۱۹۱۲ در «فاس»، (پسر عموی ملک حسن دوم پادشاه سابق مراکش).

خلیفه منطقه شمال مراکش ۲۵، سفیر در انگلستان ۵۷-۶۴، سفیر در ایتالیا ۶۴-۶۷، رئیس هیات مدیره بانک ملی توسعه اقتصادی ۶۷-۶۹، رئیس کل بانک مرکزی مراکش ۶۹، دریافت مدال ها و نشانهایی از جمله: نشان قسم، مدال شارل اول، مدال بزرگ قسم نظامی، مدال بزرگ پرتقال، مدال بزرگ دومینیکن، مدال بزرگ نیروی دریایی، مدال بزرگ حسنی وغیره.

مهدوی کنی، آیت الله محمد رضا: درجه اجتهاد، روحانی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۱ در تهران (قریه کن)، تج. عالی حوزوی در تهران و قم.

ق. ا. ق. همکاری با جمعیت فدائیان اسلام به رهبری نواب صفوی ۴۹-، تبعید به اصفهان و زندگی تحت نظر (برای مدتی) پس از کودتای انگلیسی-آمریکایی ۱۹۵۳ (علیه حکومت دکتر مصدق)، بازگشت به تهران و شروع فعالیت های سیاسی ۶۲، مدرس مذهبی و امام جماعت مسجد (جلیلی) در تهران، دستگیر و زندانی شدن در چند مرحله، یکی از بنیانگزاران و عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز تهران در جهت سازماندهی مبارزات انقلابی علیه نظام شاه ۷۸-، انتصاب از سوی آیت الله خمینی (ره) (رهبر انقلاب ایران) به عنوان ع. شورای انقلاب ایران ۷۹-.

ب. ا. ق. : سرپرست کمیته های انقلاب اسلامی (منصوب از سوی رهبر انقلاب) فوریه ۷۹-، نم. آیت الله خمینی (ره)

درسازمان تامین اجتماعی و نیز شورای عالی انقلاب فرهنگی ۸۴-، وزیر کشور ۸۱-، نخست وزیر سپتامبر - نوامبر ۸۱ (پس از ترور شهید محمدجواد باهنر)، ع. انتصابی شورای نگهبان قانون اساسی ۷۹-۸۲، تاسیس دانشگاه اسلامی امام جعفر صادق ۸۲، مجدداً ع. انتصابی شورای نگهبان قانون اساسی (از سوی آیت الله خمینی)، ع. دومین مجمع تشخیص مصلحت نظام ۸۹-، مدیر دفتر امور مساجد کشور اکتبر ۸۹- (انتصاب از سوی آیت الله خامنه ای)، رئیس ستاد پشتیبانی و بازسازی نقاط آسیب دیده در جنگ، دبیر کل «جامعه روحانیت مبارز تهران» (جانشین آیت الله امامی کاشانی) ۲۱ ژوئیه ۹۹-.

آثار: «نقطه های آغاز در اخلاق عملی» ۹۲.

المهدی، احمد عبدالرحمن: سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۳۳، تج. کا. و بکتوریا در اسکندریه (مصر)، و «نیوکالج» اکسفورد.

منشی و رئیس دفتر «امام عبدالرحمن المهدی» (رهبر مذهبی سودان)، رهبر جنبش «انصار» ۶۱-، مدیرعامل: مجتمع طرحهای کشاورزی جزیره «عبا» و نیل سفید، شرکت املاک خارطوم، گروه شرکتهای کشاورزی و تجاری خارطوم، شرکت در اجلاس های متعدد سیاسی و اجتماعی، وزیر آب و برق فوریه-ژوئن ۶۵، وزیر کشور ۶۵-۶۶، معاون حزب «امت».

المهدی، الحاج عبدالرحمن: رهبر مذهبی سودان، ت. ۱۹۱۵، تج. مدارس و حوزه های علمی - مذهبی. جانشین برادرش «صادق المهدی» به عنوان رهبر فرقه انصاری سودان و رهبر مذهبی جنبش «مهدی» ۶۱.

المهدی، دکتر صادق: (از سال ۱۹۷۸ به بعد بیشتر به اسم «صادق عبدالرحمن» شناخته میشود)، سیاستمدار سودانی، ت. ۱۹۳۶ در سودان (نوه بزرگ محمد احمد ملقب به «امام عبدالرحمن المهدی» و پسر صادق المهدی بزرگ)، تج. در خارطوم، کالج سنت جان اکسفورد.

رهبر «حزب امت مهدی» (در حال حاضر «حزب امت ملی جدید»، این حزب در مارس ۱۹۴۵ توسط امام عبدالرحمن المهدی پایه گذاری شد) ۶۱-، نخست وزیر (پس از پیروزی

اقتصاد اسلامی، تغییر و تحولات جامعه اسلامی و غیره.

مهدی التاجر، محمد: مدیر ودیلمت امارات متحده

عربی (دوبی)، ت. ۲۶ دسامبر ۱۹۳۱ در بحرین، تج. در بحرین و انگلستان.

مدیر اداره بنادر و گمرکات حکومت بحرین ۵۵ - ۶۳، مدیر اداره امور حکمران بحرین و نیز مدیر اداره امور نفتی کشور مارس ۶۳، مدیر بانک ملی دوبی (امارات متحده عربی) ۶۳، مدیر شرکت نفت دوبی آوریل ۶۳، مدیر آژانس مسافرتی هوایی ملی دوبی ژانویه ۶۶، مدیر شورای مختلط پولی قطر - دوبی اکتبر ۶۵ - ۷۳، رئیس شرکت حفاری جنوب شرقی دوبی آوریل ۶۸، مدیر شرکت کشتی سازی دوبی ۷۳، سفیر امارات متحده عربی در انگلستان ۷۲ - ۸۲ و ۸۳ - ۸۶، ضمناً سفیر آکر دیته در فرانسه ۷۲ - ۷۷، اعطای شهروندی افتخاری ایالت تگزاس آمریکا به وی ۶۳.

مهر، دکتر فرهنگ: ف. ل. حقوق، دک. حقوق؛

حقوقدان، مدیر مالی و اقتصاد دان ایرانی، ت. ۱۹۲۴، تج. دها، تهران، ساوتمپتون ولندن.

اس. حقوق و مالی عمومی، مشاور حقوقی، رئیس واحد روابط صنعتی شرکت ملی نفت ایران ۵۷، مشاور شورای عالی اقتصاد و نیز مشاور وزیر بازرگانی ۵۸، مدیر کل نفت و امور بین المللی ۵۹، مسئول امور ایران در سازمان اوپک ۶۳ - ۶۸، مدیر کل امور اقتصادی ۶۳ - ۷۸، رئیس تعدادی انجمن های مختلف از جمله اج. فرهنگ باستانی ایران ۶۳، و نیز اج. زرتشتیان ۶۵، معاون وزیر دارایی ۶۴ - ۷۸، دستیار نخست وزیر ۶۶ - ۷۸، رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل «شرکت بیمه ایران» ۶۷ ع. هیأت امناء: دن. بیمه تهران، دا. کرمان، دن. کامپیوتر و مو. مطالعات سیاسی و اقتصادی بین المللی: رئیس دا. پهلوی شیراز ۷۲ - ۷۹، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق از دا. پنسیلوانیا ۷۶، نشان درجه ۲ و درجه ۳ همایون، نشان درجه ۲ تاج، نشان درجه یک سپه، نشان درجه یک کار، و درجه یک آبادانی و پیشرفت.

آثار: حقوق کار و تامین اجتماعی ۶۰، شرکت دولتی

۶۲، مالی عمومی ۶۷.

در انتخابات آوریل ۱۹۶۵ و کسب اکثریت کرسی های پارلمان ۶۶ - ۶۷، دستگیری به اتهام خیانت به کشور (بعد از به قدرت رسیدن ژنرال جعفر نمیری در ماه مه ۱۹۶۹) ۶۹، تبعید به خارج از کشور و سکونت در کشورهای لیبی، عربستان سعودی و انگلستان و همکاری در تاسیس نهضت مقامت ملی برضد حکومت نمیری و رهبری فعالیتهای ضد رژیم خارج از کشور آوریل ۷۰ - ۷۲، بازگشت به کشور و دستگیری مجدد فوریه ۷۲، آزادی از زندان آوریل ۷۴، تبعید و ترک مجدد سودان ۷۴ - ۷۷، رهبری کودتای ناموفق علیه حکومت نمیری ژوئیه ۷۶، دعوت به بازگشت به کشور از سوی رژیم سودان و آشتی با ژنرال نمیری سپتامبر ۷۷، ع. کت. مرکزی «اتحادیه سوسیالیست سودان» مارس ۷۸ - ۷۹، عدم همکاری با حزب مذکور و بروز اختلاف نظر با دولت، زندانی شدن سپتامبر ۸۳ - دسامبر ۸۴، شروع دوره جدید فعالیت های سیاسی «حزب امت ملی جدید» و پیروزی در انتخابات آوریل ۸۶ (با کسب ۱۰۰ کرسی از ۲۳۳ کرسی پارلمان)، نخست وزیر ماه مه ۸۶ - ۸۹، همزمان وزیر دفاع ژوئن ۸۶ - ۸۹، بازداشت توسط حکومت جدید انقلابی (به رهبری سرلشکر عمرالبشیر) و سپس رهایی از زندان نوامبر ۸۹، خروج از کشور و پیوستن به مخالفان رژیم جدید سودان در «اسمره» (اتیوپی) ۸۹ - ۹۹، مورد عفو و بخشش عمومی رژیم ماه مه ۹۱، پیشنهاد بازگشت به کشور به شرط برگزاری یک کنفرانس قانون اساسی و برگزاری انتخابات عمومی پس از یک دوران انتقالی ورد پیشنهاد مذکور توسط ژنرال عمرالبشیر ژوئن ۹۷، امضاء پیمان آشتی ملی با ژنرال عمرالبشیر ۲۷ نوامبر ۹۹، ع. مجلس ملی سودان ۸۶ - ۸۹، رهبری هیأت میانجی اعزامی به ایران برای حل مسئله گروگانهای آمریکایی در ایران ژانویه ۸۰، استاد مدعو کالج سنت آنتونی دا. آکسفورد ۸۳.

آثار: شمادرباره مهدیه سوال میکنید ۷۵، بحث های بیگانگی ۷۶، مقاله: «مفهوم حکومت اسلامی» (در کتاب چالش اسلام، ویرایش الطاف گوهر) ۷۸، مقاله: «نظام اقتصادی اسلام» (در کتاب اسلام در جامعه معاصر) ۸۲، مسائل جنوب سودان، مجازات اسلامی و جایگاه آن در نظام اجتماعی اسلام ۸۶، میراث سودان (در چند جلد): تلاش در راه خدا، تلاش در راه استقلال، تلاش در راه دموکراسی، انقلاب ۲۱ اکتبر [۱۹۶۴] (بدون تاریخ)، و تعدادی مقاله های علمی درباره حکومت اسلامی.

مهران، حسنعلی: بانکدار و مدیر ایرانی، ت. ۲۴ دسامبر ۱۹۳۷ در تهران، ت.ج. دا. ناتینگهام انگلستان. کمک مدرس و کمک پژوهشگر دردا. بریستول انگلستان ۶۸-۶۵، خدمت در صندوق بین المللی پول ۶۸-۶۹، مدیر کل اداره طرح ها و پژوهشها و مدیر عامل مرکز پژوهشی وزارت اقتصاد ۶۹-۷۱، معاون وزیر اقتصاد ۷۱-۷۴، معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی ۷۴-۷۵، رئیس کل بانک مرکزی ایران ۷۵-۷۸، رئیس بانک توسعه کشاورزی ایران ۷۸-۷۹.

مهران، محمود: ل. اجتماعی، دک. اقتصاددان، کارشناس آموزشی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۰۴، ت.ج. داه. تهران وژنو (سوئیس). اس. ریاضیات ۲۳-۳۳، مدیر و حسابدار دروزارت فرهنگ ۳۳-۳۷، مشاور دانشجویان ایرانی در سوئیس ۳۷-۴۱، سرپرستی و نظارت برمدارس تهران ۴۱-۴۲، رئیس کل دا. تهران ۴۲-۴۳، مدیر کل امور اداری وزارت فرهنگ ۴۳-۴۶، رئیس کت. مشورتی وزارت کار ۴۶-۴۷، معاون وزیر فرهنگ ۴۷-۴۹، وابسته فرهنگی سفارت ایران در پاریس، و نیز مشاور دانشجویان ایرانی در اروپا ۴۹-۵۳، مدیر امور عمومی و رئیس کت. شرکت بیمه ایران ۵۴-۵۵، وزیر فرهنگ ۵۵-۶۰. (توضیح: دکتر مهران مبتکر و مجری طرح «کلاس بدون امتحان» دانش آموزان دوره ابتدایی در دوران وزارت خود بود. در این طرح، دانش آموزان دوره ابتدایی بدون امتحانات رسمی از کلاس اول تا پنجم به کلاس بالاتر ارتقا می یافتند.)

میرزا کوچک خان جنگلی (شیخ یونس گیلانی): فارغ التحصیل علوم دینی، آزادیخواه و فعال سیاسی ایرانی، ت. ۱۸۸۰م. ۱۲۹۸۱ هـ. ق. در روستای «زیدخ» از توابع قومنا (استان گیلان)، ت.ج. حوزه های علمیه رشت و تهران.

مشارکت فعال در تحریکات و اقدامات آزادیخواهان انقلاب مشروطیت ایران از جمله: پس از به توپ بستن مجلس توسط محمدعلیشاه به همراه روحانیون در کنسولگری عثمانی در رشت متحصن شد، پیوستن به مجاهدان و فعالیت در سپاه سپهدار تنکابنی، سپس پیوستن به گروه «سردار محیی» (معز السلطان) و مشارکت در فتح قزوین و تهران، همراهی با «پیرم خان ارمنی» و

«سردار اسعد بختیاری» و «ستارخان» و غیره ۱۹۰۵-۱۹۱۱؛ تشکیل «مجمع روحانیون» و کمیته «اتحاد اسلام» (با الهام از اندیشه های سید جمال الدین اسد آبادی، سید عبدالرحمن کواکبی و غیره) و سازماندهی یکانهایی برای شرکت در جنگ علیه خارجی ها، استقلال ایران، برقراری نظم در کشور و پیکار با ظلم و بیادگری و استقرار عدالت اجتماعی ۱۴-؛ سازماندهی قیام و «نهضت جنگل» با همکاری کمیته دموکراتهای رشت (و همراهی افرادی نظیر دکتر حشمت طالقانی، حاجی احمد کسمایی، سلطان داودخان - افسر ژاندارمری - و برادر وی غلامرضا خان، میرزا محمد تقی پسیان با تأیید مستوفی الممالک نخست وزیر وقت ایران. ضمناً چند افسر آلمانی و اتریشی و ترک نیز با وی همکاری داشتند.) ۱۴-، نبرد یکانهای رزمنده جنگل با نیروهای ژنرال «باراتوف» (افسر تزاری روس) و نهایتاً شکست جنگلی ها از آنها در ناحیه «ماسوله» در ابتدای سال ۱۶، شروع مجدد نبرد و گسترش نفوذ جنگلی هادر مناطق کناره ای مازندران و استرآباد ۱۷-؛ پس از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ شوروی: تأیید و حمایت دوسویه طرفین (مقامات روسی و جنگلی ها) تا مدتی ۱۷-۲۱؛ پس از توافق جنگلی ها با روسها (پیرو ورود نیروهای ارتش سرخ به بندر انزلی و غازیان برای سرکوب ضد انقلابیون روسی مستقر در شمال ایران در تاریخ ۲۸ اردیبهشت ۱۲۹۹ ش. ۱۸/ ماه مه ۱۹۲۰)؛ تشکیل «کمیته انقلابی» و اعلام حکومت جمهوری گیلان در رشت (با همکاری و ائتلاف حزب عدالت - حزب کمونیست ایران - به رهبری حیدر عمو اوغلی، و گروه وابسته به احسان الله خان) ۲۰-، حمله خودسرانه و ناهماهنگ (با کمیته انقلابی) احسان الله خان و نیروهایش به تهران و شکست کامل وی ژوئن ۲۱ (و) پیرو آن اخراج احسان الله خان از جبهه ائتلاف ۳۰ ژوئیه ۱۹۲۱)، سپس بروز اختلاف نظر شدید میان میرزا کوچک خان و رهبران حزب عدالت باکو و تبلیغات شدید کمونیستها علیه جنگلی ها و اقدام به یک کودتا علیه جنگلی ها و اعلام جمهوری شورایی در گیلان و کنترل و اداره چند شهرستان ۴ اوت ۲۱، انعقاد قرارداد با ژنرال «دنسترویل» انگلیسی (در مورد اجازه عبور نیروهای انگلیسی به سوی باکو) ۱۲ اوت ۱۸، سپس با میانجیگری حیدر عمو اوغلی آشتی موقت بین طرفین ۲۱، مجدداً بروز اختلاف نظر با کمونیستها و حمله جنگلی ها به جلسه کمیته انقلابی در دهستان «پسیخان» نزدیک رشت و کشته شدن

شورای عالی اقتصاد ۶۱-۶۲، راینز اقتصادی در واشنگتن دی.سی. ۶۳، معاون بانک کشاورزی ایران ۶۵-۶۶، رئیس اداره امور اقتصادی وزارت امور خارجه ۶۶-۶۷، مشاور سفیر در اسلام آباد (پاکستان) ۶۷، سرکنسول در کراچی ۶۹، مشاور سفیر در لندن ۷۰، رئیس اداره چهارم سیاسی در وزارت امور خارجه ۷۳، سفیر ۷۴، دبیر کل «سازمان همکاری منطقه ای برای توسعه» (آر.سی.دی.) ماه مه ۷۴-۷۹.

آثار: تعدادی مقاله راجع به مباحث اقتصادی.

مینوی، مجتبی: مورخ، ادیب، پژوهشگر و نویسنده ایرانی، ت. ۱۹۰۳ در تهران، تح. مدرسه دارالفنون (تهران)، «کینگز کالج» و مدرسه پلی تکنیک در لندن (آموختن زبان انگلیسی).

دفتردار در وزارت عدلیه (دادگستری) لاهیجان ۲۰، شروع تحصیل در دارالمعلمین ۲۰، ضمن انجام تحصیل: تندنویس مجلس شورای ملی ۲۶، شروع خدمت در وزارت معارف و رئیس کتابخانه معارف ۲۸ (به مدت حدود ۵۰ روز)، عزیمت به پاریس و اندیکاتور نویس سرپرست محصلین ایرانی در پاریس (فرانسه) ۲۹ (به مدت پنج ماه)، سرپرست محصلین ایرانی در انگلستان ۳۰ (به مدت نه ماه)، بازگشت به ایران و ادامه خدمت در وزارت معارف (فرهنگ) ۳۱، تشکیل گروه ادبی «رُبعه» (مجتبی مینوی، صادق هدایت، بزرگ علوی و مسعود فرزاد) در دهه ۳۰، فعالیت های ادبی شخصی و نیز همکاری ادبی با صادق هدایت و محمد علی فروغی در تهران ۳۱-۳۶، عزیمت به انگلستان و تحصیل زبان انگلیسی و نیز زبان پهلوی (نزد هنینگ)، ضمناً همزمان تدریس در دا. آکسفورد-۳۹، سپس همکاری با رادیو «بی.بی.سی.» انگلستان (هفته ای دوگفتار فرهنگی تهیه و تنظیم میکرد) به مدت ده سال-۵۰، عزیمت از لندن به استانبول و سپس رئیس دبستان ایرانیان مقیم استانبول (به مدت چهارماه) ۵۰، ع. هیات امنای موسسه پژوهشی «بنیاد علمی و فرهنگی شاهنامه فردوسی» (به ریاست وزیر فرهنگ و هنر) تابستان ۵۱، و سپس سرپرست «بنیاد شاهنامه» ۵۱، نم. اعزامی ایران به کنگره بین المللی مستشرقین (شرق شناسان) در استانبول ترکیه ۵۲، مشاور شخصی وزیر فرهنگ و هنر ۵۱، تدریس در دانشکده ادبیات و الهیات دا. تهران-۷۷، راینز

حیدر عمو اوغلی در خلال آن ۲۹ سپتامبر ۲۱، حمله به سازمانهای کمونیستی در شهرهای رشت و انزلی بوسیله جنگلی ها ۲۱، ضمناً بروز اختلاف و درگیری بین نیروهای تحت امر کوچک خان و «خالو قربان» و در نهایت پیوستن خالو قربان و نیروهایش به ارتش دولتی (با اخذ درجه سرهنگی!) و خیانت به جنبش جنگل ۲۱، پس از انجام توافق و سازش بین دولت ایران و سفیر شوروی، روسها به حمایت خود از جنگلی ها پایان دادند ۲۱؛ پس از آن و پیرو کسب موافقت قبلی وزیر مختار شوروی: حمله نیروهای قزاق به رهبری رضاخان (میر پنج) به رشت و تصرف آنجا و سپس شکست مذاکرات صلح با جنگلی ها ۲۱؛ سپس گسترش حمله نیروهای دولتی قزاق به جنگلی ها و تارو مار کردن آنها پاییز ۲۱، عقب نشینی میرزا کوچک خان به اعماق جنگل و فوت به علت سرمازدگی شدید (در گردنه گیلوان طالش) ۱۹۲۲ (۱۱ بهمن ۱۳۰۰)، دفن در «سلیمان داراب» رشت.

میرفندرسکی، احمد: ل. حقوق و علوم سیاسی، دیپلمات و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۴، تح. دا. آمریکایی بیروت.

کادر سیاسی وزارت امور خارجه ۴۲-خدمت سیاسی در سفارت ایران در کشورهای: شوروی، هلند، هندوستان، و ترکیه؛ رئیس اداره امور اقتصادی وزارت امور خارجه، رئیس اداره دوم سیاسی، مدیر کل سیاسی ۶۲-۶۴، معاون وزیر امور خارجه در امور سیاسی و پارلمانی ژوئن ۶۴-۶۵ (پس از استعفای محمد علی مسعود انصاری)، سفیر ایران در مسکو اکتبر ۶۵، قائم مقام وزیر امور خارجه سپتامبر ۷۱-وزیر امور خارجه (در کابینه شاپور بختیار و مدت کوتاهی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران) ژانویه-فوریه ۷۹.

مینایی، احمد: ف. ل. د. ک. اقتصاد؛ اقتصاددان و دیپلمات ایرانی، ت. ۱۰ سپتامبر ۱۹۲۱، تح. دا. تهران، دا. گلاسکو و آکسفورد انگلستان، دا. «آمریکا» در واشنگتن دی.سی. مدرس در دا. لندن ۴۹-۵۰، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۵۰، دبیر سوم در واشنگتن دی.سی. ۵۳، دبیر اول در آنکارا ۶۰، دستیار ویژه نخست وزیر با مقام مدیر کلی، ع.

فرهنگی ایران در ترکیه و پاریس و لندن، اس. ممتاز دا. تهران، تدریس در دانشگاه‌های: آکسفورد، لندن، پرینستون، یوتا، پرتلند و غیره؛ شرکت در کنگره‌ها و سمینارهای متعدد علمی - ادبی در سطح ملی و بین‌المللی از جمله: کنگره بین‌المللی هزاره فردوسی در تهران ۳۴، سمینار بررسی فرهنگ اسلامی در پرینستون آمریکا ۵۳، سمینار تمدن غرب از نظر مشرق زمین در ونیز ایتالیا ۵۶، سمینار مورخان خاورمیانه در لندن ۵۹، کنگره بین‌المللی هنر و معماری ایران در نیویورک ۶۰، کنگره جهانی ایران‌شناسان در تهران ۶۶، کنگره جهانی ابوریحان بیرونی در تهران ۷۳، ششمین کنگره هنر و باستان‌شناسی ایران در آکسفورد انگلستان ۷۳ و غیره؛ ع. انجمن ایران و انگلیس ۴۵- ۵۲ و انجمن‌های دیگر، فوت بر اثر سکته قلبی ۲۶؛ ژانویه ۷۷ در تهران (چهارشنبه ششم بهمن ماه ۱۳۵۵ ش.).

آثار: بیش از ۳۵ کتاب ادبی و تاریخی از جمله: تصحیح و چاپ دیوان ناصر خسرو ۲۸، نامه تنسر ۳۲، تصحیح و مقابله شاهنامه فردوسی (ج ۱) ۳۴، اطلال شهر پارسه تخت جمشید (ترجمه گزارش ارنست هرتسفلد، منتشر شده در برلین) ۲۶، شاهنشاهی ساسانیان (وضع ملت و دولت و دربار در دوره ...) (نوشته کریستن سن، ترجمه از متن فرانسه) ۳۵، تصحیح داستان ویس و رامین (نوشته فخرالدین اسعد گرگانی) ۳۵، مازیار، بررسی تاریخی (همراه با یک درام از زندگی مازیار به قلم صادق هدایت) ۳۳، تصحیح و تحشیه نوروزنامه خیام ۳۳، تصحیح سیاستنامه (باهمکاری سید عبدالرحیم خلخالی) ۳۱، پانزده گفتار ۵۶، کابوسنامه فرای (منتشره در آنقره ترکیه) ۵۶، آزادی و آزاد فکری (مجموعه مقالات) ۵۹، تصحیح ترجمه کیله و دمنه ۶۴، فهرست نسخه‌های خطی فارسی در کتابخانه چستربیتی ۶۰، هفتاد سالگی فرخ ۶۵، فردوسی و شعر او ۶۷، یادنامه ایرانی مینورسکی (باهمکاری ایرج افشار) ۶۹، نقد حال (مجموعه مقالات) ژانویه ۷۲، تاریخ و فرهنگ ۷۳، داستانها و قصه‌ها ۷۰، عمردوباره (مجموعه گفتارها و نوشته‌ها) (ج ۱) ۷۰، تصحیح تنسوق نامه یا طب اهل ختا ۷۱، احوال و اقوال شیخ ابوالحسن خرقانی ۷۵. به اضافه تعداد زیادی مقاله‌های منتشره در مجله‌های علمی - ادبی.

ن

نابلسی، سلیمان: ل. علوم اجتماعی، دیپلمات و سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۱۰ در شهر «سلط» در فلسطین، تح. کالج ملی «نجاح» در نابلس، دا. آمریکایی بیروت.

فعالیت های کشاورزی در نابلس-۳۶، شرکت در اعتصاب و قیام عمومی سالهای ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹ علیه مهاجرت های غیرقانونی یهودیان به فلسطین به رهبری حاج امین الحسینی و دستگیر وزندانی شدن به مدت یک سال ۳۶-۳۷، ترک فعالیت های کشاورزی و کارمند و مدیر بانک در امان ۳۷-۴۶، پس از اعلام استقلال اردن وزیر دارایی و اقتصاد ۴۶-۴۷، و ۵۰-۵۱، بازداشت به فرمان ملک عبدالله (پادشاه اردن) به علت انجام فعالیت های ضد انگلیسی ۴۷، سفیر اردن در لندن ۵۳-۵۴ (استعفا بخاطر اعتراض برضد پیمان امنیتی عراق- ترکیه، بعداً پیمان بغداد)، پایه گذاری «حزب ناسیونال سوسیالیست» (بهمراه تعدادی از ملی گراهای عرب) ۴۹، به دنبال پیروزی در انتخابات ۲۱ اکتبر ۱۹۵۶ و کسب اکثریت آراء نخست وزیر و وزیر امور خارجه اردن اکتبر ۵۶-آوریل ۵۷، باهدایت و رهبری نابلسی: پارلمان اردن به اتفاق آراء رأی به الغاء پیمان ۱۹۴۸ دو کشور اردن- انگلستان داد و خواستار استفاده

از کمکهای اقتصادی کشورهای عرب بجای کمکهای انگلستان شد نوامبر ۵۶، به دنبال ایجاد یک بحران سیاسی علیه وی و دخالت های سیاسی و نظامی آمریکادر امور داخلی کشور مجبور به استعفا شد ۱۰ آوریل ۵۷، دریافت نشانهای: نهضة، استقلال و ستاره اردن.

نابلسی، عمر: ل. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار اردنی، ت. اول آوریل ۱۹۳۶، در نابلس (فلسطین)، تح. دا. عین الشمس قاهره، و دا. لندن.

مشاور حقوقی در «شرکت نفتی ساسکو» در لیبی ۵۹-۶۱، وابسته حقوقی و سیاسی در اتحادیه عرب ۶۱-۶۹، معاون دربار سلطنتی اردن ۶۹-۷۰، وزیر اقتصاد ملی ۷۰-۷۲، مقام سفیر در وزارت امور خارجه (امان) ۷۲، سفیر در انگلستان و همزمان سفیر در هلند و پرتغال ۷۲-۷۳، وزیر کشاورزی ژوئن- نوامبر ۷۳، وزیر اقتصاد ملی ۷۳-ژانویه ۷۵، مشاور اقتصادی و حقوقی صندوق توسعه اقتصادی و اجتماعی عرب ۷۵-۷۷، وکیل حقوقی و مشاور امور تجاری و حقوقی شرکتها ۷۷-۸۰، انجام خدمات حقوقی بصورت خصوصی ۸۰-، ع. شورای مشورتی ملی اردن،

دریافت نشان الکوکب (درجه اول).

نابلسی، محمد سعید: ل. حقوق، ف. ل. د. ک.

اقتصاد؛ بانکدار اردنی، ت. نوامبر ۱۹۲۸ در فلسطین، تج. دا. دمشق (سوریه)، دا. کالیفرنیا در بر کلی، دا. جرج تاون در واشنگتن دی. سی.

خدمت در بانک مرکزی سوریه و نیز دبیر کل بانک ۵۲-۶۸، خدمت در بانک مرکزی اردن به عنوان رئیس پژوهشهای بانک ۶۸-۷۲، رئیس کل و رئیس هیات مدیره بانک مرکزی اردن ۷۳-۸۵، معاون دبیر کل سازمان ملل متحد ۸۵-۸۹، مدرس دا. امان (اردن) ۶۸-۷۳، وزیر اقتصاد ملی ۷۲-۷۳، رئیس صندوق بین المللی پول، رئیس صندوق پولی عرب، ع. هیات امناء دا. اردن ودا. «یرموک»، رئیس کل بانک مرکزی اردن ۸۹- تا کنون (۹۵) دریافت مدال الکوکب (درجه ۲).

آثار: تعداد زیادی مقاله و گزارشهای پژوهشی در زمینه بانکداری، و مسائل اقتصادی واز جمله: مسائل و مشکلات وحدت پولی در کشورهای در حال توسعه ۶۴.

ناتل خانلری، دکتر پرویز: د. ک. زبان و ادبیات فارسی

استاد، مورخ و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۱۳ در تهران، تج. دا. تهران، و دا. پاریس (انستیتوی آواشناسی پاریس).

کفیل دبیرخانه دا. تهران، کفیل اداره کل تعلیمات عالی وزارت فرهنگ، اس. زبانشناسی و تاریخ زبان فارسی در دا. تهران ۴۸، سردبیر ماهنامه هنری و ادبی «سخن» (باهمکاری صادق هدایت، بزرگ علوی، صادق چوبک و سعید نفیسی) ۴۴-۶۴، و نیز ضمیمه علمی مجله (سخن علمی) ۶۱-۶۴، معاون وزارت کشور ۵۵، سناتور مجلس سنا ۵۷، وزیر فرهنگ (در کابینه اسدالله علم) ۶۲-۶۴، همکاری در تاسیس «حزب مردم» ۵۷، دبیر کل بنیاد سلطنتی مطالعات فرهنگی ایران، رئیس آکا. سلطنتی هنر و ادبیات ۶۵، مدیر کل نهضت پیکار با بیسوادی، عضو فرهنگستان ایران.

آثار: تالیف و ترجمه و متون تصحیح شده: حدود ۲۰ اثر منتشر شده واز جمله: روانشناسی تعلیم و تربیت، وزن شعر فارسی، درباره زبان فارسی، برگزیده نظم و نثر فارسی، سمک

عیار، دیوان حافظ، تیرستان وایزوت (ترجمه)، بنیاد تمدن غرب، شاهکارهای هنری ایران، دیوان حافظ، و سلسله مقاله هایی در مجله های ادبی (بویژه مجله سخن).

ناتینگ، سر (هارولد) آنتونی: سیاستمدار و نویسنده انگلیسی، ت. ۱۱ ژانویه ۱۹۲۰، تج. دانشکده «ایتون» و «ترینیتی» کمبریج.

خدمت در کشور های تحت سلطه انگلستان ۴۰-۴۵، ع. پارلمان انگلستان ۴۵-۵۶، رئیس نهضت محافظه کاران واتحادگرایان جوان ۴۶، رئیس اتحادیه محافظه کاران واتحاد گرایان ۵۰، رئیس کمیته اجرایی ملی محافظه کاران ۵۱، معاون پارلمانی وزارت امور خارجه ۵۱-۵۴، وزیر مشاور در امور خارجه ۵۴-۵۶ (استعفا از مقام خود بخاطر سیاست دولت انگلستان در برخورد با مسئله ملی کردن کانال سوئز توسط عبدالناصر رهبر مصر)، رئیس هیات نم. انگلستان در مجمع عمومی سازمان ملل و کمیسیون خلع سلاح سازمان ملل ۵۴-۵۶، مشاور خصوصی ۵۴، خبرنگار ویژه روزنامه «نیویورک هرالد تریبیون» ۵۷-۵۹. **آثار:** من خودم را دیدم ۵۸، خلع سلاح ۵۹، اروپا منتظر نخواهد ماند ۶۰، لورنس عربستان ۶۱، اعراب ۶۴، درس بدون پایان ۶۷، تلاش برای آفریقا ۷۰، ناصر ۷۲.

ناجی، طلال: مبارز و سیاستمدار فلسطینی.

ع. سرفرماندهی نظامی و کت. مرکزی «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» فرماندهی کل، (PFLP - GC)، ضمناً یکی از رهبران اصلی گروه مذکور، انتخاب به عنوان اولین عضو جبهه مذکور در کت. اجرایی ساف ۷۴، رئیس آموزش و پرورش ساف ۷۷.

ناصر، شریف حسین بن: (عموی بزرگ ملک حسین پادشاه سابق اردن)، سیاستمدار اردنی. وزیر اسبق دربار سلطنتی اردن، نخست وزیر آوریل ۶۳- ژوئیه ۶۴.

ناصر، کمال پطرس: ل. اجتماعی، شاعر انقلابی، ادیب، نویسنده و مبارز فلسطینی (مسیحی ارتدوکس)، ت. ۱۹۲۵.

در «غزه» (فلسطین)، تح. دا. آمریکایی بیروت .

اشتغال به کارهای آموزشی (آموزگار) ۴۵-۴۸، ترک
فعالیت‌های آموزشی و تأسیس روزنامه «البعث» و سپس «الجیل
الجدید» در شهر رام الله (فلسطین) و فعالیت‌های
روزنامه نگاری ۴۸-، مغضوب حکومت اردن و اخراج از کشور
و مدتی زندگی در کویت تا سال ۵۶، پس از به قدرت رسیدن
«سلیمان نابلسی» (نخست وزیر ناصریستی اردن) بازگشت به
کشور و شروع فعالیت‌های سیاسی ۵۶-۵۷، نم. پارلمان از شهر
«رام الله» (از سوی حزب بعث اردن) ۵۷، پس از شروع بحران
سیاسی کشور و استعفای سلیمان نابلسی و انحلال پارلمان،
تبعید از اردن و زندگی در سوریه و سپس لبنان ۵۷-۶۷، بازگشت
به کرانه غربی رود اردن قبل از جنگ ژوئن ۱۹۶۷ (جنگ شش
روزه)، پس از اشتغال کرانه غربی رود اردن توسط نیروهای
اسرائیلی تبعید از اردن ۶۷، ع. کمیته مرکزی ساف و سخنگوی
سازمان ۶۹-۷۳، قتل به دست کماندوهای نفوذی اسرائیلی به
شهر بیروت ۱۰ آوریل ۷۳ (در جسد وی حدود ۱۰۰ گلوله
پیدا شد!). کمال ناصر در راه فعالیت‌های انقلاب فلسطین تا پایان
عمر ازدواج نکرد.

ناصری، فریدون: فارغ التحصیل موسیقی (گواهینامه
عالی)، آهنگساز ایرانی، ت. ۱۹۳۰ (۱۳۰۹ ش.) در تهران،
تح. هنرستان عالی موسیقی، کنسرواتور بروکسل (بلژیک).
آموزش موسیقی در هنرستان عالی موسیقی (در زمان
ریاست کلنل علینقی وزیری، روح الله خالقی و پرویز محمود)،
آموزش آهنگسازی زیر نظر «باغچه بان ناصحی» (در هنرستان
عالی موسیقی)، گذراندن دوره موسیقی در کنسرواتوار بروکسل
و نیز شاگردی «آندره سوری» (استاد موسیقی) به مدت حدود ۶
سال، اجرای برنامه‌های موسیقی در رادیو بروکسل، اجرای
برنامه‌های موسیقی در شهرهای مختلف بلژیک، رادیو کلن
(آلمان)، مونیخ، هلند، سوئد، نروژ، ودانمارک؛ پس از بازگشت
به ایران شروع همکاری هنری با اداره فرهنگ و هنر ۶۴-،
همکاری با آرشیو موسیقی ملی ایران (به مدت هفت هفته)، عضو
رسمی شورای موسیقی رادیو ایران ۶۴-، مسئول آرشیو موسیقی
غربی رادیو ایران ۶۴-، رهبری مشترک «ارکستر فارابی» به همراه
«مرتضی حنانه»، مسئول ارکستر «باربد»، مسئول نظارت و

بازبینی موسیقی شبکه یک تلویزیون ایران، تدوین و اجرای
برنامه‌های ویژه موسیقی: موسیقی کلاسیک تا مدرن، گام به گام
با موسیقی، موسیقی قرن، موسیقی ملل در رادیو ایران، خاتمه
همکاری با رادیو ایران ۷۸ (۱۳۵۷ ش.).

آثار: موسیقی فیلم: ستارخان (علی حاتمی)، زنبورک
(فرخ غفاری)، حسن سیاه (پرویز اصائلو)، فصل خون (حبیب
کاوش)، محکومین و تاریخ سازان (هادی صابر)، کفش‌های میرزا
نوروز (محمد متوسلاتی)، آن سوی مه، و ناخدا خورشید (ناصر
تقوایی)، جنگل‌بان، سفر غریب، خانه‌ای مثل شهر، رد پایی
بر شن، پنجره، هی جو، ای ایران، و غیره. مجموعه‌های
تلویزیونی: مثنوی معنوی (علی حاتمی)، خانه در انتظار، و غیره.
آهنگهای: میترا، رقص کوهستان، لالایی، و غیره (در هنگام
همکاری با رادیو).

ناطق نوری، حجت الاسلام علی اکبر: خارج فقه و
اصول، ل. فلسفه اسلامی، روحانی و سیاستمدار ایرانی، ت.
۱۹۴۳ در «نور» مازندران، تح. حوزه علمیه قم، دا. تهران.
ق. اق.: شروع فعالیت‌های سیاسی - مذهبی بعد از واقعه
۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ش. و مشارکت در نهضت اسلامی - سیاسی
ایران ۶۳-، چند بار دستگیر و زندانی و ممنوع المنبر شدن از
جمله ۶۷ و ۷۱، تشدید فعالیت‌های سیاسی - مذهبی در روند
تحولات سیاسی - اجتماعی ماقبل پیروزی انقلاب اسلامی ایران
۷۷-۷۹، عزیمت به لبنان و سوریه برای مدتی ۷۹-ع. فعال کت.
استقبال از رهبر انقلاب اسلامی ایران (به هنگام مراجعت ایشان از
محل تبعید - فرانسه - به ایران) فوریه ۷۹.
ب. اق.: سرپرست «کمیته انقلاب اسلامی»، نم. رهبر
انقلاب در جهاد سازندگی، نم. دوره‌های اول تا پنجم مجلس
شورای اسلامی از تهران ۸۰- تاکنون (پایان دوره پنجم: سال
۲۰۰۰ میلادی)، رئیس و سخنگوی مجلس شورای اسلامی در
دوره چهارم و پنجم ۹۲-۹۶ و ۹۶-۲۰۰۰، وزیر کشور دسامبر
۸۱- اوت ۸۵، ع. هیات پیگیری فرمان ۸ ماده‌ای رهبر انقلاب
اسلامی، مسئول بازرسی بیت رهبری انقلاب، ع. شورای مرکزی
جامعه روحانیت مبارز تهران، ع. مجمع تشخیص مصلحت نظام،
رئیس اجلاس تأسیسی سازمان مجالس کشورهای اسلامی در
تهران: ۱۵-۱۷ ژوئیه ۹۹/۲۵-۲۷ خرداد ۱۳۷۸ ش. (در

اجلاس مذکور، تهران به عنوان مقر دبیرخانه دائمی آن سازمان انتخاب شد).

ناظر، هشام: ف.ل. علوم سیاسی، سیاستمدار سعودی، ت. ۳۱ اوت ۱۹۳۲، تح. دا. کالیفرنیا.

شروع خدمت در مدیریت مشترک امور نفت و کانیهابه عنوان مشاور (اکنون وزارت نفت و ذخایر زیرزمینی) ۵۸، اولین رئیس هیات نم. سعودی در سازمان اوپک وع. هیات موسس سازمان ۶۱، معاون وزیر نفت و ذخایر معدنی ۶۲-۶۸، رئیس سازمان مرکزی برنامه ریزی (همرتبه وزیر) ۶۸-۷۵، وزیر کشور و ع. شورای وزیران (در کنار سمت رئیس سازمان مرکزی برنامه ریزی) ۷۱-۷۵، وزیر برنامه ریزی اکتبر ۷۵-۹۰، و نیز وزیر نفت و ذخایر زیرزمینی ۸۶-اوت ۹۵، معاون کمیسیون سلطنتی بندرهای جُبیل و یَنْبُع نوامبر ۷۵، رئیس «شرکت بازاریابی و پالایش عربستان سعودی» در ریاض، رئیس شرکت نفت عربستان سعودی، ع. کمیته عالی اصلاحات اداری، ع. شورای عالی نفت و مواد معدنی، ع. شورای عالی دانشگاهها، ع. کمیته امور معدنی، ع. هیات مدیره صندوق سرمایه گذاری عمومی، ع. شورای عالی: دا. ملک عبدالعزیز، دا. نفت و مواد معدنی، ودا. اسلامی محمد بن سعود ع: دائمی هیأت رئیسه دا. کالیفرنیا در لوس آنجلس (UCLA)، دریافت تعداد زیادی نشان و مدال از کشورهای مختلف از جمله: عربستان سعودی، لبنان، اسپانیا، جمهوری کره، جمهوری لیبیا، مصر، جمهوری دموکراتیک سودان، بلژیک، جمهوری چین، ایران، فرانسه، ژاپن، و سوئد.

آثار: انتشار تعداد زیادی مقاله و گزارش علمی در زمینه نفت و مسائل نفتی در نشریات سعودی و بین المللی.

ناوون، اسحاق: ل. ادبیات عبری، ل. ادبیات عرب و تاریخ اسلام؛ سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۹۲۱ در بیت المقدس (در خانواده ای سفاردی یا یهودی شرقی)، تح. دانشگاه عبری بیت المقدس.

دبیر دبیرستان و نیز تدریس در مدرسه دینی «درویش تسیون»، پیوستن به سازمان «هاگانا» و مدیر واحد عربی آن در بیت المقدس ۴۶-۴۹، دبیر دوم سفارت اسرائیل در اروگوئه

و آرزانتین ۴۹-۵۰، منشی سیاسی «موشه شارت» وزیر امور خارجه وقت اسرائیل ۵۱-۵۲، منشی سیاسی «بن گوریون» نخست وزیر اسرائیل ۵۲-۶۳، تدریس و نیز مسئول اداره امور تربیتی وزارت آموزش و پرورش ۶۳-۶۵، ع. حزب «رافی» (منشعب از گروه «مپای») ۶۵-۶۸، پیوستن به حزب «کارگر» ۶۸، نم. کنست (پارلمان اسرائیل) در دوره های ششم تا نهم و یازدهم مجلس ۶۵-۸۱ و ۸۴-۸۸، ضمناً رئیس کمیسیون های امنیت و امور خارجه مجلس ششم تا هشتم، رئیس شورای جهانی صهیونیسم ۷۳-۷۸، رئیس جمهوری اسرائیل ماه مه ۷۸-۸۳، معاون نخست وزیر و وزیر آموزش و پرورش و فرهنگ ۸۴-۹۰، دریافت جایزه «یدیعت آهارنوت».

آثار: هولخ بر کیدا ۴۴، رمان سفاردی (قبلاً «بوستان سفاردی» که در خلال آن به شکلی دراماتیک به فرهنگ ونحوه زندگی یهودیان سفاردی-یهودیان شرقی-میبز دازد) ۶۸، شش روز و هفت دروازه (ملهم از جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل)، ترجمه هایی به زبان انگلیسی و چند اثر دیگر.

نایف بن عبدالله، شاهزاده: شاهزاده اردنی، ت. ۱۹۱۵ در طائف (پسر دوم ملک عبدالله بن الحسین)، تح. کا. ویکتوریا در اسکندریه.

نایب السلطنه اردن به دفعات در خلال غیبت پدرش ملک عبدالله (۱۸۸۲-۱۹۵۱)، نایب السلطنه اردن پس از مرگ ملک عبدالله و قبل از حکومت ملک طلال بن حسین (برادرش) ۲۰ ژوئیه-۱۰ سپتامبر ۵۱، دریافت نشان ستاره اردن، نشان استقلال، نشان رنسانس (از اردن)، نشان رافدین از عراق، مدال ها و نشانهای دیگر از ترکیه و اسپانیا.

نبی، بلقاسم: مدیر و کارشناس نفتی، و سیاستمدار الجزایری.

رئیس اداره انرژی و نفت وزارت صنایع و انرژی تا سال ۶۶، رئیس و مدیر عامل «سازمان ملی پژوهشها و اکتشافات نفتی الجزایر» ۶۶-۷۰، والی (استاندار) استان «تلمسن» ۷۰-۷۶، مشاور نهاد ریاست جمهوری ۷۵-۷۹، وزیر انرژی و پتروشیمی مارس ۷۹-سپتامبر ۸۹.

نتانیا هو، بنیامین: ف. ل. دیپلمات و سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲۱ اکتبر ۱۹۴۹ در فلسطین، تج. دا. ۸۰. ام. آی. تی. «آمریکا».

مشاور مدیریت در «گروه مشاوره بوستون» ۷۶-۷۸، مدیر اجرایی در موسسه جانانان در بیت المقدس ۷۸-۸۰، مدیر ارشد در «صنایع ریم» در بیت المقدس ۸۰-۸۲، معاون هیات نم. سیاسی اسرائیل در سفارت آن کشور در واشنگتن دی. سی. ۸۲-۸۴، نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل ۸۴-۸۸، معاون وزیر امور خارجه ۸۸-۹۱، ع. کنست ۸۸ و ۹۲، رهبر حزب لیکود (حزب ملی گرا و دست راستی اسرائیل) مارس ۹۳-ماه مه ۹۹، پیروزی در انتخابات عمومی ماه مه ۱۹۹۶ در برابر حزب کارگر (به رهبری شیمون پرز نخست وزیر وقت اسرائیل) و انتخاب به عنوان نخست وزیر جدید اسرائیل (وی جوان ترین نخست وزیر اسرائیل در تاریخ سیاسی آن کشور بوده است) ژوئن ۹۶-ژوئن ۹۹ (پیرو شکست در انتخابات از ایهود باراک رهبر حزب کارگر با ۴۲٪ آراء در برابر ۵۷٪ آراء)، استعفا از رهبری حزب لیکود ماه مه ۹۹.

النحّار، عبدالمنعم: نظامی و دیپلمات مصری، ت. ۷ ژوئیه ۱۹۲۰ در اسکندریه، تج. آکا. نظامی قاهره، دانشگاه ستاد و فرماندهی قاهره، دن. حقوق دا. قاهره، موسسه مطالعات عالی دا. پاریس.

خدمت در ارتش مصر ۳۸-۵۷، وابسته نظامی در پاریس ۵۳-۵۴، وابسته نظامی در مادرید (اسپانیا) ۵۵-۵۷، رئیس اداره اروپای شرقی وزارت امور خارجه در قاهره ۵۸، سر کنسول در شهر بمبئی ۵۹-۶۲، در هنگ کنگ ۶۲-۶۳، سفیر در یونان ۶۳-۶۴، سفیر در فرانسه ۶۴-۶۸، رئیس اداره فرهنگ و تکنولوژی غربی وزارت امور خارجه ۶۸-۷۱، سفیر در عراق ۷۲-۷۹.

نجدت سزّر، احمد: لیسانس و ف. ل. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار ترک، ت. ۱۹۴۱ در شهر «آفیون» (در بخش مرکزی ترکیه)، تج. دانشکده حقوق دا. آنکارا.

فارغ التحصیل لیسانس حقوق ۶۳، مدتی بعد: استخدام در وزارت دادگستری ترکیه و طی مراحل گوناگون سمت های قضایی ۶۴-، اخذ مدرک فوق لیسانس حقوق ۸۳، ع. دادگاه

قانون اساسی ترکیه ۸۸-، رئیس دادگاه قانون اساسی (منصوب سلیمان دمیرل رئیس جمهوری وقت) ۱۹۹۹-۲۰۰۰، انتخاب به عنوان (دهمین) رئیس جمهوری ترکیه از سوی مجلس ترکیه (به عنوان نامزد مشترک همه احزاب سیاسی و در سومین دور رأی گیری) ۲ ماه مه ۲۰۰۰، ادای سوگند و شروع دوران ریاست جمهوری وی ۱۶ ماه مه ۲۰۰۰-.

(توضیح: احمد نجدت سزّر به عنوان یک شخصیت مستقل و حقوقی، و به عنوان نامزد مشترک تمامی احزاب سیاسی ترکیه برای تصدی سمت ریاست جمهوری کشور؛ اولین حقوقدان در تاریخ سیاسی ترکیه است که به این مقام برگزیده شده است. پیش از وی، تمامی رؤسای جمهوری ترکیه تا دهه ۱۹۸۰ از جمله نظامیان و ژنرال های بازنشسته ارتش بودند، و پس از آن نیز «تورگوت اوزال» و سلیمان دمیرل، هر دو از تحصیل کرده های رشته های فنی و مهندسی بودند.

وی از سابقه فعالیت سیاسی زیادی برخوردار نیست. ضمناً خواهان اصلاح مواد قانون اساسی ترکیه به نفع گسترش آزادی بیان، عقیده، قانونمندی و حقوق بشر در کشور است. وی نظام لائیک را بهترین راه حفظ آزادی دین و بیان در ترکیه می داند.)

نجم آبادی، فرّخ: کارشناس نفتی و مدیر ایرانی، ت. ۱۹۲۲، تج. در انگلستان.

مهندس مشاور در اداره مرکزی اکتشاف و استخراج شرکت ملی نفت ایران، رئیس اداره آمار شرکت ملی نفت، معاون اداره اکتشاف و تولید، رئیس واحد تولید سازمان اوپک، معاون وقائم مقام مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، مدیر کل نفت وزارت دارایی، رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت سرمایه گذاری مشترک تلفن، معاون امور صنایع و معادن وزارت اقتصاد، وزیر صنایع و معادن آوریل ۷۴-اوت ۷۷.

نجیب، ابراهیم: معمار و سیاستمدار مصری، ت. ۲۴ ژوئن ۱۹۱۱، تج. مدرسه سلطنتی مهندسی در غزه، دا. قاهره.

مهندس ناظر ساختمان در لندن ۳۵، معمار در اداره ساختمانی دولت در وزارت امور عمومی مصر ۴۱، رئیس اداره فنی ۴۴-۵۲، بازرس منطقه شمال قاهره ۵۲-۵۵، مدرس

و رئیس حکومت نظامی مصر ۵۲-۵۳، رئیس جمهوری مصر ۵۳-۵۴.

نجیب الله، سرلشگر محمد: نظامی و سیاستمدار افغانی، ت. ۱۹۴۷ در استان پکتیا، تح. ۱۵. کابل.

ع. حزب دموکراتیک خلق افغانستان ۶۵، دوبار دستگیر و زندانی شدن بخاطر فعالیت های سیاسی، تصدی مسئولیت های دیپلماتیک ۷۸-۷۹، رئیس «سرویس اطلاعات کشور» (خاد) (سازمان اطلاعات و امنیت افغانستان) ۷۹-۸۰، ع. کت. مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان ۷۷-۷۸، ع. دفتر سیاسی حزب ۸۱-۸۲، رئیس جمهوری افغانستان نوامبر ۸۷-آوریل ۹۲ (استعفا از مقام ریاست جمهوری پیرو فشار گروه های مجاهد افغانستان)، پناهندگی به دفتر نم. سازمان ملل در کابل ۱۵ آوریل ۹۲، تیرباران و اعدام توسط نیروهای گروه «طالبان» پس از حمله به کابل و تصرف کامل پایتخت ۲۶ سپتامبر ۹۶.

النحاس، مصطفی: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار مصری، ت. ۱۵ ژوئن ۱۸۷۹ در «سمنود»، تح. مدرسه «حقوق خدیوی» در قاهره.

وکالت حقوقی در منصوره، قاضی دادگاه ملی در «طنطا»، ۱۴، ع. حزب «وفد» و دبیر آن ۱۹، استعفا از شغل قضاوت ۱۹، تبعید از مصر به جزایر «سیشل» در اقیانوس هند (به همراه سعد زغلول همزمز وی و پایه گذار و رهبر حزب وفد) ۲۱-۲۳، بازگشت از تبعید و سپس نم. مجلس نمایندگان مصر (اولین دوره مجلس) از شهر «سمنود» ۲۳-۲۶، وزیر ارتباطات ۲۴-۲۸، انتخاب مجدد ع. مجلس (دوم) از شهر «ابوسیرینا» (غربیه) ۲۶، رئیس مجلس نمایندگان ۲۷، نخست وزیر مصر در سالهای: ۲۸، ۳۰، ۳۶-۳۷، ۴۲-۴۴، و ۵۰-۵۲ (سال تغییر نظام از سلطنتی به جمهوری و روی کار آمدن جمال عبدالناصر)، در عین حال همزمان وزیر کشور (داخله) در سالهای: ۲۸، ۳۰، ۳۶-۳۷، ۴۲-۴۴، و نیز وزیر امور خارجه در سالهای ۴۲-۴۴، از دواج با «زینب الوکیل» ژوئن ۳۴، رهبر حزب وفد پس از فوت سعد زغلول رهبر قبلی حزب (۲۳ اوت ۱۹۲۷) ۲۷-۵۲، رهبری هیات مذاکره کننده مصر با انگلیسی ها راجع به «قرارداد ۱۹۳۶ مصر-انگلیس» و امضاء آن ۳۶ (مصطفی النحاس قرارداد مذکور را در

در دا. اسکندریه ۴۶-۵۰، مدرس در دا. عین الشمس قاهره ۵۴-۶۲، ناظر امور شهری و روستایی در استانداری قاهره ۵۵-۵۷، مدیر کل پژوهش و بازرسی فنی در وزارت امور شهری و روستایی ۵۷-۶۰، معاون وزیر مسکن و رفاه عمومی ۶۲-۶۷، ع. کت. مرکزی اتحادیه سوسیالیست عرب ۶۸-۷۱، دبیر کل اتحادیه سوسیالیست عرب ۷۲-۷۴، ع. مجلس خلق و معاون کت. خدمات مجلس ۶۷-۷۱، وزیر جهانگردی و هواپیمایی کشوری ۷۴، وزیر جهانگردی ۷۵، وزیر جهانگردی و هواپیمایی مارس ۷۶-فوریه ۷۷، رئیس کارشناسان بین المللی پروژه حفظ آثار باستانی مصر، رئیس سازمان مسکن آفریقا-آسیا ۶۳-۶۷، ع. هیات مدیره اج. مهندسان مصری، ع. مو. مهندسان ساختمانی لندن، رئیس افتخاری جامعه معماران، در حال حاضر بازنشسته.

آشار: انتشار تعدادی کتاب در زمینه معماری و امور ساختمانی از جمله: طراحی معماری ۴۰، ساختن نوبی ۴۵، رمز عملی مهندسی اسکلت ۴۶، بنیان ساختمانها در مصر و سودان ۵۱، ساختمانهای روستایی و خانه کشاورز ۵۳، طبیعت خاک و پی هادر شهر قاهره ۵۹، خانه سازی در کشورهای در حال توسعه ۶۸، روند معماری در کشورهای عربی ۶۹.

نجیب، ژنرال محمد: نظامی و سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۰۱ در خارطوم (سودان)، تح. در سودان، کا. گوردون خارطوم، آکا. سلطنتی نظامی، ودا. مصر در قاهره.

خدمت در رشته پیاده نظام ارتش مصر ۱۷؛ خدمت در واحدهای: ستاد مشترک، آجودانی مشترک، و سر رشته داری مشترک ارتش در خلال جنگ جهانی دوم؛ معاون فرمانده شبه جزیره سینا و فرمانده ایالت های دریای سرخ در سپاه مرزی، فرمانده گردان دوم آتشبار، فرمانده تیپ؛ فرمانده دوم نیروهای مصری در فلسطین و فرماندهی موفقیت آمیز نظامی در تیپ های پیاده نظام اول، دوم، سوم، چهارم، و دهم مصر در خلال جنگهای متعدد با اسرائیل در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-۴۹، مدیر کل در سپاه مرزی ۵۰، مدیر کل در سپاه پیاده نظام ۵۱، فرمانده کل ارتش مصر ژوئیه ۵۲ (بعد از روی کار آمدن گروه افسران آزاد به رهبری جمال عبدالناصر و کودتا علیه ملک فاروق پادشاه مصر)؛ نخست وزیر، وزیر جنگ و نیروی دریایی، فرمانده کل ارتش

از کشور (اروپا).

نشاشیبی، ناصرالدین: نویسنده، روزنامه نگار و دیپلمات اردنی (زاده فلسطین)؛ ت. ۱۹۲۴ در فلسطین، تح. دا. آمریکایی بیروت (لبنان).

اشتغال در «اداره اعراب» در «بیت المقدس» ۴۵-۴۷، پیشکار اعظم دربار سلطنتی اردن ۵۱، مدیر کل صدا و سیمای اردن هاشمی ۵۲، دبیر روزنامه «اخبار الیوم» قاهره (مصر)، سردبیر روزنامه «الجمهوریه» قاهره ۵۹-۶۵، نم. اتحادیه عرب ژوئن ۶۵-۶۷، دبیر سیاسی روزنامه «الاهرام» در قاهره، نویسنده روزنامه نگار آزاد در اروپا و خاورمیانه، دریافت نشان درجه اول استقلال اردن.

آثار: صدای پاهای دربریتانیا ۴۸، در خاورمیانه چه گذشت؟ (به فارسی ترجمه شده است) ۵۸، داستانهای کوتاه سیاسی ۵۹، بلیط بازگشت به فلسطین ۶۰، مقداری شن ۶۲، یک عرب در چین ۶۴، سفیر سیار ۷۰، مرکب خیلی سیاه است ۷۶؛ نه شتر، نه شن ۷۶، من خاورمیانه هستم ۷۷.

نصیبه، حازم: ف. ل. د. ک. علوم سیاسی، سیاستمدار اردنی، ت. ۱۹۲۲ در اردن، تح. در بیت المقدس، اسکندریه، دا. آمریکایی بیروت، دن. حقوق بیت المقدس، ودن. امور اداری و بین المللی «وودرو ویلسون»، ودا. پرینستون آمریکا. معاون «هیات توسعه اردن» ۵۸-۶۰، معاون وزیر اقتصاد ملی ۵۹-۶۰، دبیر کل «هیات توسعه اردن» ۶۱-۶۲، وزیر امور خارجه ۶۲-۶۳، و ۶۵-۶۶، وزیر دربار سلطنتی ۶۳-۶۵، اس. روابط بین الملل در دا. اردن ۶۶-۶۷، وزیر مشاور در امور نخست وزیری و نیز وزیر نوسازی و توسعه ۶۷-۶۹، سفیر در مصر ۶۹-۷۱، سفیر در آنکارا ۷۱-۷۳، سفیر در ایتالیا ۷۳-۷۵، ضمناً سفیر آکر دیته در اتریش و سوییس و نم. دائم اردن در سازمان ملل ۷۶-۸۵، وزیر مشاور در امور نخست وزیری ۸۵.

نصیر، محمد: ل. علوم، ف. ل. د. ک. تعلیم و تربیت؛ آموزشگرو دیپلمات عراقی، ت. ۱۹۱۴، تح. دن. تربیت معلم بغداد، دا. آمریکایی بیروت، ودا. کلمبیا در نیویورک. معلم مدرسه ۳۴-۴۱، اس. تعلیم و تربیت و رئیس دن.

سال ۱۹۵۱ خاتمه یافته و منقضی اعلام کرد)، فشار به قدرتهای اروپایی برای لغو قرارداد های «کاپیتولاسیون» (حق قضاوت کنسولی) خود با مصر در خلال «کنفرانس مونرو» ۳۷، ابراز مخالفت برخی از رهبران حزب وفد با النحاس و انشعاب از حزب و تشکیل «گروه طرفداران سعد» [زغلول] به عنوان یک گروه مخالف سیاسی، تشکیل یک ائتلاف سیاسی-لیبرال مخالف حکومت النحاس و کنار گذاشتن موقت وی از قدرت و صحنه سیاسی مصر ۳۸-۴۲، تشویق و هدایت کشورهای عربی به اتحاد و همکاری با یکدیگر و بالاخره تشکیل اجلاس اسکندریه و نهایتاً امضای یک سند مهم بنام «پروتکل اسکندریه» و تشکیل یک کمیته ویژه برای تدوین «منشور اتحادیه عرب» و بالاخره امضا آن (یک روز قبل از کنار رفتن از قدرت) ۴۴ (اتحادیه عرب یا اتحادیه کشورهای عرب در مارس ۱۹۴۵ تشکیل شد)، کنار رفتن از صحنه سیاست مصر پس از کودتا و انقلاب افسران آزاد مصر به رهبری سرهنگ جمال عبدالناصر و ژنرال نجیب ۲۳ ژوئیه ۵۲، مصادره اموال و داراییهای حزب وفد و اعلام انحلال این حزب و احزاب دیگر توسط حکومت جدید مصر ژانویه ۵۳، بازداشت و محاکمه پس از انقلاب مصر ۵۲، فوت ۲۳ اوت ۶۵ در قاهره.

نژیه، حسن: ل. حقوق، حقوقدان و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۱ در آذربایجان شرقی، تح. دا. تهران، و سوییس.

انجام فعالیت های حقوقی (وکیل دادگستری) ۴۵-، ع. کانون وکلای تهران، پس از ادامه تحصیلات عالی در سوییس بازگشت به ایران ۵۰، همکاری و فعالیت در جبهه ملی به رهبری دکتر محمد مصدق ۵۱-۵۳، ع. موسس نهضت آزادی ایران ۶۱، ترک عضویت نهضت آزادی ایران، بعداً فعالیت های سیاسی-حقوق بشر در سالهای قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایران ۷۹، نامزد «حزب جمهوری خلق مسلمان» (به رهبری آیت الله شریعتمداری) در اولین انتخابات مجلس خبرگان و سپس اعلام انصراف نامزدی خود (پس از پیروزی انقلاب ایران) ۷۹، اعلام مواضع مخالف با حقوق و قانون اسلامی و پیروان مورد انتقاد شدید و اتهام از سوی روحانیون و مذهبیین نظام ج.ا.ا. (۷۹)، سپس ترک ایران و زندگی در اروپا بهار ۷۹، کمک در تاسیس «گروه جمهوریخواهان» و همکاری با «جبهه ملی» شاخه خارج

علوم تربیتی دا. بغداد ۴۱-۴۵ و ۵۵-۶۳، وابسته فرهنگی ونم. دائم عراق در کمیسیون فرهنگی اتحادیه عرب ۴۵-۴۸، وابسته فرهنگی درواشنگتن ۴۸-۵۴، قائم مقام نم. عراق در پنجمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد، رئیس اتحادیه معلمان عراق ۶۳-۶۴، ع. شورای دا. بغداد ۶۳-۶۴، وزیر آموزش و پرورش ۶۴، سفیر عراق در شورای نوامبر ۶۴-۶۶، وزیر فرهنگ و ارشاد ملی ۶۶، اس. مدیریت آموزش و پرورش، و رئیس گروه علوم تربیتی دا. کویت ۶۷-۷۷.

آثار: تألیف تعداد زیادی کتاب درسی دبیرستان به عربی، و نیز: متون عربی (۲ ج)، تألیف مشترک (۴۰)، آموزش و پرورش اجتماعی (تألیف مشترک) ۴۰، راهنمای آموزش و پرورش در آمریکا ۵۷، گفتارهایی در تفکر آموزش و پرورش (ج ۱) ۷۳، تفکر تربیتی عربی - اسلامی ۷۷.

نصیری، ارتشبد نعمت الله: نظامی، مأمور عالی رتبه اطلاعات و دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۰۷ (فرزند عمید الممالک شخصیت سیاسی ونم. سابق مجلس)، تح. دانشکده افسری تهران.

دانشجوی ممتاز دانشکده افسری تهران و نیز ارشد (مبصر) کلاس دانشکده افسری که محمد رضا پهلوی (بعداً ولیعهد ایران) نیز جزو دانشجویان کلاس بود، احراز مسئولیتهای متفاوت نظامی و از جمله فرمانده گارد سلطنتی ۵۰، فعالیت شدید علیه حکومت دکتر محمد مصدق نخست وزیر وقت ایران (مخالف «حکومت» محمد رضا پهلوی) و بالاخره شرکت فعال در عملیات کودتای آمریکایی - انگلیسی براندازی حکومت مصدق اوت ۵۳، حامل و ابلاغ کننده فرمان شاه دائر بر خلع حکم نخست وزیری مصدق ۱۶ اوت ۵۳، مأمور دستگیری و بازداشت دکتر مصدق اوت ۵۳، ارتقا به درجه سرتیپی به سبب خدمات ویژه در کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. (اوت ۵۳)، ارتقا به درجه سرلشگری ۵۷، معاون آجودان لشگری شاه، رئیس شهربانی کل کشور دسامبر ۶۰ - ژانویه ۶۴، ارتقا به درجه سپهبدی اوت ۶۲، فرمانده نظامی تهران و حومه (با حفظ سمت رئیس شهربانی کشور) پیرو واقعه ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ژوئن ۶۳، معاون نخست وزیر و رئیس «سازمان اطلاعات و امنیت کشور» (ساواک) در اولین کابینه امیر عباس هویدا (پس از ترور حسنعلی منصور بدست

محمد بخارایی ع. جمعیت فدائیان اسلام) ژانویه ۶۴ - اوت ۷۷، و نیز در کابینه جمشید آموزگار اوت ۷۷ - ژوئن ۷۸، ارتقا به درجه ارتشبدی اکتبر ۷۱، سفیر ایران در پاکستان ژوئن ۷۸ - اکتبر ۷۸ (بر کناری توسط دولت)، محاکمه انقلابی و تیرباران بلافاصله پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران فوریه ۷۹.

نعمان، یوفال: ل. علوم، د. مهندسی، دک. فیزیک هسته ای، نظامی و دانشمند اسرائیلی، ت. ۱۴ ماه مه ۱۹۲۵ در رومانی (تیمیشورا) (یا شهر تل آویو)، تح. مو. تکنولوژی اسرائیل در حیفا، دا. عالی جنگ پاریس، ودا. لندن.

مهندس طراحی هیدرو دینامیک ۴۵، پیوستن به سازمان تروریستی و ضد فلسطینی «هاگانا» ۴۶، مشارکت در جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۸-۴۹، پیوستن به ارتش اسرائیل با درجه سروانی (رسته پیاده نظام) ۴۸، نایب رئیس شعبه اطلاعات ارتش (شاخه تحقیقی و بررسی)، ارتقا به درجه سرگردی ۴۹، درجه سرهنگ دومی ۵۰، درجه سرهنگی ۵۵، وابسته نظامی در سفارت اسرائیل در لندن ۵۸-۶۰، فعالیت در تاسیسات انرژی اتمی اسرائیل ۶۰، مدیر علمی «مو. پژوهشی سورق» ۶۱-۶۳، رئیس گروه فیزیک دا. تل آویو ۶۲-۶۳، اس. فیزیک دا. تل آویو ۶۴-۶۵، ع. پژوهشی مو. تکنولوژی کالیفرنیا ۶۳، اس. میهمان رشته فیزیک ۶۴-۶۵، معاون دا. تل آویو ۶۵-۶۶، مشاور نظامی (امور استراتژی نظامی) و وزیر دفاع اسرائیل (موشه دایان) در جنگ ۶۷-۱۹ اعراب و اسرائیل، خدمت در واحد اطلاعات نظامی در خلال جنگ رمضان اکتبر ۷۳، رئیس دا. تل آویو ۷۱-۷۵، مشاور ارشد و دانشمند ارشد وزارت دفاع اسرائیل (شیمون پرز) ۷۵-۷۶، کشف جدید «امگای منفی» (Omega Minus) در زمینه فیزیک نظری، رئیس آژانس فضایی اسرائیل ۸۲-، مشاور دائمی وزیر دفاع، اعلام تاسیس «نهضت هتجیه» ۷۹- (رئیس و پایه گذار)، ع. کنست (از سوی نهضت هتجیه) ۸۰ و ۸۴ و ۸۸ و ۹۲، وزیر علوم و توسعه در حکومت «مناخیم بگین» و حکومت «اسحاق شامیر» ۸۴-۸۲، ع. کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل ۶۶-، ع. آکا. ملی علوم اسرائیل ۶۶، شهرت بخاطر کشف مشترک «تقارن واحد» (روش هشت وجهی) ۶۱، ع. خارجی افتخاری آکا. هنرها و علوم آمریکا ۷۰، ع. وابسته خارجی آکا. ملی علوم آمریکا ۷۲، ع. افتخاری و دائمی آکا. علوم نیویورک ۷۳، دریافت درجه

«آرامکو» ۵۳، آشناس و زمین شناس ۶۳-۶۷، خدمت در اداره اقتصادی و روابط عمومی آرامکو ۶۷-۶۹، معاون شرکت آرامکو ۷۵، معاون ارشد آرامکو ۷۸، مدیر شرکت آرامکو ۸۰، معاون امور اجرایی و عملیات آرامکو ۸۲، رئیس شرکت آرامکو ۸۴، کارشناس ارشد اجرایی ۸۸، وزیر نفت و منابع معدنی عربستان سعودی ۹۵-.

نفیسی، سعید: دک. ادبیات: استاد، نویسنده و شاعر ایرانی، ت. ۱۸۹۶ در تهران، تح. ابتدایی و متوسطه در تهران، دا. تهران، دا. نوشتاتل سویس، ودا. پاریس.

اس. دانشکده هنر دردا. تهران ۳۶، رئیس مدرسه تجارت، مدیر مجله ادبی شرق، مدیر مجله پیام نو، اس. دانشکده های حقوق و ادبیات دا. تهران، اس. افتخاری دا. کابل، اس. مدعو دانشگاه های: الله آباد، بمبئی، بنارس، پتنه، تربواندروم، حیدرآباد دکن، دهلی، علیگره، کلکته، لکنهو، مدرس، ناگپور (در هندوستان)، دا قاهره، دا. سن ژوزف (فرانسوی) بیروت، آلمان و غیره: نم. ایران در جشن هزاره فردوسی در اتحاد جماهیر شوروی، رئیس کت. بین المللی و ملی هزاره ابن سینا، نایب رئیس اج. فرهنگی ایران و شوروی، نایب رئیس اج. ایران و هند، ع. افتخاری انستیتوی فرانسه و ایران، ع. فرهنگستان ایران، برنده جایزه سلطنتی «بهترین کتاب سال» ایران، اس. دوره دکترای تاریخ و جغرافیا و ادبیات فارسی دردا. تهران، فوت ۶۶.

آثار (تالیف و ترجمه و متون تصحیح شده): حدود ۲۲۰ اثر و از جمله: تاریخ ادبیات ایران، تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر، فرهنگ فرانسه به فارسی، «فرنودسار» یا فرهنگ نفیسی، فرهنگنامه پارسی، در پیرامون اشعار و احوال حافظ، زندگی ابن سینا ۵۴، تاریخ عمومی قرون معاصر، تاریخ تمدن ایران ساسانی، ابن سینا در اروپا، علم کلام در اسلام، چند داستان از تولستوی، نیمه راه بهشت (داستان)، تاریخ ترکیه، هزاره مسعودی، تطور سازمانهای اجتماعی، دیوان اشعار نفیسی، نظری کلی به وضع کنونی ادبیات فارسی (به انگلیسی)، دلاور آذربایجان ۵۴ (به زبان روسی)، بابک خرم دین، تاریخ اجتماعی ایران در دوران پیش از تاریخ و آغاز تاریخ ۶۳، تاریخ اجتماعی ایران از انقراض ساسانیان تا انقراض امویان ۶۳، تاریخ خاندان

دکترای افتخاری علوم، دریافت جایزه وایزمن در رشته علوم ۶۶، دریافت جایزه روتشیلد ۶۸، جایزه علوم دقیق اسرائیل ۶۹، دریافت جایزه ومدال آلبرت اینشتین از آمریکا ۷۰، ع. کت. ملی جذب دانشمندان ۷۲-۷۵، رئیس اداره استانداردهای اسرائیل ۷۲-۷۶.

آثار: روش هشت وجهی (باهمکاری م. ژل مان) ۶۴، نظریه جبری فیزیک ذره ای ۶۷، دهه گذشته در نظریه ذره (باهمکاری ج. سودارشان) ۷۳، و در حدود ۱۵۰ مقاله علمی درباره فیزیک، ستاره شناسی و فلسفه علم.

نَعِیرَه، حاجی امیر: ل. حقوق، سیاستمدار تونسی، ت. ۱۶ آوریل ۱۹۱۱، تح. دا. پاریس.

مشارکت در جنبش سیاسی ملی گرای تونس و هواخواه حزب نئودستور، ع. شورای ملی حزب نئودستور و دبیر کل سازمان اتحادیه تجاری تونس ۳۷، بازداشت و زندانی شدن به همراه سایر رهبران حزب نئودستور به جرم چاپ و انتشار روزنامه فرانسوی زبان «دعوت» ارگان حزب، دوبار بازداشت و اعزام به اردوگاههای تحت نظر دولت فرانسه در منطقه جنوب تونس در دوران بحران روابط فرانسه - تونس (قبل از استقلال) ۵۲، دبیر کل حزب نئودستور ۴۲-۵۴، وزیر دارایی در دولت مستقل تونس (پس از استقلال) ۵۵-۵۸، پایه گذار رئیس کل بانک مرکزی تونس ۵۸-۷۰، وزیر اقتصاد ژوئن ۷۰، نخست وزیر نوامبر ۷۰-۷۹.

النعمی، شیخ حامد بن راشد: حاکم شیخ نشین عجمان (در امارات عربی متحده)، ت. ۱۹۳۱ (دومین پسر شیخ راشد النعمی، حاکم سابق عجمان).

حاکم شیخ نشین عجمان ۸۱- تاکنون (۹۹)، ع. شورای عالی رهبران امارات عربی متحده ۸۱- تاکنون (۹۹).

النعمی، علی ابراهیم: ف. ل. سیاستمدار، مدیر و کارشناس نفتی سعودی، ت. ۱۹۳۵ در ایالت شرقی عربستان، تح. کالج بین المللی بیروت، دا. آمریکایی بیروت، دا. «لیهای» و داها. پنسیلوانیا و استانفورد آمریکا. دستیار زمین شناسی در واحد اکتشاف شرکت نفتی

نقدی، سپهبد علی اصغر: نظامی و سیاستمدار ایرانی،

ت. ۱۸۸۷، تج. دانشکده های نظامی روسیه و فرانسه.

فرمانده تیپ خوزستان، اعزام به اروپا برای ادامه تحصیلات عالی نظامی (بهمراه ۴۷ نفر دیگر از صاحب منصبان نظامی ارتش) ماه مه ۲۳، فرمانده لشکر دوم ارتش (بادرجه سرتیپی)، ارتقا به درجه سرلشگری مارس ۴۱، رئیس اداره نظام وظیفه عمومی، ارتقا به درجه سپهبدی مارس ۵۱، وزیر جنگ (در کابینه های حسین علاء و دکتر مصدق) آوریل ۵۱ - نوامبر ۵۱، معاون سازمان بازرسی شاهنشاهی اکتبر ۵۸، مجدداً وزیر جنگ (در کابینه های: شریف امامی، دکتر علی امینی، و امیر اسدالله علم) مارس ۶۱ - اکتبر ۶۳.

نقراشی، محمود فهمی: سیاستمدار مصری، ت.

۱۸۸۸.

وزیر حمل و نقل مصر ۳۶-۳۷، وزیر کشور ۴۰، وزیر امور خارجه ۴۴-۴۵، نخست وزیر مصر ۴۵-۴۶ و مجدداً ۴۶-۴۸، یکی از رهبران طراز اول حزب «وفد»، بعداً به همراه «احمد ماهر» (سیاستمدار و یکی از نخست وزیران مصر) پایه گذاری «حزب سعد»، غیرقانونی اعلام کردن جمعیت اخوان المسلمین و بعداً صدور دستور مصادره اموال و داراییهای جمعیت و بازداشت وزندانی و اعدام کردن تعداد زیادی از اعضای جمعیت (در زمان نخست وزیری خود) ۸ دسامبر ۴۸، مورد ترور و فوت بوسیله یکی از اعضای جمعیت اخوان المسلمین مصر ۲۸ دسامبر ۴۸.

النقیب، احمد عبدالوهاب: دیپلمات و بازرگان کویتی،

ت. ۳۰ ژوئیه ۱۹۳۳ در کویت، تج. در کالج دولتی «آدام» کلرادو (آمریکا).

دبیر اول در سفارت کویت در لندن ۶۲-۶۳، مشاور اولین هیات نم. دائم کویت در سازمان ملل ۶۳-۶۶، سرکنسول در نایروبی (کنیا) ۶۶-۶۷، سفیر در پاکستان ۶۷-۷۰، سفیر در انگلستان ۷۱-۷۵؛ ضمناً سفیر آکر دیته در دانمارک، نروژ و سوئد ۷۱-۷۵، رئیس و مدیر عامل شرکت طرح های کویت ۷۵-۸۶، و سهامدار شرکت سرمایه گذاری مروارید بحرین.

طاهری ۵۷، در پیرامون تاریخ بیهقی ۶۳ (ج ۲)، تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در دوره معاصر (ج ۵۶، آتش های نهفته (باحسابها درست در نیامد) (داستان)، فرنگیس (داستان)، ماه نخب (چهارده داستان تاریخی)، و کتابهای متعدد دیگر. ضمناً در حدود ۶۰۰ مقاله به زبان فارسی، و ۱۵۰ مقاله در نشریه های اروپایی و آسیایی به زبانهای فرانسه، انگلیسی، روسی، عربی، اردو و ارمنی.

نقاش، آلفرد: ل. حقوق: سیاستمدار، حقوقدان

و روزنامه نگار لبنانی (رئیس جمهوری اسبق لبنان)، ت. ۱۸۸۶، تج. در بیروت، دا. پاریس.

انجام فعالیت های حقوقی و وکالت در قاهره (به مدت ۴ سال)، نگارش سلسله مقاله هایی در روزنامه های فرانسه زبان «بورس مصر» و «روزنامه قاهره» (منتشره در مصر)، بازگشت به بیروت و تاسیس دفتر وکالت حقوقی ۱۴، پس از پایان ج. ج. اول در قالب یک گروه ده نفری از شخصیت های لبنانی خواهان قیمومت فرانسه بر لبنان شد (!)، قاضی دادگاه استیناف (در آغاز دوره قیمومت فرانسه بر لبنان) ۲۱، انتصاب از سوی ژنرال «دانتز» فرانسوی به عنوان چهارمین رئیس جمهوری لبنان در زمان قیمومت فرانسه بر آن کشور ۱۱ آوریل ۴۱ - ۱۸ مارس ۴۳ (انتصاب وی با حمایت و پشتیبانی روحانیون مسیحی و تلاشهای «حبیب طراد» - شخصیت برجسته لبنانی - انجام گرفت)؛ پس از ورود «ژنرال کاترو» به عنوان نم. عالی ژنرال دوگل به بیروت و اعلام بازگشت و تشکیل حکومت قانونی: پایان دوران ریاست جمهوری وی مارس ۴۳، نم. بیروت در پارلمان لبنان، فوت ۷۸.

نقاش، ژرژ: روزنامه نگار، دیپلمات و سیاستمدار

لبنانی؛ ت. ۲۰ نوامبر ۱۹۰۴، تج. دبیرستان مسیحی در اسکندریه (مصر)، دا. سن ژوزف (فرانسوی) در بیروت.

صاحب امتیاز و دبیر روزنامه های: «اورینت» (شرق)، فرانسه زبان و «الجریده»، رئیس شورای اجرایی طرحهای اساسی بیروت ۶۳-۶۴، وزیر خدمات عمومی، و وزیر اطلاعات و جهانگردی ۶۰ و ۶۴، وزیر خدمات عمومی ۶۵، رئیس مرکز روابط عمومی لبنان - عرب ۶۵، سفیر در فرانسه ۶۶-۷۰.

نگهبان، عزت الله: دک. تاریخ و باستان شناسی، باستان شناس ایرانی، ت. اول مارس ۱۹۲۵، تج. داهای. تهران، و شیکاگو (آمریکا).

دانشیار دا. تهران ۵۶-۶۲، اس. دا. تهران ۶۲-، بنیانگذار و رئیس موسسه باستان شناسی دا. تهران ۵۸-، مدیر فنی فعالیتهای باستان شناسی ایران ۶۰-۶۵، مشاور فنی وزارت فرهنگ ۶۵-۷۹، مدیر گروه باستان شناسی دا. تهران ۶۸-۷۵، رئیس دانشکده ادبیات و علوم انسانی ۷۵-۷۸، اس. دا. شیکاگو (آمریکا) ۶۴، سرپرست موقت موزه دا. ونیز، استاد مدعو دا. پنسیلوانیا ۸۰-، مدیر موزه ایران باستان (در ایران) ۶۶-۶۸، ع. اج. باستان شناسی ایران ۵۷-۶۵، دبیرکل کنگره بین المللی هنر و باستان شناسی ایران، ونیز مدیر پنجمین کنگره مذکور، انجام فعالیتهای حفاری و باستان شناسی در مهران آباد ۶۱، در تپه مارلیک ۶۱-۶۲، در هفت تپه خوزستان ۶۶، مدیر اکتشاف دشت قزوین (زاغه، قبرستان و سگزآباد) ۷۰، انجام مطالعات باستان شناسی در شمال شرقی ایران ۶۵، در تپه های مازندران ۷۵، ع. موسسه باستان شناسی آلمان، ع. دائمی شورا و کنگره باستان شناسی پیش و بعد از تاریخ.

آثار: دوران پوشش چرمی در خوزستان ۵۴، گزارش مقدماتی حفاریهای مارلیک ۶۱-۶۲ و ۶۴، باستان شناسی ایران ۷۳، ذخایر طلای مارلیک ۶۲، ظروف فلزی مارلیک ۸۳، حفاریهای هفت تپه، ونیز تعداد زیادی گزارشهای حفاری و باستان شناسی و مقاله در نشریات علمی و تخصصی.

نمیر، ابراهیم محمد علی: ل. اقتصاد، ل. علوم: بانکدار سودانی، ت. ۱۹۳۳ در خارطوم، تج. دانشگاه ویلز انگلستان، و آموزش بانکداری در چند بانک غربی.

ممیز مالیاتی در وزارت دارایی و امور اقتصادی ۵۵-۵۷، سربازرس کنترل ارز در وزارت دارایی و امور اقتصادی ۵۷-۶۰، مدیر واحد کنترل ارز در بانک سودان ۶۰، دستیار مدیر عامل بانک سودان ۶۱، مدیر عامل بانک سودان ۶۳، معاون رئیس کل بانک سودان ۶۴-۶۷، همکار مدیر عامل و معاون بانک «النیلین» ۶۷-۷۰، رئیس و مدیر عامل بانک «النیلین» ۷۰-۷۳، رئیس کل بانک سودان ۷۳-فوریه ۸۰، رئیس و مدیر عامل بانک ملی سودان ۸۰، ع. سابق شورای وزیران اقتصاد ملی، ع. هیات

مدیر شرکت توسعه سودان تا فوریه ۸۰، ع. شورای داهای. «خارطوم»، «ام دورمان»، و «اسلامی»؛ کفیل امور سودان در «صندوق بین المللی پول» و «صندوق پولی عرب»، و «صندوق پولی ابوظبی» تا ۸۰، ع. هیات مدیره شرکت عمومی پنبه - فوریه ۸۰ و بانک اروپایی - فوریه ۸۰.

نمیر، مُردخای: فارغ التحصیل حقوق و اقتصاد، سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲۳ فوریه ۱۸۹۷، تج. دانشگاهی، ونیز کنسرواتور موسیقی.

برای مدت کوتاهی کارگر غیر ماهر ۲۴، کارمند روزنامه کارگری و عبری زبان «داور» در تل آویو ۲۵-۲۶، دبیر شعبه «حزب کارگر یهود» (آدهوت هاودا) در تل آویو ۲۶-۲۹، مدیر واحد آمار فدراسیون کارگری یهود (هیستادروث) در فلسطین ۲۹-۳۶، دبیرکل شورای کارگری تل آویو ۳۶-۴۳، ع. شورای سازمان جهانی صهیونیسم ۴۶-۵۰، ع. دبیرخانه «هیستادروث» ۴۴-۴۸، ع. سازمان شبه نظامی و ضد فلسطینی (تروریستی) «هاگانا» (نیروهای دفاعی یهودا) ۳۳-۴۷، ع. سرفرماندهی سازمان هاگانا ۴۸، ع. هیات نم. یهودیان فلسطین در کنگره جهانی صهیونیسم در زوریخ (سوییس) ۳۷، «وبال» (سوییس) ۴۶، ع. هیات نم. «هیستادروث» در فدراسیون جهانی اتحادیه های تجاری در براگ (چکسلواکی) ۴۷، بازداشت بوسیله هیات حاکمه انگلیسی مستقر در فلسطین (در زمان قیمومت بر فلسطین) بخاطر مخالفت با مفاد «کتاب سفید» انگلستان (منتشره در سال ۱۹۳۹، که در آن محدودیتهایی را در مهاجرت یهودیان کشورهای دیگر به فلسطین در نظر گرفته بود) ۴۰، نم. ویژه اعزامی اداره خارجه اسرائیل به رومانی پس از اعلام تشکیل کشور اسرائیل در ماه مه ۴۸، مشاور سیاسی اولین هیات نم. اسرائیل در مسکو (شوروی) ۴۸-۴۹، وزیر مختار در مسکو ۴۹-۵۰، ع. هیات مدیره سازمان جهانی صهیونیسم ۵۱، دبیرکل سازمان «هیستادروث» ۵۱، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ۵۱، ع. دبیرخانه حزب کارگر اسرائیل، وزیر کار ۵۶-۵۹، شهردار تل آویو ۵۹-۶۷.

آثار: صنعت در فلسطین ۳۲، سالنامه آماری اقتصاد فلسطین ۳۲-۳۵.

نمیری، ژنرال جعفر محمد: نظامی و سیاستمدار سودانی، ت. اول ژانویه ۱۹۳۰ در «دورمان»، تج. دن. نظامی سودان، و گذراندن دوره هایی در مصر، جمهوری فدرال آلمان و آمریکا.

خدمت در فرماندهی نظامی غرب سودان، پیوستن به نخستین گروه متشکل افسری برای تاسیس فرماندهی شمال در «شندی» ۵۷، فرمانده سابق پادگان خارطوم، مبارزه علیه شورشیان جنوب سودان (فرماندهی جنوب) ۵۹، همکاری با گروه افسران آزاد سودان و ایفای نقش موثر در انقلاب ۱۹۶۴، تحت نظر و بازداشت به اتهام اقدام در جهت سرنگونی حکومت وقت، پس از خلاصی از بازداشت انتقال به فرماندهی شرق کشور و سایر نقاط، سپس افسر فرماندهی تازمان کودتا، رهبری کودتای موفق نظامی ماه مه ۶۹، رئیس شورای فرماندهی انقلاب سودان ۶۹-۷۱، فرمانده کل نیروهای مسلح ۶۹-۷۳، ارتقاء به درجه سرلشگری ماه مه ۶۹، وزیر دفاع ماه مه - ژوئن ۶۹، ۷۲-۷۳، ۷۴-۷۶، زوییه ۷۸-۸۰، نخست وزیر اکتبر ۶۹ - اوت ۷۶، و سپتامبر ۷۷، وزیر امور خارجه ۷۰-۷۱، وزیر برنامه ریزی ۷۱-۷۲، وزیرداری سپتامبر ۷۷ - مارس ۷۸، اولین رئیس جمهوری سودان اکتبر ۷۱ - آوریل ۸۵، کسب توافق رهبران آدیس آبابا (اتیوپی) و رهبران شورش جنوب سودان برای اعطای خودمختاری به آنها و پایان دادن به جنگ ۱۷ ساله داخلی در جنوب ماه فوریه ۷۲، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری اتحادیه سوسیالیست سودان از سوی اولین کنگره مشترک ملی ۷۴، فرمانده عالی نیروهای مسلح ۷۶-۸۵، رئیس دفتر سیاسی حزب، دبیر کل اتحادیه سوسیالیست سودان ۷۱-۷۶، رئیس سازمان وحدت آفریقا ۷۸-۷۹، ارتقا به درجه سپهبدی ماه مه ۷۹، خلع از قدرت ۶ آوریل ۸۵، در حال حاضر (۹۹) زندگی در تبعید در کشور مصر، دریافت تعدادی نشان و مدال از سودان.

آثار: راه اسلامی: چرا؟ ۷۸۹، راه اسلامی: چگونه؟ ۸۲۹.

نواب صفوی (میرلوحی)، سید مجتبی: تحصیلات متوسطه و مذهبی، روحانی و مبارز سیاسی ایرانی (رهبر جمعیت فدائیان اسلام)، ت. ۱۹۲۴ در جنوب تهران (در خانواده ای روحانی)، تج. مدرسه صنعتی آلمانیها در تهران، حوزه علمی - مذهبی نجف اشرف (عراق) (در مدرسه بزرگ آخوند).

عزیمت به نجف اشرف برای انجام تحصیلات مذهبی ۴۲، تصمیم به ترور و قتل سید احمد کسروی (مورخ و نویسنده ایرانی) در نجف اشرف (با تأیید و فتوای آیت الله علامه امینی، صاحب القدير^۱)، بازگشت به تهران حدود ۴۵، اقدام به ترور (ناموفق) سید احمد کسروی (با مشارکت یکی از یارانش به نام خورشیدی) ۲۸ آوریل ۴۵، سپس دستگیر و بازداشت به مدت کوتاهی (با کفالت یک نفر بازرگان به نام اسکویی آزاد شد) ۴۵، سازماندهی و تشکیل «جمعیت فدائیان اسلام» و انتشار اولین اعلامیه رسمی و اعلام موجودیت آن ۴۵، طراحی ترور مجدد و موفق سید احمد کسروی (در محل وزارت دادگستری، بوسیله گلوله و چاقو) بوسیله سید حسین امامی و اصفهانی (منشی مخصوص کسروی به نام حداد پور نیز در این حادثه کشته شد). ۱۰ مارس ۴۶ / ۱۲۰ اسفند ۱۳۲۴ ش. (عاملین این ترور بعداً با فشار برخی روحانیون و بازاریان تهران آزاد شدند)، پس از حادثه ترور موفق کسروی: اقدام به فرار به شهر نجف اشرف (از راه کرمانشاه) ۴۶، پس از بازگشت به ایران: ادامه فعالیتهای سیاسی - مذهبی به شکل آشکار و پنهان ۴۶، ترتیب تظاهرات بزرگی در محوطه مسجد شاه تهران در رابطه با مسئله فلسطین و ایراد سخنرانی در آنجا (قبل از تشکیل کشور اسرائیل) ۱۱ ژانویه ۴۸، بعد از اعلام تشکیل اسرائیل بوسیله صهیونیستها (۱۴ ماه مه ۱۹۴۸): با همکاری و مشارکت آیت الله کاشانی سازماندهی تظاهرات و سخنرانی در محل مسجد شاه علیه تشکیل اسرائیل و تقاضای بسیج و سازماندهی جوانان مسلمان داوطلب برای اعزام به فلسطین برای جنگ با اسرائیل (در جنگ اول اعراب و اسرائیل) ۲۱ مه ۴۸، پس از انتصاب «عبدالحسین هژیر» به نخست وزیری: رهبری یک تظاهرات چند هزار نفری (متشکل از بازاریان و روحانیون و مردم) علیه وی در میدان بهارستان ۱۷ ژوئن ۴۸، طراحی ترور موفق عبدالحسین هژیر (وزیر دربار وقت و نخست وزیر سابق) در مجلس عزاداری حضرت امام حسین (ع) در محل مسجد سپهسالار بوسیله سیدحسین امامی (عامل ترور موفق سید احمد کسروی) ۴ نوامبر ۴۹ (این بار امامی پس از دستگیری و محاکمه در دادگاه نظامی در تاریخ ۱۷ آبان ۱۳۲۸ / ۸ نوامبر ۱۹۴۹ در میدان سپه اعدام شد)، طراحی ترور موفق سپهبد علی رزم آرا نخست وزیر وقت (در محل مسجد شاه و در مراسم ترحیم آیت الله فیض) بوسیله خلیل طهماسبی (ملقب به عبدالله رستگار)

با مشارکت علی اصغر ذوالفقاریان بخاطر مخالفت وی با طرح ملی کردن صنعت نفت و تحقیر ملت ایران (این ترور با تأیید و فتوای آیت الله کاشانی - بنابه گفته صریح خود ایشان - انجام گرفت . چنانکه خلیل طهماسبی را «منجی ملت ایران» معرفی کرد) ۶ مارس ۱۳۵۱ / اسفند ماه ۱۳۲۹ ش .، سپس هشت روز پس از ترور رزم آرا و یک روز پس از شروع دوران نخست وزیری حسین علاء (ر.ک.) : لایحه ملی کردن صنعت نفت ایران به اتفاق آراء به تصویب مجلس شورایی ملی رسید ۱۴ مارس ۱۳۵۱ / ۲۴ اسفند ۱۳۲۹ ش .، طراحی و دستور ترور موفق «دکتر عبدالحمید زنگنه» رئیس دانشکده حقوق دا. تهران و وزیر فرهنگ سابق دولت رزم آرا (و نیز در دولت های پیشین) بوسیله نصرت الله قمی در محل دانشکده حقوق ۱۸ مارس ۵۱، پس از انتشار کتاب «حکومت اسلامی» وی : ابراز موضعگیری مخالف و آشکار علیه حکومت دکتر مصدق در اعتراض به عدم اجرای قوانین و شریعت اسلامی در کشور بوسیله دولت ۵۱، سپس یک ماه پس از شروع دوران نخست وزیری دکتر مصدق دستگیر و زندانی (در زندان قصر) به مدت ۲۰ ماه ژوئن ۵۱ - فوریه ۵۳، در زمان زندانی بودن وی و با تصمیم و طراحی عبدالحسین واحدی (رهبریت موقت سازمان در غیبت نواب صفوی) : انجام سوء قصد نا موفق به جان دکتر سید حسین فاطمی (معاون نخست وزیر) در محل گورستان ظهیرالدوله بوسیله محمد مهدی عبدخدایی (با سن کمتر از ۱۸ سال) به اتهام اینکه دکتر فاطمی «نظریه پرداز» و خط دهنده دولت دکتر مصدق است (۱) ۱۴ فوریه ۵۲ (توضیح اینکه محمد مهدی عبدخدایی در سن ۱۵ سالگی نیز بنابه دستور نواب صفوی اقدام به یک سوء قصد ناموفق به جان دکتر مصدق - نم. مجلس وقت - کرد . وی پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و در سومین دوره انتخابات ریاست جمهوری کشور در ۱۹۸۵، نامزدی خود را برای شرکت در این انتخابات اعلام کرد که از سوی شورای نگهبان رد شد . او در سال ۱۹۸۹ از وزارت کشور مجوز تأسیس یک حزب سیاسی را دریافت کرد . قابل تذکر است که اسدالله بادامچیان دبیر اجرایی جمعیت مؤتلفه اسلامی و از جمله یاران وی، از بدو انقلاب مسئولیت ریاست کمیسیون احزاب وزارت کشور را بر عهده دارد . ضمناً قابل ذکر است که حادثه ترور دکتر فاطمی مورد مخالفت آیت الله سید محمد تقی خوانساری و آیت الله کاشانی و دیگر علمای متعهد و میهن دوست ایران و حتی پدر

ضارب قرار گرفت . ضمناً بر اثر همین اقدام، یک رشته اختلافات درون سازمانی نیز بروز کرد)، بازداشت و زندانی محمد مهدی عبد خدایی و محکوم به ۲۰ ماه زندان - اکتبر ۵۳ .

بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش . : انتشار اعلامیه ای علیه شاه و نخست وزیر (زاهدی) و هیأت حاکمه دائر بر لزوم اجرای قوانین اسلامی و قرآنی در کشور اوت ۵۳، ملاقات دکتر سید حسن امامی امام جمعه تهران با وی و پیشنهاد قبول مسئولیت : نیابت تولیت آستان قدس رضوی از سوی شاه و امتناع او ۵۳ : کسب مجوز خروج از کشور و عزیمت به اردن هاشمی برای شرکت در اولین اجلاس «مؤتمر اسلامی» در بیت المقدس، ضمناً ملاقات با ملک حسین پادشاه وقت اردن (به همراه نمایندگان دیگر کشورهای اسلامی) دسامبر ۵۳، از آنجا مسافرت به سوریه و جنوب لبنان و عراق (نجف) و ملاقات و مذاکره با مراجع و رجال شیعه ۵۴، سپس بنابه دعوت جمعیت اخوان المسلمین : مسافرت از عراق به مصر (قاهره) و ایراد سخنرانی در دانشگاه اسلامی «الازهر» و انجام ملاقات هایی با ژنرال نجیب (رئیس جمهوری وقت مصر) و جمال عبدالناصر (ع. شورای انقلاب مصر) و نیز شرکت در جشن رسمی سالگرد انقلاب مصر ژوئیه ۵۴، بعد از بروز اختلافات سیاسی - مذهبی مابین دولت مصر و گروه اخوان المسلمین : ارسال تلگراف اعتراض برای جمال عبدالناصر (رئیس جمهوری وقت) نسبت به ابراز خشونت در برابر گروه اخوان المسلمین ۵۴، ترتیب انتشار ۱۴ شماره هفته نامه «منشور برادری» (ارگان جمعیت فدائیان اسلام) ژانویه - ژوئن ۵۴، با مطرح شدن طرح تشکیل «پیمان بغداد» (با مشارکت ایران) و زمینه سازیهای سیاسی منطقه ای از سوی آمریکا و انگلستان : ابراز مخالفت شدید با تشکیل آن بوسیله صدور اعلامیه و غیره ۵۴-۵۵، طراحی ترور (ناموفق) حسین علاء (نخست وزیر وقت) بوسیله مظفر علی ذوالقدر در صحن مسجد شاه و در مجلس ترحیم مصطفی کاشانی (فرزند ارشد آیت الله کاشانی) و یک روز قبل از عزیمت حسین علاء به عراق برای امضای پیمان بغداد ۱۶ نوامبر ۵۵ (قابل ذکر است که حسین علاء در این حادثه زخمی شد و فردای آن روز طبق برنامه تعیین شده - و با سر باند پیچی شده - به منظور امضای پیمان بغداد عازم عراق شد)؛ سپس اعلام حکومت نظامی از سوی دولت و در خلال چند روز بعد : دستگیری وی و برادرش به اتفاق عبدالحسین واحدی (معاون جمعیت فدائیان

اسلام)، سید محمد واحدی، عبدالحسین واحدی، اسدالله خطیبی، خلیل طهماسبی، و افراد دیگر بوسیله مأموران حکومت نظامی در تهران و شهرستانها نوامبر ۵۵؛ قتل عبدالحسین واحدی بوسیله شخص سرتیپ تیمور بختیار فرماندار نظامی تهران در جریان بازجویی از وی (با شلیک گلوله) نوامبر ۵۵، ردّ طرح عفو و آزادی خلیل طهماسبی (که در مجلس هفدهم به تصویب رسیده بود!) بوسیله مجلس هیجدهم ۳۱ دسامبر ۵۵، شروع محاکمه سید مجتبی نواب صفوی و یاران وی در دادگاه نظامی بصورت غیر علنی و بدون حضور تماشاچی (به ریاست سرلشگر حسین آزموده دادستان ارتش) ۲ ژانویه ۵۶ بازداشت چند نفر از روزنامه نگاران و تجار بازار تهران به اتهام همکاری با فدائیان اسلام ۳ ژانویه ۵۶، صدور رأی نهایی و تأیید حکم اعدام چهار نفر از رهبران جمعیت: نواب صفوی، سید محمد واحدی، خلیل طهماسبی، و مظفر ذوالقدر از سوی دادگاه تجدید نظر نظامی ۱۴ ژانویه ۵۶، اجرای حکم اعدام نواب صفوی و یارانش در محل لشکر دوزرهی در تهران ۱۷ ژانویه ۵۶ (۲۷ دی ماه ۱۳۳۴ ش)، طرح ترور (موفق) حسنعلی منصور (نخست وزیر وقت) در جلوی مجلس شورای ملی بوسیله رهبریت جدید سازمان و با اجرای محمد بخارایی (با مشارکت حبیب الله عسگراولادی - ر.ک.) - بخاطر افزایش قیمت بنزین و احیاء قانون کاپیتولاسیون در ایران ۲۱ ژانویه ۶۴، ادامه فعالیت‌های سیاسی - مذهبی زیرزمینی بوسیله باقیمانده یاران نواب صفوی ۵۶-۷۹ (تا پیروزی انقلاب اسلامی ایران).

آثار: برنامه حکومت فدائیان اسلام نوامبر ۵۰ (ج ۲: ژوئن

۵۳).

(توضیح: جمعیت فدائیان اسلام به عنوان یک گروه بنیادگرای اسلامی در مقایسه با گروه بنیادگرای اخوان المسلمین مصر، یک گروه محدود و متمرکز و از جان گذشته محسوب می شوند. در حالیکه گروه اخوان المسلمین مصر عبارت از یک جنبش توده ای و فراگیر و وسیع در سطح جامعه مصر و کشورهای عرب خاورمیانه بود. به علاوه اینکه، اقداماتشان از اعتدال و توجه بیشتر به شرایط موجود برخوردار بود. فدائیان اسلام پس از ج.ج. ۲ نیروی فعالی در صحنه سیاسی ایران شدند. نخستین مبارزه اجتماعی آنان، عبارت از بسیج حمایت مردم ایران به نفع فلسطینی ها در زمان جنگ اول اعراب و اسرائیل در سالهای

۹-۱۹۴۸ بود. شخص نواب صفوی در زمان حیات و فعالیت‌هایش مورد احترام و تأیید برخی از علمای طراز اول ایران بود. ولی در عین حال، وی در جامعه علمای دینی کشور، همواره تابع و تحت الشعاع آنان می نمود. در سالهای دهه ۱۳۲۰ و ۱۳۳۰ ش. آیت الله سیدابوالقاسم کاشانی حامی آنان بود، و در دهه ۱۳۵۰ ش. آیت الله روح الله خمینی (ره) از آنها حمایت می کرد. اعضای از جان گذشته و معتقد فدائیان اسلام در خلال سالهای ۱۳۲۴-۱۳۴۲ ش. در یک رشته ترورهای سیاسی موفق و ناموفق مشارکت فعال داشته اند. در یک مقایسه تطبیقی و تاریخی بین گروه اخوان المسلمین مصر و جمعیت فدائیان اسلام ایران، اولی هرگز موفق به ایجاد یک حکومت اسلامی در مصر نشد، در حالیکه دومی بارهبری و هدایت آیت الله خمینی (ره) توانست در سال ۱۳۵۷ ش ۱۹۷۹ م. حکومت اسلامی مورد نظر خود را در ایران تأسیس کند.

پیروان فدائیان اسلام به عنوان یاران نزدیک آیت الله خمینی (ره)، عملاً پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران سهم و مشارکت عمده ای در سلسله مراتب قدرت حاکمه ج.ا.ا. بدست آوردند. اعضای باقیمانده جمعیت فدائیان اسلام، پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران با نام جدید: «جمعیت مؤتلفه اسلامی» به دبیر کلی حبیب الله عسگراولادی و دبیر اجرایی اسدالله بادامچیان، کنترل بخشهای عمده کشور را در دست گرفتند. پس از انقلاب، شیخ صادق خلخالی مشهورترین سخنگوی آنان شد.)

۱- سید حسین خوش نیت، سید مجتبی نواب صفوی... ص ۱۹.

نوری سعید ← السعید، نوری

نوفل. سید محمد علی: دک.، مدیر بین المللی مصری، ت. ۱۶ مارس ۱۹۱۰ در شهر منصوره (مصر سفلی)، تح. ۱۵. قاهره.

رئیس بخش ادبی روزنامه «السیاسة» ۳۵ - ۳۸، مدرس دردا. قاهره، مدیر دبیرخانه فنی وزارت آموزش و پرورش و وزارت امور اجتماعی، مدیر اداره تدوین قوانین پارلمان مصر علیا، مدیر واحد سیاسی اتحادیه عرب، دستیار دبیر کل اتحادیه عرب ۷۹-۸۱.

۷۳، درجه دکترای افتخاری ازدا. پهلوی شیراز ۷۴، و نشان ها و مدال های دیگر.

النهیان (آل نهیان)، شیخ زاید بن سلطان : رئیس امارات عربی متحده و حاکم ابوظبی، ت. ۱۹۱۸ (یا ۱۹۱۶)، تخ. خصوصی و مذهبی.

فرماندار استان شرقی ابوظبی ۴۶-۶۶، زندگی در «العین» تا سال ۶۶، کنار گذاشتن برادرش «شیخ شخیوت» و جانشین وی اوت ۶۶- تاکنون (۹۹)، رئیس فدراسیون امارات عربی (قبل از کسب استقلال امارات هفتگانه) ۶۹-۷۱، رئیس (حاکم) امارات عربی متحده دسامبر ۷۱- تاکنون (۹۹) و نیز حاکم ابوظبی ۶۶- تاکنون، دریافت «نشان تاریخی بندجوراب» (شوالیه، عالی ترین نشان انگلستان).

آثار : شاهین بازی به عنوان یک ورزش، میراث ماعربها ۷۶.

نیری، عباس : دک. دیپلمات ایرانی، ت. ۱۹۲۵ در نیشابور، تخ. در ایران و فرانسه.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۴۸، رایزن وزیر مختار در سفارت ایران در لندن ۶۶، مدیر کل اداره امور اقتصادی و بین المللی وزارت امور خارجه ۶۶-۷۲، سفیر در مراکش ۷۲-۷۶، مدیر کل اداره امور سیاسی وزارت خارجه ۷۷-۷۸، سفیر ایران در مصر ۷۸-۷۹، دریافت نشان درجه اول همایون، و نشان درجه دوم تاج.

نیکسون، ریچارد میهوس^۱ : ل. اجتماعی، ل. حقوق؛ سیاستمدار آمریکایی (بازنشسته)، ت. ۹ ژانویه ۱۹۱۳ در «یوربا لیندا» کالیفرنیا، تخ. کالج «ویتیر»، دانشکده حقوق دا. دوک.

فعالیت های حقوقی در شهر «ویتیر» ۳۷-۴۲، وکیل حقوقی اداره مدیریت امور اضطراری در شهر واشنگتن دی. سی. ۴۲، خدمت نظام وظیفه در نیروی دریایی آمریکا ۴۲-۴۶، ارتقا به درجه ستوان فرمانده در زمان خدمت وظیفه، ع. کنگره آمریکا از منطقه دوازدهم کالیفرنیا ۴۷-۵۰، سناتور از ایالت کالیفرنیا ۵۰-۵۳، معاون رئیس جمهوری آمریکا (ژنرال دوايت آیزنهاور) ۵۳-۶۱، نامزد انتخابات ریاست جمهوری از

آثار : تاریخ علم معانی بیان عرب ۴۰، شعر طبیعت در ادبیات عرب و غربی ۴۴، مصر در سازمان ملل متحد ۴۷، پارلمان مصر در یک ربع قرن ۵۱، اوضاع سیاسی امارات خلیج عربی (فارس) و عربستان جنوبی ۵۹، اقدام مشترک عرب (کتاب اول ۵۸، و کتاب دوم ۷۱)، مطالعه تطبیقی نظام های اتحادیه عرب، سازمان ملل و سازمان کشورهای آمریکا ۶۰، تاریخ ارزبان بن گوریون ۶۲، منازعه اعراب و اسرائیل ۶۲، اتحاد عرب ۶۴، ناسیونالیسم عرب ۶۵، سوسیالیسم عرب ۶۶، سابقه اسرائیل ۶۶، خلیج عربی (فارس) یا مرزهای شرقی وطن عرب ۶۹، مقدمه ای بر سیاست خارجی اسرائیل ۷۲، روابط اتحادیه عرب و سازمان ملل متحد ۷۵، مسئولیت بین المللی اتحادیه عرب ۷۵، آینده اقدام مشترک عرب ۷۷.

نهایندی، دکتر هوشنگ : ل. حقوق، دک. علوم اقتصادی؛ اقتصاددان، استاد و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۰ (خواهر زاده دکتر فریدون کشاورز از سران سابق حزب توده ایران)، تخ. دا. پاریس.

مشاور شورای عالی اقتصاد ایران ۵۸-۶۱، مشاور وزیر کار ۵۹-۶۱، مشاور اقتصادی سفارت ایران در بروکسل ۶۱-۶۳، معاون رئیس هیات اعزامی ایران به جامعه اقتصادی اروپا ۶۲-۶۳، مدیر عامل شرکت تجارت خارجی ۶۳-۶۴، وزیر مسکن و توسعه ۶۴-۶۸، وزیر علوم و آموزش عالی اوت-اکتبر ۷۸، رئیس دا. پهلوی شیراز ۶۸-۷۱، رئیس دا. تهران ۷۱-۷۸، آجودان مخصوص شاه ایران (محمد رضا پهلوی) ۶۸-۷۴، ع. شورای عالی مرکز مطالعات بین المللی ۷۲، ع. هیئات امناء دا. فردوسی مشهد ۷۳، ع. هیات امناء دا. گیلان ۷۴، ضمناً ع. هیات امناء «بنیاد نیکوکاری شاهدخت شمس» (پهلوی)، ع. شورای عالی «انجمن ملی حمایت از حیوانات»، ع. شورای عالی آموزش ملی، ع. شورای اجرایی موقت حزب رستاخیز ۷۴ (بعداً دفتر سیاسی حزب)، ع. دائمی شورای بین المللی همکاریهای بین دانشگاهی در دا. کالیفرنیا (آمریکا) ۷۵-، ع. انجمن بین المللی دانشگاهها، دریافت نشان درجه اول و چهارم همایون، نشان سپاس، نشان شوالیه لژیون دونور از فرانسه، نشان تاج از بلژیک، صلیب بزرگ لیاقت از ایتالیا، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. «هاسه تپ» آنکارا (ترکیه)

اسرائیل (موساد)، ت. اول ژوئن ۱۹۲۶ در بیت المقدس (دریک خانواده یهودی عراقی تبار).

اشتغال به فعالیت های نظامی و تروریستی در سازمان «هاگانا» (بهمراه اسحاق ناوون دوست دوران کودکی و شخصیت بلند پایه بعدی اسرائیل) ۴۰-۴۷، ع. شعبه عربی «پالماخ» (ستاد عملیات نظامی سازمان تروریستی و مخفی صهیونیستها پیش از تاسیس کشور اسرائیل) ۴۸-، مامور کسب اطلاعات و جاسوسی از وضعیت نظامی ارتش اردن در خلال درگیریهای مسلمانان و صهیونیستها قبل از تشکیل اسرائیل (۴۷-۴۸) و نیز جنگ اول اعراب و اسرائیل ۴۹، افسر اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل در ستاد فرماندهی جنوب ۴۸-۵۵، در خلال همین سالها کارشناس مسائل عشایر مصر واردن و مقابله با عملیات چریکهای فدایی فلسطینی، ورود به ایران از طریق مرز ترکیه و بطور رسمی معاون «آژانس یهود» در ایران ژانویه ۵۶-، ضمناً وابسته نظامی اسرائیل در ایران ۵۶-۷۰، در مدت اقامت در ایران: هدایت شبکه اطلاعاتی و جاسوسی «موساد» در این کشور ۵۶-۷۹، رابط اطلاعاتی سازمان موساد (سرویس «زیتون») با ساواک (سازمان اطلاعات و امنیت ایران) ۷۰-، وی به دلیل خدمات برجسته اطلاعاتی و جاسوسی اش به دولت اسرائیل نخستین افسری بود که از میان جامعه یهودیان شرقی اسرائیل (سفاردیم ها) به درجه سرهنگی رسید (!)، استعفا از ارتش اسرائیل ۷۰؛ اشتغال به فعالیت های تجاری در ایران از جمله تجارت تاسیسات آب شیرین کنی، جمع آوری و خرید و فروش اشیاء عتیقه ایرانی با همکاری «لرد ویکتور روتجیلده» (براساس اسناد موجود، وی تازمان پیروزی انقلاب اسلامی با حمایت و همکاری سازمان موساد محموله های قاچاق آثار باستانی و اشیاء عتیقه ایران را از کشور خارج می کرده است) ۷۹-، مدیر شرکت I. C. E. در تهران، ضمناً واردات کالاهای اسرائیلی به ایران و نمایندگی چند شرکت صادراتی اسرائیل در ایران، مشارکت فعال در جریان مذاکرات محرمانه مربوط به خریدهای غیرقانونی و قاچاق تسلیحات از آمریکا بوسیله کشورهای جهان (دلال اسلحه) تاکنون.

سوی حزب جمهوریخواه (در رقابت با جان کندی) ۶۰؛ پیوستن به شرکت حقوقی آدامز، دوک و هالز تین ۶۱-۶۳، نامزد حزب جمهوریخواه برای فرمانداری کالیفرنیا ۶۲؛ ع. گروه ماج، اشترن، بالدوین، وتاد ۶۳-۶۴؛ شریک گروه: نیکسون، ماج، رز، گاتری، الکساندر میچل ۶۴-۶۸، انتخاب به عنوان سی و هفتمین رئیس جمهوری آمریکا (از سوی حزب جمهوریخواه) ۶۸، برمسند قدرت ریاست جمهوری ژانویه ۶۹- اوت ۷۴، اعلام «دکترین نیکسون - کیسینجر» (یا دکترین گوام) در سفر به فیلیپین (در جزیره گوام، که براساس آن منافع منطقه ای آمریکا میبایستی با استفاده از دوستان و متحدان منطقه ای آن کشور و بدون دخالت و حضور فیزیکی اش تامین شود. بر مبنای همین دکترین رژیم شاه - ایران - پس از خروج نیروهای انگلیسی از خلیج فارس و شرق سوئز نقش ژاندارم منطقه و حافظ امنیت خلیج فارس را پیدا کرد. «سیاست دوستونی» نیز در همین راستا در خلیج فارس به مرحله اجرا درآمد) ۶۹، پیورسواپی و بحران «و اثر گیت» مجبور به استعفا از سمت ریاست جمهوری آمریکا ۱۰ اوت ۷۴ (پس از استعفای وی جرالدفورد معاون وی جانشین او شد)، مورد عفو رئیس جمهوری (فورد) سپتامبر ۷۴، مسئول برقراری صلح ویتنام ژانویه ۷۳، اولین رئیس جمهوری آمریکا در دیدار رسمی از جمهوری خلق چین فوریه ۷۲، دیدار رسمی از اتحاد جماهیر شوروی ماه مه ۷۲، بازدید مجدد از چین فوریه ۷۶ و نیز در سپتامبر ۸۲؛ رئیس بنیاد دموکراسی و توسعه ۹۲-، فوت ۱۹۹۴.

آثار: شش بحران ۶۲، خاطرات ریچارد نیکسون ۷۸، جنگ واقعی ۸۰ (ترجمه فارسی ۱۳۶۲)، رهبران ۸۲، صلح واقعی: یک استراتژی برای غرب ۸۴ (ترجمه فارسی ۱۳۶۴)، ویتنام های دیگر نه ۸۶ و ۹۰، پیروزی بدون جنگ ۸۸، در صحنه مبارزه: خاطرات پیروزی، شکست و احیاء ۹۰، فرصت رادریایم: چالش آمریکا در یک جهان تک قطبی ۹۲ (ترجمه فارسی ۱۳۷۱).

1- Nixon, Richard Mihous

نیوسام، دیوید دانلوپ^۱: ل. اجتماعی، ف. ل. اجتماعی؛ دیپلمات آمریکایی، ت. ۶ ژانویه ۱۹۱۸، تج. داه. کالیفرنیا و کلمبیا.

نیمرودی، سرهنگ یعقوب: فارغ التحصیل علوم نظامی؛ افسر سابق ارتش، و افسر پیشین سازمان اطلاعات

خبرنگار و گزارشگر نشریه «سان فرانسیسکو کرونیکل»، ۴۰-۴۱، خدمت در نیروی دریایی آمریکا ۴۱-۴۵، ناشر روزنامه ۴۵-۴۷، کارمند و کارشناس اطلاعات سفارت آمریکا در کراچی ۴۷-۵۰، کنسول آمریکا در اسلو (نروژ) ۵۰-۵۱، کارمند امور عمومی سفارت آمریکا در بغداد ۵۱-۵۵، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۵-۵۹، اشتغال در دانشگاه ملی جنگ ایالات متحده آمریکا ۵۹-۶۰، دبیر اول سفارت آمریکا در لندن ۶۰-۶۲، رئیس اداره آفریقای شمالی در وزارت امور خارجه آمریکا ۶۲-۶۵، سفیر آمریکا در لیبی ۶۵-۶۹، دستیار وزیر امور خارجه در امور آفریقا ۶۹-۷۳، سفیر در اندونزی ۷۴-۷۷، سفیر در فیلیپین ۷۷-۷۸، معاون سیاسی وزیر امور خارجه ۷۸-۸۱، اس. دیپلماسی مرکز پژوهشی «مارشال کوین» در دا. جرج تاون، اس. روابط بین الملل دا. ویرجینیای آمریکا ۹۱-، دریافت جایزه ویژه خدمات دولتی ۵۸، جایزه ویژه خدمات ملی کشوری ۷۱، جایزه خدمات عمومی راکفلر ۷۳، جایزه ممتاز وزارت امور خارجه ۸۱، جایزه ویژه «جان آدامس» در روابط بین الملل ۸۶.

1- Newsom, David Dunlop

و

واسیلیو، جرج واسوس: دک. اقتصاد، سیاستمدار و مدیر قبرسی، ت. ۲۰ ماه مه ۱۹۳۱ در «فاماگوستا»، تج. دا. ژنو، دا. وین، ودا. لندن.

پژوهشگر و بازاریاب گروه کاغذسازی «رید» در لندن ۶۰-۶۲: بنیانگذار، رئیس و مدیر عامل «سازمان پژوهش بازار خاورمیانه» ۶۲-، بنیانگذار «گروه پژوهش بازار و مشاور خاورمیانه» در قبرس ۶۲، رئیس و مدیر امور اداری و اجرایی شرکت ۶۲-، بنیانگذار و رئیس مرکز مطالعات مدیریت خاورمیانه ۸۴-، رئیس جمهوری قبرس ۸۸-۹۳، معاون اتاق بازرگانی نیکوزیا، رئیس بانک قبرس، رئیس شرکت پوشاک «سینک»، رئیس شرکت «بل فود»، مدیر هتل «دهکده»، ع. هیات مدیره نمایشگاه دولتی قبرس ۷۰-۷۸، ع. اج. سلطنتی اقتصاد، ع. اج. سلطنتی آمار، ع. اج. اروپایی پژوهشهای افکار عمومی و بازاریابی، ع. اج. پژوهشهای بازار، ع. اج. پژوهشهای بازار صنعتی، دریافت نشان بزرگ لژیون دونور، نشان بزرگ شایستگی از یونان، نشان بزرگ معبد مقدس از سراسقفی ارتدوکس یونانی بیت المقدس، نشان (پرچم) استاندارد از مجارستان و تعداد دیگری تقدیر نامه، جایزه و نشان از منابع گوناگون.

الوائلی، فیصل: دک.، استاد و مدیر (دولتی) عراقی، ت. ۱۹۲۲، تج. دن. تربیت معلم بغداد، و موسسه مطالعات شرقی شیکاگو.

استاد دانشگاه بغداد (دن. ادبیات) ۵۳-۵۶، مدیر کل امور فنی وزارت آموزش و پرورش (بغداد) ۵۸-۵۹، اس. دا. قاهره ۵۹-۶۳، مدیر کل باستان شناسی (بغداد) ۶۳-۷۸، استاد گروه باستان شناسی دا. کویت ۷۸-، آثار: انتشار تعدادی مقاله علمی در مجله «سومر».

واسیلیادس، لمبروس پرودروموس^۱: دیپلم معماری، تبلیغات، نقاشی و دکوراسیون؛ نقاش مصری، ت. ۱۹۴۴ در قاهره، تج. مو. عالی هنرهای «لئوناردو داوینچی» ایتالیا. مدیر هنری «سازمان تبلیغاتی رادار» ۶۷-۷۰، اس. موسسه عالی هنرهای «لئوناردو داوینچی» ایتالیا ۶۵-۷۳، بورسیه دررم (ایتالیا) ۷۵-۷۷، بورسیه آکادمی فلورانس ایتالیا، بورسیه «موسسه بین المللی پژوهشهای تاتر» و نیز (ایتالیا) ۷۶-۷۸.

1- Vassiliades, Lambros Prodromos

آثار: بازاریابی در خاورمیانه ۸۰، راهنمای بازاریابی ۸۶، مقاله‌هایی در نشریات گوناگون.

الوالی، ابراهیم: دیپلمات عراقی، ت. ۱۹۳۰ در بغداد. شروع خدمت در وزارت امور خارجه، دبیر دوم سفارت در ژنو (سویس) ۵۹، خدمت در سفارت یوگسلاوی ۶۲، در سفارت جمهوری عربی یمن ۶۴، در سفارت استکهلم (سوئد)، رئیس تشریفات کاخ ریاست جمهوری عراق ۶۶، خدمت در سفارت یوگسلاوی ۶۶، در سفارت کویت ۷۰، در سفارت فرانسه ۷۲، مدیر کل اداره سیاسی وزارت امور خارجه.

والی، دکتر یوسف امین: دک. کشاورزی، سیاستمدار مصری، ت. ۱۹۳۱ در قاهره، تج. دانشکده کشاورزی دا. قاهره. شروع خدمت در دانشکده کشاورزی دا. قاهره به عنوان دستیار استاد، انتقال به دا. «عین شمس» و استاد باغبانی علمی، مشاور فنی وزارت کشاورزی ۷۱-۸۱، مسئول تعاونی بین‌المللی، دبیر کل حزب دموکراتیک ملی، رئیس شورای جهانی مواد غذایی، معاون نخست‌وزیر و وزیر کشاورزی و اصلاحات ارضی ۸۹-.

وایزمن، حییم: دک. شیمی، نظریه پرداز صهیونیسم، سیاستمدار و دیپلمات اسرائیلی (اولین رئیس جمهوری اسرائیل، و عموی عزرا وایزمن رئیس جمهوری فعلی اسرائیل)، ت. ۲۷ نوامبر ۱۸۷۴ در «موتول» (نزدیک پینسک) در روسیه تزاری، تج. دا. برلین در آلمان.

عضویت خانواده وایزمن در گروه «هوووی صهیون» (Hovevei Zion) (به عنوان یک گروه شدیداً طرفدار صهیونیسم و اسکان یهودیان در سرزمین مقدس، پایه گذاری: ۱۸۸۴)، رئیس «اج. روشنفکران روسی-یهودی» در برلین (آلمان) و در زمان تحصیل و دانشجویی (بسیاری از اعضای این اج. بعداً جزو رهبران اصلی جنبش صهیونیسم شدند)، شرکت فعال در دومین کنگره جهانی صهیونیسم و کنگره های بعدی آن ۱۸۹۸-، همکاری در پایه گذاری «جناح دموکراتیک» به عنوان گروه مخالف برنامه های سیاسی «تئودور هرتزل» (پایه گذار و رهبر جنبش صهیونیسم سیاسی) (این جناح خواستار انجام

اقدامات عملی و تاکید بر نیاز شدید یهودیان براسکان در سرزمین فلسطین بود)، مهاجرت از روسیه تزاری به انگلستان پس از مرگ تئودور هرتزل ۱۹۰۴، اس. دانشگاه منچستر انگلستان ۱۹۰۴-، انجام پژوهشهای شیمیایی درباره مواد رنگی و رنگرزی و کسب موفقیت های چشمگیر در این زمینه (ولذا شهرت وی در جامعه علمی و سیاسی انگلستان)، انجام یک سخنرانی مهم در هشتمین کنگره صهیونیسم و ارائه فکر ادامه اقدامات عملی در جهت اسکان یهودیان در فلسطین و انجام اقدامات عملی برای کسب حمایت بین المللی در جهت ایجاد «وطن یهود» ۱۹۰۷-، رهبر عملی و بانفوذ جنبش صهیونیسم در انگلستان ۱۹۱۴-، ایجاد روابط نزدیک و صمیمانه با منابع سیاسی و دیپلماتیک انگلیس و نیز کسب حمایت صهیونیستهای آمریکا به رهبری «قاضی لویی براندی» و رئیس جمهوری آمریکا (وودرو ویلسون) و در نتیجه صدور «اعلامیه بالفور» خطاب به «لرد روتشیلد» و با امضای «آرتور جیمز بالفور» (وزیر امور خارجه انگلستان) راجع به ابراز تمایل دولت انگلستان برای ایجاد «وطن ملی برای مردم یهود» (به عنوان بزرگترین موفقیت دیپلماتیک وایزمن در طول زندگی سیاسی وی) ۲ نوامبر ۱۹۱۷-، رهبری هیات اعزامی صهیونیسم به فلسطین برای بررسی وضعیت اسکان یهودیان در آنجا و تدارک برنامه های آتی صهیونیسم پس از پایان ج. ج. ۱ (۱۹۱۸)، ادامه فعالیت های پژوهشی شیمیایی و نیز رهبر رسمی و عملی «سازمان صهیونیسم جهانی» در دهه ۲۰ به بعد، تدارک مقدمات تاسیس «دا. عبری بیت المقدس» ۱۹۱۸، پایه گذاری «موسسه علمی سیف» (Sieef) (بعداً به عنوان بخشی از «موسسه وایزمن» در «ریهوت» به شمار آمد)، انجام فعالیت های گسترده جهانی در جهت تامین مالی صهیونیسم (معروف به «گدای بزرگ» یهودیان)، تاسیس «آژانس یهود» برای ایجاد ارتباط بین «سازمان جهانی صهیونیسم» و صهیونیستهای مذهبی (مخالف خط مشی های صهیونیستهای سیاسی) و اولین رئیس آن ۱۹۲۹، مسافرت به بندر عقبه و ملاقات با ملک فیصل اول رهبر ناسیونالیسم عرب ۱۹۱۸، رئیس هیات نم. صهیونیستها در کنفرانس صلح پاریس ۱۹۱۹، بروز مخالفت‌هایی در برابر خط مشی های سیاسی معتدل و گام به گام وی از سوی «ولادیمیر جابوتینسکی» (رهبر صهیونیست های تجدید نظر طلب) و «دیوید بن گوریون» (رهبر گروه افراطی و شبه نظامی صهیونیستها) از

دهه ۳۰ به بعد، تقاضا از دولت انگلستان برای سازماندهی یک واحد نظامی ویژه یهودی در ارتش انگلستان در خلال ج. ج. ۲، مرگ پسرش در جریان عملیات نظامی ج. ج. ۲، انجام مهمترین سخنرانی اش در طول زندگی سیاسی خود در جریان کنگره صهیونیسم پس از ج. ج. ۲ در شهر بال سوئیس و دفاع از مواضع خود در جهت عدم مقابله آشکار و سخت با دولت انگلستان و اخطار به صهیونیستهای افراطی و نیز تذکر ضعف صهیونیستها در جنگ با کشورهای عربی پیرامون فلسطین و ارتش انگلستان (به عنوان قیّم و حاکم فلسطین) ۴۶، سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل در تاکید بر لزوم تقسیم فلسطین و تاسیس یک دولت یهود پاییز ۴۷، اولین رئیس جمهوری کشور جدید التاسیس اسرائیل (انتخابی توسط کنست یا پارلمان کشور) فوریه ۴۹- نوامبر ۵۲، فوت بر اثر بیماری ۹ نوامبر ۵۲.

آثار: نامه ها و گزارشهای حییم وایزمن، سری الف: نامه ها در ۲۳ ج، سری ب: گزارشها در ۲ ج طی سالهای ۶۸-۸۴، محاکمه و خطا ۴۹.

وایزمن، سرلشگر عزّز: سیاستمدار و نظامی اسرائیلی (بازنشسته)، ت. ۱۵ ژوئن ۱۹۲۴ در «حیفا» (برادر زاده حییم وایزمن از جمله رهبران اولیه صهیونیسم)، تج. در حیفا و دانشکده ستاد نیروی هوایی سلطنتی انگلستان.

شروع خدمت در نیروی هوایی سلطنتی انگلستان (در سن هیجده سالگی) ۴۲، جنگیدن در صحرای غربی شمال آفریقا ۴۲، ع. اولین گروه مهاجران یهود اعزامی از فلسطین به مدارس هواپیمایی کشور رودزیا ۴۳، خلبان در نیروی هوایی سلطنتی انگلستان و خدمت در مصر و هندوستان، تحصیل در رشته علوم هوانوردی در انگلستان ۴۶-۴۷؛ مشارکت در ایجاد اولین هسته مرکزی نیروی هوایی اسرائیل، انتصاب به عنوان فرمانده و سازمانده گروههای هوایی صحرای نقب، اعزام به کشور چکسلواکی برای تحویل و پرواز هواپیماهای جنگنده آلمانی «مِسرَشمیت^۱» به فلسطین ۴۸، افسر نیروی هوایی اسرائیل ۴۸-۶۶، شرکت در اولین حمله هوایی هواپیماهای اسرائیلی به ستونهای نظامی ارتش مصر در منطقه «اشدود» ۴۹، سازمانده و فرمانده اسکاادران جنگنده اسرائیل ۴۹، رئیس واحد عملیاتی نیروی هوایی ۵۰، افسر فرمانده نیروی هوایی اسرائیل ۵۸-۶۶،

افسر فرماندهی و رئیس اداره ستاد مشترک ارتش اسرائیل ۶۶-۶۹، استعفا از خدمت ارتش و پیوستن به حکومت اتحاد ملی به عنوان وزیر حمل و نقل و ارتباطات ۶۹-۷۰، رئیس کت. اجرایی حزب «حیروت» ۷۱-۷۳، ع. کنست (پارلمان اسرائیل) ۷۱-۷۶، انجام فعالیت های تجاری ۷۱-۷۶، وزیر دفاع اسرائیل ژوئن ۷۷-۸۰، وزیر مشاور در اداره نخست وزیری ۸۴-۸۸، وزیر علوم و توسعه ۸۸-۹۲، ع. جبهه لیکود ۷۳-۸۰، فعالیت های تجاری خصوصی ۸۰-۸۴، رئیس حزب «یهاد» در حکومت ائتلاف ملی ۸۴-۸۹، انتخاب از سوی کنست به عنوان رئیس جمهوری اسرائیل ۱۳ ماه مه ۹۳-۹۸ (برای مدت پنج سال که در تاریخ ۲۴ ماه مارس ۱۹۹۳ انجام شد)، انتخاب مجدد برای دوره دوم ریاست جمهوری ۹۸-۱۰ ژوئیه ۲۰۰۰ (کناره گیری پیش از موعد مقرر به علت اتهام فساد و رشوه خوری).

آثار: بر بالهای عقاب ۷۸، جنگ برای صلح ۸۱.

1- Messer Schmitt

وایندر، ریچارد بیلی^۱: ف. ل. دک. «استاد آمریکایی، ت. ۱۱ سپتامبر ۱۹۲۰ در «گریز بورو» کارولینای شمالی، تج. کا. هاورفورد، و دا. پرینستون.

همکاری با «سازمان آمریکن فیلدسرویس» (خدمات منطقه ای آمریکا) ۴۲-۴۵، اعزام به انگلستان از سوی سازمان مذکور، ع. کارکنان دا. آمریکایی بیروت (لبنان) ۴۷-۴۹، مدرس دا. پرینستون در نیوجرسی ۴۷، بعداً دانشیار، بعداً معاون دانشکده، اس. تاریخ و زبانها و ادبیات خاور نزدیک در دا. نیویورک ۶۶-، رئیس گروه زبانها و ادبیات خاور نزدیک در «اسکوتر کالج» واشنگتن ۶۶-۶۸، قائم مقام رئیس دانشکده ۶۸-۶۹، رئیس دانشکده ۶۹-۷۱، رئیس دن. هنرها و علوم ۷۰-۷۷، مدیر مرکز مطالعات خاور نزدیک ۶۶-، رئیس «کم. گرانت»، رئیس مرکز پژوهشهای آمریکا در مصر ۷۱-، ع. کمیسیون اجرایی و هیأت عامل مرکز فوق، ع. هیأت مدیره سازمان «دوستان آمریکایی خاورمیانه»، ع. هیأت امانه دا. آمریکایی قاهره، ع. اج. تاریخ آمریکا، ع. اج. سلطنتی آسیا (انگلستان)، ع. موسسه خاورمیانه، ع. اج. آمریکایی- شرقی، ع. اج. سلطنتی آسیای مرکزی، ع. اج. مطالعات خاورمیانه، (مدیر اج. ۶۶-۷۱، رئیس

اج. ۶۸-۶۹)، دریافت نشان «قلب ارغوانی».

آثار: مقدمه ای بر عربی جدید (باهمکاری ف. ج. زیاده) ۵۷، جهان اسلام، مطالعاتی پیرامون فیلیپ ک. حتی (ویرایشگر با همکاری کرتیز ک) ۶۰، مسائل جاری در آفریقای شمالی (ویرایشگر) ۶۰، عربستان سعودی در قرن نوزدهم ۶۵، میزگرد خاور نزدیک ۶۸-۱۹۶۷ (ویرایشگر) ۶۹، به اضافه تعدادی کار ترجمه.

I- Winder, Richard Bayly

الْوَجِیه، محمد خادم: ل. اقتصاد، سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۴۰ در «زئید» (جمهوری عربی یمن)، تج. در عدن، و انگلستان.

نم. مجلس ملی یمن ۷۱، مدیر عامل شرکت نفت یمن ۷۱، مدیر عامل کارخانه سیمان «بجیل» ۷۱-۷۵، وزیر کشاورزی ژانویه ۷۵-۷۹، وزیر آموزش و پرورش مارس ۷۹، وزیر دارایی ۸۶، وزیر ارتباطات و ارتباطات راه دور ۸۸، وزیر خدمات شهری در جمهوری جدید و متحد دو یمن (یمن جنوبی و یمن شمالی) ماه مه ۹۱-ژوئن ۹۴.

وَرَاد، فائق: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۲۰ نزدیک نابلس (اردن).

ع. حزب کمونیست اردن در اواخر دهه ۱۹۳۰، انجام فعالیت‌های سیاسی در کرانه غربی رود اردن پس از سال ۴۸ (تشکیل کشور اسرائیل)، مدیر روزنامه «الجهه» ارگان رسمی «جناح ملی» در مبارزات انتخاباتی سپتامبر ۵۴، ع. پارلمان اردن از شهر «رمله» ۵۶، رهبر گروه کماندویی (چریکی) «انصار» ۷۰ (سال تشکیل گروه)، ع. شورای ملی فلسطین ۷۱، همراهی یاسر عرفات در مسافرت رسمی به مسکو ۷۴.

الْوَزَّان، شفیق: ل. حقوق، سیاستمدار و حقوقدان لبنانی، ت. ۱۹۲۵ در بیروت، تج. کا. «المقاصد»، دا. سنت ژوزف بیروت.

انجام فعالیت‌های حقوقی ۴۷، نم. مجلس ملی لبنان از بیروت ۶۸، وزیر دادگستری ژانویه-اکتبر ۶۹، رئیس شورای

عالی اسلامی ۶۳، رئیس کنگره مسلمانان لبنان، ع. سابق شورای عالی حزب «الحیات الوطنیه»، نخست وزیر ۸۰-۸۴.

الوزیر، خلیل ← ابوجهاد (خلیل الوزير)

وزیری، کلنل علینقی: فارغ التحصیل عالی موسیقی، موسیقیدان و آهنگساز ایرانی، ت. ۳۰ سپتامبر ۱۸۸۶ در تهران (فرزند موسی خان، افسر قزاق)، تج. در ایران، پاریس، و برلین. آموختن تار نزد دایی خود حسینقلی خان (در ۱۵ سالگی) و سپس نزد درویش خان و آقا حسینقلی ۱۹۰۱-، آموختن موسیقی (مقامات موسیقی و نت خوانی) نزد «پاور آقاخان» (سرپرست موزیک نظام) ۱۸-، و سپس عزیمت به اروپا (سه سال در پاریس و دو سال در آلمان) برای انجام تحصیلات عالی موسیقی ۱۸-۲۳، استاد وزیری در نوازندگی تار با داشتن سبکی خاص ممتاز بود، ضمناً وی اولین پایه گذار موسیقی جدید ایران بعد از انقلاب مشروطیت بود که ردیف های «آقامیرزا عبدالله» و «آقا حسینقلی» را نوشت و برای اولین بار آموزش صحیح ویلن را به هنر جوان خود آغاز کرد. تربیت شاگردانی نظیر: ابوالحسن صبا، روح الله خالقی، موسی معروفی، حسینعلی ملاح و فروتن راد از جمله خدمات او به موسیقی ایران است. وی پس از عارف نخستین کسی است که موسیقی ایران را از انزوا بیرون آورد و در دسترس عموم مردم بصورت علمی قرار داد، اجرای برنامه های موسیقی و کنسرت های متعدد در ایران و خارج از کشور و تلاش در راه شناساندن هر چه بیشتر موسیقی ملی ایران به ایرانیان و خارجیان ۷۹-، فوت ۸ سپتامبر ۷۹ در تهران.

آثار موسیقی: ۱) موسیقی بی آواز: به سوی تخت، مارش ظفر، مارش ایران، خاک ایران، ای وطن، مارش اصفهان، بند باز، دختر کژولیده، حاضر باش، ژیمناستیک موزیکال، دزدی بوسه، رقص دخترمن، سمفونی شوم، سمفونی نفت (آخرین اثر ایشان). ۲) موسیقی با آواز: سرودهای پاینده ایران، سرود مهر ایران، خریدار تو، شکایت نی، نیمه شب و غیره. ۳) اپرت ها: اپرت دایی کچل، اپرت گلرخ، اپرت شوهر بدگمان و غیره. ۴) نمایشنامه ها: خانم خوابند، تشک پر قو.

وطن یار، سرهنگ محمد اسلام : سیاستمدار و نظامی افغانی.

مشارکت در کودتایی که رژیم داودخان را سرنگون ساخت
آوریل ۷۸، معاون نخست وزیر و وزیر کشور آوریل ۷۸-مارس ۷۹،
وزیر دفاع مارس ۷۹، رئیس ستاد ارتش افغانستان مارس-
آوریل ۷۹.

وفا، جمیل امین : فارغ التحصیل مدیریت بازرگانی،
مدیر بحرینی، ت. ۳۰ آوریل ۱۹۳۲ در بیت المقدس، تح. کالج
«عمریه» در «یافا»، دا. آمریکایی قاهره، کا. حمل و نقل و کار
انگلستان، دا. استنفورد (کالیفرنیا آمریکا).

خدمت در شرکت هواپیمایی BOAC (در حال حاضر
«بریتیش ایر لاینز») به مدت حدود ۲۵ سال، تاسیس یک شرکت
سهامی بنام «گروه یونیتاگ»، ۷۴، رئیس و مدیر عامل شرکت بیمه
ملی، رئیس شرکت WLL در بحرین، رئیس خدمات فرودگاهی
بحرین، مدیر عامل شرکت هتل متحد، رئیس و مدیر عامل
«خدمات مسافرتی جهانی»، مدیر عامل شرکت تدارکاتی و مقاطعه
کاران متحد، رئیس شرکت صرافی عرب، رئیس و مدیر عامل
«تورهای سان شاین»، پایه گذار و ع. هیات مدیره «انجمن
بین المللی کارشناسان تبلیغات» شاخه بحرین، ع. موسس شورای
ملی جهانگردی بحرین، ع. موسس کلوب مارینا در بحرین، ع.
موسس و اولین رئیس کلوب «اسکال» (SKAL) بحرین،
دریافت نشان بزرگ اقدام انسانی از فرانسه ۶۵، نشان درخت
سدر از رئیس جمهوری لبنان ۷۱، نشان ملی لیاقت از رئیس
جمهوری فرانسه ۷۸.

وکیل، دکتر مهدی : دک. حقوق، دیپلمات ایرانی، ت.
۱۰ سپتامبر ۱۹۰۷ (داماد علی منصور و شوهر خواهر حسنعلی
منصور از نخست وزیران اسبق ایران)، تح. مدرسه حقوق تهران،
و دانشکده حقوق دا. پاریس.

شروع خدمت دولتی در وزارت فرهنگ (دبیر دبیرستان)،
مترجم اداره باستان شناسی (در موزه ها و کتابخانه اداره)، مترجم
و دبیر در اداره فرهنگ، دبیر اداره سرپرستی دانشجویان ایرانی در
پاریس، رئیس دفتر وزیر فرهنگ، وابسته افتخاری در سفارت
ایران در بروکسل (بلژیک)، رئیس اداره آموزش متوسطه و نیز اداره

آموزش بین الملل وزارت فرهنگ، رئیس دبیرخانه دا. تهران، اس.
تاریخ دیپلماتی در دانشکده حقوق دا. تهران، معاون امور
پارلمانی وزارت فرهنگ، و رئیس اداره سرپرستی دانشجویان
ایرانی در پاریس، رایزن فرهنگی ایران در پاریس، ارتقا به مرتبه
وزیر مختاری، خدمت در دبیرخانه سازمان ملل ۵۱، خدمت
در شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل ۵۳-۵۹، ع. هیات
نم. دائم ایران در سازمان ملل ۵۹-۷۰: دریافت نشانهایی از ایران،
فرانسه، آرژانتین، و پاراگوئه.

آثار : استیناف اداری (به زبان فرانسه) ۲۵، بیطرفی
در زمان جنگ ۳۶.

وکیل، عبدال : سیاستمدار افغانی، ت. ۱۹۴۵ در ایالت
کابل، تح. دا. کابل.

دبیر کل سابق وزارت امور خارجه، وزیر دارایی،
سفیر در انگلستان، سفیر در ویتنام، ع. حزب دموکراتیک خلق
افغانستان ۶۴، ع. کت. مرکزی حزب مذکور ۷۷، ع. شورای
انقلابی افغانستان، وزیر امور خارجه ۸۶-۸۹.

ولایتی، دکتر علی اکبر : دک. پزشکی (متخصص
بیماریهای عفونی کودکان)، پزشک و سیاستمدار ایرانی، ت.
۱۹۴۵ در تهران، تح. دا. تهران.

ق. اق.: آموزگار دبستان و بعداً دبیر دبیرستان ۶۳-،
شروع تحصیل پزشکی ۶۴-، مشارکت در پایه گذاری اج. اسلامی
دانشکده پزشکی دا. تهران ۶۴، استادیار دانشکده بهداشت دا.
تهران ۷۴-۸۷ (پس از انقلاب).

ب. اق.: معاون آموزشی وزارت بهداری ۷۹-۸۰، تدریس
در دا. تهران، نم. مجلس از تهران ۸۰-۸۱، پیشنهاد احراز سمت
نخست وزیر از سوی رئیس جمهوری وقت (حجت الاسلام
خامنه ای) و عدم تأیید آن توسط مجلس شورای اسلامی اکتبر
۸۱، ع. حزب جمهوری اسلامی، وزیر امور خارجه دسامبر ۸۱-
اوت ۹۷ (بطور مداوم در طول چهار دوره ریاست جمهوری حجت
الاسلام خامنه ای ورفسنجانی)، دانشیار دانشکده پزشکی
۸۷-۹۲، استاد ۹۲-، ع. انتصابی شورایی انقلاب فرهنگی (از
سوی آیت الله خامنه ای جانشین رهبر متوفی انقلاب ایران)
نوامبر ۸۹-، ع. شورایی امنیت ملی پس از اصلاح قانون

وَندر مولن، دانیل^۱: نویسنده و جستجوگر هلندی، ت.

۱۸۹۴، تج. ۵۰. لیدن (هلند).

کارمند دولتی هند شرقی هلند ۱۵-۲۳ و ۳۲-۴۱ و

۴۵-۴۸، کنسول هلند در جده (عربستان سعودی) ۲۶-۳۱،

وزیر مختار در عربستان سعودی ۴۱-۴۵، مشاور سرلشگر -

فرماندار کل «وان موک» در «جاوه» ۴۵-۴۸، برنامه ریز و مسئول

برنامه های عربی «رادیو جهانی هلند» در «هیلورسام» ۴۸-۵۱،

مسافرت و جستجو در جنوب غربی شبه جزیره عربستان در

سالهای: ۳۱، ۳۹، ۴۳، ۵۲، ۵۸-۵۹، ۶۲-۶۳، ۶۴، ۶۷،

۷۱، ۷۲، و ۷۵: ع. افتخاری «اج. سلطنتی جغرافیایی هلند»،

دریافت مدال شجاعت از «اج. سلطنتی جغرافیا» ی لندن ۴۷،

دریافت نشان از هلند.

آثار: حضرموت: برخی از عجایب نامکشوف آن ۳۲، عدن

به حضر موت ۴۷، داستان زندگی ملک ابن سعود پادشاه

عربستان سعودی ۵۲، چاپ تجدید نظر شده کتاب فوق ۵۷،

عنوان جدید کتاب یادشده: چاههای ابن سعود، چهره ها در سام

[فرزند بزرگ نوح پیغمبر] ۶۱، اتوبیوگرافی نویسنده ۷۷، و چند

کتاب دیگر به زبانهای سوئدی و آلمانی، اندونزیایی، هلندی و

انگلیسی درباره شبه جزیره عربستان و غیره.

I- Van Der Meulen, Daniel

ونیامین، کریستودولوس^۱: حقوقدان و سیاستمدار

قبرسی، ت. ۱۵ سپتامبر ۱۹۲۲ در «کاتومنی»، تج. در نیکوزیا،

و «میدل تمپل» لندن.

شروع خدمات دولتی ۴۲، انجام خدمات اداری ۴۹،

مسئول اجرایی اسکان مجدد قبرسی ها ۵۱-۵۴: انجام خدمات

اداری و اجرایی در واحدهای: حکومتهای محلی و اداری،

کارگزینی، امور مالی، تجاری و صنعتی، خدمات اجتماعی،

ارتباطات و کارگری، کشاورزی و ذخایر طبیعی ۵۵-۵۹: معاون

فرماندار منطقه «لارناکا» ۵۹، رئیس امور اداری و اجرایی منطقه

«لیماسول» ۶۰-۶۸، مدیر کل وزارت امور خارجه ۶۸-۷۴، وزیر

کشور و دفاع ۷۵-۸۴، وزیر کشور ۸۸-۹۳، دریافت نشان صلیب

افتخار با ستاره و حمایل (جمهوری فدرال آلمان)، نشان لیاقت

اساسی، ع. انتخابی سازمان نظام پزشکی کشور، مشاور امور

بین الملل رهبری اوت ۹۷، دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت

(منصوب سازمان تبلیغات اسلامی) اوت ۹۹.

(توضیح: در فاصله بهمن ماه ۱۳۵۷ ش. - یعنی پیروزی

انقلاب اسلامی ایران - تا آذرماه ۱۳۶۰ در مجموع ۷ وزیر

امور خارجه و سرپرست وزارتخانه عوض شد که بطور متوسط هر

پنج ماه یک نفر میشود. در حالیکه وی حدود ۱۶ سال متوالی در

شرایط سیاسی - اجتماعی گوناگون کشور انقلابی و پر از فراز و

نشیب ایران مسئولیت وزارت امور خارجه را بر عهده داشته است.

بدینترتیب او طولانی ترین مدت وزارت متوالی را در ایران گذرانده

است.)

آثار: بیماریهای عفونی (۳ ج) ۷۹، تاریخ روابط خارجی

ایران در دوره اول مشروطه ۹۳، تاریخ روابط خارجی ایران در

عهد شاه عباس اول صفوی ۹۵، تاریخ روابط خارجی ایران در

در دوران ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه ۹۳، دیدگاههای

جهانی جمهوری اسلامی ایران (مجموعه سخنرانیها در مجامع

بین المللی) ۹۴، تاریخ روابط خارجی ایران در عهد شاه اسماعیل

صفوی ۹۶، گزارش سمینار (کار مشترک، ش ش ۳، ۵، و ۸)،

سیر و تفحص در مشروطیت و پس از آن ۸۷ (چ ۲)، نهضت

مشروطیت ایران برپایه اسناد وزارت خارجه ۹۱، مقدمه فکری

نهضت مشروطیت ۹۴ (چ ۶). به اضافه تعدادی مقاله در زمینه

مسائل سیاسی، تاریخ ایران و غیره.

وُلِس، ایوان^۱: دیپلمات چکسلواکی (سابق)، ت. ۸ مه

۱۹۴۵ در «ویزونیس»، تج. مدرسه عالی علوم اقتصادی پراگ، و

مو. روابط خارجی مسکو.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه چکسلواکی ۶۹، دبیر

سوم سفارت چک در بغداد ۷۲-۷۷، دبیر اول در وزارت امور

خارجه چک ۷۷-۸۰، سفیر در عدن (یمن جنوبی) ۸۰-۸۳،

معاون اداره امور کشورهای عربی در وزارت امور خارجه ۸۴، رئیس

اداره مذکور ۸۴-۸۸، رئیس اداره های عربی و آفریقایی

۸۸-۸۹، سفیر در قاهره ۹۰، دریافت نشان دوستی از جمهوری

دموکراتیک خلق یمن (یمن جنوبی).

I- Voles, Ivan

(ایتالیا)، نشان درخت سدر (لبنان).

حقوق یهود ۶۴، و تعدادی انتشارات دیگر به زبان عبری درباره حقوق ومذهب اسرائیل.

1- Veniamin, Christodoulos

وودهاوس، کریستوفر مونتگ : افسر اطلاعاتی

انگلیس.

وی به عنوان افسر ارشد اطلاعاتی «MI-6» (سرویس اطلاعاتی انگلستان) مسئول «عملیات چکمه» بود که اختصاص به براندازی حکومت ملی دکتر مصدق داشت و منجر به کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش. شد. عملیات مذکور با همکاری «کرمیت روزولت» افسر اطلاعاتی سازمان «سیا» آمریکا و نیز «سرشاپور ریپورتر» (جی) جاسوس (ایرانی الاصل) خبره انگلیسی انجام گرفت. وودهاوس در خلال سالهای ۵۲-۱۹۵۱ در تهران فعالیت اطلاعاتی - جاسوسی داشت. بعدها رئیس انستیتوی سلطنتی امور بین المللی، نماینده مجلس عوام از حزب محافظه کار، و بالاخره مدیر سازمان انتشاراتی «پنگوئن» در انگلستان شد.

آثار : عملیات چکمه (ترجمه به فارسی) ۸۵.

وهرهافتینگ، زوراک : دک. حقوق، حقوقدان و

سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲ فوریه ۱۹۰۶ در ورشو (لهستان) تخ. دا. ورشو.

انجام فعالیت های خصوصی حقوقی در ورشو ۳۲-۳۹، معاون گروه «میزراهی» لهستان ۲۶-۳۹؛ ع. اجرایی «کرن هیسود»، «هکالوتس»، «هامیزراهی» کنگره جهانی یهود؛ معاون موسسه مسائل یهود در نیویورک ۴۳-۴۷، معاون «هاپول هامیزراهی» آمریکا ۴۳-۴۷، مدیر واحد حقوقی «و عادلوثیمی» ۴۷، ع. شورای موقت حکومت اولیه اسرائیل ۴۹، ع. کنست، معاون وزیر امور مذهبی ۵۶-۵۹، وزیر امور مذهبی ۶۲-۷۴ رئیس کت. قانون اساسی، حقوقی و دادگستری کنست؛ ع. موسسه پژوهشهای حقوقی یهود وابسته به وزارت دادگستری ۴۸، مدرس حقوق تلمود در دا. عبری بیت المقدس، ع. اج. آمریکایی حقوق بین الملل، ع. هیات امناء دا. «بار-ایلان».

آثار : گرسنگی بر فراز اروپا ۴۳، مددکاری و نوتوانی ۴۴،

آنان به کجا خواهند رفت؟ ۴۶، از ریشه کنده شده ۴۶، هازاکادر

ویلتون، سر (آرتور) جان : ف. ل. دیپلمات انگلیسی،

ت. ۲۱ اکتبر ۱۹۲۱ در لندن، تخ. کالج سنت جان آکسفورد.

بورسیه آزاد کالج سنت جان دا. آکسفورد ۴۱، افسر کادر تفنگداران سلطنتی اولستر ۴۲، خدمت در تیپ ایرلند در آفریقای شمالی، ایتالیا و اتریش ۴۳-۴۶، شروع خدمت در اداره خدمات دیپلماتیک ملکه انگلستان (وزارت امور خارجه) ۴۷-، خدمت در: لبنان، مصر، شیخ نشین های خلیج فارس، رومانی، عدن، و یوگسلاوی؛ مدیر مرکز مطالعات عربی خاورمیانه ۶۰-۶۵، سفیر در کویت ۷۰-۷۴، معاون وزیر امور خارجه و کشورهای مشترک المنافع ۷۴-۷۶، سفیر در عربستان سعودی ۷۶-۸۰.

هارت، پارکرت.^۱ : دیپلمات (بازنشسته) و مشاور تجاری آمریکایی، ت. ۲۸ سپتامبر ۱۹۱۰ در «مدفورد» ماساچوست، تج. کالج دارتموث، دا. هاروارد، دا. جرج تاون، موسسه مطالعات سیاسی بین المللی (ژنو)، کا. ملی جنگ (آمریکا).

مترجم وزارت امور خارجه ۳۷-۳۸، کارمند وزارت امور خارجه ۳۸-۶۹؛ خدمت سیاسی دروین، پارا (برزیل)، قاهره، جده، و طهران ۳۸-۴۷؛ خدمت در وزارت امور خارجه ۴۷-۴۹، سرکنسول آمریکا در طهران (عربستان سعودی) ۴۹-۵۱، خدمت در «کا. ملی جنگ» ۵۱-۵۲، رئیس اداره امور خاور نزدیک وزارت امور خارجه ۵۲-۵۵، معاون هیات مشاوره سیاسی سفارت در قاهره ۵۵-۵۸، سرکنسول و وزیر مختار در دمشق (سوریه) ۵۸، دستیار معاون وزیر امور خارجه در امور خاور نزدیک و جنوب آسیا ۵۸-۶۱، سفیر در عربستان سعودی ۶۱-۶۵، همزمان سفیر آکر دیته در کویت ۶۲-۶۳، ش و وزیر مختار در یمن ۶۱-۶۲، سفیر در ترکیه ۶۵-۶۸، معاون وزیر امور خارجه در امور خاور نزدیک و جنوب آسیا ۶۸-۶۹، مدیر موسسه سرویس خارجی ۶۹، ع. «موسسه خاورمیانه»، رئیس موسسه مذکور ۶۹-۷۳، نم. ویژه شرکت «بجل» ۷۳-۷۵، مشاور شرکت «بجل»

۷۶-، ع. افتخاری هیات امناء دا. آمریکایی بیروت، ع. هیات موسس «مو. مطالعات دیپلماسی» دا. جورج تاون آمریکا، ع. شورای روابط خارجی آمریکا (در نیویورک)، ع. موسسه روابط خارجی واشنگتن، ع. افتخاری هیات عامل «مو. مطالعات خاورمیانه»، رئیس کت. مشورتی دوستان آمریکایی ترکیه، مشاور شرکت «آر. سی. ای»، ع. شورای مشورتی «مطالعات خاور نزدیک» دا. پرینستون، ع. هیات مدیره مرکز زبانشناسی عملی، ع. مدعو کمیته «زبان و ادبیات خاور نزدیک» دا. هاروارد، ع. کت. مشورتی بین المللی بانک امنیت آمریکا، رئیس مشترک «اج. دوستی آمریکا - ترکیه»، ع. هیات مدیره «دا. دفاع ملی»، ع. «اج. سلطنتی مسائل آسیا».

آثار: دو متحد ناتو در آستانه جنگ: سند دست اول مدیریت بحران، یونان، ترکیه و قبرس ۱۹۶۵-۱۹۶۸؛ تعداد زیادی مقاله سیاسی در نشریات تخصصی.

1- Hart, Parker T.

هارت، کریستوفر ک.^۱: ل. علوم، ف. ل. مدیریت بازرگانی؛ بانکدار انگلیسی، ت. ۱۴ ژانویه ۱۹۴۸ در کلکته (هندوستان)، تح. دا. جورج تاون (واشنگتن دی. سی.)، دا. میشیگان (آن آربر).

خدمت در ارتش آمریکا ۷۱-۷۲، شروع خدمت در «سیتی بانک» (اداره حسابرسی بین المللی) ۷۳-۷۶، مدیر عملیات بانکی سیتی بانک ۷۷-۸۰، و مدیر اعتبارات بانک ۸۰-۸۳، همکاری با «بانک آمریکا» ۸۳-۸۵، مدیر بازاریابی و اعتبارات بانک، مدیر امور شعب «بانک اسکاندیناوی» در بحرین ۸۵-۸۷، سرپرستی واحد بین الملل «بانک اسکاندیناوی» در لندن و فنلاند ۸۸-.

I-Hart, christopher C.

هاسکینز، هالفورد لنکاستر^۱: ل. علوم اجتماعی، ف. ل. علوم اجتماعی، دک. فلسفه، دک. حقوق؛ استاد، مورخ و پژوهشگر (خاورمیانه ای) آمریکایی، ت. ۲۵ مارس ۱۸۹۱، تح. کالج «ارل هام»، و دها.؛ شیکاگو، پنسیلوانیا و هاروارد. مدرس تاریخ در دا. «فرنلدز» (دوستان) در «ویچیتا» (کانزاس) ۱۵-۱۷، استاد یار تاریخ اروپا در کالج «ترینیتی» (در حال حاضر دا. «دوک») ۱۸-۱۹، استاد یار تاریخ در کالج «تافتز» ۲۰-۲۴، استاد تاریخ ۲۴-۴۹، مدیر گروه تاریخ ۲۵-۳۴؛ هماهنگ کننده، رئیس و استاد تاریخ دیپلماسی در «مدرسه حقوق و علوم سیاسی فلچر» ۳۳-۴۴، رئیس آکادمی هنرها و علوم آمریکا، ع. شورای روابط خارجی، ع. کمیسیون هماهنگی «کن. مطالعات بین المللی» ۳۶-۳۹، مشاور وزارت امور خارجه آمریکا ۴۲-۴۴، مدیر «بنیاد خدمات آموزشی خارجی» در واشنگتن دی. سی. ۴۴-۴۹، کارشناس ارشد روابط بین الملل بخش خدمات مرجع قانونگزاری (کنگره) در کتابخانه کنگره آمریکا ۴۹-۶۴، اس. مدعو دا. کالیفرنیا (برکلی) ۶۴، ع. هیأت سازماندهی و استاد مطالعات خاورمیانه در «دا. آمریکا» ۵۷، ع. «موسسه امور خارجی واشنگتن»، طراح و مدیر موسسه خاورمیانه ۴۶-۴۹.

آثار: مقدمات جنگ جهانی ۱۸، راهنمای تاریخ آمریکای لاتین ۲۲، تاریخچه اروپای نوین ۲۵، راههای بریتانیا به

هندوستان ۲۸، امپریالیسم اروپا در آفریقا ۳۰، شرق نوین ۳۲، پیمان آتلانتیک ۴۹، نقش نفت خاورمیانه در سیاست خارجی ایالات متحده ۵۰. کارهای ویرایشی: کمک به مناطق توسعه نیافته خارجی ۵۰، نقش مسائل منطقه خاورمیانه در سیاستهای جهانی ۵۴.

I- Hoskins , Halford Lancaster

هاشم، ابراهیم پاشا: فارغ التحصیل حقوق، سیاستمدار اردنی، ت. ۱۸۸۸، تح. مدرسه عالی حقوق استانبول.

از جمله یاران و نزدیکان مورد اعتماد خانواده شریف حسین (حاکم مکه و رهبر انقلاب عربی)، دادستان دمشق ۱۸-، همکاری با امیر عبدالله (پادشاه بعدی اردن) و انگلستان در تشکیل پادشاهی شرق اردن ۱۹-۲۱، وزیر دادگستری اردن هاشمی ۲۲-، نخست وزیر اردن ۳۳-۳۸، رئیس مجلس سنا (اعیان) اردن ۵۴-، نخست وزیر اردن در چند مرحله متناوب ۵۶-۵۷، معاون نخست وزیر «فدراسیون عربی» (متشکل از عراق و اردن) ماه مه ۵۸- ژوئیه ۵۸، سفر رسمی به عراق (بهمراه سلیمان طوقان وزیر دفاع فدراسیون) و کشته شدن وی و همراهش در جریان کودتای نظامی (یا انقلاب) سرهنگ عبدالکریم قاسم در آن کشور ۱۴ ژوئیه ۵۸.

آثار: اصول قانون جزا ۲۱، اصول دادرسی کیفری ۲۳، خلاصه آیین دادرسی ۲۵، خلاصه قانون جزای عثمانی ۲۴.

هاشم، جواد م.: دک. اقتصاد، سیاستمدار و اقتصاددان عراقی، ت. ۱۰ فوریه ۱۹۳۸، تح. مدرسه علوم اقتصادی و سیاسی دا. لندن.

استاد آمار در دا. بغداد ۶۷، مدیر عامل سازمان «مرکز آمار عراق» ۶۸، وزیر برنامه ریزی عراق ۶۸-۷۱ و ۷۲-۷۴، ع. هیأت برنامه ریزی و اقتصاد شورای فرماندهی انقلاب عراق ۷۱-۷۲ و ۷۴-۷۷، مدیر عامل صندوق پولی عرب آوریل ۷۷-۸۲، رئیس «کم. اقتصادی غرب آسیا» ماه مه ۷۵، ع. گروه مشاوران امور اقتصادی و پولی بین المللی «بنیاد راکفلر»، ع. انجمن اقتصاد دانان عراق، ع. گروه مطالعات انرژی و اقتصاد جهانی «اج.

بانکداران بین المللی».

آثار : سرمایه گذاری در عراق : ۱۹۵۷-۱۹۷۰، درآمد ملی و روشهای برآورد آن، ارزیابی رشد اقتصادی عراق : ۱۹۵۰-۱۹۷۰، توسعه بخش تجارت خارجی عراق : ۱۹۵۰-۱۹۷۰، و نیز حدود ۲۰ مقاله علمی.

هاشم، سرلشگر هاشم سعید : ل. آموزش هوایی کشوری، فارغ التحصیل خلبانی (نظامی)؛ نظامی و بازرگان سعودی، ت.ج. دبیرستان نظامی در طائف، مرکز آموزشهای هوایی «همبل»، و نیروی هوایی سلطنتی انگلستان.

فرمانده آموزشگاه هوایی خلبانی و آموزشهای فنی ۵۲-۵۸، مدیر عملیات نیروی هوایی سعودی ۵۸-۶۳، وابسته نظامی هوایی در سفارت سعودی در آمریکا ۶۳-۶۶، فرمانده نیروی هوایی سلطنتی سعودی ۶۶-۷۲، پس از بازنشستگی از خدمات نظامی : رئیس (و مالک) گروه تجاری و صنعتی (TIG)، رئیس شرکت بین المللی TIG - Tesco، رئیس شرکت TIG - Masoneilan عربستان (TMAL)، رئیس شرکت مقاطعه کاری عربستان (ACC)، رئیس طرح پلی استیرن سعودی (SPP)، رئیس شرکت Bentonbau Koch عربستان (BKA)، رئیس شرکت تولید آلومینیوم (ALUPCO)، رئیس شرکت صنعتی آلومینیوم (ALUMACO)، رئیس شرکت ملی تولید آلومینیوم (NALFAB)، رئیس یک شرکت تولید پوشاک در دوی (امارات عربی متحده).

هاشم، هاشم عبدو : ف. ل. کتابداری، نویسنده و سردبیر سعودی ت. ۱۹۴۱ در «جیزان».

اشتغال در اداره گمرک، دبیر روزنامه «المدينة»، مدیر مسئول مجله «الرياضی» (در حال حاضر «الشباب»)، مدیر مسئول مجله «اقراء» (هفته نامه)، معاون سردبیر روزنامه «البلاد» در جده، مفسر سیاسی رادیو سعودی، سردبیر روزنامه «عكاظ»، ع. هیات مدیره سازمان مطبوعاتی و انتشاراتی «عكاظ»، ع. انجمن کتابداران آمریکا، مدرس علوم کتابداری در اج. کتابداری، مدرس علوم کتابداری و علوم ارتباطات در دانشکده هنر دا. ملک عبدالعزیز (در جده).

آثار : مطالعاتی در بازی فوتبال، پیشرفتهای کمی و کیفی در نشریات ادواری عربستان سعودی.

الهاشمی، عبدالرزاق : دیپلمات و متخصص (شیمی زمین) عراقی، ت.ج. دا. بوستون (آمریکا).

کارشناس اکتشاف نفت، اشتغال در نهادهای پژوهشی علمی، ع. حزب بعث عراق، وزیر آموزش عالی، خدمت در سفارت عراق در «بن» (آلمان غربی) ۸۴، سفیر در فرانسه ۸۷-۹۱.

هاشمی رفسنجانی، حجت الاسلام اکبر : (نام اصلی : هاشمی بهرمانی)، خارج فقه و اصول؛ روحانی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۴ در روستای «بهرمان» رفسنجان، ت.ج. عالی حوزوی در قم.

ق. اق. : شروع فعالیت های سیاسی ضد رژیم شاه و پیرو مبارزات آیت الله خمینی (ره) ۶۳ (همزمان با تحولات اوائل سال ۱۳۴۲ ش.)، دستگیری پس از «واقعه ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ش». در تاریخ پنجم ژوئن ۶۳، اعزام به خدمت وظیفه عمومی از سوی دولت و سپس فرار از خدمت، دستگیری بخاطر فرار از خدمت و محکومیت چهارماه زندان ۶۴، بازداشت و زندانی بخاطر فعالیت های سیاسی مخالف رژیم در سه مرحله متناوب: ۶۷ (سه ماه) و ۷۱ (هفت ماه) و ۷۲ (ده ماه)، مجدداً دستگیر و محکوم به سه سال زندان (به جرم همکاری با گروه سیاسی - چریکی «مجاهدین خلق» ۷۵-۷۸، پس از آزادی از زندان مشارکت فعال در فعالیت های سیاسی گروههای مبارز روحانیون و از جمله «عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز تهران»، ع. «شورای انقلاب» (منسوب از سوی رهبر انقلاب ایران) ۷۸.

ب. اق. : ع. موسس و نیز ع. شورای مرکزی «حزب جمهوری اسلامی» فوریه ۷۹، ع. شورای انقلاب، سرپرست وزارت کشور (در کابینه دولت موقت مهندس بازرگان) ۷۹، ع. و معاون اولین مجلس خبرگان (برای تدوین قانون اساسی)، نم. مجلس شورای اسلامی از شهر تهران و نیز رئیس و سخنگوی مجلس در سه دوره متوالی ۸۰-۸۹، نم. رهبری (ولی فقیه) در شورای عالی دفاع کشور، ع. شورایی عالی پشتیبانی جنگ، کفیل فرمانده کل نیروهای مسلح (منسوب از سوی آیت الله خمینی) ۸۸-۸۹، امام جمعه موقت تهران، ع.

وسخنگوی دومین مجلس خبرگان، ع. شورایی انقلاب فرهنگی، رئیس شورایی انقلاب فرهنگی - اوت ۹۷، ع. شورایی امنیت ملی، ع. شورای مرکزی «جامعه روحانیت مبارز تهران»، ع. شورای سیاست گذاری و بازسازی جنگ، از جمله پایه گذاران «بنیاد مستضعفان»، ع. موسس و هیات امناء «دانشگاه آزاد اسلامی»، معاون کت. بازنگری و ترمیم قانون اساسی ۸۹، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری ایران اوت ۸۹-۹۳ و مجدداً ۹۳-۹۷، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام ۹۷، انتخاب به عنوان نم. مجلس ششم شورای اسلامی از تهران و سپس استعفاء فوریه ۲۰۰۰، دریافت نشان درجه یک «فتح» سپتامبر ۹۰.

آثار: سرگذشت فلسطین یا کارنامه سیاه استعمار (ترجمه از عربی) ۶۳، اسرائیل و فلسطین ۷۶، امیر کبیر: قهرمان مبارزه با استعمار، (چ ۲) ۸۴ انقلاب یا بعثت جدید ۸۱، جهان در عصر بعثت (باهمکاری دکتر باهنر)، دستاوردهای انقلاب اسلامی ایران ۸۳، انقلاب و دفاع مقدس ۸۸، تفسیر راهنما (یا کلید قرآن) ۹۲، عبور از بحران (کارنامه و خاطرات هاشمی رفسنجانی) ۹۹ (چ ۵).

هالف اویلو، وحید م.: ف. ل. اجتماعی، دیپلمات ترک، ت. ۱۹ نوامبر ۱۹۱۹ در انطاکیه، تخ. کالج انطاکیه، دا. آنکارا.

شروع خدمت در وزارت امور خارجه ترکیه ۴۳-: خدمت در وین، مسکو، وزارت امور خارجه، و لندن ۴۶-۵۹، مدیرکل اداره اول سیاسی وزارت امور خارجه ۵۹-۶۲، سفیر در لبنان ۶۲-۶۵، همزمان سفیر آکر دیته در کویت ۶۴-۶۵، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۶۵-۶۶، سفیر در هلند ۶۶-۷۰، کفیل معاون امور سیاسی وزارت امور خارجه ۷۰-۷۲، سفیر در جمهوری فدرال آلمان ۷۲-۸۲، سفیر در اتحاد جماهیر شوروی ۸۲-۸۳، وزیر امور خارجه ۸۳-۸۷، انتخاب مجدد به عنوان نم. مجلس ترکیه ۸۶، دریافت نشان از کشورهای لبنان، فنلاند، انگلستان، یونان، ایتالیا، آلمان و اسپانیا.

هامیلتون، سرهنگ رابرت ادوارد (لرد بلهاون):
فارغ التحصیل نظامی، افسر و سیاستمدار انگلیسی، ت. ۱۸۷۱،

تخ. و ستمینستر، و مدرسه نظامی «سندهورست» انگلستان.
افسر ارتش انگلیس ۱۸۹۰-، خدمت در «نیروهای خاورمیانه ای» (نیروهای اعزامی انگلستان به بین النهرین یا عراق) با درجه سرهنگی در خلال ج. ج. اول و ایفای نقش موثر در اشغال نظامی عراق و تسلط و سرپرستی (قیمومت) بعدی انگلستان بر آن کشور ۱۴-۱۸، مشارکت و همکاری نظامی در مبارزه مشترک انگلستان و اعراب منطقه حجاز علیه عثمانیها در جریان انقلاب عربی ۱۶-۱۸؛ در همین رابطه، چند بار عزیمت به ریاض و مذاکره با ابن سعود برای جلب همکاری وی در روند مذکور ۱۶-۱۸، پس از پایان ج. ج. اول عزیمت به هندوستان و انجام مسئولیت های نظامی - سیاسی ۱۸-۲۲، ع. مجلس غوام انگلستان ۲۲-، فوت ۲۸ اکتبر ۵۰.

1- Hamilton, Colonel Robert Edward (Lord of Belhaven)

هانت، سردیوید واتن استاتر^۱: دیپلمات انگلیسی، ت. ۲۵ سپتامبر ۱۹۱۳ در «دورهام»، تخ. کالج «سن لورنس»، کا. «رمس گیت» و «ودهام» آکسفورد.

خدمت سیاسی در منطقه خاورمیانه، یونان، شمال آفریقا، و ایتالیا در خلال جنگ جهانی دوم؛ خدمت در اداره روابط کشورهای مشترک المنافع ۴۷-، خدمت در آفریقای جنوبی، پاکستان، و نیجریه ۴۷-۵۰، و ۵۲-۶۲؛ خدمت در اداره کمیساریای عالی انگلستان در نیجریه (لاگوس) ۶۰-۶۲؛ رئیس دفتر اداره نخست وزیری انگلستان ۵۰-۵۲، و ۶۰-۶۲؛ کمیسر عالی انگلستان در «کامپالا» (اوگاندا) اکتبر ۶۲-۶۵، کمیسر عالی انگلستان در قبرس آوریل ۶۵-۶۶، کمیسر عالی انگلستان در لاگوس (نیجریه) ۶۷-۶۹، سفیر انگلستان در برزیل ۶۹-۷۳، رئیس هیات مدیره «موسسه کشورهای مشترک المنافع» ۷۴-۸۴، مدیر شرکت انتشاراتی «آبزرور» (Observer) ۸۲-، مدیر شرکت انتشاراتی «تری گراف» ۸۸، ع. کمیسر انتصابات شورای مطبوعات انگلستان ۷۷-۸۲، ویرایشگر (دبیر) «کتاب سال مسائل جهانی روزنامه تایمز» ۷۸-۸۰، اس. مدعورشته روابط بین الملل دا. ادینبورگ ۸۰، رئیس اج. توسعه مطالعات یونان ۸۶-، دریافت درجه دک. افتخاری علوم انسانی از دا.

به ایران و تعطیل مجله مذکور)، مترجم دانشکده هنرهای زیبای
دا. تهران ۴۱-، ع. انجمن روابط فرهنگی ایران و اتحاد جماهیر
شوروی و نیز ع. هیات تحریریه مجله «پیام نو» (ارگان انجمن) ۴۵-،
همکاری با مجله ادبی «سخن» (با مدیریت دکتر پرویز ناتل
خانلری) ۴۳-، مسافرت بهمراه یک هیات فرهنگی به جمهوری
ازبکستان (به دعوت دانشگاه تاشکند) دسامبر ۴۵- ژانویه ۴۶،
شرکت در «نخستین کنگره نویسندگان و گویندگان ایران» (به
ریاست ملک الشعرای بهار) ۴۶، دعوت به شرکت در «نخستین
کنگره جهانی طرفداران صلح» در پاریس (به دعوت فردریک ژولیو
کوری) و امتناع از شرکت در کنگره ۴۹، اخذ مرخصی از دانشگاه
تهران و عزیمت به پاریس برای معالجه (ظاهراً به دلیل معالجه
«پسیکوز مغزی») ۲ دسامبر ۵۰، اقدام به خودکشی با گاز در شهر
پاریس و فوت ۷ آوریل ۵۱ (دوشنبه ۱۹ فروردین ماه ۱۳۳۰ ش.
در سن ۴۸ سالگی)، دفن در گورستان «پرلاشز» پاریس (قطعه
۸۵) ۱۵ آوریل ۵۱ (۲۷ فروردین ۱۳۳۰).

آثار: حدود ۵۰ کتاب ادبی و ترجمه و نمایشنامه و نیز
تعدادی مقاله ادبی از جمله: رباعیات حکیم عمر خیام، ۲۳، انسان
و حیوان، ۲۴، فواید گیاهخواری (انتشار در برلین) ۲۷، افسانه
آفرینش (نمایشنامه خیمه شب بازی، منتشره در پاریس) ۴۶،
زنده بگور (مجموعه داستان) ۳۰، پروین دختر ساسان (نمایشنامه
در ۳ پرده) ۳۰، سایه مغول ۳۱، سه قطره خون (مجموعه
داستان) ۳۲، اصفهان نصف جهان (سفرنامه) ۳۲، سایه روشن
(مجموعه داستان) ۳۳، نیرنگستان ۳۳، مازیار (درام تاریخی در
سه پرده، کار مشترک با مجتبی مینوی) ۳۳، کتاب مستطاب و غ
و غ ساهاب (با همکاری مسعود فرزاد) ۳۴، ترانه های خیام ۳۴،
بوف کور (اولین انتشار در بمبئی هندوستان) ۳۶، کارنامه اردشیر
پاپکان (ترجمه از متن پهلوی) سپتامبر ۳۹، سگ ولگرد (مجموعه
داستان) ۴۲، علویه خانم ۴۳، ولنگاری، مشتمل بر شش
قضیه ۴۴: زند و هومن یسن (بهمین یشت)، مسئله رجعت و ظهور
در آئین زردشت ۴۴: حاجی آقا ۴۵، مجموعه نوشته های پراکنده
(شامل داستانها، ترجمه ها، مقاله ها و جزوه های گوناگون -
گردآورنده: حسن قائمیان) ۵۵، قضیه توپ مرواری ۵۰ (تاریخ
پایان نگارش)، در جاده نمناک (چاپ نشده)، البعثة الاسلامیة الی
البلاد الافرنجیة (چاپ نشده)، و غیره.

ضمناً ترجمه های: مسخ، گراکوس شکارچی، و پیام

ایالتی «بال» در ایندیانا آمریکا ۹۱، دریافت عنوان «شهروند
افتخاری لیماسول» از قبرس ۸۰، عضو درجه دوم نشان سنت
میشل و سنت جورج انگلستان (K.C.M.G.)، «افسر با نشان
امپراتوری بریتانیا» (O.B.E.).

آثار: یک «آقا» در جنگ ۶۶، بیدرنگ ۷۵، رد پایها
در قبرس ۸۲، هنر گوشتیک و رنسانس در قبرس ۸۷، کاترینا
کورنارو ملکه قبرس ۸۹.

I- Hunt . Sir David Wathen Stather

هدایت، صادق: نویسنده و پژوهشگر ایرانی، ت. ۱۷
فوریه ۱۹۰۳ در تهران (فرزند «هدایتقلی هدایت اعتضاد الملک»
و نوه «نیر الملک» بزرگ که مدت سی سال رئیس دارالفنون و وزیر
علوم بود)، تح. مدرسه دارالفنون، دبیرستان فرانسوی
«سن لویی» تهران، آموزشگاه عالی مهندسی راه و ساختمان
بلژیک (نا تمام)، ورشته معماری در پاریس (نا تمام).

اعزام به اروپا (بلژیک) بهمراه کاروان دانش آموزان ایرانی
برای تحصیلات عالی نوامبر ۲۶ (تحصیلاتش نا تمام ماند)، یک
سال بعد اعزام به اروپا (پاریس) برای تحصیل در رشته معماری و
اقامت در فرانسه به مدت چهار سال (تحصیلاتش نا تمام ماند)
۲۷-۳۰، اقدام به خودکشی ناموفق در پاریس ۲۸، قبل از اتمام
تحصیلات عالی بازگشت به ایران ۳۰، حسابدار جزء بانک ملی
ایران (شعبه مرکز) ۳۰-اوت ۳۲ (استعفا از بانک)، اشتغال
در اداره کل تجارت سپتامبر ۳۲-ژانویه ۳۵، اشتغال در وزارت
امور خارجه ۳۵-مارس ۳۶، تشکیل گروه ادبی چهار نفری «ربعه»
(صادق هدایت، مجتبی مینوی، بزرگ علوی، و مسعود
فرزاد) ۳۴، اشتغال در «شرکت سهامی کل ساختمان» ۳۶،
عزیمت به هندوستان (به دعوت دکتر شیرازپور پرتو- ملقب به
«شین پرتو»- معاون کنسول ایران در بمبئی) به عنوان متخصص
تنظیم دیالوگ فیلم های فارسی (به مدت کمتر از یک سال) ۳۶،
فرارگفتن زبان پهلوی در هندوستان و نیز انتشار کتاب «بوف
کور» با خط خودش (به صورت پلی کپی) در آنجا ۳۶، بازگشت به
ایران و استخدام مجدد در بانک ملی ایران به عنوان مسئول خرید و
فروش ارز (حدود یک سال) ۳۷، همکاری با «مجله موسیقی» (با
مدیریت سرگرد دمن باشیان) ۳۸-اوت ۴۱ (تهاجم نظامی متفقین

کافکا نوشته «فرانتس کافکا» نویسنده چک.

هدایتی، دکتر هادی: دک. حقوق، استاد و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۲۳، تح. دا. تهران، دن. حقوق دا. پاریس، و سوربن فرانسه.

استادیار حقوق دا. تهران ۵۲-۶۲، اس. حقوق ۶۲-۷۹، مشاور حقوقی شرکت بیمه ایران ۵۲-۵۷، مشاور شورای عالی اقتصاد ۵۷-۶۰، مشاور عالی وزارت بازرگانی ۶۰، مدیر اجرایی بانک بیمه ایران ۶۰-۶۲، نم. مجلس ۶۳-۷۹، وزیر مشاور (در کابینه حسنعلی منصور) ۶۳-۶۴، وزیر آموزش و پرورش (در کابینه های منصور و هویدا) ۶۴-۶۸، وزیر مشاور (در کابینه هویدا) ۶۸-۷۳، وزیر کشور ۷۳-۷۴، معاون اجرایی نخست وزیر ۷۴-۷۵، وزیر کشور، معاون اجرایی نخست وزیر و رئیس سازمان امور استخدامی کشور ۷۵-۷۷، دریافت مدال همایون (ایران)، نخل دانشگاهی (فرانسه)، جایزه سلطنتی بهترین کتاب سال ۵۸ و ۵۹.

آثار: تاریخ سلسله زندیه در ایران ۵۵، مروری بر آثار خطی ایران در قرن ۱۳ هجری، کوروش کبیر ۵۶. ترجمه هابه فارسی: تاریخ هرودت (ج ۵)، ۵۷، اصول مدیریت امور اداری.

هراوی، الیاس: سیاستمدار و بازرگان لبنانی (رئیس جمهوری سابق لبنان)، ت. ۱۹۳۰ در «زحله».

سابقاً نم. مسیحیان مارونی در پارلمان لبنان، رئیس جمهوری لبنان ۲۴ نوامبر ۸۹- نوامبر ۹۸.

(توضیح: پس از پایان رسیدن دوره رسمی ریاست جمهوری «امین جمیل» در سپتامبر ۱۹۸۸، و پس از شکست تلاشهای مربوط به انتخاب جانشین بعدی رئیس جمهوری، امین جمیل ژنرال «میشل عون» - یعنی فرمانده کل نیروهای مسلح لبنان - را به عنوان نخست وزیر دولت نظامی موقت تازمان انتخاب رئیس جمهوری قانونی بعدی منصوب کرد. این انتصاب از سوی مسلمانان و سوریها مورد قبول و تایید قرار نگرفت، و لذا نخست وزیر قانونی وقت - یعنی سلیم الخُص - به موازات دولت غیرقانونی میشل عون همچنان به حکومت خود ادامه داد (در بیروت غربی). وجود دو دولت موازی و مخالف یکدیگر در لبنان تنش های سیاسی فراوان در کشور ایجاد کرد. پیرو این امر، ژنرال

عون در سال ۱۹۸۹ «جنگ آزادی بخش» خود را علیه سوریها اعلام کرد. سپس با طرح اتحادیه عرب اجلاس طائف در اکتبر ۱۹۸۹ در عربستان سعودی تشکیل شد و «رنه معوض» به عنوان رئیس جمهوری قانونی لبنان انتخاب شد. پیرو ترور «معوض» در نوامبر ۱۹۸۹، «الیاس هراوی» به عنوان رئیس جمهوری بعدی لبنان انتخاب شد.)

هرتزوگ، ژنرال حییم: ل. حقوق، نظامی، دیپلمات و سیاستمدار اسرائیلی؛ ت. ۱۷ سپتامبر ۱۹۱۸ در بلفاست (ایرلند شمالی)، تح. کالج «وسلی» دوبلین، دا. لندن، دا. کمبریج.

مهاجرت به فلسطین ۳۵، در زمان دانشجویی: رئیس سازمان دانشجویان یهودی در انگلستان و ایرلند، خدمت داوطلبانه در ارتش انگلستان با درجه سرگردی در خلال ج. ج. ۲ (در منطقه شمال غربی اروپا، ستاد مشترک نیروهای متفقین در آلمان) ۳۹-۴۵، پس از پایان جنگ ترک خدمت ارتش انگلستان و سپس رئیس بخش اطلاعات و امنیت آژانس یهود ۴۷-۴۸، شرکت در جنگ فلسطین (جنگ اول اعراب و اسرائیل) در منطقه قدس به عنوان افسر عملیات تیپ ۴۸، رئیس اداره اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل (رکن دو) ۴۸-۵۰، وابسته نظامی دریایی و هوایی در سفارت اسرائیل در واشنگتن دی. سی. و اتاوا (کانادا) ۵۰-۵۴، افسر فرمانده منطقه نظامی قدس ۵۴-۵۷، رئیس ستاد منطقه نظامی جنوب کشور ۵۷-۵۹، رئیس اداره اطلاعات ارتش ۵۹-۶۲، ع. حزب «ماپای» بعداً (حزب کارگر) ۶۲-، بعداً ع. حزب «رافی» (به رهبری بن گوریون) ۶۸-، مجدداً ع. حزب ماپای (کارگر) ۶۸-، نم. کنست (پارلمان) ۵۱، ارتقا به درجه سرلشگری ۶۱، ترک ارتش با درجه سرلشگری، و سپس انجام فعالیت های حقوقی (وکالت) و نیز ع. هیات مدیره تعدادی از شرکت های خصوصی اسرائیل ۶۲-۶۷، پس از شروع جنگ شش روزه (جنگ ژوئن) بازگشت به ارتش و مسئول برنامه های جنگ روانی آن سازمان ۶۷، انتصاب به عنوان فرمانده نیروهای مسلح اسرائیل و اولین فرماندار نظامی کرانه غربی رود اردن (پس از اشغال آن توسط اسرائیل) ژوئن ۶۷، رئیس صنایع نظامی اسرائیل ۶۲-۷۲، نم. اسرائیل در سازمان ملل ۷۵-۷۸، ع. دفتر رهبری (سیاسی) «حزب کارگر» اسرائیل، مجری ممتاز برنامه های رادیو-تلویزیون دولتی اسرائیل،

در پاریس: برخورد با مسئله و بحران «دریفوس» و «آنتی سمیتیزم» (یهود ستیزی) در آنجا و بنابراین تصمیم به انتشار عقیده و فکر خود در قالب یک جزوه مهم چاپی به زبان آلمانی در شهرهای لایپزیک (آلمان) و وین (اتریش) با عنوان: «دولت یهود: راه حل جدید مسئله یهود» ۱۸۹۶، ترتیب برگزاری اولین کنگره صهیونیسم سیاسی در شهر «بال» سوئیس ۱۸۹۷، جلب حمایت و کمکهای مالی تعدادی از بانکداران معتبر یهودی (از جمله بانکداران معتبر خاندان یهودی تبار روتچیلدها در کشورهای اروپایی) به منظور تقویت و توسعه روند صهیونیسم سیاسی ۱۸۹۷، ترتیب دو ملاقات با «باقیصر ویلیام دوم» امپراتور آلمان و پادشاه پروس در جریان مسافرت غیررسمی اش به سرزمین مقدس (بیت المقدس) به اتفاق چهار نفر دیگر از رهبران صهیونیسم به منظور کسب حمایت وی از آرمان صهیونیسم سیاسی (این ملاقاتها با موفقیت همراه نبود) ۱۹ اکتبر ۱۸۹۸ (در قسطنطنیه) و ۲۸ اکتبر همان سال (در خارج از بیت المقدس)، ملاقات ناموفق با «سلطان عبدالحمید» خلیفه عثمانی برای جلب موافقت وی به منظور ایجاد وطن ملی یهودیان در سرزمین فلسطین ۱۹۰۱، مسافرت به «ویلنا» (VILNA) در روسیه تزاری و مورد تأیید و تشویق و حمایت یهودیان روسی در راه تحقق آرمانهایش ۱۹۰۳، ملاقات ناموفق با «پاپ پیوس دهم» (POPE PIUS X) در رم به منظور جلب حمایتهای دربار واتیکان (که به شکست انجامید) ۱۹۰۴، موافقت «جوزف چمبرلن» و دیگر مقامات سیاسی انگلستان با ایجاد سرزمین خودمختار یهود در صحرای سینا (در مصر تحت قیمومت انگلستان!) و سپس مخالفت کمیسر عالی انگلیس در قاهره (آرد کرامر) با انجام آن ژوئیه ۱۹۰۲، شکست پیشنهادهای جانشین دیگر هرتمل داتر بر ایجاد وطن ملی یهود در: قبرس، اوگاندا، و آرژانتین - ۱۹۰۴، فوت در «ادلاخ» (EDLACH) در جنوب اتریش ۳ ژوئیه ۱۹۰۴.

1- Herzl, Theodor

هرکاوی، خاخام زوی: ل. اجتماعی، ف. ل. اجتماعی،

دک. الیهات: نویسنده و کتابدار اسرائیلی، ت. اول فوریه ۱۹۰۸ در روسیه تزاری، تح. موسسه کتابداری در روسیه، مدرسه تربیت معلم بیت المقدس، مدرسه فنی حیفا، دا. عبری بیت المقدس،

همکاری مطبوعاتی با نشریه های اسرائیلی و انگلیسی در زمینه های سیاسی و اقتصادی، مفسر سیاسی رسمی رادیو-تلویزیون اسرائیل و برنامه های برون مرزی آن، نم. کنست از سوی حزب کارگر ۸۱-۸۳، انتخاب به عنوان رئیس جمهوری اسرائیل ماه مه ۸۳- ماه مه ۹۳ (دو دوره پنجساله)، وکیل دعاوی ۹۳-، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا. «یشیوا» در نیویورک، و حوزه علمی-مذهبی یهود در نیویورک، ودا. «بارهان» در اسرائیل، دریافت نشان درجه دوم امپراتوری انگلستان (K.B.E) ۷۰.

آثار: آخرین ساعت اسرائیل ۶۷، روزهای «آو» (عبری) ۷۳: یهودیگری، قانون و اخلاق ۷۴، جنگ کفاره ۷۵، چه کسی متهم به ایستادگی است ۷۸؟، جنگ های انجیل (تالیف مشترک) ۷۸، جنگ های اعراب و اسرائیل ۸۲، و تعدادی مقاله در نشریات خارجی.

هرتزوغ، دکتر یعقوب: دیپلمات و خاخام اسرائیلی، ت. ۱۹۲۱، تح. در دوبلین، «یشیوا عتزر حییم» در لندن، مو. پژوهشهای عالی تلمود در بیت المقدس، وداها. لندن، بیت المقدس، و اتاوا.

دستیار و همکار نزدیک پدرش خاخام «اسرائیل هرتزوغ»، سپس رئیس اداره امور مسیحیت در وزارت ادیان اسرائیل، شروع خدمت در وزارت امور خارجه ۵۴، رئیس اداره امور آمریکا در وزارت خارجه اسرائیل، وزیر مختار اسرائیل در واشنگتن (آمریکا) - ۶۰، سفیر اسرائیل در کانادا ۶۰-۶۳، دستیار مدیر کل وزارت امور خارجه ۶۳-۶۵، استعفا از سمت «خاخام اعظم» کشورهای مشترک المنافع انگلستان ۶۵.

هرتمل، تنودور^۱: دک. حقوق، نظریه پرداز و رهبر صهیونیسم سیاسی، اهل مجارستان، ت. ۱۸۶۰، تح. دانشگاه وین (اتریش).

دریافت درجه دکترای حقوق ۱۸۸۴، اشتغال به کار خبرنگاری و نویسندگی آزاد مطبوعات - ۱۸۹۱، خبرنگار و سپس ویرایشگر ادبی روزنامه اتریشی «نوین فرین پرس» (NEUEN FREIEN PRSSE) ۱۸۹۱ تا زمان فوت، خبرنگار روزنامه مذکور در پاریس به مدت چهار سال ۹۵-۱۸۹۱، هنگام مأموریت

حوزه علمی - مذهبی «خاخمی پتاج تیکوا».

رهبر فعالیت های صهیونیستی زیر زمینی در روسیه
تزاری، مهاجرت به فلسطین ۲۶، مدیر مدرسه و مدرس
در دانشکده تربیت معلم بیت المقدس ۳۰، مدیر انتشارات
«ارتزیراییل» ۳۵، قاضی عسگر ارتش اسرائیل ۴۸-۴۹،
رئیس اداره مجروحین و آوارگان جنگی در وزارت جنگ و بعداً دبیر
ماهنامه وزارت امور مذهبی ۴۹-۵۳، مدیر کتابخانه مرکزی
خاخمی اسرائیل ۵۳، دبیر نشریه «هاسه فر» ۵۴، یکی از پایه
گذاران اج. دانشگاهیان مذهبی و سازمان صنفی نویسندگان
ورئیس سابق آن، رئیس «جنبش صلح جهانی هاپول میزراهی»،
یکی از دبیران «دایرة المعارف عمومی» و نیز نشریات و کتابهای
متعدد، دریافت مدال های کوم میوت، هامیشمار، و هاگانا.

هرمان، آوراهاام : ل. علوم اجتماعی، دیپلمات
اسرائیلی، ت. ۱۹۱۴، تج. دا. آکسفورد.

مهاجرت به فلسطین ۳۸، احراز مسئولیت هایی در آژانس
جهانی یهود ۳۸-۴۸، قائم مقام اداره اطلاعات دولتی ۴۸-۴۹،
سرکنسول در مونترال کانادا ۴۹-۵۰، مدیر اداره اطلاعات
اسرائیل در نیویورک ۵۰-۵۳، سرکنسول در واشنگتن دی.سی.
۵۳-۵۵، خدمت در وزارت امور خارجه ۵۵-۵۶، رئیس آژانس
یهود ۵۶-۵۹، سفیر در آمریکا ۵۹-۶۸، رئیس دا. عبری
بیت المقدس ۶۸.

هزارخانی، دکتر منوچهر : دک. علوم آزمایشگاهی،
نویسنده و مبارز سیاسی ایرانی، ت. ۱۹۳۴ در تهران، تج.
در فرانسه.

ق. ا. ق. : ع. اتحادیه دانشجویان ایرانی در فرانسه، ع.
موسس کنفدراسیون اتحادیه ملی دانشجویان ایرانی مقیم خارج
از کشور در اوائل دهه ۶۰، بازگشت به ایران ۶۷، ع. انجمن
نویسندگان ایران ۶۷، دستگیری و بازداشت بخاطر فعالیت های
سیاسی افراتی ۶۹، همکاری با دکتر لاهیجی و دکتر حاج سید
جوادی در تاسیس «کمیته دفاع از زندانیان سیاسی» ۷۷.

ب. ا. ق. : ع. رهبری انجمن نویسندگان ایران، ع. جبهه
دموکراتیک ملی، نامزد نمایندگی تهران در انتخابات مجلس
شورای اسلامی از سوی «سازمان مجاهدین خلق» ۸۰، اختلاف

نظر با رهبران جدید کشور و عزیمت به خارج از کشور (اروپا) ۸۱،
ع. موسس «شورای مقاومت ملی» سازمان مجاهدین خلق
و سخنگوی آن در اروپا (تا چند سال).

آثار : انتشار تعداد زیادی مقاله در نشریه های ادبی و
سیاسی. ترجمه ها: درباره فلسطین (ماکسیم رودنسون و ایزاک
دویچر) ۶۸، درباره ادبیات (گئورگی پلخانوف)، هنر و زندگی
اجتماعی (پلخانوف) بگذار تاریخ قضاوت کند (روی مدووف) ۸۱.

الهنداوی، زوغان سلیم : ل. اجتماعی، ف. ل. علوم
تربیتی، سیاستمدار اردنی، ت. ۱۸ فوریه ۱۹۲۷، تج.
در بیت المقدس، دا. قاهره، دا. میلند (آمریکا).

آموزگار ۵۰-۵۳، مدیر مدرسه ۵۳-۵۴، رئیس
دانشکده تربیت معلم بیت المقدس ۵۶-۶۰، دستیار معاون وزیر
آموزش و پرورش ۶۰-۶۳، وابسته فرهنگی اردن در قاهره، ۶۴،
معاون وزیر اطلاعات ۶۴-۶۵، وزیر اطلاعات اردن ۶۵، وزیر
آموزش و پرورش ۶۵-۷۰، رئیس هیات امناء «کالج جامعه عرب»،
رئیس کالج مذکور ۷۰-۷۱، سفیر اردن در کویت ۷۱-۷۳، وزیر
کشور ۷۳، وزیر دارایی ۷۳-۷۴، وزیر آموزش و پرورش ۷۴-۷۶،
سفیر در مصر ۷۷-۷۹، وزیر کشور ۸۶، وزیر آموزش و پرورش
۸۶-۸۷، دریافت نشان ستاره از اردن، نشان پادشاهی عربستان
سعودی، نشان جمهوری تونس، نشان جمهوری مصر، نشانهایی
از فرانسه، جمهوری فدرال آلمان و مالزی.

آثار : مسئله فلسطین (کتاب درسی مدارس اردن).

هندرسون، لوی وسلی^۱ : ل. اجتماعی، دیپلمات
آمریکایی، ت. ۲۸ ژوئن ۱۸۹۲، تج. دا. «نورث وسترن»، مدرسه
حقوق دا. «دنور».

ع. کمیسیون بین المللی متحدین در آلمان برای مبادله
اسیران جنگی ۱۹، ع. کمیسیون صلیب سرخ آمریکا اعزامی به
غرب روسیه و کشورهای بالتیک ۱۹-۲۰، مسئول صلیب سرخ
آمریکا در آلمان ۲۰-۲۱، کنسولیارد در دوبلین (ایرلند) ۲۲،
کنسولیارد در «کوئینزتاون» ۲۳، خدمت در وزارت امور خارجه ۲۵،
دبیر سوم در «ریگا»، «کوونو» و «تالین» ۲۷، دبیر دوم ۲۹، خدمت
در وزارت امور خارجه ۳۰، خدمت سیاسی در مسکو ۳۴، دبیر اول
و کاردار موقت ۳۵-۳۸، ع. هیات اعزامی آمریکا به ۱۷-مین

امور خارجه ۴۹-۵۶: قائم مقام نم. آمريکا در کم. مشورتی «کارگزاری کمک و کار ملل متحد برای آوارگان فلسطينی در خاور نزدیک» مستقر در بيروت ۵۶-۶۱، دستيار ویژه مدير «کارگزاری کمک و کار ملل متحد...» ۶۲-۶۳، مشاور هيات نم. آمريکا در سازمان ملل در کم. بالکان ۴۷-۵۰، اس. مطالعات خاورميانه در «مو. خدمات بين المللی» دا. آمريکا در واشنگتن دی. سی. ۶۳-۶۸، اس. مدعو ۶۸-، رئيس برنامه خاورميانه در «مو. خدمات خارجی» وزارت امور خارجه ۶۶، و ۷۱-۷۲؛ مشاور دانشگاهی «مو. خدمات خارجی» وزارت امور خارجه ۶۶-۶۷، مشاور ذخيره وزارت امور خارجه ۶۷، دبیر پيوسته «مجله خاورميانه» ۶۳-، ع. هيات مديره مو. خاورميانه ۶۳-، مشاور امور خاورميانه «شورای مسائل جهانی سين سيناتی» ۶۸-۶۹، مدرس مسائل خاورميانه در دن. جنگ ارتش آمريکا در پادلفورد ۷۰-۷۲، اس. مدعو در داه. : میسوری، اينديانا، کالیفرنیا (برکلی)، کلمبیا و کلرادو؛ دریافت نشان فونیکس از يونان.

آثار : تقسيم ترکیه، تاريخ ديپلماسی : ۱۹۱۳-۱۹۲۳ (۳۱)؛ حکومت نظامی در منطقه کانال پاناما ۳۱ (با همکاري پروفیسور کرنر)، کنفرانسهای بالکان و سازش بالکان ۳۰-۳۵، مروری بر تاريخ اخير بالکان و مردم خاور نزدیک ۳۶، مسئله تنگه های ترکیه ۴۷، سازمان ملل و يونان ۴۷، مجمع عمومی و مسائل يونان، یوگسلاوی (تالیف مشترک) ۴۹، قدرت و سیاست شوروی (تالیف مشترک) ۵۵، کمیسیون کینگ - کرین ۶۳.

1- Howard , Harry Nicholas

هوروویتس، دیوید : بانکدار اسرائیلی، ت. فوریه

۱۸۹۹، تیج. دروین و «لوو» (Lwow).

ع. کت. اجرای فدراسیون کارگری یهود ۲۳، روزنامه نگار و نویسنده، مشاور اقتصادی و دبیر کمیته اقتصادی آمريکا برای فلسطين ۳۲-۳۵، مدير بخش اقتصادی «آژانس یهود» فلسطين، ع. کمیته های گوناگون دولتی در زمان حکومت قیمومت انگلستان بر فلسطين، و نیز مدير شرکتهای متعدد تجاری ۳۴-۴۸، کارمند رابط کت. ویژه سازمان ملل مربوط به فلسطين ۴۶، ع. هيات اعزامی يهوديان به اجلاس «لیک

کنگره بين المللی زمین شناسی در مسکو ۳۷، دستيار رئيس اداره امور اروپا در وزارت خارجه آمريکا ۳۸، بازرس هيات های ديپلماتیک و اداره های کنسولی ۴۲-۴۳، رايزن (مستشار) و کاردار در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی ۴۲، وزير مختار در عراق ۴۳-۴۵، مدير اداره امور خاور نزدیک و آفریقای وزارت خارجه آمريکا ۴۵-۴۸، سفیر در هندوستان، ضمناً وزير مختار در نپال ۴۸-۵۱، سفیر در ایران ۵۱-۵۵، دستيار «معاون وزير امور خارجه» در امور اداری ۵۵-۶۱، مدير «مرکز ديپلماسی و سياست خارجی» دا. «آمريکا» ۶۱-، رئيس اج. خدمات خارجی آمريکا ۵۶، رئيس «مو. امور خارجی واشنگتن» ۶۱-، کسب مرتبه «سفیر کبير دائمی» وزارت امور خارجه ۵۶، نم. ویژه دولت آمريکا در سفارتخانه ها و نمایندگیهای آمريکا در خاورميانه ۵۶-۵۷، ع. هيات مديره صليب سرخ ملی آمريکا ۵۷، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق از دا. «نورث وسترن» ۵۳، دریافت درجه دکترای افتخاری حقوق از دا. «آرکانزاس»، همان درجه از کالج «بيتز» ۵۷، جايزه ممتاز خدمات دولتی از وزارت امور خارجه ۵۴، جايزه ویژه رئيس جمهوری برای خدمات کشوری فدرال ۵۸، نشان سلطنتی «همايون» از ايران ۶۱، نشان سلطنتی «جورج اول» از يونان ۶۲.

1- Henderson , Loy Wesley

هوارد، هاری نیکلاس^۱ : ل. هنر، ف. ل. دک. تاريخ؛

استاد و مشاور آمريکايی مسائل بين المللی، ت. ۱۹ فوریه ۱۹۰۲، تیج. داه. میسوری و کالیفرنیا.

بورسیه «گریگوری» در رشته تاريخ دا. میسوری ۲۶-۲۷، دستيار پژوهشی «تاريخ جديد اروپا» در دا. کالیفرنیا ۲۸-۲۹، استاديار رشته تاريخ در دا. اوکلاهوما ۲۹-۳۰، دانشيار تاريخ در دا. میامی ۳۰-۳۷، استاد ۴۰-۴۲، مدرس مسائل روز در دا. سين سيناتی ۳۷-۴۲، خدمت در وزارت امور خارجه آمريکا به عنوان رئيس اداره اروپای شرقی ۴۲-۴۴، ع. هيات نم. آمريکا در کن. سازمانهای بين المللی ۴۵، رئيس واحد پژوهشهای خاور نزدیک در وزارت امور خارجه ۴۵-۴۷، مشاور بخش های مسائل ايران، يونان و ترکیه ۴۷-۴۹؛ مشاور سازمان ملل در مسائل خاور نزدیک، و نیز مسائل آسیای جنوبی و آفریقای وزارت

ساکسس» (Lake Success)، ۴۷، رئیس هیأت اعزامی اسرائیل به «کم. بررسیهای اقتصادی سازمان ملل» ۴۸، رئیس هیأت نم. اسرائیل در مذاکرات مالی مربوط به مبادلات لیره استرلینگ بین اسرائیل و انگلستان در لندن ۴۹، و نیز در مذاکرات بین اسرائیل و انگلستان راجع به مسائل اقتصادی و مالی مربوط به پایان دوره قیمومت، مدیر کل وزارت دارایی اسرائیل ۴۸-۵۲، نامزد رئیس کلی «بانک اسرائیل» ۵۲-۵۴، رئیس کل بانک اسرائیل ۵۴، سرپرست بانک بین المللی نوسازی و توسعه (بخش اسرائیل)، رئیس اج. بین المللی توسعه و شرکت مالی بین المللی، رئیس هیأت مدیره «مدارس اقتصادی و علوم اجتماعی» «الایزر کاپلان» (Eliezer Kaplan) وابسته به «دا. عبری» بیت المقدس، ع. شورای دولتی آموزش عالی اسرائیل، رئیس هیأت نم. اسرائیل در «کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل» در ژنو ۶۴.

آثار: ابعاد سیاست اقتصادی در فلسطین ۳۶، اسکان مجدد یهودیان در فلسطین ۳۷، بررسیهای اقتصادی فلسطین ۳۸، تلاشهای جنگ اقتصادی یهود ۴۲، نوسازی پس از جنگ ۴۲، فلسطین و خاورمیانه، مقاله ای درباره اقتصاد منطقه ای ۴۳، پیش بینی و واقعیت در فلسطین ۴۵، کشور در حال شکل گیری ۵۳، و تعدادی کتابهای دیگر به عبری و آلمانی.

هویدا، امیر عباس: ف. ل. علوم سیاسی و اقتصاد، دک. تاریخ، ت. فوریه ۱۹۱۹ در تهران (فرزند حبیب الله آل رضا- عین الملک - کارشناس سابق وزارت خارجه)، تح. مدرسه فرانسوی بیروت، دها. بروکسل (بلژیک)، و پاریس.

اشتغال در وزارت خارجه (باسمت کارمند دفتر وزارتی) ۴۲، ع. اداره اطلاعات وزارت خارجه، سپس کارمند اداره سوم سیاسی ۴۵، وابسته مطبوعاتی سفارت ایران در پاریس (در زمان سفارت «انوشیروان سپهبدی» دایی هویدا در پاریس) ۴۵، هنگام ماموریت در پاریس: ارتباط با «حزب توده ایران» (بنا به نوشته احسان طبری در کتاب: «کژراهه»)، و بنا به نوشته هابی: ع. «حزب کمونیست لهستان»، ضمناً آشنایی و دوستی با «حسنعلی منصور» (نخست وزیر سابق ایران) در پاریس؛ دبیر دوم در اداره حفاظت منافع ایران در شورای عالی متفقین در آلمان و سپس کنسولیاری در سرکنسولگری ایران (سرکنسول ایران: عبدالله

انتظام) در «اشتوتگارت» ۴۶- اوت ۵۱؛ معاون اداره سوم سیاسی وزارت امور خارجه ۵۱، مدیر «اداره کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل» در ژنو ۵۱-۵۶، رایزن (مستشار) سفارت ایران در آنکارا (ترکیه) (سفیر: علی منصور، پدر حسنعلی منصور) ۵۶-۵۸، مدیر امور اداری و سپس ع. هیأت مدیره «شرکت ملی نفت ایران» ۵۸-۶۴، ع. «گروه مترقی» (متشکل از تحصیل کرده های اروپا و آمریکا که بوسیله «حسنعلی منصور» نخست وزیر وقت ایران پایه گذاری شد) ۶۳- ع. موسس «حزب ایران نوین» ۶۳، ع. کت. اجرایی حزب ایران نوین و معاون دبیر کل حزب، بعداً دبیر کل حزب، وزیر دارایی (در کابینه حسنعلی منصور) ۶۴-۶۵، پس از ترور و قتل حسنعلی منصور - نخست وزیر - انتصاب از سوی شاه به عنوان نخست وزیر ایران ژانویه ۶۵- اوت ۷۷ (جمعاً حدود ۱۲/۵ سال یا ۱۵۰ ماه)، وزیر دربار شاهنشاهی اوت ۷۷- سپتامبر ۷۸، پس از شعله ور شدن تحولات انقلابی در ایران و به دنبال به قدرت رسیدن دولت نظامی «ازهار» بازداشت و تحت نظر بوسیله «سپهبد رحیمی لاریجانی»: معاون فرمانداری نظامی ۶ نوامبر ۷۸، فرار از محل بازداشتگاه ۱۰ فوریه ۷۹ (۲۲ بهمن ۱۳۵۷ ش.)، دستگیری و بازداشت توسط انقلابیون در مخفیگاه واعزام به «مدرسه علوی» (محل استقرار رهبر انقلاب ایران) و سپس زندان قصر ۱۱ فوریه ۷۹، پس از انجام یک محاکمه سریع انقلابی (رئیس دادگاه انقلابی: حجت الاسلام خلخالی) اعدام (تیرباران) ۴ آوریل ۷۹ (۱۶ فروردین ۱۳۵۸ ش.) (وی تنها نخست وزیر دوران سیاسی پس از انقلاب مشروطیت ایران است که محاکمه و اعدام شده است)، دریافت نشان درجه ۳ همایون، نشان فونیکس از یونان، نشان لژیون دونور از فرانسه، مسلط به زبانهای عربی، انگلیسی، فرانسه، و آلمانی.

هویدا، فریدون: دک. حقوق، دیپلمات ایرانی، ت. ۲۱ سپتامبر ۱۹۲۴ در دمشق (سوریه) (برادر امیر عباس هویدا نخست وزیر سابق ایران)، تح. دا. پاریس.

احراز مسئولیت های متعدد در سفارت ایران در پاریس ۴۶-۵۱، کارشناس برنامه در اداره علوم ارتباطات سازمان یونسکو ۵۲-۶۴، معاون وزیر امور خارجه در امور اقتصادی و بین المللی ۶۵-۷۱، نم. دائم ایران در سازمان ملل ۷۱-۷۹، ع. هیأت نم. ایران در کنفرانسهای متعدد بین المللی از جمله

ضمناً وزیر مختار در یمن ۵۹، معاون امور سیاسی وزیر امور خارجه ۶۰-۶۱، سفیر در ترکیه ۶۱-۶۵، دستیار وزیر امور خارجه در امور خاور نزدیک و آسیای جنوبی ۶۵-۶۶، رئیس موسسه مطالعات خاور میانه ۶۶-۶۹.

I- Hare . Raymond Arthur

هیکل، احمد عبدالمقصود : دک.، سیاستمدار مصری،

ت. آوریل ۱۹۲۲، تج. دانشکده دارالعلوم.

رئیس دانشکده دارالعلوم به مدت شش سال، رئیس کمیسیون آموزش و پرورش «مجلس خلق» مصر، ع. شورابعلی فرهنگ مصر، معاون واحد تحصیلات تکمیلی دا. قاهره، مشاور فرهنگی در اسپانیا ۷۳، وزیر فرهنگ مصر ۸۵-۸۷، دریافت جایزه دولتی مصر در زمینه پیشرفت هنر ۸۵.

هیکل، محمد حسنین : فارغ التحصیل دانشگاه

(سیاسی یا حقوق؟)، روزنامه نگار مصری، ت. ۱۹۲۴ در قاهره، تج. دا. قاهره.

خبرنگار وع. هیات تحریریه «مجله مصر» ۴۳، خبرنگار هفته نامه «روز الیوسف» ۴۴، خبرنگار هفته نامه «آخر الساعه» ۴۴، دبیر و خبرنگار نشریه «اخبار الیوم» ۵۲-۵۸، دبیر و سپس سردبیر نشریه «آخر الساعه» ۵۳-۵۶، سردبیر روزنامه نیمه رسمی «الاهرام» ۵۷-۷۴، یکی از دوستان نزدیک جمال عبدالناصر و نیز مشاور سیاسی وی ۵۲-۷۰، رئیس هیات موسس و مدیره روزنامه الاهرام ۵۹-۷۴، ع. کت. مرکزی «اتحادیه سوسیالیست عرب» ۶۸-۷۴، وزیر ارشاد ملی آوریل-اکتبر ۷۰، مشاور سیاسی انور السادات (پس از فوت جمال عبدالناصر) ۷۰-۷۴، برکناری از مسئولیت سردبیری روزنامه الاهرام توسط انور السادات (بخاطر اختلاف نظرات سیاسی شدید طرفین) فوریه ۷۴، مشاور مطبوعاتی انور السادات فوریه ۷۴-، ترک مصر و زندگی در لندن از اواسط دهه ۷۰- تاکنون (۹۹)، در حال حاضر نویسنده و خبرنگار آزاد (مقیم لندن).

آثار : دارای تعداد زیادی کتاب (غالب کتابهای زیر به

فارسی ترجمه و منتشر شده است) و از جمله : زندگانی محمد (ص) (۲ج)، سرگذشت سیاسی ناصر، روسها و عربها : سیاست شوروی

مجمع عمومی سازمان ملل در سالهای ۴۸، ۵۱، ۵۵ و کنفرانسهای یونسکو در سالهای ۶۶، ۶۸، ۷۰ و شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل ۶۶-۶۹، دریافت جایزه «لئوپولد سنگور» از «اج. فرهنگی و فنی فرانسه زبان» بخاطر داستان «برفهای سینا» ۷۳.

آثار : سقوط شاه (به زبان فرانسه و انگلیسی) ۷۹ و ۸۰.

(ترجمه فارسی کتاب بوسیله انتشارات اطلاعات در اوائل انقلاب چاپ و منتشر شده است.)

هیثم، محمد علی : سیاستمدار یمنی، ت. ۱۹۴۰ در

«دینه» در عربستان جنوبی.

سابقاً آموزگار مدرسه، وزیر کشور ۶۷، ع. شورای ریاست جمهوری یمن جنوبی ۶۹-۷۱، رئیس شورای وزیران ۶۹-۷۰، ع. فرماندهی مشترک «جبهه ملی»، در حال حاضر (۹۶) در قاهره (مصر) زندگی میکند.

هیر، ریموند آرتور^۱ : ل. علوم اجتماعی، دیپلمات

آمریکایی، ت. ۳ آوریل ۱۹۰۱، تج. کا. «گرینل».

مربی کا. رابرت در استانبول ۲۴-۲۷؛ دبیر اجرایی اتاق تجارت آمریکا (بخش کشورهای لوان) ۲۶-۲۷؛ کارمند و بعداً معاون کنسول اداره سر کنسولی آمریکا در استانبول ۲۷-۲۸، کارمند بخش ترجمه در سفارت آمریکا در پاریس ۲۹، ضمناً معاون کنسول در پاریس ۳۱، دبیر بخش دیپلماتیک و معاون کنسول آمریکا در قاهره ۳۱، در بیروت ۳۲، دبیر سوم و معاون کنسول در تهران ۳۳، کنسول در تهران ۳۵، دبیر دوم در قاهره ۳۹، در جده ۴۰-۴۴، کنسول در قاهره ۴۰، دبیر دوم و بعداً دبیر اول و کنسول آمریکا در لندن ۴۴، خدمت در وزارت امور خارجه آمریکا ۴۶، خدمت در دانشکده ملی جنگ ۴۶-۴۷، رئیس اداره مسائل آسیای جنوبی وزارت امور خارجه ۴۷، قائم مقام اداره امور خاور نزدیک و آفریقا ۴۸، قائم مقام دستیار وزیر امور خارجه در امور خاور نزدیک، آسیای جنوبی و آفریقا اکتبر ۴۹، سفیر در عربستان سعودی و وزیر مختار در یمن ۵۰-۵۳، سفیر در لبنان ۵۳-۵۴، مدیر کل در وزارت امور خارجه آمریکا ۵۴-۵۶، سفیر در مصر ۵۶-۵۸، سفیر در جمهوری متحده عرب (مصر) ۵۸-۵۹،

در خاورمیانه، میعاد با خورشید، جنگ اکتبر: راهی به سوی رمضان؛ ایران: کوه آتشفشان، موقعیت اعراب و اسرائیل، ماو آمریکا ۶۷، پاییز خشم ۸۳، بریدن دم شیر، ایران: روایتی که ناگفته ماند، سوئز از دیدگاه مصریان ۸۶، و غیره. به اضافه تعداد زیادی مقاله های سیاسی منتشره در مطبوعات مصر و خارجی.

هیکل، دکتر محمد حسین: ل. حقوق، دک. حقوق؛ نویسنده و سیاستمدار مصری، ت. ۱۸۸۸ در روستای «هیکل» در مصر، تح. مدرسه حقوق قاهره، دا. پاریس.

پیوستن به حزب «احرار دستوری» مصر، سردبیر روزنامه و هفته نامه «السیاسة»، رهبر حزب احرار، ع. رئیس مجلس سنا، وزیر معارف (فرهنگ) مصر در چند مرحله، شروع فعالیت های ادبی و نویسندگی با نگارش «داستان زینب» (نخستین داستان مصری به روش جدید) ۱۴-، و سپس اقدام به زندگینامه نویسی ۲۱-، و سپس تألیف یک رشته زندگینامه های اسلامی ۳۵-، فوت ۱۹۵۶ در مصر.

گزیده آثار: داستان زینب ۱۴، ژان ژاک روسو ۲۱-۲۳، تألیف چند زندگینامه مصری و غربی ۲۹-، زندگی محمد(ص) ۳۵ (ترجمه فارسی: ۴۸)، ابوبکر صدیق ۴۲، عمر فاروق ۴۴، در اوقات بیکاری ۲۵ (مجموعه مقاله های انتقادی)، انقلاب ادبی ۳۳ (مقاله های انتقادی)، و غیره.

ی

یادلین، آهارون : سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۷ آوریل

۱۹۲۶ در تل آویو، تج. دا. عبری بیت المقدس.

پایه گذاری مشترک کیبوتص «هاتزریم»، ع. سابق هیات
رئیس «جنبش پیشاهنگان اسرائیل»، ع. شورای اجرایی
هیستادروت (فدراسیون کارگری اسرائیل) ۵۰-۵۲، رئیس «بیت
برل» (مرکز آموزش حزب کارگر) ۵۶-۵۸، ع. کنست (پارلمان
اسرائیل) ۵۹-۷۹، معاون وزیر آموزش و فرهنگ ۶۴-۷۲،
دبیر کل حزب کارگر ۷۲-۷۴، ع. دفتر سیاسی حزب، وزیر
آموزش و فرهنگ ۷۴-۷۷، رئیس کم. آموزشی و فرهنگ کنست
۷۷-۷۹، رئیس دن. علوم تربیتی «بیت برل» ۷۷-، رئیس
موسسه «بیالیک»، رئیس انتشارات و آکادمی فلسفه، رئیس
مطالعات و ادبیات جهانی یهود ۹۰-، دبیر کل «نهضت کیبوتص
متحد» (تاکام) ۸۵-۸۹، رئیس تاتر «بئر شوا»، رئیس اج. «یانوش
کورچاک»، در اسرائیل، رئیس کت. علمی موسسه پژوهشی و
آرشیو بن گوریون ۷۹-، رئیس «یاد تابنکین» (مرکز پژوهشی
نهضت کیبوتص)، رئیس مرکز آموزشی بیت یاتسیو، بئر شوا، رئیس
نهضت جهانی کارگری صهیونیسم ۹۲-، معاون کت. اجرایی دا.
بن گوریون در نقب، مدرس و پژوهشگر در مرکز آموزشی نهضت

کیبوتص متحد (افال).

آثار : مقدمه ای بر جامعه شناسی ۵۷، هدف و نهضت ۶۹،

مقالاتی پیرامون جامعه شناسی، آموزش و پرورش و جوانان .

یادین، سپهد ایگال : (سابقاً ایگال سوکینیک)، ف.ل.،

دک. : نظامی و باستان شناس اسرائیلی، ت. ۲۱ مارس ۱۹۱۷

در بیت المقدس، تج. دا. عبری بیت المقدس.

رئیس شاخه فرماندهی کل قرارگاه مرکزی سازمان هاگانا

۴۷، فرمانده عملیات ستاد فرماندهی ارتش اسرائیل ۴۸، رئیس

فرماندهی کل ارتش اسرائیل ۴۹، رئیس ستاد ارتش ۴۹-۵۲، ع.

پژوهشی باستان شناسی دا. عبری بیت المقدس ۵۳-۵۴،

مدرس باستان شناسی ۵۵-۵۹، دانشیار دانشگاه ۵۹-۶۳،

استاد ۶۳-، مدیر عملیات حفاری در منطقه «هیزر» ۵۵-۵۸ و

۶۹، مدیر عملیات حفاری در «بار کوچبا» ۶۰-۶۱، در «میگدو»

۶۰ و ۶۶-۶۷ و ۷۰-۷۸، شرکت در جنگ چهارم اعراب

و اسرائیل اکتبر ۷۳، پایه گذاری و فعالیت در «جنبش

دموکراتیک» ۷۸-، معاون نخست وزیر (پس از کسب ۱۵ کرسی در

کنست)، اکتبر ۷۷-۸۱ و نیز رئیس کمیسیون دولتی امور

اجتماعی، ع. آکا. علوم تجربی و انسانی اسرائیل، ع. پیوسته
آکادمی های انگلستان و فرانسه، کناره گیری از سیاست. فوت
بر اثر سکنه قلبی ۸۴،

آثار: طومار جنگ فرزندان روشنایی علیه فرزندان تاریکی
۵۵، پیام طومار ها ۵۷، هیزرا: اولین مرحله حفاری، هیزر ۲:
دومین مرحله، هیزر ۳-۴: سومین مرحله، سفر پیدایش
(باهمکاری ن. اویگاد) ۵۶، جنگ در سرزمین های انجیلی
(مقدس) ۶۳، کشفیات در حفاری صحرای یهود ۶۳، مسادا: اولین
مرحله حفاری ۶۵، کتیبه بن - سیره از مسادا ۶۵، مسادا: دژ هرود
و پایگاه آخرین هواخواهان ۶۶، بار - کوچا ۷۱، هیزر ۷۲، هیزر
۷۵، کتیبه های معبد ۷۷.

یارشاطر، دکتر احسان: دک. زبانهای باستانی: استاد،
نویسنده و زبانشناس ایرانی: ت. ۱۹۱۸ در همدان، تج. ۵۱.
تهران، ۵۱. لندن.

شهرت در انجام پژوهشهای فرهنگی و هنری در اوائل
دهه ۵۰، تدریس در دا. تهران ۵۴، انتشار ماهنامه «راهنمای
کتاب» (یکی از منابع معتبر بررسی و نقد کتاب در ایران) به مدت
۳۰ سال، تدریس در دا. کلمبیا (آمریکا) ۶۳-۶۴ (اس)،
مدعو، مشاور انتشاراتی دا. کلمبیا (درباره مسائل ایران)، تاسیس
«انجمن کتاب» در ایران، عزیمت به آمریکا پس از پیروزی انقلاب
اسلامی ایران ۷۹، تدوین و انتشار «دائرة المعارف ایرانیکا» به
شکل جلد به جلد به زبان انگلیسی در آمریکا.

(توضیح: وی یکی از متخصصان و صاحب نظران بنام
در زمینه زبانها و فرهنگ باستانی ایران و از جمله زبان اوستا به
شمار میرود.)

آثار: تصحیح و نگارش مقدمه: اشارات و تنبیهات (ابوعلی
سینا) ۵۳، ونیز: پنج رساله ابوعلی سینا ۵۳. شعر فارسی در عهد
شاهرخ (نیمه اول قرن نهم یا آغاز انحطاط در شعر فارسی) ۵۵،
زبانها و لهجه های ایرانی ۵۷، داستانهای شاهنامه (ج) ۶۵،
نقاشی نوین (ج) ۶۵-۶۶، داستانهای ایران باستان (ج) ۶۵(۳)،
ایران در آستانه ورود به دهه هفتاد (ویرایشگر) (به انگلیسی) ۷۱،
دائرة المعارف ایران و اسلام (ج) ۷۵-۸۱، تدوین و انتشار
دائرة المعارف ایرانیکا به زبان انگلیسی (در آمریکا) (ج) ۷۹.

یارینگ، دکتر گونار: دک. «دپلمات سوئدی، ت. ۱۲
اکتبر ۱۹۰۷، تج. ۵۱، «لاند».

دانشیار زبانهای ترکی در دا. «لاند» سوئد ۳۳-۴۰،
وابسته سفارت سوئد در آنکارا ۴۰-۴۱، رئیس بخش «ب» سفارت
سوئد در تهران ۴۱، کاردار سفارت سوئد در تهران و بغداد ۴۵،
کاردار در آدیس آبابا ۴۶-۴۸، سفیر سوئد در هندوستان ۴۸-۵۱،
همزمان سفیر در سیلان ۵۰-۵۱، سفیر در ایران، عراق و پاکستان
۵۱-۵۲، رئیس اداره سیاسی وزارت امور خارجه ۵۳-۵۶، نم،
دائم سوئد در سازمان ملل ۵۶-۵۸، نم. کشور سوئد در شورای
امنیت سازمان ملل ۵۷-۵۸، سفیر سوئد در آمریکا ۵۸-۶۴، سفیر
در شورای ۶۴-۷۳، سفیر سوئد در مغولستان ۶۵-۷۳، نم. ویژه
دبیر کل سازمان ملل در پیگیری مسائل اعراب و اسرائیل (پس از
جنگ ژوئن ۱۹۶۷) نوامبر ۶۷-۹۱، دریافت نشان صلیب بزرگ،
نشان ستاره شمال.

آثار: تعدادی کتاب به زبان آلمانی و انگلیسی درباره زبان
و فرهنگ ترکی از جمله: مناظره میوه ها - یک حکایت ترکی
شرقی ۳۶، گفتگوی از یک قلیچ، ترکستان روسیه ۳۷، متون
از یکی - افغانی ترکستان ۳۸، پراکندگی قبایل ترک
در افغانستان ۳۹، اطلاعات لازم در راه شناخت ترکستان شرقی
(ج ۱-۴) ۴۷-۵۱، فرهنگ مکالمه ترکی - انگلیسی ۶۴، متون
ادبی کاشغر ۸۰، بازگشت به کاشغر ۸۶، متون کاشغری ۹۱.

یاریو، سرلشگر آهارون: نظامی و سیاستمدار اسرائیلی،
ت. ۱۹۲۰ در شوروی (لاتویا)، تج. دن. ستاد فرانسه.

مهاجرت از شوروی به فلسطین ۳۵، خدمت در ارتش
انگلستان با درجه سروانی ۴۱-۴۶، فعالیت در سازمان نظامی -
تروریستی هاگانا (هسته مرکزی ارتش اسرائیل) ۴۶-۴۷، خدمت
در ارتش اسرائیل با مسئولیت های متفاوت در واحد فرماندهی
شمال کشور ۴۸-۵۰، خدمت در ستاد لشکر عملیاتی ۵۱،
تحصیل در «دن. ستاد فرانسه»، ونیز «دن. فرماندهی و ستاد
افسری» ارتش اسرائیل ۵۲-۵۶، وابسته نظامی درواشنگتن و
اتاوا (کانادا) ۵۷-۶۰، فرمانده تیپ جولان ۶۰-۶۱، خدمت
در واحد اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل ۶۱، دستیار ویژه رئیس
ستاد ارتش در خلال جنگ اکتبر ۷۳ اعراب و اسرائیل، مشاور ویژه
نخست وزیر اسرائیل اکتبر ۷۲-۷۳، ترک خدمت ارتش دسامبر

خدمت در وزارت مسکن وسازمانهای عمومی مصر تا ارتقا به مقام معاون وزیر ۳۹-۵۹، مدیر عامل ومعاون «مرکز پژوهشهای ساختمان» مصر ۵۴-۵۹، رئیس شرکت سیمان پرتلند توره، ع. هیات مدیره شرکت سیمان پرتلند حلوان، و شرکت سیمان پرتلند سودان، رئیس هیات بازاریابی شرکتهای سیمان مصری ۵۹-۶۳، رئیس سازمان عمومی مصر در امور شرکتهای ساختمانی و قراردادهای عمومی مسکن ۶۳-۶۵، وزیر جهانگردی و باستان شناسی ۶۵-۶۷، وزیر مسکن وساختن ۶۶-۶۸، ع. هیات مدیره و هیأت عامل سد بزرگ آسوان ۶۶-۶۸، اس، مدعو مکانیک خاک در دا. قاهره ۵۱-۸۱، اس، مدعو مهندسی راه وساختن (سازه) در دا. عین الشمس، ع. شورای تکنولوژی و پژوهشهای ساختمان «آکادمی علوم و تکنولوژی مصر» ۷۲-۸۹، دبیر کل فدراسیون مهندسان عرب ۷۵، رئیس جامعه مهندسان سازه ۹۱-، رئیس جامعه مهندسان سازه مصر ۹۳-، ع. تعدادی دیگر از سازمانهای علمی مهندسی سازه و ساختمان، دریافت نشان درجه اول جمهوری (مصر)، نشان پرچم (مجارستان)، نشان صلیب با ستاره احیا، لهستان.

آثار: مطالعاتی پیرامون میزان استقامت پایه های پل ۵۱، میزان استقامت پی های عمیق در خاک رس، آزمایش نمونه های خشک شن با ماشینهای سه محوره ۵۳، صنعت مصالح ساختمانی در مصر ۵۷، میزان استقامت پایه های پل ۵۳.

یاسین، مصطفی کمال: دک. حقوق، دیپلمات و حقوقدان بین المللی عراقی، ت. ۱۹۲۰ در عراق، تج. دها. بغداد، قاهره، وپاریس.

ع. کانون وکلای بغداد ۴۲، مدرس حقوق بین الملل خصوصی و حقوق جزا ۵۰، استاد یار دانشگاه بغداد ۵۴، اس. ورئيس گروه حقوق بین الملل دا. بغداد ۵۹، مدیر کل اداره سیاسی وزارت امور خارجه ۵۹، مدیر کل اداره سازمانهای بین المللی وزارت امور خارجه ۶۴، سفیر ونم. دائم عراق در نمایندگی سازمان ملل در ژنو ۶۶، مدیر کل اداره سازمانهای بین المللی وزارت امور خارجه ۷۱-، ع. دادگاه داوری بین المللی، ع. کم. حقوق بین الملل سازمان ملل متحد ۶۰-۷۰، رئیس کم. مذکور ۶۶، رئیس مو. حقوق بین الملل ۶۱، ع. سازمان مذکور ۷۱-، ع. آکا. حقوق بین الملل لاهه، ع. مکاتبه ای

۷۳، ع. مجلس اسرائیل (کنست) ۷۴-۷۷، وزیر حمل ونقل مارس-ژوئن ۷۴، وزیر اطلاعات ژوئن ۷۴-ژانویه ۷۵، رئیس مرکز مطالعات استراتژیک در دا. تل آویو ۷۷-۹۴، فوت ۹۴.

یازجی، بدیع: مدیر مالی و تجاری ترک، ت. ۱۹۱۷، تج. «رابرت کالج» دا. کلمبیا (آمریکا).

مدیر امور بیمه آتش سوزی و دریایی شرکت بیمه انکابی ملی ۴۳-۴۸، اس. بیمه «مدرسه بازرگانی» استانبول ۴۵-۵۰، مدیر عامل بانک اعتبارات ترکیه ۶۲-۶۳، مدیر عامل شرکت صنایع چینی استانبول ۶۲-۶۳، رئیس شرکت بیمه عمومی ترکیه ۴۸-۶۳، رئیس اتاق تجارت استانبول ۶۰-۶۳، ع. هیات مدیره امور بیمه وزارت بازرگانی ۴۴-۶۴، رئیس ومدير عامل شرکت بیمه «تام» ۶۴-۷۴، رئیس ومدير عامل شرکت بیمه «اکسیگورتا» ۷۴-، معاون ومدير عامل شرکت بیمه «دوگان» ۷۶-، ع. هیات امناء «کا. رابرت» ۶۴-۷۰.

یازجی، بولنت: ف. ل. «بانکدار ترک، ت. ۳ فوریه ۱۹۱۱، تج. «رابرت کالج» استانبول، ودا. کلمبیا (آمریکا).

خدمت دروزارت دارایی ۳۴-۳۸، ممیز مالیاتی ۳۸-۴۵، مشاور سفارت ترکیه در واشنگتن ۴۵-۴۹، مدیر کل اداره خزانه داری ۴۹-۵۰، مدیر عامل بانک توسعه صنعتی ترکیه ۵۰-۶۰، رئیس ومدير عامل بانک ترکیه ۶۰-۶۷، رئیس بانک تجارت خارجی آمریکا-ترکیه ۶۴-۶۷؛ رئیس اتحادیه اتاق های تجارت. صنعت ومبادلات ارزی ترکیه ۶۰-۶۲، معاون اج. بانکهای ترکیه ۶۰-۶۷، رئیس بانک توسعه صنعتی ترکیه ۶۰-۶۹، مدیر عامل بانک مذکور ۶۹-۷۱، مدیر شرکت «تام حیات سیگورتا» ۶۷-، مشاور رئیس دانشگاه تجارت وصنایع در «ستی» ۶۸-، رئیس ومدير عامل «اک بانک تاس» ۷۱-۷۵، رئیس شرکت «اکسیمنتو»، شرکت «سیمسا»، رئیس بنیاد آموزش مدیریت ترکیه، رئیس شرکتهای کمودور، دنیتس، و کلویو.

یاسین، عزیز احمد: ل، علوم، دیپلم عضویت در کالج سلطنتی انگلستان، دک. مهندسی؛ مهندس مشاور و دیپلمات مصری، ت. ۱۳ اوت ۱۹۱۸ در قاهره، تج. دانشکده. علوم دا. قاهره، کا. سلطنتی علوم و تکنولوژی دا. لندن.

آثار : توسعه ترکیه بر مبنای معیار مطبوعات کشور ۱۴،
ترکیه در جنگ جهانی ۲۸، ترکیه در دوران من ۵۶.

پتکین، سید کمال : استاد پژوهشگر ترک، ت. ۱۹۰۳،
تج. دها. پاریس و «رنه».

استادیار تاریخ هنر و زیبایی شناسی دردا. استانبول
۳۶-۳۳، مدیر کل هنرهای زیبا دروزارت آموزش و پرورش
۴۱-۳۹، اس. تاریخ هنر و زیبایی شناسی دردا. آنکارا ۴۱-۵۰،
اس. تاریخ هنر ترکیه و اسلام ۵۰-۵۹، رئیس دا. آنکارا ۵۹-۶۳،
اس. هنر ترکیه در دا. کلمبیا (آمریکا) ۶۳-۶۴، دریافت نشان
لژیون دونور، ع. حزب جمهوری خواه.

آثار : (به زبان ترکی) : فلسفه هنر ۳۴، درسهای زیبایی
شناسی ۴۲، دکترین های ادبی ۴۳، سخنرانی هایی پیرامون
ادبیات ۴۴، هنر لئوناردو داوینچی ۴۵، مسائل هنر ۴۵، درباره
ادبیات ۵۳، نقاشان مشهور ۵۵، الف، گید : گزیده ای از
نوشته های نقد گونه وی ۵۵، تاریخ معماری اسلامی ۵۹ (چاپ
سوم: ۶۵)، مسائل هنر ۶۲، معماری ترکیه ۶۵، مسائل جاری
ادبیات ۶۷، مقاله ها ۷۲، هنر باروک ۷۴، هنر در کشورهای
اسلامی ۷۴، (به زبان فرانسه) : معماری ترک در ترکیه ۶۲، نقاشان
باستانی ترک ۷۰.

یحیی، امام (یحیی محمد حمید الدین) : پایه گذار
و اولین حاکم یمن شمالی جدید، ت. ژوئن ۱۸۶۹ در «صنعا»
(یمن شمالی)، تج. ابتدایی و متوسطه در زمینه حقوق اسلامی
و ادبیات قدیمی عرب نزد پدرش.

پدرش محمد در خلال سالهای ۱۸۹۰ تا ۱۹۰۴ امام
زیدی یمن بود، جنگ علیه سلطه عثمانیها بر یمن به مدت دو دهه
و بالاخره دستیابی به استقلال یمن شمالی (سابق) ۱۹، مقابله با
انگلیسی ها و سعودیها در راه اتحاد مجدد دیگر سرزمینهای
(مقدس) یمن و استقلال آنها تحت رهبری مذهبی و سیاسی خود
در دهه های ۲۰ و ۳۰، پس از فوت پدرش (محمد) : امام جدید
زیدیهای یمن و ملقب به عنوان «المتوکل بالله» (توکل کننده به
خداوند) ۱۹۰۴، هریک از هیجده پسر امام یحیی ملقب به «سیف
الاسلام» (شمشیر اسلام) و پسر بزرگش احمد لقب «ولیعهدی» و
جانشین پدرش رایافت (امام یمن در خلال سالهای ۱۹۴۸ تا

آکا. تدوین قوانین تولوز، نم. عراق در بسیاری از کنفرانسهای
بین المللی از جمله : در کنفرانس حقوق قراردادها وین ۶۸ و
۶۹، رئیس کت. تدوین قوانین در شورای «آنکتاد» ۶۶-۶۹،
در سازمان بین المللی کار ۶۶-۶۹، در مجامع عمومی سازمان
ملل متحد ۵۸، در بسیاری از کنفرانسهای سازمان ملل و سازمان
بین المللی کار و غیره، دریافت درجه دکترای افتخاری از دا.
نیس ۷۰، نشان صلیب بزرگ شایستگی دولتی از اسپانیا، نشان
ملی لیاقت از فرانسه، نشان تاج از مراکش.

آثار : تعداد زیادی کتاب و مقاله درباره حقوق بین الملل،

الیافی، عبدالله عارف : حقوقدان و سیاستمدار لبنانی،

ت. ۱۹۰۱، تج. در بیروت، ودا. سوربن پاریس.
عضویت در کانون وکلای بیروت ۲۶، نخست وزیر و وزیر
دادگستری ۳۸-۳۹، ع. هیات نم. لبنان در کنفرانس مقدماتی
تاسیس اتحادیه کشورهای عرب ۴۴، ع. هیات نم. لبنان
در کنفرانس سان فرانسیسکو ۴۵، وزیر دادگستری دسامبر ۴۶-
آوریل ۴۷، نخست وزیر ۵۱-۵۲، ۵۳-۵۴، و مارس-نوامبر ۵۶، و
آوریل-دسامبر ۶۶، و ۶۸-۶۹، همزمان وزیر کشور ۵۱-۵۲، و
۵۳-۵۴، و مارس-نوامبر ۵۶، و ژوئیه-اکتبر ۶۸، وزیر دفاع
۵۳-۵۴، و فوریه-اکتبر ۶۸، وزیر اطلاعات ۵۳-۵۴، و آوریل-
دسامبر ۶۶، و ۶۸-۶۹، وزیر دارایی مارس-سپتامبر ۵۴، وزیر
برنامه ریزی ژوئن-نوامبر ۵۶، آوریل-دسامبر ۶۶، فوریه-ژوئیه
۶۸، و ۶۸-۶۹، وزیر امور اجتماعی ۶۸-۶۹، وزیر آموزش و
پرورش ۶۸-۶۹.

یالمان، احمد امین : ف. ل. اجتماعی، دک. روزنامه

نگار ترک، ت. ۱۴ ماه مه ۱۸۸۸، تج. مدرسه حقوق
استانبول، ودا. کلمبیا (نیویورک).

خبرنگار روزنامه «صبح» ۱۹۰۷، کمک دبیر نشریه
«ینی گازت» ۱۹۰۸-۱۹۱۰، دانشیار سابق جامعه شناسی دردا.
استانبول، خبرنگار جنگی نشریه «طنین» ۱۵، مالک مشترک و
دبیر نشریه «واکت» ۱۷-۲۲، مالک مشترک و دبیر نشریه
«وطن» ۲۲-۲۶، نشریه «تن» ۳۶-۳۹، نشریه وطن ۴۰-
ژانویه ۶۱، دبیر نشریه «حروطن» ۶۱، رئیس موسسه مطبوعات
ترکیه ۶۴.

درقم و چند شهر دیگر ۷۹، رئیس دفتر آیت الله خمینی (ره) رهبر انقلاب ایران) درقم ۷۹ (برای مدتی)، ع. اولین مجلس خبرگان از استان باختران (کرمانشاه) ۷۹، ع. مجلس شورای اسلامی از قم ۸۰-۸۴ و از تهران ۸۴-۸۸، رئیس کمیسیون امور حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی در دوره های ذکر شده، و نیز معاون اول مجلس اول و دوم شورای اسلامی (به ریاست هاشمی رفسنجانی)، رئیس هیات نم. پارلمانی ایران در اتحادیه بین المجالس ۸۷، ع. دومین مجلس خبرگان از استان بوشهر ۸۲، شکست در انتخابات سومین دوره مجلس شورای اسلامی ۸۸، ع. انتصابی شورای نگهبان قانون اساسی ژوئن ۸۸، ع. اولین مجمع تشخیص مصلحت نظام ۸۸، ع. انتصابی کت. بررسی قانون اساسی (از سوی آیت الله خمینی) ۸۹، رئیس انتصابی قوه قضائیه کشور (از سوی آیت الله خامنه ای) سپتامبر ۸۹- اوت ۹۴، دبیر و رئیس بخش سیاسی «جامعه مدرسین حوزه علمیه قم»، ع. دومین مجمع تشخیص مصلحت نظام و معاون دوم شورای مذکور ۸۹-۹۷، انتصاب مجدد به عنوان رئیس قوه قضائیه کشور اوت ۹۴- اوت ۹۹ (جانشین وی: آیت الله سید محمود هاشمی شاهرودی)، ع. سومین مجمع تشخیص مصلحت نظام ۹۷، ع. شورای عالی انقلاب فرهنگی، نایب رئیس اول شورای عالی انقلاب فرهنگی اوت ۹۷-، مجدداً ع. انتصابی شورای نگهبان (از سوی آیت الله خامنه ای) اوت ۹۹-.

آثار: تفسیر در قرآن، شناخت خدا، گمشده شما، امام حسین راهبر بشناسیم، چهار چوب کلی حکومت اسلامی (درسهایی پیرامون ولایت فقیه یا حکومت اسلامی در عصر غیبت) ۸۳.

یزدی، دکتر ابراهیم: دک. داروسازی، فعال سیاسی و سیاستمدار ایرانی، ت. ۱۹۳۳ در قزوین، تج. در آمریکا.

ق. اق.: انتشار مشترک نشریه «فروغ علم» ۴۶-۴۷، و «گنج شایگان» ۵۱-۵۴، خدمت در «سازمان تامین اجتماعی کارگران»، خدمت در شرکت دارویی «تولید دارو» (تولیدارو)، ع. «نهضت آزادی ایران»، عزیمت به آمریکا برای تحصیلات عالی ۶۰، ع. موسس «اج. دانشجویان ایرانی مقیم آمریکا و کانادا»، تحصیل و کار (فعالیت های پزشکی) در آمریکا به مدت ۱۷ سال ۶۰-۷۸، همزمان فعالیت های سیاسی و مبارزه علیه رژیم شاه در آمریکا، مشاور

۱۹۶۲)، پس از یک رشته شکست های نظامی در راه یکپارچه کردن سرزمین یمن بزرگ (یمن شمالی و جنوبی) بالاخره مجبور به امضای قرار داد شناسایی کنترل سیاسی انگلستان بر سرزمین های یمن جنوبی در پایان سال ۳۴ شد (پس از جنگ های داخلی یمن، بالاخره انگلیسی ها در سال ۱۹۶۷ مجبور به خروج از عدن و یمن جنوبی شدند)، ترور و کشته شدن بدست یک مخالف سیاسی ۱۷ فوریه ۴۸.

یحیی، ژنرال طاهر: نظامی و سیاستمدار عراقی، ت.

۱۹۱۳، تج. دن. تربیت معلم بغداد، و دن. افسری عراق. معلم در مدرسه مامونیه بغداد، ع. نهضت ملی ۴۱، فرمانده گردان زرهپوش در جنگ فلسطین (اولین جنگ اعراب و اسرائیل) ۴۸، ع. دادگاه نظامی حبانیه ۴۸، ع. گروه افسران آزاد عراق ۵۸، بعداً مدیر کل پلیس، و رئیس ستاد ارتش عراق ۶۳-۶۵، نخست وزیر ۶۶، معاون ریاست جمهوری عراق ماه مه ۶۷، نخست وزیر و کفیل وزیر کشور ۶۷-۶۸، دستگیر و زندانی شدن بخاطر دلائل سیاسی آوریل ۶۹، دریافت مدال خدمت، مدال رافدین و غیره از عراق.

یحیوی، محمد صالح: نظامی و سیاستمدار الجزایری،

ت. ۱۹۳۲ در «برک».

آموزگار مدرسه قبل از شروع جنگ های استقلال طلبانه مردم الجزایر- ۵۶، پیوستن به ارتش سری الجزایر ۵۶، ارتقا به درجه سروانی، ارتقا به مرتبه فرماندهی ۶۲-۶۴، ع. کت. مرکزی «جبهه آزادی بخش ملی» الجزایر ۶۴، ع. شورای انقلاب الجزایر ژوئیه ۶۵، فرمانده نظامی منطقه ۶۵، رئیس آکادمی نظامی در چرچیل ۶۹-۷۷، دبیر اجرایی «جبهه آزادی بخش ملی» اکتبر ۷۷-.

یزدی، آیت الله محمد: درجه اجتهاد، روحانی و

حقوقدان (اسلامی) ایرانی، ت. ۱۹۳۱ در قم، تج. عالی حوزوی در قم.

ق. اق.: مدرس حوزه علمیه قم و وعظ و خطابه، دستگیر و زندانی شدن و نیز تبعید داخلی (ایران) به دفعات. ب. اق.: رئیس دادگاه انقلاب اسلامی و رئیس کمیته های انقلاب اسلامی

و یار نزدیک آیت الله خمینی (ره) (رهبر انقلاب اسلامی ایران) در خلال دوران تبعید و زندگی در «نوفل لوشاتو» در فرانسه (نزدیک پاریس) اکتبر ۷۸ - فوریه ۷۹.

ب. اق. : معاون نخست وزیر (مهندس بازرگان) در امور انقلاب فوریه - آوریل ۷۹، وزیر امور خارجه دولت موقت انقلاب آوریل - نوامبر ۷۹، مشاور نزدیک رهبر انقلاب ایران در امور سیاسی و انقلاب ۷۹، سرپرست گروه انتشارات «کیهان» و «روزنامه کیهان» ماه مه ۸۰ - نم. مجلس شورای اسلامی از تهران ۸۰ - ۸۴، ع. کمیسیون های امور خارجه، بهداری و رفاه مجلس شورای اسلامی ۸۰ - ۸۴؛ از جمله رهبران «اصلی نهضت آزادی ایران» (به رهبری مهندس بازرگان) ۷۹ - ۹۴، انتخاب به عنوان رهبر جدید «نهضت آزادی ایران» پس از فوت مهندس بازرگان ۹۴ - مشاور «سازمان بهداشت جهانی» (WHO) (وابسته به سازمان ملل متحد) ۹۱.

آثار : تالیف و ترجمه چندین کتاب در زمینه های پزشکی و سیاسی، از جمله :

الف - کتابهای سیاسی : اوضاع سیاسی کنونی ایران (فوریه ۷۹)، جنگ بی پایان (ترجمه)، آمریکا در تدارک ویتنامی دیگر، آخرین تلاشها در آخرین روزها (مطالبی ناگفته پیرامون انقلاب اسلامی ایران) (چ ۴) ۸۴، بررسی سفر هایز به ایران ۸۳، بررسی و تحلیل گزارش کمیسیون تاور ژوبیه ۸۷ [پیرامون مسافرت پنهانی مک فارلین به ایران]، و غیره. ضمناً تعداد زیادی مقاله های سیاسی، اجتماعی و اسلامی منتشره در نشریات عمومی و تخصصی.

ب - کتابهای پزشکی : اصول ژنتیک مولکولی ۸۵، تغییرات موتاسیونی در اجزای ژنتیک و نظام های ترمیمی ۸۹، گزارشهای علمی درباره پزشکی داروهای گیاهی و سنتی، مواد سرطان زا، اسید نوکلئیک سلول های سرطانی و غیره.

یعاری، مایر : (نام حقیقی : مایر فالدو)، سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۲۵ آوریل ۱۸۹۷ در اتریش، ت. دا. وین (اتریش)، و موسسه کشاورزی وین (شاگرد زیگموند فروید).

خدمت در ارتش اتریش در خلال ج. ج. اول ۱۴ - ۱۸، موسس «هاشومیرها تزار» (ناظر جوان : جنبش سوسیالیستی - صهیونیستی جوانان یهود) در وین، مهاجرت به سرزمین

فلسطین ۲۰، همکاری با صندوق ملی یهود و سازمان صهیونیسم، ع. موسس کیبوتص «هاشومیر هاتزار» و کیبوتص های دیگر، ع. شورای اجرایی جهانی هاشومیر هاتزار، ع. شورای مشترک صهیونیسم، ع. موسس فدراسیون کارگران یهود، موسس بارز حزب «ماپام» (حزب کارگران موحد) ۴۸، نم. کنست (پارلمان اسرائیل) ۴۹ - ۷۳، دبیر کل حزب ماپام در دهه ۵۰ - اوایل دهه ۷۰، استعفا از دبیر کلی حزب ماپام ۷۲، استعفا از نمایندگی مجلس و فعالیت های سیاسی ۷۳، فعالیت های نویسندگی ۷۳ - ۸۷، رهبر عقیدتی حزب ماپام تازمان مرگ، فوت ۸۷.

یعقوبی، گاد : ف. ل.، سیاستمدار اسرائیلی، ت. ۱۸ ژانویه ۱۹۲۵ در «موشاو کفار وتکین»، ت. دا. تل آویو.

ع. نهضت «موشاویم» ۶۰ - ۶۷، معاون وزیر کشاورزی، رئیس «مرکز برنامه ریزی و توسعه کشاورزی واسکان» اسرائیل ۶۰ - ۶۶، ع. کت. مرکزی اتحادیه کارگری هیستادروث (جناح رافی) ۶۶ - ۶۹، رئیس شورای اقتصادی جناح رافی ۶۶ - ۶۷، ع. کت. مرکزی و دبیر حزب کارگر، معاون دبیر حزب کارگر ۶۶ - ۷۰، ع. مجلس اسرائیل (کنست) ۶۹ - ع. کت. مالی کنست ۶۹ - ۷۰، ع. کت. دفاع و امور خارجی مجلس ۷۴، معاون وزیر حمل و نقل ۷۱ - ۷۴، وزیر حمل و نقل ۷۴ - ۷۷، وزیر اقتصاد و برنامه ریزی ۸۴ - ۸۸، وزیر ارتباطات ۸۸ - ۹۲، نم. دائم اسرائیل در سازمان ملل متحد ۹۲ - تاکنون (۹۶)، رئیس کم. اقتصادی پارلمان ۷۷ - ۸۹، رئیس شورای اقتصادی حزب کارگر.

آثار : قدرت کیفیت ۷۱، آزادی انتخاب ۷۵، کتابهای کودکان ۸۸ و ۹۰، مهلت زمان (شعر) ۹۱، تعداد زیادی مقاله راجع به اقتصاد و سیاست.

یگانه، محمد : ف. ل.، اقتصاددان ایرانی، ت. ۵ ماه مه ۱۹۲۳، ت. دا. تهران، و دا. کلمبیا در نیویورک.

کارمند امور اقتصادی بخش مطالعات خاورمیانه ای سازمان ملل متحد ۴۹ - ۵۸، مشاور سازمان : «برنامه توسعه سازمان ملل» و «ژو دولت تونس» ۵۸ - ۵۹، رئیس بخش صنعت سازمان ملل ۵۹ - ۶۴، معاون وزیر امور اقتصادی ۶۴ - ۶۹، وزیر آبادانی و مسکن ۶۹ - ۷۰، مشاور و «ژو اقتصادی نخست وزیر» ۷۰ - ۷۱، جانشین مدیر اجرایی بانک بین المللی نوسازی و توسعه

قاهره، دا. نیویورک، ودا. هاروارد آمریکا.

مشاور خصوصی حقوقی، مشاور حقوقی در اداره نفت. و اداره مالیات وزارت دارایی عربستان سعودی ۵۶-۵۸، مشاور حقوقی شورای وزیران سعودی ۵۸-۶۰، وزیر کشور ۶۰-۶۲، وزیر نفت و ذخایر معدنی ۶۲-۹۵، ع. شورای وزیران سعودی ۶۰-، مدیر شرکت نفت غربی-آمریکایی (آرامکو) ۶۲-، رئیس هیأت مدیره سازمان عمومی نفت و مواد معدنی (پترومین) ۶۳-۸۶، رئیس دانشکده نفت و مواد معدنی در طهران ۶۳-، رئیس هیأت مدیره شرکت کود شیمیایی عربستان سعودی (سافکو) ۶۶-، دبیر کل سازمان کشورهای عرب صادرکننده نفت (اوپک) ۶۸-۶۹، رئیس سازمان اوپک ۷۴-۷۵، تاسیس سازمان پژوهشی غیر انتفاعی «مرکز مطالعات انرژی جهانی» در لندن ۹۰، رئیس کمیسیون مشترک عربستان سعودی-سودان در امور اکتشاف ذخایر دریای سرخ ۷۴، رئیس شورای عالی مشورتی امور نفت و مواد معدنی ۷۵-۸۶، ع. تعدادی از سازمانهای حقوق بین الملل، دریافت درجه دکترای افتخاری ازدا. نیهون ژاپن ۶۹، دک. افتخاری ازدا. عثمانیه هندوستان ۷۵.

آثار: حقوق اسلامی ومسائل معاصر (به زبان انگلیسی و عربی).

یوسف، اووادیآ: خاخام اعظم (سفاردیم ها) و رهبر حزب افراطی «شاس» اسرائیل، ت. در بغداد (عراق). ع. سابق دادگاه ویژه خاخامی سفاردیم ها (یهودیان شرقی اسرائیل) در تل آویو، رئیس سابق دادگاه استیناف خاخامی، و نیز رئیس بخش خاخامی مصر (قاهره)، ع. سابق دادگاه منطقه ای «پیتاج تیکوا» و «بیت المقدس»، رئیس «متیوتای بزرگ» بیت المقدس، رئیس یشیوات پورات وی-هورع «در تل آویو، ع. هیأت مدیره «یشیوات پورات یوسف» در بیت المقدس، رئیس کمیته بنیاد ساختمان، بنیانگذار یشیوات «پورات یوسف» در بخش قدیمی بیت المقدس، رهبر مذهبی حزب افراطی «شاس»، خاخام اعظم و رئیس دادگاه ویژه خاخامی تل آویو-یافا، خاخام اعظم یهودیان سفاردیم اسرائیل، دریافت چند جایزه از اسرائیل.

(توضیح: بنا به گزارش خبرگزاری فرانسه در تاریخ دسامبر

خاورمیانه ۷۱-۷۲، مدیر اجرایی صندوق بین المللی پول ۷۲-۷۳، مدیر اجرایی بانک مرکزی ایران ۷۳-۷۶، وزیر کشور ۷۶-۷۷، مسئول سازمان برنامه و بودجه ۷۷-۷۸، وزیر امور اقتصادی و دارایی ۷۷-۷۸، رئیس صندوق ویژه سازمان اوپک (وین)، دریافت مدال همایون ۶۶، مدال درجه اول همایون ۷۷، دریافت مدال آبادانی و توسعه ۶۷.

آثار: توقف خطاها ۴۶، سیاستهای تجارت خارجی و بازرگانی ایران ۵۰، سرمایه گذاری در صنعت نفت خاورمیانه ۵۲، دورنمای برنامه توسعه اقتصادی دهساله تونس (به زبان فرانسه) ۶۰، اقتصاد نفت خاورمیانه (باهمکاری چارلز عیسوی) ۶۲، عکس العمل های مربوط به قرار داد نفت تهران ۷۱، امکانات همکاریهای مابین کشورهای در حال توسعه در زمینه بهره برداری از گاز طبیعی ۷۱.

یمانی (ملقب به ابوماهر)، احمد: مبارز و سیاستمدار فلسطینی، ت. ۱۹۲۵.

یکی از حامیان اصلی «دکتر جرج حبش» در «جنبش ملی عرب»، رهبری اقداماتی در سازمان آزادی بخش فلسطین که منجر به شکل گیری گروه چریکی «قهرمانان بازگشت» (ابطال العوده) شد ۶۶، یکی از پایه گذاران گروه عمده چریکی «جبهه خلق برای آزادی فلسطین» (PFLP) (به رهبری دکتر جرج حبش) ۶۷، دبیر کل فدراسیون کارگران فلسطین در اواسط دهه ۶۰، رئیس شعبه جبهه خلق در طرابلس (لیبی) ۶۹، فرماندهی گروه چریکی جبهه خلق به همراه «ودیع حداد» (مبارز فلسطینی) در اردن در خلال دوران غیبت جرج حبش ۷۰، ع. درکت. اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) به نمایندگی از «جبهه خلق» ۷۳، رئیس هیأت نم. اعزامی ساف به پکن (چین) بمنظور جلب حمایت چین از ساف ۷۳، رئیس و رهبر جبهه خلق در دوران بیماری جرج حبش ۷۳، استعفا از کت. اجرایی ساف پس از خروج جبهه خلق از ساف ۷۳، همراهی با یاسر عرفات (رهبر ساف) در مسافرت رسمی به مسکو ۷۳، رئیس «سازمان خلقی» ساف ۷۴، بازگشت مجدد به جبهه خلق و معاون آن.

یمانی، شیخ احمد زکی: ل. حقوق. ف. ل. حقوق تطبیقی؛ سیاستمدار سعودی، ت. ۱۹۳۰ در مکه، تح. دا.

۱۹۹۶، اووادیایوسف به عنوان یک خاخام افراطی رژیم صهیونیستی طی اطلاعیه ای به پستی‌های اسرائیلی دستور داد که آنان اعلامیه‌هایی را که کشیش‌های مسیحی برای یهودیان ارسال داشته‌اند بسوزانند. این فرمان در پی ارسال هزاران اعلامیه از سوی یک سازمان مبلغ مسیحی در راه برقراری صلح صورت گرفته است!

آثار: چند جلد کتاب مذهبی راجع به اصول یهودیت و تورات.

یوسف، دکتر محمد: دک.، سیاستمدار افغانی، ت. ۲۱ ژانویه ۱۹۱۷ در کابل.

وزیر سابق صنایع و معادن افغانستان، نخست وزیر و وزیر امور خارجه ۶۳-۶۵، سفیر در جمهوری فدرال آلمان، ضمناً سفیر آکر دیته در دانمارک، سوئد، و سوییس ۶۶-۷۳.

یوسفی، عبدالرحمن: سیاستمدار مراکشی، ت. در «طنجه»، تح. ۱۵. پاریس.

فعالیت سیاسی در جنبشهای اتحادی و استقلال طلبانه مراکش، ع. حزب «استقلال»-۵۹، کناره گیری از حزب استقلال و مشارکت در پایه گذاری «اتحاد ملی نیروهای خلقی» (UNFP) (بعداً: اتحاد سوسیالیستی نیروهای خلقی USFP)، دستیار «مهدی بن برکه» (انقلابی مراکشی و رهبر حزب اتحاد ملی)، بازداشت و زندانی به اتهام فعالیت‌های ضد دولتی ۵۹، محکوم به دو سال زندان (سیاسی) ۶۳-۶۴، آزادی از زندان و تبعید به فرانسه ۶۴، سخنگوی «مبارزان ملی گرا و حقوق بشر عرب و آفریقایی»، بازگشت از تبعید به مراکش در اوائل دهه ۱۹۸۰، دبیر کل «اتحاد سوسیالیستی نیروهای خلقی» ۹۲-۹۳، ترک رهبری حزب مذکور و مجدداً محکوم به تبعید از کشور به اتهام اعتراض به نتایج انتخابات عمومی ۱۹۹۳ مراکش، بازگشت از تبعید به مراکش و مجدداً دبیر کل حزب یاد شده، نخست وزیر مراکش فوریه ۹۸-.

یوشیج، نیما (علی اسفندیاری): شاعر و نویسنده ایرانی (پدر شعر نو ایران)، ت. ۱۱ نوامبر ۱۸۹۷ در «یوش» مازندران، تح. مدرسه فرانسوی «سن لویی» تهران.

مهاجرت از یوش مازندران و زندگی در تهران به همراه خانواده اش و انجام تحصیلات ابتدایی و متوسطه در آنجا ۱۹۰۹-، چاپ منظومه «قصه رنگ پریده» ۲۱، چاپ قطعه «ای شب در هفته نامه «نوبهار» پاییز ۲۲، چاپ دفتر کوچک شعر «خانواده سرباز» ۲۶، چاپ قسمتی از منظومه «افسانه نیما» در «روزنامه قرن بیستم» به مدیریت میرزاده عشقی ۲۴ (منظومه بلند «افسانه» در دی ماه سال ۱۳۰۱ ش. - ژانویه ۲۳- که باید آن را ازاد روز شعر نو فارسی دانست. سروده شد)، پس از رخداد‌های سیاسی ایران در خلال سالهای ۲۲-۱۹۲۱: بازگشت به مازندران و ادامه فعالیت‌های ادبی و شغلی در آنجا، آموزگار ادبیات فارسی در مدارس شهرهای شمال ایران: بابل، لاهیجان، رشت. آستارا و غیره (به همراه همسرش عالییه) بصورت غیر ثابت ۲۷-۳۲، ترک مدرسه و تدریس و زندگی در «یوش» و ادامه فعالیت‌های ادبی در آنجا ۳۲-۳۵، عزیمت به تهران و تدریس ادبیات در «مدرسه عالی صنعتی» تهران ۳۵، ع. هیات تحریریه مجله موسیقی (به مدیریت مین باشیان) و انتشار سلسله مقاله‌های «ارزش احساسات» در آن ۳۸-۴۱ (تعطیل مجله)، دوران جدید خلایقیت‌ها و دگرگونی فعالیت‌های ادبی وی ۴۱-، فوت به علت سرماخوردگی شدید و ذات الریه (دربازگشت از زادگاهش یوش به تهران) ۸ ژانویه ۶۰ (دوشنبه ۱۸ دی ماه ۱۳۳۸ ش.).

آثار: مجموعه اشعار نیما یوشیج، ارزش احساسات (ج ۲) ژوئن ۵۶، کندهای شکسته، حرف‌های همسایه (تاریخ نگارش: ۳۹، انتشار: آوریل ۵۵)، کشتی و طوفان (حاوی ۵۰ نامه از نیما)، آهو و پرندگان، توکایی در قفس، ستاره ای در زمین، دنیا خانه من است (مجموعه نامه‌های نیما): تعریف و تبصره، یادداشت‌ها و مجموعه اندیشه ژوئن ۶۹، نامه‌های نیما به همسرش عالییه آوریل ۷۱.

یونس، محمود: مهندس و سیاستمدار مصری، ت. ۳ آوریل ۱۹۱۲، تح. کا. سلطنتی مهندسان، دا. قاهره، و دانشگاه جنگ مصر.

انجام خدمات مهندسی ۳۷، دریافت درجه فوق لیسانس در علوم ۴۲، همکاری با هیات مدیره عملیات نظامی ارتش ۴۳، مدرس دا. جنگ ۴۴، و ۴۷، مدیر اداره امور فنی درستاد کل

نخست وزیر ترکیه ژوئن ۹۷-۲۵ نوامبر ۹۸ (پیرو رأی عدم اعتماد پارلمان ترکیه به وی).

فرماندهی ارتش ۵۲، مدیر عامل و رئیس هیات مدیره عمومی نفت ۵۴، مشاور وزارت بازرگانی و صنعت در امور ذخایر معدنی و زیر زمینی، مدیر عامل و رئیس هیات مدیره کانال سوئز ۵۶، رئیس کانال سوئز ۵۷-۶۵، رئیس سندیکای مهندسان مصر ۵۴-۶۵، مدیر و رئیس شرکت شرقی نفت مصر، ونیز ا.ج. تعاونی نفت ۵۸-۶۵، ع. مجلس ملی مصر ۶۴، معاون نخست وزیر در امور حمل و نقل و ارتباطات ۶۵-۶۶، معاون نخست وزیر در امور نیروی برق، نفت و معدن ۶۶-۶۷، معاون نخست وزیر در امور نفت و حمل نقل ۶۷-۶۸، مشاور شرکت نفت «انی» (ایتالیایی) ۶۸، در حال حاضر مشاور بخش خصوصی در بیروت. دریافت نشان لیاقت (درجه اول)، نشان درجه سوم نیل، ستاره نظامی، مدال آزادی بخش، مدال فلسطین، نشان بزرگ یوگسلاوی، نشان «واسکونونتز بالبوآ» از پاناما، مدال درجه سوم جمهوری، مدال خدمات نظامی (درجه اول)، نشان درجه اول جمهوری.

یونس جابر. سرگرد ابوبکر: نظامی لیبیایی، ت. نوامبر ۱۹۴۲ در لیبی، تح. دن. افسری تریپولی (طرابلس) و مرکز آموزش زبان انگلیسی تریپولی. دریافت درجه ستوانی ارتش اوت ۶۷، شرکت و همکاری در کودتای نظامی سپتامبر ۱۹۶۹ به رهبری سرهنگ معمر قذافی علیه حکومت ملک ادريس (ر.ک.)، ع. شورای فرماندهی انقلاب ۶۹-۷۷، ع. دبیرخانه مشترک کنگره عمومی خلق لیبی ۷۷-۷۸، فرمانده کل نیروهای مسلح لیبی.

ییلماز، مسعود: فارغ التحصیل علوم سیاسی، سیاستمدار ترک، ت. ۶ نوامبر ۱۹۴۷ در استانبول، تح. در استانبول، دانشکده مطالعات سیاسی دا. آنکارا، لندن. و فرانسه (کلون).

سابقاً مدیر شرکت در بخش خصوصی (تجاری)، نماینده مجلس از شهر «ریز» ۸۳، وزیر سابق کشور، وزیر فرهنگ و جهانگردی ۸۶-۸۷، وزیر امور خارجه ۸۷-۹۰، نخست وزیر ترکیه ژوئن - نوامبر ۹۱، ائتلاف سیاسی با حزب «راه راست» (به رهبری خانم تانسو چیلر) و تشکیل کابینه ائتلافی پس از انتخابات عمومی دسامبر ۹۵ به مدت کوتاه و ناپایدار، ع. حزب «مام میهن»، بعداً رهبر حزب «مام میهن» (پس از فوت تورگوت اوزال)،

کتابشناسی

الف- منابع فارسی و عربی

- ۱- آراین پور، یحیی. از نیما تا روزگار ما (تاریخ ادب فارسی معاصر). تهران: انتشارات زوار، ۱۳۷۴. ۶۳۸ ص.
- ۲- آسیمواف، آیزاک. دایرة المعارف دانشمندان علم وصنعت. ج ۲. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۶. ج ۳. ۱۸۸۱ ص.
- ۳- احزاب در کشورهای اسلامی. ترجمه جواد شیخ الاسلامی. تهران: بنیاد دایرة المعارف اسلامی، ۱۳۶۶. ۱۳۳ ص.
- ۴- احمدی، حمید. ریشه های بحران در خاورمیانه. تهران: انتشارات کیهان، بهار ۱۳۶۹. ۵۲۰ ص.
- ۵- احمدی، حمید (تدوین و ترجمه). شریعتی در جهان (نقش دکتر علی شریعتی در بیدارگری اسلامی از دیدگاه اندیشمندان و محققان خارجی). ج ۴. تهران: شرکت سهامی انتشار ۱۳۷۴. ۳۲۷ ص.
- ۶- ازغندی، دکتر علیرضا. کتابشناسی عمومی تاریخ سیاسی ایران از مشروطیت تا انقلاب اسلامی ایران. تهران: انتشارات کیهان، تابستان ۱۳۶۵. ۱۶۲ ص.
- ۷- استعلامی، دکتر محمد. شناخت ادبیات امروز. تهران: انتشارات موسسه عالی علوم ارتباطات اجتماعی، فروردین ۱۳۴۹. ۱۸۷ ص.
- ۸- اسدی، بیژن. کتابشناسی موضوعی خلیج فارس (فارسی و عربی) (کتابها، مقاله ها، رساله ها، اسناد و مدارک). تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، ۱۳۶۸. ۴۴۲ ص.
- ۹- اسدی، بیژن. علانی و استراتژی ابرقدرتها در خلیج فارس: ۱۳۵۷-۱۳۶۸. تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۱. ۲۰۸ ص.
- ۱۰- اطلاعاتی درباره شورای فرهنگی سلطنتی ایران. (نشریه دبیرخانه شورای فرهنگی سلطنتی ایران). تهران: دبیرخانه شورای فرهنگی سلطنتی ایران، شهریور ۱۳۴۲. ۱۰۴ ص.
- ۱۱- اطلس راهنمای کشورهای جهان، دفتر اول: خاورمیانه. ج ۲. تهران: سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، ۱۳۷۱. نقشه های تفکیکی.
- ۱۲- افراسیابی، بهرام (به کوشش). خاطرات و مبارزات دکتر حسین فاطمی. تهران: انتشارات سخن، پائیز ۱۳۶۶. ۳۶۲ ص.
- ۱۳- افشار، ایرج (تدوین)، (و) بنی آدم، حسین (باهمکاری). کتابشناسی دهساله کتابهای ایران (۱۳۳۲-۱۳۴۲). تهران: انجمن کتاب، ۱۳۴۶. ۷۵۱ ص.
- ۱۴- اکرمی، موسی. بیرشک نامه. تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۷. ۵۱۴ ص.
- ۱۵- ال. چندزایر، پروفیسور ایرن. فرانتس فانون، تحلیلی از زندگی جامعه شناس انقلابی الجزایر. ترجمه سیدعلیرضامهاجرى. قم: انتشارات امید، [۱۳۵۸].
- ۱۶- امارات خلیج فارس، پژوهش اقتصادی و سیاسی و اجتماعی. ترجمه دکتر مهدی مظفری. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی، ۱۳۵۷. ۱۸۳ ص.
- ۱۷- انصاری، جواد. ترکیه در جستجوی نقشی تازه در منطقه. تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، ۱۳۷۳. ۳۹۰ ص.
- ۱۸- بابایی، علی. فرهنگ تاریخی- سیاسی ایران و خاورمیانه. تهران: انتشارات رسا، ۱۳۷۴. ج ۴.
- ۱۹- بارگر، توماس سی. سیاست انرژی کشورهای عربی خلیج فارس. ترجمه بیژن اسدی. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۶۰. ۱۴۰ ص.
- ۲۰- باقی، ع. کاوشی درباره روحانیت. قم: (بی نا)، اسفند ۱۳۶۴. ۴۰۸ ص.
- ۲۱- بامداد، مهدی. تاریخ رجال ایران: قرون ۱۲، ۱۳، ۱۴. تهران: کتابفروشی زوار، ۱۳۴۷. ج ۶.
- ۲۲- برنر، لسی. مُشت آهنین (سرگذشت ولادیمیر ژابوتینسکی، مناخیم بگین و اسحاق شامیر). ج ۳. ترجمه دکتر حسین ابوترابیان. تهران: انتشارات اطلاعات، ۱۳۷۴. ۳۵۱ ص.
- ۲۳- بنی آدم، حسین (به کوشش و پژوهش). کتابشناسی موضوعی ایران، سالهای ۱۳۴۸-۱۳۴۳. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، اسفند

۱۳۵۲، ۹۵۳ ص.

۲۴- بینش، تقی، تاریخ مختصر موسیقی ایران، تهران: آروین، ۱۳۷۴، ۱۹۱ ص.

۲۵- بازارگاد، دکتر بهاء الدین، کرونولوژی تاریخ ایران، تهران: کتابفروشی اشراقی، اسفند ۱۳۴۵، ۳۲۸ ص.

۲۶- پهلوی، محمدرضا، پاسخ به تاریخ، ترجمه دکتر حسین ابوتراییان، تهران: مترجم، ۱۳۷۱، ۴۶۰ ص.

۲۷- ترکمان، محمد (به کوشش)، اسناد نقض بیطرفی ایران در شهریور ۱۳۲۰ (سیاست خارجی در آستانه اشغال)، تهران: انتشارات کویر، زمستان ۱۳۷۰، ۲۷۸ ص.

۲۸- جابر، فواد (و) کوانت، ویلیام (و) موزلی، آن، تاریخ انقلاب فلسطین، ترجمه حمید احمدی، تهران: انتشارات الهام، تابستان ۱۳۶۱، ۲۸۰ ص.

۲۹- جزنی، بیژن، تاریخ سی ساله ایران، (بی جا): انتشارات آیدین، (بی تا)، بدون شماره صفحه.

۳۰- الجمیلی، سرهنگ ع، نگاهی به تاریخ سیاسی عراق، ترجمه محمدحسین زوار کعبه، تهران: حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۰، ۱۵۱ ص.

۳۱- خواجه نوری، ابراهیم، بازیگران عصر طلایی، ج ۲، تهران: کتابهای جیبی، ۱۳۵۷، ۲۰۴ ص.

۳۲- خدووری مجید، گرایشهای سیاسی در جهان عرب، ترجمه عبدالرحمن عالم، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، ۱۳۶۶، ۳۱۷ ص.

۳۳- خردمند، محمد، دیدار با ابرار، جلد ۷۲: شهید مطهری، مرزبان بیدار، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۵، ۲۱۵ ص.

۳۴- خوش نیت، سید حسین، سید مجتبی نواب صفوی: اندیشه ها، مبارزات و شهادت او، تهران: انتشارات منشور برادری، اسفند ۱۳۶۰، ۱۳۶ ص.

۳۵- دایرة المعارف فارسی، تهران: کتابهای جیبی با همکاری انتشارات فرانکلین، ۱۳۵۶، جلد دوم (بخش اول): ش- ل، ص ص ۱۴۲۶ - ۲۵۵۸ (۱۱۳۲ ص).

۳۶- دایرة المعارف فارسی، تهران: کتابهای جیبی، ۱۳۷۴، جلد دوم (بخش دوم): م- ی، ص ص ۲۵۵۹ - ۳۵۷۱ (۱۰۱۲ ص).

۳۷- دریشایر، یان، تحولات سیاسی در اتحاد شوروی، از برژنف تا گورباچف، ترجمه هرمز همایون پور، تهران: سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۶۷، ۲۳۳ ص.

۳۸- درودیان، محمد، آغاز تا پایان (سالنمای تحلیلی): بررسی وقایع سیاسی- نظامی جنگ از زمینه سازی تهاجم عراق تا آتش بس، سیری در جنگ ایران و عراق، ۶، تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ۱۳۷۶، ۲۴۸ ص.

۳۹- درنیک، ژان پیر، خاورمیانه در قرن بیستم، ترجمه دکتر فرنگیس اردلان، تهران: جاویدان، ۱۳۶۸، ۵۱۱ ص.

۴۰- راثین، اسماعیل، فراموشخانه و فراماسوئری در ایران، ج ۴، تهران: انتشارات امیر کبیر، ۱۳۵۷، ج ۲، ۷۷۱ ص.

۴۱- رازی، عبدالله، تاریخ مفصل ایران، از تأسیس سلسله ماد تا عصر حاضر، ج ۲، تهران: انتشارات اقبال، ۱۳۳۵، ۶۸۶ ص.

۴۲- روکاج، لیویا، ترور یسم مقدس اسرائیل، ترجمه مرتضی اسعدی، تهران: انتشارات کیهان، ۱۳۶۵، ۱۴۲ ص.

۴۳- رولان، رومن، موسیقیدانان امروز، ترجمه رضا رضایی، [تهران]: مشعل، ۱۳۶۹، ۲۷۶ ص.

۴۴- سرکیس، نیکلا، نفت، تنها و آخرین شانس خاورمیانه، ترجمه دکتر ارسلان ثابت سعیدی، تهران: امیرکبیر، ۱۳۶۳، ۲۳۵ ص.

۴۵- سروش، دکتر عبدالکریم (زیر نظر)، یادنامه شهید مطهری، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، شهریور ۱۳۶۰.

۴۶- سعیدیان، عبدالحسین، مشاهیر نام آوران و رهبران، تهران: مؤلف، ۱۳۷۳، ۲۰۸ ص.

۴۷- سفری، محمدعلی، قلم و سیاست (از استعفاى رضاشاه تا سقوط مصدق)، تهران: نشر نامک، بهار ۱۳۷۱.

۴۸- السّمان، علی، رویارویی مسلک ها و جنبش های سیاسی در خاورمیانه عربی تا سال ۱۹۶۷، ترجمه حمیدنوحی، تهران: انتشارات قلم، اسفند ۱۳۵۷، ۲۱۲ ص.

۴۹- سمیعی، احمد، سی و هفت سال، ج ۴، تهران: شبابویز، دی ماه ۱۳۶۷، ۲۲۶ ص.

- ۵۰- سیاست‌گزاران و رجال سیاسی در : روابط خارجی ایران (به ضمیمه قوانین امور تشکیلاتی و استخدامی وزارت امور خارجه). تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی ۱۳۶۹. ۱۹۰ ص.
- ۵۱- سیاست و سازمان حزب توده از آغاز تا فروپاشی. تهران: موسسه مطالعات و پژوهشهای سیاسی، ۱۳۷۰. ج ۱. ۳۸۷ ص.
- ۵۲- شجعی، زهرا. نخبگان سیاسی ایران، از انقلاب مشروطیت تا انقلاب اسلامی. تهران: انتشارات سخن، ۱۳۷۲. ج ۴.
- ۵۳- شریده، محمد. شخصیات اسرائیلیه. بیروت: مرکز الدراسات الاستراتیجیه و البحوث والتوثیق، ۱۹۹۵. ۲۳۷ ص.
- ۵۴- شفیق، دکتر رضازاده. تاریخ ادبیات ایران برای دبیرستانها. ج ۲. حواشی و ملحقات از: محمد مصمصامی. [تهران]: کتابفروشی شهریار و کتابفروشی شهسواری ۱۳۴۰. ۴۳۶ ص.
- ۵۵- شوادران، بنجامین. خاورمیانه، نفت و قدرتهای بزرگ. ج ۲. ترجمه عبدالحسین شریفیان. تهران: کتابهای جیبی (با همکاری انتشارات فرانکلین)، ۱۳۵۴. ۵۰۲ ص.
- ۵۶- شیفته، دکتر نصرالله. زندگینامه و مبارزات سیاسی محمد مسعود (مدیر روزنامه مرد امروز). تهران: انتشارات آفتاب حقیقت، ۱۳۶۳.
- ۵۷- طلوعی، محمود. فرهنگ جامع سیاسی. تهران: نشر علم و انتشارات سخن، ۱۳۷۲. ۱۰۱۲ ص.
- ۵۸- طبری، احسان. کژراهه، خاطراتی از تاریخ حزب توده. ج ۳. تهران: انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۷. ۳۷۵ ص.
- ۵۹- ظهور و سقوط سلطنت پهلوی، جستارهایی از تاریخ معاصر ایران. تهران: موسسه مطالعات و پژوهشهای سیاسی، ۱۳۶۹. ج ۲. ۷۳۱ ص.
- ۶۰- عابدینی، حسن. فرهنگ داستان نویسان ایران. تهران: تهران دبیران، بهار ۱۳۶۹. ۱۷۸ ص.
- ۶۱- عابدینی، حسن. صدسال داستان نویسی در ایران: ۱۲۵۳-۱۳۴۲. ج ۲. تهران: نشر تندر، ۱۳۶۹. ج ۱. ۳۳۴ ص.
- ۶۲- عابدینی، حسن. صدسال داستان نویسی در ایران: ۱۳۴۲-۱۳۵۷. ج ۲. نشر تندر، ۱۳۶۹. ج ۲. ۴۲۳ ص.
- ۶۳- عاقلی، باقر. روزشمار تاریخ ایران، از مشروطه تا انقلاب اسلامی. ج ۲. تهران: نشر گفتار، ۱۳۷۴. ج ۲. ۵۱۰+۵۸۲ ص.
- ۶۴- عبدالله پور، احمد. وزرای معارف ایران (وزیران آموزش و پرورش). (بی جا). مؤلف، زمستان ۱۳۶۹. ۲۴۰ ص.
- ۶۵- عقیقی بخشایشی. یکصد سال مبارزه روحانیت مترقی، از میرزای شیرازی تا امام خمینی. قم: دفتر نشر نوید اسلام، [۱۳۵۸]. ج ۲. ۱۵۰+۱۸۴ ص.
- ۶۶- علوی، بزرگ. پنجاه و سه نفر. چاپ جدید. تهران: امیر کبیر، ۱۳۵۷. ۲۴۲ ص.
- ۶۷- علی بابایی، غلامرضا. فرهنگ علوم سیاسی، کتاب پنجم (ج۷): شخصیت‌های سیاسی. تهران: نشر ویس، ۱۳۶۸. ۳۴۹ ص.
- ۶۸- علیزاده هـ. (تهیه و تنظیم). فرهنگ سیاسی لبنان. ترجمه محمدرضا گلسترخی و محمدرضا معماری. تهران: نشر سفیر، ۱۳۶۸. ۳۱۶ ص.
- ۶۹- فردوست، ارشد حسین. ظهور و سقوط سلطنت پهلوی، خاطرات ارشد حسین سابق دوست. تهران: موسسه مطالعات و پژوهشهای سیاسی، ۱۳۶۹. ج ۱. ۷۰۸ ص.
- ۷۰- فرهنگ تاریخ. ترجمه احمد تدین، و شهین احمدی. تهران: انتشارات آگاه، تابستان ۱۳۶۹. ج ۲. جمعا ۱۴۵۴ ص.
- ۷۱- کاتم، ریچارد. ناسیونالیسم در ایران. ترجمه احمد تدین. تهران: انتشارات کویر، ۱۳۷۱. ۴۵۷ ص.
- ۷۲- کارنامه بزرگان ایران. تهران: اداره کل انتشارات و رادیو، خرداد ماه ۱۳۴۰. ۶۱۰ ص.
- ۷۳- کاندو، رولان دو. فرهنگ بزرگ موسیقی. ترجمه و گردآوری: شهره شمعانی. تهران: قاریاب، ۱۳۷۲. ۴۳۴ ص.
- ۷۴- کشاورز، دکتر فریدون. من متهم میکنم کمیته مرکزی حزب توده را. (بی جا، بی نا). آذر ماه ۱۳۵۷/دسامبر ۱۹۷۸. ۱۱۶ ص.
- ۷۵- کمر، ژنرال پیر. مسئله عرب. (سری کتابهای چه میدانم؟). ترجمه عباس شوقی. تهران: موسسه مطبوعاتی علمی، ۱۳۴۳. ۱۴۰ ص.
- ۷۶- کیانوری، نورالدین. حزب توده ایران و دکتر محمد مصدق. تهران: انتشارات توده، ۱۳۵۹. ۴۷ ص.
- ۷۷- کیانوری، نورالدین. خاطرات نورالدین کیانوری. ج ۲. تهران: انتشارات اطلاعات (موسسه تحقیقاتی و انتشاراتی دیدگاه)، ۱۳۷۲. ۶۸۷ ص.
- ۷۸- گاهشمار رویدادهای تاریخ معاصر خاورمیانه. جلد اول: ۱۸۵۰-۱۷۹۸. تهران: سروش، مؤسسه مطالعات تاریخ خاورمیانه، ۱۳۶۹. ۳۶۶ ص.

- ۷۹- گرانوسکی، آ.ا.، و دیگران. تاریخ ایران از زمان باستان تا امروز. ترجمه کیخسرو کشاورزی. تهران: انتشارات پویش، ۱۳۵۹. ۶۵۴ ص.
- ۸۰- لنچافسکی، ژرژ. تاریخ خاورمیانه. ترجمه دکتر هادی جزایری. تهران: انتشارات اقبال، ۱۳۲۷. ۵۳۹ ص.
- ۸۱- لیتل فیلد، هنری و. تاریخ اروپا از سال ۱۸۱۵ به بعد. ج ۲. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۴۶. ۳۸۴ ص.
- ۸۲- مصاحب، غلامحسین (به سرپرستی). دایرة المعارف فارسی. تهران: انتشارات فرانکلین، و دیگران، ۱۳۴۵. جلد اول: آ-س. ۱۴۲۵ ص.
- ۸۳- معین، دکتر محمد. فرهنگ فارسی معین، ج ۵ و ۶: فرهنگ اعلام. ج ۴. تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۰. ۲۳۵۱ ص.
- ۸۴- ملک ایودی، کالین. اطلس تاریخی جهان از آغاز تا امروز. ج ۴. ترجمه فریدون فاطمی. تهران: نشر مرکز، ۱۳۷۱. ۷۳۷ ص.
- ۸۵- موسوی، سیدرسول (به کوشش). کتابشناسی موضوعی فلسطین. تهران: وزارت ارشاد اسلامی (اداره کل انتشارات و تبلیغات)، اسفند ۱۳۶۴. ۷۹ ص.
- ۸۶- نخله، امیل آ. روابط آمریکا و اعراب در خلیج فارس. ترجمه کارو. تهران: سروش، ۱۳۵۹. ۱۱۹ ص.
- ۸۷- نجمی، ناصر. بامصدق و دکتر فاطمی. تهران: نشر معاصر، خرداد ۱۳۶۸. ۱۶۶ ص.
- ۸۸- نَشاَشیبی، ناصر الدین. در خاورمیانه چه گذشت؟ ج ۲. ترجمه م. ح. روحانی. تهران: انتشارات توس، ۱۳۵۷. ۶۷۱ ص.
- ۸۹- نصیری فر، حبیب الله. مردان موسیقی سنتی و نوین ایران. تهران: انتشارات راد، ۱۳۶۹. ج ۳.
- ۹۰- یزدی، دکتر ابراهیم. بررسی و تحلیل گزارش کمیسیون تاور. تهران: نهضت آزادی ایران، تیرماه ۱۳۶۶. ۲۷ ص. (جزوه زیراکسی)

ب- منابع انگلیسی

- 91-Bacharach, Jere L. *A Middle East Studies , Handbook*. London :Cambridge University press,1984 . 160 pp.
- 92-Behrouz, K. & Ourmazdi , M .(Mrs.). *Iran Who`s Who , 1993* . 4 th.ed. Tehran: Author, 1993 . 473 pp.
- 93-Ben (Benditer) , Itzhak (ed .).*Who`s Who in Israel , 1990 - 91*. Tel-Aviv : Publishers Ltd.,1990. 351 pp.
- 94-Greenfield, Stanley R. (ed.).*Who`s Who in the United Nations and Related Agencies*.Detroit: Omnigraphics Inc., 1992 . 850 pp.
- 95-Hart, Michael H. *The 100 "A" Ranking of the Most Influential Persons in History*. Secaucus: Citadel Press , 1987 .572 pp.
- 96-Hiro , Dilip. *Inside the Middle East*. London : Routledge & Kegan Paul , 1982 . 471 pp.
- 97- Hunter, Brian (ed.). *The Statesman`s Year-Book, 1994- 95* . 131 st.ed.London: Macmillan press, 1994 . 1709 pp.
- 98-Hurewitz, J.C.*Diplomacy in the Near andMiddle East , A Documentary Record: 1535 -1914* . Second Printing. Princeton (N.J.):D.Van Nostrand Co., 1958 . Vol.1. 291 pp.
- 99-*International Yearbook and Statesmen`s Who is Who,1993 - 4* . London: Burk`s Peerage Ltd, 1993.
- 100-*The International Who`s Who 1994-95* . 58 th. Edition.London:Europa Publications Ltd, 1994. 1730 pp.
- 101-*Iran Almanac, and Book of Facts: 1966*. 5th.ed.Tehran : The Echo of Iran , 1965 .870 pp.
- 102-*Iran Who`s Who , 1976* . 3th. ed. Tehran: The Echo of Iran , 1976. 624 pp.

- 103-Ismael, Tareq . **International Relations of the Contemporary Middle East, A Study in World Politics.** Syracuse (NY): Syracuse University Press, 1986 . 290 pp.
- 104-Khoury, Fred J.**The Arab Israeli Dilemma.**Third ed. Syracuse (NY.): Syracuse University Press, 198 .605 pp.
- 105-Little , Tom. **Modern Egypt.** New York:Frederick A. Preager Inc., 1967 . 300 pp.
- 106-Long, David E., & Reich, Bernard (eds.). **The Government and Politics of the Middle East and North Africa.**Boulder & London : Westview press, 1986. 479 pp.
- 107-Mansfield, Peter.**The Arabs.** New edition (3rd.ed.). Middle Sex (England):Penguin Books Ltd., 1985 .527 pp.
- 108-**The Middle East and North Africa,(Different Years).** London : Europa Publications Ltd. , Different Years.
- 109-Mostyn, Trevor & Hourani, Albert (eds.). **The Cambridge Encyclopedia of the Middle East and North Africa** . Cambridge: Cambridge U. Press,1988 . 504 pp.
- 110-Nettleton Fisher , Sydney. **The Middle East , A History.** 7th. Printing NewYork: Alfred A. Knopf , 1967 . 650 pp.
- 111-**The Oxford Dictionary for Writers and Editors.** Oxford: Clarendon Press,1981. 448 pp.
- 112-Palmer, Alan.**Who`s Who in World Politics, From 1860 to the Present day.**London : Routledge , 1996. 363 pp.
- 113-Parkinson , Roger.**Encyclopedia of Modern War.** London: Routledge & Kegan Paul ,1977. 226 pp.
- 114-Plano, Jack C . & Olton , Roy.**The International Relations Dictionary** . Fourth ed.Santa Barbara, Cal.: ABC-Clio ,1988.446 pp.
- 115-Pratt, Julius W.**A History of United States Foreign Policy.** 5 th . Printing.Englewood Cliffs (N.J.) : Prentice- Hall, Inc.,1959 .808 pp.
- 116-Reich, Bernard (ed).**Political Leaders of the Contemporary Middle East and North Africa, a Biographical Dictionary.** New York: Greenwood Press, 1990 . 557 pp.
- 117-Rustow, Dankwart A.**Middle Eastern Political Systems.** 10 th. Printing .London: prentice-Hall, Inc.,1971 . 114 pp.
- 118-Salibi, Kamal S.**The Modern History of Lebanon** . London:Weidenfeld and Nicolson, 1965. 228 pp.
- 119-**Soviet Foreign Policy, A Brief Review : 1955-65.**Moscow: Progress Publishes,1967. 285 pp.
- 120-Spencer, William.**Political Evolution in the Middle East.** New York: J.B. Lippincott Co.1962. 440 pp.
- 121-Magnusson,Magnus(ed.).**Chambers Biographical Dictionary.** Edinburgh(Eng.):W&R Chambers Ltd. 1990 . 1640 pp.
- 122-**Webster`s Biographical Dictionary.** Massachusetts: G&C.Merriam Co., 1980. 1697 pp.
- 123-**Webster`s Seventh New Collegiate Dictionary.** Massachusetts: G&C. Merriam Co. ,1972.1222 pp.
- 124-**Who`s Who in Iran** . Written and Prepared [by] Iran Research Group. Weiden Weg, W. Germany:

MB.Medien , 1990 350 pp.

125-Who's Who in the Arab World ,1995- 1996. 12 th. ed. Beirut:Publitec Publications, 1995. 982 pp.

126-Who's Who in Saudi Arabia,1976 - 77. Jeddah, Tihama.

127-Who's Who in Religion , 1992-1993.4 th. ed. Illinois (U.S.A):Marquis ,1992.580 pp.

128-World History . New Lanark(Scotland): Geddes & Grosset Ltd.,1996. 700 pp.

129-Zonis , Marvin. **The Political Elites of Iran**. Princeton, N.j.: Princeton U. Press, 1971.

ج- نشریات ادواری

در گردآوری و تدوین اطلاعات مربوط به افراد و شخصیت های مندرج در این کتاب ، در کنار استفاده گسترده از منابع بالا، ضمناً از نشریات ادواری گوناگونی (نظیر : روزنامه ها ، هفته نامه ها ، ماهنامه ها ، فصلنامه ها و غیره) نیز بهره گیری شده است که به جهت تعدد آنها از ذکر مشخصات مربوط خودداری شده است .

Who's Who in the Middle East

Researched & Compiled by:

Bijan Assadi

Center for Scientific Research and Middle East

Strategic Studies

Tehran, September 2000

